BIBLIA

FIDELA

TRADUCERE LITERALĂ NOUĂ

COMPLETATĂ, REVIZUITĂ ȘI ACTUALIZATĂ

2014

BIBLIA
TRADUCEREA
FIDELA

FIDELA Biblia în limba română
ediția a IV-a

FIDELA Biblia în limba română
Copyright © 2014 Brian James Nibbe
Str. Nirajului, Nr. 6
Cluj-Napoca, România

Printed in the United States

FILOSOFIA TRADUCERII ŞI ALTE CHESTIUNI IN LEGATURA CU ACEASTA

Dragă cititorule,

Ţii în mână rezultatul a peste zece ani de muncă, constând în zeci de mii de ore de studiu individual, traduceri, revizuiri, însoţite de agonie şi mulţumire. Noi credem că ţi-am înmânat în modul cel mai curat cu putinţă Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu. Fii binecuvântat în studierea adâncilor bogăţii ale Domnului Isus Cristos.

Una dintre cele mai vechi traduceri ale Bibliei existente în limba română este Traducerea Română Ortodoxă din 1688. Este dificil de înţeles exprimarea ei, fiind scrisă în ceea ce acum numim un stil românesc arhaic. În anii care au urmat, diferite religii şi-au tradus propriul text şi versiuni ale Scripturii, precum Biblia Catolică de la Blaj, scrisă în 1795, apoi o altă traducere de la Iaşi 1874, făcută sub blazonul Societăţii Biblice pentru Anglia şi întreaga lume. La începutul anilor '20 Dumitru Cornilescu a tradus o Biblie ridicată la rangul "Bibliei pe înţelesul tuturor". A fost un maestru al limbii române contemporane acelei perioade şi literar a pus în mâna poporului o capodoperă cunoscută după numele său "Traducerea Cornilescu". A ajuns să fie folosită la scară largă şi a fost acceptată de bisericile baptiste şi penticostale deopotrivă reprezentând standardul lor până azi. Domnul Cornilescu de asemenea a făcut o a doua traducere a Noului Testament publicată la începutul anilor '30; a doua lui traducere a fost o încercare de traducere literală a unui text grecesc dar a fost în aparenţă primit mult mai slab, astăzi această traducere fiind foarte puţin răspândită.

Între bisericile din lumea de astăzi se face multă discuţie pe seama unui text care să conţină Toate Cuvintele lui Dumnezeu şi unde este acesta de găsit. De fapt această discuţie divide pe mulţi chiar dintre cei care cad de acord asupra crezurilor de bază cum ar fi: credinţa, salvarea, Dumnezeu, Isus Cristos şi Duhul Sfânt. Ţelul nostru a fost unul foarte simplu, am dorit să punem în circulaţie o Biblie care să conţină fiecare cuvânt al lui Dumnezeu. De-a lungul ultimilor 80 de ani, Bibliile scoase în circulaţie în România au fost traduceri după textul numit de cunoscători Textul Critic. Crezul nostru este că Biblia sau Cuvintele lui Dumnezeu nu au fost păstrate în Textul Critic ci mai degrabă în manuscrisul Textul Masoretic şi în Textus Receptus; şi orice traducere demnă de crezare trebuie să îşi găsească sursa în acestea. Cele mai recunoscute traduceri în limba română, cu toată valoarea lor literară recunoscută, din nefericire, în cea mai mare parte sunt traduceri ale Textului Critic. În anul 2001 Dumnezeu a început să pună împreună o echipă de creştini cu aceeaşi credinţă şi astfel proiectul Fidela a luat fiinţă.

Am dorit să producem o traducere nouă care să aibă ca origine familia grecească a Textului Receptus pentru Noul Testament şi astfel am început să experimentăm diferite metode care să aibă ca rezultat lucrarea scontată. Din anul 2001 până în anul 2005 am lucrat la Noul Testament şi Cartea Proverbe, tipărind prima ediţie. După cunoştinţele noastre a fost singura traducere a Noului Testament, chiar dacă foarte puţin răspândită, având ca origine, textul grecesc, Textus Receptus. În anii care au urmat, în paralel cu două

revizuiri lingvistice, am continuat să adăugăm cărți ale Vechiului Testament, și în final am terminat lucrarea, întreaga Scriptură, la 20 august 2011.

Câteva lucruri trebuie menționate despre această traducere. Înainte de toate noi credem în echivalența formală. Acesta este crezul după care cuvintele lui Dumnezeu sunt literale și trebuie traduse literal. Am încercat să ocolim practica echivalenței dinamice, care este de prea multe ori, ceea ce traducătorul dorește să spună. Pentru că această traducere este una literală, vei observa unele exprimări sau fraze mai neobișnuite. Un lucru trebuie păstrat în minte si anume, Cuvintele lui Dumnezeu nu pot fi eliminate sau adăugate doar pentru a le face mai ușor de înțeles. Se pare că majoritatea oamenilor își doresc o Biblie "ușor de citit" în timp ce mai puțini își doresc una care să conțină toate cuvintele lui Dumnezeu.

Vrem să facem cunoscut că am comparat textul FIDELA cu alte traduceri. Am încercat să găsim cât mai mult traduceri românești în circulație și să le folosim comparând termeni și expresii pentru alegerea celor mai justificate sensuri. Au fost folosite de asemenea și texte în alte limbi în paralel cu textele românești când anumite pasaje au avut nevoie de mai multe clarificări. În total au fost folosite 9 texte de limbă română și 10 în limbi străine. Datorită faptului că există așa de multe traduceri astăzi care provin din surse diverse, am avut nevoie de o traducere modernă bazată numai pe textul ebraic Masoretic și textul grecesc Textus Receptus pentru a verifica acuratețea traducerii noastre. De aceea am folosit Biblia în limba engleză, King James ca ghidul și lexiconul nostru. Adăugate acestor traduceri sunt nenumărate ore de cercetare, citire, discuții privind comentarii teologice, lexicoane, mesaje și teorii doctrinare. Am ascultat și criticii acestui text și am ajustat ceea ce a fost criticat justificat și susținut cu argumente lingvistice serioase sau de traducere. Nu am considerat nimic prea neimportant pentru a nu lua în seamă și mulțumim tuturor celor care ne-au trimis sugestiile lor la munca ce am făcut-o.

În ce privește metoda editării textului, sunt două mari modalități de prezentare a textului. Metoda paragrafului, în care textul este împărțit în paragrafe și citit ca un roman; urmând această metodă, punctuația propoziției este normală iar versetele sunt fie adăugate ca și indicii fie la începutul rândului. Urmând această metodă citirea ar putea fi mai ușoară dar versetele sunt deosebit de greu de identificat. Cealaltă metodă de bază acceptată este separarea versetelor în text, fiecare verset începe cu literă mare, chiar dacă nu începe o propoziție nouă, de asemenea este un semn de punctuație ce marchează sfârșitul fiecărui verset. Nu sunt ghilimele în text dar dialogul este marcat clar prin majusculă precedată de două puncte. Amândouă metodele sunt acceptate și amândouă sunt folosite în tipărirea Scripturii peste tot în lume. Am ales metoda separării versetelor, ceea ce înseamnă că traducerea prezintă diferențe de punctuație față de punctuația propoziției, folosită în mod normal în limba română, fiecare situație este ușor de înțeles din contextul ei.

Au fost cazuri când am combinat mai multe cuvinte din greacă într-un singur cuvânt în românește. Sau poate a fost necesar să explicăm un cuvânt grecesc prin mai multe cuvinte în românește. Nu am adăugat sau scos din text făcând aceasta, ci doar am tradus diferențele dintre gramaticile greacă/ebraică și cea românească. Un exemplu în care am folosit mai multe cuvinte în românește pentru unul singur în greacă îl constituie traducerea cuvântului grecesc „dikaioo". Înțelesul teologic al acestui cuvânt este, a fi declarat drept,

astfel că am folosit mai multe cuvinte pentru traducerea unuia singur.

Numele au fost preluate din celelalte traduceri românești, cu câteva excepții, cel puțin una este mai semnificativă. Am schimbat numele a două cărți din Noul Testament. Una este Titus, pentru a urma reproducerea fidelă a numelui din limba greacă; cealaltă este cartea Revelația. Majoritatea celorlalte traduceri în românește ale Scripturii traduc ultima carte cu numele de "Apocalipsa". Nu am putut folosi cuvântul „Apocalipsa," având în vedere sensul și direcția limbii moderne pe care o imprimă noul Dicționar Explicativ al limbii, care afirmă sensul de alegorie al cuvântului. Cuvântul grecesc din text, "Apocalipsa", înseamnă revelare, revelație, iar cartea începe în același fel, Revelația lui Isus Cristos. Astfel am pus cărții numele: Revelația. Un alt nume care este diferit față de celelalte traduceri românești este Ioan Botezătorul care este tradus ca Ioan Baptist. Mai multe dintre traducerile notabile observă și păstrează conotația de titlu a numelui lui Ioan și nu de descriere sau explicare inteligibilă în limba traducerii a ceea ce el făcea, faptul că boteza. Faptul că titlul lui se confundă cu numele unei confesiuni religioase nu justifică schimbarea unui cuvânt scriptural.

De asemenea vrem să scoatem în evidență practica multor traduceri de a începe pronumele divine cu majusculă. În general nu ne opunem acestei practici. În fapt, în prima ediție a traducerii am folosit majuscule pentru ceea ce noi am considerat a fi pronume divine, până când am început să observăm că deseori acest lucru era o alegere editorială. Nu toate situațiile sunt lipsite de echivoc. Nu am dorit să avem în text amprente editoriale și nici să conducem cititorul la a trage concluzii posibil incorecte. Astfel, nu am folosit majuscule pentru pronumele divine cu excepția câtorva în Vechiul Testament. Lăsăm alegerea și interpretarea la îndemâna dumneavoastră, călăuzit fiind de Duhul Sfânt. Nu lipsa de respect intră aici în discuție ci onestitatea față de text și cititor.

Acest text se poate tipări după dorința inimii, nu trebuie decât să vă adresați celor ce dețin dreptul de autor, la adresa ce se află pe pagina de „copyright" de pe primele pagini ale Bibliei. Dar nu se poate schimba textul prin scoatere sau adăugare de cuvinte din el, nici prin schimbarea numelui. Deținem dreptul de traducere asupra lui doar pentru protejarea tuturor celor care doresc folosirea lui în forma actuală. Se poate cita, copia, folosi după buna voie. Nu trebuie cerută permisiunea noastră pentru acest lucru. Dar cerem să fie folosită titulatura FIDELA, în toate situațiile în care se cere identificarea textului. Aceasta este de asemenea o practică atribuită fiecărei traduceri cu sau fără drept de autor. Numele acestei traduceri este FIDELA, pentru faptul că am dorit să dăm o traducere curată a cuvintelor păstrate și inspirate ale lui Dumnezeu.

Fie ca folosirea acestei Biblii să îți dea sănătate spirituală și creștere în har; și numele Domnului să fie înălțat peste cel al păgânilor. Binecuvântat fie numele Domnului!

Pastor Andrei Beniamin Lariu
Dr. Brian James Nibbe, Sr.

Cuprins

VECHIUL TESTAMENT

Geneza 11
Exodul 86
Leviticul 149
Numeri 195
Deuteronom 259
Iosua 312
Judecători 348
Rut 383
I Samuel 388
II Samuel 435
I Împărați 475
II Împărați 475
I Cronici 566
II Cronici 608
Ezra 659
Neemia 674
Estera 695
Iov 706
Psalmii 747
Proverbe 849
Eclesiastul 885
Cântarea Cântărilor 897
Isaia 903
Ieremia 973
Plângerile lui Ieremia 1055
Ezechiel 1062
Daniel 1134
Osea 1157
Ioel 1168
Amos 1172
Obadia 1181
Iona 1183
Mica 1186
Naum 1192
Habacuc 1195
Țefania 1198
Hagai 1202
Zaharia 1203
Maleahi 1218

NOUL TESTAMENT

Matei 1225
Marcu 1273
Luca 1303
Ioan 1354
Fapte 1392
Romani 1441
I Corinteni 1462
II Corinteni 1482
Galateni 1496
Efeseni 1503
Filipeni 1510
Coloseni 1515
I Tesaloniceni 1520
II Tesaloniceni 1525
I Timotei 1528
II Timotei 1534
Titus 1538
Filimon 1541
Evrei 1543
Iacov 1559
I Petru 1564
II Petru 1570
I Ioan 1574
II Ioan 1580
III Ioan 1581
Iuda 1582
Revelația 1584

Vechiul Testament

Geneza

Capitolul 1

LA început Dumnezeu a creat cerul şi pământul.
2. Şi pământul era fără formă şi gol şi întuneric *era* peste suprafaţa adâncului. Şi Duhul lui Dumnezeu se mişca peste suprafaţa apelor.
3. ¶ Şi Dumnezeu a spus: Să fie lumină! Şi a fost lumină.
4. Şi Dumnezeu a văzut lumina, că *era* bună; şi Dumnezeu a despărţit lumina de întuneric.
5. Şi Dumnezeu a numit lumina zi şi întunericul l-a numit noapte. Şi a fost o seară şi o dimineaţă: ziua întâi.
6. ¶ Şi Dumnezeu a spus: Să fie o întindere în mijlocul apelor şi aceasta să despartă apele de ape.
7. Şi Dumnezeu a făcut întinderea şi a despărţit apele care *erau* dedesubtul întinderii de apele care *erau* deasupra întinderii şi aşa a fost.
8. Şi Dumnezeu a numit întinderea cer. Şi a fost o seară şi o dimineaţă: ziua a doua.
9. ¶ Şi Dumnezeu a spus: Apele de sub cer să se adune la un loc şi să se arate uscatul. Şi aşa a fost.
10. Şi Dumnezeu a numit uscatul pământ, şi adunarea apelor a numit-*o* mări; şi Dumnezeu a văzut că *lucrul acesta era* bun.
11. Şi Dumnezeu a spus: Să dea pământul iarbă, verdeaţa care aduce sămânţă *şi* pomi roditori care aduc rod după felul lor, a căror sămânţă *este* în ei, pe pământ. Şi aşa a fost.
12. Şi pământul a dat iarbă *şi* verdeaţă care aduce sămânţă după felul ei *şi* pomi care aduc rod, a căror sămânţă *era* în ei, după felul lor; şi Dumnezeu a văzut că *lucrul acesta era* bun.
13. Şi a fost o seară şi o dimineaţă: ziua a treia.
14. ¶ Şi Dumnezeu a spus: Să fie luminători în întinderea cerului pentru a despărţi ziua de noapte; şi ei să fie pentru semne şi pentru anotimpuri şi pentru zile şi ani;
15. Şi ei să fie ca luminători în întinderea cerului pentru a da lumină peste pământ. Şi aşa a fost.
16. Şi Dumnezeu a făcut doi luminători mari: luminătorul mai mare pentru a stăpâni ziua şi luminătorul mai mic pentru a stăpâni noaptea; *el a făcut* de asemenea stelele.
17. Şi Dumnezeu i-a pus în întinderea cerului pentru a da lumină peste pământ,
18. Şi pentru a stăpâni peste zi şi peste noapte şi să despartă lumina de întuneric; şi Dumnezeu a văzut că *lucrul acesta era* bun.
19. Şi a fost o seară şi o dimineaţă: ziua a patra.
20. ¶ Şi Dumnezeu a spus: Apele să dea abundent fiinţa mişcătoare care are viaţă şi păsări să zboare deasupra pământului pe faţa întinderii cerului.

21. Şi Dumnezeu a creat balene mari şi fiecare vieţuitoare care se mişcă,
pe care apele le-au dat abundent, după felul lor, şi fiecare pasăre înaripată,
după felul ei; şi Dumnezeu a văzut că *lucrul acesta era* bun.
22. Şi Dumnezeu le-a binecuvântat, spunând: Fiţi roditori şi înmulţiţi-vă
şi umpleţi apele în mări, şi pasărea să se înmulţească pe pământ.
23. Şi a fost o seară şi o dimineaţă: ziua a cincea.
24. ¶ Şi Dumnezeu a spus: Să dea pământul fiinţa vie după felul ei, vite şi
târâtoare şi fiare ale pământului, după felul lor. Şi aşa a fost.
25. Şi Dumnezeu a făcut fiara pământului, după felul ei, şi vite, după felul
lor, şi fiecare târâtoare pe pământ, după felul ei; şi Dumnezeu a văzut că
lucrul acesta era bun.
26. ¶ Şi Dumnezeu a spus: Să facem om după chipul nostru, după asemănarea
noastră; şi ei să domnească peste peştii mării şi peste păsările cerului şi peste
vite şi peste tot pământul şi peste fiecare târâtoare ce se târăşte pe pământ.
27. Astfel Dumnezeu a creat om după *propriul* său chip, după chipul lui
Dumnezeu l-a creat, parte bărbătească şi parte femeiască i-a creat.
28. Şi Dumnezeu i-a binecuvântat şi Dumnezeu le-a spus: Fiţi roditori şi
înmulţiţi-vă şi umpleţi pământul şi supuneţi-l şi domniţi peste peştii mării
şi peste păsările cerului şi peste fiecare vieţuitoare ce se mişcă pe pământ.
29. ¶ Şi Dumnezeu a spus: Iată, v-am dat fiecare verdeaţă care aduce
sămânţă, care *este* peste faţa întregului pământ, şi fiecare pom, în care
este rodul unui pom care aduce sămânţă, *aceasta* vă va fi pentru mâncare.
30. Şi fiecărei fiare a pământului şi fiecărei păsări a cerului şi fiecărei
târâtoare pe pământ, în care *este* viaţă, *le-am dat* fiecare plantă verde pentru
mâncare; şi aşa a fost.
31. ¶ Şi Dumnezeu a văzut fiecare lucru pe care l-a făcut şi, iată, *totul era*
foarte bun. Şi a fost o seară şi o dimineaţă: ziua a şasea.

Capitolul 2

ASTFEL au fost terminate cerurile şi pământul şi toată oştirea lor.
2. Şi în ziua a şaptea Dumnezeu şi-a terminat lucrarea pe care o
făcuse; şi în ziua a şaptea s-a odihnit de toată lucrarea lui pe care o făcuse.
3. Şi Dumnezeu a binecuvântat ziua a şaptea şi a sfinţit-o, pentru că
în aceasta s-a odihnit de toată lucrarea sa, pe care Dumnezeu a creat-o
şi a făcut-o.
4. ¶ Acestea *sunt* generaţiile cerurilor şi ale pământului când au fost
create, în ziua în care DOMNUL Dumnezeu a făcut pământul şi cerurile,
5. Şi fiecare verdeaţă a câmpului, înainte ca aceasta să fi fost în pământ,
şi fiecare verdeaţă a câmpului înainte de a fi încolţit, pentru că DOMNUL
Dumnezeu nu făcuse să plouă peste pământ şi nu *era* om să are pământul.
6. Ci un abur se ridica din pământ şi uda toată suprafaţa pământului.
7. Şi DOMNUL Dumnezeu l-a format pe om *din* ţărâna pământului şi
i-a suflat în nări suflarea vieţii şi omul a devenit un suflet viu.
8. ¶ Şi DOMNUL Dumnezeu a sădit o grădină înspre est, în Eden, şi
acolo a pus pe omul pe care l-a format.

9. Şi din pământ DOMNUL Dumnezeu a făcut să încolţească fiecare pom care este plăcut la vedere şi bun pentru mâncare şi pomul vieţii, de asemenea, în mijlocul grădinii şi pomul cunoaşterii binelui şi răului.
10. Şi un râu ieşea din Eden ca să ude grădina; şi de acolo se împărţea şi se făcea patru capete.
11. Numele întâiului *este* Pison: acesta *este* cel ce înconjoară întreaga ţară Havila, unde *este* aur.
12. Şi aurul acelei ţări *este* bun: acolo *este* bedelium şi piatra de onix.
13. Şi numele celui de al doilea râu *este* Ghihon: acesta *este* cel ce înconjoară întreaga ţară a Etiopiei.
14. Şi numele celui de al treilea râu *este* Hidechel: acesta *este* cel ce merge spre estul Asiriei. Şi al patrulea râu *este* Eufratul.
15. ¶ Şi DOMNUL Dumnezeu l-a luat pe om şi l-a pus în grădina Edenului, să o lucreze şi să o păzească.
16. Şi DOMNUL Dumnezeu i-a poruncit omului, spunând: Din orice pom din grădină poţi mânca în voie,
17. Dar din pomul cunoaşterii binelui şi răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreşit.
18. ¶ Şi DOMNUL Dumnezeu a spus: Nu *este* bine ca omul să fie singur; îi voi face un ajutor potrivit pentru el.
19. Şi din pământ DOMNUL Dumnezeu a format fiecare fiară a câmpului şi fiecare pasăre a cerului şi *le*-a adus la Adam să vadă cum le va numi; şi oricum a numit Adam fiecare fiinţa vie, acela *a fost* numele ei.
20. Şi Adam a dat nume tuturor vitelor şi tuturor păsărilor cerului şi fiecărei fiare a câmpului, dar pentru Adam nu s-a găsit un ajutor potrivit pentru el.
21. ¶ Şi DOMNUL Dumnezeu a făcut să cadă un somn adânc peste Adam; şi *Adam* a dormit; şi a luat una din coastele lui şi a închis carnea la loc;
22. Şi *din* coasta *pe* care DOMNUL Dumnezeu a luat-o de la om, a făcut o femeie şi a adus-o la om.
23. Şi Adam a spus: Aceasta *este* acum os din oasele mele şi carne din carnea mea; ea se va chema femeie, pentru că a fost luată din bărbat.
24. De aceea un bărbat va lăsa pe tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi de soţia sa şi cei doi vor fi un singur trup.
25. Şi ei erau amândoi goi, omul şi soţia sa, şi nu se ruşinau.

Capitolul 3

ACUM şarpele era mai viclean decât orice fiară a câmpului pe care DOMNUL Dumnezeu a făcut-o. Şi a spus femeii: Oare a spus Dumnezeu: Să nu mâncaţi din fiecare pom al grădinii?
2. Şi femeia a spus şarpelui: Putem să mâncăm din rodul pomilor grădinii,
3. Dar din rodul pomului care *este* în mijlocul grădinii, Dumnezeu a spus: Să nu mâncaţi din el, nici să nu îl atingeţi, ca nu cumva să muriţi.
4. Şi şarpele a spus femeii: Nu veţi muri nicidecum;
5. Fiindcă Dumnezeu ştie că în ziua în care voi mâncaţi din acesta, atunci ochii voştri vor fi deschişi şi veţi fi ca dumnezei, cunoscând binele şi răul.

6. ¶ Şi când femeia a văzut că pomul *era* bun pentru mâncare şi că *era* plăcut ochilor şi un pom de dorit să facă pe *cineva* înţelept, ea a luat din rodul lui şi a mâncat şi a dat de asemenea soţului ei *care era* cu ea şi a mâncat *şi* el.
7. Şi li s-au deschis ochii la amândoi şi au ştiut că *erau* goi; şi au cusut frunze de smochin laolaltă şi şi-au făcut şorţuri.
8. Şi au auzit vocea DOMNULUI Dumnezeu umblând în grădină în răcoarea zilei; şi Adam şi soţia lui s-au ascuns de la faţa DOMNULUI Dumnezeu, printre pomii grădinii.
9. ¶ Şi DOMNUL Dumnezeu l-a chemat pe Adam şi i-a spus: Unde *eşti*?
10. Iar el a spus: Am auzit vocea ta în grădină şi m-am temut, pentru că *eram* gol; şi m-am ascuns.
11. ¶ Iar el a spus: Cine ţi-a spus că *erai* gol? Ai mâncat din pomul din care ţi-am poruncit să nu mănânci?
12. Şi omul a spus: Femeia pe care mi-ai dat-o *să fie* cu mine, ea mi-a dat din pom şi eu am mâncat.
13. Şi DOMNUL Dumnezeu a spus femeii: Ce *este* aceasta *ce* ai făcut? Şi femeia a spus: Şarpele m-a înşelat şi eu am mâncat.
14. ¶ Şi DOMNUL Dumnezeu a spus şarpelui: Pentru că ai făcut aceasta, *eşti* blestemat mai mult decât toate vitele şi mai mult decât fiecare fiară a câmpului; pe pântecele tău vei merge şi ţărână vei mânca toate zilele vieţii tale.
15. Şi voi pune duşmănie între tine şi femeie şi între sămânţa ta şi sămânţa ei; el îţi va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul.
16. ¶ Femeii i-a spus: Mult îţi voi înmulţi tristeţea şi însărcinarea ta, cu tristeţe vei naşte copii şi dorinţa ta *va fi* spre soţul tău şi el va stăpâni peste tine.
17. ¶ Şi lui Adam i-a spus: Pentru că ai dat ascultare vocii soţiei tale şi ai mâncat din pomul din care ţi-am poruncit, zicând: Să nu mănânci din el, blestemat *este* pământul din cauza ta; în tristeţe vei mânca *din* el toate zilele vieţii tale;
18. Spini şi ciulini îţi va aduce şi vei mânca verdeaţa câmpului;
19. În sudoarea feţei tale vei mânca pâine, până te vei întoarce în pământ, pentru că din el ai fost luat: căci ţărână *eşti* şi în ţărână te vei întoarce.
20. ¶ Şi Adam i-a dat soţiei sale numele Eva, pentru că ea a fost mama tuturor celor vii.
21. ¶ Lui Adam şi soţiei lui, de asemenea, DOMNUL Dumnezeu *le*-a făcut haine de piei şi i-a îmbrăcat.
22. ¶ Şi DOMNUL Dumnezeu a spus: Iată, omul a devenit ca unul dintre noi, să cunoască binele şi răul. Şi acum, ca nu cumva să îşi întindă mâna şi să ia de asemenea din pomul vieţii şi să mănânce şi să trăiască pentru totdeauna,
23. De aceea DOMNUL Dumnezeu l-a trimis din grădina Edenului, *ca* să are pământul din care fusese luat.
24. Astfel l-a alungat afară pe om şi a aşezat la est de grădina Edenului nişte heruvimi şi o sabie arzând care se întorcea în fiecare parte, pentru a păzi calea pomului vieţii.

Capitolul

4 ŞI Adam a cunoscut-o pe Eva, soția lui, și ea a rămas însărcinată și
a născut pe Cain și a spus: Am primit un bărbat de la DOMNUL.
2. Și ea a mai născut pe fratele lui, Abel. Și Abel era păzitor de oi, dar Cain
era lucrător al pământului.
3. ¶ Și s-a întâmplat că, după un timp, Cain a adus un dar DOMNULUI,
din rodul pământului.
4. Și Abel, de asemenea, a adus din întâii născuți ai turmei sale și din
grăsimea lor. Și DOMNUL s-a uitat *cu plăcere* la Abel și la darul său.
5. Dar la Cain și la darul său nu s-a uitat *cu plăcere*. Și Cain s-a înfuriat
tare și i s-a posomorât fața.
6. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Cain: De ce te-ai înfuriat? Și de ce ți s-a
posomorât fața?
7. Dacă faci bine, nu vei fi acceptat? Iar dacă nu faci bine, păcatul pândește
la ușă. Și dorința lui se ține de tine, dar tu să stăpânești peste el.
8. ¶ Iar Cain a vorbit cu Abel, fratele său, și a fost așa: când erau ei pe
câmp, Cain s-a ridicat împotriva lui Abel, fratele său, și l-a ucis.
9. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Cain: Unde *este* Abel, fratele tău? Iar el a
spus: Nu știu; *sunt* eu păzitorul fratelui meu?
10. Iar el a spus: Ce ai făcut? Vocea sângelui fratelui tău strigă din pământ
către mine.
11. Și acum *ești* blestemat de pe pământul care și-a deschis gura să
primească sângele fratelui tău din mâna ta.
12. Când lucrezi pământul, acesta nu îți va mai da de aici înainte puterea
lui; un fugar și un rătăcitor vei fi pe pământ.
13. ¶ Și Cain a spus DOMNULUI: Pedeapsa mea *este* mai mare decât o
pot purta.
14. Iată, tu m-ai alungat astăzi de pe fața pământului și de la fața ta voi
fi ascuns și voi fi un fugar și un rătăcitor pe pământ și se va întâmpla *că*
oricine mă găsește mă va ucide.
15. Și DOMNUL i-a spus: De aceea, oricine ucide pe Cain, răzbunare va fi
asupra lui de șapte ori. Și DOMNUL a pus un semn pe Cain, ca nu cumva
cineva, găsindu-l, să îl ucidă.
16. ¶ Și Cain a ieșit din fața DOMNULUI și a locuit în țara Nod, la est
de Eden.
17. Și Cain a cunoscut-o pe soția sa și ea a rămas însărcinată și a născut pe
Enoh; și a zidit o cetate și a pus numele cetății după numele fiului său, Enoh.
18. Și lui Enoh i s-a născut Irad; și Irad a născut pe Mehuiael; și Mehuiael
a născut pe Metușael; și Metușael a născut pe Lameh.
19. ¶ Și Lameh și-a luat două soții: numele uneia *era* Ada și numele
celeilalte, Țila.
20. Și Ada a născut pe Iabal: el a fost tatăl celor ce locuiesc în corturi și
au vite.
21. Și numele fratelui său *era* Iubal: el a fost tatăl tuturor celor ce mânuiesc
harpa și instrumentul de suflat.

22. Şi Ţila, de asemenea, a născut pe Tubal-Cain, instructor al fiecărui meşteşugar în aramă şi fier; şi sora lui Tubal-Cain *a fost* Naama.
23. ¶ Şi Lameh a spus soţiilor lui, Ada şi Ţila: Auziţi vocea mea, voi soţiile lui Lameh, daţi ascultare la vorbirea mea: pentru că am ucis un om pentru rănirea mea şi un tânăr pentru vânătaia mea.
24. Dacă va fi răzbunat Cain de şapte ori, cu adevărat, Lameh de şaptezeci şi şapte de ori.
25. ¶ Şi Adam a cunoscut-o din nou pe soţia lui şi ea a născut un fiu şi i-a pus numele Set: Pentru că Dumnezeu, *a spus ea*, mi-a rânduit o altă sămânţă în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain.
26. Şi lui Set, de asemenea, i s-a născut un fiu şi i-a pus numele Enos: atunci au început oamenii să cheme numele DOMNULUI.

Capitolul 5

ACEASTA *este* cartea generaţiilor lui Adam. În ziua în care Dumnezeu a creat om, după asemănarea lui Dumnezeu l-a făcut.
2. Parte bărbătească şi parte femeiască i-a creat şi i-a binecuvântat şi le-a pus numele lor, Adam, în ziua în care au fost creaţi.
3. ¶ Şi Adam a trăit o sută treizeci de ani şi a născut *un fiu* în propria lui asemănare, după chipul lui, şi i-a pus numele Set;
4. Şi zilele lui Adam, după ce a născut pe Set, au fost de opt sute de ani; şi a născut fii şi fiice;
5. Şi toate zilele pe care Adam le-a trăit au fost nouă sute treizeci de ani; şi a murit.
6. ¶ Şi Set a trăit o sută cinci ani şi a născut pe Enos;
7. Şi Set a trăit, după ce a născut pe Enos, opt sute şapte ani; şi a născut fii şi fiice;
8. Şi toate zilele lui Set au fost nouă sute doisprezece ani; şi a murit.
9. ¶ Şi Enos a trăit nouăzeci de ani şi a născut pe Cainan;
10. Şi Enos a trăit, după ce a născut pe Cainan, opt sute cincisprezece ani; şi a născut fii şi fiice;
11. Şi toate zilele lui Enos au fost nouă sute cinci ani; şi a murit.
12. ¶ Şi Cainan a trăit şaptezeci de ani şi a născut pe Mahalaleel;
13. Şi Cainan a trăit, după ce a născut pe Mahalaleel, opt sute patruzeci de ani; şi a născut fii şi fiice;
14. Şi toate zilele lui Cainan au fost nouă sute zece ani; şi a murit.
15. ¶ Şi Mahalaleel a trăit şaizeci şi cinci de ani şi a născut pe Iared;
16. Şi Mahalaleel a trăit, după ce a născut pe Iared, opt sute treizeci de ani; şi a născut fii şi fiice;
17. Şi toate zilele lui Mahalaleel au fost opt sute nouăzeci şi cinci de ani; şi a murit.
18. ¶ Şi Iared a trăit o sută şaizeci şi doi de ani şi a născut pe Enoh;
19. Şi Iared a trăit după ce a născut pe Enoh, opt sute de ani; şi a născut fii şi fiice;
20. Şi toate zilele lui Iared au fost nouă sute şaizeci şi doi de ani; şi a murit.

21. ¶ Şi Enoh a trăit şaizeci şi cinci de ani şi a născut pe Metusala;
22. Şi Enoh a umblat cu Dumnezeu, după ce a născut pe Metusala, trei sute de ani; şi a născut fii şi fiice;
23. Şi toate zilele lui Enoh au fost trei sute şaizeci şi cinci de ani;
24. Şi Enoh a umblat cu Dumnezeu: şi nu *a mai fost*, pentru că Dumnezeu l-a luat.
25. ¶ Şi Metusala a trăit o sută optzeci şi şapte de ani şi a născut pe Lameh;
26. Şi Metusala a trăit, după ce a născut pe Lameh, şapte sute optzeci şi doi de ani; şi a născut fii şi fiice;
27. Şi toate zilele lui Metusala au fost nouă sute şaizeci şi nouă de ani; şi a murit.
28. ¶ Şi Lameh a trăit o sută optzeci şi doi de ani şi a născut un fiu;
29. Şi i-a pus numele Noe, spunând: Acesta ne va mângâia pentru lucrarea noastră şi osteneala mâinilor noastre, din cauza pământului pe care Dumnezeu *l*-a blestemat.
30. Şi Lameh a trăit, după ce a născut pe Noe, cinci sute nouăzeci şi cinci de ani; şi a născut fii şi fiice;
31. Şi toate zilele lui Lameh au fost şapte sute şaptezeci şi şapte de ani; şi a murit.
32. Şi Noe a fost în vârstă de cinci sute de ani; şi Noe a născut pe Sem, Ham şi Iafet.

CAPITOLUL 6

Şi s-a întâmplat, pe când oamenii au început a se înmulţi pe faţa pământului şi li s-au născut fiice,
2. Că fiii lui Dumnezeu au văzut că fiicele oamenilor *erau* frumoase şi şi-au luat soţii din toate pe care le-au ales.
3. ¶ Şi DOMNUL a spus: Duhul meu nu se va lupta întotdeauna cu omul, căci el *este* de asemenea *şi* carne; totuşi zilele lui vor fi o sută douăzeci de ani.
4. ¶ Erau uriaşi pe pământ în acele zile şi, de asemenea, după aceea, când fiii lui Dumnezeu au intrat la fiicele oamenilor şi ele le-au născut *copii*, aceştia *au fost* războinicii, care *au fost* în vechime oameni de renume.
5. Şi Dumnezeu a văzut că stricăciunea omului *era* mare pe pământ şi *că* fiecare imaginaţie a gândurilor inimii sale *era* numai facere de rău continuă.
6. ¶ Şi aceasta l-a făcut pe DOMNUL să se pocăiască pentru că a făcut pe om pe pământ şi l-a mâhnit în inima lui.
7. Şi DOMNUL a spus: Voi nimici de pe faţa pământului pe omul pe care l-am creat, deopotrivă om şi animal şi târâtoarea şi păsările cerului, fiindcă aceasta mă face să mă pocăiesc că i-am făcut.
8. ¶ Dar Noe a găsit har în ochii DOMNULUI.
9. Acestea *sunt* generaţiile lui Noe: Noe a fost un bărbat drept *şi* desăvârşit în generaţiile lui *şi* Noe a umblat cu Dumnezeu.
10. Şi Noe a născut trei fii: Sem, Ham şi Iafet.
11. Şi pământul era corupt înaintea lui Dumnezeu şi pământul era umplut de violenţă.

12. Și Dumnezeu a privit peste pământ și, iată, acesta era corupt, pentru
că toată făptura și-a corupt calea pe pământ.
13. Și Dumnezeu i-a spus lui Noe: Sfârșitul a toată făptura a ajuns înaintea
mea, fiindcă pământul este umplut cu violență prin ei; și, iată, îi voi nimici
împreună cu pământul.
14. ¶Fă-ți o arcă din lemn de gofer, să faci camere în arcă și să o smoleşti
pe dinăuntru și pe dinafară cu smoală.
15. Și acesta *este modelul după* care să o faci: Lungimea arcei *să fie de* trei sute
de coți, lățimea acesteia cincizeci de coți și înălțimea acesteia treizeci de coți.
16. Să faci arcei o fereastră, deasupra, să o termini la un cot de la acoperiș,
și ușa arcei să o așezi în latura arcei; să faci arca *cu trei nivele:* cel de jos, al
doilea și al treilea.
17. Și iată, eu, *chiar* eu, voi aduce un potop de ape peste pământ, pentru
a nimici toată făptura de sub cer, în care *este* suflarea vieții *și* fiecare lucru
care *este* pe pământ va muri.
18. Dar cu tine îmi voi întemeia legământul meu; și să intri în arcă, tu și
fiii tăi și soția ta și soțiile fiilor tăi cu tine.
19. Și din fiecare viețuitoare de orice făptură, două din fiecare *soi*, să aduci
în arcă, pentru a *le* ține în viață cu tine; să fie parte bărbătească și parte
femeiască.
20. Din păsări, după felul lor, și din vite, după felul lor, și din fiecare
târâtoare a pământului, după felul ei, două din fiecare *soi* vor veni la tine,
pentru a *le* ține în viață.
21. Și ia la tine din toată mâncarea care se mănâncă și strânge-*o* la tine și
va fi mâncare pentru tine și pentru ele.
22. Astfel a făcut Noe, conform cu tot ceea ce Dumnezeu i-a poruncit,
astfel a făcut el.

CAPITOLUL 7

Și DOMNUL i-a spus lui Noe: Intră tu și toată casa ta în arcă,
fiindcă te-am văzut drept înaintea mea în această generație.
2. Din fiecare fiară curată să iei la tine câte șapte *perechi*, partea bărbătească
și partea sa femeiască, și din fiarele care nu *sunt* curate, câte două, partea
bărbătească și partea sa femeiască.
3. Din păsările cerului de asemenea câte șapte perechi, partea
bărbătească și partea femeiască, pentru a ține sămânță în viață peste fața
întregului pământ.
4. Căci încă șapte zile și voi face să plouă peste pământ patruzeci de zile
și patruzeci de nopți și orice lucru viu pe care l-am făcut, îl voi distruge
de pe fața pământului.
5. ¶ Și Noe a făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit.
6. Și Noe *era* în vârstă de șase sute de ani când potopul apelor era
peste pământ.
7. ¶ Și Noe a intrat și fiii lui și soția lui și soțiile fiilor lui cu el în arcă, din
cauza apelor potopului.

8. Din fiare curate şi din fiare care nu *sunt* curate şi din păsări şi din fiecare lucru care se târăşte pe pământ,
9. Au intrat două câte două la Noe în arcă, partea bărbătească şi partea femeiască, aşa cum Dumnezeu a poruncit lui Noe.
10. Şi s-a întâmplat, după şapte zile, că apele potopului au venit peste pământ.
11. ¶ În anul şase sute al vieţii lui Noe, în luna a doua, în a şaptesprezecea zi a lunii, în acea zi au fost toate fântânile marelui adânc despicate şi ferestrele cerului s-au deschis.
12. Şi ploaia a fost peste pământ patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi.
13. În chiar aceeaşi zi a intrat Noe şi Sem şi Ham şi Iafet, fiii lui Noe şi soţia lui Noe şi cele trei soţii ale fiilor săi cu ei în arcă;
14. Ei şi fiecare fiară după felul ei şi toate vitele după felul lor şi fiecare târâtoare ce se târăşte pe pământ după felul ei şi fiecare pasăre după felul ei, fiecare păsărică din fiecare specie.
15. Şi au intrat la Noe în arcă două câte două din orice făptură în care *este* suflarea vieţii.
16. Şi cele ce au intrat, au intrat partea bărbătească şi partea femeiască din orice făptură, aşa cum Dumnezeu i-a poruncit lui; şi DOMNUL l-a închis înăuntru.
17. ¶ Şi potopul a fost patruzeci de zile peste pământ şi apele au crescut şi au purtat sus arca şi aceasta a fost înălţată deasupra pământului.
18. Şi apele se înălţau şi s-au înmulţit foarte mult asupra pământului, şi arca mergea pe faţa apelor.
19. Şi apele s-au înălţat peste măsură asupra pământului şi toţi munţii înalţi, care *erau* sub întregul cer, au fost acoperiţi.
20. Apele s-au înălţat cu cincisprezece coţi deasupra *lor* şi munţii au fost acoperiţi.
21. ¶ Şi a murit orice făptură care mişca pe pământ, deopotrivă pasăre şi vită şi fiară şi fiecare târâtoare care se târăşte pe pământ şi fiecare om;
22. Toate în a căror nări *era* suflarea vieţii, toate câte *erau* pe uscat, au murit.
23. Şi orice lucru viu care a fost pe faţa pământului a fost nimicit, deopotrivă om şi vită şi târâtoarele şi pasărea cerului; şi acestea au fost nimicite de pe pământ; şi numai Noe a rămas *în viaţă* şi cei ce *erau* cu el în arcă.
24. Şi apele s-au înălţat asupra pământului o sută cincizeci de zile.

Capitolul 8

Şi Dumnezeu şi-a adus aminte de Noe şi de fiecare vieţuitoare şi de toate vitele care *erau* cu el în arcă; şi Dumnezeu a făcut să treacă un vânt peste pământ şi apele s-au retras;
2. De asemenea fântânile adâncului şi ferestrele cerului au fost închise şi ploaia din cer a fost oprită;
3. Şi apele se retrăgeau de pe pământ continuu şi după ce s-au sfârşit o sută cincizeci de zile, apele s-au împuţinat.
4. ¶ Şi arca s-a aşezat în a şaptea lună, în a şaptesprezecea zi a lunii, pe munţii Ararat.

5. Şi apele au scăzut continuu până în luna a zecea: în *luna* a zecea, în prima *zi* a lunii, s-au văzut vârfurile munţilor.
6. ¶ Şi s-a întâmplat, după ce s-au sfârşit patruzeci de zile, că Noe a deschis fereastra arcei pe care o făcuse,
7. Şi a trimis înainte un corb, care a ieşit *şi a mers* încolo şi încoace, până când au secat apele de pe pământ.
8. De asemenea a trimis de la el un porumbel, să vadă dacă apele s-au retras de pe faţa pământului;
9. Dar porumbelul nu a găsit odihnă pentru talpa piciorului său şi s-a întors la el în arcă, pentru că apele *erau* pe faţa întregului pământ; atunci a întins mâna şi l-a luat şi l-a dus la el în arcă.
10. Şi a mai stat alte şapte zile şi din nou a trimis porumbelul afară din arcă;
11. Şi porumbelul a venit la el seara şi, iată, în ciocul lui *era* o frunză de măslin proaspăt ruptă, aşa că Noe a cunoscut că apele s-au retras de pe pământ.
12. Şi a mai stat alte şapte zile şi a trimis porumbelul, care nu s-a mai întors la el.
13. ¶ Şi s-a întâmplat în anul şase sute şi unu, în prima *lună*, în prima *zi* a lunii, apele au secat de pe pământ; şi Noe a ridicat acoperişul arcei şi a privit şi, iată, faţa pământului era uscată.
14. Şi în a doua lună, în a douăzeci şi şaptea zi a lunii, pământul a fost uscat.
15. ¶ Şi Dumnezeu i-a vorbit lui Noe, spunând:
16. Ieşi din arcă, tu şi soţia ta şi fiii tăi şi soţiile fiilor tăi cu tine.
17. Scoate împreună cu tine fiecare vieţuitoare care *este* cu tine, a toată făptura, *deopotrivă* pasăre şi vită şi fiecare târâtoare care se târăşte pe pământ, ca acestea să nască abundent pe pământ şi să fie roditoare şi să se înmulţească pe pământ.
18. Şi Noe a ieşit şi fiii lui şi soţia lui şi soţiile fiilor lui cu el;
19. Fiecare fiară, fiecare târâtoare şi fiecare pasăre *şi* orice se târăşte pe pământ, după felurile lor, au ieşit afară din arcă.
20. ¶ Şi Noe a zidit un altar DOMNULUI şi a luat din fiecare fiară curată şi din fiecare pasăre curată şi a adus ofrande arse pe altar.
21. Şi DOMNUL a mirosit o aromă dulce şi DOMNUL a spus în inima sa: Nu voi mai blestema din nou pământul vreodată din cauza omului, pentru că imaginaţia inimii omului *este* facere de rău din tinereţea lui, nici nu voi mai lovi din nou vreodată fiecare vieţuitoare, aşa cum am făcut.
22. Cât timp pământul rămâne, semănatul şi seceratul şi frig şi arşiţă şi vară şi iarnă şi zi şi noapte nu vor înceta.

Capitolul 9

ŞI Dumnezeu a binecuvântat pe Noe şi pe fiii lui şi le-a spus: Fiţi roditori şi înmulţiţi-vă şi umpleţi pământul.
2. Şi teama de voi şi groaza de voi va fi peste fiecare fiară a pământului şi peste fiecare pasăre a cerului, peste tot ce mişcă *pe* pământ şi peste toţi peştii mării; în mâna voastră sunt ele predate.

3. Tot ce mişcă *şi* trăieşte va fi mâncare pentru voi; precum planta verde, v-am dat toate lucrurile.
4. Dar carnea cu viaţa din ea, *ceea ce este* sângele din ea, să nu mâncaţi.
5. Şi cu adevărat sângele vostru, al vieţilor voastre, îl voi cere, din mâna fiecărei fiare îl voi cere şi din mâna omului, din mâna fiecărui frate al omului voi cere viaţa omului.
6. Oricine varsă sângele omului, prin om să fie vărsat sângele lui, pentru că după chipul lui Dumnezeu l-a făcut pe om.
7. Şi voi fiţi roditori şi înmulţiţi-vă, naşteţi abundent pe pământ şi înmulţiţi-vă pe acesta.
8. ¶ Şi Dumnezeu i-a vorbit lui Noe şi fiilor lui cu el, spunând:
9. Şi eu, iată, întemeiez legământul meu cu voi şi cu sămânţa voastră după voi;
10. Şi cu fiecare creatură vie care *este* cu voi, dintre păsări, dintre vite şi dintre fiecare fiară a pământului cu voi, de la tot ceea ce iese *afară* din arcă, până la fiecare fiară a pământului.
11. Şi voi întemeia legământul meu cu voi *şi* nici nu va mai fi toată făptura stârpită vreodată prin apele unui potop, nici nu va mai fi vreodată un potop să distrugă pământul.
12. ¶ Şi Dumnezeu a spus: Acesta *este* semnul legământului pe care îl fac între mine şi voi şi fiecare creatură vie care *este* cu voi, pentru generaţii pentru totdeauna:
13. Eu aşez curcubeul meu în nor şi acesta va fi ca semn al unui legământ între mine şi pământ.
14. Şi se va întâmpla, când aduc un nor peste pământ, că se va vedea curcubeul în nor:
15. Şi îmi voi aminti de legământul meu, care *este* între mine şi voi şi fiecare creatură vie a toată făptura; şi apele nu vor mai deveni un potop ca să nimicească toată făptura.
16. Şi curcubeul va fi în nor şi îl voi privi, ca să îmi amintesc de legământul veşnic dintre Dumnezeu şi fiecare creatură vie, a toată făptura, care *este* pe pământ.
17. Şi Dumnezeu i-a spus lui Noe: Acesta *este* semnul legământului, pe care l-am întemeiat între mine şi toată făptura care *este* pe pământ.
18. ¶ Şi fiii lui Noe, care au ieşit din arcă, au fost Sem şi Ham şi Iafet; şi Ham *este* tatăl lui Canaan.
19. Aceştia *sunt* cei trei fii ai lui Noe şi din ei a fost acoperit întregul pământ.
20. Şi Noe a început *a fi* agricultor şi a sădit o vie;
21. Şi a băut din vin şi s-a îmbătat şi s-a dezgolit înăuntrul cortului său.
22. Şi Ham, tatăl lui Canaan, a văzut goliciunea tatălui său şi a spus celor doi fraţi ai săi de afară.
23. Şi Sem şi Iafet au luat o haină şi au pus-*o* peste amândoi umerii lor şi au mers cu spatele şi au acoperit goliciunea tatălui lor şi feţele lor *erau* întoarse şi nu au văzut goliciunea tatălui lor.
24. Şi Noe s-a trezit din beţia vinului său şi a cunoscut ceea ce fiul său mai tânăr i-a făcut.

25. Şi a spus: Blestemat *fie* Canaan, un servitor al servitorilor va fi el fraţilor săi.
26. Şi a spus: Binecuvântat *fie* DOMNUL Dumnezeul lui Sem; şi Canaan va fi servitorul lui.
27. Dumnezeu va lărgi pe Iafet şi va locui în corturile lui Sem şi Canaan va fi servitorul lui.
28. ¶ Şi Noe a trăit după potop trei sute cincizeci de ani.
29. Şi toate zilele lui Noe au fost nouă sute cincizeci de ani; şi a murit.

Capitolul 10

ACUM acestea *sunt* generaţiile fiilor lui Noe: Sem, Ham şi Iafet; şi li s-au născut fii după potop.
2. Fiii lui Iafet: Gomer şi Magog şi Madai şi Iavan şi Tubal şi Meşec şi Tiras.
3. Şi fiii lui Gomer: Aşchenaz şi Rifat şi Togarma.
4. Şi fiii lui Iavan: Elişa şi Tarsis, Chitim şi Dodanim.
5. Prin aceştia au fost împărţite insulele neamurilor în pământurile lor, fiecare după limba lui, după familiile lor, în naţiunile lor.
6. ¶ Şi fiii lui Ham: Cuş şi Miţraim şi Put şi Canaan.
7. Şi fiii lui Cuş: Seba şi Havila şi Sabta şi Raema şi Sabteca; şi fiii lui Raema: Şeba şi Dedan.
8. Şi Cuş a născut pe Nimrod, el a început să fie unul puternic pe pământ.
9. El era un vânător puternic înaintea DOMNULUI, de aceea s-a spus: Precum Nimrod, puternicul vânător înaintea DOMNULUI.
10. Şi începutul împărăţiei sale a fost Babel şi Erec şi Acad şi Calne, în ţara Şinar.
11. Din acea ţară a ieşit Aşur şi a zidit Ninive şi cetatea Rehobot şi Calah,
12. Şi Resen, între Ninive şi Calah; aceasta *este* o mare cetate.
13. Şi Miţraim a născut pe ludimi şi pe anamimi şi pe lehabimi şi pe naftuhimi,
14. Şi pe patrusimi şi pe casluhimi, (din care au venit filisteni) şi pe caftorimi.
15. ¶ Şi Canaan a născut pe Sidon, întâiul său născut, şi pe Het,
16. Şi pe iebusiţi şi pe amoriţi şi pe ghirgasiţi,
17. Şi pe hiviţi şi pe archiţi şi pe siniţi,
18. Şi pe arvadiţi şi pe ţemariţi şi pe hamatiţi şi după aceea familiile canaaniţilor au fost împrăştiate peste tot.
19. Şi graniţa canaaniţilor era de la Sidon, precum vii la Gherar, spre Gaza, cum mergi spre Sodoma şi Gomora şi Adma şi Zeboim, până la Leşa.
20. Aceştia *sunt* fiii lui Ham, după familiile lor, după limbile lor, în ţările lor *şi* în naţiunile lor.
21. ¶ Lui Sem, de asemenea, tatăl tuturor copiilor lui Eber, fratele lui Iafet, care este mai vârstnic, şi lui i s-au născut *copii*.
22. Copiii lui Sem: Elam şi Aşur şi Arpacşad şi Lud şi Aram.
23. Şi copiii lui Aram: Uţ şi Hul şi Gheter şi Maş.
24. Şi Arpacşad a născut pe Şelah şi Şelah a născut pe Eber.

25. Şi lui Eber i s-au născut doi fii: numele unuia *a fost* Peleg, pentru
că în zilele lui a fost pământul împărţit, şi numele fratelui său *a*
fost Ioctan.
26. Şi Ioctan a născut pe Almodad şi pe Şelef şi pe Haţarmavet şi pe Ierah,
27. Şi pe Hadoram şi pe Uzal şi pe Dicla,
28. Şi pe Obal şi pe Abimael şi pe Şeba,
29. Şi pe Ofir şi pe Havila şi pe Iobab, toţi aceştia *au fost* fiii lui Ioctan.
30. Şi locuinţa lor era de la Meşa, aşa cum mergi spre Sefar, un munte spre est.
31. Aceştia *sunt* fiii lui Sem, după familiile lor, după limbile lor, în ţările
lor, după naţiunile lor.
32. Acestea *sunt* familiile fiilor lui Noe, după generaţiile lor; în naţiunile
lor şi prin aceştia au fost naţiunile împărţite pe pământ după potop.

Capitolul 11

ŞI întreg pământul era cu o singură limbă şi cu o singură vorbire.
2. Şi s-a întâmplat, cum au călătorit de la est, că au găsit o câmpie
în ţara Şinar şi au locuit acolo.
3. Şi au spus unul altuia: Haidem să facem cărămizi şi să le ardem bine.
Şi au avut cărămidă ca piatră şi smoală au avut ca mortar.
4. Şi au spus: Haidem să ne zidim o cetate şi un turn, al cărui vârf *să*
ajungă până la cer; şi să ne facem un nume, ca nu cumva să fim împrăştiaţi
pretutindeni pe faţa întregului pământ.
5. Şi DOMNUL a coborât să vadă cetatea şi turnul, pe care copiii
oamenilor le-au zidit.
6. Şi DOMNUL a spus: Iată, poporul *este* unul şi ei toţi au o singură
limbă şi au început să facă aceasta, şi acum nimic nu îi va opri din ceea
ce au de gând să facă.
7. Haidem să coborâm, şi acolo să le încurcăm limba, ca ei să nu mai
înţeleagă vorbirea unuia către celălalt.
8. Astfel DOMNUL i-a împrăştiat pretutindeni de acolo, peste faţa
întregului pământ; şi au încetat a zidi cetatea.
9. De aceea i s-a pus numele Babel, pentru că acolo DOMNUL a încurcat
limba întregului pământ; şi de acolo DOMNUL i-a împrăştiat peste faţa
întregului pământ.
10. ¶ Acestea *sunt* generaţiile lui Sem: Sem *era* în vârstă de o sută de ani
şi a născut pe Arpacşad, la doi ani după potop;
11. Şi Sem a trăit, după ce a născut pe Arpacşad, cinci sute de ani; şi a
născut fii şi fiice.
12. Şi Arpacşad a trăit treizeci şi cinci de ani şi a născut pe Şelah;
13. Şi Arpacşad a trăit, după ce a născut pe Şelah, patru sute trei ani; şi a
născut fii şi fiice.
14. Şi Şelah a trăit treizeci de ani şi a născut pe Eber;
15. Şi Şelah a trăit, după ce a născut pe Eber, patru sute trei ani; şi a născut
fii şi fiice.
16. Şi Eber a trăit treizeci şi patru de ani şi a născut pe Peleg;

17. Şi Eber a trăit, după ce a născut pe Peleg, patru sute treizeci de ani; şi
a născut fii şi fiice.
18. Şi Peleg a trăit treizeci de ani şi a născut pe Reu;
19. Şi Peleg a trăit, după ce a născut pe Reu, două sute nouă ani; şi a născut
fii şi fiice.
20. Şi Reu a trăit treizeci şi doi de ani şi a născut pe Serug;
21. Şi Reu a trăit, după ce a născut pe Serug, două sute şapte ani; şi a
născut fii şi fiice.
22. Şi Serug a trăit treizeci de ani şi a născut pe Nahor;
23. Şi Serug a trăit, după ce a născut pe Nahor; două sute de ani şi a născut
fii şi fiice.
24. Şi Nahor a trăit douăzeci şi nouă de ani şi a născut pe Terah;
25. Şi Nahor a trăit, după ce a născut pe Terah, o sută nouăsprezece ani;
şi a născut fii şi fiice.
26. Şi Terah a trăit şaptezeci de ani şi a născut pe Avram, Nahor şi Haran.
27. ¶ Şi acestea *sunt* generaţiile lui Terah: Terah a născut pe Avram, pe
Nahor, şi pe Haran şi Haran a născut pe Lot.
28. Şi Haran a murit înaintea tatălui său, Terah, în ţara naşterii sale,
în Urul caldeilor.
29. Şi Avram şi Nahor şi-au luat soţii: numele soţiei lui Avram *era* Sarai
şi numele soţiei lui Nahor, Milca, fiica lui Haran, tatăl Milcăi şi tatăl Iscăi.
30. Dar Sarai era stearpă, ea nu *avea* copil.
31. Şi Terah a luat pe Avram, fiul său, şi pe Lot, fiul lui Haran, fiul fiului
său, şi pe Sarai, nora lui, soţia fiului său, Avram, şi a ieşit împreună cu ei
din Urul caldeilor, ca să meargă în ţara lui Canaan; şi au venit la Haran şi
au locuit acolo.
32. Şi zilele lui Terah au fost două sute cinci ani; şi Terah a murit în Haran.

Capitolul 12

ŞI DOMNUL îi spusese lui Avram: Ieşi din ţara ta şi din rudenia
ta şi din casa tatălui tău, spre o ţară pe care ţi-o voi arăta;
2. Şi voi face din tine o mare naţiune şi te voi binecuvânta şi voi face
numele tău mare şi vei fi o binecuvântare;
3. Şi voi binecuvânta pe cel ce te binecuvântează şi voi blestema
pe cel ce te blestemă şi în tine toate familiile pământului vor
fi binecuvântate.
4. ¶ Astfel Avram a ieşit, cum îi spusese DOMNUL, şi Lot a mers cu el;
şi Avram *era* în vârstă de şaptezeci şi cinci de ani când a plecat din Haran.
5. Şi Avram a luat pe Sarai, soţia lui, şi pe Lot, fiul fratelui său şi toată
averea pe care au adunat-o şi sufletele pe care le-au obţinut în Haran şi au
ieşit să meargă în ţara lui Canaan şi au venit în ţara lui Canaan.
6. ¶ Şi Avram a trecut prin ţară până la locul din Sihem, la stejarul lui
More. Şi canaanitul *era* atunci în ţară.
7. Şi DOMNUL i s-a arătat lui Avram şi a spus: Seminţei tale voi da această
ţară; şi acolo a zidit un altar DOMNULUI, care i s-a arătat.

8. Şi el s-a mutat de acolo la un munte, la est de Betel, şi şi-a întins cortul, *având* Betel la vest şi Hai la est; şi acolo a zidit un altar DOMNULUI şi a chemat numele DOMNULUI.
9. Şi Avram a călătorit, mergând tot spre sud.
10. ¶ Şi a fost o foamete în ţară şi Avram a coborât în Egipt să locuiască temporar acolo, pentru că foametea *era* apăsătoare în ţară.
11. Şi s-a întâmplat, când s-a apropiat să intre în Egipt, că el i-a spus Sarei, soţia lui: Acum iată, ştiu că *eşti* o femeie frumoasă la vedere,
12. De aceea se va întâmpla, când egiptenii te vor vedea, că vor spune: Aceasta *este* soţia lui; şi mă vor ucide, dar pe tine te vor păstra în viaţă.
13. Spune, te rog, *că eşti* sora mea, ca să îmi fie bine din cauza ta şi sufletul meu să trăiască din cauza ta.
14. ¶ Şi s-a întâmplat, pe când Avram a ajuns în Egipt, că egiptenii au văzut că femeia *era* foarte frumoasă.
15. Prinţii lui Faraon de asemenea au văzut-o şi au lăudat-o înaintea lui Faraon; şi femeia a fost luată în casa lui Faraon.
16. Şi l-a tratat bine pe Avram din cauza ei şi avea oi şi boi şi catâri şi servitori şi servitoare şi măgăriţe şi cămile.
17. Şi DOMNUL a lovit cu plăgi pe Faraon şi casa lui, cu plăgi mari din cauza lui Sarai, soţia lui Avram.
18. Şi Faraon a chemat pe Avram şi a spus: Ce *este* aceasta *ce* mi-ai făcut? De ce nu mi-ai spus că *era* soţia ta?
19. De ce ai spus: Ea *este* sora mea; astfel că aproape am luat-o de soţie? De aceea acum, iat-*o* pe soţia ta, ia-*o* şi pleacă.
20. Şi Faraon a poruncit oamenilor *săi* referitor la el şi l-au trimis de la *ei*, *pe el* şi pe soţia lui şi tot ce avea.

Capitolul 13

ŞI Avram a urcat din Egipt, el şi soţia lui şi tot ce avea, şi Lot *împreună* cu el, în sudul *Canaanului*.
2. Şi Avram *era* foarte bogat în vite, în argint şi în aur.
3. Şi a mers în călătoriile lui din sud chiar până la Betel, până la locul unde fusese cortul său la început, între Betel şi Hai;
4. Până la locul altarului, pe care l-a făcut acolo la început; şi acolo Avram a chemat numele DOMNULUI.
5. ¶ Şi de asemenea Lot, care a mers cu Avram, avea turme şi cirezi şi corturi.
6. Şi ţara nu era în stare să îi ţină ca să poată locui împreună, pentru că averea lor era mare, astfel că nu puteau locui împreună.
7. Şi a fost o ceartă între păzitorii vitelor lui Avram şi păzitorii vitelor lui Lot; şi canaanitul şi perizitul locuiau pe atunci în ţară.
8. Şi Avram i-a spus lui Lot: Să nu fie ceartă, te rog, între mine şi tine şi între păzitorii mei şi păzitorii tăi, pentru că *suntem* fraţi.
9. Nu *este* întreaga ţară înaintea ta? Desparte-te, te rog, de mine; dacă *o vei lua* la stânga, atunci eu voi merge la dreapta, sau dacă *mergi* la dreapta, atunci eu voi merge la stânga.

10. ¶ Şi Lot şi-a ridicat ochii şi a privit toată câmpia Iordanului, că aceasta *era* bine udată peste tot, înainte ca DOMNUL să fi distrus Sodoma şi Gomora, *era* ca grădina DOMNULUI, asemenea ţării Egiptului, cum vii la Ţoar.
11. Atunci Lot a ales pentru el toată câmpia Iordanului; şi Lot a călătorit spre est; şi ei s-au despărţit unul de celălalt.
12. Avram a locuit în ţara lui Canaan şi Lot a locuit în cetăţile din câmpie şi *şi*-a întins cortul spre Sodoma.
13. Dar oamenii din Sodoma erau peste măsură de stricaţi şi păcătoşi înaintea DOMNULUI.
14. ¶ Şi DOMNUL i-a spus lui Avram, după ce s-a despărţit Lot de el: Ridică-ţi acum ochii şi priveşte din locul în care eşti spre nord şi spre sud şi spre est şi spre vest,
15. Pentru că tot pământul pe care îl vezi, ţie ţi-l voi da şi seminţei tale pentru totdeauna.
16. Şi voi face sămânţa ta ca ţărâna pământului, astfel încât, dacă un om poate număra ţărâna pământului, *atunci* va fi şi sămânţa ta numărată.
17. Ridică-te, umblă prin ţară în lungimea acesteia şi în lăţimea ei, pentru că ţie ţi-o voi da.
18. Atunci Avram *şi*-a mutat cortul şi a venit şi a locuit în câmpia lui Mamre, care *este* în Hebron; şi a zidit acolo un altar DOMNULUI.

Capitolul 14

ŞI s-a întâmplat în zilele lui Amrafel, împărat al Şinarului, Arioc, împărat al Elasarului, Chedorlaomer, împărat al Elamului şi Tidal, împărat al naţiunilor,
2. *Că aceştia* au făcut război cu Bera, împăratul Sodomei, şi cu Birşa, împăratul Gomorei, Şinab, împărat al Admei, şi Şemeber, împăratul Ţeboimului, şi *cu* împăratul din Bela, care este Ţoar.
3. Toţi aceştia s-au adunat în valea Sidim, care este marea sărată.
4. Doisprezece ani au servit lui Chedorlaomer, şi în al treisprezecelea an s-au răzvrătit.
5. Şi în al paisprezecelea an a venit Chedorlaomer şi împăraţii care *erau* cu el şi au lovit pe refaimi în Aşterot Carnaim, şi pe zuzimi în Ham, şi pe emimi în Şave Chiriataim,
6. Şi pe horiţi în muntele lor Seir, spre Elparan, care *este* lângă pustie.
7. Şi ei s-au întors şi au venit la Enmişpat, care *este* Cades, şi au lovit toată ţara amaleciţilor şi de asemenea pe amoriţi, care locuiesc în Haţeţon-Tamar.
8. Şi au ieşit împăratul Sodomei şi împăratul Gomorei şi împăratul Admei şi împăratul Ţeboimului şi împăratul din Bela (care *este* Ţoar) şi au intrat în luptă cu ei în valea Sidim;
9. Cu Chedorlaomer, împăratul Elamului, şi cu Tidal împăratul naţiunilor, şi Amrafel, împăratul Şinarului, şi Arioc, împăratul Elasarului; patru împăraţi cu cinci.
10. Şi valea Sidim *era plină cu* gropi de smoală; şi împăraţii Sodomei şi Gomorei au fugit şi au căzut acolo; şi cei ce au rămas au fugit la munte.

11. Și au luat toate bunurile Sodomei și Gomorei și toate merindele lor și au plecat.
12. Și au luat pe Lot, fiul fratelui lui Avram, care locuia în Sodoma, și bunurile lui și au plecat.
13. ¶ Și a venit unul care scăpase și a spus lui Avram, evreul, căci locuia în câmpia lui Mamre amoritul, fratele lui Eșcol și fratele lui Aner; și aceștia *erau* aliați cu Avram.
14. Și când a auzit Avram că fratele său a fost luat captiv, a înarmat pe *servitorii* lui instruiți, născuți în casa lui, trei sute și optsprezece, și *i*-a urmărit până la Dan.
15. Și s-a împărțit împotriva lor, el și servitorii lui, noaptea, și i-a lovit și i-a urmărit până la Hoba, care *este* la stânga Damascului.
16. Și a adus înapoi toate bunurile și de asemenea a adus înapoi pe fratele său, Lot, și bunurile lui și pe femei de asemenea și pe oameni.
17. ¶ Și împăratul Sodomei a ieșit să îl întâmpine după întoarcerea lui de la măcelul lui Chedorlaomer și a împăraților care *erau* cu el, la valea Șave, care *este* valea împăratului.
18. Și Melchisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin; și el *era* preotul Dumnezeului cel preaînalt.
19. Și l-a binecuvântat și a spus: Binecuvântat *fie* Avram de Dumnezeul cel preaînalt, stăpânul cerului și al pământului;
20. Și binecuvântat fie Dumnezeul cel preaînalt care a dat pe dușmanii tăi în mâna ta. Și *Avram* i-a dat zeciuieli din toate.
21. ¶ Și împăratul Sodomei i-a spus lui Avram: Dă-mi oamenii și ia bunurile pentru tine.
22. Și Avram a spus împăratului Sodomei: Mi-am înălțat mâna spre DOMNUL, Dumnezeul cel preaînalt, stăpânul cerului și pământului,
23. Că nu voi *lua* de la o ață chiar până la o curea de sandală și că nu voi lua nimic din ceea ce *este* al tău, ca nu cumva să spui: Eu l-am făcut pe Avram bogat;
24. În afară de ceea ce tinerii au mâncat și partea oamenilor care au fost cu mine, Aner, Eșcol și Mamre, lasă-i să își ia partea lor.

Capitolul 15

DUPĂ aceste lucruri, cuvântul DOMNULUI a venit la Avram într-o viziune, spunând: Nu te teme Avrame, eu *sunt* scutul tău *și* răsplata ta peste măsură de mare.
2. Și Avram a spus: Doamne DUMNEZEULE, ce îmi vei da, văzând că mă duc fără copii, iar administratorul casei mele *este* acest Eliezer din Damasc?
3. Și Avram a spus: Iată, nu mi-ai dat nicio sămânță și, iată, unul născut în casa mea este moștenitorul meu.
4. Și, iată, cuvântul DOMNULUI *a venit* la el, spunând: Nu acesta va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din propriile tale adâncuri va fi moștenitorul tău.

5. Şi l-a dus afară şi a spus: Priveşte acum spre cer şi numără stelele, dacă eşti în stare să le numeri; şi i-a spus: Astfel va fi sămânţa ta.
6. Iar el a crezut în DOMNUL, iar *DOMNUL* i-a socotit aceasta pentru dreptate.
7. Şi i-a spus: Eu *sunt* DOMNUL care te-a scos din *cetatea* Ur a caldeilor, ca să îţi dau această ţară să o moşteneşti.
8. Iar el a spus: Doamne DUMNEZEULE, din ce voi şti că o voi moşteni?
9. Iar el i-a spus: Ia-mi o viţea de trei ani şi o capră de trei ani şi un berbec de trei ani şi o turturea şi un pui de porumbel.
10. Şi a luat la el toate acestea şi le-a despicat în două şi a aşezat fiecare bucată una în faţa alteia, dar păsările nu le-a despicat.
11. Şi când păsările de pradă au coborât peste stârvuri, Avram le-a alungat.
12. ¶ Şi când soarele apunea, un somn adânc a căzut peste Avram şi, iată, o groază a unui mare întuneric a căzut peste el.
13. Iar *DOMNUL* i-a spus lui Avram: Să ştii cu adevărat că sămânţa ta va fi străină într-o ţară *care* nu *este* a lor şi vor servi pe aceia, iar ei îi vor chinui patru sute de ani;
14. Şi de asemenea pe acea naţiune, căreia ei îi vor servi, o voi judeca; şi după aceea vor ieşi *din ea* cu mare avere.
15. Iar tu vei merge la părinţii tăi în pace şi vei fi îngropat la o bătrâneţe frumoasă.
16. Dar în a patra generaţie vor veni din nou aici, pentru că nelegiuirea amoriţilor nu *este* încă deplină.
17. ¶ Şi s-a întâmplat, după ce soarele a apus şi era întuneric, că iată, un cuptor fumegând şi o lampă arzând au trecut printre acele bucăţi.
18. În aceeaşi zi DOMNUL a făcut un legământ cu Avram, spunând: Seminţei tale i-am dat această ţară, de la râul Egiptului până la marele râu, râul Eufrat:
19. Cheniţii şi cheniziţii şi cadmoniţii,
20. Şi hitiţii şi periziţii şi refaimii,
21. Şi amoriţii şi canaaniţii şi ghirgaşiţii şi iebusiţii.

Capitolul 16

ACUM Sarai, soţia lui Avram, nu îi năştea copii; şi ea avea o roabă, o egipteancă, al cărei nume *era* Hagar.
2. Şi Sarai i-a spus lui Avram: Iată acum, DOMNUL m-a oprit de la a naşte; te rog, intră la servitoarea mea, poate că voi obţine copii prin ea. Şi Avram a dat ascultare vocii lui Sarai.
3. Şi Sarai, soţia lui Avram, a luat pe Hagar, servitoarea ei, egipteanca, după ce Avram a locuit zece ani în ţara lui Canaan, şi a dat-o soţului ei, Avram, să fie soţia lui.
4. ¶ Şi a intrat la Hagar şi ea a rămas însărcinată; şi când a văzut că a rămas însărcinată, stăpâna ei a fost dispreţuită în ochii ei.

5. Şi Sarai i-a spus lui Avram: Răul făcut mie *fie* asupra ta; eu am dat pe servitoarea mea la sânul tău, şi când a văzut ea că a rămas însărcinată, am fost disprețuită în ochii ei; DOMNUL să judece între mine şi tine.
6. Dar Avram i-a spus lui Sarai: Iată, servitoarea ta *este* în mâna ta, fă-i cum îți place. Şi când Sarai s-a purtat aspru cu ea, ea a fugit de la fața ei.
7. ¶ Şi îngerul DOMNULUI a găsit-o lângă o fântână de apă în pustie, lângă fântâna pe calea spre Şur.
8. Şi a spus: Hagar, servitoarea lui Sarai, de unde vii? Şi unde mergi? Iar ea a spus: Fug de la fața stăpânei mele Sarai.
9. Şi îngerul DOMNULUI i-a spus: Întoarce-te la stăpâna ta şi supune-te sub mâinile ei.
10. Şi îngerul DOMNULUI i-a spus: Voi înmulți sămânța ta peste măsură, încât nu va *putea* fi numărată din cauza mulțimii *ei*.
11. Şi îngerul DOMNULUI i-a spus: Iată, *eşti* însărcinată şi vei naşte un fiu şi îi vei pune numele Ismael, pentru că DOMNUL a auzit necazul tău.
12. Şi el va fi un om sălbatic, mâna lui *va fi* împotriva fiecărui om şi mâna fiecărui om împotriva lui şi va locui în fața tuturor fraților săi.
13. Şi ea a chemat numele DOMNULUI care i-a vorbit: Tu, Dumnezeu, mă vezi, pentru că ea a spus: Nu am privit de asemenea aici spatele celui care mă vede?
14. De aceea fântâna a fost numită Beerlahairoi; iată, *este* între Cades şi Bered.
15. ¶ Şi Hagar a născut lui Avram un fiu şi Avram a pus fiului său, pe care Hagar l-a născut, numele Ismael.
16. Şi Avram *era* în vârstă de optzeci şi şase de ani când Hagar a născut pe Ismael lui Avram.

Capitolul 17

Şi când Avram era în vârstă de nouăzeci şi nouă de ani, DOMNUL s-a arătat lui Avram şi i-a spus: Eu *sunt* Dumnezeul cel Atotputernic, umblă înaintea mea şi fii desăvârşit.
2. Şi voi face legământul meu între mine şi tine şi te voi înmulți peste măsură.
3. Şi Avram a căzut *cu* fața sa la *pământ* şi Dumnezeu a vorbit cu el, spunând:
4. Cât despre mine, iată, legământul meu *este* cu tine şi tu vei fi tată al multor națiuni.
5. Şi nu va mai fi chemat numele tău Avram, ci numele tău va fi Avraam, pentru că te-am făcut tată al multor națiuni.
6. Şi te voi face peste măsură de roditor şi voi face națiuni din tine şi împărați vor ieşi din tine.
7. Şi voi întemeia legământul meu între mine şi tine şi sămânța ta după tine în generațiile lor, ca legământ fără de sfârşit, pentru a-ți fi Dumnezeu ție şi seminței tale după tine.
8. Şi îți voi da ție şi seminței tale după tine țara în care eşti străin, toată țara lui Canaan, ca stăpânire fără de sfârşit; şi voi fi Dumnezeul lor.

9. ¶ Şi Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Tu, aşadar, vei ţine legământul
meu, tu şi sămânţa ta după tine, în generaţiile lor.
10. Acesta *este* legământul meu, pe care voi îl veţi ţine, între mine şi tine
şi sămânţa ta după tine: Fiecare copil de parte bărbătească dintre voi va
fi circumcis.
11. Şi veţi circumcide pielea prepuţului vostru şi aceasta va fi un semn al
legământului dintre mine şi voi.
12. Şi cel ce este în vârstă de opt zile va fi circumcis între voi, fiecare copil
de parte bărbătească în generaţiile voastre, cel născut în casă, sau cumpărat
cu bani de la vreun străin, care nu *este* din sămânţa ta.
13. Cel născut în casa ta şi cel cumpărat cu banii tăi trebuie să fie circumcis,
şi legământul meu va fi în carnea voastră ca legământ fără de sfârşit.
14. Şi copilul de parte bărbătească necircumcis, a cărui piele a prepuţului
său nu este circumcisă, acel suflet va fi stârpit din poporul său; el a rupt
legământul meu.
15. ¶ Şi Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Cât despre Sarai, soţia ta, nu vei
mai chema numele ei Sarai, ci Sara *va fi* numele ei.
16. Şi o voi binecuvânta şi de asemenea îţi voi da un fiu din ea; da, o
voi binecuvânta şi ea va fi *o mamă* de naţiuni, împăraţi de popoare vor
ieşi din ea.
17. Atunci Avraam a căzut *cu* faţa sa la *pământ* şi a râs şi a spus în inima
lui: Îi va fi născut *un copil* celui ce este în vârstă de o sută de ani? Şi va naşte
Sara, care are nouăzeci de ani?
18. Şi Avraam i-a spus lui Dumnezeu: O, de ar putea trăi Ismael
înaintea ta!
19. Şi Dumnezeu a spus: Sara, soţia ta, într-adevăr, îţi va naşte un fiu şi îi
vei pune numele Isaac; şi voi întemeia legământul meu cu el, ca legământ
fără de sfârşit, *şi* cu sămânţa lui după el.
20. Şi cât despre Ismael, te-am auzit: Iată, l-am binecuvântat şi îl voi face
roditor şi îl voi înmulţi peste măsură, doisprezece prinţi va naşte şi îl voi
face o mare naţiune.
21. Dar legământul meu îl voi întemeia cu Isaac, pe care Sara ţi-l va naşte
la timpul cuvenit, în anul viitor.
22. Şi a terminat de vorbit cu el, iar Dumnezeu s-a înălţat de la Avraam.
23. ¶ Şi Avraam a luat pe Ismael, fiul său, şi pe toţi cei născuţi în casa lui
şi pe toţi cei cumpăraţi cu banii lui, fiecare parte bărbătească între oamenii
casei lui Avraam, şi a circumcis pielea prepuţului lor chiar în aceeaşi zi, aşa
cum Dumnezeu îi spusese.
24. Şi Avraam *era* în vârstă de nouăzeci şi nouă de ani când a fost circumcis
în pielea prepuţului său.
25. Şi Ismael, fiul său, avea treisprezece ani când a fost circumcis în pielea
prepuţului său.
26. Chiar în aceeaşi zi a fost Avraam circumcis şi Ismael, fiul său.
27. Şi toţi oamenii din casa lui, născuţi în casă şi cumpăraţi cu bani de la
străin, au fost circumcişi împreună cu el.

Capitolul

18 ŞI DOMNUL i s-a arătat în câmpiile lui Mamre şi *Avraam* şedea în uşa cortului, în arşiţa zilei.
2. Şi şi-a ridicat ochii şi a privit şi, iată, trei bărbaţi stăteau în picioare lângă el; şi când *i*-a văzut, a alergat de la uşa cortului să îi întâmpine şi s-a aplecat la pământ,
3. Şi a spus: Domnul meu, dacă am găsit acum favoare înaintea ochilor tăi, te rog, nu trece de la servitorul tău;
4. Lăsaţi să se aducă puţină apă, vă rog, şi spălaţi-vă picioarele şi odihniţi-vă sub pom;
5. Şi voi aduce o bucată de pâine şi mângâiaţi-vă inimile; după aceea veţi trece mai departe, fiindcă de aceea aţi venit voi la servitorul vostru. Iar ei au spus: Aşa să faci, precum ai spus.
6. Şi Avraam s-a grăbit în cort la Sara şi a spus: Pregăteşte repede trei măsuri din floarea făinii, frământ-*o* şi fă turte pe vatră.
7. Şi Avraam a alergat la cireadă şi a adus un viţel fraged şi bun şi *l*-a dat unui tânăr, iar acesta s-a grăbit să îl pregătească.
8. Şi a luat unt şi lapte şi viţelul pe care l-a pregătit şi *l*-a pus înaintea lor şi a stat în picioare lângă ei sub pom şi au mâncat.
9. ¶ Iar ei i-au spus: Unde *este* Sara, soţia ta? Iar el a spus: Iată, în cort.
10. Iar el a spus: Eu cu adevărat mă voi întoarce la tine, conform timpului vieţii; şi, iată, Sara, soţia ta, va avea un fiu. Şi Sara a auzit *aceasta* în uşa cortului, care *era* în spatele lui.
11. Acum Avraam şi Sara *erau* bătrâni *şi* mult înaintaţi în vârstă *şi* a încetat a mai fi cu Sara, conform rânduielii femeilor.
12. De aceea Sara a râs în ea însăşi, spunând: După ce am îmbătrânit să mai am desfătare, domnul meu fiind şi el bătrân?
13. Şi DOMNUL i-a spus lui Avraam: Pentru ce a râs Sara, spunând: Cu adevărat să nasc eu, care sunt bătrână?
14. Este vreun lucru prea greu pentru DOMNUL? La timpul rânduit mă voi întoarce la tine, conform timpului vieţii; şi Sara va avea un fiu.
15. Atunci Sara a negat, spunând: Nu am râs: pentru că îi era teamă. Dar el a spus: Ba da, ai râs.
16. ¶ Şi oamenii s-au ridicat de acolo şi au privit spre Sodoma: Şi Avraam a mers cu ei să îi conducă pe cale.
17. Şi DOMNUL a spus: Voi ascunde eu de Avraam ceea ce fac,
18. Văzând că Avraam cu adevărat va deveni o naţiune mare şi puternică şi toate naţiunile pământului vor fi binecuvântate în el?
19. Pentru că îl cunosc că va porunci copiilor săi şi casei lui după el şi ei vor ţine calea DOMNULUI, pentru a face dreptate şi judecată, ca DOMNUL să aducă peste Avraam ceea ce a vorbit despre el.
20. Şi DOMNUL a spus: Pentru că strigătul Sodomei şi Gomorei este mare şi pentru că păcatul lor este foarte apăsător,
21. Voi coborî acum şi voi vedea dacă au făcut în întregime conform cu strigătul ei, ce a venit până la mine; şi dacă nu, voi şti.

22. Și bărbații și-au întors fețele de acolo și au mers spre Sodoma, dar Avraam mai stătea *încă* în picioare înaintea DOMNULUI.
23. ¶ Și Avraam s-a apropiat și a spus: Vei nimici de asemenea pe cel drept cu cel stricat?
24. De ar fi cumva cincizeci de drepți înăuntrul cetății: vei nimici de asemenea și nu vei cruța locul pentru cei cinzeci de drepți care *sunt* în el?
25. Departe de tine fie să faci astfel, să ucizi pe cel drept cu cel stricat și cel drept să fie ca cel stricat, departe de tine fie aceasta. Nu va face dreptate Judecătorul întregului pământ?
26. Iar DOMNUL a spus: Dacă găsesc în Sodoma cincizeci de drepți înăuntrul cetății, atunci voi cruța tot acel loc din cauza lor.
27. Și Avraam a răspuns și a zis: Iată acum, cutez să vorbesc Domnului, *eu,* care *sunt doar* țărână și cenușă;
28. De ar lipsi cumva cinci din cei cincizeci de drepți: vei distruge toată cetatea *pentru lipsa a* cinci? Iar el a spus: Dacă găsesc acolo patruzeci și cinci, nu *o* voi distruge.
29. Și i-a vorbit din nou și a spus: De ar fi cumva patruzeci găsiți acolo. Iar el a spus: Nu voi face *aceasta* din cauza *celor* patruzeci.
30. Iar el i-a spus: Să nu se mânie Domnul și voi vorbi: De ar fi cumva treizeci găsiți acolo. Iar el a spus: Nu voi face *aceasta*, dacă găsesc treizeci acolo.
31. Iar el a spus: Iată acum, eu cutez să vorbesc Domnului: De ar fi cumva douăzeci găsiți acolo. Iar el a spus: Nu *o* voi distruge din cauza a douăzeci.
32. Iar el a spus: Să nu se mânie Domnul și voi mai vorbi doar de această dată: De ar fi cumva *doar* zece găsiți acolo. Iar el a spus: Nu *o* voi distruge din cauza a zece.
33. Și DOMNUL a plecat imediat după ce a încetat să vorbească îndeaproape cu Avraam și Avraam s-a întors la locul său.

Capitolul 19

ȘI pe seară, doi îngeri au venit la Sodoma; și Lot ședea în poarta Sodomei; și Lot, văzându-*i*, s-a ridicat să îi întâmpine și s-a aplecat cu fața sa la pământ;
2. Și a spus: Iată acum, domnii mei, abateți-vă, vă rog, în casa servitorului vostru și rămâneți toată noaptea și spălați-vă picioarele și vă veți trezi devreme să mergeți pe căile voastre. Iar ei au spus: Nu, ci vom sta în stradă toată noaptea.
3. Dar el a insistat pe lângă ei foarte mult și s-au abătut la el și au intrat în casa lui și a făcut pentru ei un ospăț și a copt azimă și au mâncat.
4. ¶ Dar înainte să se culce, bărbații cetății, bărbații din Sodoma, au încercuit casa, deopotrivă bătrâni și tineri, tot poporul din fiecare parte *a cetății*;
5. Și au chemat pe Lot și i-au spus: Unde *sunt* bărbații care au venit la tine în această noapte? Scoate-i afară la noi să îi cunoaștem.
6. Și Lot a ieșit la ușă la ei și a închis ușa după el.
7. Și a spus: Vă rog, fraților, nu faceți o astfel de stricăciune.

8. Iată acum, am două fete care nu au cunoscut bărbat; lăsați-mă, vă rog, să le scot la voi și faceți-le precum *este* bine în ochii voștri, numai acestor bărbați nu *le* faceți nimic, căci pentru aceasta au venit sub umbra acoperișului meu.
9. Dar ei au spus: Dă-te înapoi. Și au spus *din nou*: Acesta a venit să locuiască temporar și voiește să fie judecător, acum ne vom purta mai rău cu tine decât cu ei. Și împingeau cu putere asupra bărbatului, *adică* Lot, și s-au apropiat să spargă ușa.
10. Dar bărbații și-au întins mâna și l-au tras pe Lot în casă la ei și au închis ușa.
11. Și au lovit pe bărbații care *erau* la ușa casei cu orbire, deopotrivă pe mici și mari, astfel că se osteneau să găsească ușa.
12. ¶ Și bărbații i-au spus lui Lot: Mai ai pe cineva aici? Ginere și fiii tăi și fiicele tale și pe oricine ai în cetate, scoate-*i* din acest loc,
13. Pentru că vom distruge acest loc, deoarece strigătul lor a crescut mult înaintea feței DOMNULUI și DOMNUL ne-a trimis să îl distrugem.
14. Și Lot a ieșit și a vorbit ginerilor săi, care erau căsătoriți cu fiicele lui, și a spus: Ridicați-vă, ieșiți din acest loc, pentru că DOMNUL va distruge această cetate. Dar el părea înaintea ginerilor săi ca unul care batjocorea.
15. ¶ Și când s-a făcut dimineața, atunci îngerii au grăbit pe Lot, spunând: Ridică-te, ia pe soția ta și pe cele două fiice ale tale, care sunt aici, ca să nu fii mistuit în nelegiuirea cetății.
16. Și în timp ce el întârzia, bărbații au apucat mâna lui și mâna soției lui și mâna celor două fiice ale lui, DOMNUL fiind milostiv cu el, și l-au scos și l-au așezat în afara cetății.
17. ¶ Și s-a întâmplat, după ce i-au scos afară, că a spus: Scapă-ți viața; nu privi înapoia ta, nici nu sta în câmpie deschisă, scapă la munte ca nu cumva să fii mistuit.
18. Și Lot le-a spus: Nu! Te rog, Domnul meu;
19. Iată acum, servitorul tău a găsit har înaintea ochilor tăi și ai preamărit mila ta, pe care mi-ai arătat-o salvându-mi viața; și nu pot să scap la munte, ca nu cumva ceva rău să mă prindă și să mor;
20. Iată acum, această cetate *este* aproape, să scap la *ea* și aceasta *este* una mică: Te rog, lasă-mă să scap într-acolo, (nu *este* aceasta una mică?) și sufletul meu va trăi.
21. Iar el i-a spus: Vezi, te-am acceptat și în acest lucru, că nu voi dărâma această cetate, pentru care ai vorbit.
22. Grăbește-te, scapă într-acolo, pentru că nu pot face nimic până ce vei fi ajuns acolo. De aceea s-a pus numele cetății, Țoar.
23. ¶ Soarele se ridica deasupra pământului când Lot a intrat în Țoar.
24. Atunci DOMNUL a plouat peste Sodoma și peste Gomora pucioasă și foc de la DOMNUL din cer;
25. Și a dărâmat acele cetăți și toată câmpia și pe toți locuitorii cetăților și ceea ce creștea pe pământ.
26. ¶ Dar soția lui a privit înapoi din spatele lui și a devenit un stâlp de sare.

27. ¶ Şi Avraam s-a sculat devreme dimineaţa şi *a mers* spre locul unde a stat în picioare înaintea DOMNULUI;
28. Şi a privit spre Sodoma şi Gomora şi spre tot ţinutul câmpiei; şi a privit şi, iată, fumul ţinutului se ridica precum fumul unui cuptor.
29. ¶ Şi s-a întâmplat, când Dumnezeu a distrus cetăţile câmpiei, că Dumnezeu şi-a amintit de Avraam şi a trimis pe Lot afară din mijlocul dărâmării, când el a dărâmat cetăţile în care Lot a locuit.
30. ¶ Şi Lot s-a urcat din Ţoar şi a locuit în munte şi cele două fiice ale lui cu el, pentru că s-a temut să locuiască în Ţoar şi a locuit într-o peşteră, el şi cele două fiice ale lui.
31. Şi cea întâi născută i-a spus celei mai tinere: Tatăl nostru *este* bătrân şi nu *este* un bărbat pe pământ să intre la noi, după obiceiul întregului pământ;
32. Vino, să facem pe tatăl nostru să bea vin şi ne vom culca cu el, ca să păstrăm o sămânţă a tatălui nostru.
33. Şi ele au făcut pe tatăl lor să bea vin în acea noapte şi cea întâi născută a intrat şi s-a culcat cu tatăl ei; şi el nu şi-a dat seama când s-a culcat ea, nici când s-a ridicat.
34. Şi s-a întâmplat a doua zi, că cea întâi născută i-a spus celei mai tinere: Iată, m-am culcat noaptea trecută cu tatăl meu; hai să îl facem să bea vin şi în această noapte şi intră *şi* culcă-te cu el, ca să păstrăm o sămânţă a tatălui nostru.
35. Şi ele au făcut pe tatăl lor să bea vin şi în acea noapte; şi cea tânără s-a ridicat şi s-a culcat cu el; şi el nu şi-a dat seama când ea s-a culcat, nici când s-a ridicat.
36. Astfel au fost amândouă fiicele lui Lot însărcinate prin tatăl lor.
37. Şi cea întâi născută a născut un fiu şi i-a pus numele Moab; el *este* tatăl moabiţilor până în această zi.
38. Şi cea mai tânără de asemenea a născut un fiu şi i-a pus numele Ben-ami; el *este* tatăl copiilor lui Amon până în această zi.

Capitolul 20

ŞI Avraam a călătorit de acolo spre ţinutul de sud şi s-a aşezat între Cades şi Şur şi a locuit temporar în Gherar.
2. Şi Avraam a spus despre Sara, soţia lui: Ea *este* sora mea; şi Abimelec, împăratul Gherarului, a trimis şi a luat pe Sara.
3. ¶ Dar Dumnezeu a venit la Abimelec într-un vis, noaptea, şi i-a spus: Iată, *eşti* un om mort, din cauza femeii pe care ai luat-o, pentru că ea *este* soţia unui bărbat.
4. Dar Abimelec nu se apropiase de ea şi a spus: Doamne, vei ucide de asemenea o naţiune dreaptă?
5. Nu mi-a spus el: Ea *este* sora mea? Şi ea, chiar ea însăşi a spus: El *este* fratele meu; în integritatea inimii mele şi în nevinovăţia mâinilor mele am făcut aceasta.
6. Şi Dumnezeu i-a spus într-un vis: Da, ştiu că ai făcut aceasta în integritatea inimii tale, pentru că de asemenea te-am oprit de la păcătuire împotriva mea; de aceea nu te-am lăsat să o atingi.

7. De aceea acum dă înapoi bărbatului pe soția *lui*; căci *este* profet și se
va ruga pentru tine și vei trăi; dar dacă nu *o* dai înapoi, să știi că vei muri
negreșit, tu și toți ai tăi.
8. ¶ Astfel Abimelec s-a sculat devreme dimineața și a chemat pe toți
servitorii săi și a spus toate aceste lucruri în urechile lor și oamenii s-au
temut foarte tare.
9. Apoi Abimelec l-a chemat pe Avraam și i-a spus: Ce ne-ai făcut? Și cu
ce te-am ofensat că ai adus asupra mea și a împărăției mele un mare păcat?
Tu mi-ai făcut lucruri care nu trebuiau făcute.
10. Și Abimelec i-a spus lui Avraam: Ce ai văzut, de ai făcut acest lucru?
11. Și Avraam a spus: Pentru că am gândit: Cu adevărat teama de Dumnezeu
nu *este* în acest loc; și mă vor ucide din cauza soției mele.
12. Și totuși într-adevăr *ea este* sora mea; ea *este* fiica tatălui meu, dar nu
este fiica mamei mele; și ea a devenit soția mea.
13. Și s-a întâmplat, *pe* când Dumnezeu m-a făcut să rătăcesc din casa
tatălui meu, că i-am spus: Aceasta *să fie* bunăvoința ta pe care să mi-o arăți;
în fiecare loc unde vom ajunge, spune despre mine: El *este* fratele meu.
14. ¶ Și Abimelec a luat oi și boi și servitori și servitoare și *i*-a dat lui
Avraam; și i-a dat înapoi pe Sara, soția sa.
15. Și Abimelec a spus: Iată, țara mea este înaintea ta, locuiește unde
îți place.
16. Și Sarei i-a spus: Iată, am dat fratelui tău o mie de arginți; iată, el îți
este o acoperitoare a ochilor, pentru toți cei ce *sunt* cu tine și cu toți *ceilalți*;
astfel a fost ea mustrată.
17. Astfel Avraam s-a rugat lui Dumnezeu, și Dumnezeu a vindecat pe
Abimelec și pe soția lui și pe servitoarele lui; și ele au născut *copii*.
18. Pentru că DOMNUL a închis de tot toate pântecele femeilor din casa
lui Abimelec, din cauza Sarei, soția lui Avraam.

Capitolul 21

ȘI DOMNUL a vizitat-o pe Sara așa cum a spus; și DOMNUL a fă-
cut Sarei așa cum el a vorbit.
2. Căci Sara a rămas însărcinată și a născut un fiu lui Avraam la bătrânețile
lui, la timpul cuvenit despre care Dumnezeu îi vorbise.
3. Și Avraam i-a pus fiului său, care i-a fost născut, pe care Sara i l-a
născut, numele Isaac.
4. Și Avraam a circumcis pe fiul său Isaac când pruncul avea opt zile, așa
cum Dumnezeu i-a poruncit.
5. Și Avraam era în vârstă de o sută de ani când i s-a născut fiul său Isaac.
6. Și Sara a spus: Dumnezeu m-a făcut să râd, *așa că* toți cei ce vor auzi
vor râde împreună cu mine.
7. Și ea a spus: Cine ar fi spus lui Avraam, că Sara ar alăpta copii? Pentru
că *i*-am născut un fiu la bătrânețile sale.
8. Și copilul a crescut și a fost înțărcat și Avraam a făcut un mare ospăț
în ziua în care Isaac a fost înțărcat.

9. ¶ Şi Sara a văzut pe fiul lui Hagar, egipteanca, pe care aceasta îl născuse
lui Avraam, batjocorind.
10. De aceea i-a spus lui Avraam: Alungă pe această roabă şi pe fiul ei, pentru
că fiul acestei roabe nu va fi moştenitor împreună cu fiul meu, cu Isaac.
11. Şi lucrul a fost foarte dureros înaintea ochilor lui Avraam, din cauza
fiului său.
12. Şi Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Să nu fie acest lucru dureros
înaintea ochilor tăi din cauza băiatului şi din cauza roabei tale; în tot
ce Sara ţi-a spus, dă ascultare vocii ei, pentru că în Isaac se va chema
sămânţa ta.
13. Şi de asemenea din fiul roabei voi face o naţiune, pentru că el *este*
sămânţa ta.
14. ¶ Şi Avraam s-a sculat devreme dimineaţa şi a luat pâine şi un burduf
de apă şi copilul şi l-a dat lui Hagar, punându-l pe umărul ei; şi a trimis-o
şi ea a plecat şi a rătăcit în pustia Beer-Şeba.
15. Şi apa s-a terminat din burduf şi ea a lepădat copilul sub unul
dintre tufişuri.
16. Şi a mers şi s-a aşezat jos înaintea *lui* la depărtare de el, cam cât ar
trage un arcaş, pentru că spunea: Să nu văd moartea copilului. Şi s-a aşezat
înaintea *lui* şi şi-a înălţat vocea şi a plâns.
17. Şi Dumnezeu a auzit vocea băiatului; şi îngerul lui Dumnezeu a chemat
pe Hagar din cer şi i-a spus: Ce îţi este, Hagar? Nu te teme, pentru că
Dumnezeu a auzit vocea băiatului acolo unde *este* el.
18. Scoală-te, ridică băiatul şi ţine-l în mână, pentru că îl voi face o
mare naţiune.
19. Şi Dumnezeu i-a deschis ochii şi ea a văzut o fântână de apă; şi s-a dus
şi a umplut burduful cu apă şi a dat băiatului să bea.
20. Şi Dumnezeu a fost cu băiatul; şi a crescut şi a locuit în pustie şi a
devenit arcaş.
21. Şi a locuit în pustia Paran şi mama lui i-a luat o soţie din ţara Egiptului.
22. ¶ Şi s-a întâmplat în acel timp, că Abimelec şi Picol, căpetenia oştirii sale,
i-au vorbit lui Avraam, spunând: Dumnezeu este cu tine în tot ceea ce faci;
23. De aceea acum jură-mi aici pe Dumnezeu că nu vei trata cu falsitate
cu mine, nici cu fiul meu, nici cu fiul fiului meu, *ci* conform bunătăţii pe
care ţi-am făcut-o, îmi vei face *şi tu* mie şi ţării în care ai locuit temporar.
24. Şi Avraam a spus: Jur.
25. Şi Avraam a mustrat pe Abimelec din cauza unei fântâni de apă, pe
care servitorii lui Abimelec au luat-o cu violenţă.
26. Şi Abimelec a spus: Nu am ştiut cine a făcut acest lucru, nici tu nu
mi-ai spus, nici nu am auzit *de aceasta*, decât astăzi.
27. Şi Avraam a luat oi şi boi şi le-a dat lui Abimelec; şi amândoi au făcut
un legământ.
28. Şi Avraam a pus şapte mieluşele din turmă la o parte.
29. Şi Abimelec i-a spus lui Avraam: Ce *înseamnă* aceste şapte mieluşele
pe care le-ai pus la o parte?

30. Iar el a spus: *Aceste* şapte mieluşele *le* vei lua din mâna mea, ca ele să fie o mărturie pentru mine, că am săpat această fântână.
31. Pentru aceasta el a numit acel loc Beer-Şeba, pentru că acolo au jurat amândoi.
32. Astfel au făcut un legământ la Beer-Şeba, apoi Abimelec s-a ridicat şi Picol, căpetenia oştirii sale, şi s-au întors în ţara filistenilor.
33. ¶ Şi *Avraam* a sădit un crâng în Beer-Şeba şi a chemat acolo numele DOMNULUI, Dumnezeul cel veşnic.
34. Şi Avraam a locuit temporar în ţara filistenilor multe zile.

Capitolul 22

ŞI s-a întâmplat după aceste lucruri, că Dumnezeu l-a încercat pe Avraam şi i-a spus: Avraam; iar *el* a spus: Iată-mă.
2. Iar el a spus: Ia acum pe fiul tău, pe singurul tău *fiu*, Isaac, pe care îl iubeşti, şi du-te în ţinutul Moria; şi adu-l acolo ca o ofrandă arsă pe unul din munţii pe care ţi-l voi spune.
3. ¶ Şi Avraam s-a sculat devreme dimineaţa şi a înşeuat măgarul său şi a luat doi dintre tinerii săi cu el şi pe Isaac, fiul său, şi a despicat lemnele pentru ofranda arsă şi s-a ridicat şi a mers la locul despre care Dumnezeu îi spusese.
4. Apoi în a treia zi Avraam şi-a ridicat ochii şi a văzut locul de departe.
5. Şi Avraam a spus tinerilor săi: Staţi aici cu măgarul; şi eu şi băiatul vom merge acolo şi ne vom închina şi ne vom întoarce la voi.
6. Şi Avraam a luat lemnele ofrandei arse şi *l*-a pus pe Isaac, fiul său; şi a luat focul în mâna sa şi un cuţit; şi au mers amândoi împreună.
7. Şi Isaac i-a vorbit tatălui său, Avraam, şi a zis: Tată; iar el a spus: Iată-mă, fiul meu. Iar el a spus: Iată, focul şi lemnele, dar unde *este* mielul pentru ofranda arsă?
8. Şi Avraam a spus: Fiul meu, Dumnezeu însuşi se va îngriji de mielul pentru ofranda arsă; astfel au mers amândoi împreună.
9. Şi au ajuns la locul despre care Dumnezeu îi spusese; şi Avraam a zidit un altar acolo şi a pus lemnele în ordine şi a legat pe Isaac, fiul său, şi l-a pus pe altar deasupra lemnelor.
10. Şi Avraam şi-a întins mâna şi a luat cuţitul să înjunghie pe fiul său.
11. ¶ Şi îngerul DOMNULUI a strigat către el din cer şi a spus: Avraame, Avraame; iar el a spus: Iată-mă.
12. Şi a spus: Nu pune mâna pe băiat, nici nu îi face nimic, pentru că acum ştiu că te temi de Dumnezeu, văzând că nu ai cruţat pe fiul tău, singurul tău *fiu*, pentru mine.
13. Şi Avraam şi-a ridicat ochii şi a privit şi, iată, în spatele *lui* un berbec prins cu coarnele într-un desiş; şi Avraam a mers şi a luat berbecul şi l-a adus ca o ofrandă arsă în locul fiului său.
14. Şi Avraam a pus numele acelui loc, Iehova-Iire, aşa cum este spus *până* în ziua de azi: În muntele DOMNULUI *îngrijirea* se va vedea.
15. ¶ Şi îngerul DOMNULUI a strigat din cer către Avraam a doua oară,

16. Şi a spus: Pe mine însumi am jurat, spune DOMNUL, pentru că ai făcut acest lucru şi nu ai cruţat pe fiul tău, singurul tău *fiu*;
17. De aceea binecuvântând te voi binecuvânta şi înmulţind voi înmulţi sămânţa ta ca stelele cerului şi ca nisipul de pe ţărmul mării; şi sămânţa ta va stăpâni poarta duşmanilor săi.
18. Şi în sămânţa ta toate naţiunile pământului vor fi binecuvântate, pentru că ai ascultat de vocea mea.
19. Aşa că Avraam s-a întors la tinerii săi şi s-au sculat şi au mers împreună la Beer-Şeba; şi Avraam a locuit la Beer-Şeba.
20. ¶ Şi s-a întâmplat, după aceste lucruri, că i s-a spus lui Avraam, zicând: Iată, Milca a născut şi ea copii fratelui tău, Nahor;
21. Uţ, primul său născut, şi Buz, fratele său, şi Chemuel, tatăl lui Aram,
22. Şi Chesed şi Hazo şi Pildaş şi Iidlaf şi Betuel.
23. Şi Betuel a născut pe Rebeca; pe aceştia opt Milca i-a născut lui Nahor, fratele lui Avraam.
24. Şi concubina sa, al cărei nume *era* Reuma, a născut de asemenea pe Tebah şi pe Gaham şi pe Tahaş şi pe Maaca.

Capitolul 23

ŞI Sara era în vârstă de o sută douăzeci şi şapte de ani, *aceştia au fost* anii vieţii lui Sara.
2. ¶ Şi Sara a murit în Chiriatarba, adică Hebron, în ţara lui Canaan; şi Avraam a venit să jelească pe Sara şi să o plângă.
3. ¶ Şi Avraam a stat în picioare înaintea moartei sale şi a vorbit fiilor lui Het, spunând:
4. Eu *sunt* străin şi locuitor temporar cu voi, daţi-mi în stăpânire un loc de îngropare între voi, ca să înmormântez moarta mea dinaintea feţei mele.
5. Şi copiii lui Het au răspuns lui Avraam, spunându-i:
6. Ascultă-ne, domnul meu: tu *eşti* un prinţ puternic printre noi; îngroapă-ţi moarta în cel mai ales dintre mormintele noastre; niciunul din noi nu va opri de la tine mormântul său, să îţi îngropi moarta.
7. Şi Avraam s-a ridicat şi s-a aplecat *până la pământ* înaintea poporului ţării, *înaintea* copiilor lui Het.
8. Şi a vorbit îndeaproape cu ei, spunând: Dacă aceasta este dorinţa voastră, să înmormântez moarta mea dinaintea feţei mele, ascultaţi-mă şi rugaţi pentru mine pe Efron, fiul lui Ţohar,
9. Ca să îmi dea peştera din Macpela, pe care o are, care *este* la capătul câmpului său; pentru atâţia bani cât merită aceasta, să mi-o dea în stăpânire ca loc de îngropare printre voi.
10. Şi Efron locuia printre copiii lui Het; şi Efron hititul a răspuns lui Avraam în auzul copiilor lui Het, al tuturor celor ce intrau la poarta cetăţii sale, spunând:
11. Nu, domnul meu, ascultă-mă, câmpul ţi-l dau şi peştera care *este* în el, pe aceasta ţi-o dau; înaintea ochilor fiilor poporului meu ţi-o dau, înmormântează-ţi moarta.

12. Şi Avraam s-a aplecat *până la pământ* înaintea poporului țării.
13. Şi i-a vorbit lui Efron în auzul poporului țării, spunând: Dar dacă *mi-l vei da*, te rog ascultă-mă, îți voi da bani pentru câmp; ia-*i* de la mine şi îmi voi înmormânta moarta acolo.
14. Şi Efron a răspuns lui Avraam, spunându-i:
15. Domnul meu, dă-mi ascultare, pământul *merită* patru sute de şekeli de argint; ce *este* aceasta între mine şi tine? Înmormântează-ți aşadar moarta.
16. ¶ Şi Avraam a dat ascultare lui Efron; şi Avraam i-a cântărit lui Efron argintul, pe care l-a spus în auzul fiilor lui Het, patru sute de şekeli de argint, *în* moneda *comerciantului*.
17. Şi câmpul lui Efron, care *era* în Macpela, care *era* în față cu Mamre, câmpul şi peştera care *era* în el şi toți copacii care *erau* în câmp, care *erau* pe toate marginile de jur împrejur, au fost întemeiate,
18. Lui Avraam ca stăpânire înaintea ochilor copiilor lui Het, înaintea tuturor celor ce intrau pe poarta cetății sale.
19. Şi după aceasta, Avraam a îngropat pe Sara, soția lui, în peştera din câmpia din Macpela, în față cu Mamre, acesta *este* Hebron, în țara lui Canaan.
20. Şi câmpul şi peştera care *este* în el, au fost întemeiate lui Avraam ca stăpânire a unui loc de îngropare, de fiii lui Het.

Capitolul 24

ŞI Avraam era bătrân *şi* mult înaintat în vârstă şi DOMNUL a binecuvântat pe Avraam în toate lucrurile.
2. Şi Avraam a spus celui mai bătrân servitor al casei sale, care conducea peste tot ceea ce el avea: Pune-ți, te rog, mâna sub coapsa mea,
3. Şi te voi face să juri pe DOMNUL, Dumnezeul cerului şi Dumnezeul pământului, că nu vei lua fiului meu o soție dintre fiicele canaaniților, printre care locuiesc eu;
4. Ci te vei duce în țara mea şi la rudele mele şi vei lua o soție fiului meu, Isaac.
5. Şi servitorul i-a spus: Poate că femeia nu va voi să mă urmeze în această țară; ar trebui să duc pe fiul tău înapoi în țara de unde ai venit?
6. Şi Avraam i-a spus: Ia seama, să nu duci pe fiul meu înapoi acolo.
7. DOMNUL Dumnezeul cerului, care m-a luat din casa tatălui meu şi din țara rudelor mele şi care mi-a vorbit şi care mi-a jurat, spunând: Seminței tale voi da această țară; el va trimite pe îngerul său înaintea ta şi vei lua de acolo o soție fiului meu.
8. Şi dacă femeia nu va voi să te urmeze, atunci vei fi eliberat de acest jurământ al meu, numai nu duce pe fiul meu înapoi acolo.
9. Şi servitorul şi-a pus mâna sub coapsa lui Avraam, stăpânul său, şi i-a jurat referitor la acel lucru.
10. ¶ Şi servitorul a luat zece cămile dintre cămilele stăpânului său şi a plecat, pentru că toate bunurile stăpânului său *erau* în mâna sa; şi el s-a ridicat şi a mers în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor.

11. Şi a pus cămilele sale să îngenuncheze în afara cetăţii, lângă o fântână de apă, la timpul înserării, la timpul când femeile ies să scoată *apă*.
12. Şi a spus: DOAMNE, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, te rog, dă-mi reuşită în această zi şi arată bunătate stăpânului meu, Avraam.
13. Iată, stau *aici* lângă fântâna de apă; şi fiicele bărbaţilor cetăţii ies să scoată apă,
14. Şi să se întâmple că tânăra căreia îi voi spune: Pleacă-ţi ulciorul, te rog, ca să beau; iar ea va spune: Bea şi voi da şi cămilelor tale să bea; *aceea să fie* cea *pe care* ai rânduit-o pentru servitorul tău Isaac; şi din aceasta voi cunoaşte că ai arătat bunătate stăpânului meu.
15. Şi s-a întâmplat, înainte de a termina el de vorbit, că, iată, Rebeca, cea născută lui Betuel, fiul Milcăi, soţia lui Nahor, fratele lui Avraam, a ieşit cu ulciorul pe umărul ei.
16. Şi tânăra *era* foarte plăcută la vedere, o fecioară, şi niciun bărbat nu o cunoscuse; şi ea a coborât la fântână şi şi-a umplut ulciorul şi a urcat.
17. Şi servitorul a alergat să o întâlnească şi a spus: Lasă-mă, te rog, să beau puţină apă din ulciorul tău.
18. Iar ea a spus: Bea, domnul meu; şi ea s-a grăbit şi şi-a lăsat jos ulciorul peste mâna ei şi i-a dat să bea.
19. Şi după ce a terminat să îi dea de băut, a spus: Voi scoate *apă* şi pentru cămilele tale, până o să termine de băut.
20. Şi s-a grăbit şi şi-a golit ulciorul în adăpătoare şi a alergat din nou la fântână să scoată *apă* şi a scos pentru toate cămilele lui.
21. Şi bărbatul, mirându-se de ea, tăcea, *voind* să cunoască dacă DOMNUL făcuse călătoria lui prosperă sau nu.
22. Şi s-a întâmplat, pe când cămilele terminaseră de băut, că bărbatul a luat un cercel de aur de o jumătate de şekel în greutate şi două brăţări pentru mâinile ei, în greutate de zece *şekeli* de aur;
23. Şi a spus: A cui fiică *eşti* tu? Spune-mi, te rog, este loc *în* casa tatălui tău pentru noi să găzduim?
24. Iar ea i-a spus: Eu *sunt* fiica lui Betuel, fiul Milcăi, pe care ea l-a născut lui Nahor.
25. *Şi* i-a mai spus: Avem deopotrivă paie şi nutreţ îndeajuns şi loc să găzduiţi.
26. Şi bărbatul şi-a plecat capul şi s-a închinat DOMNULUI.
27. Şi a spus: Binecuvântat *fie* DOMNUL, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, care nu a lăsat pe stăpânul meu lipsit de mila sa şi de adevărul său; eu, *fiind* pe cale, DOMNUL m-a condus la casa fraţilor stăpânului meu.
28. Şi fata a alergat şi a spus aceste lucruri *tuturor celor din* casa mamei ei.
29. ¶ Şi Rebeca avea un frate şi numele lui *era* Laban; şi Laban a alergat afară la bărbat, la fântână.
30. Şi s-a întâmplat, când a văzut cercelul şi brăţările pe mâinile surorii sale şi când a auzit cuvintele Rebecăi, sora sa, spunând: Astfel mi-a vorbit acel bărbat; că el a venit la acel bărbat; şi, iată, el stătea în picioare lângă cămile, la fântână.

31. Şi a spus: Intră, tu, binecuvântatul DOMNULUI; pentru ce stai afară? Căci am pregătit casa şi loc pentru cămile.
32. Şi bărbatul a intrat în casă şi a deşeuat cămilele sale şi a dat paie şi nutreţ pentru cămile şi a luat apă să îşi spele picioarele şi picioarele bărbaţilor care *erau* cu el.
33. Şi s-a pus *mâncare* înaintea lui ca să mănânce; dar a spus: Nu voi mânca, până ce nu voi fi spus vorba mea. Iar *Laban* a spus: Vorbeşte.
34. Iar el a spus: Eu *sunt* servitorul lui Avraam.
35. Şi DOMNUL a binecuvântat pe stăpânul meu foarte mult; şi a devenit mare şi i-a dat turme şi cirezi şi argint şi aur şi servitori şi servitoare şi cămile şi măgari.
36. Şi Sara, soţia stăpânului meu, a născut un fiu stăpânului meu când era bătrână; şi el i-a dat tot ce avea.
37. Şi stăpânul meu m-a făcut să jur, spunând: Nu lua fiului meu o soţie dintre fiicele canaaniţilor, în a căror ţară locuiesc eu;
38. Ci te vei duce la casa tatălui meu şi la rudele mele şi vei lua fiului meu o soţie.
39. Şi am spus stăpânului meu: Poate că femeia nu mă va urma.
40. Iar el mi-a spus: DOMNUL, înaintea căruia umblu, va trimite îngerul său cu tine şi va *face* să prospere calea ta; şi vei lua pentru fiul meu o soţie dintre rudele mele şi din casa tatălui meu;
41. Atunci vei fi eliberat de *acest* jurământ al meu, când ajungi la rudele mele; şi dacă ei nu îţi vor da, vei fi eliberat de jurământul meu.
42. Şi am venit în această zi la fântână şi am spus: DOAMNE, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, dacă voieşti acum să prospere calea mea pe care merg,
43. Iată, stau lângă fântâna de apă; şi se va întâmpla, că atunci când fecioara iese afară să scoată *apă* şi îi spun: Dă-mi, te rog, puţină apă din ulciorul tău să beau;
44. Iar ea îmi spune: Bea, deopotrivă tu şi voi scoate şi pentru cămilele tale, că aceasta *să fie* femeia pe care DOMNUL a rânduit-o pentru fiul stăpânului meu.
45. Şi înainte să termin de vorbit în inima mea, iată, Rebeca a ieşit afară cu ulciorul ei pe umăr; şi a coborât la fântână şi a scos *apă*, iar eu i-am spus: Lasă-mă să beau, te rog.
46. Iar ea s-a grăbit şi şi-a coborât ulciorul de pe *umăr* şi a spus: Bea şi voi da şi cămilelor tale să bea. Aşadar am băut şi a dat şi cămilelor să bea.
47. Şi am întrebat-o şi am spus: A cui fiică *eşti* tu? Şi ea a spus: Fiica lui Betuel, fiul lui Nahor, pe care Milca i l-a născut; şi i-am pus cercelul în nas şi brăţări pe mâinile ei.
48. Şi am plecat capul meu şi m-am închinat DOMNULUI şi am binecuvântat pe DOMNUL Dumnezeul stăpânului meu Avraam, care m-a condus pe calea dreaptă, să iau pe fiica fratelui stăpânului meu pentru fiul său.
49. Şi acum dacă voiţi să lucraţi cu bunătate şi adevăr cu stăpânul meu, spuneţi-mi; şi dacă nu, spuneţi-mi; ca să mă întorc la dreapta sau la stânga.

50. Atunci Laban şi Betuel au răspuns şi au zis: Acest lucru iese de la DOMNUL, nu îţi putem vorbi rău sau bine.
51. Iată, Rebeca *este* în faţa ta, ia-*o* şi mergi şi ea să fie soţia fiului stăpânului tău, aşa cum DOMNUL a vorbit.
52. Şi s-a întâmplat că, pe când servitorul lui Avraam a auzit cuvintele lor, s-a închinat DOMNULUI, *prosternându-se* la pământ.
53. Şi servitorul a adus bijuterii de argint şi bijuterii de aur şi haine şi *le*-a dat Rebecăi; el a dat lucruri preţioase de asemenea fratelui ei şi mamei ei.
54. ¶ Şi au mâncat şi au băut, el şi bărbaţii care *erau* cu el şi au rămas toată noaptea; şi s-au sculat dimineaţa şi a spus: Trimite-mă la stăpânul meu.
55. Şi fratele ei şi mama ei au spus: Lasă fata să rămână cu noi *câteva* zile, cel puţin zece; după aceea ea va merge.
56. Şi le-a spus: Nu mă împiedicaţi, văzând că DOMNUL *a făcut* să prospere calea mea; trimiteţi-mă ca să merg la stăpânul meu.
57. Iar ei au spus: Vom chema fata şi vom afla din gura ei.
58. Şi au chemat pe Rebeca şi i-au spus: Voieşti să mergi cu acest bărbat? Şi ea a spus: Voi merge.
59. Şi au trimis pe Rebeca, sora lor, şi pe dădaca ei şi pe servitorul lui Avraam şi pe bărbaţii lui.
60. Şi au binecuvântat-o pe Rebeca şi i-au spus: Tu *eşti* sora noastră, fii *mama* a mii de milioane şi sămânţa ta să stăpânească poarta celor care îi urăsc.
61. Şi Rebeca s-a ridicat şi tinerele ei şi au călărit pe cămile şi au urmat pe bărbat; şi servitorul a luat-o pe Rebeca şi a mers pe calea lui.
62. ¶ Şi Isaac a venit de pe calea de la fântâna Lahairoi, pentru că locuia în sudul ţinutului.
63. Şi Isaac a ieşit să mediteze în câmp, pe înserat; şi şi-a ridicat ochii şi a privit şi, iată, cămilele veneau.
64. Şi Rebeca şi-a ridicat ochii şi când a văzut pe Isaac a sărit jos de pe cămilă.
65. Pentru că ea spusese servitorului: Ce bărbat *este* acesta care umblă în câmp să ne întâmpine? Şi servitorul a spus: *Este* stăpânul meu; de aceea ea a luat un văl şi s-a acoperit.
66. Şi servitorul a istorisit lui Isaac toate lucrurile pe care le făcuse.
67. Şi Isaac a adus-o în cortul mamei sale, Sara, şi a luat-o pe Rebeca şi ea a devenit soţia lui; şi a iubit-o şi Isaac a fost mângâiat după *moartea* mamei sale.

Capitolul 25

ŞI Avraam şi-a mai luat o soţie şi numele ei *era* Chetura.
2. Şi ea i-a născut pe Zimran şi pe Iocşan şi pe Medan şi pe Madian şi pe Işbac şi pe Şuah.
3. Şi Iocşan a născut pe Şeba şi pe Dedan. Şi fiii lui Dedan au fost: Aşurim şi Letuşim şi Leumim.
4. Şi fiii lui Madian: Efa şi Efer şi Hanoc şi Abida şi Eldaa. Toţi aceştia *au fost* copiii Cheturei.

5. Şi Avraam a dat lui Isaac tot ce a avut.
6. Dar fiilor concubinelor, pe care Avraam le-a avut în timp ce încă trăia, Avraam *le*-a dat daruri şi i-a trimis *departe* de Isaac, fiul său, spre est, în ţinutul din est.
7. Şi acestea *sunt* zilele anilor vieţii lui Avraam pe care le-a trăit, o sută şaptezeci şi cinci de ani.
8. Atunci Avraam şi-a dat duhul şi a murit la o bătrâneţe frumoasă, un om bătrân şi plin *de ani*; şi a fost adunat la poporul său.
9. Şi fiii săi, Isaac şi Ismael, l-au îngropat în peştera Macpela, în câmpul lui Efron, fiul lui Ţohar hititul, care *este* în faţă cu Mamre;
10. Câmpul pe care Avraam l-a cumpărat de la fiii lui Het: acolo a fost Avraam îngropat şi Sara, soţia lui.
11. ¶ Şi s-a întâmplat, după moartea lui Avraam, că Dumnezeu a binecuvântat pe fiul său, Isaac; şi Isaac a locuit lângă fântâna Lahairoi.
12. Acum acestea *sunt* generaţiile lui Ismael, fiul lui Avraam, pe care Hagar egipteanca, roaba lui Sara, l-a născut lui Avraam;
13. Şi acestea *sunt* numele fiilor lui Ismael, după numele lor, conform cu generaţiile lor: întâiul născut al lui Ismael, Nebaiot, şi Chedar şi Adbeel şi Mibsam,
14. Şi Mişma şi Duma şi Masa,
15. Hadar şi Tema, Ietur, Nafiş şi Chedma;
16. Aceştia *sunt* fiii lui Ismael şi acestea *sunt* numele lor, după satele lor şi după cetăţuile lor; doisprezece prinţi conform cu naţiunile lor.
17. Şi aceştia *sunt* anii vieţii lui Ismael, o sută treizeci şi şapte de ani; şi el şi-a dat duhul şi a murit; şi a fost luat la poporul său.
18. Şi au locuit de la Havila până la Şur, care *este* în faţă cu Egiptul, cum mergi spre Asiria; *şi* a murit înaintea feţei tuturor fraţilor săi.
19. ¶ Şi acestea *sunt* generaţiile lui Isaac, fiul lui Avraam: Avraam a născut pe Isaac;
20. Şi Isaac era în vârstă de patruzeci de ani când a luat pe Rebeca de soţie, fiica lui Betuel sirianul din Padanaram, sora lui Laban sirianul.
21. Şi Isaac l-a implorat pe DOMNUL pentru soţia lui, pentru că *era* stearpă; şi DOMNUL *s-a lăsat* înduplecat de el; şi Rebeca, soţia lui, a rămas însărcinată.
22. Şi copiii se luptau înăuntrul ei; şi ea a spus: Dacă *este* aşa, de ce *sunt* eu astfel? Şi ea s-a dus să întrebe pe DOMNUL.
23. Şi DOMNUL i-a spus: Două naţiuni *sunt* în pântecele tău şi două feluri de popoare se vor separa din adâncurile tale; şi *un* popor va fi mai tare decât *celălalt* popor; şi cel mai în vârstă va servi pe cel mai tânăr.
24. Şi când i s-au împlinit zilele să nască, iată, *erau* gemeni în pântecele ei.
25. Şi primul a ieşit roşu, peste tot ca un veşmânt păros; şi i-au pus numele, Esau.
26. Şi după aceea a ieşit fratele său şi mâna lui ţinea călcâiul lui Esau; şi i-au pus numele Iacob; şi Isaac *era* în vârstă de şaizeci de ani când ea i-a născut.

27. Şi băieţii au crescut şi Esau era un vânător iscusit, un bărbat al câmpului; iar Iacob *era* un bărbat blând, locuind în corturi.
28. Şi Isaac iubea pe Esau, deoarece mânca din vânatul *lui*; dar Rebeca iubea pe Iacob.
29. ¶ Şi Iacob a fiert o supă şi Esau a venit de la câmp şi *era* leşinat;
30. Şi Esau a spus lui Iacob: Hrăneşte-mă, te rog, cu supă aceea roşie; căci *sunt* leşinat; de aceea i-a pus numele Edom.
31. Şi Iacob a spus: Vinde-mi astăzi dreptul tău de întâi născut.
32. Şi Esau a spus: Iată, eu *sunt* pe moarte şi la ce îmi foloseşte acest drept de întâi născut?
33. Şi Iacob a spus: Jură-mi astăzi; şi el i-a jurat şi i-a vândut dreptul său de întâi născut lui Iacob.
34. Atunci Iacob i-a dat lui Esau pâine şi supă de linte; şi a mâncat şi a băut şi s-a ridicat şi a plecat; astfel Esau a disprețuit dreptul *său* de întâi născut.

Capitolul 26

ŞI a fost o foamete în țară, în afară de prima foamete care a fost în zilele lui Avraam. Şi Isaac a mers la Abimelec, împăratul filistenilor, la Gherar.
2. Şi DOMNUL i s-a arătat şi a spus: Nu coborî în Egipt; locuieşte în țara despre care îți voi spune;
3. Locuieşte temporar în această țară şi voi fi cu tine şi te voi binecuvânta, pentru că ție şi seminței tale, voi da toate aceste țări şi voi împlini jurământul pe care l-am jurat lui Avraam, tatăl tău.
4. Şi voi înmulți sămânța ta ca stelele cerului şi voi da seminței tale toate aceste țări; şi în sămânța ta toate națiunile pământului vor fi binecuvântate.
5. Pentru că Avraam a ascultat de vocea mea şi a păzit însărcinarea mea, poruncile mele, statutele mele şi legile mele.
6. ¶ Şi Isaac a locuit în Gherar;
7. Şi oamenii locului *l*-au întrebat despre soția lui; iar el a spus: Ea *este* sora mea; căci se temea să spună: *Este* soția mea; ca nu cumva, *spunea el*, oamenii locului să mă ucidă pentru Rebeca, pentru că ea *era* plăcută la vedere.
8. Şi s-a întâmplat, în timp ce el era acolo de mult timp, că Abimelec, împăratul filistenilor, a privit afară pe fereastră şi a văzut şi, iată, Isaac se juca cu Rebeca, soția sa.
9. Şi Abimelec a chemat pe Isaac şi a spus: Iată, cu adevărat ea *este* soția ta; şi cum de ai spus: Ea *este* sora mea? Şi Isaac i-a spus: Pentru că *mi*-am zis: Nu cumva să mor din cauza ei.
10. Şi Abimelec a spus: Ce *este* aceasta ce ne-ai făcut? Unul dintre oameni ar fi putut cu uşurință să se culce cu soția ta şi ai fi adus vinovăție asupra noastră.
11. Şi Abimelec a poruncit întregului popor, spunând: Cel ce se atinge de acest bărbat sau de soția lui cu adevărat va fi dat la moarte.
12. ¶ Apoi Isaac a semănat în acel ținut şi a primit în acelaşi an însutit şi DOMNUL l-a binecuvântat.

13. Și acest bărbat a ajuns mare și a mers înainte și a crescut până ce a devenit foarte mare.
14. Fiindcă avea în posesiune turme și în posesiune cirezi și servitori în număr mare și filistenii îl invidiau.
15. Și toate fântânile pe care servitorii tatălui său le-au săpat în zilele lui Avraam, tatăl său, filistenii le-au astupat și le-au umplut cu pământ.
16. Și Abimelec i-a spus lui Isaac: Pleacă de la noi, pentru că ești mult mai puternic decât noi.
17. Și Isaac a plecat de acolo și a ridicat cortul său în valea Gherar și a locuit acolo.
18. Și Isaac a săpat din nou fântânile de apă, pe care ei le săpaseră în zilele lui Avraam, tatăl său, pentru că filistenii le astupaseră după moartea lui Avraam; și le-a pus numele după numele pe care tatăl său le-a pus.
19. Și servitorii lui Isaac au săpat în vale și au găsit acolo o fântână de apă țâșnitoare.
20. Și păstorii din Gherar s-au certat cu păstorii lui Isaac, spunând: Apa *este* a noastră; și a pus fântânii numele Esec, pentru că s-au certat cu el.
21. Și au săpat o altă fântână și s-au certat și pentru aceasta și a pus acesteia numele Sitna.
22. Și s-a mutat de acolo și a săpat o altă fântână; și pentru aceea nu s-au certat și acesteia i-a pus numele Rehobot; și a spus: Căci de acum DOMNUL a făcut loc pentru noi și vom fi roditori în țară.
23. Și a urcat de acolo la Beer-Șeba.
24. Și DOMNUL i s-a arătat în aceeași noapte și a spus: Eu *sunt* Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, nu te teme, pentru că eu *sunt* cu tine și te voi binecuvânta și voi înmulți sămânța ta din cauza servitorului meu, Avraam.
25. Și a zidit un altar acolo și a chemat numele DOMNULUI și a ridicat cortul său acolo; și acolo servitorii lui Isaac au săpat o fântână.
26. ¶ Atunci Abimelec a mers la el, din Gherar, și Ahuzat, unul din prietenii săi, și Picol, căpetenia armatei sale.
27. Și Isaac le-a spus: Pentru ce ați venit la mine, văzând că mă urâți și m-ați trimis de la voi?
28. Iar ei au spus: Noi am văzut cu adevărat că DOMNUL a fost cu tine; și noi *ne*-am spus: Să fie acum un jurământ între noi, între noi și tine, și să facem un legământ cu tine;
29. Că nu ne vei face niciun rău, așa cum *nici* noi nu ne-am atins de tine și precum noi nu ți-am făcut nimic decât bine și te-am trimis în pace, tu *ești* acum binecuvântatul DOMNULUI.
30. Iar el le-a făcut un ospăț și au mâncat și au băut.
31. Și s-au sculat devreme dimineața și au jurat unul altuia; și Isaac i-a trimis și au plecat de la el în pace.
32. Și s-a întâmplat, în aceeași zi, că servitorii lui Isaac au venit și i-au povestit referitor la fântâna pe care o săpaseră și i-au spus: Am găsit apă.
33. Și pe aceasta a numit-o Șeba, de aceea numele cetății *este* Beer-Șeba până în ziua de astăzi.

34. ¶ Şi Esau era în vârstă de patruzeci de ani când a luat de soţie pe Iudit, fiica lui Beeri hititul, şi pe Basmat, fiica lui Elon hititul,
35. Care au fost o mâhnire în duh pentru Isaac şi pentru Rebeca.

Capitolul 27

ŞI s-a întâmplat, pe când Isaac era bătrân şi ochii săi erau *atât de* slabi încât nu *mai* putea să vadă, că a chemat pe Esau, fiul său cel mai în vârstă, şi i-a spus: Fiul meu; iar el i-a spus: Iată-mă.
2. Şi a spus: Iată acum, sunt bătrân, nu ştiu ziua morţii mele;
3. De aceea acum, ia, te rog, armele tale, tolba ta şi arcul tău şi du-te afară în câmp şi ia-mi *ceva* vânat;
4. Şi fă-mi mâncare gustoasă, aşa cum îmi place, şi adu-*o* la mine ca să mănânc; ca sufletul meu să te binecuvânteze înainte să mor.
5. Şi Rebeca a auzit când Isaac a vorbit lui Esau, fiul său. Şi Esau a mers la câmp să vâneze vânat *şi* să *îl* aducă.
6. ¶ Şi Rebeca i-a vorbit lui Iacob, fiul ei, spunând: Iată, am auzit pe tatăl tău vorbindu-i lui Esau, fratele tău, spunând:
7. Adu-mi vânat şi fă-mi mâncare gustoasă ca să mănânc şi să te binecuvântez înaintea DOMNULUI înaintea morţii mele.
8. Acum, aşadar, fiul meu, ascultă de vocea mea, conform cu ceea ce îţi poruncesc.
9. Du-te acum la turmă şi ia şi adu-mi de acolo doi iezi buni de la capre; şi îi voi face mâncare gustoasă pentru tatăl tău, aşa cum îi place;
10. Şi *o* vei duce la tatăl tău, ca să mănânce şi să te binecuvânteze înaintea morţii sale.
11. Şi Iacob a spus Rebecăi, mama lui: Iată, Esau fratele meu *este* un bărbat păros, iar eu *sunt* un bărbat alunecos;
12. Tatăl meu poate mă va pipăi şi am să îi par ca un înşelător; şi voi aduce un blestem asupra mea şi nu o binecuvântare.
13. Şi mama lui i-a spus: Asupra mea *fie* blestemul tău, fiul meu; ascultă doar de vocea mea şi du-te, adu-mi *iezii*.
14. Şi s-a dus şi *i*-a luat şi *i*-a adus la mama lui; şi mama lui a făcut mâncare gustoasă, aşa cum îi plăcea tatălui său.
15. Şi Rebeca a luat haine bune care *erau* cu ea în casă, de la fiul ei mai în vârstă, Esau, şi le-a pus peste Iacob, fiul ei mai tânăr;
16. Şi ea a pus pieile iezilor de capre peste mâinile lui şi peste *partea* alunecoasă a gâtului său;
17. Şi a dat mâncarea gustoasă şi pâinea, pe care le-a pregătit, în mâna fiului ei, Iacob.
18. ¶ Şi el a venit la tatăl său şi a spus: Tată; iar el a spus: Iată-mă, cine *eşti* tu, fiul meu?
19. Şi Iacob i-a spus tatălui său: Eu *sunt* Esau, întâiul tău născut; am făcut după cum m-ai rugat; ridică-te, te rog, şezi şi mănâncă din vânatul meu, ca sufletul tău să mă binecuvânteze.

20. Şi Isaac a spus fiului său: Cum *se face* că ai găsit *vânat* aşa repede, fiul meu? Iar el a spus: Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău *l*-a adus la mine.
21. Şi Isaac i-a spus lui Iacob: Vino aproape, te rog, să te pipăi, fiul meu, dacă *eşti* sau nu adevăratul meu fiu Esau.
22. Şi Iacob s-a apropiat de Isaac, tatăl său; iar el l-a pipăit şi a spus: Vocea *este* vocea lui Iacob, dar mâinile *sunt* mâinile lui Esau.
23. Şi nu l-a recunoscut, din cauză că mâinile lui erau păroase, ca mâinile fratelui său Esau, aşa că l-a binecuvântat.
24. Şi a spus: *Eşti* tu adevăratul meu fiu Esau? Iar el a spus: Eu *sunt*.
25. Iar el a spus: Adu-*o* aproape de mine şi voi mânca din vânatul fiului meu, ca sufletul meu să te binecuvânteze. Şi a adus-*o* aproape de el şi a mâncat; şi i-a adus vin şi a băut.
26. Şi tatăl său Isaac i-a spus: Vino aproape acum şi sărută-mă, fiul meu.
27. Şi a venit aproape şi l-a sărutat; şi a mirosit mirosul hainelor lui şi l-a binecuvântat şi a spus: Vezi, mirosul fiului meu *este* ca mirosul unui câmp pe care DOMNUL l-a binecuvântat;
28. De aceea Dumnezeu să îţi dea din roua cerului şi din grăsimea pământului şi abundenţă de grâne şi vin;
29. Să te servească poporul şi naţiuni să ţi se prosterneze, fii domn peste fraţii tăi şi fiii mamei tale să ţi se prosterneze; blestemat *fie* cel ce te blestemă şi binecuvântat *fie* cel ce te binecuvântează.
30. ¶ Şi s-a întâmplat, îndată ce Isaac a terminat de binecuvântat pe Iacob şi Iacob tocmai ce ieşise dinaintea lui Isaac, tatăl său, că Esau, fratele său, a venit de la vânătoarea sa.
31. Şi el de asemenea a făcut mâncare gustoasă şi a adus-o tatălui său şi a spus tatălui său: Să se ridice tatăl meu şi să mănânce din vânatul fiului său, ca sufletul tău să mă binecuvânteze.
32. Şi Isaac tatăl său i-a spus: Cine *eşti* tu? Iar el a spus: Eu *sunt* fiul tău, întâiul tău născut Esau.
33. Şi Isaac s-a cutremurat peste măsură de mult şi a spus: Cine? Unde *este* cel ce a luat vânat şi *l*-a adus la mine şi am mâncat din tot înainte de a veni tu şi l-am binecuvântat? Da *şi* va fi binecuvântat.
34. Şi când Esau a auzit cuvintele tatălui său, a strigat cu un strigăt mare şi grozav de amar şi a spus tatălui său: Binecuvântează-mă şi pe mine tată.
35. Iar el a spus: Fratele tău a venit cu viclenie şi ţi-a luat binecuvântarea.
36. Iar el a spus: Nu pe drept este numit el Iacob? Pentru că m-a înlocuit în aceste două dăţi, a luat dreptul meu de întâi născut; şi acum, iată, a luat şi binecuvântarea mea. Şi a spus: Nu ai păstrat o binecuvântare pentru mine?
37. Şi Isaac a răspuns şi i-a zis lui Esau: Iată, l-am făcut domnul tău şi pe toţi fraţii lui i-am dat ca servitori; şi cu grâne şi vin l-am susţinut şi ce să îţi fac acum, fiul meu?

38. Şi Esau a spus tatălui său: Ai doar o singură binecuvântare, tată? Binecuvântează-mă şi pe mine tată. Şi Esau şi-a înălţat vocea şi a plâns.
39. Şi Isaac, tatăl lui, a răspuns şi i-a zis: Iată, locuinţa ta va fi grăsimea pământului şi din roua cerului de sus.
40. Şi prin sabia ta vei trăi şi vei servi fratelui tău; şi se va întâmpla când vei avea stăpânirea, că vei desface jugul lui de pe gâtul tău.
41. ¶ Şi Esau a urât pe Iacob din cauza binecuvântării cu care tatăl său l-a binecuvântat; şi Esau a spus în inima sa: Zilele de jelire pentru tatăl meu sunt aproape; atunci voi ucide pe fratele meu Iacob.
42. Şi aceste cuvinte ale lui Esau, fiul ei mai în vârstă, au fost spuse Rebecăi; şi ea a trimis şi a chemat pe Iacob, fiul ei mai tânăr, şi i-a spus: Iată, fratele tău, Esau, se mângâie referitor la tine, *hotărât* să te ucidă.
43. De aceea acum, fiul meu, ascultă de vocea mea; şi ridică-te, fugi la Laban, fratele meu, la Haran.
44. Şi rămâi cu el câteva zile, până ce furia fratelui tău se întoarce;
45. Până ce mânia fratelui tău se întoarce de la tine şi uită *ce* i-ai făcut; atunci voi trimite şi te voi aduce de acolo; şi de ce să fiu lipsită de voi doi într-o singură zi?
46. Şi Rebeca i-a spus lui Isaac: M-am săturat de viaţa mea din cauza fiicelor lui Het; dacă Iacob ia o soţie dintre fiicele lui Het, ca acestea dintre fiicele ţării, la ce bun îmi va fi viaţa?

Capitolul 28

ŞI Isaac a chemat pe Iacob şi l-a binecuvântat şi i-a poruncit şi i-a spus: Nu lua o soţie dintre fiicele lui Canaan.
2. Ridică-te, mergi la Padanaram, la casa lui Betuel, tatăl mamei tale, şi ia-ţi o soţie de acolo, dintre fiicele lui Laban, fratele mamei tale.
3. Şi Dumnezeul Atotputernic să te binecuvânteze şi să te facă roditor şi să te înmulţească să fii o mulţime de popoare;
4. Şi să îţi dea binecuvântarea lui Avraam, ţie şi seminţei tale cu tine, ca să moşteneşti ţara în care eşti străin, pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam.
5. Şi Isaac l-a trimis pe Iacob; iar el s-a dus la Padanaram, la Laban, fiul lui Betuel sirianul, fratele Rebecăi, mama lui Iacob şi Esau.
6. ¶ Când Esau a văzut că Isaac a binecuvântat pe Iacob şi l-a trimis la Padanaram să îşi ia o soţie de acolo şi, binecuvântându-l, i-a dat poruncă, spunând: Nu lua o soţie dintre fiicele lui Canaan;
7. Şi că Iacob a ascultat de tatăl său şi mama sa şi a mers la Padanaram;
8. Şi Esau, văzând că fiicele lui Canaan nu îi plăceau lui Isaac, tatăl său,
9. Esau a mers la Ismael şi a luat, pe lângă soţiile pe care le avea, pe Mahalat, fiica lui Ismael, fiul lui Avraam, sora lui Nebaiot, să fie soţia sa.
10. ¶ Şi Iacob a ieşit din Beer-Şeba şi a mers spre Haran.
11. Şi s-a aşezat într-un anumit loc şi a rămas acolo toată noaptea, deoarece soarele apusese; şi a luat dintre pietrele din acel loc şi *le*-a pus drept perne ale sale şi s-a culcat în locul acela să doarmă.
12. Şi a visat şi, iată, o scară pusă pe pământ şi vârful ei ajungea la cer şi, iată, îngerii lui Dumnezeu urcând şi coborând pe ea.

13. Şi, iată, DOMNUL a stat în picioare deasupra acesteia şi a spus: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, şi Dumnezeul lui Isaac; pământul pe care eşti culcat, ţie ţi-l voi da şi seminţei tale;
14. Şi sămânţa ta va fi ca ţărâna pământului şi te vei răspândi departe spre vest şi spre est şi spre nord şi spre sud şi în tine şi în sămânţa ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.
15. Şi, iată, eu *sunt* cu tine şi te voi păzi în toate *locurile* în care mergi şi te voi aduce înapoi în această ţară; fiindcă nu te voi părăsi, până ce nu voi fi făcut *lucrul* despre care ţi-am vorbit.
16. ¶ Şi Iacob s-a trezit din somnul său şi a spus: Cu adevărat DOMNUL este în acest loc, iar eu nu am ştiut.
17. Şi s-a temut şi a spus: Cât de înspăimântător *este* acest loc! Aceasta nu *este* altceva decât casa lui Dumnezeu şi aceasta *este* poarta cerului.
18. Şi Iacob s-a ridicat devreme dimineaţa şi a luat piatra pe care o pusese *drept* perne ale sale şi a pus-o *ca* stâlp şi a turnat untdelemn pe vârful acesteia.
19. Şi a pus acelui loc numele Betel, dar numele acelei cetăţi *era* Luz mai înainte.
20. Şi Iacob a făcut o promisiune, spunând: Dacă Dumnezeu va fi cu mine şi mă va ţine pe această cale pe care merg şi îmi va da pâine să mănânc şi haine să îmbrac,
21. Aşa ca eu să mă întorc înapoi la casa tatălui meu în pace, atunci DOMNUL va fi Dumnezeul meu;
22. Şi această piatră, pe care am pus-o *ca* stâlp, va fi casa lui Dumnezeu; şi din tot ce îmi vei da, îţi voi da negreşit zeciuială.

Capitolul 29

APOI Iacob a mers în călătoria sa şi a mers în ţara poporului din est.
2. Şi a privit şi, iată, o fântână în câmp şi, iată, acolo *erau* trei turme de oi culcate lângă ea; căci din acea fântână adăpau turmele; şi o piatră mare *era* peste gura fântânii.
3. Şi acolo erau toate turmele adunate şi au rostogolit piatra de la gura fântânii şi au adăpat oile şi au pus piatra din nou peste gura fântânii la locul ei.
4. Şi Iacob le-a spus: Fraţii mei, de unde *sunteţi* voi? Iar ei au spus: Noi *suntem* din Haran.
5. Iar el le-a spus: Îl cunoaşteţi pe Laban, fiul lui Nahor? Iar ei au spus: *Îl* cunoaştem.
6. Iar el le-a spus: *Este* el bine? Iar ei au spus: *Este* bine şi, iată, Rahela, fiica lui, vine cu oile.
7. Iar el a spus: Iată, ziua *este* încă mare, nici nu *este* timpul ca vitele să fie adunate; adăpaţi oile şi mergeţi *şi le* paşteţi.
8. Iar ei au spus: Nu putem, până când toate turmele sunt adunate şi *când* ei rostogolesc piatra de la gura fântânii, atunci adăpăm oile.

9. ¶ Şi în timp ce el încă vorbea cu ei, Rahela a venit cu oile tatălui ei, pentru că ea le păzea.
10. Şi s-a întâmplat, când Iacob a văzut-o pe Rahela, fiica lui Laban, fratele mamei sale, şi oile lui Laban, fratele mamei sale, că Iacob s-a apropiat şi a rostogolit piatra de la gura fântânii şi a adăpat turma lui Laban, fratele mamei sale.
11. Şi Iacob a sărutat pe Rahela şi el şi-a ridicat vocea şi a plâns.
12. Şi Iacob a povestit Rahelei că el *era* fratele tatălui ei şi că el *era* fiul Rebecăi; şi ea a alergat şi a povestit tatălui ei.
13. Şi s-a întâmplat, când Laban a auzit veştile despre Iacob, fiul surorii lui, că el a alergat să îl întâlnească şi l-a îmbrăţişat şi l-a sărutat şi l-a adus în casa lui. Şi el a povestit lui Laban toate aceste lucruri.
14. Şi Laban i-a spus: Tu *eşti* cu adevărat osul meu şi carnea mea. Şi a rămas cu el o lună de zile.
15. ¶ Şi Laban i-a spus lui Iacob: Pentru că tu *eşti* fratele meu ar trebui de aceea să îmi serveşti degeaba? Spune-mi, ce *va fi* plata ta.
16. Şi Laban avea două fiice; numele celei mai în vârstă *era* Leea şi numele celei mai tinere *era* Rahela.
17. Leea *era* slabă de ochi; dar Rahela era frumoasă la statură şi plăcută la vedere.
18. Şi Iacob a iubit-o pe Rahela; şi a spus: Te voi servi şapte ani pentru Rahela, fiica ta mai tânără.
19. Şi Laban a spus: *Este* mai bine să ţi-o dau ţie decât să o dau altui bărbat; rămâi la mine.
20. Şi Iacob a servit şapte ani pentru Rahela; şi aceştia i-au părut *doar* câteva zile, din cauza dragostei pe care o avea pentru ea.
21. Şi Iacob i-a spus lui Laban: Dă-*mi* soţia mea, pentru că zilele mi s-au împlinit, ca să intru la ea.
22. Şi Laban a strâns împreună toţi bărbaţii locului şi a făcut un ospăţ.
23. Şi s-a întâmplat, în timpul serii, că el a luat pe Leea fiica sa, şi i-a adus-o; iar el a intrat la ea.
24. Şi Laban a dat fiicei sale, Leea, pe Zilpa, roaba lui, *ca* servitoare.
25. Şi s-a întâmplat, că dimineaţa, iată, *era* Leea; şi i-a spus lui Laban: Ce *este* aceasta ce mi-ai făcut? Nu ţi-am servit pentru Rahela? Şi de ce m-ai înşelat?
26. Şi Laban a spus: Nu trebuie să fie făcut astfel în ţara noastră, a da pe cea mai tânără înaintea celei întâi născute.
27. Împlineşte săptămâna ei şi ţi-o vom da şi pe aceasta pentru serviciul pe care mi-l vei face încă alţi şapte ani.
28. Şi Iacob a făcut astfel şi a împlinit săptămâna ei; iar el i-a dat şi pe Rahela, fiica sa, de soţie.
29. Şi Laban a dat Rahelei, fiica sa, pe Bilha, roaba lui, să fie roaba ei.
30. Iar el a intrat şi la Rahela şi a iubit pe Rahela şi mai mult decât pe Leea şi i-a servit încă alţi şapte ani.
31. ¶ Şi când DOMNUL a văzut că Leea *era* urâtă *de el*, a deschis pântecele ei; dar Rahela *era* stearpă.

32. Şi Leea a rămas însărcinată şi a născut un fiu şi i-a pus numele Ruben, căci ea a spus: Cu adevărat DOMNUL a privit la necazul meu; de aceea acum soţul meu mă va iubi.
33. Şi a rămas însărcinată din nou şi a născut un fiu şi a spus: Pentru că DOMNUL a auzit că eu *eram* urâtă *de soţul meu*, mi-a dat de aceea şi acest *fiu*; şi i-a pus numele Simeon.
34. Şi a rămas însărcinată din nou şi a născut un fiu şi a spus: Acum, de această dată, soţul meu va fi lipit de mine, pentru că i-am născut lui trei fii; de aceea numele lui a fost chemat Levi.
35. Şi a rămas însărcinată din nou şi a născut un fiu; şi a spus: Acum voi lăuda pe DOMNUL; de aceea i-a pus numele Iuda; şi a încetat să nască.

CAPITOLUL 30

ŞI când Rahela a văzut că ea nu îi naşte lui Iacob copii, Rahela a invidiat pe sora ei; şi i-a spus lui Iacob: Dă-mi copii sau altfel mor.
2. Şi mânia lui Iacob s-a aprins împotriva Rahelei şi a spus: *Sunt* eu în locul lui Dumnezeu care a oprit de la tine rodul pântecelui?
3. Iar ea a spus: Iată, pe servitoarea mea, Bilha, intră la ea; şi va naşte pe genunchii mei, ca eu de asemenea să am copii prin ea.
4. Şi i-a dat-o pe Bilha, roaba ei, de soţie; şi Iacob a intrat la ea.
5. Şi Bilha a rămas însărcinată şi i-a născut lui Iacob un fiu.
6. Şi Rahela a spus: Dumnezeu m-a judecat şi a auzit de asemenea vocea mea şi mi-a dat un fiu; de aceea i-a pus numele Dan.
7. Şi Bilha, servitoarea Rahelei, a rămas însărcinată din nou şi i-a născut lui Iacob un al doilea fiu.
8. Şi Rahela a spus: Cu mari lupte am luptat cu sora mea şi am învins; şi i-a pus numele Neftali.
9. Când Leea a văzut că ea a încetat să nască, a luat pe Zilpa, servitoarea ei, şi i-a dat-o lui Iacob de soţie.
10. Şi Zilpa, servitoarea Leei, i-a născut lui Iacob un fiu.
11. Şi Leea a spus: O trupă înarmată vine; şi i-a pus numele Gad.
12. Şi Zilpa, servitoarea Leei, i-a născut lui Iacob un al doilea fiu.
13. Şi Leea a spus: Fericită sunt, căci fiicele mă vor numi binecuvântată; şi i-a pus numele Aşer.
14. ¶ Şi Ruben a mers în zilele secerişului grâului şi a găsit mandragore în câmp şi le-a adus la mama lui, Leea. Atunci Rahela i-a spus Leei: Dă-mi, te rog, din mandragorele fiului tău.
15. Iar *Leea* i-a spus: *Este* puţin lucru că ai luat pe soţul meu? Şi voieşti să iei şi mandragorele fiului meu? Şi Rahela a spus: De aceea el să se culce cu tine la noapte pentru mandragorele fiului tău.
16. Şi Iacob a venit de la câmp pe înserat şi Leea a ieşit să îl întâlnească şi a spus: Trebuie să intri la mine; căci cu adevărat te-am angajat cu mandragorele fiului meu. Şi el s-a culcat cu ea în acea noapte.
17. Şi Dumnezeu a dat ascultare Leei şi ea a rămas însărcinată şi i-a născut lui Iacob al cincilea fiu.

18. Şi Leea a spus: Dumnezeu mi-a dat plata mea, pentru că am dat pe servitoarea mea soţului meu; şi i-a pus numele Isahar.
19. Şi Leea a rămas însărcinată din nou şi i-a născut lui Iacob al şaselea fiu.
20. Şi Leea a spus: Dumnezeu m-a înzestrat *cu* o zestre bună; acum soţul meu va locui cu mine, deoarece i-am născut şase fii; şi i-a pus numele Zabulon.
21. Şi mai apoi ea a născut o fiică şi i-a pus numele Dina.
22. Şi Dumnezeu şi-a amintit de Rahela şi Dumnezeu i-a dat ascultare şi i-a deschis pântecele.
23. Şi ea a rămas însărcinată şi a născut un fiu şi a spus: Dumnezeu mi-a luat ocara;
24. Şi i-a pus numele Iosif şi a spus: DOMNUL îmi va adăuga un alt fiu.
25. ¶ Şi s-a întâmplat, când Rahela a născut pe Iosif, că Iacob i-a spus lui Laban: Trimite-mă, ca să merg la locul meu şi în ţara mea.
26. Dă-*mi* soţiile mele şi copiii mei, pentru care ţi-am servit şi lasă-mă să plec, pentru că ştii serviciul meu pe care ţi l-am făcut.
27. Şi Laban i-a spus: Te rog, dacă am găsit favoare în ochii tăi, *rămâi, căci* am învăţat prin experienţă că DOMNUL m-a binecuvântat din cauza ta.
28. Iar el a spus: Rânduieşte-mi plăţile tale şi *ţi le* voi da.
29. Iar el i-a spus: Ştii cum ţi-am servit şi că turma ta era cu mine.
30. Căci *era* puţin ce ai avut înainte *ca* eu *să vin* şi *acum* a sporit într-o mulţime; şi DOMNUL te-a binecuvântat de la venirea mea şi acum, când voi îngriji şi de casa mea?
31. Iar el a spus: Ce să îţi dau? Şi Iacob a spus: Nu îmi da nimic, dacă vei face acest lucru pentru mine, voi paşte *şi* voi ţine din nou turma ta;
32. Voi trece prin toată turma ta astăzi, mutând de acolo toate cele pestriţe şi pătate şi toate cele cenuşii dintre oi şi pe cele pestriţe şi pătate dintre capre şi *din aceasta* va fi plata mea.
33. Aşa va răspunde dreptatea mea pentru mine în timpul ce vine, când vine *timpul* pentru plata mea înaintea feţei tale; fiecare *vită* care nu *este* pestriţă sau pătată dintre capre şi cenuşie dintre oi, aceea va fi socotită de mine *ca* furată.
34. Şi Laban a spus: Iată, aş voi să fie conform cuvântului tău.
35. Şi a scos în acea zi ţapii care erau vărgaţi şi pătaţi şi toate caprele care erau pestriţe şi pătate *şi* pe fiecare ce avea *ceva* alb pe ea şi tot ce era cenuşiu între oi şi *le*-a dat în mâna fiilor săi.
36. Şi a pus trei zile de călătorie între el şi Iacob; şi Iacob a păscut restul turmelor lui Laban.
37. ¶ Şi Iacob a luat toiege verzi de plop şi de alun şi de castan dulce; şi a descojit dungi albe pe ele şi a făcut să apară albul care *era* în toiege.
38. Şi a pus toiegele pe care le descojise înaintea turmelor în jgheaburi, în adăpătoarele cu apă, când turmele veneau să bea, ca ele, când veneau să bea, să zămislească.
39. Şi turmele zămisleau înaintea toiegelor şi năşteau miei vărgaţi, pestriţi şi pătaţi.

40. Și Iacob a separat mieii și întorcea fețele turmelor spre cele vărgate și toate cele cenușii în turma lui Laban; și a pus propriile sale turme deoparte și nu le-a pus cu turmele lui Laban.
41. Și s-a întâmplat, de câte ori oile mai puternice zămisleau, că Iacob așeza toiegele înaintea ochilor oilor în jgheaburile *de apă*, ca ele să zămislească printre toiege.
42. Dar când oile erau slabe, nu *le* punea înăuntru, așa că cele mai slabe erau ale lui Laban și cele mai puternice ale lui Iacob.
43. Și acest bărbat a sporit peste măsură și avea multe oi și servitoare și servitori și cămile și măgari.

CAPITOLUL 31

ȘI a auzit cuvintele fiilor lui Laban, spunând: Iacob a luat tot ce *era* al tatălui nostru; și din *ceea* ce *era* al tatălui nostru el a dobândit toată această glorie.
2. Și Iacob a privit înfățișarea lui Laban și, iată, aceasta nu mai *era* față de el ca înainte.
3. Și DOMNUL i-a spus lui Iacob: Întoarce-te în țara părinților tăi și la rudele tale; și eu voi fi cu tine.
4. Și Iacob a trimis și a chemat pe Rahela și Leea la câmp, la turma sa,
5. Și le-a spus: Văd înfățișarea tatălui vostru, că aceasta nu mai *este* față de mine ca înainte; dar Dumnezeul părinților mei a fost cu mine.
6. Și voi știți că eu, cu toată puterea mea, am servit pe tatăl vostru.
7. Și tatăl vostru m-a înșelat și a schimbat plățile mele de zece ori; dar Dumnezeu nu i-a permis să mă vatăme.
8. Dacă el a spus astfel: Cele pestrițe vor fi plățile tale; atunci toate vitele au născut pestrițe; și dacă el a spus astfel: Cele vărgate vor fi plata ta; atunci toate vitele au născut vărgate.
9. Astfel Dumnezeu a luat vitele tatălui vostru și mi *le*-a dat mie.
10. Și s-a întâmplat în acel timp, când vitele zămisleau, că mi-am ridicat ochii și am văzut într-un vis și, iată, berbecii care săreau pe oi *erau* vărgați, pestriți și bălțați.
11. Și îngerul lui Dumnezeu mi-a vorbit într-un vis, *spunând*: Iacob; iar eu am spus: Iată-mă.
12. Și a spus: Ridică-ți acum ochii și vezi, toți berbecii care sar pe vite *sunt* vărgați, pestriți și bălțați, pentru că am văzut tot ceea ce Laban îți face.
13. Eu sunt Dumnezeul din Betel, unde ai uns stâlpul *și* unde mi-ai făcut o promisiune; acum ridică-te, ieși din această țară și întoarce-te în țara rudelor tale.
14. Și Rahela și Leea au răspuns și i-au zis: *Este* totuși vreo parte sau moștenire pentru noi în casa tatălui nostru?
15. Nu suntem socotite de el ca străine? Căci ne-a vândut și ne-a mâncat în întregime și banii.
16. Pentru că toată bogăția pe care Dumnezeu a luat-o de la tatăl nostru *este* a noastră și a copiilor noștri, acum așadar, fă orice ți-a spus Dumnezeu.

17. ¶ Atunci Iacob s-a ridicat și a așezat pe fiii săi și pe soțiile sale pe cămile;
18. Și a dus toate vitele sale și toate bunurile sale pe care le dobândise, vitele agoniselii sale, pe care le dobândise în Padanaram, pentru a merge la Isaac, tatăl său, în țara lui Canaan.
19. Și Laban s-a dus să-și tundă oile și Rahela furase idolii care *erau* ai tatălui ei.
20. Și Iacob s-a furișat pe neștiute de la Laban sirianul, în aceea că nu i-a spus că a fugit.
21. Așa că a fugit cu tot ce a avut; și s-a ridicat și a trecut dincolo de râu și el și-a îndreptat fața *spre* muntele Galaad.
22. Și în a treia zi i s-a spus lui Laban că Iacob fugise.
23. Și a luat pe frații săi cu el și l-a urmărit șapte zile de călătorie; și l-au ajuns în muntele Galaad.
24. Și Dumnezeu a venit la Laban sirianul într-un vis, noaptea, și i-a spus: Ia seamă să nu vorbești lui Iacob nici bine nici rău.
25. ¶ Atunci Laban a ajuns pe Iacob. Și Iacob și-a ridicat cortul în munte și Laban, cu frații săi, și *l*-au ridicat în muntele Galaad.
26. Și Laban i-a spus lui Iacob: Ce ai făcut, că te-ai furișat pe neștiute de la mine și ai dus pe fiicele mele ca pe captivi *luați* cu sabia?
27. Pentru ce ai fugit în secret și te-ai furișat de la mine; și nu mi-ai spus, ca să te fi trimis cu bucurie și cu cântece, cu tamburină și cu harpă?
28. Și nu m-ai lăsat să sărut pe fiii mei și pe fiicele mele? Acum ai lucrat prostește făcând *astfel*.
29. Este în puterea mâinii mele să îți fac rău, dar Dumnezeul tatălui tău mi-a vorbit azi-noapte, spunând: Ia seamă să nu vorbești lui Iacob nici bine nici rău.
30. Și acum, *deși* ai dori să fii plecat, pentru că tânjești aprins după casa tatălui tău, *totuși* pentru ce ai furat dumnezeii mei?
31. Și Iacob a răspuns și a spus lui Laban: Pentru că m-am temut, căci spuneam: S-ar putea să iei cu forța pe fiicele tale de la mine.
32. La oricine găsești dumnezeii tăi, nu îl lăsa să trăiască, înaintea fraților noștri să recunoști ce *este* al tău la mine și ia *aceasta* la tine. Pentru că Iacob nu știa că Rahela i-a furat.
33. Și Laban a intrat în cortul lui Iacob și în cortul Leei și în corturile celor două servitoare, dar nu *i*-a găsit. Atunci a ieșit din cortul Leei și a intrat în cortul Rahelei.
34. Acum Rahela luase idolii și îi pusese în șeaua cămilei și stătea peste ei. Și Laban a căutat în tot cortul, dar nu *i*-a găsit.
35. Și ea a spus tatălui ei: Să nu fie cu supărare domnului meu că nu pot să mă ridic înaintea ta; căci rânduiala femeilor *este* asupra mea. Iar el a căutat, dar nu a găsit idolii.
36. ¶ Și Iacob s-a înfuriat și s-a certat cu Laban; și Iacob a răspuns și i-a zis lui Laban: Care îmi *este* fărădelegea? Care îmi *este* păcatul, că așa aprins m-ai urmărit?
37. Cu toate că ai căutat în toate lucrurile mele, ce ai găsit din toate lucrurile casei tale? Pune-*le* aici înaintea fraților mei și a fraților tăi, ca ei să judece între noi doi.

38. Aceşti douăzeci de ani *am fost* cu tine; oile tale şi caprele tale nu au lepădat puii lor şi berbecii turmei tale nu i-am mâncat.
39. Ce a fost sfâşiat de *fiare* nu am adus la tine; eu port pierderea aceea; din mâna mea ai cerut-o, *fie că a fost* furată ziua sau furată noaptea.
40. *Astfel* am fost; în timpul zilei seceta mă mistuia şi bruma în timpul nopţii; şi somnul mi s-a depărtat de la ochii mei.
41. Astfel am fost eu douăzeci de ani în casa ta; ţi-am servit paisprezece ani pentru cele două fiice ale tale şi şase ani pentru vitele tale; şi ai schimbat plăţile mele de zece ori.
42. Dacă Dumnezeul tatălui meu, Dumnezeul lui Avraam şi teama lui Isaac, nu ar fi fost cu mine, cu adevărat m-ai fi trimis acum gol. Dumnezeu a văzut necazul meu şi munca mâinilor mele şi *te*-a mustrat aseară.
43. ¶ Şi Laban a răspuns şi i-a zis lui Iacob: *Aceste* fiice *sunt* fiicele mele şi *aceşti* copii *sunt* copiii mei şi *aceste* vite *sunt* vitele mele şi tot ceea ce vezi *este* al meu şi ce pot face în această zi acestor fiice ale mele, sau copiilor lor pe care i-au născut?
44. De aceea vino acum, să facem un legământ, eu şi tu; şi să fie acesta pentru o mărturie între mine şi tine.
45. Şi Iacob a luat o piatră şi a aşezat-o *drept* stâlp.
46. Şi Iacob le-a spus fraţilor săi: Adunaţi pietre; şi au luat pietre şi au făcut o movilă şi au mâncat acolo pe movilă.
47. Şi Laban a numit-o Iegarsahaduta, dar Iacob a numit-o Galed.
48. Şi Laban a spus: Această movilă *este* o mărturie între mine şi tine în această zi. De aceea a fost pus numele acesteia, Galed;
49. Şi Miţpa, căci el a spus: DOMNUL să vegheze între mine şi tine, în timp ce suntem absenţi unul *faţă de* celalalt.
50. Dacă vei chinui pe fiicele mele, sau dacă vei lua *alte* soţii pe lângă fiicele mele, niciun bărbat nu *este* cu noi; vezi, Dumnezeu *este* martor între mine şi tine.
51. Şi Laban i-a spus lui Iacob: Iată, această movilă şi, iată, *acest* stâlp, pe care l-am aruncat între mine şi tine;
52. Această movilă *fie* mărturie şi *acest* stâlp *fie* mărturie, că nu voi trece peste această movilă la tine şi că nu vei trece peste această movilă şi peste *acest* stâlp la mine, pentru a face rău.
53. Dumnezeul lui Avraam şi Dumnezeul lui Nahor, Dumnezeul Tatălui lor, să judece între noi. Şi Iacob a jurat pe teama tatălui său Isaac.
54. Atunci Iacob a oferit sacrificii pe munte şi a chemat pe fraţii săi să mănânce pâine şi au mâncat pâine şi au rămas toată noaptea pe munte.
55. Şi devreme dimineaţa Laban s-a ridicat şi a sărutat pe fiii săi şi pe fiicele sale şi i-a binecuvântat; şi Laban a plecat şi s-a întors la locul său.

Capitolul 32

ŞI Iacob a plecat pe calea sa şi l-au întâlnit îngerii lui Dumnezeu.
2. Şi când Iacob i-a văzut, a spus: Aceasta *este* oştirea lui Dumnezeu; şi a pus numele acelui loc, Mahanaim.

3. ¶ Şi Iacob a trimis mesageri înaintea lui la Esau, fratele său, până în
ţara lui Seir, ţinutul lui Edom.
4. Şi le-a poruncit, spunând: Astfel să vorbiţi domnului meu Esau:
Servitorul tău, Iacob, spune astfel: Eu am locuit temporar cu Laban şi am
rămas acolo până acum;
5. Şi am boi şi măgari, turme şi servitori şi servitoare; şi am trimis pentru
a spune domnului meu, ca să găsesc har înaintea ochilor tăi.
6. Şi mesagerii s-au întors la Iacob, spunând: Am mers la fratele tău,
Esau; şi de asemenea el vine să te întâlnească şi patru sute de bărbaţi cu el.
7. Atunci Iacob a fost grozav de înspăimântat şi tulburat şi a împărţit
oamenii care *erau* cu el şi turmele şi cirezile şi cămilele, în două cete;
8. Şi a spus: Dacă Esau vine la una din cete şi o loveşte, atunci cealaltă
ceată care rămâne va scăpa.
9. ¶ Şi Iacob a spus: Dumnezeul tatălui meu Avraam şi Dumnezeul tatălui
meu Isaac, DOMNUL care mi-a spus: Întoarce-te în ţara ta şi la rudele tale
şi mă voi purta bine cu tine;
10. Eu nu sunt demn nici de cea mai mică din toate îndurările şi de tot
adevărul pe care l-ai arătat servitorului tău; căci cu toiagul meu am trecut
acest Iordan; şi acum eu am devenit două cete.
11. Scapă-mă, te rog, din mâna fratelui meu, din mâna lui Esau, pentru că
mă tem de el, ca nu cumva să vină şi să mă lovească pe mine *şi* pe mamă
cu copiii.
12. Şi ai spus: Cu adevărat îţi voi face bine şi voi face sămânţa ta precum
nisipul mării, care nu poate fi numărat din cauza mulţimii *lui*.
13. ¶ Şi a rămas acolo în acea noapte; şi a luat din ceea ce îi cădea la mână
un dar pentru fratele său, Esau;
14. Două sute de capre şi douăzeci de ţapi, două sute de oi şi douăzeci de
berbeci,
15. Treizeci de cămile de lapte cu mânjii lor, patruzeci de viţele şi zece
tauri, douăzeci de măgăriţe şi zece măgăruşi.
16. Şi *le*-a dat în mâna servitorilor săi, fiecare turmă în parte; şi a spus
servitorilor săi: Treceţi înaintea mea şi lăsaţi o distanţă între turmă şi turmă.
17. Şi a poruncit celui din frunte, spunând: Când Esau, fratele meu, te
întâlneşte şi te întreabă, spunând: A cui *eşti* tu? Şi încotro mergi? Şi ale cui
sunt acestea care merg înaintea ta?
18. Atunci spune: *Acestea sunt* ale servitorului tău Iacob; acesta *este* un
dar trimis domnului meu, Esau; şi, iată, el de asemenea *este* în spatele
nostru.
19. Şi aşa a poruncit celui de al doilea şi celui de al treilea şi tuturor celor
ce urmau turmelor, spunând: În acest fel vorbiţi-i lui Esau, când îl găsiţi.
20. Şi spuneţi mai departe: Iată, servitorul tău, Iacob, *este* în spatele nostru.
Căci a spus: Îl voi linişti cu darul care merge înaintea mea şi după aceea îi
voi vedea faţa; poate că *îl* va accepta de la mine.
21. Astfel darul a mers, trecând înaintea lui; şi el însuşi a rămas în acea
noapte cu ceata.

22. Şi s-a ridicat în acea noapte şi a luat pe cele două soţii ale lui şi pe cele
două servitoare ale lui şi pe cei unsprezece fii ai săi şi a trecut peste vadul
pârâului Iaboc.
23. Şi i-a luat şi i-a trimis peste pârâu şi a trimis dincolo *tot* ce avea.
24. ¶ Şi Iacob a fost lăsat singur; şi acolo s-a luptat un bărbat cu el până
la răsăritul zilei.
25. Iar când a văzut că nu îl învinge, a atins adâncitura coapsei lui; şi
adâncitura coapsei lui Iacob a fost scrântită din încheietură, pe când se lupta
cu el.
26. Şi a spus: Lasă-mă să plec, pentru că ziua răsare. Iar el a spus: Nu te
voi lăsa să pleci, decât dacă mă binecuvântezi.
27. Iar el i-a spus: Care *este* numele tău? Şi a spus: Iacob.
28. Iar el a spus: Numele tău nu se va mai numi Iacob, ci Israel: căci ca un
prinţ ai putere cu Dumnezeu şi cu oamenii şi ai învins.
29. Şi Iacob *l*-a întrebat şi a spus: Spune-*mi*, te rog, numele tău. Iar el
a spus: Pentru ce *este* aceasta *că* tu cercetezi după numele meu? Şi l-a
binecuvântat acolo.
30. Şi Iacob a chemat numele locului, Peniel, pentru că: Am văzut pe
Dumnezeu faţă în faţă şi viaţa mea este păstrată.
31. Şi în timp ce trecea de Peniel, soarele a răsărit peste *Iacob*, iar el
şchiopăta din coapsa lui.
32. De aceea copiii lui Israel nu mănâncă *din* tendonul care s-a scurtat,
care *este* peste adâncitura coapsei, până în această zi, pentru că el a atins
adâncitura coapsei lui Iacob în tendonul care s-a scurtat.

Capitolul 33

ŞI Iacob şi-a ridicat ochii şi a privit şi, iată, Esau venea şi cu el *ve-*
neau patru sute de bărbaţi. Şi a împărţit copiii Leei şi Rahelei şi
celor două roabe.
2. Şi a pus roabele şi copiii lor în frunte şi pe Leea şi copiii ei după şi pe
Rahela şi Iosif ultimii.
3. Şi a trecut înaintea lor şi s-a aplecat până la pământ de şapte ori, până
când a ajuns aproape de fratele său.
4. Şi Esau a alergat să îl întâlnească şi l-a îmbrăţişat şi a căzut la gâtul lui
şi l-a sărutat şi au plâns.
5. ¶ Şi el şi-a ridicat ochii şi a văzut femeile şi copiii şi a spus: Cine *sunt*
aceştia împreună cu tine? Iar el a spus: Copiii pe care Dumnezeu i-a dat
cu har servitorului tău.
6. Atunci roabele s-au apropiat, ele şi copiii lor, şi s-au prosternat;
7. Şi Leea de asemenea cu copiii ei s-a apropiat şi s-au prosternat; şi după
aceea s-a apropiat Iosif şi Rahela şi s-au prosternat.
8. Iar el a spus: Ce *doreşti să spui* tu cu toată această mulţime pe care
am întâlnit-o? Iar el a spus: *Acestea* sunt pentru a găsi har înaintea ochilor
domnului meu.
9. Şi Esau a spus: Eu am destul, fratele meu; ţine ceea ce ai pentru tine.

10. Şi Iacob a spus: Nu, te rog, dacă am găsit acum har înaintea ochilor tăi, atunci primeşte darul meu din mâna mea, căci de aceea am văzut faţa ta, ca şi cum aş fi văzut faţa lui Dumnezeu şi ai fost mulţumit de mine.
11. Ia, te rog, binecuvântarea mea care îţi este adusă, pentru că Dumnezeu m-a tratat cu har şi pentru că am destul. Şi l-a constrâns, iar el *l*-a luat.
12. Şi a spus: Să continuăm călătoria noastră şi să mergem; şi voi merge înaintea ta.
13. Iar el i-a spus: Domnul meu ştie că pruncii *sunt* plăpânzi şi turmele şi cirezile cu pui *sunt* cu mine; şi dacă oamenii le vor forţa să meargă repede, toată turma va muri într-o zi.
14. Domnul meu să treacă, te rog, înaintea servitorului său şi voi conduce cu blândeţe, după cum vitele care merg înaintea mea şi copiii sunt în stare să îndure, până ce ajung la domnul meu în Seir.
15. Şi Esau a spus: Să las acum cu tine pe *unii* dintre oamenii care *sunt* cu mine. Iar el a spus: Ce nevoie *este* de aceasta? Lasă-mă să găsesc har înaintea ochilor domnului meu.
16. ¶ Astfel Esau s-a întors în acea zi pe calea sa în Seir.
17. Şi Iacob a călătorit până la Sucot şi şi-a zidit o casă şi a făcut colibe pentru vitele sale, de aceea numele locului este chemat Sucot.
18. Şi Iacob a venit la Salem, o cetate din Sihem, care *este* în ţara lui Canaan, când a venit de la Padanaram; şi a întins cortul său în faţa cetăţii.
19. Şi a cumpărat o parcelă dintr-un câmp, unde şi-a întins cortul, la îndemâna copiilor lui Hamor, tatăl lui Sihem, pentru o sută de monede.
20. Şi a înălţat acolo un altar şi l-a numit Elelohe-Israel.

Capitolul 34

ŞI Dina, fiica Leei, pe care i-a născut-o lui Iacob, a ieşit să vadă fiicele ţării.
2. Şi când Sihem, fiul lui Hamor, hivitul, prinţ al ţinutului, a văzut-o, a luat-o şi s-a culcat cu ea şi a pângărit-o.
3. Şi sufletul lui s-a lipit de Dina, fiica lui Iacob, şi a iubit fata şi a vorbit frumos fetei.
4. Şi Sihem i-a vorbit tatălui său, Hamor, spunând: Ia-mi această fată de soţie.
5. Şi Iacob a auzit că el a pângărit pe Dina, fiica sa; acum fiii lui erau cu vitele lui în câmp; şi Iacob a tăcut până ce au venit.
6. ¶ Şi Hamor, tatăl lui Sihem, a ieşit la Iacob să vorbească îndeaproape cu el.
7. Şi fiii lui Iacob au venit din câmp după ce au auzit *aceasta* şi bărbaţii erau îndureraţi şi s-au înfuriat, deoarece el lucrase prostеşte în Israel, culcându-se cu fiica lui Iacob, lucru care nu trebuia făcut.
8. Şi Hamor a vorbit îndeaproape cu ei, spunând: Sufletul fiului meu Sihem tânjeşte după fiica voastră. Vă rog daţi-o lui de soţie.
9. Şi încuscriţi-vă cu noi *şi* daţi-ne fiicele voastre şi luaţi pe fiicele noastre pentru voi.

10. Şi veţi locui cu noi şi ţara va fi înaintea voastră; locuiţi şi faceţi comerţ în ea şi dobândiţi-vă stăpâniri în ea.
11. Şi Sihem a spus tatălui ei şi fraţilor ei: Să găsesc har în ochii voştri şi ce îmi veţi spune *vă* voi da.
12. Cereţi de la mine zestre mare şi dar şi voi da conform cu ceea ce îmi veţi spune, dar daţi-mi fata de soţie.
13. Şi fiii lui Iacob au răspuns lui Sihem şi Hamor, tatăl lui, în mod înşelător şi au spus, deoarece el o pângărise pe Dina sora lor,
14. Şi le-au spus: Nu putem face acest lucru, să dăm pe sora noastră unui necircumcis; căci aceasta *ar fi* ocară pentru noi;
15. Dar în aceasta vă vom da acordul: dacă voi veţi fi precum *suntem* noi, ca fiecare parte bărbătească dintre voi să fie circumcis;
16. Atunci vi le vom da pe fiicele noastre şi le vom lua pe fiicele voastre pentru noi şi vom locui cu voi şi vom deveni un singur popor.
17. Dar dacă nu ne veţi da ascultare, pentru a fi circumcişi, atunci o vom lua pe fiica noastră şi vom pleca.
18. ¶ Şi cuvintele lor au plăcut lui Hamor şi lui Sihem, fiul lui Hamor.
19. Şi tânărul nu a întârziat să facă aceasta, deoarece a avut desfătare în fiica lui Iacob şi el *era* demn de mai multă cinste decât toată casa tatălui său.
20. Şi Hamor şi Sihem, fiul lui, au venit la poarta cetăţii lor şi au vorbit îndeaproape cu oamenii cetăţii lor, spunând:
21. Aceşti oameni *sunt* paşnici cu noi; de aceea lăsaţi-i să locuiască în ţară şi să facă comerţ în ea, pentru că ţara, iată, *este* destul de mare *şi* pentru ei; să luăm pe fiicele lor de soţii pentru noi şi să le dăm pe fiicele noastre.
22. Doar prin aceasta ne vor da acordul bărbaţii pentru a locui cu noi, pentru a fi un singur popor, dacă fiecare parte bărbătească între noi ar fi circumcisă, precum *sunt* ei circumcişi.
23. Nu *vor fi* turmele lor şi averea lor şi fiecare vită a lor, ale noastre? Doar să le dăm acordul şi vor locui cu noi.
24. Şi lui Hamor şi lui Sihem, fiul lui, au dat ascultare toţi cei care ieşeau pe poarta cetăţii sale; şi fiecare parte bărbătească a fost circumcisă, toţi cei care au ieşit pe poarta cetăţii sale.
25. ¶ Şi s-a întâmplat în a treia zi, când erau în dureri, că doi dintre fiii lui Iacob, Simeon şi Levi, fraţii Dinei, şi-a luat fiecare bărbat sabia şi au venit peste cetate în mod cutezător şi au ucis toată partea bărbătească.
26. Şi au ucis pe Hamor şi pe Sihem, fiul lui, cu tăişul sabiei şi au luat pe Dina din casa lui Sihem şi au ieşit.
27. Fiii lui Iacob au venit peste cei ucişi şi au prădat cetatea, din cauză că au pângărit pe sora lor.
28. Ei le-au luat oile şi boii lor şi măgarii lor şi ceea ce *era* în cetate şi ceea ce *era* în câmp.
29. Şi toată averea lor şi pe toţi micuţii lor şi pe soţiile lor i-au luat captivi şi au prădat de asemenea tot ce *era* în casă.

30. Şi Iacob le-a spus lui Simeon şi lui Levi: Voi m-aţi tulburat să mă faceţi
să put printre locuitorii ţării, printre canaaniţi şi periziţi; şi eu, *fiind* mic
la număr, se vor aduna împreună împotriva mea şi mă vor ucide; şi voi fi
nimicit, eu şi casa mea.
31. Iar ei au spus: Trebuia să se poarte el cu sora noastră precum cu o curvă?

CAPITOLUL 35

ŞI Dumnezeu i-a spus lui Iacob: Ridică-te, urcă la Betel şi locuieşte acolo şi fă acolo un altar lui Dumnezeu, care ţi s-a arătat
când fugeai din faţa lui Esau, fratele tău.
2. Atunci Iacob a spus casei lui şi tuturor celor care *erau* cu el: Puneţi
deoparte dumnezeii străini care *sunt* printre voi şi curăţiţi-vă şi
schimbaţi-vă hainele;
3. Şi să ne ridicăm şi să urcăm la Betel; şi voi face acolo un altar lui
Dumnezeu, care mi-a răspuns în ziua strâmtorării mele şi a fost cu mine
în calea pe care am mers.
4. Şi i-au dat lui Iacob toţi dumnezeii străini care *erau* în mâna lor şi *toţi*
cerceii care *erau* în urechile lor; şi Iacob le-a ascuns sub stejarul care *era*
lângă Sihem.
5. Şi au călătorit şi teroarea lui Dumnezeu era asupra cetăţilor care *erau*
împrejurul lor şi nu i-au urmărit pe fiii lui Iacob.
6. ¶ Astfel Iacob a venit la Luz, adică Betel, care *este* în ţara lui Canaan,
el şi toţi oamenii care *erau* cu el.
7. Şi a zidit acolo un altar şi a pus numele acelui loc El-betel, deoarece
acolo Dumnezeu i s-a arătat când fugea din faţa fratelui său.
8. Dar Debora, dădaca Rebecăi, a murit şi a fost îngropată la poalele
Betelului, sub un stejar; şi acestuia i s-a pus numele Alon-Bacut.
9. Şi Dumnezeu i s-a arătat lui Iacob din nou, când a ieşit din Padanaram,
şi l-a binecuvântat.
10. Şi Dumnezeu i-a spus: Numele tău *este* Iacob, numele tău nu va mai fi
chemat Iacob, ci Israel va fi numele tău; şi i-a pus numele Israel.
11. Şi Dumnezeu i-a spus: Eu *sunt* Dumnezeul cel Atotputernic, fii roditor
şi înmulţeşte-te; o naţiune şi o mulţime de naţiuni vor fi din tine şi împăraţi
vor ieşi din coapsele tale;
12. Şi pământul pe care l-am dat lui Avraam şi Isaac, ţie ţi-l voi da şi
seminţei tale după tine îi voi da pământul.
13. Şi Dumnezeu s-a înălţat de la el în locul în care a vorbit cu el.
14. Şi Iacob a pus un stâlp în locul în care a vorbit cu el, un stâlp de
piatră, şi a turnat un dar de băutură pe acesta şi a turnat untdelemn
pe acesta.
15. Şi Iacob a pus numele locului unde Dumnezeu a vorbit cu el, Betel.
16. ¶ Şi au plecat de la Betel; şi mai era doar puţin drum *până* să ajungă la
Efrata; şi Rahela a intrat în durerile naşterii şi avea travaliu greu.
17. Şi s-a întâmplat, când era în travaliu greu, că moaşa i-a spus: Nu te
teme; vei avea şi acest fiu.

18. Şi s-a întâmplat, pe când sufletul ei se îndepărta, (pentru că a murit) că i-a pus numele Benoni; dar tatăl lui i-a pus numele, Beniamin.
19. Şi Rahela a murit şi a fost îngropată pe calea spre Efrata, adică Betleem.
20. Şi Iacob a aşezat un stâlp peste mormântul ei, care *este* stâlpul mormântului Rahelei până în această zi.
21. ¶ Şi Israel a plecat şi şi-a întins cortul dincolo de turnul din Edar.
22. Şi s-a întâmplat, pe când Israel locuia în acea ţară, că Ruben a mers şi s-a culcat cu Bilha, concubina tatălui său; şi Israel a auzit *aceasta.* Acum fiii lui Iacob erau doisprezece;
23. Fiii Leei: Ruben, întâiul născut al lui Iacob şi Simeon şi Levi şi Iuda şi Isahar şi Zabulon;
24. Fiii Rahelei: Iosif şi Beniamin;
25. Şi fiii Bilhei, roaba Rahelei: Dan şi Neftali;
26. Şi fiii Zilpei, roaba Leei: Gad şi Aşer; aceştia *sunt* fiii lui Iacob, care i s-au născut în Padanaram.
27. Şi Iacob a venit la Isaac, tatăl său, la Mamre, în cetatea Arba, adică Hebron, unde Avraam şi Isaac au locuit temporar.
28. Şi zilele lui Isaac erau o sută optzeci de ani.
29. Şi Isaac şi-a dat duhul şi a murit şi a fost adunat la poporul său, *fiind* bătrân şi plin de zile; şi fiii săi, Esau şi Iacob, l-au îngropat.

Capitolul 36

ACUM acestea *sunt* generaţiile lui Esau, care *este* Edom.
2. Esau şi-a luat soţiile lui dintre fiicele lui Canaan: Ada, fiica lui Elon hititul, şi Oholibama, fiica Anei, fiica lui Ţibeon hivitul.
3. Şi Basmat, fiica lui Ismael, sora lui Nebaiot.
4. Şi Ada i-a născut lui Esau pe Elifaz; şi Basmat a născut pe Reuel;
5. Şi Oholibama a născut pe Ieuş şi Iaalam şi Core; aceştia *sunt* fiii lui Esau, care i s-au născut în ţara lui Canaan.
6. ¶ Şi Esau şi-a luat soţiile şi fiii lui şi fiicele lui şi toate persoanele din casa lui şi vitele lui şi toate animalele lui şi toată averea lui pe care a dobândit-o în ţara lui Canaan; şi a plecat într-un *alt* ţinut din faţa fratelui său, Iacob.
7. Fiindcă bogăţiile lor erau prea mari ca ei să poată locui împreună; şi ţara în care ei erau străini nu putea să îi ţină din cauza vitelor lor.
8. Astfel a locuit Esau în muntele Seir; Esau *este* Edom.
9. ¶ Şi acestea *sunt* generaţiile lui Esau, tatăl Edomiţilor, în muntele Seir,
10. Şi acestea *sunt* numele fiilor lui Esau: Elifaz, fiul Adei, soţia lui Esau; Reuel, fiul lui Basmat, soţia lui Esau.
11. Şi fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, Ţefo şi Gatam şi Chenaz.
12. Şi Timna era concubina lui Elifaz, fiul lui Esau; şi i-a născut lui Elifaz pe Amalec; aceştia *au fost* fiii Adei, soţia lui Esau.
13. Şi aceştia *sunt* fiii lui Reuel: Nahat şi Zerah, Şama şi Miza; aceştia au fost fiii lui Basmat, soţia lui Esau.
14. Şi aceştia au fost fiii Oholibamei, fiica Anei, fiica lui Ţibeon, soţia lui Esau; şi i-a născut lui Esau, pe Ieuş şi Iaalam şi Core.

15. Aceştia *au fost* conducătorii fiilor lui Esau: fiii lui Elifaz, întâiul născut *fiu* al lui Esau, conducătorul Teman, conducătorul Omar, conducătorul Ţefo, conducătorul Chenaz,
16. Conducătorul Core, conducătorul Gatam *şi* conducătorul Amalec; aceştia *sunt* conducătorii *care au ieşit* din Elifaz în ţara lui Edom; aceştia *au fost* fiii Adei.
17. Şi aceştia *sunt* fiii lui Reuel, fiul lui Esau; conducătorul Nahat, conducătorul Zerah, conducătorul Şama, conducătorul Miza; aceştia *sunt* conducătorii *care au ieşit* din Reuel în ţara lui Edom; aceştia *sunt* fiii lui Basmat, soţia lui Esau.
18. Şi aceştia *sunt* fiii Oholibamei, soţia lui Esau, conducătorul Ieuş, conducătorul Iaalam, conducătorul Core; aceştia *au fost* conducătorii *care au ieşit* din Oholibama, fiica Anei, soţia lui Esau.
19. Aceştia *sunt* fiii lui Esau, care *este* Edom, şi aceştia *sunt* conducătorii lor.
20. ¶ Aceştia *sunt* fiii lui Seir horitul, care au locuit ţara: Lotan şi Şobal şi Ţibeon şi Ana,
21. Şi Dişon şi Eţer şi Dişan; aceştia *sunt* conducătorii horiţilor, copiii lui Seir în ţara lui Edom.
22. Şi copiii lui Lotan au fost Hori şi Hemam; şi sora lui Lotan *a fost* Timna.
23. Şi copiii lui Şobal *au fost* aceştia: Alvan şi Manahat şi Ebal, Şefo şi Onam.
24. Şi aceştia *sunt* copiii lui Ţibeon: deopotrivă Aia şi Ana; acesta *a fost acel* Ana care a găsit catârii în pustie, pe când hrănea măgarii lui Ţibeon, tatăl său.
25. Şi copiii lui Ana *au fost* aceştia: Dişon şi Oholibama, fiica Anei.
26. Şi aceştia *sunt* copiii lui Dişon: Hemdan şi Eşban şi Itran şi Cheran.
27. Copiii lui Eţer *sunt* aceştia: Bilhan şi Zaavan şi Acan.
28. Copiii lui Dişan *sunt* aceştia: Uz şi Aran.
29. Aceştia *sunt* conducătorii *care au ieşit* din horiţi: conducătorul Lotan, conducătorul Şobal, conducătorul Ţibeon, conducătorul Ana,
30. Conducătorul Dişon, conducătorul Eţer, conducătorul Dişan; aceştia *sunt* conducătorii *care au ieşit* din Hori, printre conducătorii lor în ţara lui Seir.
31. ¶ Şi aceştia *sunt* împăraţii care au domnit în ţara lui Edom, înainte să domnească vreun împărat peste copiii lui Israel.
32. Şi Bela, fiul lui Beor, a domnit în Edom; şi numele cetăţii lui *a fost* Dinhaba.
33. Şi Bela a murit; şi Iobab, fiul lui Zerah al lui Boţra, a domnit în locul lui.
34. Şi Iobab a murit; şi Huşam, din ţara lui Temani, a domnit în locul lui.
35. Şi Huşam a murit; şi Hadad, fiul lui Bedad, care a lovit pe Madian în câmpul lui Moab, a domnit în locul lui; şi numele cetăţii lui *a fost* Avit.
36. Şi Hadad a murit; şi Samla, din Masreca, a domnit în locul lui.
37. Şi Samla a murit; şi Saul, din Rehobot, *de lângă* râu, a domnit în locul lui.
38. Şi Saul a murit; şi Baal-Hanan, fiul lui Ahbor, a domnit în locul lui.
39. Şi Baal-Hanan, fiul lui Ahbor, a murit; şi Hadar a domnit în locul lui şi numele cetăţii lui *a fost* Pau; şi numele soţiei lui *a fost* Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui Mezahab.

40. Şi acestea *sunt* numele conducătorilor *care au ieşit* din Esau, conform cu familiile lor, după locurile lor, pe numele lor: conducătorul Timna, conducătorul Alva, conducătorul Iete,
41. Conducătorul Oholibama, conducătorul Ela, conducătorul Pinon,
42. Conducătorul Chenaz, conducătorul Teman, conducătorul Mibţar,
43. Conducătorul Magdiel, conducătorul Iram; aceştia *sunt* conducătorii lui Edom, conform cu locuinţele lor în ţara stăpânirii lor; el *este* Esau, tatăl edomiţilor.

CAPITOLUL

37 ŞI Iacob a locuit în ţara în care tatăl său a fost străin, în ţara lui Canaan.
2. Acestea *sunt* generaţiile lui Iacob. Iosif, *fiind* în vârstă de şaptesprezece ani, păştea turma cu fraţii săi; şi băiatul *era* cu fiii Bilhei şi cu fiii Zilpei, soţiile tatălui său; şi Iosif a adus tatălui său vorbirea lor rea.
3. Acum Israel iubea pe Iosif mai mult decât pe toţi copiii lui, deoarece el *era* fiul bătrâneţii sale; şi i-a făcut o haină pestriţă.
4. Şi când fraţii lui au văzut că tatăl lor îl iubea mai mult decât pe toţi fraţii săi, l-au urât şi nu puteau să îi vorbească paşnic.
5. ¶ Şi Iosif a visat un vis şi *l*-a spus fraţilor săi şi ei l-au urât încă şi mai mult.
6. Şi le-a spus: Ascultaţi, vă rog, acest vis pe care l-am visat:
7. Şi, iată, noi legam snopi în câmp şi, iată, snopul meu s-a ridicat şi a stat chiar drept în picioare; şi, iată, snopii voştri au stat de jur împrejur şi se prosternau snopului meu.
8. Şi fraţii lui i-au spus: Vei domni într-adevăr peste noi? Sau vei avea într-adevăr stăpânire peste noi? Şi l-au urât încă şi mai mult pentru visele lui şi pentru cuvintele lui.
9. Şi a visat încă un vis şi l-a spus fraţilor săi şi a zis: Iată, am visat încă un vis; şi, iată, soarele şi luna şi unsprezece stele mi s-au prosternat.
10. Şi *l*-a spus tatălui său şi fraţilor săi şi tatăl său l-a mustrat şi i-a zis: Ce *este* acest vis pe care l-ai visat? Vom veni eu şi mama ta şi fraţii tăi, într-adevăr, să ne prosternăm ţie până la pământ?
11. Şi fraţii lui l-au invidiat, dar tatăl său a dat atenţie acestei spuse.
12. ¶ Şi fraţii lui au mers să pască turma tatălui lor în Sihem.
13. Şi Israel i-a spus lui Iosif: Nu pasc fraţii tăi *turma* în Sihem? Vino şi te voi trimite la ei. Iar el i-a spus: Iată-mă.
14. Iar el i-a spus: Du-te, te rog, să vezi dacă este bine cu fraţii tăi şi bine cu turmele; şi adu-mi cuvânt înapoi. Astfel l-a trimis din valea Hebronului şi a venit la Sihem.
15. Şi un anumit bărbat l-a găsit şi, iată, *el* rătăcea în câmp; şi bărbatul l-a întrebat, spunând: Ce cauţi?
16. Iar el a spus: Caut pe fraţii mei; spune-mi te rog, unde *îşi* pasc ei *turmele*.
17. Şi bărbatul a spus: Au plecat *deja* de aici; fiindcă i-am auzit spunând: Să mergem la Dotan. Şi Iosif a mers după fraţii săi şi i-a găsit la Dotan.
18. Şi când l-au văzut de departe, chiar înainte ca el să se apropie de ei, au uneltit împotriva lui să îl ucidă.

19. Şi au spus unul altuia: Iată, vine acest visător.
20. Şi acum, aşadar, veniţi să îl ucidem şi să îl aruncăm în vreo groapă şi vom spune: Ceva fiară rea l-a mâncat; şi vom vedea ce vor deveni visele lui.
21. Şi Ruben a auzit *aceasta şi* l-a scăpat din mâinile lor; şi a spus: Să nu îl ucidem.
22. Şi Ruben le-a spus: Nu vărsaţi sânge, *ci* aruncaţi-l în această groapă care *este* în pustie şi nu puneţi mâna pe el; ca să îl scape din mâinile lor, să îl predea tatălui său din nou.
23. ¶ Şi s-a întâmplat, când Iosif a ajuns la fraţii săi, că l-au dezbrăcat pe Iosif de haina lui, haina pestriţă care *era* pe el;
24. Şi l-au luat şi l-au aruncat într-o groapă; şi groapa *era* goală, *nu era* apă în ea.
25. Şi au şezut să mănânce pâine şi şi-au ridicat ochii şi au privit şi, iată, o ceată de ismaeliţi a venit din Galaad cu cămilele lor, purtând mirodenii şi balsam şi smirnă, mergând să *le* coboare în Egipt.
26. Şi Iuda a spus fraţilor săi: Ce folos *este* dacă ucidem pe fratele nostru şi ascundem sângele lui?
27. Veniţi şi să îl vindem ismaeliţilor şi să nu lăsăm mâna noastră să fie asupra lui, pentru că el *este* fratele nostru *şi* carnea noastră. Şi fraţii lui au fost mulţumiţi.
28. Atunci au trecut pe acolo negustori madianiţi; şi au tras şi au scos pe Iosif din groapă şi au vândut pe Iosif ismaeliţilor pentru douăzeci de arginţi; iar ei au dus pe Iosif în Egipt.
29. Şi Ruben s-a întors la groapă; şi, iată, Iosif nu *era* în groapă; şi el şi-a rupt hainele.
30. Şi s-a întors la fraţii săi şi a spus: Copilul nu *mai este;* iar eu, încotro voi merge?
31. ¶ Şi au luat haina lui Iosif şi au înjunghiat un ied dintre capre şi au înmuiat haina în sânge;
32. Şi au trimis haina pestriţă şi au adus-*o* la tatăl lor; şi au spus: Noi am găsit aceasta, cercetează acum dacă *este* haina fiului tău sau nu.
33. Şi a cercetat-o şi a spus: *Aceasta este* haina fiului meu; o fiară rea l-a mâncat; Iosif este fără îndoială rupt în bucăţi.
34. Şi Iacob şi-a rupt hainele şi a pus pânză de sac peste coapsele lui şi a jelit pentru fiul său multe zile.
35. Şi toţi fiii lui şi toate fiicele lui s-au ridicat să îl mângâie; dar el a refuzat să fie mângâiat; şi a spus: Jelind voi coborî în mormânt la fiul meu. Astfel a plâns tatăl său pentru el.
36. ¶ Şi madianiţii l-au vândut în Egipt lui Potifar, un ofiţer al lui Faraon *şi* căpetenia gărzii.

CAPITOLUL 38

ŞI s-a întâmplat în acel timp, că Iuda a coborât de la fraţii săi şi s-a abătut pe la un anumit adulamit, al cărui nume *era* Hira.
2. Şi Iuda a văzut acolo o fiică a unui anumit canaanit, al cărui nume *era* Şua; şi a luat-o şi a intrat la ea.

3. Şi ea a rămas însărcinată şi a născut un fiu; şi el i-a pus numele Er.
4. Şi ea a rămas însărcinată din nou şi a născut un fiu; şi ea i-a pus numele Onan.
5. Şi ea a rămas însărcinată încă odată şi a născut un fiu; şi i-a pus numele Şela; şi el era la Chezib când ea l-a născut.
6. Şi Iuda a luat o soţie pentru Er, întâiul lui născut, al cărei nume *era* Tamar.
7. Şi Er, întâiul născut al lui Iuda, era stricat înaintea ochilor Domnului; şi Domnul l-a ucis.
8. Şi Iuda i-a spus lui Onan: Intră la soţia fratelui tău şi căsătoreşte-te cu ea şi ridică sămânţă fratelui tău.
9. Şi Onan a ştiut că sămânţa nu va fi a lui; şi s-a întâmplat, când intra la soţia fratelui său, că vărsa *sămânţa* pe pământ ca nu cumva să dea sămânţă fratelui său.
10. Şi lucrul pe care l-a făcut nu a plăcut Domnului. De aceea l-a ucis şi pe el.
11. Atunci Iuda a spus lui Tamar, nora lui: Rămâi văduvă la casa tatălui tău, până Şela, fiul meu, va creşte; fiindcă zicea: Nu cumva să moară şi el ca fraţii săi. Şi Tamar a mers şi a locuit în casa tatălui ei.
12. ¶ Şi după un timp, fiica lui Şua, soţia lui Iuda a murit; şi Iuda a fost mângâiat şi a urcat la Timnat la tunzătorii lui de oi, el, şi prietenul său, Hira adulamitul.
13. Şi i s-a spus lui Tamar, zicând: Iată, socrul tău urcă la Timnat să îşi tundă oile.
14. Şi ea şi-a dat jos hainele de văduvă de pe ea şi s-a acoperit cu un văl şi s-a înfăşurat şi a stat jos într-un loc deschis, care *este* pe lângă calea spre Timnat, pentru că ea a văzut că Şela crescuse, iar ea nu i-a fost dată de soţie.
15. Când Iuda a văzut-o, a crezut că ea *era* o curvă, pentru că îşi acoperise faţa.
16. Şi el s-a abătut la ea de pe cale şi a spus: Lasă-mă, te rog, să intru la tine; (pentru că nu a ştiut că ea *era* nora lui.) Iar ea a spus: Ce îmi vei da, ca să intri la mine?
17. Iar el a spus: *Îţi* voi trimite un ied din turmă. Iar ea a spus: *Îmi* vei da o garanţie, până *îl* trimiţi?
18. Iar el a spus: Ce garanţie să îţi dau? Iar ea a spus: Sigiliul tău şi brăţările tale şi toiagul tău din mâna ta. Şi el *i le*-a dat şi a intrat la ea şi ea a rămas însărcinată de la el.
19. Şi ea s-a ridicat şi a plecat şi a pus deoparte vălul de pe ea şi a îmbrăcat hainele văduviei ei.
20. Şi Iuda a trimis iedul prin mâna prietenului său, adulamitul, ca să primească garanţia *lui* din mâna femeii; dar nu a găsit-o.
21. Atunci el a întrebat bărbaţii acelui loc, spunând: Unde *este* curva, care *era* la vedere pe marginea drumului? Iar ei au spus: Nu a fost nicio curvă în acest *loc.*

22. Şi el s-a întors la Iuda şi a spus: Nu o pot găsi; şi de asemenea oamenii locului au spus *că* nu era nicio curvă în acel *loc.*
23. Şi Iuda a spus: Să *le* ţină, ca nu cumva să fim ruşinaţi; iată, eu am trimis acest ied şi nu ai găsit-o.
24. ¶ Şi s-a întâmplat cam după trei luni, că i s-a spus lui Iuda, zicând: Tamar, nora ta, a făcut pe curva; şi de asemenea, iată, ea *este* însărcinată prin curvie. Şi Iuda a spus: Aduceţi-o *aici* şi să fie arsă.
25. Când ea *a fost* adusă, ea a trimis la socrul ei, spunând: Prin bărbatul, ale căruia *sunt* acestea, *sunt* însărcinată; şi a spus: Cercetează, te rog, ale cui *sunt* acestea: sigiliul şi brăţările şi toiagul.
26. Şi Iuda *le*-a recunoscut şi a spus: Ea a fost mai dreaptă decât mine; deoarece nu i l-am dat pe Şela, fiul meu. Şi el nu a mai cunoscut-o vreodată.
27. Şi s-a întâmplat în timpul travaliului ei, că, iată, gemeni *erau* în pântecele ei.
28. Şi s-a întâmplat, când era în travaliu, că *unul şi*-a scos mâna; şi moaşa a luat şi i-a legat de mâna o aţă stacojie, spunând: Acesta a ieşit afară primul.
29. Şi s-a întâmplat, în timp ce şi-a tras înapoi mâna, că, iată, fratele lui a ieşit afară; şi ea a spus: Cum ai ieşit afară? *Această* spărtură *să fie* asupra ta; de aceea i-au pus numele Pereţ.
30. Şi după aceasta a ieşit afară fratele lui, care avea aţa stacojie la mâna lui; şi i-au pus numele Zerah.

CAPITOLUL 39

ŞI Iosif a fost coborât în Egipt; şi Potifar, un ofiţer al lui Faraon, căpetenia gărzii, un egiptean, l-a cumpărat din mâinile ismaeliţilor, care îl coborâseră acolo.
2. Şi DOMNUL era cu Iosif şi el era un bărbat prosper; şi era în casa stăpânului său, egipteanul.
3. Şi stăpânul său a văzut că DOMNUL *era* cu el şi că DOMNUL făcea să prospere în mâna lui tot ceea ce făcea.
4. Şi Iosif a găsit har înaintea ochilor lui şi l-a servit; iar el l-a făcut supraveghetor peste casa lui şi tot ce avea a pus în mâna lui.
5. Şi s-a întâmplat, din momentul *în care* l-a făcut supraveghetor în casa lui şi peste tot ce avea, că DOMNUL a binecuvântat casa egipteanului din cauza lui Iosif; şi binecuvântarea DOMNULUI era peste tot ce avea în casă şi în câmp.
6. Şi a lăsat tot ce avea în mâna lui Iosif; şi nu ştia ce avea, în afară de pâinea pe care o mânca. Iar Iosif era frumos la statură şi plăcut la vedere.
7. Şi s-a întâmplat, după aceste lucruri că soţia stăpânului său şi-a aruncat ochii pe Iosif; şi ea a spus: Culcă-te cu mine.
8. Dar el a refuzat şi a spus soţiei stăpânului său: Iată, pe stăpânul meu nu îl interesează ce *este* cu mine în casă şi a încredinţat în mâna mea tot ce are;
9. *Nu este* nimeni mai mare în această casă decât mine; nici nu mi-a oprit nimic decât pe tine, deoarece tu *eşti* soţia lui; cum atunci să pot eu face această mare răutate şi să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?

10. Şi s-a întâmplat, cum vorbea cu Iosif zi de zi, că el nu i-a dat ascultare să se culce lângă ea, *sau* să fie cu ea.
11. Şi s-a întâmplat, cam în acest timp, că *Iosif* a intrat în casă să îşi facă lucrul; *şi* niciunul dintre bărbaţii casei *nu era* acolo în casă.
12. Iar ea l-a prins de haină, spunând: Culcă-te cu mine; iar el şi-a lăsat haina în mâna ei şi a fugit şi a ieşit afară.
13. Şi s-a întâmplat, când a văzut ea că el şi-a lăsat haina în mâna ei şi a fugit afară,
14. Că a chemat bărbaţii din casa ei şi le-a vorbit, spunând: Vedeţi, el a adus un evreu la noi ca să ne batjocorească; el a intrat la mine să se culce cu mine şi eu am strigat cu voce tare.
15. Şi s-a întâmplat, când el a auzit că am ridicat vocea şi am strigat, că şi-a lăsat haina cu mine şi a fugit şi a ieşit afară.
16. Şi a aşezat haina lui lângă ea, până când domnul lui a venit acasă.
17. Şi a vorbit cu el conform acestor cuvinte, spunând: Servitorul evreu, pe care l-ai adus la noi, a intrat la mine să mă batjocorească.
18. Şi s-a întâmplat, pe când mi-am ridicat vocea şi am strigat, că şi-a lăsat haina cu mine şi a fugit afară.
19. Şi s-a întâmplat, când stăpânul lui a auzit cuvintele soţiei sale, pe care ea i le-a vorbit, spunând: Astfel mi-a făcut servitorul tău; că furia lui s-a aprins.
20. Şi stăpânul lui Iosif l-a luat şi l-a pus în închisoare, un loc unde prizonierii împăratului *erau* legaţi; iar el era acolo în închisoare.
21. Dar DOMNUL era cu Iosif şi i-a arătat milă şi i-a dat favoare înaintea ochilor administratorului închisorii.
22. Şi administratorul închisorii a încredinţat în mâna lui Iosif pe toţi prizonierii care *erau* în închisoare; şi tot ce făceau ei acolo, el era cel ce le făcea.
23. Administratorul închisorii nu se uita la nimic *din ce era* sub mâna lui, pentru că DOMNUL era cu el şi *ceea* ce el făcea, DOMNUL făcea să prospere.

CAPITOLUL 40

ŞI s-a întâmplat după aceste lucruri, *că* paharnicul împăratului Egiptului şi brutarul *său* au ofensat pe domnul lor, împăratul Egiptului.
2. Şi Faraon s-a înfuriat împotriva a doi *dintre* ofiţerii săi, împotriva mai marelui paharnicilor şi împotriva mai marelui brutarilor.
3. Şi i-a pus sub pază în casa căpeteniei gărzii, în închisoare, în locul unde Iosif *era* legat.
4. Şi căpetenia gărzii a însărcinat pe Iosif cu ei şi el i-a servit; şi au rămas un timp sub pază.
5. ¶ Şi au visat câte un vis amândoi, fiecare visul lui într-o noapte, fiecare conform interpretării visului său, paharnicul şi brutarul împăratului Egiptului, care *erau* legaţi în închisoare.
6. Şi Iosif a intrat la ei dimineaţa şi i-a privit şi, iată, ei *erau* trişti.

7. Și a întrebat pe ofițerii lui Faraon care *erau* cu el sub paza casei domnului său, spunând: Pentru ce arătați *așa* întristați astăzi?
8. Iar ei i-au spus: Noi am visat un vis și nu *este* un interpret al acestuia. Și Iosif le-a spus: Nu lui Dumnezeu *aparțin* interpretările? Spuneți-mi *visele*, vă rog.
9. Și mai marele paharnicilor a povestit visul său lui Iosif și i-a spus: În visul meu, iată, o viță *era* înaintea mea;
10. Și în viță *erau* trei ramuri și era ca și cum aceasta înmugurea *și* florile ei creșteau repede; și ciorchinii acesteia au adus repede struguri copți;
11. Și paharul lui Faraon *era* în mâna mea; și am luat strugurii și i-am stors în paharul lui Faraon și am dat paharul în mâna lui Faraon.
12. Și Iosif i-a spus: Aceasta *este* interpretarea lui: Cele trei ramuri *sunt* trei zile,
13. Totuși până în trei zile Faraon va înălța capul tău și te va restaura la locul tău; și vei da paharul lui Faraon în mâna sa, după rânduiala dinainte, când ai fost paharnicul lui.
14. Dar gândește-te la mine când îți va fi bine și arată-mi bunătate, te rog, și amintește-i lui Faraon despre mine și scoate-mă afară din această casă;
15. Căci într-adevăr am fost furat în ascuns din țara evreilor; și nici aici nu am făcut nimic ca ei să mă pună în groapă.
16. Când mai marele brutarilor a văzut că interpretarea era bună, i-a spus lui Iosif: Eu de asemenea *am fost* în visul meu și, iată, *aveam* trei coșuri albe pe capul meu;
17. Și în coșul de deasupra *erau* tot felul de aluaturi coapte pentru Faraon; și păsările le mâncau din coșul de pe capul meu.
18. Și Iosif a răspuns și a zis: Aceasta *este* interpretarea lui: Cele trei coșuri *sunt* trei zile;
19. Totuși până în trei zile Faraon va ridica al tău cap de la tine și te va atârna pe un lemn; și îți vor mânca păsările carnea de pe tine.
20. ¶ Și s-a întâmplat, în a treia zi, *care era* ziua de naștere a lui Faraon, că el a făcut un ospăț tuturor servitorilor săi: și a înălțat capul mai marelui paharnicilor și al mai marelui brutarilor între servitorii săi.
21. Și a restaurat pe mai marele paharnicilor în conducerea paharnicilor din nou; și *paharnicul* a dat paharul în mâna lui Faraon;
22. Dar l-a atârnat pe mai marele brutarilor, așa cum le interpretase Iosif.
23. Totuși mai marele paharnicilor nu și-a adus aminte de Iosif, ci l-a uitat.

CAPITOLUL 41

ȘI s-a întâmplat, la sfârșitul a doi ani întregi, că Faraon a visat: și, iată, el stătea în picioare lângă râu.
2. Și, iată, au urcat din râu șapte vaci plăcute la vedere și grase; și ele pășteau într-o pajiște.
3. Și, iată, alte șapte vaci au urcat după ele din râu, urâte la vedere și slabe; și au stat lângă *celelalte* vaci pe malul râului.

4. Şi vacile urâte la vedere şi slabe au mâncat vacile plăcute la vedere şi grase. Aşa că Faraon s-a trezit.
5. Şi a adormit şi a visat a doua oară: şi, iată, şapte spice de grâu s-au ridicat pe un pai, grase şi bune.
6. Şi, iată, şapte spice subţiri şi prăjite de vântul de est au răsărit după ele.
7. Şi cele şapte spice subţiri au mâncat cele şapte spice grase şi pline. Şi Faraon s-a trezit şi, iată, *a fost* un vis.
8. Şi s-a întâmplat dimineaţa că duhul său era tulburat; şi a trimis şi a chemat pe toţi magicienii Egiptului şi pe toţi înţelepţii acestuia; şi Faraon le-a spus visul său; dar nu *era* niciunul care să le poată interpreta lui Faraon.
9. ¶ Atunci a vorbit mai marele paharnicilor lui Faraon, spunând: Îmi amintesc greşelile mele în această zi;
10. Faraon s-a înfuriat pe servitorii săi şi m-a pus sub pază în casa căpeteniei gărzii, pe mine şi pe mai marele brutarilor.
11. Şi noi am visat un vis într-o noapte, eu şi el; noi am visat, fiecare conform interpretării visului său.
12. Şi *era* acolo cu noi un tânăr, un evreu, servitor *al* căpeteniei gărzii; şi noi i-am povestit şi el ne-a interpretat visele; fiecăruia conform visului său el *ne*-a interpretat.
13. Şi s-a întâmplat, *că* aşa cum ne-a interpretat, aşa a fost; pe mine el m-a restaurat în serviciul meu şi pe el l-a atârnat.
14. Atunci Faraon a trimis şi a chemat pe Iosif şi ei l-au adus repede din groapă; şi el s-a bărbierit şi şi-a schimbat hainele şi a intrat la Faraon.
15. Şi Faraon i-a spus lui Iosif: Am visat un vis şi nu *este* niciunul care să îl poată interpreta; şi am auzit vorbindu-se despre tine, *că* poţi înţelege un vis pentru a-l interpreta.
16. Şi Iosif i-a răspuns lui Faraon, spunând: *Aceasta* nu *este* în mine; Dumnezeu va da lui Faraon un răspuns al păcii.
17. ¶ Şi Faraon i-a spus lui Iosif: În visul meu, iată, stăteam în picioare pe malul râului;
18. Şi, iată, au urcat din râu şapte vaci grase şi plăcute la vedere; şi ele păşteau pe o pajişte;
19. Şi, iată, alte şapte vaci au urcat după ele, jigărite şi foarte urâte la vedere şi slabe, aşa de rele nu am văzut niciodată în toată ţara Egiptului;
20. Şi vacile slabe şi urâte la vedere au mâncat primele şapte vaci grase;
21. Şi după ce le-au mâncat, nu se putea cunoaşte că ele le-au mâncat pe acelea; ci ele *erau* încă urâte la vedere, precum la început. Aşa că m-am trezit.
22. Şi am văzut în visul meu şi, iată, şapte spice s-au ridicat pe un pai, pline şi bune;
23. Şi, iată, şapte spice, uscate, subţiri *şi* prăjite de vântul de est, au răsărit după ele;
24. Şi spicele subţiri au mâncat cele şapte spice bune; şi eu am spus *aceasta* magicienilor; dar nu *a fost* niciunul să îmi poată explica *aceasta*.
25. Şi Iosif i-a spus lui Faraon: Visul lui Faraon *este* unul *singur*: Dumnezeu i-a arătat lui Faraon ce *este* el gata să facă.

26. Cele şapte vaci bune *sunt* şapte ani; şi cele şapte spice bune *sunt* şapte ani; visul *este* unul *singur*.
27. Şi cele şapte vaci slabe şi urâte la vedere care au urcat după ele *sunt* şapte ani; şi cele şapte spice goale prăjite de vântul de est vor fi şapte ani de foamete.
28. Acesta *este* lucrul pe care l-am vorbit lui Faraon: Ceea ce Dumnezeu *este* gata să facă îi arată lui Faraon.
29. Iată, vin şapte ani de mare abundenţă prin toată ţara Egiptului;
30. Şi se vor ridica după ei şapte ani de foamete; şi toată abundenţa va fi uitată în ţara Egiptului; şi foametea va mistui ţara;
31. Şi abundenţa nu va fi cunoscută în ţară din cauza acelei foamete care urmează; căci aceasta *va fi* foarte apăsătoare.
32. Şi de aceea visul a fost repetat lui Faraon de două ori; *aceasta este* din cauză că lucrul *este* stabilit de Dumnezeu şi Dumnezeu îl va face să se întâmple curând.
33. ¶ Acum de aceea Faraon să caute un bărbat chibzuit şi înţelept şi să îl pună peste ţara Egiptului.
34. Să facă Faraon *aceasta* şi să rânduiască supraveghetori peste ţară şi să ia a cincea parte din ţara Egiptului în cei şapte ani de abundenţă.
35. Şi ei să adune toată hrana acelor ani buni ce vin şi să depoziteze grâne sub mâna lui Faraon şi ei să ţină hrana în cetăţi.
36. Şi acea hrană va fi ca rezervă ţării pentru cei şapte ani de foamete, care va fi în ţara Egiptului; ca ţara să nu piară prin foamete.
37. Şi lucrul a fost bun în ochii lui Faraon şi în ochii tuturor servitorilor săi.
38. Şi Faraon a spus servitorilor săi: Putem noi găsi *un astfel de om* cum *este* acesta, un bărbat în care *este* Duhul lui Dumnezeu?
39. Şi Faraon i-a spus lui Iosif: Întrucât Dumnezeu ţi-a arătat toată aceasta, *nu există* niciunul aşa de chibzuit şi înţelept precum *eşti* tu;
40. Tu vei fi peste casa mea şi conform cuvântului tău va fi guvernat tot poporul meu; numai pe tron voi fi mai mare ca tine.
41. Şi Faraon i-a spus lui Iosif: Vezi, te-am pus peste toată ţara Egiptului.
42. Şi Faraon şi-a scos inelul de pe mâna sa şi l-a pus pe mâna lui Iosif şi l-a înveşmântat în veştminte de in subţire şi a pus un lanţ de aur în jurul gâtului său.
43. Şi l-a făcut să meargă în al doilea car pe care îl avea; şi strigau înaintea lui: Aplecaţi genunchiul! Şi l-a făcut *conducător* peste toată ţara Egiptului.
44. Şi Faraon i-a spus lui Iosif: Eu *sunt* Faraon şi fără tine niciun om nu îşi va ridica mâna sau piciorul în toată ţara Egiptului.
45. Şi Faraon i-a pus lui Iosif numele Ţafnat-Paneah; şi i-a dat de soţie pe Asenat, fiica lui Potifera, preot din On. Şi Iosif a ieşit prin *toată* ţara Egiptului.
46. ¶ Şi Iosif *era* în vârstă de treizeci de ani când a stat în picioare înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului. Şi Iosif a ieşit dinaintea lui Faraon şi a mers prin toată ţara Egiptului.
47. Şi în cei şapte ani abundenţi pământul a adus cu mâini pline.

48. Şi el a adunat toată hrana celor şapte ani, care era în ţara Egiptului, şi a depozitat hrana în cetăţi; hrana din câmp, care *era* în jurul fiecărei cetăţi, a depozitat-o în aceeaşi *cetate*.
49. Şi Iosif a adunat grâne ca nisipul mării, foarte multe, până ce s-a oprit din numărat, pentru că *erau* fără număr.
50. Şi lui Iosif i s-au născut, înainte de a veni anii foametei, doi fii pe care Asenat, fiica lui Potifera, preot din On, i-a născut lui.
51. Şi Iosif l-a numit pe întâiul născut, Manase: Pentru că Dumnezeu, *a spus el*, m-a făcut să uit toată osteneala mea şi toată casa tatălui meu.
52. Şi celui de al doilea, i-a pus numele, Efraim: Pentru că Dumnezeu m-a făcut să fiu roditor în ţara necazului meu.
53. Şi cei şapte ani ai abundenţei, care au fost în ţara Egiptului, s-au terminat.
54. Şi cei şapte ani ai sărăciei au început a veni, conform cu ceea ce Iosif spusese; şi sărăcia era în toate ţările; dar în toată ţara Egiptului era pâine.
55. Şi când toată ţara Egiptului a fost înfometată, poporul a strigat la Faraon pentru pâine; şi Faraon a spus tuturor egiptenilor: Mergeţi la Iosif; ce vă spune el, faceţi.
56. Şi foametea era peste toată faţa pământului. Şi Iosif a deschis toate depozitele şi a vândut egiptenilor; şi foametea se înăsprea în ţara Egiptului.
57. Şi toate ţările au venit în Egipt, la Iosif, pentru a cumpăra *grâne*, pentru că foametea *era* aşa de aspră în toate ţările.

CAPITOLUL 42

ŞI când Iacob a văzut că erau grâne în Egipt, Iacob a spus fiilor săi: De ce vă uitaţi unul la altul?
2. Şi a spus: Iată, eu am auzit că sunt grâne în Egipt; coborâţi acolo şi cumpăraţi pentru noi de acolo; ca să trăim şi să nu murim.
3. Şi cei zece fraţi ai lui Iosif au coborât pentru a cumpăra grâne în Egipt.
4. Dar pe Beniamin, fratele lui Iosif, Iacob nu l-a trimis cu fraţii săi; căci spunea el: Nu cumva să i se întâmple *vreo* nenorocire.
5. Şi fiii lui Israel au venit să cumpere *grâne* printre aceia ce veneau, pentru că era foamete în ţara lui Canaan.
6. Şi Iosif *era* guvernatorul peste ţară *şi* el *era cel* ce vindea la toţi oamenii din ţară; şi fraţii lui Iosif au venit şi s-au prosternat înaintea lui *cu* feţele lor la pământ.
7. ¶ Şi Iosif a văzut pe fraţii săi şi i-a recunoscut, dar s-a prefăcut străin faţă de ei şi le-a vorbit aspru; şi le-a spus: De unde veniţi voi? Iar ei au spus: Din ţara lui Canaan, pentru a cumpăra mâncare.
8. Şi Iosif a recunoscut pe fraţii săi, dar ei nu l-au recunoscut.
9. Şi Iosif şi-a amintit visele pe care le-a visat despre ei şi le-a spus: Voi *sunteţi* spioni; pentru a vedea goliciunea ţării aţi venit voi.
10. Iar ei i-au spus: Nu, domnul meu, ci doar pentru a cumpăra hrană au venit servitorii tăi.

11. Noi *suntem* toți fii ai unui singur bărbat; noi *suntem bărbați* drepți, servitorii tăi nu sunt spioni.
12. Și el le-a spus: Nu, ci pentru a vedea goliciunea țării ați venit voi.
13. Iar ei au spus: Servitorii tăi *sunt* doisprezece frați, fii ai unui singur bărbat în țara lui Canaan; și, iată, cel mai tânăr *este* astăzi cu tatăl nostru, iar unul nu *este*.
14. Și Iosif le-a spus: Aceasta *este* ceea ce v-am vorbit, zicând, *Sunteți* spioni;
15. Prin aceasta veți fi încercați: Pe viața lui Faraon, nu veți pleca de aici, decât dacă cel mai tânăr frate al vostru vine aici.
16. Trimiteți pe unul dintre voi și el să aducă pe fratele vostru și voi veți fi ținuți în închisoare, ca ale voastre cuvinte să fie încercate dacă *este* adevăr în voi, sau altfel pe viața lui Faraon, cu adevărat voi *sunteți* spioni.
17. Și i-a pus împreună sub pază trei zile.
18. Și Iosif le-a spus *în* a treia zi: Faceți aceasta și trăiți; *fiindcă* eu mă tem de Dumnezeu;
19. Dacă voi *sunteți* drepți, lăsați pe unul dintre frații voștri să fie legat în casa închisorii voastre; mergeți, cărați grâne pentru foametea caselor voastre;
20. Dar aduceți pe cel mai tânăr frate al vostru la mine; astfel cuvintele voastre vor fi verificate și nu veți muri. Și au făcut astfel.
21. ¶ Iar ei au spus unul altuia: Noi *suntem* într-adevăr vinovați referitor la fratele nostru, în aceea că noi am văzut chinul sufletului său, când ne-a implorat și am refuzat să *îl* ascultăm; pentru aceasta a venit această strâmtorare peste noi.
22. Și Ruben le-a răspuns, zicând: Nu v-am spus eu, zicând: Nu păcătuiți împotriva copilului; dar ați refuzat să ascultați? Și acum, iată, și sângele lui *ne* este cerut.
23. Și nu au știut că Iosif *îi* înțelegea, pentru că le vorbea printr-un traducător.
24. Și s-a întors *cu spatele* la ei și a plâns; și s-a întors la ei din nou și a vorbit îndeaproape cu ei și a luat pe Simeon de la ei și l-a legat înaintea ochilor lor.
25. Atunci Iosif a poruncit să le umple sacii cu grâne și să pună înapoi banii fiecărui bărbat în sacul lui și să le dea provizii pentru drum: și astfel le-a făcut.
26. Și au încărcat grâne pe măgarii lor și au plecat de acolo.
27. Și pe când unul dintre ei și-a deschis sacul ca să dea măgarului său nutreț la han, a văzut banii săi, pentru că, iată, aceștia *erau* la gura sacului său.
28. Și a spus fraților săi: Banii mei *îmi* sunt înapoiați; și, iată, *sunt* chiar în sacul meu; și i-a lăsat inima și s-au înspăimântat și și-au spus unul altuia: Ce *este* aceasta *ce* Dumnezeu ne-a făcut?
29. ¶ Și au venit la Iacob, tatăl lor, până în țara lui Canaan și i-au spus tot ceea ce li s-a întâmplat, spunând:
30. Bărbatul, *care este* domnul țării, ne-a vorbit aspru și ne-a luat de spioni ai țării.

31. Şi noi i-am spus: Noi *suntem* drepți, nu suntem spioni,
32. Noi *suntem* doisprezece frați, fii ai tatălui nostru; unul nu *este* şi cel mai tânăr *este* în această zi cu tatăl nostru în țara lui Canaan.
33. Şi bărbatul, domnul țării, ne-a spus: Prin aceasta voi şti că voi *sunteți* drepți: lăsați pe unul dintre frații voştri *aici* cu mine şi luați *hrana pentru* foametea caselor voastre şi plecați,
34. Şi aduceți pe cel mai tânăr frate al vostru la mine; atunci voi şti că voi nu *sunteți* spioni, ci *sunteți* cinstiți; *astfel* vă voi elibera pe fratele vostru, iar voi veți face comerț în țară.
35. Şi s-a întâmplat, pe când îşi goleau sacii că, iată, legătura de bani a fiecărui bărbat *era* în sacul lui; şi când ei şi tatăl lor au văzut legăturile de bani, au fost înspăimântați.
36. Şi Iacob, tatăl lor, le-a spus: Voi m-ați văduvit *de copii*; Iosif nu *este* şi Simeon nu *este* şi voi veți duce *departe* pe Beniamin; toate aceste lucruri sunt împotriva mea.
37. Şi Ruben i-a vorbit tatălui său, spunând: Ucide pe cei doi fii ai mei dacă nu îl aduc *înapoi* la tine; predă-l în mâna mea şi îl voi aduce din nou la tine.
38. Iar el a spus: Fiul meu nu va coborî cu voi, pentru că fratele lui este mort şi a rămas singur; dacă i se întâmplă nenorocire pe calea pe care mergeți, atunci veți coborî perii mei cărunți cu întristare în mormânt.

Capitolul 43

ŞI foametea *era* aspră în țară.
2. Şi s-a întâmplat, după ce au terminat de mâncat grânele pe care le-au adus din Egipt, că tatăl lor le-a spus: Mergeți din nou, cumpărați-ne puțină hrană.
3. Şi Iuda i-a vorbit, spunând: Bărbatul ne-a avertizat hotărât, spunând: Nu îmi veți vedea fața decât dacă fratele vostru *va fi* cu voi.
4. Dacă voieşti să-l trimiți pe fratele nostru cu noi, vom coborî şi vom cumpăra pentru tine hrană;
5. Dar dacă nu voieşti să *îl* trimiți, nu vom coborî, pentru că acel bărbat ne-a spus: Nu veți vedea fața mea, decât dacă fratele vostru *va fi* cu voi.
6. Şi Israel a spus: Pentru ce ați lucrat *aşa de* rău cu mine, *încât* să spuneți acelui bărbat că mai aveți un frate?
7. Iar ei au spus: Acel bărbat ne-a întrebat cu de-amănuntul despre starea noastră şi despre rudenia noastră, spunând: *Este* tatăl vostru încă în viață? *Mai* aveți *vreun alt* frate? Şi noi i-am spus conform cu tonul acestor cuvinte, puteam noi să ştim cu adevărat că el va spune: Coborâți pe fratele vostru *aici*?
8. Şi Iuda i-a spus lui Israel, tatăl său: Trimite băiatul cu mine şi ne vom ridica şi vom merge; ca să trăim şi să nu murim deopotrivă noi şi tu şi micuții noştri.
9. Eu voi fi garanție pentru el; din mâna mea îl vei cere; dacă nu ți-l aduc şi nu îl pun înaintea ta, atunci să suport eu vina pentru totdeauna;

10. Căci dacă nu am fi întârziat, cu adevărat acum am fi întorşi *şi* de această a doua oară.
11. ¶ Şi tatăl lor, Israel, le-a spus: Dacă aşa *trebuie să fie* acum, faceţi aceasta; luaţi din cele mai bune roade din ţară în vasele voastre şi duceţi-i înapoi un dar acelui bărbat, puţin balsam şi puţină miere, mirodenii şi smirnă, nuci şi migdale;
12. Şi luaţi dublul banilor în mâna voastră; şi banii care au fost aduşi înapoi la gura sacilor voştri, duceţi-*i* înapoi în mâna voastră; poate aceasta *a fost* o neatenţie.
13. Luaţi de asemenea pe fratele vostru şi ridicaţi-vă, mergeţi din nou la acel bărbat;
14. Şi Dumnezeu cel Atotputernic să vă dea milă înaintea acelui bărbat, ca el să trimită pe celălalt frate al vostru şi pe Beniamin. Dacă este să fiu văduvit *de copiii mei*, eu sunt văduvit.
15. ¶ Şi bărbaţii au luat acel dar şi au luat dublul banilor în mâna lor şi pe Beniamin; şi s-au ridicat şi au coborât în Egipt şi au stat înaintea lui Iosif.
16. Şi când Iosif a văzut pe Beniamin cu ei, a spus administratorului casei sale: Adu *aceşti* bărbaţi în casă şi înjunghie animale şi pregăteşte, pentru că *aceşti* bărbaţi vor mânca cu mine la amiază.
17. Şi bărbatul a făcut cum Iosif a cerut; şi bărbatul a adus bărbaţii în casa lui Iosif.
18. Şi bărbaţii s-au temut, deoarece au fost aduşi în casa lui Iosif; şi au spus: Din cauza banilor care au fost întorşi înapoi în sacii noştri de prima dată suntem aduşi înăuntru; ca el să caute motiv împotriva noastră şi să cadă asupra noastră şi să ne ia ca robi şi măgarii noştri.
19. Şi s-au apropiat de administratorul casei lui Iosif şi au vorbit îndeaproape cu el la uşa casei,
20. Şi au spus: Vai, domnule, noi, într-adevăr, am coborât de prima dată pentru a cumpăra hrană.
21. Şi s-a întâmplat când am venit la han, că am deschis sacii noştri şi, iată, banii *fiecărui* bărbat *erau* la gura sacului său, banii noştri în greutate deplină; şi noi am adus aceşti *bani* înapoi în mâna noastră.
22. Şi alţi bani am adus *aici* în mâna noastră pentru a cumpăra hrană; nu putem spune cine a pus banii noştri în sacii noştri.
23. Iar el a spus: Pace vouă, nu vă temeţi; Dumnezeul vostru şi Dumnezeul tatălui vostru v-a dat comoară în sacii voştri; eu am avut banii voştri. Şi l-a adus pe Simeon la ei.
24. Şi bărbatul a adus bărbaţii în casa lui Iosif şi *le*-a dat apă şi ei şi-au spălat picioarele; iar el a dat măgarilor lor nutreţ.
25. Şi au pregătit darul înainte să vină Iosif la amiază, pentru că au auzit că vor mânca pâine acolo.
26. ¶ Şi după ce Iosif a venit acasă, i-au adus darul, care *era* în mâna lor, în casă şi i s-au prosternat până la pământ.
27. Iar el i-a întrebat despre bunăstarea *lor* şi a spus: *Este* bine tatăl vostru, bătrânul despre care voi aţi vorbit? Mai trăieşte?

28. Iar ei au răspuns: Servitorul tău, tatăl nostru, *este* sănătos, încă trăiește. Și ei și-au aplecat capetele și s-au prosternat.
29. Iar el și-a ridicat ochii și a văzut pe fratele său Beniamin, fiul mamei sale, și a spus: *Este* acesta fratele vostru mai tânăr, despre care mi-ați vorbit? Și a spus: Dumnezeu să îți arate bunătate, fiul meu.
30. Și Iosif s-a grăbit, pentru că adâncurile lui fremătau pentru fratele său; și a căutat *un loc unde* să plângă; și a intrat în camera *sa* și a plâns acolo.
31. Și el și-a spălat fața și a ieșit și s-a stăpânit și a spus: Puneți pâine.
32. Și au pus pentru el deoparte și pentru ei deoparte și pentru egiptenii care mâncau cu el deoparte, pentru că egiptenii nu pot mânca pâine cu evreii, pentru că aceasta *este* o urâciune pentru egipteni.
33. Și au șezut înaintea lui, întâiul născut conform cu dreptul său de întâi născut și cel mai tânăr conform tinereții sale; și bărbații se minunau unul către altul.
34. Și a luat *și* le-a *trimis* daruri de mâncare din *cele* dinaintea lui; iar darul de mâncare al lui Beniamin era de cinci ori mai mult decât al oricăruia dintre ei. Și au băut și s-au bucurat împreună cu el.

Capitolul 44

ȘI a poruncit administratorului casei sale, spunând: Umple sacii bărbaților *cu* hrană, atât cât pot căra; și pune banii fiecărui bărbat la gura sacului său.
2. Și pune paharul meu, paharul de argint, la gura sacului celui mai tânăr și banii lui pentru grâne. Iar el a făcut conform cuvântului pe care Iosif l-a spus.
3. Imediat ce s-a luminat de dimineață, bărbații au fost trimiși, ei și măgarii lor.
4. *Și* după ce au ieșit din cetate *și* nu *erau încă* departe, Iosif a spus administratorului său: Ridică-te, urmărește bărbații aceia; și după ce îi ajungi, spune-le: Pentru ce ați răsplătit rău pentru bine?
5. Nu *este* acesta, *paharul* din care domnul meu bea, și prin care într-adevăr el ghicește? Ați făcut rău făcând astfel.
6. Și i-a ajuns și le-a vorbit aceste cuvinte.
7. Iar ei i-au spus: Pentru ce spune domnul meu aceste cuvinte? Nicidecum nu vor face servitorii tăi conform acestui lucru.
8. Iată, banii pe care noi i-am găsit la gura sacilor noștri, i-am adus din nou la tine din țara lui Canaan; cum atunci am fura noi argint sau aur din casa domnului tău?
9. La oricare din servitorii tăi ar fi găsită, deopotrivă el să moară, iar noi de asemenea vom fi robii domnului meu.
10. Iar el a spus: Acum de asemenea aceasta *să fie* conform cuvintelor voastre, cel la care *paharul* este găsit va fi robul meu, iar voi veți fi fără vină.
11. Atunci ei îndată și-au coborât la pământ fiecare sacul său și fiecare și-a deschis sacul.
12. Și a căutat începând *de* la cel mai în vârstă și a terminat la cel mai tânăr, și paharul s-a găsit în sacul lui Beniamin.

13. Atunci ei şi-au rupt hainele şi fiecare bărbat şi-a încărcat măgarul şi s-au întors în cetate.
14. Şi Iuda şi fraţii săi au venit la casa lui Iosif, căci el *era* încă acolo; şi au căzut înaintea lui la pământ.
15. Şi Iosif le-a spus: Ce faptă *este* aceasta pe care aţi făcut-o? Sau nu ştiţi că un astfel de om ca mine poate cu adevărat ghici?
16. Şi Iuda a spus: Ce să spunem domnului meu? Ce să vorbim? Sau cum să ne dezvinovăţim? Dumnezeu a descoperit nelegiuirea servitorilor tăi; iată, noi *suntem* servitorii domnului meu, deopotrivă noi şi de asemenea *cel* cu care paharul a fost găsit.
17. Iar el a spus: Nicidecum nu voi face astfel; *ci* bărbatul în a cărui mână a fost găsit paharul, acela va fi servitorul meu; şi cât despre voi, urcaţi-vă în pace la tatăl vostru.
18. ¶ Atunci Iuda s-a apropiat de el şi a spus: Vai domnul meu, lasă pe servitorul tău, te rog, să vorbească un cuvânt în urechile domnului meu şi nu lăsa mânia ta să se aprindă împotriva servitorului tău, căci tu *eşti* întocmai ca Faraon.
19. Domnul meu a întrebat pe servitorii săi, spunând: Aveţi voi un tată, sau un frate?
20. Şi noi am spus domnului meu: Avem un tată, un om bătrân, şi un copil al bătrâneţii lui, unul mic; şi fratele lui este mort şi numai el a rămas de la mama sa; şi tatăl său îl iubeşte.
21. Şi tu ai spus servitorilor tăi: Aduceţi-l jos la mine, ca să îmi pun ochii mei peste el.
22. Şi noi am spus domnului meu: Tânărul nu poate părăsi pe tatăl său, căci *dacă* el va părăsi pe tatăl său, *tatăl său* va muri.
23. Şi tu ai spus servitorilor tăi: Dacă fratele vostru cel mai tânăr nu coboară cu voi, nu îmi veţi mai vedea faţa.
24. Şi s-a întâmplat când noi am urcat la servitorul tău, tatăl meu, că i-am spus cuvintele domnului meu.
25. Şi tatăl nostru a spus: Mergeţi din nou *şi* cumpăraţi-ne puţină hrană.
26. Iar noi am spus: Nu putem coborî decât dacă fratele nostru cel mai tânăr este cu noi, atunci vom coborî; căci nu putem vedea faţa bărbatului, decât dacă fratele nostru cel mai tânăr *este* cu noi.
27. Şi servitorul tău, tatăl meu, ne-a spus: Ştiţi că soţia mea mi-a născut doi *fii*;
28. Şi unul a plecat de la mine şi am spus: Cu adevărat este sfâşiat în bucăţi; şi nu l-am văzut de atunci.
29. Şi dacă îl luaţi şi pe acesta de la mine şi i se întâmplă nenorocire veţi coborî perii mei cărunţi cu întristare în mormânt.
30. Acum de aceea când eu ajung la servitorul tău, tatăl meu, şi tânărul nu *este* cu noi, văzând că viaţa lui este legată de viaţa tânărului,
31. Se va întâmpla, când el vede că tânărul nu *este cu noi*, că va muri; şi servitorii tăi vor coborî perii cărunţi ai servitorului tău, tatăl nostru, cu întristare în mormânt.

32. Căci servitorul tău a devenit garanție pentru tânăr pentru tatăl meu, spunând: Dacă nu îl aduc la tine, atunci voi suporta vina față de tatăl meu pentru totdeauna.
33. Acum de aceea, te rog, lasă pe servitorul tău să rămână în locul tânărului *ca* rob domnului meu; și lasă tânărul să urce cu frații săi.
34. Căci cum voi urca la tatăl meu și băiatul *să* nu *fie* cu mine? Ca nu cumva să văd răul ce va veni peste tatăl meu!

CAPITOLUL

45 ATUNCI Iosif nu s-a putut stăpâni înaintea tuturor celor ce stăteau lângă el și a strigat: Scoateți afară pe fiecare bărbat de la mine. Și nu a stat niciun bărbat cu el în timp ce Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi.
2. Și a plâns, ridicând vocea; și egiptenii și casa lui Faraon au auzit.
3. Și Iosif a spus fraților săi: Eu *sunt* Iosif, mai trăiește tatăl meu? Și frații lui nu au putut să îi răspundă pentru că au fost tulburați de prezența lui.
4. Și Iosif a spus fraților săi: Apropiați-vă de mine, vă rog. Și s-au apropiat. Iar el a spus: Eu *sunt* Iosif, fratele vostru, pe care l-ați vândut în Egipt.
5. Acum pentru aceasta nu fiți îndurerați, nici mânioși pe voi înșivă, că m-ați vândut aici; căci Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră pentru a păstra viața.
6. Pentru că în acești doi ani *a fost* foametea în țară; și mai *sunt* cinci ani, în care nu *va fi* nici arat nici secerat.
7. Și Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră pentru a vă păstra o posteritate pe pământ și pentru a vă salva viețile printr-o mare eliberare.
8. Așa că acum nu voi *sunteți cei ce* m-ați trimis aici, ci Dumnezeu; și m-a făcut un tată lui Faraon și domn a toată casa lui și un stăpân peste toată țara Egiptului.
9. Grăbiți-vă și urcați la tatăl meu și spuneți-i: Astfel spune fiul tău, Iosif: Dumnezeu m-a făcut domn a tot Egiptul; coboară la mine, nu întârzia;
10. Și vei locui în ținutul Gosen și vei fi aproape de mine, tu și copiii tăi și copiii copiilor tăi și turmele tale și cirezile tale și tot ce ai;
11. Și acolo te voi hrăni, pentru că *sunt* încă cinci ani de foamete; ca nu cumva tu și casa ta și tot ce ai, să ajungă la sărăcie.
12. Și, iată, ochii voștri și ochii lui Beniamin, fratele meu, văd că *aceasta este* gura mea care vă vorbește.
13. Și să spuneți tatălui meu despre toată gloria mea în Egipt și despre tot ce ați văzut; și grăbiți-vă și coborâți pe tatăl meu aici.
14. Și a căzut pe gâtul fratelui său Beniamin și a plâns; și Beniamin a plâns pe gâtul său.
15. Mai mult, a sărutat pe toți frații săi și a plâns asupra lor; și după aceea frații săi au vorbit cu el.
16. ¶ Și vestea despre aceasta s-a auzit în casa lui Faraon, spunând: Frații lui Iosif au venit; și aceasta i-a plăcut mult lui Faraon și servitorilor săi.
17. Și Faraon i-a spus lui Iosif: Spune fraților tăi: Aceasta să faceți voi: încărcați-vă vitele și mergeți, duceți-vă în țara lui Canaan;

18. Şi luaţi pe tatăl vostru şi casele voastre şi veniţi la mine; şi vă voi da
bunătatea ţării Egiptului şi veţi mânca grăsimea ţării.
19. Acum ţie îţi este poruncit, aceasta să faceţi: luaţi care din ţara Egiptului
pentru micuţii voştri şi pentru soţiile voastre şi aduceţi pe tatăl vostru şi
veniţi.
20. De asemenea nu luaţi aminte la lucrurile voastre; căci bunătatea a toată
ţara Egiptului *este* a voastră.
21. Şi copiii lui Israel au făcut astfel; şi Iosif le-a dat care, conform poruncii
lui Faraon, şi le-a dat provizii pentru drum.
22. Tuturor el le-a dat, fiecărui bărbat, schimburi de haine; dar lui Beniamin
i-a dat trei sute de arginţi şi cinci schimburi de haine.
23. Şi tatălui său i-a trimis *în felul* acesta: zece măgari încărcaţi cu lucrurile
bune ale Egiptului şi zece măgăriţe încărcate cu grâne şi pâine şi mâncare
pentru tatăl său pentru drum.
24. Aşa că el a trimis pe fraţii săi, iar ei au plecat; şi le-a spus: Vedeţi să
nu vă certaţi pe drum.
25. ¶ Şi au urcat din Egipt şi au venit în ţara lui Canaan la Iacob, tatăl lor,
26. Şi i-au istorisit, spunând: Iosif *este* încă în viaţă şi *este* guvernator
peste toată ţara Egiptului. Şi inima lui Iacob s-a oprit, pentru că nu
i-a crezut.
27. Iar ei i-au spus toate cuvintele lui Iosif, pe care le spusese către ei; şi
când a văzut carele pe care Iosif le-a trimis să îl ducă, duhul lui Iacob, tatăl
lor, a reînviat;
28. Şi Israel a spus: *Este* de ajuns; Iosif, fiul meu, *este* încă în viaţă; voi
merge şi îl voi vedea înainte să mor.

Capitolul 46

ŞI Israel a plecat în călătoria sa cu tot ce avea şi a venit la
Beer-Şeba şi a oferit sacrificii Dumnezeului tatălui său Isaac.
2. Şi Dumnezeu i-a vorbit lui Israel în viziunile nopţii şi a spus: Iacob,
Iacob. Iar el a spus: Iată-mă.
3. Şi a spus: Eu *sunt* Dumnezeu, Dumnezeul tatălui tău; nu te teme să
cobori în Egipt, fiindcă acolo voi face din tine o mare naţiune;
4. Voi coborî cu tine în Egipt; şi de asemenea cu adevărat te voi urca
înapoi, şi Iosif îşi va pune mâna peste ochii tăi.
5. ¶ Şi Iacob s-a ridicat din Beer-Şeba; şi fiii lui Israel l-au dus pe Iacob,
tatăl lor, şi pe micuţii lor şi pe soţiile lor în carele pe care Faraon le-a trimis
să îl ducă.
6. Şi au luat vitele lor şi bunurile lor, pe care le dobândiseră în ţara lui
Canaan, şi au venit în Egipt, *deopotrivă* Iacob şi toată sămânţa lui cu el;
7. Fiii săi şi fiii fiilor săi cu el, fiicele sale şi fiicele fiilor săi şi toată sămânţa
sa el a adus-o cu el în Egipt.
8. Şi acestea *sunt* numele copiilor lui Israel, care au venit în Egipt, Iacob
şi fiii săi: Ruben, întâiul născut al lui Iacob.
9. Şi fiii lui Ruben: Hanoc şi Falu şi Heţron şi Carmi.

10. Şi fiii lui Simeon: Iemuel şi Iamin şi Ohad şi Iachin şi Ţohar şi Şaul, fiul unei femei canaanite.
11. Şi fiii lui Levi: Gherşon, Chehat şi Merari.
12. Şi fiii lui Iuda: Er şi Onan şi Şela şi Pereţ şi Zerah; dar Er şi Onan au murit în ţara lui Canaan. Şi fiii lui Pereţ au fost: Heţron şi Hamul.
13. Şi fiii lui Isahar: Tola şi Pua şi Iov şi Şimron.
14. Şi fiii lui Zabulon: Sered şi Elon şi Iahleel.
15. Aceştia *sunt* fiii Leei, cu fiica sa Dina, pe care ea i-a născut lui Iacob în Padanaram; toate sufletele fiilor săi şi a fiicelor sale *au fost* treizeci şi trei.
16. Şi fiii lui Gad: Ţifion şi Hagi, Şuni şi Eţbon, Eri şi Arodi şi Areli.
17. Şi fiii lui Aşer: Imna şi Işva şi Işvi şi Beria şi Serah, sora lor; şi fiii lui Beria: Heber şi Malchiel.
18. Aceştia *sunt* fiii Zilpei, pe care Laban a dat-o Leei, fiica sa, şi pe aceştia i-a născut ea lui Iacob, şaisprezece suflete.
19. Fiii Rahelei, soţia lui Iacob: Iosif şi Beniamin.
20. Şi lui Iosif în ţara Egiptului i s-au născut Manase şi Efraim, pe care Asenat, fiica lui Potifera, preot din On, i-a născut lui.
21. Şi fiii lui Beniamin *au fost* Bela şi Becher şi Aşbel, Ghera şi Naaman, Ehi şi Roş, Mupim şi Hupim şi Ard.
22. Aceştia sunt fiii Rahelei, care au fost născuţi lui Iacob; toate sufletele *au fost* paisprezece.
23. Şi fiii lui Dan: Huşim.
24. Şi fiii lui Neftali: Iahzeel şi Guni şi Ieţer şi Şilem.
25. Aceştia *sunt* fiii Bilhei, pe care Laban a dat-o Rahelei, fiica sa, şi ea i-a născut pe aceştia lui Iacob; toate sufletele *au fost* şapte.
26. Toate sufletele care au venit cu Iacob în Egipt, care au ieşit din coapsele lui, pe lângă soţiile fiilor lui Iacob, toate sufletele *au fost* şaizeci şi şase.
27. Şi fiii lui Iosif, care i s-au născut în Egipt, *au fost* două suflete; toate sufletele din casa lui Iacob, care au venit în Egipt, *au fost* şaptezeci.
28. ¶ Şi a trimis pe Iuda înaintea lui la Iosif, să îndrepte faţa sa spre Gosen; şi au venit în ţinutul Gosen.
29. Şi Iosif şi-a pregătit carul şi s-a urcat să întâmpine pe Israel, tatăl său, la Gosen; şi i s-a înfăţişat; şi a căzut pe gâtul lui şi a plâns pe gâtul lui mult timp.
30. Şi Israel i-a spus lui Iosif: Acum *pot* muri pentru că am văzut faţa ta şi încă trăieşti.
31. Şi Iosif a spus fraţilor săi şi casei tatălui său: Voi urca şi îl voi anunţa pe Faraon şi îi voi spune: Fraţii mei şi casa tatălui meu, care *au fost* în ţara lui Canaan, au venit la mine;
32. Şi bărbaţii *sunt* păstori, pentru că meseria lor era să pască vitele; şi au adus turmele lor şi cirezile lor şi tot ceea ce au.
33. Şi se va întâmpla, când Faraon vă va chema şi va spune: Care *este* ocupaţia voastră?
34. Că voi veţi spune: Meseria servitorilor tăi a fost la vite din tinereţea noastră chiar până acum, deopotrivă noi *şi* părinţii noştri; ca să locuiţi în ţinutul Gosen; căci fiecare păstor *este* o urâciune înaintea Egiptenilor.

CAPITOLUL

47 ATUNCI Iosif a venit și i-a povestit lui Faraon și a spus: Tatăl meu și frații mei și turmele lor și cirezile lor și tot ce au ei, au ieșit din țara lui Canaan; și, iată, ei *sunt* în ținutul Gosen.
2. Și a luat pe câțiva dintre frații săi, cinci bărbați, și i-a prezentat înaintea lui Faraon.
3. Și Faraon a spus fraților lui: Care *este* ocupația voastră? Iar ei i-au spus lui Faraon: Servitorii tăi *sunt* păstori, deopotrivă noi *și* părinții noștri.
4. Ei i-au mai spus lui Faraon: Noi am venit pentru a locui temporar în țară; fiindcă servitorii tăi nu au pășune pentru turmele lor, pentru că foametea *este* aspră în țara lui Canaan; acum de aceea, te rugăm, lasă pe servitorii tăi să locuiască în ținutul Gosen.
5. Și Faraon i-a vorbit lui Iosif, spunând: Tatăl tău și frații tăi au venit la tine;
6. Țara Egiptului *este* înaintea ta; în cea mai bună parte a țării așază pe tatăl tău și pe frații tăi să locuiască; în ținutul Gosen să locuiască; și dacă tu cunoști pe *unii* bărbați capabili printre ei, atunci pune-i conducători peste vitele mele.
7. Și Iosif a adus pe Iacob, tatăl său, și l-a pus înaintea lui Faraon; și Iacob a binecuvântat pe Faraon.
8. Și Faraon i-a spus lui Iacob: Câte *sunt* zilele anilor vieții tale?
9. Și Iacob i-a spus lui Faraon: Zilele anilor călătoriei mele *sunt* o sută treizeci de ani; puține și rele au fost zilele anilor vieții mele și nu au ajuns la zilele anilor vieții părinților mei în zilele călătoriei lor.
10. Și Iacob a binecuvântat pe Faraon și a ieșit dinaintea lui Faraon.
11. Și Iosif a așezat pe tatăl său și pe frații săi și le-a dat o stăpânire în țara Egiptului, în cea mai bună parte a țării, în ținutul Ramses, așa cum Faraon poruncise.
12. Și Iosif a hrănit pe tatăl său și pe frații săi și toată casa tatălui său, cu pâine, conform cu familiile *lor*.
13. ¶ Și nu *era* pâine în toată țara, pentru că foametea *era* foarte aspră, așa că toată țara Egiptului și *toată* țara lui Canaan leșina din cauza foametei.
14. Și Iosif a adunat toți banii care s-au găsit în țara Egiptului și în țara lui Canaan, pentru grânele pe care le-au cumpărat; și Iosif a adus banii în casa lui Faraon.
15. Și când s-au terminat banii din țara Egiptului și din țara lui Canaan, toți egiptenii au venit la Iosif și au spus: Dă-ne pâine, pentru ce să murim în fața ta? Pentru că banii s-au terminat.
16. Și Iosif a spus: Dați vitele voastre; și vă voi da pentru vitele voastre, dacă banii s-au terminat.
17. Și au adus vitele lor la Iosif; și Iosif le-a dat pâine *în schimb* pentru cai și pentru turme și pentru vitele cirezilor și pentru măgari; și i-a hrănit pe ei cu pâine pentru toate vitele lor în acel an.
18. Când acel an s-a terminat, ei au venit la el în al doilea an și i-au spus: Noi nu vom ascunde *aceasta* față de domnul nostru, cum că banii noștri

s-au terminat; domnul nostru are de asemenea cirezile noastre de vite; nu este nimic rămas înaintea domnului nostru decât trupurile noastre și pământurile noastre;
19. Pentru ce să murim înaintea ochilor tăi, deopotrivă noi și țara noastră? Cumpără-ne pe noi și pământul nostru pentru pâine și noi și pământul nostru vom fi servitori lui Faraon; și dă-*ne* sămânță, ca noi să trăim și să nu murim, ca țara să nu fie pustiită.
20. Și Iosif a cumpărat toată țara Egiptului pentru Faraon; fiindcă egiptenii au vândut, fiecare bărbat câmpul său, pentru că îi cuprinsese foametea; așa că țara a devenit a lui Faraon.
21. Și cât despre popor, i-a mutat în cetăți de la *un* capăt al granițelor Egiptului chiar până la *celălalt* capăt al lui.
22. Numai pământul preoților nu l-a cumpărat; fiindcă preoții aveau o porție *atribuită lor* de Faraon și mâncau porția lor pe care Faraon le-a dat-o; din această cauză nu și-au vândut pământurile.
23. Atunci Iosif a spus poporului: Iată, v-am cumpărat astăzi pe voi și pământul vostru pentru Faraon; iată, *aici este* sămânță pentru voi și veți semăna pământul.
24. Și se va întâmpla la *timpul* roadelor, că voi veți da a cincea *parte* lui Faraon și patru părți vor fi ale voastre, pentru sămânță câmpului și pentru mâncarea voastră și pentru cei ai caselor voastre și pentru mâncare pentru micuții voștri.
25. Iar ei au spus: Tu ai salvat viețile noastre; să găsim har înaintea ochilor domnului meu și vom fi servitorii lui Faraon.
26. Și Iosif a făcut aceasta o lege peste țara Egiptului până în această zi, *că* Faraon va avea a cincea *parte*; cu excepția numai a pământului preoților, *care* nu a devenit al lui Faraon.
27. ¶ Și Israel a locuit în țara Egiptului, în ținutul Gosen; și aveau stăpâniri acolo și au crescut și s-au înmulțit peste măsură.
28. Și Iacob a trăit în țara Egiptului șaptesprezece ani, așa că toate zilele vieții lui Iacob au fost o sută patruzeci și șapte de ani.
29. Și s-au apropiat zilele lui Israel ca să moară; și a chemat pe fiul său, Iosif, și i-a spus: Dacă eu acum am găsit har înaintea ochilor tăi, pune-ți, te rog, mâna sub coapsa mea și lucrează cu bunăvoință și credincioșie față de mine; nu mă îngropa, te rog, în Egipt,
30. Ci mă voi culca cu părinții mei și tu mă vei duce din Egipt și mă vei îngropa în locul lor de îngropare. Iar el a spus: Voi face precum ai spus.
31. Iar el a spus: Jură-mi. Și el i-a jurat. Și Israel s-a aplecat pe capul patului.

Capitolul 48

ȘI s-a întâmplat, după aceste lucruri, că i s-a spus lui Iosif: Iată, tatăl tău *este* bolnav; iar el a luat cu el pe cei doi fii ai săi, Manase și Efraim.
2. Și i s-a spus lui Iacob, zicând: Iată, fiul tău, Iosif, vine la tine; și Israel s-a întărit și a șezut pe pat.

3. Și Iacob i-a spus lui Iosif: Dumnezeu cel Atotputernic mi s-a arătat la
Luz, în țara lui Canaan, și m-a binecuvântat.
4. Și mi-a spus: Iată, te voi face roditor și te voi înmulți și voi face din
tine o mulțime de popoare; și voi da această țară seminței tale după tine *ca*
stăpânire veșnică.
5. Și acum cei doi fii ai tăi, Efraim și Manase, care ți s-au născut în țara
Egiptului înainte să vin la tine în Egipt, *sunt* ai mei; ca Ruben și Simeon, vor
fi ai mei.
6. Și urmașii tăi, pe care îi naști după ei, vor fi ai tăi *și* vor fi chemați după
numele fraților lor în moștenirea lor.
7. Și cât despre mine, când eu am venit din Padan, Rahela a murit lângă mine
în țara lui Canaan, pe cale, pe când nu *era* decât o bucată de drum *până* să
ajungem la Efrata; și eu am îngropat-o acolo, pe calea Efratei, care *este* Betleem.
8. ¶ Și Israel a privit pe fiii lui Iosif și a spus: Cine *sunt* aceștia?
9. Și Iosif a spus tatălui său: Ei *sunt* fiii mei, pe care Dumnezeu mi i-a dat
în acest *loc*. Iar el a spus: Adu-i la mine, te rog și îi voi binecuvânta.
10. Acum ochii lui Israel erau slabi din cauza vârstei, *așa că* nu putea vedea.
Și i-a adus aproape de el; și i-a sărutat și i-a îmbrățișat.
11. Și Israel i-a spus lui Iosif: Nu mă gândisem să văd fața ta; și, iată,
Dumnezeu mi-a arătat de asemenea sămânța ta.
12. Și Iosif i-a scos dintre genunchii săi și s-a prosternat el însuși cu fața lui
la pământ.
13. Și Iosif i-a luat pe amândoi, pe Efraim în mâna sa dreaptă, spre mâna
stângă a lui Israel, și pe Manase în mâna sa stângă, spre mâna dreaptă a lui
Israel, și *i*-a apropiat de el.
14. Și Israel a întins mâna sa dreaptă și a pus-*o* pe capul lui Efraim, care *era*
mai tânăr, și mâna sa stângă peste capul lui Manase, punând mâinile sale în
mod voit *astfel*; fiindcă Manase *era* întâiul născut.
15. Și a binecuvântat pe Iosif și a spus: Dumnezeu, înaintea căruia părinții
mei, Avraam și Isaac, au umblat, Dumnezeul care m-a hrănit cât a fost viața
mea de lungă până în această zi,
16. Îngerul care m-a răscumpărat din tot răul, să binecuvânteze băieții; și
numele meu să fie chemat peste ei și numele părinților mei, Avraam și Isaac;
și ei să devină o mulțime în mijlocul pământului.
17. Și când Iosif a văzut că tatăl său a pus mâna sa dreaptă peste capul lui
Efraim, aceasta nu i-a plăcut; și a apucat mâna tatălui său, să o mute de pe
capul lui Efraim pe capul lui Manase.
18. Și Iosif a spus tatălui său: Nu așa tată, fiindcă acesta *este* întâiul născut;
pune-ți mâna dreaptă pe capul lui.
19. Dar tatăl său a refuzat și a spus: Știu *aceasta* fiul meu, *o* știu, el de asemenea
va deveni un popor și el de asemenea va fi mare; dar cu adevărat, fratele lui
mai tânăr va fi mai mare decât el și sămânța lui va deveni o mulțime de națiuni.
20. Și i-a binecuvântat în acea zi, spunând: În tine Israel va binecuvânta,
zicând: Dumnezeu să te facă pe tine ca pe Efraim și ca pe Manase; și a
așezat pe Efraim înaintea lui Manase.

21. Și Israel i-a spus lui Iosif: Iată, eu mor; dar Dumnezeu va fi cu tine și te va aduce din nou în țara părinților tăi.
22. Mai mult, ți-am dat o porție mai mult decât fraților tăi, pe care i-am scos din mâna amoritului cu sabia mea și cu arcul meu.

Capitolul 49

ȘI Iacob a chemat pe fiii săi și a spus: Adunați-vă împreună, ca să vă spun ce vi se va întâmpla în zilele de pe urmă.
2. Adunați-vă și ascultați, voi copii ai lui Iacob; și dați ascultare lui Israel, tatăl vostru.
3. Ruben, tu *ești* întâiul meu născut, tăria mea și începutul puterii mele, măreția demnității și măreția puterii:
4. Instabil ca apa, tu nu vei avea întâietatea, pentru că te-ai urcat în patul tatălui tău; atunci *l*-ai pângărit; el s-a urcat în culcușul meu.
5. ¶ Simeon și Levi *sunt* frați; instrumente ale cruzimii *sunt în* locuințele lor.
6. Sufletul meu, nu intra în taina lor; onoarea mea, nu te uni cu adunarea lor, pentru că în mânia lor au ucis un bărbat și în propria lor voie au surpat un zid.
7. Blestemată *fie* mânia lor, pentru că *a fost* înverșunată, și furia lor, pentru că a fost crudă. Eu îi voi împărți în Iacob și îi voi împrăștia în Israel.
8. ¶ Iuda, tu *ești cel* pe care frații tăi îl vor lăuda; mâna ta *va fi* în gâtul dușmanilor tăi; copiii tatălui tău se vor prosterna înaintea ta.
9. Iuda *este* un pui de leu, de la pradă, fiul meu, te-ai ridicat; el s-a aplecat, el s-a culcat ca un leu și ca un leu bătrân; cine îl va scula?
10. Sceptrul nu se va depărta de la Iuda, nici legiuitor dintre picioarele lui, până ce Șilo vine; și la el *va fi* adunarea poporului.
11. Legând măgărușul său la viță și mânzul măgăriței la vița nobilă; el și-a spălat hainele în vin și veștmintele sale în sângele strugurilor.
12. Ochii lui *vor fi* roșii de vin și dinții lui albi de lapte.
13. ¶ Zabulon va locui la limanul mării; și el *va fi* liman corăbiilor; și granița lui *va fi* până la Sidon.
14. Isahar *este* un măgar puternic, culcându-se jos între două sarcini;
15. Și a văzut că odihna *era* bună și țara că *era* plăcută; și și-a aplecat umărul să poarte *povara* și a devenit servitor *care dă* tribut.
16. Dan va judeca poporul său, ca unul dintre triburile lui Israel.
17. Dan va fi un șarpe pe cale, o viperă pe cărare, care străpunge călcâiele calului, astfel că al său călăreț va cădea pe spate.
18. Eu am așteptat salvarea ta, DOAMNE.
19. Pe Gad, o trupă înarmată îl va învinge; dar el va învinge până la urmă.
20. De la Așer pâinea îi *va fi* grasă și va da delicatese împărătești.
21. Neftali *este* o cerboaică dezlegată; el dă cuvinte bune.
22. ¶ Iosif *este* o ramură roditoare, o ramură roditoare lângă o fântână; *a* *cărui* mlădițe se întind peste zid;
23. Arcașii l-au mâhnit amarnic și au tras *spre el* și l-au urât;
24. Dar arcul său a rămas tare și brațele mâinilor lui s-au întărit prin mâinile puternicului *Dumnezeu* al lui Iacob; (de acolo *este* păstorul, piatra lui Israel):

25. *Chiar* prin Dumnezeul tatălui tău, care te va ajuta; şi prin Atotputernicul, care te va binecuvânta cu binecuvântări ale cerului de sus, binecuvântări ale adâncului care se întinde jos, binecuvântări ale sânilor şi ale pântecelui;
26. Binecuvântările tatălui tău au întrecut binecuvântările strămoşilor mei până la cea mai îndepărtată margine a dealurilor veşnice; ele vor fi pe capul lui Iosif şi pe coroana de pe capul lui, el care a fost separat de fraţii săi.
27. Beniamin va sfâşia *ca* un lup; dimineaţa el va mânca prada şi noaptea va împărţi prada.
28. ¶ Toţi aceştia *sunt* cele douăsprezece triburi ale lui Israel; şi aceasta *este* ceea ce tatăl lor le-a spus şi i-a binecuvântat; pe fiecare bărbat conform cu binecuvântarea lui i-a binecuvântat.
29. Şi le-a poruncit şi le-a spus: Eu sunt gata a fi adunat la poporul meu; îngropaţi-mă cu părinţii mei în peştera care *este* în câmpul lui Efron hititul,
30. În peştera care *este* în câmpul din Macpela, care *este* în faţă cu Mamre, în ţara lui Canaan, pe care Avraam a cumpărat-o împreună cu câmpul lui Efron hititul ca stăpânire a unui loc de îngropare.
31. Acolo au înmormântat pe Avraam şi pe Sara, soţia lui; acolo au îngropat pe Isaac şi Rebeca, soţia lui; şi acolo am îngropat-o eu pe Leea.
32. Cumpărarea câmpului şi a peşterii care *este* în el *a fost* de la copiii lui Het.
33. Şi după ce Iacob a terminat de poruncit fiilor săi, el şi-a strâns picioarele în pat şi şi-a dat duhul şi a fost adunat la poporul lui.

Capitolul 50

ŞI Iosif a căzut pe faţa tatălui său şi a plâns peste el şi l-a sărutat.
2. Şi Iosif a poruncit servitorilor săi medici să îmbălsămeze pe tatăl său; şi medicii l-au îmbălsămat pe Israel.
3. Şi patruzeci de zile au fost împlinite pentru el; căci aşa sunt împlinite zilele celor ce sunt îmbălsămaţi; şi egiptenii au jelit pentru el şaptezeci de zile.
4. Şi când zilele jelirii lui au trecut, Iosif a vorbit casei lui Faraon, spunând: Dacă acum eu am găsit har în ochii voştri, vorbiţi, vă rog, în urechile lui Faraon, zicând:
5. Tatăl meu m-a făcut să jur, spunând: Iată, eu mor; în mormântul meu pe care l-am săpat pentru mine în ţara lui Canaan, acolo să mă îngropi. De aceea acum, lasă-mă să urc, te rog şi să îngrop pe tatăl meu şi voi veni înapoi.
6. Şi Faraon a spus: Urcă-te şi îngroapă pe tatăl tău, aşa cum te-a făcut să juri.
7. ¶ Şi Iosif a urcat să îngroape pe tatăl său; şi cu el au urcat toţi servitorii lui Faraon, bătrânii casei lui şi toţi bătrânii ţării Egiptului,
8. Şi toată casa lui Iosif şi fraţii săi şi casa tatălui său; doar micuţii lor şi turmele lor şi cirezile lor, le-au lăsat în ţinutul Gosen.
9. Şi au urcat împreună cu el deopotrivă care şi călăreţi; şi aceasta a fost o mare oştire.
10. Şi au venit la aria lui Atad, care este dincolo de Iordan; şi acolo au jelit cu o foarte mare şi aprinsă plângere; şi a făcut o jelire pentru tatăl său şapte zile.

11. Şi când locuitorii ţării, canaaniţii, au văzut jelirea din aria lui Atad, au spus: Aceasta *este* o jelire apăsătoare pentru egipteni; pentru aceasta numele ei a fost pus Abelmiţraim, care *este* dincolo de Iordan.
12. Şi fiii lui i-au făcut aşa cum le-a poruncit;
13. Căci fiii lui l-au purtat în ţara lui Canaan şi l-au îngropat în peştera din câmpul din Macpela, pe care Avraam a cumpărat-o de la Efron hititul, împreună cu câmpul, *care este* în faţă cu Mamre, ca stăpânire a locului de îngropare.
14. Şi Iosif, după ce a îngropat pe tatăl său, s-a întors în Egipt, el şi fraţii săi şi toţi cei care au urcat cu el ca să îngroape pe tatăl său.
15. ¶ Şi după ce fraţii lui Iosif au văzut că tatăl lor era mort, au spus: Iosif poate ne va urî şi cu adevărat va cere înapoi de la noi tot răul pe care i l-am făcut.
16. Şi au trimis un mesager la Iosif, spunând: Tatăl tău a poruncit înainte ca el să moară, spunând:
17. Aşa să îi spuneţi lui Iosif: Iartă, te rog, acum, fărădelegea fraţilor tăi şi păcatul lor; căci ei ţi-au făcut rău; şi acum, iartă, te rugăm, fărădelegea servitorilor Dumnezeului tatălui tău. Şi Iosif a plâns când i-au vorbit.
18. Şi fraţii lui de asemenea au mers şi au căzut jos înaintea feţei sale şi au spus: Iată, noi *suntem* servitorii tăi.
19. Şi Iosif le-a spus: Nu *vă* temeţi, *sunt* eu în locul lui Dumnezeu?
20. Cât despre voi, aţi gândit facere de rău împotriva mea; *dar* Dumnezeu a plănuit-o pentru bine, *ca* să facă să se întâmple, aşa cum *este* în această zi, pentru a salva mult popor viu.
21. De aceea acum, nu vă temeţi; vă voi hrăni pe voi şi pe micuţii voştri. Şi i-a mângâiat şi le-a vorbit binevoitor.
22. ¶ Şi Iosif a locuit în Egipt, el şi casa tatălui său; şi Iosif a trăit o sută zece ani.
23. Şi Iosif a văzut copiii lui Efraim din a treia *generaţie*; de asemenea copiii lui Machir, fiul lui Manase, au fost crescuţi pe genunchii lui Iosif.
24. Şi Iosif a spus fraţilor săi: Eu mor; şi Dumnezeu cu adevărat vă va vizita şi vă va scoate din această ţară, în ţara pe care a jurat-o lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacob.
25. Şi Iosif a pus pe copiii lui Israel să îi jure, spunând: Dumnezeu vă va vizita negreşit şi veţi ridica oasele mele de aici.
26. Şi Iosif a murit, *fiind* în vârstă de o sută zece ani; şi l-au îmbălsămat; şi a fost pus într-un sicriu în Egipt.

Exodul

Capitolul 1

1 ŞI acestea *sunt* numele copiilor lui Israel, care au venit în Egipt; fiecare
bărbat şi casa lui au venit cu Iacob.
2. Ruben, Simeon, Levi şi Iuda,
3. Isahar, Zabulon şi Beniamin,
4. Dan şi Neftali, Gad şi Aşer.
5. Şi toate sufletele care au ieşit din coapsele lui Iacob au fost şaptezeci de suflete; căci Iosif era *deja* în Egipt.
6. Şi Iosif a murit şi toţi fraţii lui şi toată generaţia aceea.
7. Şi copiii lui Israel au fost roditori şi au crescut şi s-au înmulţit şi au devenit peste măsură de tari; şi ţara s-a umplut cu ei.
8. ¶ Şi s-a ridicat un nou împărat peste Egipt, care nu a cunoscut pe Iosif.
9. Şi a spus poporului său: Iată, poporul copiilor lui Israel *este* mai numeros şi mai puternic decât noi;
10. Haideţi să ne purtăm înţelept cu ei, ca nu cumva să se înmulţească şi să se întâmple ca, atunci când s-ar întâmpla vreun război, să se alăture şi ei duşmanilor noştri şi să lupte împotriva noastră şi *astfel* să iasă din ţară.
11. De aceea au pus peste ei asupritori, ca să îi chinuiască cu poverile lor. Şi au construit pentru Faraon cetăţi de provizii: Pitom şi Raamses.
12. Dar cu cât îi chinuiau mai mult, cu atât se înmulţeau şi creşteau mai mult. Şi s-au mâhnit din cauza copiilor lui Israel.
13. Şi egiptenii au constrâns cu asprime pe copiii lui Israel să îi servească;
14. Şi au amărât vieţile lor cu o robie aspră: în *lucrări de* mortar şi în cărămizi şi în tot felul de munci în câmp; toată munca lor, în care ei i-au făcut să muncească, *era* cu asprime.
15. ¶ Şi împăratul Egiptului a vorbit moaşelor evreice, dintre care numele uneia *era* Şifra şi numele celeilalte *era* Pua;
16. Şi a spus: Când faceţi serviciul de moaşă femeilor evreice şi le vedeţi pe scaunele de naştere, dacă *este* un fiu, să îl ucideţi; dar dacă *este* o fiică, să trăiască.
17. Dar moaşele s-au temut de Dumnezeu şi nu au făcut cum le-a poruncit împăratul Egiptului, ci au lăsat băieţii în viaţă.
18. Şi împăratul Egiptului a chemat moaşele şi le-a spus: De ce aţi făcut acest lucru şi aţi lăsat băieţii în viaţă?
19. Şi moaşele i-au spus lui Faraon: Pentru că femeile evreice nu *sunt* ca femeile egiptence, pentru că ele *sunt* viguroase şi au născut înainte de a veni moaşele la ele.
20. De aceea Dumnezeu s-a purtat bine cu moaşele; şi poporul s-a înmulţit şi a devenit foarte tare.
21. Şi s-a întâmplat, din cauză că moaşele s-au temut de Dumnezeu, că el le-a făcut case.

22. Și Faraon a poruncit la tot poporul său, spunând: Fiecare fiu care se naște să îl aruncați în râu, dar pe fiecare fiică să o lăsați în viață.

CAPITOLUL

2 ȘI un bărbat din casa lui Levi a mers și a luat *de soție* o fiică a lui Levi.
2. Și femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu; și când ea l-a văzut
că *era* frumos, l-a ascuns trei luni.
3. Și când nu l-a mai putut ascunde, a luat pentru el o arcă din papură
și a uns-o cu bitum și cu smoală și a pus copilul în ea; și a pus *arca* între
trestiile de lângă malul râului.
4. Și sora lui a stat departe, pentru a vedea ce i se va face.
5. ¶ Și fiica lui Faraon a coborât să se spele la râu; și servitoarele ei umblau
pe malul râului; și când a văzut arca printre trestii și-a trimis servitoarea
să o aducă.
6. Și când a deschis-*o*, a văzut copilul; și, iată, pruncul plângea. Iar ea a
avut milă de el și a spus: Acesta este unul dintre copiii evreilor.
7. Atunci sora lui a spus fiicei Faraonului: Să merg și să îți chem o doică
dintre femeile evreice, ca să alăpteze copilul pentru tine?
8. Și fiica lui Faraon i-a spus: Du-te. Și fata a mers și a chemat pe
mama copilului.
9. Și fiica lui Faraon i-a spus: Ia acest copil și alăptează-l pentru mine și
îți voi da plățile tale. Și femeia a luat copilul și l-a alăptat.
10. Și copilul a crescut și ea l-a adus la fiica lui Faraon și el a devenit fiul ei.
Iar ea i-a pus numele Moise; și a spus: Pentru că l-am scos din apă.
11. ¶ Și s-a întâmplat, în acele zile, când Moise era mare, că a ieșit la frații
săi și a privit la poverile lor; și a văzut un egiptean lovind un evreu, pe
unul dintre frații săi.
12. Și s-a uitat încoace și încolo și când a văzut că nu *era* niciun bărbat, a
ucis pe egiptean și l-a ascuns în nisip.
13. Și când a ieșit a doua zi, iată, doi bărbați dintre evrei se luptau între ei;
și a spus celui ce a greșit: Pentru ce lovești pe aproapele tău?
14. Iar el a spus: Cine te-a făcut prinț și judecător peste noi? Vrei să mă
ucizi așa cum l-ai ucis pe egiptean? Și Moise s-a temut și a spus: Cu adevărat
acest lucru este cunoscut.
15. Și când Faraon a auzit acest lucru, a căutat să-l ucidă pe Moise. Dar
Moise a fugit de la fața lui Faraon și a locuit în țara lui Madian; și a șezut
jos lângă o fântână.
16. ¶ Și preotul din Madian avea șapte fiice; și ele au venit și au scos *apă*
și au umplut jgheaburile ca să adape turma tatălui lor.
17. Și păstorii au venit și le-au alungat; dar Moise s-a ridicat și le-a ajutat
și le-a adăpat turma.
18. Și când ele au venit la Reuel, tatăl lor, el a spus: Cum *de* ați venit așa
devreme astăzi?
19. Iar ele au spus: Un egiptean ne-a scăpat din mâna păstorilor și de
asemenea a scos *apă* îndeajuns pentru noi și a adăpat turma.

20. Iar el a spus fiicelor sale: Și el, unde *este*? Pentru ce l-ați lăsat *acolo* pe bărbatul *acela*? Chemați-l, ca să mănânce pâine.
21. Și Moise s-a mulțumit să locuiască la omul *acela*; iar el i-a dat lui Moise pe Sefora, fiica sa.
22. Și ea *i*-a născut un fiu, iar el i-a pus numele Gherșom, pentru că a spus: Sunt străin într-o țară străină.
23. ¶ Și s-a întâmplat, în decursul timpului, că împăratul Egiptului a murit; și copiii lui Israel oftau din cauza robiei și au strigat și strigătul lor a urcat sus la Dumnezeu din cauza robiei.
24. Și Dumnezeu a auzit geamătul lor și Dumnezeu și-a adus aminte de legământul său cu Avraam, cu Isaac și cu Iacob.
25. Și Dumnezeu a privit peste copiii lui Israel și Dumnezeu a luat cunoștință de *starea lor*.

CAPITOLUL 3

ȘI Moise a păzit turma lui Ietro, socrul său, preotul din Madian; și a condus turma spre partea din spate a deșertului și a venit la muntele lui Dumnezeu, la Horeb.
2. Și îngerul DOMNULUI i s-a arătat într-o flacără de foc ieșind din mijlocul unui rug; și el a privit și, iată, rugul ardea cu foc și rugul nu se mistuia.
3. Și Moise a spus: Acum mă voi abate ca să văd această priveliște măreață, pentru ce rugul nu se arde.
4. Și când DOMNUL a văzut că s-a abătut pentru a vedea, Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a spus: Moise, Moise. Iar el a spus: Iată-mă.
5. Iar el a spus: Nu te apropia aici; scoate-ți sandalele din picioarele tale, pentru că locul pe care tu stai în picioare *este* pământ sfânt.
6. Mai mult, el a spus: Eu *sunt* Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob. Și Moise și-a ascuns fața, pentru că s-a temut să se uite la Dumnezeu.
7. ¶ Și DOMNUL a spus: Cu adevărat am văzut necazul poporului meu care *este* în Egipt și am auzit strigătul lor din cauza asupritorilor; căci știu întristările lor;
8. Și am coborât să îi eliberez din mâna egiptenilor și să îi scot din acea țară într-o țară bună și largă, într-o țară în care curge lapte și miere; în locul canaaniților și al hititilor și al amoriților și al periziților și al hiviților și al iebusiților.
9. Și acum, iată, strigătul copiilor lui Israel a ajuns la mine; și eu de asemenea am văzut oprimarea cu care egiptenii îi oprimă.
10. Și acum vino și te voi trimite la Faraon, ca să scoți afară din Egipt pe poporul meu, copiii lui Israel.
11. ¶ Și Moise i-a spus lui Dumnezeu: Cine *sunt* eu, ca să merg la Faraon și ca să aduc pe copiii lui Israel afară din Egipt?
12. Iar el a spus: Cu adevărat voi fi cu tine; și acesta îți *va fi* un semn, că te-am trimis: După ce vei fi adus poporul afară din Egipt, veți servi lui Dumnezeu pe acest munte.

13. Și Moise i-a spus lui Dumnezeu: Iată, *când* voi veni la copiii lui Israel și le voi spune: Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi; și îmi vor spune: Care *este* numele lui? Ce le voi spune?
14. Și Dumnezeu i-a spus lui Moise: EU SUNT CEL CE SUNT. Și a spus: Astfel să spui copiilor lui Israel: EU SUNT m-a trimis la voi.
15. Și Dumnezeu i-a mai spus lui Moise: Astfel să spui copiilor lui Israel: DOMNUL Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob, m-a trimis la voi; acesta *este* numele meu pentru totdeauna și aceasta *este* amintirea mea pentru toate generațiile.
16. ¶ Du-te și adună bătrânii lui Israel și spune-le: DOMNUL Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacob, mi s-a arătat, spunând: Cu adevărat eu v-am vizitat și *am văzut* ce vi se face în Egipt.
17. Și am spus: Vă voi scoate din necazul Egiptului în țara canaaniților și a hiților și a amoriților și a periziților și a hiviților și a iebusiților, într-o țară în care curge lapte și miere.
18. Și vor da ascultare vocii tale; și mergi, tu și bătrânii lui Israel, la împăratul Egiptului și îi veți spune: DOMNUL Dumnezeul evreilor s-a întâlnit cu noi; și acum lasă-ne să mergem, te implorăm, *într*-o călătorie de trei zile în pustie, ca să sacrificăm DOMNULUI Dumnezeului nostru.
19. Și sunt sigur că împăratul Egiptului nu vă va lăsa să mergeți, nu, nici chiar cu mână tare.
20. Și îmi voi întinde mâna și voi lovi Egiptul cu toate minunile mele pe care le voi face în mijlocul acestuia; și după aceea vă va lăsa să mergeți.
21. Și voi da acestui popor favoare înaintea ochilor egiptenilor; și se va întâmpla, când plecați, că nu veți pleca *cu mâinile* goale,
22. Ci fiecare femeie va împrumuta de la vecina ei și de la cea care locuiește temporar în casa ei, bijuterii de argint și bijuterii de aur și haine; și voi *le* veți pune pe fiii voștri și pe fiicele voastre; și veți prăda pe egipteni.

CAPITOLUL 4

ȘI Moise a răspuns și a zis: Dar, iată, ei nu mă vor crede, nici nu vor da ascultare vocii mele; căci vor spune: DOMNUL nu ți s-a arătat.
2. Și DOMNUL i-a spus: Ce *este* acesta în mâna ta? Iar el a spus: Un toiag.
3. Iar el a spus: Aruncă-l pe pământ. Și el l-a aruncat la pământ și acesta a devenit un șarpe; și Moise a fugit dinaintea acestuia.
4. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna și ia-l de coadă. Iar el și-a întins mâna și l-a prins, iar acesta a devenit toiag în mâna sa;
5. Ca ei să creadă că DOMNUL Dumnezeul părinților lor, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob, ți s-a arătat.
6. Și DOMNUL i-a spus în continuare: Pune-ți acum mâna în sân. Iar el și-a pus mâna în sân; și când și-a scos-o, iată, mâna lui *era* leproasă ca zăpada.

7. Iar el a spus: Pune-ți din nou mâna în sân. Și el din nou și-a pus
mâna în sân; și a scos-o afară din sân și, iată, aceasta s-a refăcut din nou
ca *cealaltă* carne a sa.
8. Și se va întâmpla, dacă ei nu te vor crede, nici nu vor da ascultare
vocii primului semn, că vor crede vocea următorului semn.
9. Și se va întâmpla, dacă ei nu vor crede nici aceste două semne, nici
nu vor da ascultare vocii tale, că vei lua din apa râului și *o* vei turna peste
uscat; și apa pe care tu o iei din râu va deveni sânge pe uscat.
10. ¶ Și Moise i-a spus DOMNULUI: O, Domnul meu, eu nu *sunt* elocvent,
nici mai înainte *nu am fost*, nici de când i-ai vorbit servitorului tău, ci eu
sunt greu la vorbă și încet la limbă.
11. Și DOMNUL i-a spus: Cine a făcut gura omului? Sau cine face pe
cel mut, sau pe cel surd, sau pe cel văzător, sau pe cel orb? Oare nu eu,
DOMNUL?
12. Și acum mergi și voi fi cu gura ta și te voi învăța ce să spui.
13. Iar el a spus: O, DOMNUL meu, trimite *mesajul* te rog, prin mâna
aceluia pe care îl vei trimite.
14. Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Moise și a spus: Nu
este Aaron levitul fratele tău? Știu că el poate vorbi bine. Și de asemenea,
iată, vine să te întâlnească; și când te va vedea, se va bucura în inima sa.
15. Și îi vei vorbi și vei pune cuvinte în gura lui; și voi fi cu gura ta și cu
gura lui și vă voi învăța ce veți face.
16. Și el va fi purtătorul tău de cuvânt către popor; și el va fi, el îți va fi
în loc de gură și tu îi vei fi în loc de Dumnezeu.
17. Și ia în mâna ta acest toiag, cu care vei face semne.
18. ¶ Și Moise a mers și s-a întors la Ietro, socrul său, și i-a spus: Te rog,
lasă-mă să merg și să mă întorc la frații mei care *sunt* în Egipt și să văd
dacă ei sunt încă în viață. Și Ietro i-a spus lui Moise: Du-te în pace.
19. Și DOMNUL i-a spus lui Moise în Madian: Du-te, întoarce-te în Egipt,
pentru că toți bărbații care ți-au căutat viața sunt morți.
20. Și Moise a luat pe soția sa și fiii săi și i-a așezat pe măgar și s-a întors
în țara Egiptului; și Moise a luat toiagul lui Dumnezeu în mâna sa.
21. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Când mergi să te întorci în Egipt,
vezi ca tu să faci înaintea lui Faraon toate acele minuni pe care le-am pus
în mâna ta; dar voi împietri inima lui, ca el să nu lase poporul să plece.
22. Și îi vei spune lui Faraon: Astfel spune DOMNUL: Israel *este* fiul
meu, întâiul meu născut;
23. Și îți spun: Lasă pe fiul meu să plece ca să îmi servească; și dacă
refuzi să îl lași să plece, iată, voi ucide pe fiul tău, pe întâiul tău născut.
24. ¶ Și s-a întâmplat pe cale, la han, că DOMNUL l-a întâlnit și a căutat
să îl ucidă.
25. Atunci Sefora a luat o piatră ascuțită și a retezat prepușul fiului ei și a
aruncat-*o* la picioarele lui și a spus: Cu adevărat tu îmi *ești* un soț sângeros.
26. Așa că el l-a lăsat să meargă, atunci ea a spus: Un soț sângeros *ești*,
din cauza circumciziei.

27. Și DOMNUL i-a spus lui Aaron: Du-te în pustie să întâlnești pe Moise. Și a mers și l-a întâlnit în muntele lui Dumnezeu și l-a sărutat.
28. Și Moise i-a povestit lui Aaron toate cuvintele DOMNULUI, *cel* care l-a trimis, și toate semnele pe care el i le-a poruncit.
29. Și Moise și Aaron au mers și au adunat pe toți bătrânii copiilor lui Israel;
30. Și Aaron a spus toate cuvintele pe care Domnul le-a spus lui Moise și a făcut semnele înaintea ochilor poporului.
31. Și poporul a crezut; și când au auzit că DOMNUL a vizitat pe copiii lui Israel și că el a privit la necazul lor, atunci și-au aplecat capetele și s-au închinat.

CAPITOLUL 5

ȘI după aceea Moise și Aaron au intrat și au spus lui Faraon: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi țină o sărbătoare în pustie.
2. Și Faraon a spus: Cine *este* DOMNUL, ca să ascult de vocea lui pentru a lăsa pe Israel să plece? Nu-l cunosc pe DOMNUL, nici nu voi lăsa pe Israel să plece.
3. ¶ Iar ei au spus: Dumnezeul evreilor s-a întâlnit cu noi; lasă-ne să mergem, te rugăm, *într-o* călătorie de trei zile în deșert și să sacrificăm DOMNULUI Dumnezeul nostru, ca nu cumva el să cadă asupra noastră cu ciumă sau cu sabie.
4. Și împăratul Egiptului le-a spus: Moise și Aaron, de ce eliberați poporul de la muncile lui? Mergeți la poverile voastre.
5. Și Faraon a spus: Iată, poporul țării, acum *ei sunt* mulți și îi faceți să se odihnească de poverile lor.
6. Și Faraon a poruncit în aceeași zi asupritorilor poporului și ofițerilor lor, spunând:
7. Să nu mai dați poporului paie pentru a face cărămidă, ca până acum, să meargă ei să își adune paie.
8. Și numărul de cărămizi, pe care l-au făcut până acum, să le impuneți; nu scădeți *nimic* din el, pentru că *sunt* leneși; de aceea strigă, spunând: Lasă-ne să mergem *și* să sacrificăm Dumnezeului nostru.
9. Îngreunați munca acestor oameni, ca ei să ostenească în ea; și să nu dea atenție la cuvinte deșarte.
10. ¶ Și asupritorii poporului au ieșit și ofițerii lor și au vorbit poporului, spunând: Astfel spune Faraon: Nu vă voi da paie.
11. Mergeți, procurați-vă paie de unde le puteți găsi; totuși nimic din munca voastră nu va fi micșorat.
12. Așa că poporul a fost împrăștiat prin toată țara Egiptului să adune miriște în loc de paie.
13. Și asupritorii *îi* grăbeau, spunând: Împliniți muncile voastre, sarcinile *voastre* zilnice, ca și când erau paie.
14. Și ofițerii copiilor lui Israel, pe care asupritorii Faraonului i-au pus peste ei, au fost bătuți *și* întrebați: Pentru ce nu ați împlinit sarcina voastră în facerea de cărămizi deopotrivă ieri și azi, ca până acum?

15. ¶ Atunci ofițerii copiilor lui Israel au venit și au strigat la Faraon, spunând: Pentru ce te porți astfel cu servitorii tăi?
16. Nu este dat *niciun* pai servitorilor tăi și ne spun: Faceți cărămizi! Și, iată, servitorii tăi *sunt* bătuți; dar vina *este* în propriul tău popor.
17. Dar el a spus: Voi *sunteți* leneși, *sunteți* leneși; de aceea spuneți: Lasă-ne să mergem *și* să sacrificăm DOMNULUI.
18. Duceți-vă acum și lucrați; căci nu vi se va da *niciun* pai, totuși veți da același număr de cărămizi.
19. Și ofițerii copiilor lui Israel au văzut *că erau* într-o *situație* rea, după ce s-a spus: Nu veți micșora *nimic* din sarcina voastră zilnică de cărămizi.
20. Și l-au întâlnit pe Moise și pe Aaron, care stăteau în picioare pe cale, pe când veneau de la Faraon,
21. Și le-au spus: DOMNUL să privească spre voi și să judece; fiindcă ați făcut mirosul nostru să fie detestat în ochii lui Faraon și în ochii servitorilor săi, să pună o sabie în mâna lor pentru a ne ucide.
22. Și Moise s-a întors la DOMNUL și a spus: Doamne, pentru ce te-ai purtat atât de rău cu acest popor? De ce oare m-ai trimis?
23. Căci de când am venit la Faraon să vorbesc în numele tău, el a făcut rău acestui popor; și nu ai eliberat nicidecum pe poporul tău.

CAPITOLUL 6

ATUNCI DOMNUL i-a spus lui Moise: Acum vei vedea ce îi voi face lui Faraon: căci cu o mână puternică îi va lăsa să plece și cu o mână puternică îi va alunga afară din țara lui.
2. Și Dumnezeu i-a vorbit lui Moise și i-a spus: Eu *sunt* DOMNUL;
3. Și m-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, prin *numele de* Dumnezeu Atotputernic, dar prin numele meu IEHOVA nu le-am fost cunoscut.
4. Și de asemenea am întemeiat legământul meu cu ei, pentru a le da țara lui Canaan, țara călătoriei lor, în care au fost străini.
5. Și de asemenea am auzit geamătul copiilor lui Israel, pe care egiptenii îi țin în robie; și mi-am adus aminte legământul meu.
6. De aceea spune copiilor lui Israel: Eu *sunt* DOMNUL și vă voi scoate de sub poverile egiptenilor și vă voi scăpa din sclavia lor și vă voi răscumpăra cu braț întins și cu mari judecăți,
7. Și vă voi lua la mine ca popor și vă voi fi Dumnezeu; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru, care vă scoate de sub poverile egiptenilor.
8. Și vă voi duce în țara pe care am jurat să o dau lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob; și v-o voi da ca moștenire: Eu *sunt* DOMNUL.
9. Și Moise a vorbit astfel copiilor lui Israel, dar ei nu au dat ascultare lui Moise din cauza chinului duhului și din cauza robiei crude.
10. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
11. Intră, vorbește lui Faraon, împăratul Egiptului, ca el să lase pe copiii lui Israel să plece din țara sa.

12. Și Moise a vorbit înaintea DOMNULUI, spunând: Iată, copiii lui Israel nu mi-au dat ascultare; cum mă va asculta Faraon pe mine, care *sunt* al buzelor necircumcise?
13. Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron și le-a dat o poruncă pentru copiii lui Israel și pentru Faraon, împăratul Egiptului, pentru a duce pe copiii lui Israel afară din țara Egiptului.
14. ¶ Aceștia *sunt* capii caselor părinților lor: Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel: Hanoc și Palu Hețron și Carmi; acestea *sunt* familiile lui Ruben.
15. Și fiii lui Simeon: Iemuel și Iamin și Ohad și Iachin și Țohar și Șaul, fiul unei femei canaanite; acestea *sunt* familiile lui Simeon.
16. Și acestea *sunt* numele fiilor lui Levi, conform cu generațiile lor: Gherșon și Chehat și Merari; și anii vieții lui Levi *au fost* o sută treizeci și șapte de ani.
17. Fiii lui Gherșon: Libni și Șimi, conform cu familiile lor.
18. Și fiii lui Chehat: Amram și Ițehar și Hebron și Uziel; și anii vieții lui Chehat *au fost* o sută treizeci și trei de ani.
19. Și fiii lui Merari: Mahli și Muși; acestea *sunt* familiile lui Levi conform cu generațiile lor.
20. Și Amram a luat la el pe Iochebed, sora tatălui său, de soție; și ea i-a născut pe Aaron și pe Moise; și anii vieții lui Amram *au fost* o sută treizeci și șapte de ani.
21. Și fiii lui Ițehar: Core și Nefeg și Zicri.
22. Și fiii lui Uziel: Mișael și Elițafan și Zitri.
23. Și Aaron a luat la el pe Elișeba, fiica lui Aminadab, sora lui Nașon, de soție; și ea i-a născut pe Nadab și pe Abihu pe Eleazar și pe Itamar.
24. Și fiii lui Core: Asir și Elcana și Abiasaf; acestea *sunt* familiile coreiților.
25. Și Eleazar, fiul lui Aaron, a luat la el pe *una* din fiicele lui Putiel de soție; și ea i-a născut pe Fineas; aceștia *sunt* capii părinților leviților conform cu familiile lor.
26. Aceștia *sunt* acel Aaron și *acel* Moise, cărora DOMNUL le-a spus: Scoateți pe copiii lui Israel din țara Egiptului, conform cu oștirile lor.
27. Aceștia *sunt* cei care au vorbit lui Faraon, împăratul Egiptului, să scoată pe copiii lui Israel din Egipt; aceștia *sunt* acel Moise și *acel* Aaron.
28. Și s-a întâmplat, în ziua *când* DOMNUL i-a vorbit lui Moise în țara Egiptului,
29. Că DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: Eu *sunt* DOMNUL; spune-i lui Faraon, împăratul Egiptului, tot ceea ce îți spun.
30. Și Moise a spus înaintea DOMNULUI: Iată, eu *sunt* al buzelor necircumcise și cum îmi va da ascultare Faraon?

CAPITOLUL 7

ȘI DOMNUL i-a spus lui Moise: Vezi, te-am făcut un dumnezeu pentru Faraon; și Aaron, fratele tău, va fi profetul tău.

2. Vei vorbi tot ceea ce îți poruncesc; și Aaron, fratele tău, îi va vorbi lui
Faraon, ca el să trimită afară pe copiii lui Israel din țara lui.
3. Și voi împietri inima lui Faraon și voi înmulți semnele mele și minunile
mele în țara Egiptului.
4. Dar Faraon nu vă va da ascultare, ca să pun mâna mea asupra Egiptului
și să scot oștirile mele *și* poporul meu, copiii lui Israel, afară din țara
Egiptului prin mari judecăți.
5. Și egiptenii vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când întind mâna mea
asupra Egiptului și aduc afară copiii lui Israel de printre ei.
6. Și Moise și Aaron au făcut precum le-a poruncit DOMNUL, astfel
au făcut.
7. Și Moise *era* în vârstă de optzeci de ani și Aaron în vârstă de optzeci
și trei de ani când i-au vorbit lui Faraon.
8. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:
9. Când Faraon vă va vorbi, spunând: Arătați un miracol pentru voi,
atunci să îi spui lui Aaron: Ia-ți toiagul și aruncă-*l* înaintea lui Faraon *și*
acesta va deveni un șarpe.
10. Și Moise și Aaron au intrat la Faraon și au făcut astfel precum DOMNUL
poruncise; și Aaron și-a aruncat jos toiagul înaintea lui Faraon și înaintea
servitorilor săi și acesta a devenit un șarpe.
11. Atunci Faraon de asemenea a chemat înțelepții și vrăjitorii;
acum magicienii Egiptului, ei de asemenea au făcut în același fel cu
farmecele lor.
12. Căci fiecare și-a aruncat jos toiagul și acestea au devenit șerpi; dar
toiagul lui Aaron a înghițit toiegele lor.
13. Și el a împietrit inima lui Faraon, *astfel* că el nu le-a dat ascultare;
precum DOMNUL spusese.
14. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Inima lui Faraon *este* împietrită, el
refuză să lase poporul să plece.
15. Du-te la Faraon *mâine* dimineață; iată, el iese la apă; și vei sta în picioare
la malul râului, întâmpinându-l; și ia în mâna ta toiagul care a fost prefăcut
în șarpe.
16. Și spune-i: DOMNUL Dumnezeul evreilor m-a trimis la tine, zicând:
Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească în pustie; și, iată, până acum
ai refuzat să asculți.
17. Astfel vorbește DOMNUL: În aceasta vei cunoaște că eu *sunt* DOMNUL:
iată, voi lovi cu toiagul care *este* în mâna mea apele care *sunt* în râu și ele
vor fi prefăcute în sânge.
18. Și peștii care *sunt* în râu vor muri și râul se va împuți; și egiptenii se
vor dezgusta să bea apa din râu.
19. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Spune lui Aaron: Ia-ți toiagul și
întinde-ți mâna asupra apelor Egiptului, asupra pâraielor lor, asupra râurilor
lor și asupra iazurilor lor și asupra tuturor bălților lor de apă, ca ele să
devină sânge; și *ca* să fie sânge prin toată țara Egiptului, deopotrivă în *vase*
de lemn și în *vase* de piatră.

20. Și Moise și Aaron au făcut astfel, precum DOMNUL le-a poruncit; și el a ridicat toiagul și a lovit apele care *erau* în râu, înaintea ochilor lui Faraon și înaintea ochilor servitorilor săi; și toate apele care *erau* în râu au fost prefăcute în sânge.
21. Și peștii care *erau* în râu au murit; și râul s-a împuțit și egiptenii nu au putut bea din apa din râu; și a fost sânge prin toată țara Egiptului.
22. Și magicienii Egiptului au făcut în același fel cu farmecele lor; și inima lui Faraon a fost împietrită, nici nu le-a dat el ascultare; precum DOMNUL spusese.
23. Și Faraon s-a întors și a mers în casa lui, *dar* nici la aceasta nu și-a pus inima.
24. Și toți egiptenii au săpat de jur împrejurul râului pentru apă ca să bea, pentru că nu puteau bea din apa din râu.
25. Și s-au împlinit șapte zile, după ce DOMNUL lovise râul.

CAPITOLUL 8

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Du-te la Faraon și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească.
2. Și dacă tu refuzi să *îi* lași să plece, iată, voi lovi tot cuprinsul tău cu broaște;
3. Și râul va aduce broaște din abundență, care vor urca și vor veni în casa ta și în camera ta de dormit și pe patul tău și în casa servitorilor tăi și pe poporul tău și în cuptoarele tale și în covețile tale.
4. Și broaștele vor urca deopotrivă pe tine și pe poporul tău și pe toți servitorii tăi.
5. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Spune-i lui Aaron: Întinde-ți mâna cu toiagul tău asupra pâraielor, asupra râurilor și asupra iazurilor și fă să urce broaște asupra țării Egiptului.
6. Și Aaron și-a întins mâna asupra apelor Egiptului; și broaștele au urcat și au acoperit țara Egiptului.
7. Și magicienii au făcut în același fel cu farmecele lor și au adus broaște asupra țării Egiptului.
8. Atunci Faraon a trimis după Moise și Aaron și a spus: Rugați pe DOMNUL ca el să depărteze broaștele de la mine și de la poporul meu; și voi lăsa poporul să plece, ca să sacrifice DOMNULUI.
9. Iar Moise i-a spus lui Faraon: Făleşte-te înaintea mea! Când să mă rog pentru tine și pentru servitorii tăi și pentru poporul tău, să distrugă broaștele de la tine și casele tale, *ca* ele să rămână numai în râu?
10. Iar el a spus: Mâine. Iar el a spus: *Fie aceasta* conform cuvântului tău, ca tu să cunoști că nu *este* nimeni asemenea DOMNULUI Dumnezeul nostru.
11. Și broaștele se vor depărta de la tine și de la casele tale și de la servitorii tăi și de la poporul tău; ele vor rămâne numai în râu.
12. Și Moise și Aaron au ieșit de la Faraon; și Moise a strigat către DOMNUL din cauza broaștelor pe care le adusese împotriva lui Faraon.

13. Și DOMNUL a făcut conform cuvântului lui Moise; și au murit broaștele din case, din sate și din câmpuri.
14. Și ei le-au adunat în grămezi: și țara s-a împuțit.
15. Dar când Faraon a văzut că a avut un răgaz și-a împietrit inima și nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese.
16. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Spune-i lui Aaron: Întinde-ți toiagul și loveşte țărâna pământului, ca aceasta să devină păduchi prin toată țara Egiptului.
17. Și au făcut astfel. Și Aaron și-a întins mâna cu toiagul său și a lovit țărâna pământului și aceasta a devenit păduchi pe om și pe vită; toată țărâna țării a devenit păduchi prin toată țara Egiptului.
18. Și magicienii au făcut în același fel cu farmecele lor ca să aducă păduchi, dar nu au putut, așa că au fost păduchi pe om și pe vită.
19. Atunci magicienii i-au spus lui Faraon: Acesta *este* degetul lui Dumnezeu; și inima lui Faraon s-a împietrit și nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese.
20. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scoală-te devreme dimineața și stai în picioare înaintea lui Faraon; iată, el iese la apă; și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească.
21. Altfel, dacă tu nu vei lăsa poporul meu să plece, iată, voi trimite roiuri *de muște* pe tine și pe servitorii tăi și pe poporul tău și în casele tale, și casele egiptenilor vor fi pline de roiuri *de muște* și de asemenea pământul pe care ei *sunt*.
22. Și voi separa în acea zi ținutul Gosen, în care poporul meu locuiește, *astfel* că nu vor fi roiuri *de muște* acolo; pentru ca să cunoști că eu *sunt* DOMNUL în mijlocul pământului.
23. Și voi face o deosebire între poporul meu și poporul tău: mâine va fi acest semn.
24. Și DOMNUL a făcut astfel; și a venit un apăsător roi *de muște* în casa lui Faraon și *în* casele servitorilor săi și în toată țara Egiptului: țara a fost stricată din cauza roiului *de muște*.
25. Și Faraon a trimis după Moise și Aaron și a spus: Mergeți, sacrificați Dumnezeului vostru în țară.
26. Și Moise a spus: Nu se cuvine să facem astfel; căci urâciunea egiptenilor vom sacrifica DOMNULUI, Dumnezeul nostru; iată, vom sacrifica urâciunea egiptenilor înaintea ochilor lor și nu vor arunca cu pietre în noi?
27. Vom merge trei zile de călătorie în pustie și vom sacrifica DOMNULUI Dumnezeul nostru, așa cum el ne-a poruncit.
28. Și Faraon a spus: Vă voi lăsa să plecați, ca să sacrificați DOMNULUI Dumnezeul vostru, în pustie; numai să nu mergeți foarte departe. Rugați-vă pentru mine.
29. Și Moise a spus: Iată, eu ies de la tine și voi ruga pe DOMNUL ca roiurile *de muște* să se depărteze de la Faraon, de la servitorii săi și de la poporul său, mâine; dar Faraon să nu se mai poarte înșelător, nelăsând poporul să plece să sacrifice DOMNULUI.
30. Și Moise a ieșit de la Faraon și l-a implorat pe DOMNUL.

31. Și DOMNUL a făcut conform cuvântului lui Moise; și el a îndepărtat roiurile *de muște* de la Faraon, de la servitorii săi și de la poporul lui; nu a rămas niciuna.
32. Și Faraon și-a împietrit inima și de această dată și a refuzat să lase poporul să plece.

CAPITOLUL

9 ATUNCI DOMNUL i-a spus lui Moise: Intră la Faraon și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeul evreilor: Lasă poporul meu să plece ca să îmi servească.
2. Căci dacă refuzi să *îi* lași să plece și îi vei ține pe loc,
3. Iată, mâna DOMNULUI este asupra vitelor tale din câmp, asupra cailor, asupra măgarilor, asupra cămilelor, asupra boilor și asupra oilor *tale*: *va fi* o ciumă foarte apăsătoare.
4. Și DOMNUL va face deosebire între vitele lui Israel și vitele Egiptului, și nu va muri nimic din tot *ce este* al copiilor lui Israel.
5. Și DOMNUL a rânduit un timp cuvenit, spunând: Mâine DOMNUL va face acest lucru în țară.
6. Și DOMNUL a făcut acel lucru a doua zi și toate vitele Egiptului au murit, dar din vitele copiilor lui Israel nu a murit niciuna.
7. Și Faraon a trimis și, iată, nu a murit niciuna dintre vitele israeliților. Și inima lui Faraon s-a împietrit și nu a lăsat poporul să plece.
8. ¶ Și DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron: Luați-vă mâinile pline cu cenușă din cuptor și Moise să o arunce spre cer înaintea ochilor lui Faraon.
9. Și va deveni țărână în toată țara Egiptului și va fi ulcer, răspândindu-se *cu* bășici pe om și pe vită, prin toată țara Egiptului.
10. Și au luat cenușă din cuptor și au stat în picioare înaintea lui Faraon; și Moise a aruncat *cenușa* în sus spre cer; și aceasta a devenit un ulcer, răspândindu-se *cu* bășici pe om și pe vită.
11. Și magicienii nu au putut sta în picioare înaintea lui Moise din cauza ulcerelor, pentru că ulcerul era peste magicieni și peste toți egiptenii.
12. Și DOMNUL a împietrit inima lui Faraon și nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese lui Moise.
13. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scoală-te devreme dimineața și stai în picioare înaintea lui Faraon și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeul evreilor: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească.
14. Căci de această dată voi trimite toate plăgile mele asupra inimii tale și asupra servitorilor tăi și asupra poporului tău, ca să cunoști că nu *este* nimeni asemenea mie pe tot pământul.
15. Căci acum îmi voi întinde mâna, ca să te lovesc pe tine și poporul tău cu ciumă; și vei fi stârpit de pe pământ.
16. Și tocmai pentru această cauză te-am ridicat, ca să îmi arăt în tine puterea, și ca numele meu să fie vestit peste tot pământul.

17. Te mai înalți tu însuți împotriva poporului meu, ca să refuzi să îi lași
să plece?
18. Iată, mâine, pe timpul acesta, voi face să plouă o grindină foarte
apăsătoare, așa cum nu a fost în Egipt de la întemeierea lui chiar
până acum.
19. De aceea trimite acum *și* adună vitele tale și tot ceea ce ai în câmp; *căci*
fiecare om și animal care va fi găsit în câmp și nu va fi adus acasă, grindina
va cădea peste ei și vor muri.
20. Cel ce s-a temut de cuvântul DOMNULUI printre servitorii lui Faraon
a pus pe servitorii săi și vitele sale să fugă în case;
21. Și cel ce nu a luat în considerare cuvântul DOMNULUI a lăsat pe
servitorii săi și vitele sale în câmp.
22. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna spre cer, ca să fie
grindină în toată țara Egiptului, peste om și peste animal și peste fiecare
iarbă din câmp, prin toată țara Egiptului.
23. Și Moise și-a întins toiagul spre cer și DOMNUL a trimis tunet și
grindină și focul a alergat de-a lungul pământului; și DOMNUL a plouat
grindină peste țara Egiptului.
24. Astfel a fost grindină și foc amestecat cu grindină, foarte apăsătoare,
cum nu a mai fost asemenea în toată țara Egiptului de când a devenit
o națiune.
25. Și grindina a lovit în toată țara Egiptului tot ce *era* în câmp, deopotrivă
om și animal; și grindina a lovit fiecare iarbă din câmp și a frânt fiecare
copac din câmp.
26. Numai în ținutul Gosen, unde *erau* copiii lui Israel, nu a
fost grindină.
27. Și Faraon a trimis și a chemat pe Moise și Aaron și le-a spus: Eu
am păcătuit de această dată; DOMNUL *este* drept și eu și poporul meu
suntem stricați.
28. Rugați pe DOMNUL (pentru că *este* destul) ca să nu *mai* fie tunete
puternice și grindină; și vă voi lăsa să plecați și nu veți mai sta.
29. Și Moise i-a spus: Imediat ce voi fi ieșit din cetate, îmi voi întinde
mâinile spre DOMNUL; *și* tunetul va înceta, nici nu va mai fi grindină; ca
să știi că pământul *este* al DOMNULUI.
30. Dar cât despre tine și servitorii tăi, știu că nu vă veți teme de DOMNUL
Dumnezeu.
31. Și inul și orzul au fost lovite, pentru că orzul *era* în spic și inul *era* înflorit.
32. Dar grâul și secara nu au fost lovite, fiindcă nu *erau* coapte.
33. Și Moise a ieșit din cetate de la Faraon și și-a întins mâinile spre
DOMNUL; și tunetele și grindina au încetat și ploaia nu a *mai* fost turnată
pe pământ.
34. Și când Faraon a văzut că ploaia și grindina și tunetele au încetat, a
păcătuit și mai mult și și-a împietrit inima, el și servitorii săi.
35. Și inima lui Faraon s-a împietrit și nu a lăsat pe copiii lui Israel să plece;
precum DOMNUL vorbise prin Moise.

CAPITOLUL

10 ŞI DOMNUL i-a spus lui Moise: Intră la Faraon, pentru că i-am împietrit inima şi inima servitorilor săi, ca să pot arăta aceste semne ale mele înaintea lui;
2. Şi ca să spui în urechile fiului tău şi a fiului fiului tău, ce lucruri am lucrat în Egipt şi semnele mele pe care le-am făcut printre ei, ca ei să ştie că eu *sunt* DOMNUL.
3. Şi Moise şi Aaron au intrat la Faraon şi i-au spus: Astfel vorbeşte DOMNUL Dumnezeul evreilor: Până când vei refuza să te umileşti înaintea mea? Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească.
4. Altfel, dacă refuzi să laşi poporul meu să plece, iată, mâine voi aduce lăcustele în cuprinsul tău;
5. Şi ele vor acoperi faţa pământului, ca nimeni să nu poată vedea pământul; şi ele vor mânca rămăşiţa a ceea ce a scăpat, care ţi-a rămas de la grindină, şi vor mânca fiecare copac care creşte pentru tine din câmp;
6. Şi ele vor umple casele tale şi casele tuturor servitorilor tăi şi casele tuturor egiptenilor, ceea ce nici părinţii tăi, nici părinţii părinţilor tăi nu au văzut, din ziua de când au fost pe pământ până în această zi. Şi s-a întors şi a ieşit de la Faraon.
7. Şi servitorii lui Faraon i-au spus: Până când acest om va fi o cursă pentru noi? Lasă bărbaţii să plece, ca să servească pe DOMNUL Dumnezeul lor; încă nu ştii că Egiptul este distrus?
8. Şi Moise şi Aaron au fost aduşi din nou la Faraon; iar el le-a spus: Mergeţi, serviţi DOMNULUI Dumnezeul vostru; *dar* cine *sunt* cei ce vor merge?
9. Şi Moise a spus: Vom merge cu tinerii noştri şi cu bătrânii noştri, cu fiii noştri şi cu fiicele noastre, cu turmele noastre şi cu cirezile noastre vom merge, pentru că *trebuie să ţinem* o sărbătoare DOMNULUI.
10. Iar el le-a spus: DOMNUL să fie astfel cu voi, precum o să vă las să plecaţi şi micuţii voştri; vedeţi că răul *este* înaintea voastră.
11. Nu aşa: duceţi-vă acum, cei *ce sunteţi* bărbaţi, şi serviţi DOMNULUI; căci aceasta aţi dorit. Şi au fost alungaţi din prezenţa lui Faraon.
12. ¶ Şi DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ţi mâna peste ţara Egiptului pentru lăcuste, pentru ca ele să urce peste ţara Egiptului şi să mănânce fiecare iarbă a pământului, tot ce grindina a lăsat.
13. Şi Moise şi-a întins toiagul asupra ţării Egiptului şi DOMNUL a adus un vânt de est peste ţară toată ziua aceea şi toată noaptea; *şi* când a fost dimineaţă, vântul de est a adus lăcustele.
14. Şi lăcustele au urcat peste toată ţara Egiptului şi s-au aşezat foarte apăsătoare în tot cuprinsul Egiptului; înaintea lor nu au fost astfel de lăcuste ca ele, nici după ele nu vor fi asemenea.
15. Căci ele au acoperit faţa întregului pământ, aşa că ţara s-a întunecat; şi au mâncat fiecare iarbă a pământului şi tot rodul pomilor pe care grindina i-a lăsat; şi nu a rămas niciun lucru verde în copaci, sau în ierburile câmpului, prin toată ţara Egiptului.

16. Atunci Faraon a trimis după Moise și Aaron în grabă și a spus: Eu am păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeul vostru și împotriva voastră.
17. De aceea acum iartă, te rog, păcatul meu numai de această dată și rugați pe DOMNUL Dumnezeul vostru să îndepărteze de la mine numai această moarte.
18. Și a ieșit de la Faraon și l-a implorat pe DOMNUL.
19. Și DOMNUL a întors un vânt foarte puternic din vest, care a îndepărtat lăcustele și le-a aruncat în Marea Roșie; nu a rămas nicio lăcustă în tot cuprinsul Egiptului.
20. Dar DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, așa că a refuzat să lase copiii lui Israel să plece.
21. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna spre cer, ca să fie întuneric peste țara Egiptului, *un* întuneric *care* să poată fi pipăit.
22. Și Moise și-a întins mâna spre cer; și a fost întuneric gros în toată țara Egiptului trei zile.
23. Nu s-au văzut unul pe altul, nici nu s-a ridicat vreunul din locul lui pentru trei zile; dar toți copiii lui Israel au avut lumină în locuințele lor.
24. Și Faraon a chemat pe Moise și a spus: Mergeți, serviți DOMNULUI; numai turmele voastre și cirezile voastre să rămână *aici*; micuții voștri să meargă de asemenea cu voi.
25. Și Moise a spus: Tu trebuie să ne dai de asemenea sacrificii și ofrande arse, ca să sacrificăm DOMNULUI Dumnezeul nostru.
26. Vitele noastre de asemenea vor merge cu noi, nicio copită nu va rămâne, pentru că dintre ele trebuie să luăm pentru a servi DOMNULUI Dumnezeul nostru; și nu știm cu ce trebuie să servim pe DOMNUL, până ce nu mergem acolo.
27. Dar DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, iar el a refuzat să îi lase să plece.
28. Și Faraon i-a spus: Du-te de la mine, ia seama la tine însuți; să nu mai vezi fața mea, pentru că în ziua când vei vedea fața mea vei muri.
29. Iar Moise a spus: Tu ai vorbit bine, nu voi mai vedea fața ta.

CAPITOLUL 11

ȘI DOMNUL i-a spus lui Moise: Totuși voi aduce *încă* o plagă peste Faraon și peste Egipt; după aceea vă va lăsa să plecați de aici; când *vă* va lăsa să plecați, cu adevărat vă va arunca afară de aici de tot.
2. Vorbește acum în urechile poporului și fiecare bărbat să împrumute de la vecinul lui și fiecare femeie de la vecina ei, bijuterii de argint și bijuterii de aur.
3. Și DOMNUL a dat poporului favoare înaintea ochilor egiptenilor. Mai mult, bărbatul Moise *a fost* foarte mare în țara Egiptului, înaintea ochilor servitorilor lui Faraon și înaintea ochilor poporului.
4. ¶ Și Moise a spus: Astfel vorbește DOMNUL: Spre miezul nopții voi ieși în mijlocul Egiptului.

5. Și toți întâii născuți în țara Egiptului vor muri, de la întâiul născut al lui Faraon care șade pe tronul lui, chiar până la întâiul născut al servitoarei care *este* în spatele morii; și toți întâii născuți ai animalelor.
6. Și va fi un mare strigăt prin toată țara Egiptului, așa cum nu a fost niciunul asemenea lui, nici nu va mai fi unul asemenea lui.
7. Dar împotriva vreunuia dintre copiii lui Israel niciun câine nu își va mișca limba, împotriva omului sau animalului, ca să știți că DOMNUL face deosebire între egipteni și Israel.
8. Și toți acești servitori ai tăi vor coborî la mine și mi se vor prosterna, spunând: Ieși afară și tot poporul care te urmează, și după aceasta voi ieși. Și el a ieșit de la Faraon într-o mare mânie.
9. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Faraon nu vă va da ascultare, ca minunile mele să fie înmulțite în țara Egiptului.
10. Și Moise și Aaron au făcut toate aceste minuni înaintea lui Faraon; și DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, ca el să refuze să lase copiii lui Israel să plece din țara sa.

CAPITOLUL 12

ȘI DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului, spunând:
2. Această lună *va fi* pentru voi începutul lunilor; aceasta *va fi* prima lună a anului pentru voi.
3. Vorbiți întregii adunări a lui Israel, spunând: În *ziua* a zecea a acestei luni își vor lua un miel, fiecare bărbat, conform cu casa părinților *lor*, un miel pentru o casă;
4. Și dacă este casa prea mică pentru acest miel, să *îl* ia și vecinul său de lângă casa lui conform cu numărul sufletelor; fiecare conform cu mâncarea lui să vă faceți socoteala pentru miel.
5. Mielul vostru să fie fără cusur, o parte bărbătească de un an; să *îl* luați dintre oi sau dintre capre;
6. Și să îl păstrați până în a paisprezecea zi a lunii acesteia; și întreagă mulțimea adunării lui Israel să îl înjunghie seara.
7. Și să ia din acest sânge și să lovească *sângele* pe cei doi ușori și pe pragul de sus al ușii caselor, în care îl vor mânca.
8. Și să mănânce carnea în acea noapte, friptă cu foc și azime; *și* cu *ierburi* amare să îl mănânce.
9. Nu îl mâncați crud, nici fiert de loc în apă, ci fript *cu* foc; capul lui cu picioarele lui și cu măruntaiele lui.
10. Și să nu lăsați nimic să rămână din el până dimineața; și ceea ce rămâne din el până dimineața să îl ardeți cu foc.
11. Și astfel să îl mâncați; *cu* coapsele voastre încinse, sandalele voastre în picioarele voastre și toiagul vostru în mâna voastră; și să îl mâncați în grabă; acesta *este* paștele DOMNULUI.
12. Pentru că voi trece prin țara Egiptului în această noapte și voi lovi pe tot întâiul născut în țara Egiptului, deopotrivă om și animal;

și împotriva tuturor dumnezeilor Egiptului voi face judecată: Eu *sunt* DOMNUL.
13. Și sângele vă va fi semn pe casele unde voi *sunteți*; și când eu văd sângele, voi trece peste voi; și când lovesc țara Egiptului, plaga nu va fi peste voi, ca să *vă* nimicească.
14. Și această zi să vă fie pentru amintire; și să o țineți *ca* sărbătoare DOMNULUI prin toate generațiile voastre; să o țineți *ca* sărbătoare printr-o rânduială pentru totdeauna.
15. Șapte zile să mâncați azime; chiar din prima zi să scoateți dospeala afară din casele voastre, pentru că oricine mănâncă pâine dospită din prima zi până în a șaptea zi, acel suflet va fi stârpit din Israel.
16. Și în prima zi *să fie* o adunare solemnă sfântă și în a șaptea zi să fie adunare solemnă sfântă pentru voi; niciun fel de lucrare să nu fie făcută în ele, în afară de *ceea* ce fiecare om trebuie să mănânce, numai aceasta să fie făcută de voi.
17. Și să țineți *sărbătoarea* azimelor; căci în chiar această zi eu am scos oștirile voastre din țara Egiptului; de aceea să țineți această zi în generațiile voastre printr-o rânduială pentru totdeauna.
18. În prima *lună*, în a paisprezecea zi a lunii, seara, să mâncați azime, până în a douăzeci și una zi a lunii, seara.
19. Șapte zile să nu se găsească dospeală în casele voastre, pentru că oricine mănâncă ceea ce este dospit, chiar acel suflet va fi stârpit din adunarea lui Israel, fie el dintre străini, fie născut în țară.
20. Să nu mâncați nimic dospit; în toate locuințele voastre să mâncați azime.
21. ¶ Atunci Moise a trimis după toți bătrânii lui Israel și le-a spus: Alegeți și luați-vă un miel conform familiilor voastre și înjunghiați paștele.
22. Și să luați un mănunchi de isop și înmuiați-*l* în sângele care *este* în strachină și loviți pragul de sus și cei doi ușori cu sângele care *este* în strachină; și niciunul din voi să nu iasă la intrarea casei sale până dimineața.
23. Pentru că DOMNUL va trece să lovească egiptenii; și când vede sângele pe pragul de sus și pe cei doi ușori, DOMNUL va trece peste ușă și nu va permite nimicitorului să intre în casele voastre să lovească.
24. Și să țineți acest lucru ca rânduială pentru tine și pentru fiii tăi pentru totdeauna.
25. Și se va întâmpla, când veți fi venit în țara pe care DOMNUL v-o va da, conform cu ce a promis, că veți ține acest serviciu.
26. Și se va întâmpla, când fiii voștri vă vor spune: Ce înseamnă acest serviciu pentru voi?
27. Că voi veți spune: Acesta *este* sacrificiul paștelui DOMNULUI, care a trecut peste casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit egiptenii și a eliberat casele noastre. Și poporul a plecat capul și s-a închinat.
28. Și copiii lui Israel au plecat și au făcut așa cum DOMNUL poruncise lui Moise și Aaron, astfel au făcut ei.
29. ¶ Și s-a întâmplat, că la miezul nopții, DOMNUL a lovit tot întâiul născut în țara Egiptului, de la întâiul născut al Faraonului, care ședea pe

tronul lui, până la întâiul născut al celui captiv care *era* în închisoare, și tot
întâiul născut al vitelor.
30. Și Faraon s-a sculat noaptea, el și toți servitorii săi și toți egiptenii; și a
fost un mare strigăt în Egipt, pentru că nu *a fost* casă unde să nu *fie* un mort.
31. Și el a trimis după Moise și Aaron noaptea și a spus: Ridicați-vă *și* ieșiți
din poporul meu, deopotrivă voi și copiii lui Israel; și mergeți, serviți pe
DOMNUL, așa cum ați spus.
32. De asemenea luați turmele voastre și cirezile voastre, așa cum ați spus;
și plecați; și de asemenea binecuvântați-mă.
33. Și egiptenii erau stăruitori asupra poporului, ca să îi trimită afară din
țară în grabă; căci spuneau: Noi toți vom muri.
34. Și oamenii au luat aluatul lor înainte ca acesta să fie dospit, covețile lor
fiind legate în hainele lor pe umerii lor.
35. Și copiii lui Israel au făcut conform cuvântului lui Moise; și au luat de
la egipteni bijuterii de argint și bijuterii de aur și haine;
36. Și DOMNUL a dat poporului favoare înaintea ochilor egiptenilor, așa că
le-au împrumutat *astfel de lucruri precum au cerut*. Și au prădat pe egipteni.
37. ¶ Și copiii lui Israel au călătorit de la Ramses la Sucot, în jur de șase
sute de mii, pe jos, *care erau* bărbați, în afară de copii.
38. Și o mulțime amestecată s-a urcat de asemenea împreună cu ei; și
turme și cirezi, *chiar* foarte multe vite.
39. Și au copt turte nedospite din aluatul pe care l-au scos din Egipt, căci
acesta nu era dospit, pentru că au fost aruncați afară din Egipt și nu puteau
întârzia, nici nu și-au pregătit merinde.
40. Și locuirea temporară a copiilor lui Israel, care au locuit în Egipt, *a fost*
de patru sute și treizeci de ani.
41. Și s-a întâmplat la sfârșitul celor patru sute treizeci de ani, în chiar aceeași
zi s-a întâmplat, că toate oștirile DOMNULUI au ieșit din țara Egiptului.
42. Aceasta *este* o noapte de ținut pentru DOMNUL pentru scoaterea
lor din țara Egiptului; aceasta *este* acea noapte a DOMNULUI pentru a fi
ținută de toți copiii lui Israel în generațiile lor.
43. ¶ Și DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron: Aceasta *este* rânduiala
paștelui: Niciun străin nu va mânca din ea;
44. Dar servitorul fiecăruia care este cumpărat cu bani, după ce l-ai
circumcis, atunci va mânca din ea.
45. Un locuitor temporar și un servitor angajat nu vor mânca din ea.
46. Într-o *singură* casă va fi ea mâncată; să nu aduci nimic din acea carne
afară din casă; nici să nu îi zdrobiți vreun os.
47. Toată adunarea lui Israel să o țină.
48. Și când un străin va locui temporar cu tine și vei ține paștele
DOMNULUI, toți cei ai lui de parte bărbătească să fie circumciși și apoi
lasă-l să se apropie și să o țină; și va fi ca unul ce este născut în țară: pentru
că niciunul necircumcis nu va mânca din ea.
49. O *singură* lege va fi pentru cel născut în țară și pentru străinul ce
locuiește temporar printre voi.

50. Astfel au făcut toți copiii lui Israel; precum DOMNUL poruncise lui Moise și Aaron, așa au făcut.
51. Și s-a întâmplat, în chiar aceeași zi, *că* DOMNUL a scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului conform armatelor lor.

CAPITOLUL 13

ȘI DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând:
2. Sfințiți-mi pe fiecare întâi născut, orice deschide pântecele printre copiii lui Israel, *deopotrivă* al omului și al vitei: acesta *este* al meu.
3. Și Moise a spus poporului: Amintiți-vă această zi, în care ați ieșit din Egipt, din casa robiei, pentru că prin tăria mâinii DOMNUL v-a scos din acest *loc*: nu se va mânca pâine dospită.
4. Astăzi ați ieșit în luna Abib.
5. Și va fi, când DOMNUL te va aduce în țara canaaniților și a hiților și a amoriților și a hiviților și a iebusiților, pe care el a jurat părinților tăi să ți-o dea, o țară în care curge lapte și miere, că în această lună vei ține acest serviciu.
6. Șapte zile să mănânci azime și în a șaptea zi *să fie* o sărbătoare pentru DOMNUL.
7. Azime să fie mâncate șapte zile; și să nu fie văzută pâine dospită la tine, nici nu va fi văzută dospeală cu tine în toate hotarele tale.
8. Și să arăți fiului tău în acea zi, spunând: *Aceasta se face* din cauza a ceea *ce* DOMNUL mi-a făcut când eu am ieșit afară din Egipt.
9. Și aceasta să îți fie ca semn pe mâna ta și pentru o amintire între ochii tăi, ca legea DOMNULUI să fie în gura ta, căci cu mână puternică DOMNUL te-a scos din Egipt.
10. De aceea ține această rânduială la timpul ei din an în an.
11. ¶ Și va fi, când DOMNUL te va aduce în țara canaaniților, precum a jurat părinților tăi și ți-o va da,
12. Că vei pune deoparte pentru DOMNUL tot ceea ce deschide pântecele și fiecare întâi născut care vine de la un animal pe care îl ai; cei de parte bărbătească *vor fi* ai DOMNULUI.
13. Și fiecare întâi născut al unui măgar să îl răscumperi cu un miel; și dacă refuzi să îl răscumperi, atunci să îi rupi gâtul; și tot întâiul născut al omului între copiii tăi să îl răscumperi.
14. Și va fi, când fiul tău te va întreba în timpul care vine, spunând: Ce *este* aceasta? Că îi vei zice: Prin puterea mâinii DOMNUL ne-a scos din Egipt, din casa robiei:
15. Și s-a întâmplat, când Faraon se încăpățâna să ne lase să plecăm, că DOMNUL a ucis pe fiecare întâi născut în țara Egiptului, deopotrivă întâiul născut al omului și întâiul născut al animalului; de aceea eu sacrific DOMNULUI tot ceea ce deschide pântecele, fiind de parte bărbătească; dar tot întâiul născut al copiilor mei îl răscumpăr.
16. Și va fi ca semn pe mâna ta și ca fruntarii între ochii tăi; căci prin puterea mâinii DOMNUL ne-a scos din Egipt.

17. ¶ Şi s-a întâmplat, când Faraon a lăsat poporul să plece, că Dumnezeu nu i-a condus *pe* calea ţării filistenilor, deşi aceea *era* aproape; fiindcă Dumnezeu a spus: Nu cumva să se întâmple ca poporul să se pocăiască văzând război şi să se întoarcă în Egipt;
18. Ci Dumnezeu a condus poporul *pe* calea pustiei Mării Roşii; şi copiii lui Israel au urcat înarmaţi din Egipt.
19. Şi Moise a luat oasele lui Iosif cu el, pentru că acesta luase jurământ copiilor lui Israel, spunând: Dumnezeu cu adevărat vă va vizita; şi veţi urca cu voi oasele mele de aici.
20. Şi au început călătoria lor de la Sucot şi au aşezat tabără în Etam, în marginea pustiei.
21. Şi DOMNUL a mers înaintea lor ziua într-un stâlp de nor, pentru a le conduce calea; şi noaptea într-un stâlp de foc, pentru a le dea lumină; pentru a merge zi şi noapte;
22. El nu a depărtat stâlpul de nor ziua, nici stâlpul de foc noaptea, dinaintea poporului.

CAPITOLUL

14 ŞI DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând:
2. Vorbeşte copiilor lui Israel, să se întoarcă şi să îşi aşeze tabăra înainte de Pi-Hahirot, între Migdol şi mare, înainte de Baal-Ţefon; înaintea acestuia vă veţi aşeza tabăra, lângă mare.
3. Pentru că Faraon va spune despre copiii lui Israel: Ei s-au încurcat în ţară, pustia i-a cuprins.
4. Şi voi împietri inima lui Faraon, astfel că îi va urmări; şi voi fi onorat prin Faraon şi prin toată oştirea lui; ca Egiptenii să ştie că eu *sunt* DOMNUL. Şi au făcut aşa.
5. Şi i s-a spus împăratului Egiptului că poporul a fugit; şi inima lui Faraon şi a servitorilor săi s-a întors împotriva poporului şi au spus: De ce am făcut aceasta, lăsând pe Israel să plece de la servirea noastră.
6. Şi el şi-a pregătit carul şi a luat poporul său cu el;
7. Şi a luat şase sute de care alese şi toate carele Egiptului şi căpetenii peste fiecare din ele.
8. Şi DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, împăratul Egiptului, şi a urmărit pe copiii lui Israel; şi copiii lui Israel au ieşit cu mână înaltă.
9. Dar Egiptenii i-au urmărit, toţi caii *şi* carele lui Faraon şi călăreţii lui şi oştirea lui şi i-a ajuns, aşezând tabăra lângă mare, în apropiere de Pi-Hahirot, înainte de Baal-Ţefon.
10. ¶ Şi când Faraon s-a apropiat, copiii lui Israel şi-au ridicat ochii şi, iată, egiptenii mărşăluiau după ei; şi au fost grozav de înspăimântaţi; şi copiii lui Israel au strigat către DOMNUL.
11. Şi i-au spus lui Moise: Pentru că nu *sunt* morminte în Egipt ne-ai luat tu pentru a muri în pustie? Pentru ce te-ai purtat astfel cu noi, pentru a ne scoate din Egipt?

12. Nu *este* acesta cuvântul pe care ți l-am spus în Egipt, zicând: Lasă-ne în pace, să servim egiptenilor? Pentru că *ar fi fost* mai bine să servim egiptenilor, decât să murim în pustie.
13. Și Moise a spus poporului: Nu vă temeți, stați liniștiți și veți vedea salvarea DOMNULUI, pe care el v-o va arăta astăzi; căci egiptenii pe care i-ați văzut astăzi, nu îi veți mai vedea niciodată, pentru totdeauna.
14. DOMNUL va lupta pentru voi, dar voi stați liniștiți.
15. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Pentru ce strigi către mine? Vorbește copiilor lui Israel să meargă înainte;
16. Dar ridică-ți toiagul și întinde-ți mâna peste mare și despică-o; și copiii lui Israel vor merge pe uscat prin mijlocul mării.
17. Și eu, iată, eu voi împietri inimile egiptenilor și îi vor urmări; și îmi voi aduce onoare prin Faraon și prin toată oștirea sa, prin carele sale și prin călăreții săi.
18. Și egiptenii vor ști că eu sunt DOMNUL, când mi-am adus onoare prin Faraon, prin carele sale și prin călăreții săi.
19. Și îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberei lui Israel, s-a mutat și s-a dus în spatele lor; și stâlpul de nor s-a mutat de dinaintea feței lor și a stat în spatele lor;
20. Și a venit între tabăra egiptenilor și tabăra lui Israel; și a fost un nor și întuneric *pentru ei*, dar dădea lumină noaptea *pentru aceștia*; așa că nu s-au apropiat unii de alții toată noaptea.
21. ¶ Și Moise și-a întins mâna peste mare; și DOMNUL a făcut ca marea să meargă *înapoi* printr-un puternic vânt din est toată noaptea aceea și a făcut marea pământ *uscat* și apele au fost despicate.
22. Și copiii lui Israel au mers în mijlocul mării pe *pământ* uscat; și apele le *erau* un zid pe partea dreaptă a lor și pe partea stângă a lor.
23. Și egiptenii *i*-au urmărit și au intrat după ei în mijlocul mării, toți caii lui Faraon, carele sale și călăreții săi.
24. Și s-a întâmplat, că în garda dimineții, DOMNUL a privit spre oștirea egiptenilor prin stâlpul de foc și de nor și a tulburat oștirea egiptenilor.
25. Și a scos roțile de la carele lor, ca ei să le conducă cu greutate; așa că egiptenii au spus: Să fugim de la fața lui Israel, pentru că DOMNUL luptă pentru ei împotriva egiptenilor.
26. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna peste mare, ca apele să vină înapoi peste egipteni, peste carele lor și peste călăreții lor.
27. Și Moise și-a întins mâna peste mare și marea s-a întors la puterea ei când a apărut dimineața; și egiptenii au fugit de dinaintea acesteia; și DOMNUL a doborât pe egipteni în mijlocul mării.
28. Și apele s-au întors și au acoperit carele și călăreții, *chiar* toată oștirea lui Faraon care a intrat în mare după ei; nu a rămas nici măcar unul dintre ei.

29. Dar copiii lui Israel au umblat pe pământ *uscat* în mijlocul mării; și apele le *erau* un zid de partea lor dreaptă și de partea lor stângă.
30. Astfel DOMNUL a salvat pe Israel în acea zi din mâna egiptenilor; și Israel a văzut egiptenii morți pe țărmul mării.
31. Și Israel a văzut acea măreață lucrare pe care DOMNUL a făcut-o asupra egiptenilor; și poporul s-a temut de DOMNUL și l-a crezut pe DOMNUL și pe servitorul său Moise.

CAPITOLUL 15

ATUNCI Moise și copiii lui Israel au cântat această cântare DOMNULUI și au spus, zicând: Voi cânta DOMNULUI, pentru că a triumfat glorios; calul și călărețul lui i-a aruncat în mare.
2. DOMNUL *este* puterea și cântarea mea și el a devenit salvarea mea; el *este* Dumnezeul meu și îi voi pregăti o locuință; Dumnezeul tatălui meu și îl voi înălța.
3. DOMNUL *este* un bărbat de război; DOMNUL *este* numele său.
4. Carele lui Faraon și oștirea lui le-a aruncat în mare; aleșii lui căpetenii de asemenea sunt înecați în Marea Roșie.
5. Adâncurile i-au acoperit; s-au scufundat în adâncuri ca o piatră.
6. Dreapta ta, DOAMNE, a devenit glorioasă în putere; dreapta ta, DOAMNE, a zdrobit în bucăți dușmanul.
7. Și în măreția maiestății tale ai doborât pe cei ce s-au ridicat împotriva ta; ai trimis înainte furia ta, *care* i-a mistuit ca pe miriște.
8. Și cu pufnirea *suflării* nărilor tale apele s-au adunat, potopurile au stat drept ca o movilă *și* adâncurile s-au închegat în inima mării.
9. Dușmanul a spus: Voi urmări, voi ajunge, voi împărți prada; îmi voi sătura pofta cu ei; îmi voi trage sabia, mâna mea îi va nimici.
10. Tu ai suflat cu suflarea ta, marea i-a acoperit; s-au scufundat ca plumb în apele puternice.
11. Cine *este* asemenea ție, DOAMNE, printre dumnezei? Cine *este* asemenea ție, glorios în sfințenie, înspăimântător *în* laude, făcând minuni?
12. Tu ai întins mâna ta dreaptă, pământul i-a înghițit.
13. În mila ta ai condus poporul *pe care* l-ai răscumpărat; *i*-ai călăuzit în puterea ta la sfânta ta locuință.
14. Poporul va auzi *și* se va înspăimânta; întristare îi va apuca pe locuitorii Palestinei.
15. Atunci conducătorii Edomului vor fi uimiți; bărbații tari ai Moabului, tremurând îi vor apuca; toți locuitorii din Canaan se vor topi.
16. Spaimă și groază va cădea asupra lor; prin măreția brațului tău vor fi muți ca o piatră, până când trece poporul tău, DOAMNE, până când trece poporul, *pe care* tu *l*-ai cumpărat.
17. Tu îi vei aduce înăuntru și îi vei sădi în muntele moștenirii tale, *în* locul, DOAMNE, *pe care l*-ai făcut pentru tine pentru a locui în *el*, *în* Sanctuar, DOAMNE, *pe care* mâinile tale *l*-au întemeiat.
18. DOMNUL va domni pentru totdeauna și întotdeauna.

19. Căci calul lui Faraon a intrat cu carele lui și cu călăreții lui în mare și
DOMNUL a adus înapoi apele mării peste ei; dar copiii lui Israel au mers
pe *pământ* uscat în mijlocul mării.
20. Și Miriam, profetesa, sora lui Aaron, a luat o tamburină în mâna ei; și
toate femeile au ieșit după ea cu tamburine și cu dansuri.
21. Și Miriam le-a răspuns: Cântați DOMNULUI, pentru că el a triumfat
glorios; calul și călărețul lui *i*-a aruncat în mare.
22. ¶ Astfel Moise a adus pe Israel de la Marea Roșie și au ieșit în pustia
Șur; și au mers trei zile în pustie și nu au găsit apă.
23. Și când au ajuns la Mara, nu puteau bea din apele din Mara, fiindcă
erau amare; de aceea i s-a pus numele Mara.
24. Și poporul a cârtit împotriva lui Moise, spunând: Ce vom bea?
25. Și el a strigat către DOMNUL; și DOMNUL i-a arătat un pom, *pe care*,
când *l*-a aruncat în ape, apele s-au făcut dulci; acolo le-a făcut un statut și
o rânduială și acolo i-a încercat,
26. Și a spus: Dacă vei da ascultare cu toată atenția la vocea DOMNULUI
Dumnezeul tău și vei face ceea ce este drept înaintea ochilor lui și vei
deschide urechea la poruncile lui și vei ține toate statutele lui, nu voi pune
peste tine niciuna din aceste boli pe care le-am adus peste egipteni; căci eu
sunt DOMNUL care te vindecă.
27. Și au ajuns la Elim, unde *erau* douăsprezece fântâni de apă și șaptezeci
de palmieri; și au așezat tabăra acolo lângă ape.

CAPITOLUL

16 ȘI au pornit de la Elim și toată adunarea copiilor lui Israel a ajuns
în pustia lui Sin, care *este* între Elim și Sinai, în a cincisprezecea zi
a celei de a doua luni după ieșirea lor din țara Egiptului.
2. Și toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui Moise și
Aaron în pustie;
3. Și copiii lui Israel le-au spus: Mai bine am fi murit prin mâna
DOMNULUI în țara Egiptului, când stăteam lângă oalele cu carne *și* când
mâncam pâine pe săturate, pentru că ne-ați scos în această pustie să ucideți
această toată adunarea cu foamete.
4. Atunci DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, voi face să plouă pâine din
cer pentru voi; și poporul va ieși și va aduna o anumită cantitate în fiecare
zi, ca să îi încerc, dacă vor umbla în legea mea, sau nu.
5. Și se va întâmpla, că în a șasea zi vor pregăti *ceea* ce aduc înăuntru; și
aceasta va fi de două ori mai mult decât adună zilnic.
6. Și Moise și Aaron le-au spus tuturor copiilor lui Israel: Seara, veți
cunoaște că DOMNUL v-a scos din țara Egiptului;
7. Și dimineața, veți vedea gloria DOMNULUI; pentru aceea că el aude
cârtirile voastre împotriva DOMNULUI; și ce *suntem* noi ca să cârtiți
împotriva noastră?
8. Și Moise a spus: Când DOMNUL va da carne să mâncați seara și
dimineața pâine pe săturate, *va fi semn* că DOMNUL aude cârtirile voastre

pe care le cârtiți împotriva lui; și ce *suntem* noi? Cârtirile voastre nu *sunt* împotriva noastră, ci împotriva DOMNULUI.
9. Și Moise i-a zis lui Aaron: Spune întregii adunări a copiilor lui Israel: Apropiați-vă înaintea DOMNULUI; fiindcă el a auzit cârtirile voastre.
10. Și s-a întâmplat, pe când Aaron vorbea întregii adunări a copiilor lui Israel, că au privit spre pustie și, iată, gloria DOMNULUI a apărut în nor.
11. Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând:
12. Am auzit cârtirile copiilor lui Israel. Vorbește-le, zicând: Veți mânca seara carne și dimineața veți fi săturați cu pâine; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
13. ¶ Și s-a întâmplat, că seara prepelițele au venit și au acoperit tabăra; și dimineața roua era întinsă de jur împrejurul oștirii.
14. Și după ce roua care era întinsă s-a ridicat, iată, pe fața pustiei *era* ceva mărunt rotund, mic, precum bruma pe pământ.
15. Și când copiii lui Israel au văzut-*o*, au spus unul altuia: Aceasta *este* mană, pentru că nu știau ce *era*. Și Moise le-a spus: Aceasta *este* pâinea pe care DOMNUL v-a dat-o să mâncați.
16. Acesta *este* lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit: Adunați din ea, fiecare conform cu mâncarea lui, un omer pentru fiecare om, *conform* cu numărul persoanelor voastre; luați fiecare pentru *cei* care *sunt* în corturile lui.
17. Și copiii lui Israel au făcut așa și au adunat, unii mai mult, unii mai puțin.
18. Și când au măsurat-*o* cu un omer, cel ce adunase mult nu avea nimic peste și cel ce a adunat puțin nu avea lipsă; au adunat fiecare conform cu mâncarea lui.
19. Și Moise a spus: Să nu lase nimeni din aceasta până dimineața.
20. Totuși nu au dat ascultare lui Moise; ci unii dintre ei au lăsat din aceasta până dimineața și a făcut viermi și s-a împuțit; și Moise s-a înfuriat pe ei.
21. Și au adunat-o în fiecare dimineață, fiecare conform cu mâncarea lui; și când soarele se înfierbânta, *atunci* se topea.
22. ¶ Și s-a întâmplat, *că* în a șasea zi au adunat de două ori mai multă pâine, doi omeri pentru un *om*; și toți conducătorii adunării au venit și i-au spus lui Moise.
23. Iar el le-a spus: Aceasta *este ceea* ce DOMNUL a spus: Mâine *este* odihna sfântului sabat către DOMNUL; coaceți *ceea* ce aveți să coaceți *astăzi* și fierbeți ce *aveți* să fierbeți; și ce rămâne peste, puneți deoparte pentru voi ca să se păstreze până dimineața.
24. Și au pus-o deoparte până dimineața, precum Moise a poruncit; și nu s-a împuțit, nici nu a fost vreun vierme în ea.
25. Și Moise a spus: Mâncați-o astăzi; căci astăzi *este* un sabat către DOMNUL; astăzi nu o veți găsi în câmp.
26. Șase zile o veți aduna; dar în ziua a șaptea, *care este* sabatul, nu va fi nimic în ea.
27. Și s-a întâmplat, *că* au ieșit *unii* dintre oameni în ziua a șaptea să adune și nu au găsit *nimic*.

28. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Până când veți refuza să țineți poruncile mele și legile mele.
29. Vedeți, pentru că DOMNUL v-a dat sabatul, de aceea vă dă în ziua a șasea pâinea pentru două zile; stați fiecare om la locul lui, să nu iasă nimeni din locul lui în ziua a șaptea.
30. Așa că poporul s-a odihnit în ziua a șaptea.
31. Și casa lui Israel a pus numele acesteia, Mana; și *era* asemănătoare seminței de coriandru, albă; și gustul *era* asemănător turtei *făcute* cu miere.
32. ¶ Și Moise a spus: Acesta *este* lucrul pe care DOMNUL îl poruncește: Umpleți un omer cu aceasta pentru a fi păstrată pentru generațiile voastre; ca ei să vadă pâinea cu care v-am hrănit în pustie, când v-am scos din țara Egiptului.
33. Și Moise i-a spus lui Aaron: Ia un vas și pune un omer plin cu mană în el și așază-l înaintea DOMNULUI, pentru a fi păstrat pentru generațiile voastre.
34. Așa cum DOMNUL a poruncit lui Moise, așa Aaron l-a așezat înaintea Mărturiei, pentru a fi păstrat.
35 Și copiii lui Israel au mâncat mana patruzeci de ani, până ce au ajuns într-o țară locuită; au mâncat mană, până ce au ajuns la granițele țării lui Canaan.
36. Și un omer *este* a zecea *parte* dintr-o efă.

Capitolul 17

ȘI toată adunarea copiilor lui Israel a călătorit de la pustia lui Sin, după călătoriile lor, conform poruncii DOMNULUI, și au așezat tabăra în Refidim; și nu *a fost* apă pentru popor să bea.
2. De aceea poporul s-a certat cu Moise și a spus: Dă-ne apă să bem. Și Moise le-a zis: De ce vă certați cu mine? Pentru ce îl ispitiți pe DOMNUL?
3. Și poporul era însetat de apă acolo; și poporul a cârtit împotriva lui Moise și a spus: Pentru ce ne-ai scos afară din Egipt, ca să ne ucizi pe noi și copiii noștri și vitele noastre, prin sete?
4. Și Moise a strigat către DOMNUL, spunând: Ce să fac acestui popor? Ei sunt aproape gata să mă ucidă cu pietre.
5. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-te înaintea poporului și ia cu tine dintre bătrânii lui Israel; și toiagul tău, cu care ai lovit râul, ia-*l* în mâna ta și du-te.
6. Iată, voi sta înaintea ta acolo, pe stânca din Horeb; și vei lovi stânca și din ea va ieși apă, ca poporul să bea. Și Moise a făcut așa înaintea ochilor bătrânilor lui Israel.
7. Și el a pus numele acelui loc, Masa și Meriba, din cauza certii copiilor lui Israel și din cauză că au ispitit pe DOMNUL, spunând: Este DOMNUL printre noi, sau nu?
8. ¶ Atunci Amalec a venit și a luptat cu Israel în Refidim.
9. Și Moise i-a spus lui Iosua: Alege bărbați pentru noi și ieși, luptă cu Amalec; mâine voi sta în vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mâna mea.

10. Așa că Iosua a făcut precum Moise i-a spus și a luptat cu Amalec; și Moise, Aaron și Hur s-au urcat până în vârful dealului.
11. Și s-a întâmplat, când Moise își ridica mâna, că Israel era mai tare; și când el își lăsa jos mâna, Amalec era mai tare.
12. Dar mâinile lui Moise *erau* grele; și au luat o piatră și au pus-*o* sub el, iar el a șezut pe ea; și Aaron și Hur i-au ținut ridicate mâinile, unul pe o parte și celălalt pe cealaltă parte; și mâinile lui au fost neclintite până la apusul soarelui.
13. Și Iosua l-a învins pe Amalec și poporul lui cu tăișul sabiei.
14. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scrie aceasta *ca* amintire într-o carte și repetă în urechile lui Iosua, pentru că voi șterge cu desăvârșire amintirea lui Amalec de sub ceruri.
15. Și Moise a zidit un altar și i-a pus numele acestuia Iehova-Nisi;
16. Și a spus: Pentru că DOMNUL a jurat *că* DOMNUL *va avea* război cu Amalec din generație în generație.

CAPITOLUL 18

CÂND Ietro, preotul din Madian, socrul lui Moise, a auzit despre tot ceea ce Dumnezeu a făcut pentru Moise și pentru Israel, poporul său, *și* că DOMNUL a scos pe Israel din Egipt,
2. Atunci Ietro, socrul lui Moise, a luat pe Sefora, soția lui Moise, după ce el a trimis-o înapoi,
3. Și pe cei doi fii ai ei, dintre care numele unuia *era* Gherșom, pentru că a spus el: Am fost străin într-o țară străină;
4. Și numele celuilalt *era* Eliezer, pentru că Dumnezeul tatălui meu, *a spus el*, *a fost* ajutorul meu și m-a eliberat de sabia Faraonului.
5. Și Ietro, socrul lui Moise, a venit cu fiii lui și cu soția lui la Moise în pustie, unde își așezase tabăra la muntele lui Dumnezeu;
6. Și i-a spus lui Moise: Eu, Ietro, socrul tău, am venit la tine și soția ta și cei doi fii ai ei cu ea.
7. ¶ Și Moise a ieșit să întâlnească pe socrul său și s-a prosternat și l-a sărutat; și s-au întrebat unul pe celălalt despre bunăstarea *lor*; și au intrat în cort.
8. Și Moise a istorisit socrului său tot ceea ce DOMNUL a făcut lui Faraon și egiptenilor de dragul lui Israel *și* toată durerea care a venit peste ei pe cale și *cum* DOMNUL i-a eliberat.
9. Și Ietro s-a bucurat pentru toată bunătatea pe care DOMNUL o făcuse lui Israel, pe care el l-a eliberat din mâna egiptenilor.
10. Și Ietro a spus: Binecuvântat *fie* DOMNUL, care te-a eliberat din mâna egiptenilor și din mâna lui Faraon, care a eliberat poporul de sub mâna egiptenilor.
11. Acum știu că DOMNUL *este* mai mare decât toți dumnezeii, pentru că în lucrul în care s-au purtat cu mândrie, *el a fost* deasupra lor.
12. Și Ietro, socrul lui Moise, a luat o ofrandă arsă și sacrificii pentru Dumnezeu, și Aaron a venit și toți bătrânii lui Israel, pentru a mânca pâine cu socrul lui Moise înaintea lui Dumnezeu.

13. ¶ Și s-a întâmplat, a doua zi, că Moise s-a așezat să judece poporul; și poporul a stat în picioare lângă Moise de dimineața până seara.
14. Și când socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el poporului, a spus: Ce *este* acest lucru pe care tu îl faci poporului? De ce șezi tu singur și tot poporul stă în picioare lângă tine de dimineața până seara?
15. Și Moise i-a spus socrului său: Deoarece oamenii vin la mine să întrebe pe Dumnezeu;
16. Când au ceva *de judecat*, ei vin la mine; și judec între unul și celălalt și *le* fac cunoscute statutele lui Dumnezeu și legile lui.
17. Și socrul lui Moise i-a spus: Lucrul pe care îl faci nu *este* bun.
18. Cu adevărat te vei epuiza, deopotrivă tu și acest popor care *este* cu tine, pentru că acest lucru *este* prea greu pentru tine; nu ești în stare să îl împlinești singur.
19. Dă ascultare acum vocii mele, îți voi da sfat și Dumnezeu va fi cu tine: Fii pentru popor înaintea lui Dumnezeu, ca să aduci cauzele *lor* lui Dumnezeu;
20. Și învață-i rânduieli și legi și arată-le calea în care trebuie să umble și lucrarea pe care trebuie să o facă.
21. Mai mult, caută din tot poporul bărbați capabili, care se tem de Dumnezeu, bărbați ai adevărului, urând lăcomia; și pune-i peste ei, *pentru a fi* conducători a mii *și* conducători a sute, conducători a cincizeci și conducători a zeci;
22. Și ei să judece poporul în tot timpul; și să fie, *că* fiecare lucru mare îl vor aduce la tine, dar fiecare lucru mic îl vor judeca ei; așa va fi mai ușor pentru tine și vor purta *povara* împreună cu tine.
23. Dacă vei face acest lucru și Dumnezeu îți poruncește *astfel*, atunci vei fi în stare să înduri și tot acest popor va merge de asemenea la locul lui în pace.
24. Atunci Moise a dat ascultare vocii socrului său și a făcut tot ce a spus el.
25. Și Moise a ales bărbați capabili din tot Israelul și i-a făcut căpetenii peste popor, conducători a mii, conducători a sute, conducători a cincizeci și conducători a zeci.
26. Și au judecat poporul în tot timpul, lucrurile grele le aduceau la Moise, dar fiecare lucru mic îl judecau ei înșiși.
27. Și Moise a lăsat pe socrul său să plece; și el a plecat pe calea lui în țara sa.

CAPITOLUL 19

ÎN a treia lună după ce copiii lui Israel au ieșit din țara Egiptului, în aceeași zi au ajuns *în* pustia Sinai.
2. Și au plecat din Refidim și au ajuns *la* deșertul Sinai și au așezat tabăra în pustie; și acolo Israel a așezat tabăra înaintea muntelui.
3. Și Moise a urcat la Dumnezeu și DOMNUL l-a chemat de pe munte, spunând: Vorbește astfel casei lui Iacob și spune copiilor lui Israel:
4. Ați văzut ce am făcut egiptenilor și *cum* v-am purtat pe aripi de acvilă și v-am adus la mine.

5. Și acum, dacă veți asculta într-adevăr de vocea mea și veți ține legământul meu, atunci voi îmi veți fi un tezaur special, peste toate popoarele, pentru că tot pământul *este* al meu.
6. Și îmi veți fi o împărăție de preoți și o națiune sfântă. Acestea *sunt* cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel.
7. Și Moise a venit și a trimis după bătrânii poporului și a pus înaintea fețelor lor toate aceste cuvinte pe care DOMNUL i le-a poruncit.
8. Și tot poporul a răspuns împreună și a spus: Vom face tot ceea ce a spus DOMNUL. Și Moise a dus înapoi cuvintele poporului la DOMNUL.
9. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, vin la tine într-un nor gros, ca poporul să audă când vorbesc cu tine și să te creadă pentru totdeauna. Și Moise a spus DOMNULUI cuvintele poporului.
10. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-te la popor și sfințește-i astăzi și mâine și să își spele hainele,
11. Și să fie gata pentru a treia zi, pentru că în a treia zi DOMNUL va coborî înaintea ochilor întregului poporul pe muntele Sinai.
12. Și pune îngrădiri poporului de jur împrejur, spunând: Luați seama la voi înșivă, să *nu* urcați pe acest munte, sau să atingeți marginile acestuia, oricine atinge muntele va fi cu adevărat dat la moarte;
13. Nicio mână să nu îl atingă, căci va fi cu adevărat ucis cu pietre, sau străpuns; fie vită, fie om, nu va trăi; când trâmbița va suna lung, să se urce până la munte.
14. Și Moise a coborât de pe munte la popor și a sfințit poporul; iar ei și-au spălat hainele.
15. Și a spus poporului: Fiți pregătiți pentru a treia zi, nu vă apropiați de soțiile *voastre*.
16. ¶ Și s-a întâmplat, în a treia zi, dimineața, că au fost tunete și fulgere și un nor gros pe munte și sunetul trâmbiței foarte tare, așa că tot poporul care *era* în tabără a tremurat.
17. Și Moise a scos poporul din tabără pentru a se întâlni cu Dumnezeu; și au stat în picioare la poalele muntelui.
18. Și muntele Sinai fumega în întregime, din cauză că DOMNUL a coborât pe el în foc; și fumul lui se ridica asemenea fumului unui cuptor și întregul munte se cutremura grozav.
19. Și când sunetul trâmbiței a sunat lung și a crescut tot mai tare și mai tare, Moise a vorbit și Dumnezeu i-a răspuns printr-o voce.
20. Și DOMNUL a coborât pe muntele Sinai, pe vârful muntelui; și DOMNUL l-a chemat pe Moise sus pe vârful muntelui; și Moise a urcat.
21. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Coboară, poruncește poporului, ca nu cumva să răzbată la DOMNUL pentru a-*l* privi lung și mulți dintre ei să piară.
22. Și preoții de asemenea, care se apropie de DOMNUL, să se sfințească, pentru ca nu cumva DOMNUL să izbucnească asupra lor.
23. Și Moise i-a spus DOMNULUI: Poporul nu poate urca la muntele Sinai, pentru că ne-ai poruncit, spunând: Pune îngrădiri împrejurul muntelui și sfințește-l.

24. Și DOMNUL i-a spus: Du-te, coboară-te și vei urca, tu și Aaron cu tine; dar nu lăsa preoții și poporul să răzbată pentru a urca la DOMNUL, ca nu cumva el să izbucnească asupra lor.
25. Așa că Moise a coborât la popor și le-a vorbit.

Capitolul 20

ȘI Dumnezeu a vorbit toate aceste cuvinte, spunând:
2. Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, afară din casa robiei.
3. Să nu ai alți dumnezei în afară de mine.
4. Să nu îți faci niciun chip cioplit, sau vreo asemănare *a oricărui lucru* care *este* în cer deasupra, sau care *este* în pământ dedesubt, sau care *este* în apa de sub pământ;
5. Să nu te prosterni lor, nici să nu le serveşti, fiindcă eu, DOMNUL Dumnezeul tău, *sunt* un Dumnezeu gelos, pedepsind nelegiuirea părinților peste copii până la a treia și a patra *generație* a celor ce mă urăsc;
6. Și arătând milă la mii dintre cei ce mă iubesc și țin poruncile mele.
7. Să nu iei numele DOMNULUI Dumnezeul tău în deşert, fiindcă DOMNUL nu îl va ține nevinovat pe cel ce ia numele lui în deşert.
8. Adu-ți aminte de ziua sabatului, ca să o sfinţeşti.
9. Lucrează şase zile şi fă toată munca ta,
10. Dar a şaptea zi *este* sabatul DOMNULUI Dumnezeul tău: *în ea* să nu faci nicio lucrare, *nici* tu, nici fiul tău, nici fiica ta, *nici* servitorul tău, nici servitoarea ta, nici vita ta, nici străinul tău care *este* înăuntrul porților tale;
11. Căci *în* şase zile DOMNUL a făcut cerul şi pământul, marea şi tot ce *este* în ele şi s-a odihnit în a şaptea zi, pentru aceasta DOMNUL a binecuvântat ziua sabatului şi a sfinţit-o.
12. ¶ Onorează pe tatăl tău şi pe mama ta, ca zilele tale să fie lungi în ţara pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău.
13. Să nu ucizi.
14. Să nu comiți adulter.
15. Să nu furi.
16. Să nu aduci mărturie falsă împotriva aproapelui tău.
17. Să nu pofteşti casa aproapelui tău, să nu pofteşti soția aproapelui tău, nici servitorul lui, nici servitoarea lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici orice lucru care *este* al aproapelui tău.
18. ¶ Și tot poporul a văzut tunetele și fulgerele și sunetul trâmbiței și muntele fumegând; și când poporul a văzut acestea, s-au îndepărtat și au stat departe.
19. Și i-au spus lui Moise: Vorbeşte tu cu noi şi vom asculta, dar să nu vorbească Dumnezeu cu noi, ca nu cumva să murim.
20. Și Moise a spus poporului: Nu vă temeți, pentru că Dumnezeu a venit pentru a vă încerca și ca temerea lui să fie înaintea feţelor voastre, ca să nu păcătuiți.

21. Și poporul a stat departe, iar Moise s-a apropiat de întunericul gros unde *era* Dumnezeu.
22. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Astfel să spui copiilor lui Israel: Ați văzut că am vorbit cu voi din cer.
23. Nu faceți dumnezei de argint alături de mine, nici să nu vă faceți dumnezei de aur.
24. Fă-mi un altar de pământ și sacrifică pe acesta ofrandele tale arse și ofrandele tale de pace, oile tale și boii tăi; în toate locurile unde voi pune amintirea numelui meu voi veni la tine și te voi binecuvânta.
25. Și dacă îmi vei face un altar de piatră, să nu îl zidești din piatră cioplită; căci dacă ridici unealta ta asupra acesteia, l-ai profanat.
26. Nici nu urca pe trepte la altarul meu, ca să nu fie descoperită goliciunea ta pe acesta.

CAPITOLUL 21

ȘI acestea *sunt* judecățile pe care le vei pune înaintea lor.
2. Dacă tu cumperi un servitor evreu, el va servi șase ani, și în *anul* al șaptelea va ieși liber pe gratis.
3. Dacă a intrat singur, va ieși singur; dacă a fost căsătorit, atunci soția lui va ieși cu el.
4. Dacă stăpânul lui i-a dat o soție și ea i-a născut fii sau fiice, soția și copiii ei vor fi ai stăpânului ei, iar el va ieși singur.
5. Și dacă servitorul va spune pe față: Iubesc pe stăpânul meu, pe soția mea și pe copiii mei; nu voi ieși liber;
6. Atunci stăpânul lui îl va duce la judecători; de asemenea îl va duce la ușă sau la ușorul ușii; și stăpânul lui să îi găurească urechea cu o sulă; și îi va servi pentru totdeauna.
7. Și dacă un bărbat își vinde fiica să fie servitoare, ea nu va ieși așa cum ies servitorii.
8. Dacă ea nu place stăpânului ei, care a logodit-o cu el, atunci el o va lăsa să fie răscumpărată; *dar* nu va avea nicio putere să o vândă unei națiuni străine, fiindcă s-a purtat înșelător cu ea.
9. Iar dacă el a logodit-o cu fiul său, el se va purta cu ea după obiceiul fiicelor.
10. *Iar* dacă îi ia o altă *soție*, mâncarea ei, haina ei și dreptul ei de soție, el nu *le* va micșora.
11. Și dacă nu îi face acestea trei, atunci ea va ieși liberă, fără bani.
12. ¶ Cel ce lovește un om și acesta moare, să fie cu siguranță dat la moarte.
13. Și dacă un bărbat nu stă la pândă, ci Dumnezeu *îl* dă *pe acela* în mâna lui, atunci îți voi rândui un loc în care el să fugă.
14. Dar dacă un om vine cu intenție asupra aproapelui său ca să îl ucidă cu vicleșug, ia-l de la altarul meu, ca el să moară.
15. Și cel ce lovește pe tatăl său, sau pe mama sa, să fie cu siguranță dat la moarte.

16. Și cel ce fură un om și îl vinde, sau dacă va fi găsit în mâna lui, să fie cu siguranță dat la moarte.
17. Și cel ce blestemă pe tatăl său, sau pe mama sa, să fie cu siguranță dat la moarte.
18. Și dacă oamenii se ceartă și unul lovește pe altul cu o piatră, sau cu pumnul și el nu moare, dar cade la pat,
19. Dacă el se ridică din nou și umblă pe afară *sprijinit* în toiagul său, atunci cel ce *l*-a lovit va fi achitat; numai că el va plăti *pentru* timpul lui pierdut și *îi* va face să fie complet vindecat.
20. Și dacă un bărbat lovește pe servitorul său, sau pe servitoarea sa, cu un toiag și acesta moare sub mâna lui, să fie cu siguranță pedepsit.
21. Cu toate acestea, dacă el continuă *să trăiască* o zi sau două, să nu fie pedepsit, pentru că el *este* banul lui.
22. ¶ Dacă oamenii se ceartă și rănesc o femeie însărcinată, așa încât rodul ei iese *din ea* și totuși nu urmează vătămare, el să fie pedepsit cu siguranță, conform cu ceea ce soțul femeii va așeza peste el; și va plăti așa cum judecătorii *hotărăsc*.
23. Și dacă urmează *vreo* vătămare, atunci vei da viață pentru viață,
24. Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,
25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, vânătaie pentru vânătaie.
26. Și dacă un om lovește ochiul servitorului său, sau ochiul servitoarei sale, așa că acesta piere, îl va lăsa să plece liber pentru ochiul lui.
27. Și dacă îi zboară dintele servitorului său, sau dintele servitoarei sale, îl va lăsa să plece liber pentru dintele său.
28. Dacă un bou împunge un bărbat sau o femeie, așa că ei mor, atunci boul să fie cu siguranță ucis cu pietre iar carnea sa să nu fie mâncată; dar proprietarul boului *să fie* achitat.
29. Dar dacă boul era cunoscut mai demult că împunge cu coarnele lui și i-a fost făcut cunoscut proprietarului, iar acesta nu l-a ținut înăuntru și *boul* a ucis un bărbat sau o femeie, boul să fie ucis cu pietre și proprietarul lui de asemenea să fie dat la moarte.
30. Și dacă i se *va* impune o sumă de bani, atunci el va da pentru răscumpărarea vieții sale orice îi este impus.
31. Fie că *boul* a împuns un fiu, sau a împuns o fiică, îi va fi făcut conform cu această judecată.
32. Dacă boul va împinge un servitor sau o servitoare, *proprietarul* va da stăpânului lor treizeci de șekeli de argint și boul să fie ucis cu pietre.
33. Și dacă un om va deschide o groapă, sau dacă un om va săpa o groapă și nu o acoperă și un bou sau un măgar cade în ea,
34. Proprietarul gropii *îl* va plăti *și* va da bani proprietarului acelora; și *vita* moartă va fi a lui.
35. Și dacă boul unui bărbat vatămă *boul* altuia, așa că moare, atunci vor vinde boul viu și vor împărți banii de la el; și *boul* mort de asemenea ei *îl* vor împărți.

36. Și dacă este cunoscut că acel bou obișnuia să împingă mai demult iar proprietarul lui nu l-a ținut înăuntru, el cu siguranță va plăti bou pentru bou; și *boul* mort va fi al lui.

CAPITOLUL

22 DACĂ un bărbat va fura un bou, sau o oaie și îl va ucide, sau îl va vinde; va restitui cinci boi pentru un bou și patru oi pentru o oaie.

2. Dacă un hoț este găsit spărgând și este lovit așa că el moare, să nu *se verse* sânge pentru el.

3. Dacă soarele a răsărit *deja* peste el, *să se verse* sânge pentru el, pentru că el trebuia să facă restituire deplină; dacă nu are nimic, să fie vândut pentru furtul lui.

4. Dacă furtul se găsește încă viu în mâna lui, fie că este bou, sau măgar, sau oaie, să dea înapoi dublu.

5. Dacă un bărbat va face ca un câmp sau o vie să fie păscută și va pune în ea animalul lui și *îl* va paște în câmpul altui om, să facă restituire din ce este mai bun în propriul său câmp și din ce este mai bun din propria sa vie.

6. Dacă izbucnește foc și cuprinde spinii, așa încât clăi de grâne, sau grânele în picioare, sau câmpul ar fi mistuite *cu foc*, cel ce a aprins focul cu siguranță să facă restituire.

7. ¶ Dacă un om va da vecinului său bani sau lucruri să le țină și ele sunt furate din casa bărbatului, dacă hoțul este găsit, să plătească dublu.

8. Dacă hoțul nu este găsit, atunci stăpânul casei să fie adus la judecători, *pentru a se vedea* dacă nu a pus mâna sa pe bunurile vecinului său.

9. Pentru că orice fel de fărădelege, *fie ea* pentru bou, pentru măgar, pentru oaie, pentru haină, *sau* pentru orice lucru pierdut, pe care *altul* afirmă că este al său, cauza ambelor părți va fi adusă înaintea judecătorilor; *și* pe cine vor condamna judecătorii, el să plătească dublu vecinului său.

10. Dacă un bărbat dă vecinului său un măgar, sau un bou, sau o oaie, sau orice alt animal pentru a-l ține, și acesta moare, sau este vătămat, sau dus, fără ca cineva să vadă,

11. *Atunci* un jurământ al DOMNULUI să fie între cei doi, că nu a pus mâna sa pe bunurile vecinului său; iar proprietarul acestuia să accepte și el să nu plătească.

12. Și dacă este furat de la el, să facă restituire proprietarului acestuia.

13. Dacă este sfâșiat în bucăți, *atunci* să îl aducă *pentru* mărturie *și* el să nu plătească ceea ce a fost sfâșiat.

14. Și dacă un bărbat împrumută *ceva* de la vecinul lui și acel ceva este vătămat, sau moare, proprietarul acestuia nefiind cu el, cu siguranță să plătească.

15. Dar dacă proprietarul acestuia este cu el, el să nu plătească; dacă *este* un *lucru* angajat, acesta a venit pentru plata lui.

16. ¶ Și dacă un bărbat ademenește o fecioară care nu este logodită și se culcă cu ea, cu siguranță el să o înzestreze pentru a fi soția lui.

17. Dacă tatăl ei refuză absolut să i-o dea, el să plătească bani corespunzător zestrei fecioarelor.
18. Să nu lași o vrăjitoare să trăiască.
19. Oricine se culcă cu un animal să fie cu siguranță dat la moarte.
20. Cel ce sacrifică oricărui *alt* dumnezeu, decât numai DOMNULUI, să fie nimicit complet.
21. Nu trata rău pe străin, nici nu îl oprima, pentru că *și* voi ați fost străini în țara Egiptului.
22. Să nu chinuiți vreo văduvă sau vreun copil fără tată.
23. Dacă îi chinuiți în orice fel și strigă cumva către mine, eu, cu adevărat voi auzi strigătul lor;
24. Și furia mea se va încinge și vă voi ucide cu sabia; și soțiile voastre vor fi văduve și copiii voștri *vor fi* fără tată.
25. ¶ Dacă împrumuți bani *oricărui* sărac de lângă tine, din poporul meu, să nu fii pentru el ca un cămătar, nici nu pune peste el camătă.
26. Dacă iei cumva haina vecinului tău pentru garanție, returnează-i-o înainte de apusul soarelui,
27. Pentru că doar aceasta îi *este* acoperitoare, îi *este* haină pentru pielea lui: în ce va dormi el? Și se va întâmpla când strigă către mine, că *îl* voi auzi, pentru că eu *sunt* cu har.
28. Să nu ocărești dumnezeii, nici să nu blestemi pe conducătorul poporului tău.
29. Nu întârzia să *oferi* din primele tale roade culese și din musturile tale, întâiul născut dintre fiii tăi dă-mi-l mie.
30. Tot așa să faci cu boii tăi și cu oile tale: șapte zile să fie cu mama lui; în ziua a opta dă-mi-l mie.
31. Și fiți oameni sfinți pentru mine; nu mâncați *vreo* carne sfâșiată, de fiare în câmp; aruncați-o la câini.

Capitolul 23

SĂ nu ridici vorbire falsă; nu da mâna ta cu cel stricat pentru a fi martor nedrept.
2. Să nu urmezi o mulțime pentru *a face* rău; nici nu vorbi într-o cauză abătându-te după mulți pentru a abate *judecata*,
3. Nici nu favoriza un om sărac în cauza lui.
4. Dacă întâlnești boul dușmanului tău sau măgarul lui rătăcind, adu-l *negreșit* înapoi la el.
5. Dacă vezi măgarul celui ce te urăște zăcând sub sarcina lui și te-ai feri să îl ajuți, ajută negreșit împreună cu el.
6. Să nu strâmbi judecata săracului tău în cauza lui.
7. Ține-te departe de *orice* lucru fals; și *pe cel* nevinovat și *pe cel* drept nu îl ucide, pentru că nu voi declara drept pe cel stricat.
8. Și nu lua niciun dar, pentru că darul orbește pe cel înțelept și pervertește cuvintele celui drept.

9. De asemenea să nu oprimi pe străin, căci voi știți inima unui străin, întrucât și voi ați fost străini în țara Egiptului.
10. ¶ Și șase ani să îți semeni pământul și să îi aduni roadele;
11. Dar al șaptelea *an* lasă-l să se odihnească și să stea nelucrat; ca săracii poporului tău să mănânce; și ce lasă ei, animalele câmpului să mănânce. În același fel să faci cu via ta și cu livada ta de măslini.
12. Fă lucrarea ta șase zile și în a șaptea zi odihnește-te, ca boul tău și măgarul tău să se poată odihni, și fiul roabei tale și străinul să fie înviorați.
13. Și în toate *lucrurile* pe care vi le-am spus fiți chibzuiți; și nu amintiți numele altor dumnezei, nici să nu fie auzite acestea din gura voastră.
14. De trei ori pe an ține-mi o sărbătoare.
15. Ține sărbătoarea azimelor (să mănânci azimă șapte zile, așa cum ți-am poruncit, în timpul rânduit al lunii Abib; căci în această *lună* ai ieșit din Egipt; și nimeni să nu se arate înaintea mea cu mâna goală);
16. Și sărbătoarea secerișului, primele roade ale ostenelilor tale, pe care le-ai semănat în câmp; și sărbătoarea culesului, *care este* la sfârșitul anului, după ce ai adunat ostenelile tale din câmp.
17. De trei ori pe an toți cei de parte bărbătească să se prezinte înaintea Domnului DUMNEZEU.
18. Să nu oferi sângele sacrificiului meu cu pâine dospită; nici grăsimea sacrificiului meu să nu rămână până dimineața.
19. Primul dintre primele roade ale pământului tău, să-l aduci în casa DOMNULUI Dumnezeul tău. Să nu fierbi un ied în laptele mamei lui.
20. ¶ Iată, trimit un Înger înaintea ta, pentru a te ține pe cale și pentru a te aduce în locul pe care l-am pregătit.
21. Ia seama la el și ascultă de vocea lui; nu îl provoca, fiindcă el nu va ierta fărădelegile voastre, pentru că numele meu *este* în el.
22. Dar dacă într-adevăr vei asculta de vocea lui și vei face tot ceea ce eu voi spune, atunci voi fi dușman dușmanilor tăi și potrivnic potrivnicilor tăi.
23. Pentru că Îngerul meu va merge înaintea ta și te va duce în *țara* amoriților și hititilor și periziților și canaaniților, hiviților și iebusiților, și îi voi stârpi.
24. Să nu te prosterni înaintea dumnezeilor lor, nici să nu le servești, nici să nu faci conform lucrării lor, ci dărâmă-i complet și sparge idolii lor în întregime.
25. Și veți servi DOMNULUI Dumnezeul vostru și el va binecuvânta pâinea ta și apa ta; și voi înlătura boala din mijlocul tău.
26. Nimic nu își va lepăda pruncii, nici nu vor fi sterpe în țara ta; numărul zilelor tale îl voi împlini.
27. Voi trimite frica mea înaintea ta și voi nimici toate popoarele la care vei ajunge și voi face pe toți dușmanii tăi să își întoarcă spatele spre tine.
28. Și voi trimite viespi înaintea ta, care vor alunga pe hivit, pe canaanit și pe hitit, de dinaintea ta.
29. Nu îi voi alunga de dinaintea ta într-un an, ca nu cumva țara să devină pustie și fiarele câmpului să se înmulțească împotriva ta.

30. Puțin câte puțin îi voi alunga de dinaintea ta, până când te vei fi înmulțit și vei moșteni pământul.
31. Și voi așeza granițele tale de la Marea Roșie până la marea filistenilor și de la deșert până la râu, căci voi preda pe locuitorii acelui pământ în mâna voastră, ca să îi alungi de dinaintea ta.
32. Nu fă legământ cu ei, nici cu dumnezeii lor.
33. Nu vor locui în țara ta, ca nu cumva să te facă să păcătuiești împotriva mea; căci dacă serveşti dumnezeii lor, cu adevărat aceasta va fi o cursă pentru tine.

CAPITOLUL 24

ŞI i-a spus lui Moise: Urcă la DOMNUL, tu și Aaron, Nadab și Abihu și șaptezeci dintre bătrânii lui Israel; și închinați-vă de departe.
2. Și Moise singur să se apropie de DOMNUL; dar ei să nu se apropie; nici poporul să nu se urce cu el.
3. Și Moise a venit și a spus poporului toate cuvintele DOMNULUI și toate judecățile; și tot poporul a răspuns cu o singură voce și a zis: Vom face toate cuvintele pe care DOMNUL le-a spus.
4. Și Moise a scris toate cuvintele DOMNULUI și s-a sculat devreme dimineața și a zidit un altar sub deal, și douăsprezece stâlpi, conform celor douăsprezece triburi ale lui Israel.
5. Și el a trimis bărbați tineri dintre copiii lui Israel, care au oferit ofrande arse și au sacrificat DOMNULUI ofrande de pace cu boi.
6. Și Moise a luat jumătate din sânge și l-a pus în vase; și jumătate din sânge l-a stropit pe altar.
7. Și a luat cartea legământului și a citit în auzul poporului, iar ei au spus: Vom face tot ceea ce DOMNUL a spus și vom asculta de *el*.
8. Și Moise a luat sângele și *l*-a stropit peste popor și a spus: Iată, sângele legământului, pe care DOMNUL l-a făcut cu voi, referitor la aceste cuvinte.
9. ¶ Atunci Moise și Aaron, Nadab și Abihu și șaptezeci dintre bătrânii lui Israel au urcat,
10. Și au văzut pe Dumnezeul lui Israel; și *era* sub picioarele lui ca o lucrare pavată din safir, precum este trupul cerului în claritatea *sa*.
11. Și peste nobilii copiilor lui Israel el nu și-a pus mâna; ei de asemenea au văzut pe Dumnezeu și au mâncat și au băut.
12. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Urcă la mine, pe munte, și fii acolo și îți voi da table de piatră și o lege și porunci pe care le-am scris; ca să îi înveți.
13. Și Moise s-a ridicat și servitorul său Iosua; și Moise a urcat pe muntele lui Dumnezeu.
14. Și a spus bătrânilor: Rămâneți aici pentru noi, până ce ne întoarcem la voi; și, iată, Aaron și Hur *sunt* cu voi; dacă vreun bărbat va avea *anumite* chestiuni de făcut, să vină la ei.

15. Și Moise a urcat pe munte și un nor a acoperit muntele.
16. Și gloria DOMNULUI a locuit peste muntele Sinai și norul l-a acoperit șase zile; și în a șaptea zi, el l-a chemat pe Moise din mijlocul norului.
17. Și vederea gloriei DOMNULUI *era* ca un foc mistuitor pe vârful muntelui înaintea ochilor copiilor lui Israel.
18. Și Moise a intrat în mijlocul norului și s-a urcat pe munte; și Moise a fost pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

CAPITOLUL

25 ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Vorbește copiilor lui Israel, ca să îmi aducă un dar: de la fiecare bărbat care îl dă cu voia inimii sale, să luați darul pentru mine.
3. Și acesta este darul pe care să îl luați de la ei: aur și argint și aramă,
4. Și *material* albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire și *păr* de capre,
5. Și piei de berbeci vopsite în roșu și piei de bursuci și lemn de salcâm,
6. Untdelemn pentru lumină, mirodenii pentru untdelemnul pentru ungere și pentru tămâie dulce.
7. Pietre de onix și pietre pentru a fi așezate în efod și în pieptar.
8. Și ei să îmi facă un sanctuar, ca să locuiesc printre ei.
9. Conform cu tot ceea ce îți arăt, *după* modelul tabernacolului și după modelul tuturor uneltelor din el, chiar așa să *îl* faceți.
10. ¶ Și ei să facă un chivot *din* lemn de salcâm; doi coți și jumătate *să fie* lungimea lui și un cot și jumătate *să fie* lărgimea lui și un cot și jumătate înălțimea lui.
11. Și îmbracă-l cu aur pur; pe dinăuntru și pe dinafară să-l plachezi și fă peste el o coroană de aur de jur împrejurul lui.
12. Și toarnă patru inele de aur pentru el și pune-*le* în cele patru colțuri ale lui; și două inele *vor fi* într-una din părțile lui și două inele vor fi în cealaltă parte a lui.
13. Și fă drugi *din* lemn de salcâm și îmbracă-i cu aur.
14. Și pune drugii în inele pe părțile laterale ale chivotului, ca să fie purtat cu ei chivotul.
15. Drugii vor fi în inelele chivotului; ei nu vor fi scoși din el.
16. Și pune în chivot mărturia pe care eu ți-o voi da.
17. Și să faci un șezământ al milei *din* aur pur; doi coți și jumătate *să fie* lungimea lui și un cot și jumătate lărgimea lui.
18. Și să faci doi heruvimi din aur; fă-i *din* lucrare bătută, la cele două capete ale șezământului milei.
19. Și să faci un heruvim la un capăt și alt heruvim la celălalt capăt; *chiar la capetele* șezământului milei să faceți heruvimii pe cele două capete ale lui.
20. Și heruvimii să *își* întindă aripile deasupra, acoperind șezământul milei cu aripile lor și fețele lor *să privească* una la cealaltă; spre șezământul milei să fie *îndreptate* fețele lor.
21. Și să pui șezământul milei deasupra, peste chivot; și în chivot să pui mărturia pe care eu ți-o voi da.

22. Și acolo mă voi întâlni cu tine și voi vorbi îndeaproape cu tine de deasupra șezământului milei, dintre cei doi heruvimi care *sunt* peste chivotul mărturiei, despre toate *lucrurile* pe care ți le voi da în poruncă pentru copiii lui Israel.
23. ¶ Fă de asemenea o masă *din* lemn de salcâm; doi coți *să fie* lungimea ei și un cot să fie lățimea ei și un cot și jumătate înălțimea ei.
24. Și să o îmbraci cu aur pur și să faci o coroană de aur de jur împrejurul *ei*.
25. Și să faci acesteia o margine de o palmă de jur împrejur și să faci o coroană de aur marginii acesteia jur împrejurul *ei*.
26. Și să faci pentru ea patru inele de aur și pune inelele în cele patru colțuri care *sunt* la cele patru picioare ale ei.
27. Inelele să fie *puse* lângă marginea *ei*, ca locuri pentru drugii *care* poartă masa.
28. Și să faci drugii *din* lemn de salcâm și să îi îmbraci cu aur, ca masa să fie purtată cu ei.
29. Și să faci vasele acesteia și lingurile ei și boluri ei și capacele ei cu care să le acopere; fă-le din aur pur.
30. Și pune pe masă pâinile punerii înainte, *pentru a fi* înaintea mea întotdeauna.
31. ¶ Și fă un sfeșnic *din* aur pur; *din* lucrare bătută să fie făcut sfeșnicul; stâlpul lui și brațele lui, bolurile lui, butonii lui și florile lui, să fie din aceeași *lucrare bătută*.
32. Și șase brațe vor ieși din laturile acestuia; trei brațe ale sfeșnicului dintr-o parte a lui și trei brațe ale sfeșnicului din cealaltă parte;
33. Trei boluri făcute asemenea migdalelor, *cu* un nod și o floare pe un braț; și trei boluri făcute asemenea migdalelor pe celălalt braț, *cu* un nod și o floare; astfel *să fie făcute* pe cele șase brațe care ies din sfeșnic.
34. Și pe sfeșnic *să fie* patru boluri făcute asemenea migdalelor, *cu* nodurile lor și florile lor.
35. Și *să fie* un nod sub două brațe ale acestuia și un nod sub două brațe ale acestuia și un nod sub două brațe ale acestuia, conform celor șase brațe care ies din sfeșnic.
36. Nodurile lor și brațele lor să fie din el; toate acestea *să fie* o singură lucrare bătută *din* aur pur.
37. Și să faci cele șapte lămpi ale lui; și să aprindă lămpile lui, ca ele să lumineze înaintea lui.
38. Și mucările lui și cenușarele lui *să fie din* aur pur.
39. *Dintr-un* talant de aur pur să îl facă, cu toate aceste vase.
40. Și vezi să *le* faci după modelul lor, care ți-a fost arătat pe munte.

Capitolul 26

MAI mult, să faci tabernacolul *cu* zece covoare *din* in subțire răsucit și albastru și purpuriu și stacojiu: să le faci *cu* heruvimi de lucrătură iscusită.

2. Lungimea primului covor *să fie* de douăzeci și opt de coți și lățimea unui covor de patru coți; și fiecare dintre covoare să fie de o *singură* măsură.
3. Cele cinci covoare să fie prinse unul cu altul; și *celelalte* cinci covoare *să fie* prinse unul cu altul.
4. Și să faci cheutori din albastru pe marginea primului covor, pe marginea îmbinării *cu celălalt*; și să faci la fel de la marginea din capăt a *unui alt* covor, în îmbinarea cu următorul.
5. Cincizeci de cheutori să faci în primul covor și cincizeci de cheutori să faci în marginea covorului următor cu care este în îmbinare, astfel încât cheutorile să se apuce una pe alta.
6. Și să faci cincizeci de copci de aur și să prinzi covoarele *împreună* cu copcile: și să fie un *singur* tabernacol.
7. ¶ Și să faci covoare *din păr* de capre ca să fie un acoperământ peste tabernacol: să faci unsprezece covoare.
8. Lungimea primului covor *să fie* de treizeci de coți și lățimea primului covor *să fie* de patru coți: și cele unsprezece covoare *să fie toate* de o singură măsură.
9. Și să prinzi între ele cinci covoare; și șase covoare între ele și îndoaie al șaselea covor pe partea dinainte a tabernacolului.
10. Și să faci cincizeci de cheutori pe marginea primului covor *care este* cel mai îndepărtat în îmbinare și cincizeci de cheutori pe marginea covorului care se îmbină cu următorul.
11. Și să faci cincizeci de copci de aramă și pune copcile în cheutori și prinde cortul împreună, ca să fie unul.
12. Și rămășița care rămâne din covoarele cortului, jumătatea de covor care rămâne, să atârne peste partea din spate a tabernacolului.
13. Și un cot pe o parte și un cot pe partea cealaltă pe lungimea covoarelor cortului, să atârne peste părțile laterale ale tabernacolului, de o parte și de cealaltă, *ca* să îl acopere.
14. Și să faci un acoperământ pentru tabernacol *din* piei de berbec vopsite roșu și un acoperământ deasupra *lui din* piei de bursuc.
15. ¶ Și să faci scânduri pentru tabernacol *din* lemn de salcâm *puse* în picioare.
16. Zece coți *să fie* lungimea unei scânduri și un cot și jumătate *să fie* lățimea unei scânduri.
17. Două cepuri *să fie* într-o scândură, așezate în ordine unul în dreptul altuia: astfel să faci la toate scândurile tabernacolului.
18. Și să faci scândurile tabernacolului: douăzeci de scânduri pe partea de sud, spre sud.
19. Și fă patruzeci de socluri de argint sub cele douăzeci de scânduri; două socluri sub o *singură* scândură pentru cele două mânere ale ei și două socluri sub o altă scândură pentru cele două mânere ale ei.
20. Și pentru partea următoare a tabernacolului, pe partea de nord, *să fie* douăzeci de scânduri;
21. Și cele patruzeci de socluri ale lor *de* argint: două socluri sub o *singură* scândură și două socluri sub o altă scândură.

22. Și pentru părțile de vest ale tabernacolului să faci șase scânduri.
23. Și să faci două scânduri pentru colțurile tabernacolului pe cele două părți.
24. Și să fie prinse *împreună* dedesubt și ele să fie prinse *împreună* deasupra capătului acestuia într-un singur inel: astfel să fie pentru ambele; ele să fie pentru cele două colțuri.
25. Și să fie opt scânduri și soclurile lor *de* argint, șaisprezece socluri: două socluri sub o *singură* scândură și două socluri sub o altă scândură.
26. Și să faci drugi de lemn *de* salcâm; cinci pentru scândurile dintr-o parte a tabernacolului,
27. Și cinci drugi pentru scândurile celeilalte părți a tabernacolului și cinci drugi pentru scândurile părții tabernacolului, pentru cele două părți dinspre vest.
28. Și drugul din mijloc în mijlocul scândurilor va ajunge de la un capăt la celălalt.
29. Și să îmbraci scândurile cu aur și să faci inelele lor *de* aur *pentru* locurile pentru drugi; și să plachezi drugii cu aur.
30. Și să ridici tabernacolul conform modelului său care ți-a fost arătat pe munte.
31. ¶ Și să faci o perdea din albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire răsucit de lucrătură iscusită, cu heruvimi să fie aceasta făcută.
32. Și să o atârni pe patru coloane de *lemn* de salcâm placate cu aur; cârligele lor *să fie din* aur, pe patru socluri de argint.
33. Și să atârni perdeaua sub copci, ca să aduci acolo înăuntrul perdelei chivotul mărturiei; și perdeaua vă va separa *locul* sfânt de cel preasfânt.
34. Și să pui șezământul milei peste chivotul mărturiei în *locul* preasfânt.
35. Și să așezi masa în afara perdelei și sfeșnicul în fața mesei pe partea tabernacolului *care este* spre sud; și să pui masa pe partea de nord.
36. Și să faci o perdea pentru ușa cortului, albastră și purpurie și stacojie și *din* in subțire răsucit, lucrată cu broderie.
37. Și să faci pentru perdea cinci stâlpi *de lemn* de salcâm și să îi îmbraci cu aur *și* cârligele lor *să fie de* aur; și să torni cinci socluri de aramă pentru ei.

Capitolul 27

ȘI să faci un altar *din* lemn de salcâm, lung de cinci coți și lat de cinci coți; altarul să fie pătrat, și înălțimea lui *să fie* de trei coți.
2. Și să faci coarnele acestuia pe cele patru colțuri ale lui: coarnele lui să fie din aceeași *bucată*; și să-l îmbraci cu aramă.
3. Și să îi faci căldările ca să îi scoată cenușa și lopețile lui și oalele lui și cârligele lui pentru carne și tigăile lui: să îi faci toate vasele *de* aramă.
4. Și să îi faci acestuia un grătar *de* aramă în formă de rețea; și pe rețeaua *lui* fă-i patru inele de aramă în cele patru colțuri ale lui.
5. Și să-l pui sub marginea de sus a altarului pe de dedesubt, ca grătarul să fie chiar la mijlocul altarului.
6. Și să faci drugi pentru altar, drugi *de* lemn de salcâm și să îi îmbraci cu aramă.

7. Și drugii să fie puși în inele și drugii să fie pe cele două părți ale altarului, pentru a-l purta.
8. Fă-l din scânduri, gol pe dinăuntru; așa cum ți-a fost arătat pe munte, așa *să îl facă*.
9. ¶ Și să faci curtea tabernacolului: pentru partea de sud spre sud, *vor fi* perdele pentru curte *de* in subțire răsucit cu lungime de o sută de coți pentru o parte;
10. Și cei douăzeci de stâlpi ai lor și cele douăzeci de socluri ale lor *să fie din* aramă; cârligele stâlpilor și vergelele lor *să fie de* argint.
11. Și la fel de-a lungul părții de nord *să fie* perdele cu lungime de o sută de *coți* și cei douăzeci de stâlpi ale acesteia și cele douăzeci de socluri ale lor, *de* aramă; cârligele stâlpilor și vergelele lor *de* argint.
12. Și pentru lățimea curții pe partea de vest *să fie* perdele de cincizeci de coți, zece stâlpi ai lor și zece socluri ale lor.
13. Și lățimea curții pe partea de est *să fie* de cincizeci de coți.
14. Perdelele de pe una din părțile *porții să fie* de cincisprezece coți, trei stâlpi ai lor și trei socluri ale lor.
15. Și pe cealaltă parte *să fie* perdele de cincisprezece *coți*, trei stâlpi ai lor și trei socluri ale lor.
16. Și pentru poarta curții *să fie* o perdea de douăzeci de coți, *din* albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire răsucit, lucrat cu broderie; *și* stâlpii lor *să fie* patru și soclurile lor, patru.
17. Toți stâlpii de jur împrejurul curții să fie înfășurați cu argint; cârligele lor *să fie de* argint și soclurile lor *de* aramă.
18. Lungimea curții *să fie* de o sută de coți și lățimea de cincizeci peste tot și înălțimea de cinci coți, *de* in subțire răsucit și soclurile lor *de* aramă.
19. Toate vasele tabernacolului în tot serviciul lui și toți țăușii acestuia și toți țăușii curții, *să fie de* aramă.
20. ¶ Și poruncește copiilor lui Israel să îți aducă untdelemn pur de măsline bătut, pentru lumină, pentru a face ca lampa să ardă continuu.
21. În tabernacolul întâlnirii în afara perdelei, care *este* înaintea mărturiei, Aaron și fiii lui vor rândui aceasta de seara până dimineața înaintea DOMNULUI; *acesta să fie* un statut pentru totdeauna, pentru toate generațiile lor, pentru copiii lui Israel.

CAPITOLUL 28

ȘI ia la tine pe Aaron, fratele tău, și fiii lui cu el, dintre copiii lui Israel, ca el să îmi servească în serviciul de preot, *chiar* Aaron, Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar, fiii lui Aaron.
2. Și fă veșminte sfinte pentru Aaron, fratele tău, pentru glorie și pentru frumusețe.
3. Și vorbește tuturor *celor ce sunt* înțelepți în inimă, pe care i-am umplut cu duhul înțelepciunii, ca ei să facă veșminte lui Aaron pentru a-l consacra, ca el să îmi servească în serviciul de preot.

4. Și acestea *sunt* veșmintele pe care le vor face: un pieptar și un efod și
o robă și o tunică brodată, o mitră și un brâu; și vor face veșminte sfinte
pentru Aaron, fratele tău, și fiii lui, ca el să îmi servească în serviciul de preot.
5. Și ei să ia aur și albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire.
6. ¶ Și să facă efodul *de* aur, *de* albastru și *de* purpuriu, *de* stacojiu și
de in subțire răsucit, o lucrătură iscusită.
7. Acesta va avea cele două umerarii ale lui împreunate la cele două
margini ale lui; și *astfel* să fie legat.
8. Și brâul efodului *făcut* cu iscusință, care *este* peste el, să fie din aceeași
bucată, conform lucrării acestuia *chiar de* aur, *de* albastru și purpuriu și
stacojiu și in subțire răsucit.
9. Și să iei două pietre de onix și să gravezi pe ele numele copiilor
lui Israel:
10. Șase din numele lor pe o piatră și *celelalte* șase nume rămase pe
cealaltă piatră, conform nașterii lor.
11. Cu lucrarea unui gravor în piatră, *asemenea* gravurilor unui sigiliu să
gravezi cele două pietre cu numele copiilor lui Israel: să le faci montate
în broșe de aur.
12. Și să pui cele două pietre pe umerii efodului *ca* pietre ale amintirii
copiilor lui Israel; și Aaron să poarte numele lor înaintea DOMNULUI pe
cele două umerare ale sale drept amintire.
13. Și să faci broșe *de* aur;
14. Și două lanțuri *de* aur pur la capete; fă-le *din* lucrătură împletită și
fixează lanțurile împletite, în broșe.
15. ¶ Și să faci pieptarul judecății cu lucrătură iscusită; fă-l asemenea
lucrării efodului; *de* aur, *de* albastru, *de* purpuriu și *de* stacojiu și *de* in
subțire răsucit, așa să îl faci.
16. Pătrat să fie, *fiind* dublu; o palmă *să fie* lungimea lui și o palmă *să fie*
lățimea lui.
17. Și așază în el monturi ale pietrelor, patru rânduri de pietre: *primul* rând
să fie un sardiu, un topaz și rubinul, *acesta să fie* primul rând.
18. Și al doilea rând *să fie* un smarald, un safir și un diamant.
19. Și al treilea rând un hiacint, o agată și un ametist.
20. Și al patrulea rând un beril și un onix și un jasp; ele vor fi montate în
broșe de aur în monturile lor.
21. Și pietrele vor fi cu numele copiilor lui Israel, douăsprezece, conform
cu numele lor, *asemenea* gravurilor unui sigiliu; fiecare cu numele lui să
fie ele, conform celor douăsprezece triburi.
22. Și să faci pe pieptar lanțuri la capete, *din* lucrătură împletită *de* aur pur.
23. Și să faci pe pieptar două inele de aur și să pui cele două inele pe cele
două colțuri ale pieptarului.
24. Și să pui cele două *lanțuri* răsucite de aur în cele două inele *care sunt*
la colțurile pieptarului.
25. Și *celelalte* două capete ale celor două *lanțuri* împletite fixează-le în cele
două broșe și prinde-*le* în cele *două* umerarii ale efodului în fața acestuia.

26. Și să faci două inele de aur și să le pui pe cele două colțuri ale pieptarului la marginea lui, care *este* în partea efodului de dinăuntru.
27. Și să faci *alte* două inele de aur și să le pui pe cele două părți laterale ale efodului pe de dedesubt, spre partea dinainte a lui, lângă *cealaltă* îmbinare a lui, deasupra brâului *făcut* cu iscusință al efodului.
28. Și să lege pieptarul prin inelele lui la inelele efodului cu un șnur din albastru, ca *acesta* să fie deasupra brâului *făcut* cu iscusință al efodului și ca pieptarul să nu fie dezlegat de efod.
29. Și Aaron va purta numele copiilor lui Israel în pieptarul judecății peste inima sa, când intră în *locul* sfânt, ca o amintire continuă înaintea DOMNULUI.
30. Și să pui în pieptarul judecății Urimul și Tumimul; și ele să fie peste inima lui Aaron, când el intră înaintea DOMNULUI; și Aaron să poarte judecata copiilor lui Israel peste inima lui continuu înaintea DOMNULUI.
31. ¶ Și să faci roba efodului toată *din* albastru.
32. Și să fie o gaură în vârful acesteia, în mijlocul ei: să aibă o margine din lucrătură împletită de jur împrejurul găurii, precum gaura unei tunici de zale, ca să nu se sfâșie.
33. Și să faci pe tiv, rodii *de* albastru și *de* purpuriu și *de* stacojiu, de jur împrejurul tivului ei; și clopoței de aur între ele de jur împrejur:
34. Un clopoțel de aur și o rodie, un clopoțel de aur și o rodie, pe tivul robei de jur împrejur.
35. Și să fie peste Aaron pentru a servi; și sunetul lui să fie auzit când el intră în *locul* sfânt înaintea DOMNULUI și când iese afară, ca să nu moară.
36. Și să faci o placă *de* aur pur și să gravezi pe ea, *asemenea* gravurilor unui sigiliu: SFINȚENIE DOMNULUI.
37. Și să-l pui pe un șnur albastru, ca să fie peste mitră; aceasta să fie peste partea dinainte a mitrei.
38. Și aceasta să fie pe fruntea lui Aaron, ca Aaron să poarte nelegiuirea lucrurilor sfinte, pe care copiii lui Israel le vor sfinți în toate darurile lor sfinte; și aceasta să fie continuu pe fruntea lui, ca ei să fie primiți înaintea DOMNULUI.
39. Și să brodezi tunica de in subțire și să faci mitra *de* in subțire și să faci brâul *din* lucrătură brodată.
40. ¶ Și pentru fiii lui Aaron să faci tunici și să faci pentru ei brâie și bonete să faci pentru ei, pentru glorie și pentru frumusețe.
41. Și pune-le pe Aaron, fratele tău, și fiii săi împreună cu el; și unge-i și consacră-i și sfințește-i, ca ei să îmi servească în serviciul de preot.
42. Și să le faci izmene de in să le acopere goliciunea; de la șale, coapsele, până la *genunchi* să ajungă aceștia;
43. Și ei vor fi pe Aaron și pe fiii lui, în timp ce vor veni la tabernacolul întâlnirii, sau în timp ce se vor apropia de altar pentru a servi în *locul* sfânt; ca ei să nu poarte nelegiuire și să moară: *acesta să fie* un statut pentru totdeauna, lui și seminței lui după el.

CAPITOLUL

29 ŞI acesta *este* lucrul pe care să îl faci pentru a-i sfinţi, *ca* să îmi servească în serviciul de preot: ia un taur tânăr şi doi berbeci fără cusur,

2. Şi azimă şi turte nedospite frământate cu untdelemn şi lipii nedospite unse cu untdelemn; să le faci *din* floarea făinii de grâu.

3. Şi să le pui într-un *singur* coş şi să le aduci în coş, cu taurul şi cei doi berbeci.

4. Şi să îi aduci pe Aaron şi fiii lui la uşa tabernacolului întâlnirii şi să îi speli cu apă.

5. Şi să iei veşmintele şi să pui tunica peste Aaron şi roba efodului şi efodul şi pieptarul şi încinge-l cu brâul *făcut* cu iscusinţă, al efodului;

6. Şi pune mitra pe capul lui şi pune sfânta coroană peste mitră.

7. Ia apoi untdelemnul pentru ungere şi toarnă-*l* pe capul lui şi unge-l.

8. Şi apropie-i pe fiii lui şi pune tunici peste ei.

9. Şi încinge-i cu brâie, pe Aaron şi fiii săi, şi pune-le bonete; şi serviciul de preot va fi al lor ca un statut continuu; şi *astfel* consacră pe Aaron şi pe fiii săi.

10. Şi fă să fie adus un taur înaintea tabernacolului întâlnirii: şi Aaron şi fiii săi să-şi pună mâinile pe capul taurului.

11. Şi să înjunghii taurul înaintea DOMNULUI, *lângă* uşa tabernacolului întâlnirii.

12. Şi să iei din sângele taurului şi să-l pui pe coarnele altarului cu degetul tău şi să torni tot sângele lângă piciorul altarului.

13. Şi să iei toată grăsimea care acoperă măruntaiele şi lobul de pe ficat şi cei doi rinichi şi grăsimea care *este* pe ei şi să le arzi pe altar.

14. Dar carnea taurului şi pielea lui şi balega lui, arde-le cu foc în afara taberei: aceasta *este* o ofrandă pentru păcat.

15. Să iei de asemenea un berbec: şi Aaron şi fiii săi îşi vor pune mâinile pe capul berbecului.

16. Şi să înjunghii berbecul şi să iei sângele lui şi să-l stropeşti de jur împrejur pe altar.

17. Şi să tai berbecul în bucăţi şi să speli măruntaiele lui şi picioarele lui şi să le pui la bucăţile lui şi la capul lui.

18. Şi să arzi întregul berbec pe altar: aceasta *este* o ofrandă arsă DOMNULUI; aceasta *este* o aromă dulce, o ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

19. Şi să iei celălalt berbec: şi Aaron şi fiii săi să îşi pună mâinile pe capul berbecului.

20. Apoi înjunghie berbecul şi ia din sângele lui şi pune-l pe vârful urechii drepte a lui Aaron şi pe vârful urechii drepte a fiilor săi şi pe degetul mare a mâinii lor drepte şi pe degetul mare al piciorului lor drept şi stropeşte sângele pe altar *de* jur împrejur.

21. Şi să iei din sângele care *este* pe altar şi din untdelemnul pentru ungere şi să-l stropeşti peste Aaron şi peste veşmintele lui şi peste fiii săi şi peste veşmintele fiilor săi cu el; şi el să fie sfinţit şi veşmintele sale şi fiii săi şi veşmintele fiilor săi cu el.

22. De asemenea să iei de la berbec grăsimea și dosul și grăsimea care acoperă măruntaiele și lobul de pe ficat și cei doi rinichi și grăsimea care *este* pe ei și spata dreaptă, pentru că acesta *este* un berbec al consacrării,
23. Și o pâine întreagă și o turtă de pâine uleiată, și o lipie din coșul azimelor care *este* înaintea DOMNULUI;
24. Și să le pui toate în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor săi; și să le legeni *ca* ofrandă legănată înaintea DOMNULUI.
25. Și să primești din mâinile lor și să le arzi pe altar ca ofrandă arsă, pentru o aromă dulce înaintea DOMNULUI: aceasta *este* ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.
26. Și să iei pieptul berbecului consacrării lui Aaron și să-l legeni ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI: și va fi partea ta.
27. Și să sfințești pieptul ofrandei legănate și spata ofrandei ridicate a berbecului consacrării, care este legănată și care este ridicată, a *aceleia* care *este* pentru Aaron și a *aceleia* care este pentru fiii săi;
28. Și aceasta va fi a lui Aaron și a fiilor săi printr-un statut etern de la copiii lui Israel, pentru că aceasta *este* ofrandă ridicată; și va fi ofrandă ridicată de la copiii lui Israel a sacrificiului ofrandelor lor de pace *și* ofranda lor ridicată DOMNULUI.
29. Și sfintele veșminte ale lui Aaron vor fi ale fiilor săi după el, pentru a fi unși în ele și pentru a fi consacrați în ele.
30. *Și* fiul care va fi preot în locul lui le va îmbrăca șapte zile, când va veni la tabernacolul întâlnirii pentru a servi în *locul* sfânt.
31. Și să iei berbecul consacrării și să fierbi carnea lui în locul sfânt.
32. Și vor mânca, Aaron și fiii săi, carnea berbecului și pâinea care *este* în coș, *lângă* ușa tabernacolului întâlnirii.
33. Și vor mânca acele lucruri cu care a fost făcută ispășirea, pentru a-*i* consacra *și* pentru a-i sfinți; dar un străin nu va mânca *din ele*, pentru că ele *sunt* sfinte.
34. Și dacă ceva din carnea consacrărilor, sau din pâine, rămâne până dimineața, atunci să arzi rămășița cu foc: aceasta să nu fie mâncată, pentru că *este* sfântă.
35. Și să faci astfel lui Aaron și fiilor săi, conform cu toate pe care ți le-am poruncit: consacră-i șapte zile.
36. Și să oferi în fiecare zi un taur *ca* ofrandă pentru păcat pentru ispășire; și să cureți altarul, după ce ai făcut o ispășire pentru acesta și unge-l pentru a-l sfinți.
37. Șapte zile să faci ispășire pentru altar și să-l sfințești; și acesta va fi un altar preasfânt: orice atinge altarul va fi sfânt.
38. ¶ Și aceasta *este* ce vei oferi pe altar: doi miei de un an, zi de zi, continuu.
39. Primul miel să-l oferi dimineața; și celălalt miel să-l oferi seara;
40. Și cu primul miel, o zecime dintr-o măsură de făină amestecată cu a patra parte dintr-un hin de untdelemn bătut; și a patra parte dintr-un hin de vin *ca* un dar de băutură.

41. Și celălalt miel să-l aduci seara și să faci cu acesta conform darului de mâncare de dimineață și conform darului de băutură al lui, pentru aromă dulce, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.
42. Aceasta să fie ofrandă arsă neîncetat prin toate generațiile voastre, *la* ușa tabernacolului întâlnirii, înaintea DOMNULUI, unde te voi întâlni, ca să îți vorbesc.
43. Și acolo voi întâlni copiii lui Israel și *tabernacolul* va fi sfințit prin gloria mea.
44. Și voi sfinți tabernacolul întâlnirii și altarul; voi sfinți de asemenea și pe Aaron și pe fiii săi, să îmi servească în serviciul de preot.
45. Și voi locui printre copiii lui Israel și voi fi Dumnezeul lor.
46. Și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul lor, care i-a scos din țara Egiptului, ca să locuiesc printre ei: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul lor.

Capitolul 30

ȘI fă un altar ca să arzi tămâie pe el: să-l faci *din* lemn de salcâm.
2. Un cot *să fie* lungimea lui și un cot lățimea lui; să fie pătrat; și doi coți înălțimea lui; coarnele lui *să fie* la fel;
3. Și să-l îmbraci cu aur pur, partea de sus a acestuia și părțile lui de jur împrejur și coarnele lui; și să îi faci o coroană de aur de jur împrejur.
4. Și să îi faci două inele de aur sub coroana acestuia, la cele două colțuri ale lui, fă-le pe cele două părți ale lui; și ele vor fi locuri pentru drugi, pentru a-l purta cu totul.
5. Și fă drugii *din* lemn de salcâm și îmbracă-i cu aur.
6. Și să-l pui înaintea perdelei care *este* lângă chivotul mărturiei, înaintea șezământului milei care *este* deasupra mărturiei, unde mă voi întâlni cu tine.
7. Și Aaron să ardă tămâie dulce pe el în fiecare dimineață; când pregătește lămpile, va arde tămâie pe el.
8. Și când Aaron va aprinde lămpile seara, să ardă tămâie pe el, o tămâie continuă înaintea DOMNULUI prin generațiile voastre.
9. Nu aduceți tămâie străină pe el, nici sacrificiu ars, nici dar de mâncare; nici nu turnați dar de băutură pe el.
10. Și Aaron să facă o ispășire pe coarnele lui o dată într-un an, cu sângele ofrandei pentru păcate, a ispășirilor; o dată pe an să facă ispășire pe el prin generațiile voastre: *este* preasfânt DOMNULUI.
11. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
12. Când faci numărătoarea copiilor lui Israel după numărul lor, atunci fiecare om să dea pentru sufletul lui o răscumpărare DOMNULUI, când îi numeri; ca să nu fie nicio plagă printre ei, când îi numeri.
13. Aceasta să dea, fiecare *om* care trece între cei ce sunt numărați, o jumătate de șekel conform șekelului sanctuarului (un șekel *este* douăzeci de gerai) o jumătate de șekel *va fi* ofrandă DOMNULUI.
14. Fiecare *om,* care trece între cei ce sunt numărați, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, să dea ofrandă DOMNULUI.

15. Cel bogat să nu dea mai mult şi cel sărac să nu dea mai puţin decât o jumătate de şekel, când *ei* vor da ofrandă DOMNULUI, pentru a face ispăşire pentru sufletele voastre.
16. Şi să iei banii de ispăşire, ai copiilor lui Israel, şi să îi rânduieşti pentru serviciul tabernacolului întâlnirii, ca aceştia să fie o amintire copiilor lui Israel înaintea DOMNULUI, pentru a face ispăşire pentru sufletele voastre.
17. ¶ Şi DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
18. De asemenea fă un lighean *de* aramă şi piciorul lui *de asemenea d*e aramă, pentru a spăla: şi pune-l între tabernacolul întâlnirii şi altar şi pune apă în el.
19. Pentru ca acolo Aaron şi fiii lui să îşi spele mâinile şi picioarele lor.
20. Când vor intra în tabernacolul întâlnirii, să se spele cu apă, ca să nu moară; sau când se apropie de altar pentru a servi *şi* a arde ofrandă făcută prin foc DOMNULUI;
21. Astfel să îşi spele mâinile şi picioarele lor, ca să nu moară; şi le va fi un statut pentru totdeauna, lui şi seminţei lui prin generaţiile lor.
22. ¶ Mai mult, DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
23. Ia-ţi de asemenea dintre cele mai alese mirodenii, smirnă pură, cinci sute de *şekeli*, şi scorţişoară dulce, jumătate, chiar două sute cincizeci de *şekeli*, şi trestie dulce, două sute şi cincizeci de *şekeli*,
24. Şi casia, cinci sute de *şekeli*, conform şekelului sanctuarului şi untdelemn de măsline, un hin;
25. Şi fă-l un untdelemn al sfintei ungeri, un unguent amestecat conform artei parfumierilor: acesta va fi un untdelemn sfânt al ungerii.
26. Şi unge tabernacolul întâlnirii cu el şi chivotul mărturiei,
27. Şi masa şi toate vasele ei şi sfeşnicul şi vasele lui şi altarul tămâiei,
28. Şi altarul ofrandei arse cu toate vasele lui şi ligheanul şi piciorul lui.
29. Şi sfinţeşte-le, ca ele să fie preasfinte: orice le atinge va fi sfânt.
30. Şi unge pe Aaron şi pe fiii săi şi consacră-i, ca *ei* să îmi servească în serviciul de preot.
31. Şi vorbeşte copiilor lui Israel, spunând: Acesta îmi va fi un untdelemn al sfintei ungeri prin generaţiile voastre.
32. Pe carnea omului să nu fie turnat, nici să nu faceţi *un altul* asemenea lui, după compoziţia lui: acesta *este* sfânt *şi* vă va fi sfânt.
33. Oricine prepară *vreunul* asemenea lui, sau oricine pune din el peste un străin, să fie stârpit din poporul său.
34. Şi DOMNUL i-a spus lui Moise: Ia-ţi mirodenii dulci, stacte şi onicha şi galbanum; *aceste* mirodenii dulci cu tămâie pură: din fiecare să fie aceeaşi *cantitate*;
35. Şi fă-le un parfum, un unguent conform artei parfumierilor, sărat, pur *şi* sfânt;
36. Şi pisează o parte din el foarte mărunt şi pune din acesta înaintea mărturiei în tabernacolul întâlnirii, unde mă voi întâlni cu tine: îţi va fi preasfânt.

37. Și *cât despre* parfumul pe care îl vei face, nu vă faceți din acesta conform compoziției lui: el îți va fi sfânt pentru DOMNUL.
38. Oricine va face *unul* asemenea aceluia, să miroase la fel, să fie stârpit din poporul său.

CAPITOLUL

31 ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Vezi, am chemat pe nume pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda;
3. Și l-am umplut cu duhul lui Dumnezeu, în înțelepciune și în înțelegere și în cunoaștere și în orice fel de meșteșug,
4. Pentru a concepe lucruri iscusite, pentru a lucra în aur și în argint și în aramă,
5. Și în tăierea pietrelor, pentru a fi montate și în sculptarea lemnăriei, pentru a lucra în orice fel de meșteșug.
6. Și eu, iată, eu l-am dat împreună cu el pe Aholiab, fiul lui Ahisama, din tribul lui Dan; și în inimile tuturor celor ce sunt înțelepți în inimă am pus înțelepciune, ca ei să poată face tot ce ți-am poruncit;
7. Tabernacolul întâlnirii și chivotul mărturiei și șezământul milei care *este* pe ea și tot mobilierul tabernacolului,
8. Și masa și vasele ei și sfeșnicul pur cu toate vasele lui și altarul tămâiei,
9. Și altarul ofrandei arse cu toate vasele lui și ligheanul și piciorul lui,
10. Și hainele serviciului și veșmintele sfinte pentru preotul Aaron și veșmintele fiilor săi, pentru a servi în serviciul de preot,
11. Și untdelemnul pentru ungere și tămâia dulce pentru *locul* sfânt: să facă conform cu tot ceea ce ți-am poruncit.
12. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
13. Vorbește de asemenea copiilor lui Israel, spunând: Negreșit să țineți sabatele mele, căci acesta *este* un semn între mine și voi prin generațiile voastre; ca să știți că eu *sunt* DOMNUL care vă sfințește.
14. Țineți sabatul, căci el vă *este* sfânt; oricine îl pângărește să fie negreșit dat la moarte, pentru că oricine face *vreo* lucrare în el, acel suflet să fie stârpit din poporul său.
15. Șase zile să se facă muncă; dar în a șaptea *este* sabatul odihnei, sfânt pentru DOMNUL; oricine face *vreo* muncă în ziua de sabat, negreșit să fie dat la moarte.
16. De aceea copiii lui Israel să țină sabatul, ca să țină sabatul prin generațiile lor, *ca* legământ continuu.
17. Acesta *este* un semn între mine și copiii lui Israel pentru totdeauna, pentru că *în* șase zile DOMNUL a făcut cerul și pământul și în a șaptea zi s-a odihnit și a fost înviorat.
18. Și i-a dat lui Moise, când el a sfârșit de vorbit îndeaproape cu el pe muntele Sinai, două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.

CAPITOLUL

32 ŞI când poporul a văzut că Moise întârzia să coboare de pe munte, oamenii s-au strâns la Aaron şi i-au spus: Ridică-te, fă-ne dumnezei care să meargă înaintea noastră; căci, *cât despre* acest Moise, omul care ne-a scos din ţara Egiptului, nu ştim ce i s-a întâmplat.

2. Şi Aaron le-a spus: Desfaceţi cerceii de aur, care *sunt* în urechile soţiilor voastre ale fiilor voştri şi ale fiicelor voastre, şi aduceţi-*i* la mine.

3. Şi tot poporul a desfăcut cerceii de aur care *erau* în urechile lor şi *i*-au adus la Aaron.

4. Iar el *i*-a primit din mâna lor; şi după ce le-a făcut un viţel turnat, i-a dat formă cu o daltă şi au spus: Israele, aceştia *sunt* dumnezeii tăi, care te-au scos din ţara Egiptului.

5. Şi când Aaron *l*-a văzut, a construit un altar înaintea lui; şi Aaron a făcut o proclamaţie şi a spus: Mâine *este* o sărbătoare pentru DOMNUL.

6. Şi s-au sculat devreme a doua zi şi au oferit ofrande arse şi au adus ofrande de pace; şi poporul s-a aşezat să mănânce şi să bea şi s-a ridicat să joace.

7. ¶ Şi DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-te, coboară-te, căci poporul tău, pe care l-ai scos din ţara Egiptului, *s*-au corupt;

8. S-au abătut repede de pe calea pe care le-am poruncit-o; ei şi-au făcut un viţel turnat şi i s-au închinat şi i-au sacrificat şi au spus: Aceştia *sunt* dumnezeii tăi, Israele, care te-au scos din ţara Egiptului.

9. Şi DOMNUL i-a spus lui Moise: Am văzut acest popor şi, iată, acesta *este* un popor îndărătnic;

10. De aceea, acum lasă-mă, ca furia mea să se încingă împotriva lor şi să îi mistui; şi voi face din tine o naţiune mare.

11. Şi Moise a implorat pe DOMNUL Dumnezeul său şi a spus: DOAMNE, de ce se încinge furia ta împotriva poporului tău, pe care l-ai scos din ţara Egiptului cu mare putere şi cu o mână tare?

12. Pentru ce să vorbească egiptenii şi să spună: Pentru nenorocire i-a scos afară, ca să îi ucidă în munţi şi să îi mistuie de pe faţa pământului? Întoarce-te de la furia ta înverşunată şi pocăieşte-te de acest rău împotriva poporului tău.

13. Adu-ţi aminte de Avraam, de Isaac şi de Israel, servitorii tăi, cărora le-ai jurat prin tine însuţi şi le-ai spus: Voi înmulţi sămânţa ca stelele cerului şi toată această ţară despre care am vorbit o voi da seminţei voastre şi *o* vor moşteni pentru totdeauna.

14. Şi DOMNUL s-a pocăit de răul pe care s-a gândit să îl facă poporului său.

15. ¶ Şi Moise s-a întors şi a coborât de pe munte şi cele două table ale mărturiei *erau* în mâna sa: tablele *erau* scrise pe amândouă părţile; pe o parte şi pe cealaltă parte *erau* ele scrise.

16. Şi tablele *erau* lucrarea lui Dumnezeu şi scrisul *era* scrisul lui Dumnezeu, gravat pe table.

17. Şi când a auzit Iosua zgomotul poporului pe când strigau, i-a spus lui Moise: *Este* zgomot de război în tabără.

18. Dar el a spus: Nu *este* vocea *celor ce* strigă din cauza victoriei, nici nu *este* vocea *celor ce* strigă din cauză că sunt învinşi, *ci* aud zgomotul *celor ce* cântă.
19. Şi s-a întâmplat, imediat ce s-a apropiat el de tabără, că a văzut viţelul şi dansul; şi mânia lui Moise s-a încins şi a aruncat tablele din mâinile sale şi le-a spart sub munte.
20. Şi a luat viţelul pe care l-au făcut şi *l*-a ars în foc şi *l*-a măcinat până la pulbere şi a împrăştiat *pulberea* pe apă şi a făcut pe copiii lui Israel să bea *din ea*.
21. ¶ Şi Moise i-a spus lui Aaron: Ce ţi-a făcut poporul acesta, încât ai adus un aşa mare păcat peste ei?
22. Şi Aaron a spus: Să nu se încingă mânia domnului meu; cunoşti poporul, că ei sunt *puşi* pe ticăloşie.
23. Fiindcă mi-au spus: Fă-ne dumnezei, care să meargă înaintea noastră, căci *cât despre* acest Moise, bărbatul care ne-a scos din ţara Egiptului, nu ştim ce i s-a întâmplat.
24. Iar eu le-am spus: Oricine are ceva aur, să *îl* desfacă. Aşa că mi *l*-au dat; atunci l-am aruncat în foc şi a ieşit acest viţel.
25. Şi după ce Moise a văzut că oamenii *erau* goi (pentru că Aaron i-a făcut goi spre ruşinea *lor* printre duşmanii lor),
26. Atunci Moise a stat în picioare în poarta taberei şi a spus: Cine *este* de partea DOMNULUI? *Acela să vină* la mine. Şi toţi fiii lui Levi s-au adunat la el.
27. Iar el le-a spus: Astfel spune DOMNUL Dumnezeu al lui Israel: Să-şi pună fiecare bărbat sabia la coapsă şi să intre şi să iasă de la poartă la poartă prin tabără, şi fiecare bărbat să ucidă pe fratele său şi fiecare bărbat pe însoţitorul său şi fiecare bărbat pe vecinul său.
28. Şi copiii lui Levi au făcut conform cuvântului lui Moise: şi au căzut din popor în acea zi în jur de trei mii de bărbaţi.
29. Pentru că Moise a spus: Astăzi, consacraţi-vă pe voi înşivă DOMNULUI, fiecare bărbat peste fiul său şi peste fratele său, ca astăzi să vă dăruiască o binecuvântare.
30. ¶ Şi s-a întâmplat, a doua zi, că Moise a spus poporului: Aţi păcătuit un mare păcat; şi acum voi urca la DOMNUL; poate voi face ispăşire pentru păcatul vostru.
31. Şi Moise s-a întors la DOMNUL şi a spus: Oh, acest popor a păcătuit un mare păcat şi şi-au făcut dumnezei de aur.
32. Totuşi acum dacă voieşti, iartă păcatul lor; şi dacă nu, şterge-mă, te rog eu, din cartea ta pe care ai scris-o.
33. Şi DOMNUL i-a spus lui Moise: Oricine a păcătuit împotriva mea, pe el îl voi şterge din cartea mea.
34. De aceea acum du-te, condu poporul la *locul* despre care ţi-am vorbit: iată, Îngerul meu va merge înaintea ta; totuşi în ziua cercetării, voi pedepsi păcatul lor peste ei.
35. Şi DOMNUL a lovit poporul cu plăgi, pentru că au făcut viţelul pe care Aaron l-a făcut.

CAPITOLUL

33 ŞI DOMNUL i-a spus lui Moise: Pleacă *şi* urcă de aici, tu şi poporul pe care l-ai scos din ţara Egiptului, la ţara pe care am jurat-o lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacob, spunând: Seminţei tale o voi da,
2. (Şi voi trimite un înger înaintea ta; şi voi alunga pe canaanit, pe amorit, pe hitit şi pe perizit, pe hivit şi pe iebusit):
3. La o ţară în care curge lapte şi miere, căci nu mă voi urca în mijlocul tău, pentru că tu *eşti* un popor îndărătnic, ca nu cumva eu să te mistui pe cale.
4. Şi după ce poporul a auzit aceste veşti rele, au jelit; şi nimeni nu a pus pe el podoabele sale.
5. Pentru că DOMNUL i-a spus lui Moise: Spune copiilor lui Israel: Voi *sunteţi* un popor îndărătnic: dintr-odată mă voi urca în mijlocul tău şi te voi mistui; de aceea acum scoate podoabele tale de pe tine, ca să ştiu ce să îţi fac.
6. Şi copiii lui Israel şi-au scos podoabele lor la muntele Horeb.
7. ¶ Şi Moise a luat tabernacolul şi l-a ridicat în afara taberei, departe de tabără şi l-a chemat Tabernacolul întâlnirii. Şi s-a întâmplat *că* oricine căuta pe DOMNUL ieşea afară la tabernacolul întâlnirii, care *era* în afara taberei.
8. Şi s-a întâmplat, după ce Moise a ieşit afară la tabernacol, *că* tot poporul s-a sculat şi fiecare bărbat a stat în picioare la uşa cortului său şi s-au uitat după Moise, până ce a intrat în tabernacol.
9. Şi s-a întâmplat *că*, pe când Moise a intrat în tabernacol, coloana de nor a coborât şi a stat *la* uşa tabernacolului şi *DOMNUL* a vorbit cu Moise.
10. Şi tot poporul a văzut coloana de nor stând *la* uşa tabernacolului; şi tot poporul s-a ridicat şi s-a închinat, fiecare bărbat *în* uşa cortului său.
11. Şi DOMNUL i-a vorbit lui Moise faţă în faţă, aşa cum un bărbat vorbeşte prietenului său. Şi el s-a întors din nou în tabără; dar servitorul său, Iosua, fiul lui Nun, un tânăr, nu s-a depărtat de tabernacol.
12. ¶ Şi Moise a spus DOMNULUI: Vezi, îmi spui: Adu acest popor; şi nu mă laşi să ştiu pe cine vei trimite cu mine. Totuşi ai spus: Te cunosc pe nume şi de asemenea ai găsit har înaintea ochilor mei.
13. Şi acum, te rog, dacă am găsit har înaintea ochilor tăi, arată-mi acum calea ta, ca să te cunosc, ca să găsesc har înaintea ochilor tăi; şi ai în vedere că această naţiune *este* poporul tău.
14. Şi a spus: Prezenţa mea va merge *cu tine* şi îţi voi da odihnă.
15. Iar el i-a spus: Dacă prezenţa ta nu merge *cu mine*, nu ne urca de aici.
16. Căci în ce va fi cunoscut aici că eu şi poporul tău am găsit har înaintea ochilor tăi? Nu *este* în aceea că mergi cu noi? Astfel vom fi separaţi, eu şi poporul tău, dintre toate popoarele care *sunt* pe faţa pământului.
17. Şi DOMNUL i-a spus lui Moise: Voi face şi lucrul acesta pe care l-ai vorbit, pentru că ai găsit har înaintea ochilor mei şi te cunosc pe nume.
18. Iar el a spus: Te implor, arată-mi gloria ta.
19. Iar el a spus: Voi face ca toată bunătatea mea să treacă pe dinaintea ta şi voi vesti numele DOMNULUI înaintea ta; şi voi arăta bunătate cui voi arăta bunătate şi voi arăta milă cui voi arăta milă.

20. Și a *mai* spus: Nu poți vedea fața mea, căci niciun om nu mă va vedea și *după aceea* să trăiască.
21. Și DOMNUL a spus: Iată, *este* un loc lângă mine și stai în picioare pe stâncă;
22. Și se va întâmpla, în timp ce gloria mea trece pe lângă *tine*, că te voi pune într-o crăpătură a stâncii și te voi acoperi cu mâna mea în timp ce trec pe lângă *tine*;
23. Și îmi voi retrage mâna și vei vedea părțile mele din spate, dar fața mea nu se va vedea.

CAPITOLUL 34

ȘI DOMNUL i-a spus lui Moise: Taie-ți două table de piatră asemenea primelor și voi scrie pe *aceste* table cuvintele care au fost pe primele table, pe care le-ai spart.
2. Și fii gata mâine dimineață și urcă-te dimineață pe muntele Sinai și prezintă-te acolo mie pe vârful muntelui.
3. Și niciun bărbat să nu urce cu tine, să nu fie văzut niciun bărbat pe tot muntele; să nu pască nici turmele nici cirezile înaintea acelui munte.
4. Iar el a tăiat două table de piatră asemenea primelor; și Moise s-a sculat dis-de-dimineață și a urcat pe muntele Sinai, așa cum DOMNUL îi poruncise și a luat în mâna sa cele două table din piatră.
5. ¶ Și DOMNUL a coborât în nor și a stat cu el acolo și a vestit numele DOMNULUI.
6. Și DOMNUL a trecut pe dinaintea lui și a vestit: DOMNUL, DOMNUL Dumnezeu, milostiv și cu har, îndelung răbdător și abundent în bunătate și adevăr,
7. Păstrând milă pentru mii, iertând nelegiuire și fărădelege și păcat și în niciun fel nu va cruța *pe vinovat*; pedepsind nelegiuirea părinților peste copii și peste copiii copiilor, până la a treia și a patra *generație*.
8. Și Moise s-a grăbit și și-a plecat capul spre pământ și s-a închinat.
9. Și a spus: Dacă acum am găsit har înaintea ochilor tăi, Doamne, lasă te rog, ca Domnul meu, să meargă printre noi, pentru că acesta *este* un popor îndărătnic; și iartă nelegiuirea noastră și păcatul nostru și ia-ne ca moștenirea ta.
10. ¶ Iar el a spus: Iată, fac un legământ: înaintea întregului tău popor voi face minuni, așa cum nu s-au mai făcut pe tot pământul, nici în vreo națiune; și tot poporul printre care tu *te afli* vor vedea lucrarea DOMNULUI; căci *este* un lucru înfricoșător pe care îl voi face cu tine.
11. Ține ceea ce îți poruncesc în această zi; iată, alung dinaintea ta pe amorit și pe canaanit și pe hitit și pe perizit și pe hivit și pe iebusit.
12. Ia seama la tine însuți, ca nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării în care mergi, ca nu cumva să fie o cursă în mijlocul tău;
13. Ci să distrugeți altarele lor, să spargeți idolii lor și să le tăiați dumbrăvile,
14. Pentru că nu te vei închina niciunui alt dumnezeu, pentru că DOMNUL, a cărui nume *este* Gelos, *este* un Dumnezeu gelos;
15. Nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării și ei să curvească după dumnezeii lor și să aducă sacrificiu dumnezeilor lor și *vreunul* să te cheme și să mănânci din sacrificiul lui;

16. Și să iei dintre fiicele lor pentru fiii tăi și fiicele lor să curvească după dumnezeii lor și să facă pe fiii tăi să curvească după dumnezeii lor.
17. Să nu îți faci dumnezei turnați.
18. ¶ Ține sărbătoarea azimelor. Mănâncă șapte zile azimă cum ți-am poruncit, în timpul lunii Abib, pentru că în luna Abib ai ieșit din Egipt.
19. Tot ce deschide pântecele *este* al meu; și fiecare întâi născut între vitele tale, *fie* bou sau oaie.
20. Dar să răscumperi pe întâiul născut al măgăriței cu un miel; și dacă nu *îl* răscumperi, atunci să îi frângi gâtul. Să răscumperi pe tot întâiul născut dintre fiii tăi. Și niciunul să nu se arate înaintea mea cu mâna goală.
21. Să lucrezi șase zile, dar să te odihnești în a șaptea zi; să te odihnești în timpul aratului și al secerișului.
22. Și să ții sărbătoarea săptămânilor, ale primelor roade ale secerișului grâului și sărbătoarea recoltei la sfârșitul anului.
23. De trei ori într-un an toți copiii tăi de parte bărbătească să se arate înaintea Domnului DUMNEZEU, Dumnezeul lui Israel.
24. Pentru că voi arunca afară națiunile dinaintea ta și voi lărgi hotarele tale; niciun om nu va dori țara ta, când te vei urca să te arăți înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, de trei ori într-un an.
25. Să nu oferi sângele sacrificiului meu cu dospeală; nici să nu fie lăsat sacrificiul sărbătorii paștelui până dimineața.
26. Să aduci primul dintre primele roade ale pământului tău la casa DOMNULUI Dumnezeul tău. Să nu fierbi un ied în laptele mamei sale.
27. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scrie-ți aceste cuvinte; căci după tonul acestor cuvinte am făcut un legământ cu tine și cu Israel.
28. ¶ Iar el a fost acolo cu DOMNUL patruzeci de zile și patruzeci de nopți; nici nu a mâncat pâine, nici nu a băut apă. Și el a scris pe table cuvintele legământului, cele zece porunci.
29. Și s-a întâmplat, când a coborât Moise de pe Muntele Sinai, și cele două table ale mărturiei *erau* în mâna lui Moise când a coborât de pe munte, că Moise nu știa că pielea feței sale strălucea cât timp a vorbit cu el.
30. Și când Aaron și toți copiii lui Israel au văzut pe Moise, iată, pielea feței sale strălucea; și s-au temut să se apropie de el.
31. Și Moise i-a chemat; și Aaron și toți conducătorii adunării s-au întors la el; și Moise a vorbit cu ei.
32. Și după aceea toți copiii lui Israel s-au apropiat, și le-a dat în poruncă tot ceea ce DOMNUL vorbise cu el în muntele Sinai.
33. Și *când* Moise a încetat să vorbească cu ei și-a pus un văl pe față.
34. Dar când Moise a intrat înaintea DOMNULUI ca să vorbească cu el, el a scos vălul, până când a ieșit. Și a ieșit și le-a spus copiilor lui Israel *ceea* ce i-a fost poruncit.
35. Și copiii lui Israel au văzut fața lui Moise, că pielea feței lui Moise strălucea; și Moise a pus vălul peste fața sa din nou, până când a intrat să vorbească cu el.

CAPITOLUL

35 ŞI Moise a adunat toată adunarea copiilor lui Israel şi le-a spus: Acestea *sunt* cuvintele pe care DOMNUL le-a poruncit, să le faceţi.
2. Şase zile se va face lucrarea, dar ziua a şaptea vă va fi o zi sfântă, un sabat de odihnă DOMNULUI: oricine va face *vreo* lucrare în ea va fi dat la moarte.
3. Să nu aprindeţi foc în locuinţele voastre în ziua de sabat.
4. Şi Moise a vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel, spunând: Acesta este lucrul pe care Domnul l-a poruncit, spunând:
5. Luaţi dintre voi ofrandă DOMNULUI; oricine *are* inimă voitoare să aducă o ofrandă DOMNULUI: aur şi argint şi aramă,
6. Şi albastru şi purpuriu şi stacojiu şi in subţire şi *păr* de capre,
7. Şi piei de berbeci vopsite roşu şi piei de bursuc şi lemn de salcâm,
8. Şi untdelemn pentru lampă şi mirodenii pentru untdelemnul pentru ungere şi pentru tămâia dulce,
9. Şi pietre de onix şi pietre să fie montate pentru efod şi pentru pieptar.
10. Şi fiecare *om* înţelept în inimă dintre voi să vină şi să facă tot ceea ce DOMNUL a poruncit:
11. Tabernacolul, cortul lui şi acoperământul lui, copcile lui şi scândurile lui, drugii lui, coloanele lui şi soclurile lui,
12. Chivotul şi drugii lui, cu şezământul milei şi perdeaua acoperământului,
13. Masa şi drugii ei şi toate vasele ei şi pâinile punerii înainte,
14. Sfeşnicul de asemenea pentru lumină şi vasele lui şi lămpile lui, cu untdelemnul pentru lumină.
15. Şi altarul tămâiei şi drugii lui şi untdelemnul pentru ungere şi tămâia dulce şi perdeaua pentru uşă la intrarea în tabernacol,
16. Altarul ofrandei arse, cu grătarul de aramă, drugii lui şi toate vasele lui, ligheanul şi piciorul lui,
17. Perdelele curţii, stâlpii ei şi soclurile lor şi perdeaua pentru uşa curţii,
18. Ţăruşii tabernacolului şi ţăruşii curţii şi frânghiile lor,
19. Hainele serviciului, pentru a face serviciul în *locul* sfânt, veşmintele sfinte pentru preotul Aaron şi veşmintele fiilor săi, pentru a servi în serviciul de preot.
20. ¶ Şi toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din prezenţa lui Moise.
21. Şi a venit fiecare *om* a cărui inimă l-a stârnit şi fiecare *om* al cărui duh l-a făcut voitor *şi* au adus ofranda DOMNULUI pentru lucrarea tabernacolului întâlnirii şi pentru tot serviciul lui şi pentru veşmintele sfinte.
22. Şi au venit, deopotrivă bărbaţi şi femei, atâţia câţi au fost cu inimă voitoare, *şi* au adus brăţări şi cercei şi inele şi table, toate bijuterii din aur; şi fiecare om care a oferit, *a oferit* o ofrandă de aur DOMNULUI.
23. Şi toţi la care s-a găsit albastru şi purpuriu şi stacojiu şi in subţire şi *păr* de capre şi piei roşii de berbeci şi piei de bursuci, *le*-au adus.
24. Şi fiecare *om* care a oferit o ofrandă din argint şi aramă a adus ofranda DOMNULUI; şi toţi la care s-a găsit lemn de salcâm pentru orice lucrare a serviciului, *l*-au adus.

25. Și toate femeile care au fost înțelepte în inimă au tors cu mâinile lor și au adus ceea ce au tors, *deopotrivă* din albastru și din purpuriu *și* din stacojiu și din in subțire.
26. Și toate femeile ale căror inimi le-au stârnit la înțelepciune au tors *păr* de capre.
27. Și conducătorii au adus pietre de onix și pietre să fie montate pentru efod și pentru pieptar;
28. Și mirodenii și untdelemn pentru lumină și pentru untdelemnul pentru ungere și pentru tămâia dulce.
29. Copiii lui Israel au adus din bunăvoință o ofrandă DOMNULUI, fiecare bărbat și femeie, a cărui inimă i-a făcut voitori să aducă pentru toate felurile de lucrări, pe care DOMNUL le poruncise a fi făcute prin mâna lui Moise.
30. ¶ Și Moise le-a spus copiilor lui Israel: Vedeți, DOMNUL a chemat pe nume pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda;
31. Și l-a umplut cu duhul lui Dumnezeu în înțelepciune, în înțelegere și în cunoaștere și în orice fel de meșteșug;
32. Și pentru a concepe lucruri iscusite, pentru a lucra în aur și în argint și în aramă,
33. Și în tăierea pietrelor, pentru a fi montate și în sculptarea lemnului, pentru a face orice fel de lucrare iscusită.
34. *Și* lui și lui Aholiab, fiul lui Ahisamac, din tribul lui Dan, le-a pus în inimă să *îi* învețe *pe alții*.
35. I-a umplut cu înțelepciune a inimii, pentru a lucra tot felul de lucrări, ale gravorului și ale meșteșugarului iscusit și ale lucrătorului în broderie, în albastru și în purpuriu, în stacojiu și în in subțire și ale țesătorului, chiar al celor ce fac orice fel de lucrare și al celor ce concep o lucrare iscusită.

CAPITOLUL 36

ATUNCI Bețaleel și Aholiab și fiecare bărbat înțelept în inimă, în care DOMNUL a pus înțelepciune și înțelegere ca să cunoască cum să lucreze orice fel de lucrare pentru serviciul sanctuarului, au lucrat conform cu tot ceea ce DOMNUL poruncise.
2. Și Moise a chemat pe Bețaleel și pe Aholiab și pe fiecare bărbat înțelept în inimă, în a cărui inimă DOMNUL pusese înțelepciune, pe fiecare a cărui inimă îl stârnise să vină la lucrare, ca să o facă;
3. Și au primit de la Moise toată ofranda, pe care copiii lui Israel au adus-o pentru lucrarea serviciului sanctuarului, pentru a-l face în *întregime*. Și încă îi mai aduceau ofrande de bunăvoie în fiecare dimineață.
4. Și toți bărbații înțelepți, care lucrau toată lucrarea sanctuarului, au venit fiecare bărbat de la lucrarea lui pe care o făceau;
5. Și i-au vorbit lui Moise, spunând: Poporul aduce *mult* mai mult decât *este* nevoie pentru serviciul lucrării, pe care DOMNUL a poruncit a o face.
6. Și Moise a dat poruncă și au făcut ca aceasta să fie proclamată prin toată tabăra, spunând: Nici bărbat, nici femeie să nu mai facă nicio lucrare pentru ofrandă pentru sanctuar. Astfel poporul a fost oprit să aducă.

7. Căci materialul lor era suficient pentru toată lucrarea, să o facă și *chiar* prea mult.
8. ¶ Și fiecare om înțelept în inimă printre cei ce lucrau lucrarea tabernacolului a făcut zece covoare *din* in subțire răsucit și albastru și purpuriu și stacojiu *cu* heruvimi, într-o lucrare iscusită i-a făcut.
9. Lungimea unui covor *era* douăzeci și opt de coți și lățimea unui covor patru coți; covoarele *erau* toate de aceeași măsură.
10. Și el a prins cele cinci covoare, unul de celălalt; și *celelalte* cinci covoare le-a prins unul de celălalt.
11. Și a făcut cheutori albastre la marginea unui covor, pe marginea împreunării; și tot așa a făcut pe marginea din capăt a *celuilalt* covor, în îmbinarea a doua.
12. Cincizeci de cheutori a făcut pe un covor și cincizeci de cheutori a făcut pe marginea covorului care era în îmbinarea a două: cheutorile au ținut un *covor* de celălalt.
13. Și a făcut cincizeci de copci din aur și a prins covoarele unul de celălalt cu copcile; astfel a devenit un *singur* tabernacol.
14. ¶ Și a făcut covoare *din păr* de capre pentru acoperiș deasupra tabernacolului; a făcut unsprezece covoare.
15. Lungimea unui covor *era* de treizeci de coți și patru coți *era* lățimea unui covor; cele unsprezece covoare *erau* de o singură mărime.
16. Și a îmbinat cinci covoare între ele și șase covoare între ele.
17. Și a făcut cincizeci de cheutori pe marginea din capăt a covorului în îmbinare și cincizeci de cheutori a făcut pe marginea covorului care se îmbină cu al doilea.
18. Și a făcut cincizeci de copci *din* aramă pentru a îmbina acoperișul împreună, ca să fie unul *singur*.
19. Și pentru acoperiș, a făcut un acoperământ *din* piei de berbeci vopsite roșu și un acoperământ *din* piei de bursuci deasupra.
20. Și a făcut, pentru tabernacol, scânduri *din* lemn de salcâm, stând în picioare.
21. Lungimea unei scânduri *era* de zece coți și lățimea unei scânduri de un cot și jumătate.
22. O scândură avea două cepuri, la distanță egală unul de celălalt; astfel a făcut pentru toate scândurile tabernacolului.
23. Și a făcut scânduri pentru tabernacol: douăzeci de scânduri pe partea de sud, spre sud;
24. Și patruzeci de socluri de argint a făcut sub cele douăzeci de scânduri: două socluri sub o scândură pentru cele două cepuri ale ei și două socluri sub altă scândură pentru cele două cepuri ale ei.
25. Și pentru cealaltă parte a tabernacolului, *care este* spre colțul de nord, a făcut douăzeci de scânduri,
26. Și cele patruzeci de socluri ale lor din argint: două socluri sub o scândură și două socluri sub altă scândură.
27. Și pentru părțile tabernacolului care sunt spre vest a făcut șase scânduri.

28. Și două scânduri a făcut pentru colțurile tabernacolului pe cele două părți.
29. Și au fost îmbinate între ele, dedesubt, și au fost îmbinate împreună la capul acesteia, într-un *singur* inel; astfel a făcut celor două *scânduri* în ambele colțuri.
30. Și *au fost* opt scânduri; și soclurile lor *au fost* șaisprezece socluri de argint, sub fiecare scândură, două socluri.
31. Și a făcut drugi de lemn de salcâm, cinci pentru scândurile uneia din părțile tabernacolului.
32. Și cinci drugi pentru scândurile celeilalte părți a tabernacolului și cinci drugi pentru scândurile tabernacolului pentru părțile spre vest.
33. Și a făcut drugul din mijloc să treacă prin scânduri de la un capăt la celălalt.
34. Și a placat scândurile cu aur și le-a făcut inelele *din* aur pentru *a fi* locuri pentru drugi și a placat drugii cu aur.
35. ¶ Și a făcut o perdea albastră și purpurie și stacojie și in subțire răsucit; *cu* heruvimi a făcut-o într-o lucrare iscusită.
36. Și i-a făcut patru piloni *din lemn* de salcâm și i-a placat cu aur; cârligele lor *erau din* aur; și a turnat pentru ei patru socluri din argint.
37. Și a făcut pentru ușa tabernacolului o perdea albastră și purpurie și stacojie și *din* in subțire răsucit, din lucrare brodată,
38. Și cei cinci stâlpi ale acestuia cu cârligele lor; și a placat capitelurile lor și vergelele lor cu aur; dar cele cinci socluri ale lor *erau de* aramă.

CAPITOLUL 37

ȘI Bețaleel a făcut chivotul *din* lemn de salcâm; doi coți și jumătate era lungimea lui și un cot și jumătate lățimea lui și un cot și jumătate înălțimea lui;
2. Și l-a îmbrăcat cu aur pur pe dinăuntru și pe dinafară și i-a făcut o coroană de aur de jur împrejur.
3. Și i-a turnat patru inele de aur, cele patru colțuri ale lui: două inele pe una din părțile lui și două inele pe cealaltă parte a lui.
4. Și a făcut drugi *din* lemn de salcâm și i-a placat cu aur.
5. Și el a pus drugii în inele pe părțile laterale ale chivotului, ca să poarte chivotul.
6. Și a făcut acoperământul milei *din* aur pur; doi coți și jumătate *era* lungimea lui și un cot și jumătate lățimea lui.
7. Și a făcut doi heruvimi *din* aur, i-a făcut *din aur* bătut dintr-o singură bucată, la cele două capete ale șezământului milei.
8. Un heruvim la un capăt de o parte și un alt heruvim la *un* capăt pe partea cealaltă; *ieșind* din șezământul milei a făcut heruvimii pe cele două capete ale lui.
9. Și heruvimii își întindeau aripile *lor* în sus *și* acopereau cu aripile lor șezământul milei, cu fețele lor *privind* unul la altul; *chiar* spre șezământul milei erau fețele heruvimilor.
10. ¶ Și a făcut masa *din* lemn de salcâm; doi coți *era* lungimea ei și un cot lățimea ei și un cot și jumătate înălțimea ei;

11. Și a îmbrăcat-o cu aur pur și i-a făcut de jur împrejur o coroană de aur.
12. De asemenea i-a făcut o margine cât un lat de palmă de jur împrejur; și a făcut o coroană de aur pentru marginea ei de jur împrejur.
13. Și a turnat pentru ea patru inele de aur și a pus inelele în cele patru colțuri care *erau* la cele patru picioare ale ei.
14. Inelele erau în fața marginii *în* locurile pentru drugi pentru a purta masa.
15. Și a făcut drugii *din* lemn de salcâm și i-a placat cu aur, pentru a purta masa.
16. Și a făcut vasele care *erau* pe masă, farfuriile ei și lingurile ei și bolurile ei și capacele ei cu care să le acopere, *din* aur pur.
17. Și a făcut sfeșnicul *din* aur pur; a făcut sfeșnicul *dintr-o* lucrare *din aur* bătut; stâlpul lui și brațul lui, bolurile lui, nodurile lui și florile lui erau din aceeași *lucrare bătută*.
18. Și șase brațe ieșeau din laturile lui: trei brațe ale sfeșnicului dintr-o parte a lui și trei brațe ale sfeșnicului din cealaltă parte a lui;
19. Trei cupe făcute asemenea migdalelor pe un braț, un nod și o floare; și trei boluri făcute asemenea migdalelor pe alt braț, un nod și o floare; astfel *să fie făcute* pe cele șase brațe ieșind din sfeșnic.
20. Și pe sfeșnic *erau* patru boluri făcute ca migdale, nodurile lui și florile lui;
21. Și un nod sub două brațe ale lui și un nod sub două brațe ale lui și un nod sub două brațe ale lui, conform celor șase brațe ieșind din acesta.
22. Nodurile lor și brațele lor erau la fel; toate acestea *erau* o singură lucrare bătută *din* aur pur.
23. Și a făcut cele șapte lămpi ale lui și mucările lui și cenușarele lui, *din* aur pur.
24. *Dintr-un* talant de aur pur l-a făcut cu toate vasele lui.
25. Și a făcut altarul pentru tămâie *din* lemn de salcâm; lungimea lui *era* un cot și lățimea lui un cot; *era* pătrat; și doi coți *era* înălțimea lui; coarnele lui erau din aceeași *bucată*.
26. Și l-a îmbrăcat cu aur pur, *deopotrivă* vârful lui și laturile lui de jur împrejur și coarnele lui; de asemenea i-a făcut o coroană din aur de jur împrejur.
27. Și a făcut două inele din aur pentru acesta sub coroana lui, lângă cele două colțuri ale lui, pe cele două părți ale lui, să fie locuri pentru drugi pentru a-l purta cu totul.
28. Și a făcut drugii *din* lemn de salcâm și i-a placat cu aur.
29. Și a făcut untdelemnul sfânt pentru ungere și tămâia pură din mirodenii dulci, conform artei parfumierilor.

CAPITOLUL 38

ȘI el a făcut altarul ofrandei arse *din* lemn de salcâm: cinci coți *era* lungimea lui și cinci coți lățimea lui; *era* pătrat; și trei coți înălțimea lui.
2. Și a făcut coarnele lui pe cele patru colțuri ale acestuia; coarnele lui erau din aceeași bucată și l-a placat cu aramă.

3. Şi a făcut toate vasele altarului, căldările şi lopeţile şi oalele *şi* cârligele pentru carne şi tăvile pentru cărbuni, toate vasele lui le-a făcut *din* aramă.
4. Şi a făcut pentru altar un grătar din aramă în formă de reţea sub marginea de sus a lui în jos, până la mijlocul acestuia.
5. Şi a turnat patru inele pentru cele patru capete ale grătarului din aramă, *ca să fie* locuri pentru drugi.
6. Şi a făcut drugii *din* lemn de salcâm şi i-a placat cu aramă.
7. Şi a pus drugii în inele pe laturile altarului, pentru a-l purta cu totul; a făcut altarul gol pe dinăuntru *cu* scânduri.
8. Şi a făcut ligheanul *din* aramă şi piciorul lui *din* aramă, din oglinzile *femeilor* care se adunau *la* uşa tabernacolului întâlnirii.
9. ¶ Şi a făcut curtea: pe partea de sud spre sud, perdelele curţii *erau din* in subţire răsucit, de o sută de coţi;
10. Stâlpii lor *erau* douăzeci şi soclurile lor de aramă, douăzeci; cârligele stâlpilor şi vergelele lor *erau din* argint.
11. Şi pentru partea de nord *perdelele erau* de o sută de coţi, stâlpii lor *erau* douăzeci şi soclurile lor din aramă, douăzeci; cârligele stâlpilor şi vergelele lor *din* argint.
12. Şi pentru partea de vest *erau* perdele de cincizeci de coţi, stâlpii lor zece şi soclurile lor zece; cârligele stâlpilor şi vergelele lor *din* argint.
13. Şi pentru partea de est spre est, cincizeci de coţi.
14. Perdelele uneia din părţile *porţii erau* de cincisprezece coţi; stâlpii lor, trei, şi soclurile lor, trei.
15. Şi pentru cealaltă parte a porţii curţii, de o parte şi de alta, *erau* perdele de cincisprezece coţi; stâlpii lor, trei şi soclurile lor, trei.
16. Toate perdelele curţii de jur împrejur *erau* din in subţire răsucit.
17. Şi soclurile pentru stâlpi *erau din* aramă; cârligele stâlpilor şi vergelele lor *din* argint; şi placarea capitelurilor lor *era din* argint; şi toţi stâlpii curţii *erau* înfăşuraţi cu argint.
18. Şi perdeaua pentru poarta curţii *era* lucrare brodată, *din* albastru şi purpuriu şi stacojiu şi in subţire răsucit; şi douăzeci de coţi *era* lungimea şi înălţimea ca şi lăţimea *era* de cinci coţi, corespunzând perdelelor curţii.
19. Şi stâlpii lor *erau* patru şi soclurile lor *din* aramă, patru; cârligele lor *din* argint şi placarea capitelurilor lor şi vergelele lor, *din* argint.
20. Şi ţăruşii tabernacolului şi ai curţii de jur împrejur *erau din* aramă.
21. ¶ Aceasta este socoteala tabernacolului, al tabernacolului mărturiei, aşa cum a fost socotită, conform poruncii lui Moise, *pentru* serviciul leviţilor, prin mâna lui Itamar, fiul lui Aaron preotul.
22. Şi Beţaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda, a făcut tot ceea ce DOMNUL a poruncit lui Moise.
23. Şi cu el *a fost* Aholiab, fiul lui Ahisama, din tribul lui Dan, un gravor, un meşteşugar iscusit şi un lucrător cu broderie în albastru şi în purpuriu şi în stacojiu şi in subţire.

24. Tot aurul care a fost folosit pentru lucrare în toată lucrarea *locului* sfânt, chiar aurul ofrandei, a fost de douăzeci și nouă de talanți și șapte sute și treizeci de șekeli, după șekelul sanctuarului.
25. Și argintul de la cei ce au fost numărați din adunare *a fost* de o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șekeli, după șekelul sanctuarului;
26. O beka pentru fiecare bărbat, *adică* o jumătate de șekel, după șekelul sanctuarului, pentru fiecare *bărbat* care a mers să fie numărat, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pentru șase sute trei mii cinci sute cincizeci *de bărbați*.
27. Și din cei o sută de talanți de argint au fost turnate soclurile sanctuarului și soclurile perdelei; o sută de socluri din o sută de talanți, un talant pentru un soclu.
28. Și din o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șekeli el a făcut cârlige pentru stâlpi și a placat capitelurile lor și le-a înfășurat.
29. Și arama ofrandei *era* de șaptezeci de talanți și două mii patru sute de șekeli.
30. Și cu aceasta a făcut soclurile ușii tabernacolului întâlnirii și altarul de aramă și grătarul de aramă pentru acesta și toate vasele altarului,
31. Și soclurile curții de jur împrejur și soclurile porții curții și toți țărușii tabernacolului și toți țărușii curții de jur împrejur.

CAPITOLUL 39

ȘI din albastru și purpuriu și stacojiu, au făcut haine pentru serviciu, pentru a face serviciul în *locul* sfânt și au făcut sfintele veșminte pentru Aaron, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
2. Iar el a făcut efodul *din* aur, *din* albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire răsucit.
3. Și au bătut aurul în plăci subțiri și l-au tăiat *în* sârme subțiri, pentru a-*l* lucra în albastru și în purpuriu și în stacojiu și în in subțire răsucit, *cu* lucrare iscusită.
4. Ei au făcut umerarii pentru acesta, ca să *îl* îmbine; prin cele două margini a fost acesta îmbinat.
5. Și brâul *făcut* cu iscusință al efodului său, care *era* peste acesta, *era* din aceeași bucată, conform lucrării acestuia, *din* aur, *din* albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire răsucit; așa cum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
6. Și au lucrat pietre de onix montate în broșe din aur, gravate precum sigiliile sunt gravate, cu numele copiilor lui Israel.
7. Și le-a pus pe umerii efodului, *ca să fie* pietre pentru amintire copiilor lui Israel, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
8. Și a făcut pieptarul *din* lucrare iscusită, asemenea lucrării efodului, *din* aur, *din* albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire răsucit.
9. Era pătrat; au făcut pieptarul dublu: o palmă *era* lungimea lui și o palmă lățimea lui, dublu.

10. Şi au montat în acesta patru rânduri de pietre; *primul* rând *a fost* un sardiu, un topaz şi un rubin, acesta *a fost* primul rând.
11. Şi al doilea rând, un smarald, un safir şi un diamant.
12. Şi al treilea rând, un hiacint, o agată şi un ametist.
13. Şi al patrulea rând, un beril, un onix şi un jasp, *ele au fost* montate în broşe de aur în monturile lor.
14. Şi pietrele *erau* conform cu numele copiilor lui Israel, douăsprezece, conform cu numele lor, *asemenea* gravurii unui sigiliu, fiecare cu numele lui, conform celor douăsprezece triburi.
15. Şi au făcut peste pieptar lanţuri la margini, *din* lucrare împletită *din* aur pur.
16. Şi au făcut două broşe *din* aur şi două inele din aur; şi au pus cele două inele în cele două capete ale pieptarului.
17. Şi au pus cele două lanţuri împletite din aur în cele două inele la capetele pieptarului.
18. Şi cele două capete ale celor două lanţuri împletite ei le-au fixat în cele două broşe şi le-au pus pe umerarii efodului, înaintea acestuia.
19. Şi au făcut două inele din aur şi *le*-au pus la cele două capete ale pieptarului, pe marginea acestuia, care *era* pe partea efodului înăuntru.
20. Şi au făcut *alte* două inele din aur şi le-au pus în cele două părţi ale efodului pe dedesubt, spre partea dinainte a acestuia, înaintea *celeilalte* îmbinări a lui, deasupra brâului *făcut* cu iscusinţă al efodului.
21. Şi au legat pieptarul prin inelele sale la inelele efodului cu un şnur albastru, ca să fie deasupra brâului *făcut* cu iscusinţă al efodului şi ca pieptarul să nu fie desprins de efod, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
22. Şi el a făcut roba efodului *din* lucrare ţesută, toată albastră.
23. Şi *avea* o gaură în mijlocul robei, ca gaura unei tunici de zale, *cu* o bordură de jur împrejurul găurii, ca să nu se sfâşie.
24. Şi au făcut pe marginile robei rodii albastre şi *din* purpuriu şi stacojiu *şi in* răsucit.
25. Şi au făcut clopoţei *din* aur pur şi au pus clopoţeii între rodii pe marginea robei, de jur împrejur între rodii;
26. Un clopoţel şi o rodie, un clopoţel şi o rodie, de jur împrejurul tivului robei pentru a servi, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
27. Şi au făcut tunici *din* in subţire *din* lucrare ţesută pentru Aaron şi pentru fiii lui,
28. Şi o mitră *din* in subţire şi bonete frumoase *din* in subţire şi pantaloni *din* in subţire răsucit,
29. Şi un brâu *din* in subţire răsucit şi albastru şi purpuriu şi stacojiu, *din* lucrare brodată, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
30. Şi au făcut placa sfintei coroane *din* aur pur şi au scris pe ea o inscripţie, asemenea gravurilor unui sigiliu: SFINŢENIE DOMNULUI.
31. Şi au prins de aceasta un şnur albastru, ca să *o* fixeze sus peste mitră, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

32. ¶ Astfel a fost terminată toată lucrarea tabernacolului cortului întâlnirii; și copiii lui Israel au făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel au făcut ei.
33. Și au adus tabernacolul la Moise, cortul și toată mobila lui, copcile lui, scândurile lui, drugii lui și stâlpii lui și soclurile lui,
34. Și acoperământul din piei roșii de berbeci și acoperământul din piei de bursuci și perdeaua acoperământului,
35. Chivotul mărturiei și drugii lui și șezământul milei,
36. Masa și toate vasele ei și pâinile punerii înainte,
37. Sfeșnicul pur, cu lămpile lui, *cu* lămpile pentru a fi puse în ordine și toate vasele lui și untdelemnul pentru lumină,
38. Și altarul din aur și untdelemnul pentru ungere și tămâia dulce și perdeaua pentru ușa tabernacolului,
39. Și altarul din aramă și grătarul lui din aramă și drugii lui și toate vasele lui, ligheanul și piciorul lui,
40. Perdelele curții, stâlpii ei și soclurile ei și perdeaua pentru poarta curții, frânghiile ei și țărușii ei și toate vasele serviciului tabernacolului, pentru cortul întâlnirii,
41. Hainele serviciului pentru a face serviciu în *locul* sfânt și sfintele veșminte pentru preotul Aaron și veșmintele fiilor săi, pentru a servi în serviciul de preot.
42. Conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, așa au făcut copiii lui Israel toată lucrarea.
43. Și Moise a privit la toată lucrarea și, iată, ei au făcut-o precum DOMNUL a poruncit, chiar așa au făcut-o; și Moise i-a binecuvântat.

Capitolul 40

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. În prima zi a primei luni ridică tabernacolul cortului întâlnirii.
3. Și pune înăuntru chivotul mărturiei și acoperă chivotul cu perdeaua.
4. Și adu înăuntru masa și așază în ordine lucrurile care trebuie să fie așezate în ordine pe ea; și adu înăuntru sfeșnicul și aprinde-i lămpile.
5. Și așază altarul din aur pentru tămâie înaintea chivotului mărturiei și pune perdeaua ușii tabernacolului.
6. Și așază altarul ofrandei arse înaintea ușii tabernacolului cortului întâlnirii.
7. Și așază ligheanul între cortul întâlnirii și altar și pune apă în el.
8. Și pune curtea de jur împrejur și atârnă perdeaua la poarta curții.
9. Și ia untdelemnul pentru ungere și unge tabernacolul și tot ce *este* în el și sfințește-*l* și toate vasele lui; și va fi sfânt.
10. Și unge altarul ofrandei arse și toate vasele lui și sfințește altarul; și va fi un altar preasfânt.
11. Și unge ligheanul și piciorul său și sfințește-l.
12. Și adu pe Aaron și pe fiii săi la ușa tabernacolului întâlnirii și spală-i cu apă.

13. Şi pune sfintele veşminte peste Aaron şi unge-l şi sfinţeşte-l, ca el să îmi servească în serviciul de preot.
14. Şi adu pe fiii săi şi îmbracă-i cu haine;
15. Şi unge-i, precum ai uns pe tatăl lor, ca ei să îmi servească în serviciul de preot, pentru că ungerea lor va fi cu adevărat o preoţie veşnică prin toate generaţiile.
16. ¶ Astfel a făcut Moise, conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit, aşa a făcut el.
17. Şi s-a întâmplat, în prima lună, în al doilea an, în prima *zi* a lunii, *că* tabernacolul a fost înălţat.
18. Şi Moise a ridicat tabernacolul şi a fixat soclurile acestuia şi a aşezat scândurile lui şi i-a pus drugii şi i-a înălţat stâlpii.
19. Şi a întins cortul peste tabernacol şi a pus acoperământul cortului deasupra acestuia, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
20. Şi a luat şi a pus mărturia în chivot şi a pus drugii la chivot şi a pus şezământul milei deasupra, peste chivot.
21. Şi a adus chivotul în tabernacol şi a pus perdeaua acoperământului şi a acoperit chivotul mărturiei, precum DOMNUL a poruncit lui Moise.
22. Şi a pus masa în cortul întâlnirii, pe partea tabernacolului spre nord, dincoace de perdea.
23. Şi a pus pâinea prezentării în ordine pe aceasta înaintea DOMNULUI, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
24. Şi a pus sfeşnicul în cortul întâlnirii, lângă masă, pe partea tabernacolului spre sud.
25. Şi a aprins lămpile înaintea DOMNULUI, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
26. Şi a pus altarul din aur în cortul întâlnirii înaintea perdelei;
27. Şi a ars tămâie dulce pe acesta, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
28. Şi a pus perdeaua *la* uşa tabernacolului.
29. Şi a pus altarul ofrandei arse *la* uşa tabernacolului cortului întâlnirii şi a oferit pe acesta ofranda arsă şi darul de mâncare, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
30. Şi a aşezat ligheanul între cortul întâlnirii şi altar şi a pus apă acolo pentru spălare.
31. Şi Moise şi Aaron şi fiii săi şi-au spălat mâinile şi picioarele acolo;
32. Când au intrat în cortul întâlnirii şi când s-au apropiat de altar, s-au spălat, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
33. Şi a înălţat curtea de jur împrejurul tabernacolului şi altarului şi a atârnat perdeaua porţii curţii. Astfel Moise a terminat lucrarea.
34. ¶ Atunci un nor a acoperit cortul întâlnirii şi gloria DOMNULUI a umplut tabernacolul.
35. Şi Moise nu a fost în stare să intre în cortul întâlnirii, deoarece norul a rămas peste el şi gloria DOMNULUI a umplut tabernacolul.

36. Și după ce norul s-a ridicat de pe tabernacol, copiii lui Israel au mers
înainte în toate călătoriile lor;
37. Dar dacă norul nu s-a ridicat, nu au călătorit până în ziua în care
acesta s-a ridicat.
38. Căci norul DOMNULUI *era* peste tabernacol în timpul zilei și foc
era peste el în timpul nopții, înaintea ochilor întregii case lui Israel, prin
toate călătoriile lor.

LEVITICUL

CAPITOLUL

1 ȘI DOMNUL l-a chemat pe Moise și i-a vorbit din tabernacolul întâlnirii, spunând:

2. Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Dacă cineva dintre voi aduce un dar DOMNULUI, să aduceți darul vostru dintre vite, din cireadă și din turmă.

3. ¶ Dacă darul lui *este* un sacrificiu ars din cireadă, să aducă o parte bărbătească, fără cusur; să îl aducă după buna sa voie la ușa tabernacolului întâlnirii înaintea DOMNULUI.

4. Și să își pună mâna pe capul ofrandei arse; și îi va fi primită să facă ispășire pentru el.

5. Și să înjunghie taurul înaintea DOMNULUI; și preoții, fiii lui Aaron, să aducă sângele și să stropească sângele de jur împrejur pe altarul care *este lângă* ușa tabernacolului întâlnirii.

6. Și să jupoaie ofranda arsă și să o taie în bucățile ei.

7. Și fiii preotului Aaron să pună foc peste altar și să pună lemnele în ordine pe foc;

8. Și preoții, fiii lui Aaron, să pună bucățile, capul și grăsimea în ordine peste lemnele care sunt pe focul de pe altar;

9. Dar măruntaiele lui și picioarele lui să le spele în apă; și preotul să ardă totul pe altar, *pentru a fi* un sacrificiu ars, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

10. ¶ Și dacă darul lui *este* din turme, *adică* dintre oi, sau dintre capre, pentru un sacrificiu ars, să aducă o parte bărbătească, fără cusur.

11. Și să îl înjunghie pe partea altarului dinspre nord înaintea DOMNULUI; și preoții, fiii lui Aaron, să stropească sângele lui pe altar de jur împrejur.

12. Și să îl taie în bucățile lui cu capul lui și grăsimea lui; și preotul să le pună în ordine pe lemne, în focul de pe altar;

13. Dar să spele măruntaiele și picioarele cu apă și preotul să le aducă pe toate și să *le* ardă pe altar; *este* un sacrificiu ars, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

14. Și dacă sacrificiul ars pentru darul său DOMNULUI *este* dintre păsări, atunci să aducă darul său dintre turturele, sau dintre porumbei tineri.

15. Și preotul să îl aducă la altar și să îi smulgă capul și să *îl* ardă pe altar; și sângele lui să fie stors la marginea altarului;

16. Și să îi smulgă gușa cu penele ei și să o arunce lângă altar în partea de est, lângă locul cenușii;

17. Și să despice *pasărea* cu aripile ei, *dar* să nu o împartă în două; și preotul să o ardă pe altar, peste lemnele care *sunt* în foc; *este* un sacrificiu ars, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

CAPITOLUL 2

ŞI când va aduce cineva un dar de mâncare DOMNULUI, darul lui să fie *din* floarea făinii; şi să toarne untdelemn pe el şi să pună tămâie pe el;
2. Şi să îl aducă fiilor lui Aaron, preoţii, şi să ia din el, din făină, o mână a sa plină şi din untdelemnul lui, cu toată tămâia lui; şi preotul să ardă amintirea lui pe altar, *să fie* ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI;
3. Şi rămăşiţa din darul de mâncare *să fie* a lui Aaron şi a fiilor săi; *este* un lucru preasfânt al darurilor DOMNULUI, făcute prin foc.
4. Şi dacă aduci ca dar, un dar de mâncare copt în cuptor, *să fie din* turte nedospite din floarea făinii amestecată cu untdelemn, sau biscuiţi nedospiţi unşi cu untdelemn.
5. Şi dacă darul tău *este* un dar de mâncare *copt* într-o tavă, să fie *din* floarea făinii nedospită, amestecată cu untdelemn.
6. Să îl împarţi în bucăţi şi să torni untdelemn peste el, *este* un dar de mâncare.
7. Şi dacă darul tău *este* un dar de mâncare *copt* în tigaie, să fie făcut *din* floarea făinii amestecată cu untdelemn.
8. Şi să aduci DOMNULUI darul de mâncare ce este făcut din aceste lucruri; şi când acesta este prezentat preotului, el să îl aducă la altar.
9. Şi preotul să ia din darul de mâncare o amintire din acesta şi să *îl* ardă pe altar, *este* ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.
10. Şi ce rămâne din darul de mâncare *să fie* a lui Aaron şi a fiilor săi; *este* un lucru preasfânt al ofrandelor DOMNULUI făcute prin foc.
11. ¶ Niciun dar de mâncare, pe care îl aduceţi DOMNULUI, să nu fie făcut cu dospeală, *pentru aceasta* să nu ardeţi nimic dospit, nici ceva cu miere, în niciuna din ofrandele DOMNULUI făcute prin foc.
12. Cât despre ofranda primelor roade, să le aduceţi DOMNULUI, dar să nu fie arse pe altar pentru o aromă dulce.
13. Şi fiecare dar al darului tău de mâncare să îl sărezi cu sare; şi să nu permiţi sării legământului Dumnezeului tău să lipsească din darul tău de mâncare; cu toate darurile tale să oferi sare.
14. Şi dacă aduci DOMNULUI un dar de mâncare din primele tale roade, să oferi spice verzi de grâne uscate în foc pentru darul de mâncare din primele roade, sau grăunţe din spice pisate şi coapte.
15. Şi să pui untdelemn pe el şi să pui tămâie pe el, *este* un dar de mâncare.
16. Şi preotul să ardă amintirea acesteia, *parte* din grăunţele pisate ale acestuia, şi *parte* din untdelemnul acestuia, cu toată tămâia lui; *este* ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

CAPITOLUL 3

ŞI dacă darul său este un sacrificiu al ofrandei de pace, dacă *îl* aduce din cireadă, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, să îl aducă, fără cusur, înaintea DOMNULUI.

2. Și să își pună mâna sa pe capul darului său și să îl înjunghie *la* ușa tabernacolului întâlnirii; și preoții, fiii lui Aaron să stropească sângele pe altar de jur împrejur.
3. Și să aducă din sacrificiul ofrandei de pace, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care *este* pe măruntaie,
4. Și cei doi rinichi și grăsimea care *este* pe ei, care *este* pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, să le scoată.
5. Și fiii lui Aaron să le ardă pe altar pe sacrificiul ars, pe lemnele de pe foc; *este* ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.
6. ¶ Și dacă darul lui, ca un sacrificiu al ofrandei de pace pentru DOMNUL, *este* din turmă, parte bărbătească sau parte femeiască, să îl aducă, fără cusur.
7. Dacă aduce un miel, ca ofrandă a sa, atunci să îl aducă înaintea DOMNULUI.
8. Și să își pună mâna pe capul darului său și să îl înjunghie înaintea tabernacolului întâlnirii; și fiii lui Aaron să stropească sângele lui pe altar, de jur împrejur.
9. Și să aducă din sacrificiul ofrandei de pace, ofrandă făcută prin foc pentru DOMNUL; grăsimea acestuia *și* întreaga noadă, să o scoată de pe osul spinării; și grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care *este* pe măruntaie,
10. Și cei doi rinichi și grăsimea care *este* pe ei, care *este* pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, să le scoată.
11. Și preotul să le ardă pe altar, *aceasta este* mâncarea din ofranda făcută prin foc DOMNULUI.
12. Și dacă darul său *este* o capră, atunci să o aducă înaintea DOMNULUI.
13. Și să își pună mâna pe capul ei și să o înjunghie înaintea tabernacolului întâlnirii; și fiii lui Aaron să stropească sângele ei pe altar, de jur împrejur.
14. Și să aducă darul său din aceasta, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care *este* pe măruntaie,
15. Și cei doi rinichi și grăsimea care *este* pe ei, care *este* pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, să le scoată.
16. Și preotul să le ardă pe altar; *aceasta este* mâncarea din ofranda făcută prin foc, de o aromă dulce, toată grăsimea *este* a DOMNULUI.
17. *Acesta să fie* un statut continuu pentru generațiile voastre, prin toate locuințele voastre: Să nu mâncați nici grăsime nici sânge.

CAPITOLUL 4

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Dacă un suflet va păcătui din ignoranță împotriva oricăreia dintre poruncile DOMNULUI, *referitor la lucruri* care nu trebuiesc făcute, și va lucra împotriva oricăreia dintre ele;
3. Dacă preotul, care este uns păcătuiește conform cu păcatul poporului, atunci el să aducă DOMNULUI pentru păcatul său, pe care l-a păcătuit, un taur tânăr, fără cusur, DOMNULUI, ca ofrandă pentru păcat.

4. Și să aducă taurul la ușa tabernacolului întâlnirii înaintea DOMNULUI; și
să își pună mâna pe capul taurului și să înjunghie taurul înaintea DOMNULUI.
5. Și preotul, care este uns, să ia din sângele taurului și să îl aducă la
tabernacolul întâlnirii;
6. Și preotul să își înmoaie degetul în sânge și să stropească din sângele
taurului de șapte ori înaintea DOMNULUI, înaintea perdelei sanctuarului.
7. Și preotul să pună *din* sânge, înaintea DOMNULUI, pe coarnele
altarului de tămâie dulce, care *este* în tabernacolul întâlnirii; și să toarne
tot sângele taurului al ofrandei arse la baza altarului, care *este la* ușa
tabernacolului întâlnirii.
8. Și să scoată din el toată grăsimea taurului pentru ofranda pentru păcat;
grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care *este* pe măruntaie.
9. Și cei doi rinichi și grăsimea care *este* pe ei, care *este* pe coapse și lobul
de pe ficat cu rinichii, pe acestea să le scoată,
10. Precum a fost scoasă din taurul sacrificiului ofrandei de pace; și preotul
să le ardă pe altarul ofrandei arse.
11. Și pielea taurului și toată carnea lui, cu capul lui și cu picioarele lui și
măruntaiele lui și balega lui,
12. Chiar întregul taur să-l ducă în afara taberei la un loc curat, unde este
turnată cenușa, și să îl ardă cu foc, pe lemne; să fie ars acolo unde este
turnată cenușa.
13. ¶ Și dacă întreaga adunare a lui Israel păcătuiește din ignoranță și
lucrul este ascuns de ochii adunării și ei au făcut *ceva împotriva* oricăreia
dintre poruncile DOMNULUI, *referitor la lucruri* care nu trebuiesc făcute,
și sunt vinovați,
14. Când păcatul, pe care l-au păcătuit este cunoscut, adunarea să aducă
un taur tânăr pentru păcat și să îl aducă înaintea tabernacolului întâlnirii.
15. Și bătrânii adunării să își pună mâinile pe capul taurului înaintea
DOMNULUI și taurul să fie înjunghiat înaintea DOMNULUI.
16. Și preotul, care este uns, să aducă din sângele taurului la tabernacolul
întâlnirii;
17. Și preotul să își înmoaie degetul *în* sânge și să *îl* stropească de șapte ori
înaintea DOMNULUI, înaintea perdelei.
18. Și să pună *câtva* din sânge pe coarnele altarului, care este înaintea
DOMNULUI, care este în tabernacolul întâlnirii, și să toarne tot sângele la
baza altarului pentru ofrandele arse, care *este* la ușa tabernacolului întâlnirii.
19. Și să îi scoată toată grăsimea și să *o* ardă pe altar.
20. Și să facă cu taurul precum a făcut cu taurul pentru ofrandă pentru
păcat, astfel să facă el cu acesta și preotul să facă ispășire pentru ei, și acesta
să le fie iertat.
21. Și el să care taurul în afara taberei și să îl ardă precum l-a ars pe primul
taur, aceasta *este* ofrandă pentru păcat, pentru adunare.
22. ¶ Când un conducător a păcătuit și a făcut *ceva* din ignoranță *împotriva*
oricăreia dintre poruncile DOMNULUI Dumnezeul său, *referitor la lucruri*
care nu trebuiesc făcute, și este vinovat,

23. Sau dacă păcatul său, în care a păcătuit, ajunge la cunoaşterea sa, el să-şi aducă darul, un ied dintre capre, o parte bărbătească, fără cusur;
24. Şi să îşi pună mâna pe capul ţapului şi să îl înjunghie în locul unde ei înjunghie ofranda arsă, înaintea DOMNULUI, aceasta *este* ofrandă pentru păcat.
25. Şi preotul să ia din sângele ofrandei pentru păcat, cu degetul său, şi să *îl* pună pe coarnele altarului ofrandei arse şi să toarne sângele lui la baza altarului pentru ofranda arsă.
26. Şi să îi ardă toată grăsimea pe altar, precum grăsimea sacrificiului ofrandelor de pace; şi preotul să facă ispăşire pentru el, referitor la păcatul lui, şi acesta îi va fi iertat.
27. ¶ Şi dacă oricine dintre oamenii de rând păcătuieşte din ignoranţă, făcând *ceva împotriva* oricăreia dintre poruncile DOMNULUI, *referitor la lucruri* care nu trebuiesc făcute, şi este vinovat,
28. Sau dacă păcatul său, pe care l-a păcătuit ajunge la cunoaşterea sa, atunci să îşi aducă darul: un ied dintre capre, parte femeiască fără cusur, pentru păcatul său pe care l-a păcătuit.
29. Şi să îşi pună mâna pe capul ofrandei pentru păcat şi să înjunghie ofranda pentru păcat în locul *unde se face* ofranda arsă.
30. Şi preotul să ia din sângele ei cu degetul său şi să *îl* pună pe coarnele altarului al ofrandei arse şi să toarne tot sângele ei la baza altarului.
31. Şi să scoată toată grăsimea acesteia, precum este scoasă grăsimea de la sacrificiul ofrandelor de pace; şi preotul să *o* ardă pe altar pentru o aromă dulce DOMNULUI; şi preotul să facă ispăşire pentru el şi acesta să îi fie iertat.
32. Şi dacă el aduce un miel ca ofrandă pentru păcat, el să aducă o parte femeiască fără cusur.
33. Şi să îşi pună mâna pe capul ofrandei pentru păcat şi să o înjunghie ca ofrandă pentru păcat în locul unde ei înjunghie ofranda arsă.
34. Şi preotul să ia din sângele ofrandei pentru păcat cu degetul său şi să *îl* pună pe coarnele altarului pentru ofranda arsă şi să toarne tot sângele ei la baza altarului;
35. Şi să scoată toată grăsimea ei, precum este scoasă grăsimea mielului de la sacrificiul ofrandelor de pace; şi preotul să le ardă pe altar, conform ofrandelor făcute prin foc DOMNULUI; şi preotul să facă ispăşire pentru păcatul lui pe care l-a făcut şi acesta îi va fi iertat.

CAPITOLUL 5

ŞI dacă un suflet păcătuieşte şi aude vocea jurământului şi *este* martor, fie că a văzut, fie că a cunoscut *aceasta*, dacă el nu rosteşte aceasta, atunci el să poarte nelegiuirea sa.
2. Sau dacă un suflet atinge vreun lucru necurat, fie trupul mort al unei fiare necurate, fie trupul mort al unei vite necurate, fie trupul mort al vreunei târâtoare necurate şi *dacă aceasta* este ascunsă de el, el de asemenea să fie necurat şi vinovat.

3. Sau dacă atinge necurăția unui om, oricare *ar fi* această necurăție prin
care este pângărit și aceasta este ascunsă de el; când el va ști, să fie vinovat.
4. Sau dacă un suflet jură, rostind cu buzele să facă rău, sau să facă bine,
orice rostește un om, cu jurământ *și* aceasta este ascunsă de el; când va ști,
să fie vinovat într-una din acestea.
5. Și așa să fie, când va fi vinovat într-unul din aceste *lucruri*, el să
mărturisească în ce a păcătuit;
6. Și să aducă DOMNULUI ofranda sa pentru fărădelege, pentru păcatul
său pe care l-a păcătuit, o parte femeiască din turmă, un miel sau un ied
dintre capre, ca ofrandă pentru păcat; și preotul să facă ispășire pentru el
referitor la păcatul lui.
7. ¶ Și dacă nu este în stare să aducă un miel, atunci să aducă DOMNULUI
pentru fărădelegea sa ce a făcut-o, două turturele sau doi porumbei tineri;
unul ca ofrandă pentru păcat și celălalt ca ofrandă arsă.
8. Și să le aducă preotului, care să aducă *ceea ce* este ca ofrandă pentru
păcat mai întâi și să îi smulgă capul de pe gâtul ei, dar să nu *o* rupă în
două bucăți;
9. Și să stropească din sângele ofrandei pentru păcat pe latura altarului;
și restul sângelui să îl stoarcă la baza altarului, aceasta *este* ofrandă
pentru păcat.
10. Și să îl aducă pe al doilea ca ofrandă arsă, conform obiceiului; și preotul
să facă ispășire pentru el, pentru păcatul lui pe care l-a păcătuit, și îi va
fi iertat.
11. Dar dacă el nu este în stare să aducă două turturele, sau doi porumbei
tineri, atunci cel ce a păcătuit să aducă pentru darul său, a zecea parte
dintr-o efă de floarea făinii, ca ofrandă pentru păcat; să nu pună untdelemn
peste ele, nici să nu pună tămâie în ea, pentru că este ofrandă pentru păcat.
12. Apoi să o aducă la preot și preotul să ia o mână plină din ea, o amintire
a ei și *o* să ardă pe altar, conform ofrandelor făcute prin foc DOMNULUI,
aceasta *este* ofrandă pentru păcat.
13. Și preotul să facă ispășire pentru el referitor la păcatul lui pe care l-a
păcătuit într-una din acestea și îi va fi iertat; și *ce rămâne* să fie a preotului,
ca dar de mâncare.
14. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
15. Dacă un suflet face o fărădelege și păcătuiește din ignoranță, în lucrurile
sfinte ale DOMNULUI, atunci el să aducă DOMNULUI pentru fărădelegea
sa, un berbec fără cusur din turme, cu prețuirea ta în șekeli de argint, după
șekelul sanctuarului, ca ofrandă pentru fărădelege;
16. Și pentru vătămarea pe care a adus-o în lucrul sfânt, să plătească înapoi
și să adauge a cincea parte la ea și să o dea preotului; și preotul să facă
ispășire pentru el cu berbecul ofrandei pentru fărădelege și *fărădelegea* îi
va fi iertată.
17. Și dacă un suflet păcătuiește și face oricare din aceste lucruri care sunt
interzise, prin poruncile DOMNULUI, a fi făcute; chiar dacă nu a știut,
totuși este vinovat și va purta nelegiuirea sa.

18. Și să aducă preotului un berbec, fără cusur, din turmă cu prețuirea ta, ca ofrandă pentru fărădelege; și preotul să facă ispășire pentru el referitor la ignoranța lui, în care a greșit și *despre* care nu a știut și *păcatul* îi va fi iertat.
19. Aceasta *este* ofrandă pentru fărădelege, a încălcat negreșit împotriva DOMNULUI.

CAPITOLUL 6

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Dacă un suflet păcătuiește și face o fărădelege împotriva DOMNULUI și minte pe aproapele său în ceea ce i-a fost încredințat să păstreze, sau în părtășie, sau într-un lucru luat prin violență, sau și-a înșelat aproapele;
3. Sau a găsit ceea ce era pierdut și minte referitor la aceasta și jură în mod fals, în oricare din toate acestea, pe care omul le face, păcătuind în acestea,
4. Atunci *astfel* să fie, deoarece a păcătuit și este vinovat, să restaureze ceea ce a luat în mod violent, sau lucrul pe care l-a dobândit în mod înșelător, sau ceea ce i-a fost predat să păstreze, sau lucrul pierdut pe care l-a găsit,
5. Sau tot despre ceea ce a jurat în mod fals, să restaureze întru totul și să adauge a cincea parte în plus la acesta, *și* să îl dea celui ce îi aparține în ziua ofrandei sale pentru fărădelege.
6. Și să aducă DOMNULUI ofranda sa pentru fărădelege, un berbec fără cusur din turmă, cu prețuirea ta, ca ofrandă pentru fărădelege, *adusă* preotului;
7. Și preotul să facă ispășire pentru el înaintea DOMNULUI și să fie iertat pentru orice lucru, tot ceea ce el a făcut în fărădelege.
8. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
9. Poruncește lui Aaron și fiilor săi, zicând: Aceasta *este* legea ofrandei arse: *Este* ofranda arsă, din cauza arderii *ei* pe altar toată noaptea, până dimineața, și focul altarului să ardă *continuu* pe el.
10. Și preotul să se îmbrace cu hainele sale de in și izmenele sale de in să le pună peste carnea sa, și să ridice cenușa pe care focul a mistuit-o cu ofranda arsă pe altar, și să o pună lângă altar.
11. Și să își scoată hainele și să se îmbrace cu alte haine, și să care cenușa în afara taberei la un loc curat.
12. Și focul de pe altar să ardă pe el; să nu se stingă; și preotul să ardă lemne pe el în fiecare dimineață și să pună în ordine, peste acestea, ofranda arsă; și să ardă pe el grăsimea ofrandelor de pace.
13. Focul să ardă continuu pe altar; să nu se stingă niciodată.
14. ¶ Și aceasta este legea darului de mâncare: fiii lui Aaron să îl aducă înaintea DOMNULUI, înaintea altarului.
15. Și să își ia din el o mână plină de făină, din darul de mâncare și din untdelemnul ei, și toată tămâia care *este* deasupra darului de mâncare și să ardă pe altar, *ca* aromă dulce, amintirea lui, *adusă* DOMNULUI.
16. Și rămășița lui, Aaron și fiii săi să o mănânce, cu azime să fie aceasta mâncată în locul sfânt; în curtea tabernacolului întâlnirii să o mănânce.

17. Să nu fie copt cu dospeală. Eu l-am dat *lor ca* parte *a lor* din ofrandele mele făcute prin foc; *este* preasfânt, precum *este* ofranda pentru păcat și ofranda pentru fărădelege.
18. Toți cei de parte bărbătească, dintre copiii lui Aaron, să mănânce din acesta. *Este* un statut pentru totdeauna în generațiile voastre, referitor la ofrandele DOMNULUI făcute prin foc; fiecare *bărbat* ce le atinge să fie sfânt.
19. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
20. Acesta *este* darul lui Aaron și al fiilor săi, pe care să îl aducă DOMNULUI în ziua în care este uns; a zecea parte dintr-o efă de floarea făinii ca un continuu dar de mâncare, jumătate din ea dimineața și jumătate din ea, noaptea.
21. Într-o tavă să fie făcut cu untdelemn, *și când este* copt să îl aduci înăuntru, *și* bucățile coapte din darul de mâncare să le oferi *ca* aromă dulce DOMNULUI.
22. Și preotul, dintre fiii lui, care este uns în locul lui, să îl aducă, acesta este un statut pentru totdeauna *adus* DOMNULUI, să fie ars în întregime.
23. Pentru ca fiecare dar de mâncare, pentru preot, să fie ars în întregime, acesta să nu fie mâncat.
24. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
25. Vorbește lui Aaron și fiilor săi, spunând: Aceasta este legea ofrandei pentru păcat: În locul unde ofranda arsă este înjunghiată, să fie *și* ofranda pentru păcat înjunghiată, înaintea DOMNULUI, ea *este* preasfântă.
26. Preotul, care o aduce pentru păcat să o mănânce, în locul sfânt să fie mâncată, în curtea tabernacolului întâlnirii.
27. Orice va atinge carnea acesteia să fie sfânt; și când este stropit din sângele ei peste orice haină, tu să speli ce a fost stropit în locul sfânt.
28. Dar vasul de lut în care aceasta este fiartă să fie spart; și dacă este fiartă într-o oală de aramă, aceasta să fie deopotrivă frecată și clătită în apă.
29. Toți cei de parte bărbătească dintre preoți să o mănânce, aceasta *este* preasfântă.
30. Și nicio ofrandă pentru păcat, din care este adus sânge în tabernacolul întâlnirii pentru *a face* împăcare *cu el* în *locul* sfânt, să nu fie mâncată, să fie arsă în foc.

CAPITOLUL 7

ÎN același fel aceasta *este* legea ofrandei pentru fărădelege, *este* preasfântă.
2. În locul unde ei înjunghie ofranda arsă, *acolo* să înjunghie ofranda pentru fărădelege, și sângele ei să îl stropească peste altar de jur împrejur.
3. Și să aducă din aceasta toată grăsimea ei; noada și grăsimea care acoperă măruntaiele,
4. Și cei doi rinichi și grăsimea care *este* pe ei, care *este* pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, pe acestea să le scoată;
5. Și preotul să ardă acestea pe altar *ca* ofrandă făcută prin foc DOMNULUI, aceasta *este* ofrandă pentru fărădelege.

6. Fiecare bărbat dintre preoți să mănânce din aceasta; ea să fie mâncată în locul sfânt, *este* preasfântă.
7. Precum *este* ofranda pentru păcat, astfel *este* ofranda pentru fărădelege, *este* o singură lege pentru ele, preotul, care face ispășire cu ea, o va avea.
8. Și preotul care aduce ofranda arsă a oricărui bărbat, preotul să ia pentru el pielea ofrandei arse, pe care el a adus-o.
9. Și darul de mâncare, copt în cuptor, și tot ce este gătit în tigaie și în tavă, să fie al preotului care o aduce.
10. Și fiecare dar de mâncare, amestecat cu untdelemn și uscat, îl vor avea toți fiii lui Aaron, al unuia *ca și* al celuilalt.
11. ¶ Și aceasta *este* legea sacrificiului ofrandelor de pace, pe care să îl aducă DOMNULUI.
12. Dacă aduce ca mulțumire, să aducă cu sacrificiul de mulțumire, turte nedospite, amestecate cu untdelemn, și biscuiți nedospiți, unși cu untdelemn, și turte amestecate cu untdelemn, din floarea făinii, prăjite.
13. Pe lângă turte, să ofere ca daruri ale sale, pâine dospită cu sacrificiul de mulțumire al ofrandelor sale de pace.
14. Și din acestea să aducă unul din darul întreg *ca* ofrandă ridicată pentru DOMNUL, *și* să fie a preotului care stropește sângele ofrandelor de pace.
15. Și carnea sacrificiului ofrandelor sale de pace pentru mulțumiri să fie mâncată în aceeași zi în care este adusă; să nu lase nimic din ea până dimineață.
16. Dar dacă sacrificiul ofrandei sale este un *lucru* promis, sau ofrandă de bunăvoie, aceasta să fie mâncată în aceeași zi în care este adus sacrificiul lui; și a doua zi, de asemenea să fie mâncată rămășița acesteia;
17. Dar rămășița din carnea sacrificiului *care rămâne* în a treia zi să fie arsă cu foc.
18. Și dacă *ceva* din carnea sacrificiului ofrandelor sale de pace este mâncată în a treia zi, aceasta să nu fie acceptată, nici imputată celui ce a adus-o, să fie o urâciune și sufletul ce o mănâncă va purta nelegiuirea sa.
19. Și carnea ce atinge orice *lucru* necurat să nu fie mâncată, să fie arsă cu foc; și cât despre carne, tot *cel* ce este curat să mănânce din ea.
20. Dar sufletul care mănâncă din carnea sacrificiului ofrandelor de pace, care *aparține* DOMNULUI, având necurăția lui asupra lui, chiar acel suflet să fie stârpit din poporul său.
21. Mai mult, sufletul ce va atinge orice *lucru* necurat, *ca* necurăția unui om sau *orice* vită necurată sau orice lucru urâcios *și* necurat, și va mânca din carnea sacrificiului ofrandelor de pace, care *aparține* DOMNULUI, chiar acel suflet să fie stârpit din poporul său.
22. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
23. Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Să nu mâncați niciun fel de grăsime, nici de bou, nici de oaie, nici de capră.
24. Și grăsimea vitei care moare de la sine și grăsimea celei care este sfâșiată, de fiare, poate fi folosită în orice altă lucrare, dar voi în niciun caz să nu mâncați din ea.

25. Pentru că oricine mănâncă grăsimea vitei, din care oamenii aduc ofrandă
făcută prin foc DOMNULUI, chiar acel suflet care *o* mănâncă să fie stârpit
din poporul său.
26. Mai mult, să nu mâncați niciun fel de sânge, *fie* de pasăre fie de vită, în
niciuna din locuințele voastre.
27. Oricare *ar fi* sufletul care mănâncă orice fel de sânge, chiar acel suflet
să fie stârpit din poporul său.
28. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
29. Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Cel ce aduce DOMNULUI sacrificiul
ofrandelor sale de pace, să aducă darul său DOMNULUI din sacrificiul
ofrandelor sale de pace.
30. Propriile sale mâini să aducă *acele* ofrande ale DOMNULUI, făcute prin
foc, să aducă grăsimea cu pieptul; pieptul să fie legănat ca ofrandă legănată
înaintea DOMNULUI.
31. Și preotul să ardă grăsimea pe altar, dar pieptul să fie al lui Aaron și
al fiilor săi.
32. Și spata dreaptă să o dați preotului *ca* ofrandă ridicată din sacrificiile
ofrandelor voastre de pace.
33. Acela dintre fiii lui Aaron, care aduce sângele ofrandelor de pace și
grăsimea, să ia spata dreaptă ca partea *sa*.
34. Pentru că pieptul legănat și spata săltată eu am luat-o de la copiii lui
Israel de la sacrificiile ofrandelor de pace și le-am dat lui Aaron preotul și
fiilor săi, printr-un statut continuu între copiii lui Israel.
35. ¶ Aceasta *este porția* din ungerea lui Aaron și din ungerea fiilor săi,
din *acele* ofrande ale DOMNULUI, făcute prin foc, în ziua *în care* el i-a
prezentat pentru a servi DOMNULUI, în serviciul de preot;
36. Pe care DOMNUL a poruncit să le fie date de copiii lui Israel, în ziua
în care i-a uns, *printr-un* statut veșnic, prin toate generațiile lor.
37. Aceasta *este* legea ofrandei arse, a darului de mâncare și a ofrandei
pentru păcat și a ofrandei pentru fărădelege și a consacrărilor și a
sacrificiului ofrandelor de pace;
38. Pe care DOMNUL a poruncit-o lui Moise în muntele Sinai, în ziua
în care el a poruncit copiilor lui Israel să aducă darurile lor DOMNULUI,
în pustiul Sinai.

CAPITOLUL 8

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Ia pe Aaron și pe fiii săi cu el și veșmintele și *untdelemnul*
ungerii și un taur pentru ofranda pentru păcat și doi berbeci și un
coș cu azime;
3. Și adună toată adunarea la ușa tabernacolului întâlnirii.
4. Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a poruncit; și adunarea s-a strâns
la ușa tabernacolului întâlnirii.
5. Și Moise a spus adunării: Acesta *este* lucrul pe care DOMNUL *l*-a
poruncit să fie făcut.

6. Și Moise a adus pe Aaron și pe fiii săi și i-a spălat cu apă.
7. Și a pus tunica pe el și l-a încins cu brâul și l-a îmbrăcat cu mantia și a pus efodul pe el și l-a încins cu brâul efodului, lucrat iscusit, și *l*-a strâns cu acesta.
8. Și a pus pieptarul pe el, de asemenea a pus în pieptar pe Urim și Tumim.
9. Și a pus mitra pe capul lui; de asemenea peste mitră, *chiar* peste partea *ei* dinainte, a pus placa din aur, sfânta coroană; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
10. Și Moise a luat untdelemnul ungerii și a uns tabernacolul și tot ce *era* în el și le-a sfințit.
11. Și a stropit cu acesta de șapte ori peste altar și a uns altarul și toate vasele lui, deopotrivă ligheanul și piedestalul lui, pentru a le sfinți.
12. Și a turnat pe capul lui Aaron din untdelemnul ungerii și l-a uns, pentru a-l sfinți.
13. Și Moise a adus pe fiii lui Aaron și a pus tunici pe ei și i-a încins cu brâie și a pus bonete pe ei, precum DOMNUL a poruncit lui Moise.
14. ¶ Și a adus taurul pentru ofranda pentru păcat; și Aaron și fiii săi și-au pus mâinile pe capul taurului pentru ofranda pentru păcat.
15. Și *l*-a înjunghiat; și Moise a luat sângele și *l*-a pus pe coarnele altarului, de jur împrejur, cu degetul său, și a purificat altarul și a turnat sângele la baza altarului și l-a sfințit, pentru a face împăcare pe el.
16. Și a luat toată grăsimea care *era* pe măruntaie și lobul *de pe* ficat și cei doi rinichi și grăsimea lor și Moise *le*-a ars pe altar.
17. Dar taurul și pielea lui, carnea lui și balega lui, le-a ars cu foc în afara taberei; precum DOMNUL a poruncit lui Moise.
18. Și a adus berbecul pentru ofranda arsă, și Aaron și fiii săi, și-au pus mâinile pe capul berbecului.
19. Iar el *l*-a înjunghiat; și Moise a stropit sângele peste altar, de jur împrejur.
20. Și a tăiat berbecul în bucăți; și Moise a ars capul și bucățile și grăsimea.
21. Și a spălat măruntaiele și picioarele în apă; și Moise a ars întregul berbec pe altar, acesta *a fost* un sacrificiu ars ca aromă dulce *și* ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; precum DOMNUL a poruncit lui Moise.
22. Și a adus celălalt berbec, berbecul consacrării, și Aaron și fiii săi și-au pus mâinile pe capul berbecului.
23 Iar el *l*-a înjunghiat; și Moise a luat din sângele acestuia și a pus pe vârful urechii drepte a lui Aaron și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept.
24. Și a adus pe fiii lui Aaron și Moise a pus din sânge pe vârful urechii lor drepte și pe degetul mare al mâinii lor drepte și pe degetul mare al piciorului lor drept; și Moise a stropit sângele peste altar, de jur împrejur.
25. Și a luat grăsimea și noada și toată grăsimea care *era* pe măruntaie și lobul *de pe* ficat și cei doi rinichi și grăsimea lor și spata dreaptă;
26. Și din coșul cu azime, care *era* înaintea DOMNULUI, a luat o turtă nedospită și o turtă unsă cu untdelemn și un biscuit, și *le*-a pus pe grăsime și pe spata dreaptă;

27. Și el a pus toate pe mâinile lui Aaron și pe mâinile fiilor săi și le-a legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI.
28. Și Moise le-a luat de pe mâinile lor și *le*-a ars pe altar peste ofranda arsă, ele *au fost* consacrări ca aromă dulce, aceasta *este* ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.
29. Și Moise a luat pieptul și l-a legănat *ca* ofrandă legănată înaintea DOMNULUI, căci din berbecul consacrării *pieptul* era partea lui Moise, precum DOMNUL a poruncit lui Moise.
30. Și Moise a luat din untdelemnul ungerii și din sângele care *era* pe altar, și *l*-a stropit pe Aaron *și* pe veșmintele lui și pe fiii săi și pe veșmintele fiilor săi, împreună cu el; și a sfințit pe Aaron *și* veșmintele lui, și pe fiii săi și veșmintele lor, împreună cu el.
31. ¶ Și Moise le-a spus lui Aaron și fiilor săi: Fierbeți carnea la ușa tabernacolului întâlnirii; și acolo mâncați-o cu pâinea ce este în coșul consacrării, precum am poruncit eu, spunând: Aaron și fiii săi o să mănânce.
32. Și ceea ce rămâne din carne și din pâine să o ardeți cu foc.
33. Și să nu ieșiți pe ușa tabernacolului întâlnirii *în* cele șapte zile, până ce zilele consacrării voastre ajung la sfârșit, pentru că *în* șapte zile el vă va consacra.
34. Precum a făcut el astăzi, astfel a poruncit DOMNUL să facem, pentru a face ispășire pentru voi.
35. De aceea să locuiți *la* ușa tabernacolului întâlnirii zi și noapte, șapte zile, și să păziți însărcinarea DOMNULUI, ca să nu muriți, pentru că așa îmi este poruncit.
36. Astfel Aaron și fiii săi au împlinit toate lucrurile pe care DOMNUL le-a poruncit prin mâna lui Moise.

CAPITOLUL 9

ȘI s-a întâmplat în a opta zi, *că* Moise a chemat pe Aaron și pe fiii săi și pe bătrânii Israelului;
2. Și i-a spus lui Aaron: Ia-ți un vițel tânăr ca ofrandă pentru păcat și un berbec pentru ofrandă arsă, fără cusur și adu-*i* înaintea DOMNULUI.
3. Și copiilor lui Israel să *le* vorbești, spunând: Luați un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; și un vițel și un miel, *amândoi* de un an, fără cusur, pentru ofrandă arsă;
4. De asemenea un taur și un berbec pentru ofrande de pace pentru a sacrifica înaintea DOMNULUI; și un dar de mâncare amestecat cu untdelemn, pentru că astăzi DOMNUL vi se va arăta.
5. Și ei au adus *ceea ce* Moise a poruncit, înaintea tabernacolului întâlnirii; și toată adunarea s-a apropiat și a stat în picioare înaintea DOMNULUI.
6. Și Moise a spus: Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit ca voi să *îl* faceți; și gloria DOMNULUI vi se va arăta.
7. Și Moise i-a spus lui Aaron: Du-te la altar și adu ofranda ta pentru păcat și ofranda ta arsă, și fă ispășire pentru tine însuți și pentru popor, și adu ofranda poporului și fă ispășire pentru ei, precum DOMNUL a poruncit.

8. ¶ De aceea Aaron a mers la altar și a înjunghiat vițelul ofrandei pentru păcat, care *era* pentru el.
9. Și fiii lui Aaron au adus sângele la el, iar el a înmuiat degetul său în sânge și *l*-a pus pe coarnele altarului și a turnat sângele la baza altarului;
10. Dar grăsimea și rinichii și lobul de pe ficatul ofrandei pentru păcat, *le*-a ars pe altar; precum DOMNUL a poruncit lui Moise.
11. Și carnea și pielea *le*-a ars cu foc în afara taberei.
12. Și a înjunghiat ofranda arsă, și fiii lui Aaron i-au prezentat sângele, pe care el l-a stropit de jur împrejur peste altar.
13. Și i-au prezentat ofranda arsă, cu bucățile ei și capul; și *le*-a ars pe altar.
14. Și a spălat măruntaiele și picioarele și *le*-a ars peste ofranda arsă pe altar.
15. Și a adus darul poporului și a luat țapul, care *era* ofranda pentru păcat pentru popor și l-a înjunghiat și l-a oferit pentru păcat, precum pe cel dintâi.
16. Și a adus ofranda arsă și a oferit-o conform rânduielii.
17. Și a adus darul de mâncare și a luat o mână plină din el și *l*-a ars pe altar, lângă sacrificiul ars de dimineață.
18. A înjunghiat de asemenea taurul și berbecul *ca* sacrificiu al ofrandelor de pace, care *era* pentru popor; și fiii lui Aaron i-au prezentat sângele, pe care el l-a stropit peste altar de jur împrejur,
19. Și grăsimea taurului și a berbecului, noada și ce acoperă *măruntaiele* și rinichii și lobul de pe ficat;
20. Și ei au pus grăsimea peste piepturile *sacrificiului*, iar el a ars grăsimea pe altar.
21. Și piepturile și spata dreaptă Aaron le-a legănat *ca* ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; precum a poruncit Moise.
22. Și Aaron și-a ridicat mâna spre popor și l-a binecuvântat și a coborât de la aducerea ofrandei pentru păcat și *de la* ofranda arsă și *de la* ofrandele de pace.
23. ¶ Și Moise și Aaron au intrat în tabernacolul întâlnirii, și au ieșit și au binecuvântat poporul; și gloria DOMNULUI s-a arătat întregului popor.
24. Și a ieșit un foc de dinaintea DOMNULUI și a mistuit de pe altar, ofranda arsă și grăsimea, tot poporul când a văzut *aceasta* a strigat și a căzut cu fețele *la pământ*.

CAPITOLUL 10

ȘI Nadab și Abihu, fiii lui Aaron, au luat fiecare tămâietoarea lui și au pus foc în ele și au pus tămâie deasupra și au oferit foc străin înaintea DOMNULUI, ceea ce el nu *le* poruncise.
2. Și a ieșit foc de la DOMNUL și i-a mistuit, iar ei au murit înaintea DOMNULUI.
3. ¶ Atunci Moise i-a spus lui Aaron: Aceasta *este* ceea ce DOMNUL a vorbit, spunând: Eu voi fi sfințit în cei ce se apropie de mine și înaintea întregului popor eu voi fi glorificat. Și Aaron a tăcut.
4. Și Moise a chemat pe Mișael și Elițafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, și le-a spus: Apropiați-vă, duceți pe frații voștri de dinaintea sanctuarului, afară din tabără.

5. Astfel s-au apropiat și i-au dus în tunicile lor, afară din tabără; precum spusese Moise.
6. Și Moise i-a zis lui Aaron și lui Eleazar și lui Itamar, fiii săi: Nu vă descoperiți capetele, nici nu vă sfâșiați hainele, ca nu cumva să muriți și ca nu cumva să vină furie peste tot poporul; ci lăsați pe frații voștri, întreaga casă a lui Israel, să plângă arderea pe care DOMNUL a aprins-o.
7. Și să nu ieșiți de la ușa tabernacolului întâlnirii ca nu cumva să muriți, pentru că untdelemnul ungerii DOMNULUI este peste voi. Și ei au făcut conform cuvântului lui Moise.
8. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Aaron, zicând:
9. Să nu bei nici vin nici băutură tare, nici tu, nici fiii tăi cu tine, când intrați în tabernacolul întâlnirii, ca să nu muriți, *acesta să fie* un statut pentru totdeauna, prin toate generațiile voastre;
10. Și ca să puteți deosebi între *ce este* sfânt și *ce* nu *este* sfânt și între *ce este* curat și *ce* nu *este* curat.
11. Și să îi învățați pe copiii lui Israel toate statutele pe care DOMNUL le-a spus prin mâna lui Moise.
12. ¶ Și Moise i-a vorbit lui Aaron și lui Eleazar și lui Itamar, fiii săi care rămăseseră: Luați darul de mâncare care rămâne din ofrandele DOMNULUI făcute prin foc și mâncați-l fără dospeală lângă altar, pentru că acesta *este* preasfânt.
13. Și mâncați-l în locul sfânt, deoarece *este* dreptul tău și dreptul fiilor tăi, din sacrificiile făcute prin foc DOMNULUI, pentru că așa mi s-a poruncit.
14. Și pieptul legănat și spata săltată să le mâncați într-un loc curat; tu și fiii tăi și fiicele tale cu tine, pentru că *acestea sunt* dreptul tău și dreptul fiilor tăi, *care* sunt date din sacrificiile ofrandelor de pace ale copiilor lui Israel.
15. Spata săltată și pieptul legănat să le aducă împreună cu ofrandele făcute prin foc din grăsime, ca să *le* legene *ca* ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; și aceasta să fie a ta și a fiilor tăi cu tine, printr-un statut veșnic; precum DOMNUL a poruncit.
16. Și Moise a căutat cu atenție țapul ofrandei pentru păcat și, iată, acesta era ars, și s-a mâniat pe Eleazar și Itamar, fiii lui Aaron, *care* rămăseseră *în viață*, spunând:
17. De ce nu ați mâncat ofranda pentru păcat în locul sfânt, văzând că aceasta *este* preasfântă și că *Dumnezeu* v-a dat-o ca să purtați nelegiuirea adunării, pentru a face ispășire pentru ei înaintea DOMNULUI?
18. Iată, sângele lui nu a fost adus înăuntrul *locului* sfânt; voi într-adevăr trebuia să o fi mâncat în *locul* sfânt, precum am poruncit.
19. Și Aaron i-a vorbit lui Moise: Iată, astăzi ei și-au oferit ofranda pentru păcat și ofranda lor arsă înaintea DOMNULUI; și astfel de lucruri mi s-au întâmplat; și *dacă* aș fi mâncat ofranda de păcat astăzi, ar fi fost acceptată aceasta înaintea ochilor DOMNULUI?
20. Și când Moise a auzit *aceasta*, a fost mulțumit.

CAPITOLUL

11 ŞI DOMNUL le-a vorbit lui Moise şi lui Aaron, spunându-le:
2. Vorbeşte copiilor lui Israel, spunând: Acestea *sunt* animalele pe care să le mâncaţi dintre toate animalele de pe pământ.
3. Orice desparte copita şi este cu copită bifurcată *şi* rumegă hrana, printre animale, pe acelea să *le* mâncaţi.
4. Totuşi pe acestea să nu le mâncaţi dintre cele ce rumegă, sau dintre cele cu unghie despicată; cămila, pentru că rumegă hrana, dar nu desparte unghia; vă *este* necurată.
5. Şi iepurele de stâncă, deoarece rumegă hrana, dar nu desparte unghia; vă *este* necurat.
6. Şi iepurele de câmp, pentru că el rumega hrana, dar nu desparte unghia; vă *este* necurat.
7. Şi porcul, deşi are unghia despicată şi este cu copită bifurcată, totuşi el nu rumegă hrana; vă *este* necurat.
8. Din carnea lor să nu mâncaţi şi trupul lor mort să nu îl atingeţi; vă *sunt* necurate.
9. ¶ Pe acestea să le mâncaţi din tot ce *este* în ape; orice are aripioare şi solzi în ape, în mări şi în râuri, pe acelea să le mâncaţi.
10. Şi tot ce nu are aripioare şi solzi în mări şi în râuri, din tot ce mişcă în ape şi din orice vieţuitoare ce *este* în ape, acelea să vă *fie* o urâciune;
11. Da, să vă fie o urâciune; să nu mâncaţi din carnea lor şi trupurile lor moarte *să vă fie* o urâciune.
12. Orice nu are aripioare nici solzi în ape, *să* vă *fie* o urâciune.
13. Şi acestea sunt cele care să vă fie o urâciune printre păsări; să nu fie mâncate, sunt o urâciune; acvila şi vulturul bărbos şi vulturul pescar,
14. Şi vulturul şi uliul după felul său;
15. Fiecare corb după felul său;
16. Şi bufniţa şi şoimul de noapte şi cucul şi şoimul după felul său,
17. Şi cucuveaua şi cormoranul şi bufniţa mare,
18. Şi lebăda şi pelicanul şi vulturul egiptean,
19 Şi barza, stârcul după felul său şi nagâţul şi liliacul.
20. Toate zburătoarele care se târăsc, umblând pe toate patru picioarele, să vă fie o urâciune.
21. Totuşi pe acestea să le mâncaţi din fiecare lucru zburător care se târăşte mergând pe toate patru picioarele, care au fluierele picioarelor deasupra labelor lor, ca să sară cu totul de pe pământ.
22. Chiar pe acestea dintre ele să le mâncaţi: lăcusta după felul ei şi lăcusta pleşuvă după felul ei şi scarabeul după felul său şi cosaşul după felul său.
23. Dar orice alt lucru zburător care se târăşte, care are patru picioare, să vă fie o urâciune.
24. Şi din cauza acestora voi veţi fi necuraţi, oricine atinge trupul lor mort să fie necurat până seara.

25. Și oricine trebuie să poarte *orice* din trupul lor mort să își spele hainele și să fie necurat până seara.
26. *Trupurile moarte* ale fiecărui animal care desparte unghia și nu *este* cu copită bifurcată, nici nu rumegă mâncarea, vă *sunt* necurate, fiecare om ce le atinge să fie necurat.
27. Și orice merge pe labele sale, printre toate felurile de viețuitoare care merg pe toate patru *picioarele*, acelea vă *sunt* necurate, oricine atinge trupul lor mort să fie necurat până seara.
28. Și cel ce poartă trupul lor mort să își spele hainele și să fie necurat până seara, vă sunt necurate.
29. Acestea de asemenea vă *vor fi* necurate printre târâtoarele ce se târăsc pe pământ; nevăstuica și șoarecele și țestoasa după felul ei,
30. Și dihorul și cameleonul și șopârla și melcul și cârtița.
31. Acestea vă *sunt* necurate printre toate cele ce se târăsc, oricine le atinge, după ce vor fi murit, să fie necurat până seara.
32. Și orice *lucru* ce cade pe ele, după ce vor fi murit, să fie necurat; fie *acesta* orice vas de lemn, sau haină, sau piele, sau sac, orice vas în care se face *ceva*, să fie pus în apă și să fie necurat până seara; astfel să fie el curățat.
33. Și fiecare vas de pământ, în care cade *ceva* din ele, orice *este* în ele să fie necurat; și să îl spargeți.
34. Din toată mâncarea care este de mâncat, peste care vine o *asemenea* apă să fie necurată; și toată băutura care este de băut în orice *astfel* de vas să fie necurată.
35. Și orice *lucru* peste care cade *orice parte* din trupul lor mort să fie necurat; *fie* cuptor sau vatră pentru oale, să fie dărâmate, *pentru că sunt* necurate și să vă fie necurate.
36. Totuși o fântână sau groapă, *în care este* abundență de apă, să fie curată, dar ce atinge trupul lor mort să fie necurat.
37. Și dacă *ceva* din trupul lor mort cade pe orice sămânță de semănat care este pentru a fi semănată, *aceasta* să fie curată.
38. Dar dacă *ceva* apă este pusă peste sămânță și *vreo parte* din trupul lor mort cade acolo, *să vă fie* necurată.
39. Și dacă vreun animal, din care voi puteți mânca, moare, cel ce atinge trupul lui mort să fie necurat până seara.
40. Și cel ce mănâncă din trupul mort al acestuia să își spele hainele și să fie necurat până seara; de asemenea cel ce cară trupul mort al lui să-și spele hainele și să fie necurat până seara.
41. Și fiecare târâtoare ce se târăște pe pământ *să fie* o urâciune; să nu fie mâncată.
42. Orice merge pe pântece și orice merge pe *toate* patru *picioarele*, sau orice are mai multe picioare printre toate târâtoarele ce se târăsc pe pământ, pe acelea să nu le mâncați, pentru că *sunt* urâciune.
43. ¶ Să nu vă faceți *sufletele* urâcioase cu vreo târâtoare ce se târăște pe pământ, nici să nu vă faceți necurați cu ele, ca să nu fiți pângăriți prin ele.

44. Pentru că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru, de aceea sfinţiţi-vă şi veţi fi sfinţi; căci eu *sunt* sfânt, să nu vă pângăriţi cu niciun fel de târâtoare ce se târăşte pe pământ.
45. Pentru că eu *sunt* DOMNUL care vă aduce din ţara Egiptului, pentru a fi Dumnezeul vostru; de aceea fiţi sfinţi, căci eu *sunt* sfânt.
46. Aceasta este legea despre animale şi despre păsări şi despre fiecare vieţuitoare care mişcă în ape şi despre fiecare târâtoare care se târăşte pe pământ,
47. Pentru a face o diferenţă între necurat şi curat şi între animalul care poate fi mâncat şi animalul care nu poate fi mâncat.

CAPITOLUL 12

ŞI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Vorbeşte copiilor lui Israel, zicând: Dacă o femeie rămâne însărcinată şi naşte un copil de parte bărbătească, să fie necurată şapte zile; conform cu zilele separării, pentru infirmitatea ei, să fie necurată.
3. Şi în ziua a opta prepuţul lui să fie circumcis.
4. Şi să continue în sângele curăţirii ei treizeci şi trei de zile; să nu atingă niciun lucru sfânt, nici să nu intre în sanctuar, până când zilele purificării ei vor fi împlinite.
5. Dar dacă ea naşte un copil de parte femeiască, atunci să fie necurată două săptămâni, ca în separarea ei, şi să continue în sângele curăţirii ei şaizeci şi şase de zile.
6. ¶ Şi când zilele curăţirii ei sunt împlinite, pentru un fiu, sau pentru o fiică, să aducă un miel de un an, ca ofrandă arsă şi un porumbel tânăr sau o turturea, ca ofrandă pentru păcat, la uşa tabernacolului întâlnirii, la preot;
7. Acesta să le aducă înaintea DOMNULUI şi să facă ispăşire pentru ea; iar ea să fie curăţată de scurgerea sângerării ei. Aceasta *este* legea pentru cea care a născut parte bărbătească sau parte femeiască.
8. Şi dacă nu este în stare să aducă un miel, atunci să aducă două turturele, sau doi porumbei tineri; unul pentru ofranda arsă şi celălalt ca ofrandă pentru păcat; şi preotul să facă ispăşire pentru ea, iar ea să fie curată.

CAPITOLUL 13

ŞI DOMNUL le-a vorbit lui Moise şi Aaron, spunând:
2. Când un bărbat va avea pe pielea cărnii sale o umflătură, o crustă sau o pată albă şi aceasta este în pielea cărnii lui *asemănătoare* rănii de lepră, atunci el să fie adus la preotul Aaron, sau la unul dintre fiii săi, preoţii;
3. Şi preotul să se uite la rana din pielea cărnii; şi *când* părul în rană este schimbat în alb şi rana la vedere *este* mai adâncită decât pielea cărnii lui, aceasta *este* o rană de lepră; şi preotul să îl privească şi să îl declare necurat.
4. Dacă pata strălucitoare *este* albă în pielea cărnii lui şi la vedere nu *este* mai adâncă decât pielea şi părul ei nu este schimbat în alb, atunci preotul să *îl* închidă *pe cel* cu rana, şapte zile;

5. Și preotul să se uite la el în ziua a șaptea; și, iată, *dacă* rana înaintea ochilor săi este neschimbată *și* rana nu se întinde pe piele, atunci preotul să îl mai închidă șapte zile;
6. Și preotul să se uite la el din nou în a șaptea zi; și, iată, *dacă* rana s-a întunecat puțin *și* rana nu s-a întins pe piele, preotul să îl declare curat, *este doar* o crustă; iar el să își spele hainele și să fie curat.
7. Dar dacă crusta se întinde mult în piele, după ce a fost văzut de preot, pentru curățirea lui, să fie văzut de preot din nou;
8. Și *dacă* preotul vede că, iată, crusta se întinde în piele, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta *este* lepră.
9. Când rana de lepră este într-un bărbat, el să fie adus la preot;
10. Și preotul *să se uite la el*; și, iată, *dacă* umflătura *este* albă în piele și a schimbat părul în alb și *este* carne proaspăt vie în umflătură,
11. Aceasta *este* o lepră veche în pielea cărnii lui, și preotul să îl declare necurat și să nu îl închidă, pentru că *este* necurat.
12. Și dacă lepra se întinde mult pe piele și lepra acoperă toată pielea *celui ce are* rana, de la cap până în talpa piciorului său, oriunde privește preotul;
13. Atunci preotul să cerceteze; și, iată, *dacă* lepra i-a acoperit toată carnea, să îl declare curat *pe cel ce are* rana; totul s-a schimbat în alb, el este curat.
14. Dar când apare pe el carne vie să fie necurat.
15. Și preotul să se uite la carnea vie și să îl declare a fi necurat, *căci* carnea vie *este* necurată; aceasta *este* lepră.
16. Sau dacă se schimbă din nou carnea vie și este schimbată în alb, să vină la preot.
17. Și preotul să se uite la el; și, iată, *dacă* rana este schimbată în alb, atunci preotul să declare curat *pe cel ce are* rana, el *este* curat;
18. ¶ Și carnea, în care era o ulcerație în pielea ei, *dacă* s-a vindecat,
19. Și dacă în locul ulcerației este o umflătură albă, sau o pată strălucitoare *sau* albă și cumva roșiatică, și aceasta să fie arătată preotului;
20. Și dacă, după ce preotul o vede, iată, *este* la vedere mai adâncă decât pielea, și părul ei este schimbat în alb, *atunci* preotul să îl declare necurat, aceasta *este* o rană de lepră izbucnită din ulcerație.
21. Dar dacă preotul se uită la ea și, iată, nu *sunt* peri albi în ea și *dacă* nu *este* mai adâncă decât pielea, dar *este* cumva întunecată, atunci preotul să îl închidă șapte zile;
22. Și dacă aceasta se întinde mult pe piele, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta *este* o rană.
23. Dar dacă pata strălucitoare rămâne la locul ei *și* nu se întinde, aceasta *este* o ulcerație inflamată; și preotul să îl declare curat.
24. Dar dacă este *vreo* carne, în pielea căreia *este* o inflamație arzătoare și *carnea* vie arzătoare are o pată strălucitoare albă, cumva roșiatică sau albă,
25. Atunci preotul să se uite la ea; și, iată, *dacă* părul în pata strălucitoare este schimbat în alb și la vedere *este* mai adâncită decât pielea, aceasta *este*

lepră izbucnită din inflamație, pentru aceasta preotul să îl declare necurat, aceasta *este* rana leprei.
26. Dar dacă preotul se uită la ea și, iată, nu *este* niciun păr alb în pata strălucitoare și aceasta nu *este* mai adâncită decât pielea *din jur*, dar *este* cumva mai întunecată, atunci preotul să îl închidă șapte zile;
27. Și preotul să se uite la el în ziua a șaptea; *și* dacă aceasta s-a întins mult pe piele, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta *este* rana leprei.
28. Și dacă pata strălucitoare rămâne la locul ei *și* nu se întinde pe piele, dar *este* cumva mai întunecată, aceasta *este* o umflătură de inflamație; și preotul să îl declare curat, pentru că este o inflamație aprinsă.
29. Dacă un bărbat sau o femeie are o rană pe cap sau pe barbă;
30. Atunci preotul să se uite la rană; și, iată, *dacă este* la vedere mai adâncită decât pielea *și este* în ea păr galben subțire, atunci preotul să îl declare necurat, este o eczemă, *chiar* lepră pe cap sau pe barbă.
31. Și dacă preotul se uită la rana eczemei de la suprafața pielii și, iată, la vedere nu *este* mai adâncă decât pielea și nu *este* păr negru în ea, atunci preotul *să îl închidă pe cel ce are* rana eczemei la suprafața pielii, șapte zile;
32. Și în ziua a șaptea preotul să se uite la rană; și, iată, *dacă* eczema de la suprafața pielii nu se întinde și în ea nu este păr galben și eczema nu *este* la vedere mai adâncă decât pielea;
33. El să fie ras, dar să nu radă eczema; și preotul să *îl* mai închidă, *pe cel ce are* eczema, șapte zile;
34. Și în ziua a șaptea preotul să se uite la eczemă; și, iată, *dacă,* eczema nu s-a întins pe piele, nici nu *este* la vedere mai adâncă decât pielea, atunci preotul să îl declare curat, și să își spele hainele și să fie curat.
35. Dar dacă eczema se întinde mult pe piele după curățirea sa;
36. Atunci preotul să se uite la el; și, iată, dacă eczema s-a întins pe piele, preotul să nu caute păr galben; el *este* necurat.
37. Dar dacă eczema este înaintea ochilor săi neschimbată și acolo este păr negru crescut în ea, eczema este vindecată, el este curat, și preotul să îl declare curat.
38. ¶ Dacă de asemenea un bărbat sau o femeie au pe pielea cărnii lor pete strălucitoare, adică pete albe strălucitoare;
39. Atunci preotul să *se* uite *la ele*; și, iată, *dacă* petele strălucitoare în pielea cărnii lor *sunt* de un alb mai întunecat, acestea *sunt* pete pistruiate *care* cresc în piele; el *este* curat.
40. Și bărbatul al cărui păr a căzut de pe capul lui, *este* chel; el *este* curat.
41. Și bărbatul al cărui păr a căzut de pe partea capului dinspre fața sa, *este* cu frunte cheală, el *este* curat.
42. Și dacă este pe capul chel, sau pe fruntea cheală, o rană roșiatică, aceasta *este* o lepră ce a izbucnit pe capul lui chel, sau pe fruntea lui cheală.
43. Atunci preotul să se uite la ea; și, iată, *dacă* umflătura rănii *este* alb roșiatică pe capul lui chel, sau pe fruntea lui cheală, precum lepra apare pe pielea cărnii,

44. Este un bărbat lepros, *este* necurat, preotul să îl declare cu desăvârşire necurat, rana lui *este* pe capul lui.
45. Şi cât despre lepră, cel în care *este* rana *ei*, hainele lui să fie rupte şi capul descoperit şi să pună un acoperământ peste buza de sus şi să strige: Necurat, necurat.
46. În toate zilele, cât timp este rana în cel *lepros*, să fie pângărit; el *este* necurat; să locuiască singur; în afara taberei *să fie* locuinţa lui.
47. ¶ De asemenea haina în care se află rana leprei, *fie* ea haină de lână, sau haină de in,
48. Fie în urzeală sau băteală, a inului sau a lânii; fie *ea* în piele sau în orice lucru făcut din piele;
49. Şi dacă rana este verzuie sau roşiatică în haină, sau în pielea *hainei*, fie în urzeală, sau în băteală, sau în orice lucru din piele, aceasta *este* o rana de lepră şi să fie arătată preotului.
50. Şi preotul să se uite la rană şi să închidă *lucrul* care are rana şapte zile;
51. Şi să se uite la rană în ziua a şaptea, dacă rana s-a întins în haină, fie în urzeală, fie în băteală sau în pielea *hainei*, sau în orice lucru care este făcut din piele, atunci rana este lepră care roade; *acel lucru* este necurat.
52. De aceea să ardă haina aceea, fie urzeală, fie băteală, în lână sau in, sau orice lucru din piele în care este rana, pentru că *este* lepră care roade; să fie ars în foc.
53. Şi dacă preotul se uită şi, iată, rana nu s-a întins în haină, fie în urzeală, fie în băteală sau în orice lucru din piele,
54. Atunci preotul să poruncească să se spele *lucrul* în care *este* rana şi să mai fie închis încă şapte zile;
55. Şi preotul să se uite la rană, după ce este spălată; şi, iată, *dacă* rana nu şi-a schimbat culoarea şi rana nu s-a întins, *este* necurată; să o arzi în foc; *este* roasă dinăuntru, *fie* pe faţă, *fie* pe dos.
56. Şi dacă preotul se uită la ea şi, iată, rana *este* cumva mai întunecată după spălare, atunci să o rupă din haină sau din piele sau din urzeală sau din băteală;
57. Şi dacă aceasta încă apare în haină, fie în urzeală, fie în băteală sau în orice lucru de piele, aceasta *este* o *rană* care se întinde, *lucrul* care are rana să îl arzi cu foc.
58. Şi haina, fie urzeală, fie băteală, fie orice lucru din piele, pe care îl vei spăla, dacă rana s-a depărtat de la *acele lucruri*, atunci să le speli a doua oară şi vor fi curate.
59. Aceasta *este* legea rănii de lepră într-o haină de lână sau de in, fie în urzeala, fie în băteala *ei*, sau în orice lucru de piele, pentru a-l declara curat, sau a-l declara necurat.

CAPITOLUL 14

ŞI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Aceasta să fie legea leprosului în ziua curăţirii lui, să fie adus la preot;

3. Și preotul să iasă afară din tabără; și preotul să se uite *la rană* și, iată, *dacă* rana de lepră este vindecată pe lepros;
4. Atunci preotul va porunci să se ia, pentru cel pregătit pentru a fi curățit, două păsări vii *și* curate și lemn de cedru și stacojiu și isop;
5. Și preotul să poruncească să fie înjunghiată, una dintre păsări într-un vas de lut peste apa curgătoare;
6. Cât despre pasărea vie, să o ia *împreună cu* lemnul de cedru și stacojiul și isopul și să le înmoaie împreună cu pasărea vie în sângele păsării ucise peste apa curgătoare;
7. Și să stropească, pe cel ce este pregătit pentru a fi curățit de lepră, de șapte ori și să îl declare curat și să lase pasărea vie liberă în câmp deschis.
8. Și cel ce este pregătit pentru a fi curățit să își spele hainele și să își radă tot părul și să se spele în apă, ca să fie curat; și după aceea să intre în tabără și să rămână afară din cortul lui șapte zile.
9. Dar așa să fie în ziua a șaptea, el să își radă tot părul de pe cap și barba și sprâncenele, chiar tot părul să și-l radă; și să își spele hainele, de asemenea să își spele carnea în apă și va fi curat.
10. ¶ Și în ziua a opta să ia doi miei fără cusur și o mioară de un an, fără cusur, și trei zecimi dintr-o măsură de floarea făinii *pentru* un dar de mâncare, amestecată cu untdelemn și un log de untdelemn.
11. Și preotul care *îl* curăță să prezinte bărbatul ce este pentru curățire și acele lucruri, înaintea DOMNULUI, *la* ușa tabernacolului întâlnirii;
12. Și preotul să ia un miel și să îl ofere ca ofrandă pentru fărădelege și logul de untdelemn și să le legene *ca* ofrandă legănată înaintea DOMNULUI;
13. Și să înjunghie mielul în locul în care va înjunghia ofranda pentru păcat și ofranda arsă, în locul sfânt, căci precum ofranda pentru păcat *este* a preotului, *astfel este și* ofranda pentru fărădelege, aceasta *este* preasfântă;
14. Și preotul să ia *câtva* sânge din ofranda pentru fărădelege și preotul să îl pună pe vârful urechii drepte a celui pregătit pentru a fi curățit și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept;
15. Și preotul să ia *câtva* din logul de untdelemn și să *îl* toarne în palma mâinii sale stângi;
16. Și preotul să își înmoaie degetul drept în untdelemnul care *este* în palma mâinii stângi și să stropească din untdelemn cu degetul său de șapte ori înaintea DOMNULUI;
17. Și din restul untdelemnului care *este* în mâna sa, preotul să pună pe vârful urechii drepte a celui pregătit pentru a fi curățit și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și peste degetul mare de la piciorul lui drept, peste sângele ofrandei pentru fărădelege;
18. Și rămășița din untdelemnul care este în mâna preotului să o toarne pe capul celui pregătit pentru a fi curățit, și preotul să facă ispășire pentru el înaintea DOMNULUI.
19. Și preotul să aducă ofranda pentru păcat și să facă ispășire pentru cel pregătit pentru a fi curățit de necurăția sa; și după aceea să înjunghie ofranda arsă;

20. Și preotul să aducă ofranda arsă și darul de mâncare pe altar, și preotul
să facă ispășire pentru el și el să fie curat.
21. ¶ Iar dacă *este* sărac și nu poate aduce atât de mult, atunci să ia un
miel *ca* ofrandă pentru fărădelege ca să fie legănată, pentru a se face
ispășire pentru el, și o zecime dintr-o măsură de floarea făinii amestecată
cu untdelemn, ca dar de mâncare, și un log de untdelemn;
22. Și două turturele sau doi pui de porumbei, precum este în stare să
aducă; și una să fie ofrandă pentru păcat iar cealaltă ofrandă arsă.
23. Și să le aducă în ziua a opta pentru curățirea sa, la preot, la ușa
tabernacolului întâlnirii, înaintea DOMNULUI.
24. Și preotul să ia mielul ofrandei pentru fărădelege și logul de untdelemn
și preotul să le legene *ca* ofrandă legănată înaintea DOMNULUI;
25. Și să înjunghie mielul ofrandei pentru fărădelege, și preotul să ia *câtva*
din sângele ofrandei pentru fărădelege și să *îl* pună pe vârful urechii drepte
a celui pregătit pentru a fi curățit, și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă
și pe degetul mare de la piciorul lui drept;
26. Și preotul să toarne din untdelemn în palma mâinii sale stângi;
27. Și preotul să stropească cu degetul său drept *câtva* din untdelemnul
care *este* în mâna lui stângă, de șapte ori înaintea DOMNULUI;
28. Și preotul să pună din untdelemnul care *este* în mâna sa pe vârful
urechii drepte a celui pregătit pentru a fi curățit și pe degetul mare de la
mâna sa dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept, peste locul
sângelui ofrandei pentru fărădelege;
29. Și restul untdelemnului care *este* în mâna preotului să *îl* pună peste
capul celui pregătit pentru a fi curățit, pentru a se face ispășire pentru el
înaintea DOMNULUI.
30. Și să aducă pe una dintre turturele, sau *unul* dintre porumbeii tineri,
precum *este* în stare să aducă;
31. Precum este el în stare să *le* aducă, pe una *ca* ofrandă pentru păcat și
pe cealaltă *ca* ofrandă arsă, cu darul de mâncare, și preotul să facă ispășire
pentru cel pregătit, pentru a fi curățit înaintea DOMNULUI.
32. Aceasta *este* legea *celui* în care *este* rana de lepră, a cărui mână nu este
în stare să aducă *cele ținând* de curățirea lui.
33. ¶ Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:
34. După ce veți fi intrat în țara Canaanului, pe care eu v-o dau ca stăpânire,
și pun rana de lepră într-o casă din țara stăpânirii voastre;
35. Și proprietarul casei să vină și să spună preotului, spunând: Mi se pare
că *este ceva* ca o rană în casă,
36. Atunci preotul să poruncească să fie golită casa înainte ca preotul să
meargă să se uite la rană, ca să nu se facă necurate toate câte *sunt* în casă,
și după aceea preotul să intre să se uite la casă;
37. Și să se uite la rană și, iată, *dacă* rana *este* în pereții casei, cu
adâncituri mici, verzui sau roșiatice, care la vedere *sunt* mai adânci
decât peretele,
38. Atunci preotul să iasă din casă la ușa casei și să închidă casa șapte zile;

39. Şi preotul să vină din nou în ziua a şaptea şi să se uite; şi, iată, *dacă* rana se întinde în pereţii casei,
40. Atunci să poruncească preotul ca ei să scoată pietrele în care *este* rana şi să le arunce într-un loc necurat în afara oraşului;
41. Şi să facă să fie răzuită casa pe dinăuntru de jur împrejur, iar ei să toarne tărâna pe care l-au răzuit în afara oraşului, într-un loc necurat;
42. Şi să ia alte pietre şi să *le* pună în locul acelor pietre; iar el să ia alt mortar şi să tencuiască astfel casa.
43. Şi dacă rana se întoarce înapoi şi izbucneşte în casă, după ce a scos pietrele şi după ce a răzuit casa şi după ce aceasta este tencuită,
44. Atunci preotul să vină şi să se uite şi, iată, *dacă* rana s-a întins în casă, *este* lepră care roade în casă, aceasta *este* necurată.
45. Şi el să dărâme casa, pietrele ei şi lemnăria acesteia şi tot mortarul casei; şi să *le* care afară din oraş, într-un loc necurat.
46. Mai mult, cel ce intră în casă în timpul cât aceasta este închisă, să fie necurat până seara.
47. Şi cel ce se culcă în casă să îşi spele hainele; şi cel ce mănâncă în casă să îşi spele hainele.
48. Şi dacă preotul intră şi *se uită* şi, iată, rana nu s-a întins în casă, după ce casa a fost tencuită, atunci preotul să declare casa curată, deoarece rana este vindecată.
49. Şi să ia, pentru a curăţa casa, două păsări *împreună cu* lemn de cedru şi stacojiu şi isop;
50. Şi să ucidă pe una dintre pasări într-un vas de lut peste apa curgătoare;
51. Şi să ia lemnul de cedru şi isopul şi stacojiul şi pasărea vie şi să le înmoaie în sângele păsării ucise şi în apa curgătoare şi să stropească de şapte ori casa;
52. Şi casa să o cureţe cu sângele păsării şi cu apa curgătoare şi cu pasărea vie şi cu lemnul de cedru şi cu isopul şi cu stacojiul;
53. Dar să lase pasărea să plece în afara cetăţii, în câmp deschis şi să facă ispăşire pentru casă, şi aceasta să fie curată.
54. ¶ Aceasta *este* legea pentru toate felurile de rană de lepră şi a eczemei,
55. Şi pentru lepra hainei şi a casei,
56. Şi pentru o umflătură şi pentru o crustă şi pentru o pată strălucitoare,
57. Pentru a învăţa pe alţii când *este* necurat şi când *este* curat, aceasta *este* legea leprei.

CAPITOLUL 15

ŞI DOMNUL le-a vorbit lui Moise şi lui Aaron, zicând:
2. Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: Când vreun bărbat are o scurgere din carnea lui, *din cauza* scurgerii lui, *este* necurat.
3. Şi aceasta să fie necurăţenia lui, în scurgerea lui, fie carnea lui curge cu scurgerea lui, fie carnea lui este închisă de la scurgerea lui, aceasta *este* necurăţia lui.
4. Fiecare pat, pe care se culcă cel ce are scurgerea, este necurat, şi fiecare lucru, pe care şade el, să fie necurat.

5. Și oricine atinge patul lui să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.
6. Și cel ce șade pe *orice* lucru pe care a șezut cel ce are scurgerea să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.
7. Și cel ce atinge carnea celui ce are scurgerea să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.
8. Și dacă cel ce are scurgerea scuipă peste cel ce este curat, atunci acela să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.
9. Și orice șea, pe care călărește cel ce are scurgerea, să fie necurată.
10. Și oricine atinge orice lucru care a fost sub el, să fie necurat până seara, și cel ce va căra *oricare* din acele lucruri să își spele hainele și să se îmbăieze și să fie necurat până seara.
11. Și pe oricine atinge cel ce are scurgerea și nu *și*-a clătit mâinile sale în apă, să își spele hainele și să se îmbăieze și să fie necurat până seara.
12. Și vasele de lut, pe care le-a atins cel ce are scurgerea, să fie sparte; și fiecare vas de lemn să fie clătit în apă.
13. Și când cel ce are o scurgere este curățat de scurgerea sa, atunci el să își numere șapte zile pentru curățirea sa și să își spele hainele și să își îmbăieze carnea în apă curgătoare și să fie curat.
14. Și în ziua a opta să ia pentru el două turturele, sau doi porumbei tineri și să vină înaintea DOMNULUI la ușa tabernacolului întâlnirii și să le dea preotului;
15. Și preotul să le aducă, una *ca* ofrandă pentru păcat și cealaltă *ca* ofrandă arsă; și preotul să facă ispășire pentru el înaintea DOMNULUI, pentru scurgerea lui.
16. Și dacă sămânța de împreunare a vreunui bărbat iese din el, atunci să își spele toată carnea în apă și să fie necurat până seara.
17. Și fiecare haină și fiecare piele, pe care este sămânța de împreunare, să fie spălată cu apă și să fie necurată până seara.
18. De asemenea femeia cu care bărbatul se va culca *cu* sămânța împreunării, amândoi să se îmbăieze în apă și să fie necurați până seara.
19. ¶ Și dacă vreo femeie are o scurgere și scurgerea în carnea ei este sânge, să fie separată șapte zile, și oricine o atinge să fie necurat până seara.
20. Și fiecare lucru pe care ea se culcă în separarea ei să fie necurat; orice lucru pe care ea șade, de asemenea să fie necurat.
21. Și oricine îi atinge patul să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.
22. Și oricine atinge orice lucru pe care ea a șezut să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.
23. Și dacă *este ceva* pe patul ei, sau vreun lucru pe care ea șade, când el îl atinge, să fie necurat până seara.
24. Și dacă un bărbat se culcă cu ea și necurăția ei este peste el, să fie necurat șapte zile; și tot patul pe care el se culcă să fie necurat.
25. Și dacă o femeie are o scurgere din sângele ei multe zile, mai mult timp decât *zilele* separării ei; toate zilele scurgerii necurăției ei să fie la fel ca zilele separării ei, ea *să fie* necurată.

26. Orice pat pe care se culcă în toate zilele scurgerii ei, să îi fie ca patul *zilelor* separării ei, și pe orice lucru se așază să fie necurat, ca necurăția separării ei.
27. Și oricine atinge acele lucruri să fie necurat și să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.
28. Dar dacă ea este curățată de scurgerea ei, atunci să își numere șapte zile și după aceea să fie curată.
29. Și în ziua a opta să ia pentru ea două turturele, sau doi porumbei tineri și să îi aducă la preot, la ușa tabernacolului întâlnirii.
30. Și preotul să o aducă pe una *ca* ofrandă pentru păcat și pe cealaltă *ca* ofrandă arsă; și preotul să facă ispășire pentru ea înaintea DOMNULUI, pentru scurgerea necurăției ei.
31. Astfel să separați pe copiii lui Israel de necurățiile lor; ca să nu moară în necurățiile lor, când ei spurcă tabernacolul meu care *este* între ei.
32. Aceasta *este* legea celui ce are o scurgere și *a aceluia* căruia îi iese sămânța din el și este întinat de acestea;
33. Și a celei bolnave cu necurăția ei și a celui ce are o scurgere, a bărbatului sau a femeii și a celui ce se culcă cu cea care este necurată.

CAPITOLUL 16

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise după moartea celor doi fii ai lui Aaron, când au oferit înaintea DOMNULUI și au murit.
2. Și DOMNUL i-a zis lui Moise: Spune-i lui Aaron, fratele tău, să nu vină tot timpul în *locul* sfânt dinăuntrul perdelei, *care este* înaintea șezământului milei de deasupra chivotului, ca să nu moară, pentru că eu voi apărea în norul de peste șezământul milei.
3. Astfel să vină Aaron în *locul* sfânt, cu un taur tânăr ca ofrandă pentru păcat, și *cu* un berbec ca ofrandă arsă.
4. Să îmbrace tunica sfântă de in și să aibă izmenele de in peste carnea sa și să fie încins cu un brâu de in și cu mitra de in să fie împodobit, acestea *sunt* sfintele veștminte; de aceea să își spele carnea în apă și *astfel* să le îmbrace.
5. ¶ Și să ia din adunarea copiilor lui Israel doi țapi tineri dintre capre, ca ofrandă pentru păcat, și un berbec ca ofrandă arsă.
6. Și Aaron să aducă taurul său al ofrandei pentru păcat, care *este* pentru el, și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui.
7. Și să ia cei doi țapi și să îi prezinte înaintea DOMNULUI *la* ușa tabernacolului întâlnirii.
8. Și Aaron să arunce sorții peste cei doi țapi, un sorț pentru DOMNUL și celălalt sorț pentru țapul ispășitor.
9. Și Aaron să aducă țapul peste care a căzut sorțul DOMNULUI și să îl ofere ca ofrandă pentru păcat.
10. Dar țapul peste care a căzut sorțul să fie țap ispășitor, să fie prezentat viu înaintea DOMNULUI, să facă ispășire cu el *și* pentru a-l lăsa să plece în pustie, ca țap ispășitor.

11. Și Aaron să aducă taurul ofrandei pentru păcat, care *este* pentru el, și
să facă ispășire pentru el și pentru casa lui, și să înjunghie taurul ofrandei
pentru păcat, care *este* pentru el;
12. Și să ia o tămâietoare plină cu cărbuni, arzând din focul de la altarul
dinaintea DOMNULUI, și mâinile sale pline de tămâie dulce, zdrobită
mărunt, și să *le* aducă înăuntrul perdelei;
13. Și să pună tămâia peste focul dinaintea DOMNULUI, ca norul tămâiei
să acopere șezământul milei, care *este* deasupra mărturiei, ca el să nu moară;
14. Și să ia din sângele taurului și *să îl stropească* cu degetul său peste
șezământul milei înspre est; și să stropească cu degetul său de șapte ori,
din sânge, înaintea șezământului milei.
15. ¶ Apoi să înjunghie țapul ofrandei pentru păcat, care *este* pentru popor,
și să aducă sângele lui înăuntrul perdelei și să facă cu acel sânge la fel cum
a făcut cu sângele taurului, și să îl stropească peste șezământul milei și
înaintea șezământului milei;
16. Și să facă ispășire pentru *locul* sfânt, din cauza necurățiilor copiilor
lui Israel și din cauza fărădelegilor lor în toate păcatele lor, și astfel să
facă pentru tabernacolul întâlnirii, care rămâne printre ei în mijlocul
necurățiilor lor.
17. Și să nu fie niciun om în tabernacolul întâlnirii când intră el,
pentru a face ispășire în *locul* sfânt, până când iese și până când nu a
făcut ispășire pentru el și pentru casa sa și pentru toată adunarea
lui Israel.
18. Și să iasă la altarul, care *este* înaintea DOMNULUI, și să facă ispășire
pentru el; și să ia din sângele taurului și din sângele țapului și să *îl* pună
pe coarnele altarului de jur împrejur.
19. Și să stropească din sânge peste acesta cu degetul său, de șapte ori, și
să îl curețe și să îl sfințească de necurățiile copiilor lui Israel.
20. ¶ Și după ce a terminat cu împăcarea locului sfânt și a tabernacolului
întâlnirii și a altarului, să aducă țapul viu;
21. Și Aaron să își pună amândouă mâinile pe capul țapului viu și să
mărturisească peste el toate nelegiuirile copiilor lui Israel, și toate
fărădelegile lor în toate păcatele lor, punându-le pe capul țapului și să *îl*
trimită să plece departe în pustie, prin mâna unui bărbat pregătit;
22. Și țapul să poarte pe el toate nelegiuirile lor într-un pământ nelocuit,
și să lase țapul să plece în pustie.
23. Și Aaron să intre în tabernacolul întâlnirii și să dezbrace veșmintele
de in, pe care le-a îmbrăcat, când a intrat în locul sfânt, și să le
lase acolo;
24. Și să își spele carnea cu apă în locul sfânt și să își îmbrace veșmintele
și să iasă înainte și să aducă ofranda sa arsă și ofranda arsă a poporului, și
să facă ispășire pentru el și pentru popor.
25. Și grăsimea ofrandei pentru păcat o să ardă pe altar.
26. Și cel ce lasă țapul să plece, țapul ispășitor, să își spele hainele și să își
îmbăieze carnea în apă, și după aceea să intre în tabără.

27. Și taurul *ca* ofrandă pentru păcat și țapul *ca* ofrandă pentru păcat, al căror sânge a fost adus înăuntru pentru a se face ispășire în *locul* sfânt, să fie duși afară din tabără, iar ei să ardă în foc pielea lor și carnea lor și balega lor.
28. Și cel ce le arde să își spele hainele și să își îmbăieze carnea în apă, și după aceea să intre în tabără.
29. ¶ Și *acesta* să vă fie un statut pentru totdeauna, în luna a șaptea, în *ziua* a zecea a lunii, să vă chinuiți sufletele și să nu faceți deloc nicio lucrare, nici cel din țara voastră, nici străinul care locuiește temporar printre voi;
30. Pentru că în ziua aceea *preotul* va face ispășire pentru voi, pentru a vă curăța *ca* să fiți curați de toate păcatele voastre înaintea DOMNULUI.
31. Aceasta *să* vă *fie* un sabat al odihnei și să vă chinuiți sufletele, printr-un statut pentru totdeauna.
32. Și preotul, pe care el îl va unge și pe care îl va consacra pentru a servi în serviciul de preot în locul tatălui său, să facă ispășirea și să îmbrace veșmintele de in, veștmintele sfinte;
33. Și să facă ispășire pentru sanctuarul sfânt și să facă ispășire pentru tabernacolul întâlnirii și pentru altar, și să facă ispășire pentru preoți și pentru tot poporul adunării.
34. Și acesta să vă fie un statut veșnic, pentru a face ispășire pentru copiii lui Israel pentru toate păcatele lor, o *singură* dată pe an. Iar el a făcut precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

CAPITOLUL 17

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
2. Vorbește lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel și spune-le: Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit spunând:
3. Orice bărbat din casa lui Israel, care înjunghie un bou sau miel sau capră, în tabără, sau *îl* înjunghie în afara taberei,
4. Și nu îl aduce la ușa tabernacolului întâlnirii, pentru a aduce un dar DOMNULUI înaintea tabernacolului DOMNULUI, sânge să i se impute acelui bărbat; el a vărsat sânge; și acel bărbat să fie stârpit din mijlocul poporului său;
5. Pentru ca *acești* copii ai lui Israel să își aducă sacrificiile, pe care le aduce în câmp deschis, da, ca ei să le aducă DOMNULUI, la ușa tabernacolului întâlnirii, la preot și să le ofere ca ofrande de pace DOMNULUI.
6. Și preotul să stropească sângele peste altarul DOMNULUI la ușa tabernacolului întâlnirii și să ardă grăsimea pentru o aromă dulce DOMNULUI.
7. Iar ei să nu mai aducă sacrificiile lor dracilor, după care au curvit. Acesta să le fie un statut pentru totdeauna prin toate generațiile lor.
8. Și să le spui: Orice bărbat din casa lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar printre voi, care aduce ofrandă arsă sau un sacrificiu,
9. Și nu îl aduce la ușa tabernacolului întâlnirii, pentru a-l oferi DOMNULUI, chiar acel bărbat să fie stârpit din mijlocul poporului său.

10. ¶ Și orice bărbat din casa lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar printre voi, care mănâncă orice fel de sânge; chiar eu îmi voi întoarce fața împotriva acelui suflet care mănâncă sânge și îl voi stârpi din mijlocul poporului său.
11. Pentru că viața cărnii *este* în sânge; și vi l-am dat pe altar pentru a se face ispășire pentru sufletele voastre, pentru că sângele *este* cel ce face ispășire pentru suflet.
12. De aceea am spus copiilor lui Israel: Niciun suflet dintre voi să nu mănânce sânge, nici vreun străin care locuiește temporar printre voi să nu mănânce sânge.
13. Și orice bărbat dintre copiii lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar printre voi, care vânează și prinde orice fiară sau pasăre care poate fi mâncată, chiar el să îi scurgă sângele și să îl acopere cu țărână.
14. Pentru că *el este* viața întregii cărni; sângele acesteia *este* pentru viața ei; de aceea am spus copiilor lui Israel: Să nu mâncați sânge de la niciun fel de carne, pentru că viața întregii cărni *este* sângele ei, oricine îl mănâncă să fie stârpit!
15. Și fiecare suflet care mănâncă ceea ce a murit *de la sine*, sau care a fost sfâșiat *de fiare*, *fie* unul din țara voastră, sau un străin, deopotrivă să își spele hainele și să *se* îmbăieze în apă și să fie necurat până seara, apoi să fie curat.
16. Dar dacă nu *le* spală, nici nu își îmbăiază carnea, atunci să își poarte propria nelegiuire.

CAPITOLUL 18

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
2. Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.
3. Să nu faceți după lucrările din țara Egiptului, în care ați locuit; și după lucrările din țara Canaanului, în care eu v-am adus, să nu faceți, nici să nu umblați în rânduielile lor.
4. Să împliniți judecățile mele și să țineți rânduielile mele, ca să umblați în ele: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
5. De aceea să țineți statutele mele și judecățile mele, pe care un om, dacă le împlinește, va trăi în ele: Eu *sunt* DOMNUL.
6. ¶ Niciunul dintre voi să nu vă apropiați de niciuna dintre rudele sale, ca să *le* descoperiți goliciunea: Eu *sunt* DOMNUL.
7. Goliciunea tatălui tău sau goliciunea mamei tale, să nu o descoperi, ea *este* mama ta; să nu îi descoperi goliciunea.
8. Goliciunea soției tatălui tău să nu o descoperi, *este* goliciunea tatălui tău.
9. Goliciunea surorii tale, fiica tatălui tău, sau fiica mamei tale, *fie* născută acasă, sau născută departe, goliciunea lor să nu o descoperi.
10. Goliciunea fiicei fiului tău, sau a fiicei fiicei tale, goliciunea lor să nu o descoperi, căci *goliciunea* lor este propria ta goliciune.
11. Goliciunea fiicei soției tatălui tău, născută din tatăl tău, *ea este* sora ta, să nu îi descoperi goliciunea.

12. Să nu descoperi goliciunea surorii tatălui tău, ea *este* ruda apropiată, a tatălui tău.
13. Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale, căci ea *este* ruda apropiată, a mamei tale.
14. Să nu descoperi goliciunea fratelui tatălui tău, să nu te apropii de soția lui, ea *este* mătușa ta.
15. Să nu descoperi goliciunea nurorii tale, ea *este* soția fiului tău; să nu descoperi goliciunea ei.
16. Să nu descoperi goliciunea soției fratelui tău, *este* goliciunea fratelui tău.
17. Să nu descoperi goliciunea unei femei și a fiicei ei; nici să nu iei pe fiica fiului ei, sau pe fiica fiicei ei, ca să îi descoperi goliciunea, pentru că ele *sunt* rudele ei apropiate, aceasta *este* stricăciune.
18. Nici să nu iei de soție o soră a ei, ca să *o* chinuiești, pentru a-i descoperi goliciunea, pe lângă a celeilalte, *în timpul* vieții ei.
19. ¶ De asemenea să nu te apropii de o femeie să îi descoperi goliciunea, cât timp ea este pusă deoparte pentru necurăția ei.
20. Mai mult să nu te culci carnal cu soția aproapelui tău, ca să te pângărești cu ea.
21. Și, să nu lași pe niciunul din sămânța ta să treacă prin foc, pentru Moloh, nici să nu pângărești numele Dumnezeului Tău: Eu *sunt* DOMNUL.
22. Să nu te culci cu un bărbat, precum te culci cu o femeie, *este* urâciune.
23. Nici să nu te culci carnal cu vreun animal ca să te pângărești cu el, nici vreo femeie să nu stea înaintea unui animal ca să se culce cu el, *este* încurcătură.
24. Să nu vă pângăriți în vreunul dintre aceste lucruri, pentru că în toate acestea sunt pângărite națiunile, pe care le arunc din fața voastră.
25. Și țara este pângărită, de aceea pedepsesc nelegiuirea ei peste ea și țara însăși vomită pe locuitorii ei.
26. De aceea să țineți statutele mele și judecățile mele și să nu faceți *niciuna* dintre aceste urâciuni, nimeni din națiunea voastră, niciunul dintre străinii care locuiesc temporar printre voi;
27. (Pentru că toate aceste urâciuni le-au făcut oamenii din țară, care *au fost* înaintea voastră și țara este pângărită;)
28. Ca țara să nu vă vomite și pe voi afară, când o pângăriți, precum a vomitat afară națiunile care *au fost* înaintea voastră.
29. Pentru că oricine va face oricare dintre aceste urâciuni, chiar sufletele care *le* fac vor fi stârpite din mijlocul poporului lor.
30. De aceea să țineți rânduielile, ca să nu faceți niciunul dintre aceste obiceiuri scârboase, care au fost făcute înainte de voi și ca să nu vă pângăriți voi înșivă în ele: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.

CAPITOLUL 19

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
2. Vorbește întregii adunări a copiilor lui Israel și spune-le: Să fiți sfinți, pentru că eu DOMNUL Dumnezeul vostru *sunt* sfânt.

3. Fiecare om să se teamă de mama sa şi de tatăl său şi să ţineţi sabatele
mele: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
4. Nu vă întoarceţi la idoli, nici să nu vă faceţi dumnezei turnaţi: Eu *sunt*
DOMNUL Dumnezeul vostru.
5. Şi dacă aduceţi un sacrificiu al ofrandelor de pace DOMNULUI, să îl
aduceţi din propria voastră voie bună.
6. Să fie mâncat în aceeaşi zi în care îl aduceţi şi a doua zi; şi dacă ar
rămâne până în a treia zi, să fie ars în foc.
7. Şi dacă se mănâncă din el în a treia zi, *este* urâciune; să nu fie acceptat.
8. De aceea *oricine* care îl mănâncă va purta nelegiuirea sa, deoarece a
spurcat lucrul sfinţit al DOMNULUI; şi acel suflet să fie stârpit din mijlocul
poporului său.
9. Şi când seceraţi secerişul pământului vostru, să nu seceri în
întregime colţurile câmpului tău, nici să nu aduni spicele căzute după
secerişul tău.
10. Şi să nu îţi cureţi via de boabele căzute, nici să nu strângi *fiecare* ciorchine
din via ta; să le laşi pentru cel sărac şi *pentru* cel străin: Eu *sunt* DOMNUL
Dumnezeul vostru.
11. ¶ Să nu furaţi, nici să nu vă purtaţi cu falsitate, nici să nu vă minţiţi
unul pe celălalt.
12. Şi să nu juraţi fals pe numele meu; nici să nu pângăreşti numele
Dumnezeului tău: Eu *sunt* DOMNUL.
13. Să nu escrochezi pe aproapele tău, nici să nu *îl* jefuieşti; plăţile celui
angajat cu ziua să nu rămână la tine toată noaptea până dimineaţa.
14. Să nu blestemi pe cel surd, nici să nu pui o piatră de poticnire înaintea
celui orb, ci să te temi de Dumnezeul tău: Eu *sunt* DOMNUL.
15. Să nu faceţi nedreptate în judecată; să nu părtineşti pe sărac, nici să nu
onorezi persoana celui puternic, *ci* în dreptate să judeci pe aproapele tău.
16. Să nu mergi încolo şi încoace *ca* un bârfitor în mijlocul poporului tău,
nici să nu stai împotriva sângelui aproapelui tău: Eu sunt DOMNUL.
17. Să nu urăşti pe fratele tău în inima ta; să mustri în vreun fel pe aproapele
tău şi să nu permiţi păcat asupra lui.
18. Să nu te răzbuni, nici să nu porţi vreo pică împotriva copiilor din poporul
tău, ci să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi: Eu *sunt* DOMNUL.
19. ¶ Să ţineţi statutele mele. Să nu laşi vitele tale să se împerecheze cu un
soi amestecat; să nu semeni câmpul tău cu sămânţă amestecată; nici să nu
îmbraci vreodată o haină amestecată *făcută* din fire de in şi lână.
20. Şi oricine se culcă în mod carnal cu o femeie, ce *este* roabă, legată prin
logodnă unui soţ şi nu este răscumpărată, nici având libertatea dată, ea să
fie biciuită, ei să nu fie daţi morţii, deoarece nu era liberă.
21. Iar el să aducă DOMNULUI ofranda sa pentru fărădelege, la uşa
tabernacolului întâlnirii, un berbec ca ofrandă pentru fărădelege.
22. Şi preotul să facă ispăşire pentru el cu berbecul ofrandei pentru
fărădelege înaintea DOMNULUI, pentru păcatul lui pe care l-a făcut; şi
păcatul făcut să îi fie iertat.

23. Și când veți intra în țară și veți fi sădit tot felul de pomi pentru hrană, să socotiți rodul lor ca necircumcis; trei ani să vă fie ca necircumcis, din acesta să nu se mănânce.
24. Dar în al patrulea an tot rodul lor să fie sfânt pentru a lăuda pe DOMNUL *cu el*.
25. Și în al cincilea an să mâncați din rodul lor, ca să vi se adauge venitul lor: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
26. Să nu mâncați *nimic* cu sânge; nici să nu folosiți descântarea, nici să nu preziceți timpurile.
27. Să nu vă rotunjiți colțurile capetelor, nici să nu distrugi colțurile bărbii tale.
28. Să nu faceți niciun fel de tăieturi în carnea voastră pentru morți, nici nu întipăriți niciun fel de semne pe voi: Eu *sunt* DOMNUL.
29. Nu prostitua pe fiica ta, să o faci să fie o curvă; ca nu cumva țara să cadă în curvie și pământul să devină plin de stricăciune.
30. ¶ Să țineți sabatele mele și să respectați sanctuarul meu: Eu *sunt* DOMNUL.
31. Să nu mergeți la cei ce au demoni, nici la cei ce caută după vrăjitori, ca să vă pângăriți cu ei: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
32. Să te ridici în picioare în fața capului cărunt și să onorezi fața omului bătrân și să te temi de Dumnezeul tău: Eu *sunt* DOMNUL.
33. Și dacă un străin locuiește temporar cu tine în țara voastră, să nu îl chinuiți.
34. *Ci* străinul care locuiește cu voi să vă fie ca unul născut printre voi și să îl iubești ca pe tine însuți, pentru că *și* voi ați fost străini în țara Egiptului: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
35. Să nu faceți nicio nedreptate în judecată, în linia de măsură, în măsurarea greutății, sau în măsurarea lichidelor.
36. Să aveți balanțe drepte, greutăți drepte, o efă dreaptă și un hin drept: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am scos din țara Egiptului.
37. De aceea să țineți toate statutele mele și toate judecățile mele și să le împliniți: Eu *sunt* DOMNUL.

CAPITOLUL 20

Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
2. Mai spune o dată copiilor lui Israel: Oricine dintre copiii lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar în Israel, dă *pe cineva* din sămânța sa lui Moloh, acela negreșit să fie dat morții, poporul să îl ucidă cu pietre.
3. Și îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și îl voi stârpi din mijlocul poporului său, pentru că el a dat din sămânța sa lui Moloh, ca să spurce sanctuarul meu și să pângărească numele meu sfânt.
4. Și dacă oamenii pământului fac cumva și își ascund ochii de la *acel* om, când el dă din sămânța sa lui Moloh *și* nu îl ucid;
5. Atunci îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și împotriva familiei sale și îl voi stârpi din mijlocul poporului lor, pe el și pe toți cei ce merg curvind după el, ca să curvească cu Moloh.

6. Și sufletul care se întoarce după cei ce au demoni și după vrăjitori, ca
să curvească după ei, eu îmi voi întoarce fața împotriva acelui suflet și îl
voi stârpi din mijlocul poporului său.
7. Sfințiți-vă de aceea și fiți sfinți, pentru că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul
vostru.
8. Și să țineți statutele mele și să le împliniți: Eu *sunt* DOMNUL care vă
sfințește.
9. Pentru că fiecare om ce blestemă pe tatăl său sau pe mama sa, negreșit
să fie dat morții; cel ce a blestemat pe tatăl său sau pe mama sa, sângele
său să fie asupra sa.
10. ¶ Și bărbatul care comite adulter cu soția unui *alt* bărbat, *chiar cel* ce comite
adulter cu soția aproapelui său, bărbatul și femeia adulteră să fie negreșit uciși.
11. Și bărbatul care se culcă cu soția tatălui său, a descoperit goliciunea
tatălui său, amândoi negreșit să fie uciși; sângele lor *să fie* asupra lor.
12. Și dacă un bărbat se culcă cu nora sa, amândoi să fie uciși negreșit, au
lucrat încurcătură; sângele lor să fie asupra lor.
13. De asemenea dacă un bărbat se culcă cu un bărbat, precum se culcă
cu o femeie, amândoi au făcut o urâciune, negreșit să fie uciși; sângele lor
să fie asupra lor.
14. Și dacă un bărbat ia o soție și pe mama ei, aceasta *este* stricăciune, să
fie arși cu foc, deopotrivă el și ele; ca să nu fie stricăciune între voi.
15. Și dacă un bărbat se culcă cu o fiară, negreșit să fie ucis; și să ucideți fiara.
16. Și dacă o femeie se apropie de vreo fiară și se culcă cu ea, să ucizi și
femeia și fiara, negreșit să fie ucise; sângele lor *să fie* asupra lor.
17. Și dacă un bărbat ia pe sora sa, pe fiica tatălui său, sau pe fiica mamei
sale și vede goliciunea ei și ea vede goliciunea lui, acesta *este* un lucru
stricat; și să fie stârpiți înaintea ochilor poporului lor; cel ce a descoperit
goliciunea surorii sale va purta propria nelegiuire.
18. Și dacă un bărbat se culcă cu o femeie, având necurăția ei, și va descoperi
goliciunea ei, el i-a dezgolit fântâna; iar ea și-a descoperit fântâna sângerării;
și amândoi să fie stârpiți din mijlocul poporului lor.
19. Și să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale, sau a surorii
tatălui tău, pentru că el dezgolește pe ruda sa apropiată, ei să poarte
nelegiuirea lor.
20. Și dacă un bărbat se va culca cu soția unchiului său, el a descoperit
goliciunea unchiului său, să poarte păcatul lor, să moară fără copii.
21. Și dacă un bărbat ia pe soția fratelui său, acesta *este* un lucru necurat,
cel ce a descoperit goliciunea fratelui său, să fie fără copii.
22. ¶ De aceea să țineți toate statutele mele și toate judecățile mele și să le
împliniți, ca țara, în care eu vă aduc să locuiți în ea, să nu vă vomite afară.
23. Și să nu umblați în obiceiurile națiunii, pe care o arunc afară dinaintea
voastră, pentru că ei au făcut toate aceste lucruri și de aceea sunt dezgustat de ei.
24. Dar eu v-am spus: Veți moșteni țara lor și am să v-o dau vouă ca să o
stăpâniți, o țară care curge cu lapte și miere: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul
vostru, care v-am separat de *alte* popoare.

25. De aceea să deosebiți între vitele curate și necurate și între păsări necurate și curate; și să nu vă faceți sufletele scârboase prin vite, sau pasări, sau orice fel de târâtoare care se târăște pe pământ, pe care le-am separat de voi, ca *fiind* necurate.
26. Și să îmi fiți sfinți, pentru că eu DOMNUL *sunt* sfânt și v-am separat de *alte* popoare, ca să fiți ai mei.
27. De asemenea un bărbat sau o femeie care are demon, sau care este vrăjitor, negreșit să fie dat morții, să îi ucidă cu pietre, sângele lor *să fie* asupra lor.

CAPITOLUL 21

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Vorbește preoților, fiii lui Aaron și spune-le: Nimeni să nu se pângărească pentru un mort, în poporul său,
2. Dar pentru ruda sa, apropiată, *adică* pentru mama sa și pentru tatăl său și pentru fiul său și pentru fiica sa și pentru fratele său,
3. Și pentru sora sa fecioară, care îi este apropiată, care nu a avut bărbat, pentru ea poate să se pângărească.
4. *Dar* un conducător în poporul său, un om de seamă, să nu se pângărească, să nu se pângărească pe sine însuși.
5. Ei să nu își radă o porțiune pe cap, nici să nu își radă colțurile bărbilor, nici să nu își facă tăieturi în carnea lor.
6. Să fie sfinți Dumnezeului lor și să nu pângărească numele Dumnezeului lor, pentru că ei aduc ofrandele DOMNULUI făcute prin foc, pâinea Dumnezeului lor, de aceea să fie sfinți.
7. Să nu își ia o curvă, sau profană, ca soție; nici să nu își ia o femeie divorțată de soțul ei, pentru că el *este* sfânt Dumnezeului său.
8. De aceea să îl sfințești; căci el aduce pâinea Dumnezeului tău; el să îți fie sfânt, pentru că eu, DOMNUL, care vă sfințește, *sunt* sfânt.
9. Și fiica oricărui preot, dacă se va pângări, curvind, pângărește pe tatăl ei, să fie arsă cu foc.
10. ¶ Și înaltul preot printre frații săi, peste al cărui cap a fost turnat untdelemnul ungerii și care este consacrat să se îmbrace cu veșmintele, să nu își descopere capul, nici să nu își sfâșie hainele;
11. Nici să nu intre la trupul vreunui mort, nici să nu se pângărească pentru tatăl său, sau pentru mama sa.
12. Nici să nu iasă din sanctuar, nici să nu spurce sanctuarul Dumnezeului său; căci coroana ungerii untdelemnului lui Dumnezeu este asupra lui: Eu *sunt* DOMNUL.
13. Și el să *își* ia o soție în fecioria ei.
14. O văduvă, sau o femeie divorțată sau profană *sau* o curvă, pe acestea să nu le ia, ci să ia de soție o fecioară din poporul său.
15. Nici să nu își pângărească sămânța în poporul său, pentru că eu DOMNUL îl sfințesc.
16. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și *i*-a spus:

17. Spune-i lui Aaron, zicând: Orice *bărbat* din sămânța ta, în generațiile lor, având *vreun* cusur, să nu se apropie să aducă pâinea Dumnezeului său.
18. Căci niciun bărbat în care *este vreun* cusur să nu se apropie, un bărbat orb sau un şchiop sau cel cu un nas turtit sau având orice lucru în plus;
19. Sau un bărbat cu piciorul rupt sau cu mâna ruptă,
20. Sau cocoşat sau pitic sau cel ce are cusur la ochi sau are cruste scărpinate sau râios sau are testiculele sale frânte;
21. Din sămânța preotului Aaron, niciun bărbat, care are un cusur, să nu se apropie să aducă ofrandele DOMNULUI făcute prin foc, el are un cusur; să nu se apropie să aducă pâinea Dumnezeului său.
22. Să mănânce pâinea Dumnezeului său, *deopotrivă* din cea preasfântă şi din cea sfântă.
23. Doar să nu intre la perdea, nici să nu se apropie de altar, din cauză că are un cusur; ca să nu spurce sanctuarele mele, pentru că eu DOMNUL îi sfințesc.
24. Și Moise i-a spus lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel.

CAPITOLUL 22

ŞI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
2. Spune-i lui Aaron și fiilor săi, să se separe de lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel, să nu pângărească numele meu sfânt *în acele lucruri* pe care ei mi le sfințesc: Eu *sunt* DOMNUL.
3. Să le spui: Oricine din toată sămânța voastră printre generațiile voastre, merge la lucrurile sfinte, pe care copiii lui Israel le sfințesc DOMNULUI, avându-și necurăția asupra sa, acel suflet să fie stârpit din prezența mea: Eu *sunt* DOMNUL.
4. Din sămânța lui Aaron, orice bărbat *care este* lepros, sau are o scurgere, acela să nu mănânce din lucrurile sfinte, până este curat. Și oricine atinge orice lucru necurat prin moarte, sau pe un bărbat căruia îi iese sămânța de împreunare;
5. Sau oricine atinge orice târâtoare, prin care el este făcut necurat, sau un om de la care poate lua necurăție, orice *fel* de necurăție ar avea;
6. Sufletul care a atins așa ceva să fie necurat până seara și să nu mănânce din lucrurile sfinte, decât dacă își spală carnea cu apă.
7. Și când soarele a apus, să fie curat și după aceea să mănânce din lucrurile sfinte; deoarece aceasta *este* mâncarea sa.
8. Ceea ce moare de la sine, sau este sfâșiat *de fiare*, să nu mănânce pentru a nu se pângări în aceasta: Eu *sunt* DOMNUL.
9. De aceea ei să țină rânduiala mea, ca nu cumva să poarte păcat pentru aceasta și de aceea să moară, dacă o pângărește: Eu DOMNUL îi sfințesc.
10. ¶ Niciun străin să nu mănânce *din* lucrul sfânt, un călător oaspete al preotului, sau un servitor angajat, să nu mănânce lucrul sfânt.
11. Dar dacă preotul cumpără *vreun* suflet cu banii săi, el să mănânce din aceasta și cel ce este născut în casa lui, să mănânce din mâncarea lui.
12. De asemenea dacă fiica preotului este *măritată* după un străin, ea nu poate mânca dintr-o ofrandă a lucrurilor sfinte.

13. Dar dacă fiica preotului este văduvă sau divorțată și nu are copil și este întoarsă la casa tatălui ei, ca în tinerețea ei, să mănânce din mâncarea tatălui ei, dar niciun străin să nu mănânce din ea.
14. Și dacă un bărbat mănâncă *din* lucrul sfânt în neștiință, atunci, el să adauge la acesta a cincea *parte* din el și să *îl* dea preotului cu lucrul sfânt.
15. Iar ei să nu spurce lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel, pe care le aduc DOMNULUI;
16. Sau să le permită să poarte nelegiuirea fărădelegii, mâncând lucrurile lor sfinte, pentru că eu DOMNUL îi sfințesc.
17. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
18. Vorbește lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel și spune-le: Oricine din casa lui Israel sau dintre străinii din Israel, dorește să își aducă darul pentru toate promisiunile sale și toate ofrandele sale de bunăvoie, pe care să le aducă DOMNULUI ca ofrandă arsă;
19. *Să aduceți* de bunăvoie o parte bărbătească, fără cusur, dintre boi, dintre oi sau dintre capre.
20. *Dar* orice are cusur, să nu *îl* aduceți, pentru că nu vă va fi bine primit.
21. Și oricine aduce un sacrificiu al ofrandelor de pace DOMNULUI, ca să *își* împlinească promisiunea, sau ofrandă de bunăvoie dintre boi sau oi, aceasta să fie fără cusur pentru a fi bine primită, niciun cusur să nu fie în el.
22. Să nu aduceți DOMNULUI *nimic* dintre acestea: orb sau zdrobit sau ciung sau având o rană care curge sau cruste scărpinate sau râios, nici să nu faceți, din ele pe altar, ofrandă prin foc pentru DOMNUL.
23. Fie un taur sau un miel care are ceva în plus sau o lipsă în părțile lui, să îl aduci *ca* ofrandă de bunăvoie, dar ca promisiune nu va fi bine primit.
24. Să nu aduceți DOMNULUI ceea ce este lovit sau zdrobit sau frânt sau tăiat; nici să nu faceți *din ele ofrandă* în țara voastră.
25. Nici să nu aduceți pâinea Dumnezeului vostru în niciuna din acestea din mâna unui străin; deoarece în ele *este* putreziciunea lor *și* cusururi *sunt* în ele, nu vă vor fi bine primite.
26. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
27. Când un taur sau o oaie sau o capră se nasc, să fie șapte zile sub mamă; și din ziua a opta și de aici încolo va fi bine primit ca ofrandă făcută DOMNULUI prin foc.
28. Și *dacă este* vacă sau oaie, să nu o înjunghiați pe ea și puiul ei în aceeași zi.
29. Și când doriți să aduceți un sacrificiu de mulțumire DOMNULUI, să *îl* aduceți de bunăvoie.
30. În aceeași zi să fie mâncat; să nu lăsați nimic din el până dimineața: Eu *sunt* DOMNUL.
31. De aceea să țineți poruncile mele și să le împliniți: Eu *sunt* DOMNUL.
32. Să nu pângăriți numele meu sfânt, ci eu să fiu sfințit printre copiii lui Israel: Eu *sunt* DOMNUL care vă sfințește,
33. Cel care v-a scos afară din țara Egiptului, pentru a fi Dumnezeul vostru: Eu *sunt* DOMNUL.

CAPITOLUL

23 ŞI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
2. Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: *Referitor* la sărbătorile DOMNULUI, pe care le veți proclama adunări sfinte, acestea *sunt* sărbătorile mele.
3. În șase zile să se facă lucrare, dar ziua a șaptea *este* sabatul odihnei, o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare *în ea*, acesta *este* sabatul DOMNULUI în toate locuințele voastre.
4. ¶ Acestea *sunt* sărbătorile DOMNULUI, adunări sfinte, pe care să le proclamați la timpurile lor.
5. În *ziua* a paisprezecea, din luna întâi pe înserat, *sunt* paștele DOMNULUI.
6. Și în ziua a cincisprezecea a aceleași luni *este* sărbătoarea azimelor DOMNULUI, șapte zile trebuie să mâncați azime.
7. În ziua întâi să aveți o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea.
8. Dar să aduceți DOMNULUI ofrandă făcută prin foc, șapte zile; în ziua a șaptea *este* o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire *în ea*.
9. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
10. Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți intra în țara pe care v-o dau și veți secera secerișul ei, să aduceți la preot un snop din primele roade ale secerișului vostru;
11. Și el va legăna snopul înaintea DOMNULUI ca să vă fie bine primit; preotul îl va legăna a doua zi după sabat.
12. Și să aduceți, în ziua când veți legăna acest snop, un miel fără cusur de un an ca ofrandă arsă DOMNULUI.
13. Și darul ei de mâncare *să fie* două zecimi dintr-o măsură de floarea făinii amestecată cu untdelemn, ofrandă făcută DOMNULUI prin foc, *pentru* o aromă dulce; și darul lor de băutură *să fie* din vin, a patra *parte* dintr-un hin.
14. Și să nu mâncați nici pâine nici grâne prăjite nici spice verzi, până în aceeași zi în care ați adus un dar Dumnezeului vostru, *acesta să fie* un statut pentru totdeauna prin generațiile voastre în toate locuințele voastre.
15. ¶ Și să vă numărați din ziua următoare sabatului, din ziua în care ați adus mănunchiul ofrandei legănate; șapte sabate întregi;
16. Chiar până în ziua următoare celui de al șaptelea sabat să numărați cincizeci de zile; și să aduceți un nou dar de mâncare DOMNULUI.
17. Să scoateți din locuințele voastre două pâini legănate, *făcute* din două zecimi dintr-o măsură de floarea făinii; să fie coapte cu dospeală; *acestea sunt* primele roade *consacrate* DOMNULUI.
18. Și să aduceți împreună cu pâinile, șapte miei fără cusur, de un an, și un taur tânăr și doi berbeci, *ei sunt* ofrandă arsă DOMNULUI, împreună cu darul lor de mâncare și cu darul lor de băutură, *o* ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.
19. Atunci să sacrificați un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat și doi miei de un an ca un sacrificiu al ofrandelor de pace.

20. Și preotul să îi legene împreună cu pâinea primelor roade *ca* ofrandă legănată înaintea DOMNULUI, cu cei doi miei, să fie sfinți DOMNULUI, pentru preot.
21. Și să proclamați în aceeași zi, să vă fie o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire *în ea, acesta să vă fie* un statut pentru totdeauna în toate locuințele voastre prin generațiile voastre.
22. Și când culegeți secerișul pământului vostru, să nu seceri în întregime colțurile câmpului tău când seceri, nici să nu aduni spicele căzute după secerișul tău, să le lași pentru cel sărac și *pentru* cel străin: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
23. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
24. Vorbește copiilor lui Israel, spunând: În luna a șaptea, în *ziua* întâi a lunii, să aveți un sabat, o amintire cu sunet de trâmbiță, o adunare solemnă, sfântă.
25. Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea, ci să aduceți DOMNULUI ofrandă făcută prin foc.
26. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
27. De asemenea în *ziua* a zecea a acestei a șaptea luni să fie o zi a ispășirii, aceasta să fie o adunare solemnă, sfântă pentru voi; și să vă chinuiți sufletele și să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.
28. Și să nu faceți nicio lucrare în ziua aceea, pentru că *este* o zi a ispășirii, pentru a se face ispășire pentru voi înaintea DOMNULUI Dumnezeului vostru.
29. Pentru că orice suflet care nu se va chinui în ziua aceea, să fie stârpit din mijlocul poporului său.
30. Și orice suflet care face vreo lucrare în aceea zi, pe acel suflet eu îl voi nimici din mijlocul poporului său.
31. Să nu faceți niciun fel de lucrare; un statut pentru totdeauna să *fie* prin generațiile voastre în toate locuințele voastre.
32. Acesta *să fie* pentru voi un sabat al odihnei și să vă chinuiți sufletele, în *ziua* a noua a lunii, la apus, de la apus la apus, să vă sărbătoriți sabatul.
33. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
34. Vorbește copiilor lui Israel, spunând: Ziua a cincisprezecea a acestei a șaptea luni, *să fie* sărbătoarea corturilor pentru DOMNUL, *timp de* șapte zile.
35. În prima zi *să fie* o adunare solemnă sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire *în ea*.
36. Șapte zile să aduceți ofrandă făcută prin foc, DOMNULUI, în ziua a opta să fie o adunare solemnă, sfântă pentru voi; și să aduceți ofrandă făcută prin foc, DOMNULUI, aceasta *este* o adunare solemnă: Să nu faceți nicio lucrare de servire *în ea*.
37. Acestea *sunt* sărbătorile DOMNULUI, pe care să le proclamați *pentru a fi* adunări sfinte, ca să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI, ofrandă arsă și un dar de mâncare, un sacrificiu și daruri de băutură, fiecare lucru în ziua lui,
38. Pe lângă sabatele DOMNULUI și pe lângă darurile voastre și pe lângă toate promisiunile voastre și pe lângă toate darurile voastre de bunăvoie, pe care le aduceți DOMNULUI.

39. De asemenea tot în ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, după ce ați adunat rodul pământului, să țineți o sărbătoare *consacrată* DOMNULUI, șapte zile, în prima zi *să fie* un sabat și în ziua a opta *să fie* un sabat.
40. Și să luați în prima zi din crengile pomilor buni, ramuri de palmier și din crengile copacilor stufoși și sălcii de la izvor; și să vă bucurați înaintea DOMNULUI Dumnezeul vostru, șapte zile.
41. Și să țineți o sărbătoare pentru DOMNUL, șapte zile pe an. *Acesta să fie* un statut veșnic în generațiile voastre, să o sărbătoriți în luna a șaptea.
42. Să locuiți în corturi șapte zile; toți cei ce sunt născuți israeliți, să locuiască în corturi;
43. Ca generațiile voastre să știe că eu am făcut pe copiii lui Israel să locuiască în corturi, când i-am scos afară din țara Egiptului: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
44. Și Moise a spus copiilor lui Israel sărbătorile DOMNULUI.

CAPITOLUL 24

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Poruncește copiilor lui Israel, ca ei să îți aducă untdelemn pur de măsline bătute, pentru lumină, pentru a face ca lămpile să ardă continuu.
3. În afara perdelei mărturiei, în tabernacolul întâlnirii, Aaron să le pună în ordine de seara până dimineața înaintea DOMNULUI, continuu; *acesta să fie* un statut veșnic în toate generațiile voastre.
4. Să pună în ordine lămpile pe sfeșnicul cel pur, continuu înaintea DOMNULUI.
5. Și să iei floarea făinii și să coci douăsprezece turte din ea, două zecimi să fie într-o turtă.
6. Și să le pui pe două rânduri, șase pe un rând, pe masa pură înaintea DOMNULUI.
7. Și să pui tămâie pură pe *fiecare* rând, ca aceasta să fie pe pâine ca o amintire, o ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.
8. În fiecare sabat să o pună în ordine înaintea DOMNULUI, continuu, *fiind luată* de la copiii lui Israel printr-un legământ veșnic.
9. Și aceasta să fie a lui Aaron și a fiilor săi; și ei să o mănânce în locul sfânt, pentru că aceasta *este* preasfântă pentru el dintre ofrandele făcute prin foc DOMNULUI, printr-un statut veșnic.
10. ¶ Și fiul unei femei israelite, al cărui tată *era* egiptean, a ieșit dintre copiii lui Israel; și acest fiu al *femeii* israelite și un bărbat al lui Israel s-au luptat în tabără;
11. Și fiul femeii israelite a blasfemiat numele *DOMNULUI* și a blestemat. Iar ei l-au adus la Moise (și numele mamei sale *era* Șelomit, fiica lui Dibri, din tribul lui Dan);
12. Și l-au pus sub pază, ca mintea DOMNULUI să le fie arătată.
13. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
14. Scoate pe cel ce a blestemat în afara taberei; și toți cei ce *l*-au auzit să își pună mâinile pe capul lui și toată adunarea să îl ucidă cu pietre.

15. Și să vorbești copiilor lui Israel, spunând: Oricine blestemă pe Dumnezeul său să își poarte păcatul.
16. Și cel ce a blasfemiat numele DOMNULUI, acela cu siguranță să fie dat morții *și* toată adunarea să îl ucidă negreșit cu pietre; cel străin în același fel ca cel născut în țară, când el blasfemiază numele *DOMNULUI*, să fie dat morții.
17. Și cel ce ucide vreun om să fie cu siguranță dat morții.
18. Și cel ce ucide un animal va plăti; animal pentru animal.
19. Și dacă un bărbat provoacă o vătămare aproapelui său; precum a făcut, astfel să îi fie făcut;
20. Spărtură pentru spărtură, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, precum a provocat o vătămare într-un om, astfel să îi fie făcut.
21. Și cel ce ucide o vită, va plăti *vita*; și cel ce ucide un om, să fie dat morții.
22. Să aveți un singur fel de lege, pentru străin în același fel ca pentru unul din țara voastră, pentru că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
23. Și Moise a vorbit copiilor lui Israel, ca ei să scoată pe cel ce a blestemat în afara taberei și să îl ucidă cu pietre. Și copiii lui Israel au făcut precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

CAPITOLUL

25 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în muntele Sinai, zicând:
2. Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți ajunge în țara pe care v-o dau, țara să țină un sabat DOMNULUI.
3. Șase ani să semeni câmpul tău și șase ani să tai via ta și să aduni rodul lor;
4. Dar în al șaptelea an să fie un sabat al odihnei pământului, un sabat pentru DOMNUL, să nu semeni câmpul tău, nici să nu tai via ta.
5. Ceea ce crește de la sine din secerișul tău să nu seceri, nici să nu strângi ciorchinii din via ta netăiată, pentru că este un an al odihnei pământului.
6. Și sabatul pământului să fie mâncare pentru voi; pentru tine și pentru servitorii tăi și pentru servitoarele tale și pentru angajații tăi și pentru străinul tău care locuiește temporar cu tine,
7. Și pentru vitele tale și pentru animalele tale care *sunt* pe pământul tău, tot rodul lui să fie mâncare.
8. ¶ Și să îți numeri șapte sabate ale anilor, de șapte ori șapte ani; și durata celor șapte sabate ale anilor să îți fie ție de patruzeci și nouă de ani.
9. Atunci să faci să sune tare trâmbița jubileului în *ziua* a zecea a lunii a șaptea, în ziua ispășirii să faceți să sune trâmbița prin toată țara voastră.
10. Și să sfințiți *fiecare* al cincizecilea an și să vestiți libertate prin *toată* țara tuturor locuitorilor ei, acesta să vă fie un jubileu; și să întoarceți înapoi, pe fiecare om, la moștenirea lui și să întoarceți înapoi pe fiecare om la familia lui.
11. Un jubileu să vă fie al cincizecilea an, nici să nu semănați, nici să nu seceraţi ceea ce crește de la sine, nici să nu strângi *ciorchinii* viei tale netăiate.
12. Pentru că este jubileul; acesta să fie sfânt pentru voi, să mâncați rodul lui *care* iese din câmp.

13. În anul acestui jubileu să întoarceți înapoi, pe fiecare bărbat, la posesiunea lui.
14. Și dacă vinzi orice aproapelui tău, sau cumperi *ceva* din mâna aproapelui tău, să nu vă oprimați unul pe altul,
15. Conform cu numărul anilor de după jubileu să cumperi de la aproapele tău și conform cu numărul anilor roadelor, el să îți vândă ție;
16. Conform cu numărul anilor să crești prețul lor și conform împuținării anilor să micșorezi prețul lor, căci *conform* cu numărul *anilor* roadelor, el o să îți vândă.
17. De aceea să nu vă oprimați unul pe altul; ci să te temi de Dumnezeul tău, pentru că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
18. Pentru aceea să împliniți statutele mele și să păziți judecățile mele și să le împliniți; și veți locui în țară în siguranță.
19. Și țara să aducă rodul ei și să mâncați spre săturarea voastră și să locuiți în siguranță în ea.
20. Și dacă veți spune: Ce vom mânca în al șaptelea an? Iată, nu vom semăna, nici nu vom aduna în rodul nostru;
21. Atunci voi porunci binecuvântarea mea peste voi în al șaselea an, iar el va face rod pentru trei ani.
22. Și veți semăna în al optulea an și veți mânca *tot* din rodul vechi până în al nouălea an; până ce roadele lui vor intra *la voi* veți mânca din *cele* vechi.
23. ¶ Pământul să nu fie vândut pentru totdeauna, căci pământul *este* al meu, pentru că voi *sunteți* străini și locuitori temporari cu mine.
24. Și în toată țara stăpânirii voastre să dați o răscumpărare pentru pământ.
25. Dacă fratele tău sărăcește și a vândut *ceva* din moștenirile sale și dacă vine cineva dintre rudele sale să o răscumpere, atunci să răscumpere ceea ce fratele lui a vândut.
26. Și dacă bărbatul nu are pe nimeni ca să răscumpere și el însuși este în stare să o răscumpere;
27. Atunci să socotească anii de la vânzarea ei și să plătească înapoi ce *este* în plus bărbatului căruia i-a vândut-o; ca să se întoarcă înapoi la stăpânirea sa.
28. Dar dacă nu este în stare să îi plătească înapoi, atunci ceea ce este vândut să rămână în mâna celui ce a cumpărat, până în anul jubileului; și la jubileu să iasă și să se întoarcă în stăpânirea sa.
29. Și dacă un bărbat vinde o casă de locuit într-o cetate înconjurată cu ziduri, atunci el poate să o răscumpere în decursul unui an întreg după ce aceasta este vândută; *în decursul* unui an întreg poate să o răscumpere.
30. Și dacă nu o răscumpără pe durata unui an întreg, atunci casa care *este* în cetatea înconjurată cu ziduri să fie întemeiată, pentru totdeauna celui ce a cumpărat-o prin toate generațiile sale, aceasta să nu iasă la jubileu.
31. Dar casele din satele care nu au ziduri, de jur împrejur, să fie socotite precum câmpurile ținutului, ele pot fi răscumpărate și vor ieși la jubileu.
32. Totuși cetățile leviților și casele din cetățile stăpânirilor lor, leviții le pot răscumpăra oricând.

33. Și dacă un bărbat cumpără de la un levit, atunci casa care a fost vândută și cetatea stăpânirii sale, să iasă la jubileu, căci casele din cetățile leviților *sunt* stăpânirea lor printre copiii lui Israel.
34. Dar câmpul de la împrejurimile cetăților lor să nu fie vândut, pentru că *este* stăpânirea lor veșnică.
35. Și dacă fratele tău sărăcește și decade lângă tine; atunci să îl ajuți, *da, chiar dacă este* un străin, sau un locuitor temporar; ca el să trăiască cu tine.
36. Nu lua camătă de la el, sau dobândă, ci să te temi de Dumnezeul tău; ca fratele tău să trăiască cu tine.
37. Să nu îi dai banii cu camătă, nici să nu îi împrumuți merinde cu dobândă.
38. Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am scos afară din țara Egiptului, pentru a vă da țara Canaanului *și* pentru a fi Dumnezeul vostru.
39. ¶ Și dacă fratele tău *care locuiește* lângă tine sărăcește și ți s-a vândut, să nu îl obligi să îți facă muncă de rob;
40. *Ci* ca un angajat *și* ca un locuitor temporar, să fie cu tine *și* să îți servească până în anul jubileului.
41. Și să plece de la tine, *deopotrivă* el și copiii lui cu el și să se întoarcă la propria familie și la stăpânirile părinților săi să se întoarcă.
42. Pentru că ei *sunt* servitorii mei, pe care i-am scos afară din țara Egiptului, nu vor fi vânduți ca robi.
43. Să nu domnești peste el cu asprime; ci să te temi de Dumnezeul tău.
44. Deopotrivă robii tăi și roabele tale, pe care le vei avea, *să fie* dintre păgânii care sunt în jurul tău; dintre ei să îți cumperi robi și roabe.
45. Mai mult dintre copiii străinilor care locuiesc temporar printre voi, dintre ei să cumpărați și dintre familiile lor care *sunt* cu voi, pe care ei i-au născut în țara voastră, și ei să fie stăpânirea voastră.
46. Și să îi luați ca moștenire pentru copiii voștri, ca să *îi* moștenească drept stăpânire; să fie robii voștri pentru totdeauna; dar peste frații voștri, copiii lui Israel, să nu domniți unul peste altul cu asprime.
47. Și dacă un locuitor temporar sau un străin se îmbogățește lângă tine și dacă fratele tău *care locuiește* lângă el sărăcește și se vinde străinului *sau* celui ce locuiește temporar lângă tine, sau la urmașii familiei străinului,
48. După ce este vândut el poate fi răscumpărat din nou; unul dintre frați poate să îl răscumpere;
49. Fie unchiul său, fie fiul unchiului său, poate să îl răscumpere, sau *oricine* îi este rudă apropiată, din familie poate să îl răscumpere; sau dacă este în stare, se poate răscumpăra el însuși.
50. Și să socotească cu cel ce l-a cumpărat, din anul în care acela i-a fost vândut până în anul jubileului; și prețul vânzării sale să fie conform cu numărul anilor, să îi fie conform cu zilele unui servitor angajat.
51. Dacă *sunt* încă mulți ani *rămași*, conform cu aceia, să dea înapoi prețul răscumpărării sale din banii pentru care a fost cumpărat.
52. Și dacă rămân doar câțiva ani până la anul jubileului, atunci să socotească împreună cu el *și* conform cu anii săi să îi dea înapoi prețul răscumpărării sale.

53. *Şi* să fie cu el precum cu un servitor angajat anual; şi *celălalt* să nu domnească peste el cu asprime, în faţa ta.
54. Şi dacă nu este răscumpărat în aceşti *ani*, atunci să iasă în anul jubileului, *deopotrivă* el şi copiii lui cu el.
55. Pentru că mie îmi *sunt* servitori copiii lui Israel; ei *sunt* servitorii mei pe care i-am scos din ţara Egiptului: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.

CAPITOLUL 26

SĂ nu vă faceţi nici idoli nici chip cioplit, nici să nu ridicaţi un chip stând în picioare, nici să nu ridicaţi *vreun* chip de piatră în pământul vostru, ca să va prosternaţi lui, pentru că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
2. Să ţineţi sabatele mele şi să respectaţi sanctuarul meu: Eu *sunt* DOMNUL.
3. Dacă umblaţi în statutele mele şi ţineţi poruncile mele şi le împliniţi,
4. Atunci vă voi da ploaie la timpul cuvenit şi pământul îşi va aduce venitul lui şi pomii câmpului îşi vor aduce rodul lor.
5. Şi treieratul vostru se va întinde până la culesul viilor şi culesul viilor se va întinde până la timpul semănatului; şi vă veţi mânca pâinea pe săturate şi veţi locui în ţara voastră în siguranţă.
6. Şi vă voi da pace în ţară şi vă veţi culca şi nimeni nu *vă* va înfrica; şi voi scoate fiarele rele afară din ţară şi sabia nu va trece prin ţara voastră.
7. Şi veţi alunga pe duşmanii voştri, iar ei vor cădea în faţa voastră prin sabie.
8. Şi cinci dintre voi vor alunga o sută şi o sută dintre voi vor pune pe fugă zece mii; şi duşmanii voştri vor cădea înaintea voastră prin sabie.
9. Pentru că voi lua cunoştinţă de voi şi vă voi face roditori şi vă voi înmulţi şi voi întemeia legământul meu cu voi.
10. Şi veţi mânca *din* cele vechi şi veţi scoate pe cele vechi din cauza celor noi.
11. Şi voi aşeza tabernacolul meu printre voi; şi sufletul meu nu se va dezgusta de voi.
12. Şi voi umbla între voi şi voi fi Dumnezeul vostru şi voi veţi fi poporul meu.
13. Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am scos afară din ţara Egiptului, ca să nu fiţi robii lor; şi am frânt legăturile jugului vostru şi v-am făcut să mergeţi drept.
14. ¶ Dar dacă nu îmi veţi da ascultare şi nu veţi împlini toate aceste porunci;
15. Şi dacă veţi dispreţui statutele mele, sau dacă sufletul vostru va detesta judecăţile mele, astfel încât nu veţi împlini toate poruncile mele, *ci* veţi rupe legământul meu,
16. Eu de asemenea vă voi face aceasta, voi rândui peste voi teroare, tuberculoză şi febra arzătoare, care va mistui ochii şi va cauza întristare inimii, iar voi veţi semăna sămânţa voastră în zadar, pentru că duşmanii voştri o vor mânca.
17. Şi îmi voi întoarce faţa împotriva voastră şi veţi fi ucişi înaintea duşmanilor voştri, cei ce vă urăsc vor domni peste voi; şi veţi fugi când nimeni nu vă urmăreşte.

18. Şi dacă totuşi din cauza tuturor acestor lucruri nu îmi veţi da ascultare, atunci vă voi pedepsi înşeptit pentru păcatele voastre.
19. Şi voi frânge mândria puterii voastre; şi voi face, ca fierul, cerul vostru; şi ca arama, pământul vostru;
20. Şi tăria voastră va fi cheltuită în zadar, pentru că pământul vostru nu îşi va aduce venitul, nici pomii pământului nu îşi vor aduce roadele.
21. Şi dacă umblaţi împotriva mea şi nu îmi veţi da ascultare; voi aduce înşeptit plăgi peste voi, conform păcatelor voastre.
22. De asemenea voi trimite fiare sălbatice printre voi, care vă vor jefui de copiii voştri şi vor distruge vitele voastre şi vă vor împuţina la număr; şi căile *vieţii* voastre vor fi pustiite.
23. Şi dacă nu vă veţi lăsa corectaţi de mine prin acestea, ci veţi umbla împotriva mea,
24. Atunci eu de asemenea voi umbla împotriva voastră şi vă voi pedepsi înşeptit pentru păcatele voastre.
25. Şi voi aduce sabie asupra voastră, care va pedepsi cearta *voastră* cu legământul *meu*; şi când vă veţi aduna înăuntrul cetăţilor voastre, voi trimite ciuma printre voi; şi veţi fi daţi în mâna duşmanului.
26. *Şi* după ce voi fi frânt toiagul pâinii voastre, zece femei vor coace pâinea voastră într-un *singur* cuptor şi *vă* vor da înapoi pâinea voastră cântărită; şi veţi mânca dar nu vă veţi sătura.
27. Şi dacă din cauza a toată aceasta nu îmi veţi da ascultare, ci veţi umbla împotriva mea,
28. Atunci şi eu voi umbla împotriva voastră în furie; şi eu, chiar eu, vă voi pedepsi înşeptit pentru păcatele voastre.
29. Şi carnea fiilor voştri o veţi mânca şi carnea fiicelor voastre o veţi mânca.
30. Şi voi distruge înălţimile voastre şi voi stârpi idolii voştri şi voi arunca trupurile voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voştri şi sufletul meu vă va detesta.
31. Şi voi risipi cetăţile voastre şi voi aduce sanctuarele voastre la pustiire şi nu voi mirosi aromele voastre dulci.
32. Şi voi aduce ţara la pustiire; şi duşmanii voştri, care locuiesc în ea, vor fi înmărmuriţi la aceasta.
33. Şi vă voi împrăştia printre păgâni şi voi scoate sabie după voi; şi ţara voastră va fi pustiită şi cetăţile voastre risipite.
34. Atunci ţara se va bucura de sabatele ei, atâta timp cât va zăcea pustiită şi voi *veţi fi* în ţara duşmanilor voştri; atunci ţara se va odihni şi se va bucura de sabatele ei.
35. Atâta timp cât zace pustiită ea se va odihni; deoarece nu s-a odihnit în sabatele voastre, când aţi locuit în ea.
36. Şi peste cei *ce au* rămas în viaţă voi trimite o slăbiciune în inimile lor în ţările duşmanilor voştri; şi sunetul unei frunze scuturate îi va urmări; şi vor fugi precum fuga de sabie; şi vor cădea când nimeni nu *îi* urmăreşte.

37. Și vor cădea unul peste altul, de parcă ar fi înaintea unei săbii, când nimeni nu *îi* urmărește; și nu veți avea putere să stați în picioare înaintea dușmanilor voștri.
38. Și veți pieri printre păgâni și țara dușmanilor voștri vă va mânca.
39. Și cei rămași dintre voi vor lâncezi în nelegiuirea lor în țările dușmanilor voștri; și de asemenea în nelegiuirile părinților lor vor lâncezi împreună cu ei.
40. ¶ Dacă își vor mărturisi nelegiuirea lor și nelegiuirea părinților lor, cu fărădelegea lor cu care au încălcat *legea* împotriva mea și de asemenea că au umblat împotriva mea;
41. Și *că* eu de asemenea am umblat împotriva lor și i-am adus în țara dușmanilor lor; dacă atunci inimile lor necircumcise se vor umili și vor accepta atunci pedeapsa nelegiuirii lor,
42. Atunci îmi voi aminti legământul meu cu Iacob și de asemenea legământul meu cu Isaac și de asemenea legământul meu cu Avraam mi-l voi aminti; și îmi voi aminti de țară.
43. De asemenea țara va fi părăsită de ei și se va bucura de sabatele ei, atâta timp cât va zăcea pustiită fără ei; și vor accepta pedeapsa nelegiuirii lor, pentru că, da, pentru că au disprețuit judecățile mele și pentru că sufletul lor a detestat statutele mele.
44. Și totuși pentru toate acestea, când vor fi în țara dușmanilor lor, nu îi voi lepăda, nici nu îi voi detesta, ca să îi nimicesc cu desăvârșire și să rup legământul meu cu ei, pentru că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul lor.
45. Dar de dragul lor îmi voi aminti legământul strămoșilor lor, pe care i-am scos din țara Egiptului înaintea ochilor păgânilor, ca să fiu Dumnezeul lor: Eu *sunt* DOMNUL.
46. Acestea *sunt* statutele și judecățile și legile, pe care DOMNUL le-a făcut între el și copiii lui Israel pe muntele Sinai prin mâna lui Moise.

CAPITOLUL 27

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
2. Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când un om va face o promisiune însemnată, sufletele *acelea să fie* pentru DOMNUL, după prețuirea ta.
3. Și prețuirea ta să fie pentru partea bărbătească de la vârsta de douăzeci de ani până la vârsta de șaizeci de ani, după șekelul sanctuarului prețuirea ta să fie de cincizeci de șekeli de argint.
4. Și dacă *este* parte femeiască, atunci prețuirea ta să fie de treizeci de șekeli.
5. Și dacă *este* în vârstă de cinci ani până la vârsta de douăzeci de ani, atunci prețuirea ta pentru partea bărbătească să fie douăzeci de șekeli și pentru partea femeiască, zece șekeli.
6. Și dacă *este* de la vârsta de o lună până la vârsta de cinci ani, atunci prețuirea ta pentru partea bărbătească să fie de cinci șekeli de argint și pentru partea femeiască prețuirea ta să fie de trei șekeli de argint.
7. Și dacă *este* de la vârsta de șaizeci de ani și peste, dacă *este* parte bărbătească, atunci prețuirea ta să fie de cincisprezece șekeli și pentru partea femeiască, zece șekeli.

8. Dar dacă este mai sărac decât prețuirea ta, atunci să se prezinte el
însuși înaintea preotului și preotul să îl prețuiască; preotul să îl prețuiască
conform cu mijloacele celui ce promite.
9. Și dacă *este* un animal, din care oamenii aduc un dar DOMNULUI,
tot ce *omul* dă DOMNULUI din *acest dar* să fie sfânt.
10. Să nu îl schimbe, nici să nu îl înlocuiască, unul bun pentru unul rău,
sau unul rău pentru unul bun; și dacă totuși el schimbă animal pentru
animal, atunci acesta și cel înlocuit să fie sfinți.
11. Și dacă *este* un animal necurat, din care ei nu aduc sacrificiu
DOMNULUI, atunci să prezinte animalul înaintea preotului;
12. Și preotul să îl prețuiască, dacă este bun sau rău, conform cu prețuirea
preotului, așa va fi.
13. Iar dacă el dorește să îl răscumpere, atunci să adauge a cincea partea
din el la prețuirea ta.
14. ¶ Și când un bărbat își va sfinți casa *pentru a fi* sfântă DOMNULUI,
atunci preotul să o prețuiască, dacă este bună sau rea; precum preotul o
va prețui, așa să fie.
15. Și dacă cel ce a sfințit-o dorește să își răscumpere casa, atunci să adauge
la ea a cincea *parte* din banii prețuirii tale și să fie a lui.
16. Și dacă un bărbat va sfinți DOMNULUI *o parte* din câmpul stăpânirii
sale, atunci prețuirea ta să fie conform cu sămânța câmpului, un homer de
sămânță de orz *să fie prețuit* la cincizeci de șekeli de argint.
17. Dacă el sfințește câmpul său din anul jubileului, să fie conform
prețuirii tale.
18. Dar dacă îți sfințește câmpul după jubileu, atunci preotul să îi socotească
banii conform cu anii care rămân, până la anul jubileului și să fie scăzut
din prețuirea ta.
19. Și dacă cel ce sfințește câmpul dorește, în vreun fel, să îl răscumpere,
atunci să îi adauge a cincea *parte* din banii prețuirii tale și să îi
rămână lui.
20. Și dacă nu dorește să răscumpere câmpul, sau dacă a vândut câmpul
unui alt om, să nu mai fie răscumpărat.
21. Dar câmpul, când iese la jubileu, să fie sfânt DOMNULUI, ca un câmp
dedicat; stăpânirea acestuia să fie a preotului.
22. Și dacă un *om* sfințește DOMNULUI un câmp pe care l-a cumpărat,
care nu este dintre câmpurile stăpânirii sale,
23. Atunci preotul să îi socotească valoarea prețuirii tale, până la anul
jubileului, iar el să dea prețuirea ta în acea zi *ca* lucru sfânt DOMNULUI.
24. În anul jubileului câmpul se va întoarce la cel de la care a fost cumpărat,
la cel căruia *i-a aparținut* stăpânirea pământului.
25. Și toate prețuirile tale să fie conforme cu șekelul sanctuarului, douăzeci
de ghere să fie șekelul.
26. ¶ Doar pe întâiul născut al animalelor, care să fie întâiul născut al
DOMNULUI, niciun om să nu îl sfințească; dacă *este* bou, sau oaie, *este*
al DOMNULUI.

27. Și dacă *este* dintr-un animal necurat, atunci să *îl* răscumpere conform cu prețuirea ta și să îi adauge a cincea *parte* din ea; și dacă nu este răscumpărată, atunci să se vândă conform cu prețuirea ta.
28. Cu toate acestea niciun lucru dedicat, pe care un om îl va dedica DOMNULUI din tot ce are, fie dintre oameni, fie dintre animale, fie din câmpul stăpânirii sale, să nu fie vândut sau răscumpărat, fiecare lucru dedicat *este* preasfânt DOMNULUI.
29. Nimic dedicat, care va fi dedicat dintre oameni, să nu fie răscumpărat; *ci* negreșit să fie dat morții.
30. Și toată zeciuiala pământului, *fie* din sămânța pământului, *fie* din rodul pomilor, *este* a DOMNULUI, *ea este* sfântă DOMNULUI.
31. Și dacă un om va dori să răscumpere *ceva* din zeciuielile sale, să adauge la ele a cincea *parte* din ele.
32. Și referitor la zeciuiala din cireadă, sau din turmă, din tot ce trece pe sub toiag, a zecea *parte* să fie sfântă DOMNULUI.
33. Să nu se uite dacă este bună sau rea, nici să nu o schimbe una cu alta; și dacă va schimba ceva, atunci deopotrivă aceasta și cea pentru schimb să fie sfântă; să nu se răscumpere.
34. Acestea sunt poruncile, pe care DOMNUL le-a poruncit lui Moise pentru copiii lui Israel pe muntele Sinai.

NUMERI

CAPITOLUL

1 ŞI DOMNUL i-a vorbit lui Moise în pustiul Sinai, în tabernacolul întâlnirii, în prima *zi* a lunii a doua, în al doilea an după ce au ieşit din ţara Egiptului, spunând:
2. Faceţi numărătoarea întregii adunări a copiilor lui Israel, după familiile lor, după casa părinţilor lor, după numărul numelor *lor,* fiecare parte bărbătească după capii lor;
3. De la douăzeci de ani în sus, toţi cei care sunt în stare să iasă la război în Israel; tu şi Aaron să îi numeri după oştirile lor.
4. Şi cu tine să fie un bărbat din fiecare trib; fiecare cap al casei părinţilor lui.
5. Şi acestea *sunt* numele bărbaţilor care vor sta în picioare cu tine, din *tribul lui* Ruben, Elişur, fiul lui Şedeur.
6. Din Simeon: Şelumiel, fiul lui Ţurişadai.
7. Din Iuda: Nahşon, fiul lui Aminadab.
8. Din Isahar: Nataneel, fiul lui Ţuar.
9. Din Zabulon: Eliab, fiul lui Helon.
10. Din copiii lui Iosif, din Efraim: Elişama, fiul lui Amihud; din Manase: Gamaliel, fiul lui Pedahţur.
11. Din Beniamin: Abidan, fiul lui Ghideoni.
12. Din Dan: Ahiezer, fiul lui Amişadai.
13. Din Aşer: Paguiel, fiul lui Ocran.
14. Din Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel.
15. Din Neftali: Ahira, fiul lui Enan.
16. Aceştia *erau* cei renumiţi ai adunării, prinţi ai triburilor părinţilor lor, capi ai miilor în Israel.
17. ¶ Şi Moise şi Aaron au luat pe aceşti bărbaţi numiţi după numele *lor*;
18. Şi au adunat toată adunarea în prima *zi* a lunii a doua şi au declarat naşterile lor după familiile lor, după casa părinţilor lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, după capii lor.
19. Precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel i-a numărat în pustiul Sinai.
20. Şi copiii lui Ruben, fiul cel mai mare al lui Israel, după generaţiile lor, după familiile lor, după casa părinţilor lor, conform numărului numelor, după capii lor, fiecare parte bărbătească de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toţi care erau în stare să iasă la război;
21. Cei număraţi dintre ei, din tribul lui Ruben, au fost patruzeci şi şase de mii cinci sute.
22. Dintre copiii lui Simeon, după generaţiile lor, după familiile lor, după casa părinţilor lor, cei număraţi dintre ei, conform numărului numelor, după capii lor, fiecare parte bărbătească de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toţi care erau în stare să iasă la război;

23. Cei numărați dintre ei, din tribul lui Simeon, au fost cincizeci și nouă de mii trei sute.
24. Dintre copiii lui Gad, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;
25. Cei numărați dintre ei, din tribul lui Gad, au fost patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci.
26. Dintre copiii lui Iuda, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;
27. Cei numărați dintre ei, din tribul lui Iuda, au fost șaptezeci și patru de mii șase sute.
28. Dintre copiii lui Isahar, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;
29. Cei numărați dintre ei, din tribul lui Isahar, au fost cincizeci și patru de mii patru sute.
30. Dintre copiii lui Zabulon, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;
31. Cei numărați dintre ei, din tribul lui Zabulon, au fost cincizeci și șapte de mii patru sute.
32. Dintre copiii lui Iosif, adică, din copiii lui Efraim, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;
33. Cei numărați dintre ei, din tribul lui Efraim, au fost patruzeci de mii cinci sute.
34. Dintre copiii lui Manase, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;
35. Cei numărați dintre ei, din tribul lui Manase, au fost treizeci și două de mii două sute.
36. Dintre copiii lui Beniamin, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;
37. Cei numărați dintre ei, din tribul lui Beniamin, au fost treizeci și cinci de mii patru sute.
38. Dintre copiii lui Dan, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;
39. Cei numărați dintre ei, din tribul lui Dan, au fost șaizeci și două de mii șapte sute.
40. Dintre copiii lui Așer, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

41. Cei numărați dintre ei, din tribul lui Așer, au fost patruzeci și una de mii cinci sute.
42. Dintre copiii lui Neftali, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;
43. Cei numărați dintre ei, din tribul lui Neftali, au fost cincizeci și trei de mii patru sute.
44. ¶ Aceștia sunt cei numărați, pe care Moise și Aaron i-au numărat și prinții lui Israel, fiind doisprezece bărbați; fiecare era pentru casa părinților lui.
45. Astfel au fost toți cei numărați dintre copiii lui Israel, după casa părinților lor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți cei care erau în stare să iasă la război în Israel;
46. Da, toți cei numărați au fost șase sute trei mii cinci sute cincizeci.
47. ¶ Dar leviții după tribul părinților lor nu au fost numărați printre ei.
48. Fiindcă DOMNUL vorbise lui Moise, spunând:
49. Numai tribul lui Levi să nu îl numeri, nici să nu faci numărătoarea lor printre copiii lui Israel,
50. Ci să numești pe leviți peste tabernacolul mărturiei și peste toate vasele lui și peste toate lucrurile care aparțin de el; ei vor purta tabernacolul și toate vasele lui; și vor servi în el și își vor așeza tabăra de jur împrejurul tabernacolului.
51. Și când tabernacolul pleacă, leviții să îl desfacă; și când tabernacolul trebuie așezat, leviții să îl așeze; și străinul care se apropie să fie dat morții.
52. Și copiii lui Israel să își așeze corturile, fiecare om după tabăra lui și fiecare om după steagul lui, prin toate oștirile lor.
53. Dar leviții să își așeze corturile de jur împrejurul tabernacolului mărturiei, ca să nu fie furie peste adunarea copiilor lui Israel; și leviții vor păstra însărcinarea tabernacolului mărturiei.
54. Și copiii lui Israel au făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel au făcut ei.

Capitolul 2

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:
2. Fiecare bărbat dintre copiii lui Israel să își așeze *cortul* lângă propriul steag cu însemnul casei părinților lor, departe, în jurul tabernacolului întâlnirii să își așeze corturile.
3. ¶ Și pe partea de est spre răsăritul soarelui să își așeze *corturile* cei ai steagului taberei lui Iuda după toate oștirile lor și Nahșon, fiul lui Aminadab, *să fie* căpetenia copiilor lui Iuda.
4. Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, *au fost* șaptezeci și patru de mii șase sute.
5. Și cei care își așază *corturile* lângă el *să fie* tribul lui Isahar și Nataniel, fiul lui Țuar, *să fie* căpetenia copiilor lui Isahar.
6. Și oștirea lui și cei care au fost numărați dintre ei, *au fost* cincizeci și patru de mii patru sute.

7. *Apoi* tribul lui Zabulon și Eliab, fiul lui Helon, *să fie* căpetenia copiilor lui Zabulon.
8. Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, *au fost* cincizeci și șapte de mii patru sute.
9. Toți cei numărați în toate oștirile lor în tabăra lui Iuda *au fost* o sută optzeci și șase de mii patru sute. Aceștia să plece întâi.
10. Pe partea de sud *să fie* steagul taberei lui Ruben conform cu oștirile lor și căpetenia copiilor lui Ruben *să fie* Elițur, fiul lui Ședeur.
11. Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, *au fost* patruzeci și șase de mii cinci sute.
12. Și cei ce își așază *corturile* lângă el *să fie* tribul lui Simeon și căpetenia copiilor lui Simeon *să fie* Șelumiel, fiul lui Țurișadai.
13. Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, *au fost* cincizeci și nouă de mii trei sute.
14. Apoi tribul lui Gad și căpetenia fiilor lui Gad *să fie* Eliasaf, fiul lui Reuel.
15. Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, *au fost* patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci.
16. Toți cei numărați în toate oștirile lor, în tabăra lui Ruben, *au fost* o sută cincizeci și una de mii patru sute cincizeci. Și ei să plece în al doilea rând.
17. Apoi tabernacolul întâlnirii să plece cu tabăra leviților în mijlocul taberei, după cum ei își așază tabăra, astfel să plece, fiecare bărbat la locul lui după steagurile lor.
18. Pe partea de vest *să fie* steagul taberei lui Efraim conform cu oștirile lor și căpetenia fiilor lui Efraim *să fie* Elișama, fiul lui Amihud.
19. Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, *au fost* patruzeci de mii cinci sute.
20. Și lângă el *să fie* tribul lui Manase și căpetenia copiilor lui Manase *să fie* Gamaliel, fiul lui Pedahțur.
21. Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, *au fost* treizeci și două de mii două sute.
22. Apoi tribul lui Beniamin și căpetenia fiilor lui Beniamin *să fie* Abidan, fiul lui Ghideoni.
23. Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, *au fost* treizeci și cinci de mii patru sute.
24. Toți cei numărați în toate oștirile lor din tabăra lui Efraim *au fost* o sută opt mii o sută. Și ei să plece în al treilea rând.
25. Steagul taberei lui Dan *să fie* pe partea de nord după oștirile lor și căpetenia copiilor lui Dan *să fie* Ahiezer, fiul lui Amișadai.
26. Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, *au fost* șaizeci și două de mii șapte sute.
27. Și cei care își așază tabăra lângă el *să fie* tribul lui Așer și căpetenia copiilor lui Așer *să fie* Paghiel, fiul lui Ocran.
28. Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, *au fost* patruzeci și una de mii cinci sute.
29. Apoi tribul lui Neftali și căpetenia copiilor lui Neftali *să fie* Ahira, fiul lui Enan.

30. Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, *au fost* cincizeci și trei de mii patru sute.
31. Toți cei numărați în tabăra lui Dan *au fost* o sută cincizeci și șapte de mii șase sute. Ei să plece în partea din spate cu steagurile lor.
32. Aceștia *sunt* cei numărați dintre copiii lui Israel după casa părinților lor, toți cei care au fost numărați din tabere cu toate oștirile lor *au fost* șase sute trei mii cinci sute cincizeci.
33. Dar leviții nu au fost numărați printre copiii lui Israel; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
34. Și copiii lui Israel au făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel și-au așezat *corturile* lângă steagurile lor și astfel au plecat înainte, fiecare după familiile lor, conform cu casa părinților lor.

CAPITOLUL 3

ACESTEA *sunt* de asemenea generațiile lui Aaron și Moise în ziua *în care* DOMNUL a vorbit cu Moise pe muntele Sinai.
2. Și acestea *sunt* numele fiilor lui Aaron, Nadab întâiul născut și Abihu, Eleazar și Itamar.
3. Acestea *sunt* numele fiilor lui Aaron, preoții care au fost unși, pe care el i-a consacrat să servească în serviciul de preot.
4. Și Nadab și Abihu au murit înaintea DOMNULUI, când au oferit foc străin înaintea DOMNULUI, în pustiul Sinai și nu au avut copii și Eleazar și Itamar au servit în serviciul de preot înaintea ochilor tatălui lor Aaron.
5. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
6. Apropie tribul lui Levi și prezintă-i înaintea lui Aaron preotul, ca ei să îi servească.
7. Și ei să păzească însărcinarea lui și însărcinarea întregii adunări înaintea tabernacolului întâlnirii, pentru a face serviciul tabernacolului.
8. Și ei să păzească toate uneltele tabernacolului întâlnirii și însărcinarea copiilor lui Israel, pentru a face serviciul tabernacolului.
9. Și să dai pe leviți lui Aaron și fiilor săi, ei îi *sunt* dați în întregime dintre copiii lui Israel.
10. Și să rânduiești pe Aaron și pe fiii săi, iar ei să servească în serviciul lor preoțesc și străinul care se apropie să fie dat morții.
11. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
12. Și eu, iată, am luat pe leviți dintre copiii lui Israel în locul tuturor întâilor născuți care deschid pântecele printre copiii lui Israel; de aceea leviții să fie ai mei;
13. Deoarece toți întâii născuți *sunt* ai mei, *pentru că* în ziua în care am lovit pe toți întâii născuți în țara Egiptului mi-am sfințit pe toți întâii născuți în Israel, deopotrivă om și animal; ai mei vor fi: Eu *sunt* DOMNUL.
14. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în pustiul Sinai, spunând:
15. Numără copiii lui Levi după casa părinților lor, după familiile lor, să îi numeri fiecare parte bărbătească de la vârsta de o lună în sus.

16. Și Moise i-a numărat conform cu cuvântul DOMNULUI, precum i s-a poruncit.
17. Și aceștia au fost fiii lui Levi după numele lor, Gherșon și Chehat și Merari.
18. Și acestea *sunt* numele fiilor lui Gherșon după familiile lor, Libni și Șimei.
19. Și fiii lui Chehat după familiile lor: Amram și Iețehar, Hebron și Uziel.
20. Și fiii lui Merari după familiile lor, Mahli și Muși. Acestea *sunt* familiile leviților conform cu casa părinților lor.
21. Din Gherșon *a fost* familia libniților și familia șimiților, acestea *sunt* familiile gherșoniților.
22. Cei numărați dintre ei, conform cu numărul tuturor celor de parte bărbătească, de la vârsta de o lună în sus, cei numărați dintre ei *au fost* șapte mii cinci sute.
23. Familiile gherșoniților să își așeze *corturile* în spatele tabernacolului spre vest.
24. Și mai marele casei tatălui gherșoniților *să fie* Eliasaf, fiul lui Lael.
25. Și însărcinarea fiilor lui Gherșon în tabernacolul întâlnirii *să fie* tabernacolul și cortul, acoperământul lui și perdeaua pentru ușa tabernacolului întâlnirii,
26. Și perdelele curții și covorul pentru ușa curții, care *este* lângă tabernacol și lângă altar de jur împrejur și frânghiile acestuia pentru tot serviciul lui.
27. Și din Chehat *a fost* familia amramiților și familia iețehariților și familia hebroniților și familia uzieliților, acestea sunt familiile chehatiților.
28. În numărul tuturor celor de parte bărbătească de la vârsta de o lună în sus, *au fost* opt mii șase sute, având însărcinarea sanctuarului.
29. Familiile fiilor lui Chehat să își așeze *corturile* în partea de sud a tabernacolului.
30. Și mai marele casei tatălui familiilor chehatiților *să fie* Eliițafan, fiul lui Uziel.
31. Și însărcinarea lor *să fie* chivotul și masa și sfeșnicul și altarele și vasele sanctuarului cu care ei servesc și perdeaua și tot serviciul lor.
32. Și Eleazar, fiul preotului Aaron, *să fie* mai marele peste mai marele leviților *și să aibă* supravegherea celor ce păstrează însărcinarea sanctuarului.
33. Din Merari *a fost* familia mahliților și familia mușiților, acestea *sunt* familiile lui Merari.
34. Și cei numărați dintre ei, conform cu numărul tuturor celor de parte bărbătească de la vârsta de o lună în sus, *au fost* șase mii două sute.
35. Și mai marele casei tatălui familiilor lui Merari *a fost* Țuriel, fiul lui Abihail, *aceștia* să își așeze *corturile* în partea de nord a tabernacolului.
36. Și *sub* custodia și însărcinarea fiilor lui Merari *să fie* scândurile tabernacolului și drugii lui și stâlpii lui și soclurile lor și toate vasele lui și tot ce servește acolo,
37. Și stâlpii curții de jur împrejur și soclurile lor și țărușii lor și frânghiile lor.
38. Dar cei ce își așază tabăra înaintea tabernacolului spre est, înaintea tabernacolului întâlnirii spre est, *să fie* Moise și Aaron și fiii săi, având

însărcinarea sanctuarului ca sarcină a copiilor lui Israel; și străinul care se apropie să fie dat morții.
39. Toți cei numărați dintre leviți, pe care Moise și Aaron i-au numărat la porunca DOMNULUI, prin toate familiile lor, toți cei de parte bărbătească în vârstă de la o lună în sus, *au fost* douăzeci și două de mii.
40. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Numără pe toți întâii născuți din cei de parte bărbătească dintre copiii lui Israel de la vârsta de o lună în sus și ia numărul numelor lor.
41. Și să iei pe leviți pentru mine (eu *sunt* DOMNUL) în locul tuturor întâilor născuți ai copiilor lui Israel; și vitele leviților în locul întâilor pui născuți ai vitelor copiilor lui Israel.
42. Și Moise a numărat precum DOMNUL i-a poruncit, pe toți întâii născuți dintre copiii lui Israel.
43. Și toți întâii născuți de parte bărbătească după numărul numelor, de la vârsta de o lună în sus, dintre cei care au fost numărați dintre ei, erau douăzeci și două de mii două sute șaptezeci și trei.
44. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
45. Ia pe leviți în locul tuturor întâilor născuți ai copiilor lui Israel și vitele leviților în locul vitelor acelora; și leviții să fie ai mei: Eu *sunt* DOMNUL.
46. Și pentru cei care trebuie răscumpărați, cei două sute șaptezeci și trei dintre întâii născuți ai copiilor lui Israel, care sunt mai mulți decât leviții,
47. Să iei cinci șekeli de fiecare cap; după șekelul sanctuarului să îi iei (șekelul *are* douăzeci de ghere),
48. Și să dai banii, cu care trebuie răscumpărat numărul celor în plus, lui Aaron și fiilor săi.
49. Și Moise a luat banii de răscumpărare de la cei care depășeau numărul celor răscumpărați de leviți,
50. De la întâii născuți ai copiilor lui Israel a luat banii; o mie trei sute șaizeci și cinci de *șekeli*, după șekelul sanctuarului.
51. Și Moise a dat banii de la cei ce fuseseră răscumpărați, lui Aaron și fiilor săi, conform cuvântului DOMNULUI, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

Capitolul 4

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:
2. Fă numărătoarea fiilor lui Chehat dintre fiii lui Levi, după familiile lor, după casa părinților lor,
3. De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, toți cei ce intră în oștire, să facă lucrarea în tabernacolului întâlnirii.
4. Acesta să fie serviciul fiilor lui Chehat în tabernacolul întâlnirii, *referitor* la lucrurile preasfinte,
5. Și când tabăra pleacă, Aaron și fiii săi să vină și să ia jos perdeaua acoperământului și să acopere chivotul mărturiei cu ea;
6. Și să pună acolo acoperământul din piei de bursuci și să întindă deasupra lui o pânză în întregime de albastru și să îi pună drugii.

7. Şi peste masa pâinii punerii înainte să întindă o pânză din albastru şi să
pună pe ea farfuriile şi lingurile şi bolurile şi capacele *ei* cu care să le acopere
şi pâinea cea neîncetată să fie pe ea;
8. Şi să întindă peste ele o pânză de stacojiu şi să o acopere cu un acoperământ
din piei de bursuci şi să îi pună drugii.
9. Şi să ia o pânză de albastru şi să acopere sfeşnicul luminii şi lămpile lui
şi mucările lui şi cenuşarele lui şi toate vasele lui de untdelemn, cu care ei
îi servesc;
10. Şi să îl pună pe acesta şi toate vasele lui într-un acoperământ din piei de
bursuci şi să *îl* pună pe un drug.
11. Şi peste altarul de aur să întindă o pânză de albastru şi să o acopere cu
un acoperământ din piei de bursuci şi să îi pună drugii;
12. Şi să ia toate uneltele serviciului, cu care ei servesc în sanctuar şi să *le*
pună într-o pânză de albastru şi să le acopere cu un acoperământ din piei
de bursuci şi să *le* pună pe un drug;
13. Şi să ia cenuşa de pe altar şi să întindă o pânză purpurie peste el;
14. Şi să pună pe el toate vasele lui, cu care ei servesc în jurul lui, cenuşarele,
cârligele de carne, lopeţile şi oalele, toate vasele altarului; şi să întindă peste
acestea un acoperământ din piei de bursuci şi să îi pună drugii.
15. Şi după ce Aaron şi fiii săi vor fi terminat cu acoperământul sanctuarului
şi a tuturor vaselor sanctuarului, pe când tabăra este gata să plece înainte;
după aceea, fiii lui Chehat să vină să care *acestea*, dar ei să nu atingă *niciun*
lucru sfânt, ca nu cumva să moară. Aceste *lucruri sunt* sarcina fiilor lui Chehat
în tabernacolul întâlnirii.
16. Şi serviciului lui Eleazar, fiul preotului Aaron, îi *aparţine* untdelemnul
pentru lumină şi tămâia dulce şi darul de mâncare zilnic şi untdelemnul
ungerii *şi* supravegherea întregului tabernacol şi a tot ce *este* în el, în sanctuar
şi în vasele lui.
17. Şi DOMNUL i-a vorbit lui Moise şi lui Aaron, spunând:
18. Nu stârpiţi tribul familiilor chehatiţilor dintre leviţi;
19. Ci astfel să le faceţi, ca ei să trăiască şi să nu moară, când se apropie de
lucrurile preasfinte, Aaron şi fiii săi să intre şi să rânduiască pe fiecare în
serviciul lui şi la sarcina lui.
20. Dar ei să nu intre să *se* uite când lucrurile preasfinte sunt acoperite, ca
nu cumva să moară.
21. ¶ Şi DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
22. Fă de asemenea numărătoarea fiilor lui Gherşon, prin toate casele
părinţilor lor, după familiile lor;
23. De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani să
îi numeri; pe toţi cei ce intră ca să împlinească serviciul, ca să facă lucrarea
în tabernacolul întâlnirii.
24. Acesta *este* serviciul familiilor gherşoniţilor, pentru a servi şi pentru sarcini,
25. Şi ei să care covoarele tabernacolului şi tabernacolul întâlnirii,
acoperământul său şi acoperământul pieilor de bursuci care *este* deasupra
acestuia şi perdeaua pentru uşa tabernacolului întâlnirii,

26. Și perdelele curții și perdeaua pentru ușa porții curții, care *este* lângă tabernacol și lângă altar de jur împrejur și frânghiile lor și toate uneltele serviciului lor și tot ce este făcut pentru ei, astfel să servească ei.
27. La numirea lui Aaron și a fiilor săi să fie tot serviciul fiilor gherșoniților, în toate sarcinile lor și în tot serviciul lor și să numiți în grija *lor* toate însărcinările lor.
28. Acesta *este* serviciul familiilor fiilor lui Gherșon în tabernacolul întâlnirii și însărcinarea lor *să fie* sub mâna lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul.
29. Cât despre fiii lui Merari, să îi numeri după familiile lor, după casa părinților lor.
30. De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani să îi numeri, pe fiecare *bărbat* care intră în serviciu, ca să facă lucrarea tabernacolului întâlnirii.
31. Și aceasta *este* datoria sarcinii lor, conform cu tot serviciul lor în tabernacolul întâlnirii, scândurile tabernacolului și drugii lor și stâlpii lor și soclurile lor.
32. Și stâlpii curții de jur împrejur și soclurile lor și țărușii lor și frânghiile lor, cu toate uneltele lor și cu tot serviciul lor și după nume să numărați uneltele datoriei sarcinii lor.
33. Acesta *este* serviciul familiilor fiilor lui Merari, conform cu tot serviciul lor, în tabernacolul întâlnirii, sub mâna lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul.
34. ¶ Și Moise și Aaron și mai marele adunării au numărat pe fiii chehatiților după familiile lor și după casa părinților lor,
35. De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, fiecare *bărbat* care intră în serviciu, pentru lucrarea în tabernacolul întâlnirii;
36. Și cei numărați dintre ei după familiile lor erau două mii șapte sute cincizeci.
37. Aceștia *au fost* cei numărați din familiile chehatiților, toți cei ce pot face serviciul în tabernacolul întâlnirii, pe care Moise și Aaron i-au numărat conform poruncii DOMNULUI prin mâna lui Moise.
38. Și toți cei numărați dintre fiii lui Gherșon, după toate familiile lor și după casa părinților lor,
39. De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, fiecare *bărbat* care intră în serviciu, pentru lucrarea în tabernacolul întâlnirii,
40. Cei numărați dintre ei, după toate familiile lor, după casa părinților lor, au fost două mii șase sute treizeci.
41. Aceștia sunt cei numărați din familiile fiilor lui Gherșon, dintre toți cei ce pot face serviciul în tabernacolul întâlnirii, pe care Moise și Aaron i-au numărat conform poruncii DOMNULUI.
42. Și cei numărați din familiile fiilor lui Merari, după toate familiile lor, după casa părinților lor,
43. De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, fiecare *bărbat* care intră în serviciu, pentru lucrarea în tabernacolul întâlnirii,
44. Cei numărați dintre ei după familiile lor, erau trei mii două sute.
45. Aceștia *sunt* cei numărați din familiile fiilor lui Merari, pe care Moise și Aaron i-au numărat conform cuvântului DOMNULUI prin mâna lui Moise.

46. Toţi cei număraţi dintre leviţi, pe care Moise şi Aaron şi mai marele lui Israel i-au numărat, după familiile lor şi după casa părinţilor lor,
47. De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, fiecare *bărbat* care a venit să facă serviciul lucrării şi serviciul sarcinii *sale* în tabernacolul întâlnirii,
48. Şi cei număraţi dintre ei au fost opt mii cinci sute optzeci.
49. Conform cu porunca DOMNULUI au fost număraţi prin mâna lui Moise, fiecare *om* conform serviciului său şi conform sarcinii sale; astfel au fost număraţi de el, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

CAPITOLUL 5

ŞI DOMNUL i-a vorbit lui Moise spunând:
2. Porunceşte copiilor lui Israel, să scoată din tabără pe fiecare lepros şi pe fiecare *om* care are o scurgere şi pe oricine este pângărit cu mort,
3. Deopotrivă parte bărbătească şi parte femeiască să îi scoateţi afară, în afara taberei să îi scoateţi pe aceştia; ca să nu pângărească taberele lor, în mijlocul cărora locuiesc eu.
4. Şi copiii lui Israel au făcut astfel şi i-au scos afară, în afara taberei, precum DOMNUL i-a vorbit lui Moise, astfel au făcut copiii lui Israel.
5. Şi DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
6. Vorbeşte copiilor lui Israel: Când un bărbat sau o femeie va face orice păcat pe care oamenii îl fac, lucrând o fărădelege împotriva DOMNULUI şi acea persoană este vinovată,
7. Atunci să îşi mărturisească păcatul pe care l-a făcut şi să plătească pentru fărădelegea sa cu suma întreagă a acesteia şi să adauge a cincea *parte* din ea şi să *o* dea celui împotriva căruia a încălcat.
8. Dar dacă bărbatul nu are nicio rudă căruia să îi plătească fărădelegea, să fie plătită DOMNULUI fărădelegea, *adică* preotului; pe lângă berbecul ispăşirii, prin care se va face ispăşire pentru el.
9. Şi fiecare ofrandă din toate lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel, pe care ei le aduc preotului, să fie ale lui.
10. Şi lucrurile sfinţite ale fiecărui om să fie ale lui, orice dă vreun bărbat preotului să fie al lui.
11. ¶ Şi DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
12. Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: Dacă soţia unui bărbat se abate şi face fărădelege împotriva lui,
13. Şi *dacă* un bărbat se culcă cu ea carnal şi *acest lucru* este ascuns de ochii soţului ei şi este ţinut ascuns şi ea este pângărită şi nu *este* niciun martor împotriva ei, nici nu a fost prinsă;
14. Şi duhul geloziei vine asupra lui şi este gelos pe soţia sa şi ea este pângărită; sau dacă duhul geloziei vine asupra lui şi el este gelos pe soţia sa iar ea nu este pângărită,
15. Atunci bărbatul să aducă pe soţia sa la preot şi să aducă darul ei pentru ea, a zecea *parte* dintr-o efă de făină de orz; să nu pună untdelemn peste el, nici tămâie să nu pună peste el, pentru că *este*

o ofrandă de gelozie, o ofrandă de amintire, aducând nelegiuirea în amintire.
16. Și preotul să o apropie și să o pună înaintea DOMNULUI;
17. Și preotul să ia apă sfântă într-un vas de pământ; și din pulberea care este pe podeaua tabernacolului preotul să ia și să *o* pună în apă;
18. Și preotul să pună femeia înaintea DOMNULUI și să descopere capul femeii și să pună ofranda de amintire în mâinile ei, care *este* ofranda de gelozie și preotul să aibă în mâna sa apa amară care provoacă blestemul,
19. Și preotul să îi poruncească printr-un jurământ și să spună femeii: Dacă niciun bărbat nu s-a culcat cu tine și dacă nu te-ai abătut spre necurăție *cu un altul* în locul soțului tău, să fii liberă de această apă amară care provoacă blestemul;
20. Dar dacă te-ai abătut *la un altul* în locul soțului tău și dacă te-ai pângărit și vreun bărbat s-a culcat cu tine în afară de soțul tău;
21. Atunci preotul să poruncească femeii cu un jurământ de blestem și preotul să spună femeii: DOMNUL să te facă un blestem și un jurământ în mijlocul poporului tău, când DOMNUL va face coapsa ta să putrezească și pântecele tău să se umfle.
22. Și această apă care provoacă blestemul să intre în măruntaiele tale, ca să umfle pântecele tău și coapsa ta să putrezească și femeia să spună: Amin, amin.
23. Și preotul să scrie aceste blesteme într-o carte și să *le* șteargă cu apa amară.
24. Și să facă pe femeie să bea apa amară care provoacă blestemul și apa care provoacă blestemul să intre în ea și va *deveni* amară.
25. Apoi preotul să ia ofranda de gelozie din mâna femeii și să legene ofranda înaintea DOMNULUI și să o ofere pe altar;
26. Și preotul să ia o mână plină din ofrandă, din amintirea acesteia și să *o* ardă pe altar și după aceea să facă pe femeie să bea apa.
27. Și după ce a făcut-o să bea apa, atunci se va întâmpla că, dacă s-a pângărit și a făcut fărădelege împotriva soțului ei, apa care provoacă blestemul să intre în ea *și va deveni* amară și pântecele ei se va umfla și coapsa ei va putrezi și femeia va fi un blestem în mijlocul poporului ei.
28. Dar dacă femeia nu s-a pângărit, ci este curată, atunci ea să fie liberă și să conceapă sămânță.
29. Aceasta *este* legea geloziilor, când o soție se abate *la altul* în locul soțului ei și se pângărește;
30. Sau când duhul de gelozie vine asupra lui și este gelos pe soția sa și o pune pe femeie înaintea DOMNULUI și preotul să îi facă după toată această lege.
31. Atunci bărbatul să fie nevinovat de nelegiuire și această femeie să poarte nelegiuirea ei.

CAPITOLUL 6

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când, fie un bărbat, fie o femeie, se vor separa ca să facă o promisiune de nazireu, să se separe DOMNULUI,

3. El să se separe de vin și băutură tare și să nu bea deloc oțet din vin, sau oțet din băutură tare, nici să nu bea vreo licoare din struguri, nici să nu mănânce struguri proaspeți sau uscați.
4. În toate zilele separării sale să nu mănânce nimic din ceea ce este făcut din vița de vie, de la sâmburi până la pieliță.
5. În toate zilele promisiunii lui de separare, briciul să nu treacă peste capul lui, până ce se vor împlini zilele, în care el s-a separat pentru DOMNUL, va fi sfânt *și* să lase șuvițele părului capului său să crească.
6. În toate zilele cât este el separat pentru DOMNUL, să nu vină la niciun trup mort.
7. El să nu se facă necurat nici pentru tatăl său, nici pentru mama sa, nici pentru fratele său, nici pentru sora sa, când ei mor, deoarece consacrarea Dumnezeului său *este* asupra capului său.
8. În toate zilele separării sale el *este* sfânt pentru DOMNUL.
9. Și dacă vreun om moare dintr-odată lângă el, iar el și-a pângărit capul consacrării sale, atunci să își radă capul în ziua curățirii sale; în ziua a șaptea să și-l radă.
10. Și în ziua a opta să aducă două turturele, sau doi porumbei tineri, la preot, la ușa tabernacolului întâlnirii;
11. Și preotul să ofere pe una ca ofrandă pentru păcat și pe cealaltă ca ofrandă arsă și să facă ispășire pentru el, pentru că a păcătuit prin mort și capul să și-l sfințească în aceeași zi.
12. Și să consacre DOMNULUI zilele separării sale și să aducă un miel de un an ca ofrandă pentru fărădelege, dar zilele care au fost mai înainte vor fi pierdute, deoarece separarea lui a fost pângărită.
13. Și aceasta *este* legea nazireului, când zilele separării sale vor fi împlinite, să fie adus la ușa tabernacolului întâlnirii,
14. Și să aducă darul său DOMNULUI, un miel de un an, fără cusur, ca ofrandă arsă și o mielușea de un an, fără cusur, ca ofrandă pentru păcat, și un berbec, fără cusur, ca ofrande de pace.
15. Și un coș de azime, turte din floarea făinii, amestecate cu untdelemn, și lipii din azime, unse cu untdelemn, și darul lor de mâncare și darurile lor de băutură.
16. Și preotul *să le* aducă înaintea DOMNULUI și să aducă ofranda lui pentru păcat și ofranda lui arsă.
17. Și să aducă DOMNULUI berbecul *ca* sacrificiu al ofrandelor de pace, cu coșul de azime; preotul să aducă de asemenea și darul lui de mâncare și darul lui de băutură.
18. Și nazireul *să își* radă capul separării sale *la* ușa tabernacolului întâlnirii și să ia părul de pe capul separării sale și *să îl* pună în focul care este sub sacrificiul ofrandelor de pace.
19. Și preotul să ia spata fiartă a berbecului și o turtă nedospită din coș și o lipie nedospită și să *le* pună pe mâinile nazireului, după ce *părul* separării sale a fost ras.

20. Și preotul să le legene *ca* ofrandă legănată înaintea DOMNULUI, acesta *este* sfânt pentru preot, cu pieptul legănat și cu spata săltată și după aceea nazireul poate bea vin.
21. Aceasta *este* legea nazireului, care a jurat, *și a* darului său către DOMNUL, pentru separarea sa, *în afară de ceea* ce îi va da mâna, conform cu jurământul, pe care l-a jurat, astfel trebuie să facă după legea separării sale.
22. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
23. Vorbește lui Aaron și fiilor săi, spunând: Astfel să binecuvântați pe copiii lui Israel, spunându-le:
24. DOMNUL să te binecuvânteze și să te țină;
25. Să facă DOMNUL să strălucească fața sa peste tine și să îți arate bunătate;
26. Să înalțe DOMNUL înfățișarea sa peste tine și să îți dea pacea.
27. Și ei să pună numele meu peste copiii lui Israel, iar eu îi voi binecuvânta.

CAPITOLUL 7

ȘI s-a întâmplat în ziua în care Moise a ridicat în întregime tabernacolul și l-a uns și l-a sfințit *pe el* și toate uneltele lui, deopotrivă altarul și toate vasele acestuia și le-a uns și le-a sfințit;
2. Că prinții lui Israel, capi ai casei părinților lor, care *erau* prinții triburilor și erau peste cei care au fost numărați, au oferit,
3. Și au adus darul lor înaintea DOMNULUI, șase care acoperite și doisprezece boi; un car pentru doi dintre prinți și pentru fiecare dintre ei un bou și i-au adus înaintea tabernacolului.
4. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
5. Ia-*le* de la ei, ca să poată fi făcut serviciul tabernacolului întâlnirii; și să le dai leviților, fiecărui bărbat conform serviciului său.
6. Și Moise a luat carele și boii și le-a dat leviților.
7. Două care și patru boi le-a dat fiilor lui Gherșon, conform serviciului lor;
8. Și patru care și opt boi le-a dat fiilor lui Merari, conform serviciului lor, sub mâna lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul.
9. Dar fiilor lui Chehat nu le-a dat nimic, deoarece serviciul sanctuarului ce le aparținea *era ca* ei să care pe umerii lor.
10. ¶ Și prinții au adus *ofrande* pentru dedicarea altarului în ziua în care a fost uns, prinții au adus darul lor înaintea altarului.
11. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Să aducă darul lor, fiecare prinț în ziua lui, pentru dedicarea altarului.
12. Și cel ce a adus darul său în prima zi a fost Nahșon, fiul lui Aminadab, din tribul lui Iuda.
13. Și darul său *a fost* un platou de argint, greutatea lui *era* de o sută treizeci de *șekeli*, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă *erau* pline de floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

14. O lingură din aur, de zece *șekeli*, plină cu tămâie;
15. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an, ca ofrandă arsă;
16. Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
17. Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta *a fost* darul lui Nahșon, fiul lui Aminadab.
18. În a doua zi a oferit Nataneel, fiul lui Țuar, prințul lui Isahar.
19. A adus *ca* dar al său, un platou din argint, greutatea lui *era* de o sută treizeci de *șekeli*, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;
20. O lingură din aur, de zece *șekeli*, plină de tămâie;
21. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
22. Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
23. Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta *a fost* darul lui Nataneel, fiul lui Țuar.
24. În ziua a treia *a oferit* Eliab, fiul lui Helon, prințul copiilor lui Zabulon.
25. Darul său *a fost* un platou din argint, greutatea lui *era* de o sută treizeci de *șekeli*, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;
26. O lingură din aur, de zece *șekeli*, plină de tămâie;
27. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an, ca ofrandă arsă;
28. Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
29. Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta *a fost* darul lui Eliab, fiul lui Helon.
30. În ziua a patra *a oferit* Elițur, fiul lui Ședeur, prințul copiilor lui Ruben.
31. Darul său *a fost* un platou din argint în greutatea de o sută treizeci de *șekeli*, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;
32. O lingură din aur, de zece *șekeli*, plină de tămâie;
33. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
34. Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
35. Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta *a fost* darul lui Elițur, fiul lui Ședeur.
36. În ziua a cincea *a oferit* Șelumiel, fiul lui Țurișadai, prințul copiilor lui Simeon.
37. Darul său *a fost* un platou din argint, greutatea lui *era* de o sută treizeci de *șekeli*, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;
38. O lingură din aur, de zece *șekeli*, plină de tămâie;
39. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
40. Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
41. Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta *a fost* darul lui Șelumiel, fiul lui Țurișadai.

42. În ziua a șasea *a oferit* Eliasaf, fiul lui Deuel, prințul copiilor lui Gad.
43. Darul său *a fost* un platou din argint în greutatea de o sută treizeci de *șekeli*, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;
44. O lingură din aur, de zece *șekeli*, plină de tămâie;
45. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
46. Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
47. Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta *a fost* darul lui Eliasaf, fiul lui Deuel.
48. În ziua a șaptea *a oferit* Elișama, fiul lui Amihud, prințul copiilor lui Efraim.
49. Darul său *a fost* un platou din argint, greutatea lui *era* de o sută treizeci de *șekeli*, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;
50. O lingură din aur, de zece *șekeli*, plină de tămâie;
51. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
52. Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
53. Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta *a fost* darul lui Elișama, fiul lui Amihud.
54. În ziua a opta *a oferit* Gamaliel, fiul lui Pedahțur, prințul copiilor lui Manase.
55. Darul său *a fost* un platou din argint, în greutatea de o sută treizeci de *șekeli*, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;
56. O lingură din aur de zece *șekeli*, plină de tămâie;
57. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
58. Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
59. Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta *a fost* darul lui Gamaliel, fiul lui Pedahțur.
60. În ziua a noua *a oferit* Abidan, fiul lui Ghideoni, prințul copiilor lui Beniamin.
61. Darul său *a fost* un platou din argint, greutatea lui *era* de o sută treizeci de *șekeli*, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;
62. O lingură din aur, de zece *șekeli*, plină de tămâie;
63. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
64. Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
65. Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta *a fost* darul lui Abidan, fiul lui Ghideoni.
66. În ziua a zecea *a oferit* Ahiezer, fiul lui Amișadai, prințul copiilor lui Dan.

67. Darul său *a fost* un platou din argint, greutatea lui *era* de o sută treizeci
de *şekeli*, un bol de argint de şaptezeci de şekeli, după şekelul sanctuarului;
amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de
mâncare;
68. O lingură din aur, de zece *şekeli*, plină de tămâie;
69. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
70. Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
71. Şi ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi,
cinci miei de un an, acesta *a fost* darul lui Ahiezer, fiul lui Amişadai.
72. În ziua a unsprezecea *a oferit* Paghiel, fiul lui Ocran, prinţul copiilor
lui Aşer.
73. Darul său *a fost* un platou din argint, greutatea lui *era* de o sută treizeci
de *şekeli*, un bol de argint de şaptezeci de şekeli, după şekelul sanctuarului;
amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;
74. O lingură din aur, de zece *şekeli*, plină de tămâie;
75. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
76. Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
77. Şi ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi,
cinci miei de un an, acesta *a fost* darul lui Paghiel, fiul lui Ocran.
78. În ziua a douăsprezecea *a oferit* Ahira, fiul lui Enan, prinţul copiilor
lui Neftali.
79. Darul său *a fost* un platou din argint, greutatea lui *era* de o sută treizeci
de *şekeli*, un bol de argint de şaptezeci de şekeli, după şekelul sanctuarului;
amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar
de mâncare;
80. O lingură din aur, de zece *şekeli*, plină de tămâie;
81. Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
82. Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
83. Şi ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci ţapi,
cinci miei de un an, acesta *a fost* darul lui Ahira, fiul lui Enan.
84. Aceasta *a fost* dedicarea altarului, în ziua când a fost uns, de prinţii
lui Israel, douăsprezece platouri de argint, douăsprezece boluri de argint,
douăsprezece linguri de aur;
85. Fiecare platou din argint *cântărind* o sută treizeci de *şekeli*, fiecare bol
şaptezeci, toate vasele din argint *cântăreau* două mii patru sute de *şekeli*,
după şekelul sanctuarului;
86. Lingurile din aur *erau* douăsprezece, pline cu tămâie, *cântărind* zece
şekeli o bucată, după şekelul sanctuarului; tot aurul lingurilor *era* o sută
douăzeci de şekeli.
87. Toate vitele pentru ofranda arsă *erau*, doisprezece tauri, doisprezece
berbeci, doisprezece miei de un an, împreună cu darul lor de mâncare; şi
doisprezece iezi dintre capre pentru ofranda pentru păcat.
88. Şi toate vitele pentru sacrificiul ofrandelor de pace *erau*, douăzeci şi
patru de tauri, şaizeci de berbeci, şaizeci de ţapi, şaizeci de miei de un an.
Aceasta *a fost* dedicarea altarului, după ce a fost uns.

89. Și când a intrat Moise în tabernacolul întâlnirii, ca să îi vorbească, a auzit vocea unuia vorbind de pe șezământul milei care *era* pe chivotul mărturiei dintre cei doi heruvimi și el i-a vorbit.

CAPITOLUL 8

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Vorbește lui Aaron și spune-i: Când aprinzi lămpile, cele șapte lămpi să dea lumină în fața sfeșnicului.
3. Și Aaron a făcut astfel; a aprins lămpile în fața sfeșnicului, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
4. Și această lucrare a sfeșnicului *era din* aur bătut, până la stâlpul lui, până la florile lui, *era* lucrare bătută, conform modelului pe care DOMNUL îl arătase lui Moise, astfel a făcut el sfeșnicul.
5. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
6. Ia pe leviți dintre copiii lui Israel și curăță-i.
7. Și astfel să le faci ca să îi cureți: Stropește apa curățirii peste ei, iar ei să își bărbierească toată carnea lor și să își spele hainele și *astfel* să se curețe.
8. Apoi să ia un taur tânăr cu darul lui de mâncare, floarea făinii amestecată cu untdelemn și un alt taur tânăr să îl iei tu ca ofrandă pentru păcat.
9. Și să aduci pe leviți înaintea tabernacolului întâlnirii și să aduni întreaga adunare a copiilor lui Israel la un loc;
10. Și să aduci pe leviți înaintea DOMNULUI și copiii lui Israel să își pună mâinile peste leviți;
11. Și Aaron să ofere pe leviți înaintea DOMNULUI *ca* o ofrandă a copiilor lui Israel, ca ei să facă serviciul DOMNULUI.
12. Și leviții să își pună mâinile pe capetele taurilor și tu să aduci pe unul *ca* ofrandă pentru păcat și pe altul *ca* ofrandă arsă, DOMNULUI, pentru a face ispășire pentru leviți.
13. Și să îi pui să stea pe leviți înaintea lui Aaron și înaintea fiilor săi și să îi aduci *ca* o ofrandă DOMNULUI.
14. Astfel să îi separi pe leviți dintre copiii lui Israel și leviții vor fi ai mei.
15. Și după aceea leviții să intre să facă serviciul tabernacolului întâlnirii și tu să îi cureți și să îi aduci *ca* ofrandă.
16. Pentru că ei *sunt* în întregime dați mie dintre copiii lui Israel; în locul celor ce deschid fiecare pântece, a întâilor născuți ai tuturor copiilor lui Israel, i-am luat la mine.
17. Pentru că toți întâii născuți ai copiilor lui Israel *sunt* ai mei, *deopotrivă* om și animal, din ziua în care am lovit pe fiecare întâi născut în țara Egiptului, i-am sfințit pentru mine.
18. Și am luat pe leviți în locul tuturor întâilor născuți ai copiilor lui Israel.
19. Și din mijlocul copiilor lui Israel am dat pe leviți *în* dar lui Aaron și fiilor săi, pentru a face serviciul copiilor lui Israel în tabernacolul întâlnirii și pentru a face ispășire pentru copiii lui Israel, ca să nu fie

nicio plagă printre copiii lui Israel, când copiii lui Israel se apropie de sanctuar.
20. Și Moise și Aaron și toată adunarea copiilor lui Israel, a făcut leviților conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise referitor la leviți, astfel le-au făcut copiii lui Israel.
21. Și leviții au fost purificați și și-au spălat hainele; și Aaron i-a adus *ca* ofrandă înaintea DOMNULUI; și Aaron a făcut ispășire pentru ei ca să îi curețe.
22. Și după aceea leviții au intrat să facă serviciul în tabernacolul întâlnirii înaintea lui Aaron și înaintea fiilor săi, precum DOMNUL îi poruncise lui Moise referitor la leviți, astfel le-au făcut.
23. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
24. Aceasta *este* ceea ce *aparține* leviților, de la vârsta de douăzeci și cinci de ani în sus, ei să intre pentru a servi în serviciul tabernacolului întâlnirii,
25. Și de la vârsta de cincizeci de ani să înceteze să servească în serviciul *acesta* și să nu mai servească;
26. Ci să servească cu frații lor în tabernacolul întâlnirii, pentru a păzi însărcinarea și să nu facă niciun serviciu. Astfel să le faci leviților referitor la porunca lor.

CAPITOLUL 9

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise în pustiul Sinai, în prima lună a celui de al doilea an, după ce au ieșit din țara Egiptului, spunând:
2. Copiii lui Israel să țină de asemenea paștele la timpul rânduit lui.
3. În ziua a paisprezecea a acestei luni, pe înserat, să îl țineți la timpul rânduit lui, conform cu toate riturile acestuia și conform cu toate ceremoniile lui, să îl țineți.
4. Și Moise a vorbit copiilor lui Israel să țină paștele.
5. Și au ținut paștele în ziua a paisprezecea a primei luni, pe înserat, în pustiul Sinai, conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel au făcut copiii lui Israel.
6. Și au fost anumiți bărbați, care erau pângăriți din cauza trupului mort al unui om, astfel că nu au putut ține paștele în ziua aceea și au venit înaintea lui Moise și înaintea lui Aaron în acea zi;
7. Și acei oameni i-au spus: Noi *suntem* pângăriți din cauza trupului mort al unui om; pentru aceasta suntem ținuți să nu aducem un dar DOMNULUI la timpul rânduit lui printre copiii lui Israel?
8. Și Moise le-a spus: Stați liniștiți iar eu o să ascult ce va porunci Domnul referitor la voi.
9. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și a zis:
10. Vorbește copiilor lui Israel, spunând: Dacă vreun bărbat dintre voi sau din posteritatea voastră va fi necurat din cauza unui trup mort, sau este în călătorie departe, totuși el să țină paștele DOMNULUI.
11. În ziua a paisprezecea a celei de a doua luni pe înserat ei să îl țină *și* să îl mănânce cu azime și *ierburi* amare.

12. Și să nu lase nimic din el până dimineața, nici să nu îi frângă vreun os, să îl țină conform cu toate rânduielile paștelui.
13. Dar omul care *este* curat și nu este într-o călătorie și se ferește să țină paștele, acel suflet să fie stârpit din mijlocul poporului său, pentru că nu a adus darul DOMNULUI la timpul rânduit lui, acel om să poarte păcatul său.
14. Și dacă un străin va locui temporar printre voi și voiește să țină paștele DOMNULUI; conform rânduielii paștelui și conform obiceiului acestuia, astfel să facă, să aveți o singură rânduială, deopotrivă pentru străin și pentru cel născut în țară.
15. ¶ Și în ziua în care tabernacolul a fost ridicat, norul a acoperit tabernacolul, *adică,* cortul mărturiei, și pe înserat era peste tabernacol *ceva* ca înfățișarea unui foc, până dimineața.
16. Astfel a fost întotdeauna, norul îl acoperea *ziua* și înfățișarea de foc pe timpul nopții.
17. Și când norul era ridicat de pe tabernacol, abia apoi copiii lui Israel călătoreau; și în locul unde norul se așeza, acolo copiii lui Israel își așezau corturile lor.
18. La porunca DOMNULUI copiii lui Israel călătoreau și la porunca lui Dumnezeu așezau *corturile*, atâta timp cât norul se așeza peste tabernacol, ei se odihneau în corturile lor.
19. Și când norul întârzia peste tabernacol multe zile, atunci copiii lui Israel păzeau însărcinarea DOMNULUI și nu călătoreau.
20. Și *astfel* a fost când norul era puține zile peste tabernacol; conform poruncii DOMNULUI locuiau în corturile lor și conform poruncii DOMNULUI călătoreau.
21. Și *astfel* a fost când norul se așeza de seara până dimineața și *când* norul era ridicat dimineața, atunci călătoreau, fie că *era* pe ziuă, fie pe noapte, când norul era ridicat, ei călătoreau.
22. Sau *fie că erau* două zile sau o lună sau un an, când norul întârzia peste tabernacol, rămânând acolo, copiii lui Israel locuiau în corturile lor și nu călătoreau, dar când acesta era ridicat, călătoreau.
23. La porunca DOMNULUI se odihneau în corturile lor și la porunca DOMNULUI călătoreau, păzeau însărcinarea DOMNULUI, la porunca DOMNULUI prin mâna lui Moise.

CAPITOLUL 10

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Fă-ți două trâmbițe din argint; dintr-o singură bucată să le faci, ca să le folosești pentru chemarea adunării și pentru călătoria taberelor.
3. Și când vor trâmbița cu ele, toată adunarea să se adune la tine la ușa tabernacolului întâlnirii.
4. Și dacă vor trâmbița *doar* cu una, atunci prinții, capii miilor lui Israel, să se adune la tine.

5. Când trâmbițați o alarmă, atunci taberele care se află pe partea de est
să meargă înainte.
6. Când trâmbițați o alarmă a doua oară, atunci taberele care se află pe
partea de sud să pornească, ei să sune o alarmă pentru călătoriile lor.
7. Dar când adunarea trebuie adunată, să trâmbițați, dar să nu sunați o alarmă.
8. Și fiii lui Aaron, preoții, să trâmbițeze cu trâmbițele; și ei să vă fie o
rânduială pentru totdeauna prin toate generațiile voastre.
9. Și dacă mergeți la război în țara voastră împotriva dușmanului care
vă oprimă, atunci să sunați o alarmă cu trâmbițele; și veți fi amintiți
înaintea DOMNULUI Dumnezeului vostru și veți fi salvați din *mâna*
dușmanilor voștri.
10. De asemenea în ziua veseliei voastre și în zilele voastre solemne
și la începuturile lunilor voastre, să trâmbițați cu trâmbițele peste
ofrandele voastre arse și peste sacrificiile ofrandelor voastre de pace; ca
să vă fie ca o amintire înaintea Dumnezeului vostru: Eu *sunt* DOMNUL
Dumnezeul vostru.
11. ¶ Și s-a întâmplat în a douăzecea *zi* a celei de a doua luni, în al doilea
an, că norul a fost ridicat de pe tabernacolul mărturiei.
12. Și copiii lui Israel au pornit în călătoriile lor *ieșind* din pustiul Sinai; și
norul a rămas în pustiul Paran.
13. Și primii au pornit conform poruncii DOMNULUI *dată* prin mâna
lui Moise.
14. În primul *rând* a plecat steagul taberei copiilor lui Iuda, conform
oștirilor lor, și peste oștirea lui *era* Nahșon, fiul lui Aminadab.
15. Și peste oștirea tribului copiilor lui Isahar *era* Nataneel, fiul lui Țuar.
16. Și peste oștirea tribului copiilor lui Zabulon *era* Eliab, fiul lui Helon.
17. Și tabernacolul a fost desfăcut; și fiii lui Gherșon și fiii lui Merari au
pornit, purtând tabernacolul.
18. Și steagul taberei lui Ruben a pornit conform oștirilor lor și peste oștirea
lui *era* Elițur, fiul lui Ședeur.
19. Și peste oștirea tribului copiilor lui Simeon *era* Șelumiel,
fiul lui Țurișadai.
20. Și peste oștirea tribului copiilor lui Gad *era* Eliasaf, fiul lui Deuel.
21. Și chehatiții au pornit purtând sanctuarul, iar ceilalți așezaseră cortul
până la venirea lor.
22. Și steagul taberei copiilor lui Efraim a pornit conform oștirilor lor; și
peste oștirea lui *era* Elișama, fiul lui Amihud.
23. Și peste oștirea tribului copiilor lui Manase *era* Gamaliel,
fiul lui Pedahțur.
24. Și peste oștirea tribului copiilor lui Beniamin *era* Abidan,
fiul lui Ghideoni.
25. Și steagul taberei copiilor lui Dan a pornit *în* ariergarda tuturor
taberelor prin toate oștirile lor; și peste oștirea lui *era* Ahiezer,
fiul lui Amișadai.
26. Și peste oștirea tribului copiilor lui Așer *era* Paghiel, fiul lui Ocran.

27. Și peste oștirea tribului copiilor lui Neftali *era* Ahira, fiul lui Enan.
28. Astfel *au fost* călătoriile copiilor lui Israel conform cu oștirile lor, când porneau.
29. ¶ Și Moise i-a spus lui Hobab, fiul lui Raguel madianitul, socrul lui Moise: Noi călătorim la locul despre care DOMNUL a spus: Vi-l voi da; vino cu noi și îți vom face bine, pentru că DOMNUL a vorbit bine referitor la Israel.
30. Iar el i-a spus: Nu voi merge; ci voi pleca spre țara mea și la rudele mele.
31. Dar el a spus: Nu ne părăsi, te rog; căci tu cunoști cum trebuie să ne așezăm tabăra în pustiu și tu vei fi ochi pentru noi.
32. Și va fi, dacă mergi cu noi, da, va fi, că orice bunătate ne va face DOMNUL, la fel îți vom face *și ție*.
33. Și au pornit de la muntele DOMNULUI, o călătorie de trei zile, și chivotul legământului DOMNULUI a mers înaintea lor în călătoria de trei zile, pentru a căuta un loc de odihnă pentru ei.
34. Și norul DOMNULUI *a fost* peste ei ziua, când au plecat din tabără.
35. Și se întâmpla, când chivotul pornea, că Moise spunea: Ridică-te, DOAMNE, și să fie dușmanii tăi împrăștiați; și cei ce te urăsc să fugă dinaintea ta.
36. Și când *chivotul* se oprea, spunea: Întoarce-te, DOAMNE, la mulțimea miilor lui Israel.

CAPITOLUL 11

ȘI *când* poporul s-a plâns, aceasta nu a plăcut DOMNULUI, și DOMNUL a auzit și mânia lui s-a aprins; și focul DOMNULUI a ars printre ei și a mistuit *pe cei din* cele mai îndepărtate părți ale taberei.
2. Și poporul a strigat spre Moise, și când Moise s-a rugat DOMNULUI, focul a fost stins.
3. Și a pus acelui loc numele Tabeera, deoarece focul DOMNULUI a ars printre ei.
4. ¶ Și mulțimea amestecată, ce *era* printre ei, a căzut în lăcomie; și copiii lui Israel de asemenea au plâns din nou și au spus: Cine ne va da carne să mâncăm?
5. Ne amintim de peștii, pe care i-am mâncat în Egipt pe gratis; de castraveți și de pepeni și de praji și de ceapă și de usturoi,
6. Dar acum sufletul nostru *este* uscat, nu *este* nimic *înaintea* ochilor noștri, în afară de această mană.
7. Și mana *era* asemenea seminței de coriandru și culoarea ei asemenea culorii de bedelium.
8. *Și* poporul a mers încoace și încolo și au strâns-*o* și au măcinat-*o* în mori, sau au bătut-*o* într-o piuă și au copt-*o* în tăvi și au făcut turte din ea și gustul ei era ca gustul untdelemnului proaspăt.
9. Și când roua a căzut peste tabără în timpul nopții, mana a căzut peste ea.

10. Atunci Moise a auzit poporul plângând prin toate familiile lor, fiecare
bărbat în ușa cortului său, și mânia DOMNULUI s-a aprins foarte tare;
Moise de asemenea a fost nemulțumit.
11. Și Moise a spus DOMNULUI: Pentru ce ai chinuit pe servitorul tău? Și
pentru ce nu am găsit favoare înaintea ochilor tăi, de așezi povara acestui
întreg popor asupra mea?
12. Am conceput eu pe tot poporul acesta? I-am născut eu, ca să îmi spui:
Poartă-i la sânul tău, precum un tată grijuliu poartă sugarul, până la țara
pe care ai jurat-*o* părinților lor?
13. De unde să am eu carne să dau la tot acest popor? Căci ei plâng către
mine, spunând: Dă-ne carne să mâncăm.
14. Nu sunt în stare să port tot acest popor singur, căci *este* prea greu
pentru mine.
15. Și dacă te porți astfel cu mine, ucide-mă, te rog, ucide-mă,
dacă am găsit favoare înaintea ochilor tăi; și nu mă lăsa să văd
nenorocirea mea.
16. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Adună-mi șaptezeci de bărbați
dintre bătrânii lui Israel, pe care îi cunoşti că sunt bătrânii poporului și
ofițeri peste ei; și adu-i la tabernacolul întâlnirii, ca să stea în picioare
acolo cu tine.
17. Și eu voi coborî și voi vorbi cu tine acolo; și voi lua din duhul care *este*
peste tine și *îl* voi pune peste ei; și ei vor purta povara poporului cu tine,
ca să nu *o* mai porți de unul singur.
18. Și spune poporului: Sfințiți-vă pentru mâine și carne veți mânca, pentru
că ați plâns în urechile DOMNULUI, spunând: Cine ne va da carne să
mâncăm? Fiindcă *era* bine de noi în Egipt, de aceea DOMNUL vă va da
carne și *o* veți mânca.
19. Nu veți mânca o zi, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici
douăzeci de zile;
20 *Ci* chiar o lună întreagă, până vă va ieși afară pe nări și vă va fi
dezgustătoare; deoarece ați disprețuit pe DOMNUL care *este* între voi și
ați plâns înaintea lui, spunând: De ce am ieșit afară din Egipt?
21. Și Moise a spus: Poporul, printre care eu *sunt*, *sunt* șase sute de
mii de pedeștri; și tu ai spus: Eu le voi da carne, ca ei să mănânce o
lună întreagă.
22. Să fie turmele și cirezile ucise pentru ei, ca să îi îndestuleze? Sau vor fi
toți peștii mării adunați pentru ei, pentru a-i îndestula?
23. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: S-a scurtat mâna DOMNULUI? Vei
vedea acum dacă ți se va întâmpla sau nu cuvântul meu.
24. ¶ Și Moise a ieșit și a spus poporului cuvintele DOMNULUI și a adunat
pe cei șaptezeci de bărbați dintre bătrânii poporului și i-a pus să stea de
jur împrejurul tabernacolului.
25. Și DOMNUL a coborât într-un nor și i-a vorbit și a luat din duhul care
era peste el și *l*-a dat celor șaptezeci de bătrâni și s-a întâmplat, când duhul
s-a așezat peste ei, *că* au profețit și nu au încetat.

26. Dar acolo au rămas doi *dintre* bărbați în tabără, numele unuia *era* Eldad și numele celuilalt Medad, și duhul s-a așezat peste ei; și ei *au fost* dintre cei ce erau scrișii, dar nu au ieșit la tabernacol și au profețit în tabără.
27. Și a alergat un tânăr și i-a spus lui Moise zicând: Eldad și Medad profețesc în tabără.
28. Și Iosua, fiul lui Nun, servitorul lui Moise, *unul* dintre tinerii săi, a răspuns și a zis: Moise, domnul meu, oprește-i.
29. Și el i-a spus: Ești invidios pentru mine? Să dea Dumnezeu ca tot poporul DOMNULUI să fie profeți *și* ca DOMNUL să pună duhul său peste ei!
30. Și Moise s-a întors în tabără, el și bătrânii lui Israel.
31. ¶ Și a ieșit un vânt de la DOMNUL și a adus prepelițe de la mare și *le*-a lăsat să cadă lângă tabără, cât ar fi o zi de călătorie pe partea aceasta și cât ar fi o zi de călătorie pe partea cealaltă, de jur împrejurul taberei, și cât ar fi doi coți *în înălțime* peste fața pământului.
32. Și poporul a stat în picioare toată ziua aceea și toată noaptea și toată ziua următoare și au adunat prepelițele, cel ce a adunat mai puțin a adunat zece omeri; și *le*-au întins de jur împrejurul taberei.
33. Și în timp ce carnea *era* încă între dinții lor, înainte să fie mestecată, mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva poporului și DOMNUL a lovit poporul cu o plagă foarte mare.
34. Și a pus acelui loc numele Chibrot-Hataava, deoarece acolo au îngropat poporul care a lăcomit.
35. *Și* poporul a călătorit de la Chibrot-Hataava la Hațerot; și au rămas la Hațerot.

CAPITOLUL 12

ȘI Miriam și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din cauza femeii etiopiene cu care el se căsătorise, pentru că el se căsătorise cu o femeie etiopiană.
2. Și au spus: A vorbit DOMNUL numai prin Moise? Nu a vorbit el și prin noi? Și DOMNUL a auzit *aceasta*.
3. (Acum bărbatul Moise *era* foarte blând, mai mult decât toți oamenii care *erau* pe fața pământului.)
4. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit pe neașteptate lui Moise și lui Aaron și lui Miriam: Ieșiți voi trei la tabernacolul întâlnirii. Și cei trei au ieșit.
5. Și DOMNUL a coborât într-un stâlp de nor și a stat *în* ușa tabernacolului și a chemat pe Aaron și pe Miriam și amândoi au ieșit înainte.
6. Și a spus: Ascultați acum cuvintele mele: Dacă este un profet între voi, *eu* DOMNUL mă voi face cunoscut lui intr-o viziune *și* îi voi vorbi într-un vis.
7. Servitorul meu Moise nu *este* astfel, el *fiind* credincios în toată casa mea.
8. Cu el voi vorbi gură către gură, chiar pe față și nu în vorbe adânci; și asemănarea DOMNULUI o va privi, pentru ce atunci nu v-ați temut să vorbiți împotriva servitorului meu Moise?

9. Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lor; și a plecat.
10. ¶ Și norul s-a depărtat de pe tabernacol; și, iată, Miriam *era* leproasă, *albă* ca zăpada; și Aaron a privit la Miriam și, iată, *era* leproasă.
11. Și Aaron i-a spus lui Moise: Vai, domnul meu, te implor, nu așeza peste noi acest păcat în care am lucrat prostește și în care am păcătuit.
12. Să nu fie ea ca un mort, din care carnea este pe jumătate mistuită când iese din pântecele mamei ei.
13. Și Moise a strigat către DOMNUL, spunând: Vindec-o acum, Dumnezeule, te implor.
14. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Dacă tatăl ei doar ar fi scuipat-o în față, nu ar fi fost ea rușinată șapte zile? să fie închisă în afara taberei șapte zile și după aceea să fie primită *din nou*.
15. Și Miriam a fost închisă în afara taberei șapte zile și poporul nu a călătorit până ce Miriam nu a fost adusă *din nou*.
16. Și după aceea poporul a plecat din Hațerot și a așezat *corturile* în pustiul Paran.

Capitolul 13

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Trimite bărbați, ca ei să cerceteze țara lui Canaan, pe care o dau copiilor lui Israel; din fiecare trib al părinților lor să trimiteți un bărbat, fiecare *să fie* un conducător printre ei.
3. Și Moise prin porunca DOMNULUI i-a trimis din pustiul Paran; toți acei bărbați *erau* capi ai copiilor lui Israel.
4. Și acestea *erau* numele lor, din tribul lui Ruben: Șamua, fiul lui Zacur.
5. Din tribul lui Simeon: Șafat, fiul lui Hori.
6. Din tribul lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune.
7. Din tribul lui Isahar: Igal, fiul lui Iosif.
8. Din tribul lui Efraim: Oșea, fiul lui Nun.
9. Din tribul lui Beniamin: Palti, fiul lui Rafu.
10. Din tribul lui Zabulon: Gadiel, fiul lui Sodi.
11. Din tribul lui Iosif, *adică,* din tribul lui Manase: Gadi, fiul lui Susi.
12. Din tribul lui Dan: Amiel, fiul lui Ghemali.
13. Din tribul lui Așer: Setur, fiul lui Mihail.
14. Din tribul lui Neftali: Nabi, fiul lui Vofsi.
15. Din tribul lui Gad: Gheuel, fiul lui Machi.
16. Acestea *sunt* numele bărbaților pe care Moise i-a trimis să cerceteze țara. Și Moise a pus *numele lui* Oșea, fiul lui Nun, Iosua.
17. Și Moise i-a trimis să cerceteze țara lui Canaan și le-a spus: Ridicați-vă pe această *cale* spre sud și urcați-vă la munte;
18. Și vedeți țara, cum *este*; și poporul care locuiește în ea, dacă *sunt* puternici sau slabi, puțini sau mulți;
19. Și cum *este* țara în care locuiesc, dacă *este* bună sau rea; și ce *fel de* cetăți sunt cele în care locuiesc, sau *locuiesc* în corturi, sau în *cetăți* întărite.

20. Și cum *este* țara, dacă *este* grasă sau uscată, dacă este lemn în ea, sau nu. Și încurajați-vă și aduceți din rodul țării. Acum timpul *era* timpul primului rod al strugurilor.
21. ¶ Astfel că s-au urcat și au cercetat țara de la pustiul Țin până la Rehob, cum vin oamenii la Hamat.
22. Și au urcat pe la sud și au venit la Hebron; unde *erau* Ahiman, Șeșai și Talmai, copiii lui Anac. (Acum Hebronul a fost zidit cu șapte ani înaintea Țoanului în Egipt.)
23. Și au venit la pârâul lui Eșcol și au retezat de acolo o creangă cu un singur ciorchine de struguri și l-au purtat între doi pe un toiag; și *au adus* din rodii și din smochine.
24. Locul a fost numit pârâul Eșcol, din cauza ciorchinelui de struguri pe care copiii lui Israel l-au retezat de acolo.
25. Și s-au întors de la cercetarea țării după patruzeci de zile.
26. ¶ Și au mers și au venit la Moise și la Aaron și la toată adunarea copiilor lui Israel, în pustiul Paran, la Cades; și le-au adus înapoi răspuns, lor și la toată adunarea, și le-au arătat rodul țării.
27. Și i-au povestit și au spus: Am intrat în țara unde ne-ai trimis și cu adevărat în aceasta curge lapte și miere; și acesta *este* rodul ei.
28. Totuși poporul care locuiește în țară *este* puternic și cetățile *sunt* foarte mari *și* înconjurate cu ziduri; și mai mult, am văzut pe copiii lui Anac acolo.
29. Amaleciții locuiesc în țara de sud și hitiții și iebusiții și amoriții locuiesc în munți; și canaaniții locuiesc lângă mare și pe lângă Iordan.
30. Și Caleb a liniștit poporul înaintea lui Moise și a spus: Să ne ridicăm deodată și să o stăpânim, pentru că suntem în stare să o învingem.
31. Dar bărbații care au urcat cu el au spus: Noi nu suntem în stare să ne ridicăm împotriva acestui popor, pentru că ei *sunt* mai tari ca noi.
32. Și au adus un raport rău copiilor lui Israel despre țara pe care o cercetaseră, spunând: Țara prin care am trecut să o cercetăm, *este* o țară care mănâncă pe locuitorii ei; și tot poporul pe care l-am văzut în ea *sunt* oameni de o statură mare.
33. Și acolo am văzut pe uriași, fiii lui Anac, care *se trag* din uriași; și eram în ochii noștri asemenea lăcustelor și astfel eram și înaintea ochilor lor.

CAPITOLUL 14

1. ȘI toată adunarea și-a înălțat vocea și a strigat; și poporul a plâns în noaptea aceea.
2. Și toți copiii lui Israel au cârtit împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron și întreaga adunare le-a spus: Să fi dat Dumnezeu să fi murit în țara Egiptului! Sau, mai bine să fi murit în pustiu!
3. Și pentru ce ne-a adus DOMNUL în această țară? Să cădem prin sabie, ca soțiile noastre și copiii noștri să fie o pradă? Nu ar fi mai bine să ne întoarcem în Egipt?
4. Și au spus unul altuia: Să ne facem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt.

5. ¶ Atunci Moise și Aaron au căzut cu fețele *la pământ* înaintea întregii adunări a copiilor lui Israel.
6. Și Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, *care erau* dintre cei ce au cercetat țara și-au rupt hainele,
7. Și au vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel, spunând: Țara prin care noi am trecut să o cercetăm *este* o țară foarte bună.
8. Dacă DOMNUL va găsi plăcere în noi, atunci ne va aduce în această țară și ne-o va da; o țară în care curge lapte și miere.
9. Numai să nu vă răzvrătiți împotriva DOMNULUI, nici să nu vă temeți de poporul țării; căci ei *sunt* pâine pentru noi, apărarea lor s-a depărtat de la ei și DOMNUL *este* cu noi; să nu vă temeți de ei.
10. Dar toată adunarea a cerut să îi ucidă cu pietre. Și gloria DOMNULUI a apărut în tabernacolul întâlnirii înaintea tuturor copiilor lui Israel.
11. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Până când voiește acest popor să mă provoace? Și cât timp va trece până când vor crede în mine, cu toate semnele pe care le-am arătat printre ei?
12. Îi voi lovi cu ciumă și îi voi dezmoșteni și voi face din tine o națiune mai mare și mai tare decât ei.
13. Și Moise a spus DOMNULUI: Atunci egiptenii vor auzi *aceasta*, (pentru că dintre ei ai scos acest popor în tăria ta;)
14. Și *o* vor spune locuitorilor acestei țări, *pentru că* ei au auzit că tu, DOMNUL, *ești* în mijlocul acestui popor, că tu DOMNUL ești văzut față în față și *că* norul tău stă deasupra lor și *că* mergi înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor și noaptea într-un stâlp de foc.
15. Acum *dacă* o să ucizi *tot* poporul acesta ca pe un singur om, atunci națiunile care au auzit de faima ta vor vorbi, spunând:
16. Pentru că DOMNUL nu a fost în stare să ducă acest popor în țara pe care le-a jurat-o, de aceea i-a ucis în pustiu.
17. Și acum, te implor, să fie puterea Domnului meu mare, conform cu ceea ce ai vorbit, spunând:
18. DOMNUL *este* îndelung răbdător și bogat în milă, iertând nelegiuirea și fărădelegea și în niciun fel dezvinovățind *pe vinovat*, cercetând nelegiuirea părinților peste copii până la a treia și a patra *generație*.
19. Iartă, te implor, nelegiuirea acestui popor conform măreției milei tale și precum ai iertat acest popor, din Egipt până acum.
20. ¶ Și DOMNUL a spus: Am iertat conform cuvântului tău;
21. Dar *pe cât* este de adevărat *că* eu trăiesc, tot pământul va fi umplut cu gloria DOMNULUI.
22. Pentru că toți acei bărbați care au văzut gloria mea și miracolele mele, pe care le-am făcut în Egipt și în pustiu și m-au ispitit de zece ori și nu au dat ascultare vocii mele;
23. Cu siguranță nu vor vedea țara pe care am jurat-o părinților lor, niciunul dintre cei ce m-au provocat nu o va vedea,
24. Ci servitorul meu Caleb, deoarece a avut un alt duh cu el și m-a urmat pe deplin, pe el îl voi duce în țara în care a mers; și sămânța lui o va stăpâni.

25. (Acum amaleciții și canaaniții locuiau în vale.) Mâine întoarceți-vă și plecați în pustiu pe calea Mării Roșii.
26. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:
27. Cât *să mai suport* această adunare rea, care cârtește împotriva mea? Am auzit cârtirile copiilor lui Israel, pe care le cârtesc împotriva mea.
28. Să le spui: *Pe cât este de adevărat că* eu trăiesc, spune DOMNUL, precum ați vorbit în urechile mele, astfel vă voi face;
29. Trupurile voastre moarte vor cădea în acest pustiu; și toți cei numărați dintre voi, conform numărului vostru în întregime, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, care ați cârtit împotriva mea,
30. Fără îndoială, voi nu veți intra în țara *despre* care am jurat că vă voi face să locuiți în ea, cu excepția lui Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.
31. Dar micuții voștri, *despre* care ați spus că vor fi o pradă, pe ei îi voi duce înăuntru și vor cunoaște țara pe care ați disprețuit-o.
32. Dar *cât despre* voi, trupurile voastre moarte vor cădea în acest pustiu.
33. Și copiii voștri vor rătăci în pustiu patruzeci de ani și vor purta curviile voastre, până ce trupurile voastre moarte vor fi risipite în pustiu.
34. După numărul zilelor în care ați cercetat țara, *adică* patruzeci de zile, fiecare zi pentru un an, veți purta nelegiuirile voastre, *adică* patruzeci de ani și veți cunoaște cum îmi rup promisiunea.
35. Eu DOMNUL am spus: Cu siguranță astfel voi face la toată această adunare rea, care s-a adunat împotriva mea; în acest pustiu vor fi mistuiți și acolo vor muri.
36. ¶ Și bărbații, pe care Moise i-a trimis să cerceteze țara, care s-au întors și au făcut întreaga adunare să cârtească împotriva lui, aducând defăimare asupra țării,
37. Chiar acei bărbați care au adus raportul rău despre țară, au murit printr-o plagă înaintea DOMNULUI.
38. Dar Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, dintre oamenii care au mers să cerceteze țara, au trăit.
39. Și Moise a spus aceste cuvinte tuturor copiilor lui Israel; și tot poporul a jelit mult.
40. Și s-au sculat devreme dimineața și s-au urcat în vârful muntelui, spunând: Iată-ne și vom urca la locul pe care DOMNUL l-a promis, căci am păcătuit.
41. Și Moise a spus: Pentru ce încălcați acum porunca DOMNULUI? Aceasta nu va prospera.
42. Nu vă urcați, pentru că DOMNUL nu *este* printre voi; ca să nu fiți bătuți înaintea dușmanilor voștri.
43. Fiindcă amaleciții și canaaniții *sunt* acolo înaintea voastră și veți cădea prin sabie, deoarece v-ați întors de la DOMNUL, de aceea DOMNUL nu va fi cu voi.
44. Dar ei au îndrăznit să urce pe vârful dealului, totuși chivotul legământului DOMNULUI și Moise, nu s-au depărtat de tabără.
45. Atunci amaleciții au coborât și canaaniții care au locuit pe acel deal și i-au bătut și i-au învins, până la Horma.

Capitolul

15 ŞI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți fi ajuns în țara locuințelor voastre, pe care v-o dau,
3. Și veți face o ofrandă prin foc DOMNULUI, o ofrandă arsă, sau un sacrificiu în împlinirea unui jurământ, sau într-o ofrandă de bunăvoință, sau în sărbătorile voastre solemne, ca să faceți o aromă dulce DOMNULUI, din cireadă, sau din turmă,
4. Atunci cel ce aduce darul său DOMNULUI, să aducă dar de mâncare, a zecea parte dintr-o măsură de făină amestecată cu a patra parte dintr-un hin de untdelemn.
5. Și a patra *parte* dintr-un hin de vin ca un dar de băutură să îl pregătești cu ofranda arsă sau sacrificiul, pentru un *singur* miel.
6. Sau pentru un berbec, să îl pregătești *ca* dar de mâncare *cu* două zecimi dintr-o măsură de făină amestecată cu a treia *parte* dintr-un hin de untdelemn.
7. Și ca dar de băutură să aduci a treia *parte* dintr-un hin de vin, *de* o aromă dulce DOMNULUI.
8. Și când pregătești un taur, *ca* ofrandă arsă, sau *ca* sacrificiu în împlinirea unui jurământ, sau *ca* ofrande de pace DOMNULUI,
9. Să se aducă, cu un taur, un dar de mâncare din trei zecimi dintr-o măsură de făină amestecată cu o jumătate de hin de untdelemn.
10 Și să aduci ca dar de băutură o jumătate de hin de vin, *ca* ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.
11. Astfel să se facă pentru un singur taur sau pentru un *singur* berbec sau pentru un miel sau un ied.
12. Conform cu numărul celor pe care le veți pregăti, astfel să faceți fiecăreia dintre ele, după numărul lor.
13. Toți cei născuți în țară să facă aceste lucruri după acest obicei, în aducerea unei ofrande făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.
14. Și dacă un străin locuiește temporar cu voi sau oricine *este* printre voi, în generațiile voastre, și aduce ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI, precum faceți voi, să facă *și* el.
15. O *singură* rânduială *să fie deopotrivă* pentru voi, cei din adunare, și la fel pentru străinul ce locuiește temporar *cu voi*, o rânduială pentru totdeauna în generațiile voastre; cum sunteți voi, astfel să fie și străinul înaintea DOMNULUI.
16. O *singură* lege și un singur obicei să fie pentru voi și pentru străinul care locuiește temporar cu voi.
17. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
18. Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți ajunge în țara în care vă duc,
19. Atunci să fie astfel: când mâncați din pâinea țării, să aduceți ofrandă ridicată pentru DOMNUL.
20. Să aduceți o turtă din primul vostru aluat *ca* ofrandă ridicată, precum *faceți* ofranda ridicată din aria de vânturat, astfel să o săltați.

21. Din primul vostru aluat să dați DOMNULUI o ofrandă ridicată în
generațiile voastre.
22. ¶ Și dacă ați greșit și nu ați împlinit toate aceste porunci, pe care
DOMNUL le-a vorbit lui Moise,
23. Tot ce DOMNUL v-a poruncit prin mâna lui Moise, din ziua când DOMNUL
i-a poruncit lui Moise și de atunci înainte prin toate generațiile voastre,
24. Atunci să fie: dacă *este* făcut prin ignoranță fără cunoașterea
adunării, toată adunarea să aducă un taur tânăr ca ofrandă arsă, de
o aromă dulce DOMNULUI, împreună cu darul lui de mâncare și
darul lui de băutură, conform obiceiului, și un ied dintre capre ca
ofrandă pentru păcat.
25. Și preotul să facă ispășire pentru toată adunarea copiilor lui Israel și
acesta le va fi iertat, fiindcă aceasta *este* ignoranță; iar ei să aducă darul
lor, un sacrificiu făcut prin foc DOMNULUI, și ofranda lor pentru păcat
înaintea DOMNULUI, pentru ignoranța lor;
26. Și va fi iertat întregii adunări a copiilor lui Israel și străinului ce locuiește
temporar printre ei; văzând că tot poporul *era* în ignoranță.
27. Și dacă vreun suflet păcătuiește prin ignoranță, atunci să aducă o capră
de un an ca ofrandă pentru păcat.
28. Și preotul să facă ispășire pentru sufletul care păcătuiește prin ignoranță,
când păcătuiește prin ignoranță înaintea DOMNULUI, pentru a face
ispășire pentru el, și îi va fi iertat.
29. Să aveți o singură lege pentru cel ce păcătuiește prin ignoranță,
deopotrivă pentru cel născut printre copiii lui Israel și pentru străinul ce
locuiește temporar printre ei.
30. ¶ Dar sufletul care *o* face îngâmfat, *fie* născut în țară, *fie* străin, acela îl
ocărăște pe DOMNUL; și sufletul acela să fie stârpit din mijlocul poporului său.
31. Deoarece a disprețuit cuvântul DOMNULUI și a încălcat porunca
lui, acel suflet să fie stârpit cu desăvârșire; nelegiuirea sa *să fie* asupra sa.
32. Și în timp ce copiii lui Israel erau în pustiu, au găsit un bărbat ce aduna
lemne în ziua de sabat.
33. Și cei ce l-au găsit adunând lemne l-au adus la Moise și Aaron și la
toată adunarea.
34. Și l-au pus sub pază, deoarece nu a fost declarat ce îi va fi făcut.
35. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Acel bărbat negreșit să fie dat morții,
toată adunarea să îl ucidă cu pietre, în afara taberei.
36. Și toată adunarea l-a scos în afara taberei și l-au ucis cu pietre și a
murit; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
37. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
38 Vorbește copiilor lui Israel și poruncește-le să își facă ciucuri pe marginile
hainelor lor, prin toate generațiile lor, și să pună peste ciucurii marginilor
o panglică de albastru.
39. Și aceasta să vă fie drept bordură, ca să o priviți și să vă aduceți aminte
toate poruncile DOMNULUI și să le împliniți; și să nu căutați după inima
voastră și după ochii voștri, după care obișnuiați să mergeți curvind.

40. Ca să vă amintiți și să împliniți toate poruncile mele și să fiți sfinți Dumnezeului vostru.
41. Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am scos din țara Egiptului, să fiu Dumnezeul vostru: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.

CAPITOLUL 16

ȘI Core, fiul lui Ițehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi și Datan și Abiram, fiii lui Eliab și On, fiul lui Pelet, fiii lui Ruben, au luat *câțiva bărbați*,
2. Și s-au ridicat înaintea lui Moise, cu unii dintre copiii lui Israel, două sute cincizeci de prinți ai adunării, faimoși în adunare, bărbați de renume;
3. Și s-au adunat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron și le-au spus: *Luați* prea mult asupra voastră, văzând că toată adunarea *este* sfântă, fiecare *om*, și DOMNUL *este* în mijlocul lor, pentru ce atunci vă înălțați deasupra adunării DOMNULUI?
4. Și când Moise a auzit aceasta, a căzut cu fața sa *la pământ*,
5. Și i-a vorbit lui Core și întregii lui cete, spunând: Chiar mâine DOMNUL va arăta cine *sunt* ai lui și *cine este* sfânt; și *îl* va face să se apropie de el, chiar *pe cel* pe care l-a ales îl va face să se apropie de el.
6. Să faceți aceasta: luați cenușare, Core și toată ceata lui;
7. Și puneți foc în ele și puneți tămâie în ele înaintea DOMNULUI mâine și va fi, *că* bărbatul pe care DOMNUL îl alege, acela *va fi* sfânt, *luați* prea mult asupra voastră, voi fii ai lui Levi.
8. Și Moise i-a spus lui Core: Ascultați, vă rog, fii ai lui Levi,
9. Vi s*e pare doar* un lucru mic, că Dumnezeul lui Israel v-a separat din adunarea lui Israel, ca să vă apropie de el pentru a face serviciul tabernacolului DOMNULUI și să stați în picioare înaintea adunării ca să îi serviți?
10. Și te-a apropiat pe tine *de el* și pe toți frații tăi, fiii lui Levi, cu tine și căutați și preoția?
11. Pentru ce motiv tu și toată ceata ta v-ați adunat împotriva DOMNULUI; și ce este Aaron ca să cârtiți împotriva lui?
12. ¶ Și Moise a trimis să cheme pe Datan și pe Abiram, fiii lui Eliab, care au spus: Nu vom urca;
13. *Este* un lucru mic că tu ne-ai scos dintr-o țară în care curge lapte și miere, să ne ucizi în pustiu, doar ca să te faci prinț peste noi?
14. Mai mult, nu ne-ai dus într-o țară în care curge lapte și miere, nici nu ne-ai dat moștenire câmpuri și vii, voiești să scoți ochii acestor oameni? Refuzăm să urcăm.
15. Și Moise s-a înfuriat tare și a spus DOMNULUI: Nu lua cunoștință de ofranda lor, nu am luat niciun singur măgar de la ei, nici nu am vătămat pe nimeni dintre ei.
16. Și Moise i-a spus lui Core: Tu și toată ceata ta să fiți înaintea DOMNULUI, tu și ei și Aaron, mâine;

17. Și să ia fiecare cenușarul său și să pună tămâie în ele și aduceți-*le* înaintea DOMNULUI, fiecare cenușarul lui, două sute cincizeci de cenușare; și tu și Aaron, fiecare cu cenușarul lui.
18. Și ei au luat fiecare cenușarul său și au pus foc în ele și au pus tămâie peste ele și au stat în picioare în ușa tabernacolului întâlnirii, cu Moise și Aaron.
19. Și Core a adunat toată adunarea împotriva lor la ușa tabernacolului întâlnirii și gloria DOMNULUI a apărut întregii adunări.
20. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:
21. Separați-vă din mijlocul acestei adunări, ca să îi mistui într-o clipită.
22. Și ei au căzut cu fețele lor *la pământ* și au spus: Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor a toată făptura, va păcătui un singur om și te vei înfuria pe toată adunarea?
23. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
24. Vorbește adunării, zicând: Ridicați-vă din jurul cortului lui Core, Datan și Abiram.
25. Și Moise s-a ridicat și a mers la Datan și Abiram; și bătrânii lui Israel l-au urmat.
26. Și a vorbit adunării, spunând: Plecați, vă rog, de lângă corturile acestor bărbați stricați și nu atingeți nimic din ale lor, ca nu cumva să fiți mistuiți în toate păcatele lor.
27. Astfel că ei s-au ridicat de lângă cortul lui Core, Datan și Abiram, de fiecare parte; și Datan și Abiram au ieșit și au stat în ușa corturilor lor și soțiile lor și fiii lor și copilașii lor.
28. Și Moise a spus: Prin aceasta veți cunoaște că DOMNUL m-a trimis să fac toate aceste lucrări, pentru că nu *le-am făcut* din mintea mea.
29. Dacă acești oameni mor de moartea obișnuită a tuturor oamenilor, sau dacă vor fi cercetați după cercetarea tuturor oamenilor, *atunci* nu DOMNUL m-a trimis.
30. Dar dacă DOMNUL face un lucru nou și pământul își deschide gura și îi înghite, cu tot ceea ce le *aparține* și coboară de vii în groapă, atunci veți înțelege că acești bărbați au provocat pe DOMNUL.
31. Și s-a întâmplat, pe când a terminat de vorbit toate aceste cuvinte, că pământul care *era* sub ei s-a despicat în două,
32. Și pământul și-a deschis gura și i-a înghițit și casele lor și pe toți oamenii care *au aparținut* de Core și toate bunurile *lor*.
33. Ei și tot ce le-*a aparținut*, au coborât de vii în groapă și pământul s-a închis peste ei; și ei au pierit din mijlocul adunării.
34. Și tot Israelul care *a fost* de jur împrejurul lor a fugit la țipătul lor, căci au spus: Nu cumva pământul să ne înghită *și* pe noi.
35. ¶ Și a ieșit un foc de la DOMNUL și a mistuit pe cei două sute cincizeci de bărbați care au oferit tămâie.
36. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
37. Vorbește-i lui Eleazar, fiul preotului Aaron, să ridice cenușarele din foc și împrăștie tu focul din ele, pentru că ele sunt sfințite.

38. Cenușarele acestor păcătoși *păcătuind* împotriva propriilor suflete, să le facă tăvi late *ca* acoperământ al altarului, fiindcă le-au oferit înaintea DOMNULUI, de aceea sunt sfințite; și ele vor fi un semn tuturor copiilor lui Israel.
39. Și preotul Eleazar, a luat cenușarele de aramă, cu care au oferit cei ce au fost arși; și au fost făcute *tăvi* late *ca* acoperământ al altarului;
40. Pentru *a fi* o amintire copiilor lui Israel, ca niciun străin, care nu *este* din sămânța lui Aaron, să nu se apropie să ofere tămâie înaintea DOMNULUI; ca să nu fie asemenea lui Core și cetei sale, precum DOMNUL i-a spus prin mâna lui Moise.
41. ¶ Dar a doua zi toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui Moise și Aaron, spunând: Ați ucis poporul DOMNULUI.
42. Și s-a întâmplat, când adunarea s-a strâns împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron, că au privit la tabernacolul întâlnirii; și, iată, norul l-a acoperit și gloria DOMNULUI a apărut.
43. Și Moise și Aaron au venit înaintea tabernacolului întâlnirii.
44. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
45. Ridicați-vă din mijlocul acestei adunări, ca să îi mistui într-o clipită. Iar ei au căzut cu fețele lor *la pământ*.
46. Și Moise i-a spus lui Aaron: Ia un cenușar și pune foc din altar în el și pune tămâie deasupra și mergi repede la adunare și fă ispășire pentru ei, fiindcă a ieșit furie de la DOMNUL; a început plaga.
47. Și Aaron a luat precum Moise i-a poruncit și a alergat în mijlocul adunării; și, iată, plaga începuse prin popor; și el a pus tămâie și a făcut ispășire pentru popor.
48. Și a stat între cei morți și cei vii; și plaga a fost oprită.
49. Acum cei ce au murit prin plagă au fost paisprezece mii șapte sute, pe lângă cei ce au murit din cauza lucrului făcut de Core.
50. Și Aaron s-a întors la Moise la ușa tabernacolului întâlnirii și plaga s-a oprit.

Capitolul 17

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Vorbește copiilor lui Israel și ia de la fiecare dintre ei un toiag conform casei părinților *lor*, dintre toți prinții lor conform casei părinților lor douăsprezece toiege; scrie numele fiecărui bărbat pe toiagul său.
3. Și să scrii numele lui Aaron pe toiagul lui Levi, pentru ca un singur toiag *să fie* pentru capul casei părinților lor.
4. Și să le pui în tabernacolul întâlnirii înaintea mărturiei, unde mă voi întâlni cu voi.
5. Și se va întâmpla, *că* toiagul bărbatului, pe care îl voi alege, va înflori; și voi face să înceteze dinaintea mea cârtirile copiilor lui Israel, prin care ei cârtesc împotriva voastră.
6. Și Moise a vorbit copiilor lui Israel și fiecare dintre prinții lor i-a dat câte un toiag, pentru fiecare prinț un *singur* toiag, conform cu casele părinților lor, douăsprezece toiege și toiagul lui Aaron *era* printre toiegele lor.

7. Și Moise a pus toiegele înaintea DOMNULUI în tabernacolul mărturiei.
8. ¶ Și s-a întâmplat, că a doua zi Moise a intrat în tabernacolul mărturiei; și, iată, toiagul lui Aaron pentru casa lui Levi a fost înmugurit și a scos muguri și a înflorit flori și a dat migdale.
9. Și Moise a scos afară, dinaintea DOMNULUI, toate toiegele, la toți copiii lui Israel, iar ei au privit și și-a luat fiecare toiagul său.
10. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Adu toiagul lui Aaron din nou înaintea mărturiei, să fie ținut ca dovadă împotriva răzvrătiților; și să pui capăt cârtirilor lor față de mine, ca să nu moară.
11. Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a poruncit, astfel a făcut.
12. Și copiii lui Israel i-au spus lui Moise, zicând: Iată, murim, pierim, pierim cu toții.
13. Oricine se apropie de tabernacolul DOMNULUI va muri; vom muri cu toții?

Capitolul 18

Și DOMNUL i-a spus lui Aaron: Tu și fiii tăi și casa tatălui tău cu tine veți purta nelegiuirea sanctuarului; și tu și fiii tăi cu tine veți purta nelegiuirea preoției voastre.
2. Și pe frații tăi de asemenea din tribul lui Levi, tribul tatălui tău, să îi aduci cu tine, ca să se alăture ție și să îți servească, dar tu și fiii tăi cu tine să *serviți* înaintea tabernacolului mărturiei.
3. Iar ei să păzească însărcinarea ta și însărcinarea întregului tabernacol, numai să nu se apropie de vasele sanctuarului și de altar, ca nici ei și nici voi de asemenea, să nu muriți.
4. Și să se alăture ție și să păzească însărcinarea tabernacolului întâlnirii, pentru tot serviciul tabernacolului, dar un străin să nu se apropie de voi.
5. Și să păziți însărcinarea sanctuarului și însărcinarea altarului, ca să nu mai fie furie peste copiii lui Israel.
6. Și eu, iată, am luat pe frații voștri leviți din mijlocul copiilor lui Israel, ție îți *sunt* dați *ca* un dar pentru DOMNUL, pentru a face serviciul tabernacolului întâlnirii.
7. De aceea tu și fiii tăi cu tine să țineți serviciul vostru preoțesc pentru fiecare lucru al altarului și înăuntrul perdelei; și să serviți, v-am dat serviciul vostru preoțesc ca un serviciu al darului; și străinul care se apropie să fie dat morții.
8. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Aaron: Iată, eu de asemenea ți-am dat însărcinarea ofrandelor mele săltate a tuturor lucrurilor sfințite ale copiilor lui Israel; ți le-am dat ție și fiilor tăi din cauza ungerii, printr-o rânduială pentru totdeauna.
9. Aceasta să fie a ta din lucrurile preasfinte, *puse deoparte* de la foc, fiecare dar al lor, fiecare dar de mâncare al lor și fiecare ofrandă a lor pentru păcat și fiecare ofrandă a lor pentru fărădelege, pe care să mi le aducă din nou, *să fie* preasfinte pentru tine și pentru fiii tăi.
10. În *locul* preasfânt să o mănânci; fiecare parte bărbătească să o mănânce, aceasta să îți fie sfântă.

11. Și aceasta *este* a ta, ofranda ridicată din darul lor, cu toate ofrandele legănate ale copiilor lui Israel, ți le-am dat ție și fiilor și fiicelor tale cu tine, printr-un statut pentru totdeauna, oricine este curat în casa ta să mănânce din ele.
12. Toată grăsimea untdelemnului și toată grăsimea vinului și a grâului, primele roade ale lor pe care le vor oferi DOMNULUI, pe ele ți le-am dat.
13. *Și* cele dintâi *roade* coapte în țară, pe care ei le vor aduce DOMNULUI, să fie ale tale; oricine este curat în casa ta să mănânce *din* ele.
14. Orice lucru dedicat în Israel să fie al tău.
15. Orice deschide pântecele a toată făptura, pe care ei îl aduc DOMNULUI, *fie el* de la oameni sau vite, să fie al tău, cu toate acestea întâiul născut al omului să *îl* răscumperi negreșit și întâiul născut al vitelor necurate să îl răscumperi.
16. Și cei ce trebuie răscumpărați de la vârsta de o lună să îi răscumperi conform estimării tale, cu banii a cinci șekeli, după șekelul sanctuarului, care *este* de douăzeci de ghere.
17. Dar întâiul născut al unei vaci, sau întâiul născut al unei oi, sau întâiul născut al unei capre, să nu îl răscumperi; ei *sunt* sfinți, să stropești sângele lor pe altar și să arzi grăsimea lor *ca* o ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.
18. Și carnea lor să fie a ta, precum sunt ale tale pieptul legănat și spata dreaptă.
19. Toate ofrandele săltate din lucrurile sfinte, pe care copiii lui Israel le oferă DOMNULUI, ți le-am dat ție și fiilor tăi și fiicelor tale cu tine, printr-un statut pentru totdeauna, acesta *este*, pentru totdeauna, un legământ al sării înaintea DOMNULUI, ție și seminței tale cu tine.
20. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Aaron: Să nu ai nicio moștenire în țara lor, nici să nu ai vreo parte în mijlocul lor, eu *sunt* partea ta și moștenirea ta printre copiii lui Israel.
21. Și, iată, am dat copiilor lui Levi toate zeciuielile ca o moștenire, pentru serviciul lor pe care îl servesc, serviciul tabernacolului întâlnirii.
22. Nici nu trebuie de aici înainte să se apropie copiii lui Israel de tabernacolul întâlnirii, ca nu cumva să poarte *vreun* păcat și să moară.
23. Ci leviții să facă serviciul tabernacolului întâlnirii și să poarte nelegiuirea lor, *acesta să fie* un statut pentru totdeauna prin generațiile voastre, ca în mijlocul copiilor lui Israel ei să nu aibă nicio moștenire.
24. Dar zeciuielile copiilor lui Israel, pe care ei le aduc *ca* ofrandă ridicată pentru DOMNUL, le-am dat leviților ca moștenire, de aceea le-am spus: Printre copiii lui Israel ei să nu aibă nicio moștenire.
25. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
26. Astfel vorbește leviților și spune-le: Când luați de la copiii lui Israel zeciuielile pe care vi le-am dat de la ei ca moștenire a voastră, atunci să oferiți DOMNULUI o ofrandă ridicată din acestea, *adică* a zecea parte din zeciuială.
27. Și această ofrandă ridicată a voastră vă va fi socotită, ca grânele din aria de vânturat și ca plinătatea teascului de vin.

28. Astfel să aduceți de asemenea o ofrandă ridicată pentru DOMNUL din toate zeciuielile voastre, pe care le primiți de la copiii lui Israel; și să dați preotului Aaron din ofranda ridicată pentru DOMNUL.
29. Din toate darurile voastre să oferiți fiecare ofrandă ridicată pentru DOMNUL, din grăsimea acestora, *adică* din partea lor sfințită.
30. De aceea să le spui: Când ați ridicat grăsimea lor, atunci aceasta va fi socotită leviților ca venit al ariei de vânturat și ca venit al teascului de vin.
31. Și să o mâncați în fiecare loc, voi și cei ai caselor voastre, pentru că aceasta *este* răsplata voastră pentru serviciul vostru în tabernacolul întâlnirii.
32. Și nu veți purta niciun păcat din cauza aceasta, când ați ridicat grăsimea din acestea, nici nu veți pângări lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel, ca nu cumva să muriți.

Capitolul 19

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:
2. Aceasta *este* rânduiala legii pe care DOMNUL a poruncit-o, spunând: Vorbește copiilor lui Israel, ca ei să îți aducă o vițea roșie fără pată, în care nu *este* cusur *și* peste care nu s-a pus niciodată jug;
3. Și să o dați preotului Eleazar, ca să o scoată în afara taberei și *cineva* să o înjunghie înaintea feței sale,
4. Și preotul Eleazar să ia din sângele ei cu degetul său și să stropească din sângele ei drept înaintea tabernacolului întâlnirii de șapte ori;
5. Și *cineva* să ardă vițeaua înaintea ochilor săi; și pielea ei și carnea ei și sângele ei, cu balega ei, să le ardă;
6. Și preotul să ia lemn de cedru și isop și stacojiu și să le arunce în mijlocul arderii viței.
7. Apoi preotul să își spele hainele și el să își îmbăieze carnea în apă și după aceea să intre în tabără și preotul va fi necurat până seara.
8. Și cel ce o arde să își spele hainele în apă și să își îmbăieze carnea în apă și va fi necurat până seara.
9. Și un bărbat *care este* curat să adune cenușa viței și să o pună în afara taberei într-un loc curat și să fie ținută pentru adunarea copiilor lui Israel ca apă de separare, aceasta *este* o curățire pentru păcat.
10. Și cel ce adună cenușa viței să își spele hainele și să fie necurat până seara și aceasta să fie copiilor lui Israel și străinului care locuiește temporar printre ei, un statut pentru totdeauna.
11. ¶ Cel ce atinge trupul mort al vreunui om, să fie necurat șapte zile.
12. Să se purifice cu această *apă* în ziua a treia și în ziua a șaptea va fi curat, dar dacă nu se purifică în ziua a treia, atunci în ziua a șaptea nu va fi curat.
13. Oricine atinge trupul mort al vreunui om mort și nu se purifică, spurcă tabernacolul DOMNULUI; și acel suflet să fie stârpit din Israel, deoarece apa separării nu a fost stropită peste el, el va fi necurat; necurăția lui *este* încă peste el.
14. Aceasta *este* legea: când un om moare într-un cort, tot ce intră în cort și tot ce *este* în cort va fi necurat șapte zile.
15. Și orice vas deschis, care nu are acoperământ legat peste el, *este* necurat.

16. Și oricine atinge pe cineva ucis cu o sabie în câmpurile deschise sau un trup mort sau un os al unui om sau un mormânt, va fi necurat șapte zile.
17. Și pentru o *persoană* necurată, ei să ia din cenușa vițelei arse a curățirii pentru păcat, și să se adauge apă curgătoare la aceasta într-un vas.
18. Și o persoană curată să ia isop și să *îl* înmoaie în apă și să *o* stropească peste cort și peste toate vasele și peste persoanele, care erau acolo, și peste cel ce atinge un os sau pe cineva ucis sau pe cineva mort sau un mormânt.
19. Și *persoana* curată să stropească peste cel necurat în ziua a treia și în ziua a șaptea; și în ziua a șaptea să se purifice și să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și seara va fi curat.
20. Dar bărbatul care va fi necurat și nu se va purifica, acel suflet să fie stârpit din mijlocul adunării, deoarece a spurcat sanctuarul DOMNULUI, apa separării nu a fost stropită peste el, el *este* necurat.
21. Și acesta să le fie un statut continuu, cel ce stropește apa separării să își spele hainele; și cel ce atinge apa separării să fie necurat până seara.
22. Și orice atinge *persoana* necurată va fi necurat; și sufletul care atinge *acel lucru* să fie necurat până seara.

Capitolul 20

ATUNCI au ajuns copiii lui Israel, *adică* întreaga adunare, în deșertul Țin, în prima lună, și poporul a locuit în Cades; și acolo a murit Miriam și acolo a fost îngropată.
2. Și acolo nu era apă pentru adunare și s-au adunat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron.
3. Și poporul s-a certat cu Moise și a vorbit, spunând: De am fi murit când frații noștri au murit înaintea DOMNULUI!
4. Și de ce ați adus adunarea DOMNULUI în acest pustiu, ca noi și vitele noastre să murim aici?
5. Și de ce ne-ați scos din Egipt pentru a ne aduce în acest loc rău? Nu *este* loc pentru sămânță sau pentru smochine sau pentru viță sau pentru rodii; nici nu este deloc apă pentru băut.
6. Și Moise și Aaron au plecat din prezența adunării la ușa tabernacolului întâlnirii și au căzut cu fețele lor *la pământ;* și gloria DOMNULUI li s-a arătat.
7. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
8. Ia toiagul și strânge adunarea la un loc, tu și Aaron fratele tău și vorbiți stâncii înaintea ochilor lor; și ea va da apa ei, iar tu să le aduci apă din stâncă, astfel să dai adunării și vitelor lor să bea.
9. Și Moise a luat toiagul de dinaintea DOMNULUI, precum i-a poruncit.
10. Și Moise și Aaron au strâns adunarea la un loc înaintea stâncii și el le-a spus: Ascultați acum, răzvrătiților; trebuie să vă aducem apă din această stâncă?
11. Și Moise și-a ridicat mâna și cu toiagul său a lovit stânca de două ori și apa a ieșit afară din abundență, și adunarea a băut și vitele lor *la fel*.
12. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron: Deoarece nu m-ați crezut, pentru a mă sfinți în ochii copiilor lui Israel, de aceea nu veți duce această adunare în țara pe care le-am dat-o.

13. Acestea *sunt* apele Meriba, pentru că copiii lui Israel s-au certat cu DOMNUL și el a fost sfințit în ei.
14. ¶ Și Moise a trimis mesageri de la Cades la împăratul din Edom: Astfel spune fratele tău Israel: Tu cunoști toată durerea căzută peste noi;
15. Cum părinții noștri au coborât în Egipt și am locuit în Egipt o lungă *perioadă* de timp; și egiptenii ne-au chinuit pe noi și pe părinții noștri;
16. Și când am strigat către DOMNUL, el a ascultat vocea noastră și a trimis un înger și ne-a scos afară din Egipt; și, iată, noi *suntem* în Cades, o cetate la marginea graniței tale;
17. Lasă-ne să trecem, te rog, prin țara ta, nu vom trece nici prin câmpuri, nici prin vii, nici nu vom bea *din* apa fântânilor, vom merge pe drumul *mare* al împăratului, nu ne vom abate nici la dreapta nici la stânga, până ce vom fi trecut de granițele tale.
18. Și Edom i-a spus: Să nu treci pe la mine ca să nu ies împotriva ta cu sabia.
19. Și copiii lui Israel i-au spus: Vom merge pe drumul mare și dacă eu și vitele mele beau din apa ta, atunci voi plăti pentru ea; voi trece doar prin *țară*, cu piciorul, fără *să fac* niciun *alt* lucru.
20. Și el a spus: Să nu treci. Și Edom a ieșit împotriva lui cu mult popor și cu mână tare.
21. Astfel Edom a refuzat să lase pe Israel să treacă prin granița sa, pentru aceasta Israel s-a abătut de la el.
22. ¶ Și copiii lui Israel *și* întreaga adunare, au călătorit de la Cades și au ajuns la muntele Hor.
23. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și Aaron, în muntele Hor, la granița țării lui Edom, spunând:
24. Aaron va fi adunat la poporul său, pentru că nu va intra în țara pe care eu am dat-o copiilor lui Israel, pentru că v-ați răzvrătit împotriva cuvântului meu la apele Meriba.
25. Ia pe Aaron și pe Eleazar, fiul său, și urcă-i la muntele Hor;
26. Și dezbracă pe Aaron de veștmintele sale și îmbracă-l cu ele pe Eleazar fiul său; și Aaron va fi adunat *la poporul său* și va muri acolo.
27. Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a poruncit, și ei au urcat pe muntele Hor înaintea ochilor întregii adunări.
28. Și Moise a dezbrăcat pe Aaron de veștmintele sale și l-a îmbrăcat pe Eleazar, fiul său, cu ele; și Aaron a murit acolo în vârful muntelui, iar Moise și Eleazar au coborât de pe munte.
29. Și când toată adunarea a văzut că Aaron a murit, toată casa lui Israel a jelit pentru Aaron, treizeci de zile.

CAPITOLUL 21

ȘI *când* împăratul Arad canaanitul, care locuia în sud, a auzit spunându-se că Israel vine pe calea spionilor, atunci a luptat împotriva lui Israel și a luat pe *unii* din ei prizonieri.

2. Și Israel a făcut un jurământ DOMNULUI și a spus: Dacă vei da negreșit
pe acest popor în mâna mea, atunci voi distruge cu totul cetățile lor.
3. Și DOMNUL a dat ascultare vocii lui Israel și *i*-a dat pe canaaniți *în*
mâna lor; și i-au distrus cu totul pe ei și cetățile lor; și au pus acelui loc
numele, Horma.
4. ¶ Și au călătorit de la muntele Hor pe calea Mării Roșii, să ocolească țara
lui Edom, și sufletul poporului a fost mult descurajat din cauza drumului.
5. Și poporul a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise,
spunând: Pentru aceasta ne-ați făcut să ne urcăm din Egipt, ca să murim în
pustiu? Căci nu *este* nici pâine, nici *urmă de* apă; și sufletul nostru detestă
această pâine ușoară.
6. Și DOMNUL a trimis șerpi înfocați în mijlocul poporului și au mușcat
poporul și mult popor din Israel a murit.
7. De aceea poporul a venit la Moise și a spus: Am păcătuit, fiindcă am
vorbit împotriva DOMNULUI și împotriva ta; roagă-te DOMNULUI, ca
să îndepărteze șerpii de la noi. Și Moise s-a rugat pentru popor.
8. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Fă-ți un șarpe înfocat și pune-l
pe o prăjină și se va întâmpla, că fiecare *om* mușcat, când îl privește,
va trăi.
9. Și Moise a făcut un șarpe din aramă și l-a pus pe o prăjină și s-a
întâmplat, că dacă un șarpe a mușcat pe cineva, când acesta a privit șarpele
de aramă, a trăit.
10. ¶ Și copiii lui Israel au mers înainte și au așezat *corturile* în Obot.
11. Și au călătorit de la Obot și au așezat *corturile* la Iie-Abarim, în pustiul
care *este* înaintea lui Moab, spre răsăritul soarelui.
12. De acolo s-au mutat și au așezat *corturile* în valea Zered.
13. De acolo s-au mutat și au așezat *corturile* de partea cealaltă a Arnonului,
care *este* în pustiul care iese din ținuturile amoriților, pentru că Arnon *este*
granița lui Moab, între Moab și amoriți.
14. Pentru aceasta s-a spus în cartea războaielor DOMNULUI: Ce a făcut
în Marea Roșie și în pâraiele Arnonului,
15. Și la scurgerile pâraielor care coboară în jos la locuința lui Ar și se
întinde peste granița lui Moab.
16. Și de acolo *au mers* la Beer, care *este* fântâna despre care DOMNUL i-a
vorbit lui Moise: Adună poporul la un loc și le voi da apă.
17. Atunci Israel a cântat această cântare: Înalță-te fântână; cântați-i voi,
18. Prinții au săpat fântâna, nobilii poporului au săpat-o, sub *conducerea*
legiuitorului, cu toiegele lor. Și din pustie *au mers* la Matana;
19. Și de la Matana la Nahaliel; și de la Nahaliel la Bamot.
20. Și de la Bamot *în* valea care *este* în ținutul lui Moab, la vârful Pisga,
care privește spre Ieșimon.
21. ¶ Și Israel a trimis mesageri la Sihon împăratul amoriților, spunând:
22. Lasă-mă să trec prin țara ta, nu ne vom abate în câmpuri sau în vii;
nu vom bea apa *din* fântâni, *ci* vom merge înainte pe drumul *mare* al
împăratului, până ce vom fi trecut de granițele tale.

23. Și Sihon nu a permis lui Israel să treacă peste granița sa, ci Sihon a adunat tot poporul său și a ieșit împotriva lui Israel în pustiu și a venit la Iahaț și a luptat împotriva lui Israel.
24. Și Israel l-a lovit cu tăișul sabiei și a stăpânit țara lui de la Arnon până la Iaboc, chiar până la copiii lui Amon, fiindcă granița copiilor lui Amon *era* puternică.
25. Și Israel a luat toate aceste cetăți și Israel a locuit în toate cetățile amoriților, în Hesbon și în toate satele lor.
26. Fiindcă Hesbon *era* cetatea lui Sihon, împăratul amoriților, care luptase împotriva împăratului de dinainte al lui Moab, și îi luase toată țara din mână, până la Arnon.
27. Pentru aceasta cei ce vorbesc în proverbe spun: Veniți la Hesbon, să se zidească și să se pregătească cetatea lui Sihon;
28. Fiindcă un foc a ieșit din Hesbon, o flacără din cetatea lui Sihon, aceasta a mistuit Arul Moabului *și* pe căpeteniile înălțimilor din Arnon.
29. Vai ție, Moab, ești stârpit, popor al lui Chemoș! El a dat pe fiii săi și pe fiicele sale, care au scăpat, în captivitate la Sihon, împăratul amoriților.
30. Am tras asupra lor; Hesbon a pierit chiar până la Dibon și i-am pustiit chiar până la Nofah, care *ajunge* până la Mediba.
31. Astfel Israel a locuit în țara amoriților.
32. Și Moise a trimis să spioneze Iaezerul și ei au luat satele lor și au alungat pe amoriții care *erau* acolo.
33. Și s-au întors și au urcat pe calea din Basan; și Og, împăratul Basanului, a ieșit împotriva lor, el și tot poporul său, la bătălia de la Edrei.
34. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Nu te teme de el, căci l-am dat în mâna ta, *pe el și* pe tot poporul lui și țara lui; și să îi faci cum i-ai făcut lui Sihon, împăratul amoriților, care a locuit la Hesbon.
35. Astfel că l-au lovit pe el și pe fiii săi și pe tot poporul său, până ce nu a mai fost lăsat niciunul în viață și ei i-au stăpânit țara.

Capitolul 22

ȘI copiii lui Israel au plecat și au așezat *corturile* în câmpiile lui Moab de partea aceasta a Iordanului *lângă* Ierihon.
2. Și Balac, fiul lui Țipor, a văzut tot ceea ce Israel făcuse amoriților.
3. Și Moab a fost foarte înfricoșat de popor, pentru că *erau* mulți, și Moab s-a tulburat din cauza copiilor lui Israel.
4. Și Moab le-a spus bătrânilor lui Madian: Acum, această mulțime va linge pe toți *cei ce sunt* de jur împrejurul nostru, precum boul linge iarba câmpului. Și Balac, fiul lui Țipor, *era* împăratul moabiților în acel timp.
5. De aceea a trimis mesageri la Balaam, fiul lui Beor, la Petor, care *este* lângă râul din țara copiilor poporului său, pentru a-l chema, spunând: Iată, a ieșit un popor din Egipt; iată, ei acoperă fața pământului și s-au așezat înaintea mea;
6. Și acum vino, te rog, blestemă-mi acest popor, pentru că ei *sunt* prea puternici pentru mine, s-ar putea să înving; *ca* să îi batem și să îi alungăm

din țară; căci știu că pe cine binecuvântezi tu, *este* binecuvântat, și pe cine
blestemi tu, este blestemat.
7. Și bătrânii lui Moab și bătrânii lui Madian au plecat cu răsplățile
pentru ghicire în mâna lor; și au venit la Balaam și i-au spus cuvintele
lui Balac.
8. Și el le-a spus: Rămâneți aici în această noapte și vă voi aduce vorbă
din nou, precum DOMNUL îmi va vorbi și prinții lui Moab au rămas
cu Balaam.
9. Și Dumnezeu a venit la Balaam și a spus: Cine *sunt* acești oameni
găzduiți la tine?
10. Și Balaam i-a spus lui Dumnezeu: Balac, fiul lui Țipor, împăratul lui
Moab, a trimis la mine, *spunând:*
11. Iată, a ieșit din Egipt un popor care acoperă fața pământului, vino
acum, blestemă-i *pentru* mine; poate că voi fi în stare să îi învinge și să
îi alung.
12. Și Dumnezeu i-a spus lui Balaam: Să nu mergi cu ei; să nu blestemi
poporul, pentru că ei *sunt* binecuvântați.
13. Și Balaam s-a sculat dimineața și a spus prinților lui Balac: Întoarceți-vă
în țara voastră, pentru că DOMNUL refuză să îmi dea voie să merg cu voi.
14. Și prinții lui Moab s-au ridicat și au mers la Balac și au spus: Balaam
refuză să vină cu noi.
15. ¶ Și Balac a trimis din nou prinți, mai mulți și demni de mai multă cinste
decât ceilalți.
16. Și ei au venit la Balaam și i-au spus: Astfel spune Balac, fiul lui Țipor: Te
rog, nu lăsa nimic să te împiedice de a veni la mine;
17. Pentru că foarte mult te voi onora și voi face orice îmi spui, vino de aceea,
te rog, blestemă-mi acest popor.
18. Și Balaam a răspuns și a spus servitorilor lui Balac: Dacă Balac mi-ar da
casa lui plină de argint și aur, eu nu pot trece peste cuvântul DOMNULUI
Dumnezeul meu, pentru a face mai puțin sau mai mult.
19. De aceea acum, vă rog, rămâneți și voi aici în această noapte, ca să știu
ce îmi va spune mai mult DOMNUL.
20. Și Dumnezeu a venit la Balaam în timpul nopții și i-a spus: Dacă bărbații
vin să te cheme, scoală-te *și* du-te cu ei; dar totuși cuvântul pe care ți-l voi
spune: Acela să îl faci.
21. Și Balaam s-a sculat dimineața și și-a înșeuat măgărița și a mers cu
prinții lui Moab.
22. ¶ Și mânia lui Dumnezeu s-a aprins pentru că el s-a dus și îngerul
DOMNULUI a stat în picioare pe cale ca potrivnic împotriva lui. Acum el
călărea pe măgărița sa și *cei* doi servitori ai lui *erau* cu el.
23. Și măgărița a văzut îngerul DOMNULUI stând în picioare pe cale și sabia
lui trasă în mâna sa și măgărița s-a abătut afară de pe cale și a intrat în câmp;
și Balaam a lovit măgărița să o întoarcă pe cale.
24. Dar îngerul DOMNULUI a stat pe o cărare a viilor, un zid *fiind* de această
parte și un zid de cealaltă parte.

25. Și când măgărița a văzut îngerul DOMNULUI, s-a trântit de zid și a turtit piciorul lui Balaam de zid și el a lovit-o din nou.
26. Și îngerul DOMNULUI a mers mai departe și a stat în picioare într-un loc strâmt, unde nu *era* drum să întorci nici la dreapta nici la stânga.
27. Și când măgărița a văzut pe îngerul DOMNULUI, a căzut sub Balaam și mânia lui Balaam s-a aprins și el a lovit măgărița cu un toiag.
28. Și DOMNUL a deschis gura măgăriței și ea a spus lui Balaam: Ce ți-am făcut, că m-ai lovit de aceste trei ori?
29 Și Balaam a spus măgăriței: Pentru că m-ai batjocorit, de ar fi fost o sabie în mâna mea te-aș fi ucis chiar acum.
30. Iar măgărița i-a spus lui Balaam: Nu *sunt* eu măgărița ta, pe care ai călărit de când *am fost* a ta până în această zi? Obișnuiam vreodată să îți fac astfel? Iar el a spus: Nu.
31. Atunci DOMNUL a deschis ochii lui Balaam și el a văzut pe îngerul DOMNULUI stând în picioare pe cale și sabia lui trasă în mâna lui și și-a plecat capul și s-a aruncat cu fața sa *la pământ*.
32. Și îngerul DOMNULUI i-a spus: Pentru ce ți-ai lovit măgărița de aceste trei ori? Iată, am ieșit să stau împotriva ta, deoarece calea *ta* este perversă înaintea mea,
33. Și măgărița m-a văzut și s-a abătut de la mine de aceste trei ori, dacă nu s-ar fi abătut de la mine, cu siguranță te-aș fi ucis și pe ea aș fi lăsat-o vie.
34. Și Balaam a spus îngerului DOMNULUI: Am păcătuit, pentru că nu am știut că stai în cale împotriva mea; acum de aceea dacă aceasta te nemulțumește, mă voi întoarce înapoi.
35. Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Balaam: Du-te cu acești bărbați, dar numai cuvântul pe care ți-l voi spune: Acela să îl vorbești. Astfel Balaam a mers cu prinții lui Balac.
36. ¶ Și când Balac a auzit că a venit Balaam, a ieșit să îl întâlnească la o cetate a lui Moab, care *este* pe granița Arnonului, care *este* în ținutul cel mai îndepărtat.
37. Și Balac i-a spus lui Balaam: Nu am trimis la tine cu stăruință ca să te cheme? Pentru ce nu ai venit la mine? Nu sunt eu în stare să te onorez?
38. Și Balaam i-a spus lui Balac: Iată, am venit la tine, am eu vreo putere în vreun fel să spun ceva? cuvântul pe care Dumnezeu îl pune în gura mea, aceea voi vorbi.
39. Și Balaam a mers cu Balac și au venit la Chiriat-Huțot.
40. Și Balac a oferit boi și oi și a trimis la Balaam și la prinții care *erau* cu el.
41. Și s-a întâmplat, a doua zi, că Balac a luat pe Balaam și l-a urcat la înălțimile lui Baal, ca de acolo să vadă *până și* cea mai îndepărtată *margine* a poporului.

CAPITOLUL 23

ȘI Balaam i-a spus lui Balac: Zidește-mi aici șapte altare și pregătește-mi aici șapte boi și șapte berbeci.

2. Și Balac a făcut cum spusese Balaam; și Balac și Balaam au oferit pe fiecare altar un taur și un berbec.
3. Și Balaam i-a spus lui Balac: Stai în picioare lângă ofranda ta arsă și eu voi merge, poate cumva DOMNUL va veni să mă întâlnească și orice îmi va arăta îți voi spune. Și el a mers la un loc înalt.
4. Și Dumnezeu a întâlnit pe Balaam, iar el i-a spus: Am pregătit șapte altare și am oferit pe fiecare altar un taur și un berbec.
5. Și DOMNUL a pus cuvânt în gura lui Balaam și a spus: Întoarce-te la Balac și astfel să vorbești.
6. Și s-a întors la el și, iată, el stătea în picioare lângă ofranda lui arsă, el și toți prinții lui Moab.
7. Și și-a rostit parabola și a spus: Balac împăratul lui Moab m-a adus din Aram, din munții din est, spunând: Vino, blestemă-mi pe Iacob și vino, sfidează pe Israel.
8. Cum să blestem, pe cel pe care Dumnezeu nu l-a blestemat? Sau cum să sfidez, pe cel pe care DOMNUL nu l-a sfidat?
9. Pentru că din vârful stâncilor îl văd și de pe dealuri îl privesc, iată, poporul va locui singur și nu va fi socotit printre națiuni.
10. Cine poate număra pulberea lui Iacob și numărul celei de a patra părți a lui Israel? Lasă-mă să mor moartea celor drepți și sfârșitul meu să fie ca al lui!
11. Și Balac i-a spus lui Balaam: Ce mi-ai făcut? Te-am luat ca să blestemi pe dușmanii mei și, iată, tu i-ai binecuvântat cu totul.
12. Și el a răspuns și a zis: Nu trebuie să iau seama să vorbesc ceea ce DOMNUL a pus în gura mea?
13. ¶ Și Balac i-a spus: Vino cu mine, te rog, la un alt loc, de unde să îi vezi, vei vedea până la cea mai îndepărtată margine a lor, dar nu îi vei vedea pe toți; și blestemă-i pentru mine de acolo.
14. Și l-a dus în câmpul lui Țofim, pe vârful Pisga; și a zidit șapte altare și a oferit un taur și un berbec pe fiecare altar.
15. Și i-a spus lui Balac: Stai aici în picioare lângă ofranda ta arsă, în timp ce eu mă voi întâlni cu DOMNUL mai încolo.
16. Și DOMNUL a întâlnit pe Balaam și a pus un cuvânt în gura lui și a spus: Du-te din nou la Balac și spune astfel.
17. Și când a venit la el, iată, el stătea lângă ofranda sa arsă și prinții lui Moab stăteau cu el. Și Balac i-a spus: Ce a vorbit DOMNUL?
18. Iar el și-a rostit parabola și a spus: Ridică-te Balac și ascultă; dă-mi ascultare, tu, fiul lui Țipor,
19. Dumnezeu nu este om ca să mintă; nici fiu al omului ca să se pocăiască; a spus el și nu va face, sau a vorbit și nu va împlini?
20. Iată, eu am primit poruncă să binecuvântez și el a binecuvântat; iar eu nu pot întoarce aceasta.
21. El nu a zărit nelegiuirea în Iacob, nici nu a văzut stricăciune în Israel; DOMNUL Dumnezeul său este cu el și strigătul unui împărat este printre ei.
22. Dumnezeu i-a scos din Egipt; el are putere precum un unicorn.

23. Cu adevărat nu este niciun farmec împotriva lui Iacob, nici nu este nicio ghicire împotriva lui Israel; referitor la acest timp se va spune despre Iacob și despre Israel: Ce a lucrat Dumnezeu!
24. Iată, poporul se va ridica asemenea unui leu mare și se va înălța ca un leu tânăr; nu se va întinde până nu va mânca din pradă și nu va bea sângele celor uciși.
25. Și Balac i-a spus lui Balaam: Nici nu îi blestema dar nici nu îi binecuvânta.
26. Dar Balaam a răspuns și i-a zis lui Balac: Nu ți-am vorbit, spunând: Tot ceea ce DOMNUL vorbește, aceea trebuie să fac?
27. Și Balac i-a spus lui Balaam: Vino, te rog, te voi duce într-un alt loc; poate cumva îi va plăcea lui Dumnezeu să mi-i blestemi de acolo.
28. Și Balac a adus pe Balaam pe vârful Peor, care privește spre Ieșimon.
29. Și Balaam i-a spus lui Balac: Zidește-mi aici șapte altare și pregătește-mi aici șapte tauri și șapte berbeci.
30. Și Balac a făcut cum spusese Balaam și a oferit un taur și un berbec pe fiecare altar.

Capitolul 24

ȘI când Balaam a văzut că îi era plăcut DOMNULUI a binecuvânta pe Israel, nu a mai ieșit, ca în alte dăți, ca să caute farmece, ci și-a îndreptat fața spre pustiu.
2. Și Balaam și-a ridicat ochii și a văzut pe Israel locuind *în corturile lor* după seminițiile lor; și duhul lui Dumnezeu a venit peste el.
3. Și și-a rostit parabola și a spus: Balaam, fiul lui Beor, a zis; și bărbatul a cărui ochi sunt deschiși a spus:
4. El a zis: El care a auzit cuvintele lui Dumnezeu, care a văzut viziunea celui Atotputernic, în *timp ce* cădea *în transă*, dar având ochii deschiși;
5. Ce frumoase sunt corturile tale, Iacobe *și* locașurile tale, Israele!
6. Ca văile se întind, ca grădini la malul râului, ca pomii de aloe pe care DOMNUL i-a sădit *și* ca cedri lângă ape.
7. El va turna apa din gălețile sale și sămânța sa *va fi* în multe ape și împăratul său se va înălța mai sus ca Agag și împărăția lui va fi înălțată.
8. Dumnezeu l-a scos din Egipt; el are putere precum a unui unicorn; va mânca națiunile, ai săi dușmani, și le va frânge oasele și *îi* va străpunge cu săgețile lui.
9. Se ghemuiește, se culcă asemenea unui leu și asemenea unei leoaice mari, cine îl va stârni? Binecuvântat *este* cel ce te binecuvântează și blestemat *este* cel ce te blestemă.
10. ¶ Și mânia lui Balac s-a aprins împotriva lui Balaam și și-a lovit palmele; și Balac i-a spus lui Balaam: Te-am chemat să blestemi pe dușmanii mei și, iată, *i*-ai binecuvântat cu totul de aceste trei dăți.
11. De aceea fugi la locul tău, m-am gândit să te onorez foarte mult; dar, iată, DOMNUL te-a oprit de la onoare.

12. Și Balaam i-a spus lui Balac: Nu am vorbit eu mesagerilor tăi pe care i-ai trimis, zicând:
13. Și dacă Balac mi-ar da casa lui plină de argint și aur, nu pot trece peste porunca DOMNULUI să fac din propria mea minte, *fie* bine *fie* rău; să nu vorbesc ceea ce spune DOMNUL?
14. Și acum, iată, merg la poporul meu, vino *și* te voi anunța ce are să facă acest popor poporului tău în zilele de pe urmă.
15. ¶ Și și-a rostit parabola și a spus: Balaam, fiul lui Beor, a zis și bărbatul ai cărui ochi sunt deschiși a zis:
16. El a spus: El care a auzit cuvintele lui Dumnezeu și a știut cunoașterea celui Preaînalt, *care* a văzut viziunea celui Atotputernic, *în timp ce* cădea *în transă*, dar având ochii săi deschiși;
17. Îl voi vedea, dar nu acum; îl voi privi, dar nu de aproape; o Stea va ieși din Iacob și un Sceptru se va ridica din Israel și va lovi colțurile lui Moab și va nimici pe toți copiii lui Set.
18. Și Edom va fi o stăpânire, Seir de asemenea va fi o stăpânire pentru dușmanii săi; și Israel va lucra vitejește.
19. Din Iacob va veni cel ce va avea stăpânire și va nimici pe cel ce rămâne în cetate.
20. Și când a privit la Amalec și-a rostit parabola și a spus: Amalec *a fost* cel dintâi între națiuni; dar sfârșitul său de pe urmă *va fi* pieirea veșnică.
21. Și a privit la cheniți și și-a rostit parabola și a spus: Tare este locuința ta și cuibul tău îl pui într-o stâncă.
22. Totuși cheniții vor fi pustiiți, până ce Așur te va duce captiv.
23. Și și-a rostit parabola și a spus: Vai, cine va trăi când Dumnezeu face aceasta!
24. Și corăbii *vor veni* de pe țărmul Chitimului și vor chinui pe Așur și vor chinui pe Eber și va pieri și el pentru totdeauna.
25. Și Balaam s-a ridicat și a plecat și s-a întors la locul său; și Balac de asemenea a plecat pe drumul său.

Capitolul 25

Și Israel a locuit în Sitim și poporul a început să curvească cu fiicele lui Moab.
2. Și ei au chemat poporul la sacrificiile dumnezeilor lor; și poporul a mâncat și s-a prosternat dumnezeilor lor.
3. Și Israel s-a alipit de Baal-Peor și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel.
4. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Ia pe toți capii poporului și spânzură-i înaintea DOMNULUI în fața soarelui, ca mânia înverșunată a DOMNULUI să se abată de la Israel.
5. Și Moise a spus judecătorilor lui Israel: Fiecare să ucidă pe oamenii săi care s-au alipit de Baal-Peor.
6. ¶ Și, iată, unul dintre copiii lui Israel a venit și a adus, la frații săi, o femeie madianită, înaintea ochilor lui Moise și înaintea ochilor întregii

adunări a copiilor lui Israel, care plângeau înaintea ușii tabernacolului întâlnirii.
7. Și când Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a văzut, s-a ridicat din mijlocul adunării și a luat o lance în mâna sa;
8. Și a mers după bărbatul lui Israel în cort și i-a străpuns pe amândoi, pe bărbatul din Israel și pe femeie prin pântecele ei. Astfel plaga a fost oprită de la copiii lui Israel.
9. Și cei ce au murit în plagă au fost douăzeci și patru de mii.
10. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
11. Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a abătut furia mea de la copiii lui Israel, în timp ce era zelos pentru mine, printre ei, astfel că nu am mistuit pe copiii lui Israel în gelozia mea.
12. Pentru aceasta spune: Iată, îi dau legământul meu de pace,
13. Și să îl aibă el și sămânța lui după el, chiar legământul unei preoții veșnice, pentru că a fost zelos pentru Dumnezeul său și a făcut ispășire pentru copiii lui Israel.
14. Și numele israelitului care a fost ucis, adică cel ucis împreună cu femeia madianită, era Zimri, fiul lui Salu, un prinț al unei case părintești printre simeoniți.
15. Și numele femeii madianite care a fost ucisă era Cozbi, fiica lui Țur; el era cap peste un popor și a unei case părintești în Madian.
16. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
17. Vatămă-i pe madianiți și lovește-i;
18. Pentru că ei te-au vătămat cu uneltirile lor, cu care te-au înșelat în lucrarea lui Peor și în lucrarea lui Cozbi, fiica unui prinț din Madian, sora lor, care a fost ucisă în ziua plăgii, venite din cauza lui Peor.

Capitolul 26

ȘI s-a întâmplat după plagă, că DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Eleazar, fiul preotului Aaron, spunând:
2. Faceți numărătoarea întregii adunări a copiilor lui Israel, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, prin toată casa părinților lor, toți cei ce sunt în stare să meargă la război în Israel.
3. Și Moise și preotul Eleazar au vorbit cu ei în câmpiile lui Moab, lângă Iordan, aproape de Ierihon, spunând:
4. Faceți numărătoarea poporului, de la vârsta de douăzeci de ani în sus; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise și copiilor lui Israel care au ieșit din țara Egiptului.
5. ¶ Ruben, fiul cel mai în vârstă al lui Israel: copiii lui Ruben; Hanoc, din care iese familia hanochiților; din Palu, familia paluiților;
6. Din Hețron, familia hețroniților; din Carmi, familia carmiților.
7. Acestea sunt familiile rubeniților și cei numărați dintre ei erau patruzeci și trei de mii șapte sute treizeci.
8. Și fiii lui Palu: Eliab.
9. Și fiii lui Eliab: Nemuel și Datan și Abiram. Acesta este acel Datan și Abiram, faimoși în adunare, care au luptat împotriva lui Moise

și împotriva lui Aaron în ceata lui Core, când s-au luptat împotriva DOMNULUI;
10. Și pământul și-a deschis gura și i-a înghițit împreună cu Core, când acea ceată a murit, în timp ce focul mistuia două sute cincizeci de bărbați; și ei au devenit un semn.
11. Cu toate acestea copiii lui Core nu au murit.
12. Fiii lui Simeon după familiile lor: din Nemuel, familia nemueliților; din Iamin, familia iaminiților; din Iachin, familia iachiniților;
13. Din Zerah, familia zerahiților; din Saul, familia sauliților.
14. Acestea sunt familiile simeoniților, douăzeci și două de mii două sute.
15. Fiii lui Gad după familiile lor: din Țefon, familia țefoniților; din Haghi, familia haghiților; din Șuni, familia șuniților;
16. Din Ozni, familia ozniților; din Eri, familia eriților;
17. Din Arod, familia arodiților; din Areli, familia areliților.
18. Acestea sunt familiile copiilor lui Gad conform cu cei numărați dintre ei, patruzeci de mii cinci sute.
19. Fiii lui Iuda: Er și Onan; și Er și Onan au murit în țara lui Canaan.
20. Și fiii lui Iuda după familiile lor au fost: din Șela, familia șelaniților; din Pereț, familia perețiților; din Zerah, familia zerahiților.
21. Și fiii lui Pereț au fost: din Hețron, familia hețroniților; din Hamul, familia hamuliților.
22. Acestea sunt familiile lui Iuda conform cu cei numărați dintre ei, șaptezeci și șase de mii cinci sute.
23. Din fiii lui Isahar după familiile lor: din Tola, familia tolaiților; din Pua, familia puaniților;
24. Din Iașub, familia iașubiților; din Șimron, familia șimroniților.
25. Acestea sunt familiile lui Isahar conform cu cei numărați dintre ei, șaizeci și patru de mii trei sute.
26. Din fiii lui Zabulon după familiile lor: din Sered, familia serediților; din Elon, familia eloniților; din Iahleel, familia iahleeliților.
27. Acestea sunt familiile Zabuloniților conform cu cei numărați dintre ei, șaizeci de mii cinci sute.
28. Fiii lui Iosif după familiile lor: Manase și Efraim.
29. Din fiii lui Manase: din Machir, familia machiriților; și Machir a născut pe Galaad; din Galaad a ieșit familia galaadiților.
30. Aceștia sunt fiii lui Galaad: din Iezer, familia iezeriților; din Helec, familia heleciților;
31. Și din Asriel, familia asrieliților; și din Sihem, familia sihemiților;
32. Și din Șemida, familia șemidaiților; și din Hefer, familia heferiților.
33. Și Țelofhad, fiul lui Hefer, nu a avut fii, ci fiice și numele fiicelor lui Țelofhad erau Mala și Noa, Hogla, Milca și Tirța.
34. Acestea sunt familiile lui Manase și cei numărați dintre ei, cincizeci și două de mii șapte sute.
35. Aceștia sunt fiii lui Efraim după familiile lor: din Șutelah, familia șutelhiților; din Becher, familia becheriților; din Tahan, familia tahaniților.

36. Și aceștia sunt fiii lui Șutelah: din Eran, familia eraniților.
37. Acestea sunt familiile fiilor lui Efraim conform cu cei numărați dintre ei, treizeci și două de mii cinci sute. Aceștia sunt fiii lui Iosif, după familiile lor.
38. Fiii lui Beniamin, după familiile lor: din Bela, familia belaiților; din Așbel, familia așbeliților; din Ahiram, familia ahiramiților;
39. Din Șufam, familia șufamiților; din Hufam, familia hufamiților.
40. Și fiii lui Bela au fost Ard și Naaman, din Ard, familia ardiților; și din Naaman, familia naamaniților.
41. Aceștia sunt fiii lui Beniamin, după familiile lor, și cei numărați dintre ei erau patruzeci și cinci de mii șase sute.
42. Aceștia sunt fiii lui Dan după familiile lor: din Șuham, familia șuhamiților. Acestea sunt familiile lui Dan, după familiile lor.
43. Toate familiile șuhamiților, conform cu cei numărați dintre ei, erau șaizeci și patru de mii patru sute.
44. Din copiii lui Așer după familiile lor: din Imna, familia imnaiților; din Iesui, familia iesuiților; din Beria, familia beriaiților.
45. Din fiii lui Beria: din Heber, familia heberiților; din Malchiel, familia malchieliților.
46. Și numele fiicei lui Așer era Serah.
47. Acestea sunt familiile fiilor lui Așer conform cu cei numărați dintre ei; care erau cincizeci și trei de mii patru sute.
48. Din fiii lui Neftali după familiile lor: din Iahțeel, familia iahțeeliților; din Guni, familia guniților;
49. Din Iețer, familia iețeriților; din Șilem, familia șilemiților.
50. Acestea sunt familiile din Neftali, după familiile lor, și cei numărați dintre ei erau patruzeci și cinci de mii patru sute.
51. Aceștia au fost cei numărați dintre copiii lui Israel, șase sute una mii șapte sute treizeci.
52. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
53. Acestora le va fi împărțită țara drept moștenire, conform numărului numelor.
54. Celor mai mulți să le dai mai multă moștenire și celor mai puțini să le dai mai puțină moștenire; fiecăruia să îi fie dată moștenirea sa conform cu cei numărați din el.
55. Cu toate acestea țara să fie împărțită prin sorți, conform numelor triburilor părinților lor să moștenească.
56. Conform sorțului să fie împărțită stăpânirea lor între mulți și puțini.
57. ¶ Și aceștia sunt cei numărați dintre leviți după familiile lor: din Gherșon, familia gherșoniților; din Chehat, familia chehatiților; din Merari, familia merariților.
58. Acestea sunt familiile leviților: familia libniților, familia hebroniților, familia mahliților, familia mușiților, familia coreiților. Și Chehat a născut pe Amram.
59. Și numele soției lui Amram a fost Iochebed, fiica lui Levi, pe care mama ei i-a născut-o lui Levi în Egipt; și i-a născut lui Amram pe Aaron și Moise și pe Miriam sora lor.

60. Și lui Aaron i-a fost născut Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar.
61. Și Nadab și Abihu au murit, când au oferit foc străin înaintea DOMNULUI.
62. Și cei numărați dintre ei erau douăzeci și trei de mii, toți de parte bărbătească de la vârsta de o lună în sus, și nu au fost numărați printre copiii lui Israel, pentru că lor nu le-a fost dată nicio moștenire în mijlocul copiilor lui Israel.
63. ¶ Aceștia sunt cei numărați de Moise și preotul Eleazar, care au numărat pe copiii lui Israel în câmpiile lui Moab lângă Iordan, aproape de Ierihon.
64. Dar printre aceștia nu a fost niciun bărbat dintre cei pe care Moise și preotul Aaron i-au numărat, când au numărat copiii lui Israel în pustiul Sinai.
65. Pentru că DOMNUL spusese despre ei: Negreșit vor muri în pustiu. Și nu a rămas niciunul dintre ei, în afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.

Capitolul

27 ATUNCI au venit fiicele lui Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din familiile lui Manase, fiul lui Iosif; și acestea *sunt* numele fiicelor sale: Mala, Noa și Hogla și Milca și Tirța.
2. Și ele au stat în picioare înaintea lui Moise și înaintea preotului Eleazar și înaintea prinților și a toată adunarea, *la* ușa tabernacolului întâlnirii, spunând:
3. Tatăl nostru a murit în pustiu și el nu a fost în ceata celor ce s-au adunat împotriva DOMNULUI în ceata lui Core; ci a murit în propriul său păcat și nu a avut fii.
4. De ce să fie desființat numele tatălui nostru din mijlocul familiei lui, doar pentru că nu are niciun fiu? Dă-ne nouă dar o stăpânire între frații tatălui nostru.
5. Și Moise a adus cauza lor înaintea DOMNULUI.
6. Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
7. Fiicele lui Țelofhad vorbesc drept, cu adevărat să le dai o stăpânire a moștenirii în mijlocul fraților tatălui lor; și să faci ca moștenirea tatălui lor să treacă asupra lor.
8. Și să vorbești copiilor lui Israel, spunând: Dacă un bărbat moare și nu are fiu, atunci să faceți ca moștenirea lui să treacă la fiica sa.
9. Și dacă nu are fiică, atunci să dați moștenirea lui fraților săi.
10. Și dacă nu are frați, atunci să dați moștenirea lui fraților tatălui său.
11. Și dacă tatăl său nu are frați, atunci să dați moștenirea lui rudei sale cea mai apropiată, din familia sa și el să o stăpânească; și acesta va fi un statut al judecății pentru copiii lui Israel, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
12. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Urcă-te pe acest munte, Abarim, și privește țara pe care am dat-o copiilor lui Israel.

13. Și după ce o vei privi, vei fi adunat și tu la poporul tău, precum Aaron fratele tău a fost adunat.
14. Pentru că v-ați răzvrătit împotriva poruncii mele în pustiul Țin, în cearta adunării, în loc să mă sfințiți la apa dinaintea ochilor lor, acestea sunt apele Meriba, la Cades, în pustiul Țin.
15. ¶ Și Moise a vorbit DOMNULUI, spunând:
16. Să pună DOMNUL, Dumnezeul duhurilor a toată făptura, un bărbat peste adunare,
17. Bărbat care să iasă înaintea lor și care să intre înaintea lor și care să îi conducă afară și care să îi ducă înăuntru; ca adunarea DOMNULUI să nu fie ca niște oi fără păstor.
18. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Ia-ți pe Iosua, fiul lui Nun, un bărbat în care este duhul și așază-ți mâna peste el;
19. Și să îl pui înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări; și să îi dai poruncă înaintea ochilor lor.
20. Și să pui din onoarea ta peste el, ca toată adunarea copiilor lui Israel să dea ascultare.
21. Și el să stea în picioare înaintea preotului Eleazar, care va cere sfat pentru el după judecata lui Urim înaintea DOMNULUI; la cuvântul său ei vor ieși și la cuvântul său ei vor intra, el și toți copiii lui Israel împreună cu el, chiar toată adunarea.
22. Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a poruncit și a luat pe Iosua și l-a pus înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări.
23. Și și-a așezat mâinile peste el și i-a dat poruncă, precum a poruncit DOMNUL prin mâna lui Moise.

Capitolul 28

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Poruncește copiilor lui Israel și spune-le: Darul meu și pâinea mea pentru sacrificiile mele făcute prin foc, ca aromă dulce pentru mine, să luați aminte la ele ca să mi le aduceți la timpul cuvenit.
3. Și să le spui: Aceasta este ofranda făcută prin foc pe care să o aduceți DOMNULUI; doi miei de un an, fără pată, zi de zi, ca ofrandă arsă neîncetată.
4. Un miel să îl aduci dimineața și pe celălalt să îl aduci seara;
5. Și o zecime dintr-o efă de făină ca dar de mâncare, amestecată cu o pătrime dintr-un hin de untdelemn bătut.
6. Aceasta este ofrandă arsă, neîncetată, care a fost rânduită în muntele Sinai, de o aromă dulce, un sacrificiu făcut prin foc DOMNULUI.
7. Și darul lor de băutură să fie o pătrime dintr-un hin pentru un miel, în locul sfânt să faci să fie turnat DOMNULUI vinul tare, ca dar de băutură.
8. Și celălalt miel să îl aduci pe înserat, la fel ca darul de mâncare de dimineață și ca un dar de băutură al lui, să îl aduci, un sacrificiu făcut prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

9. ¶ Și în ziua de sabat, doi miei de un an, fără pată, și două zecimi dintr-o
măsură de făină ca dar de mâncare, amestecată cu untdelemn, și darul lor
de băutură;
10. Aceasta este ofranda arsă a fiecărui sabat, pe lângă ofranda arsă,
neîncetată, și darul ei de băutură.
11. Și la începuturile lunilor voastre să aduceți ofrandă arsă DOMNULUI;
doi tauri tineri și un berbec, șapte miei de un an, fără pată.
12. Și trei zecimi dintr-o măsură de făină *ca* dar de mâncare, amestecată
cu untdelemn, pentru un taur; și două zecimi dintr-o măsură de făină, *ca*
dar de mâncare, amestecată cu untdelemn, pentru un berbec;
13. Și câte o zecime dintr-o măsură de făină amestecată cu untdelemn
ca dar de mâncare pentru un miel; ca ofrandă arsă de o aromă dulce, un
sacrificiu făcut prin foc DOMNULUI.
14. Și darurile lor de băutură să fie o jumătate de hin de vin la un
taur și o treime dintr-un hin pentru un berbec și o pătrime dintr-un
hin pentru un miel, aceasta este ofranda arsă a fiecărei luni prin toate
lunile anului.
15. Și un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat adus DOMNULUI să
fie oferit pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de băutură.
16. ¶ Și paștele DOMNULUI este în ziua a paisprezecea a lunii întâi.
17. Și în ziua a cincisprezecea a acestei luni este sărbătoarea, șapte zile să
se mănânce azimă.
18. În ziua întâi să fie o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare
de servire în ea.
19. Ci să aduceți ofrandă făcută prin foc ca ofrandă arsă DOMNULUI;
doi tauri tineri și un berbec și șapte miei de un an, să vă fie fără cusur;
20. Și darul lor de mâncare să fie din făină amestecată cu untdelemn; trei
zecimi dintr-o măsură să aduceți pentru un taur și două zecimi dintr-o
măsură pentru un berbec;
21. Câte o zecime dintr-o măsură pentru fiecare miel, din cei șapte miei;
22. Și un țap ca ofrandă pentru păcat, ca să se facă ispășire pentru voi.
23. Să aduceți acestea pe lângă ofranda arsă de dimineață, care este drept
ofrandă arsă, neîncetată.
24. Astfel să oferiți zilnic, în toate cele șapte zile, hrana sacrificiului făcut
prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI, să fie oferită pe lângă ofranda
arsă, neîncetată, și darul său de băutură.
25. Și în ziua a șaptea să aveți o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți vreo
lucrare de servire în ea.
26. De asemenea în ziua primelor roade, când aduceți un dar nou de
mâncare DOMNULUI, după ce se încheie săptămânile voastre, să aveți o
adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare de servire în ea.
27. Ci să aduceți ofranda arsă de o aromă dulce DOMNULUI: doi tauri
tineri, un berbec, șapte miei de un an;
28. Și darul lor de mâncare din făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi
dintr-o măsură pentru un taur, două zecimi dintr-o măsură pentru un berbec,

29. Câte o zecime dintr-o măsură pentru un miel, din cei șapte miei;
30. Și un ied dintre capre, pentru a face ispășire pentru voi.
31. Să îi aduceți pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul lui de mâncare, (să vă fie fără cusur) și darurile lor de băutură.

Capitolul 29

ȘI în luna a șaptea, în ziua întâi a lunii, să aveți o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare de servire în ea, aceasta vă este ziua sunării trâmbițelor.
2. Și să aduceți ofrandă arsă de o aromă dulce DOMNULUI: un taur tânăr, un berbec *și* șapte miei de un an, fără cusur.
3. Și darul lor de mâncare *să fie din* făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi dintr-o măsură pentru un taur *și* două zecimi dintr-o măsură pentru un berbec,
4. Și o zecime dintr-o măsură pentru un miel, pentru fiecare dintre cei șapte miei;
5. Și un ied dintre capre *ca* ofrandă pentru păcat, pentru a se face ispășire pentru voi;
6. Pe lângă ofranda arsă a lunii și darul ei de mâncare; și ofranda zilnică arsă și darul ei de mâncare și darurile lor de băutură, conform cu rânduiala lor, de o aromă dulce, un sacrificiu făcut prin foc DOMNULUI.
7. Și în *ziua* a zecea a lunii a șaptea să aveți o adunare solemnă, sfântă; și să vă chinuiți sufletele; să nu faceți nicio lucrare *în ea*,
8. Ci să aduceți ofrandă arsă DOMNULUI *de o aromă dulce*: un taur tânăr, un berbec și șapte miei de un an; să vă fie fără cusur.
9. Și darul lor de mâncare *să fie din* făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi dintr-o măsură pentru un taur *și* două zecimi dintr-o măsură pentru un berbec,
10. Și câte o zecime dintr-o măsură pentru un miel, pentru fiecare dintre cei șapte miei;
11. Un ied dintre capre *ca* ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda pentru păcat a ispășirii și ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și darurile lor de băutură.
12. ¶ Și în ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, să aveți o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare de servire și să țineți o sărbătoare DOMNULUI, *timp* de șapte zile;
13. Și să aduceți ofrandă arsă, un sacrificiu făcut prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI; treisprezece tauri tineri, doi berbeci *și* paisprezece miei de un an; să vă fie fără cusur;
14. Și darul lor de mâncare *să fie* din făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi dintr-o măsură pentru fiecare taur dintre cei treisprezece tauri, două zecimi dintr-o măsură pentru fiecare berbec dintre cei doi berbeci,
15. Și câte o zecime dintr-o măsură pentru fiecare miel din cei paisprezece miei;

16. Şi un ied dintre capre *ca* ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, darul ei de mâncare şi darul ei de băutură.
17. Şi în ziua a doua să *aduceţi* doisprezece tauri tineri, doi berbeci, paisprezece miei de un an, fără pată;
18. Şi darul lor de mâncare şi darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci şi pentru miei, *să fie* conform cu numărul lor, conform rânduielii;
19. Şi un ied dintre capre *ca* ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, şi darul lor de mâncare şi darurile lor de băutură.
20. Şi în ziua a treia: unsprezece tauri, doi berbeci, paisprezece miei de un an, fără cusur;
21. Şi darul lor de mâncare şi darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci şi pentru miei, *să fie* conform cu numărul lor, conform rânduielii;
22. Şi un ţap *ca* ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, şi darul ei de mâncare şi darul ei de băutură.
23. Şi în a patra zi zece tauri, doi berbeci *şi* paisprezece miei de un an, fără cusur;
24. Darul lor de mâncare şi darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci şi pentru miei, *să fie* conform cu numărul lor, conform rânduielii;
25. Şi un ied dintre capre *ca* ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, şi darul ei de mâncare şi darul ei de băutură.
26. Şi în ziua a cincea: nouă tauri, doi berbeci *şi* paisprezece miei de un an, fără pată;
27. Şi darul lor de mâncare şi darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci şi pentru miei, *să fie* conform cu numărul lor, conform rânduielii;
28. Şi un ţap *ca* ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, şi darul ei de mâncare şi darul ei de băutură.
29. Şi în ziua a şasea: opt tauri, doi berbeci *şi* paisprezece miei de un an, fără cusur;
30. Şi darul lor de mâncare şi darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci şi pentru miei, *să fie* conform cu numărul lor, conform rânduielii;
31. Şi un ţap *ca* ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, şi darul lui de mâncare şi darul lui de băutură.
32. Şi în ziua a şaptea: şapte tauri, doi berbeci *şi* paisprezece miei de un an, fără cusur;
33. Şi darul lor de mâncare şi darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci şi pentru miei, *să fie* conform cu numărul lor, conform rânduielii;
34. Şi un ţap *ca* ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, şi darul ei de mâncare şi darul ei de băutură.
35. În ziua a opta să aveţi o adunare, solemnă, să nu faceţi nicio lucrare de servire *în ea*;
36. Ci să aduceţi ofrandă arsă, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI: un taur, un berbec, şapte miei de un an, fără cusur;
37. Darul lor de mâncare şi darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci şi pentru miei, *să fie* conform cu numărul lor, conform rânduielii;

38. Şi un ţap *ca* ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, şi darul ei de mâncare şi darul ei de băutură.
39. Aceste *lucruri* să le faceţi DOMNULUI în sărbătorile voastre rânduite, pe lângă promisiunile voastre şi ofrandele de bună voie, pentru ofrandele voastre arse şi pentru darurile voastre de mâncare şi pentru darurile voastre de băutură şi pentru ofrandele voastre de pace.
40. Şi Moise a spus copiilor lui Israel conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

CAPITOLUL 30

ŞI Moise a vorbit căpeteniilor triburilor referitor la copiii lui Israel, spunând: Acesta *este* lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit.
2. Dacă un bărbat face o promisiune DOMNULUI, sau face un jurământ ca să îşi lege sufletul cu o legătură; să nu rupă cuvântul său, să facă conform cu tot ceea ce iese din gura lui.
3. ¶ Dacă de asemenea o femeie face o promisiune DOMNULUI şi se leagă cu o legătură, *fiind* în casa tatălui ei, în tinereţea ei,
4. Şi tatăl ei aude promisiunea ei şi legătura ei cu care şi-a legat sufletul şi dacă tatăl ei păstrează tăcerea faţă de ea, atunci toate promisiunile ei vor sta în picioare şi fiecare legătură cu care şi-a legat sufletul va sta în picioare.
5. Dar dacă tatăl ei îi interzice în ziua în care aude, niciuna din promisiunile ei, sau din legăturile cu care şi-a legat sufletul, nu va sta în picioare; şi DOMNUL o va ierta, căci tatăl ei i-a interzis.
6. Şi dacă ea are soţ, când a promis, sau a rostit ceva cu buzele ei, *rostirea* cu care şi-a legat sufletul;
7. Şi soţul ei a auzit *aceasta* şi a păstrat tăcerea faţă de ea în ziua când a auzit, atunci promisiunile ei vor sta în picioare şi legăturile ei, cu care şi-a legat sufletul, vor sta în picioare.
8. Dar dacă soţul ei i-a interzis în ziua în care a auzit, atunci el să facă fără niciun efect promisiunea ei pe care ea a jurat-o şi ceea ce a rostit ea în grabă cu buzele ei, şi DOMNUL o va ierta.
9. Dar fiecare promisiune a unei văduve şi a celei ce este divorţată, cu care ele şi-au legat sufletele, va sta în picioare împotriva ei.
10. Și dacă ea a promis în casa soțului ei, sau și-a legat sufletul cu un legământ,
11. Şi soţul l-a auzit şi păstrează tăcerea faţă de ea şi nu i-a interzis, atunci toate promisiunile ei vor sta în picioare şi fiecare legătură cu care şi-a legat sufletul va sta în picioare.
12. Dar dacă soţul ei le-a desfiinţat complet în ziua în care *le*-a auzit, *atunci* orice iese de pe buzele ei referitor la promisiunile ei, sau referitor la legătura sufletului ei, nu va sta în picioare, soțul ei le-a făcut fără efect; și DOMNUL o va ierta.
13. Fiecare promisiune şi fiecare legătură *prin* legământ pentru a chinui sufletul, soţul ei le poate întemeia, sau soţul ei le poate zădărnici.
14. Dar dacă soţul ei deja a păstrat tăcerea faţă de ea, de la o zi la alta, atunci el întemeiază toate promisiunile ei, sau toate legăturile ei, care

sunt asupra ei; el le confirmă, deoarece a păstrat tăcerea față de ea în ziua în care *le*-a auzit.
15. Dar dacă el, în orice fel, le zădărnicește după ce *le*-a auzit, atunci el să poarte nelegiuirea ei.
16. Acestea *sunt* statutele pe care DOMNUL le-a poruncit lui Moise, între un bărbat și soția sa, între tată și fiica sa, *fiind* în tinereţea ei în casa tatălui ei.

CAPITOLUL

31 ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Răzbună pe copiii lui Israel asupra madianiților; și după aceasta vei fi adunat la poporul tău.
3. Și Moise a vorbit poporului, spunând: Înarmați-vă câțiva dintre voi pentru război și ei să meargă împotriva madianiților și să răzbune pe DOMNUL asupra lui Madian.
4. Din fiecare trib, prin toate semințiile lui Israel, să trimiteți o mie la război.
5. Astfel au fost aleși dintre miile lui Israel, o mie din *fiecare* trib, douăsprezece mii înarmați pentru război.
6. Și Moise i-a trimis la război, o mie dintre *fiecare* trib, pe ei și pe Fineas, fiul preotului Eleazar, la război, cu uneltele sfinte și trâmbițele de sunat în mâna sa.
7. ¶ Și s-au războit împotriva madianiților, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise; și au ucis toată partea bărbătească.
8. Și au ucis pe împărații lui Madian, pe lângă restul celor uciși, *adică* pe Evi și pe Rechem și pe Țur și pe Hur și pe Reba, cinci împărați ai lui Madian, de asemenea l-au ucis cu sabia pe Balaam, fiul lui Beor.
9. Și copiii lui Israel au luat captive pe *toate* femeile lui Madian și pe micuții lor; și au luat ca jaf toate vitele lor și toate turmele lor și toate bunurile lor.
10. Și au ars cu foc toate cetățile lor în care ei au locuit și toate cetățuile lor frumoase.
11. Și au luat tot jaful și toată prada, *deopotrivă* din oameni și din animale.
12. Și au adus captivii și prada și jaful la Moise și la preotul Eleazar și la adunarea copiilor lui Israel, la tabăra din câmpiile lui Moab, care *sunt* lângă Iordan *aproape* de Ierihon.
13. ¶ Și Moise și preotul Eleazar și toți prinții adunării, au ieșit să îi întâmpine în afara taberei.
14. Și Moise s-a înfuriat pe ofițerii oștirii, *pe* căpeteniile miilor și pe căpeteniile sutelor, care au venit de la bătălie.
15. Și Moise le-a spus: Ați lăsat toate femeile în viață?
16. Iată, acestea au făcut pe copiii lui Israel, prin sfatul lui Balaam, să facă fărădelege împotriva DOMNULUI în lucrarea lui Peor, și a fost o plagă în mijlocul adunării DOMNULUI.
17. De aceea, ucide acum pe fiecare dintre micuții lor de parte bărbătească și ucide fiecare femeie care a cunoscut bărbat, culcându-se cu el.

18. Dar toți copiii de parte femeiască, ce nu au cunoscut bărbat, culcându-se cu el, lăsați-i în viață pentru voi.
19 Și oricine a ucis vreo persoană și oricine a atins pe cineva ucis să locuiască șapte zile în afara taberei; purificați-vă *deopotrivă* voi și captivii voștri în ziua a treia și în ziua a șaptea.
20. Și purificați toate hainele *voastre* și tot ce este făcut din piei și tot lucrul din *păr* de capre și toate lucrurile făcute din lemn.
21. Și preotul Eleazar le-a spus bărbaților de război care au mers la bătălie: Aceasta *este* rânduiala legii pe care DOMNUL i-a poruncit-o lui Moise;
22. Doar aurul și argintul, arama, fierul, cositorul și plumbul,
23. Fiecare lucru care suportă focul, să îl treceți prin foc și va fi curat, cu toate acestea va fi purificat cu apa separării; și tot ce nu suportă focul să îl treceți prin apă.
24. Și să vă spălați hainele în ziua a șaptea și veți fi curați și după aceea să intrați în tabără.
25. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
26. Fă numărătoarea prăzii care a fost luată, *deopotrivă* dintre oameni și dintre animale, tu și preotul Eleazar, împreună cu mai marii părinți ai adunării,
27. Și împarte prada în două părți: între cei ce au dus războiul, care au ieșit la bătălie și între toată adunarea;
28. Și ridică o taxă DOMNULUI de la oamenii de război care au ieșit la luptă, un suflet din cinci sute, *deopotrivă* dintre oameni și dintre boi și dintre măgari și dintre oi;
29. Ia *acesta* din jumătatea lor și să îl dai preotului Eleazar, *ca* ofrandă ridicată pentru DOMNUL.
30. Și din jumătatea *care este a* copiilor lui Israel, să iei o porție de cincizeci, dintre oameni, dintre boi, dintre măgari și din turme, din toate felurile de vite și să le dai leviților, care au păstrat însărcinarea tabernacolului DOMNULUI.
31. Și Moise și preotul Eleazar au făcut precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
32. Și jaful, *adică* restul prăzii pe care oamenii de război o apucaseră, era șase sute șaptezeci și cinci de mii de oi,
33. Și șaptezeci și două de mii de boi,
34. Și șaizeci și unu de mii de măgari,
35. Și treizeci și două de mii de persoane cu totul, femei care nu cunoscuseră bărbat, culcându-se cu el.
36. Și jumătatea, *care era* porția celor ce au ieșit să se războiască, era în număr de trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi;
37. Și taxa DOMNULUI din oi *a fost* șase sute șaptezeci și cinci;
38. Și boii *au fost* treizeci și șase de mii; din care taxa DOMNULUI *a fost* șaptezeci și doi;
39. Și măgarii *au fost* treizeci de mii cinci sute; din care taxa DOMNULUI *a fost* șaizeci și unu.

40. Și numărul persoanelor *a fost* șaisprezece mii; din care taxa DOMNULUI *a fost* treizeci și două de persoane.
41. Și Moise a dat taxa DOMNULUI, *care era* ofranda ridicată pentru DOMNUL, preotului Eleazar, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
42. Și din jumătatea *care era a* copiilor lui Israel, pe care Moise a despărțit-o de la bărbații care s-au războit,
43. (Acum jumătatea *ce aparținea* adunării era de trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi,
44. Și treizeci și șase de mii de boi,
45. Și treizeci de mii cinci sute de măgari,
46. Și șaisprezece mii de persoane;)
47. Chiar din jumătatea *care era* a copiilor lui Israel, Moise a luat o porție de cincizeci, *deopotrivă* dintre oameni și dintre animale și le-a dat leviților, care au păstrat însărcinarea tabernacolului DOMNULUI; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
48. ¶ Și ofițerii care *erau* peste miile oștirii, căpeteniile miilor și căpeteniile sutelor, s-au apropiat de Moise,
49. Și i-au spus lui Moise: Servitorii tăi au făcut numărătoarea bărbaților de război care *sunt* sub porunca noastră și nu lipsește niciun bărbat dintre noi.
50. De aceea am adus un dar pentru DOMNUL, din ce a dobândit fiecare bărbat, din bijuterii de aur, lanțuri, brățări, inele, cercei și tăblițe, pentru a face ispășire pentru sufletele noastre înaintea DOMNULUI.
51. Și Moise și preotul Eleazar au luat aurul de la ei, toate bijuteriile lucrate.
52. Și tot aurul ofrandei pe care l-au oferit DOMNULUI, de la căpeteniile miilor și de la căpeteniile sutelor, a fost de șaisprezece mii șapte sute cincizeci de șekeli.
53. (*Pentru că* bărbații de război prădaseră, fiecare bărbat pentru el însuși.)
54. Și Moise și preotul Eleazar au luat aurul de la căpeteniile miilor și ai sutelor și l-au adus în tabernacolul întâlnirii, *drept* amintire pentru copiii lui Israel înaintea DOMNULUI.

CAPITOLUL 32

ACUM, copiii lui Ruben și copiii lui Gad aveau o foarte mare mulțime de vite; și au văzut țara Iaezer și țara Galaad și, iată, locul *era* un loc pentru vite,
2. Copiii lui Gad și copiii lui Ruben au venit și i-au spus lui Moise și preotului Eleazar și prinților adunării, spunând:
3. Atarot și Dibon și Iaezer și Nimra și Hesbon și Eleale și Sebam și Nebo și Beon,
4. Țara pe care DOMNUL a lovit-o înaintea adunării lui Israel, *este* un pământ pentru vite și servitorii tăi au vite,
5. Pentru aceasta, au spus ei, dacă am găsit har înaintea ochilor tăi, fie ca această țară să se dea servitorilor tăi în stăpânire, nu ne trece peste Iordan.

6. Și Moise a spus copiilor lui Gad și copiilor lui Ruben: Vor merge frații voștri să se războiască, iar voi veți ședea aici?
7. Și pentru ce descurajați inima copiilor lui Israel de la a intra în țara pe care DOMNUL le-a dat-o?
8. Astfel au făcut părinții voștri, când i-am trimis de la Cades-Barnea să vadă țara.
9. Căci, când s-au urcat la valea Eșcol și au văzut țara, au descurajat inima copiilor lui Israel, cum că nu ar trebui să intre în țara pe care DOMNUL le-a dat-o.
10. Și mânia DOMNULUI s-a aprins în acel timp și el a jurat, spunând:
11. Negreșit niciunul dintre oamenii care s-au urcat din Egipt, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, nu va vedea țara pe care eu am jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob; deoarece nu m-au urmat pe deplin,
12. În afară de Caleb, fiul lui Iefune chenizitul, și Iosua, fiul lui Nun, pentru că ei au urmat pe deplin pe DOMNUL.
13. Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a făcut să rătăcească în pustiu patruzeci de ani, până ce toată generația care făcuse rău înaintea ochilor DOMNULUI a fost mistuită.
14. Și, iată, voi v-ați ridicat în locul părinților voștri, *urmași* înmulțiți ai oamenilor păcătoși, ca să sporiți acum mânia înverșunată a DOMNULUI spre Israel.
15. Căci dacă vă abateți de la a-l *urma* pe el, el îi va lăsa din nou în pustiu; și veți nimici tot acest popor.
16. ¶ Și ei s-au apropiat de el și au spus: Vom zidi staule pentru oi aici pentru vitele noastre și cetăți pentru micuții noștri,
17. Dar noi înșine vom merge gata înarmați înaintea copiilor lui Israel, până îi vom fi dus la locul lor; și micuții noștri vor locui în cetățile fortificate din cauza locuitorilor țării.
18. Nu ne vom întoarce la casele noastre până ce copiii lui Israel nu vor fi moștenit fiecare bărbat moștenirea lui.
19. Pentru că nu vom moșteni împreună cu ei dincolo de Iordan, sau mai departe; deoarece moștenirea noastră ne-a căzut de această parte a Iordanului spre est.
20. Și Moise le-a spus: Dacă veți face acest lucru, dacă veți merge înarmați înaintea DOMNULUI la război,
21. Și veți trece toți înarmați peste Iordan înaintea DOMNULUI, până ce el va fi scos afară pe dușmanii săi de dinaintea lui,
22. Și țara va fi supusă înaintea DOMNULUI; și după aceea vă veți întoarce *și* veți fi fără vină înaintea DOMNULUI și înaintea lui Israel; și această țară va fi stăpânirea voastră înaintea DOMNULUI.
23. Dar dacă nu veți face astfel, iată, ați păcătuit împotriva DOMNULUI și fiți siguri că păcatul vostru vă va găsi.
24. Zidiți-vă cetăți pentru micuții voștri și staule pentru oile voastre și faceți ceea ce a ieșit din gura voastră.
25. Și copiii lui Gad și copiii lui Ruben i-au spus lui Moise, zicând: Servitorii tăi vor face precum domnul meu poruncește.

26. Micuții noștri, soțiile noastre, turmele noastre și toate vitele noastre vor fi acolo în cetățile lui Galaad;
27. Dar servitorii tăi vor trece, fiecare bărbat înarmat de război, înaintea DOMNULUI la bătălie, precum domnul meu spune.
28. ¶ Astfel, referitor la ei, Moise i-a poruncit preotului Eleazar și lui Iosua, fiul lui Nun, și mai marilor părinți ai triburilor copiilor lui Israel,
29. Și Moise le-a spus: Dacă copiii lui Gad și copiii lui Ruben vor trece împreună cu voi peste Iordan, fiecare bărbat înarmat de bătălie, înaintea DOMNULUI, și țara va fi supusă înaintea voastră, atunci să le dați țara lui Galaad în stăpânire.
30. Dar dacă nu vor trece cu voi înarmați, *atunci* să aibă stăpâniri printre voi în țara lui Canaan.
31. Și copiii lui Gad și copiii lui Ruben au răspuns, zicând: Precum DOMNUL a vorbit servitorilor tăi, astfel vom face.
32. Vom trece înarmați înaintea DOMNULUI în țara lui Canaan, pentru ca stăpânirea moștenirii noastre de această parte a Iordanului *să fie* a noastră.
33. Și Moise le-a dat lor, *adică* copiilor lui Gad și copiilor lui Ruben și la jumătate din tribul lui Manase, fiul lui Iosif, împărăția lui Sihon, împăratul amoriților, și împărăția lui Og, împăratul Basanului, țara, cu cetățile ei în ținuturile *ei*, cetățile țării de jur împrejur.
34. Și copiii lui Gad au zidit Dibonul și Atarotul și Aroerul,
35. Și Atrotul, Șofanul și Iaezerul și Iogbeha,
36. Și Betnimra și Betharanul, cetăți fortificate; și staule pentru oi.
37. Și copiii lui Ruben au zidit Hesbonul și Eleale și Chiriat-Haimul,
38. Și Nebo și Baal-Meonul, (numele lor fiind schimbate) și Șibma; și au dat alte nume cetăților pe care le-au zidit.
39. Și copiii lui Machir, fiul lui Manase, a mers la Galaad și l-au luat și au alungat pe amoriții care *erau* în el.
40. Și Moise a dat Galaadul lui Machir, fiul lui Manase; și el a locuit în el.
41. Și Iair, fiul lui Manase, a ieșit și a luat orașele mici de acolo și le-a numit Havot-Iair.
42. Și Nobah a mers și a luat Chenatul și satele lui și l-a numit Nobah, după numele său.

Capitolul 33

ACESTEA *sunt* călătoriile copiilor lui Israel, care au ieșit din țara Egiptului cu oștirile lor sub mâna lui Moise și Aaron.
2. Și Moise a scris plecările lor conform cu călătoriile lor prin porunca DOMNULUI, și acestea *sunt* călătoriile lor conform cu plecările lor.
3. Și ei au plecat de la Ramses în luna întâi, în ziua a cincisprezecea a lunii întâi; a doua zi după paște, copiii lui Israel au ieșit cu o mână înaltă înaintea ochilor tuturor egiptenilor.
4. Pentru că egiptenii au înmormântat pe întâii *lor* născuți, pe care DOMNUL i-a lovit între ei; DOMNUL a făcut de asemenea judecăți asupra dumnezeilor lor.

5. Și copiii lui Israel au plecat de la Ramses și au așezat *corturile* în Sucot.
6. Și au plecat de la Sucot și au așezat *corturile* în Etam, care *este* la marginea pustiului.
7. Și au plecat de la Etam și s-au întors la Piha-Hirot, care *este* înainte de Baal-Țefon; și au așezat *corturile* înainte de Migdol.
8. Și au plecat dinaintea Piha-Hirotului și au trecut prin mijlocul mării în pustiu și au mers o călătorie de trei zile în pustiul Etam și au așezat *corturile* în Mara.
9. Și au plecat de la Mara și au venit la Elim; și în Elim *erau* douăsprezece fântâni de apă și șaptezeci de palmieri; și acolo au așezat corturile.
10. Și au plecat de la Elim și au așezat *corturile* lângă Marea Roșie.
11. Și au plecat de la Marea Roșie și au așezat *corturile* în pustiul Sin.
12. Și au plecat în călătoria lor, ieșind din pustiul Sin, și au așezat *corturile* în Dofca.
13. Și au plecat de la Dofca și au așezat *corturile* în Aluș.
14. Și au plecat de la Aluș și au așezat *corturile* la Refidim, unde nu era apă ca poporul să bea.
15. Și au plecat de la Refidim și au așezat *corturile* în pustiul Sinai.
16. Și au plecat din pustiul Sinai și au așezat *corturile* la Chibrot-Hataava.
17. Și au plecat de la Chibrot-Hataava și au așezat *corturile* la Hațerot.
18. Și au plecat de la Hațerot și au așezat *corturile* în Ritma.
19. Și au plecat de la Ritma și au așezat *corturile* la Rimon-Pereț.
20. Și au plecat de la Rimon-Pereț și au așezat *corturile* în Libna.
21. Și au plecat de la Libna și au așezat *corturile* la Risa.
22. Și au plecat de la Risa și au așezat *corturile* la Chehelata.
23. Și au plecat de la Chehelata și au așezat *corturile* în muntele Șafer.
24. Și au plecat de la muntele Șafer și au așezat *corturile* în Harada.
25. Și au plecat de la Harada și au așezat corturile în Machelot.
26. Și au plecat de la Machelot și au așezat *corturile* la Tahat.
27. Și au plecat de la Tahat și au așezat *corturile* la Tarah.
28. Și au plecat de la Tarah și au așezat *corturile* în Mitca.
29. Și au plecat de la Mitca și au așezat *corturile* în Hașmona.
30. Și au plecat de la Hașmona și au așezat *corturile* la Moserot.
31. Și au plecat de la Moserot și au așezat *corturile* în Bene-Iaacan.
32. Și au plecat de la Bene-Iaacan și au așezat *corturile* la Hor-Hag-Hidgad.
33. Și au mers de la Hor-Hag-Hidgad și au așezat *corturile* în Iotbata.
34. Și au plecat de la Iotbata și au așezat *corturile* la Abrona.
35. Și au plecat de la Abrona și au așezat *corturile* la Ețion-Gheber.
36. Și au plecat de la Ețion-Gheber și au așezat *corturile* în pustiul Țin, care *este* Cades.
37. Și au plecat de la Cades și au așezat *corturile* în muntele Hor, la marginea țării lui Edom.
38. Și preotul Aaron a urcat în muntele Hor la porunca DOMNULUI și a murit acolo, în anul patruzeci, după ce copiii lui Israel ieșiseră din țara Egiptului, în *ziua* întâi a lunii a cincea.

39. Și Aaron *era* în vârstă de o sută douăzeci și trei de ani când a murit în
muntele Hor.
40. Și împăratul Arad canaanitul, care a locuit în sudul țării lui Canaan, a
auzit de venirea copiilor lui Israel.
41. Și ei au plecat de la muntele Hor și au așezat *corturile* în Țalmona.
42. Și au plecat de la Țalmona și au așezat *corturile* în Punon.
43. Și au plecat de la Punon și au așezat *corturile* în Obot.
44. Și au plecat de la Obot și au așezat *corturile* în Iieabarim, la granița lui Moab.
45. Și au plecat de la Iim și au așezat *corturile* în Dibon-Gad.
46. Și au plecat de la Dibon-Gad și au așezat *corturile* în Almon-Diblataim.
47. Și au plecat de la Almon-Diblataim și au așezat *corturile* în munții
Abarim, în fața lui Nebo.
48. Și au plecat de la munții Abarim și au așezat *corturile* în câmpiile lui
Moab, lângă Iordan, *aproape* de Ierihon.
49. Și au așezat *corturile* lângă Iordan, de la Bet-Ieșimot până la Abel-Sitim
în câmpiile lui Moab.
50. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în câmpiile lui Moab, lângă Iordan,
aproape de Ierihon, zicând:
51. Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți fi trecut peste Iordan
în țara lui Canaan,
52. Să alungați pe toți locuitorii țării de dinaintea voastră și să distrugeți
toate picturile lor și să distrugeți toate chipurile lor turnate și dărâmați în
întregime toate înălțimile lor;
53. Și să alungați pe *locuitorii* țării și să locuiți în ea, pentru că v-am dat
țara pentru a o stăpâni.
54. Și să împărțiți țara prin sorți ca o moștenire între familiile voastre; *și*
celor mai mulți să dați mai multă moștenire și celor mai puțini să dați mai
puțină moștenire; *moștenirea* fiecărui bărbat să fie în locul unde cade sorțul
lui; să moșteniți conform cu triburile părinților voștri.
55. Dar dacă nu veți alunga pe locuitorii țării de dinaintea voastră, aceia
pe care îi veți lăsa dintre ei vă vor fi țepușe în ochi și ghimpi în coaste și vă
vor oprima în țara în care veți locui.
56. Mai mult, se va întâmpla, *că* vă voi face precum m-am gândit să le fac lor.

Capitolul 34

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
2. Poruncește copiilor lui Israel și spune-le: Când intrați în țara
lui Canaan; (aceasta *este* țara care vă va cădea drept moștenire, țara lui
Canaan cu granițele ei;)
3. Atunci ținutul vostru de sud va fi de la pustiul Țin de-a lungul ținutului
lui Edom și granița de sud va fi marginea cea mai depărtată a Mării Sărate
spre est;
4. Și granița voastră se va întoarce de la sud la înălțimea Acrabim și va
trece la Țin; și ieșirea lui va fi de la sud la Cades-Barnea și va merge la
Hațar-Adar și va trece până la Ațmon;

5. Și granița să facă o rotire de la Ațmon până la râul Egiptului și ieșirile ei vor fi la mare.
6. Iar *cât despre* granița de vest, veți avea marea cea mare drept graniță; aceasta va fi granița voastră de vest.
7. Și aceasta va fi granița voastră de nord: de la marea cea mare vă veți însemna muntele Hor;
8. De la muntele Hor veți însemna *granița voastră* până la intrarea la Hamat; și ieșirile graniței vor fi la Țedad;
9. Și granița va merge la Zifron și ieșirile ei vor fi la Hațar-Enan, aceasta va fi granița voastră de nord.
10. Și veți însemna granița voastră de est de la Hațar-Enan până la Șefam;
11. Și ținutul va merge în jos de la Șefam la Ribla, pe partea de est a Ainului; și granița va coborî și va ajunge până la țărmul mării Chineret spre est;
12. Și granița va coborî la Iordan și ieșirile ei vor fi la Marea Sărată, aceasta va fi țara voastră cu granițele ei de jur împrejurul ei.
13. Și Moise le-a poruncit copiilor lui Israel, spunând: Aceasta *este* țara pe care o veți moșteni prin sorț, despre care DOMNUL a poruncit să fie dată celor nouă seminții și la o jumătate de trib;
14. Pentru că tribul copiilor lui Ruben conform cu casa părinților lor și tribul copiilor lui Gad conform cu casa părinților lor, au primit *moștenirea lor*; și jumătate din tribul lui Manase au primit moștenirea lor;
15. Cele două triburi și jumătatea de trib au primit moștenirea lor de această parte a Iordanului, *lângă* Ierihon spre est, spre răsăritul soarelui.
16. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
17. Acestea *sunt* numele bărbaților care vă vor împărți țara: preotul Eleazar și Iosua, fiul lui Nun.
18. Și să luați câte un prinț din fiecare trib, să împartă țara prin moștenire.
19. Și numele bărbaților *sunt* acestea: din tribul lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune.
20. Și din tribul copiilor lui Simeon: Șemuel, fiul lui Amihud.
21. Din tribul lui Beniamin: Elidad, fiul lui Chislon.
22. Și prințul tribului copiilor lui Dan: Buchi, fiul lui Iogli.
23. Prințul copiilor lui Iosif, pentru tribul copiilor lui Manase: Haniel, fiul lui Efod.
24. Și prințul tribului copiilor lui Efraim: Chemuel, fiul lui Șiftan.
25. Și prințul tribului copiilor lui Zabulon: Elițafan, fiul lui Parnac.
26. Și prințul tribului copiilor lui Isahar: Paltiel, fiul lui Azan.
27. Și prințul tribului copiilor lui Așer: Ahihud, fiul lui Șelomi.
28. Și prințul tribului copiilor lui Neftali: Pedahel, fiul lui Amihud.
29. Aceștia *sunt cei* cărora DOMNUL le-a poruncit să împartă moștenirea copiilor lui Israel în țara lui Canaan.

CAPITOLUL 35

ȘI DOMNUL i-a vorbit lui Moise în câmpiile lui Moab, lângă Iordan, *aproape* de Ierihon, spunând:

2. Porunceşte copiilor lui Israel, ca ei să dea leviţilor din moştenirea
stăpânirii lor, cetăţi pentru a locui în *ele*; şi să daţi *de asemenea* leviţilor
împrejurimile cetăţilor lor, de jur împrejurul lor.
3. Şi vor avea cetăţile pentru a locui în *ele*; şi împrejurimile vor fi pentru
vitele lor şi pentru bunurile lor şi pentru toate animalele lor.
4. Şi împrejurimile cetăţilor, pe care să le daţi leviţilor, *se vor întinde* de
la zidul cetăţii în afară, o mie de coţi de jur împrejur.
5. Şi să măsuraţi din afara cetăţii pe latura de est, două mii de coţi, şi pe
latura de sud, două mii de coţi, şi pe latura de vest, două mii de coţi, şi pe
latura de nord, două mii de coţi; şi cetatea *să fie* în mijloc; acestea să le fie
împrejurimile cetăţilor.
6. Şi printre cetăţile pe care să le daţi leviţilor *să fie* şase cetăţi de scăpare,
pe care să le rânduiţi pentru ucigaşul de oameni, ca să poată fugi acolo; şi
lor să le adăugaţi patruzeci şi două de cetăţi.
7. *Astfel,* toate cetăţile pe care să le daţi leviţilor *să fie* patruzeci şi opt de
cetăţi; pe ele să le *daţi* împreună cu împrejurimile lor.
8. Şi cetăţile pe care să le daţi *să fie* din stăpânirea copiilor lui Israel; de
la *cei ce au* multe să daţi multe; dar de la *cei ce au* puţine să daţi puţine;
fiecare să dea dintre cetăţile sale leviţilor, conform moştenirii sale pe
care o moşteneşte.
9. ¶ Şi DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
10. Vorbeşte copiilor lui Israel şi spune-le: Când veţi fi trecut peste Iordan
în ţara lui Canaan;
11. Atunci să vă rânduiţi cetăţi care să fie cetăţi de scăpare pentru voi; ca
ucigaşul să poată fugi acolo, cel ce ucide vreo persoană, fără intenţie.
12. Şi acestea să vă fie cetăţi pentru scăpare din *faţa* răzbunătorului; ca
ucigaşul să nu moară, până ce nu stă înaintea adunării, în judecată.
13. Şi din aceste cetăţi, pe care le veţi da, să fie şase cetăţi de scăpare.
14. Să daţi trei cetăţi de această parte a Iordanului şi trei cetăţi să daţi în
ţara lui Canaan, *care* să fie cetăţi de scăpare.
15. Aceste şase cetăţi să fie de scăpare, *deopotrivă* pentru copiii lui Israel
şi pentru străinul şi pentru cel ce locuieşte temporar printre voi; ca fiecare
om, care ucide fără intenţie vreo persoană, să poată fugi acolo.
16. Şi dacă el îl loveşte cu o unealtă de fier, încât acela moare, el *este* un
ucigaş; ucigaşul negreşit să fie dat morţii.
17. Şi dacă îl loveşte aruncând o piatră, de care poate muri şi moare, el *este*
ucigaş; ucigaşul negreşit să fie dat morţii.
18. Sau *dacă* îl loveşte cu o armă de mână din lemn, de care poate muri şi
moare, el *este* ucigaş; ucigaşul negreşit să fie dat morţii.
19. Însuşi răzbunătorul sângelui să ucidă pe ucigaş; când îl întâlneşte, să îl ucidă.
20. Iar dacă din ură îl împinge, sau aruncă *ceva* în el, stând la pândă, ca
el să moară;
21. Sau în duşmănie îl loveşte cu mâna sa, încât acela moare; cel ce *l*-a lovit
să fie negreşit dat morţii, *pentru că este* un ucigaş; răzbunătorul sângelui
să ucidă pe ucigaş, când îl întâlneşte.

22. Dar dacă îl împinge pe neașteptate fără dușmănie, sau a aruncat ceva lucru asupra lui, fără a sta la pândă,
23. Sau cu vreo piatră de care un om poate muri, *dar* nevăzându-*l* și aruncând-*o* asupra lui, încât acela moare și nu *era* dușmanul lui, nici nu a căutat vătămarea lui,
24. Atunci adunarea să judece între ucigaș și răzbunătorul sângelui conform acestor judecăți;
25. Și adunarea să elibereze pe ucigaș din mâna răzbunătorului sângelui și adunarea să îl întoarcă la cetatea lui de scăpare, unde fugise; și el să locuiască în ea până la moartea marelui preot, care a fost uns cu untdelemnul sfânt.
26. Dar dacă ucigașul va ieși vreodată în afara granițelor cetății sale de scăpare, unde fugise;
27. Și răzbunătorul sângelui îl găsește în afara granițelor cetății sale de scăpare și răzbunătorul sângelui ucide pe ucigaș, el nu va fi vinovat de sânge;
28. Deoarece trebuia să rămână în cetatea lui de scăpare până la moartea marelui preot; dar după moartea marelui preot, ucigașul se va întoarce în pământul stăpânirii sale.
29. Astfel aceste *lucruri* vă vor fi drept statut de judecată prin generațiile voastre, în toate locuințele voastre.
30. Oricine ucide vreo persoană, ucigașul să fie dat morții prin gura martorilor; dar un singur martor nu poate face dovada împotriva vreunei persoane *pentru a face ca acela* să moară.
31. Mai mult, să nu luați preț de răscumpărare pentru viața ucigașului, cel vinovat de moarte; ci el negreșit să fie dat morții.
32. Și să nu luați preț de răscumpărare pentru cel fugit la cetatea lui de scăpare, ca el să poată veni din nou să locuiască în țară, până la moartea preotului.
33. Astfel să nu murdăriți țara în care *sunteți*, pentru că sângele pângărește țara; și țara nu poate fi curățată de sângele care este vărsat în ea, decât prin sângele celui ce l-a vărsat.
34. Nu pângăriți de aceea țara pe care o veți locui, în care eu locuiesc, pentru că eu DOMNUL locuiesc în mijlocul copiilor lui Israel.

Capitolul 36

ȘI mai marii părinților familiilor copiilor lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din familiile fiilor lui Iosif, s-au apropiat și au vorbit înaintea lui Moise și înaintea prinților, mai marii părinți ai copiilor lui Israel;
2. Și ei au spus: DOMNUL i-a poruncit domnului meu să dea țara ca moștenire prin sorț copiilor lui Israel; și domnului meu i-a fost poruncit de DOMNUL să dea moștenirea lui Țelofhad, fratele nostru, fiicelor sale.
3. Și dacă ele se vor mărita cu oricare dintre fiii *altor* triburi ale copiilor lui Israel, atunci moștenirea lor va fi luată din moștenirea părinților noștri și va fi adăugată la moștenirea tribului în care ele sunt primite; astfel că va fi luată din sorțul moștenirii noastre.

4. Și când va fi jubileul copiilor lui Israel, atunci moștenirea lor va fi adăugată la moștenirea tribului în care sunt ele primite; astfel moștenirea lor va fi luată din moștenirea tribului părinților noștri.
5. ¶ Și Moise le-a poruncit copiilor lui Israel conform cuvântului DOMNULUI, spunând: Tribul fiilor lui Iosif a vorbit bine.
6. Acesta *este* lucrul pe care DOMNUL îl poruncește referitor la fiicele lui Țelofhad, spunând: Să se căsătorească cu cine gândesc că este cel mai bine; doar că se vor căsători numai în familiile tribului părinților lor.
7. Astfel moștenirea copiilor lui Israel nu se va muta de la un trib la *alt* trib; căci fiecare dintre copiii lui Israel se va ține *lipit* de moștenirea tribului părinților săi.
8. Și fiecare fată, care are moștenire în oricare trib al copiilor lui Israel, să fie soție unuia din familia tribului tatălui ei, astfel încât copiii lui Israel să se bucure fiecare de moștenirea părinților săi.
9. Nici să nu se mute moștenirea de la *un* trib la alt trib; ci fiecare din triburile copiilor lui Israel să se țină lipit de propria lui moștenire.
10. Chiar precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel au făcut fiicele lui Țelofhad;
11. Căci Mahla, Tirța și Hogla și Milca și Noa, fiicele lui Țelofhad, s-au măritat cu fiii fraților părinților lor;
12. *Și* au fost măritate în familiile fiilor lui Manase, fiul lui Iosif; și moștenirea lor a rămas în tribul familiei părinților lor.
13. Acestea *sunt* poruncile și judecățile, pe care DOMNUL le-a poruncit prin mâna lui Moise, copiilor lui Israel în câmpiile lui Moab, lângă Iordan, *aproape* de Ierihon.

DEUTERONOM

CAPITOLUL

1 ACESTEA *sunt* cuvintele pe care le-a rostit Moise, întregului Israel, de partea aceasta a Iordanului în pustiu, în câmpia din dreptul *Mării* Roșii, între Paran și Tofel și Laban și Hațerot și Di-Zahab.
2. (Sunt unsprezece zile *de călătorie* de la Horeb pe calea Muntelui Seir până la Cades-Barnea).
3. Și s-a întâmplat în al patruzecilea an, în a unsprezecea lună, în prima *zi* a lunii, că Moise a vorbit copiilor lui Israel, conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a dat ca poruncă pentru ei;
4. După ce ucisese pe Sihon, împăratul amoriților, care locuia în Hesbon; și pe Og, împăratul Basanului, care locuia la Aștarot, în Edrei,
5. De partea aceasta a Iordanului, în țara Moabului, Moise a început să lămurească această lege, spunând:
6. DOMNUL Dumnezeul nostru ne-a vorbit la Horeb, spunând: Ați locuit destul de mult pe muntele acesta;
7. Întoarceți-vă și călătoriți și mergeți la muntele amoriților și la toate *locurile* apropiate de el, în câmpie, la dealuri și la vale și în sud și pe țărmul mării, în țara canaaniților și la Liban până la râul cel mare, râul Eufrat.
8. Iată, v-am pus țara înainte, intrați și stăpâniți țara pe care DOMNUL a jurat-*o* părinților voștri, Avraam, Isaac și Iacob, că le-o va da lor și seminței lor, după ei.
9. ¶ Și v-am vorbit în timpul acela, spunând: Nu vă pot purta singur,
10. DOMNUL Dumnezeul vostru v-a înmulțit și, iată, astăzi *sunteți* o mulțime ca stelele cerului.
11. (DOMNUL Dumnezeul părinților voștri să vă facă de o mie de ori mai mulți decât *sunteți* și să vă binecuvânteze, precum v-a promis!)
12. Cum să pot purta eu singur necazul vostru și povara voastră și cearta voastră?
13. Luați-vă bărbați înțelepți și înțelegători și cunoscuți printre triburile voastre și îi voi face conducători peste voi.
14. Și mi-ați răspuns și ați zis: Lucrul pe care l-ai spus să îl facem *este* bun.
15. Astfel că am luat pe mai marii triburilor voastre, bărbați înțelepți și cunoscuți, și i-am făcut capi peste voi, căpetenii peste mii și căpetenii peste sute și căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zeci și administratori printre triburile voastre,
16. Și am poruncit judecătorilor voștri în timpul acela, spunând: Ascultați *cauzele* dintre frații voștri și judecați cu dreptate între *fiecare* om și fratele său și străinul *care este* cu el.
17. Să nu fiți părtinitori în judecată, *ci* să ascultați atât pe cel mic cât și pe cel mare; să nu vă temeți de fața omului, pentru că judecata *este* a lui

Dumnezeu și cauza care este prea grea pentru voi să o aduceți la mine și o voi asculta.
18. Și v-am poruncit în timpul acela toate lucrurile pe care trebuie să le împliniți.
19. ¶ Și când am plecat de la Horeb, am mers prin tot pustiul acela mare și înfricoșător, pe care l-ați văzut pe calea spre muntele amoriților, precum ne-a poruncit DOMNUL Dumnezeul nostru; și am venit la Cades-Barnea.
20. Și v-am spus: Ați ajuns la muntele amoriților, pe care ni-l dă DOMNUL Dumnezeul nostru.
21. Iată, DOMNUL Dumnezeul tău a pus țara înaintea ta, urcă-te *și* stăpânește-*o*, precum ți-a spus DOMNUL Dumnezeul părinților tăi; nu te teme nici nu te descuraja.
22. Și v-ați apropiat toți de mine și ați spus: Să trimitem oameni înaintea noastră, să cerceteze țara pentru noi și să ne aducă știre din nou despre calea pe care să ne urcăm și despre cetățile la care vom ajunge.
23. Și spusa aceasta mi-a plăcut mult; și am luat doisprezece bărbați dintre voi, un *bărbat* din fiecare trib,
24. Și s-au întors și s-au urcat la munte și au venit până la Valea Eșcol și au cercetat-o.
25. Și au luat în mâinile lor din rodul țării și ni *l*-au adus jos; și ne-au adus știre din nou și au spus: *Este o* țară bună pe care ne-a dat-o DOMNUL Dumnezeul nostru.
26. Totuși nu ați voit să vă urcați, ci v-ați răzvrătit împotriva poruncii DOMNULUI Dumnezeul vostru.
27. Și ați cârtit în corturile voastre și ați spus: Pentru că DOMNUL ne urăște, ne-a scos din țara Egiptului, ca să ne dea în mâna amoriților, să ne nimicească.
28. Unde să ne urcăm? Frații noștri ne-au descurajat inima, spunând: Poporul *este* mai mare și mai înalt decât noi; cetățile *sunt* mari și cu ziduri până la cer; și mai mult, am văzut acolo pe copiii anachimilor.
29. Atunci v-am spus: Nu vă îngroziți, nici nu vă temeți de ei.
30. DOMNUL Dumnezeul vostru care merge înaintea voastră, el se va lupta pentru voi, conform cu tot ce a făcut pentru voi în Egipt, înaintea ochilor voștri;
31. Și în pustiu, unde ai văzut cum DOMNUL Dumnezeul tău te-a purtat, precum poartă un om pe fiul său, pe tot drumul pe care ați umblat, până ați ajuns în acest loc.
32. Totuși în acest lucru nu ați crezut pe DOMNUL Dumnezeul vostru,
33. Care a mers pe cale înaintea voastră, să cerceteze pentru voi un loc unde să vă înălțați corturile, noaptea în foc, să vă arate calea pe care să mergeți și ziua într-un nor.
34. Și DOMNUL a auzit vocea cuvintelor voastre și s-a înfuriat și a jurat, spunând:
35. Negreșit niciunul dintre acești oameni din această generație rea nu va vedea țara aceea bună, pe care am jurat să o dau părinților voștri,

36. În afară de Caleb, fiul lui Iefune, el o va vedea; și îi voi da pământul pe care a călcat, lui și fiilor lui, deoarece a urmat pe deplin pe DOMNUL.
37. Și DOMNUL s-a mâniat și pe mine, din cauza voastră, spunând: De asemenea nici tu nu vei intra acolo.
38. *Ci* Iosua, fiul lui Nun, care stă în picioare înaintea ta, el va intra acolo; încurajează-l, pentru că el va face pe Israel să o moștenească.
39. Mai mult, micuții voștri, despre care ați spus că vor fi o pradă și copiii voștri, care în acea zi nu au cunoscut între bine și rău, ei vor intra acolo și lor le-o voi da și o vor stăpâni.
40. Dar *cât despre* voi, întoarceți-vă și călătoriți în pustiu pe calea Mării Roșii.
41. Și ați răspuns și mi-ați zis: Am păcătuit împotriva DOMNULUI; ne vom urca și vom lupta, conform cu tot ceea ce ne-a poruncit DOMNUL Dumnezeul nostru. Și când v-ați încins fiecare cu armele sale de război, ați fost gata să vă urcați pe deal.
42. Și DOMNUL mi-a zis: Spune-le: Să nu vă urcați nici să nu luptați, ca să nu fiți loviți înaintea dușmanilor voștri, fiindcă eu nu *sunt* printre voi.
43. Astfel v-am vorbit, dar ați refuzat să ascultați și v-ați răzvrătit împotriva poruncii DOMNULUI și v-ați urcat înfumurați pe deal.
44. Și amoriții, care au locuit pe acel munte, au ieșit împotriva voastră și v-au urmărit, precum fac albinele, și v-au nimicit în Seir, până la Horma.
45. Și v-ați întors și ați plâns înaintea DOMNULUI, dar DOMNUL nu a dat ascultare vocii voastre, nici nu și-a plecat urechea spre voi.
46. Astfel că ați locuit în Cades multe zile, conform cu zilele cât ați stat *acolo*.

Capitolul 2

APOI ne-am întors și am călătorit în pustiu, pe calea Mării Roșii, precum mi-a vorbit DOMNUL și am înconjurat muntele Seir multe zile.
2. Și DOMNUL mi-a vorbit, spunând:
3. Destul ați înconjurat acest munte; întoarceți-vă spre nord.
4. Și poruncește poporului, spunând: Să treceți prin ținutul fraților voștri, copiii lui Esau, care locuiesc în Seir; și ei se vor teme de voi, de aceea aveți grijă de voi;
5. Nu vă luptați cu ei; deoarece nu vă voi da din țara lor, nu, nici cât lățimea piciorului, deoarece muntele Seir l-am dat în stăpânire lui Esau.
6. Să cumpărați de la ei hrană cu bani, ca să mâncați; și de asemenea să cumpărați de la ei apă cu bani, ca să beți.
7. Fiindcă DOMNUL Dumnezeul tău te-a binecuvântat în toate lucrările mâinii tale, el cunoaște mersul tău prin acest mare pustiu; în acești patruzeci de ani DOMNUL Dumnezeul tău *a fost* cu tine, nu ți-a lipsit nimic.
8. ¶ Și când am trecut pe alături de frații noștri, copiii lui Esau, care locuiau în Seir, prin calea câmpiei, de la Elat și de la Ețion-Gheber, ne-am întors și am trecut pe calea pustiului Moabului.

9. Și DOMNUL mi-a spus: Nu chinuiți pe moabiți; nici nu vă luptați cu ei în bătălie, pentru că nu îți voi da din țara lor *ca* stăpânire, căci am dat Arul copiilor lui Lot *ca* stăpânire.
10. Emimii locuiau acolo în trecut, un popor mare și numeros și înalt, ca anachimii;
11. Care au fost socotiți și *ei* uriași, ca anachimii, dar moabiții îi numesc emimi.
12. Horiții de asemenea locuiau înainte în Seir; dar copiii lui Esau i-au alungat, când i-au nimicit dinaintea lor și au locuit în locul lor, precum a făcut Israel în țara stăpânirii lui, pe care DOMNUL le-a dat-o.
13. Acum ridicați-vă și treceți pârâul Zered. Și am trecut pârâul Zered.
14. Și timpul în care am venit de la Cades-Barnea până am trecut pârâul Zered, *a fost* de treizeci și opt de ani, până a pierit toată generația bărbaților de război din mijlocul oștirii, precum DOMNUL le jurase.
15. Fiindcă într-adevăr mâna DOMNULUI a fost împotriva lor, ca să îi nimicească din mijlocul oștirii, până când au fost mistuiți.
16. Astfel s-a întâmplat, când toți bărbații de război au fost mistuiți și au murit din popor,
17. Că DOMNUL mi-a vorbit, spunând:
18. Să treci astăzi prin Ar, ținutul Moabului,
19. Și *când* te apropii de copiii lui Amon, să nu îi chinui nici să nu îi stârnești, pentru că nu îți voi da din țara copiilor lui Amon în stăpânire; deoarece am dat-o copiilor lui Lot *ca* stăpânire.
20. (Aceasta de asemenea era socotită o țară de uriași; uriașii locuiau în ea în vechime; și amoniții îi numesc zamzumimi;
21. Un popor mare și numeros și înalt, ca anachimii; dar DOMNUL i-a nimicit dinaintea lor și ei i-au alungat și au locuit în locul lor,
22. Precum a făcut copiilor lui Esau, care locuiau în Seir, când i-a nimicit pe horiți dinaintea lor; și i-au alungat și au locuit în locul lor până în ziua aceasta;
23. Și pe aviții care locuiau în Hațerim, până la Gaza, i-au nimicit caftoriții, care au ieșit din Caftor, și au locuit în locul lor.)
24. ¶ Ridicați-vă, călătoriți și treceți râul Arnon, iată, am dat în mâna ta pe Sihon amoritul, împăratul Hesbonului și țara lui; începe să *o* iei în stăpânire și luptă-te cu el în bătălie.
25. Astăzi voi începe să pun groaza de tine și teama de tine peste *toate* națiunile de sub tot cerul, care vor auzi mărturie despre tine și se vor cutremura și se vor chinui din cauza ta.
26. Și am trimis mesageri din pustiul Chedemot la Sihon, împăratul Hesbonului, cu cuvinte de pace, spunând:
27. Lasă-mă să trec prin țara ta, voi merge numai pe drumul mare; nu mă voi abate nici la dreapta nici la stânga.
28. Să îmi vinzi hrană pe bani, ca să mănânc; și să îmi dai apă pe bani, ca să beau; voi trece numai cu picioarele mele;
29. (Precum mi-au făcut copiii lui Esau care locuiesc în Seir și moabiții care locuiesc în Ar), până voi trece Iordanul în țara pe care ne-o dă DOMNUL Dumnezeul nostru.

30. Dar Sihon, împăratul Hesbonului, nu a voit să ne lase să trecem pe la el; fiindcă DOMNUL Dumnezeul tău i-a împietrit duhul și i-a înăsprit inima, ca să îl dea în mâna ta, ca în ziua aceasta.
31. Și DOMNUL mi-a spus: Iată, am început să dau pe Sihon și țara lui înaintea ta; începe să iei în stăpânire, ca să moștenești țara lui.
32. Atunci Sihon a ieșit împotriva noastră, el și tot poporul său, să lupte la Iahaț.
33. Și DOMNUL Dumnezeul nostru l-a predat înaintea noastră; și l-am lovit, pe el și pe copiii săi și pe tot poporul său.
34. Și în timpul acela am luat toate cetățile lui, am nimicit în întregime pe bărbați și pe femei și pe micuți, din fiecare cetate; nu am lăsat pe nimeni să rămână;
35. Numai vitele le-am luat ca pradă pentru noi și prada cetăților pe care le-am cucerit.
36. De la Aroer, care *este* pe malul râului Arnon, și *de la* cetatea care *este* lângă râu, până la Galaad, nu a fost nicio cetate prea tare pentru noi; DOMNUL Dumnezeul nostru ni le-a dat pe toate.
37. Numai de țara copiilor lui Amon nu te-ai apropiat, *nici* de vreun loc al râului Iaboc, nici de cetățile din munți, nici de tot ce ne-a spus DOMNUL Dumnezeul nostru.

Capitolul 3

ATUNCI ne-am întors și ne-am urcat pe calea spre Basan; și Og, împăratul Basanului, a ieșit împotriva noastră, el și tot poporul său, la bătălie la Edrei.
2. Și DOMNUL mi-a spus: Nu te teme de el, pentru că îl voi da în mâna ta, pe el și pe tot poporul lui și țara lui; și să îi faci precum i-ai făcut lui Sihon, împăratul amoriților, care locuia la Hesbon.
3. Astfel că DOMNUL Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre și pe Og, împăratul Basanului, și pe tot poporul lui, și l-am lovit, până nu i-a rămas niciunul.
4. Și în acel timp i-am luat toate cetățile, nu a fost cetate pe care nu am luat-o de la ei, șaizeci de cetăți, toată regiunea Argobului, împărăția lui Og, în Basan.
5. Toate aceste cetăți *erau* întărite cu ziduri înalte, porți și zăvoare, în afară de cetățile neîmprejmuite, foarte multe.
6. Și le-am nimicit în întregime, precum am făcut lui Sihon, împăratul Hesbonului, nimicind în întregime pe bărbați, pe femei și pe copii, din fiecare cetate.
7. Dar toate vitele și prada cetăților, le-am luat ca pradă pentru noi.
8. Și în acel timp am luat țara, care *era* dincoace de Iordan, din mâna celor doi împărați ai amoriților, de la râul Arnon până la muntele Hermon;
9. (Hermonul, Sidonienii îl numesc Sirion, iar amoriții îl numesc Senir);
10. Toate cetățile din câmpie și tot Galaadul și tot Basanul, până la Salca și Edrei, cetăți ale împărăției lui Og în Basan.

11. Fiindcă numai Og, împăratul Basanului, a rămas din rămășița uriașilor; iată, patul său era un pat de fier; nu *este* el în Raba copiilor lui Amon? Nouă coți *era* lungimea lui și patru coți lățimea lui, după cotul unui om.
12. ¶ Și această țară, *pe care* am stăpânit-o în acel timp, de la Aroer, care *este* lângă râul Arnon, și jumătatea muntelui Galaad și cetățile lui, le-am dat rubeniților și gadiților.
13. Și restul Galaadului și tot Basanul, *fiind* împărăția lui Og, le-am dat jumătății tribului lui Manase; toată regiunea Argobului, cu tot Basanul, care era numită țara uriașilor.
14. Iair, fiul lui Manase, a luat tot ținutul Argobului până la granițele lui Gheșuri și lui Maacati; și i-a numit după numele său: Basan Havot-Iair, până în ziua aceasta.
15. Și am dat Galaadul lui Machir.
16. Și rubeniților și gadiților le-am dat de la Galaad până la râul Arnon, jumătatea văii și granița până la râul Iaboc, *care este* granița copiilor lui Amon;
17. Câmpia de asemenea și Iordanul și ținutul *lui,* de la Chineret până la marea câmpiei, *adică* marea sărată, sub Asdot-Pisga spre est.
18. Și v-am poruncit în timpul acela, spunând: DOMNUL Dumnezeul vostru v-a dat țara aceasta ca să o stăpâniți; să treceți înarmați înaintea fraților voștri, copiii lui Israel, toți *care sunt* potriviți pentru război.
19. Dar soțiile voastre și micuții voștri și vitele voastre, (fiindcă știu că aveți multe vite), să rămână în cetățile voastre pe care vi le-am dat;
20. Până când DOMNUL va fi dat odihnă fraților voștri, ca și vouă, și *până când* vor stăpâni și ei țara pe care le-a dat-o DOMNUL Dumnezeul vostru dincolo de Iordan; și *apoi* să vă întoarceți fiecare la stăpânirea lui pe care v-am dat-o.
21. ¶ Și am poruncit lui Iosua în timpul acela, spunând: Ochii tăi au văzut tot ce DOMNUL Dumnezeul vostru a făcut acestor doi împărați, astfel va face DOMNUL tuturor împărățiilor prin care treci.
22. Să nu vă temeți de ei, pentru că DOMNUL Dumnezeul vostru va lupta pentru voi.
23. Și am implorat pe DOMNUL în acel timp, spunând:
24. Doamne Dumnezeule, tu ai început să arăți servitorului tău măreția ta și mâna ta cea tare, pentru că ce Dumnezeu *este* în cer sau pe pământ care să poată face conform cu lucrările tale și conform puterii tale?
25. Lasă-mă, te rog, să trec și să văd țara cea bună care *este* dincolo de Iordan, acel munte frumos și Libanul.
26. Dar DOMNUL era furios pe mine din cauza voastră și nu m-a ascultat; și DOMNUL mi-a spus: Îți ajunge atât; nu mai vorbi cu mine despre acest lucru.
27. Urcă-te pe vârful Pisga și ridică-ți ochii spre vest și spre nord și spre sud și spre est și privește-*o* cu ochii tăi, fiindcă nu vei trece acest Iordan.
28. Ci poruncește lui Iosua și încurajează-l și întărește-l; fiindcă el va trece înaintea acestui popor și îi va face să moștenească țara pe care o vei vedea.
29. Astfel noi am locuit în valea din dreptul Bet-Peorului.

Capitolul

4 ŞI acum dă ascultare, Israele, la statutele şi la judecăţile care vă învăţ, ca să *le* faceţi, ca să trăiţi şi să intraţi şi să stăpâniţi ţara pe care v-o dă DOMNUL Dumnezeul părinţilor voştri.
2. Să nu adăugaţi la cuvântul pe care vi-l poruncesc eu, nici să nu scădeţi din el, ca să păziţi poruncile DOMNULUI Dumnezeul vostru pe care vi le poruncesc.
3. Ochii voştri au văzut ce a făcut DOMNUL din cauza lui Baal-Peor; DOMNUL Dumnezeul tău a nimicit dintre voi pe toţi bărbaţii care l-au urmat pe Baal-Peor.
4. Dar voi, care v-aţi lipit de DOMNUL Dumnezeul vostru, *sunteţi* astăzi fiecare în viaţă.
5. Iată, v-am învăţat statute şi judecăţi, precum mi-a poruncit DOMNUL Dumnezeul meu, ca astfel să faceţi în ţara în care intraţi să o stăpâniţi.
6. Ţineţi-*le* de aceea şi faceţi-*le*, pentru că aceasta *este* înţelepciunea voastră şi înţelegerea voastră înaintea ochilor naţiunilor care vor auzi toate aceste statute şi vor spune: Cu adevărat această naţiune mare *este* un popor înţelept şi priceput.
7. Fiindcă ce naţiune *este atât de* mare şi *să aibă* pe Dumnezeu *atât* de aproape de ei, precum *este* DOMNUL Dumnezeul nostru în orice îl chemăm?
8. Şi ce naţiune *este atât de* mare, încât să aibă statute şi judecăţi *atât de* drepte ca toată legea aceasta, pe care o pun în această zi înaintea voastră?
9. Numai ia seama la tine însuţi şi păzeşte-ţi sufletul cu atenţie, ca nu cumva să uiţi lucrurile pe care ochii tăi le-au văzut, şi să se depărteze de inima ta în toate zilele vieţii tale, ci să le predai fiilor tăi şi fiilor fiilor tăi;
10. *Mai ales* în ziua când ai stat în picioare înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău în Horeb, când DOMNUL mi-a spus: Adună-mi poporul şi îi voi face să audă cuvintele mele, ca să înveţe să se teamă de mine în toate zilele cât vor trăi pe pământ şi să îi înveţe pe copiii lor.
11. Şi v-aţi apropiat şi aţi stat în picioare la poalele muntelui; şi muntele ardea cu foc până în inima cerului, cu întuneric, nori şi întuneric adânc.
12. Şi DOMNUL v-a vorbit din mijlocul focului; aţi auzit vocea cuvintelor, dar nu aţi văzut nicio înfăţişare, *aţi auzit* numai o voce.
13. Şi el v-a spus legământul său, pe care v-a poruncit să îl împliniţi, *adică* cele zece porunci; şi le-a scris pe două table de piatră.
14. Şi DOMNUL mi-a poruncit în acel timp să vă învăţ statute şi judecăţi, să le împliniţi în ţara în care treceţi să o stăpâniţi.
15. De aceea luaţi bine seama la voi, pentru că nu aţi văzut niciun fel de înfăţişare în ziua *în care* v-a vorbit DOMNUL în Horeb, din mijlocul focului,
16. Ca nu cumva să *vă* stricaţi şi să vă faceţi chip cioplit, înfăţişarea vreunui chip, asemănarea unei părţi bărbăteşti sau femeieşti,
17. Asemănare a oricărui animal de pe pământ, asemănare a oricărei păsări înaripate care zboară în văzduh,
18. Asemănare a oricărei târâtoare care se târăşte pe pământ, asemănare a oricărui peşte care *este* în apele de sub pământ,

19. Și ca nu cumva să îți ridici ochii spre cer și când vezi soarele și luna și stelele, *adică* toată oștirea cerului, să fii împins să te închini la ele și să le servești, celor pe care DOMNUL Dumnezeul tău le-a împărțit tuturor națiunilor de sub tot cerul.
20. Dar DOMNUL v-a luat și v-a scos din cuptorul de fier, din Egipt, să îi fiți un popor al moștenirii, precum *sunteți* în această zi.
21. Mai mult, DOMNUL s-a mâniat pe mine din cauza voastră și a jurat că eu nu voi trece Iordanul și nu voi intra în acea țară bună, pe care DOMNUL Dumnezeul tău ți-o dă *ca* moștenire,
22. Ci eu trebuie să mor în țara aceasta, nu trebuie să trec peste Iordan, dar voi să treceți dincolo și să stăpâniți această țară bună.
23. Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să uitați legământul DOMNULUI Dumnezeul vostru, pe care l-a făcut cu voi, și să vă faceți un chip cioplit, *sau* asemănarea vreunui *lucru*, ceea ce DOMNUL Dumnezeul tău ți-a interzis.
24. Fiindcă DOMNUL Dumnezeul tău *este* un foc mistuitor, un Dumnezeu gelos.
25. După ce vei naște copii și copii ai copiilor și după ce veți fi rămas mult în țară și *vă* veți strica și vă veți face un chip cioplit, *sau* o asemănare a ceva, și veți face rău înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, pentru a-l provoca la mânie;
26. Iau astăzi cerul și pământul ca martori împotriva voastră, că veți pieri curând în întregime din țara în care treceți Iordanul, ca să o stăpâniți; nu *vă* veți lungi zilele în ea, ci veți fi nimiciți în întregime.
27. Și DOMNUL vă va împrăștia printre națiuni și veți rămâne puțini la număr printre păgânii, la care DOMNUL vă va conduce.
28. Și acolo veți servi *unor* dumnezei, lucrarea mâinilor oamenilor, lemn și piatră, care nici nu văd, nici nu aud, nici nu mănâncă, nici nu miros.
29. Dar dacă de acolo vei căuta pe DOMNUL Dumnezeul tău, *îl* vei găsi, dacă îl vei căuta cu toată inima ta și cu tot sufletul tău.
30. Când vei fi în necaz și toate aceste lucruri vor fi venit asupra ta, în zilele de pe urmă, dacă te întorci la DOMNUL Dumnezeul tău și vei face ce poruncește vocea lui;
31. (Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău *este* un Dumnezeu milostiv), el nu te va părăsi, nici nu te va nimici, nici nu va uita legământul părinților tăi pe care li l-a jurat.
32. Pentru că, întreabă acum despre zilele care au trecut, care au fost înainte de tine, din ziua în care l-a creat Dumnezeu pe om pe pământ și *întreabă* de la o margine a cerului până la cealaltă, dacă a mai fost *ceva* ca acest lucru mare, sau dacă s-a mai auzit *altceva* asemenea lui?
33. A *mai* auzit *vreun* popor vocea lui Dumnezeu vorbind din mijlocul focului, precum ai auzit tu, și să trăiască?
34. Sau a încercat Dumnezeu să meargă *și* să își ia o națiune din mijlocul *altei* națiuni, prin ispitiri, prin semne și prin minuni și prin război și printr-o mână tare și printr-un braț întins și prin mari înfricoșări, conform cu tot ce a făcut DOMNUL Dumnezeul vostru pentru voi în Egipt înaintea ochilor tăi?

35. Ţie ţi s-a arătat, ca să cunoşti că DOMNUL, el *este* Dumnezeu, nu *este* altul în afară de el.
36. Din cer te-a făcut să auzi vocea lui, ca să te instruiască şi pe pământ ţi-a arătat focul său cel mare; şi ai auzit cuvintele lui din mijlocul focului.
37. Şi pentru că a iubit pe părinţii tăi, de aceea a ales sămânţa lor după ei şi te-a scos din Egipt înaintea ochilor lui cu puterea lui cea mare;
38. Ca să alunge dinaintea ta naţiuni mai mari şi mai puternice decât tine, ca să te aducă înăuntru, să îţi dea ţara lor *ca* moştenire, precum *este* în ziua aceasta.
39. Să ştii dar astăzi şi ia aminte în inima ta, că DOMNUL, el *este* Dumnezeu în cer deasupra şi peste pământul de jos, nu *este* altul.
40. Să ţii de aceea statutele lui şi poruncile lui, pe care ţi le poruncesc astăzi, ca să îţi fie bine, ţie şi copiilor tăi după tine, şi să îţi lungeşti zilele *tale* pe pământul, pe care DOMNUL Dumnezeul tău ţi-l dă ţie pentru totdeauna.
41. ¶ Atunci Moise a despărţit trei cetăţi de partea aceasta a Iordanului, spre răsăritul soarelui,
42. Ca ucigaşul, care l-a ucis fără intenţie pe aproapele său şi nu l-a urât mai înainte, să fugă acolo; şi fugind într-una din aceste cetăţi, să trăiască,
43. *Adică,* Beţer în pustiu, în ţinutul podişului, pentru rubeniţi; şi Ramotul în Galaad, pentru gadiţi; şi Golan în Basan, pentru manasiţi.
44. Şi aceasta *este* legea pe care a pus-o Moise înaintea copiilor lui Israel,
45. Acestea *sunt* mărturiile şi statutele şi judecăţile, pe care Moise le-a vorbit copiilor lui Israel, după ce au ieşit din Egipt,
46. De această parte a Iordanului, în valea din dreptul Bet-Peorului, în ţara lui Sihon, împăratul amoriţilor, care locuia la Hesbon, pe care Moise şi copiii lui Israel l-au bătut, după ce au ieşit din Egipt,
47. Şi au stăpânit ţara lui şi ţara lui Og, împăratul Basanului, doi împăraţi ai amoriţilor, care *erau* dincoace de Iordan, spre răsăritul soarelui;
48. De la Aroer, care *este* pe malul râului Arnon, până la Muntele Sion, care *este* Hermon,
49. Şi toată câmpia de dincoace de Iordan spre est, chiar până la marea câmpiei, sub izvoarele lui Pisga.

Capitolul 5

ŞI Moise a chemat tot Israelul şi le-a spus: Ascultă, Israele, statutele şi judecăţile pe care le vorbesc astăzi în urechile voastre, ca să le învăţaţi şi să le ţineţi şi să le împliniţi.
2. DOMNUL Dumnezeul nostru a făcut cu noi un legământ în Horeb.
3. Nu cu părinţii noştri a făcut DOMNUL acest legământ, ci cu noi, *adică* cu noi, toţi aceştia care *suntem* în viaţă astăzi.
4. DOMNUL a vorbit cu voi faţă în faţă pe munte, din mijlocul focului,
5. (Eu stăteam în timpul acela între DOMNUL şi voi, ca să vă arăt cuvântul DOMNULUI, pentru că vă temeaţi din cauza focului şi nu v-aţi urcat pe munte), spunând:

6. ¶ Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul tău care te-am scos din țara Egiptului, din casa robiei.
7. Să nu ai alți dumnezei în afară de mine.
8. Să nu îți faci chip cioplit *sau* vreo asemănare a ceea ce *este* sus în cer, sau a ceea ce *este* jos pe pământ sau a ceea ce *este* în apele de sub pământ,
9. Să nu te prosterni înaintea lor, nici să nu le servești, pentru că eu, DOMNUL Dumnezeul tău, *sunt* un Dumnezeu gelos, cercetând nelegiuirea părinților peste copii până la a treia și a patra *generație* a celor care mă urăsc,
10. Și arătând milă la mii dintre cei care mă iubesc și păzesc poruncile mele.
11. Să nu iei în deșert numele DOMNULUI Dumnezeul tău, pentru că DOMNUL nu *îl* va considera nevinovat pe cel care ia în deșert numele lui.
12. Ține ziua sabatului ca să o sfințești, precum ți-a poruncit DOMNUL Dumnezeul tău.
13. Lucrează șase zile și fă toată munca ta;
14. Dar ziua a șaptea *este* sabatul pentru DOMNUL Dumnezeul tău; să nu faci nicio lucrare, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici servitorul tău, nici servitoarea ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreuna dintre vitele tale, nici străinul tău care *este* înăuntrul porților tale, ca să se odihnească și servitorul tău și servitoarea ta, la fel ca tine.
15. Și amintește-ți că ai fost servitor în țara Egiptului și *că* DOMNUL Dumnezeul tău te-a scos de acolo cu mână tare și cu braț întins; de aceea ți-a poruncit DOMNUL Dumnezeul tău să ții ziua sabatului.
16. Onorează pe tatăl tău și pe mama ta, precum ți-a poruncit DOMNUL Dumnezeul tău, ca să ți se lungească zilele și ca să îți meargă bine, în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău.
17. Să nu ucizi.
18. Nici să nu comiți adulter.
19. Nici să nu furi.
20. Nici să nu depui mărturie falsă împotriva aproapelui tău.
21. Nici să nu dorești soția aproapelui tău, nici să nu poftești casa aproapelui tău, câmpul său, sau servitorul lui sau servitoarea lui, boul lui sau măgarul lui, sau *ceva* din ce *este* al aproapelui tău.
22. Aceste cuvinte le-a vorbit DOMNUL către toată adunarea voastră, pe munte, din mijlocul focului, din nor și din întuneric gros, cu voce tare, și nu a mai adăugat nimic. Și le-a scris pe două table de piatră și mi le-a dat mie.
23. ¶ Și s-a întâmplat, când ați auzit vocea din mijlocul întunericului, (fiindcă muntele ardea cu foc), că v-ați apropiat de mine, *adică* toți capii triburilor voastre și bătrânii voștri;
24. Și ați spus: Iată, DOMNUL Dumnezeul nostru ne-a arătat gloria sa și măreția sa și i-am auzit vocea din mijlocul focului; am văzut astăzi că Dumnezeu vorbește cu omul și *omul* trăiește.
25. Și acum pentru ce să murim? Pentru că acest foc mare ne va mistui, dacă vom mai auzi vocea DOMNULUI Dumnezeul nostru vom muri.
26. Fiindcă cine *este acela*, ca noi, din toată făptura, care a auzit vocea Dumnezeului cel viu vorbind din mijlocul focului, și a trăit?

27. Apropie-te tu și auzi tot ce va spune DOMNUL Dumnezeul nostru și vorbește-ne tu, tot ce îți va vorbi DOMNUL Dumnezeul nostru; și vom auzi și vom face.
28. Și DOMNUL a auzit vocea cuvintelor voastre, când mi-ați vorbit, și DOMNUL mi-a spus: Am auzit vocea cuvintelor acestui popor, pe care le-a spus către tine, bine au spus tot ce au spus.
29. O, de ar fi în ei o astfel de inimă, ca să se teamă de mine și să păzească întotdeauna toate poruncile mele, ca să le fie bine, lor și copiilor lor, pentru totdeauna!
30. Du-te, spune-le: Întoarceți-vă la corturile voastre.
31. Dar cât despre tine, stai aici lângă mine și îți voi spune toate poruncile și statutele și judecățile care să îi înveți să *le* împlinească în țara pe care le-o dau să o stăpânească.
32. Să luați seama să faceți de aceea precum v-a poruncit DOMNUL Dumnezeul vostru, să nu vă abateți la dreapta sau la stânga.
33. Să umblați în toate căile pe care vi le-a poruncit DOMNUL Dumnezeul vostru, ca să trăiți și *să vă fie* bine și *să vă* lungiți zilele în țara pe care o veți stăpâni.

Capitolul 6

ACUM acestea *sunt* poruncile, statutele și judecățile, pe care a poruncit DOMNUL Dumnezeul vostru să vă învăț să *le* împliniți în țara în care mergeți să o stăpâniți;
2. Ca să te temi de DOMNUL Dumnezeul tău, să ții toate statutele lui și poruncile lui, pe care ți le poruncesc, tu și fiul tău și fiul fiului tău, în toate zilele vieții tale; și ca să ți se lungească zilele.
3. Ascultă de aceea, Israele, și ia seama să *le* împlinești; ca să îți fie bine și ca să crești foarte mult, precum ți-a spus DOMNUL Dumnezeul părinților tăi, în țara în care curge lapte și miere.
4. Ascultă, Israele, DOMNUL Dumnezeul nostru *este* un singur DOMN;
5. Și să iubești pe DOMNUL Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.
6. Și aceste cuvinte, pe care ți le poruncesc astăzi, să fie în inima ta;
7. Și să le întipărești în copiii tăi și să vorbești despre ele când șezi în casa ta și când mergi pe cale și când te culci și când te scoli.
8. Și să le legi ca semn pe mâna ta și să îți fie ca fruntarii între ochii tăi.
9. Și să le scrii pe ușorii casei tale și la porțile tale.
10. Și se va întâmpla, când DOMNUL Dumnezeul tău te va fi adus în țara pe care a jurat-o părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, că îți va da cetăți mari și frumoase, pe care nu tu le-ai zidit,
11. Și case pline de toate bunătățile, pe care nu tu le-ai umplut, și fântâni săpate, pe care nu tu le-ai săpat, vii și măslini, pe care nu tu i-ai sădit; după ce vei mânca și te vei sătura,
12. Ia seama ca nu cumva să uiți pe DOMNUL, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.

13. Să te temi de DOMNUL Dumnezeul tău și să îi servești și să juri pe numele lui.
14. Să nu umblați după alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor care *sunt* împrejurul vostru;
15. (Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău *este* un Dumnezeu gelos printre voi) ca nu cumva să se aprindă mânia DOMNULUI Dumnezeul tău împotriva ta și să te nimicească de pe fața pământului.
16. Să nu ispitiți pe DOMNUL Dumnezeul vostru, precum l-ați ispitit la Masa.
17. ¶ Să păziți cu atenție poruncile DOMNULUI Dumnezeul vostru și mărturiile lui și statutele lui, pe care ți le-a poruncit.
18. Și să faci *ce este* drept și bine înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îți fie bine și să intri și să stăpânești țara cea bună, pe care DOMNUL a jurat-o părinților tăi,
19. Alungând pe toți dușmanii tăi dinaintea ta, precum a vorbit DOMNUL.
20. *Și* când te va întreba fiul tău în viitor, spunând: Ce *înseamnă* mărturiile și statutele și judecățile pe care vi le-a poruncit DOMNUL Dumnezeul nostru?
21. Atunci să spui fiului tău: Eram robi ai lui Faraon în Egipt; și DOMNUL ne-a scos din Egipt cu mână puternică,
22. Și înaintea ochilor noștri DOMNUL a arătat semne și minuni mari și grozave asupra Egiptului, asupra lui Faraon și asupra întregii lui case,
23. Și ne-a scos de acolo, ca să ne aducă aici, să ne dea țara pe care a jurat-o părinților noștri.
24. Și DOMNUL ne-a poruncit să împlinim toate aceste statute, să ne temem de DOMNUL Dumnezeul nostru, spre binele nostru totdeauna, ca să ne păstreze în viață, ca în ziua aceasta.
25. Și aceasta va fi dreptatea noastră, dacă vom lua seama să împlinim toate aceste porunci înaintea DOMNULUI Dumnezeul nostru, precum ne-a poruncit.

Capitolul 7

CÂND te va aduce DOMNUL Dumnezeul tău în țara în care intri să o stăpânești și va fi dat afară dinaintea ta multe națiuni: pe hetiți și pe ghirgasiți și pe amoriți și pe canaaniți și pe fereziți și pe heviți și pe iebusiți, șapte națiuni mai mari și mai tari decât tine;
2. Și când le va preda DOMNUL Dumnezeul tău înaintea ta, să le lovești *și* să le nimicești în întregime, să nu faci legământ cu ele, nici să nu ai milă de ele,
3. Nici să nu te încuscrești cu ele; să nu dai pe fiica ta fiului său, nici să nu iei pe fiica lui pentru fiul tău.
4. Pentru că ele ar întoarce pe fiul tău de la a mă urma, ca să servească altor dumnezei, astfel mânia DOMNULUI se va aprinde împotriva voastră și te-ar nimici deodată.
5. Ci astfel să vă purtați cu ei: să le distrugeți altarele și să le sfărâmați idolii și să le tăiați dumbrăvile și să le ardeți cu foc chipurile cioplite.

6. Pentru că tu *ești* un popor sfânt pentru DOMNUL Dumnezeul tău;
DOMNUL Dumnezeul tău te-a ales să îi fii un popor special, peste toate
popoarele care *sunt* pe fața pământului.
7. DOMNUL nu și-a pus dragostea peste voi, nici nu v-a ales, pentru că
erați mai mulți la număr decât orice alt popor, pentru că voi *ați fost* cel
mai mic dintre toate popoarele,
8. Ci pentru că DOMNUL v-a iubit și pentru că el voiește să țină
jurământul pe care l-a jurat părinților voștri, de aceea v-a scos DOMNUL
cu mână tare și v-a răscumpărat din casa robilor, din mâna lui Faraon,
împăratul Egiptului.
9. Să știi de aceea că DOMNUL Dumnezeul tău, el *este* Dumnezeu,
Dumnezeul cel credincios, care ține legământul și mila până la o mie de
generații față de cei care îl iubesc și păzesc poruncile lui;
10. Și răsplătește în față celor care îl urăsc, spre a-i nimici; el nu dă nicio
amânare celui care îl urăște, el îi va răsplăti în față.
11. Să ții de aceea poruncile și statutele și judecățile, pe care ți le poruncesc
astăzi, pentru a le împlini.
12. ¶ De aceea se va întâmpla, dacă dați ascultare acestor judecăți și le țineți
și le împliniți, că DOMNUL Dumnezeul tău va ține față de tine legământul
și mila pe care le-a jurat părinților tăi,
13. Și te va iubi și te va binecuvânta și te va înmulți, de asemenea, va
binecuvânta rodul pântecelui tău și rodul țării tale, grânele tale și vinul
tău și untdelemnul tău, fătul vacii tale și turmele oilor tale, în țara pe care
a jurat părinților tăi că ți-o va da.
14. Vei fi binecuvântat mult peste toate popoarele, nu va fi printre voi parte
bărbătească și parte femeiască stearpă, nici printre vitele tale.
15. Și DOMNUL va îndepărta de la tine orice boală și nu va pune peste
tine niciuna dintre bolile rele ale Egiptului, pe care le cunoști, ci le va pune
peste toți *cei* care te urăsc.
16. Și să nimicești toate popoarele pe care ți le va da DOMNUL Dumnezeul
tău; ochiul tău să nu aibă milă de ele, nici să nu servești dumnezeilor lor,
pentru că aceasta *va fi* o cursă pentru tine.
17. Dacă vei spune în inima ta: Aceste națiuni *sunt* mai mari decât mine,
cum le voi putea alunga?
18. Să nu te temi de ele, *ci* să îți aduci bine aminte ce a făcut DOMNUL
Dumnezeul tău lui Faraon și întregului Egipt;
19. De ispitirile cele mari pe care ochii tăi le-au văzut și *de* miracolele și
minunile și mâna cea tare și brațul cel întins, cu care te-a scos DOMNUL
Dumnezeul tău; astfel va face DOMNUL Dumnezeul tău tuturor popoarelor
de care te temi.
20. Mai mult, DOMNUL Dumnezeul tău va trimite și viespea împotriva
lor, până vor pieri cei care au rămas și cei care se ascund dinaintea ta vor
fi nimiciți.
21. Nu te înspăimânta de ei, pentru că DOMNUL Dumnezeul tău *este*
printre voi un Dumnezeu mare și înfricoșător.

22. Și DOMNUL Dumnezeul tău va înlătura aceste națiuni dinaintea ta, încetul cu încetul; nu vei putea să le nimicești deodată, ca nu cumva să se înmulțească fiarele câmpului peste tine.
23. Dar DOMNUL Dumnezeul tău le va da înaintea ta și le va nimici cu nimicire mare până vor fi nimicite.
24. Și va da pe împărații lor în mâna ta și tu să nimicești numele lor de sub cer, nimeni nu va putea sta înaintea ta până îi vei fi nimicit.
25. Să ardeți în foc chipurile cioplite ale dumnezeilor lor; să nu dorești aurul și argintul *care este* pe ele, nici să nu *îl* iei la tine, ca nu cumva să fii prins în cursă prin ele, pentru că aceasta *este* o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău.
26. Nici să nu aduci o urâciune în casa ta, ca nu cumva să fii și tu blestemat ca ea, *ci* să o urăști cu totul și să o dețești cu totul, pentru că *este* un lucru blestemat.

Capitolul 8

LUAȚI seama să împliniți toate poruncile pe care ți le poruncesc astăzi, ca să trăiți și să vă înmulțiți și să intrați și să stăpâniți țara pe care a jurat-o DOMNUL părinților voștri.
2. Și să îți amintești de tot drumul pe care te-a condus DOMNUL Dumnezeul tău în acești patruzeci de ani în pustiu, ca să te umilească *și* să te încerce, ca să cunoască ce *este* în inima ta, dacă vei păzi poruncile lui sau nu.
3. Și te-a umilit și a suferit să flămânzești, și te-a hrănit cu mana pe care nu ai cunoscut-o *și* nici părinții tăi nu au cunoscut-o, ca să te facă să cunoști că omul nu trăiește numai cu pâine, ci omul trăiește cu fiecare *cuvânt* care iese din gura DOMNULUI.
4. Îmbrăcămintea nu s-a învechit pe tine, nici piciorul tău nu s-a umflat, în acești patruzeci de ani.
5. Să iei aminte de asemenea în inima ta, că, precum un om disciplinează pe fiul său, *astfel* DOMNUL Dumnezeul tău te disciplinează pe tine.
6. De aceea să păzești poruncile DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să umbli în căile lui și să te temi de el.
7. Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău te duce într-o țară bună, o țară cu pâraie de apă, cu izvoare și cu *ape* adânci care țâșnesc din văi și dealuri;
8. O țară cu grâu și orz și vii și smochini și rodii; o țară cu măslini și miere;
9. O țară în care vei mânca pâine fără sărăcie, nu vei duce lipsă de nimic în ea; o țară ale cărei pietre *sunt* fier și din ale cărei dealuri vei săpa aramă.
10. ¶ După ce vei mânca și te vei sătura, să binecuvântezi pe DOMNUL Dumnezeul tău pentru țara bună pe care ți-a dat-o.
11. Ia seama să nu uiți pe DOMNUL Dumnezeul tău, nepăzind poruncile lui și judecățile lui și statutele lui, pe care ți le poruncesc astăzi,
12. Ca nu cumva *după ce* vei mânca și te vei sătura și ți-ai construit case frumoase și locuiești *în ele*,
13. Și *după ce* ți se vor înmulți cirezile și turmele și argintul tău și aurul tău vor fi înmulțite și tot ce ai va fi înmulțit,

14. Atunci să ți se înalțe inima și să uiți pe DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei,
15. Care te-a condus prin pustiul cel mare și înfricoșător, *în care erau* șerpi înfocați și scorpioni și secetă, unde nu *era* apă; care ți-a scos apă din stânca de cremene;
16. Care te-a hrănit în pustiu cu mana, pe care nu au cunoscut-o părinții tăi, ca să te umilească și să te încerce, ca să îți facă bine la sfârșitul tău;
17. Și să spui în inima ta: Puterea mea și tăria mâinii *mele* mi-au dobândit această bogăție,
18. Ci să îți amintești de DOMNUL Dumnezeul tău, pentru că el este acela care îți dă putere să dobândești bogăție, ca să întemeieze legământul său, pe care l-a jurat părinților tăi, *ca* în ziua aceasta.
19. Și se va întâmpla, dacă îl uiți numai puțin pe DOMNUL Dumnezeul tău și umbli după alți dumnezei și le servești și te închini lor, mărturisesc astăzi împotriva voastră, că negreșit veți pieri.
20. Precum națiunile pe care le-a nimicit DOMNUL dinaintea voastră, astfel veți pieri *și* voi, deoarece ați refuzat să ascultați de vocea DOMNULUI Dumnezeul vostru.

Capitolul 9

ASCULTĂ, Israele: Astăzi treci Iordanul, ca să intri să stăpânești națiuni mai mari și mai tari decât tine, cetăți mari și întărite până la cer,
2. Un popor mare și înalt, copiii anachimilor, pe care îi cunoști și *despre care* ai auzit *spunându-se*: Cine poate sta înaintea fiilor lui Anac?
3. Înțelege de aceea astăzi, că DOMNUL Dumnezeul tău *este* cel care trece înaintea ta; *ca* un foc mistuitor îi va nimici el și îi va supune înaintea ta; astfel îi vei alunga și îi vei nimici repede, precum ți-a spus DOMNUL.
4. Să nu vorbești în inima ta, după ce DOMNUL Dumnezeul tău îi va fi alungat dinaintea ta, spunând: Pentru dreptatea mea m-a adus DOMNUL să stăpânesc această țară, căci pentru stricăciunea acestor națiuni le alungă DOMNUL dinaintea ta.
5. Nu pentru dreptatea ta sau pentru integritatea inimii tale intri tu să stăpânești țara lor, ci pentru stricăciunea acestor națiuni le alungă DOMNUL Dumnezeul tău dinaintea ta și pentru a împlini cuvântul, pe care l-a jurat DOMNUL către părinții tăi: Avraam, Isaac și Iacob.
6. Să înțelegi de aceea, că nu pentru dreptatea ta îți dă DOMNUL Dumnezeul tău această țară bună ca să o stăpânești, pentru că tu *ești* un popor îndărătnic.
7. ¶ Amintește-ți *și* nu uita cum l-ai provocat la furie pe DOMNUL Dumnezeul tău în pustiu, din ziua în care ai ieșit din țara Egiptului, până ați venit la locul acesta, ați fost răzvrătiți împotriva DOMNULUI.
8. De asemenea la Horeb ați provocat la furie pe DOMNUL, astfel încât DOMNUL s-a mâniat pe voi ca să vă nimicească.
9. Când m-am urcat pe munte să primesc tablele de piatră, tablele legământului pe care l-a făcut DOMNUL cu voi, atunci am rămas pe munte

patruzeci de zile și patruzeci de nopți, nu am mâncat pâine nici nu am băut apă;
10. Și DOMNUL mi-a dat două table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu; și pe ele *era scris* conform cu toate cuvintele, pe care vi le-a vorbit DOMNUL pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării.
11. Și s-a întâmplat la sfârșitul celor patruzeci de zile și patruzeci de nopți, *că* DOMNUL mi-a dat cele două table de piatră, *adică* tablele legământului.
12. Și DOMNUL mi-a spus: Ridică-te, coboară-te repede de aici, pentru că poporul tău, pe care l-ai scos din Egipt, *s*-a stricat; repede s-au abătut de la calea, pe care le-am poruncit-o, și-au făcut un chip turnat.
13. Mai mult, DOMNUL mi-a vorbit, spunând: Am văzut poporul acesta și, iată, este un popor îndărătnic,
14. Lasă-mă să îi nimicesc și să le șterg numele de sub cer și voi face din tine o națiune mai puternică și mai mare decât ei.
15. Astfel m-am întors și am coborât de pe munte și muntele ardea cu foc; și cele două table ale legământului *erau* în amândouă mâinile mele.
16. Și am privit și, iată, ați păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeul vostru, v-ați făcut un vițel turnat; repede v-ați abătut de la calea pe care v-a poruncit-o DOMNUL.
17. Și am luat cele două table și le-am aruncat din amândouă mâinile mele și le-am spart înaintea ochilor voștri.
18. Și m-am prosternat înaintea DOMNULUI, ca întâia dată, patruzeci de zile și patruzeci de nopți, nici nu am mâncat pâine, nici nu am băut apă, din cauza tuturor păcatelor voastre pe care le-ați păcătuit, făcând ce este stricat înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îl provocați la mânie.
19. Pentru că m-am temut de mânia și de furia aprinsă cu care s-a înfuriat DOMNUL împotriva voastră să vă nimicească. Dar DOMNUL mi-a dat ascultare și în timpul acela.
20. Și DOMNUL s-a mâniat pe Aaron, ca să îl nimicească, dar m-am rugat și pentru Aaron în același timp.
21. Și am luat păcatul vostru, vițelul pe care l-ați făcut, și l-am ars în foc și l-am zdrobit foarte mărunt, până a fost mărunt ca praful; și i-am aruncat praful în pârâul care cobora din munte.
22. Și la Tabera și la Masa și la Chibrot-Hataava, ați provocat la furie pe DOMNUL.
23. De asemenea când v-a trimis DOMNUL de la Cades-Barnea, spunând: Urcați-vă și stăpâniți țara pe care v-am dat-o, atunci v-ați răzvrătit împotriva poruncii DOMNULUI Dumnezeul vostru și nu l-ați crezut și nu ați dat ascultare vocii lui.
24. Ați fost răzvrătiți împotriva DOMNULUI din ziua în care v-am cunoscut.
25. Astfel m-am prosternat înaintea DOMNULUI patruzeci de zile și patruzeci de nopți, cum m-am prosternat *prima dată*, pentru că DOMNUL a spus că voiește să vă nimicească.

26. M-am rugat de aceea DOMNULUI și am spus: Doamne Dumnezeule, nu nimici poporul tău și moștenirea ta, pe care ai răscumpărat-o prin măreția ta, pe care l-ai scos din Egipt cu mână tare.
27. Amintește-ți de servitorii tăi, Avraam, Isaac și Iacob; nu privi la încăpățânarea acestui popor, nici la stricăciunea lui, nici la păcatul lui;
28. Ca nu cumva țara din care ne-ai scos să spună: Pentru că DOMNUL nu a fost în stare să îi ducă în țara pe care le-a promis-o și pentru că i-a urât, i-a scos ca să îi ucidă în pustiu.
29. Totuși ei *sunt* poporul tău și moștenirea ta, pe care ai scos-o prin puterea ta cea mare și prin brațul tău cel întins.

Capitolul 10

ÎN timpul acela DOMNUL mi-a spus: Ciopleşte-ți două table de piatră ca cele dintâi și urcă-te la mine pe munte și fă-ți un chivot de lemn.
2. Și eu voi scrie pe table cuvintele care erau pe primele table pe care le-ai spart, iar tu să le pui în chivot.
3. Și am făcut un chivot *din* lemn de salcâm și am cioplit două table de piatră ca cele dintâi și am urcat pe munte, având cele două table în mâna mea.
4. Și a scris pe table, conform cu prima scriere, cele zece porunci, pe care le-a vorbit DOMNUL către voi pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării, și DOMNUL mi le-a dat.
5. Și m-am întors și am coborât de pe munte și am pus tablele în chivotul pe care l-am făcut; și ele sunt acolo, precum mi-a poruncit DOMNUL.
6. Și copiii lui Israel au început călătoria de la Beerotul copiilor lui Iaacan la Mosera; acolo a murit Aaron și acolo a fost îngropat; și Eleazar, fiul său, a servit în locul său în serviciul preotului.
7. De aici au început călătoria la Gudgoda; și de la Gudgoda la Iotbat, o țară cu râuri de apă.
8. În timpul acela DOMNUL a separat tribul lui Levi, să poarte chivotul legământului DOMNULUI, să stea înaintea DOMNULUI ca să îi servească și să binecuvânteze în numele lui, până în această zi.
9. De aceea Levi nu are nici parte nici moștenire cu frații săi; DOMNUL *este* moștenirea lui, conform cu ce i-a promis DOMNUL Dumnezeul tău.
10. Și am stat pe munte, ca și prima dată, patruzeci de zile și patruzeci de nopți; și DOMNUL mi-a dat ascultare și atunci, *și* DOMNUL nu a voit să te nimicească.
11. Și DOMNUL mi-a spus: Ridică-te, începe-*ți* călătoria înaintea poporului, ca să intre și să stăpânească țara, pe care am jurat-o părinților lor că le-o voi da.
12. ¶ Și acum, Israele, ce cere DOMNUL Dumnezeul tău de la tine, decât să te temi de DOMNUL Dumnezeul tău, să umbli în toate căile lui și să îl iubești și să servești DOMNULUI Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău,

13. Să păzești poruncile DOMNULUI și statutele lui, pe care ți le poruncesc astăzi, pentru binele tău?
14. Iată, cerul și cerul cerurilor *sunt* ale DOMNULUI Dumnezeul tău, pământul *de asemenea,* cu tot ce *este* pe el!
15. Totuși DOMNUL a avut desfătare în părinții tăi ca să îi iubească și a ales sămânța lor după ei, *adică* pe voi, mai mult decât toate popoarele, ca în această zi.
16. Circumcideți de aceea prepuțul inimii voastre și nu mai fiți îndărătnici.
17. Pentru că DOMNUL Dumnezeul vostru *este* Dumnezeul dumnezeilor și DOMNUL domnilor, un Dumnezeu mare, puternic și înfricoșător, care nu părtinește după înfățișare, nici nu ia răsplată,
18. El face judecată celui fără tată și văduvei și iubește pe străin, dându-i hrană și îmbrăcăminte.
19. Iubiți de aceea pe străin, pentru că ați fost străini în țara Egiptului.
20. Să te temi de DOMNUL Dumnezeul tău, lui să îi servești și de el să te alipești și să juri pe numele lui.
21. El *este* lauda ta și el *este* Dumnezeul tău, care a făcut pentru tine aceste lucruri mari și înfricoșătoare pe care ți le-au văzut ochii.
22. Părinții tăi au coborât în Egipt cu șaptezeci de persoane; și acum DOMNUL Dumnezeul tău te-a făcut o mulțime ca stelele cerului.

Capitolul 11

DE aceea să iubești pe DOMNUL Dumnezeul tău și să păzești întotdeauna însărcinarea lui și statutele lui și judecățile lui și poruncile lui.
2. Și să cunoașteți astăzi, pentru că nu *vorbesc* cu copiii voștri care nu au cunoscut și care nu au văzut pedeapsa DOMNULUI Dumnezeul vostru, măreția sa, mâna sa cea tare și brațul său cel întins,
3. Și miracolele sale și faptele sale, pe care le-a făcut în mijlocul Egiptului lui Faraon, împăratul Egiptului, și întregii lui țări;
4. Și ce a făcut el armatei Egiptului, cailor lor și carelor lor; cum a făcut ca apa Mării Roșii să îi potopească, pe când vă urmăreau, și *cum* DOMNUL i-a nimicit până în această zi;
5. Și ce v-a făcut în pustiu, până când ați ajuns în locul acesta;
6. Și ce a făcut lui Datan și lui Abiram, copiii lui Eliab, fiul lui Ruben, cum pământul și-a deschis gura și i-a înghițit cu familiile lor și cu corturile lor și cu toate averile lor, în mijlocul întregului Israel,
7. Dar ochii voștri au văzut toate faptele cele mari ale DOMNULUI, pe care el le-a făcut.
8. ¶ De aceea să păziți toate poruncile pe care vi le poruncesc astăzi, ca să fiți tari și să intrați și să stăpâniți țara în care mergeți să o stăpâniți;
9. Și ca să *vă* lungiți zilele în țara, pe care DOMNUL a jurat părinților voștri să o dea, lor și seminței lor, țară în care curge lapte și miere.
10. Pentru că țara în care intri să o stăpânești, nu *este* ca țara Egiptului, din care ați ieșit, unde îți semănai sămânța și *o* udai cu piciorul tău, ca pe o grădină de zarzavaturi,

11. Ci țara în care mergeți să o stăpâniți, *este* o țară cu dealuri și văi *și* care
bea apă din ploaia cerului,
12. O țară de care îngrijește DOMNUL Dumnezeul tău, ochii DOMNULUI
Dumnezeul tău *sunt* întotdeauna asupra ei, de la începutul anului până la
sfârșitul anului.
13. Și se va întâmpla, dacă veți da ascultare cu atenție la poruncile mele,
pe care vi le poruncesc astăzi, să îl iubiți pe DOMNUL Dumnezeul vostru
și să îi serviți cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru,
14. Că eu voi da țării voastre ploaie la timpul ei, ploaia timpurie și ploaia
târzie; ca să îți strângi grânele tale și vinul tău și untdelemnul tău.
15. Și voi trimite iarbă pe câmpul tău pentru vitele tale și vei mânca și te vei sătura.
16. Luați seama la voi înșivă ca inima voastră să nu se înșele și să vă abateți
și să serviți altor dumnezei și să vă închinați lor;
17. Și atunci să se aprindă furia DOMNULUI împotriva voastră și să
închidă cerul, ca să nu fie ploaie și ca pământul să nu își dea rodul lui și să
pieriți repede din țara cea bună pe care v-o dă DOMNUL.
18. ¶ De aceea să puneți aceste cuvinte ale mele în inima voastră și în
sufletul vostru și să le legați ca semn pe mâna voastră și să vă fie ca fruntarii
între ochi.
19. Și să le învățați pe copiii voștri, vorbind despre ele când șezi în casa ta
și când mergi pe drum și când te culci și când te scoli.
20. Și să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale,
21. Ca zilele voastre și zilele copiilor voștri să fie înmulțite cât zilele cerului
deasupra pământului în țara, pe care a jurat-o DOMNUL către părinții
voștri, că le-o va da.
22. Pentru că, dacă veți păzi cu atenție toate aceste porunci pe care vi le
poruncesc, să le împliniți, să iubiți pe DOMNUL Dumnezeul vostru, să
umblați în toate căile lui și să vă alipiți de el,
23. Atunci DOMNUL va alunga toate aceste națiuni dinaintea voastră și
veți stăpâni națiuni mai mari și mai puternice decât voi.
24. Fiecare loc unde va călca talpa piciorului vostru va fi al vostru, ținutul
vostru va fi de la pustiu și Liban, de la râu, râul Eufrat, până la marea cea
mai îndepărtată.
25. Nimeni nu va fi în stare să stea înaintea voastră, DOMNUL Dumnezeul
vostru va pune teama de voi și groaza de voi peste toată țara pe care o veți
călca, precum v-a spus el.
26. ¶ Iată, vă pun înainte astăzi și binecuvântare și blestem;
27. Binecuvântare, dacă veți asculta de poruncile DOMNULUI Dumnezeul
vostru, pe care vi le poruncesc astăzi;
28. Și blestem, dacă nu veți asculta de poruncile DOMNULUI Dumnezeul
vostru, ci vă veți abate de la calea pe care v-o poruncesc astăzi, pentru a
merge după alți dumnezei, pe care nu i-ați cunoscut.
29. Și se va întâmpla, când DOMNUL Dumnezeul tău te va fi dus în țara
în care intri ca să o stăpânești, că vei pune binecuvântarea pe muntele
Garizim și blestemul pe muntele Ebal.

30. Nu sunt ei dincolo de Iordan, lângă calea unde soarele apune, în
ţara canaaniţilor, care locuiesc în câmpie în dreptul Ghilgalului, lângă
câmpiile lui More?
31. Pentru că veţi trece Iordanul ca să intraţi *şi* să stăpâniţi ţara pe care
v-o dă DOMNUL Dumnezeul vostru; şi o veţi stăpâni şi veţi locui în ea.
32. Şi să luaţi seama să împliniţi toate statutele şi judecăţile pe care vi le
pun astăzi înainte.

Capitolul 12

ACESTEA *sunt* statutele şi judecăţile de care să luaţi seama să *le*
împliniţi în ţara pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul părinţilor
tăi, ca să o stăpânești, în toate zilele cât veţi trăi pe pământ.
2. Să nimiciţi cu desăvârşire toate locurile unde naţiunile pe care le veţi
stăpâni au servit dumnezeilor lor, pe munţii cei înalţi şi pe dealuri şi sub
orice pom verde,
3. Şi să le dărâmaţi altarele şi să le sfărâmaţi stâlpii şi să le ardeţi cu foc
dumbrăvile şi să retezaţi chipurile cioplite ale dumnezeilor lor şi să le
nimiciţi numele din acel loc.
4. Voi să nu faceţi astfel DOMNULUI Dumnezeul vostru!
5. ¶ Ci la locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul vostru dintre
toate triburile voastre, ca să îşi pună numele acolo, *adică* la locuinţa lui, să
căutaţi; şi acolo să veniţi,
6. Şi acolo să aduceţi ofrandele voastre arse şi sacrificiile voastre şi
zeciuielile voastre şi ofrandele legănate ale mâinii voastre şi promisiunile
voastre şi ofrandele voastre de bunăvoie şi întâii născuţi din cirezile voastre
şi din turmele voastre.
7. Şi acolo să mâncaţi înaintea DOMNULUI Dumnezeul vostru şi să
vă bucuraţi de tot ce vă atinge mâna, voi şi casele voastre, în care te-a
binecuvântat DOMNUL Dumnezeul tău.
8. Să nu faceţi precum facem noi aici, astăzi, fiecare tot ce este drept
înaintea ochilor săi.
9. Pentru că nu aţi ajuns încă la odihna şi la moştenirea pe care ţi-o dă
DOMNUL Dumnezeul tău.
10. Dar *după ce* veţi trece Iordanul şi veţi locui în ţara pe care DOMNUL
Dumnezeul vostru v-o dă să o moşteniţi şi *după ce* vă va da odihnă din
partea tuturor duşmanilor voştri de jur-împrejur, astfel încât să locuiţi
în linişte,
11. Atunci va fi un loc pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul vostru, ca
să facă să locuiască numele său acolo; acolo să aduceţi tot ce vă poruncesc;
ofrandele voastre arse şi sacrificiile voastre, zeciuielile voastre şi ofranda
ridicată a mâinii voastre şi toate promisiunile voastre alese pe care le
promiteţi DOMNULUI,
12. Şi să vă bucuraţi înaintea DOMNULUI Dumnezeul vostru, voi şi fiii
voştri şi fiicele voastre şi robii voştri şi roabele voastre şi levitul care *este*
înăuntrul porţilor voastre, pentru că el nu are nici parte nici moştenire cu voi.

13. Ia seama la tine însuți să nu aduci ofrandele tale arse în orice loc pe care îl vezi,
14. Ci în locul pe care îl va alege DOMNUL într-unul din triburile tale, acolo să aduci ofrandele tale arse și acolo să faci tot ce îți poruncesc eu.
15. Totuși, poți să înjunghii și să mănânci carne în toate porțile tale, după tot ce pofteşte sufletul tău, conform cu binecuvântarea DOMNULUI Dumnezeul tău, pe care ți-a dat-o, cel necurat și cel curat pot să mănânce din ea, ca din căprioară și din cerb.
16. Numai să nu mâncați sângele; să îl vărsați pe pământ ca apa.
17. Nu poți să mănânci înăuntrul porților tale zeciuiala grâului tău, sau a vinului tău, sau a untdelemnului tău, sau întâii născuți din cirezile tale sau din turma ta, nici vreuna din promisiunile pe care le promiți, nici ofrandele tale de bunăvoie, nici ofranda ridicată a mâinii tale,
18. Ci trebuie să le mănânci înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău în locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău, tu și fiul tău și fiica ta și servitorul tău și servitoarea ta și levitul care *este* înăuntrul porților tale; și să te bucuri înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău de toate *lucrurile* pe care îți vei fi pus mâinile.
19. Ia seama la tine însuți să nu îl părăseşti pe levit cât timp trăiești pe pământ.
20. Când DOMNUL Dumnezeul tău îți va lărgi hotarul, precum ți-a promis, și vei spune: Carne doresc să mănânc, fiindcă sufletul tău tânjește să mănânce carne, poți să mănânci carne, după tot ce pofteşte sufletul tău.
21. Dacă locul pe care l-a ales DOMNUL Dumnezeul tău ca să își pună numele acolo, este prea departe de tine, atunci să înjunghii din cireada ta și din turma ta, pe care ți le-a dat DOMNUL, precum ți-am poruncit, și să mănânci în porțile tale după tot ce pofteşte sufletul tău.
22. Precum se mănâncă *și* căprioara și cerbul, astfel să mănânci din ele, cel necurat și cel curat să mănânce deopotrivă *din* ele.
23. Numai asigură-te că nu mănânci sângele, pentru că sângele *este* viața; și să nu mănânci viața cu carnea.
24. Să nu îl mănânci; să îl verși pe pământ ca apa.
25. Să nu îl mănânci, ca să îți fie bine ție și copiilor tăi după tine, când vei face *ce este* drept înaintea ochilor DOMNULUI.
26. Ci să iei cele sfinte ale tale pe care le ai și promisiunile tale și să mergi la locul pe care îl va alege DOMNUL,
27. Și să oferi ofrandele tale arse, carnea și sângele, pe altarul DOMNULUI Dumnezeul tău; și sângele sacrificiilor tale să fie vărsat pe altarul DOMNULUI Dumnezeul tău, iar carnea să o mănânci.
28. Ia aminte și ascultă toate aceste cuvinte pe care ți le poruncesc, ca să îți fie bine, ție și copiilor tăi după tine pentru totdeauna, când vei face *ce este* bine și drept înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeul tău.
29. Când DOMNUL Dumnezeul tău va stârpi dinaintea ta națiunile la care mergi să le stăpânești și să le alungi și să locuiești în țara lor,

30. Ia seama la tine însuți să nu fii prins în cursă urmându-le lor, după
ce vor fi nimicite dinaintea ta; și să nu întrebi de dumnezeii lor, spunând:
Cum au servit națiunile acestea dumnezeilor lor? Tot astfel voi face
și eu.
31. Tu să nu faci astfel DOMNULUI Dumnezeul tău, pentru că tot ce este
urâciune înaintea DOMNULUI, ce urăște el, ei au făcut dumnezeilor lor;
căci chiar pe fiii lor și pe fiicele lor i-au ars în foc pentru dumnezeii lor.
32. Luați seama să faceți orice lucru vă poruncesc, să nu adăugați la el,
nici să nu scădeți din el.

Capitolul 13

DACĂ se ridică printre voi un profet sau un visător de vise și îți
dă un semn sau o minune,
2. Și se întâmplă semnul sau minunea despre care ți-a vorbit, spunând:
Să mergem după alți dumnezei, pe care nu i-ai cunoscut și să le servim,
3. Să nu dai ascultare la cuvintele acelui profet sau acelui visător de vise,
pentru că DOMNUL Dumnezeul vostru vă încearcă, pentru a ști dacă îl
iubiți pe DOMNUL Dumnezeul vostru cu toată inima voastră și cu tot
sufletul vostru.
4. Voi să umblați după DOMNUL Dumnezeul vostru și să vă temeți de
el și să păziți poruncile lui și să ascultați de vocea lui și să îi serviți și să
vă alipiți de el.
5. Și acel profet, sau acel visător de vise să fie ucis, deoarece a vorbit ca
să vă întoarcă de la DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-a scos din țara
Egiptului și v-a răscumpărat din casa robiei, ca să te depărteze de pe calea
pe care ți-a poruncit DOMNUL Dumnezeul tău să umbli pe ea. Astfel să
îndepărtezi răul din mijlocul tău.
6. ¶ Dacă fratele tău, fiul mamei tale sau fiul tău sau fiica ta sau soția
sânului tău sau prietenul tău, care îți *este* ca sufletul tău, te ademenește în
secret, spunând: Să mergem și să servim altor dumnezei, pe care nu i-ai
cunoscut nici tu, nici părinții tăi;
7. *Adică,* dintre dumnezeii poporului care *este* împrejurul vostru, aproape
de tine sau departe de tine, de la *o* margine a pământului chiar până la
cealaltă margine a pământului;
8. Să nu te învoiești cu el și să nu îi dai ascultare, nici ochiul tău să nu îl
compătimească, nici să nu îl cruți, nici să nu îl ascunzi,
9. Ci să îl ucizi; mâna ta să fie cea dintâi asupra lui ca să îl ucizi și pe
urmă mâna întregului popor.
10. Și să îl ucizi cu pietre, ca să moară, pentru că a căutat să te îndepărteze
de la DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din
casa robiei.
11. Și tot Israelul să audă și să se teamă și să nu mai facă astfel de stricăciune,
ca aceasta, printre voi.
12. ¶ Dacă într-una din cetățile tale, pe care ți le dă DOMNUL Dumnezeul
tău, ca să locuiești acolo, vei auzi *spunându*-se:

13. *Anumiți* oameni, copiii lui Belial, au ieșit din mijlocul vostru și au atras pe locuitorii cetății lor, spunând: Să mergem și să servim altor dumnezei, pe care nu i-ați cunoscut;
14. Atunci să întrebi și să faci cercetare și să întrebi cu deamănuntul; și, iată, *dacă este* adevărat *și* lucrul *este* sigur, că această urâciune s-a făcut printre voi,
15. Să lovești pe locuitorii acelei cetăți cu ascuțișul sabiei, distrugând-o în întregime și tot ce *este* în ea și vitele ei, cu ascuțișul sabiei.
16. Și să aduni toată prada ei în mijlocul străzii ei și să arzi cu foc cetatea și toată prada ei în întregime, pentru DOMNUL Dumnezeul tău și ea să fie o movilă pentru totdeauna, să nu se mai construiască din nou.
17. Și nimic din lucrul blestemat să nu se lipească de mâna ta, ca DOMNUL să se întoarcă din înverșunarea furiei sale și să îți arate milă și să aibă compasiune de tine și să te înmulțească, precum a jurat părinților tăi;
18. Când vei da ascultare la vocea DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să păzești toate poruncile lui pe care ți le poruncesc astăzi, ca să faci *ce este* drept în ochii DOMNULUI Dumnezeul tău.

Capitolul 14

VOI *sunteți* copiii DOMNULUI Dumnezeul vostru, să nu vă faceți tăieturi, nici să nu faceți chelie între ochi pentru un mort.
2. Pentru că tu *ești* un popor sfânt pentru DOMNUL Dumnezeul tău și pe tine te-a ales să îi fii un popor special, mai mult decât toate națiunile care *sunt* pe fața pământului.
3. Să nu mănânci niciun lucru urâcios.
4. Acestea *sunt* animalele pe care să le mănânci: boul, oaia și capra,
5. Cerbul și căprioara și antilopa și capra sălbatică și capra de munte și boul sălbatic și gazela.
6. Și fiecare animal care are copita despicată și piciorul complet despărțit în două copite *și care* rumegă, pe acestea să le mâncați.
7. Totuși pe acestea să nu le mâncați din cele care rumegă și din cele care au copita despicată: cămila și iepurele de câmp și iepurele de stâncă, pentru că rumegă, dar nu au copita despicată, ele vă *sunt* necurate.
8. Și porcul vă *este* necurat, pentru că are copita despicată, dar nu rumegă; să nu mâncați din carnea lor, nici să nu vă atingeți de trupul lor mort.
9. Pe acestea să le mâncați dintre toate câte *sunt* în ape: să mâncați tot ce are aripioare și solzi,
10. Și orice nu are aripioare și solzi să nu mâncați; vă *sunt* necurate.
11. *Din* toate păsările curate să mâncați.
12. Dar acestea *sunt* cele din care să nu mâncați: acvila și vulturul bărbos și vulturul pescar;
13. Și șoimul și uliul și vulturul după felul său;
14. Și orice corb după felul său;
15. Și bufnița și șoimul de noapte și cucul și șoimul după felul său;
16. Și cucuveaua și bufnița mare și lebăda;

17. Și pelicanul și vulturul egiptean și cormoranul;
18. Și barza și stârcul după felul său și nagâțul și liliacul.
19. Și orice târâtoare care zboară vă *este* necurată; să nu se mănânce.
20. *Dar din* toate păsările curate puteți să mâncați.
21. Să nu mâncați *din* nimic ce moare de la sine; să îl dai străinului care *este* înăuntrul porților tale, ca să îl mănânce sau să îl vinzi unui străin, pentru că tu *ești* un popor sfânt pentru DOMNUL Dumnezeul tău. Să nu fierbi un ied în laptele mamei sale.
22. ¶ Să dai cu adevărat zeciuială din tot venitul seminței tale, pe care câmpul tău îl dă an de an.
23. Și să mănânci înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, în locul pe care îl va alege el să își pună numele acolo, zeciuiala din grânele tale, din vinul tău și din untdelemnul tău și întâii născuți din cirezile tale și din turmele tale, ca să înveți să te temi de DOMNUL Dumnezeul tău în toate zilele.
24. Și dacă este prea lung drumul pentru tine, astfel încât nu le poți duce, *sau* dacă locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău, să își pună numele acolo, va fi prea departe de tine, când te va binecuvânta DOMNUL Dumnezeul tău,
25. Atunci să *le* schimbi în bani și banii să îi legi în mâna ta și să mergi la locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău.
26. Și să dai acei bani pentru tot ce îți poftește sufletul, pentru boi, sau pentru oi, pentru vin sau pentru băutură tare sau pentru orice îți dorește sufletul; și să mănânci acolo înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău și să te bucuri, tu și casa ta,
27. Și să nu îl părăsești pe levitul care *este* înăuntrul porților tale, pentru că el nu are nici parte nici moștenire cu tine.
28. La sfârșitul a trei ani să scoți toată zeciuiala venitului tău din anul acela și să *o* pui înăuntrul porților tale.
29. Și să vină levitul, (pentru că el nu are nici parte nici moștenire cu tine) și străinul și cel fără tată și văduva, care *sunt* înăuntrul porților tale, și să mănânce și să se sature, ca DOMNUL Dumnezeul tău să te binecuvânteze în toată lucrarea mâinii tale pe care o faci.

Capitolul 15

LA sfârșitul *fiecăror* șapte ani să faci o scutire.
2. Și astfel *să fie* scutirea: Fiecare creditor, care împrumută *ceva* aproapelui său, să *îl* scutească; să nu *îl* stoarcă de la aproapele lui sau de la fratele lui, pentru că aceasta este numită scutirea DOMNULUI.
3. De la locuitorul temporar poți să *îl* storci, dar mâna ta să scutească ceea ce este al tău la fratele tău;
4. Numai când nu va fi la tine niciun sărac, pentru că DOMNUL te va binecuvânta mult în țara, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău *ca* moștenire, ca să o stăpânești,
5. Numai dacă vei da ascultare cu atenție la vocea DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să iei seama să împlinești toate aceste porunci pe care ți le poruncesc astăzi.

6. Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău te va binecuvânta, precum ți-a promis și vei da cu împrumut multor națiuni, dar tu nu vei lua cu împrumut; și tu vei stăpâni peste multe națiuni, dar ele nu vor stăpâni peste tine.
7. Dacă este printre voi un sărac, unul dintre frații tăi înăuntrul oricăreia dintre porțile tale din țara ta, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, să nu îți împietrești inima nici să nu îți închizi mâna spre fratele tău sărac,
8. Ci să îți deschizi larg mâna spre el și să îl împrumuți, într-adevăr, suficient pentru nevoia lui, *în care* duce lipsă.
9. Ia seama să nu fie un gând în inima ta stricată, spunând: Se apropie anul al șaptelea, anul scutirii; și ochiul tău să fie rău împotriva fratelui tău sărac și să nu îi dai nimic, iar el să strige împotriva ta către DOMNUL și să îți fie păcat.
10. Să îi dai, într-adevăr, și inima ta să nu fie mâhnită când îi dai, căci pentru lucrul acesta te va binecuvânta DOMNUL Dumnezeul tău în toate lucrările tale și peste tot ce îți vei pune mâna.
11. Pentru că săracii nu vor lipsi niciodată din țara ta, de aceea îți poruncesc, spunând: Să îți deschizi mâna larg față de fratele tău, față de săracul tău și față de nevoiașul tău din țara ta.
12. ¶ *Și* dacă fratele tău, un evreu sau o evreică, ți se vinde ție și îți servește șase ani, atunci în anul al șaptelea să îl lași să plece liber de la tine.
13. Și, când îl lași să plece liber de la tine, să nu îl lași să plece *cu mâna* goală,
14. Să îl aprovizionezi cu dărnicie din turma ta și din aria ta și din teascul tău, *din tot* ce te-a binecuvântat DOMNUL Dumnezeul tău, să îi dai.
15. Și să îți amintești că ai fost rob în țara Egiptului și *că* DOMNUL Dumnezeul tău te-a răscumpărat; de aceea îți poruncesc acest lucru astăzi.
16. Și să fie *astfel,* dacă el îți spune: Nu voi ieși de la tine, fiindcă te iubește pe tine și casa ta, pentru că îi este bine cu tine;
17. Atunci să iei o sulă și să *o* împungi prin urechea lui la ușă și să îți fie servitor pentru totdeauna. Și la fel să faci și servitoarei tale.
18. Să nu îți pară greu, când îl lași să plece liber de la tine, pentru că, servindu-ți șase ani, *ți*-a fost dublul muncii unui servitor plătit; și DOMNUL Dumnezeul tău te va binecuvânta în tot ce faci.
19. ¶ Să sfințești pentru DOMNUL Dumnezeul tău pe toți întâii-născuți de parte bărbătească din cireada ta și din turma ta, să nu faci nicio lucrare cu întâiul-născut al taurului tău, nici să nu tunzi pe întâiul-născut al oii tale.
20. Să *îl* mănânci înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău an după an, tu și casa ta, în locul pe care îl va alege DOMNUL.
21. Iar dacă este *vreun* cusur în el, *dacă este* șchiop sau orb *sau are* orice cusur rău, să nu îl sacrifici DOMNULUI Dumnezeul tău.
22. Să îl mănânci înăuntrul porților tale, cel necurat și cel curat deopotrivă, ca și din căprioară și din cerb.
23. Numai să nu mănânci sângele lui; să îl verși pe pământ, ca apa.

Capitolul

16 ȚINE luna Abib și ține paștele DOMNULUI Dumnezeul tău, pentru că în luna Abib te-a scos DOMNUL Dumnezeul tău din Egipt, noaptea.
2. Să sacrifici de aceea paștele DOMNULUI Dumnezeul tău, din cireadă și din turmă, în locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău, ca să își pună numele său acolo.
3. Să nu mănânci pâine dospită cu acesta; șapte zile să îl mănânci cu azime, pâinea chinuirii, pentru că ai ieșit în grabă din țara Egiptului, ca să îți amintești de ziua când ai ieșit din țara Egiptului în toate zilele vieții tale.
4. Și șapte zile să nu se vadă pâine dospită la tine, în toate hotarele tale; nici din carnea pe care o sacrifici seara, în cea dintâi zi, să nu îți rămână toată noaptea până dimineața.
5. Nu poți sacrifica paștele în oricare din porțile tale, pe care ți le dă DOMNUL Dumnezeul tău,
6. Ci la locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău să își pună numele său în el, acolo să sacrifici paștele, seara, la apusul soarelui, pe timpul când ai ieșit din Egipt.
7. Și să frigi și să mănânci în locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău și dimineața să te întorci și să te duci la corturile tale.
8. Șase zile să mănânci azime, iar în ziua a șaptea *să fie* o adunare solemnă pentru DOMNUL Dumnezeul tău; să nu faci nicio lucrare *în ea*.
9. Să îți numeri șapte săptămâni; să începi să numeri cele șapte săptămâni de când începi să pui secera în grâne.
10. Și să ții sărbătoarea săptămânilor pentru DOMNUL Dumnezeul tău, cu o taxă a unei ofrande de bunăvoie din mâna ta, pe care să îl dai *DOMNULUI* precum te va fi binecuvântat DOMNUL Dumnezeul tău.
11. Și să te bucuri înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, tu și fiul tău și fiica ta și servitorul tău și servitoarea ta, și levitul care *este* înăuntrul porților tale și străinul și cel fără tată și văduva, care *sunt* printre voi; în locul pe care l-a ales DOMNUL Dumnezeul tău să își pună numele său acolo.
12. Și să îți amintești că ai fost rob în Egipt și să ții și să împlinești aceste statute.
13. Să ții sărbătoarea corturilor șapte zile, după ce vei fi adunat grânele tale și vinul tău,
14. Și să te bucuri la sărbătoarea ta, tu și fiul tău și fiica ta și servitorul tău și servitoarea ta și levitul și străinul și cel fără tată și văduva, care *sunt* înăuntrul porților tale.
15. Șapte zile să ții o sărbătoare solemnă pentru DOMNUL Dumnezeul tău în locul pe care îl va alege DOMNUL, pentru că DOMNUL Dumnezeul tău te va binecuvânta în tot venitul tău și în toate lucrările mâinilor tale, ca să te bucuri într-adevăr.
16. De trei ori pe an, toată partea ta bărbătească să se înfățișeze înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău în locul pe care îl va alege; la sărbătoarea

azimelor și la sărbătoarea săptămânilor și la sărbătoarea corturilor și să nu se înfățișeze înaintea DOMNULUI *cu mâna* goală;
17. Fiecare om *să dea* precum este în stare, conform binecuvântării pe care ți-a dat-*o* DOMNUL Dumnezeul tău.
18. ¶ Să îți pui judecători și administratori în toate porțile tale, pe care ți le dă DOMNUL Dumnezeul tău în triburile tale, și ei să judece poporul cu judecată dreaptă.
19. Să nu strâmbi judecata, să nu părtinești după înfățișare, nu lua niciun dar, pentru că darul orbește ochii înțelepților și pervertește cuvintele celor drepți.
20. Să urmărești ceea ce este în întregime drept, ca să trăiești și să stăpânești țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău.
21. Să nu îți sădești vreun crâng de pomi lângă altarul DOMNULUI Dumnezeul tău, pe care ți-l vei face.
22. Nici să nu îți ridici *vreun* chip *de piatră*, pe care îl urăște DOMNUL Dumnezeul tău.

Capitolul 17

SĂ nu sacrifici DOMNULUI Dumnezeul tău *vreun* taur sau *vreo* oaie, în care să fie vreun cusur, *sau* vreun lucru rău, pentru că *este* o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău.
2. Dacă se găsește printre voi, în vreuna din porțile tale, pe care DOMNUL Dumnezeul tău ți le dă, un bărbat sau o femeie care a lucrat stricăciuni înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeul tău, încălcând legământul lui,
3. Și care a mers și a servit altor dumnezei și li s-a închinat, fie soarelui sau lunii sau vreunuia din oștirea cerului, ceea ce nu am poruncit;
4. Și ți se va spune și vei fi auzit, să cercetezi cu atenție; și, iată, *dacă este* adevărat *și* dacă lucrul este sigur, *că* s-a făcut această urâciune în Israel,
5. Atunci să scoți afară la porțile tale pe acel bărbat sau pe acea femeie care a făcut acest lucru stricat, *adică* pe acel bărbat sau pe acea femeie, și să îi ucizi cu pietre până când mor.
6. Din gura a doi martori, sau a trei martori, să fie ucis cel care va fi demn de moarte, *dar* să nu fie ucis din gura unui singur martor.
7. Mâinile martorilor să fie primele asupra lui ca să îl ucidă și după aceea mâinile întregului popor. Astfel să îndepărtezi răul din mijlocul vostru.
8. ¶ Și dacă se va ridica un lucru prea greu de judecat pentru tine, între sânge și sânge, între ceartă și ceartă și între lovitură și lovitură, *fiind* cazuri de neînțelegere înăuntrul porților tale, atunci să te ridici și să te urci la locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău.
9. Și să vii la preoți, la leviți și la judecătorul care va fi în acele zile și să întrebi; și ei îți vor arăta hotărârea de judecată,
10. Și să faci conform hotărârii, pe care ți-o vor arăta cei din locul pe care îl va alege DOMNUL; și să iei seama să faci toate cele ce te vor instrui ei,
11. Să faci conform hotărârii legii care te vor învăța ei și conform judecății pe care ți-o vor spune ei; să nu te abați nici *la* dreapta, nici *la* stânga de la hotărârea pe care ți-o vor spune ei.

12. Și bărbatul care se va purta cu îngâmfare și nu va da ascultare preotului care stă să servească acolo înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, sau judecătorului, chiar bărbatul acela să moară; și să îndepărtezi răul din Israel.
13. Și tot poporul să audă și să se teamă și să nu se mai poarte cu mândrie.
14. ¶ După ce vei fi intrat în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău și o vei stăpâni și vei locui în ea și vei spune: Voi pune un împărat peste mine, asemenea tuturor națiunilor care *sunt* împrejurul meu;
15. Să pui împărat peste tine pe acela pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău, să pui împărat peste tine *pe unul* dintre frații tăi; nu poți să pui peste tine pe un străin, care nu *este* fratele tău.
16. Numai să nu aibă mulți cai și să nu facă pe popor să se întoarcă în Egipt, pentru a-și înmulți caii, văzând că DOMNUL v-a spus: Să nu vă mai întoarceți pe acea cale.
17. Nici să nu aibă multe soții, ca să nu i se abată inima; nici să nu își înmulțească mult argint și aur.
18. Și va fi *astfel*: când șade pe tronul împărăției sale, să își scrie o copie a acestei legi într-o carte, după *cea care este* înaintea preoților, a leviților.
19. Și ea să fie cu el și să citească din ea în toate zilele vieții sale, ca să învețe să se teamă de DOMNUL Dumnezeul său, ca să păzească toate cuvintele legii acesteia și statutele acestea, ca să le facă,
20. Ca să nu i se înalțe inima deasupra fraților săi și să nu se abată de la poruncă nici *la* dreapta, nici *la* stânga, pentru ca să *își* prelungească zilele în împărăția sa, el și copiii lui, în mijlocul lui Israel.

Capitolul 18

PREOȚII, leviții *și* tot tribul lui Levi nu vor avea nici parte, nici moștenire în Israel, ei să mănânce ofrandele prin foc ale DOMNULUI *care sunt* și moștenirea lui.
2. De aceea nu vor avea moștenire între frații lor, DOMNUL *este* moștenirea lor, precum le-a spus.
3. Și acesta să fie dreptul preoților de la popor, de la cei care oferă un sacrificiu, *fie* bou fie oaie; să dea preotului spata și amândouă fălcile și pântecele.
4. Primele roade *de asemenea* din grânele tale, din vinul tău și din untdelemnul tău și primele din tunsul oilor tale, să le dai lui.
5. Pentru că pe el l-a ales DOMNUL Dumnezeul tău dintre toate triburile tale să stea în picioare să servească în numele DOMNULUI, el și fiii săi pentru totdeauna.
6. Și dacă vine un levit din oricare din porțile tale din tot Israelul, unde a locuit temporar și vine cu toată dorința minții lui în locul pe care îl va alege DOMNUL,
7. Atunci să servească în numele DOMNULUI Dumnezeul său, precum *fac* toți frații săi leviți, care stau în picioare acolo înaintea DOMNULUI.
8. Ei să aibă porții de mâncat deopotrivă, pe lângă ceea ce vine din vânzarea averii sale părintești.

9. ¶ După ce vei fi intrat în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul
tău, să nu te înveți să faci după urâciunile acelor națiuni.
10. Să nu se găsească printre voi *cineva* care să facă pe fiul său sau pe fiica
sa, să treacă prin foc, *sau* care folosește ghicire, *sau* prezicător al viitorului
sau fermecător sau vrăjitoare,
11. Sau descântător, sau unul care consultă demonii, sau vrăjitor, sau unul
care cheamă morții.
12. Pentru că toți cei care fac aceste lucruri *sunt* o urâciune înaintea
DOMNULUI și pentru aceste urâciuni îi alungă DOMNUL Dumnezeul
tău dinaintea ta.
13. Tu să fii desăvârșit cu DOMNUL Dumnezeul tău.
14. Pentru că aceste națiuni, pe care le vei stăpâni, au dat ascultare la
prezicători ai viitorului și la ghicitori, dar cât despre tine, DOMNUL
Dumnezeul tău nu ți-a permis *să faci* astfel.
15. ¶ DOMNUL Dumnezeul tău îți va ridica un Profet din mijlocul tău,
dintre frații tăi, asemenea mie, lui să îi dați ascultare;
16. Conform cu tot ce ai dorit de la DOMNUL Dumnezeul tău în Horeb,
în ziua adunării, spunând: Să nu mai aud vocea DOMNULUI Dumnezeul
meu, nici să nu mai văd focul acesta mare, ca să nu mor.
17. Și DOMNUL mi-a spus: Bine *au vorbit* ce au vorbit.
18. Le voi ridica un Profet dintre frații lor, asemenea ție și voi pune cuvintele
mele în gura lui; și el le va vorbi tot ce îi voi porunci.
19. Și se va întâmpla, *că* oricui nu va da ascultare cuvintelor mele, pe care
le va spune el în numele meu, îi voi cere socoteală.
20. Dar profetul care s-ar îngâmfa să vorbească în numele meu un cuvânt,
pe care nu l-am poruncit să îl vorbească sau care va vorbi în numele altor
dumnezei, acel profet să moară.
21. Și dacă spui în inima ta: Cum vom cunoaște cuvântul pe care nu l-a
spus DOMNUL?
22. Când un profet vorbește în numele DOMNULUI și lucrul nu
se împlinește, nici nu se întâmplă, acela *este* cuvântul pe care nu l-a
vorbit DOMNUL; *ci* profetul l-a vorbit cu îngâmfare, să nu te temi
de el.

Capitolul 19

DUPĂ ce DOMNUL Dumnezeul tău va stârpi națiunile, a căror
țară ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, și le vei alunga și vei locui
în cetățile lor și în casele lor,
2. Să îți separi trei cetăți în mijlocul țării tale, pe care ți-o dă DOMNUL
Dumnezeul tău, ca să o stăpânești.
3. Să îți pregătești o cale și să împarți în trei părți hotarele țării tale, pe
care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău ca să o moștenești, ca orice ucigaș să
fugă acolo.
4. Și acesta *este* cazul ucigașului, care va fugi acolo, ca să trăiască. Cine
ucide fără intenție pe aproapele său, pe care nu l-a urât în trecut;

5. Ca atunci când un om merge cu vecinul său în pădure să taie lemne
și mâna sa dă o lovitură cu securea să taie lemnul și fierul iese din coadă
și cade pe vecinul său încât el moare; el să fugă într-una din acele cetăți și
să trăiască;
6. Ca nu cumva răzbunătorul sângelui să urmărească pe ucigaș, pe când
inima lui este aprinsă și să îl ajungă, deoarece calea este lungă și să îl ucidă;
deși nu *era* demn de moarte, pentru că nu l-a urât în trecut.
7. De aceea îți poruncesc, spunând: Să îți separi trei cetăți.
8. Și dacă DOMNUL Dumnezeul tău îți lărgește hotarul, precum a jurat
părinților tăi și îți dă toată țara, pe care a promis că o va da părinților tăi,
9. Dacă vei păzi ca să faci toate aceste porunci, pe care ți le poruncesc
astăzi, să iubești pe DOMNUL Dumnezeul tău și să umbli pe căile lui în
toate zilele, atunci să îți mai adaugi încă trei cetăți, pe lângă acestea trei,
10. Ca să nu fie vărsat sânge nevinovat în țara ta, pe care ți-o dă DOMNUL
Dumnezeul tău *de* moștenire, și astfel sânge să fie peste tine.
11. Dar dacă vreun om urăște pe aproapele său și îl pândește și se ridică
împotriva lui și îl lovește de moarte încât el moare, și fuge într-una din
aceste cetăți,
12. Atunci bătrânii cetății sale să trimită și să îl aducă de acolo și să îl
predea în mâna răzbunătorului sângelui, ca să moară.
13. Ochiul tău să nu aibă milă de el, iar tu să îndepărtezi sângele *nevinovat*
din Israel, ca să îți fie bine.
14. ¶ Să nu muți pietrele de hotar ale aproapelui tău, pe care le-au pus cei
din vechime în moștenirea ta, pe care o vei moșteni în țara, pe care ți-o dă
DOMNUL Dumnezeul tău, ca să o stăpânești.
15. Un singur martor să nu se ridice împotriva unui om pentru vreo
nelegiuire, sau pentru vreun păcat, în orice păcat prin care păcătuiește;
prin gura a doi martori sau prin gura a trei martori, să fie întemeiat
un lucru.
16. Dacă se ridică un martor fals împotriva cuiva să mărturisească
împotriva lui *vreo* nelegiuire,
17. Atunci cei doi bărbați, între care *este* cearta, să stea în picioare înaintea
DOMNULUI, înaintea preoților și a judecătorilor care vor fi în acele zile.
18. Și judecătorii să cerceteze cu de-amănuntul; și, iată, *dacă* martorul *este*
martor fals *și* a mărturisit fals împotriva fratelui său,
19. Atunci să îi faceți precum s-a gândit el să facă fratelui său, astfel să
îndepărtezi răul din mijlocul tău.
20. Și cei care rămân, să audă și să se teamă și să nu mai facă un asemenea
rău printre voi.
21. Și ochiul tău să nu aibă milă, *ci* viață pentru viață, ochi pentru ochi,
dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior.

Capitolul 20

CÂND ieși la bătălie împotriva dușmanilor tăi și vezi cai și care
și un popor mai mare la număr decât tine, să nu te temi de ei,

pentru că DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, *este* cu tine.
2. Și va fi *astfel*, când vă veți fi apropiat de bătălie, preotul să se apropie și să vorbească poporului.
3. Și să le spună: Ascultă, Israele! Astăzi vă apropiați de bătălia împotriva dușmanilor voștri, să nu vă slăbească inimile; nu vă temeți și nu tremurați, nici nu vă înspăimântați din cauza lor.
4. Pentru că DOMNUL Dumnezeul vostru *este* cel care merge cu voi, ca să lupte pentru voi împotriva dușmanilor voștri să vă salveze.
5. Și administratorii să vorbească poporului, spunând: Cine *este* bărbatul care și-a zidit o casă nouă și nu a dedicat-o? Să plece și să se întoarcă acasă, ca nu cumva să moară în bătălie și să o dedice altul.
6. Și cine *este* bărbatul care a sădit o vie și nu a mâncat din ea? Să plece și să se întoarcă acasă, ca nu cumva să moară în bătălie și să mănânce altul din ea.
7. Și cine *este* bărbatul care s-a logodit cu o femeie și nu a luat-o? Să plece și să se întoarcă acasă, ca nu cumva să moară în bătălie și să o ia altul.
8. Și administratorii să mai vorbească poporului și să spună: Cine *este* bărbatul *care este* fricos și are inima slabă? Să plece și să se întoarcă acasă, ca nu cumva să slăbească și inima fraților săi, ca inima lui.
9. Și va fi *astfel,* după ce administratorii vor termina de vorbit poporului, că vor pune căpetenii ai armatelor să conducă poporul.
10. ¶ Când te apropii de o cetate ca să lupți împotriva ei, să îi oferi pace.
11. Și va fi *astfel*, dacă îți va da răspuns de pace și îți va deschide, atunci să fie *astfel*, tot poporul care se află în ea să îți fie tributar și să îți servească.
12. Și dacă nu va face pace cu tine, ci se va război împotriva ta, atunci să o asediezi.
13. Și după ce DOMNUL Dumnezeul tău o va fi dat în mâinile tale, să lovești fiecare parte bărbătească din ea prin ascuțișul sabiei,
14. Dar pe femei și pe micuți și pe vite și tot ce este în cetate, toată prada ei, să le iei pentru tine; și să mănânci prada dușmanilor tăi, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău.
15. Astfel să faci tuturor cetăților, care *sunt* foarte departe de tine, care nu *sunt* dintre cetățile acestor națiuni.
16. Dar din cetățile acestor popoare, pe care ți le dă DOMNUL Dumnezeul tău *ca* moștenire, să nu lași viu nimic ce respiră,
17. Ci să îi nimicești în întregime: pe hitiți și pe amoriți și pe canaaniți și pe periziți, pe hiviți și pe iebusiți, precum ți-a poruncit DOMNUL Dumnezeul tău,
18. Ca să nu vă învețe să faceți după toate urâciunile lor, pe care le-au făcut dumnezeilor lor, și să păcătuiți împotriva DOMNULUI Dumnezeul vostru.
19. Când vei asedia o cetate mult timp, făcând război împotriva ei ca să o iei, să nu îi distrugi pomii dând cu securea în ei, pentru că poți să mănânci din ei și să nu îi retezi (pentru că pomul câmpului *este viața* omului) pentru a-*i* folosi în asediu,

20. Numai pomii, pe care îi cunoști că nu *sunt* pomi pentru hrană, să îi distrugi și să îi retezi; și să ridici întărituri împotriva cetății care face război cu tine, până când este cucerită.

Capitolul 21

DACĂ în țara, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău să o stăpânești, se va găsi un *om* ucis, zăcând în câmp, *și* nu se știe cine l-a ucis,
2. Atunci bătrânii tăi și judecătorii tăi să iasă și să măsoare până la cetățile care *sunt* împrejurul celui ucis,
3. Și va fi astfel, din cetatea care *este* lângă cel ucis, bătrânii cetății aceleia să ia o vițea, cu care nu s-a lucrat *și* care nu a tras la jug;
4. Și bătrânii cetății aceleia să coboare vițeaua într-o vale nelucrată, în care *nici* nu s-a recoltat *nici* nu s-a semănat, și să frângă gâtul vițelei acolo în vale,
5. Și preoții, fiii lui Levi, să se apropie, pentru că pe ei i-a ales DOMNUL Dumnezeul tău să îi servească și să binecuvânteze în numele DOMNULUI; și prin cuvântul lor să fie *încercată* orice ceartă și orice lovitură,
6. Și toți bătrânii cetății aceleia, *care este* lângă cel ucis, să își spele mâinile deasupra vițelei decapitate în vale,
7. Și să răspundă și să zică: Mâinile noastre nu au vărsat acest sânge, nici ochii noștri nu au văzut.
8. Fii milostiv, Doamne, față de poporul tău Israel, pe care l-ai răscumpărat, și nu pune sânge nevinovat în contul poporului tău Israel. Și sângele li se va ierta.
9. Astfel să îndepărtezi sângele nevinovat din mijlocul tău, când vei face *ce este* drept înaintea ochilor DOMNULUI.
10. Când vei ieși la război împotriva dușmanilor tăi și DOMNUL Dumnezeul tău îi va da în mâinile tale și îi vei lua captivi,
11. Și între cei captivi vei vedea o femeie frumoasă și vei avea dorință spre ea și vei voi să ți-o iei de soție,
12. Atunci să o aduci la tine în casa ta și să își radă capul și să își taie unghiile;
13. Și să își lepede hainele captivității ei de pe ea și să rămână în casa ta și să plângă pe tatăl ei și pe mama ei o lună întreagă, și după aceea să intri la ea și să fii soțul ei și ea să fie soția ta.
14. Și va fi *astfel*, dacă nu găsești plăcere în ea, să îi dai drumul *să meargă* încotro voiește; dar să nu o vinzi deloc pe bani; să nu faci *comerț cu* ea, pentru că ai înjosit-o.
15. ¶ Dacă un bărbat are două soții, una iubită și alta neiubită, și i-au născut copii, *atât* cea iubită *cât* și cea neiubită, și *dacă* fiul întâi-născut este al celei ce nu era iubită,
16. Atunci va fi *astfel*: în ziua când va da moștenire fiilor săi ceea ce are, nu va putea face întâi-născut pe fiul celei iubite înaintea fiului celei ce nu era iubită, care este cel întâi-născut;

17. Ci să recunoască de întâi-născut pe fiul celei ce nu era iubită, dându-i o parte dublă din tot ce are, pentru că el *este* începutul puterii sale; dreptul de întâi-născut este al lui.
18. ¶ Dacă un om are un fiu îndărătnic și răzvrătit, care nu va asculta de vocea tatălui său, sau vocea mamei sale, și când ei îl ceartă, nu le dă ascultare,
19. Atunci tatăl său și mama sa să îl apuce și să îl scoată la bătrânii cetății sale și la poarta locului său.
20. Și să spună bătrânilor cetății sale: Acest fiu al nostru *este* îndărătnic și răzvrătit, nu ascultă de vocea noastră; *este* un lacom și un bețiv.
21. Și toți oamenii cetății sale să îl ucidă cu pietre, ca să moară, astfel să îndepărtezi răul din mijlocul vostru și tot Israelul să audă și să se teamă.
22. Și dacă un om a făcut un păcat demn de moarte, și este ucis, și îl spânzuri de lemn,
23. Trupul lui să nu rămână toată noaptea pe lemn, ci să îl înmormântezi chiar în acea zi; (pentru că cel atârnat *este* blestemat de Dumnezeu) ca să nu fie pângărită țara ta, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău *ca* moștenire.

Capitolul 22

SĂ nu vezi boul fratelui tău sau oaia lui rătăcind și să te ascunzi de ele, să le întorci negreșit la fratele tău.
2. Și dacă fratele tău nu *este* aproape de tine, sau dacă nu îl cunoști, atunci să le aduci la casa ta și să fie la tine până le caută fratele tău și să i le înapoiezi.
3. Astfel să faci și cu măgarul său și la fel să faci și cu haina sa și la fel să faci cu orice lucru pierdut al fratelui tău, pe care l-a pierdut el și tu l-ai găsit; nu poți să te ascunzi.
4. Să nu vezi măgarul fratelui tău sau boul lui, căzuți pe cale, și să te ascunzi de ei, să îl ajuți negreșit să *îi* ridice.
5. ¶ Femeia să nu se îmbrace cu ce aparține unui bărbat, nici bărbatul să nu se îmbrace cu haină femeiască, pentru că toți cei care fac astfel *sunt* o urâciune *înaintea* DOMNULUI Dumnezeul tău.
6. Dacă se întâmplă să fie înaintea ta pe drum, în vreun pom sau pe pământ, un cuib de pasăre cu pui sau cu ouă și mama șade peste pui sau peste ouă, să nu iei mama cu puii,
7. Să dai drumul mamei și să îți iei puii, ca să îți fie bine și să *îți* prelungești zilele.
8. Când zidești o casă nouă, să faci un parapet pentru acoperișul tău, ca să nu aduci sânge peste casa ta, dacă vreun om cade de pe ea.
9. Să nu îți semeni via cu semințe diferite, ca nu cumva rodul seminței tale, pe care ai semănat-o, și rodul viei tale să fie pângărit.
10. Să nu ari cu un bou și cu un măgar împreună.
11. Să nu porți o haină din materiale diferite, *precum* din lână și in împreună.
12. Să îți faci ciucuri la cele patru colțuri ale îmbrăcămintei tale, cu care *te* acoperi.

13. ¶ Dacă un om își ia o soție și intră la ea și o urăște,
14. Și dă ocazii să se vorbească împotriva ei și îi scoate un nume rău și spune: Am luat pe femeia aceasta și când am intrat la ea, nu am găsit-o fecioară,
15. Atunci tatăl fetei și mama ei, să ia *semnele* fecioriei fetei și să le aducă la bătrânii cetății la poartă,
16. Și tatăl fetei să spună bătrânilor: Am dat pe fiica mea de soție acestui bărbat și el o urăște;
17. Și, iată, el dă ocazii de vorbire *împotriva ei*, spunând: Nu am găsit pe fiica ta fecioară; și totuși acestea *sunt semnele* fecioriei fiicei mele. Și ei să întindă pânza înaintea bătrânilor cetății.
18. Și bătrânii cetății aceleia să ia pe bărbatul acela și să îl certe;
19. Și să îl amendeze cu o sută de *șekeli* de argint și să *îi* dea tatălui fetei, pentru că a scos nume rău unei fecioare din Israel și ea să îi fie soție; nu o va putea lăsa în toate zilele lui.
20. Dar dacă acest lucru este adevărat *și semnele de* feciorie nu se găsesc pentru tânăra femeie,
21. Atunci să scoată pe tânăra femeie la ușa casei tatălui ei și bărbații cetății ei să o ucidă cu pietre, ca să moară, pentru că a lucrat prostește în Israel, să curvească în casa tatălui ei; astfel să îndepărtezi răul din mijlocul vostru.
22. Dacă este găsit un bărbat culcându-se cu o femeie măritată cu un soț, atunci ei să moară amândoi, *deopotrivă* bărbatul care s-a culcat cu femeia și femeia; astfel să îndepărtezi răul din Israel.
23. Dacă o fată fecioară este logodită cu un bărbat și un bărbat o găsește în cetate și se culcă cu ea;
24. Atunci să îi scoateți pe amândoi afară la poarta cetății aceleia și să îi ucideți cu pietre, ca să moară, pe fată, pentru că nu a strigat, *fiind* în cetate, și pe bărbat, pentru că a înjosit pe soția aproapelui său, astfel să îndepărtezi răul din mijlocul vostru.
25. Dar dacă un bărbat găsește în câmp pe o fată logodită și bărbatul o forțează și se culcă cu ea, atunci numai bărbatul acela care s-a culcat cu ea să moară,
26. Dar fetei să nu îi faci nimic, asupra fetei nu este păcat *demn* de moarte, căci este precum se ridică un om împotriva aproapelui său și îl ucide, astfel *este* acest lucru,
27. Pentru că a găsit-o în câmp *și* fata logodită a strigat și nu *a fost* nimeni să o salveze.
28. Dacă un bărbat găsește o fată fecioară, care nu este logodită, și o apucă și se culcă cu ea și sunt găsiți,
29. Atunci bărbatul care s-a culcat cu ea să dea tatălui fetei cincizeci de șekeli de argint și ea să îi fie soție, pentru că a înjosit-o, nu o poate lăsa în toate zilele sale.
30. Un bărbat să nu ia pe soția tatălui său, nici să nu ridice învelitoarea patului tatălui său.

Capitolul

23 CEL care este rănit la testicule, sau își are mădularul retezat, să nu intre în adunarea DOMNULUI.
2. Un bastard să nu intre în adunarea DOMNULUI, chiar până la a zecea generație a lui să nu intre în adunarea DOMNULUI.
3. Un amonit sau moabit să nu intre în adunarea DOMNULUI, chiar până la a zecea generație a lor să nu intre în adunarea DOMNULUI, pentru totdeauna;
4. Deoarece nu v-au întâmpinat cu pâine și cu apă pe drum, când ați ieșit din Egipt; și pentru că au angajat împotriva ta pe Balaam, fiul lui Beor, din Petor, din Mesopotamia, ca să te blesteme.
5. Totuși DOMNUL Dumnezeul tău a refuzat să dea ascultare lui Balaam, și DOMNUL Dumnezeul tău a schimbat blestemul în binecuvântare, pentru că DOMNUL Dumnezeul tău te-a iubit.
6. Să nu cauți pacea lor nici binele lor în toate zilele tale, pentru totdeauna.
7. Să nu deteşti pe edomit, pentru că el *este* fratele tău; să nu deteşti pe egiptean, pentru că ai fost străin în țara lui.
8. Copiii care le vor fi născuți în a treia generație să intre în adunarea DOMNULUI.
9. ¶ Când oastea iese împotriva dușmanilor tăi, atunci să te păzești de orice lucru stricat.
10. Dacă este printre voi vreun om, necurat din ceva ce i se întâmplă noaptea, atunci să iasă din tabără, să nu intre în tabără,
11. Și va fi *astfel*, când vine seara, să se spele cu apă și la apusul soarelui să intre în tabără.
12. Să ai de asemenea un loc afară din tabără, unde să ieși afară,
13. Și să ai o lopată între armele tale; și se va întâmpla *astfel*, când te vei ușura afară, să sapi cu ea și să te întorci și să acoperi ce a ieșit din tine,
14. Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău umblă în mijlocul taberei tale, ca să te elibereze și să îi dea pe dușmanii tăi înaintea ta; de aceea tabăra ta să fie sfântă, ca el să nu vadă la tine *vreun* lucru necurat și să se întoarcă de la tine.
15. ¶ Să nu dai înapoi stăpânului său pe servitorul care a scăpat la tine de la stăpânul său;
16. Să locuiască cu tine, printre voi, în locul pe care îl va alege într-una din porțile tale, unde îi va plăcea cel mai mult, să nu îl oprimi.
17. Să nu fie nicio curvă dintre fiicele lui Israel, nici vreun sodomit dintre fiii lui Israel.
18. Să nu aduci plata curvei, sau prețul unui câine, în casa DOMNULUI Dumnezeul tău pentru vreo promisiune, pentru că amândouă acestea *sunt* o urâciune *înaintea* DOMNULUI Dumnezeul tău.
19. Să nu împrumuți cu camătă pe fratele tău; camătă pentru bani, camătă pentru alimente, camătă pentru orice lucru care se împrumută cu camătă.
20. Pe un străin poți să îl împrumuți cu camătă; dar pe fratele tău să nu îl împrumuți cu camătă, pentru ca DOMNUL Dumnezeul tău

să te binecuvânteze în orice îți vei pune mâna în țara în care intri, să o stăpânești.
21. Când vei face o promisiune DOMNULUI Dumnezeul tău, să nu întârzii să o împlinești, pentru că DOMNUL Dumnezeul tău îți va cere socoteală; și va fi păcat în tine.
22. Dar dacă te vei feri să promiți, nu va fi păcat în tine.
23. Ceea ce a ieșit de pe buzele tale să ții și să împlinești, *adică* o ofrandă de bunăvoie, precum ai promis DOMNULUI Dumnezeul tău, pe care ai promis-o cu gura ta.
24. Când intri în via aproapelui tău poți să mănânci struguri să te saturi după plăcerea ta; dar să nu pui în vasul tău.
25. Când intri în holda aproapelui tău poți să smulgi spicele cu mâna ta, dar să nu pui secera în holda aproapelui tău.

Capitolul 24

CÂND un bărbat și-a luat o soție și s-a căsătorit cu ea și se întâmplă că ea nu găsește favoare înaintea ochilor lui, pentru că el a găsit în ea ceva necurăție, să îi scrie o carte de divorț și să *i*-o dea în mână și să o trimită afară din casa lui.
2. Și după ce ea a plecat din casa lui, poate să se ducă și să fie *soția* altui bărbat.
3. Și *dacă* soțul de pe urmă o urăște și îi scrie o carte de divorț și *i*-o dă în mână și o trimite afară din casa lui, sau dacă moare soțul de pe urmă, care și-a luat-o de soție,
4. Soțul ei cel dintâi, care a trimis-o, nu va mai putea să o ia ca să îi fie din nou soție, după ce ea s-a pângărit, pentru că aceasta *este* o urâciune înaintea DOMNULUI; și să nu faci să păcătuiască țara, pe care DOMNUL Dumnezeul tău ți-o dă *ca* moștenire.
5. ¶ Când un bărbat a luat de curând o soție, să nu meargă la război, nici să nu i se poruncească vreo sarcină, *ci* să fie liber acasă un an și să își înveselească soția pe care și-a luat-o.
6. Niciun om să nu ia garanție piatra de moară inferioară sau superioară, pentru că el ar lua garanție viața.
7. Dacă un om este găsit furând pe vreunul dintre frații săi dintre copiii lui Israel și face comerț cu el, sau îl vinde, atunci hoțul acela să moară; și să îndepărtezi răul din mijlocul tău.
8. Ia aminte la rana leprei, să iei seama și să faci tot ce te învață preoții, leviții, precum le-am poruncit, *astfel* să țineți *și* să faceți.
9. Amintește-ți ce a făcut DOMNUL Dumnezeul tău lui Miriam pe cale, după ce ați ieșit din Egipt.
10. Când împrumuți ceva fratelui tău, să nu intri în casa lui să îi iei garanția.
11. Să stai afară și omul căruia i-ai împrumutat să îți aducă garanția afară.
12. Și dacă omul *este* sărac, să nu te culci cu garanția lui.
13. În orice caz să îi înapoiezi garanția la apusul soarelui, ca să doarmă în haina lui și să te binecuvânteze și aceasta îți va fi dreptate înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău.

14. ¶ Să nu oprimi un servitor angajat, sărac și nevoiaș, dintre frații tăi sau dintre străinii tăi, care *sunt* în țara ta, înăuntrul porților tale.
15. La ziua lui să *îi* dai plata *și* să nu apună soarele peste ea, pentru că *este* sărac și își pune inima lui în aceasta, ca nu cumva să strige împotriva ta către DOMNUL și să îți fie păcat.
16. Părinții să nu fie uciși pentru copii, nici copiii să nu fie uciși pentru părinți, fiecare om să fie dat morții pentru propriul său păcat.
17. Să nu sucești judecata străinului, *nici* a celui fără tată; nici să nu iei o haină a văduvei ca garanție,
18. Ci să îți amintești că ai fost rob în Egipt și DOMNUL Dumnezeul tău te-a răscumpărat de acolo; de aceea îți poruncesc să faci acest lucru.
19. Când îți seceri recolta în câmpul tău și vei fi uitat un snop în câmp, să nu te întorci să îl iei, să fie pentru străin, pentru cel fără tată și pentru văduvă, pentru ca DOMNUL Dumnezeul tău să te binecuvânteze în toată lucrarea mâinilor tale.
20. Când îți bați măslinul, să nu treci peste ramuri din nou, să fie pentru străin, pentru cel fără tată și pentru văduvă.
21. Când aduni strugurii viei tale, să nu culegi *ce rămâne* în urma ta, să fie pentru străin, pentru cel fără tată și pentru văduvă.
22. Și să îți amintești că ai fost rob în țara Egiptului, de aceea îți poruncesc să faci acest lucru.

Capitolul 25

DACĂ este o neînțelegere între oameni și ei vin la judecată, ca *judecătorii* să îi judece, atunci să declare drept pe cel drept și să condamne pe cel stricat.
2. Și se va întâmpla, dacă omul stricat *este* demn să fie bătut, judecătorul să îl facă să se întindă și să fie bătut, în fața lui, cu un număr *de lovituri* conform greșelii lui.
3. Patruzeci de lovituri poate să îi dea *și* să nu le întreacă, pentru ca nu cumva, *dacă* le întrece și îl bat peste acestea cu multe lovituri, fratele tău ți-ar părea nemernic.
4. Să nu legi gura boului când treieră *grâne*.
5. ¶ Când frații locuiesc împreună și unul dintre ei moare și nu are copil, soția mortului să nu se căsătorească în afară, cu un străin; fratele soțului ei să intre la ea și să și-o ia de soție și să împlinească față de ea datoria de frate al soțului.
6. Și se va întâmpla *că*, întâiul-născut pe care îl naște ea să poarte numele fratelui său mort, ca să nu i se șteargă numele din Israel.
7. Și dacă omului nu îi place să ia pe soția fratelui său, atunci soția fratelui său să se urce la poartă, la bătrâni și să spună: Fratele soțului meu refuză să ridice nume fratelui său în Israel, refuză să împlinească datoria de frate al soțului meu.
8. Atunci bătrânii cetății sale să îl cheme și să îi vorbească și *dacă* el stăruie și spune: Nu îmi place să o iau,

9. Atunci soția fratelui său să vină la el în prezența bătrânilor și să îi scoată încălțămintea din picior și să îl scuipe în față și să răspundă și să spună: Astfel să se facă bărbatului care nu va înălța casa fratelui său.
10 Și în Israel îi va fi pus numele: Casa celui descălțat.
11. Dacă *doi* bărbați se ceartă unul cu altul și soția unuia se apropie ca să elibereze pe soțul ei din mâna celui care îl lovește și își întinde mâna și îl apucă de *părțile* ascunse,
12. Atunci să îi tai mâna, ochiul tău să nu *o* cruțe.
13. ¶ Să nu ai la tine în sacul tău greutăți diferite, una mare și una mică.
14. Să nu ai în casa ta măsuri diferite, una mare și una mică.
15. *Ci* să ai o greutate întreagă și dreaptă; să ai o măsură întreagă și dreaptă, ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău.
16. Pentru că toți cei ce fac astfel de lucruri *și* toți cei ce fac nedreptate, *sunt* o urâciune *înaintea* DOMNULUI Dumnezeul tău.
17. Amintește-ți de ce ți-a făcut Amalec pe cale, când ați ieșit din Egipt;
18. Cum te-a întâmpinat pe cale și ți-a lovit spatele, pe toți cei slabi din spatele tău, când tu *erai* obosit și trudit și el nu s-a temut de Dumnezeu.
19. De aceea se va întâmpla, când DOMNUL Dumnezeul tău îți va fi dat odihnă din partea tuturor dușmanilor tăi de jur împrejur, în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău *ca* moștenire să o stăpânești, *că* tu să ștergi amintirea lui Amalec de sub cer, să nu uiți.

Capitolul 26

ȘI va fi astfel, când vei intra în țara, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău *ca* moștenire, și o vei stăpâni și vei locui în ea,
2. Să iei din primele roade ale pământului, pe care le vei aduce din țara ta, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, și să *le* pui într-un coș și să mergi la locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău să își pună numele acolo.
3. Și să mergi la preotul care va fi în zilele acelea și să îi spui: Mărturisesc astăzi DOMNULUI Dumnezeul tău, că am intrat în țara, pe care DOMNUL a jurat părinților noștri, că ne-o va da.
4. Și preotul să ia coșul din mâna ta și să îl pună jos înaintea altarului DOMNULUI Dumnezeul tău.
5. Și să vorbești și să spui înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău: Tatăl meu *era* un sirian gata să piară și a coborât în Egipt, cu puțini *oameni*, și acolo a locuit temporar și acolo a devenit o națiune mare, puternică și numeroasă,
6. Și egiptenii s-au purtat rău cu noi și ne-au chinuit și au pus robie grea peste noi,
7. Și când noi am strigat către DOMNUL Dumnezeul părinților noștri, DOMNUL a auzit vocea noastră și a văzut necazul nostru și osteneala noastră și oprimarea noastră,
8. Și DOMNUL ne-a scos din Egipt cu mână tare și cu braț întins și cu groază mare și cu semne și cu minuni,

9. Și ne-a adus în locul acesta și ne-a dat țara aceasta, țară în care curge lapte și miere.
10. Și acum, iată, am adus primele roade ale țării, pe care tu, DOAMNE, mi-ai dat-o. Și să le pui înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău și să te închini înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău.
11. Și să te bucuri în fiecare *lucru* bun, pe care ți l-a dat DOMNUL Dumnezeul tău, ție și casei tale, *tu* și levitul și străinul care *este* printre voi.
12. ¶ Când vei termina de strâns toate zeciuielile din venitul tău în anul al treilea, anul zeciuielii, și le vei da levitului, străinului, celui fără tată și văduvei, ca ei să mănânce înăuntrul porților tale și să fie săturați,
13. Atunci să spui înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău: Am scos din casă lucrurile sfinte și le-am dat și levitului și străinului, celui fără tată și văduvei, conform cu toate poruncile tale, pe care mi le-ai poruncit; nu am încălcat nici nu am uitat vreuna din poruncile tale.
14. Nu am mâncat din ele în jalea mea, nici nu am îndepărtat din ele pentru *vreo folosire* necurată, nici nu am dat din ele pentru morți, *ci* am dat ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeul meu *și* am făcut conform cu tot ce mi-ai poruncit.
15. Privește jos din locuința ta cea sfântă, din cer, și binecuvântează pe poporul tău Israel și țara pe care ne-ai dat-o, precum ai jurat părinților noștri, o țară în care curge lapte și miere.
16. ¶ Astăzi DOMNUL Dumnezeul tău ți-a poruncit să împlinești aceste statute și judecăți și să le ții de aceea și să le împlinești cu toată inima ta și cu tot sufletul tău.
17. Tu ai declarat astăzi pe DOMNUL ca Dumnezeu al tău, și *că* vei umbla în căile lui și vei ține statutele lui și poruncile lui și judecățile lui și *că* vei da ascultare vocii lui,
18. Și DOMNUL te-a declarat astăzi a fi poporul lui special, precum ți-a promis; și tu să ții toate poruncile lui;
19. Și că te va înălța, mai presus de toate națiunile pe care le-a făcut el, în laudă și în renume și în onoare; și că tu vei fi un popor sfânt DOMNULUI Dumnezeul tău, precum a vorbit el.

Capitolul 27

ȘI Moise cu bătrânii lui Israel au poruncit poporului, spunând: Păziți toate poruncile pe care vi le poruncesc astăzi.
2. Și va fi *astfel*: în ziua când veți trece peste Iordan, în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, să îți ridici pietre mari și să le văruiești cu var,
3. Și să scrii pe ele toate cuvintele acestei legi, după ce vei trece ca să intri în țara, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, o țară în care curge lapte și miere, precum ți-a promis DOMNUL Dumnezeul părinților tăi.
4. De aceea va fi *astfel*, după ce veți trece Iordanul, să ridicați aceste pietre pe muntele Ebal, precum vă poruncesc astăzi și să le văruiți cu var.
5. Și să zidești acolo un altar DOMNULUI Dumnezeul tău, un altar din pietre, să nu ridici fier asupra lor.

6. Să zidești altarul DOMNULUI Dumnezeul tău din pietre întregi și să aduci pe el ofrande arse pentru DOMNUL Dumnezeul tău,
7. Și să aduci ofrande de pace și să mănânci acolo și să te bucuri înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău.
8. Și să scrii pe pietre foarte lămurit toate cuvintele legii acesteia.
9. Și Moise și preoții, leviții, au vorbit întregului Israel, spunând: Ia seama și dă ascultare, Israele, astăzi ai devenit poporul DOMNULUI Dumnezeul tău.
10. De aceea să asculți de vocea DOMNULUI Dumnezeul tău și să împlinești poruncile lui și statutele lui, pe care ți le poruncesc astăzi.
11. ¶ Și Moise a poruncit poporului în ziua aceea, spunând:
12. Aceștia să stea în picioare să binecuvânteze poporul pe muntele Garizim, după ce veți fi trecut Iordanul: Simeon și Levi și Iuda și Isahar și Iosif și Beniamin;
13. Și aceștia să stea în picioare pe Muntele Ebal ca să blesteme: Ruben, Gad și Așer și Zabulon, Dan și Neftali.
14. Și leviții să vorbească și să spună tuturor bărbaților lui Israel cu voce tare:
15. Blestemat *fie* omul care își face *orice* chip cioplit sau turnat, o urâciune *înaintea* DOMNULUI, lucrare a mâinilor meșterului, și îl pune într-un *loc* tainic. Și tot poporul să răspundă și să zică: Amin.
16. Blestemat *fie* cel ce disprețuiește pe tatăl său sau pe mama sa. Și tot poporul să spună: Amin.
17. Blestemat *fie* cel ce mută piatra de hotar a aproapelui său. Și tot poporul să spună: Amin.
18. Blestemat *fie* cel ce face pe orb să rătăcească de pe cale. Și tot poporul să spună: Amin.
19. Blestemat *fie* cel ce pervertește judecata străinului, a celui fără tată și a văduvei. Și tot poporul să spună: Amin.
20. Blestemat *fie* cel ce se culcă cu soția tatălui său, pentru că ridică învelitoarea patului tatălui său. Și tot poporul să spună: Amin.
21. Blestemat *fie* cel ce se culcă cu orice fel de animal. Și tot poporul să spună: Amin.
22. Blestemat *fie* cel ce se culcă cu sora sa, fiica tatălui său, sau fiica mamei sale. Și tot poporul să spună: Amin.
23. Blestemat *fie* cel ce se culcă cu soacra sa. Și tot poporul să spună: Amin.
24. Blestemat *fie* cel ce lovește pe aproapele său în ascuns. Și tot poporul să spună: Amin.
25. Blestemat *fie* cel ce ia răsplată pentru a ucide o persoană nevinovată. Și tot poporul să spună: Amin.
26. Blestemat *fie* cel ce nu întărește *toate* cuvintele legii acesteia ca să le împlinească. Și tot poporul să spună: Amin.

Capitolul 28

ȘI se va întâmpla, dacă vei da ascultare cu atenție vocii DOMNULUI Dumnezeul tău, luând seama să împlinești toate poruncile lui, pe care ți le poruncesc astăzi, că DOMNUL Dumnezeul tău te va înălța mai presus de toate națiunile pământului,

2. Și toate aceste binecuvântări vor veni peste tine și te vor ajunge, dacă vei da ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeul tău.
3 Binecuvântat *vei fi* în cetate și binecuvântat *vei fi* în câmp.
4. Binecuvântat *va fi* rodul trupului tău și rodul pământului tău și rodul vitelor tale, fătul vacilor tale și turmele oilor tale.
5. Binecuvântat *va fi* coșul tău și covata ta.
6. Binecuvântat *vei fi* când intri și binecuvântat *vei fi* când ieși.
7. DOMNUL va face pe dușmanii tăi, care se ridică împotriva ta, să fie bătuți înaintea feței tale; ei vor ieși împotriva ta pe o cale și vor fugi dinaintea ta pe șapte căi.
8. DOMNUL va porunci binecuvântare asupra ta în depozitele tale și pe tot ce îți vei pune mâna; și te va binecuvânta în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău.
9. DOMNUL te va întemeia ca popor sfânt pentru el, precum ți-a jurat, dacă vei păzi poruncile DOMNULUI Dumnezeul tău și vei umbla în căile lui.
10. Și toate popoarele pământului vor vedea că ești numit după numele DOMNULUI și se vor teme de tine.
11. Și DOMNUL te va face abundent în bunătăți, în rodul trupului tău și în rodul vitelor tale și în rodul pământului tău, în țara pe care DOMNUL a jurat părinților tăi să ți-o dea.
12. DOMNUL îți va deschide tezaurul său bun, cerul să dea ploaie țării tale la timpul ei și să binecuvânteze toată lucrarea mâinii tale, și vei da cu împrumut multor națiuni, dar tu nu vei lua cu împrumut.
13. Și DOMNUL te va face capul și nu coada, și vei fi numai deasupra și nu vei fi dedesubt, dacă dai ascultare poruncilor DOMNULUI Dumnezeul tău, pe care ți le poruncesc astăzi să iei seama și să *le* împlinești,
14. Și să nu te abați nici la dreapta nici la stânga, de la niciunul dintre cuvintele pe care ți le poruncesc astăzi, ca să mergi după alți dumnezei să le servești.
15. ¶ Dar se va întâmpla, dacă nu vei da ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să iei seama *și* să împlinești toate poruncile lui și statutele lui, pe care ți le poruncesc astăzi, că toate blestemele acestea vor veni peste tine și te vor ajunge.
16. Blestemat *vei fi* în cetate și blestemat în câmp.
17. Blestemat *va fi* coșul tău și blestemată covata ta.
18. Blestemat *va fi* rodul trupului tău și rodul țării tale, fătul vacilor tale și turmele oilor tale.
19. Blestemat *vei fi* când intri și blestemat când ieși.
20. DOMNUL va trimite peste tine blestem, chinuire și mustrare, peste orice îți vei pune mâna să faci, până când vei fi nimicit și până când vei pieri repede, din cauza stricăciunii faptelor tale, prin care m-ai părăsit.
21. DOMNUL va face ciuma să se lipească de tine, până când te va nimici din țara în care intri să o stăpânești.
22. DOMNUL te va lovi cu mistuire și cu febră și cu inflamare și cu arsură puternică și cu sabie și cu tăciune *în grâu* și cu mană; și ele te vor urmări până vei pieri.

23. Și cerul tău care *este* deasupra capului tău va fi aramă, și pământul care este sub tine, fier.
24. DOMNUL va face ploaia peste țara ta, pulbere și praf, ele vor coborî din cer asupra ta, până când vei fi nimicit.
25. DOMNUL va face să fii bătut înaintea dușmanilor tăi, vei ieși împotriva lor pe o cale și vei fugi dinaintea lor pe șapte căi și vei fi alungat în toate împărățiile pământului.
26. Și trupul tău mort va fi hrană pentru toate păsările cerului și fiarele pământului și nimeni nu *le* va speria.
27. DOMNUL te va lovi cu ulcerele Egiptului și cu tumori și cu crustă și cu pecingine, de care nu te poți vindeca.
28. DOMNUL te va lovi cu nebunie și cu orbire și cu înmărmurire a inimii,
29. Și vei bâjbâi în miezul zilei, precum bâjbâie orbul în întuneric, și nu vei prospera în căile tale și vei fi mereu oprimat și prădat în toate zilele, și nimeni nu *te* va salva.
30. Te vei logodi cu o femeie și un alt bărbat se va culca cu ea, vei zidi o casă și nu vei locui în ea, vei sădi o vie și nu vei aduna strugurii din ea.
31. Boul tău *va fi* înjunghiat înaintea ochilor tăi și nu vei mânca din el, măgarul tău va fi luat dinaintea feței tale cu violență și nu îți va fi înapoiat; oile tale *vor fi* date dușmanilor tăi și nu vei avea pe nimeni ca să *le* salveze.
32. Fiii tăi și fiicele tale *vor fi* dați altui popor și ochii tăi vor privi și se vor topi *de dor* după ei toată ziua și nu *va fi* nicio putere în mâna ta.
33. O națiune, pe care nu o cunoști, va mânca rodul țării tale și toate muncile tale; și vei fi doar oprimat și zdrobit întotdeauna;
34. Astfel că vei înnebuni la priveliștea pe care ochii tăi o vor vedea.
35. DOMNUL te va lovi la genunchi și la picioare, de la talpa piciorului tău până în creștetul capului tău, cu un ulcer rău care nu poate fi vindecat.
36. DOMNUL te va duce pe tine și pe împăratul tău, pe care îl vei pune peste tine, la o națiune pe care nu ai cunoscut-o nici tu nici părinții tăi și acolo vei servi altor dumnezei, lemn și piatră.
37. Și vei deveni o înmărmurire, un proverb și o zicătoare, între toate națiunile unde te va conduce DOMNUL.
38. Vei duce multă sămânță la câmp și vei strânge puțin, pentru că o va mistui lăcusta.
39. Vei sădi vii și *le* vei lucra, dar nu vei bea nici *din* vin, nici nu vei strânge *strugurii*, pentru că viermii îi vor mânca.
40. Vei avea măslini în toate ținuturile tale, dar nu *te* vei unge cu untdelemn, pentru că măslinul tău își va lepăda *rodul său*.
41. Vei naște fii și fiice, dar nu te vei bucura de ei, pentru că vor merge în captivitate.
42. Lăcusta va mistui toți copacii tăi și rodul țării tale.
43. Străinul care *este* la tine se va înălța peste tine foarte sus; și tu vei coborî foarte jos.
44. El îți va împrumuta și tu nu îi vei împrumuta, el va fi capul, iar tu vei fi coada.

45. ¶ Mai mult, toate aceste blesteme vor veni peste tine și te vor urmări și te vor ajunge, până vei fi nimicit, pentru că nu ai dat ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să păzești poruncile lui și statutele lui, pe care ți le-a poruncit.
46. Și ele vor fi peste tine și peste sămânța ta pentru totdeauna, ca un semn și ca o minune.
47. Pentru că nu ai servit DOMNULUI Dumnezeul tău cu bucurie și cu veselie a inimii, pentru abundența în toate;
48. De aceea vei servi pe dușmanii tăi, pe care îi va trimite DOMNUL împotriva ta, în foame și în sete și în goliciune și în lipsă de toate, și el va pune un jug de fier pe grumazul tău, până te va nimici.
49. DOMNUL va aduce împotriva ta o națiune de departe, de la marginea pământului, precum zboară acvila; o națiune a cărei limbă nu o vei înțelege;
50. O națiune aspră la înfățișare, care nu se uită la fața bătrânilor, nici nu arată favoare tânărului,
51. Și va mânca rodul vitelor tale și rodul țării tale, până vei fi nimicit, care nu îți va lăsa nici grâu, nici vin, nici untdelemn, nici fătul vacilor tale, nici turmele oilor tale, până te va nimici.
52. Și te va asedia în toate porțile tale în toată țara ta, până se vor prăbuși zidurile tale înalte și întărite, în care te-ai încrezut; și te va asedia în toate porțile tale în toată țara ta, pe care ți-a dat-o DOMNUL Dumnezeul tău.
53. Și, în asediul și în strâmtorarea cu care te vor chinui dușmanii tăi, vei mânca rodul propriului tău trup, carnea fiilor tăi și a fiicelor tale pe care ți-i va da DOMNUL Dumnezeul tău,
54. *Astfel încât* ochiul bărbatului plăpând și foarte delicat printre voi, va fi rău față de fratele său și față de soția sânului său și față de rămășița copiilor săi, pe care îi va lăsa,
55. Astfel încât nu va da niciunuia dintre ei din carnea copiilor săi, pe care o va mânca el, pentru că nu i-a rămas nimic în asediul și în strâmtorarea cu care te vor chinui dușmanii tăi, în toate porțile tale.
56. Femeia plăpândă și delicată dintre voi, care nu ar fi cutezat să pună talpa piciorului ei pe pământ, din delicatețe și sensibilitate, ochiul ei va fi rău față de soțul sânului ei și față de fiul ei și față de fiica ei,
57. Și față de fătul ei, care iese dintre picioarele ei, și față de copiii ei, pe care îi va naște, pentru că în lipsă de toate îi va mânca în ascuns, în asediul și în strâmtorarea cu care te va chinui vrăjmașul tău în porțile tale.
58. Dacă nu vei lua seama să împlinești toate cuvintele acestei legi, care sunt scrise în această carte, ca să te temi de numele acesta glorios și înfricoșător, DOMNUL DUMNEZEUL TĂU,
59. Atunci DOMNUL va face îngrozitoare plăgile tale și plăgile seminței tale, plăgi mari și îndelungate, cu boli rele și îndelungate.
60. Mai mult, el va aduce asupra ta toate bolile Egiptului, de care te-ai temut; și ele se vor lipi de tine.
61. De asemenea, fiecare boală și fiecare plagă, care nu *este* scrisă în cartea acestei legi, pe ele DOMNUL le va aduce asupra ta, până vei fi nimicit.

62. Și veți fi lăsați puțini la număr, deși erați mulți ca stelele cerului, pentru
că ai refuzat să asculți de vocea DOMNULUI Dumnezeul tău.
63. Și se va întâmpla, precum DOMNUL s-a bucurat de voi să vă facă
bine și să vă înmulțească, tot astfel DOMNUL se va bucura de voi să vă
nimicească și să vă facă de nimic; și veți fi smulși din țara în care intri ca
să o stăpânești.
64. Și DOMNUL te va împrăștia printre toate popoarele, de la o margine
a pământului până la cealaltă; și acolo vei servi altor dumnezei, pe care nu
i-ai cunoscut, nici tu, nici părinții tăi, lemn și piatră.
65. Și printre aceste națiuni nu vei avea liniște, nici talpa piciorului tău nu
va avea odihnă, ci DOMNUL îți va da acolo o inimă cutremurată și ochi
care se topesc și tristețe a minții,
66. Și viața ta va atârna în îndoială înaintea ta, și te vei teme noaptea și
ziua și nu vei avea siguranță pentru viața ta,
67. Dimineața vei spune: De ar fi seară! Și seara vei spune: De ar voi
Dumnezeu să fie dimineață! De teama inimii tale, de care te vei teme, și
de priveliștea, pe care ochii tăi o vor vedea.
68. Și DOMNUL te va întoarce în Egipt cu corăbii, pe calea despre care
ți-am vorbit: Să nu o mai vezi; și acolo veți fi vânduți dușmanilor voștri ca
robi și roabe și nimeni nu *vă* va cumpăra.

Capitolul 29

ACESTEA *sunt* cuvintele legământului, pe care DOMNUL a
poruncit lui Moise, ca să îl facă cu copiii lui Israel în țara
Moabului, în afară de legământul pe care l-a făcut cu ei în Horeb.
2. Și Moise a chemat pe tot Israelul și le-a spus: Ați văzut tot ce a făcut
DOMNUL înaintea ochilor voștri în țara Egiptului, lui Faraon și tuturor
servitorilor lui și întregii lui țări;
3. Marile ispite pe care ochii tăi le-au văzut, semnele și acele mari miracole,
4. Totuși DOMNUL nu v-a dat o inimă să pătrundeți și ochi să vedeți și
urechi să auziți, până în această zi.
5. Și v-am condus patruzeci de ani prin pustiu, hainele voastre nu s-au
învechit pe voi și sandaua ta nu s-a învechit pe piciorul tău.
6. Nu ați mâncat pâine, nici nu ați băut vin sau băutură tare, ca să
cunoașteți că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
7. Și când ați ajuns la acest loc, Sihon, împăratul Hesbonului, și
Og, împăratul Basanului, au ieșit împotriva noastră la bătălie și noi
i-am lovit,
8. Și le-am luat țara și am dat-o ca moștenire rubeniților și gadiților și la
jumătate din tribul lui Manase.
9. Păziți de aceea cuvintele acestui legământ și împliniți-le, ca să prosperați
în tot ce faceți.
10. ¶ Voi stați în picioare astăzi cu toții înaintea DOMNULUI Dumnezeul
vostru, căpeteniile triburilor voastre, bătrânii voștri și administratorii voștri,
toți bărbații lui Israel,

11. Micuții voștri, soțiile voastre și străinul tău care *este* în mijlocul taberei tale, de la tăietorul lemnului tău până la aducătorul apei tale,
12. Ca să intri în legământ cu DOMNUL Dumnezeul tău și în jurământul său, pe care DOMNUL Dumnezeul tău îl face cu tine astăzi,
13. Ca să te întemeieze astăzi ca popor al său și să îți fie Dumnezeu, precum ți-a spus și precum a jurat părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob.
14. Și nu numai cu voi fac acest legământ și acest jurământ;
15. Ci cu *acela* care stă în picioare aici astăzi cu noi înaintea DOMNULUI Dumnezeul nostru și de asemenea cu *cel* care nu *este* astăzi aici, cu noi,
16. (Pentru că știți cum am locuit noi în țara Egiptului; și cum am trecut prin mijlocul națiunilor printre care ați trecut;
17. Și ați văzut urâciunile lor și idolii lor, lemn și piatră, argint și aur, care *erau* printre ei),
18. Ca nu cumva să fie între voi vreun bărbat, sau femeie sau familie sau trib, a cărui inimă să se întoarcă astăzi de la DOMNUL Dumnezeul nostru, ca să meargă *și* să servească dumnezeilor acestor națiuni, ca nu cumva să fie între voi o rădăcină care aduce fiere și pelin;
19. Și să se întâmple, când aude cuvintele acestui blestem, să se binecuvânteze singur în inima sa, spunând: Voi avea pace, deși umblu în imaginația inimii mele, ca să adaug beția la sete;
20. DOMNUL nu îl va scuti, ci furia DOMNULUI și gelozia lui vor fumega împotriva acelui bărbat și vor veni peste el toate blestemele care sunt scrise în cartea aceasta și DOMNUL îi va șterge numele de sub cer.
21. Și DOMNUL îl va separa ca rău dintre toate triburile lui Israel, conform cu toate blestemele legământului care sunt scrise în cartea aceasta a legii,
22. Astfel încât generația care va veni din copiii voștri, care se va ridica după voi și străinul care va veni dintr-o țară îndepărtată, vor spune când vor vedea plăgile țării acesteia și bolile pe care DOMNUL le-a pus pe ea;
23. *Și că* toată țara ei *este* pucioasă și sare, arzând, că nu este semănată, nici nu rodește, nici nu crește vreo iarbă în ea, ca dărâmarea Sodomei și Gomorei, Admei și Țeboimului, pe care le-a dărâmat DOMNUL în furia sa și în mânia sa,
24. Chiar toate națiunile vor spune: Pentru ce a făcut astfel DOMNUL acestei țări? Ce *înseamnă* dogoarea acestei mari furii?
25. Atunci ei vor spune: Pentru că au părăsit legământul DOMNULUI Dumnezeul părinților lor, pe care l-a făcut cu ei când i-a scos din țara Egiptului,
26. Fiindcă au mers și au servit altor dumnezei și li s-au închinat, dumnezei pe care ei nu i-au cunoscut și el nu li i-a dat,
27. Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva acestei țări, ca să aducă asupra ei toate blestemele care sunt scrise în această carte,
28. Și DOMNUL i-a dezrădăcinat din țara lor în furie și în mânie și cu mare indignare și i-a aruncat într-o altă țară, ca în ziua aceasta.
29. Tainele *aparțin* DOMNULUI Dumnezeul nostru, dar cele revelate ne *aparțin* nouă și copiilor noștri pentru totdeauna, ca să împlinim toate cuvintele acestei legi.

Capitolul

30 ŞI se va întâmpla, după ce vor veni peste tine toate lucrurile acestea, binecuvântarea şi blestemul, pe care le-am pus înaintea ta şi ţi *le* vei aminti printre toate naţiunile la care te va împrăştia DOMNUL Dumnezeul tău,
2. Şi te vei întoarce la DOMNUL Dumnezeul tău şi vei asculta de vocea lui conform cu tot ce îţi poruncesc eu astăzi, cu toată inima ta şi cu tot sufletul tău, tu şi copiii tăi,
3. Că DOMNUL Dumnezeul tău va întoarce pe captivii tăi şi va avea milă de tine şi te va întoarce şi te va aduna *din nou* dintre toate naţiunile, printre care te va fi împrăştiat DOMNUL Dumnezeul tău.
4. Dacă *vreunul* din ai tăi este împrăştiat până la cele mai îndepărtate *margini* ale cerului, DOMNUL Dumnezeul tău te va aduna de acolo şi te va lua de acolo,
5. Şi DOMNUL Dumnezeul tău te va aduce în ţara pe care au stăpânit-o părinţii tăi şi tu o vei stăpâni şi îţi va face bine şi te va înmulţi mai mult decât pe părinţii tăi.
6. Şi DOMNUL Dumnezeul tău îţi va circumcide inima şi inima seminţei tale, ca să iubeşti pe DOMNUL Dumnezeul tău cu toată inima ta şi cu tot sufletul tău, ca să trăieşti.
7. Şi DOMNUL Dumnezeul tău va pune toate aceste blesteme asupra duşmanilor tăi şi asupra celor ce te urăsc, care te-au persecutat.
8. Şi te vei întoarce şi vei asculta de vocea DOMNULUI şi vei împlini toate poruncile lui, pe care ţi le poruncesc astăzi.
9. Şi DOMNUL Dumnezeul tău te va face abundent în fiecare lucrare a mâinii tale, în rodul pântecelui tău şi în rodul vitelor tale şi în rodul pământului tău, spre bine, pentru că DOMNUL se va bucura din nou de tine spre bine, precum s-a bucurat de părinţii tăi,
10. Dacă vei da ascultare la vocea DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să păzeşti poruncile lui şi statutele lui, care sunt scrise în cartea aceasta a legii, dacă te vei întoarce la DOMNUL Dumnezeul tău cu toată inima ta şi cu tot sufletul tău.
11. ¶ Pentru că această poruncă pe care ţi-o poruncesc astăzi, nu *este* nici ascunsă nici departe de tine.
12. Nu *este* în cer, ca să spui: Cine se va urca pentru noi în cer şi să ne-o aducă, pentru ca să o auzim şi să o împlinim?
13. Nici nu este dincolo de mare, ca să spui: Cine va trece pentru noi dincolo de mare şi să ne-o aducă, pentru ca să o auzim şi să o împlinim?
14. Ci cuvântul *este* foarte aproape de tine, în gura ta şi în inima ta, ca să îl împlineşti.
15. ¶ Vezi, am pus astăzi înaintea ta viaţa şi binele şi moartea şi răul;
16. În aceea că îţi poruncesc astăzi să îl iubeşti pe DOMNUL Dumnezeul tău, să umbli în căile lui şi să păzeşti poruncile lui şi statutele lui şi judecăţile lui, ca să trăieşti şi să te înmulţeşti, şi ca DOMNUL Dumnezeul tău să te binecuvânteze în ţara în care mergi să o stăpâneşti.

17. Dar dacă ți se abate inima și nu vei asculta, ci vei fi atras și te vei închina altor dumnezei și le vei servi,
18. Vă mărturisesc astăzi, că veți pieri negreșit *și* nu vă veți lungi zilele pe pământul pentru care treci Iordanul, ca să intri să îl stăpânești.
19. Chem cerul și pământul să mărturisească astăzi împotriva voastră, v-am pus înainte viața și moartea, binecuvântarea și blestemul; alege dar viața, ca să trăiți deopotrivă tu și sămânța ta,
20. Ca să poți iubi pe DOMNUL Dumnezeul tău *și* să asculți de vocea lui și să te poți alipi de el, pentru că el *este* viața ta și lungimea zilelor tale, ca să locuiești în țara pe care DOMNUL a jurat-o părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, că le-o dă.

Capitolul 31

ȘI Moise a mers și a vorbit aceste cuvinte către tot Israelul.
2. Și le-a spus: Eu astăzi *sunt* în vârstă de o sută douăzeci de ani; nu mai pot ieși și intra, de asemenea DOMNUL mi-a spus: Tu nu vei trece Iordanul acesta.
3 DOMNUL Dumnezeul tău, el va trece înaintea ta *și* va nimici națiunile acestea dinaintea ta și le vei stăpâni, *și* Iosua, el va trece înaintea ta, precum a spus DOMNUL.
4. Și DOMNUL le va face precum a făcut lui Sihon și lui Og, împărații amoriților și țării lor, pe care i-a nimicit.
5. Și DOMNUL îi va da înaintea voastră, să le faceți conform cu toate poruncile pe care vi le-am poruncit.
6. Fiți tari și curajoși, nu vă temeți, nici nu vă îngroziți înaintea lor, pentru că DOMNUL Dumnezeul tău, el *este* cel care merge cu tine; el nu te va lăsa, nici nu te va părăsi.
7. Și Moise l-a chemat pe Iosua și i-a spus înaintea ochilor întregului Israel: Fii tare și curajos, pentru că tu trebuie să intri cu poporul acesta în țara pe care DOMNUL a jurat-o părinților lor că le-o dă; și tu îi vei face să o moștenească.
8. Și DOMNUL, el *este* cel care merge înaintea ta; el va fi cu tine, el nu te va lăsa, nici nu te va părăsi, nu te teme, nici nu te descuraja.
9. ¶ Și Moise a scris legea aceasta și a dat-o preoților, fiii lui Levi, care purtau chivotul legământului DOMNULUI, și tuturor bătrânilor lui Israel.
10. Și Moise le-a poruncit, spunând: La sfârșitul *fiecăror* șapte ani, în solemnitatea anului iertării, la sărbătoarea corturilor,
11. Când va veni tot Israelul să se arate înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău în locul pe care îl va alege, să citești legea aceasta înaintea întregului Israel, în auzul lor.
12. Adună poporul împreună, pe bărbați și pe femei și pe copii și pe străinul tău care *este* înăuntrul porților tale, ca să audă și să învețe și să se teamă de DOMNUL Dumnezeul vostru și să ia seama să împlinească toate cuvintele acestei legi,

13. Și copiii lor, care nu au cunoscut *nimic*, să audă și să învețe să se teamă de DOMNUL Dumnezeul vostru, în toate zilele cât trăiți în țara în care treceți Iordanul, ca să o stăpâniți.
14. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, ți se apropie zilele ca să mori; cheamă pe Iosua și înfățișați-vă, ca să îi dau poruncă. Și Moise și Iosua au mers și s-au înfățișat la tabernacolul întâlnirii.
15. Și DOMNUL s-a arătat în tabernacol, într-un stâlp de nor, și stâlpul de nor stătea deasupra intrării tabernacolului.
16. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, tu vei adormi cu părinții tăi și poporul acesta se va ridica și va curvi cu dumnezeii străinilor țării în care intră *să fie* cu ei și mă va părăsi și va rupe legământul meu pe care l-am făcut cu ei.
17. Atunci furia mea se va aprinde împotriva lor în ziua aceea și îi voi părăsi și îmi voi ascunde fața de ei și ei vor fi mâncați și li se vor întâmpla multe rele și tulburări, astfel încât vor spune în ziua aceea: Nu au venit aceste rele peste noi pentru că Dumnezeul nostru nu *este* în mijlocul nostru?
18. Și îmi voi ascunde într-adevăr fața în ziua aceea, pentru toate relele pe care le-au lucrat, pentru că s-au întors spre alți dumnezei.
19. Și acum scrieți această cântare pentru voi, învață-i pe copiii lui Israel *să* o *cânte*, pune-o în gurile lor, ca această cântare să îmi servească de mărturie împotriva copiilor lui Israel.
20. Pentru că îi voi duce în țara pe care am jurat-o părinților lor, în care curge lapte și miere și vor mânca și se vor sătura și se vor îngrășa; atunci se vor întoarce spre alți dumnezei și le vor servi și mă vor provoca și vor rupe legământul meu.
21. Și va fi, când li se vor întâmpla multe rele și tulburări, că această cântare va mărturisi împotriva lor ca o mărturie, pentru că nu va fi uitată din gura seminței lor, pentru că eu cunosc imaginația după care merg, chiar acum, înainte să îi fi adus în țara pe care eu *le*-am jurat-*o*.
22. ¶ Și Moise a scris această cântare în aceeași zi și a învățat pe copiii lui Israel *să* o *cânte*.
23. Și i-a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun, spunând: Fii tare și curajos, pentru că tu vei duce pe copiii lui Israel în țara pe care le-am jurat-o, iar eu voi fi cu tine.
24. Și s-a întâmplat, după ce a terminat Moise de scris cuvintele legii acesteia într-o carte, până la sfârșitul lor,
25. Că Moise a poruncit leviților care purtau chivotul legământului DOMNULUI, spunând:
26. Luați cartea aceasta a legii și puneți-o alături de chivotul legământului DOMNULUI Dumnezeul vostru, ca să fie acolo ca mărturie împotriva ta.
27. Pentru că eu cunosc răzvrătirea ta și gâtul tău înțepenit, iată, încă fiind eu viu cu voi, astăzi, v-ați răzvrătit împotriva DOMNULUI și cu cât mai mult după moartea mea?
28. Adunați la mine pe toți bătrânii triburilor voastre și pe administratorii voștri, ca să vorbesc în urechile lor cuvintele acestea și să chem cerul și pământul ca mărturie împotriva lor.

29. Pentru că știu că după moartea mea *vă* veți corupe de tot și vă veți abate
de la calea pe care v-am poruncit-*o;* și vi se va întâmpla răul în zilele de pe
urmă, pentru că veți face ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îl
provocați la furie prin lucrarea mâinilor voastre.
30. Și Moise a vorbit în urechile întregii adunări a lui Israel cuvintele cântării
acesteia, până la sfârșitul lor.

Capitolul 32

DESCHIDEȚI urechea voi, cerurilor, și voi vorbi; și ascultă,
pământule, cuvintele gurii mele.
2. Doctrina mea să picure ca ploaia, vorbirea mea să cadă ca roua, ca ploaia
măruntă peste verdeața proaspătă și ca ploile peste iarbă,
3. Pentru că voi vesti numele DOMNULUI, dați măreție Dumnezeului
nostru.
4. *El este* Stânca, lucrarea sa *este* desăvârșită, pentru că toate căile lui
sunt judecată, el este un Dumnezeu al adevărului și fără nelegiuire, el *este*
just și drept.
5. Ei s-au corupt, pata lor nu *este* cea a copiilor lui, *sunt* o generație
perversă și strâmbă.
6. Astfel răsplătiți voi DOMNULUI, popor prost și neînțelept? Nu *este* el
Tatăl tău *care* te-a cumpărat? Nu te-a făcut el și te-a întemeiat?
7. ¶ Amintește-ți de zilele din vechime, ia aminte la anii multor generații,
întreabă pe tatăl tău și îți va arăta, pe bătrânii tăi și îți vor spune.
8. Când cel Preaînalt a împărțit națiunilor moștenirea lor, când a separat
pe fiii lui Adam, a așezat granițele poporului conform cu numărul copiilor
lui Israel;
9. Pentru că partea DOMNULUI *este* poporul său; Iacob *este* sorțul
moștenirii sale.
10. El l-a găsit într-un pământ, intr-un deșert; într-o risipire, pustiu al
urletelor; l-a condus, l-a instruit, l-a păzit ca pe lumina ochiului său.
11. Precum își scutură acvila cuibul, plutește peste puii săi, își întinde
aripile, îi ia, îi poartă pe aripile ei tari,
12. *Astfel* l-a condus DOMNUL, singur, și nu *a fost* niciun dumnezeu
străin cu el.
13. L-a făcut să călărească pe înălțimile pământului, ca să mănânce rodul
câmpului; și l-a făcut să sugă miere din stâncă și untdelemn din stânca
de cremene;
14. Unt de *la* vaci și lapte de *la* oi, cu grăsimea mieilor și berbeci de rasă
din Basan și țapi cu grăsimea rărunchilor grâului; și ai băut sângele pur
al strugurelui.
15. ¶ Dar Ieșurun s-a îngrășat și a azvârlit din picior, te-ai îngrășat, te-ai
îngroșat, te-ai acoperit *cu grăsime*; atunci l-a părăsit pe Dumnezeul *care*
l-a făcut și a disprețuit Stânca salvării lui.
16. L-au provocat la gelozie cu *dumnezei* străini, l-au provocat la mânie
cu urâciuni.

17. Au sacrificat dracilor *și* nu lui Dumnezeu, unor dumnezei pe care nu i-au cunoscut, unora noi, de curând veniți, de care părinții voștri nu s-au temut.
18. De Stânca, *cea* care te-a născut, tu ai uitat și nu ți-ai adus aminte de Dumnezeul, care te-a format.
19. ¶ Și când DOMNUL a văzut, *i*-a detestat din cauza provocării fiilor săi și a fiicelor sale.
20. Și a spus: Îmi voi ascunde fața de ei, voi vedea care *va fi* sfârșitul lor, pentru că ei *sunt* o generație foarte perversă, copii în care nu *este* credință.
21. M-au întărâtat la gelozie prin *ceea ce* nu *este* Dumnezeu; m-au provocat la mânie cu deșertăciunile lor, și eu îi voi întărâta la gelozie prin *cei ce* nu *sunt* un popor; îi voi provoca la mânie printr-o națiune proastă.
22. Pentru că în mânia mea s-a aprins un foc și va arde până la cel mai adânc iad și va mistui pământul cu venitul lui și va aprinde temeliile munților.
23. Voi îngrămădi ticăloșii asupra lor, îmi voi consuma săgețile peste ei.
24. *Vor fi* arși de foame și mistuiți de arșiță pârjolitoare și de distrugere amară, de asemenea voi trimite dinții fiarelor asupra lor, cu otrava șerpilor din țărână.
25. Sabia în afară și teroare înăuntru, amândouă vor nimici pe tânăr și pe fecioară, pe sugar *și* pe omul cu perii cărunți.
26. ¶ Am spus: Îi voi risipi în colțuri, voi face ca amintirea lor să înceteze dintre oameni,
27. Dacă nu m-aș teme de furia dușmanului, ca nu cumva potrivnicii lor să se comporte ciudat *și* ca nu cumva să spună: Mâna noastră *este* înălțată și nu DOMNUL a făcut toate acestea.
28. Pentru că ei *sunt* o națiune lipsită de sfat *și* nici *nu este* înțelegere în ei.
29. O, de ar fi înțelepți *și* de ar înțelege aceasta *și* ar lua aminte la sfârșitul lor de pe urmă!
30. Cum ar urmări unul o mie și doi ar pune pe fugă zece mii, dacă nu i-ar fi vândut Stânca lor și nu i-ar fi închis DOMNUL?
31. Pentru că stânca lor nu *este* ca Stânca noastră, chiar dușmanii noștri *sunt* judecători.
32. Pentru că vița lor *este* din vița Sodomei și din câmpiile Gomorei, strugurii lor *sunt* struguri de fiere, ciorchinii lor *sunt* amari,
33. Vinul lor *este* otrava dragonilor și veninul crud al viperelor.
34. Nu *este* lucrul acesta păstrat la mine *și* sigilat printre tezaurele mele?
35. Mie îmi *aparține* răzbunarea și recompensa; la timpul *cuvenit* le va aluneca piciorul, pentru că ziua nenorocirii lor *este* aproape și lucrurile care vor veni peste ei se vor grăbi.
36. Pentru că DOMNUL va judeca pe poporul său și se va pocăi pentru servitorii săi, când va vedea că puterea *lor* s-a dus și nu *va fi* nimeni închis, sau lăsat.
37. Și va spune: Unde *sunt* dumnezeii lor, stânca în care s-au încrezut,
38. Ei care au mâncat grăsimea sacrificiilor lor *și* au băut vinul darurilor lor de băutură? Să se ridice și să vă ajute *și* să fie protecția voastră.

39. ¶ Vedeți acum că eu, eu *sunt* el și nu *este alt* dumnezeu împreună cu mine; eu ucid și eu dau viață; eu rănesc și eu vindec, și nu *este cineva* care să vă scape din mâna mea.
40. Pentru că îmi ridic mâna spre cer și spun: Eu trăiesc pentru totdeauna.
41. Dacă îmi ascut sabia strălucitoare și mâna mea apucă judecata, voi întoarce răzbunare dușmanilor mei și voi răsplăti celor care mă urăsc.
42. Îmi voi îmbăta săgețile de sânge și sabia mea va înghiți carne; *și le voi îmbăta* de sângele celor uciși și al captivilor, de la începutul răzbunărilor peste dușman.
43. Bucurați-vă națiunilor, *cu* poporul său, pentru că el va răzbuna sângele servitorilor săi și va întoarce răzbunare potrivnicilor săi și va fi milos cu țara sa *și* cu poporul său.
44. ¶ Și Moise a venit și a rostit toate cuvintele cântării acesteia în auzul poporului, el și Hoșea, fiul lui Nun.
45. Și Moise a terminat de vorbit toate cuvintele acestea *înaintea* întregului Israel,
46. Și le-a spus: Puneți-vă la inimă toate cuvintele pe care le mărturisesc printre voi astăzi, ca să le porunciți copiilor voștri să ia seama să *le* împlinească, toate cuvintele acestei legi.
47. Pentru că nu *este* un lucru deșert pentru voi, pentru că este viața voastră, și prin acest lucru *vă* veți prelungi zilele în țara în care treceți Iordanul, ca să o stăpâniți.
48. Și DOMNUL a vorbit lui Moise în aceeași zi, spunând:
49. Urcă-te pe muntele acesta, Abarim, *pe* muntele Nebo, care *este* în țara Moabului, care *este* în dreptul Ierihonului; și privește țara Canaanului, pe care o dau în stăpânire copiilor lui Israel,
50. Și mori pe muntele pe care te vei urca și adună-te la poporul tău; precum a murit Aaron, fratele tău, pe muntele Hor, și a fost adunat la poporul său,
51. Pentru că ați încălcat *legea* împotriva mea în mijlocul copiilor lui Israel, la apele Meriba-Cades, în pustiul Țin, pentru că nu m-ați sfințit în mijlocul copiilor lui Israel.
52. Totuși tu vei vedea țara înaintea *ta* dar nu vei intra acolo, în țara pe care o dau copiilor lui Israel.

CAPITOLUL 33

ȘI aceasta *este* binecuvântarea, cu care a binecuvântat Moise, omul lui Dumnezeu, pe copiii lui Israel înaintea morții sale.
2. Și a spus: DOMNUL a venit din Sinai și le-a răsărit din Seir; el a strălucit din muntele Paran și a venit cu zecile de mii de sfinți, de la dreapta lui *ieșea* o lege de foc pentru ei.
3. Da, el a iubit poporul; toți sfinții săi *sunt* în mâna ta, și ei au șezut la picioarele tale; *fiecare* va primi din cuvintele tale.
4. Moise ne-a poruncit o lege, moștenirea adunării lui Iacob.
5. Și el era împărat în Ieșurun, când s-au adunat capii poporului *și* triburile lui Israel.

6. ¶ Trăiască Ruben și să nu moară și bărbații săi să *nu* fie puțini.
7. Și aceasta *este binecuvântarea* despre Iuda și el a spus: Ascultă Doamne vocea lui Iuda și adu-l la poporul său, mâinile sale să îi fie *suficiente* și să *îi* fii un ajutor împotriva dușmanilor.
8. ¶ Și despre Levi a spus: Tumim al tău și Urim al tău *să fie* cu cel sfânt al tău, pe care l-ai încercat la Masa, cu care te-ai certat la apele din Meriba;
9. El care a spus tatălui său și mamei sale: Nu l-am văzut, nici nu a recunoscut pe frații săi, nici nu și-a cunoscut proprii copii, pentru că au păzit cuvântul tău și au ținut legământul tău.
10. Ei vor învăța pe Iacob judecățile tale și pe Israel legea ta, vor pune tămâie înaintea ta și ofrandă arsă în întregime pe altarul tău.
11. Binecuvântează, Doamne, averea lui și primește lucrarea mâinilor lui, zdrobește coapsele celor care se ridică împotriva lui și ale celor care îl urăsc, ca să nu se mai ridice.
12. ¶ Despre Beniamin a spus: Iubitul DOMNULUI va locui în siguranță lângă el; *DOMNUL* îl va acoperi toată ziua, iar el va locui între umerii săi.
13. Și despre Iosif a spus: Binecuvântată *fie* de DOMNUL țara lui, cu lucrurile prețioase ale cerului, cu rouă și cu adâncul care se odihnește jos,
14. Și cu roadele prețioase *aduse de* soare și cu lucrurile prețioase date de lună,
15. Și cu lucrurile de seama ale munților străvechi și cu lucrurile prețioase ale dealurilor veșnice,
16. Și cu lucrurile prețioase ale pământului și ale plinătății lui și *cu* bunăvoința celui care locuia în rug, să vină *binecuvântarea* peste capul lui Iosif și peste creștetul capului celui separat de frații săi.
17. Gloria lui *este ca* întâiul născut al taurului său și coarnele lui *sunt* coarnele unicornilor, cu ele va împunge laolaltă popoarele până la marginile pământului, și ei *sunt* zecile de mii ale lui Efraim și ei *sunt* miile lui Manase.
18. ¶ Și despre Zabulon a spus: Bucură-te, Zabulon, în ieșirea ta; și *tu*, Isahar, în corturile tale.
19. Ei vor chema popoarele la munte; acolo vor aduce ofrande ale dreptății, pentru că vor suge *din* abundența mărilor și *din* tezaurele ascunse în nisip.
20. Și despre Gad a spus: Binecuvântat *fie* cel care lărgește pe Gad, el locuiește ca un leu și sfâșie brațul cu coroana capului.
21. El și-a luat cea mai bună parte, pentru că acolo, într-o parte a legiuitorului, *a fost Gad* așezat; și a venit cu capii poporului, a făcut dreptatea DOMNULUI și judecățile lui cu Israel.
22. ¶ Și despre Dan a spus: Dan *este* un pui de leu, el va sări din Basan.
23. Și despre Neftali a spus: Neftali, sătul de favoare și plin de binecuvântarea DOMNULUI, să stăpânești vestul și sudul.
24. Și despre Așer a spus: Binecuvântat *fie* Așer cu copii; să fie bine primit fraților săi și să își înmoaie piciorul în untdelemn.
25. Sandalele tale *vor fi* fier și aramă, și tăria ta ca zilele tale.
26. ¶ Nimeni nu *este* ca Dumnezeul lui Ieșurun, *care* călărește pe cer în ajutorul tău și în cer în măreția sa.

27. Dumnezeul cel etern *este* scăparea *ta* și dedesubt *sunt* brațele cele veșnice, și el va alunga pe dușman dinaintea ta; și va spune: Nimicește-*i*.
28. Atunci Israel va locui singur în siguranță, fântâna lui Iacob *va fi* într-o țară de grâne și de vin, de asemenea, cerurile sale vor picura rouă.
29. Fericit *ești* tu, Israele, cine *este* ca tine, O tu popor salvat de DOMNUL, scutul ajutorului tău și cine *este* sabia măreției tale! Și dușmanii tăi vor fi găsiți mincinoși înaintea ta; și vei călca peste înălțimile lor.

Capitolul 34

ȘI Moise s-a urcat din câmpiile Moabului pe muntele Nebo, pe vârful *muntelui* Pisga, care *este* în dreptul Ierihonului. Și DOMNUL i-a arătat toată țara lui Galaad până la Dan,
2. Și tot Neftali și țara lui Efraim și Manase și toată țara lui Iuda, până la marea cea mai îndepărtată,
3. Și sudul și câmpia văii Ierihonului, cetatea palmierilor, până la Țoar.
4. Și DOMNUL i-a spus: Aceasta *este* țara pe care am jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, spunând: O voi da seminței tale, te-am făcut să *o* vezi cu ochii tăi, dar tu nu vei trece în ea.
5. ¶ Și Moise, servitorul DOMNULUI, a murit acolo în țara Moabului, conform cuvântului DOMNULUI.
6. Și el l-a înmormântat într-o vale în țara Moabului, față în față cu Bet-Peor și nimeni nu știe mormântul lui până în ziua aceasta.
7. Și Moise *era* în vârstă de o sută două zeci de ani când a murit, ochiul său nu se întunecase, nici vigoarea lui nu îl părăsise.
8 Și copiii lui Israel l-au plâns pe Moise treizeci de zile în câmpiile Moabului; și zilele plânsului *și* jelirii pentru Moise s-au sfârșit.
9. ¶ Și Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul înțelepciunii, pentru că Moise își pusese mâinile peste el, și copiii lui Israel i-au dat ascultare și au făcut precum poruncise DOMNUL lui Moise.
10. Și nu s-a mai ridicat profet în Israel ca Moise, pe care să îl fi cunoscut DOMNUL față către față,
11. În toate semnele și minunile pe care DOMNUL l-a trimis să le facă în țara Egiptului lui Faraon și tuturor servitorilor lui și întregii lui țări,
12. Și cu toată acea mână puternică și în toate lucrurile mari și înfricoșătoare pe care Moise le-a arătat înaintea ochilor întregului Israel.

Iosua

Capitolul

1 ŞI s-a întâmplat, după moartea lui Moise, servitorul DOMNULUI, că DOMNUL i-a vorbit lui Iosua, fiul lui Nun, servitorul lui Moise, spunând:
2. Moise, servitorul meu, a murit; de aceea ridică-te acum *şi* treci Iordanul acesta, tu şi tot acest popor, până în ţara pe care le-o dau copiilor lui Israel.
3. Orice loc, pe care îl va călca talpa piciorului vostru, vi l-am dat; aşa cum i-am spus lui Moise.
4. De la pustie şi Libanul acesta până la râul cel mare, râul Eufrat, tot pământul hiteţilor şi până la marea cea mare spre apusul soarelui, va fi ţinutul vostru.
5. Niciun om nu va fi în stare să stea în picioare înaintea ta toate zilele vieţii tale; precum am fost cu Moise, *astfel* voi fi cu tine; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.
6. Fii tare şi curajos; fiindcă acestui popor tu îi vei împărţi ca moştenire ţara, pe care am jurat-o părinţilor lor că le-o voi da.
7. Numai fii tare şi foarte curajos, ca să iei seama să faci conform cu toată legea pe care ţi-a poruncit-o servitorul meu, Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să prosperi oriunde vei merge.
8. Această carte a legii să nu se depărteze de gura ta, ci cugetă asupra ei zi şi noapte, ca să iei seama să faci conform cu tot ce este scris în ea; fiindcă atunci vei face calea ta prosperă şi atunci vei avea mult succes.
9. Nu ţi-am poruncit eu? Fii tare şi curajos; nu te teme, nici nu te descuraja, fiindcă DOMNUL Dumnezeul tău *este* cu tine oriunde mergi.
10. ¶ Atunci Iosua le-a poruncit ofiţerilor poporului, spunând:
11. Treceţi prin oştire şi porunciţi poporului, spunând: Pregătiţi-vă merinde, fiindcă în trei zile veţi trece Iordanul acesta, ca să intraţi să stăpâniţi ţara, pe care DOMNUL Dumnezeul vostru v-o dă ca să o stăpâniţi.
12. Şi Iosua le-a vorbit rubeniţilor şi gadiţilor şi jumătăţii tribului lui Manase, spunând:
13. Amintiţi-vă de cuvântul pe care vi l-a poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, spunând: DOMNUL Dumnezeul vostru v-a dat odihnă şi v-a dat această ţară.
14. Soţiile voastre, micuţii voştri şi vitele voastre, să rămână în ţara pe care v-a dat-o Moise de această parte a Iordanului; dar voi să treceţi înarmaţi înaintea fraţilor voştri, toţi bărbaţii puternici de valoare şi să îi ajutaţi,
15. Până când DOMNUL va da odihnă fraţilor voştri, precum v-*a dat şi* vouă şi ei de asemenea vor fi luat în stăpânire ţara pe care le-o dă DOMNUL Dumnezeul vostru; atunci vă veţi întoarce în ţara stăpânirii voastre şi vă veţi bucura de ea, de partea aceasta a Iordanului spre răsăritul soarelui, pe care v-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI.

16. ¶ Și i-au răspuns lui Iosua, spunând: Vom face tot ce ne porunceşti şi vom merge oriunde ne trimiți.
17. Precum am dat ascultare lui Moise în toate, astfel îți vom da ascultare ție; numai DOMNUL Dumnezeul tău să fie cu tine, precum a fost cu Moise.
18. Oricine se va răzvrăti împotriva poruncii tale și nu va da ascultare cuvintelor tale în tot ce îi porunceşti, să fie dat morții; numai fii tare și curajos!

CAPITOLUL 2

ŞI Iosua, fiul lui Nun, a trimis din Sitim doi bărbați să spioneze pe ascuns, spunând: Mergeți să vedeți țara, mai ales Ierihonul. Și au mers și au intrat în casa unei curve, numită Rahab, și au găzduit acolo.
2. Și i s-a spus împăratului Ierihonului, zicând: Iată, *niște* bărbați dintre copiii lui Israel au venit aici în această noapte, să cerceteze țara.
3. Și împăratul Ierihonului a trimis la Rahab, spunând: Scoate pe bărbații care au venit la tine, care au intrat în casa ta, fiindcă au venit să cerceteze toată țara.
4. Și femeia a luat pe cei doi bărbați și i-a ascuns și a spus astfel: Au venit *niște* bărbați la mine, dar nu știam de unde *erau*.
5. Și s-a întâmplat, *pe când* se închidea poarta, când era întuneric, că bărbații au ieșit; încotro au luat-o nu știu. Urmăriți-i repede, fiindcă îi veți ajunge.
6. Dar ea îi dusese sus pe acoperișul casei și îi ascunsese cu mănunchiurile de in, pe care le așezase în rânduială pe acoperiș.
7. Și bărbații i-au urmărit pe calea Iordanului până la vaduri; și imediat ce au ieșit urmăritorii, au închis poarta.
8. ¶ Și, înainte ca ei să se fi culcat, ea s-a urcat la ei pe acoperiș;
9. Și le-a spus bărbaților: Știu că DOMNUL v-a dat țara și că spaima de voi a căzut peste noi și că toți locuitorii țării se topesc din cauza voastră.
10. Căci noi am auzit cum DOMNUL a secat apa Mării Roșii pentru voi, când ați ieșit din Egipt și ce ați făcut celor doi împărați ai amoriților, care *erau* dincolo de Iordan, lui Sihon și lui Og, pe care i-ați nimicit de tot.
11. Și imediat ce am auzit *aceste lucruri* ni s-au topit inimile și nu a mai rămas curaj în vreun om, din cauza voastră; fiindcă DOMNUL Dumnezeul vostru, el *este* Dumnezeu sus în cer și jos pe pământ.
12. De aceea acum, vă rog, juraţi-mi pe DOMNUL că, deoarece am arătat bunătate față de voi și voi să arătați bunătate față de casa tatălui meu și să îmi dați un semn adevărat,
13. Și *că* veți lăsa vii pe tatăl meu și pe mama mea și pe frații mei și pe surorile mele și tot ceea ce au și *că* ne veți salva viețile de la moarte.
14. Și bărbații i-au răspuns: Viața noastră pentru a voastră, dacă nu faceți cunoscut acest lucru al nostru. Și va fi astfel: când DOMNUL ne va fi dat țara, ne vom purta cu bunătate și cu adevăr față de tine.
15. Apoi i-a coborât cu o funie pe fereastră, deoarece casa ei *era* pe zidul cetății și ea locuia pe zid.
16. Și le-a spus: Mergeți la munte, ca nu cumva să vă întâlnească urmăritorii; și ascundeți-vă acolo trei zile, până când urmăritorii se întorc; și după aceea mergeți pe drumul vostru.

17. Și bărbații i-au spus: Astfel *vom fi* dezlegați de acest jurământ al tău pe care ne-ai pus să îl jurăm:
18. Iată, *când* intrăm în țară, să legi frânghia aceasta de fir stacojiu la fereastra prin care ne-ai coborât; și să aduci acasă la tine pe tatăl tău și pe mama ta și pe frații tăi și toată casa tatălui tău.
19. Și va fi, *că* oricine va ieși pe ușile casei tale în stradă, sângele său *va fi* asupra capului său și noi *vom fi* nevinovați; și oricine va fi cu tine în casă, sângele său *va fi* asupra capului nostru, dacă *cineva pune* mâna pe el.
20. Dacă faci cunoscut acest lucru al nostru, atunci vom fi dezlegați de jurământul pe care ne-ai pus să îl jurăm.
21. Și ea a spus: Să *fie* conform cuvintelor voastre. Și ea i-a trimis iar ei au plecat. Și ea a legat frânghia stacojie la fereastră.
22. ¶ Iar ei au mers și au ajuns la munte și au rămas acolo trei zile, până când s-au întors urmăritorii; și urmăritorii *i*-au căutat pe tot drumul, dar nu *i*-au găsit.
23. Și cei doi bărbați s-au întors și au coborât din munte și au trecut și au venit la Iosua, fiul lui Nun, și i-au spus tot ce li s-a întâmplat.
24. Și i-au spus lui Iosua: Cu adevărat DOMNUL a dat în mâinile noastre toată țara, fiindcă toți locuitorii țării se topesc din cauza noastră.

CAPITOLUL 3

ȘI Iosua s-a sculat dis-de-dimineață; și au plecat din Sitim și au venit la Iordan, el și toți copiii lui Israel și au găzduit acolo înainte de a trece.
2. Și s-a întâmplat, după trei zile, că ofițerii au trecut prin oștire,
3. Și au poruncit poporului, spunând: Când vedeți chivotul legământului DOMNULUI Dumnezeul vostru și pe preoții leviți purtându-l, atunci să plecați din locul vostru și să mergeți după el,
4. Totuși să fie o depărtare între voi și el, cam de două mii de coți după măsură; să nu vă apropiați de el, ca să cunoașteți calea pe care trebuie să mergeți, pentru că nu ați mai trecut pe *această* cale până acum.
5. Și Iosua a spus poporului: Sfințiți-vă, fiindcă mâine DOMNUL va face minuni printre voi.
6. Și Iosua le-a vorbit preoților, spunând: Ridicați chivotul legământului și treceți înaintea poporului. Și au ridicat chivotul legământului și au mers înaintea poporului.
7. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Astăzi voi începe să te înalț în văzul întregului Israel, ca să știe că, precum am fost cu Moise, *tot astfel* voi fi cu tine.
8. Și să poruncești preoților care poartă chivotul legământului, spunând: Când veți ajunge la marginea apei Iordanului, să stați nemișcați în Iordan.
9. ¶ Și Iosua a spus copiilor lui Israel: Apropiați-vă și auziți cuvintele DOMNULUI Dumnezeul vostru.
10. Și Iosua a spus: Prin aceasta veți cunoaște că Dumnezeul cel viu *este* printre voi și *că* va alunga negreșit dinaintea voastră pe canaaniți și pe

hitiți și pe hiviți și pe fereziți și pe periziți și pe ghirgasiți și pe amoriți și pe iebusiți.
11. Iată, chivotul legământului Domnului întregului pământ trece înaintea voastră în Iordan.
12. De aceea acum, luați-vă doisprezece bărbați din triburile lui Israel, un bărbat din fiecare trib.
13. Și se va întâmpla, imediat ce tălpile picioarelor preoților care poartă chivotul DOMNULUI, Domnul întregului pământ, se vor odihni în apele Iordanului, *că* apele Iordanului se vor despărți *de* apele care coboară de sus și vor sta grămadă.
14. ¶ Și s-a întâmplat, când poporul a plecat din corturile sale, ca să treacă Iordanul și preoții au purtat chivotul legământului înaintea poporului;
15. Și în timp ce aceia care au purtat chivotul au ajuns la Iordan și picioarele preoților care au purtat chivotul s-au muiat în marginea apei (fiindcă Iordanul se revarsă peste toate malurile sale în toate zilele recoltei),
16. Că apele care veneau de sus au stat *și* s-au ridicat într-o grămadă foarte departe de cetatea Adam, care *este* lângă Țaretan; și cele care coborau spre marea câmpiei, *chiar* marea sărată, s-au oprit *și* s-au despărțit; și poporul a trecut în dreptul Ierihonului.
17. Și preoții care au purtat chivotul legământului DOMNULUI au stat ferm pe loc uscat în mijlocul Iordanului și toți israeliții au trecut pe uscat, până când toți oamenii au terminat de trecut Iordanul.

CAPITOLUL 4

4. ȘI s-a întâmplat, după ce toți oamenii au terminat de trecut Iordanul, că DOMNUL i-a vorbit lui Iosua, spunând:
2. Luați-vă din popor doisprezece bărbați, un bărbat din fiecare trib,
3. Și porunciți-le, spunând: Să luați de aici, din mijlocul Iordanului, din locul unde picioarele preoților au stat neclintite, douăsprezece pietre și să le purtați cu voi și să le puneți în locul de găzduire, unde veți găzdui în noaptea aceasta.
4. Atunci Iosua a chemat pe cei doisprezece bărbați, pe care îi pregătise dintre copiii lui Israel, un bărbat din fiecare trib.
5. Și Iosua le-a spus: Treceți înaintea chivotului DOMNULUI Dumnezeul vostru, în mijlocul Iordanului, și ridicați fiecare dintre voi câte o piatră pe umăr, conform numărului triburilor copiilor lui Israel,
6. Ca aceasta să fie un semn între voi, când va veni timpul și copiii voștri vor întreba pe *părinții lor*, spunând: Ce *înseamnă* aceste pietre pentru voi?
7. Atunci să le răspundeți: Apele Iordanului au fost despărțite înaintea chivotului legământului DOMNULUI; când a trecut peste Iordan, apele Iordanului au fost despărțite și pietrele acestea vor fi ca amintire copiilor lui Israel, pentru totdeauna.
8. Și copiii lui Israel au făcut astfel precum le-a poruncit Iosua și au luat douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului, precum i-a vorbit DOMNUL lui Iosua, conform numărului triburilor copiilor lui Israel; și le-au purtat cu ei la locul unde au găzduit și le-au așezat acolo.

9. ¶ Și Iosua a ridicat douăsprezece pietre în mijlocul Iordanului, în locul unde stăteau picioarele preoților care au purtat chivotul legământului; și sunt acolo până în această zi.
10. Fiindcă preoții care au purtat chivotul au stat în mijlocul Iordanului până s-a terminat tot ce i-a poruncit DOMNUL lui Iosua să spună poporului, conform cu tot ce i-a poruncit Moise lui Iosua; și poporul s-a grăbit și a trecut.
11. Și s-a întâmplat că, după ce tot poporul a terminat de trecut, chivotul DOMNULUI și preoții au trecut în prezența poporului.
12. ¶ Și copiii lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase au trecut înarmați înaintea copiilor lui Israel, precum le-a vorbit Moise.
13. Aproape patruzeci de mii pregătiți pentru război au trecut înaintea DOMNULUI la luptă, spre câmpiile Ierihonului.
14. ¶ În ziua aceea DOMNUL a mărit pe Iosua în ochii întregului Israel; și s-au temut de el, cum s-au temut de Moise în toate zilele vieții sale.
15. ¶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Iosua, spunând:
16. Poruncește preoților care poartă chivotul mărturiei să iasă afară din Iordan.
17. De aceea Iosua a poruncit preoților, spunând: Ieșiți afară din Iordan.
18 Și s-a întâmplat, când preoții care au purtat chivotul legământului DOMNULUI au ieșit afară din mijlocul Iordanului *și* tălpile picioarelor preoților au ajuns afară pe uscat, că apele Iordanului s-au întors la locul lor și s-au revărsat peste toate malurile sale, ca înainte.
19. ¶ Și poporul a ieșit afară din Iordan în a zecea *zi* a lunii întâi; și au așezat tabăra în Ghilgal, la granița de est a Ierihonului.
20. Și acele douăsprezece pietre, pe care Iosua le-a ridicat la Ghilgal, le-au luat din Iordan.
21. Și le-a vorbit copiilor lui Israel, spunând: Când copiii voștri vor întreba pe părinții lor în timpul care va veni, zicând: Ce *înseamnă* pietrele acestea?
22. Atunci să faceți cunoscut copiilor voștri, spunând: Israel a trecut Iordanul acesta pe uscat.
23. Fiindcă DOMNUL Dumnezeul vostru a secat apele Iordanului dinaintea voastră, până ați trecut, așa cum a făcut DOMNUL Dumnezeul vostru Mării Roșii, pe care a secat-o dinaintea noastră, până am trecut,
24. Pentru ca toate popoarele pământului să cunoască mâna DOMNULUI, că *este* tare; ca să vă temeți de DOMNUL Dumnezeul vostru pentru totdeauna.

CAPITOLUL 5

ȘI s-a întâmplat, când au auzit toți împărații amoriților, care *erau* pe partea de vest a Iordanului și toți împărații canaaniților, care *erau* lângă mare, că DOMNUL a secat apele Iordanului dinaintea copiilor lui Israel, până am trecut, că li s-a topit inima și nu mai era suflare în ei, din cauza copiilor lui Israel.
2. ¶ În timpul acela, DOMNUL i-a spus lui Iosua: Fă-ți cuțite ascuțite și circumcide din nou pe copiii lui Israel a doua oară.

3. Și Iosua și-a făcut cuțite ascuțite și a circumcis pe copiii lui Israel pe dealul prepuțurilor.
4. Și acesta *este* motivul pentru care Iosua i-a circumcis: Tot poporul care a ieșit din Egipt, *cei de* parte bărbătească, *adică* toți bărbații de război, au murit în pustiu, pe drum, după ce au ieșit din Egipt.
5. Și tot poporul care ieșise era circumcis, însă tot poporul care se născuse în pustiu, pe drum, pe când au ieșit din Egipt, nu fuseseră circumciși.
6. Deoarece copiii lui Israel au umblat patruzeci de ani prin pustie, până au fost nimiciți toți oamenii *care erau* bărbați de război ieșiți din Egipt, pentru că nu au ascultat de vocea DOMNULUI, cărora DOMNUL le-a jurat că nu le va arăta țara pe care DOMNUL a jurat părinților lor că ne-o va da, țară în care curge lapte și miere.
7. Și copiii lor, *pe care i*-a ridicat în locul lor, pe aceia i-a circumcis Iosua, fiindcă erau necircumciși, pentru că nu i-au circumcis pe drum.
8. Și s-a întâmplat, când au terminat de circumcis tot poporul, că au rămas la locurile lor în tabără, până s-au vindecat.
9. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Astăzi am îndepărtat ocara Egiptului de pe voi. De aceea numele locului este chemat Ghilgal până în această zi.
10. Și copiii lui Israel au așezat tabăra în Ghilgal și au ținut paștele în a paisprezecea zi a lunii, către seară, în câmpiile Ierihonului.
11. Și au mâncat din grâul vechi al țării a doua zi după paști, azimă și *grâu* prăjit în aceeași zi.
12. Și mana a încetat a doua zi după ce au mâncat din grâul vechi al țării; și copiii lui Israel nu au mai avut mană după aceea, ci au mâncat din rodul țării lui Canaan în acel an.
13. ¶ Și s-a întâmplat, când Iosua era lângă Ierihon, că și-a ridicat ochii și a privit și, iată, un om stătea în picioare înaintea lui cu sabia scoasă, în mână. Și Iosua a mers la el și i-a spus: *Ești* pentru noi sau pentru potrivnicii noștri?
14. Iar el a spus: Nu, ci am venit acum ca și căpetenie a oștirii DOMNULUI. Și Iosua a căzut cu fața la pământ și s-a închinat și i-a spus: Ce spune domnul meu servitorului său?
15. Și căpetenia oștirii DOMNULUI i-a spus lui Iosua: Scoate-ți sandaua din picior, fiindcă locul pe care stai *este* sfânt. Și Iosua a făcut astfel.

CAPITOLUL 6

ȘI Ierihonul era cu totul închis din cauza copiilor lui Israel; nimeni nu ieșea și nimeni nu intra.
2. Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Vezi, am dat în mâna ta Ierihonul și pe împăratul său *și* pe cei viteji la luptă.
3. Și să înconjurați cetatea, toți bărbații de război, *și* să mergeți în jurul cetății o dată. Astfel să faci șase zile.
4. Și șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte trâmbițe din coarne de berbec; și în ziua a șaptea să înconjurați cetatea de șapte ori și preoții să sufle din trâmbițe.

5. Și se va întâmpla, când vor sufla lung cu coarnele de berbec *și* când
veți auzi sunetul trâmbiței, că tot poporul va striga cu un strigăt mare; și
zidul cetății se va prăbuși pe loc și poporul va urca fiecare drept înaintea lui.
6. ¶ Și Iosua, fiul lui Nun, a chemat preoții și le-a spus: Ridicați chivotul
legământului și lăsați șapte preoți să poarte șapte trâmbițe din coarne de
berbec înaintea chivotului DOMNULUI.
7. Și a spus poporului: Treceți și înconjurați cetatea și lăsați pe cel înarmat
să treacă înaintea chivotului DOMNULUI.
8. ¶ Și s-a întâmplat, când Iosua a vorbit poporului, cei șapte preoți, purtând
cele șapte trâmbițe din coarne de berbec, au trecut înaintea DOMNULUI
și au suflat din trâmbițe; și chivotul legământului DOMNULUI îi urma.
9. Și bărbații înarmați mergeau înaintea preoților care suflau din trâmbițe și
ariergarda oștirii venea după chivot, *preoții* mergând și suflând din trâmbițe.
10. Și Iosua a poruncit poporului, spunând: Să nu strigați, nici să nu vi se
audă vocea și niciun cuvânt să nu vă iasă din gură, până în ziua în care vă
voi spune să strigați; atunci să strigați.
11 Astfel chivotul DOMNULUI a înconjurat cetatea, mergând împrejurul
ei o dată; și au intrat în tabără și s-au adăpostit în tabără.
12. Și Iosua s-a ridicat dis-de-dimineață și preoții au luat chivotul
DOMNULUI.
13. Și șapte preoți, purtând șapte trâmbițe din coarne de berbec înaintea
chivotului DOMNULUI, mergeau și suflau din trâmbițe și bărbații înarmați
au mers înaintea lor; dar ariergarda a venit după chivotul DOMNULUI,
preoții mergând și suflând din trâmbițe.
14 Și a doua zi au înconjurat cetatea o dată și s-au întors în tabără: astfel
au făcut șase zile.
15. Și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că s-au ridicat devreme, în zori de zi și
au înconjurat cetatea în același fel de șapte ori; doar în acea zi au înconjurat
cetatea de șapte ori.
16. Și s-a întâmplat, la a șaptea oară, când preoții au suflat din trâmbițe, *că*
Iosua a spus poporului: Strigați, fiindcă DOMNUL v-a dat cetatea!
17. ¶ Și cetatea va fi blestemată de la DOMNUL, ea și toți câți *sunt* înăuntru;
doar curva Rahab va trăi, ea și toți care *sunt* cu ea în casă, pentru că a
ascuns pe mesagerii pe care noi i-am trimis.
18. Și voi, în orice fel, păziți-*vă* de lucrul blestemat, ca nu cumva să *vă*
faceți blestemați, când luați din lucrul blestemat și faceți tabăra lui Israel
un blestem și o tulburați.
19. Dar tot argintul și aurul și vasele de aramă și fier, *sunt* consacrate
DOMNULUI; vor intra în trezoreria DOMNULUI.
20. Astfel poporul a strigat când *preoții* au suflat din trâmbițe; și s-a
întâmplat, când poporul a auzit sunetul trâmbiței și poporul a strigat cu
un mare strigăt, că zidul s-a prăbușit pe loc, astfel încât poporul a intrat
în cetate, fiecare om drept înaintea lui și au luat cetatea.
21. Și au nimicit în întregime tot ce *era* în cetate, deopotrivă bărbat și
femeie, tânăr și bătrân și bou și oaie și măgar, cu ascuțișul sabiei.

22. Dar Iosua le spusese celor doi bărbați care spionaseră țara: Intrați în casa curvei și scoateți afară de acolo femeia și tot ce are, precum i-ați jurat.
23. Și tinerii care erau spioni au intrat și au scos afară pe Rahab și pe tatăl ei și pe mama ei și pe frații ei și tot ce avea; și au scos toate rudele ei și i-au lăsat în afara taberei lui Israel.
24. Și au ars cetatea cu foc și tot ce *era* în ea; doar argintul, aurul și vasele de aramă și de fier, le-au pus în trezoreria casei DOMNULUI.
25. Și Iosua a lăsat în viață pe curva Rahab și casa tatălui ei și tot ce avea; și ea a locuit în Israel până în această zi, deoarece a ascuns pe mesagerii pe care Iosua i-a trimis să spioneze Ierihonul.
26. Și Iosua *i*-a conjurat în acel timp, spunând: Blestemat *fie* înaintea DOMNULUI, omul care se ridică și construiește această cetate Ierihon; el va pune temelia acesteia pe întâiul lui născut și pe cel mai tânăr *fiu* al său va ridica porțile ei.
27. Astfel DOMNUL a fost cu Iosua; și faima lui *s-a răspândit* în toată țara.

CAPITOLUL 7

ȘI copiii lui Israel au făcut fărădelege în lucrul blestemat, căci Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda, a luat din ce era blestemat, și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva copiilor lui Israel.
2. Și Iosua a trimis oameni din Ierihon la Ai, care *este* lângă Bet-Aven, în partea de est a Betelului și le-a vorbit, spunând: Urcați-vă și cercetați țara. Și oamenii s-au urcat și au cercetat *cetatea* Ai.
3. Și s-au întors la Iosua și i-au spus: Să nu se urce tot poporul; cam două sau trei mii de oameni să se urce și să bată *cetatea* Ai; să nu faci ca tot poporul să ostenească acolo, fiindcă *acei oameni* sunt puțini.
4. Și s-au urcat din popor acolo aproape trei mii de bărbați, dar au fugit dinaintea bărbaților din Ai,
5. Și bărbații din Ai au ucis dintre ei cam treizeci și șase de bărbați; și i-au urmărit dinaintea porții până la Șebarim și i-au bătut la coborâre; de aceea inima poporului s-a topit și s-a făcut ca apa.
6. ¶ Și Iosua și-a sfâșiat hainele și a căzut cu fața la pământ înaintea chivotului DOMNULUI până seara, el și bătrânii lui Israel și și-au presărat tărână pe capete.
7. Și Iosua a spus: Vai, Doamne DUMNEZEULE, pentru ce, oare, ai adus poporul acesta peste Iordan, ca să ne dai în mâna amoriților, pentru a ne nimici? De ne-am fi mulțumit și am fi rămas dincolo de Iordan!
8. O, Doamne, ce voi spune când Israel va întoarce spatele înaintea dușmanilor săi?
9. Deoarece canaaniții și toți locuitorii țării vor auzi și ne vor înconjura și ne vor stârpi numele de pe pământ; și ce vei face marelui tău nume?
10. Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Ridică-te! Pentru ce stai culcat astfel pe fața ta?

11. Israel a păcătuit; și au încălcat de asemenea legământul meu, pe care li-l poruncisem; și chiar au luat din ce era blestemat și au și furat și s-au fățărnicit și au pus între lucrurile lor.
12. De aceea copiii lui Israel nu au putut să stea înaintea dușmanilor lor, *ci* au întors spatele înaintea dușmanilor lor, căci *copiii lui Israel* au fost blestemați; nu voi mai fi cu voi dacă nu veți nimici pe cel blestemat din mijlocul vostru.
13. Ridică-te, sfințește poporul și spune: Sfințiți-vă pentru mâine, fiindcă astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: *Este* un lucru blestemat în mijlocul tău, Israele; nu vei putea să stai înaintea dușmanilor tăi, până nu veți scoate ce este blestemat din mijlocul vostru.
14. De aceea să vă apropiați mâine dimineață după triburile voastre: și va fi *așa* că tribul pe care îl va arăta DOMNUL, să vină după familii; și familia pe care o va arăta DOMNUL, să vină după case; și casa pe care o va arăta DOMNUL, să vină bărbat cu bărbat.
15. Și va fi *că* cel ce este arătat cu lucrul blestemat să fie ars în foc, el și tot ce are, pentru că a încălcat legământul DOMNULUI și pentru că a lucrat prostește în Israel.
16. ¶ Și Iosua s-a sculat dis-de-dimineață și a adus pe Israel după triburile sale; și a fost ales tribul lui Iuda.
17. Și a adus familiile lui Iuda și a ales familia zerahiților; și a adus familia zerahiților, bărbat cu bărbat, și a fost ales Zabdi.
18. Și a adus casa lui, bărbat cu bărbat, și a fost ales Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda.
19. Și Iosua i-a spus lui Acan: Fiul meu, dă glorie DOMNULUI Dumnezeul lui Israel te rog și mărturisește înaintea lui și spune-mi acum ce ai făcut, nu-mi ascunde nimic.
20. Și Acan a răspuns lui Iosua și a zis: Într-adevăr, am păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeul lui Israel și așa am făcut:
21. Când am văzut în pradă o manta frumoasă de Babilon și două sute de șekeli de argint și un lingou de aur, în greutate de cincizeci de șekeli, le-am poftit și le-am luat; și, iată, sunt ascunse în pământ în mijlocul cortului meu și argintul este dedesubt.
22. Și Iosua a trimis mesageri și ei au alergat la cort; și, iată, *era* ascunsă în cortul lui și argintul dedesubt.
23. Și le-au luat din mijlocul cortului și le-au adus la Iosua și la toți copiii lui Israel și le-au pus jos, înaintea DOMNULUI.
24. Și Iosua și tot Israelul împreună cu el au luat pe Acan, fiul lui Zerah, și argintul și mantaua și lingoul de aur și pe fiii săi și pe fiicele sale și boii săi și măgarii săi și oile sale și cortul său și toate ale sale și le-au adus în Valea Acor.
25. Și Iosua a spus: De ce ne-ai tulburat? DOMNUL te va tulbura în această zi. Și tot Israelul l-a ucis cu pietre și i-au ars în foc după ce i-au ucis cu pietre.
26. Și au ridicat deasupra lui o grămadă mare de pietre, *care este* până în această zi. Astfel DOMNUL s-a întors din înverșunarea mâniei sale. De aceea s-a pus numele locului aceluia Valea Acor, până în această zi.

CAPITOLUL

8 ŞI DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme, nici nu te descuraja; ia cu tine tot poporul de război şi ridică-te *şi* urcă-te la Ai; vezi, am dat în mâna ta pe împăratul din Ai şi pe poporul său şi cetatea sa şi ţara sa;
2. Şi vei face *cetăţii* Ai şi împăratului său aşa cum ai făcut Ierihonului şi împăratului său; numai prada ei şi vitele ei să le luaţi ca pradă pentru voi; pune o pândă împotriva cetăţii, în spatele ei.
3. ¶ Atunci Iosua s-a ridicat *împreună* cu tot poporul de război, ca să se urce la Ai; şi Iosua a ales treizeci de mii de bărbaţi puternici de valoare şi i-a trimis noaptea.
4. Şi le-a poruncit, spunând: Iată, voi veţi pândi împotriva cetăţii, în spatele cetăţii; nu vă depărtaţi prea mult de cetate şi fiţi gata toţi.
5. Şi eu şi tot poporul care *este* cu mine ne vom apropia de cetate; şi se va întâmpla, când vor ieşi împotriva noastră, ca la început, vom fugi dinaintea lor,
6. (Fiindcă ei vor ieşi după noi) până îi vom atrage de la cetate; fiindcă vor spune: Ei fug dinaintea noastră, ca la început. De aceea vom fugi dinaintea lor.
7. Atunci vă veţi ridica de la pândă şi veţi lua cetatea, fiindcă DOMNUL Dumnezeul vostru o va da în mâna voastră.
8. Şi va fi, după ce veţi lua cetatea, că o veţi arde cu foc; să faceţi după porunca DOMNULUI. Vedeţi, v-am poruncit.
9. Şi Iosua i-a trimis; şi ei s-au dus să stea la pândă şi s-au aşezat între Betel şi Ai, la vest de Ai; dar Iosua a rămas în noaptea aceea în mijlocul poporului.
10. ¶ Şi Iosua s-a sculat dis-de-dimineaţă şi a numărat poporul şi s-a urcat, el şi bătrânii lui Israel, înaintea poporului, spre Ai.
11. Şi tot poporul de război care *era* cu el s-a urcat şi s-a apropiat şi au venit înaintea cetăţii şi au aşezat tabăra la nord de Ai; şi valea *era* între ei şi Ai.
12. Şi a luat cam cinci mii de oameni şi i-a pus la pândă între Betel şi Ai, în partea de vest a cetăţii.
13. Şi după ce au aşezat poporul, toată oştirea care *era* la nord de cetate şi pe cei care pândeau în partea de vest a cetăţii, Iosua a înaintat în noaptea aceea în mijlocul văii.
14. Şi s-a întâmplat, când a văzut împăratul *cetăţii* Ai *acest lucru*, că *oamenii din Ai* s-au grăbit şi s-au sculat devreme; şi bărbaţii cetăţii au ieşit împotriva lui Israel la luptă, împăratul şi tot poporul său, la un timp rânduit, înaintea câmpiei; dar el nu ştia că *erau* în spatele cetăţii cei ce stăteau la pândă împotriva lui.
15. Şi Iosua şi tot Israelul s-au prefăcut că sunt bătuţi înaintea lor şi au fugit pe calea pustiului.
16. Şi tot poporul care *era* în Ai a fost chemat să îi urmărească; şi au urmărit pe Iosua şi au fost atraşi departe de cetate.
17. Şi nu a rămas niciun om în Ai sau *în* Betel care să nu fi ieşit după Israel; şi au lăsat cetatea deschisă şi au urmărit pe Israel.
18. Şi DOMNUL i-a spus lui Iosua: Întinde suliţa care *este* în mâna ta spre Ai; fiindcă o voi da în mâna ta. Şi Iosua a întins spre cetate suliţa care *era* în mâna lui.

19. Și cei care stăteau la pândă s-au ridicat repede din locul lor și îndată
ce și-a întins el mâna au alergat și au intrat în cetate și au luat-o și s-au
grăbit și au pus foc cetății.
20. Și când bărbații din Ai s-au întors și au văzut, iată, fumul cetății se urca
până la cer, și nu au avut putere să fugă pe o cale sau pe alta; și poporul
care fugea spre pustiu s-a întors asupra urmăritorilor.
21. Și când Iosua și tot Israelul au văzut că aceia de la pândă au luat cetatea
și că fumul cetății se urca, s-au întors și au ucis pe oamenii din Ai.
22. Și ceilalți au ieșit din cetate împotriva lor, astfel că ei erau în mijlocul
lui Israel, unii dincoace și alții dincolo; și i-au bătut până nu au lăsat pe
niciunul să rămână sau să scape.
23. ¶ Și au prins viu pe împăratul din Ai și l-au adus la Iosua.
24. Și s-a întâmplat, după ce a terminat Israel de ucis pe toți locuitorii
din Ai, în câmp, în pustiu unde i-au urmărit și după ce toți au căzut prin
ascuțișul sabiei până au fost nimiciți, că toți israeliții s-au întors la Ai și
l-au lovit cu ascuțișul sabiei.
25. Și *așa* a fost, că toți cei ce au căzut în acea zi, deopotrivă bărbați și
femei, *au fost* douăsprezece mii, toți oamenii din Ai.
26. Și Iosua nu și-a tras înapoi mâna pe care o întinse cu sulița, până când
a nimicit în întregime pe toți locuitorii din Ai.
27. Israel a luat ca pradă pentru el numai vitele și prada cetății, conform
cuvântului DOMNULUI, pe care îl poruncise lui Iosua.
28. Și Iosua a ars *cetatea* Ai și a făcut-o pentru totdeauna un morman, o
dărâmătură până în această zi.
29. Și a spânzurat de un lemn pe împăratul din Ai, până la apusul soarelui;
și la apusul soarelui, Iosua a poruncit să fie coborât trupul lui mort de pe
lemn și să fie aruncat la intrarea porții cetății și deasupra lui să fie ridicată
o grămadă mare de pietre, *care este* până în această zi.
30. ¶ Atunci Iosua a zidit un altar DOMNULUI Dumnezeul lui Israel pe
muntele Ebal,
31. După cum poruncise Moise, servitorul DOMNULUI, copiilor lui
Israel, așa cum este scris în cartea legii lui Moise: un altar de pietre întregi,
asupra cărora nimeni nu ridicase fierul; și au adus deasupra lui ofrande
arse DOMNULUI și au sacrificat ofrande de pace.
32. Și a scris acolo, pe pietre, o copie a legii lui Moise, pe care el o scrisese
în prezența copiilor lui Israel.
33. Și tot Israelul și bătrânii săi și ofițerii și judecătorii săi au stat de
o parte și de alta a chivotului, înaintea preoților, leviților, care purtau
chivotul legământului DOMNULUI, atât străinul cât și cel care
s-a născut între ei; jumătate din ei în dreptul muntelui Garizim și
jumătate în dreptul muntelui Ebal, așa cum mai înainte poruncise
Moise, servitorul DOMNULUI, ca să binecuvânteze pe poporul
lui Israel.
34. Și, după aceea, a citit toate cuvintele legii, binecuvântările și blestemele,
conform cu toate cele scrise în cartea legii.

35. Nu a fost un cuvânt din tot ce poruncise Moise, pe care să nu îl fi citit Iosua înaintea întregii adunări a lui Israel și a femeilor și a copilașilor și a străinilor care umblau în mijlocul lor.

CAPITOLUL 9

ȘI s-a întâmplat, când au auzit toți împărații de dincoace de Iordan, din zona dealurilor și de la văi și de pe toate țărmurile Mării celei Mari, în dreptul Libanului, că hetiții și amoriții și canaaniții și fereziții și heviții și iebusiții,

2. S-au adunat cu un gând, ca să se lupte cu Iosua și cu Israel.

3. Și când locuitorii Gabaonului au auzit ce făcuse Iosua Ierihonului și *cetății* Ai,

4. Au lucrat cu vicleșug și s-au dus și s-au prefăcut ca și când ar fi fost mesageri și au luat saci vechi pe măgarii lor și burdufuri vechi pentru vin, rupte și cârpite,

5. Și sandale vechi și cârpite în picioarele lor și haine vechi pe ei; și toată pâinea merindelor lor era uscată *și* mucegăită.

6. Și s-au dus la Iosua în tabără, la Ghilgal, și i-au spus lui și bărbaților lui Israel: Noi am venit dintr-o țară îndepărtată; de aceea acum, faceți alianță cu noi.

7. Și bărbații lui Israel au spus heviților: Poate că voi locuiți între noi, cum să facem alianță cu voi?

8. Iar ei i-au spus lui Iosua: Suntem servitorii tăi. Și Iosua le-a spus: Cine sunteți și de unde veniți?

9. Iar ei i-au spus: Servitorii tăi au venit dintr-o țară foarte îndepărtată, datorită numelui DOMNULUI Dumnezeul tău; fiindcă am auzit despre faima lui și despre tot ce a făcut în Egipt,

10. Și *despre* tot ce a făcut celor doi împărați ai amoriților, care *erau* dincolo de Iordan, lui Sihon, împăratul Hesbonului, și lui Og, împăratul Basanului, care *era* în Aștarot.

11. De aceea bătrânii noștri și toți locuitorii țării noastre ne-au vorbit, spunând: Luați cu voi merinde pentru drum și mergeți în întâmpinarea lor și spuneți-le: *Suntem* servitorii voștri și acum, faceți alianță cu noi.

12. Această pâine a noastră, a merindelor, am luat-o caldă din casele noastre în ziua când am ieșit, ca să venim la voi; dar acum, iată, este uscată și mucegăită.

13. Și aceste burdufuri de vin, pe care le-am umplut, *au fost* noi și, iată, s-au rupt; și aceste haine ale noastre și sandalele noastre s-au învechit din cauza lungimii foarte mare a drumului.

14. Și bărbații *lui Israel* au luat din merindele lor și nu au căutat *sfatul* gurii DOMNULUI.

15. Și Iosua a făcut pace cu ei și a făcut alianță cu ei, ca să îi lase să trăiască; și prinții adunării le-au jurat.

16. Și s-a întâmplat că, la trei zile după ce au făcut alianță cu ei, au auzit că ei *erau* vecinii lor și *că* locuiau între ei.

17. Și copiii lui Israel au plecat și a treia zi au intrat în cetățile lor. Și cetățile lor *erau* Gabaon și Chefira și Beerot și Chiriat-Iearim.

18. Și copiii lui Israel nu i-au bătut, deoarece prinții adunării le juraseră pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel. Și toată adunarea a cârtit împotriva prinților.
19. Și toți prinții au spus către toată adunarea: Le-am jurat pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel; de aceea acum, nu ne putem atinge de ei.
20. Aceasta le vom face; îi vom lăsa să trăiască, pentru ca nu cumva furie să vină asupra noastră din cauza jurământului cu care le-am jurat.
21. Și prinții le-au spus: Lasă-i să trăiască; dar să fie tăietori de lemne și cărători de apă pentru toată adunarea, așa cum le promiseseră prinții.
22. Și Iosua i-a chemat și le-a vorbit, spunând: Pentru ce ne-ați înșelat, zicând: Suntem foarte departe de voi, când *de fapt* locuiți în mijlocul nostru?
23. De aceea acum, *sunteți* blestemați și nu veți înceta să fiți robi și tăietori de lemne și cărători de apă pentru casa Dumnezeului meu.
24. Și ei au răspuns lui Iosua și au zis: Pentru că s-a spus negreșit servitorilor tăi cum DOMNUL Dumnezeul tău a poruncit lui Moise, servitorul său, să vă dea toată țara și să nimicească pe toți locuitorii țării dinaintea voastră; de aceea ne-am temut foarte mult pentru viețile noastre, din cauza voastră, și am făcut acest lucru.
25. Și acum, iată, *suntem* în mâna ta; fă cum este bine și drept în ochii tăi să ne faci.
26. Și astfel le-a făcut și i-a eliberat din mâna copiilor lui Israel încât nu i-au ucis.
27. Și în acea zi Iosua i-a făcut tăietori de lemne și cărători de apă pentru adunare și pentru altarul DOMNULUI, până în această zi, în locul pe care l-ar alege el.

CAPITOLUL 10

ȘI s-a întâmplat, când a auzit Adoni-Țedec, împăratul Ierusalimului, cum Iosua luase *cetatea* Ai și o nimicise în întregime; cum făcuse *cetății* Ai și împăratului ei, așa cum făcuse Ierihonului și împăratului său; și că locuitorii din Gabaon făcuseră pace cu Israel și au rămas între ei,
2. Că s-au temut foarte mult, pentru că Gabaon *era* o cetate mare, ca una din cetățile împărătești și *era* mai mare decât Ai și toți bărbații lui *erau* puternici.
3. De aceea Adoni-Țedec, împăratul Ierusalimului, a trimis la Hoham, împăratul Hebronului, și la Piream, împăratul Iarmutului, și la Iafia, împăratul Lachisului, și la Debir, împăratul Eglonului, spunând:
4. Urcați-vă la mine și ajutați-mă să batem Gabaon, fiindcă a făcut pace cu Iosua și cu copiii lui Israel.
5. De aceea, cei cinci împărați ai amoriților: împăratul Ierusalimului, împăratul Hebronului, împăratul Iarmutului, împăratul Lachisului și împăratul Eglonului s-au adunat și s-au urcat, ei și toate oștirile lor și au așezat tabăra înaintea Gabaonului și au făcut război împotriva lui.
6. Și bărbații din Gabaon au trimis la Iosua în tabără la Ghilgal, spunând: Nu îți trage mâna de la servitorii tăi; urcă-te repede la noi și salvează-ne și ajută-ne; fiindcă toți împărații amoriților care locuiesc în munți s-au adunat împotriva noastră.

7. Astfel Iosua s-a urcat din Ghilgal, el și tot poporul de război împreună cu el și toți cei viteji în luptă.
8. Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme de ei, fiindcă i-am dat în mâinile tale; niciun om dintre ei nu va sta înaintea ta.
9. De aceea Iosua a venit dintr-o dată asupra lor *și* s-a urcat din Ghilgal toată noaptea.
10. Și DOMNUL i-a învins înaintea copiilor lui Israel, și *Israel* i-a măcelărit cu mare măcel la Gabaon; și i-a urmărit pe drumul care urcă la Bet-Horon și i-a bătut până la Azeca și până la Macheda.
11. Și s-a întâmplat, când fugeau ei dinaintea lui Israel *și* erau la coborâșul Bet-Horonului, că DOMNUL a aruncat din ceruri pietre mari asupra lor până la Azec și au murit; mai mulți erau *cei* ce au murit de grindină decât *cei* pe care i-au ucis copiii lui Israel cu sabia.
12. Și Iosua a vorbit DOMNULUI în ziua când DOMNUL i-a dat pe amoriți înaintea copiilor lui Israel și a spus în fața lui Israel: Oprește-te soare asupra Gabaonului; și tu, lună, în Valea Aialonului!
13. Și soarele s-a oprit și luna a stat până ce poporul s-a răzbunat asupra dușmanilor săi. Nu *este* scris acest lucru în cartea lui Iașar? Astfel soarele a stat în mijlocul cerurilor și nu s-a grăbit să apună aproape o zi întreagă.
14. Și nu a fost zi ca aceasta nici înainte, nici după aceea, când DOMNUL să asculte de vocea unui om, fiindcă DOMNUL lupta pentru Israel.
15. Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-au întors în tabără la Ghilgal.
16. Și acei cinci împărați au fugit și s-au ascuns în peșteră la Macheda.
17. Și i s-a spus lui Iosua, zicând: Cei cinci împărați au fost găsiți ascunși în peșteră la Macheda.
18. Și Iosua a spus: Rostogoliți pietre mari la gura peșterii și puneți oameni lângă ea, ca să îi păzească.
19. Și nu vă opriți, urmăriți pe dușmanii voștri și bateți-i pe cei mai de la urmă dintre ei; nu îi lăsați să intre în cetățile lor, fiindcă DOMNUL Dumnezeul vostru i-a dat în mâna voastră.
20. Și s-a întâmplat că, după ce Iosua și copiii lui Israel i-au terminat de măcelărit cu foarte mare măcel, până i-au nimicit, cei ce au scăpat dintre ei au intrat în cetățile întărite.
21. Și tot poporul s-a întors în pace în tabără la Iosua, la Macheda; nimeni nu și-a mișcat limba împotriva vreunuia dintre copiii lui Israel.
22. Atunci Iosua a spus: Deschideți gura peșterii și aduceți la mine pe cei cinci împărați din peșteră.
23. Și au făcut așa și au adus la el, din peșteră, pe cei cinci împărați: pe împăratul Ierusalimului, pe împăratul Hebronului, pe împăratul Iarmutului, pe împăratul Lachisului și pe împăratul Eglonului.
24. Și s-a întâmplat, după ce au adus pe acei împărați la Iosua, că Iosua a chemat pe toți bărbații lui Israel și a spus căpeteniilor bărbaților de război care merseseră cu el: Apropiați-vă, puneți-vă picioarele pe grumajii acestor împărați. Și s-au apropiat și și-au pus picioarele pe grumajii lor.

25. Și Iosua le-a spus: Nu vă temeți, nici nu vă descurajați; fiți tari și curajoși, fiindcă astfel va face DOMNUL tuturor dușmanilor voștri împotriva cărora luptați.
26. Și, după aceasta, Iosua i-a bătut și i-a ucis și i-a spânzurat pe cinci lemne; și au stat spânzurați pe lemne până seara.
27. Și s-a întâmplat, la timpul apusului soarelui, *că* Iosua a poruncit și i-au coborât de pe lemne și i-au aruncat în peștera în care se ascunseseră și au pus pietre mari la gura peșterii, *care sunt* până în ziua aceasta.
28. Și în ziua aceea Iosua a luat Macheda și a lovit-o cu ascuțișul sabiei și a nimicit în întregime pe împăratul ei și toate sufletele care *erau* în ea; nu a lăsat să rămână niciunul și a făcut împăratului din Macheda cum făcuse împăratului Ierihonului.
29. Atunci Iosua și tot Israelul împreună cu el a trecut de la Macheda la Libna și s-au luptat împotriva Libnei.
30. Și DOMNUL a dat-o și pe ea și pe împăratul ei în mâna lui Israel; și *Israel* a lovit-o cu ascuțișul sabiei pe ea și toate sufletele care *erau* în ea; nu a lăsat să rămână niciunul din ea și a făcut împăratului ei cum făcuse împăratului Ierihonului.
31. Și Iosua și tot Israelul împreună cu el a trecut de la Libna la Lachis și au așezat tabăra împotriva lui și s-au luptat împotriva lui.
32. Și DOMNUL a dat Lachisul în mâna lui Israel, care l-a luat a doua zi și l-a lovit cu ascuțișul sabiei pe el și pe toate sufletele care *erau* în el, conform cu toate cele ce făcuse Libnei.
33. Atunci Horam, împăratul Ghezerului, s-a urcat să ajute Lachisul. Și Iosua l-a bătut, pe el și pe poporul său, până nu a lăsat să îi rămână niciunul.
34. Și Iosua și tot Israelul împreună cu el a trecut de la Lachis la Eglon; și au așezat tabăra împotriva lui și s-au luptat împotriva lui.
35. Și l-au luat în acea zi și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și în acea zi a nimicit în întregime toate sufletele care *erau* în el, conform cu toate cele ce făcuseră Lachisului.
36. Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a urcat de la Eglon la Hebron și s-au luptat împotriva lui,
37. Și l-au luat și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și pe împăratul lui și toate cetățile lui și toate sufletele care *erau* în el. Nu a lăsat să rămână niciunul, după toate cele ce făcuseră Eglonului, și l-a nimicit în întregime, pe el și toate sufletele care *erau* în el.
38. Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a întors la Debir și s-au luptat împotriva lui;
39. Și l-a luat și pe împăratul lui și toate cetățile lui; și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și au nimicit în întregime toate sufletele care *erau* în el; nu au lăsat să rămână niciunul; așa cum făcuse Hebronului, tot așa făcuse Libnei și împăratului ei, tocmai cum a făcut și Debirului și împăratului său.
40. Astfel Iosua a bătut toată țara, ținutul deluros și partea de sud și a văii și *ținutul* izvoarelor și pe toți împărații lor; nu a lăsat să rămână niciunul, ci a nimicit în întregime tot ce sufla, așa cum poruncise DOMNUL Dumnezeul lui Israel.

41. Și Iosua i-a bătut de la Cades-Barnea până la Gaza și toată țara Gosen
până la Gabaon.
42. Și Iosua a luat dintr-o singură dată pe toți acești împărați și țara lor,
pentru că DOMNUL Dumnezeul lui Israel lupta pentru Israel.
43. Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a întors în tabără la Ghilgal.

CAPITOLUL 11

ȘI s-a întâmplat, când a auzit Iabin, împăratul Hațorului, că a trimis
la Ioba, împăratul Madonului, și la împăratul Șimronului și la îm-
păratul Acșafului,
2. Și la împărații care *erau* în partea de nord a munților și în câmpiile din
sudul Chineretului și în văi și granițele lui Dor în partea de vest,
3. *La* canaaniți din est și din vest și la amoriți și la hetiți și la fereziți și la
iebusiți în munți și la heviți sub poalele Hermonului, în țara Mițpa.
4. Și au ieșit, ei și toate oștirile lor cu ei, popor mult, mulțime ca nisipul
care *este* pe țărmul mării și cai și care foarte multe.
5. Și când toți acești împărați s-au întâlnit, au venit și au așezat tabăra
împreună lângă apele Merom, ca să se lupte împotriva lui Israel.
6. Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme de ei, fiindcă mâine, pe
timpul acesta, îi voi da pe toți, uciși, înaintea lui Israel; să tai tendoanele
picioarelor cailor lor și să arzi în foc carele lor.
7. Astfel Iosua și tot poporul de război împreună cu el a venit dintr-o
dată asupra lor, lângă apele Merom și au căzut asupra lor.
8. Și DOMNUL i-a dat în mâna lui Israel care i-a bătut și i-a urmărit până
la Sidonul cel mare și până la Misrefot-Maim și până la Valea Mițpa, spre
est, și i-a bătut până nu au lăsat să le rămână niciunul.
9. Și Iosua le-a făcut cum i-a cerut DOMNUL; a tăiat tendoanele
picioarelor cailor lor și a ars în foc carele lor.
10. Și în timpul acela Iosua s-a întors și a luat Hațorul și a lovit cu sabia pe
împăratul lui, fiindcă Hațorul, mai înainte, era capitala tuturor acestor împărății.
11. Și au lovit cu ascuțișul sabiei toate sufletele care *erau* în el, nimicindu-*le*
în întregime; nu a rămas niciunul să sufle; și a ars cu foc Hațorul.
12. Și toate cetățile acestor împărați și pe toți împărații lor, Iosua i-a luat și
i-a lovit cu ascuțișul sabiei, nimicindu-i în întregime, așa cum poruncise
Moise, servitorul DOMNULUI.
13. Dar Israel nu a ars niciuna dintre cetățile care stăteau liniștite în tăria
lor, afară numai de Hațor, pe care Iosua a ars-o.
14. Și copiii lui Israel au luat pentru ei toată prada acestor cetăți și vitele;
dar au lovit cu ascuțișul sabiei pe fiecare om, până i-au nimicit; nu au lăsat
niciunul să sufle.
15. Așa cum poruncise DOMNUL servitorului său Moise, tot așa a poruncit
Moise lui Iosua; și astfel a făcut Iosua; nu a lăsat nimic nefăcut din tot ce
îi poruncise DOMNUL lui Moise.
16. Astfel Iosua a luat toată țara aceea, dealurile și toată partea de sud și
toată țara Gosenului și valea și câmpia și muntele lui Israel și valea aceluia,

17. De la muntele Halac, care se înalță spre Seir, până la Baal-Gad, în valea Libanului, sub poala muntelui Hermon; și a luat pe toți împărații lor și i-a bătut și i-a ucis.
18. Iosua a făcut mult timp război cu toți acești împărați.
19. Nu a fost cetate care să fi făcut pace cu copiii lui Israel, în afară de heviții care locuiau în Gabaon; pe toate celelalte le-au luat prin război.
20. Fiindcă era de la DOMNUL să își împietrească inimile, ca să iasă împotriva lui Israel la război, ca el să îi nimicească în întregime *și* să nu li se arate nicio îndurare, ci să îi nimicească, după cum îi poruncise DOMNUL lui Moise.
21. Și în timpul acela Iosua a venit și a stârpit pe anachimii din *toți munții*, din Hebron, din Debir, din Anab și din toți munții lui Iuda și din toți munții lui Israel; Iosua i-a nimicit în întregime cu cetățile lor.
22. Nu a rămas niciunul dintre anachimi în țara copiilor lui Israel; au rămas numai în Gaza, la Gat și la Asdod.
23. Și Iosua a luat toată țara, conform cu toate câte îi spusese DOMNUL lui Moise; și Iosua a dat-o de moștenire lui Israel, după împărțirile lor pe triburi. Și țara s-a odihnit de război.

CAPITOLUL 12

ŞI aceștia *sunt* împărații din țară pe care i-au bătut copiii lui Israel și a căror țară au luat-o în stăpânire dincolo de Iordan, spre răsăritul soarelui, de la râul Arnonului până la muntele Hermon și toată câmpia spre est:
2. Pe Sihon, împăratul amoriților, care locuia în Hesbon *și* domnea de la Aroer, *care este* pe malul râului Arnon și de la mijlocul râului și peste jumătate din Galaad, până la râul Iaboc, *care este* granița copiilor lui Amon;
3. Și de la câmpie până la Marea Chineret, spre est și până la marea câmpiei, *adică* Marea Sărată, spre est, pe drumul spre Bet-Ieșimot și de la sud, sub poalele lui Asdod-Pisga;
4. Și ținutul lui Og, împăratul Basanului, din rămășița uriașilor, care locuia la Aștarot și la Edrei,
5. Și domnea în muntele Hermon și în Salca și peste tot Basanul, până la granița gheșuriților și a maacatiților și *peste* jumătate din Galaad, granița lui Sihon, împăratul Hesbonului.
6. Pe aceștia i-a bătut Moise, servitorul DOMNULUI și copiii lui Israel; și Moise, servitorul DOMNULUI, a dat-o în stăpânire rubeniților, gadiților și la jumătate din tribul lui Manase.
7. ¶ Și aceștia *sunt* împărații din țară pe care i-au bătut Iosua și copiii lui Israel dincoace de Iordan, spre vest, de la Baal-Gad în valea Libanului până la muntele Halac, care se înalță spre Seir, pe care Iosua a dat-o în stăpânire triburilor lui Israel, după împărțirile lor;
8. În munți și în văi și în câmpii și *în ținutul* izvoarelor și în pustiu și la sud: pe hetiți, pe amoriți și pe canaaniți, pe fereziți, pe heviți și pe iebusiți:

9. Împăratul Ierihonului, unul; împăratul cetății Ai, care *este* lângă Betel, unul;
10. Împăratul Ierusalimului, unul; împăratul Hebronului, unul;
11. Împăratul Iarmutului, unul; împăratul Lachisului, unul;
12. Împăratul Eglonului, unul; împăratul Ghezerului, unul;
13. Împăratul Debirului, unul; împăratul Ghederului, unul;
14. Împăratul Hormei, unul; împăratul Aradului, unul;
15. Împăratul Libnei, unul; împăratul Adulamului, unul;
16. Împăratul Machedei, unul; împăratul Betelului, unul;
17. Împăratul Tapuahului, unul; împăratul Heferului, unul;
18. Împăratul Afecului, unul; împăratul Lașaronului, unul;
19. Împăratul Madonului, unul; împăratul Hațorului, unul;
20. Împăratul Șimron-Meronului, unul; împăratul Acșafului, unul;
21. Împăratul Taanacului, unul; împăratul Meghidoului, unul;
22. Împăratul Chedeșului, unul; împăratul Iocneamului, în Carmel, unul;
23. Împăratul Dorului, în ținutul lui Dor, unul; împăratul națiunilor din Ghilgal, unul;
24. Împăratul Tirței, unul. Toți împărații *erau* treizeci și unu.

CAPITOLUL 13

ȘI Iosua era bătrân *și* înaintat în zile și DOMNUL i-a spus: Tu ești bătrân *și* înaintat în zile și mai rămâne foarte mult pământ de luat în stăpânire.

2. Acesta *este* pământul care mai rămâne: toate ținuturile filistenilor și tot *ținutul* gheșuriților,
3. De la Șihor, care *este* înaintea Egiptului, până la ținutul Ecronului spre nord, socotit al canaaniților: cinci conducători ai filistenilor; gaziții și asdodiții și ascaloniții, gatiții și ecroniții, de asemenea *și* aviții;
4. De la sud, toată țara canaaniților și Meara, care *este* lângă sidonieni, până la Afec, până la ținutul amoriților;
5. Și țara ghiblților și tot Libanul, spre răsăritul soarelui, de la Baal-Gad sub poala muntelui Hermon până la intrarea în Hamat;
6. Toți locuitorii ținutului muntos de la Liban până la Misrefot-Maim *și* toți sidonienii; pe aceștia eu îi voi alunga dinaintea copiilor lui Israel; numai împarte-o israeliților prin sorț ca moștenire lui Israel, așa cum ți-am poruncit.
7. De aceea acum, împarte țara aceasta ca moștenire celor nouă triburi și jumătății tribului lui Manase.
8. Cu acesta, rubeniții și gadiții și-au luat moștenirea lor, pe care le-a dat-o Moise, dincolo de Iordan, spre est, *după* cum le-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI:
9. De la Aroer, care *este* pe malul râului Arnon și cetatea care este în mijlocul râului și toată câmpia Medeba până la Dibon;
10. Și toate cetățile lui Sihon, împăratul amoriților, care domnea în Hesbon, până la ținutul copiilor lui Amon;
11. Și Galaadul și ținutul gheșuriților și al maacatiților și tot muntele Hermon și tot Basanul până la Salca,

12. Toată împărăția lui Og, în Basan, care domnea în Aștarot și în Edrei, care a supraviețuit din rămășița uriașilor; căci pe aceștia Moise i-a bătut și i-a alungat.
13. Cu toate acestea copiii lui Israel nu i-au alungat pe gheșuriți, nici pe maacatiți; ci gheșuriții și maacatiții locuiesc în mijlocul lui Israel până în ziua aceasta.
14. Numai tribului lui Levi nu i-a dat moștenire; sacrificiile prin foc ale DOMNULUI Dumnezeului lui Israel, acestea *sunt* moștenirea lor, după cum le spusese El.
15. Și Moise a dat *o moștenire* tribului copiilor lui Ruben, după familiile lor.
16. Și ținutul lor a fost de la Aroer, care *este* pe malul râului Arnon și cetatea care *este* în mijlocul râului și toată câmpia de lângă Medeba;
17. Hesbon și toate cetățile sale, care *sunt* la câmpie; Dibon și Bamot-Baale și Bet-Baal-Meon,
18. Și Iahaț și Chedemot și Mefaat,
19. Și Chiriataim și Sibma și Țeret-Șaharul, în muntele văii,
20. Și Bet-Peor și Asdod-Pisga și Bet-Ieșimot,
21. Și toate cetățile câmpiei și toată împărăția lui Sihon, împăratul amoriților, care domnea la Hesbon, pe care l-a bătut Moise, *pe el* și pe prinții Madianului; pe Evi și pe Rechem și pe Țur și pe Hur și pe Reba, *care erau* conducători ai lui Sihon, locuitori în țară.
22. Pe Balaam, fiul lui Beor, ghicitorul, l-au ucis copiii lui Israel, *și* el a fost printre cei uciși cu sabia de către ei.
23. Și granița copiilor lui Ruben a fost Iordanul și malul *lui*. Aceasta *era* moștenirea copiilor lui Ruben, după familiile lor, cetățile și satele lor.
24. Și Moise a dat *o moștenire* tribului lui Gad, copiilor lui Gad, după familiile lor.
25. Și ținutul lor a fost Iaezer și toate cetățile Galaadului și jumătate din țara copiilor lui Amon până la Aroer, care *este* în dreptul Rabei;
26. Și de la Hesbon până la Ramat-Mițpa și Betonim și de la Mahanaim până la ținutul Debirului;
27. Și în vale, Bet-Haram și Bet-Nimra și Sucot și Țafon, rămășița împărăției lui Sihon, împăratul Hesbonului, Iordanul și malul *lui* până la capătul mării Chinereta, dincolo de Iordan, spre est.
28. Aceasta *este* moștenirea copiilor lui Gad, după familiile lor, cetățile și satele lor.
29. Și Moise a dat *o moștenire* jumătății tribului lui Manase; și *aceasta* era *moștenirea* jumătății tribului copiilor lui Manase, după familiile lor,
30. Ținutul lor a fost de la Mahanaim, tot Basanul, toată împărăția lui Og, împăratul Basanului, și toate satele lui Iair, care *sunt* în Basan, șaizeci de cetăți.
31. Și jumătate din Galaad și Aștarot și Edrei, cetățile împărăției lui Og în Basan, *aparțineau* copiilor lui Machir, fiul lui Manase, ale jumătății copiilor lui Machir, după familiile lor.
32. Acestea *sunt cele* pe care le-a împărțit Moise ca moștenire în câmpiile Moabului, dincolo de Iordan lângă Ierihon, spre est.

33. Dar Moise nu a dat moștenire tribului lui Levi; DOMNUL Dumnezeul lui Israel, El *este* moștenirea lor, așa cum le spusese El.

CAPITOLUL 14

ȘI acestea *sunt țările* pe care le-au moștenit copiii lui Israel în țara Canaanului, pe care le-au împărțit lor, ca moștenire, preotul Eleazar și Iosua, fiul lui Nun, și capii părinților triburilor copiilor lui Israel.
2. Moștenirea lor *a fost* prin sorț, așa cum poruncise DOMNUL prin mâna lui Moise, la nouă triburi și *la* o jumătate de trib.
3. Fiindcă Moise dăduse moștenirea celor două triburi și jumătății de trib dincolo de Iordan, dar leviților nu le dăduse moștenire între ei.
4. Căci copiii lui Iosif erau două triburi: Manase și Efraim; de aceea nu au dat parte leviților în țară, în afară de cetăți de locuit și împrejurimile lor pentru turmele lor și pentru averile lor.
5. Așa cum poruncise DOMNUL lui Moise, așa au făcut copiii lui Israel și au împărțit țara.
6. ¶ Atunci copiii lui Iuda au venit la Iosua în Ghilgal; și Caleb, fiul lui Iefune chenezitul, i-a spus: Tu știi lucrul pe care l-a spus DOMNUL lui Moise, omul lui Dumnezeu, despre mine și *despre* tine, în Cades-Barnea.
7. Eu *eram* de patruzeci de ani când m-a trimis Moise, servitorul DOMNULUI, din Cades-Barnea să spionez țara; și i-am adus știre așa cum era în inima mea.
8. Totuși, frații mei care se urcaseră cu mine, au făcut să se topească inima poporului, dar eu l-am urmat pe deplin pe DOMNUL Dumnezeul meu.
9. Și Moise a jurat în ziua aceea, spunând: Negreșit, pământul pe care ți-a călcat piciorul va fi moștenirea ta și a copiilor tăi pentru totdeauna, pentru că l-ai urmat pe deplin pe DOMNUL Dumnezeul meu.
10. Și acum, iată, DOMNUL m-a păstrat viu, așa cum a spus, acești patruzeci și cinci de ani, de când a spus DOMNUL cuvântul acesta către Moise, când umbla Israel prin pustiu; și acum, iată, astăzi *sunt* de optzeci și cinci de ani.
11 Sunt încă tot așa de tare astăzi ca și în ziua în care m-a trimis Moise; cum era tăria mea atunci, așa este tăria mea acum, pentru război, de asemenea pentru a ieși și pentru a intra.
12. Și acum, dă-mi muntele acesta, despre care a vorbit DOMNUL în ziua aceea; fiindcă ai auzit în ziua aceea cum anachimii *erau* acolo și *că* cetățile *erau* mari *și* întărite. Dacă este așa, că DOMNUL *este* cu mine, atunci îi voi alunga, așa cum a spus DOMNUL.
13. Și Iosua l-a binecuvântat și a dat Hebronul ca moștenire lui Caleb, fiul lui Iefune.
14. De aceea, Hebronul a ajuns moștenirea lui Caleb, fiul lui Iefune chenezitul, până în ziua aceasta, pentru că a urmat pe deplin pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel.
15. Și numele Hebronului *era* mai înainte Chiriat-Arba; *Arba era* un om mare printre anachimi. Și țara s-a odihnit de război.

CAPITOLUL

15 *ACESTA* a fost sorțul tribului copiilor lui Iuda după familiile lor, până la granița cu Edom, pustiul Țin, spre sud, *era* cel mai îndepărtat ținut dinspre sud.
2. Și granița lor dinspre sud era de la țărmul Mării Sărate, de la golful care se întoarce spre sud;
3. Și ieșea dinspre sud la Maal-Acrabim și trecea până la Țin și se urca pe la sud spre Cades-Barnea și trecea la Hețron și urca spre Adar și se întorcea spre Carca.
4. Și trecea spre Ațmon și ieșea la râul Egiptului; și ieșirile acelui ținut erau la mare. Acesta să fie ținutul vostru spre sud.
5. Și marginea de est *era* Marea Sărată până la capătul Iordanului. Și marginea dinspre partea de nord *era* de la golful mării care este la capătul Iordanului;
6. Și granița urca spre Bet-Hogla și trecea spre nord de Bet-Araba; și granița se urca până la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben;
7. Și granița urca spre Debir, de la valea lui Acor, și se întorcea spre nord spre Ghilgal, care *este* în dreptul urcării Adumim, care *este* la sud de râu; și granița trecea spre apele din En-Șemeș și ieșirile erau la En-Roguel;
8. Și granița urca pe valea fiului lui Hinom către latura de sud a Iebusului, care *este* Ierusalimul; și granița se urca până la vârful muntelui care *este* în fața văii lui Hinom spre vest, care *este* la capătul văii uriașilor, spre nord.
9. Și granița a fost trasă de la vârful muntelui până la fântâna Neftoah și ieșea spre cetățile muntelui Efron; și granița a fost trasă prin Baala, care *este* Chiriat-Iearim;
10. Și granița înconjura de la Baala spre vest până la muntele Seir și trecea spre latura muntelui Iearim, care *este* Chesalon, spre partea de nord și cobora la Bet-Șemeș și trecea pe la Timna.
11. Și granița ieșea la latura Ecronului spre nord; și granița a fost trasă spre Șicron și trecea de muntele Baala și ieșea spre Iabneel; și ieșirile ținutului erau la mare.
12. Și granița de vest *era* Marea cea Mare și țărmul *ei*. Acesta *este* ținutul copiilor lui Iuda, de jur-împrejur după familiile lor.
13. Și lui Caleb, fiul lui Iefune, i-a dat o parte între copiii lui Iuda, conform poruncii DOMNULUI către Iosua, *adică* cetatea lui Arba, tatăl lui Anac, care *este* Hebron.
14. Și Caleb a alungat de acolo pe cei trei fii ai lui Anac: pe Șeșai și pe Ahiman și pe Talmai, copiii lui Anac.
15. Și de acolo s-a urcat la locuitorii Debirului; iar numele Debirului mai înainte *era* Chiriat-Sefer.
16. Și Caleb a spus: Celui care va bate Chiriat-Seferul și îl va lua îi voi da de soție pe Acsa, fiica mea.
17. Și Otniel, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, l-a luat; iar el i-a dat de soție pe fiica sa, Acsa.

18. Și s-a întâmplat, când a venit ea la el, că l-a provocat să ceară de la
tatăl ei un câmp; și ea s-a dat jos de pe măgar; și Caleb i-a spus: Ce voiești?
19. *Iar* ea a răspuns: Dă-mi o binecuvântare, fiindcă mi-ai dat un pământ
din sud, dă-mi și izvoare de apă. Și i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos.
20. Aceasta *este* moștenirea tribului copiilor lui Iuda, după familiile lor.
21. Și cetățile din partea cea mai depărtată a copiilor lui Iuda, către ținutul
Edomului, dinspre sud, au fost Cabțeel și Eder și Iagur,
22. Și Kinah și Dimona și Adada,
23. Și Chedeș și Hațor și Itnan,
24. Și Zif și Telem și Bealot,
25. Și Hațor, Hadata și Cheriot *și* Hețron, care *este* Hațor,
26. Amam și Șema și Molada,
27. Și Hațar-Gada și Heșmon și Bet-Palet,
28. Și Hațar-Șual și Beer-Șeba și Biziotia,
29. Baala și Iim și Ațem;
30. Și Eltolad și Chesil și Horma,
31. Și Țiclag și Madmana și Sansana,
32. Și Lebaot și Șilhim și Ain și Rimon; toate cetățile *sunt* douăzeci și nouă,
cu satele lor.
33. *Și* în vale *erau* Eștaol și Țoreea și Așna,
34. Și Zanoah și En-Ganim, Tapuah și Enam,
35. Și Iarmut și Adulam, Soco și Azeca,
36. Și Șaaraim și Aditaim și Ghedera și Ghederotaim; paisprezece cetăți
cu satele lor.
37. Țenan și Hadașa și Migdal-Gad,
38. Și Dilean și Mițpa și Iocteel,
39. Lachis și Boțcat și Eglon,
40. Și Cabon și Lahmam și Chitliș,
41. Și Ghederot și Bet-Dagon și Naama și Macheda; șaisprezece cetăți cu
satele lor.
42. Libna și Eter și Așan,
43. Și Iiftah și Așna și Nețib,
44. Și Cheila și Aczib și Mareșa; nouă cetăți cu satele lor.
45. Ecron cu orașele sale și satele sale.
46. De la Ecron până la mare, toate vecinătățile Asdodului cu satele lor;
47. Asdod cu orașele sale și satele sale; Gaza cu orașele sale și satele sale,
până la râul Egiptului și marea cea mare și malul *ei*.
48. Și în munți: Șamir și Iatir și Soco,
49. Și Dana și Chiriat-Sana, care *este* Debir,
50. Și Anab și Eștemo și Anim,
51. Și Gosen și Holon și Ghilo; unsprezece cetăți cu satele lor;
52. Arab și Duma și Eșean,
53. Și Ianum și Bet-Tapuah și Afeca,
54. Și Humta și Chiriat-Arba, care *este* Hebron și Țior; nouă cetăți cu satele lor.
55. Maon, Carmel și Zif și Iuta,

56. Și Izreel și Iocdeam și Zanoah,
57. Cain, Ghibea și Timna; zece cetăți și satele lor.
58. Halhul, Bet-Țur și Ghedor,
59. Și Maarat și Bet-Anot și Eltecon; șase cetăți cu satele lor;
60. Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iearim și Raba; două cetăți cu satele lor.
61. În pustiu: Bet-Araba, Midin și Secaca,
62. Și Nibșan și cetatea sării și En-Ghedi; șase cetăți cu satele lor.
63. Cât despre iebusiți care locuiau în Ierusalim, copiii lui Iuda, nu au putut să îi alunge; și iebusiții locuiesc cu copiii lui Iuda în Ierusalim până în această zi.

CAPITOLUL 16

ȘI sorțul copiilor lui Iosif a ieșit de la Iordanul de lângă Ierihon
16 până la apele Ierihonului către est, până la pustiul care urcă de la Ierihon spre muntele Betel;
2. Și ieșea de la Betel spre Luz și trecea până la granița archiților spre Atarot,
3. Și cobora spre vest până la ținutul iafletiților, până la ținutul Bet-Oronului de jos și până la Ghezer; și ieșirile lui erau la mare.
4. Astfel copiii lui Iosif, Manase și Efraim, și-au luat moștenirea.
5. Și granița copiilor lui Efraim, după familiile lor, era *așa*: granița moștenirii lor spre est era Atarot-Adar până la Bet-Horonul de sus;
6. Și ținutul ieșea spre vest la Micmetat în partea de nord; și granița se întorcea înspre est până la Taanat-Șilo și trecea înspre est până la Ianoah.
7. Și cobora de la Ianoah la Atarot și la Naarata și atingea Ierihonul și ieșea la Iordan.
8. De la Tapuah, granița mergea spre vest, până la râul Cana; și ieșirile lui erau la mare. Aceasta *este* moștenirea tribului copiilor lui Efraim, după familiile lor,
9. Și cetățile care au fost puse deoparte pentru copiii lui Efraim *au fost* în mijlocul moștenirii copiilor lui Manase, toate cetățile și satele lor.
10. Iar ei nu i-au alungat pe canaaniții care locuiau în Ghezer, ci canaaniții au locuit în mijlocul lui Efraim până în ziua aceasta și servesc, *dând* tribut.

CAPITOLUL 17

A fost de asemenea un sorț *și* pentru tribul lui Manase, căci el *era* întâiul-născut al lui Iosif; pentru Machir, întâiul-născut al lui Manase, tatăl lui Galaad, pentru că el a fost bărbat de război, de aceea a avut Galaadul și Basanul.
2. A fost de asemenea *un sorț și* pentru ceilalți copii ai lui Manase, după familiile lor: pentru copiii lui Abiezer și pentru copiii lui Helec și pentru copiii lui Azriel și pentru copiii lui Sihem și pentru copiii lui Hefer și pentru copiii lui Șemida; aceștia *sunt* copiii de parte bărbătească ai lui Manase, fiul lui Iosif, după familiile lor.
3. Și Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, nu avea fii, ci fiice; și acestea *sunt* numele fiicelor sale: Mahla și Noa, Hogla, Milca și Tirța.

4. Şi ele au venit aproape, în faţa preotului Eleazar, şi în faţa lui Iosua, fiul lui Nun, şi în faţa prinţilor, spunând: DOMNUL a poruncit lui Moise să ni se dea o moştenire între fraţii noştri. De aceea, conform poruncii DOMNULUI, *Eleazar* le-a dat o moştenire între fraţii tatălui lor.
5. Şi au căzut lui Manase zece părţi, în afară de ţara Galaadului şi de Basan, care sunt dincolo de Iordan.
6. Pentru că fiicele lui Manase au avut o moştenire între copiii lui; şi ceilalţi fii ai lui Manase au avut ţara Galaadului.
7. Şi ţinutul lui Manase era de la Aşer până la Micmetat, care *este* înaintea Sihemului; şi graniţa mergea spre dreapta până la locuitorii din En-Tapuah.
8. *Iar* Manase a avut ţara Tapuahului, iar Tapuah, pe graniţa lui Manase, *era* al copiilor lui Efraim.
9. Şi ţinutul cobora până la râul Cana, spre partea de sud a râului; aceste cetăţi *erau* ale lui Efraim, între cetăţile lui Manase; de asemenea ţinutul lui Manase era spre partea de nord a râului şi ieşirile lui erau la mare.
10. Spre sud *era* al lui Efraim şi spre nord, al lui Manase; şi marea este marginea lui; şi se întâlnea la Aşer spre nord şi la Isahar spre est.
11. Şi Manase avea în Isahar şi în Aşer, Bet-Şeanul cu oraşele lui şi Ibleamul cu oraşele lui şi pe locuitorii din Dor cu oraşele lui şi pe locuitorii din En-Dor cu satele lui şi pe locuitorii din Taanac cu satele lui şi pe locuitorii din Meghido cu satele lui, *adică* trei ţări.
12. Totuşi copiii lui Manase nu au putut alunga *locuitorii* cetăţilor acestora; iar canaaniţii au dorit să rămână în ţara aceea.
13. Şi s-a întâmplat, când s-au întărit copiii lui Israel, că i-au făcut pe canaaniţi să dea tribut, dar nu i-au alungat în întregime.
14. Şi copiii lui Iosif au vorbit lui Iosua, spunând: De ce mi-ai dat ca moştenire *doar* un singur sorţ şi o singură parte, văzând că eu *sunt* popor mare aşa cum m-a binecuvântat DOMNUL până acum?
15. Şi Iosua le-a răspuns: Dacă *eşti* popor mare, urcă-te la pădure şi taie-o pentru tine, acolo, în ţara fereziţilor şi a uriaşilor, dacă muntele Efraim este prea strâmt pentru tine.
16. Şi copiii lui Iosif au spus: Dealul nu este de ajuns pentru noi; şi toţi canaaniţii care locuiesc în ţara văii şi cei care sunt în Bet-Şean şi în satele sale şi *de asemenea* cei care sunt în valea Izreel au care de fier.
17. Şi Iosua a vorbit casei lui Iosif, lui Efraim şi lui Manase, spunând: Tu *eşti* popor mare şi ai putere mare; nu vei avea *doar* un singur sorţ,
18. Ci muntele va fi al tău şi fiindcă *este* pădure, taie-o şi ieşirile sale vor fi ale tale, fiindcă vei alunga pe canaaniţi, deşi au care de fier *şi* deşi *sunt* puternici.

CAPITOLUL 18

ŞI toată adunarea copiilor lui Israel s-a adunat la Şilo şi au aşezat acolo tabernacolul întâlnirii. Şi ţara era supusă înaintea lor.
2. Şi au rămas între copiii lui Israel şapte triburi care nu îşi primiseră încă moştenirea.

3. Și Iosua a spus copiilor lui Israel: Până când vă veți lenevi să mergeți să luați în stăpânire țara pe care v-a dat-o DOMNUL Dumnezeul părinților voștri?
4. Dați dintre voi trei oameni de *fiecare* trib și îi voi trimite și să se ridice și să meargă prin țară și să o descrie conform moștenirii lor și să vină la mine.
5. Și să o împartă în șapte părți; Iuda să rămână în ținutul său spre sud, iar casa lui Iosif să rămână în ținutul său spre nord.
6. Să faceți așadar o descriere a țării în șapte părți și să o aduceți aici, la mine, ca să arunc aici sorț pentru voi înaintea DOMNULUI Dumnezeul nostru.
7. Dar leviții nu au parte între voi, fiindcă preoția DOMNULUI este moștenirea lor. Și Gad, Ruben și jumătate din tribul lui Manase și-au primit dincolo de Iordan, la est, moștenirea pe care le-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI.
8. Și bărbații s-au ridicat și au plecat; și Iosua a poruncit celor care s-au dus să descrie țara, spunând: Mergeți și umblați prin țară și faceți o descriere a ei și întoarceți-vă la mine, ca să arunc sorț pentru voi, înaintea DOMNULUI, aici la Șilo.
9. Și bărbații s-au dus și au trecut prin țară și au descris-o într-o carte, în șapte părți, după cetăți; și au venit *din nou* la Iosua în tabără, la Șilo.
10. Și Iosua a aruncat sorț pentru ei la Șilo, înaintea DOMNULUI; și Iosua a împărțit acolo țara copiilor lui Israel, conform împărțirilor lor.
11. ¶ Și a ieșit sorțul tribului copiilor lui Beniamin, după familiile lor, și ținutul sorțului lor a ieșit între copiii lui Iuda și copiii lui Iosif.
12. Și granița lor dinspre partea de nord era de la Iordan; și granița urca spre latura Ierihonului spre nord și se urca prin munți spre vest; și ieșirile lui erau la pustiul Bet-Aven.
13. Și granița trecea de acolo spre Luz către latura de sud a Luzului, care *este* Betel; și granița cobora spre Atarot-Adar, de lângă dealul care *este* în partea de sud a Bet-Horonului de jos.
14. Și granița a fost trasă *de acolo* și înconjura către colțul mării, spre sud de la dealul care *este* înaintea Bet-Horonului către sud; și ieșirile lui erau la Chiriat-Baal, care *este* Chiriat-Iearim, o cetate a copiilor lui Iuda; aceasta era partea dinspre vest.
15. Și partea de sud *era* de la capătul Chiriat-Iearimului; și ținutul ieșea spre vest și ieșea spre izvorul apelor Neftoah.
16. Și granița cobora la capătul muntelui care este înaintea văii fiului lui Hinom, care *este* în valea uriașilor spre nord și cobora până la valea lui Hinom, în latura de sud a iebusiților și cobora la En-Roguel;
17. Și a fost trasă de la nord și ieșea la En-Șemeș și ieșea spre Ghelilot, care *este* în fața urcușului Adumim și cobora la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben,
18. Și trecea spre latura din dreptul Arabei spre nord și cobora până la Araba.
19. Și granița trecea spre latura Bet-Hoglei spre nord; și ieșirile ținutului erau la golful de nord al Mării Sărate, la capătul de sud al Iordanului; acesta *era* ținutul de sud.
20. Și Iordanul era granița lui în partea de est. Aceasta *era* moștenirea copiilor lui Beniamin, cu ținuturile ei de jur-împrejur, după familiile lor.

21. Și cetățile tribului copiilor lui Beniamin, după familiile lor, erau: Ierihon și Bet-Hogla și valea Chețiț,
22. Și Bet-Araba și Țemaraim și Betel,
23. Și Avim și Para și Ofra,
24. Și Chefar-Amonai și Ofni și Gheba; douăsprezece cetăți cu satele lor.
25. Gabaon și Rama și Beerot,
26. Și Mițpa și Chefira și Moța,
27. Și Rechem și Iirpeel și Tareala,
28. Și Țela și Elef și Iebus, care *este* Ierusalim, Ghibeat *și* Chiriat; paisprezece cetăți cu satele lor. Aceasta *este* moștenirea copiilor lui Beniamin, după familiile lor.

CAPITOLUL 19

ȘI al doilea sorț a ieșit pentru Simeon, pentru tribul copiilor lui Simeon, după familiile lor. Și moștenirea lor a fost în mijlocul moștenirii copiilor lui Iuda.
2. Și ei au avut în moștenirea lor: Beer-Șeba sau Șeba și Molada,
3. Și Hațar-Șual și Bala și Ațem,
4. Și Eltolad și Betul și Horma,
5. Și Țiclag și Bet-Marcabot și Hațar-Susa,
6. Și Bet-Lebaot și Șaruhen; treisprezece cetăți cu orașele lor;
7. Ain, Rimon și Eter și Așan; patru cetăți cu orașele lor;
8. Și toate satele care *erau* în jurul acestor cetăți, până la Baalat-Beer, care este Ramatul de sud. Aceasta *este* moștenirea tribului copiilor lui Simeon, după familiile lor.
9. Moștenirea copiilor lui Simeon *a fost luată* din partea copiilor lui Iuda, fiindcă partea copiilor lui Iuda era prea mare pentru ei; de aceea copiii lui Simeon au avut moștenire în mijlocul moștenirii lor.
10. ¶ Și al treilea sorț a ieșit pentru copiii lui Zabulon, după familiile lor și ținutul moștenirii lor a fost până la Sarid.
11. Și granița lor se urca spre mare și Mareala și atingea Dabeșetul și atingea râul care *este* în dreptul Iocneamului.
12. Și se întorcea de la Sarid spre est, spre răsăritul soarelui, până la granița lui Chislot-Tabor și ieșea la Dabarat și se urca la Iafia.
13. Și de acolo trecea spre est la Ghita-Hefer, la Ita-Cațin și ieșea la Rimon la Neea.
14. Și granița se întorcea spre nord la Hanaton și ieșirile lui sunt în valea Iiftah-Elului;
15. Și Catat și Nahalal și Șimron și Iideala și Betleem; douăsprezece cetăți cu satele lor.
16. Aceasta *este* moștenirea copiilor lui Zabulon, după familiile lor, aceste cetăți cu satele lor.
17. ¶ *Și* sorțul al patrulea a ieșit pentru Isahar, pentru copiii lui Isahar, după familiile lor.
18. Și granița lor a fost până la Izreel și Chesulot și Sunem,

19. Și Hafaraim și Șion și Anaharat,
20. Și Rabit și Chișion și Abeț,
21. Și Remet și En-Ganim și En-Hada și Bet-Pațeț.
22. Și ținutul atingea Taborul și Șahațima și Bet-Șemeș; și ieșirile ținutului lor erau la Iordan; șaisprezece cetăți cu satele lor.
23. Aceasta *este* moștenirea tribului copiilor lui Isahar, după familiile lor, cetățile cu orașele lor.
24. ¶ Și sorțul al cincilea a ieșit pentru tribul copiilor lui Așer, după familiile lor.
25. Și ținutul lor era Helcat și Hali și Beten și Acșaf,
26. Și Alamelec și Amead și Mișeal; și atingea Carmelul, spre vest și Șihor-Libnat,
27. Și se întorcea spre răsăritul soarelui la Bet-Dagon și atingea Zabulonul și valea Iiftah-El spre nord de Bet-Emec și Neiel și ieșea la Cabul, în stânga,
28. Și Ebron și Rehob și Hamon și Cana, până la Sidonul cel mare;
29. Și ținutul se întorcea la Rama și până la cetatea întărită a Tirului; și ținutul se întorcea la Hosa și ieșirile lui erau la mare, de la mal până la Aczi;
30. Și Uma și Afec și Rehob: douăzeci și două de cetăți cu satele lor.
31. Aceasta *este* moștenirea tribului copiilor lui Așer, după familiile lor, aceste cetăți cu satele lor.
32. ¶ Sorțul al șaselea a ieșit pentru copiii lui Neftali, pentru copiii lui Neftali după familiile lor.
33. Și ținutul lor era de la Helef, de la Alon până la Țaananim; și Adami-Necheb și Iabneel, până la Lacum; și ieșirile lui erau la Iordan.
34. Și ținutul se întorcea de la vest la Aznot-Tabor și de acolo ieșea la Hucoc și se atingea de Zabulon spre sud; și se atingea de Așer spre vest și de Iuda pe Iordan, spre răsăritul soarelui.
35. Și cetățile fortificate *sunt:* Țidim, Țer și Hamat, Racat și Chineret,
36. Și Adama și Rama și Hațor,
37. Și Chedeș și Edrei și En-Hațor,
38. Și Iiereon și Migdal-El *și* Horem și Bet-Anat și Bet-Șemeș; nouăsprezece cetăți cu satele lor.
39. Aceasta *este* moștenirea tribului copiilor lui Neftali, după familiile lor, cetățile și satele lor.
40. ¶ Sorțul al șaptelea a ieșit pentru tribul copiilor lui Dan, după familiile lor.
41. Și ținutul moștenirii lor era Țoreea și Eștaol și Ir-Șemeș,
42. Și Șaalabin și Aialon și Iitla,
43. Și Elon și Timnata și Ecron,
44. Și Elteche și Ghibeton și Baalat,
45. Și Iehud și Bene-Berac și Gat-Rimon,
46. Și Me-Iarcon și Racon, cu granița în dreptul lui Iafo.
47. Și ținutul copiilor lui Dan se întindea *prea puțin* pentru ei; de aceea copiii lui Dan s-au urcat și s-au luptat împotriva Leșemului și l-au luat și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și l-au luat în stăpânire și au locuit în el și l-au numit Leșem-Dan, după numele lui Dan, tatăl lor.

48. Aceasta *este* moștenirea tribului copiilor lui Dan, după familiile lor, aceste cetăți cu satele lor.
49. ¶ Și după ce au terminat de împărțit ca moștenire țara, după ținuturile ei, copiii lui Israel au dat o moștenire în mijlocul lor lui Iosua, fiul lui Nun;
50. Conform poruncii DOMNULUI i-au dat cetatea pe care a cerut-o, Timnat-Serah, în muntele Efraim; și el a zidit cetatea și a locuit în ea.
51. Acestea sunt moștenirile pe care preotul Eleazar și Iosua, fiul lui Nun, și căpeteniile părinților triburilor copiilor lui Israel le-au împărțit prin sorț ca moștenire în Șilo, înaintea DOMNULUI, la ușa tabernacolului întâlnirii. Și au terminat împărțirea țării.

CAPITOLUL 20

ȘI DOMNUL a vorbit lui Iosua, spunând:
2. Vorbește fiilor lui Israel, spunând: Rânduiți-vă cetățile de scăpare despre care v-am vorbit prin mâna lui Moise,
3. Ca să fugă acolo ucigașul, care a ucis fără intenție *și* fără premeditare pe un om; și ele vă vor fi pentru a scăpa de răzbunătorul sângelui.
4. Și când cel care fuge la una din cetățile acestea va sta la intrarea porții cetății și va spune cauza lui în auzul bătrânilor acelei cetăți, să-l primească la ei în cetate și să îi dea un loc ca să locuiască între ei.
5. Și dacă răzbunătorul sângelui îl urmărește, ei să nu-l dea pe ucigaș în mâna lui, pentru că el l-a ucis pe aproapele său fără premeditare și nu l-a urât mai înainte.
6. Și să locuiască în cetatea aceasta până va sta înaintea adunării pentru judecată, până la moartea marelui preot care va fi în zilele acelea; atunci ucigașul să se întoarcă și să vină în cetatea sa și în casa sa, în cetatea de unde a fugit.
7. ¶ Și au rânduit Chedeșul, în Galileea, în muntele lui Neftali, și Sihemul, în muntele lui Efraim, și Chiriat-Arba, adică Hebronul, în muntele lui Iuda.
8. Și dincolo de Iordan, lângă Ierihon, spre est, au rânduit Bețerul, în pustiu, în câmpie, din tribul lui Ruben; și Ramot, în Galaad, din tribul lui Gad; și Golan, în Basan, din tribul lui Manase.
9. Acestea au fost cetățile rânduite pentru toți copiii lui Israel și pentru străinul care locuiește temporar printre ei, ca oricine ucide fără intenție pe un om să fugă acolo și să nu moară de mâna răzbunătorului sângelui, până va sta înaintea adunării.

CAPITOLUL 21

ȘI capii părinților leviților s-au apropiat de preotul Eleazar, și de Iosua, fiul lui Nun, și de capii părinților triburilor fiilor lui Israel.
2. Și le-au vorbit în Șilo, în țara Canaanului, spunând: DOMNUL a poruncit prin mâna lui Moise să ni se dea cetăți de locuit, cu împrejurimile lor pentru vitele noastre.
3. Și copiii lui Israel au dat leviților din moștenirea lor, după porunca DOMNULUI, aceste cetăți și împrejurimile lor.

4. Și sorțul a ieșit pentru familiile chehatiților; și fiilor preotului Aaron, dintre leviți, le-au căzut prin sorț treisprezece cetăți din tribul lui Iuda, din tribul lui Simeon și din tribul lui Beniamin.
5. Și ceilalți copii ai lui Chehat au avut prin sorț zece cetăți din familiile tribului lui Efraim și din tribul lui Dan și din jumătatea tribului lui Manase.
6. Și copiii lui Gherșon *au avut* prin sorț treisprezece cetăți din familiile tribului lui Isahar și din tribul lui Așer și din tribul lui Neftali și din jumătatea tribului lui Manase, în Basan.
7. Copiii lui Merari, după familiile lor, *au avut* douăsprezece cetăți din tribul lui Ruben și din tribul lui Gad și din tribul lui Zabulon.
8. Și copiii lui Israel au dat prin sorț leviților cetățile acestea cu împrejurimile lor, așa cum poruncise DOMNUL prin mâna lui Moise.
9. ¶ Și au dat din tribul copiilor lui Iuda și din tribul fiilor lui Simeon cetățile acestea care au fost menționate pe nume,
10. Și care au fost ale copiilor lui Aaron, din familiile chehatiților, dintre copiii lui Levi (fiindcă al lor a fost primul sorți).
11. Și le-au dat cetatea lui Arba, tatăl lui Anac, care este Hebron, în *ținutul* muntos al lui Iuda, cu împrejurimile ei.
12. Iar câmpiile cetății și satele ei le-au dat lui Caleb, fiul lui Iefune, ca stăpânire a sa.
13. Astfel au dat copiilor preotului Aaron cetatea de scăpare pentru ucigaș, Hebron, cu împrejurimile sale, și Libna cu împrejurimile sale,
14. Și Iatir cu împrejurimile sale și Eștemoa cu împrejurimile sale,
15. Și Holon cu împrejurimile sale și Debir cu împrejurimile sale,
16. Și Ain cu împrejurimile sale și Iuta cu împrejurimile sale *și* Bet-Șemeș cu împrejurimile sale; nouă cetăți din aceste două triburi.
17. Și din tribul lui Beniamin: Gabaon cu împrejurimile sale și Gheba cu împrejurimile sale,
18. Și Anatot cu împrejurimile sale și Almon cu împrejurimile sale; patru cetăți.
19. Toate cetățile fiilor lui Aaron, preoții, *erau* treisprezece cetăți cu împrejurimile lor.
20. Și familiilor fiilor lui Chehat, leviții rămași dintre copiii lui Chehat, *li s-au dat* cetățile din sorțul lor din tribul lui Efraim.
21. Și le-au dat cetatea de scăpare pentru ucigaș, Sihem, cu împrejurimile sale, în muntele lui Efraim și Ghezer cu împrejurimile sale,
22. Și Chibțaim cu împrejurimile sale și Bet-Horon cu împrejurimile sale; patru cetăți.
23. Și din tribul lui Dan: Elteche cu împrejurimile sale și Ghibeton cu împrejurimile sale,
24. Și Aialon cu împrejurimile sale și Gat-Rimon cu împrejurimile sale; patru cetăți.
25. Și din jumătatea tribului lui Manase: Taanac cu împrejurimile sale și Gat-Rimon cu împrejurimile sale; două cetăți.

26. Toate cetățile erau zece, cu împrejurimile lor, pentru familiile fiilor lui Chehat care au rămas.
27. Și copiilor lui Gherșon, din familiile leviților, din *cealaltă* jumătate a tribului lui Manase *le-au dat* cetatea de scăpare pentru ucigaș, Golan, în Basan, cu împrejurimile sale și Beeștra cu împrejurimile sale; două cetăți.
28. Și din tribul lui Isahar: Chișion cu împrejurimile sale, Dabarat cu împrejurimile sale,
29. Iarmut cu împrejurimile sale, En-Ganim cu împrejurimile sale; patru cetăți.
30. Și din tribul lui Așer: Mișeal cu împrejurimile sale, Abdon cu împrejurimile sale,
31. Helcat cu împrejurimile sale și Rehob cu împrejurimile sale; patru cetăți.
32. Și din tribul lui Neftali, cetatea de scăpare pentru ucigaș: Chedeș, în Galileea, cu împrejurimile sale și Hamot-Dor cu împrejurimile sale și Cartan cu împrejurimile sale; trei cetăți.
33. Toate cetățile gherșoniților, după familiile lor, *erau* treisprezece cetăți cu împrejurimile lor.
34. Și familiilor fiilor lui Merari, celor rămași dintre leviți, *le-au dat* din tribul lui Zabulon: Iocneam cu împrejurimile sale, Carta cu împrejurimile sale,
35. Dimna cu împrejurimile sale, Nahalal cu împrejurimile sale; patru cetăți.
36. Și, din tribul lui Ruben: Bețer cu împrejurimile sale și Iahța cu împrejurimile sale,
37. Chedemot cu împrejurimile sale și Mefaat cu împrejurimile sale: patru cetăți.
38. Și din tribul lui Gad, cetatea de scăpare pentru ucigaș: Ramot, în Galaad, cu împrejurimile sale și Mahanaim cu împrejurimile sale,
39. Hesbon cu împrejurimile sale și Iaezer cu împrejurimile sale: în total patru cetăți.
40. Toate cetățile copiilor lui Merari care au rămas din familiile leviților, după familiile lor și sorțul lor, erau douăsprezece cetăți.
41. Toate cetățile leviților în mijlocul stăpânirii fiilor lui Israel *au fost* patruzeci și opt de cetăți cu împrejurimile lor.
42. Fiecare dintre aceste cetăți își avea împrejurimile ei de jur-împrejur; așa *erau* toate cetățile acestea.
43. ¶ Și DOMNUL i-a dat lui Israel toată țara pe care jurase s-o dea părinților lor; și ei au stăpânit-o și au locuit în ea.
44. Și DOMNUL le-a dat odihnă de jur-împrejur, potrivit cu tot ce le jurase părinților lor; și, dintre toți dușmanii lor, nu a stat în picioare niciun om înaintea lor; DOMNUL i-a dat pe toți dușmanii lor în mâna lor.
45. Nu a eșuat niciun lucru din toate lucrurile bune pe care le spusese DOMNUL, casei lui Israel; toate s-au împlinit.

CAPITOLUL 22

ATUNCI Iosua a chemat pe rubeniți și pe gadiți și jumătatea tribului lui Manase,

2. Și le-a spus: Voi ați ținut la tot ce v-a poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, și ați ascultat de vocea mea în tot ce v-am poruncit.
3. Nu ați părăsit pe frații voștri în aceste multe zile, până în această zi; și ați ținut sarcina poruncii DOMNULUI Dumnezeul vostru.
4. Și acum, DOMNUL Dumnezeul vostru a dat odihnă fraților voștri, așa cum le-a promis; de aceea acum, întoarceți-vă și duceți-vă la corturile voastre, în țara pe care o aveți în stăpânire, pe care v-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI, dincolo de Iordan.
5. Numai luați bine aminte să împliniți porunca și legea pe care vi le-a poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, ca să iubiți pe DOMNUL Dumnezeul vostru și să umblați în toate căile lui și să țineți poruncile lui și să vă alipiți de el și să îi serviți cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru.
6. Și Iosua i-a binecuvântat și le-a dat drumul; și ei au plecat la corturile lor.
7. Și jumătății din tribul lui Manase, Moise îi dăduse *moștenire* în Basan; dar *celeilalte* jumătăți, Iosua îi dăduse *moștenire* între frații lor, dincoace de Iordan, spre vest. Și Iosua, când le-a dat drumul la corturile lor, i-a și binecuvântat,
8. Și le-a vorbit, spunând: Întoarceți-vă la corturile voastre cu multe averi și cu turme foarte multe și cu argint și cu aur și cu aramă și cu fier și cu haine foarte multe; împărțiți cu frații voștri prada dușmanilor voștri.
9. Și copiii lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase s-au întors și au plecat de la copiii lui Israel din Șilo, care *este* în țara Canaanului, pentru a merge în țara Galaadului, în țara pe care o aveau în stăpânire, pe care au stăpânit-o după cuvântul DOMNULUI prin mâna lui Moise.
10. ¶ Și când au venit în ținuturile Iordanului, care sunt în țara Canaanului, copiii lui Ruben, copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase au zidit acolo, lângă Iordan, un altar, un altar mare la vedere.
11. Și copiii lui Israel au auzit spunându-se: Iată, copiii lui Ruben, copiii lui Gad și jumătate din tribul lui Manase au zidit un altar în fața țării Canaanului, în ținuturile Iordanului, la trecătoarea fiilor lui Israel.
12. Și când au auzit copiii lui Israel, toată adunarea copiilor lui Israel s-a strâns la Șilo, ca să meargă împotriva lor la război.
13. Și copiii lui Israel au trimis la copiii lui Ruben și la copiii lui Gad și la jumătatea tribului lui Manase în țara Galaadului pe Fineas, fiul preotului Eleazar,
14. Și zece prinți împreună cu el, câte un prinț din fiecare casă părintească, din toate triburile lui Israel; și fiecare dintre ei *era* cap al unei case părintești, între miile lui Israel.
15. Și au venit la copiii lui Ruben, la copiii lui Gad și la jumătatea tribului lui Manase, în țara Galaadului și le-au vorbit, spunând:
16. Astfel spune toată adunarea DOMNULUI: Ce fărădelege ați făcut împotriva Dumnezeului lui Israel, ca să vă abateți astăzi de la a-l urma pe DOMNUL, zidindu-vă un altar, ca să vă răzvrătiți astăzi împotriva DOMNULUI?

17. *Este* prea puțin pentru noi nelegiuirea lui Peor, de care nu suntem curățiți *nici* până în ziua aceasta, deși a fost o plagă în adunarea DOMNULUI,
18. Încât trebuie să vă abateți astăzi de la a-l urma pe DOMNUL? Și se va întâmpla, *văzând* că vă răzvrătiți astăzi împotriva DOMNULUI, că mâine el se va înfuria pe toată adunarea lui Israel.
19. Însă, dacă țara care este în stăpânirea voastră este necurată, treceți în țara care este în stăpânirea DOMNULUI, unde locuiește cortul DOMNULUI și luați-vă *pământ în* stăpânire între noi; dar nu vă răzvrătiți împotriva DOMNULUI *și* nu vă răzvrătiți împotriva noastră, zidindu-vă un altar în afară de altarul DOMNULUI Dumnezeul nostru.
20. Nu a făcut fărădelege Acan, fiul lui Zerah, în lucrul blestemat și furia a căzut peste toată adunarea lui Israel? Iar acel om nu a pierit singur în nelegiuirea lui.
21. Atunci copiii lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase au răspuns și au zis capilor miilor lui Israel:
22. DOMNUL Dumnezeul dumnezeilor, DOMNUL Dumnezeul dumnezeilor, el știe, și Israel însuși să știe; dacă din răzvrătire sau din fărădelege față de DOMNUL (nu ne salva în această zi!),
23. Ne-am zidit un altar ca să ne abatem de la a-l urma pe DOMNUL și să aducem pe el ofrande arse și dar de mâncare, sau să aducem pe el ofrande de pace, însuși DOMNUL să *ne* ceară *socoteală*.
24. Și dacă nu am făcut-o *mai degrabă* de teama *acestui* lucru, spunând: *Poate* va veni timpul când copiii voștri vor vorbi copiilor noștri, spunând: Ce aveți voi a face cu DOMNUL Dumnezeul lui Israel?
25. Fiindcă DOMNUL a pus Iordanul ca graniță între noi și voi; voi, copii ai lui Ruben și fii ai lui Gad, nu aveți parte în DOMNUL. *Și* astfel copiii voștri vor face pe copiii noștri să înceteze a se teme de DOMNUL.
26. De aceea noi am zis: Să *ne* pregătim acum să ne zidim un altar, nu pentru ofrandă arsă, nici pentru sacrificiu,
27. Ci *ca* mărturie între noi și voi și între generațiile noastre după noi, ca să facem serviciul DOMNULUI înaintea lui cu ofrandele arse ale noastre și cu sacrificiile noastre și cu darurile noastre de pace, ca să nu spună copiii voștri copiilor noștri în timpul care va veni: Voi nu aveți parte în DOMNUL.
28. De aceea noi am spus: Se va întâmpla când ei vor spune astfel către noi și către generațiile noastre în timpul care va veni, că vom spune *din nou*: Iată, modelul altarului DOMNULUI, pe care l-au făcut părinții noștri, nu pentru ofrande arse, nici pentru sacrificii, ci ca mărturie între noi și voi!
29. Nicidecum nu ne vom răzvrăti împotriva DOMNULUI și nu ne vom abate astăzi de la a-l urma pe DOMNUL pentru a zidi un altar pentru ofrande arse, pentru daruri de mâncare și pentru sacrificii, în afară de altarul DOMNULUI Dumnezeul nostru, care este înaintea tabernacolului său.
30. ¶ Și când preotul Fineas și prinții adunării și capii miilor lui Israel, care *erau* cu el, au auzit cuvintele pe care le-au spus copiii lui Ruben și copiii lui Gad și copiii lui Manase, le-a plăcut.

31. Și Fineas, fiul preotului Eleazar, a spus fiilor lui Ruben și fiilor lui Gad și fiilor lui Manase: Astăzi pricepem că DOMNUL *este* în mijlocul nostru, pentru că nu ați făcut această fărădelege împotriva DOMNULUI; acum ați scăpat pe copiii lui Israel din mâna DOMNULUI.
32. Și Fineas, fiul preotului Eleazar, și prinții s-au întors de la copiii lui Ruben și de la copiii lui Gad, din țara Galaadului, în țara Canaan, la copiii lui Israel și le-au adus veste.
33. Și lucrul le-a plăcut fiilor lui Israel și copiii lui Israel au binecuvântat pe Dumnezeu și n-au mai voit să se urce la război împotriva lor, să distrugă țara în care locuiau copiii lui Ruben și copiii lui Gad.
34. Și copiii lui Ruben și copiii lui Gad au numit altarul *Ed*, fiindcă el *va fi* martor între noi, că DOMNUL *este* Dumnezeu.

CAPITOLUL 23

ȘI s-a întâmplat, la multe zile după ce DOMNUL a dat odihnă lui Israel, din partea tuturor dușmanilor săi de jur-împrejur, că Iosua era bătrân *și* înaintat în zile.
2. Și Iosua a chemat pe tot Israelul, pe bătrânii lor și pe căpeteniile lor și pe judecătorii lor și pe ofițerii lor și le-a spus: Eu am îmbătrânit *și* sunt înaintat în zile.
3. Și ați văzut tot ce a făcut DOMNUL Dumnezeul vostru tuturor națiunilor acestora pentru voi, fiindcă DOMNUL Dumnezeul vostru *este* cel care a luptat pentru voi.
4. Iată, v-am împărțit prin sorț aceste națiuni rămase, ca să fie moștenire pentru triburile voastre, de la Iordan, împreună cu toate națiunile pe care le-am stârpit și până la Marea cea Mare, spre vest.
5. Și DOMNUL Dumnezeul vostru, el însuși, le va lepăda dinaintea voastră și le va alunga dinaintea voastră; și voi veți stăpâni țara lor, cum v-a spus DOMNUL Dumnezeul vostru.
6. De aceea fiți foarte curajoși să țineți și să faceți tot ce este scris în cartea legii lui Moise, să nu vă abateți de la ea nici la dreapta, nici la stânga,
7. Ca să nu intrați printre aceste națiuni care au rămas între voi, nici să nu amintiți numele dumnezeilor lor, nici să nu jurați *pe ei*, nici să nu le serviți și nici să nu vă prosternați înaintea lor,
8. Ci să vă alipiți de DOMNUL Dumnezeul vostru, așa cum ați făcut până în această zi.
9. Fiindcă DOMNUL a alungat dinaintea voastră națiuni mari și puternice; dar vouă, nimeni nu a putut să vă stea înainte, până în această zi.
10. Unul singur dintre voi va urmări o mie, fiindcă DOMNUL Dumnezeul vostru *este* cel care luptă pentru voi, așa cum v-a promis.
11. ¶ De aceea luați seama bine la sufletele voastre, ca să iubiți pe DOMNUL Dumnezeul vostru.
12. Altfel, dacă veți da înapoi în vreun fel și vă veți alipi de rămășița acestor națiuni, de cele care rămân printre voi, și vă veți căsători cu ele și veți intra la ele și ele la voi,

13. Să știți fără nicio îndoială că DOMNUL Dumnezeul vostru nu va mai alunga aceste națiuni dinaintea voastră și vă vor fi lațuri și curse și bice în coastele voastre și spini în ochii voștri, până veți pieri din această țară bună, pe care v-a dat-o DOMNUL Dumnezeul vostru.
14. Și, iată, astăzi mă duc pe calea întregului pământ și știți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru că nu a eșuat niciun lucru din toate lucrurile bune pe care le-a spus DOMNUL Dumnezeul vostru despre voi. Toate vi s-au întâmplat, un singur cuvânt din ele nu a căzut.
15. De aceea se va întâmpla *că*, așa cum toate lucrurile bune, pe care vi le-a spus DOMNUL Dumnezeul vostru, au venit peste voi, tot așa DOMNUL va face să vină asupra voastră toate lucrurile rele, până vă va nimici de pe acest pământ bun, pe care vi l-a dat DOMNUL Dumnezeul vostru.
16. Când veți încălca legământul DOMNULUI Dumnezeul vostru, pe care vi l-a poruncit, și veți merge și veți servi altor dumnezei și vă veți pleca înaintea lor, atunci mânia DOMNULUI se va aprinde împotriva voastră și veți pieri repede din această țară bună, pe care v-a dat-o el.

CAPITOLUL 24

ŞI Iosua a adunat toate triburile lui Israel la Sihem și a chemat pe bătrânii lui Israel și pe căpeteniile lor și pe judecătorii lor și pe ofițerii lor, iar ei s-au înfățișat înaintea lui Dumnezeu.
2. Și Iosua a spus întregului popor: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Părinții voștri, Terah, tatăl lui Avraam și tatăl lui Nahor, au locuit în vechime dincolo de râu și au servit altor dumnezei.
3. Și am luat pe tatăl vostru Avraam de dincolo de râu și l-am condus prin toată țara Canaanului și i-am înmulțit sămânța și i-am dat pe Isaac.
4. Și lui Isaac i-am dat pe Iacov și pe Esau; și lui Esau i-am dat muntele Seir, pentru a-l stăpâni; dar Iacov și fiii săi au coborât în Egipt.
5. Și am trimis pe Moise și pe Aaron și am lovit Egiptul cu plăgile pe care le-am făcut în mijlocul lor; și după aceea v-am scos *de acolo*.
6. Și am scos pe părinții voștri din Egipt și ați venit la mare; și egiptenii au urmărit pe părinții voștri cu care și călăreți, până la Marea Roșie.
7. Și când au strigat către DOMNUL, el a pus întuneric între voi și egipteni și a adus marea asupra lor și i-a acoperit; și ochii voștri au văzut ce am făcut în Egipt; și ați locuit în pustiu multe zile.
8. Și v-am adus în țara amoriților, care locuiesc dincolo de Iordan, și ei s-au luptat cu voi și i-am dat în mâna voastră ca să le stăpâniți țara și i-am nimicit dinaintea voastră.
9. Atunci Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului, s-a ridicat și s-a luptat împotriva lui Israel și a trimis și a chemat pe Balaam, fiul lui Beor, să vă blesteme.
10. Dar am refuzat să dau ascultare pe Balaam; și, într-adevăr, el v-a binecuvântat; așa v-am scăpat din mâna lui.

11. Și ați trecut Iordanul și ați venit la Ierihon. Și bărbații Ierihonului, amoriții și fereziții și canaaniții și hetiții și ghirgasiții și heviții și iebusiții au luptat împotriva voastră; și eu i-am dat în mâna voastră.
12. Și am trimis viespea înaintea voastră și i-a alungat dinaintea voastră, chiar pe cei doi împărați ai amoriților, nu cu sabia ta, nici cu arcul tău.
13. Și v-am dat o țară pentru care nu voi v-ați ostenit și cetăți pe care nu voi le-ați zidit și *totuși* locuiți în ele; voi mâncați din vii și din măslini, pe care nu i-ați sădit.
14. De aceea acum, temeți-vă de DOMNUL și serviți-i cu sinceritate și în adevăr, și îndepărtați dumnezeii cărora le-au servit părinții voștri dincolo de râu și în Egipt și serviți DOMNULUI.
15. ¶ Și dacă vi se pare rău să serviți DOMNULUI, alegeți astăzi cui voiți să serviți: sau dumnezeilor cărora le-au servit părinții voștri care erau dincolo de râu, sau dumnezeilor amoriților în a căror țară locuiți. Dar cât despre mine, eu și casa mea vom servi DOMNULUI.
16. Și poporul a răspuns, zicând: Nicidecum nu vom părăsi pe DOMNUL pentru a servi altor dumnezei.
17. Fiindcă DOMNUL Dumnezeul nostru *este* cel care ne-a scos pe noi și pe părinții noștri din țara Egiptului, din casa robiei, și cel care a făcut acele semne mari înaintea ochilor noștri și ne-a păstrat pe tot drumul pe care am mers și în mijlocul tuturor popoarelor prin care am trecut.
18. Și DOMNUL a alungat toate popoarele dinaintea noastră, chiar pe amoriții care au locuit în țară. *De aceea* și noi vom servi DOMNULUI, fiindcă el *este* Dumnezeul nostru.
19. Și Iosua a spus poporului: Nu veți putea servi DOMNULUI, fiindcă el *este* un Dumnezeu sfânt; *este* un Dumnezeu gelos; nu va ierta fărădelegile voastre nici păcatele voastre.
20. Dacă veți părăsi pe DOMNUL și veți servi unor dumnezei străini, atunci el se va întoarce și vă va face rău și vă va nimici, după ce v-a făcut bine.
21. Și poporul i-a spus lui Iosua: Nu, ci vom servi DOMNULUI.
22. Și Iosua a spus poporului: *Sunteți* martori împotriva voastră înșivă că v-ați ales pe DOMNUL ca să îi serviți. Și ei au zis: *Suntem* martori.
23. *Și Iosua a spus*: De aceea acum, îndepărtați dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru și plecați-vă inima spre DOMNUL Dumnezeul lui Israel.
24. Și poporul i-a spus lui Iosua: Vom servi DOMNULUI Dumnezeul nostru și vom asculta de vocea sa.
25. Astfel în ziua aceea Iosua a făcut legământ cu poporul și i-a dat un statut și o rânduială în Sihem.
26. Și Iosua a scris aceste cuvinte în cartea legii lui Dumnezeu și a luat o piatră mare și a pus-o acolo sub stejarul de lângă sanctuarul DOMNULUI.
27. Și Iosua a spus către tot poporul: Iată, această piatră ne va fi martoră, fiindcă a auzit toate cuvintele DOMNULUI, pe care ni le-a spus; *și* vă va fi martoră, ca nu cumva să negați pe Dumnezeul vostru.
28. Și Iosua a dat drumul poporului, fiecăruia la moștenirea sa.

29. ¶ Și s-a întâmplat, după aceste lucruri, că Iosua, fiul lui Nun, servitorul DOMNULUI, a murit, *având* o sută zece ani.
30. Și l-au înmormântat în ținutul moștenirii sale, în Timnat-Serah, care *este* în muntele lui Efraim, în partea de nord a muntelui Gaaș.
31. Și Israel a servit DOMNULUI în toate zilele lui Iosua și în toate zilele bătrânilor ale căror zile s-au lungit după Iosua și care cunoscuseră toate lucrările DOMNULUI, pe care le făcuse pentru Israel.
32. Și au înmormântat la Sihem oasele lui Iosif, pe care copiii lui Israel le-au adus din Egipt, în partea câmpului pe care-l cumpărase Iacov de la fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o sută de arginți, care a ajuns moștenirea copiilor lui Iosif.
33. Și Eleazar, fiul lui Aaron, a murit; și l-au înmormântat pe un deal *care aparținea* lui Fineas, fiul său, care i se dăduse în muntele lui Efraim.

JUDECĂTORI

CAPITOLUL

1 ŞI după moartea lui Iosua s-a întâmplat astfel, copiii lui Israel au
întrebat pe DOMNUL, spunând: Cine să se urce întâi pentru noi
împotriva canaaniților, ca să lupte împotriva lor?
2. Și DOMNUL a spus: Iuda să se urce; iată, am dat țara în mâna lui.
3. Și Iuda i-a spus lui Simeon, fratele său: Urcă-te cu mine în partea care
mi-a căzut la sorț, ca să luptăm împotriva canaaniților și voi merge și eu
cu tine în partea care ți-a căzut la sorț. Astfel Simeon a mers cu el.
4. Și Iuda s-a urcat, și DOMNUL a dat pe canaaniți și pe periziți în mâna
lor; și au ucis dintre ei în Bezec zece mii de oameni.
5. Și au găsit pe Adoni-Bezec în Bezec și au luptat împotriva lui și au ucis
pe canaaniți și pe periziți.
6. Dar Adoni-Bezec a fugit, iar ei l-au urmărit și l-au prins și i-au tăiat
degetele cele mari ale mâinilor și ale picioarelor.
7. Și Adoni-Bezec a spus: Șaptezeci de împărați, cu degetele cele mari ale
mâinilor și ale picioarelor lor tăiate, adunau de sub masa mea, cum am făcut,
astfel mi-a răsplătit Dumnezeu. Și l-au adus la Ierusalim și el a murit acolo.
8. Acum, copiii lui Iuda au luptat împotriva Ierusalimului și l-au luat; și
l-au lovit cu ascuțișul sabiei și au ars cetatea cu foc.
9. ¶ Și după aceea copiii lui Iuda au coborât să lupte împotriva canaaniților,
care locuiau la munte și la sud și în vale.
10. Și Iuda a mers împotriva canaaniților, care locuiau în Hebron, (și
numele Hebronului *a fost* mai înainte Chiriat-Arba) și i-au ucis pe Șeșai
și pe Ahiman și pe Talmai.
11. Și de acolo a mers împotriva locuitorilor Debirului, și numele Debirului
a fost mai înainte Chiriat-Sefer;
12. Și Caleb a spus: Celui care va lovi Chiriat-Seferul și îl va lua, îi voi da
de soție pe Acsa, fiica mea.
13. Și Otniel, fiul lui Chenaz, fratele mai tânăr al lui Caleb, l-a luat; și i-a
dat de soție pe Acsa, fiica sa.
14. Și s-a întâmplat, când ea a venit *la el,* că l-a mișcat să ceară un câmp
de la tatăl ei; și ea s-a dat jos de pe măgar, și Caleb i-a spus: Ce voiești?
15. Iar ea i-a spus: Dă-mi o binecuvântare, pentru că mi-ai dat un pământ din
sud; dă-mi și izvoare de apă. Și Caleb i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos.
16. Și copiii chenitului, socrul lui Moise, s-au urcat din cetatea palmierilor
cu copiii lui Iuda în pustiul lui Iuda, care *se afla* la sud de Arad, și au mers
și au locuit cu poporul.
17. Și Iuda a mers cu fratele său, Simeon, și au ucis pe canaaniții care locuiau
în Țefat și l-au distrus cu desăvârșire. Și cetății i-au pus numele Horma.
18. De asemenea Iuda a luat Gaza, cu ținutul său, și Ascalonul, cu ținutul
său, și Ecronul, cu ținutul său.

19. Și DOMNUL a fost cu Iuda; și el a alungat *pe locuitorii* muntelui, dar nu i-a putut alunga pe locuitorii văii, pentru că aveau care de fier.
20. Și Hebronul l-au dat lui Caleb, precum spusese Moise, iar el i-a alungat de acolo pe cei trei fii ai lui Anac.
21. ¶ Și copiii lui Beniamin nu i-au alungat pe iebusiții, care locuiau în Ierusalim, ci iebusiții locuiesc cu copiii lui Beniamin în Ierusalim până în ziua aceasta.
22. Și casa lui Iosif, și ei s-au urcat împotriva Betelului, și DOMNUL *a fost* cu ei.
23. Și casa lui Iosif a trimis să cerceteze Betelul. (Și numele cetății *a fost* mai înainte Luz).
24. Și spionii au văzut un om ieșind din cetate și i-au spus: Arată-ne, te rugăm, intrarea în cetate și îți vom arăta milă.
25. Și după ce le-a arătat intrarea în cetate, au lovit cetatea cu ascuțișul sabiei; dar au lăsat pe omul *acela* și toată familia lui să plece.
26. Și omul *acela* a mers în țara hititilor și a zidit o cetate și i-a pus numele Luz, care *este* numele ei până în ziua aceasta.
27. Nici Manase nu a alungat *pe locuitorii din* Bet-Șean și orașele ei, nici *din* Taanac și orașele ei, nici pe locuitorii din Dor și orașele ei, nici pe locuitorii din Ibleam și orașele ei, nici pe locuitorii din Meghid și orașele ei, ci canaaniții au voit să locuiască în țara aceea.
28. Și s-a întâmplat, când Israel a fost puternic, că i-a supus pe canaaniți la tribut; și nu i-a alungat cu desăvârșire.
29. Nici Efraim nu i-a alungat pe canaaniții care locuiau în Ghezer, ci canaaniții au locuit printre ei în Ghezer.
30. Nici Zabulon nu a alungat pe locuitorii din Chitron, nici pe locuitorii din Nahalol, ci canaaniții au locuit printre ei și au devenit tributari.
31. Nici Așer nu a alungat pe locuitorii din Aco, nici pe locuitorii din Sidon, nici din Ahlab, nici din Aczib, nici din Helba, nici din Afic și nici din Rehob;
32. Iar așeriții au locuit în mijlocul canaaniților, locuitorii țării, pentru că nu i-au alungat.
33. Nici Neftali nu a alungat pe locuitorii din Bet-Șemeș, nici pe locuitorii din Bet-Anat, ci a locuit în mijlocul canaaniților, locuitorii țării; totuși locuitorii Bet-Șemeșului și ai Bet-Anatului le-au devenit tributari.
34. Și amoriții au împins pe copiii lui Dan la munte, pentru că nu le-au permis să coboare în vale;
35. Dar amoriții au voit să locuiască pe muntele Heres în Aialon și în Șaalbim, totuși mâna casei lui Iosif a învins, astfel ei au devenit tributari.
36. Și ținutul amoriților *a fost* de la urcușul Acrabim, de la stâncă și în sus.

CAPITOLUL 2

ȘI un înger al DOMNULUI s-a urcat de la Ghilgal la Bochim și a spus: Eu v-am scos din Egipt și v-am adus în țara pe care am jurat-o părinților voștri; și am spus: Niciodată nu voi rupe legământul meu cu voi.

2. Și voi să nu faceți alianță cu locuitorii țării acesteia, *ci* să le dărâmați altarele; dar nu ați ascultat de vocea mea. Pentru ce ați făcut aceasta?
3. De aceea am și spus: Nu îi voi alunga dinaintea voastră, ci vă vor fi *ca spini* în coaste și dumnezeii lor vă vor fi o cursă.
4. Și s-a întâmplat, când a vorbit îngerul DOMNULUI aceste cuvinte tuturor copiilor lui Israel, că poporul și-a ridicat vocea și a plâns.
5. Și au numit locul acela Bochim; și au sacrificat acolo DOMNULUI.
6. ¶ Și după ce Iosua a dat drumul poporului, copiii lui Israel au mers, fiecare la moștenirea sa, ca să stăpânească țara.
7. Și poporul a servit DOMNULUI în toate zilele lui Iosua și în toate zilele bătrânilor care au trăit mai mult decât Iosua, care văzuseră toate lucrările mari, pe care le făcuse DOMNUL pentru Israel.
8. Și Iosua, fiul lui Nun, servitorul DOMNULUI, a murit *fiind* în vârstă de o sută zece ani.
9. Și l-au îngropat în hotarul moștenirii sale în Timnat-Heres, în muntele lui Efraim, în partea de nord a dealului Gaaș.
10. Și toată generația aceea de asemenea a fost adăugată la părinții săi; și s-a ridicat după ei o altă generație care nu cunoștea pe DOMNUL, nici lucrările pe care le făcuse el pentru Israel.
11. Și copiii lui Israel au făcut *ce este* rău în ochii DOMNULUI și au servit Baalilor;
12. Și au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor, care i-a scos din țara Egiptului, și au urmat alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor care *erau* împrejurul lor și s-au plecat înaintea lor și au provocat pe DOMNUL la mânie.
13. Și au părăsit pe DOMNUL și au servit lui Baal și Astarteei.
14. Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a dat în mâinile prădătorilor, care i-au prădat; și i-a vândut în mâinile dușmanilor lor de jur împrejur, încât nu au mai putut sta înaintea dușmanilor lor.
15. Oriunde au ieșit, mâna DOMNULUI era împotriva lor, spre rău, precum spusese DOMNUL și precum le jurase DOMNUL; și erau foarte strâmtorați.
16. Totuși DOMNUL a ridicat judecători, care i-au scăpat din mâna prădătorilor lor.
17. Și totuși au refuzat să dea ascultare judecătorilor lor, ci au curvit după alți dumnezei și s-au plecat înaintea lor; s-au abătut repede de la calea pe care umblaseră părinții lor, care au ascultat de poruncile DOMNULUI, *dar* ei nu au făcut astfel.
18. Și când le-a ridicat DOMNUL judecători, atunci DOMNUL a fost cu judecătorul și îi elibera din mâna dușmanilor lor în toate zilele judecătorului, pentru că DOMNUL se pocăia la suspinele lor, din cauza celor care îi oprimau și îi chinuiau.
19. Și s-a întâmplat, când murea judecătorul, *că* ei se întorceau și se stricau mai mult decât părinții lor, urmând alți dumnezei pentru a-i servi și pentru a se prosterna înaintea lor; nu încetau de la faptele lor, nici de la calea lor cea încăpățânată.

20. Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și el a spus: Pentru
că acest popor a încălcat legământul meu, pe care l-am poruncit părinților
lor, și nu a dat ascultare vocii mele;
21. De asemenea nici eu nu voi mai alunga dinaintea lor pe niciuna dintre
națiunile, pe care le-a lăsat Iosua când a murit,
22. Ca prin ele să încerc pe Israel, dacă vor ține sau nu calea DOMNULUI,
ca să umble pe ea, cum au ținut-*o* părinții lor.
23. De aceea DOMNUL a lăsat națiunile acelea, fără să le alunge în grabă,
nici nu le-a dat în mâna lui Iosua.

CAPITOLUL 3

ȘI acestea *sunt* națiunile pe care le-a lăsat DOMNUL, ca să încerce
prin ele pe Israel, pe toți cei care nu cunoscuseră toate războaiele
Canaanului;
2. Numai pentru ca generațiile copiilor lui Israel să cunoască, pentru a-i
învăța războiul, cel puțin cei care nu știuseră nimic de el,
3. *Adică,* cei cinci domni ai filistenilor și toți canaaniții și sidonienii și
hiviții care au locuit pe muntele Liban, de la muntele Baal-Hermon până
la intrarea în Hamat.
4. Și ele erau pentru a încerca pe Israel prin ele, ca să cunoască dacă vor
da ascultare poruncilor DOMNULUI, pe care el le-a poruncit părinților
lor prin mâna lui Moise.
5. Și copiii lui Israel au locuit printre canaaniți, hitiți și amoriți și periziți
și hiviți și iebusiți:
6. Și au luat pe fiicele lor de soții și au dat pe fiicele lor fiilor lor și au
servit dumnezeilor lor.
7. Și copiii lui Israel au făcut *ce este* rău în ochii DOMNULUI și au uitat
pe DOMNUL Dumnezeul lor și au servit Baalilor și dumbrăvilor.
8. ¶ De aceea mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a
vândut în mâna lui Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei; și copiii
lui Israel au servit lui Cușan-Rișeataim opt ani.
9. Și când copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, DOMNUL a ridicat
copiilor lui Israel un eliberator, care i-a eliberat, pe Otniel, fiul lui Chenaz,
fratele mai mic al lui Caleb.
10. Și Duhul DOMNULUI a fost peste el și el a judecat pe Israel și a ieșit
la război; și DOMNUL a dat în mâna lui pe Cușan-Rișeataim, împăratul
Mesopotamiei; și mâna lui a învins împotriva lui Cușan-Rișeataim.
11. Și țara a avut odihnă patruzeci de ani. Și Otniel, fiul lui Chenaz, a murit.
12. ¶ Și copiii lui Israel au făcut din nou *ce este* rău în ochii DOMNULUI;
și DOMNUL a întărit pe Eglon, împăratul Moabului, împotriva lui Israel,
pentru că ei făcuseră *ce este* rău în ochii DOMNULUI.
13. Și el a adunat la sine pe copiii lui Amon și ai lui Amalec și a mers și a
lovit pe Israel și au stăpânit cetatea palmierilor.
14. Astfel copiii lui Israel au servit lui Eglon, împăratul Moabului,
optsprezece ani.

15. Dar când copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, DOMNUL le-a ridicat un eliberator, pe Ehud, fiul lui Ghera, un beniamit, un bărbat stângaci; și prin el, copiii lui Israel au trimis un dar lui Eglon, împăratul Moabului.
16. Dar Ehud și-a făcut un pumnal cu două tăișuri, lung de un cot; și l-a încins sub haina sa la coapsa lui dreaptă.
17. Și el a adus darul la Eglon, împăratul Moabului; și Eglon *era* un om foarte gras.
18. Și când a terminat de oferit darul, el a dat drumul oamenilor care purtaseră darul.
19. Dar el singur s-a întors de la carierele care *erau* lângă Ghilgal și a spus: Am o vorbă tainică pentru tine, împărate, care a spus: Tăcere. Și toți care stăteau în picioare lângă el au ieșit de la el.
20. Și Ehud a venit la el și el ședea într-un salon de vară, pe care îl avea numai pentru el. Și Ehud a spus: Am un mesaj de la Dumnezeu pentru tine. Și el s-a ridicat de pe scaun.
21. Și Ehud și-a întins mâna stângă și a luat pumnalul de la coapsa dreaptă și l-a înfipt în pântecele lui;
22. Și mânerul de asemenea a intrat după lamă; și grăsimea s-a închis peste lamă, astfel încât nu a putut trage pumnalul din pântecele lui, și mizeria a ieșit *din el*.
23. Atunci Ehud a ieșit prin portic și a închis după el ușile salonului de vară și le-a încuiat.
24. După ce a ieșit, au venit servitorii lui; și când au văzut că, iată, ușile salonului de vară *erau* încuiate, au spus: Cu siguranță își acoperă picioarele în salonul său de vară.
25. Și au așteptat până când s-au rușinat; și, iată, el nu deschidea ușile salonului, de aceea au luat o cheie și *le*-au descuiat; și, iată, domnul lor *era* căzut jos mort pe pământ.
26. Și Ehud a scăpat pe când întârziau ei și a trecut de cariere și a scăpat la Seira.
27. Și s-a întâmplat, când a venit, că a sunat din trâmbiță în muntele lui Efraim și copiii lui Israel au coborât cu el din munte, și el *a coborât* înaintea lor.
28. Și le-a spus: Urmați-mă, pentru că DOMNUL a dat în mâna voastră pe dușmanii voștri, pe moabiți. Și au coborât după el și au luat vadurile Iordanului, spre Moab, și nu au permis nimănui să treacă.
29. Și în timpul acela au ucis din Moab cam zece mii de oameni, toți voinici și toți bărbați de valoare, și nu a scăpat niciunul.
30. Astfel, în ziua aceea, Moab a fost înfrânt sub mâna lui Israel. Și țara a avut odihnă optzeci de ani.
31. ¶ Și după el a fost Șamgar, fiul lui Anat, care a ucis, dintre filisteni, șase sute de oameni cu o țepușă pentru boi, și el de asemenea a eliberat pe Israel.

CAPITOLUL 4

ȘI copiii lui Israel din nou au făcut *ce este* rău în ochii DOMNULUI, după ce a murit Ehud.

2. Și DOMNUL i-a vândut în mâna lui Iabin, împăratul Canaanului, care domnea în Hațor; căpetenia oștirii sale *era* Sisera, care locuia în Haroșetul neamurilor.
3. Și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, pentru că el avea nouă sute de care de fier și a oprimat tare pe copiii lui Israel douăzeci de ani.
4. ¶ Și Debora, o profetesă, soția lui Lapidot, judeca pe Israel în acel timp.
5. Și ea locuia sub palmierul Deborei, între Rama și Betel, în muntele lui Efraim, și copiii lui Israel se urcau la ea pentru judecată.
6. Și ea a trimis și a chemat pe Barac, fiul lui Abinoam, din Chedeș-Neftali, și i-a zis: Nu a poruncit DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Du-te și îndreaptă-te spre muntele Tabor și ia cu tine zece mii de bărbați dintre copiii lui Neftali și dintre copiii lui Zabulon?
7. Și voi atrage la tine, la râul Chișon, pe Sisera, căpetenia armatei lui Iabin, cu carele lui și mulțimea lui; și îl voi da în mâna ta.
8. Și Barac i-a spus: Dacă vei merge cu mine, voi merge, dar dacă nu vei merge cu mine, nu voi merge.
9. Iar ea a spus: Da, voi merge cu tine, totuși călătoria pe care o faci nu va fi spre onoarea ta, pentru că DOMNUL va vinde pe Sisera în mâna unei femei. Și Debora s-a ridicat și a mers cu Barac la Chedeș.
10. ¶ Și Barac a chemat pe Zabulon și pe Neftali la Chedeș; și s-a urcat cu zece mii de bărbați la picioarele lui; și Debora s-a urcat cu el.
11. Și Heber chenitul, *care era* dintre copiii lui Hobab, socrul lui Moise, se despărțise de cheniți și își înălțase cortul în câmpia Țaanaim, care *este* lângă Chedeș.
12. Și ei i-au arătat lui Sisera că Barac, fiul lui Abinoam, s-a urcat la muntele Tabor.
13. Și Sisera și-a adunat toate carele lui, nouă sute de care de fier și pe tot poporul care *era* cu el, de la Haroșetul neamurilor până la râul Chișon.
14. Și Debora i-a spus lui Barac: Ridică-te, pentru că aceasta *este* ziua în care DOMNUL a dat pe Sisera în mâna ta; nu a ieșit DOMNUL înaintea ta? Și Barac a coborât de pe muntele Tabor cu zece mii de oameni după el.
15. Și DOMNUL l-a învins pe Sisera și toate carele *lui* și toată oștirea *lui* cu ascuțișul sabiei, dinaintea lui Barac; astfel încât Sisera s-a dat jos din car și a fugit pe jos.
16. Dar Barac a urmărit carele și oștirea până la Haroșetul neamurilor; și toată oștirea lui Sisera a căzut sub ascuțișul sabiei; *și* nu a rămas niciunul.
17. ¶ Totuși Sisera a fugit pe jos la cortul lui Iael, soția lui Heber chenitul, pentru că între Iabin, împăratul Hațorului, și casa lui Heber chenitul, *era* pace.
18. Și Iael a ieșit să îl întâmpine pe Sisera și i-a spus: Intră, domnul meu, intră la mine; nu te teme. Și după ce el a intrat la ea în cort, ea l-a acoperit cu o mantie.
19. Și el i-a spus: Dă-mi, te rog, să beau puțină apă căci sunt însetat. Și ea a deschis un burduf cu lapte și i-a dat să bea și l-a acoperit.
20. Din nou el i-a spus: Stai în picioare la ușa cortului și va fi *astfel*: când cineva vine și te va întreba și va spune: Este vreun bărbat aici? Tu să spui: Nu.

21. Atunci Iael, soția lui Heber, a luat un țăruș al cortului și a luat un ciocan în mână și a venit încet la el și i-a bătut țărușul în tâmple și l-a înțepenit în pământ, căci dormea adânc și era obosit. Astfel a murit.
22. Și, iată, pe când Barac urmărea pe Sisera, Iael a ieșit să îl întâmpine și i-a spus: Vino și îți voi arăta pe bărbatul pe care îl cauți. Și când a intrat în *cortul* ei, iată, Sisera zăcea mort și țărușul *era* în tâmplele lui.
23. Astfel Dumnezeu a supus în ziua aceea pe Iabin, împăratul Canaanului, înaintea copiilor lui Israel.
24. Și mâna copiilor lui Israel a prosperat și a învins pe Iabin, împăratul Canaanului, până când au nimicit pe Iabin, împăratul Canaanului.

CAPITOLUL 5

ȘI Debora și Barac, fiul lui Abinoam, au cântat în ziua aceea, spunând:
2. Lăudați pe DOMNUL pentru răzbunarea lui Israel, când poporul s-a oferit de bunăvoie.
3. Ascultați, împărați! Deschideți urechea, prinților! Eu, *chiar* eu, voi cânta DOMNULUI; voi cânta DOMNULUI Dumnezeul lui Israel.
4. DOAMNE, când ai ieșit tu din Seir, când ai mărșăluit din câmpia Edomului, pământul s-a cutremurat și cerurile au picurat, norii de asemenea au picurat apă.
5. Munții s-au topit dinaintea DOMNULUI, și Sinaiul, dinaintea DOMNULUI Dumnezeul lui Israel.
6. ¶ În zilele lui Șamgar, fiul lui Anat, în zilele lui Iael, drumurile mari erau neumblate și călătorii umblau pe căi ocolitoare.
7. *Locuitorii* satelor au încetat, au încetat în Israel, până m-am ridicat eu, Debora, până m-am ridicat eu, o mamă în Israel.
8. Ei și-au ales dumnezei noi; atunci războiul *era* la porți. Era văzut vreun scut sau vreo suliță printre patruzeci de mii în Israel?
9. Inima mea *este* spre guvernatorii lui Israel, care s-au oferit de bunăvoie din popor. Binecuvântați pe DOMNUL.
10. Vorbiți, voi, care călăriți pe măgari albi, care ședeți în judecată și umblați pe cale.
11. *Cei eliberați* de zgomotul arcașilor în mijlocul adăpătoarelor, acolo vor repeta ei faptele drepte ale DOMNULUI, faptele drepte *către locuitorii* satelor sale în Israel, atunci poporul DOMNULUI va coborî la porți.
12. ¶ Trezește-te, trezește-te, Debora, trezește-te, rostește o cântare; ridică-te, Barac, și du pe captivii tăi în captivitate, tu, fiu al lui Abinoam.
13. Atunci el l-a făcut pe cel ce a rămas să domnească peste nobilii din popor; DOMNUL m-a făcut să domnesc peste cei puternici.
14. Din Efraim *sunt cei* a căror rădăcină *este* împotriva lui Amalec; după tine, Beniamin, între popoarele tale; din Machir au coborât guvernatori și din Zabulon cei care mânuiesc pana scriitorului.
15. Și prinții lui Isahar *erau* cu Debora; da, Isahar și de asemenea Barac, el a fost trimis pe jos în vale. Pentru dezbinările lui Ruben *s-au făcut* multe gânduri ale inimii.

16. De ce ai rămas între staulele de oi, ca să auzi behăitele turmelor? Pentru dezbinările lui Ruben *s-au făcut* multe cercetări ale inimii.
17. Galaadul a rămas dincolo de Iordan; și de ce a rămas Dan în corăbii? Așer a stat pe țărmul mării și a rămas în spărturile sale.
18. Zabulon și Neftali *au fost* un popor *care* și-a primejduit viața până la moarte pe înălțimile câmpului.
19. Împărații au venit *și* au luptat, atunci împărații Canaanului au luptat în Taanac lângă apele din Meghido; ei nu au luat pradă de bani.
20. Ei s-au luptat din ceruri, stelele în rândurile lor au luptat împotriva lui Sisera.
21. Râul Chișon i-a măturat, acel râu vechi, râul Chișon. Ai călcat puterea în picioare, suflete al meu.
22. Atunci au fost copitele cailor frânte de galopul, de galopul puternicilor lor.
23. Blestemați Merozul, spune îngerul DOMNULUI, blestemați amar pe locuitorii lui, pentru că ei nu au venit în ajutorul DOMNULUI, în ajutorul DOMNULUI împotriva celor puternici.
24. ¶ Binecuvântată să fie mai presus de femei Iael, soția lui Heber chenitul, binecuvântată mai presus de femeile din cort.
25. El a cerut apă și ea *i*-a dat lapte; i-a adus unt în vas domnesc.
26. Ea și-a pus mâna pe țăruș și mâna ei dreaptă pe ciocanul lucrătorilor; și a lovit cu ciocanul pe Sisera, i-a zdrobit capul, când a lovit și i-a străpuns tâmplele.
27. El s-a plecat la picioarele ei, a căzut, s-a întins jos, s-a plecat la picioarele ei, a căzut, unde s-a plecat, acolo a căzut mort.
28. Mama lui Sisera a privit pe fereastră și a strigat printre zăbrele: De ce i-a *atâta* timp carului său să vină? De ce întârzie roțile carelor sale?
29. Doamnele ei înțelepte i-au răspuns, da, și ea își răspunde singură:
30. Nu se grăbesc ei? *Nu* au împărțit prada, fiecărui bărbat o fată *sau* două *fete*; lui Sisera o pradă de culori diferite, o pradă de broderii de multe culori, broderii de multe culori pe ambele părți, potrivite pentru gâtul *celor ce iau* pradă?
31. Astfel să piară toți dușmanii tăi, DOAMNE, dar cei care îl iubesc *să fie* ca soarele când răsare în puterea sa. Și țara a avut odihnă patruzeci de ani.

CAPITOLUL 6

ȘI copiii lui Israel au făcut *ce este* rău în ochii DOMNULUI, și DOMNUL i-a dat în mâna lui Madian, șapte ani.
2. Și mâna lui Madian a învins pe Israel; *și* din cauza madianiților copiii lui Israel și-au făcut vizuinile care *sunt* în munți și peșteri și întărituri.
3. Și era *astfel*, când semăna Israel, madianiții și amaleciții și copiii estului se urcau; da, ei se urcau împotriva lor;
4. Și își așezau tabăra împotriva lor și distrugeau venitul pământului cum vii la Gaza și nu lăsau merinde pentru Israel, nici oaie, nici bou, nici măgar.
5. Pentru că se urcau cu vitele lor și corturile lor și veneau o mulțime ca lăcustele; *căci* deopotrivă ei și cămilele lor erau fără număr și intrau în țară să o distrugă.

6. Și Israel era foarte sărăcit din cauza madianiților; și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL.
7. ¶ Și s-a întâmplat, când copiii lui Israel au strigat către DOMNUL din cauza madianiților,
8. Că DOMNUL a trimis un profet la copiii lui Israel, care le-a spus: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Eu v-am adus din Egipt și v-am scos din casa robiei;
9. Și v-am eliberat din mâna egiptenilor și din mâna tuturor celor ce vă oprimau și i-am alungat dinaintea voastră și v-am dat țara lor;
10. Și v-am spus: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru; nu vă temeți de dumnezeii amoriților, în a căror țară locuiți; dar nu ați ascultat de vocea mea.
11. ¶ Și a venit un înger al DOMNULUI și a șezut sub un stejar care *era* în Ofra, care *era* al lui Ioas abiezeritul. Și fiul său Ghedeon bătea grâu în teasc, ca să *îl* ascundă de madianiți.
12. Și îngerul DOMNULUI i s-a arătat și i-a spus: DOMNUL *este* cu tine, războinic viteaz!
13. Și Ghedeon i-a spus: O, Domnul meu, dacă este DOMNUL cu noi, de ce au venit toate acestea asupra noastră? Și unde *sunt* toate miracolele sale pe care ni le-au povestit părinții noștri, spunând: Nu ne-a scos DOMNUL din Egipt? Dar acum DOMNUL ne-a părăsit și ne-a dat în mâinile madianiților.
14. Și DOMNUL a privit spre el și a spus: Du-te cu această putere a ta și vei salva pe Israel din mâna madianiților; nu te-am trimis eu?
15. Iar el i-a spus: O, Domnul meu, prin ce voi salva eu pe Israel? Iată, familia mea *este* săracă în Manase și eu *sunt* cel mai mic în casa tatălui meu.
16. Și DOMNUL i-a spus: Negreșit eu voi fi cu tine și tu vei lovi pe madianiți ca pe un singur om.
17. Iar el i-a spus: Acum, dacă am găsit har în ochii tăi, atunci arată-mi un semn că tu vorbești cu mine.
18. Te rog, nu te depărta de aici, până voi veni la tine și îmi voi aduce darul și *îl* voi pune înaintea ta. Iar el a spus: Voi rămâne până te vei întoarce.
19. Și Ghedeon a intrat și a pregătit un ied și azime, dintr-o efă de făină, carnea a pus-o într-un coș și zeama a pus-o într-o oală și i *le*-a adus afară sub stejar și i *le*-a prezentat.
20. Și îngerul lui Dumnezeu i-a spus: Ia carnea și azimele și pune-*le* pe această stâncă și varsă zeama. Și el a făcut astfel.
21. Atunci îngerul DOMNULUI a întins vârful toiagului care *era* în mâna lui și a atins carnea și azimele; și s-a ridicat foc din stâncă și a mistuit carnea și azimele. Atunci îngerul DOMNULUI s-a depărtat dinaintea ochilor lui.
22. Și după ce Ghedeon a văzut că *a fost* un înger al DOMNULUI, Ghedeon a spus: Vai, Doamne DUMNEZEULE! Pentru că am văzut un înger al DOMNULUI față în față.
23. Și DOMNUL i-a spus: Pace ție, nu te teme, nu vei muri.

24. Atunci Ghedeon a zidit acolo un altar DOMNULUI și l-a numit Iehova-Șalom; până în ziua aceasta el *este* încă în Ofra abiezriților.
25. ¶ Și s-a întâmplat, în aceeași noapte, că DOMNUL i-a spus: Ia taurul tânăr al tatălui tău, al doilea taur de șapte ani și dărâmă altarul lui Baal, pe care îl are tatăl tău, și retează dumbrava care *este* lângă el;
26. Și zidește un altar DOMNULUI Dumnezeul tău pe vârful acestei stânci, în felul rânduit și ia al doilea taur și oferă un sacrificiu ars cu lemnele dumbrăvii, pe care o vei reteza.
27. Atunci Ghedeon a luat zece bărbați dintre servitorii săi și a făcut precum îi spusese DOMNUL; și *așa* a fost, fiindcă s-a temut de casa tatălui său și de bărbații cetății, că a făcut acest lucru noaptea, nu ziua.
28. Și când s-au trezit bărbații cetății dis-de-dimineață, iată, altarul lui Baal era dărâmat și dumbrava, care era lângă el, era retezată, și taurul al doilea era oferit pe altarul *care era* zidit.
29. Și ei au spus unul către altul: Cine a făcut acest lucru? Și după ce au cercetat și au întrebat, au spus: Ghedeon, fiul lui Ioas, a făcut acest lucru.
30. Atunci bărbații cetății i-au spus lui Ioas: Scoate afară pe fiul tău ca să moară, pentru că a dărâmat altarul lui Baal și pentru că a retezat dumbrava care *era* lângă el.
31. Și Ioas a spus tuturor celor care stăteau împotriva lui: Veți pleda pentru Baal? Voiți să îl salvați? Cel care va pleda pentru el să fie dat la moarte cât timp *este încă* dimineață, dacă *este* dumnezeu, să pledeze pentru el însuși, pentru că i-a dărâmat altarul.
32. De aceea l-au numit în ziua aceea Ierub-Baal, spunând: Să pledeze Baal împotriva lui, pentru că i-a dărâmat altarul.
33. ¶ Atunci toți madianiții și amaleciții și copiii estului s-au adunat și au trecut și și-au ridicat corturile în valea lui Izreel.
34. Dar Duhul DOMNULUI a venit peste Ghedeon și el a sunat din trâmbiță; și Abiezer s-a adunat după el.
35. Și a trimis mesageri prin tot Manase, care de asemenea au fost chemați după el, și a trimis mesageri la Așer și la Zabulon și la Neftali, și ei s-au urcat să îi întâlnească.
36. Și Ghedeon i-a spus lui Dumnezeu: Dacă voiești să salvezi pe Israel prin mâna mea, precum ai spus,
37. Iată, voi pune un val de lână în arie *și* dacă va fi rouă numai pe val și tot pământul *de lângă* va fi uscat, atunci voi cunoaște că vei salva pe Israel prin mâna mea, precum ai spus.
38. Și a fost astfel, că s-a sculat a doua zi dis-de-dimineață și a strâns valul și a stors roua din val, un vas plin cu apă.
39. Și Ghedeon i-a spus lui Dumnezeu: Să nu se aprindă mânia ta împotriva mea și voi vorbi numai de data aceasta, te rog, să mai încerc numai de data aceasta cu valul; să fie uscat peste val și peste tot pământul să fie rouă.
40. Și Dumnezeu a făcut astfel în noaptea aceea, că a fost uscat numai valul și pe tot pământul a fost rouă.

CAPITOLUL

7 ATUNCI Ierub-Baal, adică Ghedeon, și tot poporul care *era* cu el, s-au sculat de dimineață și și-au ridicat corturile lângă izvorul Harod, astfel încât oștirea madianiților era pe partea de nord a lor, lângă dealul More, în vale.

2. Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Poporul care *este* cu tine *este* prea mult ca să dau pe madianiți în mâna lor, ca nu cumva Israel să se laude împotriva mea, spunând: Mâna mea m-a salvat.

3. Acum de aceea du-te, vestește în urechile poporului, spunând: Oricine *este* fricos și înspăimântat, să se întoarcă și să plece de la muntele Galaad. Și s-au întors din popor douăzeci și două de mii, și au rămas zece mii.

4. Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Poporul este încă *prea* mult, coboară-i la apă și ți-i voi încerca acolo; și va fi *astfel*: *acela* despre care îți voi spune: Acesta să meargă cu tine, *acela* va merge cu tine; și despre oricine îți voi spune: Acesta să nu meargă cu tine, acela nu va merge.

5. Astfel el a coborât poporul la apă și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Pe oricine va lipăi cu limba sa din apă, cum lipăie un câine, pe acela pune-l deoparte; tot astfel pe oricine se va pleca pe genunchi ca să bea.

6. Și numărul celor care au lipăit, *punând* mâna la gura lor, a fost trei sute de bărbați, dar tot restul poporului s-a plecat pe genunchi ca să bea apă.

7. Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Prin cei trei sute de oameni care au lipăit vă voi salva și voi da pe madianiți în mâna ta, iar tot poporul să meargă fiecare la locul său.

8. Astfel poporul a luat merinde în mâna lor și trâmbițele lor; și a trimis restul Israelului, pe fiecare bărbat la cortul său, și a păstrat pe cei trei sute de bărbați; și oștirea lui Madian era mai jos de el, în vale.

9. ¶ Și s-a întâmplat, în noaptea aceea, că DOMNUL i-a spus: Ridică-te, coboară la oștire, pentru că am dat-o în mâna ta.

10. Dar dacă te temi să cobori, coboară cu Pura, servitorul tău, la oștire;

11. Și vei auzi ce spun ei; și după aceea ți se vor întări mâinile să cobori la oștire. Atunci el a coborât cu Pura, servitorul său, la partea de afară a oamenilor înarmați, care *erau* în oștire.

12. Și madianiții și amaleciții și toți copiii estului se întindeau în vale, ca lăcustele de mulți; și cămilele lor erau fără număr, ca nisipul de pe țărmul mării de multe.

13. Și când Ghedeon a venit, iată, *era acolo* un bărbat care povestea un vis aproapelui său și spunea: Iată, am visat un vis; și, iată, o turtă de pâine de orz se rostogolea în oștirea lui Madian și a venit până la un cort și l-a lovit încât a căzut și l-a răsturnat, încât cortul zăcea întins.

14. Și aproapele său a răspuns și a zis: Aceasta nu *este* altceva decât sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, un bărbat din Israel: Dumnezeu a dat în mâna lui pe madianiți și toată oștirea.

15. Și s-a întâmplat, când a auzit Ghedeon povestirea visului și interpretarea lui, că s-a închinat și s-a întors la oștirea lui Israel și a spus: Ridicați-vă, pentru că DOMNUL a dat oștirea lui Madian în mâna voastră.

16. ¶ Și a împărțit pe cei trei sute de bărbați în trei cete și a pus o trâmbiță în mâna fiecăruia și ulcioare goale și lămpi înăuntrul ulcioarelor.
17. Și le-a spus: Uitați-vă la mine și faceți la fel; și, iată, când voi ieși în afara taberei, va fi *astfel*: precum voi face eu, astfel să faceți *și* voi.
18. Când voi suna din trâmbiță, eu și toți cei care *sunt* cu mine, atunci să sunați și voi din trâmbițe de fiecare parte a întregii tabere și să spuneți: *Sabia* DOMNULUI și a lui Ghedeon.
19. Astfel Ghedeon și suta de bărbați care *erau* cu el au ieșit în afara taberei la începutul gărzii de la mijloc; și de-abia puseseră garda; și ei au sunat din trâmbițe și au spart ulcioarele care *erau* în mâinile lor.
20. Și cele trei cete au sunat din trâmbițe și au spart ulcioarele și au ținut lămpile în mâinile lor stângi și trâmbițele în mâinile lor drepte ca să sune și au strigat: Sabia DOMNULUI și a lui Ghedeon.
21. Și au stat fiecare bărbat la locul său de jur împrejurul taberei, și toată oștirea a alergat și a strigat și a fugit.
22. Și cei trei sute au sunat din trâmbițe; și DOMNUL a ridicat sabia fiecărui bărbat împotriva aproapelui său în toată oștirea; și oștirea a fugit la Bet-Șita, în Țerera *și* la hotarul lui Abel-Mehola, la Tabat.
23. ¶ Și bărbații lui Israel s-au adunat din Neftali și din Așer și din tot Manase și au urmărit pe madianiți.
24. Și Ghedeon a trimis mesageri în tot muntele lui Efraim, spunând: Coborâți împotriva madianiților și luați apele înaintea lor până la Bet-Bara și Iordan. Atunci toți bărbații lui Efraim s-au adunat și au luat apele până la Bet-Bara și Iordan.
25. Și au prins doi prinți ai madianiților, pe Oreb și pe Zeeb; și au ucis pe Oreb pe stânca lui Oreb, și pe Zeeb l-au ucis la teascul lui Zeeb; și au urmărit pe Madian și au adus capetele lui Oreb și Zeeb la Ghedeon, dincolo de Iordan.

CAPITOLUL 8

ȘI bărbații lui Efraim i-au spus: De ce ne-ai servit astfel, încât nu ne-ai chemat, când ai mers să te lupți cu madianiții? Și s-au certat foarte tare cu el.
2. Și el le-a spus: Ce am făcut eu acum pe lângă voi? Nu *este* mai bună strângerea strugurilor rămași din Efraim decât culesul viei din Abiezer?
3. Dumnezeu a dat în mâinile voastre pe prinții lui Madian, Oreb și Zeeb; și ce am fost eu în stare să fac pe lângă voi? Atunci mânia lor s-a potolit față de el, după ce a spus aceasta.
4. ¶ Și Ghedeon a venit la Iordan *și* a trecut, el și cei trei sute de bărbați care *erau* cu el, obosiți, totuși urmărindu-*i*.
5. Și a spus bărbaților din Sucot: Dați, vă rog, pâini poporului care mă urmează, pentru că *sunt* obosiți și eu urmăresc pe Zebah și pe Țalmuna, împărații lui Madian.
6. Și prinții din Sucot au spus: *Sunt* acum mâinile lui Zebah și ale lui Țalmuna în mâna ta, încât să dăm pâine armatei tale?

7. Și Ghedeon a spus: De aceea, când DOMNUL va fi dat pe Zebah și pe
Țalmuna în mâna mea, atunci vă voi smulge carnea cu spinii pustiului și
cu mărăcini.
8. Și de acolo s-a urcat la Penuel și le-a vorbit la fel, iar bărbații din Penuel
i-au răspuns cum au răspuns bărbații din Sucot.
9. Și a vorbit și bărbaților din Penuel, spunând: Când voi veni din nou
în pace, voi dărâma acest turn.
10. Acum, Zebah și Țalmuna *erau* în Carcor și oștirile lor *erau* cu ei, cam
cincisprezece mii, toți câți au rămas din toate oștirile copiilor estului, căci
căzuseră o sută douăzeci de mii de oameni care scoteau sabia.
11. Și Ghedeon s-a urcat pe calea celor care locuiau în corturi, la est de
Nobah și Iogbeha, și a lovit oștirea, pentru că oștirea era în siguranță.
12. Și după ce Zebah și Țalmuna au fugit, el i-a urmărit și a prins pe cei doi
împărați ai lui Madian, pe Zebah și pe Țalmuna; și a învins toată oștirea.
13. Și Ghedeon, fiul lui Ioas, s-a întors de la bătălie înainte ca soarele *să răsară*.
14. Și a prins pe un tânăr al bărbaților din Sucot și l-a întrebat; și el i-a
descris pe prinții din Sucot și pe bătrânii săi, șaptezeci și șapte de bărbați.
15. Iar el a venit la bărbații din Sucot și a spus: Iată, pe Zebah și pe Țalmuna,
cu care m-ați ocărât, zicând: *Sunt* acum mâinile lui Zebah și ale lui Țalmuna
în mâna ta, ca să dăm pâine bărbaților tăi obosiți?
16. Și a luat pe bătrânii cetății și spini din pustie și mărăcini și cu ei i-a
învățat pe oamenii din Sucot.
17. Și a dărâmat turnul din Penuel și a ucis pe bărbații cetății.
18. ¶ Atunci le-a spus lui Zebah și lui Țalmuna: Ce fel de bărbați *erau cei*
pe care i-ați ucis la Tabor? Iar ei au răspuns: Ca tine, astfel *erau*; fiecare
semăna cu copiii unui împărat.
19. Și el a spus: Ei *erau* frații mei, fiii mamei mele; *precum* DOMNUL
trăiește, dacă i-ați fi lăsat în viață, nu v-aș fi ucis.
20. Și a spus către Ieter, întâiul născut al său: Ridică-te, ucide-i. Dar tânărul
nu și-a scos sabia, pentru că se temea, fiindcă *era* încă tânăr.
21. Atunci Zebah și Țalmuna au spus: Ridică-te tu și aruncă-te asupra
noastră, căci precum *este* bărbatul, *astfel este* puterea lui. Și Ghedeon s-a
ridicat și a ucis pe Zebah și pe Țalmuna și a luat ornamentele care *erau* la
gâturile cămilelor lor.
22. ¶ Atunci bărbații lui Israel i-au spus lui Ghedeon: Stăpânește peste
noi, deopotrivă tu și fiul tău și fiul fiului tău de asemenea, pentru că ne-ai
eliberat din mâna lui Madian.
23. Și Ghedeon le-a spus: Nu eu voi stăpâni peste voi, nici fiul meu nu va
stăpâni peste voi, DOMNUL va stăpâni peste voi.
24. Și Ghedeon le-a spus: Aș dori să vă cer *ceva*, să îmi dați fiecare bărbat
cerceii prăzii sale. (Pentru că aveau cercei de aur, fiindcă *erau* ismaeliți).
25. Iar ei au răspuns: Ți-*i* vom da de bunăvoie. Și au întins o haină și au
aruncat pe ea fiecare cerceii prăzii sale.
26. Și greutatea cerceilor de aur, pe care îi ceruse el, era de o mie șapte sute
de *șekeli* de aur, în afară de ornamentele și colanele și îmbrăcămintea de

purpură care *erau* pe împărații lui Madian și în afară de lanțurile care *erau* în jurul gâturilor cămilelor lor.
27. Și Ghedeon a făcut din ele un efod și l-a pus în cetatea sa, în Ofra, și tot Israelul a curvit după acesta acolo, lucru care a devenit o cursă pentru Ghedeon și pentru casa lui.
28. Astfel a fost Madian supus înaintea copiilor lui Israel, încât nu și-a mai ridicat capul. Și țara a avut liniște patruzeci de ani în zilele lui Ghedeon.
29. ¶ Și Ierubaal, fiul lui Ioas, a mers și a locuit în casa lui.
30. Și Ghedeon a avut șaptezeci de fii născuți din coapsele sale, pentru că avea multe soții.
31. Și concubina lui care *era* în Sihem, ea de asemenea i-a născut un fiu și el i-a pus numele Abimelec.
32. Și Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit după o bătrânețe frumoasă și a fost îngropat în mormântul lui Ioas, tatăl său, în Ofra abiezeriților.
33. Și s-a întâmplat că, imediat ce a murit Ghedeon, copiii lui Israel s-au întors din nou și au curvit după Baali și l-au făcut pe Baal-Berit, dumnezeul lor.
34. Și copiii lui Israel nu și-au amintit de DOMNUL Dumnezeul lor, care îi eliberase din mâinile tuturor dușmanilor lor, de jur împrejur,
35. Nici nu au arătat bunătate casei lui Ierubaal, *adică* lui Ghedeon, conform cu toată bunătatea pe care o arătase el lui Israel.

CAPITOLUL 9

ȘI Abimelec, fiul lui Ierubaal, a mers la Sihem, la frații mamei sale, și a vorbit îndeaproape cu ei și cu toată familia casei tatălui mamei sale, spunând:
2. Vorbiți, vă rog, în auzul tuturor bărbaților din Sihem: Ce *este* mai bine pentru voi: să stăpânească peste voi toți fiii lui Ierubaal *care sunt* șaptezeci de persoane, sau să stăpânească peste voi unul singur? Amintiți-vă de asemenea că eu *sunt* osul vostru și carnea voastră.
3. Și frații mamei sale au vorbit toate aceste cuvinte despre el, în urechile tuturor bărbaților din Sihem; și inima lor s-a plecat spre a-l urma pe Abimelec, pentru că au spus: El *este* fratele nostru.
4. Și i-au dat șaptezeci de arginți din casa lui Baal-Berit, cu care Abimelec a angajat persoane fără căpătâi și ușuratice, care l-au urmat.
5. Și a mers la casa tatălui său, la Ofra, și a ucis, pe o singură piatră, pe frații săi, pe fiii lui Ierubaal, șaptezeci de oameni; și a rămas numai Iotam, cel mai tânăr fiu al lui Ierubaal, pentru că s-a ascuns.
6. Și toți bărbații din Sihem și toată casa lui Milo s-au adunat și au mers și l-au făcut împărat pe Abimelec la câmpia stâlpului care *era* în Sihem.
7. ¶ Și când i-au spus lui Iotam, el a mers și a stat pe vârful muntelui Garizim și și-a înălțat vocea și a strigat și le-a spus: Dați-mi ascultare, voi bărbați din Sihem, ca și Dumnezeu să vă dea ascultare.
8. Copacii au mers *odată* să ungă un împărat peste ei; și au spus măslinului: Domnește peste noi.

9. Dar măslinul le-a spus: Să îmi las eu grăsimea mea, cu care, prin mine, ei onorează pe Dumnezeu și pe om și să mă duc să fiu înălțat peste copaci?
10. Și copacii au spus smochinului: Vino tu *și* domnește peste noi.
11. Dar smochinul le-a spus: Să îmi las eu dulceața mea și rodul meu bun și să mă duc să fiu înălțat peste copaci?
12. Atunci copacii au spus viței: Vino tu și domnește peste noi.
13. Și vița le-a spus: Să îmi las eu vinul meu, care înveselește pe Dumnezeu și pe om și să mă duc să fiu înălțată peste copaci?
14. Atunci toți copacii au spus tufei de spini: Vino tu *și* domnește peste noi.
15. Iar tufa de spini a spus copacilor: Dacă într-adevăr mă ungeți împărat peste voi, veniți, puneți-vă încrederea în umbra mea, și dacă nu, să iasă foc din tufa de spini și să mistuie cedrii Libanului.
16. Și acum, dacă ați făcut *aceasta* cu adevăr și în sinceritate, în aceea că ați făcut împărat pe Abimelec și dacă v-ați purtat bine cu Ierubaal și cu casa lui și i-ați făcut conform meritului mâinilor lui;
17. (Pentru că tatăl meu a luptat pentru voi și și-a primejduit mult viața și v-a eliberat din mâna lui Madian;
18. Iar voi v-ați ridicat astăzi împotriva casei tatălui meu și ați ucis pe fiii săi, șaptezeci de oameni, pe o singură piatră, și ați făcut pe Abimelec, fiul servitoarei sale, împărat peste bărbații din Sihem, pentru că el *este* fratele vostru);
19. Dacă așadar ați lucrat cu adevăr și în sinceritate cu Ierubaal și cu casa lui în această zi, *atunci* bucurați-vă în Abimelec și să se bucure și el în voi;
20. Dar dacă nu, să iasă foc din Abimelec și să mistuie pe bărbații din Sihem și casa lui Bet-Milo; și să iasă foc din bărbații din Sihem și din casa lui Bet-Milo și să mistuie pe Abimelec.
21. Și Iotam a alergat și a fugit și a mers la Beer și a locuit acolo de frica lui Abimelec, fratele său.
22. ¶ După ce Abimelec a domnit peste Israel trei ani,
23. Dumnezeu a trimis un duh rău între Abimelec și bărbații din Sihem; și bărbații din Sihem s-au purtat cu perfidie cu Abimelec;
24. Pentru ca violența, *făcută* celor șaptezeci de fii ai lui Ierubaal și sângele lor, să vină asupra lui Abimelec, fratele lor, care i-a ucis, și asupra bărbaților din Sihem, care l-au ajutat în uciderea fraților săi.
25. Și bărbații din Sihem au pus pânditori pentru el pe vârfurile munților și au jefuit pe toți cei care treceau pe acea cale pe lângă ei; și i s-a spus lui Abimelec.
26. Și Gaal, fiul lui Ebed, a venit cu frații săi și au trecut la Sihem, și bărbații din Sihem și-au pus încrederea în el.
27. Și au ieșit în câmpuri și le-au cules viile și au călcat *strugurii* și s-au veselit și au intrat în casa dumnezeului lor și au mâncat și au băut și au blestemat pe Abimelec.
28. Și Gaal, fiul lui Ebed, a spus: Cine *este* Abimelec și cine *este* Sihem, ca să îi servim? Nu *este el* fiul lui Ierubaal? Și Zebul, căpetenia sa? Serviți bărbaților lui Hamor, tatăl lui Sihem; pentru ce să îi servim lui?

29. De ar fi acest popor în mâna mea! Atunci aș îndepărta pe Abimelec. Și el i-a spus lui Abimelec: Înmulțește-ți armata și ieși afară.
30. Și după ce Zebul, conducătorul cetății, a auzit cuvintele lui Gaal, fiul lui Ebed, mânia lui s-a aprins.
31. Și a trimis mesageri la Abimelec pe ascuns, spunând: Iată, Gaal, fiul lui Ebed, și frații săi au venit la Sihem; și, iată, ei întăresc cetatea împotriva ta.
32. Acum de aceea ridică-*te* noaptea, tu și poporul care *este* cu tine și stai la pândă în câmp;
33. Și va fi *astfel*: dimineața, imediat ce soarele a răsărit, să te scoli devreme și să te așezi asupra cetății; și, iată, el și poporul care *este* cu el, vor ieși împotriva ta, atunci le vei face după cum vei găsi de cuviință.
34. Și Abimelec s-a ridicat noaptea, el și tot poporul care *era* cu el, și s-au așezat la pândă împotriva Sihemului în patru cete.
35. Și Gaal, fiul lui Ebed, a ieșit și a stat la intrarea porții cetății; iar Abimelec s-a ridicat, el și poporul care *era* cu el, de la pândă.
36. Și când Gaal a văzut poporul, i-a spus lui Zebul: Iată, coboară oameni din vârfurile munților. Și Zebul i-a spus: Tu vezi umbra munților *de parcă ar fi* oameni.
37. Și Gaal a vorbit din nou și a spus: Vezi acolo, coboară oameni prin mijlocul țării și o altă ceată vine pe la câmpia lui Monenim.
38. Atunci Zebul i-a spus: Unde *este* acum gura ta, cu care ai zis: Cine *este* Abimelec, de ar trebui să îi servim? Nu *este* acesta poporul pe care l-ai disprețuit? Ieși acum, te rog, și luptă cu ei.
39. Și Gaal a ieșit înaintea bărbaților din Sihem și a luptat cu Abimelec.
40. Și Abimelec l-a urmărit și el a fugit dinaintea lui și mulți *au fost* doborâți *și* răniți, până la intrarea porții.
41. Și Abimelec a locuit în Aruma; și Zebul a alungat pe Gaal și pe frații săi, ca să nu locuiască în Sihem.
42. Și a doua zi s-a întâmplat, că poporul a ieșit la câmp; și i-au spus lui Abimelec.
43. Și el a luat poporul și i-a împărțit în trei cete și s-a așezat la pândă în câmp și s-a uitat și, iată, poporul *era* ieșit din cetate; și s-a ridicat împotriva lor și i-a lovit.
44. Și Abimelec și ceata care *era* cu el s-au năpustit înainte și au stat la intrarea porții cetății, și *celelalte* două cete au alergat asupra tuturor *celor* care *erau* în câmpuri și i-au ucis.
45. Și Abimelec a luptat împotriva cetății toată ziua aceea; și a luat cetatea și a ucis poporul care *era* în ea și a dărâmat cetatea și a presărat-o cu sare.
46. Și după ce toți bărbații din turnul Sihemului au auzit, au intrat în turnul casei dumnezeului Berit.
47. Și i s-a spus lui Abimelec că s-au adunat toți bărbații turnului Sihemului.
48. Și Abimelec s-a urcat pe muntele Țalmon, el și tot poporul care *era* cu el, și Abimelec a luat o secure în mâna sa și a tăiat o ramură dintr-un copac și a luat-o și a pus-*o* pe umărul său și a spus poporului care *era* cu el: Ce m-ați văzut că fac, grăbiți-vă, să faceți ca mine.

49. Şi tot poporul la fel şi-a tăiat fiecare ramura lui şi l-au urmat pe Abimelec şi *le*-au pus la turn şi au pus foc turnului peste ei, astfel încât au murit de asemenea toţi oamenii turnului Sihemului, cam o mie de bărbaţi şi de femei.
50. ¶ Atunci Abimelec a mers la Tebeţ şi a tăbărât împotriva Tebeţului şi l-a luat.
51. Dar acolo era un turn tare în interiorul cetăţii şi acolo au fugit toţi bărbaţii şi femeile şi toţi cei din cetate şi au încuiat *uşile* după ei şi s-au urcat pe acoperişul turnului.
52. Şi Abimelec a venit până la turn şi a luptat împotriva lui şi a atacat uşa turnului ca să o ardă cu foc.
53. Şi o femeie a aruncat o bucată de piatră de moară pe capul lui Abimelec şi aproape i-a zdrobit capul.
54. Atunci el a chemat în grabă pe tânărul care *era* purtătorul său de arme şi i-a spus: Scoate-ţi sabia şi omoară-mă, ca să nu spună oamenii despre mine: O femeie l-a ucis. Şi tânărul său l-a străpuns şi el a murit.
55. Şi când bărbaţii lui Israel au văzut că Abimelec a murit, s-au depărtat, fiecare la locul său.
56. Astfel Dumnezeu i-a întors răutatea lui Abimelec, pe care o făcuse tatălui său, ucigând pe cei şaptezeci de fraţi ai săi;
57. Şi toată răutatea bărbaţilor din Sihem, Dumnezeu a întors-o asupra capetelor lor; şi blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal, a venit asupra lor.

CAPITOLUL 10

ŞI după Abimelec s-a ridicat Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, un bărbat din Isahar, să apere pe Israel; şi el locuia în Şamir, pe muntele Efraim.
2. Şi a judecat pe Israel douăzeci şi trei de ani şi a murit şi a fost îngropat în Şamir.
3. Şi după el s-a ridicat Iair, un galaadit, şi a judecat pe Israel douăzeci şi doi de ani.
4. Şi el a avut treizeci de fii care călăreau pe treizeci de mânji de măgăriţă, şi ei aveau treizeci de cetăţi, care se numesc Havot-Iair, până în această zi, care *sunt* în ţara Galaadului.
5. Şi Iair a murit şi a fost îngropat în Camon.
6. ¶ Şi copiii lui Israel din nou au făcut *ce este* rău în ochii DOMNULUI şi au servit Baalilor şi Astarteelor şi dumnezeilor Siriei şi dumnezeilor Sidonului şi dumnezeilor Moabului şi dumnezeilor copiilor lui Amon şi dumnezeilor filistenilor şi au părăsit pe DOMNUL şi nu i-au servit lui.
7. Şi mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel şi i-a vândut în mâna filistenilor şi în mâna copiilor lui Amon.
8. Şi în acel an, ei i-au chinuit şi au oprimat pe copiii lui Israel, optsprezece ani, pe toţi copiii lui Israel care *erau* dincolo de Iordan, în ţara amoriţilor, care *este* în Galaad.
9. Mai mult, copiii lui Amon au trecut Iordanul să lupte şi cu Iuda şi împotriva lui Beniamin şi împotriva casei lui Efraim, astfel că Israel era foarte strâmtorat.

10. ¶ Și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, spunând: Am păcătuit împotriva ta, pentru că am părăsit pe Dumnezeul nostru și de asemenea am servit Baalilor.
11. Și DOMNUL a spus copiilor lui Israel: Nu *v-am* eliberat de egipteni și de amoriți și de copiii lui Amon și de filisteni?
12. Sidonienii de asemenea și amaleciții și maoniții v-au oprimat și ați strigat către mine iar eu v-am eliberat din mâna lor.
13. Totuși voi m-ați părăsit și ați servit altor dumnezei, de aceea nu vă voi mai elibera.
14. Duceți-vă și strigați la dumnezeii pe care vi i-ați ales, să vă salveze ei în timpul necazului vostru.
15. Și copiii lui Israel au spus DOMNULUI: Am păcătuit, fă-ne cum ți se pare bine, eliberează-ne numai în ziua aceasta, te rugăm.
16. Și au îndepărtat dumnezeii străini din mijlocul lor și au servit DOMNULUI, și sufletul său s-a mâhnit de nefericirea lui Israel.
17. Atunci copiii lui Amon s-au adunat și și-au înălțat corturile în Galaad. Și copiii lui Israel s-au adunat și și-au înălțat corturile în Mițpa.
18. Și poporul *și* prinții Galaadului, au spus unul către altul: Care bărbat este acesta care va începe să lupte împotriva copiilor lui Amon? El va fi capul tuturor locuitorilor Galaadului.

CAPITOLUL 11

ȘI Iefta galaaditul era un războinic viteaz și *era* fiul unei curve; și Galaad născuse pe Iefta.
2. Și soția lui Galaad i-a născut fii; și fiii soției lui au crescut și au aruncat afară pe Iefta și i-au spus: Tu nu vei moșteni în casa tatălui nostru, pentru că *ești* fiul unei femei străine.
3. Atunci Iefta a fugit de frații săi și a locuit în țara lui Tob; și acolo s-au adunat bărbați de nimic la Iefta și au ieșit cu el.
4. ¶ Și s-a întâmplat, după un timp, că *de asemenea* copiii lui Amon au făcut război cu Israel.
5. Și s-a întâmplat, când copiii lui Amon au făcut război cu Israel, că bătrânii Galaadului au mers să îl aducă pe Iefta din țara lui Tob,
6. Și i-au spus lui Iefta: Vino și fii căpetenia noastră, ca să luptăm cu copiii lui Amon.
7. Și Iefta a spus bătrânilor Galaadului: Nu m-ați urât și nu m-ați alungat voi din casa tatălui meu, de ce ați venit acum la mine, când sunteți în strâmtorare?
8. Și bătrânii Galaadului i-au spus lui Iefta: De aceea ne-am întors la tine acum, ca să mergi cu noi și să lupți cu copiii lui Amon și să fii capul nostru peste toți locuitorii Galaadului.
9. Și Iefta a spus bătrânilor Galaadului: Dacă mă aduceți din nou acasă ca să lupt cu copiii lui Amon și DOMNUL îi va da înaintea mea, voi fi eu capul vostru?
10. Și bătrânii Galaadului i-au spus lui Iefta: DOMNUL să fie martor între noi, dacă nu vom face conform cuvintelor tale.

11. Atunci Iefta a mers cu bătrânii Galaadului și poporul l-a pus cap și căpetenie peste ei, și Iefta și-a rostit toate cuvintele înaintea DOMNULUI în Mițpa.
12. ¶ Și Iefta a trimis mesageri la împăratul fiilor lui Amon, spunând: Ce ai a face cu mine, de ai venit împotriva mea să lupți în țara mea?
13. Și împăratul fiilor lui Amon a răspuns mesagerilor lui Iefta: Pentru că Israel mi-a luat țara, când a ieșit din Egipt, de la Arnon până la Iaboc și până la Iordan; acum de aceea înapoiază acele *pământuri* în pace.
14. Și Iefta a trimis din nou mesageri la împăratul fiilor lui Amon;
15. Și i-a spus: Astfel spune Iefta: Israel nu a luat țara Moabului, nici țara copiilor lui Amon,
16. Ci când Israel a ieșit din Egipt și a umblat prin pustie până la Marea Roșie și a venit la Cades,
17. Atunci Israel a trimis mesageri la împăratul Edomului, spunând: Te rog, lasă-mă să trec prin țara ta, dar împăratul Edomului a refuzat să *le* dea ascultare. Și la fel au trimis la împăratul Moabului, dar a refuzat *și* el; și Israel a rămas în Cades.
18. Atunci au umblat prin pustie și au ocolit țara Edomului și țara Moabului și au venit în partea dinspre est a țării Moabului și au tăbărât dincolo de Arnon, dar nu au intrat în hotarul Moabului, pentru că Arnonul *era* hotarul Moabului.
19. Și Israel a trimis mesageri la Sihon, împăratul amoriților, împăratul Hesbonului, și Israel i-a spus: Lasă-ne, te rugăm, să trecem prin țara ta până la locul meu.
20. Dar Sihon nu a avut încredere în Israel ca să îl lase să treacă prin ținutul său, ci Sihon a adunat tot poporul său și a tăbărât în Iahaț și a luptat împotriva lui Israel.
21. Și DOMNUL Dumnezeul lui Israel a dat pe Sihon și pe tot poporul lui în mâna lui Israel și i-au bătut; și Israel a luat în stăpânire toată țara amoriților, locuitorii acelei țări.
22. Și au luat în stăpânire toate ținuturile amoriților, de la Arnon până la Iaboc și de la pustie până la Iordan.
23. Astfel că acum DOMNUL Dumnezeul lui Israel i-a alungat pe amoriți dinaintea poporului său Israel; și să îl stăpânești tu?
24. Nu stăpânești tu ce ți-a dat în stăpânire Chemoș, dumnezeul tău? Astfel pe oricine DOMNUL Dumnezeul nostru *îi* va alunga dinaintea noastră, pe ei îi vom stăpâni.
25. Și acum, *ești* tu cu ceva mai bun decât Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului? S-a certat el vreodată cu Israel, sau a luptat el vreodată împotriva lor?
26. Cât timp a locuit Israel în Hesbon și în orașele lui, și în Aroer și în orașele lui, și în toate cetățile care *sunt* pe malurile Arnonului, trei sute de ani, de ce nu *le*-ați luat înapoi în acel timp?
27. De aceea nu eu am păcătuit împotriva ta, ci tu îmi faci rău, războindu-te împotriva mea; DOMNUL Judecătorul să fie judecător astăzi între copiii lui Israel și copiii lui Amon.
28. Cu toate acestea împăratul copiilor lui Amon nu a dat ascultare la cuvintele pe care i le-a trimis Iefta.

29. ¶ Atunci Duhul DOMNULUI a venit peste Iefta și el a trecut prin Galaad și Manase și a trecut la Mițpa din Galaad și de la Mițpa din Galaad a trecut *la* copiii lui Amon.
30. Și Iefta a făcut o promisiune DOMNULUI și a spus: Dacă vei da negreșit pe copiii lui Amon în mâinile mele,
31. Atunci va fi *astfel*, că ce va ieși pe ușile casei mele pentru a mă întâmpina, când mă voi întoarce în pace de la copiii lui Amon, va fi al DOMNULUI și *îl* voi oferi ca ofrandă arsă.
32. Astfel Iefta a trecut la copiii lui Amon să lupte împotriva lor, și DOMNUL i-a dat în mâinile lui.
33. Și i-a bătut de la Aroer până la Minit, douăzeci de cetăți, și până la câmpia viilor, cu un foarte mare măcel. Astfel copiii lui Amon au fost supuși înaintea copiilor lui Israel.
34. Și Iefta a venit la Mițpa, în casa lui, și, iată, fiica sa a ieșit afară pentru a-l întâmpina cu tamburine și cu dansuri, și ea *era* singurul *lui* copil; în afară de ea nu avea fiu sau fiică.
35. Și s-a întâmplat, când a văzut-o, că și-a sfâșiat hainele și a spus: Vai, fiica mea! Ce mult m-ai doborât; și tu ești dintre cei care mă tulbură, pentru că mi-am deschis gura către DOMNUL și nu mă pot întoarce.
36. Iar ea i-a spus: Tatăl meu, *dacă* ți-ai deschis gura către DOMNUL, fă-mi conform cu ce a ieșit din gura ta, pentru că DOMNUL s-a răzbunat pentru tine pe dușmanii tăi, pe copiii lui Amon.
37. Și ea a spus tatălui său: Să mi se facă lucrul acesta: lasă-mă singură două luni, să urc și să cobor în munți și să îmi plâng fecioria, eu și tovarășele mele.
38. Iar el a spus: Du-te. Și a trimis-o *pentru* două luni, și ea a mers cu însoțitoarele ei și și-a plâns fecioria pe munți.
39. Și s-a întâmplat, la sfârșitul a două luni, că ea s-a întors la tatăl ei, care i-a făcut *conform* cu promisiunea sa pe care o făcuse, și ea nu cunoscuse bărbat. Și a ajuns un obicei în Israel,
40. *Că*, din an în an, fiicele lui Israel mergeau să plângă pe fiica lui Iefta galaaditul, patru zile pe an.

CAPITOLUL 12

ȘI bărbații lui Efraim s-au adunat și au trecut spre nord și i-au spus lui Iefta: Pentru ce ai trecut să te lupți împotriva copiilor lui Amon și nu ne-ai chemat să mergem cu tine? Îți vom arde casa, peste tine, cu foc.
2. Și Iefta le-a spus: Eu și poporul meu am fost în mare ceartă cu copiii lui Amon; și când v-am chemat, nu m-ați eliberat din mâinile lor.
3. Și când am văzut că nu *m*-ați eliberat, mi-am luat viața în mâini și am trecut împotriva copiilor lui Amon și DOMNUL i-a dat în mâna mea; și pentru ce v-ați urcat la mine în ziua aceasta, ca să luptați cu mine?
4. Atunci Iefta a adunat pe toți bărbații Galaadului și a luptat cu Efraim; și bărbații Galaadului au lovit pe Efraim, deoarece aceștia au spus: Voi galaadiții *sunteți* fugari ai lui Efraim printre efraimiți *și* printre manasiți.

5. Și galaadiții au luat efraimiților trecerile Iordanului; și s-a întâmplat, când efraimiții care scăpaseră spuneau: Lasă-mă să trec; că bărbații Galaadului îi spuneau: Ești efraimit? Dacă el spunea: Nu;
6. Atunci ei îi ziceau: Spune acum Șibolet, iar el zicea: Sibolet, pentru că nu putea să pronunțe bine. Atunci îl luau și îl înjunghiau la trecerile Iordanului; și au căzut atunci patruzeci și două de mii dintre efraimiți.
7. Și Iefta a judecat pe Israel șase ani. Și Iefta galaaditul a murit și a fost îngropat într-*una din* cetățile Galaadului.
8. ¶ Și după el, Ibțan din Betleem a judecat pe Israel.
9. Și el a avut treizeci de fii și treizeci de fiice, *pe care* le-a trimis în afară și a adus de afară pentru fiii săi treizeci de fiice. Și a judecat pe Israel șapte ani.
10. Și Ibțan a murit și a fost îngropat la Betleem.
11. Și după el, Elon, un zabulonit, a judecat pe Israel, și el a judecat pe Israel zece ani.
12. Și Elon zabulonitul a murit și a fost îngropat în Aialon, în țara lui Zabulon.
13. Și după el, Abdon, fiul lui Hilel, un piratonit, a judecat pe Israel.
14. Și a avut patruzeci de fii și treizeci de nepoți, care călăreau pe șaptezeci de mânji de măgăriță; și el a judecat pe Israel opt ani.
15. Și Abdon, fiul lui Hilel piratonitul, a murit și a fost îngropat în Piraton, în țara lui Efraim, pe muntele amaleciților.

CAPITOLUL 13

ȘI copiii lui Israel au făcut din nou *ce este* rău în ochii DOMNULUI; și DOMNUL i-a dat în mâna filistenilor patruzeci de ani.
2. Și a fost un anumit bărbat din Țoreea, din familia daniților, al cărui nume *era* Manoah; și soția lui *era* stearpă și nu năștea.
3. Și îngerul DOMNULUI s-a arătat femeii și i-a spus: Iată acum, tu *ești* stearpă și nu nești, dar vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu.
4. Și acum ia seama, te rog, și să nu bei vin, nici băutură tare și să nu mănânci vreun lucru necurat,
5. Pentru că, iată, vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu; și brici nu va trece pe capul lui, căci copilul va fi nazireu pentru Dumnezeu din pântece; și el va începe să elibereze pe Israel din mâna filistenilor.
6. Atunci femeia a venit și a spus soțului ei, zicând: Un om al lui Dumnezeu a venit la mine și înfățișarea lui *era* ca înfățișarea unui înger al lui Dumnezeu, foarte înfricoșătoare; dar nu l-am întrebat de unde *era*, nici nu mi-a spus numele său;
7. Ci mi-a zis: Iată, vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu; și acum să nu bei vin, nici băutură tare, nici să nu mănânci vreun lucru necurat, căci copilul va fi nazireu pentru Dumnezeu din pântece, până în ziua morții sale.
8. ¶ Atunci Manoah a implorat pe DOMNUL și a spus: O, DOMNUL meu, să mai vină la noi omul lui Dumnezeu, pe care l-ai trimis și să ne învețe ce să facem cu copilul care se va naște.

9. Și Dumnezeu a dat ascultare la vocea lui Manoah; și îngerul lui Dumnezeu a venit din nou la femeie pe când ședea ea în câmp; dar Manoah, soțul ei, nu *era* cu ea.
10. Și femeia s-a grăbit și a alergat și i-a arătat soțului ei, spunându-i: Iată, mi s-a arătat omul care a venit la mine în ziua *aceea*.
11. Și Manoah s-a ridicat și a mers după soția sa și a venit la omul *acela* și i-a spus: Tu *ești* cel care a vorbit femeii? Iar el a spus: Eu *sunt*.
12. Și Manoah a spus: Să se împlinească acum cuvintele tale. Cum să creștem copilul și *cum* să ne purtăm cu el?
13. Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Manoah: Femeia să ia seama la tot ce i-am spus.
14. Să nu mănânce nimic din ce iese din viță, nici să nu bea vin sau băutură tare, nici să nu mănânce vreun lucru necurat, să păzească tot ce i-am poruncit.
15. ¶ Și Manoah a spus îngerului DOMNULUI: Te rog, *lasă-ne* să te reținem, până când îți vom fi pregătit un ied dintre capre.
16. Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Manoah: Chiar de m-ai reține, nu voi mânca din pâinea ta; și dacă vrei să aduci o ofrandă arsă, adu-o DOMNULUI. Pentru că Manoah nu știa că *era* un înger al DOMNULUI.
17. Și Manoah a spus îngerului DOMNULUI: Care *este* numele tău, ca să te onorăm când se vor împlini spusele tale?
18. Și îngerul DOMNULUI i-a spus: De ce întrebi de numele meu, văzând că *este* o taină?
19. Astfel Manoah a luat un ied împreună cu un dar de mâncare și *le*-a oferit DOMNULUI pe o stâncă; și *îngerul* a făcut *ceva* minunat; și Manoah și soția lui se uitau.
20. Și s-a întâmplat, pe când se înălța flacăra de pe altar spre cer, că îngerul DOMNULUI s-a înălțat în flacăra altarului. Și Manoah și soția lui s-au uitat și au căzut cu fețele la pământ.
21. Dar îngerul DOMNULUI nu s-a mai arătat lui Manoah și soției sale. Atunci Manoah a cunoscut că acela *era* un înger al DOMNULUI.
22. Și Manoah a spus soției sale: Vom muri negreșit, pentru că am văzut pe Dumnezeu.
23. Dar soția lui i-a spus: Dacă DOMNULUI i-ar fi făcut plăcere să ne omoare, nu ar fi primit o ofrandă arsă și un dar de mâncare din mâinile noastre, nici nu ne-ar fi arătat toate acestea, nici nu ne-ar fi spus acum *lucruri* ca acestea.
24. ¶ Și femeia a născut un fiu și i-a pus numele Samson, și copilul a crescut și DOMNUL l-a binecuvântat.
25. Și Duhul DOMNULUI a început să îl miște în tabăra lui Dan, între Țoreea și Eștaol.

CAPITOLUL 14

ȘI Samson a coborât la Timna și a văzut în Timna o femeie dintre fiicele filistenilor.

2. Și s-a urcat și a spus tatălui său și mamei sale, zicând: Am văzut în
Timna o femeie dintre fiicele filistenilor; acum luați-mi-o de soție.
3. Atunci tatăl său și mama sa i-au spus: Nu este între fiicele fraților tăi
sau în tot poporul meu nicio femeie, de mergi să *îți* iei soție dintre filistenii
cei necircumcișii? Și Samson a spus tatălui său: Luați-mi-o, pentru că ea
îmi place mult.
4. Dar tatăl său și mama sa nu știau că aceasta *era* de la DOMNUL, pentru
că el căuta o ocazie împotriva filistenilor, fiindcă pe timpul acela filistenii
stăpâneau peste Israel.
5. Atunci Samson și tatăl său și mama sa au coborât la Timna și au ajuns
la viile din Timna; și, iată, un leu tânăr răcnea împotriva lui.
6. Și Duhul DOMNULUI a venit cu putere peste el; și el l-a sfâșiat cum
se sfâșie un ied, fără *să aibă* nimic în mână, dar nu a spus tatălui său sau
mamei sale ce făcuse.
7. Și a coborât și a vorbit cu femeia; și ea i-a plăcut mult lui Samson.
8. Și s-a întors după un timp să o ia, și s-a abătut să vadă trupul mort al
leului; și, iată, era un roi de albine și miere în trupul mort al leului.
9. Și a luat din ea în mâinile sale și a mers mâncând; și a venit la tatăl său
și la mama sa și le-a dat și ei au mâncat; dar nu le-a spus că scosese mierea
din trupul mort al leului.
10. ¶ Astfel tatăl său a coborât la femeia *aceea*, și Samson a făcut acolo un
ospăț, pentru că astfel obișnuiau tinerii să facă.
11. Și s-a întâmplat, când l-au văzut, că au luat treizeci de însoțitori să fie
cu el.
12. Și Samson le-a spus: Acum o să vă pun înainte o ghicitoare, dacă puteți
să mi-o explicați clar în cele șapte zile ale ospățului și o veți ghici, atunci
vă voi da treizeci de cămăși și treizeci de schimburi de haine;
13. Dar dacă nu puteți să mi-*o* explicați, atunci să îmi dați voi mie treizeci
de cămăși și treizeci de schimburi de haine. Iar ei i-au spus: Pune-*ne* înainte
ghicitoarea ta, ca să o auzim.
14. Și el le-a spus: Din cel ce mănâncă a ieșit ce se mănâncă și din cel tare
a ieșit dulceață. Și trei zile nu au putut să explice ghicitoarea.
15. Și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că au spus soției lui Samson: Ademenește
pe soțul tău să ne explice ghicitoarea, ca să nu te ardem cu foc, pe tine și
casa tatălui tău. Ne-ați chemat să ne luați ce avem? Nu *este așa*?
16. Și soția lui Samson a plâns înaintea lui și a spus: Tu mă urăști și nu mă
iubești, ai pus înainte o ghicitoare copiilor poporului meu și mie nu mi-ai
spus-o. Și el i-a spus: Iată, nu am spus-o nici tatălui meu nici mamei mele și
să ți-*o* spun ție?
17. Și ea a plâns înaintea lui șapte zile, cât au avut ospățul; și s-a întâmplat,
în a șaptea zi, că el i-a spus-o, pentru că stăruia mult de el; și ea a spus
ghicitoarea copiilor poporului ei.
18. Și bărbații cetății i-au spus în ziua a șaptea, înainte de apusul soarelui:
Ce *este* mai dulce decât mierea? Și ce *este* mai tare decât un leu? Și el le-a
spus: Dacă nu ați fi arat cu viețeaua mea, nu ați fi dezlegat ghicitoarea mea.

19. Și Duhul DOMNULUI a venit peste el și el a coborât la Ascalon; și a ucis dintre ei treizeci de bărbați și a luat prada lor și a dat schimburile de haine celor care au explicat ghicitoarea. Și mânia lui s-a aprins și el a urcat la casa tatălui său.
20. Iar soția lui Samson a fost *dată* însoțitorului său, cu care el se împrietenise.

CAPITOLUL

15 DAR s-a întâmplat după un timp, în zilele secerișului grâului, că Samson a vizitat-o pe soția sa cu un ied și a spus: Voi intra la soția mea în cameră. Dar tatăl ei nu i-a permis să intre.
2. Și tatăl ei a spus: Gândeam negreșit că o urăști de tot; de aceea am dat-o însoțitorului tău; nu *este* sora ei mai mică mai frumoasă decât ea? Te rog, ia-o pe ea în locul ei.
3. Și Samson le-a spus: Acum voi fi nevinovat față de filisteni, deși le voi face rău.
4. Și Samson a mers și a prins trei sute de vulpi și a luat tăciuni și le-a legat coadă de coadă și a pus un tăciune la mijloc între cele două cozi.
5. Și după ce a aprins cu foc tăciunii, *le*-a dat drumul în holdele filistenilor și a ars deopotrivă snopii și de asemenea grâul care stătea în picioare, împreună cu viile *și* măslinii.
6. Atunci filistenii au spus: Cine a făcut aceasta? Și *li* s-a răspuns: Samson, ginerele timneanului, pentru că i-a luat soția și a dat-o însoțitorului său. Și filistenii s-au urcat și au ars-o cu foc pe ea și pe tatăl ei.
7. Și Samson le-a spus: Pentru că ați făcut aceasta mă voi răzbuna față de voi și după aceea voi înceta.
8. Și i-a lovit la șold și la coapse cu un mare măcel; și a coborât și a locuit în vârful stâncii Etam.
9. ¶ Atunci filistenii s-au urcat și au așezat tabăra în Iuda și s-au răspândit în Lehi.
10. Și bărbații din Iuda au spus: Pentru ce v-ați urcat împotriva noastră? Iar ei au răspuns: Ne-am urcat să îl legăm pe Samson, să îi facem cum ne-a făcut *și* el.
11. Atunci trei mii de bărbați din Iuda au mers pe vârful stâncii Etam și i-au spus lui Samson: Nu știi că filistenii *sunt* stăpâni peste noi? Ce *este* aceasta *ce* ne-ai făcut? Iar el le-a spus: Cum mi-au făcut ei mie, astfel le-am făcut *și* eu lor.
12. Iar ei i-au spus: Am venit să te legăm, ca să te dăm în mâna filistenilor. Și Samson le-a spus: Jurați-mi că nu veți cădea voi înșivă asupra mea.
13. Și i-au vorbit, spunând: Nu, ci te vom lega strâns și te vom da în mâna lor; dar cu siguranță nu te vom ucide. Și l-au legat cu două funii noi și l-au scos din stâncă.
14. *Și* când a venit la Lehi, filistenii au strigat împotriva lui; și Duhul DOMNULUI a venit cu putere peste el și funiile care *erau* pe brațele lui au devenit ca niște in ars cu foc, și legăturile lui s-au dezlegat de pe mâinile sale.

15. Și el a găsit o falcă de măgar neuscată și și-a întins mâna și a luat-o și a ucis cu ea o mie de bărbați.
16. Și Samson a spus: Cu o falcă de măgar, grămezi peste grămezi, cu o falcă de măgar am ucis o mie de bărbați.
17. Și s-a întâmplat, când a terminat de vorbit, că a aruncat falca din mâna lui și a numit acel loc Ramat-Lehi.
18. ¶ Și îi era foarte sete și a chemat pe DOMNUL și a spus: Tu ai dat prin mâna servitorului tău această mare eliberare; și acum să mor de sete și să cad în mâna celor necircumcişi?
19. Dar Dumnezeu a despicat o scobitură în falcă și a ieșit apă din ea; și după ce a băut, duhul i-a revenit și a trăit; de aceea el i-a pus numele En-Hacore, care *este* în Lehi până în ziua aceasta.
20. Și el a judecat pe Israel în zilele filistenilor, douăzeci de ani.

CAPITOLUL 16

ATUNCI Samson a mers la Gaza și a văzut acolo o curvă și a intrat la ea.
2. *Și li s-a spus* gaziților, zicând: Samson a venit aici. Și *l*-au încercuit și l-au pândit toată noaptea la poarta cetății și au stat liniștiți toată noaptea, spunând: Dimineață, când va fi ziuă, îl vom ucide.
3. Și Samson s-a culcat până la miezul nopții; și la miezul nopții s-a sculat și a luat porțile cetății și cei doi stâlpi, cu tot cu zăvor, și a plecat cu ele și *le*-a pus pe umerii săi și le-a dus pe vârful unui deal care *este* înaintea Hebronului.
4. ¶ Și s-a întâmplat, după aceasta, că a iubit o femeie în Valea Sorec al cărei nume *era* Dalila.
5. Și domnii filistenilor s-au urcat la ea și i-au spus: Ademenește-l și vezi în ce *stă* marea lui putere și prin ce *mijloace* îl vom putea învinge, ca să îl legăm *și* să îl chinuim; și îți vom da fiecare o mie o sută de șekeli de argint.
6. Și Dalila i-a spus lui Samson: Spune-mi, te rog, în ce *stă* marea ta putere și cu ce poți fi legat *ca* să fii chinuit.
7. Și Samson i-a spus: Dacă mă leagă cu *împletituri* de șapte nuiele verzi, care nu au fost niciodată uscate, atunci voi fi slab și voi fi ca orice alt om.
8. Atunci domnii filistenilor i-au adus *împletituri* de șapte nuiele verzi, care nu fuseseră uscate, și ea l-a legat cu ele.
9. Și *erau acolo* bărbați pândind, șezând cu ea în cameră. Și ea i-a spus: Filistenii *sunt* asupra ta, Samson. Și el a rupt *împletiturile* de nuiele cum se rupe o ață de câlți când este atinsă de foc. Astfel puterea lui nu a fost cunoscută.
10. Și Dalila i-a spus lui Samson: Iată, m-ai batjocorit și mi-ai spus minciuni, acum spune-mi, te rog, cu ce poți fi legat.
11. Și el i-a spus: Dacă mă leagă strâns cu funii noi care nu au fost niciodată folosite, atunci voi fi slab și voi fi ca orice om.
12. Dalila de aceea a luat funii noi și l-a legat cu ele și i-a spus: Samson, filistenii *sunt* asupra ta. Și *erau acolo* pânditori, șezând în cameră. Și el le-a rupt de pe brațele sale ca pe o ață.

13. Și Dalila i-a spus lui Samson: Până aici m-ai batjocorit și mi-ai spus minciuni; spune-mi cu ce poți fi legat. Și el i-a spus: Dacă împletești cele șapte șuvițe ale capului meu în urzeala țesăturii.
14. Și ea *le*-a prins cu un țăruș și i-a spus: Samson, filistenii *sunt* asupra ta. Și el s-a trezit din somnul său și a luat cu el țărușul bârnei și urzeala.
15. Și ea i-a spus: Cum poți să spui, te iubesc, când inima ta nu *este* cu mine? În aceste trei rânduri m-ai batjocorit și nu mi-ai spus în ce *stă* marea ta putere.
16. Și s-a întâmplat, după ce l-a supărat zilnic prin cuvintele ei și l-a implorat, *astfel* că sufletul lui a fost chinuit până la moarte,
17. Că și-a deschis toată inima și i-a spus: Brici nu s-a pus pe capul meu, pentru că *sunt* nazireu lui Dumnezeu din pântecele mamei mele; dacă voi fi ras, atunci puterea mea mă va părăsi și voi deveni slab și voi fi ca orice *alt* om.
18. ¶ Și când Dalila a văzut că își deschisese toată inima, a trimis și a chemat pe domnii filistenilor, spunând: Urcați-vă de data aceasta, pentru că și-a deschis toată inima față de mine. Atunci domnii filistenilor s-au urcat la ea și au adus bani în mâinile lor.
19. Și ea l-a adormit pe genunchii ei; și a chemat un om și l-a pus să îi radă cele șapte șuvițe ale capului său; și ea a început să îl chinuiască; și puterea lui l-a părăsit.
20. Și ea a spus: Samson, filistenii *sunt* asupra ta. Și el s-a trezit din somnul său și a spus: Voi ieși ca în celelalte dăți și mă voi scutura. Și nu știa că DOMNUL îl părăsise.
21. Dar filistenii l-au luat și i-au scos ochii; și l-au coborât la Gaza și l-au legat cu cătușe de aramă; și el măcina în casa închisorii.
22. ¶ Totuși, părul capului său a început să crească din nou după ce fusese ras.
23. Apoi domnii filistenilor s-au adunat ca să ofere un mare sacrificiu lui Dagon, dumnezeul lor, și să se bucure, pentru că spuneau: Dumnezeul nostru a dat în mâna noastră pe Samson, dușmanul nostru.
24. Și când poporul l-a văzut, au lăudat pe dumnezeul lor, pentru că spuneau: Dumnezeul nostru a dat în mâna noastră pe dușmanul nostru și pe nimicitorul țării noastre, care a ucis pe mulți dintre noi.
25. Și s-a întâmplat, când inimile lor erau vesele, că au spus: Chemați pe Samson, ca să ne distreze. Și au chemat pe Samson din casa închisorii; și el i-a distrat; și l-au pus între stâlpi.
26. Și Samson a spus băiatului care îl ținea de mână: Permite-mi să ating stâlpii pe care stă casa, ca să mă sprijin de ei.
27. Acum, casa era plină de bărbați și de femei; și toți domnii filistenilor *erau* acolo; și *erau* pe acoperiș cam trei mii de bărbați și de femei, care priveau în timp ce Samson *îi* distra.
28. Și Samson a chemat pe DOMNUL și a spus: O, DOAMNE Dumnezeule, amintește-ți de mine te rog și întărește-mă, doar de data aceasta, O, Dumnezeule, ca să fiu răzbunat îndată asupra filistenilor pentru cei doi ochi ai mei.
29. Și Samson a apucat cei doi stâlpi din mijloc pe care stătea casa și de care era susținută, pe unul cu mâna lui dreaptă și pe celălalt cu stânga lui.

30. Și Samson a spus: Să mor împreună cu filistenii. Și s-a plecat cu *toată* puterea *lui*; și casa a căzut peste domni și peste tot poporul care *era* în ea. Astfel că morții pe care i-a ucis la moartea sa au fost mai mulți decât *aceia* pe care îi ucisese în viața sa.
31. Atunci frații săi și toată casa tatălui său au coborât și l-au luat și *l*-au urcat și l-au îngropat între Țoreea și Eștaol, în locul de îngropare al lui Manoah, tatăl său. Și el judecase pe Israel douăzeci de ani.

CAPITOLUL 17

ȘI era un om din muntele Efraim, al cărui nume *era* Mica.
2. Și el i-a spus mamei sale: Cei o mie o sută de *șekeli* care ți s-au luat, despre care ai blestemat și ai vorbit în auzul meu, iată, argintul *este* la mine; eu l-am luat. Și mama sa a spus: Binecuvântat *fii* de DOMNUL, fiul meu.
3. Și după ce a înapoiat cei o mie o sută de *șekeli* de argint mamei sale, mama sa a spus: Am dedicat, în întregime DOMNULUI, argintul din mâna mea pentru fiul meu, pentru a face un chip cioplit și un chip turnat; acum de aceea ți-l voi înapoia.
4. Totuși a înapoiat banii mamei sale; și mama sa a luat două sute de *șekeli* de argint și i-a dat topitorului, care a făcut din ei un chip cioplit și un chip turnat, și *amândouă* erau în casa lui Mica.
5. Și bărbatul Mica avea o casă de dumnezei; și a făcut un efod și terafimi și l-a consacrat pe unul dintre copiii săi, care a devenit preotul lui.
6. În zilele acelea nu *era* împărat în Israel, *ci* fiecare făcea *ce era* drept în ochii săi.
7. ¶ Și era un tânăr din Betleem-Iuda, din familia lui Iuda, care *era* levit și locuia temporar acolo.
8. Și omul a plecat din cetatea Betleem-Iuda, ca să locuiască temporar unde ar putea găsi *un* loc, și călătorind, a ajuns la muntele Efraim, în casa lui Mica.
9. Și Mica i-a spus: De unde vii? Iar el i-a spus: *Sunt* levit din Betleem-Iuda și merg să locuiesc temporar unde aș găsi *un loc*.
10. Și Mica i-a spus: Locuiește cu mine și să îmi fii părinte și preot și eu îți voi da zece *șekeli* de argint pe an și un rând de haine și merindele tale. Astfel levitul a intrat.
11. Și levitul a fost mulțumit să locuiască cu omul *acela*; și tânărul i-a fost ca unul dintre fiii săi.
12. Și Mica a consacrat pe levit; iar tânărul a devenit preotul său și a stat în casa lui Mica.
13. Atunci Mica a spus: Acum știu că DOMNUL îmi va face bine, văzând că am un levit *ca* preot.

CAPITOLUL 18

ÎN acele zile nu *era* împărat în Israel, și în acele zile tribul daniților își căuta o moștenire de locuit, pentru că până în ziua aceea nu le căzuse *toată* moștenirea *lor* între triburile lui Israel.

2. Și copiii lui Dan au trimis din familia lor cinci bărbați din ținuturile
lor, războinici viteji din Țoreea și din Eștaol, pentru a spiona țara și să o
cerceteze; și le-au spus: Duceți-vă, cercetați țara; *și* când au ajuns la muntele
Efraim, la casa lui Mica, au găzduit acolo.
3. Când *erau* lângă casa lui Mica, au cunoscut vocea tânărului, levitul, și
s-au abătut pe acolo și i-au spus: Cine te-a adus aici? Și ce faci tu în acest
loc? Și ce ai tu aici?
4. Și el le-a spus: Așa și așa s-a purtat Mica cu mine și m-a angajat și eu
sunt preotul lui.
5. Iar ei i-au spus: Cere sfat, te rugăm, de la Dumnezeu, ca să știm dacă
va fi prosperă calea pe care mergem.
6. Și preotul le-a spus: Duceți-vă în pace, calea voastră, pe care mergeți,
este înaintea DOMNULUI.
7. ¶ Atunci cei cinci bărbați au plecat și au venit la Lais și au văzut poporul
care *era* în ea, cum locuiau nepăsători, după felul sidonienilor, liniștiți și
în siguranță; și nu *era* vreun magistrat în țară, care să *îi* dea de rușine în
orice lucru; și *erau* departe de sidonieni și nu aveau afaceri cu *vreun* om.
8. Și au venit la frații lor, la Țoreea și Eștaol, iar frații lor le-au zis:
Ce *spuneți* voi?
9. Iar ei au zis: Ridicați-vă, să ne urcăm împotriva lor, pentru că am văzut
țara și, iată, *este* foarte bună, iar voi *stați* liniștiți? Nu vă leneviți a merge
și a intra să stăpâniți țara.
10. Când mergeți, veți ajunge la un popor în siguranță și la o țară întinsă,
pentru că Dumnezeu a dat-o în mâinile voastre; un loc în care nu *este* lipsă
de nimic din ceea ce *este* pe pământ.
11. Și de acolo, din Țoreea și Eștaol, au plecat șase sute de bărbați din
familia daniților, încinși cu arme de război.
12. Și s-au urcat și au tăbărât la Chiriat-Iearim în Iuda; de aceea au
numit acel loc Mahane-Dan, până în ziua aceasta; iată, *este* în spatele
Chiriat-Iearimului.
13. Și de acolo au trecut la muntele Efraim și au ajuns până la casa lui Mica.
14. ¶ Atunci cei cinci bărbați, care se duseseră să spioneze țara Lais, au
răspuns și au spus fraților lor: Știți că în aceste case se află un efod și
terafimi și un chip cioplit și un chip turnat? Și acum, luați aminte la ce aveți
de făcut.
15. Și s-au abătut într-acolo și au venit la casa tânărului, levitul, la casa lui
Mica și l-au salutat.
16. Și cei șase sute de bărbați încinși cu armele lor de război, care *erau*
dintre copiii lui Dan, au stat la intrarea porții.
17. Și cei cinci bărbați, care merseseră să spioneze țara, s-au urcat, au
intrat acolo și au luat chipul cioplit și efodul și terafimii și chipul turnat; și
preotul stătea la intrarea porții cu cei șase sute de bărbați *care erau* încinși
cu arme de război.
18. Și aceștia au intrat în casa lui Mica și au luat chipul cioplit, efodul și
terafimii și chipul turnat. Atunci preotul le-a spus: Ce faceți?

19. Iar ei i-au spus: Taci, pune-ți mâna la gură și mergi cu noi și să ne fii părinte și preot. *Este* mai bine pentru tine să fii preot pentru casa unui singur om, sau să fii preot pentru un trib și o familie în Israel?
20. Și inima preotului s-a bucurat și a luat efodul și terafimii și chipul cioplit și a mers în mijlocul poporului.
21. Astfel ei s-au întors și au plecat; și au pus înaintea lor pruncii și vitele și bagajele.
22. *Și* când erau la o distanță bună de casa lui Mica, bărbații care *erau* în casele de lângă casa lui Mica s-au adunat și i-au ajuns pe copiii lui Dan.
23. Și au strigat la copiii lui Dan. Și ei și-au întors fețele și i-au spus lui Mica: Ce îți este, că ai venit cu o astfel de ceată?
24. Și el a spus: Mi-ați luat dumnezeii, pe care i-am făcut, și pe preot și ați plecat, și ce mai am eu? Și ce *este* aceasta *ce* îmi spuneți: Ce îți este?
25. Și copiii lui Dan i-au spus: Să nu ți se audă vocea printre noi, ca nu cumva *niște* oameni furioși să vină peste voi și să îți pierzi viața, împreună cu viața celor din casa ta.
26. Și copiii lui Dan au mers pe drumul lor și când Mica a văzut că *erau* prea puternici pentru el, s-a întors și a mers acasă.
27. ¶ Și au luat *lucrurile*, pe care le făcuse Mica, și pe preotul care era la el, și au venit asupra Laisului, asupra unui popor liniștit și în siguranță; și i-au lovit cu ascuțișul sabiei și au ars cetatea cu foc.
28. Și nu *era* niciun eliberator, pentru că aceasta *era* departe de Sidon și nu aveau afaceri cu *vreun* om; și era în valea care *se află* lângă Bet-Rehob. Și au zidit o cetate și au locuit în ea.
29. Și au pus cetății numele Dan, după numele lui Dan, tatăl lor, care i se născuse lui Israel; totuși, mai înainte numele cetății *era* Lais.
30. Și copiii lui Dan au înălțat chipul cioplit; și Ionatan, fiul lui Gherșom, fiul lui Manase, el și fiii săi au fost preoții tribului lui Dan până în ziua captivității țării.
31. Și și-au înălțat chipul cioplit al lui Mica, pe care îl făcuse el, în toate zilele cât a fost casa lui Dumnezeu în Șilo.

CAPITOLUL 19

ȘI s-a întâmplat, în zilele acelea când nu *era* împărat în Israel, că era un levit, care locuia temporar într-*o* parte a muntelui Efraim, și el și-a luat o concubină din Betleem-Iuda.
2. Și concubina lui a curvit împotriva lui și a plecat de la el la casa tatălui ei, în Betleem-Iuda, și a rămas acolo patru luni întregi.
3. Și soțul ei s-a ridicat și a mers după ea, să îi vorbească prietenește *și* să o aducă înapoi, având pe servitorul lui cu el și doi măgari; și ea l-a adus în casa tatălui ei; și când tatăl fetei l-a văzut, s-a bucurat să îl întâlnească.
4. Și socrul său, tatăl fetei, l-a reținut; iar el a rămas cu el trei zile; astfel au mâncat și au băut și au găzduit acolo.

5. Și s-a întâmplat, în ziua a patra când s-au trezit dis-de-dimineață, că el
s-a ridicat să plece și tatăl fetei a spus ginerelui său: Întărește-ți inima cu o
bucată de pâine și după aceea mergeți pe drumul vostru.
6. Și s-au așezat și au mâncat și au băut amândoi împreună, fiindcă tatăl
fetei a spus bărbatului: Binevoiește, te rog, și rămâi toată noaptea și să ți
se veselească inima.
7. Și când bărbatul s-a ridicat să plece, socrul său l-a constrâns; de aceea
el a găzduit din nou acolo.
8. Și s-a trezit dis-de-dimineață în ziua a cincea ca să plece; și tatăl fetei
a spus: Întărește-ți inima, te rog. Și au rămas până după-amiază și au
mâncat amândoi.
9. Și când bărbatul s-a ridicat să plece, el și concubina lui și servitorul său,
socrul său, tatăl fetei, i-a spus: Iată, ziua se lasă spre seară; vă rog să rămâneți
toată noaptea; iată, ziua se apropie de sfârșit, găzduiește aici, ca să ți se veselească
inima; și mâine plecați de dimineață pe calea voastră, să te duci acasă.
10. Dar bărbatul nu a dorit să rămână acea noapte, ci s-a ridicat și a plecat
și a ajuns înaintea Iebusului, care *este* Ierusalimul; și cu el *erau* doi măgari
înșeuați, concubina lui de asemenea *fiind* cu el.
11. *Și* când *erau* lângă Iebus, ziua trecuse de mult; și servitorul a spus
stăpânului său: Vino, te rog, să ne abatem în această cetate a iebusiților și
să găzduim în ea.
12. Și stăpânul său i-a spus: Nu ne vom abate pe aici în cetatea unui străin,
care nu *este* a copiilor lui Israel; vom trece la Ghibea.
13. Și a spus servitorului său: Vino și să ne apropiem de unul din aceste
locuri pentru a găzdui toată noaptea în Ghibea, sau în Rama.
14. Și au trecut și au mers pe calea lor; și soarele a apus asupra lor *pe când*
erau lângă Ghibea, care *aparține* lui Beniamin.
15. Și s-au abătut acolo, pentru a intra *și* a găzdui în Ghibea; și când a
intrat, s-a așezat jos într-o stradă a cetății, fiindcă nimeni nu i-a primit în
casa lui, ca să găzduiască.
16. ¶ Și, iată, un om bătrân venea de la lucrul său de la câmp, seara, care
era de asemenea din muntele Efraim, și el locuia temporar în Ghibea; dar
oamenii locului *erau* beniamiți.
17. Și când și-a ridicat ochii, a văzut pe bărbatul călător în strada cetății;
și bătrânul a spus: Unde te duci și de unde vii?
18. Iar el i-a spus: Noi *trecem* din Betleem-Iuda spre latura muntelui lui
Efraim; de acolo *sunt* eu; și am mers la Betleem-Iuda, dar *acum* merg la
casa DOMNULUI; și nu *este* nimeni să mă primească în casă.
19. Noi avem deopotrivă paie și nutreț pentru măgarii noștri; și este pâine
și vin de asemenea pentru mine și pentru roaba ta și pentru tânărul *care*
este cu servitorii tăi, nu *este* lipsă de nimic.
20. Și bătrânul a spus: Pace *fie* cu tine; totuși, *să fie* toate nevoile tale asupra
mea; dar să nu rămâneți în stradă.
21. Astfel l-a adus în casa lui și a dat nutreț măgarilor; și și-au spălat
picioarele și au mâncat și au băut.

22. ¶ *Și* pe când își veseleau inimile, iată, bărbații cetății, anumiți fii ai lui Belial, au înconjurat casa *și* au bătut la ușă; și au vorbit bătrânului, stăpânul casei, spunând: Scoate afară pe bărbatul care a intrat în casa ta, ca să îl cunoaștem.
23. Și bărbatul, stăpânul casei, a ieșit la ei și le-a spus: Nu, frații mei, *nu*, vă rog, nu vă purtați *atât* de stricat; văzând că acest bărbat a intrat în casa mea, nu faceți această nebunie.
24. Iată, *aici este* fiica mea, o fecioară și concubina lui; pe ele le voi aduce acum afară, și umiliți-le și faceți cu ele ce vi se pare bine; dar acestui bărbat nu faceți un astfel de lucru nemernic.
25. Dar bărbații nu au dorit să îi dea ascultare; astfel, bărbatul a luat pe concubina sa și a scos-o afară la ei; și ei au cunoscut-o și au abuzat-o toată noaptea până dimineața; și când se ivea dimineața, au lăsat-o să plece.
26. Atunci femeia a venit către ziuă și a căzut la ușa casei omului, unde *era* domnul ei, până s-a luminat.
27. Și domnul ei s-a ridicat dimineața și a deschis ușile casei și a ieșit afară să meargă pe calea sa; și, iată, femeia, concubina sa, era căzută *la* ușa casei și mâinile ei *erau* pe prag.
28. Și el i-a spus: Sus și să mergem. Dar nimeni nu a răspuns. Atunci bărbatul a pus-o pe un măgar și bărbatul s-a ridicat și s-a dus spre locul său.
29. Și când a ajuns acasă, a luat un cuțit și a apucat pe concubina sa și a împărțit-o, *după* oasele ei, în douăsprezece bucăți și a trimis-o în toate ținuturile lui Israel.
30. Și a fost astfel, că toți cei care au văzut au spus: Nu a *mai* fost o astfel de faptă *și* nici nu s-a *mai* văzut din ziua când copiii lui Israel au ieșit din țara Egiptului până în ziua aceasta; gândiți-vă la aceasta, sfătuiți-vă și vorbiți.

CAPITOLUL 20

ATUNCI toți copiii lui Israel au ieșit și adunarea s-a strâns ca un singur om, de la Dan până la Beer-Șeba, cu țara Galaadului, la DOMNUL la Mițpa.
2. Și mai marii întregului popor, din toate triburile lui Israel, s-au prezentat în adunarea poporului lui Dumnezeu, patru sute de mii de oameni pedeștri care scoteau sabia.
3. (Și copiii lui Beniamin au auzit că copiii lui Israel s-au urcat la Mițpa.) Atunci copiii lui Israel au spus: Spuneți-*ne*, cum a fost această stricăciune?
4. Și levitul, soțul femeii care fusese ucisă, a răspuns și a zis: Sosisem la Ghibea, care *aparține* lui Beniamin, eu și concubina mea, ca să găzduiesc *acolo*.
5. Și bărbații din Ghibea s-au ridicat împotriva mea și noaptea au înconjurat de jur împrejur casa, din cauza mea, *și* s-au gândit să mă ucidă; și au forțat-o pe concubina mea, încât a murit.
6. Și am luat pe concubina mea și am tăiat-o în bucăți și am trimis-o în tot ținutul moștenirii lui Israel; fiindcă au lucrat o desfrânare și o nebunie în Israel.
7. Iată, voi *sunteți* toți copii ai lui Israel, dați-*vă* aici părerea și sfatul.

8. Și tot poporul s-a ridicat ca un singur om, spunând: Niciunul *dintre noi*
nu vom merge la cortul său și niciunul *dintre noi* nu se va întoarce la casa lui.
9. Ci acum, acesta *va fi* lucrul pe care îl vom face cu Ghibea: *ne vom urca*
împotriva ei prin sorț.
10. Și vom lua zece bărbați din o sută din toate triburile lui Israel și o sută
din o mie și o mie din zece mii, ca să aducă merinde pentru popor, ca să
le facă, după ce ajung în Ghibea lui Beniamin, conform cu toată nebunia
pe care au lucrat-o în Israel.
11. Astfel, toți bărbații lui Israel s-au adunat împotriva cetății, uniți ca
un singur om.
12. ¶ Și triburile lui Israel au trimis oameni la tot tribul lui Beniamin,
spunând: Ce stricăciune *este* aceasta care s-a făcut între voi?
13. Și acum, dați-*ne* pe bărbații *aceia*, pe copiii lui Belial, care *sunt* în
Ghibea, ca să îi dăm la moarte și să îndepărtăm răul din Israel. Dar copiii
lui Beniamin au refuzat să dea ascultare vocii fraților lor, copiii lui Israel.
14. Ci copiii lui Beniamin s-au adunat din cetăți la Ghibea, ca să iasă la
bătălie cu copiii lui Israel.
15. Și copiii lui Beniamin din cetăți au fost numărați, în acel timp, douăzeci
și șase de mii de bărbați care scoteau sabia, în afară de locuitorii din Ghibea,
care au fost numărați șapte sute de bărbați aleși.
16. În tot acest popor *erau* șapte sute de bărbați aleși, stângaci, fiecare putea
să tragă pietre cu praștia într-un *fir de* păr și să nu dea greș.
17. Și bărbații din Israel au fost numărați în afară de Beniamin, patru sute
de mii de bărbați care scoteau sabia, toți aceștia *erau* bărbați de război.
18. ¶ Și copiii lui Israel s-au ridicat și s-au urcat la casa lui Dumnezeu
și au cerut sfat de la Dumnezeu și au spus: Care dintre noi să se urce cel
dintâi la bătălia împotriva copiilor lui Beniamin? Și DOMNUL a spus:
Iuda *să se urce* întâi.
19. Și copiii lui Israel s-au sculat dimineața și au așezat tabăra împotriva
Ghibei.
20. Și bărbații lui Israel au ieșit la bătălie împotriva lui Beniamin; și bărbații
lui Israel s-au desfășurat să lupte împotriva lor, la Ghibea.
21. Și copiii lui Beniamin au ieșit din Ghibea și au culcat la pământ dintre
israeliți, în ziua aceea, douăzeci și două de mii de bărbați.
22. Și poporul, bărbații lui Israel, s-au încurajat și din nou s-au desfășurat
în locul în care se desfășuraseră în ziua întâi.
23. (Și copiii lui Israel s-au urcat și au plâns înaintea DOMNULUI până seara;
și au cerut sfat de la DOMNUL, spunând: Să mă mai urc la bătălie împotriva
copiilor lui Beniamin, fratele meu? Și DOMNUL a spus: Urcă-te împotriva lui.)
24. Și copiii lui Israel s-au apropiat a doua zi împotriva copiilor lui Beniamin.
25. Și Beniamin a ieșit împotriva lor din Ghibea a doua zi și din nou au
culcat la pământ dintre copiii lui Israel, optsprezece mii de bărbați; toți
aceștia scoteau sabia.
26. ¶ Atunci toți copiii lui Israel și tot poporul s-au urcat și au venit la
casa lui Dumnezeu și au plâns și au șezut acolo înaintea DOMNULUI și

au postit în ziua aceea până seara și au oferit ofrande arse și ofrande de pace înaintea DOMNULUI.
27. Și copiii lui Israel au întrebat pe DOMNUL, (deoarece chivotul legământului lui Dumnezeu *era* acolo în acele zile,
28. Și Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stătea înaintea lui în acele zile), spunând: Să mai ies încă la bătălie împotriva fiilor lui Beniamin, fratele meu, sau să încetez? Și DOMNUL a spus: Urcă-te, pentru că mâine îi voi da în mâna ta.
29. Și Israel a pus pânditori în jurul Ghibei.
30. Și, în a treia zi, copiii lui Israel s-au urcat împotriva fiilor lui Beniamin și s-au desfășurat împotriva Ghibei, ca și în celelalte dăți.
31. Și copiii lui Beniamin au ieșit împotriva poporului și au fost atrași departe de cetate; și au început să lovească în popor și să ucidă, cam treizeci de bărbați din Israel, ca și în celelalte dăți, pe drumurile mari, dintre care unul duce la casa lui Dumnezeu, iar altul la Ghibea în câmpie.
32. Și copiii lui Beniamin au spus: *Sunt* doborâți înaintea noastră ca și întâia dată. Dar copiii lui Israel au spus: Să fugim și să îi atragem departe de cetate, la drumurile mari.
33. Și toți bărbații lui Israel s-au ridicat din locul lor și s-au desfășurat la Baal-Tamar; și pânditorii lui Israel au ieșit din locul lor, din pajiștile Ghibei.
34. Și au venit împotriva Ghibei zece mii de bărbați aleși din tot Israelul și bătălia a fost grea, dar ei nu știau că răul *era* aproape de ei.
35. Și DOMNUL a lovit pe Beniamin înaintea lui Israel; și copiii lui Israel au culcat *la pământ* dintre beniamiți în acea zi douăzeci și cinci de mii o sută de bărbați; toți aceștia scoteau sabia.
36. Astfel, copiii lui Beniamin au văzut că erau doborâți; fiindcă bărbații lui Israel au făcut loc beniamiților, pentru că se încredeau în pânditorii pe care îi puseseră lângă Ghibea.
37. Și pânditorii s-au grăbit și s-au năpustit asupra Ghibei; și pânditorii *s*-au apropiat și au lovit toată cetatea cu ascuțișul sabiei.
38. Acum, era un semn anumit între bărbații lui Israel și pânditori, ca să înalțe o mare flacără cu fum din cetate.
39. Și după ce bărbații lui Israel se retrăseseră din bătălie, Beniamin a început să lovească *și* să ucidă dintre bărbații lui Israel cam treizeci de persoane, pentru că au spus: Într-adevăr sunt doborâți dinaintea noastră, ca *în* prima luptă.
40. Dar când flacăra a început să se ridice din cetate ca un stâlp de fum, beniamiții au privit înapoia lor și, iată, flacăra cetății se înălța la cer.
41. Și când bărbații lui Israel s-au întors din nou, bărbații lui Beniamin au fost uimiți, pentru că au văzut că răul venise peste ei.
42. De aceea și-au întors *spatele* dinaintea bărbaților lui Israel spre calea pustiei, dar bătălia i-a ajuns; și pe cei care *ieșeau* din cetăți i-au culcat *la pământ* în mijlocul lor.
43. *Astfel* i-au înconjurat pe beniamiți, de jur împrejur, *și* i-au urmărit și i-au călcat cu ușurință până spre Ghibea, înspre răsăritul soarelui.

44. Şi au căzut din Beniamin optsprezece mii de bărbaţi, toţi aceştia *erau* războinici viteji.
45. Şi s-au întors şi au fugit spre pustie la stânca Rimon şi *israeliţii* au strâns dintre ei cinci mii de bărbaţi la drumurile mari şi i-au urmărit îndeaproape până la Ghideom şi au ucis două mii de bărbaţi dintre ei.
46. Astfel că toţi cei care au căzut în acea zi din Beniamin au fost douăzeci şi cinci de mii de bărbaţi care scoteau sabia; toţi aceştia *erau* războinici viteji.
47. Dar şase sute de bărbaţi s-au întors şi au fugit în pustie la stânca Rimon şi au rămas la stânca Rimon patru luni.
48. Şi bărbaţii lui Israel s-au întors din nou peste copiii lui Beniamin şi i-au lovit cu ascuţişul sabiei, precum şi pe oamenii din *fiecare* cetate şi animalele şi tot ce venea la mână; de asemenea au dat foc tuturor cetăţilor la care au ajuns.

CAPITOLUL 21

ŞI bărbaţii lui Israel juraseră în Miţpa, spunând: Niciunul dintre noi nu va da pe fiica sa de soţie, lui Beniamin.
2. Şi poporul a venit la casa lui Dumnezeu şi a rămas acolo până seara înaintea lui Dumnezeu; şi şi-au ridicat vocile şi au plâns mult,
3. Şi au spus: O, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, de ce s-a întâmplat aceasta în Israel, ca să lipsească astăzi un trib din Israel?
4. Şi s-a întâmplat a doua zi că poporul s-a sculat devreme şi a zidit acolo un altar şi au oferit ofrande arse şi ofrande de pace.
5. Şi copiii lui Israel au spus: Cine dintre toate triburile lui Israel nu s-a urcat cu adunarea înaintea DOMNULUI? Pentru că făcuseră un mare jurământ referitor la cel care nu s-a urcat la DOMNUL la Miţpa, spunând: Cu siguranţă va fi dat la moarte.
6. Şi copiii lui Israel s-au pocăit pentru Beniamin, fratele lor, şi au spus: Un trib este stârpit din Israel astăzi.
7. Cum să facem *rost* de soţii pentru cei care rămân, văzând că am jurat pe DOMNUL că nu le vom da dintre fiicele noastre, de soţii?
8. Şi au spus: Care dintre triburile lui Israel nu s-a urcat la Miţpa la DOMNUL? Şi, iată, nimeni nu venise la tabără, la adunare, din Iabes-Galaad.
9. Fiindcă poporul a fost numărat şi, iată, nu *era acolo* nimeni dintre locuitorii Iabes-Galaadului.
10. Şi adunarea a trimis acolo douăsprezece mii de oameni dintre cei mai viteji şi le-au poruncit, spunând: Duceţi-vă şi loviţi cu ascuţişul sabiei pe locuitorii din Iabes-Galaad împreună cu femei şi copii.
11. Şi acesta *este* lucrul pe care să îl faceţi: Să nimiciţi cu desăvârşire orice parte bărbătească şi pe orice femeie care s-a culcat cu bărbat.
12. Şi au găsit printre locuitorii din Iabes-Galaad patru sute de fecioare tinere, care nu cunoscuseră bărbat şi care nu s-au culcat cu parte bărbătească; şi le-au adus în tabără la Şilo, care *este* în ţara Canaanului.
13. Şi întreaga adunare a trimis *pe câţiva* să vorbească copiilor lui Beniamin, care *erau* la stânca Rimon şi să îi cheme paşnic.

14. Și Beniamin s-a întors în acel timp și ei le-au dat de soții pe acelea pe
care le-au lăsat vii dintre femeile Iabes-Galaadului; și totuși nu le ajungeau.
15. Și poporului s-a pocăit pentru Beniamin, pentru că DOMNUL făcuse
o spărtură în triburile lui Israel.
16. ¶ Atunci bătrânii adunării au spus: Cum să facem *rost* de soții pentru
cei care rămân, văzând că femeile au fost nimicite din Beniamin?
17. Și au spus: *Trebuie să fie* o moștenire pentru cei scăpați din Beniamin,
să nu fie nimicit un trib din Israel.
18. Totuși, nu putem să le dăm soții dintre fiicele noastre, căci copiii lui
Israel au jurat, spunând: Blestemat *fie* cel care dă o soție lui Beniamin.
19. Atunci au spus: Iată, *este* o sărbătoare anuală a DOMNULUI în Șilo,
într-un loc care este spre nord de Betel, spre est de drumul mare care urcă
de la Betel la Sihem, și spre sud de Lebona.
20. De aceea au poruncit copiilor lui Beniamin, spunând: Duceți-vă și
pândiți în vii;
21. Și vedeți și, iată, dacă fetele din Șilo ies să danseze cu dansuri, atunci
ieșiți dintre vii și fiecare bărbat să își prindă o soție dintre fiicele din Șilo
și *apoi* duceți-vă în țara lui Beniamin.
22. Și dacă părinții lor sau frații lor vor veni la noi să se plângă, atunci
le vom spune: Fiți binevoitori cu ei din cauza noastră; fiindcă în război
nu i-am păstrat fiecărui bărbat soția, pentru că nu voi le-ați dat de data
aceasta, *ca* să fiți vinovați.
23. Și copiii lui Beniamin au făcut astfel și *și*-au prins soții, conform
numărului lor, dintre cele care dansau, pe care le-au prins; și au mers și
s-au întors la moștenirea lor și au reparat cetățile și au locuit în ele.
24. Și copiii lui Israel au plecat de acolo în timpul acela, fiecare om la
tribul său și la familia sa, și au ieșit de acolo fiecare la moștenirea sa.
25. În acele zile nu *era* împărat în Israel; fiecare om făcea *ceea ce era*
drept în ochii săi.

RUT

CAPITOLUL 1

1 ȘI s-a întâmplat, în zilele când judecătorii conduceau, că era o foamete în țară. Și un anumit bărbat din Betleem-Iuda a mers să locuiască temporar în țara Moabului, el și soția lui și cei doi fii ai lui.
2. Și numele bărbatului *era* Elimelec și numele soției lui, Naomi, și numele celor doi fii ai lui *erau* Mahlon și Chilion, efratiți din Betleem-Iuda. Și au venit în țara Moabului și au rămas acolo.
3. Și Elimelec, soțul lui Naomi, a murit; și ea a fost lăsată cu cei doi fii ai ei.
4. Și ei și-au luat soții dintre femeile Moabului, numele uneia *era* Orpa și numele celeilalte, Rut; și au locuit acolo cam zece ani.
5. Și Mahlon și Chilion au murit de asemenea amândoi; și femeia a fost lăsată fără cei doi fii ai ei și fără soțul ei.
6. ¶ Atunci s-a ridicat cu nurorile ei să se întoarcă din țara Moabului; fiindcă auzise în țara Moabului cum DOMNUL cercetase pe poporul său, dându-le pâine.
7. De aceea a ieșit din locul unde era *și* cele două nurori ale ei *au ieșit* împreună cu ea; și au pornit la drum să se întoarcă în țara lui Iuda.
8. Și Naomi le-a spus celor două nurori ale ei: Duceți-vă, întoarceți-vă fiecare la casa mamei sale; DOMNUL să se poarte bine cu voi, precum *și voi* v-ați purtat cu cei morți și cu mine.
9. DOMNUL să vă dea să găsiți odihnă, fiecare în casa soțului ei. Apoi le-a sărutat; iar ele și-au ridicat vocea și au plâns.
10. Și i-au spus: Ne vom întoarce negreșit cu tine la poporul tău.
11. Iar Naomi a spus: Întoarceți-vă, fiicele mele, de ce să mergeți cu mine? Mai *sunt încă* fii în pântecele meu ca să fie soții voștri?
12. Întoarceți-vă, fiicele mele, duceți-vă; fiindcă sunt prea bătrână să am soț. Dacă aș spune: Am speranță, *dacă* aș avea un soț chiar în această noapte și de asemenea aș naște fii,
13. Ați aștepta pentru ei până când ar fi mari? Ați sta pentru ei fără a avea soți? Nu, fiicele mele; fiindcă sunt mâhnită mult pentru voi, pentru că mâna lui Dumnezeu a ieșit împotriva mea.
14. Și ele și-au ridicat vocea și au plâns din nou; și Orpa a sărutat pe soacra ei, dar Rut s-a lipit de ea.
15. Și a spus: Iată, cumnata ta s-a întors la poporul ei și la dumnezeii ei; întoarce-te *și* tu după cumnata ta.
16. Și Rut a spus: Nu mă ruga să te părăsesc, *sau* să mă întorc și să nu te urmez, fiindcă oriunde mergi, voi merge *și* eu; și unde găzduiești tu, voi găzdui *și* eu; poporul tău *va fi* poporul meu, și Dumnezeul tău, Dumnezeul meu.
17. Unde mori tu, voi muri *și* eu, și acolo voi fi îngropată; astfel să îmi facă DOMNUL, și de asemenea mai mult, *dacă altceva* decât moartea mă va despărți de tine.

18. Când a văzut că era hotărâtă să meargă cu ea, atunci a încetat să îi mai vorbească.
19. ¶ Astfel ele două au mers până au ajuns la Betleem. Și s-a întâmplat, când au ajuns la Betleem, că toată cetatea s-a pus în mișcare în jurul lor; iar ei au spus: *Este* aceasta Naomi?
20. Și ea le-a spus: Nu mă numiți Naomi, numiți-mă Mara, fiindcă Cel Atotputernic s-a purtat foarte amar cu mine.
21. Am plecat plină, și DOMNUL m-a adus înapoi acasă deșartă; de ce mă numiți Naomi, văzând *că* DOMNUL a mărturisit împotriva mea, și Cel Atotputernic m-a chinuit?
22. Astfel s-a întors Naomi, și cu ea Rut moabita, nora ei, care s-a întors din țara Moabului; și au ajuns la Betleem la începutul secerișului orzului.

CAPITOLUL 2

ȘI Naomi avea o rudă a soțului ei, un bărbat puternic în bogăție din familia lui Elimelec, și numele lui *era* Boaz.
2. Și Rut moabita i-a spus lui Naomi: Lasă-mă acum să merg la câmp și să culeg spice de grâne în urma *aceluia* în ochii căruia voi găsi har. Iar ea i-a spus: Du-te, fiica mea.
3. Și a mers și a ajuns și a cules în câmp după secerători; și soarta ei a fost să ajungă la o parte a câmpului *aparținând* lui Boaz, care *era* dintre rudele lui Elimelec.
4. Și, iată, Boaz a venit de la Betleem și a spus secerătorilor: DOMNUL *fie* cu voi. Iar ei i-au răspuns: DOMNUL să te binecuvânteze.
5. Atunci Boaz a spus servitorului său, care a fost pus peste secerători: A cui *este* tânăra aceasta?
6. Și servitorul care a fost pus peste secerători a răspuns și a zis: Aceasta *este* tânăra moabită care s-a întors cu Naomi din țara Moabului.
7. Și ea a spus: Te rog, lasă-mă să culeg și să adun printre snopi în urma secerătorilor; astfel a venit și continuă de dimineață până acum și a stat numai puțin în casă.
8. Atunci Boaz i-a spus lui Rut: Nu ai auzit fiica mea? Nu merge să culegi în alt câmp, nici nu pleca de aici, ci rămâi aici lângă servitoarele mele.
9. Ochii tăi să fie peste câmpul pe care îl seceră, și urmează-le; nu am poruncit eu tinerilor să nu se atingă de tine? Și când ești însetată du-te la vase și bea din *ceea* ce au scos tinerii.
10. Atunci ea a căzut cu fața ei la pământ și s-a prosternat și i-a spus: De ce am găsit har în ochii tăi, încât să mă iei în considerare pe mine, o străină?
11. Și Boaz a răspuns și i-a zis: Mi s-a arătat pe deplin, tot ce ai făcut pentru soacra ta de la moartea soțului tău; și *cum* ai lăsat pe tatăl tău și pe mama ta și țara nașterii tale și ai venit la un popor pe care nu l-ai cunoscut până acum.
12. DOMNUL să răsplătească lucrul tău și o răsplată deplină să îți fie dată de DOMNUL Dumnezeul lui Israel, sub ale cărui aripi ai venit să te încrezi.

13. Atunci ea a spus: Lasă-mă să găsesc favoare în ochii tăi, domnul meu, fiindcă m-ai mângâiat și pentru că ai vorbit prietenos roabei tale, cu toate că nu sunt ca una dintre roabele tale.
14 Și Boaz i-a spus: La timpul mesei să vii aici și să mănânci din pâine și să înmoi bucățica ta în oțet. Și ea a șezut lângă secerători; și el i-a întins *grâne* prăjite și ea a mâncat și s-a săturat și a plecat.
15. Și când s-a ridicat să culeagă, Boaz a poruncit tinerilor săi, spunând: Lăsați-o să culeagă chiar printre snopi și nu o ocărâți!
16. Și de asemenea lăsați să cadă intenționat *câteva* din mănunchiuri pentru ea și lăsați-*le* ca ea să *le* culeagă și nu o mustrați!
17. ¶ Astfel ea a cules în câmp până seara și a bătut ce a cules; și a fost cam o efă de orz.
18. Și *l*-a ridicat și a mers în cetate și soacra ei a văzut ce a cules; și a adus și i-a dat ce a pus deoparte după ce s-a săturat.
19. Și soacra ei i-a spus: Unde ai cules astăzi? Și unde ai lucrat? Binecuvântat fie cel care te-a luat în considerare. Și ea a arătat soacrei sale cu cine a lucrat și a spus: Numele omului la care am lucrat astăzi *este* Boaz.
20. Și Naomi a spus nurorii sale: Binecuvântat *fie* el de DOMNUL, care nu și-a oprit bunătatea față de cei vii și față de cei morți. Și Naomi i-a spus: Acest bărbat ne este rudă apropiată, unul dintre cei care au dreptul răscumpărării noastre.
21. Și Rut moabita a spus: El de asemenea mi-a spus: Să te ții aproape de tinerii mei, până vor fi terminat tot secerișului meu.
22. Și Naomi i-a spus lui Rut, nora sa: *Este* bine, fiica mea, că ieși cu tinerele lui, ca alții să nu te întâlnească într-un alt câmp.
23. Astfel ea a stat aproape de tinerele lui Boaz să culeagă până la sfârșitul secerișului orzului și al secerișului grâului; și a locuit cu soacra ei.

CAPITOLUL 3

ATUNCI Naomi, soacra ei, i-a spus: Fiica mea, să nu caut odihnă pentru tine, ca să îți fie bine?
2. Și acum, nu *este* Boaz din rudenia noastră, cu ale cărui tinere ai fost? Iată, deseară el vântură orzul în arie.
3. De aceea spală-te și unge-te și pune-ți haina pe tine și coboară-te la arie, *dar* nu te face cunoscută bărbatului, până va fi terminat de mâncat și de băut.
4. Și așa va fi, când se culcă, însemnează locul unde se culcă și intră și dezvelește-i picioarele și culcă-te; iar el îți va spune ce să faci.
5. Iar *Rut* i-a spus: Voi face tot ce îmi spui.
6. ¶ Și a coborât la arie și a făcut conform cu tot ce i-a poruncit soacra ei.
7. Și după ce Boaz a mâncat și a băut și inima lui era veselă, a mers să se culce la capătul stogului de grâne; și ea a venit încet și i-a dezvelit picioarele și s-a întins.
8. Și s-a întâmplat, la miezul nopții, că bărbatul s-a speriat și s-a întors; și, iată, o femeie întinsă la picioarele lui.
9. Și el a spus: Cine *ești*? Iar ea a răspuns: Eu *sunt* Rut, roaba ta, de aceea întinde-ți învelitoarea peste roaba ta, pentru că ești răscumpărătorul meu.

10. Iar el a spus: Binecuvântată fii de DOMNUL, fiica mea, fiindcă ai arătat mai multă bunătate la sfârşit decât la început, deoarece nu te-ai dus după tineri, fie săraci, fie bogaţi.
11. Şi acum, fiica mea, nu te teme, îţi voi face tot ceea ce ceri, fiindcă toată cetatea poporului meu ştie că *eşti* o femeie virtuoasă.
12. Şi acum este adevărat că eu *sunt* răscumpărătorul *tău*; totuşi, este un răscumpărător mai aproape decât mine.
13. Rămâi în această noapte şi dimineaţă va fi *aşa*, dacă te va răscumpăra, bine; să te răscumpere; dar dacă nu voieşte să te răscumpere, atunci te voi răscumpăra eu, *precum* DOMNUL trăieşte; întinde-te până dimineaţa.
14. ¶ Şi ea s-a întins la picioarele lui până dimineaţa; şi ea s-a ridicat înainte de a se putea cunoaşte unul pe altul. Iar el a spus: Să nu se ştie că o femeie a venit în arie.
15. Şi a mai spus: Adu voalul pe care *îl ai* pe tine şi ţine-l. Şi când ea l-a ţinut, el i-a măsurat şase *măsuri* de orz şi *le*-a aşezat pe ea; şi ea a mers în cetate.
16. Şi când a venit la soacra ei, *Naomi* a spus: Cine *eşti* tu, fiica mea? Iar *Rut* i-a spus tot ce i-a făcut acel bărbat.
17. Şi a zis: Mi-a dat aceste şase măsuri de orz, fiindcă mi-a spus: Nu merge la soacra ta *cu mâna* goală.
18. Atunci ea a zis: Stai liniştită, fiica mea, până ce cunoşti cum se va termina acest lucru, fiindcă bărbatul nu se va odihni până ce nu va fi terminat acest lucru astăzi.

CAPITOLUL 4

ATUNCI Boaz a urcat la poartă şi s-a aşezat acolo; şi, iată, răscumpărătorul, de care vorbise Boaz, a trecut pe acolo; şi i-a spus: Tu, cutare, abate-te *şi* aşază-te aici. Şi s-a abătut şi s-a aşezat.
2. Şi a luat zece bărbaţi dintre bătrânii cetăţii şi a spus: Aşezaţi-vă aici. Şi s-au aşezat.
3. Şi i-a spus răscumpărătorului: Naomi, care a ieşit din ţara Moabului, vinde o parcelă de pământ, care *a fost* a fratelui nostru Elimelec.
4. Şi m-am gândit să te înştiinţez, spunând: Cumpăr-*o* înaintea locuitorilor *de aici* şi înaintea bătrânilor poporului meu. Dacă o răscumperi, răscumpăr-o; iar dacă nu *o* răscumperi, spune-mi ca să ştiu, fiindcă în afară de tine nu este altul care să *o* răscumpere şi după tine sunt eu. Iar el a spus: *O* voi răscumpăra.
5. Atunci Boaz a spus: În ziua în care cumperi câmpul din mâna lui Naomi, trebuie să *îl* cumperi de asemenea *şi* de la Rut moabita, soţia mortului, pentru a ridica numele mortului peste moştenirea lui.
6. Iar răscumpărătorul a spus: Nu *îl* pot răscumpăra pentru mine, ca nu cumva să stric moştenirea mea, răscumpără dreptul meu pentru tine, fiindcă eu nu *îl* pot răscumpăra.
7. Acum, acesta *era obiceiul* în acel timp în Israel, referitor la răscumpărare şi schimb, pentru a confirma toate lucrurile: un bărbat îşi scotea sandala şi *o* dădea vecinului său şi aceasta *era* o mărturie în Israel.

8. De aceea răscumpărătorul i-a spus lui Boaz: Cumpără-*l* pentru tine.
Astfel și-a scos sandala.
9. ¶ Și Boaz a spus bătrânilor și întregului popor: Voi *sunteți* martori astăzi,
că am cumpărat tot ce a fost a lui Elimelec și tot ce a fost a lui Chilion și a
lui Mahlon, din mâna lui Naomi.
10. Mai mult, pe Rut moabita, soția lui Mahlon, am cumpărat-o să fie
soția mea, pentru a ridica numele mortului peste moștenirea lui, pentru
ca numele mortului să nu fie stârpit dintre frații săi și de la poarta locului
său; voi *sunteți* martori astăzi.
11. Și toți oamenii care *au fost* la poartă, și bătrânii, au spus: *Suntem* martori.
DOMNUL să facă pe femeia care a intrat în casa ta, ca pe Rahela și ca pe
Leea, care au ridicat, amândouă, casa lui Israel, și fă *ce este* demn în Efrata
și fii faimos în Betleem;
12. Și să fie casa ta ca și casa lui Farez, pe care l-a născut Tamar lui Iuda,
din sămânța pe care DOMNUL ți-o va da din această tânără.
13. ¶ Astfel că Boaz a luat-o pe Rut, și ea a fost soția lui; și când a intrat la
ea, DOMNUL i-a dat să rămână însărcinată și a născut un fiu.
14. Și femeile i-au spus lui Naomi: Binecuvântat *fie* DOMNUL, care nu
te-a lăsat astăzi fără un răscumpărător, ca numele lui să fie faimos în Israel.
15. Și el îți va fi un restaurator al vieții *tale* și un îngrijitor al bătrâneții
tale; fiindcă nora ta, care te iubește, care îți este mai bună decât șapte fii,
l-a născut.
16. Și Naomi a luat copilul și l-a așezat pe sânul ei și i-a devenit dădacă.
17. Și vecinele ei, i-au dat nume, spunând: Un fiu i s-a născut lui Naomi și
i-au pus numele Obed, el *este* tatăl lui Isai, tatăl lui David.
18. Acestea *sunt* acum generațiile lui Farez: Farez a născut pe Hețron;
19. Și Hețron a născut pe Ram; și Ram a născut pe Aminadab;
20. Și Aminadab a născut pe Nașon; și Nașon a născut pe Salmon;
21. Și Salmon a născut pe Boaz; și Boaz a născut pe Obed;
22. Și Obed a născut pe Isai; și Isai a născut pe David.

1 Samuel

Capitolul

1 ŞI era un anumit bărbat din Ramataim-Ţofim, din muntele Efraim, şi numele lui *era* Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Ţuf, un efraimit;
2. Şi el avea două soţii; numele uneia *era* Ana şi numele celeilalte Penina; şi Penina avea copii, dar Ana nu avea copii.
3. Şi acest bărbat se urca în fiecare an, din cetatea sa, pentru a se închina şi a sacrifica DOMNULUI oştirilor la Şilo. Şi acolo *erau* cei doi fii ai lui Eli, Hofni şi Fineas, preoţii DOMNULUI.
4. Şi când era timpul ca Elcana să aducă *ofrandă*, el dădea porţii soţiei sale Penina şi la toţi fiii şi fiicele ei.
5. Dar lui Ana îi dădea o parte aleasă, pentru că o iubea pe Ana; dar DOMNUL îi închisese pântecele.
6. Şi potrivnica ei de asemenea o provoca foarte mult, pentru a o chinui, deoarece DOMNUL îi închisese pântecele.
7. Şi *aşa* făcea *Elcana* an de an; când se urca ea la casa DOMNULUI, cealaltă o provoca astfel; de aceea ea plângea şi nu mânca.
8. Atunci Elcana, soţul ei, i-a spus: Ana, de ce plângi? Şi de ce nu mănânci? Şi de ce este inima ta mâhnită? Nu *sunt* eu mai bun pentru tine decât zece fii?
9. ¶ Şi Ana s-a ridicat după ce au mâncat şi au băut la Şilo. Şi preotul Eli şedea pe un scaun lângă unul dintre uşorii templului DOMNULUI.
10. Şi ea *avea* sufletul amărât şi s-a rugat DOMNULUI şi a plâns mult.
11. Şi a făcut o promisiune şi a spus: DOAMNE al oştirilor, dacă voieşti să vezi necazul roabei tale şi să îţi aminteşti de mine şi să nu uiţi pe roaba ta, ci voieşti să dai roabei tale un copil de parte bărbătească, atunci îl voi da DOMNULUI în toate zilele vieţii lui şi briciul nu va trece pe capul lui.
12. Şi s-a întâmplat, pe când ea continua să se roage înaintea DOMNULUI, că Eli a luat seama la gura ei.
13. Şi Ana vorbea în inima ei; numai buzele i se mişcau, dar vocea nu i se auzea; de aceea Eli gândea că era beată.
14. Şi Eli i-a spus: Până când vei fi beată? Depărtează vinul tău de la tine.
15. Şi Ana a răspuns şi a zis: Nu, domnul meu, eu *sunt* o femeie cu duhul întristat; nu am băut nici vin, nici băutură tare, ci mi-am turnat sufletul înaintea DOMNULUI.
16. Nu lua pe roaba ta drept o fiică a lui Belial, pentru că din marea mea plângere şi întristare am vorbit până acum.
17. Atunci Eli a răspuns şi a zis: Du-te în pace; şi Dumnezeul lui Israel să *îţi* împlinească rugămintea care ai cerut-o de la el.
18. Şi ea a spus: Să găsească roaba ta favoare în ochii tăi. Astfel femeia a mers pe calea ei şi a mâncat şi faţa ei nu mai era *tristă*.

19. ¶ Şi ei s-au sculat devreme dimineaţa şi s-au închinat înaintea DOMNULUI şi s-au întors şi au venit la casa lor în Rama. Şi Elcana a cunoscut-o pe Ana, soţia sa; şi DOMNUL şi-a amintit de ea.
20. Şi s-a întâmplat, când s-a împlinit timpul, după ce Ana rămăsese însărcinată, că a născut un fiu şi i-a pus numele Samuel, *spunând*: Pentru că l-am cerut de la DOMNUL.
21. Şi bărbatul Elcana şi toată casa lui, s-au urcat să sacrifice DOMNULUI sacrificiul anual şi *să îşi împlinească* promisiunea.
22. Dar Ana nu s-a urcat, pentru că a spus soţului ei: *Nu voi urca* până când pruncul va fi înţărcat şi *atunci* îl voi duce să se înfăţişeze înaintea DOMNULUI şi să stea acolo pentru totdeauna.
23. Şi Elcana, soţul ei, i-a spus: Fă cum ţi se pare bine; rămâi până îl vei fi înţărcat; numai să îşi întemeieze DOMNUL cuvântul său. Astfel femeia a rămas şi şi-a alăptat fiul până l-a înţărcat.
24. Şi după ce l-a înţărcat, l-a urcat cu ea, *luând* trei tauri şi o efă de făină şi un burduf cu vin şi l-a adus în casa DOMNULUI, la Şilo; şi copilul *era* mic.
25. Şi au înjunghiat un taur; şi au adus pe băiat la Eli.
26. Şi ea a spus: O, domnul meu, *precum* sufletul tău trăieşte, domnul meu, eu *sunt* femeia care a stat lângă tine aici, rugându-se DOMNULUI.
27. Pentru acest copil m-am rugat; şi DOMNUL mi-a ascultat rugămintea pe care am cerut-o de la el.
28. De aceea l-am împrumutat şi eu DOMNULUI; atât cât va trăi, el va fi împrumutat DOMNULUI. Şi el s-a închinat DOMNULUI acolo.

Capitolul 2

ŞI Ana s-a rugat şi a spus: Mi se bucură inima în DOMNUL, cornul meu este înălţat în DOMNUL; gura mea s-a lărgit asupra duşmanilor mei, pentru că eu mă bucur în salvarea ta.
2. Nimeni *nu este* sfânt ca DOMNUL, pentru că nu *este* altul în afară de tine, nici nu *este* vreo stâncă asemenea Dumnezeului nostru.
3. Nu mai vorbiţi atât de trufaş; să *nu* iasă aroganţă din gura voastră, pentru că DOMNUL *este* un Dumnezeu al cunoaşterii şi de el sunt cântărite faptele.
4. Arcurile războinicilor *sunt* sfărâmate şi cei care se poticneau sunt încinşi cu putere.
5. *Cei care erau* sătui s-au închiriat pentru pâine; şi cei flămânzi nu mai sunt *flămânzi*; astfel încât cea stearpă a născut şapte; şi cea care are mulţi copii a slăbit.
6. DOMNUL ucide şi dă viaţă, coboară în mormânt şi ridică de acolo.
7. DOMNUL face sărac şi bogat; el coboară şi înalţă.
8. El ridică din pulbere pe cel sărac *şi* înalţă din balegă pe cerşetor, pentru a-*i* aşeza printre prinţi şi pentru a-i face să moştenească tronul gloriei, pentru că stâlpii pământului *sunt* ai DOMNULUI şi pe ei a aşezat el lumea.
9. El va păzi picioarele sfinţilor săi, iar cei stricaţi vor amuţi în întuneric; căci prin putere niciun om nu va învinge.

10. Potrivnicii DOMNULUI vor fi sfărâmați în bucăți; din cer el va tuna asupra lor; DOMNUL va judeca marginile pământului și va da putere împăratului său și va înălța cornul unsului său.
11. ¶ Și Elcana a mers la Rama, la casa lui. Și copilul servea DOMNULUI înaintea preotului Eli.
12. Și fiii lui Eli *erau* fii ai lui Belial; ei nu îl cunoșteau pe DOMNUL.
13. Și obiceiul preoților cu poporul *era că,* atunci când oferea cineva un sacrificiu, venea servitorul preotului, pe când fierbea carnea, cu un cârlig cu trei dinți pentru carne în mâna lui;
14. Și *îl* afunda în tigaie, sau în cazan, sau în căldare, sau în oală; preotul lua pentru el tot ce scotea cârligul pentru carne. Astfel făceau la Șilo tuturor israeliților care veneau acolo.
15. De asemenea, înainte ca ei să ardă grăsimea, servitorul preotului venea și spunea omului care sacrifica: Dă carne de fript pentru preot, pentru că nu va lua de la tine carne fiartă, ci crudă.
16. Și *dacă* vreunul îi spunea: Să lase să ardă acum grăsimea și *apoi* să iei *cât* îți dorește sufletul; atunci el îi răspundea: *Nu*, ci să *mi*-o dai acum și dacă nu, *o* voi lua cu forța.
17. De aceea păcatul tinerilor era foarte mare înaintea DOMNULUI, pentru că oamenii detestau ofranda DOMNULUI.
18. Dar Samuel servea înaintea DOMNULUI, *fiind* copil, încins cu un efod de in.
19. Mai mult, mama sa îi făcea o haină mică și i-*o* aducea în fiecare an, când se urca împreună cu soțul ei să aducă sacrificiul anual.
20. Și Eli i-a binecuvântat pe Elcana și pe soția lui și a spus: DOMNUL să îți dea sămânță din femeia aceasta pentru împrumutul care este împrumutat DOMNULUI. Și ei au mers la casa lor.
21. Și DOMNUL a cercetat-o pe Ana, astfel că ea a rămas însărcinată și a născut trei fii și două fiice. Și copilul Samuel creștea înaintea DOMNULUI.
22. Și Eli era foarte bătrân și a auzit tot ce făceau fiii săi față de tot Israelul; și cum se culcau cu femeile care se adunau *la* ușa tabernacolului întâlnirii.
23. Și le-a spus: De ce faceți astfel de lucruri? Pentru că aud de faptele voastre rele de la tot poporul acesta.
24. Nu, fiii mei, pentru că nu *este o* veste bună ceea ce aud; voi faceți pe poporul DOMNULUI să calce *legea*.
25. Dacă un om păcătuiește împotriva altuia, judecătorul îl va judeca; dar dacă un om păcătuiește împotriva DOMNULUI, cine se va ruga pentru el? Totuși nu au dat ascultare vocii tatălui lor, pentru că DOMNUL voia să îi ucidă.
26. Și copilul Samuel creștea în continuare și era plăcut deopotrivă DOMNULUI și oamenilor.
27. ¶ Și a venit un om al lui Dumnezeu la Eli și i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Nu m-am arătat eu în mod clar casei tatălui tău, când ei erau în Egipt în casa lui Faraon?

28. Și nu l-am ales eu dintre toate triburile lui Israel să îmi *fie* preot, ca să ofere pe altarul meu, să ardă tămâie, să poarte un efod înaintea mea? Și nu am dat eu casei tatălui tău toate ofrandele făcute prin foc ale copiilor lui Israel?
29. Pentru ce loviți cu piciorul sacrificiul meu și ofranda mea, pe care am poruncit-o *să fie* în locuința *mea*; și onorezi tu pe fiii tăi mai mult decât pe mine, îngrășându-vă cu cele mai alese dintre toate ofrandele lui Israel,poporul meu?
30. De aceea, DOMNUL Dumnezeul lui Israel spune: Am spus, într-adevăr: Casa ta și casa tatălui tău, vor umbla înaintea mea pentru totdeauna; dar acum DOMNUL spune: Departe de mine, pentru că pe cei care mă onorează îi voi onora și cei care mă disprețuiesc vor fi puțin prețuiți.
31. Iată, vin zile când voi tăia brațul tău și brațul casei tatălui tău, încât nu va fi un bătrân în casa ta.
32. Și vei vedea un dușman în locuința mea, în toată bogăția pe care Dumnezeu o va da lui Israel; și nu va fi un bătrân în casa ta pentru totdeauna.
33. Și pe acela dintre ai tăi, pe care nu îl voi stârpi de la altarul meu, va fi ca să îți mistuie ochii și să îți mâhnească sufletul; și toți urmașii casei tale vor muri în floarea vârstei lor.
34. Și pentru tine acesta *va fi* un semn, care va veni peste cei doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, vor muri amândoi într-o singură zi.
35. Și îmi voi ridica un preot credincios, care va face conform cu ceea ce este în inima mea și în mintea mea; și îi voi zidi o casă sigură; și el va umbla înaintea unsului meu pentru totdeauna.
36. Și se va întâmpla, *că* oricine va fi rămas în casa ta, va veni *și* se va ghemui înaintea lui pentru o monedă de argint și o bucățică de pâine; și va spune: Pune-mă, te rog, în vreunul dintre serviciile preoțești, ca să mănânc *și* eu o bucată de pâine.

Capitolul 3

ȘI copilul Samuel servea DOMNULUI înaintea lui Eli. Și cuvântul DOMNULUI era prețios în acele zile; viziunea nu *era* răspândită.
2. Și s-a întâmplat în acel timp, când Eli *era* culcat la locul său și ochii săi începeau să slăbească, *încât* nu putea să vadă,
3. Și înainte să se stingă candela lui Dumnezeu în templul DOMNULUI, unde era chivotul lui Dumnezeu și Samuel era culcat *să doarmă*,
4. Că DOMNUL l-a chemat pe Samuel, iar el a răspuns: Iată-mă.
5. Și a alergat la Eli și a spus: Iată-mă, căci m-ai chemat. Dar el a spus: Nu te-am chemat, culcă-te din nou. Și *Samuel* a mers și s-a culcat.
6. Și DOMNUL a chemat din nou: Samuele. Și Samuel s-a ridicat și a mers la Eli și a spus: Iată-mă; căci m-ai chemat. Dar el a răspuns: Nu te-am chemat, fiul meu, culcă-te din nou.
7. Și Samuel nu îl cunoștea încă pe DOMNUL, nici cuvântul DOMNULUI nu îi era încă revelat.
8. Și DOMNUL l-a chemat pe Samuel din nou, a treia oară. Și el s-a ridicat și a mers la Eli și a spus: Iată-mă, căci m-ai chemat. Și Eli a priceput că DOMNUL îl chemase pe băiat.

9. De aceea Eli i-a spus lui Samuel: Du-te, culcă-te; și așa să fie, dacă te cheamă, să spui: Vorbește, DOAMNE, pentru că servitorul tău ascultă. Astfel Samuel a mers și s-a culcat la locul său.
10. Și DOMNUL a venit și a stat în picioare și a chemat ca în celelalte dăți: Samuele, Samuele. Atunci Samuel a spus: Vorbește, pentru că servitorul tău ascultă.
11. ¶ Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Iată, voi face un lucru în Israel, la care vor țiui amândouă urechile oricui îl va auzi.
12. În acea zi voi împlini împotriva lui Eli toate *lucrurile* pe care le-am spus referitor la casa lui; când voi începe, voi sfârși de asemenea.
13. Fiindcă i-am spus că voi judeca pentru totdeauna casa lui pentru nelegiuirea pe care o știe, deoarece fiii săi s-au făcut nemernici și el nu i-a oprit.
14. Și de aceea am jurat casei lui Eli că nelegiuirea casei lui Eli nu va fi îndepărtată niciodată *nici* cu sacrificiu nici cu ofrandă.
15. ¶ Și Samuel a *rămas* culcat până dimineața și a deschis ușile casei DOMNULUI. Și Samuel se temea să îi arate lui Eli viziunea.
16. Atunci Eli l-a chemat pe Samuel și i-a spus: Samuele, fiul meu. Iar el a răspuns: Iată-mă.
17. Și *Eli* a spus: Care *este* lucrul pe care *DOMNUL* ți l-a spus? Te rog să nu *îl* ascunzi de mine. Așa să îți facă Dumnezeu și încă mai mult, dacă ascunzi de mine ceva din *toate* lucrurile pe care ți le-a spus.
18. Și Samuel i-a spus fiecare cuvânt și nu a ascuns nimic de el. Și *Eli* a spus: *Este* DOMNUL, să facă cum i se pare bine.
19. ¶ Și Samuel creștea și DOMNUL era cu el și nu a lăsat să cadă la pământ niciunul din cuvintele sale.
20. Și tot Israelul, de la Dan până la Beer-Șeba, a cunoscut că Samuel *era* întemeiat *să fie* profet al DOMNULUI.
21. Și DOMNUL s-a arătat din nou în Șilo, pentru că DOMNUL s-a revelat lui Samuel în Șilo, prin cuvântul DOMNULUI.

Capitolul 4

ȘI cuvântul lui Samuel a ajuns la tot Israelul. Și Israel a ieșit la bătălie împotriva filistenilor și și-au așezat tabăra lângă Eben-Ezer, iar filistenii au așezat tabăra în Afec.
2. Și filistenii s-au desfășurat împotriva lui Israel; și după ce s-a întins bătălia, Israel a fost doborât înaintea filistenilor; și ei au ucis din armata din câmp cam patru mii de bărbați.
3. Și când poporul a venit în tabără, bătrânii lui Israel au spus: De ce ne-a lovit DOMNUL astăzi înaintea filistenilor? Să ne luăm din Șilo chivotul legământului DOMNULUI, ca, atunci când vine printre noi, să ne salveze din mâna dușmanilor noștri.
4. Astfel, poporul a trimis la Șilo ca să aducă de acolo chivotul legământului DOMNULUI oștirilor care locuiește *între* heruvimi. Și cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, *erau* acolo cu chivotul legământului lui Dumnezeu.

5. Și când a venit chivotul legământului DOMNULUI în tabără, tot Israelul a strigat cu strigăt mare, încât pământul a răsunat.
6. Și când filistenii au auzit zgomotul strigătului au spus: Ce *înseamnă* zgomotul acestui strigăt mare în tabăra evreilor? Și au înțeles că venise chivotul DOMNULUI în tabără.
7. Și filistenii s-au înspăimântat, pentru că ziceau: Dumnezeu a venit în tabără. Și au spus: Vai nouă! Pentru că nu a fost un lucru ca acesta până acum.
8. Vai nouă! Cine ne va elibera din mâna acestor Dumnezei puternici? Aceștia *sunt* Dumnezeii care au lovit pe egipteni cu tot *felul* de plăgi în pustie.
9. Fiți tari și îmbărbătați-vă, filistenilor, ca să nu fiți servitori evreilor, cum v-au fost ei vouă, îmbărbătați-vă și luptați.
10. ¶ Și filistenii s-au luptat și Israel a fost bătut; și au fugit fiecare om la cortul său; și a fost un foarte mare măcel, fiindcă au căzut din Israel treizeci de mii de pedeștri.
11. Și chivotul lui Dumnezeu a fost luat; și cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, au fost uciși.
12. ¶ Și un bărbat din Beniamin a alergat din armată și a venit la Șilo în aceeași zi cu hainele sfâșiate și cu pământ pe capul său.
13. Și când a venit, iată, Eli ședea pe scaunul său, veghind înspre drum; fiindcă îi tremura inima pentru chivotul lui Dumnezeu. Și când omul a intrat în cetate și a spus *aceasta*, toată cetatea a strigat.
14. Și când Eli a auzit zgomotul strigătului, a spus: Ce *înseamnă* zgomotul acestui tumult? Și bărbatul a venit în grabă și i-a istorisit lui Eli.
15. Și Eli era în vârstă de nouăzeci și opt de ani; și ochii săi erau slabi, încât nu putea să vadă.
16. Și bărbatul i-a spus lui Eli: Eu *sunt* unul care a venit din armată și am fugit astăzi din armată. Și *Eli* a spus: Ce s-a făcut acolo, fiul meu?
17. Și mesagerul a răspuns și a zis: Israel a fugit dinaintea filistenilor și a fost de asemenea un mare măcel în popor și cei doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, sunt morți, și chivotul lui Dumnezeu este luat.
18. Și s-a întâmplat, când i-a amintit despre chivotul lui Dumnezeu, că *Eli* a căzut pe spate de pe scaunul său, lângă poartă; și și-a frânt gâtul și a murit, pentru că era om bătrân și greu. Și el judecase pe Israel patruzeci de ani.
19. ¶ Și nora lui, soția lui Fineas, era însărcinată și *aproape* să nască; și când a auzit veștile că a fost luat chivotul lui Dumnezeu și că socrul ei și soțul ei au murit, s-a încovoiat și a intrat în durerile nașterii, pentru că au apucat-o durerile.
20. Și când era pe moarte, femeile care stăteau lângă ea i-au spus: Nu te teme, pentru că ai născut un fiu. Dar ea nu a răspuns, nici nu a luat aminte.
21. Și ea a numit pe copil Icabod, spunând: Gloria s-a depărtat de Israel; din cauza chivotului lui Dumnezeu care a fost luat și din cauza socrului ei și soțului ei.
22. Și ea a spus: Gloria s-a depărtat de Israel, căci chivotul lui Dumnezeu este luat.

Capitolul

5 ŞI filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu şi l-au adus de la Eben-Ezer la Asdod.
2. După ce filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu, l-au adus în casa lui Dagon şi l-au pus lângă Dagon.
3. Şi când cei din Asdod s-au sculat devreme a doua zi, iată, Dagon *era* căzut cu faţa la pământ înaintea chivotului DOMNULUI. Şi l-au luat pe Dagon şi l-au pus din nou la locul său.
4. Şi când s-au sculat devreme a doua zi, iată, Dagon *era* căzut cu faţa la pământ înaintea chivotului DOMNULUI; şi capul lui Dagon şi amândouă palmele mâinilor sale *erau* tăiate pe prag; numai *trunchiul* lui Dagon îi rămăsese.
5. De aceea, nici preoţii lui Dagon sau oricine intră în casa lui Dagon, nu calcă pe pragul lui Dagon în Asdod până în această zi.
6. ¶ Iar mâna DOMNULUI a fost grea asupra celor din Asdod şi i-a nimicit şi i-a lovit cu tumori, Asdodul şi ţinuturile sale.
7. Şi când oamenii din Asdod au văzut că *este* aşa, au spus: Să nu rămână chivotul Dumnezeului lui Israel la noi, pentru că mâna sa este grea asupra noastră şi asupra dumnezeului nostru, Dagon.
8. De aceea au trimis şi au adunat pe toţi domnii filistenilor la ei şi au spus: Ce să facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel? Iar ei au răspuns: Să fie dus chivotul Dumnezeului lui Israel până în Gat. Şi au dus chivotul Dumnezeului lui Israel *într-acolo*.
9. Şi *aşa* a fost, după ce l-au dus acolo, *că* mâna DOMNULUI a fost împotriva cetăţii cu o foarte mare nimicire; şi a lovit pe oamenii cetăţii, deopotrivă mici şi mari şi aveau tumori în părţile lor intime.
10. ¶ De aceea au trimis chivotul lui Dumnezeu la Ecron. Şi s-a întâmplat, cum a venit chivotul lui Dumnezeu la Ecron, că ecroniţii au strigat, spunând: Au adus la noi chivotul Dumnezeului lui Israel, ca să ne ucidă pe noi şi pe poporul nostru.
11. Astfel că au trimis şi au adunat pe toţi domnii filistenilor şi au spus: Trimiteţi chivotul Dumnezeului lui Israel şi să meargă din nou la locul său, ca să nu ne ucidă, *pe noi* şi pe poporul nostru, pentru că era o nimicire de moarte în toată cetatea; mâna lui Dumnezeu era foarte grea acolo.
12. Şi oamenii care nu mureau erau loviţi cu tumori; şi strigătul cetăţii se înălţa până la cer.

Capitolul

6 ŞI chivotul DOMNULUI a fost şapte luni în ţinutul filistenilor.
2. Şi filistenii au chemat pe preoţi şi pe ghicitori, spunând: Ce să facem cu chivotul DOMNULUI? Spuneţi-ne cu ce să îl trimitem la locul său.
3. Şi ei au spus: Dacă trimiteţi chivotul Dumnezeului lui Israel, să nu îl trimiteţi gol, ci întoarceţi-i neapărat o ofrandă pentru fărădelege; atunci veţi fi vindecaţi şi veţi şti de ce nu se depărtează mâna sa de la voi.

4. Atunci ei au spus: Care *să fie* ofranda pentru fărădelege pe care
să i-o întoarcem? Iar *preoții* au răspuns: Cinci tumori de aur și cinci
șoareci de aur, *conform cu* numărul domnilor filistenilor, pentru că o
singură plagă *a fost* peste voi toți și peste domnii voștri.
5. De aceea să faceți chipurile tumorilor voastre și chipurile șoarecilor
voștri, care strică pământul, și să dați glorie Dumnezeului lui Israel; poate
că își va ușura mâna de peste voi și de peste dumnezeii voștri și de peste
pământul vostru.
6. Pentru ce vă împietriți inimile, cum și-au împietrit egiptenii și Faraon
inimile lor? După ce a lucrat minunat între ei, nu au lăsat poporul să plece?
Și ei s-au depărtat.
7. Și de aceea, faceți un car nou și luați două vaci de lapte, peste care nu
a fost *pus* jug, și înjugați vacile la car și aduceți acasă viițeii lor de la ele;
8. Și luați chivotul DOMNULUI și puneți-l în car; și puneți bijuteriile de
aur, pe care i le întoarceți ca ofrandă pentru fărădelege, într-o ladă, alături
de acesta, și trimiteți-l, ca să plece.
9. Și vedeți, dacă se va urca pe calea ținutului său la Bet-Șemeș, *atunci* el
ne-a făcut acest mare rău; dacă nu, atunci vom ști că *aceasta, care* ne-a lovit,
nu *este* mâna lui, *ci a fost* o întâmplare *ceea ce* ni s-a întâmplat.
10. ¶ Și oamenii au făcut astfel; și au luat două vaci de lapte și le-au înjugat
la car și au închis viițeii lor acasă.
11. Și au pus în car chivotul DOMNULUI și lada cu șoarecii de aur și
chipurile tumorilor lor.
12. Și vacile au luat calea dreaptă spre calea Bet-Șemeșului, *și* au mers
de-a lungul drumului mare, mugind în mers, și nu s-au abătut nici *la*
dreapta nici *la* stânga; și domnii filistenilor au mers după ele până la
granița Bet-Șemeșului.
13. ¶ Și *cei din* Bet-Șemeș secerau grâul lor în vale; și și-au ridicat ochii și
au văzut chivotul și s-au bucurat când l-au văzut.
14. Și carul a venit în câmpul lui Iosua, un bet-șemit, și a rămas acolo,
unde *era* o piatră mare; și au despicat lemnul carului și au oferit vacile ca
ofrandă arsă DOMNULUI.
15. Și leviții au coborât chivotul DOMNULUI și lada care *era* cu acesta, în care
erau bijuteriile de aur, și *le*-au pus pe piatra cea mare; și oamenii din Bet-Șemeș
au oferit ofrande arse în aceeași zi și au sacrificat sacrificii DOMNULUI.
16. Și când cei cinci domni ai filistenilor au văzut *aceasta,* s-au întors la
Ecron în aceeași zi.
17. ¶ Și acestea *sunt* tumorile de aur pe care le-au întors filistenii
DOMNULUI *ca* ofrandă pentru fărădelege: una pentru Asdod, una pentru
Gaza, una pentru Ascalon, una pentru Gat, una pentru Ecron;
18. Și șoarecii de aur, *conform cu* numărul tuturor cetăților filistenilor,
care aparțineau celor cinci domni, *deopotrivă* cetățile întărite și satele
țărănești, chiar până la *piatra cea* mare a lui Abel, pe care au pus jos chivotul
DOMNULUI; *piatră care rămâne* până în această zi în câmpul lui Iosua,
bet-șemitul.

19. ¶ Și *DOMNUL* a lovit pe oamenii din Bet-Șemeș, pentru că se uitaseră în chivotul DOMNULUI; chiar el a lovit din popor cincizeci de mii șaptezeci de bărbați; și poporul a plâns, pentru că DOMNUL lovise *pe mulți* din popor cu un mare măcel.
20. Și oamenii din Bet-Șemeș au spus: Cine este în stare să stea înaintea acestui sfânt DOMN Dumnezeu? Și la cine să se urce de la noi?
21. Și au trimis mesageri la locuitorii din Chiriat-Iearim, spunând: Filistenii au adus înapoi chivotul DOMNULUI; coborâți *și* urcați-l la voi.

Capitolul 7

ȘI oamenii din Chiriat-Iearim au venit și au urcat chivotul DOMNULUI și l-au adus în casa lui Abinadab pe deal și au sfințit pe Eleazar, fiul lui, să păzească chivotul DOMNULUI.
2. Și s-a întâmplat, că de când chivotul a rămas în Chiriat-Iearim, a trecut mult timp; fiindcă au fost douăzeci de ani; și toată casa lui Israel a plâns după DOMNUL.
3. Și Samuel a vorbit către toată casa lui Israel, spunând: Dacă vă întoarceți la DOMNUL din toată inima voastră, *atunci* scoateți dumnezeii străini și pe Astarteea din mijlocul vostru și îndreptați-vă inimile către DOMNUL și serviți-i numai lui; și el vă va elibera din mâna filistenilor.
4. Atunci copiii lui Israel au scos pe Baal și pe Astarteea și au servit numai DOMNULUI.
5. ¶ Și Samuel a spus: Adunați tot Israelul la Miţpa și eu mă voi ruga DOMNULUI pentru voi.
6. Și s-au adunat la Miţpa și au scos apă și au vărsat-*o* înaintea DOMNULUI și au postit în ziua aceea și au spus acolo: Am păcătuit împotriva DOMNULUI. Și Samuel a judecat pe copiii lui Israel în Miţpa.
7. Și când filistenii au auzit că s-au adunat copiii lui Israel la Miţpa, domnii filistenilor s-au urcat împotriva lui Israel. Și când copiii lui Israel au auzit *aceasta,* s-au temut de filisteni.
8. Și copiii lui Israel i-au spus lui Samuel: Nu înceta să strigi pentru noi către DOMNUL Dumnezeul nostru, ca să ne salveze din mâna filistenilor.
9. Și Samuel a luat un miel de lapte și *l*-a oferit *ca* ofrandă arsă în întregime DOMNULUI; și Samuel a strigat către DOMNUL pentru Israel; și DOMNUL l-a auzit.
10. Și pe când Samuel aducea ofranda arsă, filistenii s-au apropiat să lupte împotriva lui Israel. Dar DOMNUL a tunat cu un tunet puternic în ziua aceea asupra filistenilor și i-a învins; și au fost bătuți înaintea lui Israel.
11. Și bărbații lui Israel au ieșit din Miţpa și au urmărit pe filisteni și i-au lovit până *au ajuns* sub Bet-Cara.
12. ¶ Atunci Samuel a luat o piatră și a pus-*o* între Miţpa și Șen și i-a pus numele Eben-Ezer și a spus: Până aici DOMNUL ne-a ajutat.
13. Astfel filistenii au fost supuși și nu au mai venit în ținutul lui Israel; și mâna DOMNULUI a fost împotriva filistenilor în toate zilele lui Samuel.

14. Și cetățile pe care le luaseră filistenii de la Israel au fost restituite lui Israel, de la Ecron până la Gat; și ținuturile acestora Israel le-a eliberat din mâna filistenilor. Și a fost pace între Israel și amoriți.
15. ¶ Și Samuel a judecat pe Israel în toate zilele vieții sale.
16. Și mergea în fiecare an *și făcea* înconjurul între Betel și Ghilgal și Mițpa și judeca pe Israel în toate locurile acelea.
17. Și se întorcea la Rama, pentru că acolo *era* casa lui; și acolo judeca pe Israel; și a zidit acolo un altar DOMNULUI.

Capitolul 8

ȘI s-a întâmplat, când Samuel era bătrân, că a făcut pe fiii săi judecători peste Israel.
2. Și numele celui întâi născut al său era Ioel; și numele celui de-al doilea, Abiia; *ei erau* judecători în Beer-Șeba.
3. Și fiii săi nu umblau în căile lui, ci se abăteau după câștig și luau mite și perverteau judecata.
4. ¶ Atunci, toți bătrânii lui Israel s-au adunat și au venit la Samuel, la Rama.
5. Și i-au spus: Iată, tu ești bătrân și fiii tăi nu umblă în căile tale; acum, pune peste noi un împărat ca să ne judece ca pe toate națiunile.
6. Dar lucrul *acesta* nu i-a plăcut lui Samuel, când au spus: Dă-ne un împărat să ne judece. Și Samuel s-a rugat DOMNULUI.
7. Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Dă ascultare vocii poporului în tot ce îți spun ei, pentru că nu pe tine te-au lepădat ei, ci pe mine m-au lepădat, ca să nu domnesc peste ei.
8. Conform tuturor lucrărilor pe care le-au făcut din ziua în care i-am scos din Egipt până în această zi, prin aceea că m-au părăsit și au servit altor dumnezei, astfel îți fac și ție.
9. De aceea acum, dă ascultare vocii lor, dar totuși avertizează-i hotărât și arată-le felul în care împăratul va domni peste ei.
10. Și Samuel a spus toate cuvintele DOMNULUI către poporul care îi cerea un împărat.
11. Și a spus: Acesta va fi felul în care împăratul va domni peste voi: El va lua pe fiii voștri și *îi* va numi pentru el însuși, pentru carele sale și *să fie* călăreții săi; și *unii* vor alerga înaintea carelor lui.
12. Și îi va rândui căpetenii peste mii și căpetenii peste cincizeci; și *îi va pune* să are câmpul lui și să îi strângă secerișul și să îi facă uneltele de război și uneltele carelor sale.
13. Și va lua pe fiicele voastre *să fie* parfumiere și bucătărese și brutărese.
14. Și va lua câmpurile voastre și viile voastre și grădinile voastre de măslini, pe cele mai bune, *și le* va da servitorilor săi.
15. Și va lua zeciuială din semințele voastre și din viile voastre și le va da ofițerilor săi și servitorilor săi.
16. Și va lua pe servitorii voștri și pe servitoarele voastre și pe tinerii voștri cei mai frumoși și măgarii voștri și *îi* va pune la lucrul său.

17. Va lua zeciuială din oile voastre; și veți fi servitorii lui.
18. Și veți striga în acea zi din cauza împăratului vostru pe care vi-l veți fi ales; și DOMNUL nu vă va asculta în acea zi.
19. Dar totuși, poporul a refuzat să asculte de vocea lui Samuel și au spus: Nu; ci vom avea un împărat peste noi,
20. Ca să fim și noi ca toate națiunile; și împăratul nostru să ne judece și să iasă înaintea noastră și să lupte bătăliile noastre.
21. Și Samuel a ascultat toate cuvintele poporului și le-a repetat în urechile DOMNULUI.
22. Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Dă ascultare vocii lor și pune un împărat peste ei. Și Samuel a spus bărbaților lui Israel: Mergeți fiecare om la cetatea lui.

Capitolul 9

ȘI era un om din Beniamin al cărui nume *era* Chiș, fiul lui Abiel, fiul lui Țeror, fiul lui Becorat, fiul lui Afiah, un beniamit, un bărbat puternic și viteaz.
2. Și el avea un fiu, al cărui nume *era* Saul, un tânăr ales și frumos; și nu *era* printre copiii lui Israel o persoană mai frumoasă decât el; de la umerii săi în sus *el era* mai înalt decât oricine din popor.
3. ¶ Și măgărițele lui Chiș, tatăl lui Saul, se pierduseră. Și Chiș i-a spus lui Saul, fiul său: Ia acum cu tine pe unul dintre servitori și ridică-te, du-te să cauți măgărițele.
4. Și el a trecut prin muntele Efraim și a trecut prin țara Șalișa, dar nu *le*-a găsit; apoi au trecut prin țara Șaalim și nu *erau acolo*; și a trecut prin țara beniamiților dar nu *le*-a găsit.
5. *Și* când au ajuns în țara Țuf, Saul a spus servitorului său care *era* cu el: Vino și să ne întoarcem, ca nu cumva tatălui meu să nu îi mai *pese* de măgărițe și să se îngrijoreze pentru noi.
6. Și el i-a spus: Iată acum, *este* în această cetate un om al lui Dumnezeu și *el este* un bărbat demn de cinste; tot ce spune el se întâmplă; acum să mergem acolo; s-ar putea să ne arate calea pe care să mergem.
7. Atunci Saul a spus servitorului său: Dar, iată, *dacă* mergem, ce să ducem omului *acesta*? Pentru că pâinea s-a terminat din sacii noștri și nu *este* vreun dar de adus omului lui Dumnezeu; ce avem noi?
8. Și servitorul a răspuns din nou lui Saul și a zis: Iată, am aici la îndemână a patra parte dintr-un șekel de argint; *pe acesta* îl voi da omului lui Dumnezeu, ca să ne spună calea.
9. (Înainte, în Israel, când un om mergea să îl întrebe pe Dumnezeu, astfel vorbea: Veniți și să mergem la văzător, pentru că *cel care este* acum *numit* Profet înainte era numit Văzător.)
10. Atunci Saul a spus servitorului său: Bine spus; vino, să mergem. Astfel au mers la cetatea unde *era* omul lui Dumnezeu.
11. ¶ *Și* cum urcau dealul cetății, au găsit *niște* tinere servitoare ieșind să scoată apă și le-au spus: Este văzătorul aici?

12. Și ele le-au răspuns și au zis: Este, iată, *el este* înaintea voastră; grăbiți-vă acum, pentru că a venit astăzi în cetate, fiindcă poporul *aduce* un sacrificiu pe înălțime;
13. Îndată ce veți fi intrat în cetate, îl veți găsi imediat, înainte să se urce pe înălțime să mănânce, pentru că poporul nu va mânca până când nu va veni el, deoarece el binecuvântează sacrificiul; *și* după aceea mănâncă cei chemați. De aceea acum, urcați-vă, căci pe la acest timp îl veți găsi.
14. Și s-au urcat în cetate; *și* când au intrat în cetate, iată, Samuel ieșea spre ei, ca să se urce pe înălțime.
15. Și DOMNUL îi spusese la ureche lui Samuel cu o zi înainte ca Saul să vină, zicând:
16. Mâine, cam pe timpul acesta, voi trimite la tine un om din țara lui Beniamin și tu să îl ungi *să fie* căpetenie peste poporul meu Israel, ca să salveze pe poporul meu din mâna filistenilor, pentru că am privit la poporul meu, deoarece strigătul lor a ajuns până la mine.
17. Și când Samuel l-a văzut pe Saul, DOMNUL i-a spus: Iată, pe omul despre care ți-am vorbit! Acesta va domni peste poporul meu.
18. ¶ Atunci Saul s-a apropiat de Samuel la poartă și a zis: Spune-mi, te rog, unde *este* casa văzătorului.
19. Și Samuel i-a răspuns lui Saul și a zis: Eu *sunt* văzătorul; urcă-te înaintea mea pe înălțime, fiindcă veți mânca astăzi cu mine; și mâine te voi lăsa să pleci și îți voi spune tot ce *este* în inima ta.
20. Și cât despre măgărițele care s-au pierdut cu trei zile în urmă, nu te mai gândi la ele, pentru că s-au găsit. Și asupra cui *este* toată dorința lui Israel? Nu *este* asupra ta și asupra întregii case a tatălui tău?
21. Și Saul a răspuns și a zis: Nu *sunt* eu un beniamit, din cel mai mic dintre triburile lui Israel, și familia mea *este* cea mai mică dintre toate familiile tribului lui Beniamin? Pentru ce atunci îmi vorbești astfel?
22. Și Samuel l-a luat pe Saul și pe servitorul său și i-a dus în cameră și i-a pus să șadă în locul cel mai important printre cei chemați, care *erau* cam treizeci de persoane.
23. Și Samuel a spus bucătarului: Adu porția pe care ți-am dat-o, despre care ți-am spus: Pune-o lângă tine.
24. Și bucătarul a ridicat spata și *ceea* ce *era* pe ea și a pus-o înaintea lui Saul. Și *Samuel* a zis: Iată, ceea ce a fost păstrat! Pune-*o* înaintea ta, mănâncă, pentru că a fost păstrată pentru tine, pentru acest timp, de când am spus: Voi invita poporul. Și Saul a mâncat cu Samuel în acea zi.
25. Și după ce au coborât de pe înălțime în cetate, *Samuel* a vorbit îndeaproape cu Saul pe acoperișul casei.
26. Și s-au sculat devreme; și s-a întâmplat, pe când se revărsau zorile, că Samuel l-a chemat pe Saul pe acoperișul casei, spunând: Sus, ca să te trimit. Și Saul s-a sculat și au ieșit amândoi, el și Samuel, afară.
27. *Și* pe când coborau la marginea cetății, Samuel i-a spus lui Saul: Spune servitorului să treacă înaintea noastră (și el a trecut) dar tu stai pe loc un timp, ca să îți arăt cuvântul lui Dumnezeu.

Capitolul

10 ȘI Samuel a luat un potir cu untdelemn și *l*-a turnat pe capul lui și l-a sărutat și i-a spus: Nu *este* din cauză că DOMNUL te-a uns *să fii* căpetenie peste moștenirea sa?
2. Când te vei fi depărtat de la mine astăzi, vei găsi doi bărbați la mormântul Rahelei, la granița lui Beniamin, la Țelțah; și ei îți vor spune: Măgărițele pe care ai mers să le cauți s-au găsit; și, iată, tatălui tău nu îi mai pasă de măgărițe și este îngrijorat pentru voi, spunând: Ce să fac pentru fiul meu?
3. Atunci să mergi înainte de acolo și să vii la câmpia Tabor și acolo te vor întâlni trei oameni urcându-se la Dumnezeu la Betel, unul ducând trei iezi și altul ducând trei pâini și altul ducând un burduf cu vin;
4. Și te vor saluta și îți vor da două pâini, pe care le vei primi din mâinile lor.
5. După aceea vei veni la dealul lui Dumnezeu, unde *este* garnizoana filistenilor; și se va întâmpla, când vei fi intrat acolo în cetate, că vei întâlni o ceată de profeți, coborând de pe înălțime cu un psalterion și o tamburină și un fluier și o harpă, înaintea lor, și ei vor profeți;
6. Și Duhul DOMNULUI va veni peste tine și vei profeți cu ei și vei fi transformat într-un alt om.
7. Și să fie *astfel,* atunci când aceste semne ți se vor întâmpla, fă cum ți se arată ocazia, pentru că Dumnezeu *este* cu tine.
8. Și să cobori înaintea mea la Ghilgal; și, iată, voi coborî la tine, ca să ofer ofrande arse *și* să sacrific sacrificii ale ofrandelor de pace. Șapte zile să rămâi, până voi veni la tine și îți voi arăta ce să faci.
9. ¶ Și a fost *astfel*, că atunci când s-a întors ca să plece de la Samuel, Dumnezeu i-a dat altă inimă; și toate aceste semne s-au întâmplat în acea zi.
10. Și când au ajuns acolo la deal, iată, l-a întâlnit o ceată de profeți; și Duhul lui Dumnezeu a venit peste el și el profețea printre ei.
11. Și s-a întâmplat, când toți cei care îl cunoscuseră mai înainte au văzut că, iată, el profețea printre profeți, că oamenii au spus unul către altul: Ce *este* aceasta *ce* s-a întâmplat cu fiul lui Chiș? *Este* și Saul printre profeți?
12. Și unul din acel loc a răspuns și a zis: Dar cine *este* tatăl lor? De aceea a devenit un proverb: *Este* și Saul printre profeți?
13. Și, când a terminat de profețit, a ajuns pe înălțime.
14. Și unchiul lui Saul i-a spus lui și servitorului lui: Unde ați mers? Și el a spus: Să căutăm măgărițele; și când am văzut că nu *erau* nicăieri, am venit la Samuel.
15. Și unchiul lui Saul a zis: Spune-mi, te rog, ce v-a zis Samuel.
16. Și Saul i-a spus unchiului său: Ne-a zis pe față că măgărițele au fost găsite. Dar lucrul despre împărăție, despre care Samuel îi vorbise, nu i-a spus.
17. ¶ Și Samuel a chemat poporul la DOMNUL, la Mițpa;
18. Și a spus copiilor lui Israel: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Am scos pe Israel din Egipt și v-am eliberat din mâna egiptenilor și din mâna tuturor împărățiilor *și* de cei care vă oprimau;
19. Și voi ați lepădat în această zi pe Dumnezeul vostru, care el însuși v-a salvat din toate nenorocirile și necazurile voastre și i-ați spus: *Nu*, ci pune

un împărat peste noi. De aceea acum, prezentați-vă înaintea DOMNULUI
după triburile voastre și după miile voastre.
20. Și după ce Samuel a apropiat toate triburile lui Israel, tribul lui Beniamin
a fost luat.
21. După ce a apropiat tribul lui Beniamin după familiile lor, familia lui
Matri a fost luată; și Saul, fiul lui Chiș, a fost luat, și după ce l-au căutat, el
nu a putut fi găsit.
22. De aceea au întrebat pe DOMNUL mai departe, dacă omul ar
mai trebui să vină acolo. Și DOMNUL a răspuns: Iată, s-a ascuns
printre lucruri.
23. Și au alergat și l-au luat de acolo, și când a stat în mijlocul poporului,
era mai înalt decât oricare din popor, de la umerii săi în sus.
24. Și Samuel a spus întregului popor: Vedeți pe cel pe care l-a ales
DOMNUL, că nu *este* nimeni ca el în tot poporul? Și tot poporul a strigat
și a spus: Trăiască împăratul.
25. Atunci Samuel a spus poporului felul împărăției și *l*-a scris într-o carte
și a pus-o înaintea DOMNULUI. Și Samuel a dat drumul întregului popor,
fiecărui om la casa lui.
26. Și Saul a mers de asemenea acasă la Ghibea; și a mers cu el o ceată de
bărbați, ale căror inimi le atinsese Dumnezeu.
27. Dar copiii lui Belial au spus: Cum ne va salva acest om? Și l-au disprețuit
și nu i-au adus daruri. Dar el a tăcut.

Capitolul 11

ATUNCI Nahaș amonitul s-a urcat și a așezat tabăra împotriva
Iabes-Galaadului; și toți oamenii din Iabes au spus lui Nahaș: Fă
legământ cu noi și te vom servi.
2. Și Nahaș amonitul le-a răspuns: Cu această *condiție* voi încheia *un*
legământ cu voi, dacă vă scot tuturor ochiul drept și să îl pun *ca* o batjocură
asupra întregului Israel.
3. Și bătrânii Iabesului i-au spus: Dă-ne șapte zile de amânare, ca să
trimitem mesageri în toate ținuturile lui Israel; și dacă nu *este* nimeni să
ne salveze, vom ieși la tine.
4. Atunci au venit mesagerii la Ghibea lui Saul și au spus veștile în urechile
poporului; și tot poporul și-a ridicat vocea și a plâns.
5. ¶ Și, iată, Saul venea în urma cirezii de la câmp; și Saul a spus: Ce *îi*
este poporului de plânge? Și i-au spus toate veștile bărbaților din Iabes.
6. Și Duhul lui Dumnezeu a venit peste Saul când a auzit aceste vești și
mânia lui s-a aprins foarte tare.
7. Și a luat o pereche de boi și i-a despicat în bucăți și *le*-a trimis în toate
ținuturile lui Israel prin mâinile mesagerilor, spunând: Oricine nu iese
după Saul și după Samuel, astfel se va face boilor lui. Și frica DOMNULUI
a căzut asupra poporului și ei au ieșit într-un acord.
8. Și după ce i-a numărat la Bezec, copiii lui Israel erau trei sute de mii,
iar bărbații lui Iuda treizeci de mii.

9. Și au spus mesagerilor care veniseră: Astfel să spuneți bărbaților din Iabes-Galaad: Mâine, *pe când* arde soarele, veți avea ajutor. Și mesagerii au venit și au arătat *aceasta* bărbaților din Iabes; și ei s-au bucurat.
10. De aceea bărbații din Iabes au spus: Mâine vom ieși la voi și să ne faceți tot ce vi se pare bun.
11. Și a fost *astfel* a doua zi, că Saul a pus poporul în trei cete; și ei au intrat în mijlocul oștirii în garda de dimineață și au ucis pe amoniți până la arșița zilei; și s-a întâmplat, că aceia care au rămas au fost împrăștiați, astfel încât nu au rămas doi împreună dintre ei.
12. ¶ Și poporul a spus lui Samuel: Cine *este* cel care a spus: Să domnească Saul peste noi? Aduceți pe oamenii *aceia*, ca să îi dăm la moarte.
13. Și Saul a spus: Niciun om nu va fi dat la moarte în această zi, pentru că astăzi DOMNUL a lucrat salvare în Israel.
14. Atunci Samuel a spus poporului: Veniți să mergem la Ghilgal și să înnoim împărăția acolo.
15. Și tot poporul a mers la Ghilgal; și acolo au făcut pe Saul împărat înaintea DOMNULUI, în Ghilgal; și au sacrificat acolo sacrificii ale ofrandelor de pace înaintea DOMNULUI; și acolo Saul și toți bărbații lui Israel s-au bucurat foarte mult.

Capitolul 12

ȘI Samuel a spus întregului Israel: Iată, am dat ascultare vocii voastre în tot ce mi-ați spus și am pus un împărat peste voi.
2. Și acum, iată, împăratul umblă înaintea voastră; și eu sunt bătrân și încărunțit; și, iată, fiii mei *sunt* cu voi și eu am umblat înaintea voastră din copilăria mea până în această zi.
3. Iată-mă, mărturisiți împotriva mea înaintea DOMNULUI și înaintea unsului său, al cui bou l-am luat? Sau al cui măgar l-am luat? Sau pe cine am escrocat? Sau pe cine am oprimat? Sau din mâna cui am primit *vreo* mită cu care să îmi orbesc ochii? Și vă voi da înapoi.
4. Și ei au spus: Nu ne-ai escrocat, nici nu ne-ai oprimat, nici nu ai luat ceva din mâna vreunui om.
5. Iar el le-a zis: DOMNUL *este* martor împotriva voastră și unsul său *este* martor în această zi, că nu ați găsit ceva în mâna mea. Și ei au spus: El *este* martor.
6. ¶ Și Samuel a spus poporului: DOMNUL *este cel care* a rânduit pe Moise și pe Aaron și care a scos pe părinții voștri din țara Egiptului.
7. De aceea acum, stați să mă judec cu voi înaintea DOMNULUI de toate faptele drepte ale DOMNULUI, pe care vi le-a făcut el, vouă și părinților voștri.
8. Când Iacob a venit în Egipt și părinții voștri au strigat către DOMNUL, atunci DOMNUL a trimis pe Moise și pe Aaron, care au scos pe părinții voștri din Egipt și i-au făcut să locuiască în locul acesta.
9. Și când ei au uitat pe DOMNUL Dumnezeul lor, el i-a vândut în mâna lui Sisera, căpetenie a oștirii Hațorului și în mâna filistenilor și în mâna împăratului Moabului și ei au luptat împotriva lor.

10. Și ei au strigat către DOMNUL și au spus: Am păcătuit, pentru că
am părăsit pe DOMNUL și am servit Baalilor și Astarteelor; dar acum
eliberează-ne din mâna dușmanilor noștri și îți vom servi.
11. Și DOMNUL a trimis pe Ierub-Baal și pe Bedan și pe Iefta și pe Samuel
și v-a eliberat din mâna dușmanilor voștri, de fiecare parte, și voi ați locuit
în siguranță.
12. Și când ați văzut că Nahaș, împăratul copiilor lui Amon, a venit
împotriva voastră, mi-ați spus: Nu; ci un împărat să domnească peste noi;
când DOMNUL Dumnezeul vostru *era* împăratul vostru.
13. De aceea acum, iată, pe împăratul pe care l-ați ales *și* pe care l-ați dorit.
Și, iată, DOMNUL a pus un împărat peste voi.
14. Dacă vă veți teme de DOMNUL și îi veți servi și veți asculta de vocea
lui și nu vă veți răzvrăti împotriva poruncii DOMNULUI, atunci atât voi cât
și împăratul care domnește peste voi veți continua să urmați pe DOMNUL
Dumnezeul vostru;
15. Dar dacă nu veți asculta de vocea DOMNULUI, ci vă veți răzvrăti
împotriva poruncii DOMNULUI, atunci mâna DOMNULUI va fi împotriva
voastră, precum *era* împotriva părinților voștri.
16. ¶ De aceea acum, stați în picioare și vedeți acest lucru mare, pe care
îl va face DOMNUL înaintea ochilor voștri.
17. Nu *este* astăzi secerișul grâului? Eu voi striga către DOMNUL și el va
trimite tunete și ploaie; ca să pricepeți și să vedeți că stricăciunea voastră, pe
care ați făcut-*o* în ochii DOMNULUI, cerând pentru voi un împărat, *este* mare.
18. Astfel Samuel a strigat către DOMNUL; și DOMNUL a trimis tunete și
ploaie în acea zi; și tot poporul s-a temut mult de DOMNUL și de Samuel.
19. Și tot poporul a spus lui Samuel: Roagă-te pentru servitorii tăi
DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să nu murim, pentru că am adăugat la
toate păcatele noastre *acest* rău, de a cere pentru noi un împărat.
20. Și Samuel a spus poporului: Nu vă temeți; ați făcut toată această
stricăciune; numai nu vă abateți de la a-l urma pe DOMNUL, ci serviți
DOMNULUI cu toată inima voastră;
21. Și nu vă abateți, pentru că *atunci ați merge* după *lucruri* deșarte, care
nu folosesc, nici nu eliberează, pentru că acestea *sunt* deșertăciune.
22. Pentru că DOMNUL nu va uita pe poporul său, pentru numele său cel
mare; deoarece i-a plăcut DOMNULUI să vă facă poporul său.
23. Mai mult, cât despre mine, nicidecum nu voi păcătui împotriva DOMNULUI,
încetând să mă rog pentru voi; ci vă voi învăța calea cea bună și dreaptă;
24. Numai temeți-vă de DOMNUL și serviți-i în adevăr, cu toată inima
voastră; luați aminte ce *lucruri* mari a făcut cu voi!
25. Dar, dacă vă veți purta cu stricăciune, veți fi mistuiți, deopotrivă voi
și împăratul vostru.

Capitolul 13

SAUL domnea de un an *de zile*; și după ce a domnit doi ani peste
Israel,

2. Saul și-a ales trei mii *de bărbați* din Israel, *din care*: două mii erau cu
Saul în Micmaș și în muntele Betel, iar o mie erau cu Ionatan în Ghibea lui
Beniamin; și a trimis restul poporului, pe fiecare la cortul lui.
3. Și Ionatan a lovit garnizoana filistenilor care *era* în Gheba și filistenii au
auzit *despre aceasta*. Și Saul a sunat din trâmbiță prin toată țara, spunând:
Să audă evreii.
4. Și tot Israelul a auzit spunându-se *că* Saul lovise o garnizoană a
filistenilor și *că* Israel de asemenea a devenit o urâciune filistenilor. Și
poporul a fost chemat împreună, după Saul, la Ghilgal.
5. Și filistenii s-au adunat să lupte cu Israel, treizeci de mii de care și șase
mii de călăreți și o mulțime de popor ca nisipul care *este* pe țărmul mării;
și s-au urcat și și-au așezat tabăra la Micmaș, spre est de Bet-Aven.
6. Când bărbații lui Israel au văzut că erau în strâmtorare (pentru că
poporul era tulburat), atunci poporul s-a ascuns în peșteri și în tufișuri și
în stânci și pe înălțimi și în gropi.
7. Și *unii dintre* evrei au trecut Iordanul în țara lui Gad și a lui Galaad.
Cât despre Saul, el *era* încă în Ghilgal și tot poporul îl urma tremurând.
8. ¶ Și a rămas șapte zile, conform cu timpul pe care Samuel îl *rânduise*;
dar Samuel nu a venit la Ghilgal și poporul s-a împrăștiat de la el.
9. Și Saul a spus: Aduceți-mi aici o ofrandă arsă și ofrande de pace. Și a
oferit ofranda arsă.
10. Și s-a întâmplat, că imediat ce a terminat de oferit ofranda arsă, iată,
Samuel a venit; și Saul a ieșit în întâmpinare, ca să îl salute.
11. Și Samuel a spus: Ce ai făcut? Și Saul a spus: Deoarece am văzut că
poporul s-a împrăștiat de la mine și *că* tu nu ai venit în ziua rânduită și *că*
filistenii s-au adunat la Micmaș,
12. De aceea am spus: Filistenii vor coborî acum asupra mea la Ghilgal și
eu nu făcusem cerere către DOMNUL; m-am forțat de aceea și am oferit
o ofrandă arsă.
13. Și Samuel i-a spus lui Saul: Ai lucrat prostește; nu ai păzit porunca
DOMNULUI Dumnezeul tău, pe care ți-a poruncit-o, pentru că DOMNUL
ar fi întemeiat acum împărăția ta peste Israel pentru totdeauna.
14. Dar acum împărăția ta nu va dura; DOMNUL și-a căutat un om după
inima sa și DOMNUL i-a poruncit *să fie* căpetenie peste poporul său,
pentru că tu nu ai păzit *ceea* ce DOMNUL ți-a poruncit.
15. ¶ Și Samuel s-a ridicat și s-a urcat de la Ghilgal la Ghibea lui Beniamin.
Iar Saul a numărat poporul care era prezent cu el, cam șase sute de bărbați.
16. Și Saul și Ionatan, fiul său, și poporul care *era* prezent cu ei au locuit în
Ghibea lui Beniamin; și filistenii și-au așezat tabăra în Micmaș.
17. Și jefuitorii au ieșit din tabăra filistenilor în trei cete, o ceată s-a întors
spre calea *care duce la* Ofra, în țara Șual;
18. Și o altă ceată s-a întors pe calea *către* Bet-Horon; și o altă ceată s-a
întors *spre* calea *către* granița care privește spre Valea Țeboim, spre pustiu.
19. Și nu se găsea niciun fierar în toată țara lui Israel, pentru că filistenii
spuseseră: Nu cumva evreii să *își* facă săbii sau sulițe;

20. Ci toți israeliții coborau la filisteni pentru a-și ascuți fiecare fierul plugului și coasa și toporul și cazmaua.
21. Totuși aveau o piatră pentru cazmale și pentru coase și pentru furci și pentru topoare și pentru a ascuți țepușele.
22. Astfel s-a întâmplat în ziua bătăliei, că nu se găsea nici sabie nici suliță în mâna vreunuia din poporul care *era* cu Saul și cu Ionatan; dar la Saul și la Ionatan, fiul său, se găsea.
23. Și garnizoana filistenilor a ieșit la trecătoarea Micmașului.

Capitolul 14

ȘI s-a întâmplat într-o zi, că Ionatan, fiul lui Saul, a spus tânărului care îi purta armura: Vino, să trecem la garnizoana filistenilor, care *este* de cealaltă parte. Dar nu a spus tatălui său.
2. Și Saul a rămas în cea mai îndepărtată parte a Ghibei, sub un pom de rodii, care *este* în Migron; și poporul care *era* cu el era cam șase sute de bărbați.
3. Și Ahiia, fiul lui Ahitub, fratele lui Icabod, fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preotul DOMNULUI în Șilo, purta un efod. Și poporul nu știa că Ionatan era plecat.
4. Și între trecători, prin care Ionatan căuta să treacă la garnizoana filistenilor, *era* o stâncă ascuțită de o parte și o stâncă ascuțită de cealaltă parte; și numele uneia *era* Boțeț și numele celeilalte, Sene.
5. Vârful uneia *era* situat spre nord, în dreptul Micmașului, și celălalt spre sud, în dreptul Ghibei.
6. Și Ionatan a spus tânărului care îi purta armele: Vino, să trecem la garnizoana acestor necircumciși; poate că DOMNUL va lucra pentru noi, pentru că nu *este* vreo piedică pentru DOMNUL să salveze prin mulți sau prin puțini.
7. Și purtătorul său de arme i-a spus: Fă tot ce *este* în inima ta, întoarce-te; iată, eu *sunt* cu tine conform inimii tale.
8. Atunci a spus Ionatan: Iată, vom trece la *acești* oameni și ne vom arăta lor.
9. Dacă ne spun astfel: Rămâneți până venim noi la voi; atunci vom sta liniștiți în locul nostru și nu ne vom urca la ei.
10. Dar dacă ne spun astfel: Urcați la noi; atunci vom urca, pentru că DOMNUL i-a dat în mâna noastră; și aceasta *va fi* un semn pentru noi.
11. Și amândoi s-au arătat garnizoanei filistenilor; și filistenii au spus: Iată, evreii ies din găurile unde s-au ascuns.
12. Și oamenii garnizoanei au răspuns lui Ionatan și purtătorului său de arme și au spus: Urcați la noi și vă vom arăta ceva. Și Ionatan a spus purtătorului său de arme: Urcă după mine, pentru că DOMNUL i-a dat în mâna lui Israel.
13. Și Ionatan s-a urcat pe mâini și pe picioare și purtătorul său de arme după el; și ei cădeau înaintea lui Ionatan și purtătorul său de arme ucidea după el.

14. Și acest prim măcel, pe care Ionatan și purtătorul său de arme l-au făcut, a fost cam de douăzeci de oameni, pe o *întindere* cam de o jumătate de pogon de pământ, *pe care* o pereche de *boi l-ar putea ara*.
15. Și a fost un tremur în tabără, în câmp și în tot poporul; garnizoana și jefuitorii, au tremurat și ei, iar pământul s-a cutremurat; astfel a fost un foarte mare tremur.
16. ¶ Și paznicii lui Saul din Ghibea lui Beniamin au privit; și, iată, mulțimea se împrăștia și se doborau *unul pe altul*.
17. Atunci a spus Saul poporului care *era* cu el: Numărați acum și vedeți cine a plecat dintre noi. Și după ce au numărat, iată, Ionatan și purtătorul său de arme nu *erau acolo*.
18. Și Saul i-a spus lui Ahiia: Adu aici chivotul lui Dumnezeu. Căci chivotul lui Dumnezeu era în acele zile cu copiii lui Israel.
19. Și s-a întâmplat, în timp ce Saul vorbea cu preotul, că zgomotul care *era* în oștirea filistenilor continua și creștea; și Saul a spus preotului: Trage-ți mâna.
20. Și Saul și tot poporul care *era* cu el s-au adunat și au venit la bătălie; și, iată, sabia fiecărui om era împotriva semenului său: *și era* o foarte mare nimicire.
21. Mai mult, evreii *care* erau cu filistenii de mai înainte, care se urcaseră cu ei în tabără *din ținutul* dimprejur, chiar și ei *s-au întors* să fie cu israeliții care *erau* cu Saul și cu Ionatan.
22. De asemenea, toți bărbații lui Israel care se ascunseseră în muntele Efraim, *când* au auzit că filistenii au fugit, chiar și ei i-au urmărit necontenit în bătălie.
23. Astfel DOMNUL a salvat pe Israel în acea zi; și bătălia a trecut înspre Bet-Aven.
24. ¶ Și bărbații lui Israel erau tulburați în acea zi, fiindcă Saul conjurase poporul, spunând: Blestemat *fie* omul care mănâncă mâncare până seara, *până* mă voi răzbuna de dușmanii mei. Astfel că nimeni din popor nu a gustat mâncare.
25. Și toți *cei* ai țării au intrat într-o pădure și era miere pe pământ.
26. Și când poporul a intrat în pădure, iată, mierea picura; dar nimeni nu și-a dus mâna la gură, pentru că poporul s-a temut de jurământ.
27. Dar Ionatan nu auzise când tatăl său poruncise poporului cu jurământ; de aceea și-a întins capătul toiagului care *era* în mâna sa și l-a înmuiat într-un fagure de miere și și-a dus mâna la gură; și ochii i s-au luminat.
28. Atunci a răspuns unul din popor și a zis: Tatăl tău cu strictețe a poruncit poporului cu un jurământ, spunând: Blestemat *fie* omul care mănâncă *ceva* mâncare astăzi. Și poporul era obosit.
29. Atunci Ionatan a spus: Tatăl meu a tulburat țara; vedeți, vă rog, cum mi s-au luminat ochii, pentru că am gustat puțin din această miere.
30. Cu cât mai mult poporul, dacă ar fi mâncat astăzi liber din prada dușmanilor săi, pe care a găsit-*o*? Nu ar fi fost acum un mai mare măcel între filisteni?
31. Și au lovit pe filisteni în acea zi de la Micmaș până la Aialon; și poporul era foarte obosit.
32. Și poporul s-a năpustit asupra prăzii și au luat oi și boi și viței și *i*-au înjunghiat pe pământ; și poporul a mâncat cu sânge.

33. Atunci i-au spus lui Saul, spunând: Iată, poporul păcătuieşte împotriva DOMNULUI, în aceea că mănâncă cu sânge. Şi el a spus: Aţi încălcat *porunca*; rostogoliţi-mi acum o piatră mare.
34. Şi Saul a spus: Răspândiţi-vă printre popor şi spuneţi-le: Aduceţi-mi aici fiecare boul său şi fiecare oaia sa şi înjunghiaţi-*le* aici şi mâncaţi; şi nu păcătuiţi împotriva DOMNULUI, mâncând cu sânge. Şi tot poporul a adus în noaptea aceea fiecare boul său şi *i*-au înjunghiat acolo.
35. Şi Saul a zidit un altar DOMNULUI; acela a fost primul altar pe care l-a zidit el DOMNULUI.
36. ¶ Şi Saul a spus: Să coborâm după filisteni noaptea şi să îi prădăm până la lumina dimineţii; şi să nu lăsăm niciun om dintre ei. Iar ei i-au spus: Fă tot ce ţi se pare bine. Atunci preotul a zis: Să ne apropiem aici de Dumnezeu.
37. Şi Saul a cerut sfat de la Dumnezeu: Să cobor după filisteni, îi vei da în mâna lui Israel? Dar el nu i-a răspuns în acea zi.
38. Şi Saul a spus: Apropiaţi-vă aici, toţi mai marii poporului şi discerneţi şi vedeţi prin cine a fost *făcut* acest păcat astăzi.
39. Fiindcă, *precum* DOMNUL, care salvează pe Israel, trăieşte, dacă ar fi prin Ionatan, fiul meu, va muri. Dar nu *a fost* niciun om din tot poporul *care* să îi răspundă.
40. Atunci a spus către tot Israelul: Staţi voi de o parte şi eu şi Ionatan, fiul meu, de cealaltă parte. Şi poporul a spus lui Saul: Fă ce ţi se pare bine.
41. De aceea Saul a spus DOMNULUI Dumnezeul lui Israel: Dă un *sorţ* întreg. Şi Saul şi Ionatan au fost aleşi; dar poporul a scăpat.
42. Şi Saul a spus: Aruncaţi *sorţi* între mine şi Ionatan, fiul meu. Şi Ionatan a fost ales.
43. Atunci Saul i-a spus lui Ionatan: Spune-mi ce ai făcut. Şi Ionatan i-a spus şi a zis: Am gustat doar puţină miere cu capătul toiagului care *era* în mâna mea *şi,* iată, voi muri.
44. Şi Saul a răspuns: Astfel să facă Dumnezeu şi încă mai mult; fiindcă vei muri negreşit, Ionatane.
45. Şi poporul a spus lui Saul: Să moară Ionatan, care a lucrat această mare salvare în Israel? Nicidecum; *precum* DOMNUL trăieşte, niciun fir de păr din capul său nu va cădea la pământ, pentru că astăzi el a lucrat cu Dumnezeu. Astfel poporul l-a salvat pe Ionatan, încât nu a murit.
46. Şi Saul a încetat să urmărească pe filisteni; şi filistenii au mers la locul lor.
47. ¶ Astfel Saul a luat împărăţia peste Israel şi a luptat împotriva tuturor duşmanilor săi de fiecare parte, împotriva Moabului şi împotriva copiilor lui Amon şi împotriva Edomului şi împotriva împăraţilor din Ţoba şi împotriva filistenilor; şi oriunde se întorcea, *îi* chinuia.
48. Şi a adunat o oştire şi a lovit pe amaleciţi şi a eliberat pe Israel din mâinile celor care îl jefuiau.
49. Şi, fiii lui Saul au fost: Ionatan şi Işvi şi Malchişua; şi numele celor două fiice ale sale *erau acestea*: numele celei întâi născute, Merab, şi numele celei mai tinere, Mical;

50. Și numele soției lui Saul *era* Ahinoam, fiica lui Ahimaaț; și numele căpeteniei oștirii sale *era* Abner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul.
51. Și Chiș *era* tatăl lui Saul; și Ner, tatăl lui Abner, *era* fiul lui Abiel.
52. Și a fost război greu împotriva filistenilor în toate zilele lui Saul; și când Saul vedea vreun bărbat tare, sau vreun viteaz, îl lua la el.

Capitolul 15

SAMUEL de asemenea i-a spus lui Saul: DOMNUL m-a trimis să te ung împărat peste poporul său, peste Israel; de aceea acum, dă ascultare la vocea cuvintelor DOMNULUI.
2. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Îmi amintesc *ceea* ce Amalec i-a făcut lui Israel, cum l-a *pândit* pe cale, când se urca din Egipt.
3. Acum du-te și lovește pe Amalec și nimicește tot ceea ce au ei și nu îi cruța, ci omoară deopotrivă bărbat și femeie, prunc și sugar, bou și oaie, cămilă și măgar.
4. Și Saul a adunat poporul și i-a numărat în Telaim: două sute de mii de pedeștri și zece mii de bărbați din Iuda.
5. Și Saul a venit la o cetate a lui Amalec și a pus o pândă în vale.
6. Și Saul a spus cheniților: Duceți-vă, plecați, coborâți din mijlocul amaleciților, ca nu cumva să vă nimicesc cu ei, pentru că voi ați arătat bunătate tuturor copiilor lui Israel, când ei se urcau din Egipt. Astfel cheniții s-au depărtat dintre amaleciți.
7. Și Saul a lovit pe amaleciți de la Havila, *cum* vii la Șur, care *este* în fața Egiptului.
8. Și a prins viu pe Agag, împăratul amaleciților, și a nimicit în întregime tot poporul cu ascuțișul sabiei.
9. Dar Saul și poporul au cruțat pe Agag și ce era mai bun dintre oi și dintre boi și dintre vite îngrășate și miei și tot *ce era* bun și au refuzat să le nimicească în întregime; dar orice lucru nemernic și rău, pe acela l-au nimicit în întregime.
10. ¶ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Samuel, spunând:
11. Mă pocăiesc că am pus pe Saul împărat, pentru că s-a abătut de la a mă urma și nu a împlinit poruncile mele. Și aceasta a mâhnit pe Samuel; și el a strigat către DOMNUL toată noaptea.
12. Și când Samuel s-a sculat devreme ca să îl întâlnească pe Saul dimineața, i s-a spus lui Samuel, zicând: Saul a venit la Carmel și, iată, și-a înălțat un semn și s-a întors și a trecut mai departe și a coborât la Ghilgal.
13. Și Samuel a venit la Saul; și Saul i-a spus: Binecuvântat *fii* de DOMNUL; am împlinit porunca DOMNULUI.
14. Și Samuel a spus: Ce *înseamnă* atunci acest behăit de oi în urechile mele și mugetul boilor pe care îl aud?
15. Și Saul a spus: Le-au adus de la amaleciți, pentru că poporul a cruțat ce era mai bun dintre oi și dintre boi, pentru a sacrifica DOMNULUI Dumnezeul tău; și pe celelalte noi le-am nimicit în întregime.
16. Atunci Samuel i-a spus lui Saul: Stai și îți voi spune ce mi-a spus DOMNUL în această noapte. Iar el i-a spus: Spune.

17. Și Samuel a spus: Când *erai* mic înaintea ochilor tăi, nu *ai fost făcut* tu
capul triburilor lui Israel și nu DOMNUL te-a uns împărat peste Israel?
18. Și DOMNUL te-a trimis într-o călătorie și a spus: Du-te și nimicește
în întregime pe păcătoșii de amaleciți și fă bătălie împotriva lor, până vor
fi mistuiți.
19. Pentru ce atunci nu ai ascultat de vocea DOMNULUI, ci te-ai năpustit
asupra prăzii și ai făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI?
20. Și Saul i-a spus lui Samuel: Da, am ascultat de vocea DOMNULUI și am
mers pe calea pe care m-a trimis DOMNUL și am adus pe Agag, împăratul
amaleciților, și am nimicit în întregime pe amaleciți.
21. Dar poporul a luat din pradă, oi și boi, cele mai bune dintre lucruri care
trebuiau nimicite în întregime, pentru a sacrifica DOMNULUI Dumnezeul
tău în Ghilgal.
22. Și Samuel a spus: Îi fac DOMNULUI *mai mare* desfătare ofrandele arse
și sacrificiile, decât ascultarea de vocea DOMNULUI? Iată, a asculta de *el
este* mai bine decât sacrificiul, *și* a da ascultare decât grăsimea berbecilor.
23. Fiindcă răzvrătirea este *ca* păcatul vrăjitoriei și încăpățânarea *este ca*
nelegiuirea și idolatria. Pentru că ai lepădat cuvântul DOMNULUI și el
te-a lepădat ca împărat.
24. ¶ Și Saul i-a spus lui Samuel: Am păcătuit, pentru că am călcat porunca
DOMNULUI și cuvintele tale; deoarece m-am temut de popor și am făcut
ce a poruncit vocea lor.
25. Și acum, te rog, iartă păcatul meu și întoarce-te cu mine, ca să mă
închin DOMNULUI.
26. Și Samuel i-a spus lui Saul: Nu mă voi întoarce cu tine, pentru că ai
lepădat cuvântul DOMNULUI și DOMNUL te-a lepădat de la a fi împărat
peste Israel.
27. Și pe când Samuel s-a întors să plece, *Saul* l-a apucat de poala mantiei
sale și *aceasta* s-a rupt.
28. Și Samuel i-a spus: DOMNUL a rupt împărăția lui Israel de la tine în
această zi și a dat-o aproapelui tău, *care este* mai bun decât tine.
29. Și de asemenea Tăria lui Israel nu va minți, nici nu se va pocăi, pentru
că el nu *este* un om, ca să se pocăiască.
30. Atunci el a spus: Am păcătuit; *totuși* onorează-mă acum, te rog,
înaintea bătrânilor poporului meu și înaintea lui Israel și întoarce-te cu
mine, ca să mă închin DOMNULUI Dumnezeul tău.
31. Astfel Samuel s-a întors după Saul; și Saul s-a închinat DOMNULUI.
32. ¶ Atunci Samuel a spus: Aduceți la mine pe Agag, împăratul amaleciților.
Și Agag a venit la el cu *multă* delicatețe. Și Agag a spus: Într-adevăr
amărăciunea morții a trecut.
33. Iar Samuel a spus: Precum sabia ta a făcut pe femei fără copii, tot astfel
mama ta va fi fără copii printre femei. Și Samuel a tăiat pe Agag în bucăți
înaintea DOMNULUI la Ghilgal.
34. Apoi Samuel a mers la Rama; și Saul s-a urcat la casa lui în Ghibea
lui Saul.

35. Și Samuel nu a mai venit să îl vadă pe Saul până în ziua morții sale; totuși Samuel l-a jelit pe Saul; și DOMNUL s-a pocăit că l-a făcut pe Saul împărat peste Israel.

Capitolul 16

ȘI DOMNUL i-a spus lui Samuel: Cât timp vei jeli pentru Saul, văzând că l-am lepădat de la a domni peste Israel? Umple-ți cornul cu untdelemn și mergi, te voi trimite la Isai betleemitul, pentru că mi-am pregătit un împărat dintre fiii săi.

2. Și Samuel a spus: Cum să mă duc? Dacă Saul aude *aceasta*, mă va ucide. Și DOMNUL a spus: Ia o vițea cu tine și spune: Am venit să sacrific DOMNULUI.

3. Și cheamă pe Isai la sacrificiu; și eu îți voi arăta ce să faci; și să îmi ungi pe *acela* pe care ți-l voi numi.

4. Și Samuel a făcut ceea ce DOMNUL a spus și a venit la Betleem. Și bătrânii orașului au tremurat la venirea lui și au spus: Vii cu pace?

5. Și el a spus: Cu pace; Am venit să sacrific DOMNULUI; sfințiți-vă și veniți cu mine la sacrificiu. Și a sfințit pe Isai și pe fiii săi și i-a chemat la sacrificiu.

6. ¶ Și s-a întâmplat, după ce ei au venit, că s-a uitat la Eliab și a spus: Cu siguranță unsul DOMNULUI *este* înaintea *DOMNULUI*.

7. Dar DOMNUL i-a spus lui Samuel: Nu privi la înfățișarea lui, sau la înălțimea staturii lui, pentru că l-am lepădat; fiindcă DOMNUL nu *se uită* cum se uită omul, pentru că omul se uită la înfățișare, dar DOMNUL se uită la inimă.

8. Atunci Isai a chemat pe Abinadab și l-a trecut înaintea lui Samuel. Și el a spus: Nici pe acesta nu l-a ales DOMNUL.

9. Atunci Isai l-a trecut pe Șama. Și el a spus: Nici pe acesta nu l-a ales DOMNUL.

10. Din nou, Isai i-a trecut pe șapte dintre fiii săi pe dinaintea lui Samuel. Și Samuel i-a spus lui Isai: DOMNUL nu i-a ales pe aceștia.

11. Și Samuel i-a spus lui Isai: Sunt aici toți copiii *tăi*? Iar el a spus: A mai rămas cel mai tânăr și, iată, el păzește oile. Și Samuel i-a spus lui Isai: Trimite și adu-l, pentru că nu vom ședea până nu va veni el aici.

12. Și a trimis și a fost adus. Și el *era* rumen *și* cu o înfățișare de asemenea minunată și frumos la privit. Și DOMNUL a spus: Ridică-te, unge-l, pentru că acesta *este*.

13. Atunci Samuel a luat cornul cu untdelemn și l-a uns în mijlocul fraților săi; și Duhul DOMNULUI a venit peste David începând din acea zi. Astfel Samuel s-a ridicat și a mers la Rama.

14. ¶ Dar Duhul DOMNULUI s-a depărtat de la Saul și un duh rău de la DOMNUL îl tulbura.

15. Și servitorii lui Saul i-au spus: Iată acum, un duh rău de la Dumnezeu te tulbură.

16. Să poruncească acum domnul nostru servitorilor tăi, *care sunt* înaintea ta, să caute un bărbat, *care este* un iscusit cântăreț la harpă; și se va întâmpla,

când duhul cel rău de la Dumnezeu este asupra ta, că el va cânta cu mâna sa și tu vei fi bine.
17. Și Saul a spus servitorilor săi: Aduceți-mi acum un bărbat care poate cânta bine și aduceți-*l* la mine.
18. Atunci a răspuns unul dintre servitori și a spus: Iată, am văzut pe un fiu al lui Isai betleemitul, *care este* iscusit în cântare și un bărbat puternic *și* viteaz și un bărbat de război și chibzuit în *toate* lucrurile și o persoană frumoasă la vedere și DOMNUL *este* cu el.
19. De aceea Saul a trimis mesageri la Isai și a spus: Trimite-mi pe David, fiul tău, care *este* cu oile.
20. Și Isai a luat un măgar *încărcat* cu pâine și un burduf cu vin și un ied și *le*-a trimis prin David, fiul său, lui Saul.
21. Și David a venit la Saul și a stat în picioare înaintea lui; și *Saul* l-a iubit mult; și el a devenit purtătorul său de arme.
22. Și Saul a trimis la Isai, spunând: Să rămână David, te rog, înaintea mea, pentru că a găsit favoare înaintea ochilor mei.
23. Și s-a întâmplat, când duhul *rău* de la Dumnezeu era peste Saul, că David lua harpa și cânta cu mâna sa; astfel Saul era înviorat și era bine și duhul rău se depărta de la el.

Capitolul 17

ȘI filistenii și-au adunat armatele pentru bătălie și s-au adunat la Soco, care *aparține* lui Iuda, și și-au înălțat corturile între Soco și Azeca, în Efes-Damim.
2. Și Saul și bărbații lui Israel s-au strâns și și-au înălțat corturile lângă valea Elah și s-au desfășurat pentru bătălie împotriva filistenilor.
3. Și filistenii stăteau pe un munte într-o parte și Israel stătea pe un munte în cealaltă parte; și *era* o vale între ei.
4. Și a ieșit un luptător din tabăra filistenilor, pe nume Goliat, din Gat, a cărui înălțime *era* de șase coți și o palmă.
5. Și *avea* un coif de aramă pe capul său și *era* înarmat cu o haină de zale; și greutatea hainei *era* de cinci mii de șekeli de aramă.
6. Și *avea* gambiere de aramă peste *fluierele* picioarelor sale și un scut de aramă între umerii săi.
7. Și mânerul suliței sale *era* ca bârna unui țesător și capul suliței sale *cântărea* șase sute de șekeli de fier; și purtătorul scutului său mergea înaintea lui.
8. Și el a stat în picioare și a strigat către armatele lui Israel și le-a spus: De ce ați ieșit să vă desfășurați de bătălie? Nu *sunt* eu filistean și voi servitorii lui Saul? Alegeți-vă un om pentru voi și să coboare la mine.
9. Dacă este în stare să se lupte cu mine și să mă ucidă, atunci noi vom fi servitorii voștri; dar dacă îl înving și îl ucid, atunci voi să fiți servitorii noștri și să ne serviți.
10. Și filisteanul a spus: Ocărăsc armatele lui Israel în această zi; dați-mi un om, ca să ne luptăm.

11. Când Saul și tot Israelul au auzit aceste cuvinte ale filisteanului, s-au descurajat și s-au înfricoșat foarte mult.
12. ¶ Și David *era* fiul acelui efratit din Betleem-Iuda, al cărui nume *era* Isai; și el avea opt fii; și bărbatul era considerat printre oameni *ca* un bătrân în zilele lui Saul.
13. Și cei trei fii mai mari ai lui Isai au mers și l-au urmat pe Saul la bătălie; și numele celor trei fii ai săi care au mers la bătălie *erau*: Eliab, întâiul născut, și următorul după el, Abinadab, și al treilea, Șama.
14. Și David *era* cel mai tânăr și cei trei mai mari l-au urmat pe Saul.
15. Dar David a mers și s-a întors de la Saul ca să pască oile tatălui său în Betleem.
16. Și filisteanul se apropia dimineața și seara; și s-a înfățișat patruzeci de zile.
17. Și Isai i-a spus lui David, fiul său: Ia acum pentru frații tăi o efă din aceste *grâne* prăjite și aceste zece pâini și aleargă în tabără la frații tăi;
18. Și du aceste zece cașuri căpeteniei peste mie și uită-te cum se comportă frații tăi și ia un semn de la ei.
19. Și Saul și ei și toți bărbații lui Israel *erau* în valea Elah, luptându-se cu filistenii.
20. Și David s-a sculat devreme dimineață și a lăsat oile cu un păzitor și *și*-a luat *sarcina și* a mers, precum Isai îi poruncise; și a ajuns la șanț *de apărare*, în timp ce oștirea ieșea la bătălie și striga de bătălie.
21. Fiindcă israeliții și filistenii se desfășuraseră de bătălie, armată contra armată.
22. Și David și-a lăsat bagajul în mâna celui care păzea bagajele și a alergat la armată și a venit și a salutat pe frații săi.
23. Și pe când el vorbea cu ei, iată, s-a urcat din armatele filistenilor luptătorul, filisteanul din Gat, pe nume Goliat, și a vorbit cu aceleași cuvinte; și David *le*-a auzit.
24. Și toți bărbații lui Israel, când l-au văzut pe bărbatul *acela*, au fugit din fața lui și s-au temut foarte mult.
25. Și bărbații lui Israel au spus: Ați văzut pe acest bărbat care s-a urcat? Cu siguranță pentru a ocărî pe Israel s-a urcat; și *așa* va fi, *că* pe bărbatul care îl ucide, împăratul îl va îmbogăți cu mari bogății; și îi va da pe fiica sa și va face liberă casa tatălui său în Israel.
26. Și David a vorbit bărbaților care stăteau lângă el, spunând: Ce se va face omului care va ucide pe acest filistean și va îndepărta ocara de la Israel? Pentru că cine *este* acest filistean necircumcis, ca să ocărească armatele Dumnezeului cel viu?
27. Și poporul i-a răspuns în acest fel, zicând: Astfel se va face omului care îl ucide.
28. Și Eliab, fratele său cel mai mare, a auzit când el a vorbit cu bărbații *aceia*; și mânia lui Eliab s-a aprins împotriva lui David și a spus: De ce ai coborât tu aici? Și cu cine ai lăsat acele puține oi în pustie? Cunosc mândria ta și răutatea inimii tale, pentru că ai coborât să vezi bătălia.

29. Și David a spus: Ce am făcut acum? *Nu este aceasta un motiv destul de bun?*
30. Și s-a întors de la el către un altul și a vorbit la fel; și poporul i-a răspuns din nou ca întâia dată.
31. ¶ Și când cuvintele pe care le-a vorbit David au fost auzite, ei *le*-au repetat înaintea lui Saul; și el a trimis după el.
32. Și David i-a spus lui Saul: Să nu tremure inima nimănui din cauza lui; servitorul tău va merge și va lupta cu acest filistean.
33. Și Saul i-a spus lui David: Tu nu ești în stare să mergi împotriva acestui filistean ca să lupți cu el, căci nu ești *decât* un tânăr și el un bărbat de război din tinerețea lui.
34. Și David i-a spus lui Saul: Servitorul tău păzea oile tatălui său și au venit un leu și un urs și au luat un miel din turmă;
35. Și am ieșit după el și l-am lovit și *l*-am eliberat din gura lui; și, când s-a ridicat împotriva mea, *l*-am apucat de barbă și l-am lovit și l-am ucis.
36. Servitorul tău a ucis și pe leu și pe urs; și acest filistean necircumcis va fi ca unul dintre ei, pentru că a ocărât armatele Dumnezeului cel viu.
37. Și David a mai spus: DOMNUL, care m-a eliberat din laba leului și din laba ursului, el mă va elibera din mâna acestui filistean. Și Saul i-a spus lui David: Du-te și DOMNUL fie cu tine.
38. Și Saul l-a îmbrăcat pe David cu armura sa și i-a pus un coif de aramă pe cap; de asemenea l-a îmbrăcat cu o haină de zale.
39. Și David și-a încins sabia peste armura sa și a încercat să meargă, pentru că nu *le* încercase. Și David i-a spus lui Saul: Nu pot să merg cu acestea, pentru că *niciodată* nu *le*-am încercat. Și David le-a luat de pe el.
40. ¶ Și și-a luat toiagul în mână și și-a ales cinci pietre netede din pârâu și le-a pus în sacul de păstor pe care îl avea, în traistă, și praștia lui *era* în mâna lui; și s-a apropiat de filistean.
41. Și filisteanul a înaintat și s-a apropiat de David; și omul care purta scutul *mergea* înaintea lui.
42. Și când filisteanul s-a uitat și l-a văzut pe David, l-a disprețuit, pentru că era *doar* un tânăr și rumen și cu o înfățișare frumoasă.
43. Și filisteanul i-a spus lui David: *Sunt* eu câine, de vii la mine cu toiege? Și filisteanul l-a blestemat pe David pe dumnezeii săi.
44. Și filisteanul i-a spus lui David: Vino la mine și voi da carnea ta păsărilor cerului și fiarelor câmpului.
45. Atunci David a spus filisteanului: Tu vii la mine cu o sabie și cu o suliță și cu un scut; dar eu vin la tine în numele DOMNULUI oștirilor, Dumnezeul armatelor lui Israel, pe care l-ai ocărât.
46. În această zi DOMNUL te va da în mâna mea și te voi lovi și îți voi lua capul; și voi da astăzi trupurile moarte ale oștirii filistenilor păsărilor cerului și fiarelor sălbatice ale pământului; și tot pământul va cunoaște că este un Dumnezeu în Israel.
47. Și toată această adunare va cunoaște că DOMNUL salvează nu cu sabie, nici cu suliță, pentru că bătălia *este* a DOMNULUI și el vă va da în mâinile noastre.

48. ¶ Și s-a întâmplat, după ce filisteanul s-a ridicat și a înaintat și s-a apropiat să îl întâlnească pe David, că David s-a grăbit și a alergat spre armată să îl întâlnească pe filistean.
49. Și David și-a pus mâna în sac și a luat de acolo o piatră și a tras-o cu praștia; și l-a lovit pe filistean în frunte, încât piatra s-a înfipt în fruntea lui; și el a căzut cu fața la pământ.
50. Astfel David l-a învins pe filistean cu o praștie și cu o piatră și l-a lovit pe filistean și l-a ucis; dar nu *era* nicio sabie în mâna lui David.
51. De aceea David a alergat și a stat în picioare pe filistean și i-a luat sabia și i-a scos-o din teacă și l-a ucis și i-a tăiat capul cu ea. Și când filistenii au văzut că luptătorul lor era mort, au fugit.
52. Și bărbații lui Israel și ai lui Iuda s-au ridicat și au strigat și i-au urmărit pe filisteni până în vale și până la porțile Ecronului. Și răniții filistenilor au căzut pe calea spre Șaaraim, chiar până la Gat și până la Ecron.
53. Și copiii lui Israel s-au întors de la urmărirea filistenilor și le-au prădat corturile.
54. Și David a luat capul filisteanului și l-a adus la Ierusalim; dar armura sa a pus-o în cortul său.
55. Și când Saul l-a văzut pe David că iese împotriva filisteanului, a spus lui Abner, căpetenia oștirii: Abner, al cui fiu *este* tânărul acesta? Și Abner a spus: *Precum* sufletul tău trăiește, o împărate, nu pot să spun.
56. Și împăratul a spus: Întreabă al cui fiu *este* tânărul.
57. Și pe când David se întorcea de la măcelul filisteanului, Abner l-a luat și l-a adus înaintea lui Saul cu capul filisteanului în mâna lui.
58. Și Saul i-a spus: Al cui fiu *ești* tu, tinere? Și David a răspuns: Eu *sunt* fiul servitorului tău Isai betleemitul.

Capitolul 18

ȘI s-a întâmplat, după ce a terminat el de vorbit lui Saul, că sufletul lui Ionatan s-a legat de sufletul lui David, și Ionatan l-a iubit ca pe sufletul său.
2. Și Saul l-a luat în acea zi și nu l-a mai lăsat să meargă acasă la casa tatălui său.
3. Atunci Ionatan și David au făcut un legământ, pentru că îl iubea ca pe sufletul său.
4. Și Ionatan și-a dezbrăcat roba care *era* pe el și i-a dat-o lui David, și hainele sale, până și sabia sa și arcul său și brâul său.
5. Și David ieșea oriunde îl trimitea Saul *și* se purta cu înțelepciune; și Saul l-a pus peste bărbații de război și era bine primit înaintea ochilor întregului popor și de asemenea înaintea ochilor servitorilor lui Saul.
6. ¶ Și s-a întâmplat, pe când veneau ei, când se întorcea David de la măcelul filisteanului, că femeile au ieșit din toate cetățile lui Israel cântând și dansând, ca să îl întâlnească pe împăratul Saul cu tamburine, cu bucurie și cu instrumente muzicale.
7. Și femeile *își* răspundeau *una alteia* cântând și zicând: Saul a ucis miile lui, iar David zecile lui de mii.

8. Și Saul s-a înfuriat foarte tare și această spusă nu i-a plăcut, și a spus: I-au atribuit lui David zeci de mii și mie mi-au atribuit *numai* mii; și *ce* mai poate avea, decât împărăția?
9. Și Saul a privit *cu ochi răi* pe David începând din acea zi.
10. Și s-a întâmplat, a doua zi, că un duh rău de la Dumnezeu a venit peste Saul și el profețea în mijlocul casei sale; și David cânta cu mâna sa, precum alte dăți; și Saul *avea* o suliță în mână.
11. Și Saul a aruncat sulița, pentru că a spus: Voi pironi pe David chiar de perete. Și David s-a ferit dinaintea lui de două ori.
12. ¶ Și Saul s-a temut de David, pentru că DOMNUL era cu el și se depărtase de Saul.
13. De aceea Saul l-a îndepărtat de la el și l-a făcut căpetenia sa peste o mie; și el a ieșit și a intrat înaintea poporului.
14. Și David s-a purtat cu înțelepciune în toate căile sale; și DOMNUL *era* cu el.
15. De aceea când Saul a văzut că se purta foarte înțelept, s-a temut de el.
16. Dar tot Israelul și Iuda iubeau pe David, pentru că ieșea și intra înaintea lor.
17. Și Saul i-a spus lui David: Iată, pe Merab, fiica mea cea mai mare; pe ea ți-o voi da de soție; numai fii viteaz pentru mine și luptă bătăliile DOMNULUI. Fiindcă Saul spunea: Să nu fie mâna mea asupra lui, ci mâna filistenilor să fie asupra lui.
18. Și David i-a spus lui Saul: Cine *sunt* eu? Și ce *este* viața mea, *sau* familia tatălui meu în Israel, ca să fiu ginere împăratului?
19. Dar s-a întâmplat la timpul când Merab, fiica lui Saul, trebuia să fie dată lui David, că ea a fost dată lui Adriel din Mehola de soție.
20. Și Mical, fiica lui Saul, îl iubea pe David; și i-au spus lui Saul și lucrul *acesta* i-a plăcut.
21. Și Saul a spus: I-o voi da, ca ea să îi fie o cursă și ca mâna filistenilor să fie asupra lui. De aceea Saul i-a spus lui David: Astăzi îmi vei fi ginere *prin una din* cele două.
22. Și Saul a poruncit servitorilor săi, *spunând*: Vorbiți îndeaproape cu David în secret și spuneți: Iată, împăratul găsește plăcere în tine și toți servitorii săi te iubesc; de aceea acum, fii ginerele împăratului.
23. Și servitorii lui Saul au vorbit aceste cuvinte la urechile lui David. Și David a spus: Vi se pare un *lucru* ușor să fii ginerele împăratului, văzând că eu *sunt* un om sărac și puțin prețuit?
24. Și servitorii lui Saul i-au spus, zicând: În acest fel a vorbit David.
25. Și Saul a spus: Astfel să îi spuneți lui David: Împăratul nu dorește zestre, ci o sută de prepuțuri ale filistenilor, ca să fie răzbunat de dușmanii împăratului. Dar Saul gândea să îl facă pe David să cadă prin mâna filistenilor.
26. Și după ce servitorii săi au spus lui David aceste cuvinte, a plăcut mult lui David să fie ginerele împăratului; și zilele nu trecuseră.
27. De aceea David s-a ridicat și a mers, el și oamenii săi, și a ucis dintre filisteni două sute de bărbați; și David a adus prepuțurile lor și le-a dat împăratului în număr deplin, ca să fie ginerele împăratului. Și Saul i-a dat pe Mical, fiica sa, de soție.

28. Și Saul a văzut și a știut că DOMNUL *era* cu David și *că* Mical, fiica lui Saul, îl iubea.
29. Și Saul s-a temut și mai mult de David; și Saul a devenit continuu dușmanul lui David.
30. Atunci prinții filistenilor au ieșit *să prade*; și s-a întâmplat, după ce ei au ieșit, *că* David se purta mai înțelept decât toți servitorii lui Saul, astfel încât numele său era foarte prețuit.

Capitolul 19

ȘI Saul i-a vorbit lui Ionatan, fiul său, și tuturor servitorilor săi, să îl ucidă pe David.
2. Dar Ionatan, fiul lui Saul, a găsit multă plăcere în David; și Ionatan i-a spus lui David, zicând: Saul, tatăl meu, caută să te ucidă; de aceea acum, te rog, ia seama la tine însuți până dimineața și rămâi într-un *loc* tainic și ascunde-te;
3. Și eu voi ieși și voi sta lângă tatăl meu în câmpul unde *vei fi* tu și voi vorbi îndeaproape cu tatăl meu despre tine; și ceea ce voi vedea aceea îți voi spune.
4. Și Ionatan a vorbit bine de David lui Saul, tatăl său, și i-a spus: Să nu păcătuiască împăratul împotriva servitorului său, împotriva lui David, pentru că el nu a păcătuit împotriva ta și pentru că lucrările sale *au fost* foarte bune față de tine;
5. Fiindcă și-a pus viața în joc și a ucis pe filistean și DOMNUL a lucrat o mare salvare pentru tot Israelul; tu ai văzut *aceasta și* te-ai bucurat; pentru ce atunci voiești să păcătuiești împotriva unui sânge nevinovat, să ucizi fără motiv pe David?
6. Și Saul a dat ascultare vocii lui Ionatan; și Saul a jurat: *Precum* DOMNUL trăiește, el nu va fi ucis.
7. Și Ionatan l-a chemat pe David și Ionatan i-a arătat toate aceste lucruri. Și Ionatan l-a adus pe David la Saul și el a fost înaintea lui ca înainte.
8. ¶ Și din nou a fost război; și David a ieșit și a luptat cu filistenii și i-a ucis cu un mare măcel; și ei au fugit dinaintea lui.
9. Și duhul rău de la DOMNUL a fost asupra lui Saul, precum ședea în casă cu sulița sa în mână; și David cânta cu mâna *lui*.
10. Și Saul a căutat să pironească pe David de perete cu sulița; dar el s-a ferit din fața lui Saul și *acesta* a lovit cu sulița în perete; și David a fugit și a scăpat în noaptea aceea.
11. ¶ Saul de asemenea a trimis mesageri la casa lui David, să îl pândească și să îl ucidă dimineața; și Mical, soția lui David, i-a spus, zicând: Dacă nu îți vei salva viața la noapte, mâine vei fi ucis.
12. Astfel Mical l-a coborât pe David pe fereastră; și el a mers și a fugit și a scăpat.
13. Și Mical a luat un chip și *l*-a pus în pat și a pus o pernă *din păr* de capră la capul său și *l*-a acoperit cu o pânză.
14. Și, când a trimis Saul mesageri să îl ia pe David, ea a spus: *Este* bolnav.

15. Și Saul a trimis din nou pe mesageri să îl vadă pe David, spunând: Aduceți-l în pat, la mine, ca să îl ucid.
16. Și când mesagerii au intrat, iată, în pat *era* un chip, cu o pernă *din păr* de capră la capul lui.
17. Și Saul i-a spus lui Mical: De ce m-ai înșelat astfel și ai trimis departe pe dușmanul meu, încât a scăpat? Și Mical i-a răspuns lui Saul: El mi-a spus: Lasă-mă să merg; De ce să te ucid?
18. ¶ Astfel David a fugit și a scăpat și a venit la Samuel la Rama și i-a spus tot ce îi făcuse Saul. Și el și Samuel au mers și au locuit în Naiot.
19. Și i s-a spus lui Saul, zicând: Iată, David *este* la Naiot în Rama.
20. Și Saul a trimis mesageri să îl ia pe David; și când ei au văzut ceata de profeți *care* profețeau și pe Samuel stând *ca* rânduit peste ei, Duhul lui Dumnezeu a venit asupra mesagerilor lui Saul și au profețit și ei.
21. Și când i s-a spus lui Saul, el a trimis alți mesageri și au profețit la fel. Și Saul a trimis mesageri din nou, a treia oară, și ei au profețit de asemenea.
22. Atunci a mers și el la Rama; și a ajuns la o fântână mare care *este* în Secu; și a întrebat și a spus: Unde *sunt* Samuel și David? Și *unul* a spus: Iată, *ei sunt* la Naiot, în Rama.
23. Și a mers acolo la Naiot, în Rama; și Duhul lui Dumnezeu a venit și peste el și el a mers înainte și a profețit, până a ajuns la Naiot, în Rama.
24. Și de asemenea s-a dezbrăcat de haine și a profețit înaintea lui Samuel în același fel și s-a întins pe jos gol toată ziua aceea și toată noaptea aceea. De aceea se spune: *Este* și Saul printre profeți?

Capitolul 20

ȘI David a fugit din Naiot, din Rama, și a venit și a spus înaintea lui Ionatan: Ce am făcut? Care *este* nelegiuirea mea? Și care *este* păcatul meu înaintea tatălui tău, încât el îmi caută viața?
2. Și *Ionatan* i-a spus: Nicidecum; nu vei muri; Iată, tatăl meu nu va face niciun *lucru* mare sau mic fără să mi-l arate; și pentru ce ar ascunde tatăl meu acest lucru de mine? Nu *este așa*.
3. Și David a jurat din nou și a spus: Tatăl tău știe într-adevăr că am găsit favoare în ochii tăi; și spune: Să nu știe Ionatan aceasta, ca nu cumva să se mâhnească; Dar cu adevărat, *precum* DOMNUL trăiește și *precum* sufletul tău trăiește, nu *este* decât un pas între mine și moarte.
4. Atunci Ionatan i-a spus lui David: Orice dorește sufletul tău, voi face pentru tine.
5. Și David i-a spus lui Ionatan: Iată, mâine *este* lună nouă și nu trebuie să lipsesc de la a ședea cu împăratul la masă; dar tu lasă-mă să merg să mă ascund în câmp până în a treia *zi* seara.
6. Dacă îi voi lipsi cât de cât tatălui tău, atunci spune: David mi-a cerut insistent să alerge până la Betleem, cetatea sa, pentru că *acolo este* un sacrificiu anual pentru toată familia.
7. Dacă el spune astfel: *Este* bine; servitorul tău va avea pace; dar dacă se va înfuria, *atunci* fii sigur că răul este hotărât de el.

8. De aceea să te porți cu bunătate cu servitorul tău, pentru că ai adus pe servitorul tău într-un legământ al DOMNULUI cu tine; totuși, dacă este nelegiuire în mine, ucide-mă tu însuți, pentru că de ce m-ai aduce la tatăl tău?
9. ¶ Și Ionatan a spus: Departe fie aceasta de tine; dacă aș fi știut într-adevăr că răul este hotărât de tatăl meu să vină asupra ta, nu ți-aș fi spus?
10. Atunci David i-a spus lui Ionatan: Cine îmi va spune? Sau *dacă* tatăl tău îți va răspunde cu asprime?
11. Și Ionatan i-a spus lui David: Vino și să mergem în câmp. Și au ieșit amândoi în câmp.
12. Și Ionatan i-a spus lui David: DOMNUL Dumnezeul lui Israel, când voi încerca pe tatăl meu mâine pe timpul *acesta*, *sau* poimâine, și, iată, dacă *este* bun față de David și nu voi trimite la tine și nu îți voi arăta,
13. DOMNUL să facă astfel și mult mai mult lui Ionatan; dar dacă îi place tatălui meu *să* îți *facă* rău, îți voi arăta și te voi trimite, ca să mergi în pace; și DOMNUL fie cu tine, cum a fost cu tatăl meu.
14. Și nu numai cât voi mai trăi să îmi arăți bunătatea DOMNULUI, ca să nu mor,
15. Ci *de asemenea* să nu stârpești niciodată bunătatea ta de la casa mea; nu, nici după ce DOMNUL va stârpi pe fiecare din dușmanii lui David, de pe fața pământului.
16. Astfel Ionatan a făcut *un legământ* cu casa lui David, *spunând*: Să ceară DOMNUL *aceasta* din mâna dușmanilor lui David.
17. Și Ionatan l-a făcut pe David să jure din nou, deoarece îl iubea, pentru că îl iubea precum își iubea propriul suflet.
18. Atunci Ionatan i-a spus lui David: Mâine *este* lună nouă; și lipsa ta va fi observată, pentru că scaunul tău va fi gol.
19. Și *după ce* vei sta trei zile, să cobori repede și să vii la locul unde te-ai ascuns în ziua acelei întâmplări *și* să rămâi lângă piatra Ezel.
20. Și voi trage trei săgeți lângă *aceasta*, ca și când aș trage la țintă.
21. Și, iată, voi trimite un băiat, *spunând*: Du-te, găsește săgețile. Dacă spun clar băiatului: Iată, săgețile *sunt* în această parte a ta, ia-le; atunci vino, pentru că *este* pace pentru tine și nicio vătămare, *precum* DOMNUL trăiește.
22. Dar, dacă spun astfel tânărului: Iată, săgețile *sunt* dincolo de tine; mergi pe calea ta, pentru că DOMNUL te-a trimis.
23. Și *referitor* la *acest* lucru despre care am vorbit eu și cu tine, iată, DOMNUL *este* între tine și mine pentru totdeauna.
24. ¶ Astfel David s-a ascuns în câmp; și luna nouă a venit, *iar* împăratul s-a așezat să mănânce mâncare.
25. Și împăratul a șezut pe scaunul său, ca în alte dăți, pe un scaun de lângă perete; și Ionatan s-a ridicat și Abner a șezut lângă Saul și locul lui David era gol.
26. Totuși Saul nu a vorbit nimic în acea zi, pentru că se gândea: I s-a întâmplat ceva, el nu *este* curat; cu siguranță nu *este* curat.

27. Și s-a întâmplat a doua zi, a doua *zi* a lunii, că locul lui David era gol; și Saul a spus fiului său, Ionatan: De ce nu a venit fiul lui Isai să mănânce, nici ieri, nici astăzi?
28. Și Ionatan a răspuns lui Saul: David mi-a cerut insistent *să meargă* la Betleem;
29. Și a spus: Lasă-mă să merg, te rog, pentru că avem un sacrificiu al familiei în cetate; și fratele meu, el mi-a poruncit *să fiu acolo;* și acum, dacă am găsit favoare în ochii tăi, lasă-mă să plec, te rog, și să văd pe frații mei. De aceea nu vine la masa împăratului.
30. Atunci mânia lui Saul s-a aprins împotriva lui Ionatan și i-a spus: Tu, fiu de *femeie* perversă *și* răzvrătită, nu știu eu că ți-ai ales pe fiul lui Isai spre rușinea ta și spre rușinea goliciunii mamei tale?
31. Fiindcă atât cât fiul lui Isai trăiește pe pământ, tu nu vei fi întemeiat, nici *tu, nici* împărăția ta. De aceea acum, trimite și adu-l la mine, pentru că negreșit va muri.
32. Și Ionatan i-a răspuns tatălui său Saul și i-a zis: Pentru ce să fie ucis? Ce a făcut?
33. Și Saul a aruncat o suliță spre el ca să îl lovească; prin aceasta Ionatan a cunoscut că este hotărât de tatăl său să ucidă pe David.
34. Astfel Ionatan s-a ridicat de la masă în mânie înverșunată și nu a mâncat pâine în a doua zi a lunii, pentru că era mâhnit pentru David, deoarece tatăl său îi făcuse rușine.
35. ¶ Și s-a întâmplat dimineața, că Ionatan a ieșit la câmp la timpul rânduit cu David și un băiețel *a ieșit* cu el.
36. Și a spus băiatului său: Aleargă, găsește acum săgețile pe care le trag. *Și* pe când a alergat băiatul, el a tras o săgeată dincolo de el.
37. Și când băiatul a ajuns la locul săgeții pe care o trăsese Ionatan, Ionatan a strigat după băiat și a spus: Nu *este* săgeata dincolo de tine?
38. Și Ionatan a strigat după băiat: Iute, grăbește, nu sta. Și băiatul lui Ionatan a adunat săgețile și a venit la stăpânul său.
39. Dar băiatul nu știa nimic; numai Ionatan și David cunoșteau lucrul *acesta*.
40. Și Ionatan a dat armele sale băiatului său și i-a spus: Du-te, du-*le* în cetate.
41. *Și* imediat ce băiatul a plecat, David s-a ridicat dintr-*un loc* dinspre sud și a căzut cu fața la pământ și s-a plecat de trei ori; și s-au sărutat unul pe altul și au plâns unul cu altul, până când David l-a întrecut.
42. Și Ionatan i-a spus lui David: Du-te în pace, pentru că am jurat amândoi în numele DOMNULUI, spunând: DOMNUL să fie între mine și tine și între sămânța mea și sămânța ta pentru totdeauna. Și s-a ridicat și a plecat; și Ionatan a mers în cetate.

Capitolul 21

ATUNCI David a venit la Nob, la preotul Ahimelec; și Ahimelec s-a îngrozit la întâlnirea cu David și i-a spus: De ce *ești* singur și niciun om cu tine?

2. Și David i-a spus preotului Ahimelec: Împăratul mi-a poruncit un lucru și mi-a spus: Să nu știe niciun om despre lucrul pentru care te trimit și ce ți-am poruncit; și am rânduit pe servitorii *mei* în cutare și cutare loc.
3. De aceea acum, ce ai la îndemână? Dă-*mi* cinci pâini în mâna mea, sau ce se găsește.
4. Și preotul a răspuns lui David și a zis: Nu *am* pâine obișnuită la îndemână, dar este pâine sfântă, numai dacă tinerii s-au abținut de la femei.
5. Și David i-a răspuns preotului și i-a zis: Cu adevărat femeile *au fost* ținute *departe* de noi în aceste trei zile, de când am ieșit, și vasele tinerilor sunt sfinte și *pâinea este* într-un fel obișnuită; da, chiar dacă ar fi sfințită astăzi în vas.
6. Astfel preotul i-a dat *pâinea* sfințită, pentru că nu era acolo altă pâine decât pâinile punerii înainte, care au fost luate dinaintea DOMNULUI, pentru a pune pâine fierbinte în ziua când au fost luate.
7. Și un anumit om dintre servitorii lui Saul *era* acolo în acea zi, închis înaintea DOMNULUI; și numele lui *era* Doeg, un edomit, căpetenia păstorilor lui Saul.
8. Și David i-a spus lui Ahimelec: Și nu ai aici la îndemână o suliță sau o sabie? Fiindcă nu mi-am adus nici sabia, nici armele cu mine, deoarece treaba împăratului cerea grabă.
9. Și preotul i-a spus: Sabia lui Goliat filisteanul, pe care l-ai ucis în valea Elah; iată, *este* aici, învelită într-o pânză în spatele efodului, dacă dorești să o iei, ia-*o*, pentru că nu *este* alta aici decât aceasta. Și David a spus: Nu *este* alta ca ea, dă-mi-o.
10. ¶ Și David s-a ridicat și a fugit în acea zi de frica lui Saul și a mers la Achiș, împăratul Gatului.
11. Și servitorii lui Achiș i-au spus: Nu *este* acesta David, împăratul țării? Nu au cântat una alteia despre el în dansuri, spunând: Saul a ucis miile lui și David zecile lui de mii?
12. Și David a pus aceste cuvinte la inimă și s-a temut foarte mult de Achiș, împăratul Gatului.
13. Și și-a schimbat purtarea înaintea lor și s-a prefăcut nebun în mâinile lor și zgâria ușile porții și lăsa să îi curgă scuipatul pe barbă.
14. Atunci Achiș a spus servitorilor săi: Iată, vedeți că omul este nebun, pentru ce *atunci* l-ați adus la mine?
15. Am eu nevoie de oameni nebuni, că ați adus pe *acesta* să facă pe nebunul în prezența mea? Să intre *acesta* în casa mea?

Capitolul 22

DE aceea David a plecat de acolo și a scăpat în peștera Adulam; și când frații săi și toată casa tatălui său au auzit, au coborât acolo la el.
2. Și toți cei strâmtorați și toți datornicii și toți nemulțumiții s-au adunat la el; și el a devenit căpetenie peste ei; și erau cu el cam patru sute de bărbați.

3. Și David a plecat de acolo la Mițpa, în Moab; și a spus împăratului Moabului: Lasă pe tatăl meu și pe mama mea, te rog, să vină *și să stea* cu voi, până când voi ști ce va face Dumnezeu pentru mine.
4. Și i-a adus înaintea împăratului Moabului; și ei au locuit cu el cât timp a fost David în fortăreață.
5. Și profetul Gad i-a spus lui David: Nu rămâne în fortăreață; depărtează-te și du-te în țara lui Iuda. Atunci David s-a depărtat și a intrat în pădurea Heret.
6. ¶ Când Saul a auzit că David a fost descoperit, *el* și oamenii care *erau* cu el (acum, Saul stătea în Ghibea sub un copac în Rama, având sulița sa în mână și toți servitorii săi stăteau în picioare lângă el).
7. Atunci Saul a spus servitorilor săi care stăteau în picioare lângă el: Ascultați acum, voi beniamiților; vă va da fiul lui Isai fiecăruia dintre voi câmpuri și vii *și* vă va face el căpetenii peste mii și căpetenii peste sute,
8. Încât ați uneltit toți împotriva mea și *nu este* nimeni care să îmi arate că fiul meu a făcut o alianță cu fiul lui Isai și nu este nimeni dintre voi căruia să îi pară rău pentru mine, sau să îmi arate că fiul meu a stârnit pe servitorul meu împotriva mea, ca să pândească *împotriva mea*, ca în această zi?
9. Atunci a răspuns Doeg edomitul, care era pus peste servitorii lui Saul și a spus: Am văzut pe fiul lui Isai venind la Nob, la Ahimelec, fiul lui Ahitub.
10. Și acesta a întrebat pe DOMNUL pentru el și i-a dat merinde și i-a dat sabia lui Goliat, filisteanul.
11. Atunci împăratul a trimis să îl cheme pe preotul Ahimelec, fiul lui Ahitub, și pe toată casa tatălui său, pe preoții care *erau* în Nob; și ei au venit toți la împărat.
12. Și Saul a spus: Ascultă acum, tu, fiu al lui Ahitub. Și el a răspuns: Iată-mă, domnul meu.
13. Și Saul i-a spus: De ce ați uneltit împotriva mea, tu și fiul lui Isai, în aceea că i-ai dat pâine și o sabie și ai întrebat pe Dumnezeu pentru el, ca să se ridice împotriva mea, ca să pândească *împotriva mea*, ca în această zi?
14. Atunci Ahimelec a răspuns împăratului și a zis: Și cine *este atât* de credincios printre toți servitorii tăi ca David, care este ginerele împăratului și merge la chemarea ta și este demn de cinste în casa ta?
15. Am început eu atunci să întreb pe Dumnezeu pentru el? Departe de mine; să nu impute împăratul *vreun* lucru servitorului său, *nici* întregii case a tatălui meu, fiindcă servitorul tău nu a știut nimic din toate acestea, mic sau mare.
16. Și împăratul i-a spus: Vei muri negreșit, Ahimelec, tu și toată casa tatălui tău.
17. Și împăratul a spus alergătorilor care stăteau în picioare lângă el: Întoarceți-vă și ucideți pe preoții DOMNULUI, pentru că și mâna lor *este* cu David și pentru că au știut când a fugit și nu mi-au arătat aceasta. Dar servitorii împăratului au refuzat să întindă mâna ca să cadă asupra preoților DOMNULUI.

18. Și împăratul i-a spus lui Doeg: Întoarce-te și aruncă-te asupra preoților.
Și Doeg edomitul s-a întors și s-a aruncat asupra preoților și a ucis în acea
zi optzeci și cinci de persoane care purtau un efod de in.
19. Și *Saul* a lovit Nob, cetatea preoților, cu ascuțișul sabiei, deopotrivă
bărbați și femei, copii și sugari și boi și măgari și oi, cu ascuțișul sabiei.
20. ¶ Și unul dintre fiii lui Ahimelec, fiul lui Ahitub, numit Abiatar, a
scăpat și a fugit după David.
21. Și Abiatar i-a arătat lui David că Saul a ucis pe preoții DOMNULUI.
22. Și David i-a spus lui Abiatar: Am știut *aceasta* în acea zi, când Doeg
edomitul *era* acolo, că va spune cu siguranță lui Saul; eu am cauzat *moartea*
tuturor persoanelor din casa tatălui tău.
23. Rămâi cu mine, nu te teme, pentru că cel care caută viața mea caută
și viața ta; dar cu mine *vei fi* în siguranță.

Capitolul 23

ATUNCI i-au spus lui David, zicând: Iată, filistenii luptă
împotriva Cheilei și jefuiesc ariile.
2. De aceea David a întrebat pe DOMNUL, spunând: Să merg și să lovesc
pe acești filisteni? Și DOMNUL i-a spus lui David: Du-te și lovește pe
filisteni și salvează Cheila.
3. Și oamenii lui David i-au spus: Iată, ne temem aici, în Iuda; cu cât mai
mult dacă mergem la Cheila împotriva armatelor filistenilor?
4. Atunci David a întrebat pe DOMNUL din nou. Și DOMNUL i-a
răspuns și a zis: Ridică-te, coboară la Cheila, pentru că voi da pe filisteni
în mâna ta.
5. Astfel David și oamenii săi au mers la Cheila și au luptat cu filistenii
și le-au adus vitele și i-a lovit cu un mare măcel. Astfel David i-a salvat pe
locuitorii Cheilei.
6. Și s-a întâmplat, când Abiatar, fiul lui Ahimelec, a fugit la David la Cheila,
că a coborât *cu* un efod în mâna sa.
7. ¶ Și i s-a spus lui Saul că David a venit la Cheila. Și Saul a spus:
Dumnezeu l-a dat în mâna mea, pentru că este închis, intrând într-un
oraș care are porți și drugi.
8. Și Saul a chemat tot poporul la război, să coboare la Cheila, să asedieze
pe David și pe oamenii săi.
9. Și David a cunoscut că Saul lucra în ascuns ticăloșie împotriva lui; și
a spus preotului Abiatar: Adu aici efodul.
10. Atunci David a spus: DOAMNE, Dumnezeul lui Israel, servitorul
tău a auzit că Saul caută să vină la Cheila să nimicească cetatea din
cauza mea.
11. Mă vor da oamenii din Cheila în mâna lui? Va coborî Saul, precum
a auzit servitorul tău? DOAMNE, Dumnezeul lui Israel, te implor, spune
servitorului tău. Și DOMNUL a spus: Va coborî.
12. Atunci David a spus: Mă vor da oamenii din Cheila pe mine și pe
oamenii mei în mâna lui Saul? Și DOMNUL a spus: *Te* vor da.

13. Atunci David și oamenii săi, *care erau* cam șase sute, s-au ridicat și au ieșit din Cheila și au mers unde au putut. Și i s-a spus lui Saul că David a scăpat din Cheila; și el a încetat să înainteze.
14. ¶ Și David a locuit în pustie, în fortărețe, și a rămas pe un munte în pustia Zif. Și Saul îl căuta în fiecare zi, dar Dumnezeu nu l-a dat în mâna lui.
15. Și David a văzut că Saul a ieșit să îi caute viața; și David *era* în pustia Zif, într-o pădure.
16. Și Ionatan, fiul lui Saul, s-a ridicat și a mers la David în pădure și i-a întărit mâna în Dumnezeu.
17. Și i-a spus: Nu te teme, pentru că mâna lui Saul, tatăl meu, nu te va găsi; și tu vei fi împărat peste Israel; și eu voi fi al doilea după tine; și aceasta chiar și Saul, tatăl meu, *o* știe.
18. Și cei doi au făcut un legământ înaintea DOMNULUI; și David a rămas în pădure, iar Ionatan a plecat la casa lui.
19. ¶ Atunci s-au urcat zifiții la Saul în Ghibea, spunând: Nu se ascunde David cu noi în fortărețe în pădure, pe dealul Hachila, care *este* la sud de Ieșimon?
20. De aceea acum, o împărate, coboară conform cu toată dorința sufletului tău de a coborî și partea noastră *va fi* să îl predăm în mâna împăratului.
21. Și Saul a spus: Binecuvântați *fiți* voi de DOMNUL, pentru că aveți milă de mine.
22. Mergeți, vă rog, mai pregătiți-vă și aflați și vedeți unde este locul lui, pe unde obișnuiește să meargă *și* cine l-a văzut acolo, pentru că mi s-a spus *că* se poartă foarte viclean.
23. Vedeți de aceea și cunoașteți toate locurile lui de pândă unde se ascunde și întoarceți-vă la mine cu *ceva* sigur și eu voi merge cu voi; și se va întâmpla, dacă este în țară, că îl voi căuta prin toate miile lui Iuda.
24. Și s-au ridicat și au mers la Zif, înaintea lui Saul; dar David și oamenii săi *erau* în pustia Maon, în câmpia de la sud de Ieșimon.
25. Și Saul și oamenii săi au mers să *îl* caute. Și i-au spus lui David; de aceea el a coborât de pe stâncă și a rămas în pustia Maon. Și când Saul a auzit *aceasta,* l-a urmărit pe David în pustia Maon.
26. Și Saul mergea pe partea aceasta a muntelui și David și oamenii săi pe cealaltă parte a muntelui și David se grăbea să scape, de teama lui Saul, pentru că Saul și oamenii săi l-au încercuit pe David și pe oamenii săi ca să îi prindă.
27. Dar a venit un mesager la Saul, spunând: Grăbește-te și vino, pentru că filistenii au invadat țara.
28. De aceea Saul s-a întors de la urmărirea lui David și a mers împotriva filistenilor, de aceea au numit locul acela Sela-Hamahlecota.
29. Și David s-a urcat de acolo și a locuit în întăriturile din En-Ghedi.

Capitolul 24

ȘI s-a întâmplat, când s-a întors Saul de la urmărirea filistenilor, că i s-a spus, zicând: Iată, David *este* în pustiul En-Ghedi.
2. Atunci Saul a luat trei mii de bărbați aleși din tot Israelul și a mers să îl caute pe David și pe oamenii săi pe stâncile caprelor sălbatice.

3. Și a venit la staulele oilor lângă drum, unde *era* o peșteră; și Saul a intrat
să își acopere picioarele și David și oamenii săi au rămas pe laturile peșterii.
4. Și oamenii lui David i-au spus: Iată, ziua despre care DOMNUL ți-a
spus: Iată, voi da pe dușmanul tău în mâna ta, ca să îi faci cum ți se va
părea bine. Atunci David s-a ridicat și a tăiat pe furiș poala robei lui Saul.
5. Și s-a întâmplat, după aceasta, că lui David i-a bătut inima, deoarece
tăiase poala *robei* lui Saul.
6. Și a spus oamenilor săi: Să *mă* ferească DOMNUL să fac acest lucru
domnului meu, unsul DOMNULUI, să îmi întind mâna împotriva lui,
văzând că *este* unsul DOMNULUI.
7. Astfel David i-a oprit pe servitorii săi cu aceste cuvinte și nu le-a
permis să se ridice împotriva lui Saul. Dar Saul s-a ridicat din peșteră și
a mers pe calea *sa*.
8. David de asemenea s-a ridicat după aceea și a ieșit din peșteră și a
strigat după Saul, spunând: Domnul meu, împărate. Și când Saul s-a uitat
în urma sa, David s-a aplecat cu fața la pământ și s-a prosternat.
9. ¶ Și David i-a spus lui Saul: Pentru ce asculți cuvintele oamenilor care
spun: Iată, David caută vătămarea ta?
10. Iată, în această zi ochii tăi au văzut cum DOMNUL te-a dat astăzi în
mâna mea în peșteră; și *unii mi*-au cerut să te ucid; dar *ochii mei* te-au
cruțat; și am spus: Nu îmi voi întinde mâna împotriva domnului meu,
pentru că el *este* unsul DOMNULUI.
11. Mai mult, tatăl meu, vezi, da, vezi marginea robei tale în mâna mea;
fiindcă în aceea că am tăiat poala robei tale și nu te-am ucis, să știi și să
vezi că nu *este* nici rău, nici încălcare *de lege* în mâna mea și nu am păcătuit
împotriva ta; totuși tu îmi vânezi sufletul ca să *mi*-l iei.
12. DOMNUL să judece între mine și tine și DOMNUL să mă răzbune
față de tine, dar mâna mea nu va fi asupra ta.
13. Precum spune proverbul strămoșilor: Stricăciunea iese de la cei stricați;
dar mâna mea nu va fi asupra ta.
14. După cine a ieșit împăratul lui Israel? Pe cine urmărești? Un câine
mort, un păduche?
15. DOMNUL deci să fie judecător și să judece între mine și tine și să vadă
și să pledeze *în* cauza mea și să mă elibereze din mâna ta.
16. ¶ Și s-a întâmplat, după ce a terminat David de spus aceste cuvinte
lui Saul, că Saul a spus: *Este* aceasta vocea ta, fiul meu David? Și Saul și-a
înălțat vocea și a plâns.
17. Și i-a spus lui David: Tu *ești* mai drept decât mine, pentru că tu mi-ai
răsplătit bine, în timp ce eu te-am răsplătit cu rău.
18. Și tu ai arătat astăzi că te-ai purtat bine cu mine; întrucât atunci când
DOMNUL m-a dat în mâna ta, tu nu m-ai ucis.
19. Căci dacă un om găsește pe dușmanul său, îl va lăsa să meargă cu bine?
DOMNUL să îți răsplătească *cu* bine pentru ceea ce mi-ai făcut în această zi.
20. Și acum, iată, știu bine că vei fi într-adevăr împărat și că împărăția lui
Israel va fi întemeiată, în mâna ta.

21. Jură-mi de aceea acum pe DOMNUL, că nu vei stârpi sămânța mea
după mine și că nu vei nimici numele meu din casa tatălui meu.
22. Și David i-a jurat lui Saul. Și Saul a mers acasă; dar David și oamenii
săi s-au urcat în fortăreață.

Capitolul 25

ŞI Samuel a murit; și toți israeliții s-au adunat și l-au plâns și l-au
înmormântat în casa lui, la Rama. Și David s-a ridicat și a coborât
în pustiul Paran.
2. ¶ Și *era* în Maon un bărbat, a cărui averi *erau* în Carmel; și acest bărbat
era foarte bogat și avea trei mii de oi și o mie de capre; și își tundea oile
în Carmel.
3. Și numele bărbatului *era* Nabal; și numele soției sale, Abigail; și *ea era*
o femeie cu o bună înțelegere și cu o înfățișare frumoasă; dar bărbatul *era*
arogant și rău în lucrurile sale; și el *era* din casa lui Caleb.
4. Și David a auzit *când era* în pustiu că Nabal își tundea oile.
5. Și David a trimis zece tineri și David a spus tinerilor: Urcați-vă la
Carmel și mergeți la Nabal și salutați-l în numele meu;
6. Și astfel să spuneți celui ce trăiește *în prosperitate*: Pace deopotrivă ție
și pace casei tale și pace la tot ceea ce ai.
7. Și acum, am auzit că ai tunzători; acum, pe păstorii tăi, care au fost cu noi,
nu i-am vătămat, nici nu le-a lipsit nimic, tot timpul cât au fost în Carmel.
8. Întreabă pe tinerii tăi și ei îți vor arăta. De aceea, să găsească tinerii
favoare în ochii tăi, pentru că venim într-o zi bună; dă, te rog, orice îți este
la îndemână servitorilor tăi și fiului tău David.
9. Și când tinerii lui David au ajuns, i-au vorbit lui Nabal conform cu
toate aceste cuvinte în numele lui David și *apoi* au încetat.
10. Și Nabal a răspuns servitorilor lui David și a zis: Cine *este* David? Și
cine *este* fiul lui Isai? Sunt mulți servitori în aceste zile care fug fiecare de
la stăpânul său.
11. Să iau atunci eu pâinea mea și apa mea și carnea mea pe care am
înjunghiat-o pentru tunzătorii mei și să *le* dau *unor* oameni, pe care nu îi
cunosc de unde *sunt*?
12. ¶ Astfel tinerii lui David s-au întors pe calea lor și au mers înapoi și
au venit și i-au istorisit toate aceste spuse.
13. Și David a spus oamenilor săi: Încingeți-vă fiecare sabia. Și și-au încins
fiecare sabia; și David de asemenea și-a încins sabia; și s-au urcat după David
cam patru sute de bărbați; iar două sute au rămas lângă lucruri.
14. Dar unul dintre tineri i-a spus lui Abigail, soția lui Nabal, spunând:
Iată, David a trimis mesageri din pustiu ca să salute pe stăpânul nostru;
și el i-a batjocorit.
15. Dar oamenii *au fost* foarte buni cu noi și nu am fost vătămați, nici nu
ne-a lipsit vreun lucru, cât timp am umblat cu ei, când eram în câmpii;
16. Ei ne-au fost un zid deopotrivă noaptea și ziua, tot timpul cât am fost
cu ei păzind oile.

17. De aceea acum, să știi și să iei aminte *la* ce dorești să faci, pentru că
răul este hotărât împotriva stăpânului nostru și împotriva întregii lui case,
pentru că el este *într-atât* un fiu al lui Belial, încât *nimeni* nu poate vorbi cu el.
18. ¶ Atunci Abigail s-a grăbit și a luat două sute de pâini și două burdufuri
cu vin și cinci oi gata pregătite și cinci măsuri de *grâne* prăjite și o sută de
ciorchini de stafide și două sute de turte de smochine și *le*-a pus pe măgari.
19. Și a spus servitorilor ei: Mergeți înaintea mea; iată, eu vin după voi.
Dar nu i-a spus soțului ei, Nabal.
20. Și a fost *astfel*, *pe când* călărea pe măgar, a coborât pe *partea* ascunsă
a dealului și, iată, David și oamenii săi coborau spre ea; și ea i-a întâlnit.
21. Și David spusese: Într-adevăr în zadar am păzit tot ce avea *acesta* în
pustiu, astfel încât nimic nu s-a pierdut din tot ce îi *aparținea*; și el mi-a
răsplătit rău pentru bine.
22. Astfel și chiar mai mult să facă Dumnezeu dușmanilor lui David, dacă
voi lăsa din tot ce îi *aparține* până la lumina dimineții pe vreunul care
urinează la perete.
23. Și când Abigail l-a văzut pe David, s-a grăbit și a sărit jos de pe măgar
și a căzut cu fața la pământ înaintea lui David și s-a plecat până la pământ.
24. Și a căzut la picioarele lui și a spus: Asupra mea, domnul meu, *asupra*
mea *să fie această* nelegiuire; și să vorbească, te rog, roaba ta în auzul tău
și ascultă cuvintele roabei tale.
25. Să nu iei aminte domnul meu, te rog, la acest om al lui Belial, *adică*
la Nabal, pentru că precum îi *este* numele, tot astfel este *și* el; Nabal *este*
numele lui și prostie *este* în el; dar eu, roaba ta, nu am văzut pe tinerii
domnului meu, pe care i-ai trimis.
26. De aceea acum, domnul meu, *precum* DOMNUL trăiește și *precum*
sufletul tău trăiește, văzând că DOMNUL te-a oprit să ajungi *să verși* sânge
și să te răzbuni cu propria ta mână, acum, să fie dușmanii tăi și cei care
caută *să facă* rău domnului meu, ca Nabal.
27. Și acum, această binecuvântare pe care a adus-o roaba ta domnului
meu, să fie dată tinerilor care urmează pe domnul meu.
28. Te rog, iartă fărădelegea roabei tale, pentru că DOMNUL va face
într-adevăr domnului meu o casă sigură, deoarece domnul meu luptă
bătăliile DOMNULUI și rău nu s-a găsit în tine în *toate* zilele tale.
29. Totuși un om se ridică să te urmărească și să caute sufletul tău; dar
sufletul domnului meu va fi legat în mănunchiul vieții cu DOMNUL
Dumnezeul tău; și el va arunca sufletele dușmanilor tăi, *ca din* mijlocul
unei prăștii.
30. Și se va întâmpla, când DOMNUL va fi făcut domnului meu conform
cu tot binele pe care l-a vorbit referitor la tine și te va fi rânduit conducător
peste Israel,
31. Că aceasta nu va fi o mâhnire pentru tine, nici poticnire a inimii
pentru domnul meu, fie că ai vărsat sânge fără motiv sau că domnul meu
s-a răzbunat el însuși, dar când DOMNUL se va purta bine cu domnul
meu, atunci să îți amintești de roaba ta.

32. ¶ Și David i-a spus lui Abigail: Binecuvântat *fie* DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care te-a trimis în această zi să mă întâlnești;
33. Și binecuvântat fie sfatul tău și binecuvântată *fii* tu, care m-ai oprit în această zi de a ajunge la *vărsare* de sânge și de la a mă răzbuna cu propria mea mână.
34. Căci, într-adevăr, *precum* DOMNUL Dumnezeul lui Israel trăiește, care m-a oprit de la a te vătăma, dacă nu te-ai fi grăbit și nu ai fi venit să mă întâlnești, cu siguranță nu i-ar fi rămas lui Nabal până la lumina dimineții vreunul care urinează la perete.
35. Astfel David a primit din mâna ei *ceea* ce îi adusese și i-a spus: Urcă-te în pace la casa ta; vezi, am dat ascultare vocii tale și te-am primit.
36. ¶ Și Abigail a venit la Nabal; și, iată, el ținea un ospăț în casa lui, ca ospățul unui împărat; și inima lui Nabal *era* veselă, pentru că *era* foarte beat; de aceea ea nu i-a spus nimic, mic sau mare, până la lumina dimineții.
37. Dar s-a întâmplat dimineața, când vinul ieșise din Nabal și soția sa i-a spus toate aceste lucruri, că inima lui a murit în el și el a devenit *ca* o piatră.
38. Și s-a întâmplat cam *după* zece zile, că DOMNUL l-a lovit pe Nabal încât el a murit.
39. Și când David a auzit că Nabal a murit, a spus: Binecuvântat *fie* DOMNUL, care a pledat în cauza ocării mele din mâna lui Nabal și *care* a oprit pe servitorul său de la rău; fiindcă DOMNUL a întors stricăciunea lui Nabal asupra capului său. Și David a trimis și a vorbit îndeaproape cu Abigail, pentru a o lua de soție.
40. Și când servitorii lui David au venit la Abigail, în Carmel, i-au vorbit, spunând: David ne-a trimis la tine, ca să te ia de soție.
41. Și ea s-a ridicat și s-a plecat cu fața la pământ și a spus: Iată, *lasă* roaba ta *să fie* o servitoare pentru a spăla picioarele servitorilor domnului meu.
42. Și Abigail s-a grăbit și s-a ridicat și a călărit pe un măgar, cu cinci fete ale ei care mergeau după ea; și a mers după mesagerii lui David și a devenit soția lui.
43. David de asemenea a luat pe Ahinoam din Izreel; și amândouă au fost soțiile sale.
44. Dar Saul o dăduse pe Mical, fiica sa, soția lui David, lui Palti, fiul lui Laiș, care *era* din Galim.

Capitolul 26

ȘI zifiții au venit la Saul, la Ghibea, spunând: Nu se ascunde David în dealul Hachila, *care este* înaintea Ieșimonului?
2. Atunci Saul s-a ridicat și a coborât la pustiul Zif, având trei mii de bărbați aleși ai lui Israel cu el, pentru a-l căuta pe David în pustiul Zif.
3. Și Saul și-a întins cortul pe dealul Hachila, care *este* înaintea Ieșimonului, lângă cale. Dar David locuia în pustiu și a văzut că Saul a venit după el în pustiu.
4. David a trimis de aceea spioni și a înțeles că Saul într-adevăr venise.
5. Și David s-a ridicat și a venit la locul unde Saul își întinsese cortul; și David a privit locul unde Saul *era* culcat, și pe Abner, fiul lui Ner, căpetenia

oştirii sale; şi Saul *era* culcat înăuntrul şanţului *de apărare* şi poporul îşi înălţase cortul în jurul lui.
6. ¶ Atunci a răspuns David şi i-a spus lui Ahimelec hititul şi lui Abişai, fiul Ţeruiei, fratele lui Ioab, spunând: Cine va coborî cu mine la Saul în tabără? Şi Abişai a spus: Eu voi coborî cu tine.
7. Astfel David şi Abişai au venit la popor noaptea; şi, iată, Saul stătea întins, dormind înăuntrul şanţului *de apărare* cu suliţa sa înfiptă în pământ, la capul său; iar Abner şi poporul erau întinşi de jur împrejurul lui.
8. Atunci Abişai i-a spus lui David: Dumnezeu a dat pe duşmanul tău în mâna ta în această zi; de aceea acum lasă-mă, te rog, să îl pironesc cu suliţa în pământ cu o singură lovitură, şi nu îl voi *lovi* a doua oară.
9. Şi David i-a spus lui Abişai: Nu îl nimici; fiindcă cine poate să îşi întindă mâna împotriva unsului DOMNULUI şi să fie fără vină?
10. David a mai spus: *Precum* DOMNUL trăieşte, DOMNUL să îl lovească; sau va veni ziua lui să moară; sau va coborî în bătălie şi va pieri.
11. Să mă ferească DOMNUL să îmi întind mâna împotriva unsului DOMNULUI; dar, te rog, ia acum suliţa care *este* la capul său şi ulciorul cu apă şi să mergem.
12. Astfel David a luat suliţa şi ulciorul cu apă de la capul lui Saul; şi s-au îndepărtat şi niciun om nu a văzut *aceasta*, nici nu a ştiut, nici nu s-a trezit, fiindcă toţi *erau* adormiţi, pentru că un somn adânc de la DOMNUL căzuse peste ei.
13. ¶ Atunci David a trecut de cealaltă parte şi a stat pe vârful unui deal de departe; o mare depărtare *fiind* între ei.
14. Şi David a strigat către popor şi către Abner, fiul lui Ner, spunând: Nu răspunzi, Abner? Atunci Abner a răspuns şi a zis: Cine *eşti* tu, *care* strigi către împărat?
15. Şi David i-a spus lui Abner: Nu *eşti* tu un bărbat *viteaz*? Şi cine *este* ca tine în Israel? Pentru ce atunci nu ai păzit pe domnul tău, împăratul? Pentru că a venit unul din popor să îl nimicească pe împărat, pe domnul tău.
16. Acest lucru pe care l-ai făcut nu *este* bun. *Precum* DOMNUL trăieşte, voi *sunteţi* demni de moarte, pentru că nu aţi păzit pe domnul vostru, pe unsul DOMNULUI. Şi acum vezi unde *este* suliţa împăratului şi ulciorul cu apă care *erau* la capul lui.
17. Şi Saul a cunoscut vocea lui David şi a spus: *Este* aceasta vocea ta, fiul meu David? Şi David a spus: *Este* vocea mea, domnul meu, o împărate.
18. Şi a spus: Pentru ce urmăreşte astfel domnul meu pe servitorul său? Fiindcă ce am făcut? Sau ce rău *este* în mâna mea?
19. Şi acum, te rog, să asculte domnul meu împăratul, cuvintele servitorului său. Dacă DOMNUL te-a stârnit împotriva mea, să accepte ofrandă; dar dacă fiii oamenilor *te-au stârnit*, blestemaţi *fie* ei înaintea DOMNULUI, pentru că m-au alungat în această zi de la a rămâne în moştenirea DOMNULUI, spunând: Du-te, serveşte alţi dumnezei.

20. Și acum, să nu cadă sângele meu la pământ înaintea feței DOMNULUI, pentru că împăratul lui Israel a ieșit să caute un păduche, ca unul care vânează o potârniche în munți.
21. ¶ Atunci Saul a spus: Am păcătuit; întoarce-te, fiul meu David, fiindcă nu te voi mai vătăma, pentru că sufletul meu a fost prețios în ochii tăi în această zi; iată, am lucrat prostește și am greșit peste măsură.
22. Și David a răspuns și a zis: Iată, sulița împăratului! Să vină unul dintre tineri și să o ia.
23. Atunci DOMNUL să întoarcă fiecărui om dreptatea sa și credincioșia sa, pentru că DOMNUL te-a dat în mâna *mea* astăzi, dar am refuzat să îmi întind mâna împotriva unsului DOMNULUI.
24. Și, iată, precum viața ta a fost prețioasă astăzi în ochii mei, tot astfel viața mea să fie prețioasă în ochii DOMNULUI și să mă scape din tot necazul.
25. Atunci Saul i-a spus lui David: Binecuvântat *fii* tu, fiul meu David, tu vei face deopotrivă *lucruri* mari și de asemenea vei învinge. Astfel David a mers pe calea sa și Saul s-a întors la locul lui.

Capitolul 27

ȘI David a spus în inima lui: Acum voi pieri într-o zi de mâna lui Saul. Nu *este* nimic mai bun pentru mine decât să scap repede în țara filistenilor; și Saul va renunța să mă mai caute în vreun ținut al lui Israel; astfel voi scăpa din mâna lui.
2. Și David s-a ridicat și a trecut cu șase sute de bărbați care *erau* cu el, la Achiș, fiul lui Maoc, împăratul Gatului.
3. Și David a rămas cu Achiș în Gat, el și oamenii săi, fiecare om cu familia sa, *de asemenea* David cu cele două soții ale lui, Ahinoam izreelita și Abigail carmelita, soția lui Nabal.
4. Și i s-a spus lui Saul că David a fugit la Gat; și nu l-a mai căutat.
5. Și David i-a spus lui Achiș: Dacă am găsit har în ochii tăi, să îmi dea ei un loc într-un oraș din țară, ca să locuiesc acolo; fiindcă de ce să locuiască servitorul tău cu tine, în cetatea împărătească?
6. Atunci Achiș i-a dat Țiclagul în acea zi; de aceea Țiclagul aparține împăraților lui Iuda până în această zi.
7. Și timpul cât David a locuit în ținutul filistenilor a fost un an întreg și patru luni.
8. ¶ Și David și oamenii săi s-au urcat și i-au invadat pe gheșuriți și pe ghirziți și pe amaleciți, pentru că aceste *națiuni* erau din vechime locuitori ai țării, cum mergi la Șur, chiar până la țara Egiptului.
9. Și David a lovit țara și nu a lăsat nici bărbat, nici femeie în viață și a luat oile și boii și măgarii și cămilele și hainele și s-a întors și a venit la Achiș.
10. Și Achiș a spus: Unde ați *mers să* prădați astăzi? Și David a spus: *Am mers* împotriva sudului Iudeei și împotriva sudului ierahmeeliților și împotriva sudului cheniților.

11. Și David nu a lăsat în viață nici bărbat, nici femeie ca să aducă *vești* la
Gat, spunând: Nu cumva să spună de noi, zicând: Astfel a făcut David; și
astfel *va fi* obiceiul său tot timpul cât va locui în ținutul filistenilor.
12. Și Achiș l-a crezut pe David, spunând: El a făcut pe poporul său Israel
să îl deteste în întregime; de aceea va fi servitorul meu pentru totdeauna.

Capitolul 28

ȘI s-a întâmplat, în acele zile, că filistenii și-au adunat armatele
pentru război, ca să lupte cu Israel. Și Achiș i-a spus lui David: Să
știi bine că vei ieși cu mine la bătălie, tu și oamenii tăi.
2. Și David i-a spus lui Achiș: Vei ști într-adevăr ce poate face servitorul
tău. Și Achiș i-a spus lui David: De aceea te voi face păzitorul capului meu
pentru totdeauna.
3. Și Samuel era mort și tot Israelul îl plânsese și îl înmormântaseră la Rama,
în cetatea sa. Și Saul îndepărtase din țară pe cei cu demoni și pe vrăjitori.
4. Și filistenii s-au adunat și au venit și și-au întins corturile în Sunem; și
Saul a adunat tot Israelul și și-au întins corturile în Ghilboa.
5. Și când Saul a văzut oștirea filistenilor, s-a temut și inima sa a tremurat
foarte tare.
6. Și când Saul a întrebat pe DOMNUL, DOMNUL nu i-a răspuns, nici
prin vise, nici prin Urim, nici prin profeți.
7. ¶ Atunci Saul a spus servitorilor săi: Căutați-mi o femeie care are
demon, ca să merg la ea și să o întreb. Și servitorii săi i-au spus: Iată, *este*
o femeie, care are demon, în En-Dor.
8. Și Saul s-a deghizat și a îmbrăcat alte haine și a mers și doi bărbați *au*
mers cu el și au venit la femeie noaptea; și a spus: Te rog, ghicește-mi prin
demon și adu-mi *pe acela* pe care ți-l voi numi.
9. Și femeia i-a spus: Iată, tu știi ce a făcut Saul, cum a stârpit din țară pe
toți cei cu demoni și pe vrăjitori; pentru ce dar întinzi o cursă pentru viața
mea, ca să mă dai la moarte?
10. Și Saul i-a jurat pe DOMNUL, spunând: *Precum* DOMNUL trăiește, nu
ți se va întâmpla nicio pedeapsă pentru acest lucru.
11. Atunci femeia a spus: Pe cine să îți aduc? Și el a spus: Adu-mi pe Samuel.
12. Și când femeia l-a văzut pe Samuel, a strigat cu voce tare; și femeia i-a
vorbit lui Saul, spunând: De ce m-ai înșelat? Pentru că *ești* Saul.
13. Și împăratul i-a spus: Nu te teme; ce ai văzut? Și femeia i-a spus lui Saul:
Am văzut dumnezei, înălțându-se din pământ.
14. Și el i-a spus: Ce formă *are* el? Și ea a spus: Un om bătrân se înalță; și
este acoperit cu o mantie. Și Saul a priceput că *era* Samuel și s-a aplecat cu
fața la pământ și s-a prosternat.
15. ¶ Și Samuel i-a spus lui Saul: De ce m-ai tulburat, înălțându-mă? Și Saul
a răspuns: Sunt foarte strâmtorat, pentru că filistenii fac război împotriva
mea și Dumnezeu s-a depărtat de la mine și nu îmi mai răspunde, nici prin
profeți, nici prin vise; de aceea te-am chemat, ca să îmi faci cunoscut ce
să fac.

16. Atunci Samuel a spus: Pentru ce atunci mă întrebi pe mine, văzând că DOMNUL s-a depărtat de la tine și a devenit dușmanul tău?
17. Și DOMNUL i-a făcut, precum a vorbit prin mine; fiindcă DOMNUL a rupt împărăția din mâna ta și a dat-o aproapelui tău, lui David;
18. Pentru că nu ai ascultat de vocea DOMNULUI, nici nu ai împlinit furia lui înverșunată asupra lui Amalec, de aceea ți-a făcut DOMNUL acest lucru astăzi.
19. Mai mult, DOMNUL va da de asemenea pe Israel cu tine în mâna filistenilor; și mâine tu și fiii tăi *veți fi* cu mine; DOMNUL de asemenea va da oștirea lui Israel în mâna filistenilor.
20. ¶ Atunci Saul a căzut îndată întins la pământ și s-a temut foarte tare, din cauza cuvintelor lui Samuel; și nu era nicio putere în el, pentru că nu mâncase pâine toată ziua și toată noaptea.
21. Și femeia a venit la Saul și a văzut că era foarte tulburat și i-a spus: Iată, roaba ta a ascultat de vocea ta și mi-am pus viața în joc și am dat ascultare cuvintelor tale pe care mi le-ai vorbit.
22. De aceea acum, te rog, dă și tu ascultare vocii roabei tale și lasă-mă să pun o bucată de pâine înaintea ta; și mănâncă, să ai putere, când mergi pe calea ta.
23. Dar el a refuzat și a spus: Nu voi mânca. Dar servitorii săi, împreună cu femeia, l-au constrâns; și el a dat ascultare vocii lor. Astfel s-a ridicat de la pământ și a șezut pe pat.
24. Și femeia avea un vițel gras în casă; și s-a grăbit și l-a înjunghiat; și a luat făină și a frământat-*o și* a copt azime din ea;
25. Și a adus înaintea lui Saul și înaintea servitorilor săi și ei au mâncat. Apoi s-au ridicat și au plecat în acea noapte.

Capitolul 29

ȘI filistenii și-au adunat toate armatele la Afec; și israeliții și-au întins corturile lângă o fântână care *este* în Izreel.
2. Și domnii filistenilor au trecut înainte cu sutele și cu miile; dar David și oamenii săi au trecut în ariergardă cu Achiș.
3. Atunci au spus prinții filistenilor: Ce *fac* acești evrei *aici*? Și Achiș a spus prinților filistenilor: Nu *este* acesta David, servitorul lui Saul, împăratul lui Israel, care a fost cu mine aceste zile sau acești ani și nu am găsit nicio vină în el de când a sosit *la mine* până în această zi?
4. Și prinții filistenilor s-au înfuriat pe el; și prinții filistenilor i-au spus: Trimite înapoi pe acest om, ca să meargă la locul său pe care i l-ai rânduit și să nu coboare cu noi la bătălie, ca nu cumva în bătălie să fie potrivnicul nostru; căci cu ce ar putea el să se împace cu domnul său? Nu cu capetele acestor oameni?
5. Nu *este* acesta David, despre care ele cântau una alteia în dansuri, spunând: Saul a ucis miile lui și David zecile lui de mii?
6. ¶ Atunci Achiș l-a chemat pe David și i-a spus: Într-adevăr, *precum* DOMNUL trăiește, tu ai fost integru și ieșirea ta și intrarea ta cu mine în

oștire *este* bună înaintea ochilor mei, pentru că nu am găsit rău în tine din
ziua venirii tale la mine până în această zi; totuși, domnii nu te plac.
7. De aceea acum întoarce-te și mergi în pace, ca să nu displaci domnilor
filistenilor.
8. Și David i-a spus lui Achiș: Dar ce am făcut? Și ce ai găsit în servitorul
tău cât am fost cu tine *și* până în această zi, ca să nu merg să lupt împotriva
dușmanilor domnului meu, împăratul?
9. Și Achiș i-a răspuns și i-a zis lui David: Știu că *ești* bun înaintea ochilor
mei, ca un înger al lui Dumnezeu; totuși, prinții filistenilor au spus: Să nu
se urce cu noi la bătălie.
10. De aceea acum, scoală-te devreme dimineața cu servitorii domnului tău
care au venit cu tine; și imediat ce vă sculați dimineața și aveți lumină, plecați.
11. Astfel David și oamenii săi s-au sculat devreme dimineața, pentru a
se depărta și pentru a se întoarce în țara filistenilor. Și filistenii s-au urcat
la Izreel.

Capitolul 30

ȘI s-a întâmplat, când David și oamenii săi au venit la Țiclag în a
treia zi, că amaleciții invadaseră sudul și Țiclagul și loviseră
Țiclagul și îl arseseră cu foc;
2. Și luaseră captive pe femeile care *erau* în el; nu au ucis pe niciuna, fie
mare sau mică, ci *le*-au dus și au mers pe calea lor.
3. Astfel David și oamenii săi au venit în cetate și, iată, *aceasta era* arsă
cu foc; și soțiile lor și fiii lor și fiicele lor, erau luate captive.
4. Atunci David și poporul care *era* cu el și-au înălțat vocea și au plâns
până nu au mai avut putere să plângă.
5. Și cele două soții ale lui David erau luate captive: Ahinoam izreelita și
Abigail carmelita, soția lui Nabal.
6. Și David era foarte strâmtorat, pentru că poporul vorbea să îl împroaște
cu pietre deoarece sufletul întregului popor era mâhnit, fiecare om pentru fiii
săi și pentru fiicele sale; dar David s-a încurajat în DOMNUL Dumnezeul său.
7. ¶ Și David a spus preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec: Te rog, adu-mi
aici efodul. Și Abiatar a adus efodul acolo la David.
8. Și David a întrebat pe DOMNUL, spunând: Să urmăresc această ceată
înarmată? Să o ajung? Și el i-a răspuns: Urmărește-*i*, pentru că într-adevăr
îi vei ajunge și negreșit vei lua înapoi *totul*.
9. Astfel David a mers, el și cei șase sute de oameni care *erau* cu el și au
ajuns la pârâul Besor, unde cei care au rămas în urmă s-au oprit.
10. Dar David *i*-a urmărit, el și patru sute de oameni, pentru că două sute au
rămas în urmă, *cei* care erau atât de obosiți încât nu puteau să treacă pârâul Besor.
11. Și au găsit un egiptean în câmp și l-au adus la David și i-au dat pâine
și el a mâncat; și l-au făcut să bea apă;
12. Și i-au dat o bucată de turtă de smochine și doi ciorchini de stafide; și
după ce a mâncat, duhul lui i-a revenit, pentru că nu mâncase pâine, nici
nu băuse apă trei zile și trei nopți.

13. Și David i-a spus: Al cui *ești*? Și de unde *ești*? Și el a spus: Eu *sunt* un tânăr din Egipt, servitor al unui amalecit; și stăpânul meu m-a lăsat, pentru că acum trei zile am căzut bolnav.
14. Noi am invadat *în partea* de sud a cheretiților și în *ținutul* care *aparține* de Iuda și *în partea* de sud a lui Caleb; și am ars Țiclagul cu foc.
15. Și David i-a spus: Poți să mă cobori la această ceată? Iar el a spus: Jură-mi pe Dumnezeu că nici nu mă vei ucide nici nu mă vei da în mâinile stăpânului meu și te voi coborî la această ceată.
16. Și după ce l-a coborât, iată, *ei erau* împrăștiați pe toată fața pământului, mâncând și bând și dansând, pentru toată prada cea mare pe care o luaseră din țara filistenilor și din țara lui Iuda.
17. Și David i-a lovit din amurg chiar până în seara zilei următoare; și nu a scăpat niciun om dintre ei, în afară de patru sute de tineri, care au călărit pe cămile și au fugit.
18. Și David a luat înapoi tot ceea ce amaleciții duseseră; și David și-a eliberat pe cele două soții.
19. Și nimic nu le lipsea, fie mic sau mare, nici fii, nici fiice, nici pradă, nici vreun *lucru* pe care li-l luaseră: David a recuperat totul.
20. Și David a luat toate turmele și cirezile, *pe care* le-au mânat înaintea *celorlalte* vite și au spus: Aceasta *este* prada lui David.
21. ¶ Și David a venit la cei două sute de bărbați, care erau atât de obosiți încât nu l-au putut urma pe David, pe care îi făcuseră să rămână la pârâul Besor; și ei au ieșit să îl întâmpine pe David și să întâlnească poporul care *era* cu el; și când David s-a apropiat de popor, i-a salutat.
22. Atunci au răspuns toți oamenii stricați și *ai lui* Belial, dintre cei care au mers cu David și au zis: Căci ei nu au mers cu noi, nu le vom da *nimic* din prada pe care am luat-o înapoi, ci doar fiecărui bărbat soția sa și copiii săi, ca să *îi* ducă și să plece.
23. Atunci David a spus: Să nu faceți astfel, frații mei, cu ceea ce ne-a dat DOMNUL, care ne-a păstrat și a dat în mâna noastră ceata care a venit împotriva noastră.
24. Fiindcă cine vă va da ascultare în acest lucru? Ci cum *este* partea celui care coboară la bătălie, tot astfel *să fie* partea celui care rămâne lângă lucruri, vor împărți la fel.
25. Și a fost *astfel* din acea zi înainte, că el a făcut *din* aceasta un statut și o rânduială pentru Israel până astăzi.
26. Și când David a venit la Țiclag, a trimis din pradă bătrânilor lui Iuda, *chiar* prietenilor săi, spunând: Iată, un dar pentru voi, din prada dușmanilor DOMNULUI;
27. *Celor* din Betel și *celor* din sudul Ramotului și *celor* din Iatir,
28. Și *celor* din Aroer și *celor* din Sifmot și din Eștemoa,
29. Și *celor* din Racal și *celor* din cetățile ierahmeeliților și *celor* din cetățile cheniților,

30. Și *celor* din Horma și *celor* din Cor-Așan și din Atac,
31. Și *celor* din Hebron și tuturor locurilor unde David însuși și oamenii săi aveau obiceiul să meargă.

Capitolul 31

ȘI filistenii s-au luptat cu Israel; și bărbații lui Israel au fugit din fața filistenilor și au căzut uciși în muntele Ghilboa.
2. Și filistenii i-au urmărit necontenit pe Saul și pe fiii săi; și filistenii au ucis pe Ionatan și pe Abinadab și pe Malchi-Șua, fiii lui Saul.
3. Și bătălia s-a încins împotriva lui Saul și arcașii l-au lovit și a fost rănit grav de arcași.
4. Atunci Saul a spus purtătorului său de arme: Scoate-ți sabia și străpunge-mă cu ea, ca nu cumva acești necircumciși să vină și să mă străpungă și să își bată joc de mine. Dar purtătorul său de arme a refuzat, pentru că se temea foarte tare. De aceea Saul a luat o sabie și s-a aruncat în ea.
5. Și când purtătorul său de arme a văzut că Saul era mort, s-a aruncat și el în sabia lui și a murit cu el.
6. Astfel Saul a murit și cei trei fii ai săi și purtătorul său de arme și toți oamenii săi, în aceeași zi, împreună.
7. Și când bărbații lui Israel care *erau* de partea cealaltă a văii și *cei* de partea cealaltă a Iordanului, au văzut că bărbații lui Israel au fugit și că Saul și fiii săi erau morți, au părăsit cetățile și au fugit; și filistenii au venit și au locuit în ele.
8. ¶ Și s-a întâmplat a doua zi, după ce filistenii au venit să îi dezbrace pe cei uciși, că au găsit pe Saul și pe cei trei fii ai săi, căzuți la muntele Ghilboa.
9. Și i-au retezat capul și l-au dezbrăcat de armura lui și au trimis în țara filistenilor de jur împrejur, să proclame *aceasta în* casa idolilor lor și printre popor.
10. Și i-au pus armura în casa Astarteei; și i-au pironit trupul de zidul Bet-Șanului.
11. Și când locuitorii din Iabes-Galaad au auzit despre cele ce făcuseră filistenii lui Saul,
12. Toți bărbații viteji s-au ridicat și au mers toată noaptea și au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor săi de pe zidul Bet-Șanului și au venit la Iabes și le-au ars acolo.
13. Și le-au luat oasele și *le*-au îngropat sub un copac la Iabes și au postit șapte zile.

2 Samuel

Capitolul

1 ACUM, s-a întâmplat după moartea lui Saul, după ce David s-a întors
de la măcelul amaleciților și David locuise două zile în Țiclag;
2. S-a întâmplat chiar a treia zi, că, iată, un om a ieșit din tabără de la
Saul cu hainele sfâșiate și *cu* pământ pe capul său; și a fost *astfel*, că după
ce a venit la David, a căzut la pământ și s-a prosternat.
3. Și David i-a spus: De unde vii? Iar el i-a spus: Din tabăra lui Israel
am scăpat.
4. Și David i-a zis: Ce s-a întâmplat? Spune-mi, te rog. Și el a răspuns că
poporul a fugit de la bătălie și mulți din popor au căzut de asemenea și au
murit; și Saul și Ionatan, fiul său, au murit și ei.
5. Și David a spus tânărului care îi spusese *aceste lucruri*: Cum știi tu că
Saul și Ionatan, fiul său, sunt morți?
6. Și tânărul care îi spusese a zis: Cum treceam din întâmplare pe muntele
Ghilboa, iată, Saul se rezema pe sulița sa; și, iată, care și călăreți îl urmăreau
necontenit.
7. Și când s-a uitat înapoia lui, m-a văzut și m-a chemat. Și eu am răspuns:
Iată-mă.
8. Și mi-a spus: Cine *ești*? Iar eu i-am zis: *Sunt* amalecit.
9. El mi-a spus din nou: Stai în picioare, te rog, asupra mea și ucide-mă,
pentru că m-a cuprins chinul, deoarece viața mea *este* încă întreagă în mine.
10. Astfel că am stat asupra lui și l-am ucis, pentru că eram sigur că nu ar
fi trăit după cădere; și am luat coroana care *era* pe capul lui și brățara care
era pe brațul lui și le-am adus aici domnului meu.
11. ¶ Atunci David și-a apucat hainele și le-a rupt; și tot astfel toți bărbații
care *erau* cu el;
12. Și au jelit și au plâns și au postit până seara, pentru Saul și pentru
Ionatan, fiul său, și pentru poporul DOMNULUI și pentru casa lui Israel,
deoarece căzuseră prin sabie.
13. Și David a spus tânărului care îi spusese *aceste lucruri*: De unde *ești*?
Iar el a răspuns: *Sunt* fiul unui străin, un amalecit.
14. Și David i-a spus: Cum nu te-ai temut să îți întinzi mâna să nimicești
pe unsul DOMNULUI?
15. Și David a chemat pe unul dintre tineri și a spus: Du-te aproape și
aruncă-te asupra lui. Și l-a lovit încât el a murit.
16. Și David i-a spus: Sângele tău *fie* asupra capului tău, pentru că gura
ta a mărturisit împotriva ta, spunând: Am ucis pe unsul DOMNULUI.
17. ¶ Și David a plâns cu această plângere pentru Saul și pentru Ionatan,
fiul său;
18. (De asemenea le-a cerut să învețe pe copiii lui Iuda *folosirea* arcului;
iată, *aceasta este* scrisă în cartea lui Iașar.)

19. Frumuseţea lui Israel este ucisă pe înălţimile tale; cum au căzut cei puternici!
20. Nu spuneţi în Gat, nu vestiţi pe străzile din Ascalon; ca nu cumva să se bucure fiicele filistenilor, ca nu cumva fiicele celor necircumcişi să triumfe.
21. Voi munţi din Ghilboa, *să nu fie* rouă, nici *să nu fie* ploaie peste voi, nici câmpuri de ofrande, pentru că acolo scutul celor puternici este aruncat cu nemernicie, scutul lui Saul, *ca şi cum* nu *ar fi fost* uns cu untdelemn.
22. De la sângele celor ucişi, de la grăsimea celor puternici, arcul lui Ionatan nu se întorcea înapoi şi sabia lui Saul nu se întorcea goală.
23. Saul şi Ionatan *erau* de iubit şi plăcuţi în vieţile lor şi în moartea lor nu au fost despărţiţi; erau mai iuţi decât acvilele, erau mai tari decât leii.
24. Voi fiice ale lui Israel, plângeţi pe Saul, care v-a îmbrăcat în purpură, cu desfătări, care a pus ornamente de aur pe hainele voastre.
25. Cum sunt căzuţi cei puternici în mijlocul bătăliei! O, Ionatan, *tu ai fost* ucis pe înălţimile tale.
26. Sunt tulburat pentru tine, fratele meu Ionatan; foarte plăcut îmi erai; minunată a fost iubirea ta pentru mine, întrecând iubirea femeilor.
27. Cum au căzut cei puternici şi armele de război au pierit!

Capitolul 2

ŞI s-a întâmplat după aceasta, că David a întrebat pe DOMNUL, zicând: Să mă urc în vreuna din cetăţile lui Iuda? Şi DOMNUL i-a spus: Urcă-te. Şi David a zis: Unde să mă urc? Iar el a spus: La Hebron.
2. Astfel David s-a urcat acolo şi cele două soţii ale lui de asemenea, Ahinoam izreelita şi Abigail carmelita, soţia lui Nabal.
3. Şi pe oamenii lui care *erau* cu el David i-a urcat, pe fiecare bărbat cu casa lui; şi au locuit în cetăţile Hebronului.
4. Şi bărbaţii lui Iuda au venit şi acolo au uns pe David împărat peste casa lui Iuda. Şi i-au spus lui David, zicând: Bărbaţii din Iabes-Galaad *au fost cei* care au îngropat pe Saul.
5. Şi David a trimis mesageri la bărbaţii din Iabes-Galaad şi le-a spus: Binecuvântaţi *fiţi* voi de DOMNUL, că aţi arătat această bunătate domnului vostru, lui Saul, şi l-aţi îngropat.
6. Şi acum DOMNUL să vă arate bunătate şi adevăr; şi eu de asemenea vă voi răsplăti această bunătate, pentru că aţi făcut acest lucru.
7. De aceea acum, să vi se întărească mâinile şi fiţi viteji, pentru că stăpânul vostru Saul este mort şi de asemenea casa lui Iuda m-a uns împărat peste ei.
8. ¶ Dar Abner, fiul lui Ner, căpetenia oştirii lui Saul, a luat pe Iş-Boşet, fiul lui Saul, şi l-a trecut la Mahanaim;
9. Şi l-a făcut împărat peste Galaad şi peste aşuriţi şi peste Izreel şi peste Efraim şi peste Beniamin şi peste tot Israelul.
10. Iş-Boşet, fiul lui Saul, *era* în vârstă de patruzeci de ani când a început să domnească peste Israel şi a domnit doi ani. Dar casa lui Iuda l-a urmat pe David.

11. Și timpul cât David a fost împărat în Hebron, peste casa lui Iuda, a fost șapte ani și șase luni.
12. Și Abner, fiul lui Ner, și servitorii lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, au ieșit din Mahanaim la Gabaon.
13. Și Ioab, fiul Țeruiei, și servitorii lui David, au ieșit și s-au întâlnit la iazul din Gabaon; și au șezut, unii într-o parte a iazului și ceilalți de partea cealaltă a iazului.
14. Și Abner i-a spus lui Ioab: Să se ridice acum tinerii și să joace înaintea noastră. Și Ioab a zis: Să se ridice.
15. Atunci s-au ridicat și au trecut după număr doisprezece din Beniamin, care *țineau* de Iș-Boșet, fiul lui Saul, și doisprezece din servitorii lui David.
16. Și au apucat fiecare pe aproapele său de cap și și-au *înfipt* sabia în coasta aproapelui său, astfel încât au căzut împreună; de aceea acel loc a fost numit Helcat-Hațurim, care *este* în Gabaon.
17. Și a fost o bătălie foarte grea în acea zi; și Abner a fost lovit și bărbații lui Israel, înaintea servitorilor lui David.
18. ¶ Și acolo erau trei fii ai Țeruiei: Ioab și Abișai și Asael; și Asael *era tot atât* de iute de picior ca o căprioară sălbatică.
19. Și Asael l-a urmărit pe Abner; și, mergând, nu se întorcea nici la dreapta nici la stânga din urmărirea lui Abner.
20. Atunci Abner s-a uitat înapoia sa și a spus: *Ești* tu Asael? Și el a răspuns: Eu *sunt*.
21. Și Abner i-a spus: Abate-te la dreapta sau la stânga și apucă pe unul dintre tineri și ia-ți armura lui. Dar Asael a refuzat să se abată din urma lui.
22. Și Abner i-a spus din nou lui Asael: Abate-te din urma mea, pentru ce să te dobor la pământ? Cum aș putea atunci să îmi ridic fața înaintea fratelui tău, Ioab?
23. Totuși el a refuzat să se abată; de aceea Abner, cu coada suliței l-a lovit sub a cincea *coastă,* încât sulița a ieșit prin spatele lui; și a căzut acolo și a murit în acel loc. Și s-a întâmplat, *că* atâți câți ajungeau la locul unde Asael căzuse și murise, se opreau.
24. Și Ioab și Abișai l-au urmărit pe Abner; și soarele apunea când au ajuns la dealul Ama, care *este* înaintea Ghiahului, pe calea pustiei Gabaonului.
25. ¶ Și copiii lui Beniamin s-au adunat după Abner și au devenit o singură trupă și au stat în picioare pe vârful unui deal.
26. Atunci Abner l-a chemat pe Ioab și a spus: Va mânca sabia pentru totdeauna? Nu știi tu că va fi amărăciune la sfârșit? Cât va dura deci, până când vei porunci poporului să se întoarcă de la urmărirea fraților săi?
27. Și Ioab a spus: *Precum* Dumnezeu trăiește, dacă nu ai fi vorbit, cu siguranță că dimineața poporul s-ar fi urcat fiecare de la urmărirea fratelui său.
28. Astfel că Ioab a sunat din trâmbiță și tot poporul s-a oprit și nu au mai urmărit pe Israel, nici nu au mai luptat.
29. Și Abner și oamenii săi au umblat toată noaptea aceea prin câmpie și au trecut Iordanul și au mers prin tot Bitronul și au ajuns la Mahanaim.

30. Și Ioab s-a întors de la urmărirea lui Abner și după ce a adunat tot poporul împreună, lipseau dintre servitorii lui David nouăsprezece oameni și Asael.
31. Dar servitorii lui David loviseră din Beniamin și din oamenii lui Abner, *astfel încât* trei sute șaizeci de bărbați muriseră.
32. Și au ridicat pe Asael și l-au îngropat în mormântul tatălui său, care *era în* Betleem. Și Ioab și oamenii săi au mers toată noaptea și au ajuns la Hebron în zorii zilei.

Capitolul 3

ACUM, a fost război lung între casa lui Saul și casa lui David; dar David creștea din ce în ce mai tare, iar casa lui Saul slăbea din ce în ce mai mult.
2. Și lui David i s-au născut fii în Hebron; și întâiul său născut a fost Amnon, din Ahinoam izreelita;
3. Și al doilea al său, Chileab, din Abigail carmelita, soția lui Nabal; și al treilea, Absalom, fiul lui Maaca, fiica lui Talmai, împăratul Gheșurului;
4. Și al patrulea, Adonia, fiul lui Haghita; și al cincilea, Șefatia, fiul lui Abital;
5. Și al șaselea, Itream, prin Egla, soția lui David. Aceștia i s-au născut lui David în Hebron.
6. Și s-a întâmplat, în timp ce era război între casa lui Saul și casa lui David, că Abner s-a întărit pentru casa lui Saul.
7. ¶ Și Saul avea o concubină, al cărei nume *era* Rițpa, fiica lui Aia; și *Iș-Boșet* i-a spus lui Abner: Pentru ce ai intrat la concubina tatălui meu?
8. Atunci Abner s-a înfuriat foarte tare din cauza cuvintelor lui Iș-Boșet și a spus: *Sunt* eu un cap de câine, *eu*, care împotriva lui Iuda, arăt bunătate în această zi casei lui Saul, tatăl tău, fraților săi și prietenilor săi și nu te-am dat în mâna lui David, ca să mă acuzi astăzi de o greșeală referitor la această femeie?
9. Astfel să facă Dumnezeu lui Abner și încă mai mult dacă nu îi voi face, precum a jurat DOMNUL lui David;
10. De a muta împărăția de la casa lui Saul și de a întemeia tronul lui David peste Israel și peste Iuda, de la Dan până la Beer-Șeba.
11. Iar *Iș-Boșet* nu i-a putut răspunde lui Abner *nici*un cuvânt înapoi, deoarece se temea de el.
12. Și Abner a trimis mesageri la David din partea lui, spunând: A cui *este* țara? Spunând *de asemenea*: Fă o alianța cu mine și, iată, mâna mea *va fi* cu tine, pentru a-ți aduce tot Israelul la tine.
13. Iar el a spus: Bine, voi face alianță cu tine; dar un singur lucru cer de la tine, și acesta este: Să nu îmi vezi fața, decât dacă îmi aduci întâi pe Mical, fiica lui Saul, când vii să îmi vezi fața.
14. Și David a trimis mesageri la Iș-Boșet, fiul lui Saul, spunând: Dă-*mi* pe soția mea Mical, cu care m-am logodit pentru o sută de prepuțuri ale filistenilor.
15. Și Iș-Boșet a trimis și a luat-o de la soțul *ei*, de la Paltiel, fiul lui Laiș.

16. Și soțul ei a mers cu ea plângând în urma ei *până* la Bahurim. Atunci Abner i-a spus: Du-te, întoarce-te. Și el s-a întors.
17. Și Abner a avut un cuvânt cu bătrânii lui Israel, spunând: Ați căutat în trecut ca David *să fie* împărat peste voi;
18. De aceea acum faceți *aceasta*, pentru că DOMNUL a vorbit despre David, spunând: Prin mâna servitorului meu David, voi salva pe poporul meu Israel din mâna filistenilor și din mâna tuturor dușmanilor săi.
19. Și Abner a vorbit de asemenea în urechile lui Beniamin; și Abner a mers de asemenea să vorbească în urechile lui David la Hebron tot ce părea bun lui Israel și ce părea bun întregii case a lui Beniamin.
20. Astfel, Abner a venit la David la Hebron și douăzeci de bărbați cu el. Și David i-a făcut lui Abner și oamenilor care erau cu el un ospăț.
21. Și Abner i-a spus lui David: Mă voi ridica și voi merge și voi aduna tot Israelul la domnul meu, împăratul, ca ei să facă alianță cu tine și ca tu să domnești peste tot ce dorește inima ta. Și David l-a trimis pe Abner; și el a mers în pace.
22. ¶ Și, iată, servitorii lui David și Ioab s-au întors de la *urmărirea* unei cete înarmate și au adus o mare pradă cu ei; iar Abner nu *era* cu David în Hebron, pentru că îl trimisese și el plecase în pace.
23. Când Ioab și toată oștirea care *era* cu el s-au întors, i-au spus lui Ioab, zicând: Abner, fiul lui Ner, a venit la împărat și el l-a trimis și a plecat în pace.
24. Atunci Ioab a intrat la împărat și a spus: Ce ai făcut? Iată, Abner a venit la tine, de ce l-ai trimis și el a plecat?
25. Tu îl cunoști pe Abner, fiul lui Ner, că a venit să te înșele și să cunoască ieșirea și intrarea ta și să cunoască tot ceea ce faci.
26. Și după ce Ioab a ieșit de la David, a trimis mesageri după Abner, care l-au adus înapoi de la fântâna Sira; dar David nu știa *aceasta*.
27. Și când Abner s-a întors la Hebron, Ioab l-a luat deoparte la poartă pentru a-i vorbi în ascuns, și acolo l-a lovit sub a cincea *coastă,* încât el a murit, pentru sângele lui Asael, fratele său.
28. Și după aceasta, când David a auzit, a spus: Eu și împărăția mea *suntem* nevinovați înaintea DOMNULUI pentru totdeauna de sângele lui Abner, fiul lui Ner;
29. Acesta să cadă pe capul lui Ioab și al întregii case a tatălui său; și să nu lipsească din casa lui Ioab vreunul care are o scurgere, sau care este un lepros, sau care se sprijină în toiag, sau care cade prin sabie, sau care este lipsit de pâine.
30. Astfel Ioab și Abișai, fratele său, au ucis pe Abner, deoarece el ucisese pe fratele lor, Asael, la Gabaon în bătălie.
31. Și David i-a spus lui Ioab și întregului popor care *era* cu el: Rupeți-vă hainele și încingeți-vă cu pânză de sac și jeliți înaintea lui Abner. Și împăratul David *însuși* urma sicriul.
32. Și l-au îngropat pe Abner în Hebron; și împăratul și-a ridicat vocea și a plâns la mormântul lui Abner; și tot poporul a plâns.
33. Și împăratul a plâns pentru Abner și a spus: A murit Abner precum moare un prost?

34. Mâinile tale nu *erau* legate, nici picioarele tale puse în cătușe; precum cade un om înaintea oamenilor stricați, *astfel* ai căzut tu. Și tot poporul a plâns din nou pentru el.
35. Și când tot poporul a venit să îl facă pe David să mănânce mâncare pe când era încă ziuă, David a jurat, spunând: Astfel să îmi facă Dumnezeu și încă mai mult, dacă voi gusta pâine sau orice altceva, până când soarele apune.
36. Și tot poporul a observat *aceasta și* le-a plăcut, la fel cum tot ce făcea împăratul plăcea întregului popor.
37. Fiindcă tot poporul și tot Israelul au înțeles în acea zi că nu a fost de la împărat să ucidă pe Abner, fiul lui Ner.
38. Și împăratul a spus servitorilor săi: Nu știți că un prinț și un mare om a căzut în această zi în Israel?
39. Și eu *sunt* slab în această zi, deși *sunt* uns împărat și acești oameni, fiii Țeruiei, *sunt* prea tari pentru mine; DOMNUL va răsplăti făcătorului de rău după stricăciunea lui.

Capitolul 4

ȘI când fiul lui Saul a auzit că Abner a murit în Hebron, mâinile i-au slăbit; și toți israeliții au fost tulburați.
2. Și fiul lui Saul avea doi bărbați *care erau* căpetenii de cete: numele unuia *era* Baana și numele celuilalt, Recab, fiii lui Rimon, un beerotit, dintre copiii lui Beniamin; (fiindcă și Beerot era numărat la Beniamin;
3. Și beerotiții fugiseră la Ghitaim și au fost locuitori temporari acolo până în această zi.)
4. Și Ionatan, fiul lui Saul, avea un fiu *care era* șchiop de picioare. El era în vârstă de cinci ani când au venit veștile despre Saul și Ionatan din Izreel și dădaca lui l-a luat și a fugit; și s-a întâmplat, pe când se grăbea ea să fugă, că el a căzut și a devenit șchiop. Și numele lui *era* Mefiboșet.
5. Și fiii lui Rimon beerotitul, Recab și Baana, au mers și au ajuns pe la arșița zilei la casa lui Iș-Boșet, care era întins în pat la amiază.
6. Și au intrat acolo în mijlocul casei, *ca și cum* ar fi adus grâu; și l-au lovit sub a cincea *coastă*; și Recab și Baana, fratele său, au scăpat.
7. Fiindcă atunci când intraseră în casă, el era întins pe patul său în camera sa de dormit; și l-au lovit și l-au ucis și i-au tăiat capul și i-au luat capul și au mers toată noaptea pe calea câmpiei.
8. Și au adus capul lui Iș-Boșet la David la Hebron și au spus împăratului: Iată, capul lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, dușmanul tău, care ți-a căutat viața; și DOMNUL a răzbunat pe domnul meu împăratul în această zi împotriva lui Saul și seminței lui.
9. ¶ Și David le-a răspuns lui Recab și lui Baana, fratele său, fiilor lui Rimon beerotitul și le-a zis: *Precum* DOMNUL trăiește, care mi-a răscumpărat sufletul din orice restrițe,
10. Când cineva mi-a spus, zicând: Iată, Saul este mort, crezând că *mi*-a adus vești bune, l-am apucat și l-am ucis în Țiclag, *el*, care *a crezut* că îi voi da o răsplată pentru veștile lui;

11. Cu cât mai mult, când oameni stricați au ucis pe o persoană dreaptă în propria lui casă pe patul lui? Să nu cer eu de aceea sângele lui din mâna voastră și să nu vă iau de pe pământ?
12. Și David a poruncit tinerilor săi și ei i-au ucis și le-au retezat mâinile și picioarele și *i*-au spânzurat deasupra iazului în Hebron. Dar au luat capul lui Iș-Boșet și *l*-au îngropat în mormântul lui Abner în Hebron.

Capitolul 5

ATUNCI au venit toate triburile lui Israel la David la Hebron și au vorbit, spunând: Iată, noi *suntem* osul tău și carnea ta.
2. Și odinioară, când Saul era împărat peste noi, tu erai cel care conduceai afară și aduceai înăuntru pe Israel; și DOMNUL ți-a spus: Tu vei fi paște pe poporul meu Israel și tu vei fi o căpetenie peste Israel.
3. Astfel, toți bătrânii lui Israel au venit la împărat la Hebron; și împăratul David a făcut alianță cu ei în Hebron înaintea DOMNULUI; și l-au uns pe David împărat peste Israel.
4. David *era* în vârstă de treizeci de ani când a început să domnească și el a domnit patruzeci de ani.
5. În Hebron a domnit peste Iuda șapte ani și șase luni; și în Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani peste tot Israelul și Iuda.
6. ¶ Și împăratul și oamenii săi au mers la Ierusalim la iebusiți, locuitorii țării, care vorbiseră lui David, spunând: Dacă nu îndepărtezi pe orbi și pe șchiopi, tu nu vei intra aici; gândind: David nu poate intra aici.
7. Totuși David a luat întăritura Sionului; aceeași *este* cetatea lui David.
8. Și David a spus în acea zi: Oricine se urcă la apeduct și lovește pe iebusiți și pe șchiopi și pe orbi, *care sunt* urâți de sufletul lui David, *el va fi mai marele și căpetenie.* De aceea ei au spus: Orbul și șchiopul nu vor intra în casă.
9. Astfel David a locuit în fortăreață și a numit-o cetatea lui David. Și David a zidit de jur împrejur de la Milo și spre interior.
10. Și David a mers înainte și a devenit mare și DOMNUL Dumnezeul oștirilor *era* cu el.
11. ¶ Și Hiram, împăratul Tirului, a trimis mesageri la David și cedri și tâmplari și pietrari; și ei i-au clădit lui David o casă.
12. Și David a priceput că DOMNUL îl întemeiase împărat peste Israel și că înălțase împărăția sa de dragul poporului său Israel.
13. Și David *și*-a luat mai multe concubine și soții din Ierusalim, după ce a venit de la Hebron; și i s-au mai născut încă fii și fiice lui David.
14. Și acestea *sunt* numele celor care i s-au născut în Ierusalim: Șamua și Șobab și Natan și Solomon,
15. Și Ibhar și Elișua și Nefeg și Iafia,
16. Și Elișama și Eliada și Elifelet.
17. ¶ Dar când filistenii au auzit că îl unseseră pe David împărat peste Israel, toți filistenii au urcat să îl caute pe David; și David a auzit *despre aceasta și* a coborât la fortăreață.
18. Filistenii de asemenea au venit și s-au răspândit în Valea Refaim.

19. Și David a întrebat pe DOMNUL, spunând: Să mă urc împotriva filistenilor? Îi vei da în mâna mea? Și DOMNUL i-a spus lui David: Urcă-te, pentru că voi da fără îndoială pe filisteni în mâna ta.
20. Și David a venit la Baal-Perațim și David i-a lovit acolo și a spus: DOMNUL a izbucnit peste dușmanii mei înaintea mea, ca spărtura apelor. De aceea a pus acelui loc numele Baal-Perațim.
21. Și acolo și-au lăsat idolii lor și David și oamenii săi i-au ars.
22. Și filistenii s-au urcat din nou și s-au răspândit în Valea Refaim.
23. Și când David a întrebat pe DOMNUL, el a spus: Să nu te urci; *ci* înconjoară-i prin spate și să mergi asupra lor înaintea duzilor.
24. Și să fie *astfel,* când auzi un sunet de umblet în vârfurile duzilor, grăbește-te, atunci să te miști; fiindcă atunci DOMNUL va merge înaintea ta, ca să lovească oștirea filistenilor.
25. Și David a făcut astfel, precum DOMNUL îi poruncise; și a lovit pe filisteni de la Gheba până la Ghezer.

Capitolul 6

DIN nou, David a adunat pe toți *bărbații* aleși din Israel, treizeci de mii.
2. Și David s-a ridicat și a mers cu tot poporul care *era* cu el de la Baale din Iuda, ca să aducă de acolo chivotul lui Dumnezeu, al cărui nume este chemat după numele DOMNULUI oștirilor care locuiește *între* heruvimi.
3. Și au pus chivotul lui Dumnezeu pe un car nou și l-au scos din casa lui Abinadab care *era* în Ghibea; și Uza și Ahio, fiii lui Abinadab, conduceau carul cel nou.
4. Și l-au scos din casa lui Abinadab care *era* în Ghibea, însoțind chivotul lui Dumnezeu; și Ahio mergea înaintea chivotului.
5. Și David și toată casa lui Israel cântau înaintea DOMNULUI pe tot felul de *instrumente făcute* din lemn de brad, chiar pe harpe și pe psalterioane și pe tamburine și pe corneți și pe chimvale.
6. ¶ Și când au ajuns la aria lui Nacon, Uza și-a întins *mâna* spre chivotul lui Dumnezeu și l-a apucat, fiindcă boii *l*-au scuturat.
7. Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Uza; și Dumnezeu l-a lovit acolo pentru greșeala *sa*; și a murit acolo lângă chivotul lui Dumnezeu.
8. Și lui David nu i-a plăcut, deoarece DOMNUL făcuse o spărtură asupra lui Uza; și a numit locul acela Pereț-Uza până în această zi.
9. Și David s-a temut de DOMNUL în acea zi și a spus: Cum să vină chivotul DOMNULUI la mine?
10. Astfel, David a refuzat să mute chivotul DOMNULUI la el, în cetatea lui David; ci David l-a dus deoparte în casa lui Obed-Edom ghititul.
11. Și chivotul DOMNULUI a rămas în casa lui Obed-Edom ghititul trei luni; și DOMNUL l-a binecuvântat pe Obed-Edom și pe toată casa lui.
12. ¶ Și i s-a spus împăratului David, zicând: DOMNUL a binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce *aparține* lui, datorită chivotului lui Dumnezeu.

Astfel David a mers și a urcat chivotul lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în cetatea lui David cu veselie.
13. Și s-a întâmplat că *atunci* când cei care au purtat chivotul DOMNULUI au făcut șase pași, el a sacrificat boi și vite îngrășate.
14. Și David a dansat înaintea DOMNULUI cu toată puterea *lui*; și David *era* încins cu un efod de in subțire.
15. Astfel David și toată casa lui Israel au adus chivotul DOMNULUI cu strigăte și cu sunet de trâmbiță.
16. Și pe când chivotul DOMNULUI intra în cetatea lui David, Mical, fiica lui Saul, a privit pe fereastră și l-a văzut pe împăratul David sărind și dansând înaintea DOMNULUI; și ea l-a disprețuit în inima ei.
17. Și au adus chivotul DOMNULUI și l-au pus la locul său, în mijlocul tabernacolului pe care îl întinsese David pentru *chivotul DOMNULUI*; și David a oferit ofrande arse și ofrande de pace înaintea DOMNULUI.
18. Și imediat ce David a terminat de oferit ofrande arse și ofrande de pace, a binecuvântat poporul în numele DOMNULUI oștirilor.
19. Și a împărțit la tot poporul, la toată mulțimea lui Israel și la bărbați și la femei, fiecăruia câte o turtă de pâine și o bucată bună *de carne și* câte un ulcior *de vin*. Astfel, tot poporul a plecat fiecare la casa lui.
20. ¶ Atunci David s-a întors să își binecuvânteze casa. Și Mical, fiica lui Saul, a ieșit să îl întâmpine pe David și a spus: Cât de glorios a fost împăratul lui Israel astăzi, care s-a dezgolit astăzi în ochii roabelor servitorilor săi, precum unul dintre oamenii deșerți se dezgolește fără rușine!
21. Și David a spus către Mical: *Aceasta a fost* înaintea DOMNULUI, care m-a ales pe mine înaintea tatălui tău și înaintea întregii lui case, pentru a mă pune conducător peste poporul DOMNULUI, peste Israel; de aceea voi juca înaintea DOMNULUI.
22. Și voi fi încă mai nemernic decât atât și voi fi înjosit în ochii mei; și despre servitoarele despre care ai vorbit, de ele voi fi onorat.
23. De aceea Mical, fiica lui Saul, nu a avut copil până în ziua morții ei.

Capitolul 7

ȘI s-a întâmplat, când împăratul a șezut în casa lui și DOMNUL i-a dat odihnă de toți dușmanii lui de jur împrejur,
2. Că împăratul a spus profetului Natan: Vezi acum, eu locuiesc într-o casă de cedru, dar chivotul lui Dumnezeu locuiește înăuntrul covoarelor.
3. Și Natan a spus împăratului: Du-te, fă tot ce *este* în inima ta, fiindcă DOMNUL *este* cu tine.
4. ¶ Și s-a întâmplat că, în acea noapte cuvântul DOMNULUI a venit la Natan, spunând:
5. Du-te și spune servitorului meu David: Astfel spune DOMNUL: Îmi vei zidi tu o casă ca să locuiesc în ea?
6. Pentru că eu nu am locuit în *vreo* casă de când am scos pe copiii lui Israel din Egipt, chiar până în această zi, ci am umblat într-un cort și într-un tabernacol.

7. În toate *locurile* în care am umblat cu toți copiii lui Israel, am vorbit eu
un cuvânt vreunuia din triburile lui Israel, căruia i-am poruncit să pască
pe poporul meu Israel, spunând: De ce nu îmi zidiți o casă de cedru?
8. De aceea acum, astfel să îi spui servitorului meu David: Astfel spune
DOMNUL oștirilor: Te-am luat de la staulul oilor, de la a urma oile, pentru
a fi conducător peste poporul meu, peste Israel;
9. Și am fost cu tine oriunde ai mers și am stârpit pe toți dușmanii tăi
dinaintea ochilor tăi și ți-am făcut un nume mare, ca numele *oamenilor*
mari care *sunt* pe pământ.
10. Mai mult, voi rândui un loc pentru poporul meu Israel și îl voi sădi, ca
ei să locuiască într-un loc al lor și să nu se mai mute; iar copiii stricăciunii
nu îl vor mai chinui ca înainte,
11. Ca atunci când am poruncit judecătorilor *să fie* peste poporul meu
Israel și te-am făcut să te odihnești de toți dușmanii tăi. De asemenea
DOMNUL îți spune că îți va face o casă.
12. Și când zilele tale se vor fi împlinit și vei adormi cu părinții tăi,
voi așeza sămânța ta după tine, care va ieși din adâncurile tale și îi voi
întemeia împărăția.
13. El va zidi o casă pentru numele meu și eu voi întări tronul împărăției
lui pentru totdeauna.
14. Eu îi voi fi tată și el îmi va fi fiu. Dacă va face nelegiuire, îl voi mustra
cu nuiaua oamenilor și cu loviturile copiilor oamenilor;
15. Dar mila mea nu se va depărta de la el, precum am luat-*o* de la Saul,
pe care l-am îndepărtat dinaintea ta.
16. Și casa ta și împărăția ta vor fi întemeiate pentru totdeauna înaintea
ta; tronul tău va fi întemeiat pentru totdeauna.
17. Conform tuturor acestor cuvinte și conform aceste întregi viziuni, astfel
i-a vorbit Natan lui David.
18. ¶ Atunci împăratul David a intrat și a șezut înaintea DOMNULUI și
a spus: Cine *sunt* eu, Doamne DUMNEZEULE? Și ce *este* casa mea, că
m-ai adus până aici?
19. Și aceasta încă a fost un lucru mic înaintea ochilor tăi, DOAMNE
DUMNEZEULE; dar tu ai vorbit de asemenea despre casa servitorului
tău pentru mult timp înainte. Și *este* aceasta felul omului, Doamne
DUMNEZEULE?
20. Și ce poate David să îți mai spună? Pentru că tu DOAMNE
DUMNEZEULE, cunoști pe servitorul tău.
21. De dragul cuvântului tău și conform inimii tale, ai făcut toate aceste
lucruri mărețe, pentru a *le* face cunoscute servitorului tău.
22. De aceea tu ești mare, DOAMNE Dumnezeule, pentru că nu *este*
nimeni ca tine, nici nu *este vreun* Dumnezeu în afară de tine, conform cu
toate câte am auzit cu urechile noastre.
23. Și ce națiune pe pământ *este* ca poporul tău, ca Israel, pe care Dumnezeu
a mers să îl răscumpere ca popor pentru el însuși și să îi facă un nume și
să facă pentru voi lucruri mari și înfricoșătoare, pentru țara ta, înaintea

poporului tău, pe care ți l-ai răscumpărat din Egipt, *de la* națiuni și de la dumnezeii lor?
24. Fiindcă ți-ai întărit pe poporul tău Israel *să* îți *fie* un popor pentru totdeauna; și tu, DOAMNE, ai devenit Dumnezeul lor.
25. Și acum, DOAMNE Dumnezeule, cuvântul pe care l-ai spus referitor la servitorul tău și referitor la casa lui, întemeiază-*l* pentru totdeauna și fă precum ai spus.
26. Și numele tău să fie mărit pentru totdeauna, spunând: DOMNUL oștirilor *este* Dumnezeu peste Israel; și să fie întemeiată, casa servitorului tău David înaintea ta.
27. Pentru că tu, DOAMNE al oștirilor, Dumnezeul lui Israel, i-ai revelat servitorului tău, spunând: Îți voi zidi o casă; de aceea a găsit servitorul tău în inima sa să se roage această rugăciune către tine.
28. Și acum, Doamne DUMNEZEULE, tu *ești* acel Dumnezeu și cuvintele tale sunt adevărate și tu ai promis această bunătate servitorului tău;
29. De aceea acum, să îți placă să binecuvântezi casa servitorului tău, ca să continue pentru totdeauna înaintea ta, pentru că tu, Doamne DUMNEZEULE, ai vorbit *aceasta*; și cu binecuvântarea ta să fie casa servitorului tău binecuvântată pentru totdeauna.

Capitolul 8

ȘI după aceasta s-a întâmplat, că David a lovit pe filisteni și i-a supus; și David a luat Meteg-Haama din mâna filistenilor.
2. Și a lovit pe Moab și i-a măsurat cu o frânghie, aruncându-i la pământ; chiar cu două frânghii a măsurat pentru a-*i* da la moarte și cu o frânghie întreagă pentru a-*i* lăsa în viață. Și *astfel,* moabiții au devenit servitorii lui David și au adus daruri.
3. Și David a lovit de asemenea pe Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Țoba, pe când mergea să își recupereze granița la râul Eufrat.
4. Și David a luat de la el o mie *de care și* șapte sute de călăreți și douăzeci de mii de pedeștri; și David a tăiat tendoanele *cailor* tuturor carelor, dar a păstrat dintre ei *cai* pentru o sută de care.
5. Și când sirienii din Damasc au venit pentru a-l ajuta pe Hadadezer, împăratul din Țoba, David a ucis dintre sirieni douăzeci și două de mii de oameni.
6. Atunci David a pus garnizoane în Siria Damascului; și sirienii au devenit servitorii lui David și au adus daruri. Și DOMNUL îl păstra pe David oriunde mergea.
7. Și David a luat scuturile de aur care erau pe servitorii lui Hadadezer și le-a adus la Ierusalim.
8. Și din Betah și din Berotai, cetăți ale lui Hadadezer, împăratul David a luat foarte multă aramă.
9. ¶ Când Toi, împăratul Hamatului, a auzit că David lovise toată oștirea lui Hadadezer,
10. Atunci Toi a trimis pe Ioram, fiul său, la împăratul David, pentru a-l saluta și pentru a-l binecuvânta, pentru că luptase împotriva lui Hadadezer

și îl bătuse, pentru că Hadadezer avusese războaie cu Toi. Și *Ioram* a adus cu el vase de argint și vase de aur și vase de aramă,
11. Pe care David le-a dedicat de asemenea DOMNULUI, cu argintul și cu aurul pe care îl dedicase de la toate națiunile pe care le supusese;
12. Din Siria și din Moab și de la copiii lui Amon și de la filisteni și de la Amalec și din prada lui Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Țoba.
13. Și David *și*-a făcut un nume când s-a întors de la lovirea sirienilor în valea sării, *aceștia fiind* optsprezece mii de *oameni*.
14. Și a pus garnizoane în Edom; a pus garnizoane în tot Edomul și toți cei din Edom au devenit servitorii lui David. Și DOMNUL l-a păstrat pe David oriunde mergea.
15. ¶ Și David a domnit peste tot Israelul; și David făcea judecată și dreptate pentru tot poporul său.
16. Și Ioab, fiul Țeruiei, *era* peste oștire; și Iosafat, fiul lui Ahilud, *era* cronicar;
17. Și Țadoc, fiul lui Ahitub, și Ahimelec, fiul lui Abiatar, *erau* preoți; și Seraia *era* scrib;
18. Și Benaia, fiul lui Iehoiada, *era* și *peste* cheretiți și *peste* peletiți; și fiii lui David erau mai marii conducători.

Capitolul 9

ȘI David a spus: Mai este cineva care să fi rămas din casa lui Saul, ca să îi arăt bunătate din cauza lui Ionatan?
2. Și *era* din casa lui Saul un servitor al cărui nume *era* Țiba. Și când l-au chemat la David, împăratul i-a spus: *Ești* tu Țiba? Și el a spus: Al tău servitor.
3. Și împăratul a spus: Mai *este* cineva din casa lui Saul, ca să îi arăt bunătatea lui Dumnezeu? Și Țiba a spus împăratului: Ionatan mai are încă un fiu, *care este* șchiop de picioare.
4. Și împăratul i-a spus: Unde *este* el? Și Țiba a spus împăratului: Iată, el *este* în casa lui Machir, fiul lui Amiel, în Lodebar.
5. Atunci împăratul David a trimis și l-a scos din casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar.
6. Acum, când Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David, a căzut cu fața la pământ și s-a prosternat. Și David a spus: Mefiboșet. Iar el a răspuns: Iată, pe servitorul tău!
7. Și David i-a spus: Nu te teme, pentru că îți voi arăta într-adevăr bunătate, de dragul lui Ionatan, tatăl tău, și îți voi da înapoi tot pământul lui Saul, tatăl tău; și tu vei mânca pâine la masa mea continuu.
8. Și el s-a plecat și a spus: Ce *este* servitorul tău, ca să privești la un astfel de câine mort cum *sunt* eu?
9. ¶ Atunci împăratul l-a chemat pe Țiba, servitorul lui Saul, și i-a spus: Am dat fiului stăpânului tău tot ce a aparținut lui Saul și întregii sale case.
10. Tu, de aceea, și fiii tăi și servitorii tăi, veți ara pământul pentru el și tu vei aduce *roadele*, ca fiul stăpânului tău să aibă mâncare să mănânce; dar Mefiboșet, fiul stăpânului tău, va mânca pâine întotdeauna la masa mea. Acum Țiba avea cincisprezece fii și douăzeci de servitori.

11. Atunci Ţiba a spus împăratului: Conform cu toate câte a poruncit domnul meu, împăratul, servitorului său, astfel va face servitorul tău. Cât despre Mefiboşet, *a spus împăratul*, el va mânca la masa mea, ca unul dintre fiii împăratului.
12. Şi Mefiboşet avea un fiu tânăr, al cărui nume *era* Mica. Şi toţi câţi au locuit în casa lui Ţiba *erau* servitori lui Mefiboşet.
13. Astfel Mefiboşet a locuit în Ierusalim, fiindcă mânca la masa împăratului continuu; şi el era şchiop la ambele picioare.

Capitolul 10

ŞI s-a întâmplat după aceasta, că împăratul copiilor lui Amon a murit şi Hanun, fiul său, a domnit în locul său.
2. Atunci David a spus: Voi arăta bunătate lui Hanun, fiul lui Nahaş, precum tatăl său mi-a arătat mie bunătate. Şi David a trimis să îl mângâie prin servitorii săi pentru tatăl său. Şi servitorii lui David au venit în ţara copiilor lui Amon.
3. Şi prinţii copiilor lui Amon i-au spus lui Hanun, domnul lor: Gândeşti tu că David onorează pe tatăl tău, că a trimis mângâietori la tine? Nu a trimis David *mai degrabă* pe servitorii săi la tine ca să cerceteze cetatea şi să o spioneze şi să o dărâme?
4. De aceea Hanun i-a luat pe servitorii lui David şi le-a ras bărbile pe jumătate şi le-a tăiat hainele la mijloc, până la fese, şi i-a trimis.
5. Când i-au spus *aceasta* lui David, el a trimis să îi întâlnească, deoarece oamenii erau foarte ruşinaţi; şi împăratul a spus: Rămâneţi la Ierihon până vă cresc bărbile şi *apoi* întoarceţi-vă.
6. ¶ Şi când copiii lui Amon au văzut că s-au împuţit înaintea lui David, copiii lui Amon au trimis şi au angajat pe sirienii din Bet-Rehob şi pe sirienii din Ţoba, douăzeci de mii de pedeştri, şi de la împăratul Maaca, o mie de bărbaţi, şi din Iştob, douăsprezece mii de bărbaţi.
7. Şi când David a auzit *de aceasta,* l-a trimis pe Ioab şi toată oştirea războinicilor.
8. Şi copiii lui Amon au ieşit şi s-au desfăşurat pentru bătălie la intrarea porţii; şi sirienii din Ţoba şi din Rehob şi Iştob şi Maaca, *erau* singuri pe câmp.
9. Când Ioab a văzut că frontul bătăliei era împotriva lui dinainte şi dinapoi, a ales din toţi *bărbaţii* aleşi ai lui Israel şi *i*-a desfăşurat împotriva sirienilor;
10. Şi restul poporului l-a dat în mâna lui Abişai, fratele său, ca să *îi* desfăşoare împotriva copiilor lui Amon.
11. Şi a spus: Dacă sirienii sunt prea tari pentru mine, atunci tu să mă ajuţi; dar dacă fiii lui Amon sunt prea tari pentru tine, atunci eu voi veni şi te voi ajuta.
12. Încurajează-te şi să fim bărbaţi pentru poporul nostru şi pentru cetăţile Dumnezeului nostru; şi DOMNUL să facă ce îi pare bine.
13. Şi Ioab şi poporul care *era* cu el s-au apropiat să lupte împotriva sirienilor; iar ei au fugit dinaintea lui.

14. Și când copiii lui Amon au văzut că sirienii fugiseră, atunci au fugit și ei dinaintea lui Abișai și au intrat în cetate. Astfel Ioab s-a întors de la copiii lui Amon și a venit la Ierusalim.
15. ¶ Și când sirienii au văzut că au fost loviți înaintea lui Israel, s-au adunat împreună.
16. Și Hadadezer a trimis și i-a scos pe sirienii care *erau* dincolo de râu; și au venit la Helam; și Șobac, căpetenia oștirii lui Hadadezer, *mergea* în fruntea lor.
17. Și când i s-a spus lui David, el a adunat tot Israelul și a trecut Iordanul și a venit la Helam. Și sirienii s-au desfășurat împotriva lui David și au luptat cu el.
18. Și sirienii au fugit dinaintea lui Israel; și David a ucis șapte sute *de conducători* de care dintr-ai sirienilor și patruzeci de mii de călăreți și a lovit pe Șobac, căpetenia oștirii lor, care a murit acolo.
19. Și când toți împărații *care erau* servitori lui Hadadezer au văzut că erau loviți înaintea lui Israel, au făcut pace cu Israel și le-au servit. Astfel sirienii s-au temut să îi mai ajute pe copiii lui Amon.

Capitolul 11

ȘI s-a întâmplat, după terminarea anului, pe timpul când împărații ies *la bătălie*, că David a trimis pe Ioab și pe servitorii săi cu el și tot Israelul; și i-au nimicit pe fiii lui Amon și au asediat Raba. Dar David a rămas încă la Ierusalim.
2. Și s-a întâmplat, spre seară, că David s-a ridicat din patul său și s-a plimbat pe acoperișul casei împăratului; și de pe acoperiș a văzut o femeie spălându-se; și femeia *era* foarte frumoasă la vedere.
3. Și David a trimis și a cercetat despre femeie. Și *unul* a spus: Nu *este* aceasta Bat-Șeba, fiica lui Eliam, soția lui Urie hititul?
4. Și David a trimis mesageri și au luat-o; și ea a intrat la el și el s-a culcat cu ea; fiindcă ea era purificată de necurăția ei; și s-a întors acasă.
5. Și femeia a rămas însărcinată și a trimis să spună lui David și a zis: *Sunt* însărcinată.
6. ¶ Și David a trimis la Ioab, *spunând*: Trimite-mi pe Urie hititul. Și Ioab l-a trimis pe Urie la David.
7. Și după ce Urie a venit la el, David *l*-a întrebat ce *mai* făcea Ioab și ce *mai* făcea poporul și cum mergea războiul.
8. Și David i-a spus lui Urie: Coboară acasă la tine și spală-ți picioarele. Și Urie s-a depărtat de casa împăratului și l-a urmat un dar *de mâncare* de la împărat.
9. Dar Urie a dormit la ușa casei împăratului cu toți servitorii domnului său și nu a coborât acasă.
10. Și când i-au spus lui David, zicând: Urie nu a coborât acasă. *Și* David i-a spus lui Urie: Nu te-ai întors din călătorie? De ce nu ai coborât acasă?
11. Și Urie i-a spus lui David: Chivotul și Israel și Iuda, locuiesc în corturi; și domnul meu Ioab și servitorii domnului meu, sunt așezați în tabără în

câmp deschis; să intru eu atunci în casa mea, să mănânc și să beau și să
mă culc cu soția mea? *Precum* trăiești tu și *precum* trăiește sufletul tău, nu
voi face acest lucru.
12. Și David i-a spus lui Urie: Rămâi aici și astăzi, și mâine te voi lăsa să
pleci. Astfel Urie a rămas la Ierusalim în acea zi și a doua zi.
13. Și când David l-a chemat, el a mâncat și a băut înaintea lui și l-a
îmbătat; și seara el a ieșit afară să se culce în patul său cu servitorii
domnului său, dar nu a coborât acasă.
14. ¶ Și s-a întâmplat, dimineața, că David a scris o scrisoare lui Ioab și a
trimis-*o* prin mâna lui Urie.
15. Și a scris în scrisoare, spunând: Puneți-l pe Urie în fruntea bătăliei celei
mai încinse și retrageți-vă de la el, ca să fie lovit și să moară.
16. Și s-a întâmplat, când Ioab observa cetatea, că l-a pus pe Urie la locul
unde știa că *erau* bărbați viteji.
17. Și bărbații cetății au ieșit afară și au luptat cu Ioab; și au căzut *unii*
din popor dintre servitorii lui David; și Urie hititul a murit de asemenea.
18. Atunci Ioab a trimis și a spus lui David toate lucrurile referitoare la război;
19. Și a poruncit mesagerului, zicând: După ce vei fi terminat de spus
împăratului lucrurile despre război,
20. Și dacă va fi astfel, că furia împăratului se va ridica și îți va spune:
Pentru ce v-ați apropiat atât de mult de cetate când ați luptat? Nu ați știut
că vor trage de pe zid?
21. Cine a lovit pe Abimelec, fiul lui Ierubeșet? Nu a aruncat o femeie o
bucată de piatră de moară de pe zid, încât el a murit la Tebeț? De ce v-ați
apropiat de zid? Atunci tu să spui: A murit și servitorul tău Urie, hititul.
22. Astfel mesagerul a plecat și a venit și i-a arătat lui David despre toate
pentru care îl trimisese Ioab.
23. Și mesagerul i-a spus lui David: Într-adevăr, oamenii au fost mai tari
decât noi și au ieșit la noi în câmp și am fost asupra lor până la intrarea porții.
24. Și trăgătorii au tras de pe zid asupra servitorilor tăi; și unii dintre
servitorii împăratului au murit; a murit și servitorul tău Urie, hititul.
25. Atunci David i-a spus mesagerului: Astfel să spui lui Ioab: Să nu îți
displacă acest lucru, pentru că sabia mănâncă pe unul la fel ca și pe altul;
întărește mai mult bătălia împotriva cetății și dărâm-o; și încurajează-l.
26. Și când soția lui Urie a auzit că Urie soțul ei era mort, l-a jelit pe soțul ei.
27. Și când jelirea a trecut, David a trimis și a adus-o acasă și ea i-a
devenit soție și i-a născut un fiu. Dar lucrul pe care David îl făcuse nu a
plăcut DOMNULUI.

Capitolul 12

ȘI DOMNUL l-a trimis pe Natan la David. Și *Natan* a venit la el și
i-a spus: Erau doi oameni într-o cetate; unul bogat și celălalt sărac.
2. Bogatul avea foarte multe turme și cirezi;
3. Dar săracul nu avea nimic, în afară de o singură mielușea, pe care o
cumpărase și o hrănea; și aceasta creștea împreună cu el și cu copiii săi;

mânca din mâncarea lui și bea din paharul lui și se culca la sânul lui și îi era ca o fiică.
4. Și a venit un călător la omul bogat iar el nu s-a îndurat să ia din turma lui și din cireada lui, ca să pregătească pentru călătorul care venise la el; dar a luat oaia omului sărac și a pregătit-o pentru omul care venise la el.
5. Și mânia lui David s-a aprins foarte tare împotriva omului *acela*; și i-a spus lui Natan: *Precum* DOMNUL trăiește, omul care a făcut acest *lucru* va muri negreșit.
6. Și să întoarcă pentru miel, împătrit, pentru că a făcut aceasta și pentru că nu a avut milă.
7. Și Natan i-a spus lui David: Tu *ești acel* om. Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Te-am uns împărat peste Israel și te-am eliberat din mâna lui Saul;
8. Și ți-am dat casa stăpânului tău și soțiile stăpânului tău la sânul tău și ți-am dat casa lui Israel și a lui Iuda; și dacă *aceasta ar fi fost* prea puțin, ți-aș fi dat astfel și astfel de lucruri.
9. Pentru ce ai disprețuit porunca DOMNULUI, pentru a face rău înaintea ochilor lui? Ai ucis pe Urie hititul cu sabia și ți-ai luat pe soția lui de soție, iar pe el l-ai ucis cu sabia copiilor lui Amon.
10. De aceea acum sabia nu se va depărta niciodată de casa ta, pentru că m-ai disprețuit și ai luat pe soția lui Urie hititul să fie soția ta.
11. Astfel spune DOMNUL: Iată, voi ridica *un* rău împotriva ta din propria ta casă și îți voi lua soțiile de dinaintea ochilor tăi și *le* voi da aproapelui tău și el se va culca cu soțiile tale în fața acestui soare.
12. Pentru că tu ai făcut *aceasta* în secret; dar eu voi face acest lucru înaintea întregului Israel și în fața soarelui.
13. Și David i-a spus lui Natan: Am păcătuit împotriva DOMNULUI. Și Natan i-a spus lui David: DOMNUL de asemenea a îndepărtat păcatul tău, nu vei muri.
14. Dar pentru că prin această faptă ai dat mare ocazie dușmanilor DOMNULUI să blesteme, de asemenea pruncul *care* ți s-a născut va muri negreșit.
15. ¶ Și Natan a plecat acasă. Și DOMNUL a lovit pruncul pe care soția lui Urie i-l născuse lui David și a fost foarte bolnav.
16. Și David l-a implorat pe Dumnezeu pentru prunc; și David a postit și a intrat și a stat întins toată noaptea pe pământ.
17. Și bătrânii casei lui s-au ridicat și *au intrat* la el, pentru a-l ridica de la pământ; dar el a refuzat și nici nu a mâncat pâine cu ei.
18. Și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că pruncul a murit. Și servitorii lui David s-au temut să îi spună că pruncul era mort, pentru că au spus: Iată, în timp ce pruncul încă trăia, i-am vorbit și a refuzat să dea ascultare vocii noastre; cât se va chinui, dacă îi spunem că pruncul este mort?
19. Dar când David a văzut că servitorii săi șopteau, David a priceput că pruncul era mort; de aceea David a spus servitorilor săi: Este pruncul mort? Și ei au spus: Este mort.

20. Atunci David s-a ridicat de la pământ și s-a spălat și *s*-a uns și și-a schimbat hainele și a intrat în casa DOMNULUI și s-a închinat; apoi a venit acasă; și după ce a cerut, i-au pus pâine înainte și a mâncat.
21. Atunci servitorii săi i-au spus: Ce *este* acest lucru pe care l-ai făcut? Tu ai postit și ai plâns pentru prunc *în timp ce era* în viață; dar acum când pruncul este mort, te-ai ridicat și ai mâncat pâine?
22. Și el a spus: În timp ce pruncul era încă în viață, am postit și am plâns, fiindcă am spus: Cine poate spune *dacă* DUMNEZEU nu îmi va arăta bunătate, ca să trăiască pruncul?
23. Dar acum el este mort, pentru ce să postesc? Pot să îl aduc înapoi? Eu mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine.
24. Și David a mângâiat-o pe Bat-Șeba, soția sa, și a intrat la ea și s-a culcat cu ea; și ea a născut un fiu și el i-a pus numele Solomon; și DOMNUL l-a iubit.
25. Și a trimis prin mâna profetului Natan; și el i-a pus numele Iedidia, datorită DOMNULUI.
26. ¶ Și Ioab a luptat împotriva Rabei copiilor lui Amon și a luat cetatea împărătească.
27. Și Ioab a trimis mesageri la David și a spus: Am luptat împotriva Rabei și am luat cetatea apelor.
28. De aceea acum, adună restul poporului și așază tabăra împotriva cetății și ia-o, ca nu cumva să iau eu cetatea și să fie numită după numele meu.
29. Și David a adunat tot poporul și a mers la Raba și a luptat împotriva ei și a luat-o.
30. Și a luat coroana împăratului lor de pe capul său, greutatea acesteia *era* de un talant de aur, cu pietre prețioase; și a fost *pusă* pe capul lui David. Și a scos foarte multă pradă din cetate.
31. Și a adus pe poporul care *era* în ea și *i*-a pus sub ferăstraie și sub suluri de fier și sub topoare de fier și i-a făcut să treacă prin cuptorul de cărămizi; și astfel a făcut tuturor cetăților copiilor lui Amon. Și David și tot poporul s-au întors la Ierusalim.

Capitolul 13

ȘI s-a întâmplat după aceasta, că Absalom, fiul lui David avea o soră frumoasă, al cărei nume *era* Tamar; și Amnon, fiul lui David, o iubea.
2. Și Amnon era atât de chinuit, încât a căzut bolnav după sora sa, Tamar, pentru că *era* fecioară și lui Amnon i se părea greu să îi facă ceva.
3. Dar Amnon avea un prieten, al cărui nume *era* Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David; Și Ionadab *era* un om foarte viclean.
4. Și el i-a spus: *Fiind* fiul împăratului de ce *ești* tu *tot mai* slab, din zi în zi? Refuzi să îmi spui? Și Amnon i-a spus: O iubesc pe Tamar, sora fratelui meu, Absalom.
5. Și Ionadab i-a spus: Culcă-te în patul tău și fă-te bolnav; și când tatăl tău vine să te vadă, spune-i: Te rog, să vină sora mea Tamar și să îmi dea mâncare și să pregătească mâncarea înaintea ochilor mei, ca să *o* văd și să mănânc din mâna ei.

6. Astfel Amnon s-a culcat și s-a prefăcut bolnav; și când împăratul a venit să îl vadă, Amnon a spus împăratului: Te rog, să vină Tamar, sora mea, și să îmi facă două turte înaintea ochilor mei, ca să mănânc din mâna ei.
7. Atunci David a trimis acasă la Tamar, spunând: Du-te acum la casa fratelui tău, Amnon, și pregătește-i mâncare.
8. Astfel Tamar a mers la casa fratelui ei, Amnon; și el era culcat. Și ea a luat făină și a frământat-*o și* a pregătit turte înaintea ochilor lui și a copt turtele.
9. Și a luat o tigaie și *le*-a turnat înaintea lui; dar el a refuzat să mănânce. Și Amnon a spus: Să iasă toți bărbații de la mine. Și au ieșit, fiecare bărbat de la el.
10. Și Amnon i-a spus lui Tamar: Adu mâncarea în cameră, ca să mănânc din mâna ta. Și Tamar a luat turtele pe care le făcuse și *le*-a adus în cameră, la Amnon, fratele ei.
11. Și după ce i *le*-a adus ca să mănânce, el a apucat-o și i-a spus: Vino să te culci cu mine, sora mea.
12. Dar ea i-a răspuns: Nu, fratele meu, nu mă forța, pentru că un astfel de lucru nu trebuie făcut în Israel, nu face această prostie.
13. Și eu, încotro voi face să plece rușinea mea? Și cât despre tine, tu vei fi ca unul dintre proști în Israel. De aceea acum, te rog, vorbește împăratului, pentru că nu mă va opri de la tine.
14. Totuși el a refuzat să dea ascultare vocii ei; și, fiind mai tare decât ea, a forțat-o și s-a culcat cu ea.
15. Apoi, Amnon a urât-o foarte mult; astfel încât ura cu care a urât-o *a fost* mai mare decât dragostea cu care o iubise. Și Amnon i-a spus: Ridică-te, pleacă.
16. Iar ea i-a spus: Cât despre acest lucru, acest rău de a mă alunga *este* mai mare decât celălalt pe care mi l-ai făcut. Dar el a refuzat să îi dea ascultare.
17. Atunci el a chemat pe servitorul său care îi servea și a spus: Scoate acum afară pe această *femeie* de la mine și încuie ușa după ea.
18. Și *ea purta* o haină pestriță, pentru că în asemenea robe erau îmbrăcate fiicele fecioare ale împăratului. Atunci servitorul lui a scos-o afară și a încuiat ușa după ea.
19. Și Tamar și-a pus cenușă pe cap și și-a sfâșiat haina pestriță care *era* pe ea și și-a pus mâna pe cap și a plecat, plângând.
20. Și Absalom, fratele ei, i-a spus: A fost Amnon, fratele tău, cu tine? Dar acum liniștește-te, sora mea; el *este* fratele tău; nu lua aminte la acest lucru. Astfel Tamar a rămas părăsită în casa fratelui ei, Absalom.
21. ¶ Dar când împăratul David a auzit de toate aceste lucruri, s-a înfuriat foarte tare.
22. Și Absalom nu vorbea fratelui său, Amnon, nici rău nici bine, pentru că Absalom îl ura pe Amnon, pentru că o forțase pe Tamar, sora lui.
23. Și s-a întâmplat după doi ani întregi, că Absalom avea tunzători de oi în Baal-Hațor, care *este* lângă Efraim; și Absalom a invitat pe toți fiii împăratului.
24. Și Absalom a venit la împărat și a spus: Iată acum, servitorul tău are tunzători de oi; să meargă, te implor, împăratul și servitorii săi cu servitorul tău.

25. Și împăratul i-a spus lui Absalom: Nu, fiul meu, să nu mergem toți acum, ca nu cumva să îți fim povară. Dar el a insistat asupra lui; totuși a refuzat să meargă dar l-a binecuvântat.
26. Atunci Absalom a spus: Dacă nu, te rog, lasă pe fratele meu Amnon să meargă cu noi. Și împăratul i-a spus: De ce să meargă el cu tine?
27. Dar Absalom a insistat asupra lui, încât l-a lăsat pe Amnon și pe toți fiii împăratului să meargă cu el.
28. Acum, Absalom poruncise servitorilor săi, spunând: Fiți atenți, când inima lui Amnon este veselă cu vin și când vă spun: Loviți pe Amnon; atunci omorâți-l, nu vă temeți; nu v-am poruncit eu? Fiți curajoși și fiți viteji.
29. Și servitorii lui Absalom i-au făcut lui Amnon precum le poruncise Absalom. Atunci toți fiii împăratului s-au ridicat și fiecare s-a urcat pe catârul său și au fugit.
30. ¶ Și s-a întâmplat, în timp ce ei erau încă pe cale, că veștile au ajuns la David, spunând: Absalom a ucis pe toți fiii împăratului și nu a rămas niciunul dintre ei.
31. Atunci împăratul s-a ridicat și și-a sfâșiat hainele și s-a întins pe pământ; și toți servitorii săi au stat împrejur cu hainele sfâșiate.
32. Și Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David, a răspuns și a zis: Să nu zică domnul meu *că* i-au ucis pe toți tinerii, pe fiii împăratului, pentru că numai Amnon este mort; fiindcă după rânduiala lui Absalom aceasta a fost hotărâtă din ziua în care el a forțat-o pe Tamar, sora lui.
33. De aceea acum, să nu pună domnul meu, împăratul, lucrul acesta la inima lui, zicând că toți fiii împăratului sunt morți, pentru că numai Amnon este mort.
34. Dar Absalom a fugit. Și tânărul care era de gardă și-a ridicat ochii și a privit și, iată, venea mult popor pe calea din spatele lui, pe coasta dealului.
35. Și Ionadab a spus împăratului: Iată, fiii împăratului vin; precum servitorul tău a spus, așa este.
36. Și s-a întâmplat, imediat ce a terminat de vorbit, că, iată, fiii împăratului au venit și și-au înălțat vocea și au plâns; și împăratul de asemenea și toți servitorii săi au plâns foarte tare.
37. Dar Absalom a fugit și a mers la Talmai, fiul lui Amihur, împăratul Gheșurului. Și *David* jelea zilnic pe fiul său.
38. Astfel Absalom a fugit și a mers la Gheșur și a stat acolo trei ani.
39. Și *sufletul* împăratului David tânjea să meargă la Absalom, pentru că era mângâiat referitor la Amnon, văzând că era mort.

Capitolul 14

ACUM Ioab, fiul Țeruiei, a priceput că inima împăratului *tânjea* după Absalom.
2. Și Ioab a trimis la Tecoa și a adus de acolo o femeie înțeleaptă și i-a spus: Te rog, prefă-te că jelești și îmbracă acum haine de jelire și nu te unge cu untdelemn, ci fii ca o femeie care mult timp a jelit după cel mort;
3. Și intră la împărat și vorbește-i în acest fel. Și Ioab a pus cuvintele în gura ei.

4. Și după ce femeia din Tecoa a vorbit împăratului, a căzut cu fața la pământ și s-a prosternat și a spus: Ajută-*mă*, împărate.
5. Și împăratul i-a spus: Ce îți este? Iar ea a răspuns: Eu *sunt* cu adevărat o femeie văduvă și soțul meu este mort.
6. Și roaba ta avea doi fii și cei doi s-au luptat la câmp și nu *era* nimeni să îi despartă și unul a lovit pe celălalt și l-a ucis.
7. Și, iată, întreaga familie s-a ridicat împotriva roabei tale și au spus: Predă-l pe cel care l-a lovit pe fratele său, ca să îl ucidem, pentru viața fratelui său, pe care l-a ucis și îl vom nimici și pe moștenitor; și astfel ei vor stinge cărbunele care a rămas și nu vor lăsa soțului meu *nici* nume nici rămășiță pe pământ.
8. Și împăratul a spus femeii: Du-te acasă și voi da poruncă referitor la tine.
9. Și femeia din Tecoa a spus împăratului: Domnul meu, împărate, nelegiuirea *fie* asupra mea și asupra casei tatălui meu; și împăratul și tronul său *să fie* nevinovați.
10. Și împăratul a spus: Oricine îți spune *ceva*, adu-l la mine și nu te va mai atinge.
11. Atunci ea a spus: Te rog, să își amintească împăratul de DOMNUL Dumnezeul tău, că să nu permiți răzbunătorilor sângelui să mai mărească prăpădul, ca nu cumva să nimicească pe fiul meu. Iar el a spus: *Precum* DOMNUL trăiește, nu va cădea un singur fir de păr al fiului tău la pământ.
12. Atunci femeia a spus: Să vorbească roaba ta, te rog, *un* cuvânt către domnul meu împăratul. Și el a spus: Spune.
13. Și femeia a spus: Pentru ce atunci ai gândit un asemenea lucru împotriva poporului lui Dumnezeu? Pentru că împăratul spune acest cuvânt ca unul care este vinovat, în aceea că împăratul nu aduce din nou acasă pe cel alungat al lui.
14. Pentru că noi trebuie să murim și *suntem* ca apa vărsată pe pământ, care nu mai poate fi adunată; nici Dumnezeu nu se uită la *vreo* persoană; totuși plănuiește mijloace, încât cel alungat al său să nu fie scos de la el.
15. Acum de aceea, dacă am venit să vorbesc acest lucru domnului meu împăratul, *este* pentru că poporul m-a înfricoșat; și roaba ta a spus: Voi vorbi acum împăratului; poate că împăratul va împlini cererea roabei sale.
16. Pentru că împăratul va asculta, pentru a elibera pe roaba sa din mâna omului *care voiește* să mă nimicească pe mine împreună cu fiul meu din moștenirea lui Dumnezeu.
17. Atunci roaba ta a spus: Cuvântul domnului meu, împăratul, va fi acum mângâietor; precum un înger al lui Dumnezeu, *așa este* domnul meu, împăratul, discernând binele și răul; de aceea DOMNUL Dumnezeul tău să fie cu tine.
18. Atunci împăratul a răspuns și a zis femeii: Nu îmi ascunde, te rog, lucrul despre care te voi întreba. Și femeia a spus: Să vorbească acum domnul meu împăratul.
19. Și împăratul a spus: *Nu este* mâna lui Ioab cu tine în toate acestea? Și femeia a răspuns și a zis: *Precum* sufletul tău trăiește, domnul meu, împărate,

nimeni nu se poate întoarce la dreapta sau la stânga de la toate câte a spus domnul meu împăratul, pentru că servitorul tău, Ioab, el mi-a cerut și el a pus toate aceste cuvinte în gura roabei tale;
20. Pentru a da această formă cuvântării a făcut servitorul tău Ioab acest lucru; și domnul meu *este* înțelept, conform înțelepciunii unui înger al lui Dumnezeu, pentru a ști toate *lucrurile* care *sunt* pe pământ.
21. ¶ Și împăratul i-a spus lui Ioab: Iată acum, am făcut acest lucru; du-te de aceea, adu înapoi pe tânărul Absalom.
22. Și Ioab a căzut cu fața la pământ și s-a plecat și a mulțumit împăratului; și Ioab a spus: Astăzi servitorul tău cunoaște că am găsit favoare înaintea ochilor tăi, domnul meu, împărate, în aceea că împăratul a împlinit cererea servitorului său.
23. Astfel Ioab s-a ridicat și a mers la Gheșur și l-a adus pe Absalom la Ierusalim.
24. Și împăratul a spus: Să se întoarcă acasă la el și să nu îmi vadă fața. Astfel Absalom s-a întors acasă și nu a văzut fața împăratului.
25. Dar în tot Israelul nu era nimeni atât de lăudat ca Absalom pentru frumusețea lui; din talpa piciorului său chiar până în creștetul capului său nu era *nici*un cusur în el.
26. Și când își tundea capul, (fiindcă *îl* tundea la fiecare sfârșit de an, pentru că *părul* era greu pe el, de aceea îl tundea) el cântărea părul capului său la două sute de șekeli după greutatea împăratului.
27. Și lui Absalom i s-au născut trei fii și o fiică, al cărei nume *era* Tamar; ea era o femeie cu o înfățișare frumoasă.
28. ¶ Astfel Absalom a locuit doi ani întregi în Ierusalim și nu a văzut fața împăratului.
29. De aceea Absalom a trimis după Ioab, pentru a-l trimite la împărat; dar el a refuzat să vină la el; și când a trimis din nou, a doua oară, el a refuzat să vină.
30. De aceea *Absalom* a spus servitorilor săi: Vedeți, câmpul lui Ioab este aproape de al meu și are orz acolo; mergeți și dați-i foc. Și servitorii lui Absalom au dat foc câmpului.
31. Atunci Ioab s-a ridicat și a venit la Absalom acasă *și* i-a spus: Pentru ce au dat foc servitorii tăi câmpului meu?
32. Și Absalom i-a răspuns lui Ioab: Iată, am trimis la tine, spunând: Vino aici, ca să te trimit la împărat, pentru a spune: Pentru ce am venit din Gheșur? *Ar fi fost* bine pentru mine *să fi fost* tot acolo; de aceea acum, lasă-mă să văd fața împăratului; și dacă este *vreo* nelegiuire în mine, să mă ucidă.
33. Și Ioab a venit la împărat și i-a spus. Și după ce împăratul l-a chemat pe Absalom, el a venit la împărat și s-a plecat cu fața la pământ înaintea împăratului; și împăratul l-a sărutat pe Absalom.

Capitolul 15

ȘI s-a întâmplat după aceasta, că Absalom și-a pregătit care și cai și cincizeci de oameni să alerge înaintea lui.

2. Și Absalom se scula devreme și stătea în picioare lângă calea porții; și a fost *astfel*, dacă vreun om care avea o neînțelegere venea la împărat pentru judecată, atunci Absalom îl chema și îi spunea: Din ce cetate *ești* tu? Și el zicea: Servitorul tău este din unul din triburile lui Israel.
3. Și Absalom îi spunea: Vezi, cauzele tale *sunt* bune și drepte, dar nu *este* nimeni *trimis* de la împărat să te asculte.
4. Absalom mai spunea: O, de aș fi rânduit judecător în țară, ca orice om care are vreo plângere sau cauză să vină la mine și să îi fac dreptate!
5. Și a fost *astfel*: că atunci când vreun om se apropia *de el* să i se plece, el își întindea mâna și îl apuca și îl săruta.
6. Și astfel făcea Absalom la tot Israelul care venea la împărat pentru judecată; astfel Absalom a furat inimile bărbaților lui Israel.
7. ¶ Și s-a întâmplat după patruzeci de ani, că Absalom a spus împăratului: Te rog, lasă-mă să merg și să îmi împlinesc promisiunea, pe care am făcut-o DOMNULUI, la Hebron.
8. Pentru că servitorul tău a făcut o promisiune în timp ce locuiam la Gheșur, în Siria, spunând: Dacă DOMNUL mă va aduce din nou la Ierusalim, atunci voi servi DOMNULUI.
9. Și împăratul i-a spus: Du-te în pace. Astfel el s-a ridicat și a mers la Hebron.
10. Dar Absalom a trimis spioni în toate triburile lui Israel, spunând: Imediat ce auziți sunetul trâmbiței, atunci să spuneți: Absalom domnește în Hebron.
11. Și cu Absalom au mers două sute de oameni chemați din Ierusalim; și ei mergeau în simplitatea lor și nu știau nimic.
12. Și Absalom a trimis după Ahitofel ghilonitul, sfătuitorul lui David, din cetatea sa, din Ghilo, în timp ce oferea sacrificii. Și uneltirea era puternică, pentru că poporul se înmulțea continuu lângă Absalom.
13. ¶ Și a venit un mesager la David, spunând: Inimile bărbaților lui Israel sunt după Absalom.
14. Și David a spus tuturor servitorilor săi, care *erau* cu el în Ierusalim: Ridicați-vă și să fugim, pentru că *altfel* nu vom scăpa de Absalom; grăbiți-vă să plecăm, ca nu cumva dintr-o dată să ne ajungă și să aducă răul peste noi și să lovească cetatea cu ascuțișul sabiei.
15. Și servitorii împăratului au spus împăratului: Iată, servitorii tăi *sunt gata să facă* orice va rândui domnul nostru, împăratul.
16. Și împăratul a ieșit și toată casa lui *a ieșit* după el. Și împăratul a lăsat zece femei, *care erau* concubine, pentru a păzi casa.
17. Și împăratul a ieșit și tot poporul *a ieșit* după el și a rămas într-un loc departe.
18. Și toți servitorii lui au trecut lângă el; și toți cheretiții și toți peletiții și toți ghitiții, șase sute de oameni care au venit după el din Gat, au trecut înaintea împăratului.
19. Atunci a spus împăratul lui Itai ghititul: Pentru ce mergi și tu cu noi? Întoarce-te la locul tău și rămâi cu împăratul, pentru că tu *ești* străin și de asemenea un exilat.

20. Deoarece ai venit *doar* ieri, să te fac astăzi să mergi în sus și în jos cu noi? Văzând că eu merg unde voi putea; întoarce-te și ia înapoi pe frații tăi; mila și adevărul *fie* cu tine.
21. Și Itai a răspuns împăratului și a zis: *Precum* DOMNUL trăiește și *precum* domnul meu împăratul trăiește, cu siguranță în locul unde va fi domnul meu, împăratul, fie în moarte sau viață, chiar acolo va fi și servitorul tău.
22. Și David i-a spus lui Itai: Du-te și treci înainte. Și Itai ghititul a trecut înainte, el și toți oamenii lui și toți micuții care *erau* cu el.
23. Și toată țara plângea cu voce tare și tot poporul trecea; împăratul de asemenea a trecut peste pârâul Chedron și tot poporul a trecut înainte, spre calea pustiei.
24. ¶ Și, iată, Țadoc de asemenea și toți leviții *erau* cu el, purtând chivotul legământului lui Dumnezeu; și au pus jos chivotul lui Dumnezeu; și Abiatar s-a urcat, până când tot poporul din cetate a terminat de trecut.
25. Și împăratul i-a spus lui Țadoc: Du chivotul lui Dumnezeu înapoi în cetate; dacă voi găsi favoare în ochii DOMNULUI, el mă va aduce înapoi și mi-l va arăta *și* pe el și locuința sa;
26. Dar dacă el va spune astfel: Nu găsesc plăcere în tine; iată-mă, să îmi facă ce i se pare bine.
27. Și împăratul a spus de asemenea preotului Țadoc: *Nu ești* tu un văzător? Întoarce-te în pace în cetate și cei doi fii ai voștri cu voi, Ahimaaț, fiul tău, și Ionatan, fiul lui Abiatar.
28. Vedeți, eu voi rămâne în câmpia pustiei, până va veni un cuvânt de la voi ca să îmi dea de veste.
29. De aceea Țadoc și Abiatar au purtat chivotul lui Dumnezeu înapoi la Ierusalim; și au rămas acolo.
30. Și David s-a urcat pe urcușul *muntelui* Măslinilor și plângea pe când urca și avea capul acoperit și mergea desculț; și tot poporul care *era* cu el avea fiecare capul acoperit și urcau, plângând pe când urcau.
31. ¶ Și *unul* i-a spus lui David, zicând: Ahitofel *este* între uneltitori, cu Absalom. Și David a spus: DOAMNE, te rog, prostește sfatul lui Ahitofel.
32. Și s-a întâmplat, *când* David a ajuns în vârful *muntelui*, unde s-a închinat lui Dumnezeu, că, iată, Hușai architul a venit să îl întâlnească cu haina sfâșiată, și cu țărână pe cap.
33. Și David i-a spus: Dacă treci mai departe cu mine, atunci îmi vei fi o povară;
34. Dar dacă te întorci în cetate și îi spui lui Absalom: Voi fi servitorul tău, împărate; precum am fost servitorul tatălui tău până acum, astfel *voi fi* acum servitorul tău; atunci vei putea înfrânge pentru mine sfatul lui Ahitofel.
35. Și nu *ai* cu tine acolo pe Țadoc și pe Abiatar, preoții? De aceea să fie, orice vei auzi din casa împăratului, să *le* spui preoților Țadoc și Abiatar.
36. Iată, *ei au* acolo cu ei pe cei doi fii ai lor, pe Ahimaaț, *fiul* lui Țadoc, și pe Ionatan, *fiul* lui Abiatar; și prin ei să îmi trimiteți orice lucru pe care îl puteți auzi.

37. Astfel Hușai, prietenul lui David, a intrat în cetate și Absalom a intrat în Ierusalim.

Capitolul 16

ȘI după ce David trecuse puțin dincolo de vârful *dealului,* iată, Țiba, servitorul lui Mefiboșet l-a întâlnit, cu o pereche de măgari înșeuați, și pe ei două sute de pâini și o sută de mănunchiuri de stafide și o sută de fructe de vară și un burduf cu vin.

2. Și împăratul a spus lui Țiba: Ce dorești să însemne acestea? Și Țiba a spus: Măgarii *sunt* pentru casa împăratului pentru a fi călăriți; și pâinile și fructele de vară pentru tineri să mănânce; și vinul pentru cei leșinați în pustiu, ca să îl bea.

3. Și împăratul a spus: Unde *este* fiul stăpânului tău? Și Țiba a spus împăratului: Iată, el rămâne la Ierusalim, fiindcă a spus: Astăzi casa lui Israel îmi va da înapoi împărăția tatălui meu.

4. Atunci a spus împăratul lui Țiba: Iată, ale tale *sunt* toate câte au *aparținut* lui Mefiboșet. Și Țiba a spus: Cu umilință te implor să găsesc favoare înaintea ochilor tăi, împărate, domnul meu.

5. ¶ Și când împăratul David a venit la Bahurim, iată, de acolo a ieșit un om din familia casei lui Saul, al cărui nume *era* Șimei, fiul lui Ghera; el a ieșit și a tot blestemat pe când ieșea,

6. Și a aruncat cu pietre spre David și spre toți servitorii împăratului David; și tot poporul și toți războinicii *erau* la dreapta lui și la stânga lui.

7. Și astfel spunea Șimei, când blestema: Ieși afară, ieși afară, tu om sângeros și tu om al lui Belial;

8. DOMNUL a întors asupra ta tot sângele casei lui Saul, în locul căruia ai domnit; și DOMNUL a dat împărăția în mâna lui Absalom, fiul tău; și, iată, tu *ești prins* în ticăloșia ta, pentru că *ești* un om sângeros.

9. Atunci Abișai, fiul Țeruiei, a spus împăratului: De ce să blesteme acest câine mort pe domnul meu, împăratul? Lasă-mă să trec, te rog și să îi iau capul.

10. Și împăratul a spus: Ce am eu a face cu voi, fii ai Țeruiei? Lasă-l să blesteme, deoarece DOMNUL i-a spus: Blestemă pe David. Cine va spune atunci: Pentru ce ai făcut astfel?

11. Și David i-a spus lui Abișai și tuturor servitorilor săi: Iată, fiul meu, care a ieșit din adâncurile mele, îmi caută viața: cu cât mai mult acum *poate acest* beniamit *să o facă*? Lăsați-l în pace și lăsați-l să blesteme, fiindcă DOMNUL i-a cerut.

12. Poate că DOMNUL va privi la nenorocirea mea și DOMNUL îmi va răsplăti cu bine pentru blestemul lui de astăzi.

13. Și precum David și oamenii săi mergeau pe cale, Șimei mergea pe coasta dealului în dreptul lui și blestema în timp ce mergea și arunca pietre spre el și arunca praf.

14. Și împăratul și tot poporul care *era* cu el, au ajuns obosiți și s-au răcorit acolo.

15. ¶ Și Absalom și tot poporul, bărbații lui Israel, au venit la Ierusalim și Ahitofel *a venit* cu el.
16. Și s-a întâmplat, când Hușai architul, prietenul lui David, a venit la Absalom, că Hușai i-a spus lui Absalom: Trăiască împăratul! Trăiască împăratul!
17. Și Absalom i-a spus lui Hușai: *Este* aceasta bunătatea ta față de prietenul tău? De ce nu ai mers cu prietenul tău?
18. Și Hușai i-a spus lui Absalom: Nu; ci pe cine l-a ales DOMNUL și acest popor și toți bărbații lui Israel, al lui voi fi și cu el voi rămâne.
19. Și din nou, cui să servesc? *Să* nu *servesc* în fața fiului său? Cum am servit în fața tatălui tău, astfel voi fi în fața ta.
20. Atunci i-a spus Absalom lui Ahitofel: Sfătuiți-vă între voi ce să facem.
21. Și Ahitofel i-a spus lui Absalom: Intră la concubinele tatălui tău, pe care el le-a lăsat pentru a păzi casa; și tot Israelul va auzi că ești detestat de tatăl tău; atunci mâinile tuturor celor care *sunt* cu tine vor fi tari.
22. Astfel, i-au întins lui Absalom un cort pe acoperișul casei; și Absalom a intrat la concubinele tatălui său înaintea ochilor întregului Israel.
23. Și sfatul lui Ahitofel, pe care îl dădea în acele zile, *era* ca și cum un om ar fi întrebat oracolul lui Dumnezeu; astfel *era* întreg sfatul lui Ahitofel deopotrivă pentru David și pentru Absalom.

Capitolul 17

MAI mult, Ahitofel i-a spus lui Absalom: Lasă-mă acum să aleg douăsprezece mii de bărbați și mă voi ridica și îl voi urmări pe David în această noapte;
2. Și voi veni peste el când el *este* obosit și *cu* mâinile slăbite și îl voi înspăimânta; și tot poporul care *este* cu el va fugi; și voi lovi doar pe împărat;
3. Și voi aduce tot poporul înapoi la tine; bărbatul pe care tu îl cauți *este* ca și întoarcerea tuturor; astfel tot poporul va fi în pace.
4. Și spusa a plăcut lui Absalom mult și tuturor bătrânilor lui Israel.
5. Atunci Absalom a spus: Cheamă acum și pe Hușai architul și să auzim de asemenea ce spune el.
6. Și când Hușai a venit la Absalom, Absalom i-a vorbit, spunând: Ahitofel a vorbit în acest fel; să facem *după* spusa lui? Dacă nu; vorbește tu.
7. Și Hușai i-a spus lui Absalom: Sfatul pe care l-a dat Ahitofel nu *este* bun de data aceasta.
8. Fiindcă, a spus Hușai, tu cunoști pe tatăl tău și pe oamenii lui, că *sunt* războinici și ei *sunt* amărâți la suflet, ca o ursoaică jefuită de puii ei pe câmp; și tatăl tău *este* un bărbat de război și nu va găzdui cu poporul.
9. Iată, el este ascuns acum în vreo groapă, sau în *alt* loc; și se va întâmpla, când unii dintre ei vor fi doborâți la început, că oricine aude va spune: Este un măcel în poporul care îl urmează pe Absalom.
10. Și chiar și cel viteaz, a cărui inimă *este* ca inima unui leu, se va topi în întregime, pentru că tot Israelul știe că tatăl tău *este* un războinic și *cei* care *sunt* cu el *sunt* bărbați viteji.

11. De aceea eu sfătuiesc ca tot Israelul cu stăruință să fie adunat la tine, de
la Dan până la Beer-Șeba, atât de mult ca nisipul care *este* lângă mare; și tu
însuți să mergi la luptă.
12. Astfel vom veni peste el în vreun loc unde se găsește și vom cădea asupra
lui precum cade roua pe pământ; și din el și din toți oamenii care *sunt* cu el
nu va rămâne nici măcar unul.
13. Mai mult, dacă a mers într-o cetate, atunci tot Israelul va aduce funii
la acea cetate și o vom trage în râu, până nu se va mai găsi nicio pietricică.
14. Și Absalom și toți bărbații lui Israel au spus: Sfatul lui Hușai architul *este* mai
bun decât sfatul lui Ahitofel. Pentru că DOMNUL hotărâse să înfrângă sfatul
bun al lui Ahitofel, pentru ca DOMNUL să aducă răul asupra lui Absalom.
15. ¶ Atunci Hușai le-a spus preoților Țadoc și Abiatar: Așa și așa a sfătuit
Ahitofel pe Absalom și pe bătrânii lui Israel; și așa și așa am sfătuit eu.
16. Și acum trimiteți repede și spuneți-i lui David, zicând: Nu rămâne în
această noapte în câmpiile pustiei, ci repede treci mai departe, ca nu cumva,
fiind înghițit împăratul, să fie înghițit și tot poporul care *este* cu el.
17. Și Ionatan și Ahimaaț stăteau lângă En-Roguel, pentru că nu puteau fi
văzuți intrând în cetate; și o servitoare a mers și le-a spus; iar ei au mers și
i-au spus împăratului David.
18. Totuși un băiat i-a văzut și i-a spus lui Absalom; dar ei au plecat amândoi
repede și au ajuns la casa unui om în Bahurim, care avea o fântână în curtea
sa; și acolo au coborât.
19. Și femeia a luat și a întins o învelitoare peste gura fântânii și a presărat
grâne măcinate pe aceasta; și lucrul nu a fost cunoscut.
20. Și când servitorii lui Absalom au venit la femeie în casă, au spus: Unde
sunt Ahimaaț și Ionatan? Și femeia le-a spus: Au trecut peste pârâul de apă.
Și după ce i-au căutat și nu *i*-au putut găsi, s-au întors la Ierusalim.
21. Și s-a întâmplat, după ce s-au depărtat, că ei au ieșit din fântână și au
mers și au spus împăratului David și i-au spus lui David: Ridicați-vă și treceți
repede apa, fiindcă Ahitofel a sfătuit astfel împotriva voastră.
22. ¶ Atunci David s-a ridicat, și tot poporul care *era* cu el, și au trecut
Iordanul; la lumina dimineții nu a lipsit niciunul dintre ei care să nu fi
trecut Iordanul.
23. Și când Ahitofel a văzut că sfatul lui nu a fost urmat și-a înșeuat măgarul
și s-a ridicat și s-a dus acasă în cetatea sa; și și-a pus casa în ordine și s-a
spânzurat și a murit și a fost îngropat în mormântul tatălui său.
24. Atunci David a venit la Mahanaim. Și Absalom a trecut Iordanul, el și
toți bărbații lui Israel cu el.
25. Și Absalom l-a pus pe Amasa căpetenia oștirii în locul lui Ioab; acest
Amasa *era* fiul unui om numit Itra, un israelit, care intrase la Abigail, fiica
lui Nahaș, sora Țeruiei, mama lui Ioab.
26. Astfel Israel și Absalom și-au întins corturile în țara lui Galaad.
27. Și s-a întâmplat, pe când David venea la Mahanaim, că Șobi, fiul lui
Nahaș din Raba copiilor lui Amon și Machir, fiul lui Amiel din Lodebar și
Barzilai galaaditul din Roghelim,

28. Au adus paturi și oale și vase de pământ și grâu și orz și făină și *grăunțe* prăjite și fasole și linte și *legume* uscate,
29. Și miere și unt și oi și brânză de vacă, pentru David și pentru poporul care *era* cu el, ca să mănânce, fiindcă au spus: Poporul *este* flămând și obosit și însetat în pustie.

Capitolul 18

ȘI David a numărat poporul care *era* cu el și a pus peste ei căpetenii peste mii și căpetenii peste sute.
2. Și David a trimis o a treia parte din popor sub mâna lui Ioab și o a treia parte sub mâna lui Abișai, fiul Țeruiei, fratele lui Ioab, și o a treia parte sub mâna lui Itai ghititul. Și împăratul a spus poporului: Voi ieși negreșit și eu însumi cu voi.
3. Dar poporul a răspuns: Să nu ieși, pentru că dacă noi fugim, lor nu le va păsa de noi; nici dacă jumătate din noi mor, nu le vor păsa de noi; ci acum *tu ești* prețuit *cât* zece mii dintre noi; de aceea acum, *este* mai bine ca tu să ne ajuți din cetate.
4. Și împăratul le-a spus: Ce vi se pare cel mai bine voi face. Și împăratul a stat în picioare lângă poartă și tot poporul a ieșit cu sutele și cu miile.
5. Și împăratul a poruncit lui Ioab și lui Abișai și lui Itai, spunând: *Purtați-vă* blând de dragul meu cu acel tânăr, cu Absalom. Și tot poporul a auzit când împăratul a dat poruncă tuturor căpeteniilor referitor la Absalom.
6. Astfel poporul a ieșit în câmp împotriva lui Israel; și bătălia a fost în pădurea lui Efraim;
7. Și poporul lui Israel a fost ucis înaintea servitorilor lui David și a fost acolo un mare măcel în acea zi, de douăzeci de mii de *oameni*.
8. Fiindcă bătălia a fost împrăștiată, acolo peste toată fața țării; și pădurea a mâncat mai mult popor în acea zi decât a mâncat sabia.
9. ¶ Și Absalom a întâlnit pe servitorii lui David. Și Absalom călărea pe un catâr și catârul a intrat sub ramurile dese al unui stejar mare și capul lui s-a prins de stejar și a fost ridicat între cer și pământ; și catârul care *era* sub el a mers înainte.
10. Și un anumit om a văzut *și* i-a spus lui Ioab și a zis: Iată, am văzut pe Absalom spânzurat într-un stejar.
11. Și Ioab a spus omului care îi spusese: Și, iată, *l*-ai văzut și de ce nu l-ai lovit acolo la pământ? Și ți-aș fi dat zece *șekeli* de argint și un brâu.
12. Și omul i-a spus lui Ioab: Chiar dacă aș primi o mie de *șekeli* de argint în mâna mea, *totuși* nu mi-aș fi întins mâna împotriva fiului împăratului, pentru că în auzul nostru împăratul ți-a poruncit ție și lui Abișai și lui Itai, spunând: Luați seama ca nimeni *să nu atingă* pe tânărul Absalom.
13. Altfel aș fi lucrat falsitate împotriva propriei mele vieți, pentru că nu este niciun lucru ascuns înaintea împăratului și tu însuți te-ai fi pus împotriva *mea*.
14. Atunci a spus Ioab: Nu o să stau astfel cu tine. Și a luat trei săgeți în mână și le-a înfipt în inima lui Absalom, în timp ce el *era* încă viu în mijlocul stejarului.

15. Și zece tineri care purtau armura lui Ioab l-au încercuit și l-au lovit pe Absalom și l-au ucis.
16. Și Ioab a sunat din trâmbiță și poporul s-a întors de la urmărirea lui Israel, pentru că Ioab a cruțat poporul.
17. Și l-au luat pe Absalom și l-au aruncat într-o groapă mare în pădure și au pus o foarte mare movilă de pietre peste el; și tot Israelul a fugit fiecare la cortul său.
18. Acum Absalom, în timpul vieții sale, își luase și își așezase un stâlp, care *este* în valea împăratului, fiindcă spunea: Eu nu am un fiu care să păstreze numele meu în amintire; și a numit stâlpul după numele său; și este numit până în această zi, locul lui Absalom.
19. ¶ Atunci a spus Ahimaaț, fiul lui Țadoc: Lasă-mă acum să alerg și să duc împăratului vești, cum că DOMNUL l-a răzbunat de dușmanii săi.
20. Și Ioab i-a spus: Tu nu vei duce vești în această zi, ci vei duce vești într-o altă zi; dar nu astăzi vei duce vești, deoarece fiul împăratului este mort.
21. Atunci Ioab i-a spus lui Cuși: Du-te *și* spune împăratului ce ai văzut. Și Cuși s-a plecat înaintea lui Ioab și a alergat.
22. Atunci Ahimaaț, fiul lui Țadoc, i-a spus din nou lui Ioab: Dar oricum, lasă-mă, te rog, să alerg de asemenea după Cuși. Și Ioab a spus: Pentru ce să alergi, fiul meu, văzând că nu ai vești pregătite?
23. Dar orice ar fi, *a spus el*, lasă-mă să alerg. Și *Ioab* i-a spus: Aleargă. Atunci Ahimaaț a alergat pe calea câmpiei și l-a întrecut pe Cuși.
24. Și David stătea între cele două porți; și paznicul s-a urcat pe acoperișul de pe poartă, pe zid și și-a ridicat ochii și a privit și, iată, un om alergând singur.
25. Și paznicul a strigat și a spus împăratului. Și împăratul a spus: Dacă *este* singur, *sunt* vești în gura lui. Și el venea iute și se apropia.
26. Și paznicul a văzut un alt om alergând; și paznicul a strigat la portar și a spus: Iată, un *alt* om alergând singur. Și împăratul a spus: Și el aduce vești.
27. Și paznicul a spus: Eu cred că alergarea celui dintâi este ca alergarea lui Ahimaaț, fiul lui Țadoc. Și împăratul a spus: *El* este un om bun și vine cu vești bune.
28. Și Ahimaaț a strigat și a spus împăratului: Totul este bine. Și a căzut cu fața la pământ înaintea împăratului și a spus: Binecuvântat *fie* DOMNUL Dumnezeul tău, care *ne*-a dat pe oamenii care și-au ridicat mâna împotriva domnului meu, împăratul.
29. Și împăratul a spus: Este tânărul Absalom în siguranță? Și Ahimaaț a răspuns: Când Ioab a trimis pe servitorul împăratului și *pe mine* servitorul tău, am văzut un mare tumult, dar nu am știut ce *era*.
30. Și împăratul *i*-a spus: Dă-te la o parte *și* stai în picioare aici. Și s-a dat la o parte și a stat în picioare pe loc.
31. Și, iată, a venit Cuși; și Cuși a spus: *Am* vești *pentru* domnul meu, împăratul; fiindcă DOMNUL te-a răzbunat în această zi de toți cei care se ridicaseră împotriva ta.
32. Și împăratul i-a spus lui Cuși: Este tânărul Absalom în siguranță? Și Cuși a răspuns: Dușmanii domnului meu împăratul și toți cei care se ridică împotriva ta pentru a *te* vătăma, fie precum *este acel* tânăr.

33. Și împăratul a fost foarte mișcat și a urcat sus în camera de deasupra porții și a plâns; și pe când mergea, spunea astfel: O, fiul meu Absalom, fiul meu, fiul meu Absalom! De ar fi voit Dumnezeu, aș fi murit pentru tine. O, Absalom, fiul meu, fiul meu!

Capitolul 19

ȘI i s-a spus lui Ioab: Iată, împăratul plânge și jelește după Absalom.
2. Și victoria în acea zi a fost *prefăcută* în jale pentru tot poporul; fiindcă poporul a auzit spunându-se în acea zi cum împăratul era mâhnit pentru fiul său.
3. Și poporul s-a furișat în acea zi înăuntrul cetății, cum se furișează un popor care este rușinat când fuge în bătălie.
4. Dar împăratul și-a acoperit fața și împăratul striga cu o voce tare: O fiul meu Absalom, O Absalom, fiul meu, fiul meu!
5. Și Ioab a intrat în casă la împărat și a spus: Ai rușinat în această zi fețele tuturor servitorilor tăi, care în această zi ți-au salvat viața ta și viețile fiilor tăi și ale fiicelor tale și viețile soțiilor tale și viețile concubinelor tale;
6. În aceea că tu iubești pe dușmanii tăi și îi urăști pe prietenii tăi. Fiindcă ai declarat în această zi că nu iei aminte nici la prinți nici la servitori, pentru că în această zi pricep că dacă Absalom ar fi trăit, iar noi toți astăzi am fi murit, atunci ți-ar fi plăcut mult.
7. De aceea acum, ridică-te, ieși și vorbește cu mângâiere servitorilor tăi; fiindcă jur pe DOMNUL, dacă nu ieși, nu va rămâne unul cu tine în această noapte; și aceasta va fi mai rău pentru tine decât tot răul care a venit asupra ta din tinerețea ta până acum.
8. Atunci împăratul s-a ridicat și a șezut la poartă. Și au spus întregului popor, zicând: Iată, împăratul șade la poartă. Și tot poporul a venit înaintea împăratului; fiindcă Israel fugise fiecare om la cortul său.
9. ¶ Și tot poporul se certa în toate triburile lui Israel, spunând: Împăratul ne-a salvat din mâna dușmanilor noștri și ne-a eliberat din mâna filistenilor; și acum a fugit din țară din cauza lui Absalom.
10. Și Absalom, pe care l-am uns peste noi, a murit în bătălie. De aceea acum, de ce nu spuneți un cuvânt pentru aducerea împăratului înapoi?
11. Și împăratul David a trimis la Țadoc și Abiatar, preoții, spunând: Vorbiți bătrânilor lui Iuda, zicând: De ce sunteți voi cei din urmă ca să aduceți pe împărat înapoi acasă? Văzând că vorbirea întregului Israel a venit la împărat, în casa lui.
12. Voi *sunteți* frații mei, voi *sunteți* oasele mele și carnea mea; pentru ce atunci sunteți cei din urmă ca să aduceți înapoi pe împărat?
13. Și spuneți lui Amasa: Nu *ești* tu din osul meu și din carnea mea? Astfel să îmi facă Dumnezeu și încă mai mult, dacă nu vei fi căpetenia oștirii înaintea mea continuu, în locul lui Ioab.
14. Și el a aplecat inima tuturor bărbaților lui Iuda, chiar ca pe *inima* unui singur om, astfel încât au trimis *acest cuvânt* la împărat: Întoarce-te tu și toți servitorii tăi.

15. Astfel împăratul s-a întors și a venit la Iordan. Și Iuda a venit la Ghilgal, pentru a merge să îl întâmpine pe împărat și să îl conducă pe împărat peste Iordan.
16. ¶ Și Șimei, fiul lui Ghera, un beniamit, care *era* din Bahurim, s-a grăbit și a coborât cu bărbații lui Iuda să îl întâlnească pe împăratul David.
17. Și *acolo erau* o mie de oameni din Beniamin cu el și Țiba, servitorul casei lui Saul, și cei cincisprezece fii ai lui și cei douăzeci de servitori ai lui cu el; și au trecut Iordanul înaintea împăratului.
18. Și a trecut un bac ca să treacă dincolo casa împăratului și să facă ce i se părea bine. Și Șimei, fiul lui Ghera, a căzut înaintea împăratului, pe când el trecea Iordanul.
19. Și a spus împăratului: Să nu îmi impute nelegiuire domnul meu, nici să nu îți amintești ceea ce servitorul tău a făcut cu strâmbătate în acea zi când a ieșit domnul meu împăratul din Ierusalim; ca împăratul să pună aceasta la inimă.
20. Pentru că servitorul tău știe că eu am păcătuit; de aceea, iată, am venit cel dintâi în această zi din toată casa lui Iosif pentru a coborî să îl întâmpin pe domnul meu, împăratul.
21. Dar Abișai, fiul Țeruiei, a răspuns și a zis: Să nu fie Șimei dat la moarte pentru aceasta, deoarece a blestemat pe unsul DOMNULUI?
22. Și David a spus: Ce am eu *a face* cu voi, fii ai Țeruiei, ca în această zi să îmi fiți potrivnici? Să fie dat cineva la moarte în această zi în Israel? Oare nu știu eu că *sunt* astăzi împărat peste Israel?
23. De aceea împăratul i-a spus lui Șimei: Nu vei muri. Și împăratul i-a jurat.
24. ¶ Și Mefiboșet, fiul lui Saul, a coborât să îl întâlnească pe împărat și nu își îngrijise picioarele, nici nu își pregătise barba, nici nu își spălase hainele, din ziua în care împăratul plecase până în ziua când s-a întors în pace.
25. Și s-a întâmplat, după ce a venit la Ierusalim să îl întâlnească pe împărat, că împăratul i-a spus: Pentru ce nu ai mers cu mine, Mefiboșet?
26. Și el a răspuns: Domnul meu, o împărate, servitorul meu m-a înșelat; fiindcă servitorul tău a spus: îmi voi înșeua un măgar, ca să călăresc pe el și să merg la împărat, pentru că servitorul tău *este* șchiop.
27. Și el a defăimat pe servitorul tău înaintea domnului meu împăratul; dar domnul meu împăratul *este* ca un înger al lui Dumnezeu; fă de aceea *ce este* bine în ochii tăi.
28. Pentru că *toți ai* casei tatălui meu nu erau decât oameni morți înaintea domnului meu, împăratul; totuși tu ai pus pe servitorul tău printre cei care mănâncă la masa ta. Ce drept mai am eu să mai strig către împăratul?
29. Și împăratul i-a spus: De ce mai vorbești încă de lucrurile tale? Eu am spus: Tu și Țiba împărțiți câmpul.
30. Și Mefiboșet a spus împăratului: Da, să ia el totul, pentru că domnul meu împăratul a venit în pace în casa lui.
31. ¶ Și Barzilai galaaditul a coborât de la Roghelim și a trecut Iordanul cu împăratul, pentru a-l conduce peste Iordan.

32. Acum, Barzilai era un om foarte bătrân, de optzeci de ani; și el s-a îngrijit de susținerea împăratului în timp ce era în Mahanaim, pentru că *era* un om foarte mare.
33. Și împăratul i-a spus lui Barzilai: Treci cu mine și te voi hrăni cu mine în Ierusalim.
34. Și Barzilai a spus împăratului: Cât mai am de trăit, ca să urc cu împăratul la Ierusalim?
35. Eu *am* în această zi optzeci de ani; *și* pot eu discerne între bine și rău? Poate servitorul tău să guste ce mănânc și ce beau? Pot eu să mai aud vocea cântăreților și a cântărețelor? Pentru ce atunci să mai fie servitorul tău o povară domnului meu împăratul?
36. Servitorul tău va merge puțin peste Iordan cu împăratul; și de ce să mă răsplătească împăratul cu o astfel de răsplată?
37. Lasă, te rog, să se întoarcă servitorul tău, ca să mor în propria mea cetate și *să fiu îngropat* lângă mormântul tatălui meu și al mamei mele. Dar iată, pe servitorul tău, Chimham; să treacă el cu domnul meu, împăratul; și să îi faci ce ți se va părea bine.
38. Și împăratul a răspuns: Chimham să treacă împreună cu mine și îi voi face ce ți se va părea bine; și orice vei cere de la mine, *aceea* voi face pentru tine.
39. Și tot poporul a trecut Iordanul. Și după ce împăratul a trecut, împăratul l-a sărutat pe Barzilai și l-a binecuvântat; și el s-a întors la locul său.
40. ¶ Atunci împăratul a mers la Ghilgal și Chimham a mers cu el; și tot poporul lui Iuda l-a condus pe împărat și de asemenea jumătate din poporul lui Israel.
41. Și, iată, toți bărbații lui Israel au venit la împărat și i-au spus: De ce te-au furat frații noștri, bărbații lui Iuda, și au adus pe împărat și casa lui și pe toți oamenii lui David cu el, peste Iordan?
42. Și toți bărbații lui Iuda au răspuns bărbaților lui Israel: Pentru că împăratul ne *este* rudă apropiată; de ce atunci v-ați mâniat din cauza acestui lucru? Am mâncat noi ceva pe *cheltuiala* împăratului? Sau ne-a dat el vreun dar?
43. Și bărbații lui Israel au răspuns bărbaților lui Iuda și au spus: Noi avem zece părți la împărat și de asemenea mai mult *drept* în David decât voi; de ce atunci ne-ați disprețuit, încât sfatul nostru să nu fie cel dintâi în aducerea înapoi a împăratului nostru? Și cuvintele bărbaților lui Iuda au fost mai aspre decât cuvintele bărbaților lui Israel.

Capitolul 20

ȘI s-a întâmplat să fie acolo un om al lui Belial, al cărui nume *era* Șeba, fiul lui Bicri, un beniamit; și el a sunat din trâmbiță și a spus: Noi nu avem parte în David, nici nu avem moștenire în fiul lui Isai; fiecare om la corturile sale, Israele.
2. Astfel, fiecare bărbat din Israel *a încetat* să meargă după David *și* l-au urmat pe Șeba, fiul lui Bicri; dar bărbații lui Iuda s-au lipit de împăratul lor, de la Iordan chiar până la Ierusalim.

3. Și David a venit acasă în Ierusalim; și împăratul a luat pe cele zece femei concubinele *lui*, pe care le lăsase pentru a păzi casa și le-a pus sub pază și le-a hrănit, dar nu a intrat la ele. Astfel ele au fost închise până în ziua morții lor, trăind în văduvie.
4. ¶ Atunci împăratul i-a spus lui Amasa: Adună-mi pe bărbații lui Iuda în trei zile și fii *și* tu aici prezent.
5. Astfel Amasa a mers să adune *pe bărbații lui* Iuda; dar a întârziat mai mult decât timpul pe care i-l rânduise.
6. Și David i-a spus lui Abișai: Acum Șeba, fiul lui Bicri, ne va face mai multă vătămare decât *a făcut* Absalom; ia tu pe servitorii domnului tău și urmărește-l, ca nu cumva să ajungă în cetățile întărite și să ne scape.
7. Și au mers după el bărbații lui Ioab și cheretiții și peletiții și toți războinicii; și au ieșit din Ierusalim, ca să îl urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri.
8. Când ei *erau* la piatra cea mare care *este* în Gabaon, Amasa a ieșit înaintea lor. Și haina lui Ioab pe care o îmbrăcase era încinsă peste el și peste ea un brâu *cu* o sabie prinsă peste coapsele lui în teaca ei; și pe când ieșea el, aceasta a căzut.
9. Și Ioab i-a spus lui Amasa: *Ești* sănătos, fratele meu? Și Ioab l-a apucat pe Amasa de barbă cu mâna dreaptă pentru a-l săruta.
10. Dar Amasa nu a luat seama la sabia care *era* în mâna lui Ioab; astfel *Ioab* l-a lovit cu aceasta în a cincea *coastă și* i-a vărsat măruntaiele pe pământ și nu l-a mai lovit din nou; și el a murit. Astfel Ioab și Abișai, fratele lui, l-au urmărit pe Șeba, fiul lui Bicri.
11. Și unul dintre oamenii lui Ioab stătea în picioare lângă el și spunea: Cui îi place de Ioab și cine *este* pentru David, *să meargă* după Ioab.
12. Și Amasa se zvârcolea în sânge în mijlocul drumului mare. Și, când omul a văzut că tot poporul se oprea, l-a tras pe Amasa din drumul mare pe câmp și a aruncat o pânză deasupra lui, când a văzut că toți care ajungeau la el se opreau.
13. După ce a fost luat din drumul mare, toți oamenii au mers după Ioab, pentru a-l urmări pe Șeba, fiul lui Bicri.
14. ¶ Și el a mers prin toate triburile lui Israel, până la Abel și până la Bet-Maaca și la toți beriții; și s-au adunat și au mers și ei după el.
15. Și au venit și l-au asediat pe *Șeba* în Abel-Bet-Maaca și au înălțat un val de pământ împotriva cetății și acesta stătea în șanțul *de apărare*; și tot poporul care *era* cu Ioab lovea zidul, pentru a-l dărâma.
16. Atunci o femeie înțeleaptă a strigat din cetate: Ascultați, ascultați; spuneți, vă rog, lui Ioab: Apropie-te până aici, ca să vorbesc cu tine.
17. Și când s-a apropiat de ea, femeia a spus: *Ești* tu Ioab? Și el a răspuns: Eu *sunt*. Atunci ea i-a spus: Ascultă cuvintele roabei tale. Iar el a răspuns: Ascult.
18. Și ea a vorbit, spunând: Se vorbea în vechime, zicând: Într-adevăr vor cere *sfat* la Abel; și astfel sfârșeau.
19. Eu *sunt una dintre acele femei* pașnice *și* credincioase în Israel; tu cauți să distrugi o cetate și o mamă în Israel? De ce dorești să înghiți moștenirea DOMNULUI?

20. Și Ioab a răspuns și a zis: Departe fie aceasta, departe de mine, să înghit sau să distrug.
21. Nu *este* astfel situația, ci un om din muntele Efraim, pe nume Șeba, fiul lui Bicri, și-a ridicat mâna împotriva împăratului, împotriva lui David; dați-l numai pe el și mă voi depărta de cetate. Și femeia i-a spus lui Ioab: Iată, capul său îți va fi aruncat peste zid.
22. Atunci femeia s-a dus la tot poporul în înțelepciunea ei. Și i-au retezat capul lui Șeba, fiul lui Bicri, și *l*-au aruncat lui Ioab. Și el a sunat din trâmbiță și s-au retras de lângă cetate, fiecare om la cortul său. Și Ioab s-a întors la Ierusalim, la împărat.
23. ¶ Acum, Ioab *era* peste toată oștirea lui Israel; și Benaia, fiul lui Iehoiada, *era* peste cheretiți și peste peletiți;
24. Și Adoram *era* peste taxă; și Iosafat, fiul lui Ahilud, *era* cronicar;
25. Și Șeva *era* scrib; și Țadoc și Abiatar *erau* preoți;
26. Și de asemenea Ira iairitul era un mare conducător lângă David.

Capitolul 21

ATUNCI a fost o foamete în zilele lui David, trei ani, an după an; și David a întrebat pe DOMNUL și DOMNUL a răspuns: *Este* pentru Saul și pentru casa *lui* sângeroasă, fiindcă i-a ucis pe gabaoniți.
2. Și împăratul i-a chemat pe gabaoniți și le-a spus; (acum, gabaoniții nu *erau* dintre copiii lui Israel, ci din rămășița amoriților; și copiii lui Israel le juraseră; dar Saul a căutat să îi ucidă în zelul său pentru copiii lui Israel și Iuda.)
3. De aceea David a spus gabaoniților: Ce să fac pentru voi? Și cu ce să fac ispășirea, ca să binecuvântați moștenirea DOMNULUI?
4. Și gabaoniții i-au spus: Nu avem *nevoie* nici de argint nici de aur de la Saul sau de la casa lui, nici să omori pentru noi vreun om din Israel. Iar el a spus: Ceea ce veți spune, *aceea* voi face pentru voi.
5. Și ei au răspuns împăratului: Omul care ne-a mistuit și a plănuit împotriva noastră *ca* să fim nimiciți de a *mai* rămâne în vreunul din ținuturile lui Israel,
6. Să ne fie dați șapte bărbați dintre fiii lui și îi vom spânzura înaintea DOMNULUI la Ghibea lui Saul, *pe care* DOMNUL l-a ales. Și împăratul a spus: *Îi* voi da.
7. Dar împăratul a cruțat pe Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, pentru jurământul DOMNULUI care *era* între ei, între David și Ionatan, fiul lui Saul.
8. Dar împăratul a luat pe cei doi fii ai lui Rițpa, fiica lui Aia, pe care ea îi născuse lui Saul, pe Armoni și pe Mefiboșet și pe cei cinci fii ai lui Mical, fiica lui Saul, pe care ea îi crescuse pentru Adriel, fiul lui Barzilai meholatitul.
9. Și el i-a dat în mâinile gabaoniților și ei i-au spânzurat pe deal înaintea DOMNULUI; și au căzut *toți* cei șapte împreună și au fost dați la moarte în zilele secerișului, în primele *zile,* la începutul secerișului orzului.

10. ¶ Și Riţpa, fiica lui Aia, a luat pânză de sac și și-a întins-o pe stâncă, de la începutul secerișului până când apă a picurat peste ei din cer și nu a lăsat nici păsărilor cerului să se așeze pe ei ziua, nici fiarelor câmpului noaptea.
11. Și i s-a spus lui David ce făcuse Rițpa, fiica lui Aia, concubina lui Saul.
12. Și David a mers și a luat oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiul său, de la oamenii din Iabes-Galaad, care le furaseră din piața Bet-Șanului, unde filistenii îi spânzuraseră, când filistenii îl uciseseră pe Saul la Ghilboa;
13. Și a adus de acolo oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiul său; și au adunat oasele celor care fuseseră spânzurați.
14. Și oasele lui Saul și ale lui Ionatan, fiul său, le-au îngropat la Țela, în țara lui Beniamin, în mormântul lui Chiș, tatăl său; și au împlinit tot ce împăratul poruncise. Și după aceasta, Dumnezeu a fost implorat pentru țară.
15. ¶ Mai mult, filistenii au avut din nou război cu Israel; și David a coborât, el și servitorii lui și au luptat împotriva filistenilor; și David a obosit.
16. Și Iișbi-Benob, care *era* dintre fiii uriașului, greutatea suliței lui *era* de trei sute de *șekeli* de aramă în greutate, el fiind încins cu o *sabie* nouă), s-a gândit să îl ucidă pe David.
17. Dar Abișai, fiul Țeruiei, l-a ajutat și l-a lovit pe filistean și l-a ucis. Atunci oamenii lui David i-au jurat, spunând: Să nu mai ieși cu noi la bătălie, ca să nu stingi lumina lui Israel.
18. Și s-a întâmplat, după aceasta, că a fost din nou o bătălie cu filistenii la Gob; atunci Sibecai hușatitul l-a ucis pe Saf, care *era* dintre fiii uriașului.
19. Și a fost din nou o bătălie la Gob cu filistenii, unde Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim, un betleemit, l-a ucis *pe fratele lui* Goliat ghititul, mânerul suliței acestuia *fiind* ca bârna unui țesător.
20. Și a fost încă o bătălie la Gat, unde era un om de o statură foarte mare, care avea la fiecare mână șase degete și la picioare șase degete, douăzeci și patru la număr; și el de asemenea i se născuse uriașului.
21. Și când el a sfidat pe Israel, Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a ucis.
22. Aceștia patru i-au fost născuți uriașului la Gat, și au căzut prin mâna lui David și prin mâna servitorilor săi.

Capitolul 22

ȘI David a spus DOMNULUI cuvintele acestei cântări în ziua *în care* DOMNUL l-a eliberat din mâna tuturor dușmanilor săi și din mâna lui Saul;
2. Și a spus: DOMNUL *este* stânca mea și fortăreața mea și eliberatorul meu;

3. Dumnezeul stâncii mele; în el mă voi încrede; *el este* scutul meu și cornul salvării mele, turnul meu înalt și *locul* meu de scăpare, salvatorul meu; tu mă salvezi din violență.
4. Voi chema pe DOMNUL, *care este* demn de laudă; astfel voi fi salvat din *mâna* dușmanilor mei.
5. Când valurile morții m-au încercuit, potopurile oamenilor neevlavioși m-au înspăimântat;
6. Întristările iadului m-au încercuit; capcanele morții m-au întâmpinat.
7. În strâmtorarea mea l-am chemat pe DOMNUL și am strigat către Dumnezeul meu; și el mi-a auzit vocea din templul său și strigătul meu *a ajuns* în urechile lui.
8. Atunci pământul s-a zguduit și s-a cutremurat; temeliile cerului s-au mișcat și au fost zguduite, pentru că s-a înfuriat.
9. Un fum s-a înălțat din nările lui și foc mistuia din gura lui; cărbuni s-au aprins prin el.
10. El de asemenea a aplecat cerurile și a coborât; și întuneric *era* sub picioarele lui.
11. Și călărea pe un heruvim și zbura; și a fost văzut pe aripile vântului.
12. Și a făcut întunericul *să fie* corturi de jur împrejurul lui, ape întunecoase *și* nori groși ai cerurilor.
13. Prin strălucirea de dinaintea sa au fost aprinși cărbuni de foc.
14. DOMNUL a tunat din cer și cel Preaînalt și-a înălțat vocea.
15. Și a trimis săgeți și i-a împrăștiat; fulgerul și i-a învins.
16. Și albiile apelor au apărut, temeliile lumii s-au dezgolit, la mustrarea DOMNULUI, la pufnirea suflării nărilor sale.
17. El a trimis din înalt, m-a luat, m-a scos din multe ape.
18. M-a eliberat de dușmanul meu puternic *și* de cei ce m-au urât; fiindcă erau prea puternici pentru mine.
19. M-au întâmpinat în ziua nenorocirii mele, dar DOMNUL a fost sprijinul meu.
20. M-a dus de asemenea într-un loc larg; m-a eliberat, pentru că a găsit plăcere în mine.
21. DOMNUL m-a răsplătit conform dreptății mele; mi-a întors conform curăției mâinilor mele.
22. Pentru că am ținut căile DOMNULUI și nu m-am abătut cu stricăciune de la Dumnezeul meu.
23. Pentru că toate judecățile lui *au fost* înaintea mea; și *cât despre* statutele lui, nu m-am depărtat de ele.
24. Am fost de asemenea integru înaintea lui și m-am păzit de nelegiuirea mea.
25. De aceea DOMNUL mi-a întors conform dreptății mele, conform curăției mâinilor mele înaintea ochilor săi.
26. Cu cel milos te vei arăta milos; *și* cu omul integru te vei arăta integru.
27. Cu cel pur te vei arăta pur; și cu cel pervers te vei arăta fără gust.
28. Și pe poporul chinuit *îl* vei salva; dar ochii tăi *sunt* asupra celor trufași, *ca* să *îi* înjosești.

29. Fiindcă tu *ești* candela mea DOAMNE și DOMNUL îmi va lumina întunericul.
30. Căci cu tine am alergat asupra unei cete; *și* cu Dumnezeul meu am sărit peste zid.
31. *Cât despre* Dumnezeu, calea lui *este* desăvârșită, cuvântul DOMNULUI *este* încercat; el *este* o pavăză pentru toți cei ce se încred în el.
32. Căci cine *este* Dumnezeu în afară de DOMNUL? Și cine *este* o stâncă în afară de Dumnezeul nostru?
33. Dumnezeu *este* tăria *și* puterea mea; și îmi face calea desăvârșită.
34. El îmi face picioarele ca ale căprioarei și mă așază pe locurile mele înalte.
35. Îmi deprinde mâinile la război, ca brațele mele să frângă un arc de oțel.
36. Tu de asemenea mi-ai dat scutul salvării tale; și bunătatea ta m-a făcut mare.
37. Mi-ai lărgit pașii sub mine, încât picioarele mele nu au alunecat.
38. Am urmărit pe dușmanii mei și i-am nimicit și nu m-am întors înapoi până nu i-am mistuit.
39. Și i-am mistuit și i-am rănit, încât nu erau în stare să se ridice; da, sunt căzuți sub picioarele mele.
40. Fiindcă m-ai încins cu tărie pentru bătălie, ai supus sub mine pe cei ce s-au ridicat împotriva mea.
41. Mi-ai dat de asemenea gâturile dușmanilor mei, ca să îi nimicesc pe cei ce mă urăsc.
42. Au privit, dar nu *era* nimeni să *îi* salveze; *strigau* chiar către DOMNUL, dar nu le-a răspuns.
43. Atunci i-am pisat mărunt ca țărâna pământului, i-am călcat ca pe noroiul străzii și i-am împrăștiat.
44. M-ai scăpat de asemenea de luptele poporului meu, m-ai ținut *să fiu* capul păgânilor, un popor *pe care* nu *l*-am cunoscut, mă va servi.
45. Străinii mi se vor supune; imediat ce aud, vor asculta de mine.
46. Străinii se vor ofili și de teamă vor ieși din locurile lor închise.
47. DOMNUL trăiește; și binecuvântată *fie* stânca mea; și să fie înălțat Dumnezeul stâncii salvării mele.
48. Dumnezeu *este* cel ce îmi face dreptate și care doboară popoarele sub mine,
49. Și care mă scoate din *mâna* dușmanilor mei; tu de asemenea m-ai înălțat deasupra celor ce s-au ridicat împotriva mea; m-ai eliberat de omul violent.
50. De aceea îți voi aduce mulțumiri, DOAMNE, printre păgâni și voi cânta laude numelui tău.
51. *El este* turnul salvării pentru împăratul său; și arată milă unsului său, lui David și seminței lui pentru totdeauna.

Capitolul 23

ACUM, acestea *sunt* ultimele cuvinte ale lui David. David, fiul lui Isai, a spus și omul *care a fost* ridicat în înălțime, unsul Dumnezeului lui Iacob și dulcele psalmist al lui Israel, a spus:

2. Duhul DOMNULUI a vorbit prin mine şi cuvântul lui *a fost* pe limba mea.
3. Dumnezeul lui Israel a spus: Stânca lui Israel mi-a vorbit: Cel care stăpânește peste oameni *trebuie să fie* drept, conducând în frica de Dumnezeu.
4. Şi *el va fi* ca lumina dimineții, *când* soarele răsare, o dimineață fără nori; *ca* iarba nouă *încolțind* din pământ prin strălucire puternică, după ploaie.
5. Deşi casa mea nu *este* astfel cu Dumnezeu, totuşi, el a făcut cu mine un legământ veşnic, rânduit în toate *lucrurile și* sigur, pentru că *aceasta este* toată salvarea mea şi toată dorința *mea,* deşi el nu *o* face să crească.
6. Dar *fiii* lui Belial *vor fi* cu toții ca spini aruncați, pentru că nu pot fi luați cu mâinile;
7. Dar omul *care* îi va atinge trebuie să fie apărat cu fier şi cu mânerul unei sulițe; și vor fi în întregime arşi cu foc în *acelaşi* loc.
8. ¶ Acestea *sunt* numele războinicilor pe care îi avea David: Tahchemonitul care şedea în scaun, mai marele printre căpetenii; acelaşi *era* Adino eznitul; *el și-a ridicat sulița* împotriva a opt sute, pe care i-a ucis odată.
9. Şi după el *era* Eleazar, fiul lui Dodo ahohitul, *unul* dintre cei trei războinicii *care erau* cu David, când i-au sfidat pe filistenii *care* erau adunați acolo la bătălie și bărbații lui Israel erau plecați;
10. El s-a ridicat și i-a lovit pe filisteni până mâna lui a obosit și mâna i s-a lipit de sabie; și DOMNUL a lucrat o mare victorie în acea zi; și poporul s-a întors după el numai pentru a prăda.
11. Și după el *a fost* Șama, fiul lui Aghe hararitul. Și filistenii se adunaseră într-o ceată *înarmată*, unde era o bucată de pământ plină de linte; și poporul a fugit de filisteni.
12. Dar el a stat în picioare în mijlocul câmpului și l-a apărat și i-a ucis pe filisteni; și DOMNUL a lucrat o mare victorie.
13. Și trei dintre cele treizeci mai de seamă au coborât și au venit la David pe timpul seceratului în peștera lui Adulam; și ceata *înarmată* a filistenilor își ridicase cortul în valea lui Refaim.
14. Și David *era* atunci în citadelă și garnizoana filistenilor *era* atunci *în* Betleem.
15. Și David a tânjit și a spus: O, dacă cineva mi-ar da să beau din apa din fântâna Betleemului, care *este* lângă poartă!
16. Și cei trei războinici au pătruns prin oastea filistenilor și au tras apă din fântâna Betleemului, care *era* la poartă și au luat-*o și* au adus-*o* la David, totuși David nu a dorit să bea din ea, ci a turnat-o înaintea DOMNULUI.
17. Și el a spus: Departe fie de mine aceasta, DOAMNE, să fac aceasta, *nu este acesta* sângele oamenilor care au mers cu riscul vieților lor? De aceea a refuzat să o bea. Aceste lucruri le-au făcut cei trei războinici.
18. Și Abișai, fratele lui Ioab, fiul Țeruiei, era mai marele între cei trei. Și el și-a ridicat sulița împotriva a trei sute *și i*-a ucis și a avut un nume printre cei trei.

19. Dintre cei trei nu era el demn de mai multă cinste? De aceea a fost căpetenia lor; totuși nu a ajuns pe cei trei *dintâi*.
20. Și Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui bărbat viteaz, din Cabțeel, care făcuse multe fapte, el i-a ucis pe cei doi bărbați din Moab care erau ca niște lei; a coborât de asemenea și a ucis un leu în mijlocul unei gropi în timp cu zăpadă;
21. Și a ucis un egiptean, un bărbat frumos la statură; și egipteanul avea o suliță în mână; iar el a coborât la el cu un toiag și a smuls sulița din mâna egipteanului și l-a omorât cu propria lui suliță.
22. Acestea le-a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada, și a avut numele printre cei trei războinici.
23. El era demn de mai multă cinste decât cei treizeci, dar nu a ajuns la cei trei *dintâi*. Și David l-a pus peste garda lui.
24. Asael, fratele lui Ioab, *era* unul dintre cei treizeci; Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem,
25. Șama haroditul, Elica haroditul,
26. Heleț peletitul; Ira, fiul lui Icheș tecoatitul,
27. Abiezer anatotitul, Mebunai hușatitul,
28. Țalmon ahohitul, Maharai netofatitul,
29. Heleb, fiul lui Baana, un netofatit; Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea, copiilor lui Beniamin;
30. Benaia piratonitul, Hidai de la pâraiele lui Gaaș,
31. Abi-Albon arbatitul, Azmavet barhumitul,
32. Eliahba șaalbonitul, din fiii lui Iașen, Ionatan,
33. Șama hararitul; Ahiam, fiul lui Șarar araritul,
34. Elifelet, fiul lui Ahasbai, fiul maacatitului, Eliam, fiul lui Ahitofel ghilonitul,
35. Hețrai carmelitul, Paarai arbitul,
36. Igheal, fiul lui Natan din Țoba, Bani gaditul,
37. Țelec amonitul, Naharai beerotitul, purtătorul armurii lui Ioab fiul Țeruiei,
38. Ira, un ietrit, Gareb, un ietrit,
39. Urie hititul: treizeci și șapte de toți.

Capitolul 24

ȘI din nou mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și el l-a mișcat pe David împotriva lor pentru a spune: Du-te, numără pe Israel și pe Iuda.
2. Fiindcă împăratul i-a spus lui Ioab, căpetenia oștirii, care *era* cu el: Du-te acum prin toate triburile lui Israel, de la Dan până la Beer-Șeba și numărați poporul, ca să știu numărul poporului.
3. Și Ioab a spus împăratului: Acum, DOMNUL Dumnezeul tău să adauge la popor, oricâți sunt ei, însutit și ochii domnului meu împăratul, să vadă *aceasta*; dar de ce domnul meu împăratul găsește plăcere în acest lucru?

4. Totuşi cuvântul împăratului a învins împotriva lui Ioab şi împotriva căpeteniilor oştirii. Şi Ioab şi căpeteniile oştirii au ieşit din prezenţa împăratului pentru a număra pe poporul lui Israel.
5. Şi au trecut Iordanul şi şi-au înălţat corturile în Aroer, pe partea dreaptă a cetăţii care *se găseşte* în mijlocul râului lui Gad şi spre Iaezer;
6. Atunci ei au venit la Galaad şi la ţara lui Tahtim-Hodşi; şi au venit la Dan-Iaan şi împrejur la Sidon.
7. Şi au venit la întăritura Tirului şi la toate cetăţile hiviţilor şi ale canaaniţilor; şi au ieşit la sud de Iuda, la Beer-Şeba.
8. Astfel, după ce au trecut prin toată ţara, au venit la Ierusalim la sfârşitul a nouă luni şi douăzeci de zile.
9. Şi Ioab a dat împăratului suma numărătorii poporului; şi erau acolo în Israel opt sute de mii de bărbaţi viteji care scoteau sabia; şi bărbaţii lui Iuda *erau* cinci sute de mii de bărbaţi.
10. ¶ Şi lui David i-a bătut inima după ce a numărat poporul. Şi David a spus DOMNULUI: Am păcătuit mult în ceea ce am făcut; şi acum, te implor, DOAMNE, îndepărtează nelegiuirea servitorului tău, pentru că am lucrat foarte prostește.
11. Şi atunci când David s-a trezit dimineaţa, cuvântul DOMNULUI a venit la profetul Gad, văzătorul lui David, spunând:
12. Du-te şi spune lui David: Astfel spune DOMNUL: Îţi ofer trei *lucruri*; alege-ţi unul dintre ele, ca să ţi-*l fac*.
13. Astfel Gad a venit la David şi i-a istorisit şi i-a spus: Să vină şapte ani de foamete la tine în ţara ta? Sau să fugi trei luni dinaintea duşmanilor tăi, în timp ce ei te urmăresc? Sau să fie trei zile ciumă în ţara ta? Acum sfătuieşte-*te şi* vezi ce răspuns să întorc celui care m-a trimis.
14. Şi David i-a spus lui Gad: Eu sunt într-o mare strâmtorare; să cădem acum în mâna DOMNULUI, pentru că îndurările lui *sunt* mari; şi nu mă lăsa să cad în mâna omului.
15. Astfel DOMNUL a trimis o ciumă peste Israel de dimineaţă până la timpul rânduit; şi au murit din popor de la Dan până la Beer-Şeba şaptezeci de mii de bărbaţi.
16. Şi când îngerul şi-a întins mâna peste Ierusalim ca să îl distrugă, DOMNUL s-a pocăit de rău şi a spus îngerului care nimicea poporul: Este destul; opreşte-ţi acum mâna. Şi îngerul DOMNULUI era lângă aria lui Aravna iebusitul.
17. Şi David a vorbit DOMNULUI când a văzut pe îngerul care lovea poporul şi a spus: Iată, eu am păcătuit şi am lucrat cu stricăciune; dar aceste oi, ce au făcut ele? Fie mâna ta, te rog, împotriva mea şi împotriva casei tatălui meu.
18. ¶ Şi Gad a venit în acea zi la David şi i-a spus: Urcă, ridică un altar DOMNULUI în aria lui Aravna iebusitul.
19. Şi David, după cuvântul lui Gad, s-a urcat precum DOMNUL poruncise.

20. Și Aravna a privit și l-a văzut pe împărat și pe servitorii lui venind
spre el; și Aravna a ieșit și s-a plecat înaintea împăratului cu fața
la pământ.
21. Și Aravna a spus: Pentru ce a venit domnul meu împăratul la servitorul
său? Și David a spus: Pentru a cumpăra aria de la tine, ca să zidesc un altar
DOMNULUI, ca plaga să fie oprită de la popor.
22. Și Aravna i-a spus lui David: Să ia și să ofere domnul meu împăratul ce
i *se pare* bun; iată, *aici sunt* boi pentru sacrificiu ars și uneltele de vânturat
și *alte* unelte ale boilor în loc de lemne.
23. Toate aceste lucruri, Aravna, *ca* un împărat, le-a dat împăratului. Și
Aravna a spus împăratului: DOMNUL Dumnezeul tău să te primească.
24. Și împăratul i-a spus lui Aravna: Nu, ci într-adevăr *o* voi cumpăra
de la tine cu un preț, pentru că nu voi oferi ofrande arse DOMNULUI
Dumnezeul meu din ceea ce nu mă costă nimic. Astfel David a cumpărat
aria și boii cu cincizeci de șekeli de argint.
25. Și David a zidit acolo un altar DOMNULUI și a oferit ofrande arse și
ofrande de pace. Astfel DOMNUL *a fost* implorat pentru țară și plaga a
fost oprită de peste Israel.

1 ÎMPĂRAȚI

CAPITOLUL

1 ȘI împăratul David era bătrân *și* înaintat în vârstă și îl acopereau cu haine, dar nu se încălzea.
2. De aceea servitorii săi i-au spus: Să se caute pentru domnul nostru împăratul o tânără fecioară; și ea să stea înaintea împăratului și să îl îngrijească și să se culce la sânul tău, ca domnul meu, împăratul, să aibă căldură.
3. Astfel, au căutat o fată frumoasă în toate ținuturile lui Israel și au găsit pe Abișag, o sunamită, și au adus-o la împărat.
4. Și fata *era* foarte frumoasă și l-a îngrijit pe împărat și i-a servit; dar împăratul nu a cunoscut-o.
5. ¶ Atunci Adonia, fiul Haghitei, s-a înălțat, spunând: Eu voi fi împărat; și și-a pregătit care și călăreți și cincizeci de oameni să alerge înaintea lui.
6. Și tatăl său nu l-a nemulțumit vreodată, spunându-*i*: De ce ai făcut astfel? Și el de asemenea *era un bărbat* foarte frumos; și *mama lui* l-a născut după Absalom.
7. Și el s-a sfătuit cu Ioab, fiul Țeruiei, și cu preotul Abiatar; și ei, urmându-l pe Adonia, *l*-au ajutat.
8. Dar preotul Țadoc și Benaia, fiul lui Iehoiada, și profetul Natan și Șimei și Rei și războinicii care *aparțineau* lui David nu erau cu Adonia.
9. Și Adonia a înjunghiat oi și boi și vite îngrășate lângă piatra Zohelet, care *este* lângă En-Roguel, și a chemat pe toți frații săi, fiii împăratului, și pe toți bărbații lui Iuda, servitorii împăratului;
10. Dar pe profetul Natan și pe Benaia și pe războinici și pe fratele său, Solomon, nu i-a chemat.
11. ¶ De aceea Natan i-a vorbit lui Bat-Șeba, mama lui Solomon, spunând: Nu ai auzit că Adonia, fiul lui Haghita, domnește și domnul nostru David nu știe *aceasta*?
12. De aceea acum, vino, te rog, lasă-mă să îți dau un sfat, ca să îți salvezi viața ta și viața fiului tău, Solomon.
13. Du-te și intră la împăratul David și spune-i: Nu ai jurat tu roabei tale, domnul meu, o împărate, spunând: Cu siguranță Solomon, fiul tău, va domni după mine și el va ședea pe tronul meu? De ce atunci Adonia domnește?
14. Iată, pe când vorbești tu încă acolo cu împăratul, eu de asemenea voi intra după tine și voi confirma cuvintele tale.
15. Și Bat-Șeba a intrat la împărat în cameră; și împăratul era foarte bătrân; și Abișag sunamita servea împăratului.
16. Și Bat-Șeba s-a plecat și s-a prosternat înaintea împăratului. Și împăratul a spus: Ce dorești?
17. Și ea i-a spus: DOMNUL meu, tu ai jurat roabei tale pe DOMNUL Dumnezeul tău, *spunând*: Negreșit, Solomon, fiul tău, va domni după mine și el va ședea pe tronul meu.

18. Și acum, iată, Adonia domnește; și acum, domnul meu, împărate, tu nu știi *aceasta*.
19. Și el a înjunghiat boi și vite îngrășate și oi din abudență și a chemat pe toți fiii împăratului și pe preotul Abiatar și pe Ioab, căpetenia oștirii, dar pe servitorul tău Solomon nu l-a chemat.
20. Și, domnul meu împărate, ochii întregului Israel *sunt* asupra ta, ca să le spui cine va ședea pe tronul domnului meu, împăratul, după el.
21. Altfel, se va întâmpla, după ce domnul meu, împăratul, va adormi cu părinții săi, că eu și fiul meu, Solomon, vom fi socotiți vinovați.
22. Și, iată, pe când ea încă vorbea cu împăratul, profetul Natan a intrat de asemenea.
23. Și i-au spus împăratului, spunând: Iată, pe profetul Natan. Și după ce el a intrat înaintea împăratului, s-a plecat înaintea împăratului cu fața la pământ.
24. Și Natan a spus: DOMNUL meu, împărate, ai spus tu: Adonia va domni după mine și va ședea pe tronul meu?
25. Pentru că a coborât în această zi și a înjunghiat boi și vite îngrășate și oi din abundență și a chemat pe toți fiii împăratului și pe căpeteniile oștirii și pe preotul Abiatar; și, iată, ei mănâncă și beau înaintea lui și spun: Trăiască împăratul Adonia.
26. Dar pe mine, pe mine servitorul tău, și pe preotul Țadoc și pe Benaia, fiul lui Iehoiada, și pe servitorul tău, Solomon, nu ne-a chemat.
27. Este acest lucru făcut de la domnul meu, împăratul, și tu nu ai arătat *aceasta* servitorului tău, cine va ședea pe tronul domnului meu, împăratul, după el?
28. Atunci împăratul David a răspuns și a zis: Chemați-mi pe Bat-Șeba. Și ea a intrat în prezența împăratului și a stat în picioare înaintea împăratului.
29. Și împăratul a jurat și a spus: *Precum* DOMNUL trăiește, care a răscumpărat sufletul meu din orice strâmtorare,
30. Chiar precum ți-am jurat pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel, spunând: Negreșit fiul tău, Solomon, va domni după mine și el va ședea pe tronul meu în locul meu; chiar astfel voi face într-adevăr în această zi.
31. Atunci Bat-Șeba s-a plecat cu fața până la pământ și a îngenuncheat înaintea împăratului și a spus: Să trăiască domnul meu, împăratul David, pentru totdeauna.
32. ¶ Și împăratul David a spus: Chemați-mi pe preotul Țadoc și pe profetul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada. Și ei au venit înaintea împăratului.
33. Împăratul de asemenea le-a spus: Luați cu voi pe servitorii domnului vostru și puneți pe Solomon, fiul meu, să călărească pe catârul meu și coborâți-l la Ghihon;
34. Și preotul Țadoc și profetul Natan să îl ungă acolo împărat peste Israel; și sunați din trâmbiță și spuneți: Trăiască împăratul Solomon.
35. Atunci să vă urcați după el, ca el să vină și să șadă pe tronul meu, pentru că el va fi împărat în locul meu; și eu l-am rânduit să fie conducător peste Israel și peste Iuda.

36. Și Benaia, fiul lui Iehoiada, a răspuns împăratului și a zis: Amin; așa să spună *și* DOMNUL Dumnezeul domnului meu, împăratul.
37. Precum DOMNUL a fost cu domnul meu, împăratul, chiar astfel să fie cu Solomon și să facă tronul lui mai mare decât tronul domnului meu, împăratul David.
38. Astfel preotul Țadoc și profetul Natan și Benaia, fiul lui Iehoiada, și cheretiții și peletiții au coborât și l-au făcut pe Solomon să călărească pe catârul împăratului David și l-au adus la Ghihon.
39. Și preotul Țadoc a luat un corn cu untdelemn din tabernacol și l-a uns pe Solomon. Și au sunat din trâmbiță; și tot poporul a spus: Trăiască împăratul Solomon.
40. Și tot poporul a urcat după el și poporul cânta din fluiere și se bucura cu mare bucurie, încât pământul se zguduia de sunetul lor.
41. ¶ Și Adonia și toți oaspeții care *erau* cu el au auzit *aceasta* pe când terminau de mâncat. Și când Ioab a auzit sunetul trâmbiței, a spus: Pentru ce *este acest* zgomot al cetății *ca* fiind în tulburare?
42. Și pe când el încă vorbea, iată, a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar; și Adonia i-a spus: Intră, pentru că tu *ești* un bărbat viteaz și aduci vești bune.
43. Și Ionatan a răspuns și i-a zis lui Adonia: Într-adevăr, domnul nostru, împăratul David, l-a făcut pe Solomon împărat.
44. Și împăratul a trimis cu el pe preotul Țadoc și pe profetul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada, și pe cheretiți și pe peletiți și l-au făcut să călărească pe catârul împăratului;
45. Și preotul Țadoc și profetul Natan l-au uns împărat în Ghihon; și s-au urcat de acolo bucurându-se, astfel încât cetatea a răsunat din nou. Acesta *este* zgomotul pe care voi l-ați auzit.
46. Și de asemenea Solomon șade pe tronul împărăției.
47. Și mai mult, servitorii împăratului au venit să îl binecuvânteze pe domnul nostru, împăratul David, spunând: Dumnezeu să facă numele lui Solomon mai bun decât numele tău și să facă tronul lui mai mare decât tronul tău. Și împăratul s-a aplecat pe pat.
48. Și de asemenea astfel a spus împăratul: Binecuvântat *fie* DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care a dat *pe unul* să șadă pe tronul meu în această zi, și ochii mei văd *aceasta*.
49. Și toți oaspeții care *erau* cu Adonia s-au înspăimântat și s-au ridicat și au mers fiecare pe calea sa.
50. Și Adonia s-a temut din cauza lui Solomon și s-a ridicat și a mers și s-a apucat de coarnele altarului.
51. Și i s-a spus lui Solomon, zicând: Iată, Adonia se teme de împăratul Solomon; fiindcă, iată, s-a apucat de coarnele altarului, spunând: Să îmi jure împăratul Solomon astăzi că nu va omorî pe servitorul său cu sabia.
52. Și Solomon a spus: Dacă se va arăta bărbat demn, nu va cădea un fir de păr de-al lui la pământ; dar dacă se va găsi în el stricăciune, va muri.
53. Astfel împăratul Solomon a trimis, și ei l-au coborât de la altar. Și el a venit și s-a aplecat înaintea împăratului Solomon; și Solomon i-a spus: Du-te acasă!

Capitolul

2 Și s-au apropiat zilele lui David să moară; și el i-a poruncit lui Solomon, fiul său, spunând:
2. Eu merg pe calea întregului pământ; tu fii tare de aceea și arată-te bărbat;
3. Și păzește porunca DOMNULUI Dumnezeul tău, de a umbla în căile lui, de a ține statutele lui și poruncile lui și judecățile lui și mărturiile lui, precum este scris în legea lui Moise, ca să prosperi în tot ceea ce faci și oriunde te întorci;
4. Ca DOMNUL să continue cuvântul său pe care l-a vorbit referitor la mine, spunând: Dacă ai tăi copii vor lua seama la calea lor, pentru a umbla înaintea mea în adevăr cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, nu vei fi lipsit (a spus el) de un bărbat pe tronul lui Israel.
5. Mai mult, tu știi de asemenea ce mi-a făcut Ioab, fiul Țeruiei, și ce a făcut celor două căpetenii ale oștirilor lui Israel: lui Abner, fiul lui Ner, și lui Amasa, fiul lui Ieter, pe care i-a ucis și a vărsat sângele de război pe timp de pace, și a pus sângele de război pe brâul lui, care *era* pe coapsele lui și pe sandalele lui care *erau* în picioarele lui.
6. Fă de aceea conform înțelepciunii tale și nu lăsa capul său alb să coboare în pace în mormânt.
7. Dar arată bunătate față de fiii lui Barzilai galaaditul și ei să fie dintre cei care mănâncă la masa ta, pentru că astfel ei au venit la mine când am fugit din fața fratelui tău, Absalom.
8. Și, iată, *tu ai* cu tine pe Șimei, fiul lui Ghera, un beniamit din Bahurim, care m-a blestemat cu un blestem apăsător în ziua când am mers la Mahanaim; dar el a coborât să mă întâlnească la Iordan și i-am jurat pe DOMNUL, spunând: Nu te voi da la moarte prin sabie.
9. De aceea acum, nu îl lăsa fără vină, pentru că tu *ești* un om înțelept și știi ce trebuie să îi faci; dar capul său alb să îl cobori în mormânt cu sânge.
10. Astfel, David a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în cetatea lui David.
11. Și zilele cât David a domnit peste Israel *au fost* patruzeci de ani: șapte ani a domnit în Hebron și treizeci și trei de ani a domnit în Ierusalim.
12. ¶ Atunci Solomon a șezut pe tronul lui David, tatăl său; și împărăția a fost întemeiată, foarte mult.
13. Și Adonia, fiul lui Haghita, a venit la Bat-Șeba, mama lui Solomon. Și ea a spus: Vii cu pace? Și el a spus: Cu pace.
14. Iar el a mai spus: Am ceva să îți spun. Iar ea a zis: Spune.
15. Iar el a zis: Tu știi că împărăția era a mea și *că* tot Israelul și-a îndreptat fața către mine, ca să domnesc; totuși, împărăția s-a întors și a devenit a fratelui meu, pentru că era a lui de la DOMNUL.
16. Și acum am o singură rugăminte la tine, nu mă refuza. Iar ea i-a zis: Spune.
17. Iar el a zis: Vorbește, te rog, împăratului Solomon, (pentru că el nu îți va spune nu) ca să îmi dea pe sunamita Abișag de soție.
18. Și Bat-Șeba a spus: Bine, voi vorbi împăratului pentru tine.
19. Bat-Șeba de aceea a intrat la împăratul Solomon pentru a-i vorbi pentru Adonia. Și împăratul s-a ridicat să o întâlnească și s-a aplecat înaintea ei și a

șezut pe tronul său; și a făcut să fie pus un tron pentru mama împăratului;
și ea a șezut la dreapta lui.
20. Atunci ea a spus: Am o mică rugăminte la tine; *te rog,* nu îmi spune
nu. Și împăratul i-a zis: Cere, mama mea, pentru că nu îți voi spune nu.
21. Și ea a zis: Sunamita Abișag să îi fie dată lui Adonia, fratele tău, de soție.
22. Și împăratul Solomon a răspuns și i-a zis mamei sale: Și pentru ce ceri
pe sunamita Abișag pentru Adonia? Cere pentru el și împărăția, pentru
că el *este* fratele meu mai mare; chiar pentru el și pentru preotul Abiatar
și pentru Ioab, fiul Țeruiei.
23. Atunci împăratul Solomon a jurat pe DOMNUL, spunând: Dumnezeu
să îmi facă astfel și încă mai mult, dacă Adonia nu a vorbit acest cuvânt
împotriva vieții lui.
24. De aceea acum, *precum* DOMNUL trăiește, care m-a întemeiat și
m-a pus pe tronul lui David, tatăl meu, și care mi-a făcut o casă, precum
a promis, că Adonia va fi dat la moarte în această zi.
25. Și împăratul Solomon a trimis prin mâna lui Benaia, fiul lui Iehoiada;
și el a căzut asupra lui încât *acela* a murit.
26. ¶ Și împăratul i-a spus preotului Abiatar: Du-te la Anatot, la câmpurile
tale, pentru că tu *ești* demn de moarte; dar în acest timp nu te voi da la
moarte, pentru că ai purtat chivotul DOMNULUI DUMNEZEU înaintea
lui David, tatăl meu, și deoarece ai fost chinuit în tot ce s-a chinuit
tatăl meu.
27. Astfel Solomon l-a alungat pe Abiatar din a fi un preot DOMNULUI,
ca să împlinească cuvântul DOMNULUI, pe care l-a spus referitor la casa
lui Eli în Șilo.
28. Atunci veștile au venit la Ioab, pentru că Ioab se întorsese după
Adonia, deși nu se întorsese după Absalom. Și Ioab a fugit la tabernacolul
DOMNULUI și a apucat coarnele altarului.
29. Și i s-a spus împăratului Solomon că Ioab a fugit la tabernacolul
DOMNULUI; și, iată, *el este* lângă altar. Atunci Solomon a trimis pe Benaia,
fiul lui Iehoiada, spunând: Du-te, cazi asupra lui.
30. Și Benaia a venit la tabernacolul DOMNULUI și i-a zis: Astfel spune
împăratul: Ieși afară. Iar el a spus: Nu, ci voi muri aici. Și Benaia a adus din
nou cuvânt împăratului, spunând: Astfel a zis Ioab și astfel mi-a răspuns.
31. Și împăratul i-a zis: Fă precum a spus și cazi asupra lui și îngroapă-l;
ca să îndepărtezi de la mine și de la casa tatălui meu, sângele nevinovat,
pe care l-a vărsat Ioab.
32. Și DOMNUL să întoarcă sângele lui asupra capului său, care a căzut
asupra a doi bărbați mai drepți și mai buni decât el și i-a ucis cu sabia, tatăl
meu, David, *neștiind de aceasta*, *adică* pe Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii
lui Israel și pe Amasa, fiul lui Ieter, căpetenia oștirii lui Iuda.
33. Sângele lor să se întoarcă asupra capului lui Ioab și asupra capului
seminței lui pentru totdeauna; dar asupra lui David și asupra seminței
lui și asupra casei lui și asupra tronului său, să fie pace de la DOMNUL
pentru totdeauna.

34. Astfel Benaia, fiul lui Iehoiada, s-a urcat și a căzut asupra lui și l-a ucis; iar el a fost îngropat în casa lui în pustie.
35. ¶ Și împăratul l-a pus pe Benaia, fiul lui Iehoiada, în locul lui peste oștire; și pe preotul Țadoc, împăratul l-a pus în locul lui Abiatar.
36. Și împăratul a trimis și l-a chemat pe Șimei și i-a spus: Zidește-ți o casă în Ierusalim și locuiește acolo și să nu ieși de acolo nici încoace nici încolo.
37. Pentru că va fi, *că* în ziua când ieși afară și treci peste pârâul Chedron, să știi într-adevăr că vei muri negreșit; sângele tău va fi asupra capului tău.
38. Și Șimei i-a zis împăratului: Spusa *este* bună; precum domnul meu împăratul a spus, astfel servitorul tău va face. Și Șimei a locuit în Ierusalim multe zile.
39. Și s-a întâmplat, la sfârșitul a trei ani, că doi dintre servitorii lui Șimei au fugit la Achiș, fiul lui Maaca, împăratul din Gat. Și ei i-au spus lui Șimei, zicând: Iată, servitorii tăi *sunt* în Gat.
40. Și Șimei s-a ridicat și și-a înșeuat măgarul și a mers la Gat, la Achiș, să îi caute pe servitorii săi; și Șimei a mers și i-a adus pe servitorii săi din Gat.
41. Și i s-a spus lui Solomon că Șimei mersese din Ierusalim la Gat și s-a întors.
42. Și împăratul a trimis și l-a chemat pe Șimei și i-a spus: Nu te-am pus eu să juri pe DOMNUL și nu te-am avertizat, spunând: Să știi negreșit, că în ziua când vei ieși afară și vei umbla încoace și încolo, vei muri negreșit? Și tu mi-ai spus: Cuvântul pe *care* l-am auzit *este* bun.
43. De ce atunci nu ai păzit jurământul DOMNULUI și porunca pe care ți-am poruncit-o?
44. Împăratul i-a mai spus lui Șimei: Cunoști toată stricăciunea, la care inima ta este martoră, pe care i-ai făcut-o lui David, tatăl meu: de aceea DOMNUL să întoarcă răutatea ta asupra capului tău;
45. Și împăratul Solomon *să fie* binecuvântat și tronul lui David să fie întemeiat înaintea DOMNULUI pentru totdeauna.
46. Astfel împăratul i-a poruncit lui Benaia, fiul lui Iehoiada, *și el a fost acela* care a ieșit și a căzut asupra lui și *acela* a murit. Și împărăția a fost întemeiată, în mâna lui Solomon.

Capitolul 3

ȘI Solomon s-a înrudit prin căsătorie cu Faraon, împăratul Egiptului, și a luat pe fiica lui Faraon și a adus-o în cetatea lui David, până avea să termine de zidit casa lui și casa DOMNULUI și zidul Ierusalimului de jur împrejur.
2. Numai că poporul sacrifica pe înălțimi, deoarece nu era zidită o casă numelui DOMNULUI până în acele zile.
3. Și Solomon îl iubea pe DOMNUL, umblând în statutele lui David, tatăl său, numai că sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi.
4. Și împăratul a mers la Gabaon pentru a sacrifica acolo, pentru că aceasta *era* înălțimea cea mare; o mie de ofrande arse a oferit Solomon pe acel altar.

5. ¶ La Gabaon, DOMNUL i-a apărut lui Solomon într-un vis noaptea;
și Dumnezeu a spus: Cere ce dorești să îți dau.
6. Și Solomon a spus: Tu ai arătat servitorului tău David, tatăl meu,
mare milă, conform umblării lui înaintea ta în adevăr și în dreptate și în
integritate a inimii față de tine; și ai păstrat pentru el această mare bunătate,
că i-ai dat un fiu să șadă pe tronul său, așa cum *este* în această zi.
7. Și acum, DOAMNE Dumnezeul meu, tu l-ai făcut pe servitorul tău
împărat în locul lui David, tatăl meu; și eu *sunt doar* un copil mic; nu știu
cum să ies sau să intru.
8. Și servitorul tău *este* în mijlocul poporului tău pe care l-ai ales, un
popor mare, care nu poate fi numărat nici socotit din cauza mulțimii *lui*.
9. Dă de aceea servitorului tău o inimă care înțelege pentru a judeca pe
poporul tău, ca să discern între bine și rău, pentru că cine poate judeca pe
acest mare popor al tău?
10. Și vorbirea i-a plăcut DOMNULUI, că Solomon a cerut acest lucru.
11. Și Dumnezeu i-a spus: Pentru că ai cerut acest lucru și nu ai cerut pentru
tine viață lungă, nici nu ai cerut bogății pentru tine, nici nu ai cerut viața
dușmanilor tăi, ci ai cerut pentru tine înțelegere pentru a discerne judecata,
12. Iată, am făcut conform cuvintelor tale; iată, ți-am dat o inimă înțeleaptă
și care înțelege, astfel încât nu a fost nimeni ca tine înaintea ta, nici nu se
va ridica după tine vreunul ca tine.
13. Și ți-am dat de asemenea ceea ce nu ai cerut: deopotrivă bogății și
onoare, astfel încât nu va fi nimeni printre împărați ca tine în toate zilele tale.
14. Și dacă vei umbla în căile mele, pentru a păzi statutele mele și poruncile
mele, precum David, tatăl tău, a umblat, atunci îți voi lungi zilele.
15. Și Solomon s-a trezit; și, iată, *acesta a fost* un vis. Și a venit la Ierusalim
și a stat în picioare înaintea chivotului legământului DOMNULUI și a oferit
ofrande arse și a oferit ofrande de pace și a făcut un ospăț tuturor servitorilor săi.
16. ¶ Atunci au venit acolo două femei curve, la împărat, și au stat în
picioare înaintea lui.
17. Și o femeie a spus: O domnul meu, eu și femeia aceasta locuiam într-o
singură casă; și eu am născut un copil cu ea în casă.
18. Și s-a întâmplat, a treia zi după ce am născut, că a născut și această
femeie; și noi *eram* împreună; *nu era* niciun străin cu noi în casă, în afară
de noi amândouă în casă.
19. Și copilul acestei femei a murit noaptea, pentru că ea s-a culcat pe el.
20. Și ea s-a sculat la miezul nopții și a luat pe fiul meu de lângă mine
pe când roaba ta dormea și l-a culcat la sânul ei și l-a culcat pe copilul ei
mort la sânul meu.
21. Și după ce m-am sculat dimineața să alaptez pe copilul meu, iată, era
mort; dar când m-am uitat atent la el dimineața, iată, nu era fiul meu, pe
care îl născusem.
22. Și cealaltă femeie a spus: Ba nu, ci fiul meu *este* cel viu și cel mort *este*
fiul tău. Și aceasta a spus: Nu; ci fiul tău *este* cel mort și cel viu *este* fiul meu.
Astfel vorbeau ele înaintea împăratului.

23. Atunci a spus împăratul: Una spune: Acesta *este* fiul meu care trăiește
și fiul tău *este* cel mort; și cealaltă spune: Ba nu; ci fiul tău *este* cel mort și
fiul meu *este* cel viu.
24. Și împăratul a spus: Aduceți-mi o sabie. Și au adus o sabie înaintea
împăratului.
25. Și împăratul a spus: Tăiați pe copilul cel viu în două și dați jumătate
uneia și jumătate celeilalte.
26. Atunci a vorbit împăratului femeia al căreia *era* copilul cel viu, pentru
că tânjea în adâncurile ei după fiul ei, și a spus: O domnul meu, dă-i ei
copilul cel viu și nicidecum să nu îl ucizi. Dar cealaltă a spus: Să nu fie nici
al meu nici al tău, tăiați-*l*.
27. Atunci împăratul a răspuns și a zis: Dați-i *celei dintâi* copilul cel viu și
nicidecum să nu îl ucideți, ea *este* mama lui.
28. Și tot Israelul a auzit de judecata pe care împăratul o judecase; și s-au
temut de împărat, pentru că au văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu *era*
în el, pentru a face judecată.

Capitolul 4

ASTFEL împăratul Solomon era împărat peste tot Israelul.
2. Și aceștia *erau* prinții pe care îi avea: Azaria, fiul preotului Țadoc,
3. Elihoref și Ahia, fiii lui Șișa, scribi; Iosafat, fiul lui Ahilud, cronicarul.
4. Și Benaia, fiul lui Iehoiada, *era* peste oștire; și Țadoc și Abiatar *erau* preoții;
5. Și Azaria, fiul lui Natan, *era* peste ofițeri; și Zabud, fiul lui Natan, *era*
întâiul dintre ofițeri și prieten al împăratului;
6. Și Ahișar *era* peste gospodărie; și Adoniram, fiul lui Abda, *era* peste taxă.
7. Și Solomon avea doisprezece ofițeri peste tot Israelul, care se îngrijau
de merindele împăratului și ale casei sale; fiecare făcea provizii o lună pe an.
8. Și acestea *sunt* numele lor: Fiul lui Hur, în muntele lui Efraim;
9. Fiul lui Decher, în Macaț și în Șaalbim și *în* Bet-Șemeș și în Elon-Bet-Hanan;
10. Fiul lui Hesed, în Arubot; lui *îi aparținea* Soco și toată țara Hefer;
11. Fiul lui Abinadab, în toată regiunea Dorului; care avea pe Tafat, fiica lui
Solomon, de soție;
12. Baana, fiul lui Ahilud, *lui îi aparținea* Taanac și Meghido și tot Bet-Șeanul,
care *este* lângă Țartan sub Izreel, de la Bet-Șean până la Abel-Mehola, până
dincolo de Iocmeam;
13. Fiul lui Gheber, în Ramot-Galaad; lui îi *aparțineau* orașele lui Iair,
fiul lui Manase, care *sunt* în Galaad; lui *de asemenea* îi *aparținea* regiunea
Argob, care *este* în Basan, șaizeci de cetăți mari cu ziduri și zăvoare
de aramă;
14. Ahinadab, fiul lui Ido, *avea* Mahanaim;
15. Ahimaaț *era* în Neftali; el de asemenea a luat pe Basmat, fiica lui
Solomon, de soție;
16. Baana, fiul lui Hușai, *era* înAșer și în Bealot;
17. Iosafat, fiul lui Paruah, în Isahar;
18. Șimei, fiul lui Ela, în Beniamin;

19. Gheber, fiul lui Uri, *era* în țara Galaad, *în* țara lui Sihon, împăratul amoriților, și a lui Og, împăratul Basanului, și *el era* singurul ofițer în țară.
20. ¶ Iuda și Israel *erau* mulți, ca nisipul care *este* lângă mare ca mulțime, mâncând și bând și bucurându-se.
21. Și Solomon a domnit peste toate împărățiile de la râu până la țara filistenilor și până la granița Egiptului; ei au adus daruri și i-au servit lui Solomon în toate zilele vieții sale.
22. Și proviziile lui Solomon pentru o zi erau treizeci de măsuri de floarea făinii și șaizeci de măsuri de făină,
23. Zece boi grași și douăzeci de boi de pe pășuni și o sută de oi, în afară de cerbi și de căprioare și de ciute și de păsări îngrășate.
24. Pentru că el avea stăpânire peste toată *regiunea* de această parte a râului: de la Tifsah chiar până la Gaza, peste toți împărații de această parte a râului; și avea pace în fiecare parte de jur împrejurul lui.
25. Și Iuda și Israel au locuit în siguranță, fiecare sub via sa și sub smochinul său, de la Dan până la Beer-Șeba, în toate zilele lui Solomon.
26. Și Solomon avea patruzeci de mii de iesle de cai pentru carele sale și douăsprezece mii de călăreți.
27. Și acei ofițeri se îngrijeau de merinde pentru împăratul Solomon și pentru toți cei care veneau la masa împăratului Solomon, fiecare în luna sa; nu le lipsea nimic.
28. Orz de asemenea și paie pentru cai și dromaderi le aduceau la locul unde erau *ofițerii*, fiecare conform poruncii lui.
29. ¶ Și Dumnezeu i-a dat lui Solomon înțelepciune și foarte multă înțelegere și o inimă largă, ca nisipul care *este* pe țărmul mării.
30. Și înțelepciunea lui Solomon a întrecut înțelepciunea tuturor copiilor țării din est și toată înțelepciunea Egiptului.
31. Pentru că el era mai înțelept decât toți oamenii; decât Etan ezrahitul și Heman și Calcol și Darda, fiii lui Mahol; și faima lui era în toate națiunile de jur împrejur.
32. Și a rostit trei mii de proverbe; și cântările lui au fost o mie cinci.
33. Și a vorbit despre copaci, de la cedrul care *este* în Liban chiar până la isopul care răsare din zid; a vorbit de asemenea despre animale și despre păsări și despre târâtoare și despre pești.
34. Și au venit dintre toate popoarele să audă înțelepciunea lui Solomon, de la toți împărații pământului, care auziseră de înțelepciunea lui.

CAPITOLUL 5

ȘI Hiram, împăratul Tirului, i-a trimis pe servitorii săi la Solomon, pentru că auzise că îl unseseră împărat în locul tatălui său; căci Hiram îl iubise întotdeauna pe David.
2. Și Solomon a trimis la Hiram, spunând:
3. Cunoști că David, tatăl meu, nu a putut să construiască o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeul său din cauza războaielor care erau în jurul său de fiecare parte, până când DOMNUL i-a pus sub talpa picioarelor sale.

4. Dar acum DOMNUL Dumnezeul meu mi-a dat odihnă de fiecare parte, *astfel încât* nu *este* niciun potrivnic, niciun eveniment rău.
5. Și, iată, sunt hotărât să construiesc o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeul meu, precum DOMNUL i-a vorbit lui David, tatăl meu, spunând: Fiul tău, pe care îl voi pune pe tronul tău în locul tău, el va clădi o casă pentru numele meu.
6. De aceea acum poruncește ca ei să taie pentru mine cedri din Liban; și servitorii mei să fie împreună cu servitorii tăi; și ție îți voi da plată pentru servitorii tăi, conform cu tot ceea ce vei rândui, pentru că tu știi că între noi nu *este* vreunul care să se priceapă să taie lemnărie ca sidonienii.
7. Și s-a întâmplat, după ce Hiram a auzit cuvintele lui Solomon, că s-a bucurat mult și a spus: Binecuvântat *fie* DOMNUL în această zi, care i-a dat lui David un fiu înțelept peste acest popor mare.
8. Și Hiram a trimis la Solomon, spunând: Am luat în considerare lucrurile pentru care ai trimis la mine; *și* îți voi împlini toată dorința ta referitor la lemnăria de cedru și referitor la lemnăria de brad.
9. Servitorii mei *le* vor coborî din Liban la mare; și le voi trimite pe mare în plute până la locul pe care mi-l vei rândui și voi face să fie desfăcute acolo și *le* vei primi; și tu să îmi împlinești dorința mea, dând mâncare casei mele.
10. ¶ Astfel Hiram i-a dat lui Solomon lemne de cedru și lemne de brad *conform* cu toată dorința lui.
11. Și Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de mii de măsuri de grâu *ca* mâncare casei lui și douăzeci de măsuri de untdelemn pur: astfel i-a dat Solomon lui Hiram an de an.
12. Și DOMNUL i-a dat lui Solomon înțelepciune, precum îi promisese; și era pace între Hiram și Solomon: și cei doi au făcut alianță împreună.
13. Și împăratul Solomon a ridicat un tribut *de oameni* din tot Israelul; și tributul *de oameni* a fost treizeci de mii de bărbați.
14. Și i-a trimis în Liban pe rând, câte zece mii pe lună pe rânduri; o lună erau în Liban și două luni acasă; și Adoniram *era* peste tributul *de oameni*.
15. Și Solomon avea șaptezeci de mii de purtători de poveri și optzeci de mii de cioplitori, în munți;
16. În afară de mai marii ofițeri ai lui Solomon care *erau* peste lucrare, *el avea* trei mii trei sute, care conduceau poporul care lucra în lucrare.
17. Și împăratul a poruncit și ei au adus pietre mari, pietre de preț și pietre cioplite, pentru a pune temelia casei.
18. Și constructorii lui Solomon și constructorii lui Hiram și pietrarii *le*-au cioplit; astfel ei au pregătit lemnele și pietrele pentru a construi casa.

CAPITOLUL 6

ȘI s-a întâmplat în al patru sute optzecilea an după ce copiii lui Israel au ieșit din țara Egiptului, în al patrulea an al domniei lui Solomon peste Israel, în luna Ziv, care *este* a doua lună, că el a început construirea casei DOMNULUI.

2. Și casa pe care împăratul Solomon a construit-o pentru DOMNUL, lungimea acesteia *era* de șaizeci de coți și lățimea acesteia de douăzeci *de coți și* înălțimea acesteia de treizeci de coți.
3. Și porticul în fața templului casei *era* de douăzeci de coți în lungime, conform lățimii casei; *și* de zece coți *era* lățimea acestuia în fața casei.
4. Și pentru casă a făcut ferestre *cu* lumini înguste.
5. Și pe zidul casei a construit camere de jur împrejur, *pe* zidurile casei de jur împrejur, *deopotrivă* ale templului și ale oracolului; și a făcut camere de jur împrejur;
6. Camera cea mai de jos *era* largă de cinci coți și cea din mijloc *era* largă de șase coți și cea de-a treia *era* largă de șapte coți, pentru că pe exteriorul *zidului* casei a făcut ieșituri înguste de jur împrejur, încât *bârnele* să nu fie prinse în zidurile casei.
7. Și casa, când a fost în construcție, a fost construită din piatră pregătită înainte de a fi adusă acolo; astfel încât nici ciocan, nici secure, *nici* vreo unealtă de fier nu a fost auzită în casă, în timp ce a fost în construcție.
8. Ușa pentru camera din mijloc *era* în partea dreaptă a casei; și se urcau pe scări în spirală la *camera* din mijloc și de la cea din mijloc la a treia.
9. Astfel a construit casa și a terminat-o; și a acoperit casa cu bârne și cu scânduri de cedru.
10. Și *apoi* a construit camere împrejurul întregii case, de cinci coți înălțime; și erau prinse de casă *cu* lemnărie de cedru.
11. ¶ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Solomon, spunând:
12. *Referitor* la această casă pe care o construiești, dacă vei umbla în statutele mele și vei împlini judecățile mele și vei păzi toate poruncile mele pentru a umbla în ele, atunci cu tine voi împlini cuvântul meu, pe care l-am vorbit lui David, tatăl tău.
13. Și voi locui printre copiii lui Israel și nu voi părăsi pe poporul meu, Israel.
14. Astfel Solomon a construit casa și a terminat-o.
15. ¶ Și a construit zidurile casei pe interior cu scânduri de cedru, deopotrivă podeaua casei și zidurile tavanului; *și le*-a acoperit pe interior cu lemn și a acoperit podeaua casei cu poște de brad.
16. Și a construit douăzeci de coți pe părțile casei, deopotrivă podeaua și pereții cu scânduri de cedru; *le*-a construit chiar pentru ea pe interior, pentru oracol, pentru *locul* sfânt.
17. Și casa, care *este* templul dinaintea sa, era *lungă* de patruzeci de coți.
18. Și cedrul casei pe interior *era* sculptat cu noduri și flori deschise; totul *era* de cedru; nu se vedea piatră.
19. Și oracolul l-a pregătit în interiorul casei, pentru a pune acolo chivotul legământului DOMNULUI.
20. Și oracolul în partea din față *era* de douăzeci de coți în lungime și de douăzeci de coți în lățime și de douăzeci de coți în înălțime; și l-a placat cu aur pur; și *astfel* a acoperit altarul *de* cedru.
21. Astfel Solomon a placat interiorul casei cu aur pur; și a făcut o despărțire prin lanțurile de aur dinaintea oracolului; și l-a placat cu aur.

22. Și toată casa a placat-o cu aur, până când a terminat toată casa; de asemenea tot altarul care *era* lângă oracol l-a placat cu aur.
23. Și în interiorul oracolului a făcut doi heruvimi *din* lemn de măslin, *fiecare* de zece coți înălțime.
24. Și de cinci coți *era* o aripă a heruvimului și de cinci coți cealaltă aripă a heruvimului, de la vârful unei aripi până la vârful celeilalte aripi *erau* zece coți.
25. Și celălalt heruvim *era* de zece coți; amândoi heruvimii *erau* de aceeași măsură și de aceeași mărime.
26. Înălțimea unui heruvim *era* de zece coți și tot astfel *era* a celuilalt heruvim.
27. Și a pus heruvimii în casa interioară; și au întins aripile heruvimilor, astfel încât aripa unuia atingea *un* perete și aripa celuilalt heruvim atingea celălalt perete; și aripile lor se atingeau una de alta în mijlocul casei.
28. Și a placat heruvimii cu aur.
29. Și a sculptat toți pereții casei de jur împrejur cu chipuri cioplite de heruvimi și de palmieri și de flori deschise, pe interior și pe exterior.
30. Și podeaua casei a placat-o cu aur, pe interior și pe exterior.
31. Și pentru intrarea oracolului a făcut uși *din* lemn de măslin, pragul de sus *și* ușorii *erau* a cincea parte *din zid*.
32. Cele două uși de asemenea *erau din* lemn de măslin; și el a sculptat pe ele chipuri cioplite de heruvimi și de palmieri și de flori deschise și *le*-a placat cu aur și a întins aur peste heruvimi și peste palmieri.
33. Tot astfel a făcut pentru intrarea templului, ușori *din* lemn de măslin, a patra parte *din lățimea casei*.
34. Și cele două uși *erau din* lemn de brad: cele două părți ale unei uși *erau* pliante și cele două părți ale celeilalte uși *erau* pliante.
35. Și a sculptat *pe ele* heruvimi și palmieri și flori deschise; și *le*-a placat cu aur întins peste lucrarea cioplită.
36. Și a construit curtea interioară cu trei rânduri de piatră cioplită și un rând de bârne de cedru.
37. În al patrulea an a fost pusă temelia casei DOMNULUI, în luna Ziv;
38. Și în al unsprezecelea an, în luna Bul, care *este* luna a opta, a fost casa terminată cu toate părțile ei și conform cu tot modelul ei. Astfel, în șapte ani, a construit-o.

Capitolul 7

DAR Solomon și-a construit casa lui treisprezece ani și și-a terminat toată casa.
2. A construit de asemenea casa pădurii Libanului; lungimea ei *era* de o sută de coți și lățimea ei de cincizeci de coți și înălțimea ei de treizeci de coți, pe patru rânduri de stâlpi de cedru, cu bârne de cedru peste stâlpi.
3. Și *aceasta a fost* acoperită cu cedru pe deasupra bârnelor care *au fost așezate* pe patruzeci și cinci de stâlpi, cincisprezece *într*-un rând.
4. Și *erau* ferestre *în* trei rânduri și *era* lumină lângă lumină pe trei rânduri.
5. Și toate ușile și ușorii *erau* pătrate, cu ferestre; și *era* lumină lângă lumină pe trei rânduri.

6. Și el a făcut un portic din stâlpi; lungimea lui *era* de cincizeci de coți
și lățimea lui de treizeci de coți; și porticul *era* înaintea lor; și *ceilalți* stâlpi
și bârna groasă *erau* înaintea lor.
7. Apoi a făcut un portic pentru tronul unde judeca, Porticul Judecății; și
acesta era acoperit cu cedru de la o parte a podelei până la cealaltă.
8. Și casa lui unde a locuit *avea* o altă curte în interiorul porticului, *care*
era de lucrare asemănătoare. Solomon a făcut de asemenea o casă pentru
fiica lui Faraon, pe care o luase *de soție,* asemenea acestui portic.
9. Toate acestea *erau* din pietre de preț, conform cu măsura pietrelor
cioplite, tăiate cu ferăstrăul, pe interior și pe exterior, de la temelie până la
streașină, și *tot astfel* pe exterior spre curtea cea mare.
10. Și temelia *era din* pietre de preț, pietre mari, pietre de zece coți și
pietre de opt coți.
11. Și deasupra *erau* pietre de preț, după măsurile pietrelor cioplite și cedri.
12. Și curtea cea mare de jur împrejur *era* cu trei rânduri de pietre cioplite
și un rând de bârne de cedru, deopotrivă pentru curtea interioară a casei
DOMNULUI și pentru porticul casei.
13. ¶ Și împăratul Solomon a trimis și a adus pe Hiram din Tir.
14. El *era* fiul unei văduve din tribul lui Neftali și tatăl lui *era* un bărbat
din Tir, un lucrător în aramă; și el era umplut cu înțelepciune și înțelegere
și iscusit să lucreze orice fel de lucrări în aramă. Și el a venit la împăratul
Solomon și i-a lucrat toată lucrarea.
15. Fiindcă a turnat doi stâlpi de aramă, de optsprezece coți înălțime fiecare;
și un fir de doisprezece coți cuprindea pe fiecare dintre ei.
16. Și a făcut două capiteluri *de* aramă turnată, de pus pe vârfurile stâlpilor;
înălțimea unui capitel *era* de cinci coți și înălțimea celuilalt capitel *era* de
cinci coți;
17. *Și* rețele de lucrare înlănțuită și împletituri de lucrare cu lanț, pentru
capitelurile care *erau* pe vârful stâlpilor; șapte pentru un capitel și șapte
pentru celălalt capitel.
18. Și a făcut stâlpii și două rânduri cu rodii de jur împrejur pe fiecare
rețea, pentru a acoperi capitelurile care *erau* pe vârful stâlpilor; și astfel a
făcut pentru celălalt capitel.
19. Și capitelurile, care *erau* pe vârful stâlpilor, *erau* din lucrarea de crin
a porticului, de patru coți.
20. Și capitelurile de pe cei doi stâlpi *aveau* de asemenea *rodii* deasupra,
în fața pântecelui care *era* lângă rețea; și rodiile *erau* două sute în rânduri
de jur împrejur pe celălalt capitel.
21. Și a pus stâlpii în porticul templului; și a pus stâlpul din dreapta și
i-a pus numele Iachin; și a pus stâlpul din stânga și i-a pus numele Boaz.
22. Și pe vârful stâlpilor *era* o lucrare de crin; astfel a fost lucrarea stâlpilor
terminată.
23. Și a făcut o mare turnată, de zece coți de la o margine la cealaltă; *era*
rotundă de jur împrejur și înălțimea ei *era* de cinci coți; și un fir de treizeci
de coți o înconjura de jur împrejur.

24. Și sub marginea ei de jur împrejur *erau* butoni înconjurând-o, zece la un cot, înconjurând marea de jur împrejur; butonii *erau* turnați în două rânduri, când aceasta a fost turnată.
25. Stătea pe doisprezece boi, trei privind spre nord și trei privind spre vest și trei privind spre sud și trei privind spre est; și marea *era pusă* deasupra lor și toate părțile dinapoi ale lor *erau* în interior.
26. Și aceasta *era* groasă de un lat de palmă; și marginea ei era lucrată ca marginea unei cupe, cu flori de crini; conținea două mii de bați.
27. Și a făcut zece postamente de aramă; de patru coți *era* lungimea unui postament și de patru coți lățimea lui și de trei coți înălțimea lui.
28. Și lucrătura postamentelor *era* astfel, aveau margini *late* și marginile *erau* între îmbinări;
29. Și pe marginile care *erau* între îmbinări *erau* lei, boi și heruvimi; și peste îmbinări *era* un postament deasupra; și dedesubtul leilor și al boilor *erau* anumite adăugări făcute din lucrătură subțire.
30. Și fiecare postament avea patru roți de aramă și osii de aramă; și cele patru colțuri ale lui aveau suporturi; sub lighean *erau* suporturi turnate, pe partea fiecărei adăugări.
31. Și gura lui din interiorul capitelului și până deasupra *era* de un cot; dar gura lui *era* rotundă *după* lucrătura postamentului, de un cot și jumătate; și de asemenea pe gura ei *erau* sculpturi cu marginile lor, pătrate, nu rotunde.
32. Și sub margini *erau* patru roți; și osiile roților *erau prinse* de postament; și înălțimea unei roți *era* de un cot și o jumătate de cot.
33. Și lucrătura roților *era* ca lucrătura unei roți de car; osiile lor și obezile lor și butucii lor și spițele lor *erau* toate turnate.
34. Și *erau* patru suporturi la cele patru colțuri ale unui postament; *și* suporturile *erau* parte din postament.
35. Și în capătul postamentului *era* un cerc de jur împrejur de o jumătate de cot; și pe capătul postamentului îmbinările lui și marginile lui *erau* din aceeași *bucată*.
36. Fiindcă pe plăcile îmbinărilor lui și pe marginile lui, a cioplit heruvimi, lei și palmieri, conform cu proporția fiecăreia și adăugări de jur împrejur.
37. Astfel a făcut cele zece postamente, toate aveau o singură turnare, o singură măsură și o singură mărime.
38. Apoi a făcut zece lighene de aramă, un singur lighean conținea patruzeci de bați; *și* fiecare lighean era de patru coți; *și* pe fiecare din cele zece postamente era un lighean.
39. Și a pus cinci postamente în partea dreaptă a casei și cinci în partea stângă a casei; și a pus marea în partea dreaptă a casei spre est, în fața sudului.
40. Și Hiram a făcut lighenele și lopețile și oalele. Astfel Hiram a terminat de făcut toată lucrarea pe care a făcut-o împăratului Solomon pentru casa DOMNULUI:

41. Cei doi stâlpi și cele *două* vase ale capitelurilor care *erau* pe vârful celor doi stâlpi; și cele două rețele, pentru a acoperi cele două vase ale capitelurilor care *erau* pe vârful stâlpilor;
42. Și patru sute de rodii pentru cele două rețele, două rânduri de rodii pentru fiecare rețea, pentru a acoperi cele două vase ale capitelurilor care *erau* pe stâlpi;
43. Și cele zece postamente și zece lighene pe postamente;
44. Și o mare și doisprezece boi sub mare;
45. Și vasele și lopețile și oalele; și toate aceste vase, pe care Hiram le-a făcut împăratului Solomon pentru casa DOMNULUI, *erau din* aramă strălucitoare.
46. În câmpia Iordanului le-a turnat împăratul, în pământ argilos între Sucot și Țartan.
47. ¶ Și Solomon a lăsat toate vasele *necântărite*, pentru că erau foarte multe; nici nu s-a aflat greutatea aramei.
48. Și Solomon a făcut toate vasele care *aparțineau* casei DOMNULUI: altarul de aur și masa de aur, pe care *erau* pâinile punerii înainte,
49. Și sfeșnicele de aur pur, cinci la dreapta și cinci la stânga, înaintea oracolului, cu florile și lămpile și mucările *de* aur,
50. Și vasele și mucările și oalele și lingurile și cenușarele de aur pur; și balamalele *de* aur, *deopotrivă* pentru ușile casei interioare, *locul* preasfânt, și pentru ușile casei, *adică,* ale templului.
51. Astfel a fost terminată toată lucrarea pe care împăratul Solomon a făcut-o pentru casa DOMNULUI. Și Solomon a adus în ea lucrurile pe care David, tatăl său, le dedicase; argintul și aurul și vasele, le-a pus în tezaurele casei DOMNULUI.

CAPITOLUL 8

ATUNCI Solomon a adunat pe bătrânii lui Israel și pe toți capii triburilor, pe mai marii părinților copiilor lui Israel, la împăratul Solomon în Ierusalim, ca să aducă chivotul legământului DOMNULUI din cetatea lui David, care *este* Sionul.
2. Și toți bărbații lui Israel s-au adunat la împăratul Solomon la sărbătoarea din luna Etanim, care *este* luna a șaptea.
3. Și toți bătrânii lui Israel au venit și preoții au ridicat chivotul.
4. Și au adus chivotul DOMNULUI și tabernacolul întâlnirii și toate vasele sfinte care *erau* în tabernacol, preoții și leviții le-au urcat pe toate.
5. Și împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel, care s-au adunat la el, *erau* cu el înaintea chivotului, sacrificând oi și boi, care nu puteau fi spuse nici numărate datorită mulțimii.
6. Și preoții au adus chivotul legământului DOMNULUI la locul său, în oracolul casei, la *locul* preasfânt, sub aripile heruvimilor.
7. Fiindcă heruvimii își întindeau cele două aripi ale *lor* peste locul chivotului și heruvimii acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra.

8. Și ei au tras drugii, încât capetele drugilor erau văzute în *locul* sfânt
înaintea oracolului și nu erau văzute în exterior; și acolo sunt până în
această zi.
9. Nu *era* nimic în chivot în afară de cele două table de piatră, pe care
Moise le pusese acolo la Horeb, când DOMNUL a făcut *un legământ* cu
copiii lui Israel, după ce au ieșit din țara Egiptului.
10. Și s-a întâmplat, când preoții au ieșit din *locul* sfânt, că norul a umplut
casa DOMNULUI,
11. Astfel încât preoții nu au putut să stea să servească din cauza norului,
pentru că gloria DOMNULUI a umplut casa DOMNULUI.
12. ¶ Atunci Solomon a vorbit: DOMNUL a spus că va locui în întunericul gros.
13. Eu ți-am construit, într-adevăr, o casă de locuit, un loc întemeiat pentru
tine ca să locuiești pentru totdeauna.
14. Și împăratul și-a întors fața și a binecuvântat toată adunarea lui Israel;
(și toată adunarea lui Israel stătea în picioare;)
15. Și el a spus: Binecuvântat *fie* DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care
a vorbit cu gura sa lui David, tatăl meu, și cu mâna sa a împlinit, zicând:
16. Din ziua în care am scos pe poporul meu Israel din Egipt, nu am ales
nicio cetate dintre toate triburile lui Israel pentru a construi o casă, ca
numele meu să fie acolo; ci am ales pe David să fie peste poporul meu Israel.
17. Și a fost în inima lui David, tatăl meu, să construiască o casă pentru
numele DOMNULUI Dumnezeului lui Israel.
18. Și DOMNUL i-a spus lui David, tatăl meu: Deoarece a fost în inima ta
să construiești o casă numelui meu, ai făcut bine că aceasta a fost în inima ta.
19. Totuși nu tu vei construi casa, ci fiul tău care va ieși din coapsele tale,
el va construi casa pentru numele meu.
20. Și DOMNUL a împlinit cuvântul său pe care l-a spus și eu sunt înălțat
în locul lui David, tatăl meu, și șed pe tronul lui Israel, precum DOMNUL
a promis, și am construit o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeul
lui Israel.
21. Și am așezat acolo un loc pentru chivot, în care *este* legământul DOMNULUI,
pe care l-a făcut cu părinții noștri, când i-a scos din țara Egiptului.
22. ¶ Și Solomon a stat în picioare înaintea altarului DOMNULUI, în
prezența întregii adunări a lui Israel, și și-a întins mâinile spre cer;
23. Și a spus: DOAMNE, Dumnezeul lui Israel, nu *este* Dumnezeu asemenea
ție, în ceruri deasupra, sau pe pământ dedesubt, care păzești legământul și
mila față de servitorii tăi care umblă înaintea ta cu toată inima lor;
24. Care ai ținut față de servitorul tău David, tatăl meu, ceea ce i-ai promis;
tu ai vorbit de asemenea cu gura ta și ai împlinit *aceasta* cu mâna ta, precum
este în această zi.
25. De aceea acum, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, ține față de servitorul
tău David, tatăl meu, ce i-ai promis, spunând: Nu îți va lipsi un bărbat
înaintea feței mele pentru a ședea pe tronul lui Israel; numai dacă vor lua
seama copiii tăi la calea lor, ca să umble înaintea mea precum ai umblat
tu înaintea mea.

26. Şi acum, Dumnezeul lui Israel, să se adeverească, te rog, cuvântul tău, pe care l-ai vorbit servitorului tău David, tatăl meu.
27. Dar va locui Dumnezeu, într-adevăr, pe pământ? Iată, cerul şi cerul cerurilor nu te pot cuprinde; cu cât mai puţin această casă pe care am construit-o?
28. Totuşi dă atenţie la rugăciunea servitorului tău şi la cererea lui, DOAMNE Dumnezeul meu, pentru a da ascultare la strigătul şi rugăciunea *cu* care se roagă servitorul tău înaintea ta în această zi;
29. Ca ochii tăi să fie deschişi spre această casă noapte şi zi, spre locul despre care ai spus: Numele meu va fi acolo, ca să dai ascultare la rugăciunea pe care servitorul tău o va face spre locul acesta.
30. Şi dă ascultare la cererea servitorului tău şi a poporului tău, Israel, când se vor ruga spre locul acesta; şi ascultă din cer, locul locuinţei tale; şi ascultă *şi* iartă.
31. Dacă vreun om încalcă *legea* împotriva aproapelui său şi un jurământ este pus asupra lui pentru a-l face să jure şi jurământul vine înaintea altarului tău în această casă,
32. Atunci ascultă din cer şi înfăptuieşte şi judecă pe servitorii tăi, condamnând pe cel stricat, pentru a aduce calea lui asupra capului său; şi declarând drept pe cel drept, pentru a-i da conform dreptăţii lui.
33. Când poporul tău, Israel, este bătut înaintea duşmanului, pentru că au păcătuit împotriva ta şi se vor întoarce din nou la tine şi vor mărturisi numele tău şi se vor ruga şi îţi vor face cerere în această casă,
34. Atunci ascultă din cer şi iartă păcatul poporului tău, Israel, şi adu-i din nou în ţara pe care ai dat-o părinţilor lor.
35. Când cerul va fi închis şi nu va fi ploaie, pentru că au păcătuit împotriva ta, dacă se vor ruga spre locul acesta şi vor mărturisi numele tău şi se vor întoarce de la păcatul lor, când îi vei chinui,
36. Atunci ascultă din cer şi iartă păcatul servitorilor tăi şi al poporului tău, Israel, ca să îi înveţi calea cea bună pe care ar trebui să umble şi dă ploaie peste ţara ta, pe care ai dat-o poporului tău ca moştenire.
37. Dacă este în ţară foamete, dacă este ciumă, tăciune *în grâu*, mană, lăcustă, *sau* dacă este omidă, dacă duşmanul lor îi asediază în ţara cetăţilor lor, orice plagă, orice boală *ar fi*,
38. Orice rugăciune şi cerere este *făcută* de vreun om, *sau* de tot poporul tău Israel, când îşi vor cunoaşte, fiecare om plaga inimii lui, şi îşi vor întinde mâinile spre această casă,
39. Atunci ascultă din cer, locul locuinţei tale, şi iartă şi înfăptuieşte şi dă fiecărui om conform căilor lui, a cărui inimă o cunoşti; (pentru că tu, numai tu, cunoşti inimile tuturor copiilor oamenilor),
40. Ca ei să se teamă de tine în toate zilele cât trăiesc în ţara pe care ai dat-o părinţilor noştri.
41. Mai mult, referitor la un străin, care nu *este* din poporul tău, Israel, ci vine dintr-o ţară îndepărtată de dragul numelui tău,
42. (Pentru că vor auzi de numele tău mare şi de mâna ta puternică şi de braţul tău întins), când va veni şi se va ruga spre această casă,

43. Ascultă din cer, locul locuinței tale, și înfăptuiește conform cu tot
ce strigă străinul către tine; ca toate popoarele pământului să cunoască
numele tău, pentru a se teme de tine, precum *face* poporul tău,
Israel; și ei să știe că această casă, pe care am zidit-o eu, este chemată după
numele tău.
44. Dacă poporul tău iese la bătălie împotriva dușmanului său, oriunde
îi vei trimite, și se vor ruga DOMNULUI spre cetatea pe care tu ai ales-o,
și *spre* casa pe care eu am zidit-o pentru numele tău,
45. Atunci ascultă din cer rugăciunea lor și cererea lor și susține cauza lor.
46. Dacă ei vor păcătui împotriva ta (pentru că nu *este* om care să nu
păcătuiască) și tu te vei mânia pe ei și îi vei da dușmanului, astfel încât ei
îi vor duce captivi în țara dușmanului, departe sau aproape;
47. *Totuși* dacă vor pune la inimă, în țara în care au fost duși captivi, și se
pocăiesc și îți fac cerere în țara celor care i-au dus captivi, spunând: Am
păcătuit, ne-am purtat pervers, am făcut stricăciune;
48. Și *astfel* se întorc la tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, în țara
dușmanilor lor, care i-au dus captivi și se vor ruga ție spre țara lor, pe
care ai dat-o părinților lor, cetatea pe care tu ai ales-o și casa pe care am
construit-o pentru numele tău;
49. Atunci ascultă rugăciunea lor și cererea lor din cer, locul locuinței tale,
și susține cauza lor,
50. Și iartă pe poporul tău care a păcătuit împotriva ta și toate fărădelegile
lor, prin care au încălcat *legea* împotriva ta, și dă-le mângâiere înaintea
celor care i-au dus captivi, ca să îi mângâie;
51. Pentru că ei *sunt* poporul tău și moștenirea ta, pe care ai scos-o din
Egipt, din mijlocul cuptorului de fier;
52. Fie ochii tăi deschiși la cererea servitorului tău și la cererea poporului
tău Israel, ca să le dai ascultare în tot ceea ce ei strigă către tine.
53. Pentru că tu i-ai separat dintre toate popoarele pământului, *pentru a
fi* moștenirea ta, precum ai vorbit prin mâna servitorului tău, Moise, când
ai scos pe părinții noștri din Egipt, Doamne DUMNEZEULE.
54. ¶ Și s-a întâmplat, că atunci când Solomon a terminat să se roage toată
rugăciunea și cererea către DOMNUL, *că* el s-a ridicat dinaintea altarului
DOMNULUI, unde *era* îngenuncheat pe genunchii săi cu mâinile întinse
către cer.
55. Și a stat în picioare și a binecuvântat toată adunarea lui Israel cu voce
tare, spunând:
56. Binecuvântat *fie* DOMNUL, care a dat odihnă poporului său, Israel,
conform cu toate câte a promis; nu a lipsit niciun cuvânt din toată
promisiunea bună, pe care a promis-o prin mâna servitorului său, Moise.
57. DOMNUL Dumnezeul nostru să fie cu noi, precum a fost cu părinții
noștri; să nu ne lase, nici să nu ne părăsească;
58. Ca să ne aplece inimile spre el, pentru a umbla în toate căile lui și pentru
a păzi poruncile lui și statutele lui și judecățile lui, pe care le-a poruncit
părinților noștri.

59. Și aceste cuvinte ale mele, cu care am făcut cerere înaintea DOMNULUI, să fie aproape de DOMNUL Dumnezeul nostru ziua și noaptea, ca să susțină cauza servitorului său și cauza poporului său, Israel, precum va cere acest lucru;
60. Ca să cunoască toate popoarele pământului că DOMNUL *este* Dumnezeu *și că nu este* nimeni altul.
61. Inima voastră de aceea, să fie desăvârșită cu DOMNUL Dumnezeul nostru, pentru a umbla în statutele lui și pentru a păzi poruncile lui, ca în această zi.
62. ¶ Și împăratul și tot Israelul cu el au oferit sacrificiu înaintea DOMNULUI.
63. Și Solomon a oferit un sacrificiu de ofrande de pace, pe care l-a oferit DOMNULUI, douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi. Astfel au dedicat împăratul și toți copiii lui Israel, casa DOMNULUI.
64. În aceeași zi împăratul a sfințit mijlocul curții care *era* în fața casei DOMNULUI, pentru că acolo a adus ofrande arse și daruri de mâncare și grăsimea ofrandelor de pace, pentru că altarul de aramă, care *era* înaintea DOMNULUI, *era* prea mic ca să primească ofrandele arse și darurile de mâncare și grăsimea ofrandelor de pace.
65. Și atunci Solomon și tot Israelul cu el a ținut o sărbătoare, o mare adunare, de la intrarea Hamatului până la râul Egiptului, înaintea DOMNULUI Dumnezeul nostru, șapte zile și șapte zile, paisprezece zile.
66. În ziua a opta a trimis poporul; și ei au binecuvântat pe împărat și au mers la corturile lor bucuroși și veseli în inimă pentru tot binele pe care DOMNUL îl făcuse servitorului său, David, și lui Israel, poporul său.

CAPITOLUL 9

ȘI a fost așa, după ce Solomon a terminat de construit casa DOMNULUI și casa împăratului și toată dorința lui Solomon pe care a dorit să o împlinească,
2. DOMNUL i s-a arătat lui Solomon a doua oară, precum i se arătase la Gabaon.
3. Și DOMNUL i-a spus: Am auzit rugăciunea ta și cererea ta, pe care ai făcut-o înaintea mea; am sfințit această casă, pe care ai construit-o, pentru a pune numele meu acolo pentru totdeauna; și ochii mei și inima mea vor fi acolo întotdeauna.
4. Și dacă vei umbla înaintea mea, precum tatăl tău, David, a umblat în integritate a inimii și în cinste, pentru a face conform cu tot ce ți-am poruncit, și vei păzi statutele mele și judecățile mele,
5. Atunci voi întemeia tronul împărăției tale peste Israel pentru totdeauna, precum am vorbit lui David, tatăl tău, spunând: Nu îți va lipsi un bărbat pe tronul lui Israel.
6. *Dar* dacă cumva vă veți întoarce de la a mă urma, voi sau copiii voștri, și nu veți păzi poruncile mele *și* statutele mele pe care le-am pus înaintea voastră, ci veți merge și veți servi altor dumnezei și vă veți închina lor,

7. Atunci voi stârpi pe Israel din țara pe care le-am dat-o; și această casă, pe care am sfințit-o pentru numele meu, o voi arunca dinaintea feței mele; și Israel va fi un proverb și o zicătoare printre toate popoarele;
8. Și această casă, *ce* este înaltă, oricine va trece pe lângă ea va fi înmărmurit și va șuiera către ea; și vor spune: De ce a făcut DOMNUL astfel țării acesteia și casei acesteia?
9. Și vor răspunde: Pentru că au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul lor, care i-a scos pe părinții lor din țara Egiptului și au apucat pe alți dumnezei și li s-au închinat și le-au servit; de aceea a adus DOMNUL asupra lor tot acest rău.
10. ¶ Și s-a întâmplat, la sfârșitul a douăzeci de ani după ce Solomon construise cele două case, casa DOMNULUI și casa împăratului,
11. (*Și* Hiram, împăratul Tirului, îl aproviziona pe Solomon cu cedri și brazi și aur, conform cu toată dorința lui), că împăratul Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de cetăți în țara Galileei.
12. Și Hiram a ieșit din Tir pentru a vedea cetățile pe care Solomon i le dăduse; și ele nu i-au plăcut.
13. Și a spus: Ce *sunt* aceste cetăți pe care mi le-ai dat, fratele meu? Și le-a numit țara Cabul până în această zi.
14. Și Hiram a trimis împăratului o sută douăzeci de talanți de aur.
15. ¶ Și acesta *este* motivul pentru tributul de oameni pe care împăratul Solomon l-a ridicat, pentru a construi casa DOMNULUI și propria lui casă și Milo și zidul Ierusalimului și Hațor și Meghido și Ghezer.
16. *Fiindcă* Faraon, împăratul Egiptului, se urcase și luase Ghezerul și îl arsese cu foc și îi ucisese pe canaaniții care locuiau în cetate și o dăduse zestre fiicei sale, soția lui Solomon.
17. Și Solomon a construit Ghezerul și Bet-Horonul de jos,
18. Și Baalatul și Tadmorul în pustie, în țară,
19. Și toate cetățile pentru rezerve pe care Solomon le avea și cetățile pentru carele lui și cetățile pentru călăreții lui și tot ceea ce Solomon a dorit să construiască în Ierusalim și în Liban și în toată țara stăpânirii sale.
20. *Și* tot poporul *care era* rămas dintre amoriți, hetiți, fereziți, heviți și iebusiți, care nu *erau* dintre copiii lui Israel,
21. Pe copiii lor care rămăseseră după ei în țară, pe care copiii lui Israel de asemenea nu i-au putut nimici în întregime, peste aceia Solomon a ridicat un tribut de robie până în această zi.
22. Dar dintre fiii lui Israel, Solomon nu a făcut robi; ci ei *erau* oameni de război și servitori ai săi și prinți ai săi și căpetenii ale sale și conducători ai carelor sale și călăreți ai săi.
23. Aceștia *erau* mai marii ofițerilor care *erau* peste lucrarea lui Solomon: cinci sute cincizeci, care supravegheau poporul care lucra în lucrare.
24. Dar fiica lui Faraon s-a urcat din cetatea lui David la casa ei pe care *Solomon* o construise pentru ea; atunci a construit el Milo.
25. Și de trei ori într-un an Solomon aducea ofrande arse și ofrande de pace pe altarul pe care îl zidise DOMNULUI și ardea tămâie pe altarul care *era* înaintea DOMNULUI. Astfel el a terminat casa.

26. Și împăratul Solomon a făcut o flotă de corăbii în Eț̦ion-Gheber, care *este* lângă Elot, pe țărmul Mării Roșii, în țara Edomului.
27. Și Hiram a trimis în flotă pe servitorii săi, marinari care aveau cunoștință despre mare, cu servitorii lui Solomon.
28. Și au venit la Ofir și au luat de acolo aur, patru sute douăzeci de talanți, și i *l*-au adus împăratului Solomon.

CAPITOLUL 10

ȘI când împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon *în lucruri* referitoare la numele DOMNULUI, a venit să îl încerce cu întrebări grele.
2. Și a venit la Ierusalim cu un alai foarte mare, cu cămile care purtau mirodenii și foarte mult aur, și cu pietre prețioase; și când a venit la Solomon, a vorbit îndeaproape cu el despre tot ce era în inima ei.
3. Și Solomon i-a răspuns la toate întrebările ei; nu a fost *niciun* lucru ascuns pentru împărat, pe care să nu i-l fi spus.
4. Și când împărăteasa din Seba a văzut toată înțelepciunea lui Solomon și casa pe care el o construise,
5. Și mâncarea de la masa lui și ținuta servitorilor lui și atenția servitorilor lui și hainele lor și paharnicii lui și urcușul lui pe care urca la casa DOMNULUI, nu a mai fost suflare în ea.
6. Și a spus împăratului: A fost adevărată vorbirea pe care am auzit-o în țara mea despre faptele tale și despre înțelepciunea ta.
7. Totuși, nu am crezut aceste cuvinte, până când am venit și ochii mei au văzut; și, iată, *nici* jumătate nu mi s-a spus, înțelepciunea ta și prosperitatea ta întrec faima despre care am auzit.
8. Ferice de oamenii tăi, ferice de acești servitori ai tăi, care stau în picioare continuu înaintea ta și care ascultă înțelepciunea ta.
9. Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul tău, care și-a găsit plăcere în tine, ca să te pună pe tronul lui Israel, pentru că DOMNUL a iubit pe Israel pentru totdeauna, de aceea te-a făcut împărat, pentru a face judecată și dreptate.
10. Și ea a dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur și foarte multe mirodenii și pietre prețioase; nu a mai venit o atât de mare abundență de mirodenii ca cele pe care împărăteasa din Seba le-a dat împăratului Solomon.
11. Și de asemenea flota lui Hiram, care aducea aur din Ofir, a adus din Ofir foarte mult lemn de santal și pietre prețioase.
12. Și împăratul a făcut, din lemnele de santal, stâlpi pentru casa DOMNULUI și pentru casa împăratului, harpe de asemenea și psalterioane pentru cântăreți; nu a venit astfel de lemn de santal, nici nu s-a mai văzut până în această zi.
13. Și împăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit ea, orice a cerut, în afară de *ceea* ce i-a dat Solomon din darul lui împărătesc. Astfel, ea s-a întors și a plecat în țara ei, ea și servitorii ei.
14. ¶ Și greutatea aurului care venea la Solomon într-un an era de șase sute șaizeci și șase de talanți de aur,

15. În afară de *ce avea* de la comercianți și din comerțul comercianților de mirodenii și de la toți împărații Arabiei și de la guvernatorii țării.
16. Și împăratul Solomon a făcut două sute de paveze *de* aur bătut, șase sute *de șekeli* de aur au intrat la o pavăză.
17. Și *el a făcut* trei sute de scuturi *de* aur bătut, a folosit trei mine de aur la un scut; și împăratul le-a pus în casa pădurii Libanului.
18. Mai mult, împăratul a făcut un tron mare de fildeș și l-a placat cu cel mai bun aur.
19. Tronul avea șase trepte și vârful tronului *era* rotund pe dinapoia sa; și *erau* rezemători de fiecare parte a locului de șezut și doi lei stăteau lângă rezemători.
20. Și doisprezece lei stăteau acolo de o parte și de alta pe cele șase trepte; nu era făcut ceva asemănător în nicio împărăție.
21. Și toate vasele de băut ale împăratului Solomon *erau de* aur și toate vasele casei pădurii Libanului *erau de* aur pur; niciunul nu *era de* argint, *care* era socotit ca nimic în zilele lui Solomon.
22. Pentru că împăratul avea pe mare o flotă din Tarsis cu flota lui Hiram; o dată la trei ani venea flota de corăbii din Tarsis, aducând aur și argint, fildeș și maimuțe și păuni.
23. Astfel împăratul Solomon a întrecut pe toți împărații pământului în bogății și în înțelepciune.
24. Și tot pământul căuta fața lui Solomon, pentru a auzi înțelepciunea lui, pe care Dumnezeu o pusese în inima lui.
25. Și fiecare își aducea darul său: vase de argint și vase de aur și haine și arme și mirodenii și cai și catâri, o măsură an de an.
26. Și Solomon a adunat care și călăreți; și a avut o mie patru sute de care și douăsprezece mii de călăreți, pe care i-a pus în cetățile unde se țineau carele și în Ierusalim, cu împăratul.
27. Și împăratul a făcut argintul la Ierusalim *să fie* ca pietrele și cedrii i-a făcut *să fie* ca sicomorii care *sunt* în vale, din abundență.
28. Și Solomon a avut cai aduși din Egipt și in împletit; comercianții împăratului primeau inul împletit cu un preț.
29. Și un car venea și ieșea din Egipt pentru șase sute *de șekeli* de argint și un cal pentru o sută cincizeci; și astfel pentru toți împărații hetiților și pentru împărații Siriei, au adus *acestea* prin mijloacele lor.

CAPITOLUL 11

DAR împăratul Solomon a iubit multe femei străine, împreună cu fiica lui Faraon: femei ale moabiților, amoniților, edomiților, sidonienilor și hititilor;
2. Dintre națiunile *referitor* la care DOMNUL spusese copiilor lui Israel: Să nu intrați la ele, nici ele să nu intre la voi; *căci* într-adevăr ele vă vor întoarce inima după dumnezeii lor; Solomon s-a alipit de acestea în iubire.
3. Și el avea șapte sute de soții, prințese, și trei sute de concubine; și soțiile lui i-au întors inima.

4. Fiindcă s-a întâmplat, când a îmbătrânit Solomon, *că* soțiile lui i-au întors inima după alți dumnezei; și inima lui nu a fost desăvârșită cu DOMNUL Dumnezeul său, precum *a fost* inima lui David, tatăl său.
5. Fiindcă Solomon a mers după Astarteea, zeița sidonienilor, și după Milcom, urâciunea amoniților.
6. Și Solomon a făcut *ce este* rău în ochii DOMNULUI și nu a mers pe deplin după DOMNUL, precum *a făcut* David, tatăl său.
7. Atunci Solomon a construit o înălțime pentru Chemoș, urâciunea Moabului, pe dealul care *este* înaintea Ierusalimului, și pentru Moloh, urâciunea copiilor lui Amon.
8. Și la fel a făcut pentru toate soțiile lui străine, care ardeau tămâie și sacrificau dumnezeilor lor.
9. ¶ Și DOMNUL s-a mâniat pe Solomon, pentru că inima lui era întoarsă de la DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care i se arătase de două ori,
10. Și îi poruncise referitor la acest lucru, să nu meargă după alți dumnezei; dar el nu a păzit ceea ce DOMNUL poruncise.
11. De aceea DOMNUL i-a spus lui Solomon: Pentru că ai făcut acest lucru, și nu ai ținut legământul meu și statutele mele, pe care ți le-am poruncit, voi rupe negreșit împărăția de la tine și o voi da servitorului tău.
12. Totuși, nu voi face aceasta în zilele tale din cauza lui David, tatăl tău, *ci* o voi rupe din mâna fiului tău.
13. Totuși, nu voi rupe toată împărăția; *ci* voi da un trib fiului tău, din cauza lui David, servitorul meu, și din cauza Ierusalimului pe care l-am ales.
14. ¶ Și DOMNUL a stârnit un potrivnic lui Solomon, pe Hadad edomitul; el *era* din sămânța împăratului din Edom.
15. Fiindcă s-a întâmplat, când era David în Edom și Ioab, căpetenia oștirii, se urcase să înmormânteze pe cei uciși, după ce lovise fiecare parte bărbătească în Edom,
16. (Pentru că șase luni a rămas Ioab acolo cu tot Israelul, până când a stârpit fiecare parte bărbătească în Edom),
17. Că Hadad a fugit, el și anumiți edomiți dintre servitorii tatălui său cu el, pentru a merge în Egipt; Hadad *fiind* încă un copil mic.
18. Și ei s-au ridicat din Madian și au venit la Paran; și au luat cu ei oameni din Paran și au venit în Egipt, la Faraon, împăratul Egiptului, care i-a dat o casă și i-a rânduit merinde și i-a dat pământ.
19. Și Hadad a găsit mare favoare în ochii lui Faraon, astfel încât el i-a dat de soție pe sora propriei lui soții, pe sora împărătesei Tahpenes.
20. Și sora Tahpenei i-a născut pe Ghenubat, fiul său, pe care Tahpenes l-a înțărcat în casa lui Faraon; și Ghenubat a fost în casa lui Faraon între fiii lui Faraon.
21. Și când Hadad a auzit din Egipt că David a adormit cu părinții săi și că Ioab, căpetenia oștirii, era mort, Hadad i-a spus lui Faraon: Lasă-mă să plec, să merg în țara mea.
22. Atunci Faraon i-a spus: Dar ce ți-a lipsit cu mine, că, iată, tu cauți să mergi în țara ta? Și el a răspuns: Nimic, totuși oricum dă-mi drumul.

23. Și Dumnezeu i-a stârnit *un alt* potrivnic, pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise de la stăpânul său Hadadezer, împăratul din Țoba;
24. Și el a adunat la sine oameni și a devenit căpetenie peste o ceată când David a ucis pe cei *din Țoba*, și au mers la Damasc și au locuit acolo și au domnit în Damasc.
25. Și el a fost un potrivnic lui Israel în toate zilele lui Solomon, pe lângă ticăloșia pe care *a făcut-o* Hadad și el a detestat pe Israel și a domnit peste Siria.
26. ¶ Și Ieroboam, fiul lui Nebat, un efratit din Țereda, servitorul lui Solomon, numele mamei lui *fiind* Țerua, o femeie văduvă, chiar și el *și*-a ridicat mâna împotriva împăratului.
27. Și acesta *a fost* motivul pentru care el *și*-a ridicat mâna împotriva împăratului: Solomon a construit Milo și a reparat spărturile cetății lui David, tatăl său.
28. Și bărbatul Ieroboam *era* un războinic viteaz; și Solomon, văzând că tânărul era sârguincios, l-a făcut conducător peste toată sarcina casei lui Iosif.
29. Și s-a întâmplat în acel timp, când Ieroboam a ieșit din Ierusalim, că profetul Ahiia șilonitul, l-a găsit pe cale; și el se îmbrăcase cu o haină nouă; și cei doi *erau* singuri pe câmp;
30. Și Ahiia a apucat haina cea nouă care *era* pe el și a rupt-o *în* douăsprezece bucăți;
31. Și i-a spus lui Ieroboam: Ia-ți zece bucăți, pentru că astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi rupe împărăția din mâna lui Solomon și îți voi da ție zece triburi;
32. (Dar el va avea un trib, din cauza servitorului meu David și din cauza Ierusalimului, cetatea pe care am ales-o dintre toate triburile lui Israel);
33. Deoarece ei m-au părăsit și s-au închinat Astarteei, zeița sidonienilor, lui Chemoș, dumnezeul moabiților, și lui Milcom, dumnezeul copiilor lui Amon, și nu au umblat în căile mele, pentru a face *ceea ce este* drept în ochii mei și *pentru a ține* statutele mele și judecățile mele, precum *a făcut* David, tatăl lui.
34. Totuși, nu voi lua toată împărăția din mâna lui; ci îl voi face prinț toate zilele vieții lui din cauza lui David, servitorul meu, pe care l-am ales, fiindcă el a păzit poruncile mele și statutele mele;
35. Dar voi lua împărăția din mâna fiului său și ți-o voi da ție, zece triburi.
36. Și fiului său îi voi da un trib, astfel încât David, servitorul meu, să aibă o lumină întotdeauna înaintea mea în Ierusalim, cetatea pe care mi-am ales-o pentru a-mi pune numele acolo.
37. Și te voi lua pe tine și vei domni conform cu tot ce sufletul tău dorește și vei fi împărat peste Israel.
38. Și va fi *astfel*, dacă vei da ascultare la tot ce eu îți poruncesc și vei umbla în căile mele și vei face *ce este* drept în ochii mei, pentru a păzi statutele mele și poruncile mele, precum a făcut David, servitorul meu, că voi fi cu tine și îți voi zidi o casă sigură, precum am zidit pentru David și îți voi da ție pe Israel.
39. Și pentru aceasta voi chinui sămânța lui David, dar nu pentru totdeauna.

40. Solomon a căutat de aceea să îl ucidă pe Ieroboam. Și Ieroboam s-a ridicat și a fugit în Egipt, la Șișac, împăratul Egiptului, și a fost în Egipt până la moartea lui Solomon.
41. ¶ Și restul faptelor lui Solomon și tot ce a făcut el și înțelepciunea lui, nu *sunt* ele scrise în cartea faptelor lui Solomon?
42. Și timpul cât Solomon a domnit în Ierusalim peste tot Israelul *a fost* patruzeci de ani.
43. Și Solomon a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în cetatea lui David, tatăl său; și Roboam, fiul său, a domnit în locul său.

CAPITOLUL 12

ȘI Roboam a mers la Sihem, pentru că tot Israelul venise la Sihem să îl facă împărat.
2. Și s-a întâmplat, când Ieroboam, fiul lui Nebat, care era încă în Egipt, a auzit *despre aceasta*, (fiindcă el fugise din prezența împăratului Solomon și Ieroboam locuia în Egipt),
3. Că ei au trimis și l-au chemat. Și Ieroboam și toată adunarea lui Israel au venit și i-au vorbit lui Roboam, spunând:
4. Tatăl tău ne-a făcut jugul apăsător; de aceea acum, fă servirea apăsătoare a tatălui tău și jugul lui cel greu pe care l-a pus asupra noastră, mai ușor, și noi îți vom servi.
5. Și el le-a spus: Plecați *pentru* încă trei zile, apoi veniți din nou la mine. Și poporul a plecat.
6. Și împăratul Roboam s-a consultat cu bătrânii, care stătuseră în picioare înaintea lui Solomon, tatăl său, pe când el încă trăia și a spus: Cum mă sfătuiți voi să răspund acestui popor?
7. Și ei i-au vorbit, spunând: Dacă vei fi un servitor al acestui popor în această zi și le vei servi și le vei răspunde și vei vorbi cuvinte bune către ei, atunci ei vor fi servitorii tăi pentru totdeauna.
8. Dar el a părăsit sfatul bătrânilor, pe care i l-au dat și s-a sfătuit cu tinerii care crescuseră împreună cu el și care stăteau în picioare înaintea lui;
9. Și le-a spus: Ce sfat ne dați voi ca să putem răspunde acestui popor, care mi-a vorbit, zicând: Ușurează jugul pe care tatăl tău l-a pus asupra noastră?
10. Și tinerii care crescuseră cu el i-au vorbit, spunând: Astfel să vorbești acestui popor care ți-a vorbit, spunând: Tatăl tău a îngreunat jugul nostru, dar tu ușurează-ni-*l*; astfel să le spui: *Degetul* meu cel mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu.
11. Și acum, dacă tatăl meu v-a încărcat cu un jug greu, eu voi adăuga la jugul vostru: tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioni.
12. Astfel Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, precum împăratul rânduise, spunând: Veniți din nou la mine a treia zi.
13. Și împăratul a răspuns poporului cu asprime și a părăsit sfatul pe care i-l dăduseră bătrânii;

14. Și le-a vorbit după sfatul tinerilor, spunând: Tatăl meu a îngreunat jugul vostru, dar eu voi adăuga la jugul vostru; tatăl meu *de asemenea* v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioni.
15. De aceea împăratul nu a dat ascultare poporului; deoarece cauza era de la DOMNUL, ca să își poată împlini spusa pe care DOMNUL o vorbise prin Ahiia șilonitul lui Ieroboam, fiul lui Nebat.
16. ¶ Astfel, când tot Israelul a văzut că împăratul nu le-a dat ascultare, poporul a răspuns împăratului, zicând: Ce parte avem noi în David? Nici nu *avem* o moștenire în fiul lui Isai; la corturile tale, Israele; acum vezi-ți de casa ta, Davide. Astfel Israel a plecat la corturile sale.
17. Dar *cât despre* copiii lui Israel care locuiau în cetățile lui Iuda, Roboam a domnit peste ei.
18. Atunci împăratul Roboam a trimis pe Adoram, care *era* peste taxă; și tot Israelul l-a împroșcat cu pietre, încât el a murit. De aceea împăratul Roboam s-a grăbit să se urce în carul său, pentru a fugi la Ierusalim.
19. Astfel Israel s-a răzvrătit împotriva casei lui David până în această zi.
20. Și s-a întâmplat, când tot Israelul a auzit că Ieroboam s-a întors, că au trimis și l-au chemat la adunare și l-au făcut împărat peste tot Israelul; nu era nimeni care urma casa lui David, decât singur tribul lui Iuda.
21. Și când Roboam a venit la Ierusalim, el a adunat toată casa lui Iuda, cu tribul lui Beniamin, o sută optzeci de mii de oameni aleși, care erau războinici, pentru a lupta împotriva casei lui Israel, pentru a aduce împărăția din nou la Roboam, fiul lui Solomon.
22. Dar cuvântul lui Dumnezeu a venit la Șemaia, omul lui Dumnezeu, spunând:
23. Vorbește-i lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregii case a lui Iuda și a lui Beniamin și rămășiței poporului, spunând:
24. Astfel spune DOMNUL: Să nu vă urcați, nici să nu luptați împotriva fraților voștri, copiii lui Israel; întoarceți-vă fiecare om la casa lui, pentru că acest lucru este de la mine. Ei au dat ascultare cuvântului DOMNULUI și s-au întors să plece, conform cuvântului DOMNULUI.
25. ¶ Atunci Ieroboam a construit Sihemul în muntele Efraim și a locuit acolo; și a ieșit de acolo și a construit Penuelul.
26. Și Ieroboam a spus în inima sa: Acum împărăția se va întoarce la casa lui David;
27. Dacă acest popor urcă pentru a aduce sacrificiu în casa DOMNULUI la Ierusalim, atunci inima acestui popor se va întoarce din nou la domnul lor, la Roboam, împăratul lui Iuda, și pe mine mă vor ucide și se vor întoarce la Roboam, împăratul lui Iuda.
28. De aceea împăratul s-a sfătuit și a făcut doi viței *de* aur și le-a spus: Este prea mult pentru voi să urcați la Ierusalim: iată, Israele, dumnezeii tăi care te-au scos din țara Egiptului.
29. Și a pus pe unul în Betel și pe celălalt l-a pus în Dan.

30. Și acest lucru a devenit un păcat; fiindcă poporul a mers *să se închine* înaintea unuia, până la Dan.
31. Și el a făcut o casă a înălțimilor și a făcut preoți din cei mai de jos oameni, care nu erau dintre fiii lui Levi.
32. Și Ieroboam a rânduit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care *este* în Iuda, și a oferit pe altar. Astfel a făcut el în Betel, sacrificând viițeilor pe care îi făcuse; și a așezat în Betel pe preoții înălțimilor pe care el le făcuse.
33. Astfel el a oferit pe altarul pe care îl făcuse în Betel în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, în luna pe care el o plănuise din inima lui; și a rânduit o sărbătoare pentru copiii lui Israel; și a oferit pe altar și a ars tămâie.

CAPITOLUL 13

ȘI, iată, a venit un om al lui Dumnezeu din Iuda prin cuvântul DOMNULUI la Betel; și Ieroboam stătea în picioare lângă altar pentru a arde tămâie.
2. Și el a strigat împotriva altarului prin cuvântul DOMNULUI și a spus: Altarule, altarule, astfel spune DOMNUL: Iată, un fiu se va naște casei lui David, pe nume Iosia; și pe tine, el va oferi pe preoții înălțimilor, care ard tămâie pe tine și oase de oameni vor fi arse pe tine.
3. Și a dat un semn în acea zi, spunând: Acesta *este* semnul despre care DOMNUL a vorbit: Iată, altarul va fi despicat și cenușa care *este* pe el va fi vărsată.
4. Și s-a întâmplat, când împăratul Ieroboam a auzit spusa omului lui Dumnezeu, pe care a strigat-o împotriva altarului din Betel, că și-a întins mâna de la altar, spunând: Prindeți-l. Și mâna pe care o întinsese împotriva lui, s-a uscat, astfel încât nu a putut să o tragă din nou la el.
5. Altarul de asemenea s-a despicat și cenușa s-a vărsat de pe altar, conform cu semnul pe care omul lui Dumnezeu îl dăduse prin cuvântul DOMNULUI.
6. Și împăratul a răspuns și a zis omului lui Dumnezeu: Roagă acum fața DOMNULUI Dumnezeului tău și roagă-te pentru mine, ca mâna mea să îmi fie refăcută. Și omul lui Dumnezeu a implorat pe DOMNUL și mâna împăratului i-a fost refăcută din nou, și mâna a devenit precum *era* înainte.
7. Și împăratul i-a spus omului lui Dumnezeu: Vino acasă cu mine și răcorește-te și îți voi da o răsplată.
8. Și omul lui Dumnezeu a spus împăratului: Dacă mi-ai da jumătate din casa ta, nu voi intra cu tine, nici nu voi mânca pâine nici nu voi bea apă în acest loc;
9. Pentru că astfel mi s-a poruncit prin cuvântul DOMNULUI, spunând: Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă, nici să nu te întorci pe aceeași cale pe care ai venit.
10. Astfel el a mers pe altă cale și nu s-a întors pe calea pe care venise la Betel.
11. ¶ Și acolo în Betel locuia un profet bătrân; și fiii săi au venit și i-au spus toate lucrările pe care omul lui Dumnezeu le făcuse în acea zi în

Betel; cuvintele pe care le spusese împăratului, pe acestea le-au spus de asemenea tatălui lor.
12. Și tatăl lor le-a spus: Pe ce cale a mers el? Și fiii săi văzuseră pe ce cale mersese omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda.
13. Și a spus fiilor săi: Înșeuați-mi măgarul. Astfel ei i-au înșeuat măgarul; și a călărit pe el,
14. Și a mers după omul lui Dumnezeu și l-a găsit șezând sub un stejar; și i-a spus: *Ești* tu omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda? Și el a spus: Eu *sunt*.
15. Atunci el i-a spus: Vino acasă cu mine și mănâncă pâine.
16. Iar el a spus: Nu pot să mă întorc cu tine, nici să intru cu tine; nici nu voi mânca pâine, nici nu voi bea apă cu tine în acest loc;
17. Pentru că mi s-a spus prin cuvântul DOMNULUI: Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă acolo, nici să te întorci din nou pe calea pe care ai venit.
18. El i-a spus: Eu *sunt* de asemenea profet precum *ești și* tu; și un înger mi-a vorbit prin cuvântul DOMNULUI, spunând: Adu-l înapoi cu tine la casa ta, ca să mănânce pâine și să bea apă. *Dar* el îl mințea.
19. Astfel el s-a întors cu el și a mâncat pâine în casa lui și a băut apă.
20. Și s-a întâmplat, pe când ședeau la masă, că a venit cuvântul DOMNULUI la profetul care îl adusese înapoi;
21. Și el a strigat către omul lui Dumnezeu care venise din Iuda, spunând: Astfel spune DOMNUL: Pentru că nu ai făcut ce a poruncit gura DOMNULUI și nu ai păzit porunca pe care DOMNUL Dumnezeul tău ți-o poruncise,
22. Ci ai venit înapoi și ai mâncat pâine și ai băut apă în locul despre care *DOMNUL* ți-a spus: Să nu mănânci pâine și să nu bei apă; trupul tău mort nu va intra în mormântul părinților tăi.
23. ¶ Și s-a întâmplat, după ce a mâncat pâine și după ce a băut, că a înșeuat măgarul pentru el, *adică,* pentru profetul pe care îl întorsese.
24. Și după ce a plecat, l-a întâlnit pe cale un leu și l-a ucis; și trupul său mort era aruncat în cale și măgarul stătea lângă el, leul de asemenea stătea lângă trupul mort.
25. Și, iată, au trecut niște oameni și au văzut trupul mort aruncat în cale și leul stând lângă trupul mort; și au venit și au spus *aceasta* în cetatea unde locuia profetul cel bătrân.
26. Și când profetul care îl adusese înapoi din cale a auzit *despre aceasta*, a spus: *Este* omul lui Dumnezeu, care nu a făcut ce a poruncit cuvântul DOMNULUI; pentru aceasta DOMNUL l-a dat leului, care l-a sfâșiat și l-a ucis, conform cuvântului DOMNULUI, pe care i-l spusese.
27. Și a vorbit fiilor săi, zicând: Înșeuați-mi măgarul. Și *l*-au înșeuat.
28. Și a mers și a găsit trupul său mort aruncat în cale și măgarul și leul stând lângă trupul mort; leul nu mâncase trupul mort, nici nu sfâșiase măgarul.
29. Și profetul a ridicat trupul mort al omului lui Dumnezeu și l-a pus pe măgar și l-a adus înapoi; și profetul cel bătrân a intrat în cetate, pentru a-l jeli și pentru a-l îngropa.

30. Și a pus trupul său mort în propriul său mormânt; și ei l-au jelit, *spunând*: Vai, fratele meu!
31. Și s-a întâmplat, după ce l-a îngropat, că a vorbit fiilor săi, spunând: La moartea mea, înmormântați-mă în mormântul unde *este* înmormântat omul lui Dumnezeu; să îmi puneți oasele lângă oasele lui;
32. Fiindcă spusa pe care el a strigat-o prin cuvântul DOMNULUI împotriva altarului din Betel și împotriva tuturor caselor înălțimilor care *sunt* în cetățile din Samaria, se va întâmpla negreșit.
33. După acest lucru Ieroboam nu s-a întors de la calea lui cea rea, ci a făcut din nou, din oamenii cei mai de jos, preoți ai înălțimilor; oricine voia, îl consacra și el devenea *unul* din preoții înălțimilor.
34. Și acest lucru a fost păcat casei lui Ieroboam, chiar până la stârpire și nimicire de pe fața pământului.

CAPITOLUL 14

ÎN timpul acela Abiia, fiul lui Ieroboam, s-a îmbolnăvit.
2. Și Ieroboam i-a spus soției sale: Ridică-te, te rog, și deghizează-te, ca să nu fii cunoscută că ești soția lui Ieroboam; și mergi la Șilo; iată, acolo *este* profetul Ahiia, care mi-a spus că *voi fi* împărat peste acest popor.
3. Și ia cu tine zece pâini și turte și un urcior cu miere și mergi la el: el îți va spune ce i se va întâmpla copilului.
4. Și soția lui Ieroboam a făcut astfel și s-a ridicat și a mers la Șilo și a venit la casa lui Ahiia. Dar Ahiia nu putea să vadă, pentru că ochii lui se întunecaseră din cauza bătrâneții.
5. Și DOMNUL i-a spus lui Ahiia: Iată, soția lui Ieroboam vine să te întrebe un lucru pentru fiul ei, pentru că *este* bolnav; și așa și așa să îi vorbești, pentru că atunci când va intra, se va preface *a fi* altă *femeie*.
6. Și s-a întâmplat, când Ahiia a auzit sunetul picioarelor ei, pe când intra pe ușă, că el *i*-a spus: Intră, tu soție a lui Ieroboam; de ce te prefaci *a fi* alta? Pentru că eu *sunt* trimis la tine *cu vești* grele.
7. ¶ Du-te, spune lui Ieroboam: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Deși te-am înălțat din mijlocul poporului și te-am făcut prinț peste poporul meu, Israel,
8. Și am rupt împărăția de la casa lui David și ți-am dat-o ție, totuși nu ai fost ca servitorul meu David, care a păzit poruncile mele și care m-a urmat cu toată inima sa, pentru a face numai *ceea ce era* drept în ochii mei;
9. Ci ai făcut rău mai mult decât toți câți au fost înaintea ta; fiindcă ai mers și ți-ai făcut alți dumnezei și chipuri turnate, pentru a mă provoca la mânie și m-ai aruncat în spatele tău;
10. De aceea, iată, voi aduce răul asupra casei lui Ieroboam și voi stârpi de la Ieroboam, pe cel care urinează la perete și pe cel închis și pe cel rămas în Israel, și voi îndepărta rămășița casei lui Ieroboam, precum omul îndepărtează balega, până când se duce toată.

11. Pe cel ce moare din Ieroboam în cetate, câinii îl vor mânca; și pe cel
care moare în câmp îl vor mânca păsările cerului, pentru că DOMNUL
a vorbit *aceasta*.
12. Ridică-te de aceea, mergi acasă; *și* când picioarele tale vor intra în
cetate, copilul va muri.
13. Și tot Israelul va jeli pentru el și îl vor îngropa, pentru că numai el din
Ieroboam va intra în mormânt, pentru că *numai* în el s-a găsit ceva bun
față de DOMNUL Dumnezeul lui Israel, în casa lui Ieroboam.
14. Mai mult, DOMNUL își va ridica un împărat peste Israel, care va stârpi
casa lui Ieroboam în acea zi, dar ce *spun*? Chiar acum.
15. Fiindcă DOMNUL va lovi pe Israel, precum o trestie este scuturată
în apă și va dezrădăcina pe Israel din această țară bună, pe care a dat-o
părinților lor și îi va împrăștia dincolo de râu, deoarece și-au făcut dumbrăvi,
provocând pe DOMNUL la mânie.
16. Și el va părăsi pe Israel din cauza păcatelor lui Ieroboam, care a păcătuit
și care a făcut pe Israel să păcătuiască.
17. Și soția lui Ieroboam s-a ridicat și a plecat și a venit la Tirța; *și* când a
ajuns la pragul ușii, copilul a murit.
18. Și l-au îngropat; și tot Israelul a jelit pentru el, conform cuvântului
DOMNULUI, pe care el îl vorbise prin mâna servitorului său,
profetul Ahiia.
19. Și restul faptelor lui Ieroboam, cum s-a războit și cum a domnit, iată,
ele *sunt* scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.
20. Și zilele cât Ieroboam a domnit *au fost* douăzeci și doi de ani; și a
adormit cu părinții săi și Nadab, fiul său, a domnit în locul său.
21. ¶ Și Roboam, fiul lui Solomon, a domnit în Iuda. Roboam *era* în
vârstă de patruzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit
șaptesprezece ani în Ierusalim, cetatea pe care DOMNUL a ales-o dintre
toate triburile lui Israel, ca să își pună numele său acolo. Și numele mamei
lui *era* Naama, o amonită.
22. Și Iuda a făcut *ce este* rău în ochii DOMNULUI; și l-au provocat la
gelozie cu păcatele lor pe care le-au făcut, mai mult decât tot ce făcuseră
părinții lor.
23. Fiindcă ei și-au zidit de asemenea înălțimi și idoli și dumbrăvi pe
fiecare deal înalt și sub fiecare copac verde.
24. Și erau de asemenea sodomiți în țară, *care* au făcut conform cu toate
urâciunile națiunilor pe care DOMNUL le alungase dinaintea copiilor lui Israel.
25. Și s-a întâmplat, în al cincilea an al împăratului Roboam, *că* Șișac,
împăratul Egiptului, s-a urcat împotriva Ierusalimului;
26. Și a luat tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele casei împăratului;
a luat chiar tot; și a luat toate scuturile de aur pe care Solomon le făcuse.
27. Și împăratul Roboam a făcut în locul lor scuturi de aramă și *le*-a
încredințat în mâinile mai marelui gărzii, care păzea ușa casei împăratului.
28. Și s-a întâmplat când împăratul intra în casa DOMNULUI, că garda
le purta și le aducea înapoi în camera gărzii.

29. Și restul faptelor lui Roboam și tot ce a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?
30. Și a fost război între Roboam și Ieroboam, în toate zilele *lor*.
31. Și Roboam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și numele mamei lui *era* Naama, o amonită. Și Abiiam, fiul său, a domnit în locul său.

CAPITOLUL 15

ȘI în anul al optsprezecelea al împăratului Ieroboam, fiul lui Nebat, Abiiam a domnit peste Iuda.
2. Trei ani a domnit el în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Maaca, fiica lui Abișalom.
3. Și el a umblat în toate păcatele tatălui său, pe care le făcuse înaintea lui; și inima lui nu a fost împăcată cu DOMNUL Dumnezeul lui, ca inima lui David, tatăl său.
4. Totuși, din cauza lui David, DOMNUL Dumnezeul său i-a dat o candelă în Ierusalim, pentru a înălța pe fiul său după el și pentru a întemeia Ierusalimul;
5. Deoarece David făcuse *ceea ce era* drept în ochii DOMNULUI și nu se abătuse de la *niciun lucru* pe care i-l poruncise el în toate zilele vieții sale, în afară de fapta cu Urie hititul.
6. Și a fost război între Roboam și Ieroboam în toate zilele vieții lui.
7. Și restul faptelor lui Abiiam și tot ce a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? Și a fost război între Abiiam și Ieroboam.
8. Și Abiiam a adormit cu părinții săi; și l-au îngropat în cetatea lui David; și fiul său, Asa, a domnit în locul său.
9. ¶ Și în al douăzecilea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, Asa a domnit peste Iuda.
10. Și patruzeci și unu de ani a domnit el în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Maaca, fiica lui Abișalom.
11. Și Asa a făcut *ceea ce era* drept în ochii DOMNULUI, precum *a făcut* David, tatăl său.
12. Și a alungat pe sodomiți din țară și a îndepărtat toți idolii pe care tatăl său îi făcuse.
13. Și de asemenea pe Maaca, mama sa, chiar pe ea a îndepărtat-o de la *a fi* împărătească, pentru că făcuse un idol într-o dumbravă; și Asa i-a distrus idolul și *l*-a ars lângă pârâul Chedron.
14. Dar înălțimile nu au fost îndepărtate; totuși inima lui Asa a fost împăcată cu DOMNUL în toate zilele sale.
15. Și el a adus lucrurile pe care tatăl său le dedicase și lucrurile pe care el însuși le dedicase, în casa DOMNULUI: argint și aur și vase.
16. Și a fost război între Asa și Baașa, împăratul lui Israel, în toate zilele lor.
17. Și Baașa, împăratul lui Israel, s-a urcat împotriva lui Iuda și a zidit Rama, ca să nu permită nimănui să iasă sau să intre la Asa, împăratul lui Iuda.

18. Atunci Asa a luat tot argintul și aurul *care era* rămas în tezaurele casei DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului și le-a dat în mâna servitorilor săi și împăratul Asa i-a trimis la Ben-Hadad, fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion, împăratul Siriei, care locuia în Damasc, spunând:
19. *Este* alianță între mine și tine și între tatăl meu și tatăl tău: iată, ți-am trimis un dar de argint și aur; vino și rupe înțelegerea ta cu Baașa, împăratul lui Israel, ca să plece de la mine.
20. Astfel Ben-Hadad a dat ascultare împăratului Asa și a trimis pe căpeteniile oștirilor sale împotriva cetăților lui Israel și au lovit Iionul și Danul și Abel-Bet-Maaca și tot Chinerotul, împreună cu toată țara lui Neftali.
21. Și s-a întâmplat, când Baașa a auzit *aceasta*, că s-a oprit de la construirea Ramei și a locuit în Tirța.
22. Atunci împăratul Asa a făcut o proclamație prin tot Iuda; nimeni nu *a fost* scutit; și au îndepărtat pietrele de la Rama și lemnăria ei, cu care Baașa construise; și împăratul Asa a zidit cu ele Gheba lui Beniamin și Mițpa.
23. Restul faptelor lui Asa și toată puterea lui și tot ce a făcut și cetățile pe care le-a construit, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? Totuși în timpul bătrâneții sale a fost bolnav de picioare.
24. Și Asa a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, tatăl său; și Iosafat, fiul său, a domnit în locul său.
25. ¶ Și Nadab, fiul lui Ieroboam, a început să domnească peste Israel în al doilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, și el a domnit peste Israel doi ani.
26. Și a făcut *ce este* rău în ochii DOMNULUI și a umblat în calea tatălui său și în păcatul lui, prin care a făcut pe Israel să păcătuiască.
27. Și Baașa, fiul lui Ahiia, din casa lui Isahar, a uneltit împotriva lui; și Baașa l-a lovit la Ghibeton, care *aparținea* filistenilor; fiindcă Nadab și tot Israelul asediau Ghibetonul.
28. Chiar în al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, Baașa l-a ucis și a domnit în locul său.
29. Și s-a întâmplat, când a domnit, *că* el a lovit toată casa lui Ieroboam; nu a lăsat lui Ieroboam pe vreunul care sufla, până când l-a nimicit, conform spusei DOMNULUI, pe care o vorbise prin servitorul său, Ahiia șilonitul;
30. Din cauza păcatelor lui Ieroboam cu care păcătuise și prin care făcuse pe Israel să păcătuiască, prin provocarea cu care îl provocase pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel la mânie.
31. Și restul faptelor lui Nadab și tot ce a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?
32. Și a fost război între Asa și Baașa, împăratul lui Israel, în toate zilele lor.
33. În al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească Baașa, fiul lui Ahiia, peste tot Israelul în Tirța, *timp de* douăzeci și patru de ani.
34. Și el a făcut *ce este* rău în ochii DOMNULUI și a umblat în calea lui Ieroboam și în păcatul lui, prin care făcuse pe Israel să păcătuiască.

CAPITOLUL

16 ATUNCI cuvântul DOMNULUI a venit la Iehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Baașa, spunând:
2. Pentru că te-am ridicat din țărână și te-am făcut prinț peste poporul meu Israel și ai umblat în calea lui Ieroboam și ai făcut pe poporul meu Israel să păcătuiască, pentru a mă provoca la mânie cu păcatele lor,
3. Iată, voi îndepărta posteritatea lui Baașa și posteritatea casei lui; și voi face casa ta precum casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat.
4. Pe cel care va muri din Baașa, în cetate, câinii îl vor mânca; și pe cel care moare dintre ai lui în câmp, păsările cerului îl vor mânca.
5. Și restul faptelor lui Baașa și ce a făcut și puterea lui, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?
6. Astfel Baașa a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în Tirța; și Ela, fiul său, a domnit în locul său.
7. Și de asemenea prin mâna profetului Iehu, fiul lui Hanani, a venit cuvântul DOMNULUI împotriva lui Baașa și împotriva casei lui, pentru tot răul pe care l-a făcut în ochii DOMNULUI, în a-l provoca la mânie cu lucrarea mâinilor sale, fiind ca și casa lui Ieroboam; și pentru că l-a ucis.
8. În anul al douăzeci și șaselea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început Ela, fiul lui Baașa, să domnească peste Israel în Tirța, doi ani.
9. Și servitorul său, Zimri, căpetenie a jumătate din carele *lui*, a uneltit împotriva sa în timp ce era în Tirța bând *și* îmbătându-se în casa lui Arța, administratorul casei *sale* în Tirța.
10. Și Zimri a intrat și l-a lovit și l-a ucis, în anul al douăzeci și șaptelea al lui Asa, împăratul lui Iuda, și a domnit în locul său.
11. Și s-a întâmplat, când a început să domnească, îndată ce a șezut pe tronul său, *că* a ucis toată casa lui Baașa; nu i-a lăsat pe niciunul care urinează la perete, nici dintre rudele lui, nici dintre prietenii lui.
12. Astfel Zimri a nimicit toată casa lui Baașa, conform cuvântului DOMNULUI, pe care îl vorbise împotriva lui Baașa prin profetul Iehu,
13. Pentru toate păcatele lui Baașa și păcatele lui Ela, fiul său, prin care păcătuiseră și prin care făcuseră pe Israel să păcătuiască, provocând pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel la mânie cu deșertăciunile lor.
14. Și restul faptelor lui Ela și tot ce a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?
15. ¶ În anul al douăzeci și șaptelea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a domnit Zimri șapte zile în Tirța. Și poporul *era* așezat în tabără împotriva Ghibetonului, care *aparținea* filistenilor.
16. Și poporul *care era* așezat în tabără a auzit spunându-se: Zimri a uneltit și de asemenea a ucis pe împărat; De aceea tot Israelul a făcut pe Omri, căpetenia oștirii, împărat peste Israel, în acea zi în tabără.
17. Și Omri s-a urcat de la Ghibeton și tot Israelul cu el și au asediat Tirța.
18. Și s-a întâmplat, când Zimri a văzut că cetatea fusese luată, că a intrat în palatul casei împăratului și a ars casa împăratului peste el cu foc și a murit,

19. Pentru păcatele sale cu care păcătuise făcând *ce este* rău în ochii DOMNULUI, pentru că umblase în calea lui Ieroboam și în păcatul lui pe care l-a făcut, pentru a face pe Israel să păcătuiască.
20. Și restul faptelor lui Zimri și trădarea lui pe care a lucrat-o, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?
21. Atunci poporul lui Israel s-a despărțit în două părți: jumătate din popor l-a urmat pe Tibni, fiul lui Ghinat, pentru a-l face împărat și jumătate l-a urmat pe Omri.
22. Dar poporul care l-a urmat pe Omri l-a învins pe cel care îl urma pe Tibni, fiul lui Ghinat; astfel Tibni a murit, iar Omri a domnit.
23. În anul al treizeci și unulea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început Omri să domnească peste Israel, doisprezece ani; șase ani a domnit în Tirța.
24. Și a cumpărat dealul Samariei de la Șemer pentru doi talanți de argint și a construit pe deal și a pus numele cetății pe care o construise, după numele lui Șemer, stăpânul dealului, Samaria.
25. Dar Omri a lucrat *ce este* rău în ochii DOMNULUI și a făcut mai rău decât toți cei care *au fost* înaintea lui.
26. Fiindcă a umblat în toată calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și în păcatul lui cu care făcuse pe Israel să păcătuiască, pentru a provoca pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel la mânie cu deșertăciunile lor.
27. Și restul faptelor lui Omri și *tot* ce a făcut și puterea lui pe care a arătat-o, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?
28. Astfel Omri a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în Samaria; Și Ahab, fiul său, a domnit în locul său.
29. ¶ Și în anul al treizeci și optulea al lui Asa, împăratul lui Iuda, Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel; și Ahab, fiul lui Omri, a domnit peste Israel în Samaria douăzeci și doi de ani.
30. Și Ahab, fiul lui Omri, a făcut *ce este* rău în ochii DOMNULUI mai mult decât toți cei care *au fost* înaintea lui.
31. Și s-a întâmplat, ca și cum ar fi fost un lucru ușor pentru el să umble în păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, că a luat de soție pe Izabela, fiica lui Etbaal, împăratul sidonienilor, și a mers și i-a servit lui Baal și i s-a închinat.
32. Și a ridicat un altar pentru Baal în casa lui Baal, pe care o construise în Samaria.
33. Și Ahab a făcut o dumbravă; și Ahab a făcut mai mult, pentru a provoca pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel la mânie, decât toți împărații lui Israel care au fost înaintea lui.
34. În zilele lui Hiel betelitul a construit Ierihonul; i-a pus temelia în Abiram, întâiul său născut, și i-a pus porțile în cel mai tânăr *fiu* al său, Segub, conform cuvântului DOMNULUI, pe care îl spusese prin Iosua, fiul lui Nun.

CAPITOLUL 17

ȘI Ilie tișbitul, *care era* dintre locuitorii Galaadului, i-a spus lui Ahab: *Precum* DOMNUL Dumnezeul lui Israel trăiește, înaintea

căruia stau în picioare, nu va fi nici rouă nici ploaie în anii aceștia, decât conform cuvântului meu.
2. Și cuvântul DOMNULUI a venit la el, spunând:
3. Du-te de aici și întoarce-te spre est și ascunde-te lângă pârâul Cherit, care *este* înaintea Iordanului.
4. Și se va întâmpla, *că* vei bea din pârâu și am poruncit corbilor să te hrănească acolo.
5. Astfel el a mers și a făcut conform cuvântului DOMNULUI; fiindcă a mers și a locuit lângă pârâul Cherit, care *este* înaintea Iordanului.
6. Și corbii i-au adus pâine și carne dimineața și pâine și carne seara; și el a băut din pârâu.
7. Și s-a întâmplat după un timp, că pârâul a secat, pentru că nu fusese ploaie în țară.
8. ¶ Și cuvântul DOMNULUI a venit la el, spunând:
9. Ridică-te, mergi la Sarepta, care *aparține* de Sidon, și locuiește acolo; iată, am poruncit unei femei văduve de acolo să te sprijine.
10. Astfel el s-a ridicat și a mers la Sarepta. Și când a venit la poarta cetății, iată, femeia văduvă *era* acolo strângând vreascuri; și el a strigat către ea și a spus: Adu-mi, te rog, puțină apă într-un vas, ca să beau.
11. Și pe când ea mergea să îi aducă, el a strigat către ea și a spus: Adu-mi, te rog, o bucată de pâine în mâna ta.
12. Iar ea a spus: *Precum* DOMNUL Dumnezeul tău trăiește, o turtă nu am, ci o mână plină de făină într-un vas și puțin untdelemn într-un ulcior; și, iată, strâng două vreascuri, ca să intru și să o pregătesc pentru mine și pentru fiul meu, ca să o mâncăm și să murim.
13. Și Ilie i-a spus: Nu te teme; mergi *și* fă precum ai spus; dar fă-mi din ea întâi mie o mică turtă și adu-mi-*o*; și după *aceea* fă pentru tine și pentru fiul tău.
14. Pentru că astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Vasul făinii nu se va mistui, nici ulciorul de untdelemn nu se va sfârși, până în ziua *în care* DOMNUL va trimite ploaie pe pământ.
15. Și ea a mers și a făcut conform spusei lui Ilie; și ea și el și casa ei au mâncat *multe* zile.
16. *Și* vasul făinii nu s-a terminat, nici urciorul de untdelemn nu s-a sfârșit, conform cuvântului DOMNULUI, pe care îl spusese prin Ilie.
17. ¶ Și s-a întâmplat după aceste lucruri, *că* fiul femeii, stăpâna casei, s-a îmbolnăvit; și boala lui a fost grea, încât nu a mai rămas suflare în el.
18. Și ea i-a spus lui Ilie: Ce am eu a face cu tine, o tu, om al lui Dumnezeu? Ai venit la mine ca să aduci în amintire păcatul meu și să ucizi pe fiul meu?
19. Și el i-a spus: Dă-mi pe fiul tău. Și el l-a luat de la sânul ei și l-a dus în camera de sus, unde locuia el, și l-a culcat pe propriul lui pat.
20. Și a strigat către DOMNUL și a spus: DOAMNE Dumnezeul meu, ai adus răul și peste văduva la care locuiesc temporar, ucigând pe fiul ei?
21. Și s-a întins peste copil de trei ori și a strigat către DOMNUL și a spus: DOAMNE Dumnezeul meu, te rog, să se întoarcă sufletul acestui copil în el.

22. Și DOMNUL a auzit vocea lui Ilie; și sufletul copilului s-a întors înapoi în el și el a trăit.
23. Și Ilie a luat copilul și l-a adus din cameră în casă și l-a dat mamei sale; și Ilie a spus: Vezi, fiul tău trăiește.
24. Și femeia i-a spus lui Ilie: Acum prin aceasta cunosc că *ești* un om al lui Dumnezeu și cuvântul DOMNULUI în gura ta *este* adevăr.

Capitolul 18

ȘI s-a întâmplat, că *după* multe zile, cuvântul DOMNULUI a venit la Ilie în anul al treilea, spunând: Du-te, arată-te lui Ahab; și voi trimite ploaie pe pământ.
2. Și Ilie a mers să se arate lui Ahab. Și *era* o foamete aspră în Samaria.
3. Și Ahab l-a chemat pe Obadia, care *era* guvernatorul casei *sale*. (Și Obadia se temea mult de DOMNUL;
4. Fiindcă s-a întâmplat, când Izabela a stârpit pe profeții DOMNULUI, că Obadia a luat o sută de profeți și i-a ascuns câte cincizeci într-o peșteră și i-a hrănit cu pâine și apă.)
5. Și Ahab i-a spus lui Obadia: Du-te în țară, la toate fântânile de apă și la toate pâraiele; poate găsim iarbă pentru a salva caii și catârii, ca să nu pierdem toate animalele.
6. Astfel, și-au împărțit țara între ei pentru a trece prin ea; Ahab a mers pe o cale, singur, și Obadia a mers pe altă cale, singur.
7. Și pe când Obadia era pe cale, iată, Ilie l-a întâlnit; și el l-a recunoscut și a căzut cu fața la pământ și a spus: Tu *ești*, domnul meu Ilie?
8. Și el i-a răspuns: Eu *sunt*; du-te, spune domnului tău: Iată, Ilie *este aici*.
9. Și el a spus: Cu ce am păcătuit eu, ca să dai pe servitorul tău în mâna lui Ahab, ca să mă ucidă?
10. *Precum* DOMNUL Dumnezeul tău trăiește, nu este națiune sau împărăție, la care domnul meu nu a trimis să te caute; și când ei spuneau: Nu *este acolo*; el lua un jurământ de la împărăție sau națiune, că nu te-au găsit.
11. Și acum tu spui: Du-te, spune domnului tău: Iată, Ilie *este aici*.
12. Și se va întâmpla, *imediat ce* eu voi pleca de la tine, că Duhul DOMNULUI te va duce nu știu unde; și *astfel,* când vin și îi spun lui Ahab și el nu te va găsi, că mă va ucide; dar eu, servitorul tău, mă tem de DOMNUL din tinerețea mea.
13. Nu i s-a spus domnului meu ce am făcut când Izabela a ucis pe profeții DOMNULUI, cum am ascuns o sută de bărbați dintre profeții DOMNULUI, câte cincizeci într-o peșteră și i-am hrănit cu pâine și apă?
14. Și acum tu spui: Du-te, spune domnului tău: Iată, Ilie *este aici*; și el mă va ucide.
15. Și Ilie a spus: *Precum* DOMNUL oștirilor trăiește, înaintea căruia stau în picioare, în această zi mă voi arăta negreșit lui.
16. Astfel Obadia a mers să îl întâlnească pe Ahab și i-a spus; și Ahab a mers să îl întâlnească pe Ilie.
17. ¶ Și s-a întâmplat, când Ahab l-a văzut pe Ilie, că Ahab i-a spus: *Ești* tu cel care tulbură pe Israel?

18. Iar el a răspuns: Nu eu am tulburat pe Israel, ci tu și casa tatălui tău, în
aceea că ați părăsit poruncile DOMNULUI și tu ai urmat Baalilor.
19. De aceea acum, trimite *și* adună la mine tot Israelul pe muntele Carmel
și pe cei patru sute cincizeci de profeți ai lui Baal și pe cei patru sute de
profeți ai dumbrăvilor, care mănâncă la masa Izabelei.
20. Astfel, Ahab a trimis la toți copiii lui Israel și a adunat profeții la
muntele Carmel.
21. ¶ Și Ilie a venit la tot poporul și a spus: Până când veți șchiopăta voi
între două opinii? Dacă DOMNUL *este* Dumnezeu, urmați-l pe el; dar
dacă *este* Baal, *atunci* urmați-l pe el. Și poporul nu i-a răspuns un cuvânt.
22. Atunci a spus Ilie poporului: Eu, numai eu, am rămas profet al
DOMNULUI; dar profeții lui Baal *sunt* patru sute cincizeci de bărbați.
23. Să ni se dea de aceea doi tauri; și ei să își aleagă un taur pentru ei și
să îl taie bucăți și să *îl* pună pe lemne și să nu pună foc *dedesubt*; și eu voi
pregăti celălalt taur și *îl* voi pune pe lemne și nu voi pune foc *dedesubt*;
24. Și să chemați numele dumnezeilor voștri, iar eu voi chema numele
DOMNULUI; și Dumnezeul care răspunde prin foc, acela să fie Dumnezeu.
Și tot poporul a răspuns și a zis: Bine spus.
25. Și Ilie a spus profeților lui Baal: Alegeți-vă un taur și pregătiți-*l* întâi,
pentru că voi *sunteți* mulți; și chemați numele dumnezeilor voștri, dar să
nu puneți foc *dedesubt*.
26. Și ei au luat taurul care le-a fost dat și *l*-au pregătit; și au chemat numele
lui Baal de dimineață până la amiază, spunând: Baale, ascultă-ne. Dar
nu *a fost* nicio voce, nici nu a răspuns nimeni. Și săreau pe altarul care
fusese făcut.
27. Și s-a întâmplat la amiază, că Ilie i-a batjocorit și a spus: Strigați cu
voce tare, pentru că el *este* dumnezeu; fie vorbește, sau urmărește *ceva*, sau
este într-o călătorie, *sau* poate doarme și trebuie trezit.
28. Și au strigat cu voce tare și s-au tăiat după obiceiul lor cu săbii și sulițe,
până când sângele a țâșnit pe ei.
29. Și s-a întâmplat, când miezul zilei a trecut și ei au profețit până la
timpul oferirii sacrificiului de *seară*, că nu *a fost* nici voce, nici cineva care
să răspundă, nici cineva care să dea ascultare.
30. Și Ilie a spus către tot poporul: Apropiați-vă de mine. Și tot poporul
s-a apropiat de el. Și el a reparat altarul DOMNULUI care *era* dărâmat.
31. Și Ilie a luat douăsprezece pietre, conform numărului triburilor fiilor
lui Iacob, către care cuvântul DOMNULUI a venit, spunând: Israel va fi
numele tău;
32. Și cu pietrele a zidit un altar în numele DOMNULUI; și a făcut un șanț
în jurul altarului, atât de mare încât să conțină două măsuri de sămânță.
33. Și a pus lemnele în ordine și a tăiat taurul în bucăți și *l*-a pus pe
lemne și a spus: Umpleți patru vedre cu apă și turnați-*o* pe ofranda arsă și
pe lemne.
34. Și a spus: Faceți *aceasta* a doua oară. Și au făcut *aceasta* a doua oară. Și
el a spus: Faceți *aceasta* a treia oară. Și au făcut *aceasta* a treia oară.

35. Și apa curgea împrejurul altarului și el a umplut de asemenea șanțul cu apă.
36. Și s-a întâmplat, pe *timpul* ofrandei sacrificiului de *seară*, că profetul Ilie s-a apropiat și a spus: DOAMNE Dumnezeul lui Avraam, Isaac și al lui Israel, să se cunoască în această zi că tu *ești* Dumnezeu în Israel și *că* eu *sunt* servitorul tău și *că* am făcut toate aceste lucruri la cuvântul tău.
37. Ascultă-mă, DOAMNE, ascultă-mă, ca acest popor să știe că tu *ești* DOMNUL Dumnezeu și *că* tu le-ai întors inima înapoi.
38. Atunci focul DOMNULUI a căzut și a mistuit ofranda arsă și lemnele și pietrele și țărâna și a supt apa care *era* în șanț.
39. Și când tot poporul a văzut *aceasta,* au căzut cu fețele la pământ; și au spus: DOMNUL, el *este* singurul Dumnezeu; DOMNUL, el *este* singurul Dumnezeu.
40. Și Ilie le-a spus: Luați pe profeții lui Baal; să nu scape niciunul dintre ei. Și i-au luat; și Ilie i-a coborât la pârâul Chișon și i-a ucis acolo.
41. ¶ Și Ilie i-a spus lui Ahab: Urcă-te, mănâncă și bea, pentru că este zgomot de ploaie mare.
42. Astfel Ahab s-a urcat să mănânce și să bea. Și Ilie s-a urcat pe vârful Carmelului; și s-a plecat la pământ și și-a pus fața între genunchi,
43. Și a spus servitorului său: Urcă acum, privește spre mare. Și el s-a urcat și a privit și a spus: Nu *este* nimic. Iar el a spus: Du-te din nou de șapte ori.
44. Și s-a întâmplat a șaptea oară, că el a spus: Iată, se ridică un nor mic din mare, ca o mână de om. Iar el a spus: Urcă-te *și* spune lui Ahab: Pregătește-*ți carul și* coboară, ca să nu te oprească ploaia.
45. Și s-a întâmplat între timp, că cerul s-a înnegrit cu nori și vânt și a fost o ploaie mare. Și Ahab s-a urcat *în carul său* și a mers la Izreel.
46. Și mâna DOMNULUI a fost peste Ilie; și el și-a încins coapsele și a alergat înaintea lui Ahab la intrarea în Izreel.

CAPITOLUL 19

ȘI Ahab i-a istorisit Izabelei tot ce făcuse Ilie și cum ucisese cu sabia pe toți profeții.
2. Atunci Izabela a trimis un mesager la Ilie, spunând: Astfel să *îmi* facă dumnezeii și încă mai mult, dacă nu îți fac viața ta ca viața unuia dintre ei, mâine pe timpul acesta.
3. Și când el a văzut *aceasta*, s-a ridicat și a mers *pentru a-și salva* viața și a venit la Beer-Șeba, care *aparține* de Iuda, și a lăsat pe servitorul său acolo.
4. Iar el a mers în pustiu cale de o zi și a ajuns și a șezut sub un ienupăr; și a cerut ca sufletul lui să moară și a spus: Este destul; acum, DOAMNE, ia-mi viața, pentru că nu *sunt* mai bun decât părinții mei.
5. Și s-a culcat și pe când dormea sub un ienupăr, iată, un înger l-a atins și i-a spus: Scoală-te *și* mănâncă.
6. Și s-a uitat și, iată, *era* o turtă coaptă pe cărbuni și un urcior cu apă la capul său. Și a mâncat și a băut și s-a culcat din nou.
7. Și îngerul DOMNULUI a venit din nou, a doua oară, și l-a atins și a spus: Scoală-te *și* mănâncă; deoarece călătoria ta *este* prea mare pentru tine.

8. Și s-a sculat și a mâncat și a băut și a mers în puterea mâncării aceleia patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la Horeb, muntele lui Dumnezeu.
9. ¶ Și a intrat acolo într-o peșteră și a rămas toată noaptea acolo; și, iată, cuvântul DOMNULUI *a venit* la el și i-a spus: Ce faci tu aici, Ilie?
10. Și el a spus: Am fost foarte gelos pentru DOMNUL Dumnezeul oștirilor; deoarece copiii lui Israel au părăsit legământul tău, au dărâmat altarele tale și au ucis cu sabia pe profeții tăi; și eu, numai eu, am rămas; și ei mă caută să îmi ia viața.
11. Iar el a spus: Ieși și stai în picioare pe munte înaintea DOMNULUI. Și, iată, DOMNUL a trecut și un vânt mare și puternic a despicat munții și a sfărâmat în bucăți stâncile înaintea DOMNULUI, *dar* DOMNUL nu *era* în vânt; și după vânt, un cutremur, *dar* DOMNUL nu *era* în cutremur.
12. Și după cutremur, un foc, *dar* DOMNUL nu *era* în foc; și după foc o voce blândă, șoptită.
13. Și s-a întâmplat când Ilie a auzit *aceasta*, că și-a înfășurat fața în mantaua sa și a ieșit și a stat în picioare la intrarea peșterii. Și, iată, *a ajuns* la el o voce care a spus: Ce faci tu aici, Ilie?
14. Iar el a spus: Am fost foarte gelos pentru DOMNUL Dumnezeul oștirilor, deoarece copiii lui Israel au părăsit legământul tău, au dărâmat altarele tale și au ucis cu sabia pe profeții tăi; și eu, numai eu, am rămas; și ei mă caută să îmi ia viața.
15. Iar DOMNUL i-a zis: Du-te, întoarce-te pe calea ta către pustiul Damascului; și când ajungi, să ungi pe Hazael *să fie* împărat peste Siria;
16. Și pe Iehu, fiul lui Nimși, să îl ungi *să fie* împărat peste Israel; și pe Elisei, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, să îl ungi *să fie* profet în locul tău.
17. Și se va întâmpla, *că* pe cel care scapă de sabia lui Hazael îl va ucide Iehu; și pe cel care scapă de sabia lui Iehu îl va ucide Elisei.
18. Totuși, *mi*-am lăsat șapte mii în Israel, toți genunchii ce nu s-au plecat înaintea lui Baal și fiecare gură care nu l-a sărutat.
19. ¶ Astfel, el s-a depărtat de acolo și l-a găsit pe Elisei, fiul lui Șafat, care ara *cu* douăsprezece juguri *de boi* înaintea lui și el cu al doisprezecelea; și Ilie a trecut pe lângă el și și-a aruncat mantaua peste el.
20. Și el a lăsat boii și a alergat după Ilie și a spus: Lasă-mă, te rog, să sărut pe tatăl meu și pe mama mea și *apoi* te voi urma. Iar el i-a spus: Du-te, întoarce-te: fiindcă ce ți-am făcut?
21. Și el s-a întors de la el și a luat o pereche de boi și i-a înjunghiat și a fiert carnea lor cu uneltele boilor și a dat poporului și ei au mâncat. Apoi s-a ridicat și a mers după Ilie și i-a servit.

CAPITOLUL 20

ȘI Ben-Hadad, împăratul Siriei, și-a adunat toată oștirea lui; și *erau* treizeci și doi de împărați cu el, și cai și care; și s-a urcat și a asediat Samaria și s-a războit împotriva ei.
2. Și a trimis mesageri la Ahab, împăratul lui Israel, în cetate, și i-a spus: Astfel spune Ben-Hadad:

3. Argintul tău și aurul tău *sunt* ale mele; soțiile tale de asemenea și copiii
tăi cei mai plăcuți *sunt* ai mei.
4. Și împăratul lui Israel a răspuns și a zis: Domnul meu, împărate,
conform spusei tale, eu, și tot ceea ce am, *sunt* al tău.
5. Și mesagerii s-au întors și au zis: Astfel vorbește Ben-Hadad, spunând:
Deși am trimis la tine, spunând: Să îmi dai argintul tău și aurul tău și soțiile
tale și copiii tăi;
6. Totuși voi trimite pe servitorii mei la tine mâine, cam în acest timp,
și ei vor cerceta casa ta și casele servitorilor tăi; și va fi *astfel*: *că* orice este
plăcut în ochii tăi, ei vor pune în mâna lor și vor lua.
7. Atunci împăratul lui Israel a chemat pe toți bătrânii țării și a spus:
Cunoașteți, vă rog, și vedeți cum acest *om* caută ticăloșie, pentru că a trimis
la mine după soțiile mele și după copiii mei și după argintul meu și după
aurul meu și nu l-am refuzat.
8. Și toți bătrânii și tot poporul i-au zis: Să nu *îi* dai ascultare, nici să
nu consimți.
9. De aceea el a spus mesagerilor lui Ben-Hadad: Spuneți domnului
meu, împăratul: Pentru tot ce ai trimis la servitorul tău la început voi
face; dar acest lucru nu pot să îl fac. Și mesagerii au plecat și i-au adus din
nou cuvânt.
10. Și Ben-Hadad a trimis la el și a spus: Astfel să îmi facă dumnezeii și încă
mai mult, dacă țărâna Samariei va fi suficientă *să umple* mâna întregului
popor care mă urmează.
11. Și împăratul lui Israel a răspuns și a zis: Spuneți-*i*: Să nu se fălească cel
care *își* încinge *armura* ca cel care și-o dă jos.
12. ¶ Și s-a întâmplat, când *Ben-Hadad* a auzit acest mesaj, pe când el bea,
el și împărații lui în corturi, că a spus servitorilor săi: Desfășurați-*vă de*
bătălie. Și ei *s*-au *desfășurat de bătălie* împotriva cetății.
13. Și, iată, a venit un profet la Ahab, împăratul lui Israel, spunând: Astfel
spune DOMNUL: Ai văzut tu toată această mare mulțime? Iată, o voi da
în mâna ta în această zi; și tu vei cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
14. Și Ahab a spus: Prin cine? Iar el a spus: Astfel spune DOMNUL: Prin
tinerii prinților provinciilor. Apoi el a spus: Cine va începe bătălia? Iar el
a răspuns: Tu.
15. Atunci el a numărat pe tinerii prinților provinciilor, și ei au fost două
sute treizeci și doi; și, după ei a numărat tot poporul, pe toți copiii lui
Israel, șapte mii.
16. Și au ieșit la amiază. Dar Ben-Hadad bea și se îmbăta în corturi, el și
împărații, cei treizeci și doi de împărați, care îl ajutau.
17. Și tinerii prinților provinciilor au ieșit cei dintâi; și Ben-Hadad a trimis
și i-au spus, zicând: Au ieșit *niște* bărbați din Samaria.
18. Și el a spus: Dacă au ieșit pentru pace, prindeți-i vii; și dacă au ieșit
pentru război, prindeți-i vii.
19. Astfel, acești tineri ai prinților provinciilor au ieșit din cetate, ei și
armata care îi urma.

20. Și au ucis, fiecare pe omul lui; și sirienii au fugit; și Israel i-a urmărit; și Ben-Hadad, împăratul Siriei, a scăpat pe un cal cu călăreții.
21. Și împăratul lui Israel a ieșit și a lovit caii și carele și a ucis pe sirieni cu un mare măcel.
22. ¶ Și profetul a venit la împăratul lui Israel și i-a spus: Du-te, întărește-te și însemnează și vezi ce faci, pentru că la întoarcerea anului împăratul Siriei se va urca împotriva ta.
23. Și servitorii împăratului Siriei i-au spus: Dumnezeii lor *sunt* dumnezei ai dealurilor; de aceea au fost mai tari decât noi; dar să luptăm împotriva lor în câmpie și cu siguranță noi vom fi mai tari decât ei.
24. Și fă acest lucru: Scoate pe împărați, pe fiecare om din locul său, și pune căpetenii în locul lor;
25. Și numără-ți o armată, ca armata pe care ai pierdut-o, cal pentru cal și car pentru car; și vom lupta împotriva lor în câmpie *și* cu siguranță noi vom fi mai tari decât ei. Și el a dat ascultare vocii lor și a făcut astfel.
26. Și s-a întâmplat, la întoarcerea anului, că Ben-Hadad a numărat pe sirieni și s-a urcat la Afec, pentru a lupta împotriva lui Israel.
27. Și copiii lui Israel au fost numărați și erau toți prezenți și au mers împotriva lor; și copiii lui Israel și-au înălțat corturile în fața lor ca două turme mici de iezi, dar sirienii umpleau țara.
28. Și a venit un om al lui Dumnezeu și a vorbit împăratului lui Israel și a spus: Astfel spune DOMNUL: Pentru că sirienii au zis: DOMNUL *este* Dumnezeu al dealurilor dar nu *este* Dumnezeu al văilor, de aceea voi da toată această mare mulțime în mâna ta și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
29. Și și-au înălțat corturile unii în fața altora șapte zile. Și *astfel* a fost, că în ziua a șaptea bătălia a început; și copiii lui Israel au ucis dintre sirieni o sută de mii de pedeștri într-o singură zi.
30. Dar restul au fugit la Afec în cetate; și *acolo* un zid a căzut peste douăzeci și șapte de mii dintre bărbații *care erau* rămași. Și Ben-Hadad a fugit și a intrat în cetate într-o camera dinăuntru.
31. ¶ Și servitorii săi i-au spus: Iată acum, am auzit că împărații casei lui Israel *sunt* împărați milostivi; să ne punem, te rog, sac peste coapse și funii pe capete și să ieșim înaintea împăratului lui Israel; poate că te va lăsa cu viața.
32. Astfel s-au încins cu sac peste coapsele lor și *au pus* funii pe capetele lor și au venit la împăratul lui Israel și au spus: Servitorul tău Ben-Hadad spune: Te rog, lasă-mă să trăiesc. Iar el a spus: Mai *este* încă în viață? El *este* fratele meu.
33. Și oamenii au căutat cu atenție *la cuvintele lui*, dacă *vreun lucru va ieși* de la el, și au prins în grabă *aceasta* și au zis: Fratele tău, Ben-Hadad. Atunci el a spus: Mergeți, aduceți-l. Atunci Ben-Hadad a ieșit la el, iar el l-a făcut să se urce în car.
34. Și *Ben-Hadad* i-a spus: Cetățile, pe care le-a luat tatăl meu de la tatăl tău, le voi înapoia; și îți vei face străzi în Damasc, precum tatăl meu a făcut în Samaria. Atunci, *Ahab a spus*: Eu te voi trimite cu acest legământ. Astfel el a făcut legământ cu el și l-a trimis.

35. Și un anume bărbat dintre fiii profeților a spus aproapelui său în cuvântul DOMNULUI: Lovește-mă, te rog. Și bărbatul a refuzat să îl lovească.
36. Atunci i-a spus: Pentru că nu ai ascultat de vocea DOMNULUI, iată, imediat ce te vei fi depărtat de la mine, un leu te va ucide. Și imediat ce s-a depărtat de la el, un leu l-a găsit și l-a ucis.
37. Apoi a găsit un alt bărbat și i-a spus: Lovește-mă, te rog. Și bărbatul l-a lovit, astfel încât prin lovire *l*-a rănit.
38. Astfel, profetul a plecat și l-a așteptat pe împărat pe cale și s-a deghizat cu cenușă pe fața lui.
39. Și pe când trecea împăratul, a strigat către împărat și a spus: Servitorul tău a ieșit în mijlocul luptei; și, iată, un om s-a abătut și a adus la mine un om și a spus: Păzește pe acest om; dacă va lipsi cumva, atunci viața ta va fi pentru viața lui sau altfel îmi vei plăti un talant de argint.
40. Și pe când servitorul tău era ocupat încoace și încolo, el a dispărut. Și împăratul lui Israel i-a spus: Aceasta îți *este* judecata; tu însuți ai hotărât-*o*.
41. Și el s-a grăbit și și-a luat cenușa de pe fața lui; și împăratul lui Israel l-a recunoscut că *era* dintre profeți.
42. Iar el i-a spus: Astfel spune DOMNUL: Pentru că ai dat drumul din mâna ta unui om pe care l-am rânduit în întregime nimicirii, de aceea viața ta va merge pentru viața lui și poporul tău pentru poporul lui.
43. Și împăratul lui Israel a mers la casa lui trist și nemulțumit și a venit în Samaria.

CAPITOLUL 21

ȘI s-a întâmplat după aceste lucruri, *că* Nabot izreelitul avea o vie în Izreel, care *era* în Izreel, lângă palatul lui Ahab, împăratul Samariei.
2. Și Ahab i-a vorbit lui Nabot, spunând: Dă-mi via ta, pentru a o avea ca grădină de verdețuri, pentru că aceasta *este* aproape de casa mea; și îți voi da pentru ea o vie mai bună decât ea; *sau*, dacă ți se pare bine, îți voi da valoarea ei în bani.
3. Și Nabot i-a spus lui Ahab: Departe fie de DOMNUL, ca eu să îți dau moștenirea părinților mei.
4. Și Ahab a intrat în casa lui trist și nemulțumit din cauza cuvântului pe care Nabot izreelitul i-l vorbise, pentru că spusese: Nu îți voi da moștenirea părinților mei. Și s-a culcat pe patul său și și-a întors fața și a refuzat să mănânce pâine.
5. ¶ Dar Izabela, soția lui, a venit la el și i-a spus: De ce este duhul tău atât de trist încât nu mănânci pâine?
6. Iar el i-a zis: Pentru că am vorbit lui Nabot izreelitul și i-am spus: Dă-mi via ta pentru bani; sau altfel, dacă îți place, îți voi da *o altă* vie pentru aceasta; și el a răspuns: Nu îți voi da via mea.
7. Și Izabela, soția sa, i-a zis: Nu guvernezi tu acum împărăția lui Israel? Ridică-te *și* mănâncă pâine și inima să îți fie veselă; eu îți voi da via lui Nabot izreelitul.

8. Astfel, ea a scris scrisori în numele lui Ahab și *le*-a sigilat cu sigiliul său și a trimis scrisorile la bătrânii și la nobilii care *erau* în cetatea lui, locuind cu Nabot.
9. Și ea a scris în scrisori, spunând: Proclamați un post și înălțați pe Nabot printre oameni;
10. Și puneți doi oameni, fii ai lui Belial, înaintea lui, pentru a aduce mărturie împotriva lui, spunând: Tu ai blasfemiat pe Dumnezeu și pe împărat. Și *apoi* scoateți-l și împroșcați-l cu pietre încât să moară.
11. Și oamenii cetății lui, bătrânii și nobilii care erau locuitorii cetății lui, au făcut precum Izabela a trimis la ei *și* precum *era* scris în scrisorile pe care li le trimisese ea.
12. Ei au proclamat un post și l-au înălțat pe Nabot printre oameni;
13. Și au intrat doi oameni, copii ai lui Belial, și au stat în picioare înaintea lui; și oamenii lui Belial au mărturisit împotriva lui, împotriva lui Nabot, în prezența poporului, spunând: Nabot a blasfemiat pe Dumnezeu și pe împărat. Apoi l-au scos din cetate și l-au împroșcat cu pietre, încât el a murit.
14. Atunci au trimis la Izabela, spunând: Nabot a fost împroșcat cu pietre și este mort.
15. Și s-a întâmplat, când Izabela a auzit că Nabot fusese împroșcat cu pietre și era mort, că Izabela i-a spus lui Ahab: Ridică-te, i-a în stăpânire via lui Nabot izreelitul, pe care a refuzat să ți-o dea pentru bani, pentru că Nabot nu mai este în viață, ci *este* mort.
16. Și s-a întâmplat, când Ahab a auzit că Nabot era mort, că Ahab s-a ridicat să coboare în via lui Nabot izreelitul, pentru a o lua în stăpânire.
17. Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ilie tișbitul, spunând:
18. Ridică-te, coboară pentru a-l întâlni pe Ahab, împăratul lui Israel, care *este* în Samaria; iată, *el este* în via lui Nabot, unde a coborât pentru a o lua în stăpânire.
19. Și să îi vorbești, spunând: Astfel spune DOMNUL: Ai ucis și ai și luat de asemenea în stăpânire? Și să îi vorbești, spunând: Astfel spune DOMNUL: În locul unde câinii au lins sângele lui Nabot vor linge câinii sângele tău, chiar pe al tău.
20. Și Ahab i-a spus lui Ilie: M-ai găsit, o dușmanul meu? Iar el i-a răspuns: *Te*-am găsit, pentru că te-ai vândut pentru a lucra *ce este* rău în ochii DOMNULUI.
21. Iată, voi aduce răul asupra ta și voi îndepărta posteritatea ta și voi stârpi din Ahab pe cel care urinează la perete și pe cel închis și pe cel rămas în Israel,
22. Și voi face casa ta precum casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și precum casa lui Baașa, fiul lui Ahiia, pentru provocarea cu care *m*-ai provocat la mânie și ai făcut pe Israel să păcătuiască.
23. Și despre Izabela de asemenea a vorbit DOMNUL, spunând: Câinii o vor mânca pe Izabela lângă zidul de la Izreel.
24. Pe cel ce moare din Ahab în cetate câinii îl vor mânca; și pe cel ce moare în câmp, îl vor mânca păsările cerului.

25. Dar nu fusese nimeni asemenea lui Ahab, care să se fi vândut pentru a lucra stricăciune în ochii DOMNULUI, pe care Izabela, soția sa, îl stârnea.
26. Și a lucrat cu groaznică urâciune în urmarea idolilor, conform cu toate *lucrurile* pe care le-au făcut amoriții, pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui Israel.
27. Și s-a întâmplat, după ce Ahab a auzit aceste cuvinte, că și-a rupt hainele și a pus sac pe carnea lui și a postit și s-a culcat în sac și umbla încet.
28. Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ilie tișbitul, spunând:
29. Vezi cum s-a umilit Ahab înaintea mea? Pentru că s-a umilit înaintea mea, nu voi aduce răul în zilele sale; *ci* în zilele fiului său voi aduce răul asupra casei lui.

Capitolul 22

ȘI Siria și Israel au stat trei ani fără război.
2. Și s-a întâmplat în al treilea an, că Iosafat, împăratul lui Iuda, a coborât la împăratul lui Israel.
3. Și împăratul lui Israel a spus servitorilor săi: Știți că Ramot în Galaad *este* al nostru și noi am tăcut *și* nu l-am luat din mâna împăratului Siriei?
4. Și i-a spus lui Iosafat: Vei merge cu mine la luptă la Ramot-Galaad? Și Iosafat i-a spus împăratului lui Israel: Eu *sunt* precum tu *ești*, poporul meu ca poporul tău, caii mei precum caii tăi.
5. Și Iosafat i-a spus împăratului lui Israel: Întreabă, te rog, cuvântul DOMNULUI astăzi.
6. Atunci împăratul lui Israel a adunat pe profeți, cam patru sute de bărbați și le-a spus: Să merg împotriva Ramot-Galaadului la luptă, sau să îl las în pace? Iar ei au spus: Urcă-te; fiindcă DOMNUL *îl* va da în mâna împăratului.
7. Și Iosafat a spus: Nu mai *este* aici un profet al DOMNULUI în afară de aceștia, ca să îl întrebăm?
8. Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: *Este* încă un bărbat, Micaia, fiul lui Imla, prin care noi putem întreba pe DOMNUL; dar îl urăsc, pentru că nu profețește binele referitor la mine, ci răul. Și Iosafat a spus: Să nu spună împăratul astfel.
9. Atunci împăratul lui Israel a chemat un ofițer și a spus: Grăbește *aici* pe Micaia, fiul lui Imla.
10. Și împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, au șezut fiecare pe tronul său, îmbrăcați cu robele lor, într-un loc gol la intrarea porții Samariei; și toți profeții profețeau înaintea lor.
11. Și Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse coarne de fier; și spunea: Astfel spune DOMNUL: Cu acestea vei împunge pe sirieni până îi vei mistui.
12. Și toți profeții au profețit astfel, spunând: Urcă-te la Ramot-Galaad și prosperă, pentru că DOMNUL *îl* va da în mâna împăratului.
13. Și mesagerul care mersese să îl cheme pe Micaia i-a vorbit, spunând: Iată acum, cuvintele profeților *declară* binele împăratului cu o singură gură; să fie cuvântul tău, te rog, ca și cuvântul unuia dintre ei și vorbește *ceea ce este* bine.

14. Și Micaia a spus: *Precum* DOMNUL trăiește: ce DOMNUL îmi va spune, aceea voi vorbi.
15. Astfel el a venit la împărat. Și împăratul i-a spus: Micaia, să mergem împotriva Ramot-Galaadului la luptă, sau să *îl* lăsăm în pace? Iar el i-a răspuns: Du-te și prosperă, pentru că DOMNUL *îl* va da în mâna împăratului.
16. ¶ Și împăratul i-a spus: De câte ori să te conjur că nu îmi vei spune decât *ce este* adevărat în numele DOMNULUI?
17. Iar el a spus: Am văzut tot Israelul împrăștiat pe dealuri, ca oi care nu au păstor; și DOMNUL a zis: Aceștia nu au stăpân; să se întoarcă fiecare om la casa lui în pace.
18. Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Nu ți-am zis eu că nu profețește binele referitor la mine, ci *numai* răul?
19. Iar el a spus: Ascultă tu de aceea cuvântul DOMNULUI: Am văzut pe DOMNUL șezând pe tronul său și toată oștirea cerurilor stând în picioare la dreapta lui și la stânga lui.
20. Și DOMNUL a zis: Cine va convinge pe Ahab să se urce și să cadă la Ramot-Galaad? Și unul spunea într-un fel și un altul spunea într-alt fel.
21. Și a ieșit un duh și a stat în picioare înaintea DOMNULUI și a zis: Eu îl voi convinge.
22. Și DOMNUL i-a spus: Cum? Iar el a zis: Voi ieși și voi fi un duh de minciună în gura tuturor profeților lui. Iar el a spus: Să *îl* convingi și învingi de asemenea; ieși și fă astfel.
23. De aceea acum, iată, DOMNUL a pus un duh de minciună în gura tuturor acestor profeți ai tăi și DOMNUL a vorbit rău referitor la tine.
24. Dar Zedechia, fiul lui Chenaana, s-a apropiat și a lovit pe Micaia peste obraz și a spus: Pe ce cale a plecat Duhul DOMNULUI de la mine pentru a-ți vorbi ție?
25. Și Micaia a zis: Iată, vei vedea în acea zi când vei intra în camera dinăuntru pentru a te ascunde.
26. Și împăratul lui Israel a spus: Ia pe Micaia și du-l înapoi la Amon, guvernatorul cetății, și la Ioas, fiul împăratului.
27. Și să spui: Astfel zice împăratul: Puneți pe *acesta* în închisoare și hrăniți-l cu pâinea chinuirii și cu apa chinuirii, până mă întorc în pace.
28. Și Micaia a zis: Dacă te întorci cu adevărat în pace, DOMNUL nu a vorbit prin mine. Și el a spus: Dați ascultare, popoarelor, fiecare dintre voi.
29. ¶ Astfel, împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au urcat la Ramot-Galaad.
30. Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Eu mă voi deghiza și voi intra în bătălie; dar tu îmbracă-te cu robele tale. Și împăratul lui Israel s-a deghizat și a mers în bătălie.
31. Dar împăratul Siriei poruncise celor treizeci și două de căpetenii care conduceau carele sale, spunând: Nu vă luptați nici cu cel mic nici cu cel mare, în afară numai de împăratul lui Israel.

32. Și s-a întâmplat, când căpeteniile carelor l-au văzut pe Iosafat, că au spus: Negreșit acesta *este* împăratul lui Israel. Și s-au abătut pentru a lupta împotriva lui; și Iosafat a strigat.
33. Și s-a întâmplat, când căpeteniile carelor au priceput că acesta nu *era* împăratul lui Israel, că s-au întors de la a-l urmări.
34. Și un *anumit* om a tras cu arcul la întâmplare și a lovit pe împăratul lui Israel între încheieturile armurii; de aceea el a spus conducătorului carului său: Întoarce-ți mâna și scoate-mă din oștire, pentru că sunt rănit.
35. Și bătălia a crescut în acea zi; și împăratul a stat în picioare în carul său împotriva sirienilor și a murit seara; și sângele curgea din rană în mijlocul carului.
36. Și pe la apusul soarelui s-a făcut o strigare prin toată oștirea, spunând: Fiecare om la cetatea sa și fiecare om la țara sa!
37. Astfel împăratul a murit și a fost adus la Samaria; și l-au îngropat pe împărat în Samaria.
38. Și *unul* spăla carul în iazul Samariei; și câinii au lins sângele său; și i-au spălat armura; conform cuvântului DOMNULUI pe care îl spusese.
39. Și restul faptelor lui Ahab și tot ce a făcut, și casa de fildeș pe care a făcut-o, și toate cetățile pe care le-a construit, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?
40. Astfel, Ahab a adormit cu părinții săi; și Ahazia, fiul său, a domnit în locul său.
41. Și Iosafat, fiul lui Asa, a început să domnească peste Iuda în al patrulea an al lui Ahab, împăratul lui Israel.
42. ¶ Iosafat *avea* treizeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit douăzeci și cinci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Azuba, fiica lui Șilhi.
43. Și el a umblat în toate căile lui Asa, tatăl său; și nu s-a abătut de la împlinirea *lor*, făcând *ceea ce era* drept în ochii DOMNULUI; totuși înălțimile nu au fost îndepărtate, *fiindcă* poporul încă oferea și ardea tămâie pe înălțimi.
44. Și Iosafat a făcut pace cu împăratul lui Israel.
45. Și restul faptelor lui Iosafat și puterea sa pe care a arătat-o și cum s-a războit, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?
46. Și rămășița de sodomiți, care rămăsese din zilele tatălui său, Asa, a alungat-o din țară.
47. Nu *era* atunci un împărat în Edom; un guvernator *era* împărat.
48. Iosafat a făcut corăbiile din Tarsis să meargă la Ofir după aur; dar ele nu au mers; căci corăbiile s-au sfărâmat în Ețion-Gheber.
49. Atunci i-a spus Ahazia, fiul lui Ahab, lui Iosafat: Să meargă servitorii mei cu servitorii tăi în corăbii. Dar Iosafat a refuzat.
50. Și Iosafat a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, tatăl său; și Ioram, fiul său, a domnit în locul său.

51. Ahazia, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel în Samaria în anul al șaptesprezecelea al lui Iosafat, împăratul lui Iuda, și a domnit doi ani peste Israel.
52. Și el a făcut *ce este* rău în ochii DOMNULUI și a umblat în calea tatălui său și în calea mamei sale și în calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască;
53. Fiindcă a servit lui Baal și i s-a închinat și l-a provocat la mânie pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel, conform cu tot ce făcuse tatăl său.

2 ÎMPĂRAȚI

CAPITOLUL

1 ȘI după moartea lui Ahab, Moab s-a răzvrătit împotriva lui Israel.
2. Și Ahazia a căzut printre zăbrele în camera lui de sus care *era* în Samaria și s-a îmbolnăvit; și a trimis mesageri și le-a spus: Duceți-vă, întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, dacă mă voi reface din această boală.
3. Dar îngerul DOMNULUI i-a spus lui Ilie tișbitul: Ridică-te, urcă-te să întâmpini pe mesagerii împăratului Samariei și spune-le: Nu pentru că nu *este* Dumnezeu în Israel, mergeți voi să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?
4. Și acum, astfel spune DOMNUL: Nu vei coborî din acel pat în care te-ai urcat, ci vei muri negreșit. Și Ilie a plecat.
5. Și când mesagerii s-au întors la el, el le-a spus: De ce v-ați întors acum?
6. Iar ei i-au zis: Un om s-a urcat să ne întâmpine și ne-a spus: Mergeți, întoarceți-vă la împăratul care v-a trimis și spuneți-i: Astfel spune DOMNUL: Nu pentru că nu *este* Dumnezeu în Israel, mergeți voi să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? De aceea nu vei coborî din patul în care te-ai urcat, ci vei muri negreșit.
7. Și el le-a spus: Ce fel de om *era* cel care s-a urcat să vă întâmpine și v-a zis aceste cuvinte?
8. Iar ei i-au răspuns: *Era* un om păros și încins cu un brâu de piele la coapse. Iar el a zis: *Este* Ilie tișbitul.
9. ¶ Atunci împăratul a trimis la el o căpetenie peste cincizeci, cu cei cincizeci ai săi. Și acesta s-a urcat la el; și, iată, el ședea pe vârful unui deal. Și el i-a spus: Tu, om al lui Dumnezeu, împăratul a zis: Coboară.
10. Și Ilie a răspuns și a zis căpeteniei peste cincizeci: Dacă eu *sunt* un om al lui Dumnezeu, atunci să coboare foc din cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci ai tăi. Și a coborât foc din cer și i-a mistuit pe el și pe cei cincizeci ai lui.
11. Din nou el a trimis de asemenea la el pe o altă căpetenie peste cincizeci cu cei cincizeci ai săi. Și el a răspuns și i-a zis: Om al lui Dumnezeu, astfel a spus împăratul: Coboară repede.
12. Și Ilie a răspuns și i-a zis: Dacă eu *sunt* un om al lui Dumnezeu, să coboare foc din cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci ai tăi. Și focul lui Dumnezeu a coborât din cer și i-a mistuit pe el și pe cei cincizeci ai lui.
13. Și el a trimis din nou o căpetenie peste a treia ceată de cincizeci cu cei cincizeci ai săi. Și a treia căpetenie peste cincizeci s-a urcat și a venit și a căzut pe genunchi înaintea lui Ilie și l-a implorat și i-a spus: Om al lui Dumnezeu, te rog, să fie prețioasă înaintea ochilor tăi viața mea și viața acestor cincizeci de servitori ai tăi.

14. Iată, a coborât foc din cer și a mistuit pe cele două căpetenii dintâi peste cincizeci cu cei cincizeci ai lor; de aceea să fie prețioasă acum viața mea înaintea ochilor tăi.
15. Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Ilie: Coboară cu el, nu te teme de el. Și el s-a ridicat și a coborât cu el la împărat.
16. Și el i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Pentru că ai trimis mesageri să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, nu *este aceasta* pentru că nu *este* Dumnezeu în Israel pentru a întreba din cuvântul lui? De aceea tu nu vei coborî din patul în care te-ai urcat, ci vei muri negreșit.
17. Astfel el a murit conform cuvântului DOMNULUI pe care Ilie i-l spusese. Și Ioram a domnit în locul lui în al doilea an al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda; deoarece nu avea fiu.
18. Și restul faptelor lui Ahazia pe care le-a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

Capitolul 2

ȘI s-a întâmplat, când DOMNUL a voit să îl ia pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, că Ilie a mers cu Elisei de la Ghilgal.
2. Și Ilie i-a spus lui Elisei: Rămâi aici, te rog, pentru că DOMNUL m-a trimis la Betel. Și Elisei *i*-a zis: *Precum* DOMNUL trăiește și *precum* sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Astfel ei au coborât la Betel.
3. Și fiii profeților care *erau* la Betel au ieșit la Elisei și i-au spus: Știi tu că DOMNUL îl va lua pe stăpânul tău de deasupra capului tău în această zi? Și el a zis: Da, știu; tăceți.
4. Și Ilie i-a spus: Elisei, rămâi aici, te rog, pentru că DOMNUL m-a trimis la Ierihon. Iar el a zis: *Precum* DOMNUL trăiește și *precum* sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Astfel ei au venit la Ierihon.
5. Și fiii profeților care *erau* la Ierihon au venit la Elisei și i-au spus: Știi tu că DOMNUL îl va lua pe stăpânul tău de deasupra capului tău în această zi? Și el a răspuns: Da, știu; tăceți.
6. Și Ilie i-a spus: Rămâi aici, te rog, pentru că DOMNUL m-a trimis la Iordan. Iar el a zis: *Precum* DOMNUL trăiește și *precum* sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Și au mers amândoi.
7. Și cincizeci de bărbați dintre fiii profeților au mers și au stat în picioare pentru a vedea de departe; și ei amândoi au stat în picioare lângă Iordan.
8. Și Ilie și-a luat mantaua și a înfășurat-*o* și a lovit apele și ele s-au despărțit într-o parte și într-alta, astfel încât amândoi au trecut pe pământ uscat.
9. ¶ Și s-a întâmplat, după ce au trecut, că Ilie i-a spus lui Elisei: Cere ce să fac pentru tine, înainte de a fi luat de la tine. Și Elisei a zis: Te rog, să fie o măsură dublă din duhul tău peste mine.
10. Iar el a zis: Ai cerut un lucru greu; *totuși,* dacă mă vei vedea *când voi fi* luat de la tine, așa îți va fi; dar dacă nu, nu va fi *așa*.
11. Și s-a întâmplat, pe când ei mergeau încă și vorbeau, că, iată, *s-a arătat* un car de foc și cai de foc și i-au despărțit pe cei doi; și Ilie s-a urcat la cer într-un vârtej de vânt.

12. Și Elisei a văzut *aceasta,* și a strigat: Tatăl meu, tatăl meu, carul lui Israel și călăreții lui. Și nu l-a mai văzut; și și-a apucat hainele și le-a sfâșiat în două bucăți.
13. ¶ A ridicat de asemenea mantaua lui Ilie care căzuse de pe el și a mers înapoi și a stat în picioare pe malul Iordanului;
14. Și a luat mantaua lui Ilie care căzuse de pe el și a lovit apele și a spus: Unde *este* DOMNUL Dumnezeul lui Ilie? Și după ce a lovit și el apele, ele s-au despărțit într-o parte și într-alta, și Elisei a trecut.
15. Și când fiii profeților, care *erau acolo* la Ierihon pentru a vedea, l-au văzut, au zis: Duhul lui Ilie se odihnește peste Elisei. Și au venit să îl întâmpine și s-au plecat până la pământ înaintea lui.
16. Și i-au spus: Iată, cu servitorii tăi sunt cincizeci de bărbați tineri *și* viteji; să meargă ei, te rugăm, și să îl caute pe stăpânul tău; ca nu cumva Duhul DOMNULUI să îl fi luat și să îl fi aruncat pe vreun munte sau în vreo vale. Și el a spus: Nu-i trimiteți.
17. Și l-au constrâns până când s-a rușinat și a zis: Trimiteți. Au trimis de aceea cincizeci de oameni; și l-au căutat trei zile, dar nu l-au găsit.
18. Și după ce s-au întors din nou la el, (fiindcă el rămăsese la Ierihon) el le-a zis: Nu v-am spus: Nu vă duceți?
19. ¶ Și oamenii cetății i-au zis lui Elisei: Iată, te rog, situarea acestei cetăți *este* plăcută, precum domnul meu vede; dar apa *este* rea și pământul sterp.
20. Și el a spus: Aduceți-mi un urcior nou și puneți sare în el. Și i-au adus.
21. Și el a ieșit la izvorul apelor și a aruncat sarea acolo și a spus: Astfel spune DOMNUL: Am vindecat aceste ape; nu va mai ieși din ele nici moarte nici *pământ* sterp.
22. Astfel apele au fost vindecate până în această zi, conform cuvântului lui Elisei pe care îl vorbise.
23. Și el s-a urcat de acolo la Betel; și în timp ce se urca pe cale au ieșit copilași din cetate și l-au batjocorit și i-au spus: Urcă-te, chelule; urcă-te, chelule.
24. Și el s-a întors și i-a privit și i-a blestemat în numele DOMNULUI. Și au ieșit două ursoaice din pădure și au sfâșiat patruzeci și doi de copii dintre ei.
25. Și a mers de acolo la muntele Carmel și de acolo s-a întors în Samaria.

Capitolul 3

ȘI Ioram, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel în Samaria în al optsprezecelea an al lui Iosafat, împăratul lui Iuda, și a domnit doisprezece ani.
2. Și a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI; dar nu ca tatăl său și ca mama sa, pentru că a îndepărtat chipul lui Baal, pe care tatăl său îl făcuse.
3. Totuși s-a alipit de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască; nu s-a depărtat de ele.
4. Și Meșa, împăratul Moabului, era un stăpân de oi și a dat împăratului lui Israel o sută de mii de miei și o sută de mii de berbeci, cu lână.
5. Dar s-a întâmplat, după ce a murit Ahab, că împăratul Moabului s-a răzvrătit împotriva împăratului lui Israel.

6. ¶ Și împăratul Ioram a ieșit din Samaria în același timp și a numărat tot Israelul.
7. Și a mers și a trimis la Iosafat, împăratul lui Iuda, spunând: Împăratul Moabului s-a răzvrătit împotriva mea, vei merge cu mine împotriva Moabului la bătălie? Iar el a spus: Mă voi urca; eu *sunt* precum *ești* tu, poporul meu precum poporul tău *și* caii mei precum caii tăi.
8. Și a zis: Pe ce cale să ne urcăm? Iar el a răspuns: Pe calea pustiului Edomului.
9. Astfel împăratul lui Israel a mers *împreună* cu împăratul lui Iuda și împăratul Edomului; și au făcut un ocol de șapte zile de călătorie; și nu era apă pentru oștire și pentru vitele care îi urmau.
10. Și împăratul lui Israel a spus: Vai, pentru că DOMNUL a chemat pe acești trei împărați împreună, pentru a-i da în mâna Moabului!
11. Dar Iosafat a spus: Nu *este* aici un profet al DOMNULUI, ca să întrebăm pe DOMNUL prin el? Și unul dintre servitorii împăratului lui Israel a răspuns și a zis: Aici *este* Elisei, fiul lui Șafat, care turna apă pe mâinile lui Ilie.
12. Și Iosafat a spus: Cuvântul DOMNULUI este cu el. Astfel, împăratul lui Israel și Iosafat și împăratul Edomului au coborât la el.
13. Și Elisei i-a spus împăratului lui Israel: Ce am eu a face cu tine? Du-te la profeții tatălui tău și la profeții mamei tale. Și împăratul lui Israel i-a zis: Nu, pentru că DOMNUL a chemat pe acești trei împărați împreună, pentru a-i da în mâna Moabului.
14. Și Elisei a zis: *Precum* DOMNUL oștirilor trăiește, înaintea căruia stau în picioare, într-adevăr, dacă nu aș lua aminte la fața lui Iosafat, împăratul lui Iuda, nu m-aș uita la tine, nici nu te-aș vedea.
15. Dar acum aduceți-mi un cântăreț cu harpă. Și s-a întâmplat, în timp ce cânta cântărețul cu harpă, că mâna DOMNULUI a venit peste el.
16. Și el a spus: Astfel spune DOMNUL: Faceți în această vale groapă lângă groapă.
17. Fiindcă astfel spune DOMNUL: Nu veți vedea vânt, nici nu veți vedea ploaie; totuși această vale va fi umplută cu apă, ca voi să beți, deopotrivă voi și vitele voastre și animalele voastre.
18. Și acesta este *doar* un lucru ușor înaintea ochilor DOMNULUI, el va da de asemenea pe moabiți în mâna voastră.
19. Și veți lovi fiecare cetate întărită și fiecare cetate aleasă și veți tăia fiecare copac bun și veți astupa toate fântânile de apă și veți strica cu pietre fiecare bucată bună de pământ.
20. ¶ Și s-a întâmplat dimineața, când darul de mâncare era oferit că, iată, a venit apă de pe calea Edomului și țara s-a umplut cu apă.
21. Și când toți moabiții au auzit că împărații s-au urcat să lupte împotriva lor, s-au adunat toți cei care erau în stare să poarte armură, și mai vârstnici, și au stat în picioare la graniță.
22. Și s-au sculat dis-de-dimineață și soarele a strălucit peste apă și moabiții au văzut apa roșie ca sângele de cealaltă parte;

23. Și au spus: Acesta *este* sânge; împărații sunt nimiciți cu desăvârșire și
s-au lovit unul pe altul; și acum, Moabule, la pradă.
24. Și, când au ajuns la tabăra lui Israel, israeliții s-au ridicat și au lovit pe
moabiți, astfel încât ei au fugit dinaintea lor; dar ei au mers înainte lovind
pe moabiți, chiar în țara *lor*.
25. Și au dărâmat cetățile și pe fiecare bucată bună de pământ și-a aruncat
fiecare om piatra lui și l-au umplut; și au astupat toate fântânile de apă și
au tăiat fiecare copac bun; doar în Chir-Hareset au lăsat pietrele; totuși
aruncătorii cu prastia *l*-au înconjurat și l-au lovit.
26. Și când împăratul Moabului a văzut că bătălia era prea aspră pentru
el, a luat cu el șapte sute de bărbați care scoteau săbiile, pentru a pătrunde
până la împăratul Edomului; dar nu au putut.
27. Atunci a luat pe cel mai în vârstă fiu al său care trebuia să domnească
în locul său și l-a oferit *ca* ofrandă arsă pe zid. Și a fost mare indignare
împotriva lui Israel; și au plecat de la el și s-au întors în țara *lor*.

Capitolul 4

ȘI o anumită femeie dintre soțiile fiilor profeților a strigat către
Elisei, spunând: Servitorul tău, soțul meu, este mort; și tu știi că
servitorul tău se temea de DOMNUL; și creditorul a venit să ia la el pe
cei doi fii ai mei ca să fie robi.
2. Și Elisei i-a zis: Ce să fac pentru tine? Spune-mi, ce ai în casă? Și ea a
zis: Roaba ta nu are nimic în casă, decât o oală cu untdelemn.
3. Atunci el a spus: Du-te, împrumută-ți vase de afară de la toți vecinii
tăi, vase goale; împrumută nu puține.
4. Și după ce intri, să închizi ușa după tine și după fiii tăi și să torni în
toate vasele acelea și să pui deoparte pe cele care sunt pline.
5. Astfel ea a plecat de la el și a închis ușa după ea și după fiii ei, care îi
aduceau *vasele*; și ea turna.
6. Și s-a întâmplat, după ce vasele au fost pline, că ea a spus fiului său: Adu-mi
încă un vas. Iar el i-a zis: Nu mai *este* niciun vas. Și untdelemnul s-a oprit.
7. Atunci ea a venit și i-a spus omului lui Dumnezeu. Iar el a zis: Du-te,
vinde untdelemnul și plătește datoria și trăiește tu și copiii tăi din restul.
8. ¶ Și s-a întâmplat într-o zi, că Elisei trecea pe la Sunem, unde *era* o
femeie cu vază; și ea l-a constrâns să mănânce pâine. Și a fost *astfel*, *că* ori
de câte ori el trecea, se abătea pe acolo să mănânce pâine.
9. Și ea a spus soțului ei: Iată acum, eu pricep că acesta *este* un om sfânt
al lui Dumnezeu, care trece întotdeauna pe la noi.
10. Te rog, să îi facem o cămăruță pe zid; și să îi punem acolo un pat și
o masă și un scaun și un sfeșnic; și va fi, când vine la noi, că se va abate
pe acolo.
11. Și s-a întâmplat într-o zi, că el a venit pe acolo și s-a abătut pe la cameră
și s-a culcat acolo.
12. Și el i-a spus lui Ghehazi, servitorul său: Cheamă pe sunamita aceasta.
Și după ce a chemat-o, ea a stat în picioare înaintea lui.

13. Iar el i-a zis: Spune-i acum *femeii*: Iată, tu te-ai îngrijit de noi cu toată
această grijă; ce *este* de făcut pentru tine? Dorești să se vorbească pentru
tine împăratului sau căpeteniei oștirii? Iar ea a răspuns: Eu locuiesc în
mijlocul poporului meu.
14. Iar el a zis: Ce *este* de făcut atunci pentru ea? Și Ghehazi a răspuns: Cu
adevărat ea nu are copil și soțul ei este bătrân.
15. Iar el a spus: Cheam-o. Și după ce el a chemat-o, ea a stat în picioare la ușă.
16. Și el a zis: Cam pe timpul acesta, conform cu timpul vieții, tu vei
îmbrățișa un fiu. Și ea a spus: Nu, domnul meu, *tu* om al lui Dumnezeu,
nu minții pe roaba ta.
17. Și femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu la acel timp pe care i-l
spusese Elisei, conform cu timpul vieții.
18. ¶ Și când copilul a crescut, s-a întâmplat într-o zi, că a ieșit la tatăl
său la secerători.
19. Și el a spus tatălui său: Capul meu, capul meu. Iar el a zis unui tânăr:
Du-l la mama lui.
20. Și după ce l-a luat și l-a dus la mama lui, el a șezut pe genunchii ei până
la amiază și *apoi* a murit.
21. Și ea s-a urcat și l-a culcat pe patul omului lui Dumnezeu și a închis
ușa după el și a plecat.
22. Și a chemat la ea pe soțul ei și a spus: Trimite-mi, te rog, pe unul dintre
tineri și unul dintre măgari, ca să alerg la omul lui Dumnezeu și să mă întorc.
23. Și el a spus: Pentru ce dorești să te duci la el astăzi? Nu *este* nici lună
nouă, nici sabat. Și ea a zis: *Va fi* bine.
24. Atunci a înșeuat un măgar și a spus servitorului ei: Mână și mergi
înainte; să nu încetinești din călărit pentru mine, doar dacă îți poruncesc.
25. Astfel, ea a mers și a ajuns la omul lui Dumnezeu la muntele Carmel.
Și s-a întâmplat, când omul lui Dumnezeu a văzut-o de departe, că i-a zis
lui Ghehazi, servitorul său: Iat-o pe sunamita aceea;
26. Aleargă acum, te rog, să o întâlnești și spune-i: *Ești* bine? *Este* bine
soțul tău? *Este* bine copilul? Iar ea a răspuns: *Este* bine.
27. Și când ea a venit la omul lui Dumnezeu pe deal, l-a prins de picioare;
dar Ghehazi s-a apropiat să o împingă. Și omul lui Dumnezeu a spus: Las-o,
pentru că sufletul ei *este* chinuit în ea; și DOMNUL a ascuns *aceasta* de
la mine și nu mi-a zis.
28. Atunci ea a spus: Am dorit eu un fiu de la domnul meu? Nu am zis
eu: Nu mă înșela?
29. Atunci el i-a spus lui Ghehazi: Încinge-ți coapsele și ia toiagul meu în
mâna ta și mergi pe calea ta; dacă întâlnești vreun om, să nu îl saluți; și dacă
cineva te va saluta, să nu îi răspunzi; și pune toiagul meu pe fața copilului.
30. Și mama copilului a spus: *Precum* DOMNUL trăiește și precum sufletul
tău trăiește, nu te voi părăsi. Și el s-a ridicat și a urmat-o.
31. Și Ghehazi a trecut înaintea lor și a pus toiagul pe fața copilului; dar
nu *a fost* nici voce, nici auzire. Pentru aceea el a mers să îl întâlnească și
i-a spus, zicând: Copilul nu s-a trezit.

32. Și când Elisei a intrat în casă, iată, copilul era mort *și* întins pe patul său.
33. Și de aceea a intrat și a închis ușa după ei amândoi și s-a rugat DOMNULUI.
34. Și s-a urcat și s-a culcat peste copil și și-a pus gura pe gura lui și ochii lui pe ochii lui și mâinile lui pe mâinile lui; și s-a întins peste copil; și carnea copilului s-a încălzit.
35. Atunci s-a întors și a umblat prin casă încoace și încolo; și s-a urcat și s-a întins peste el; și copilul a strănutat de șapte ori și copilul și-a deschis ochii.
36. Și el l-a chemat pe Ghehazi și a spus: Cheam-o pe sunamita aceasta. Astfel, el a chemat-o. Și după ce ea a venit la el, el a zis: Ridică-ți fiul.
37. Atunci ea a intrat și a căzut la picioarele lui și s-a plecat până la pământ și și-a ridicat fiul și a ieșit.
38. Și Elisei s-a întors la Ghilgal; și *era* foamete în țară; și fiii profeților ședeau înaintea lui; și el a spus servitorului său: Pune oala cea mare și fierbe supă pentru fiii profeților.
39. Și unul a ieșit la câmp să adune ierburi și a găsit o viță sălbatică și a strâns de pe ea o poală plină de curcubete sălbatice și a venit și *le*-a tăiat în oala de supă, pentru că nu *le* cunoșteau.
40. Astfel, ei au turnat oamenilor să mănânce. Și s-a întâmplat, pe când mâncau din supă, că au strigat și au spus: O *tu* om al lui Dumnezeu, *este* moarte în oală. Și nu puteau să mănânce *din ea*.
41. Dar el a spus: Atunci aduceți făină. Și a aruncat-*o* în oală și a zis: Turnați pentru popor, ca să mănânce. Și nu era nimic vătămător în oală.
42. Și a venit un om de la Baal-Șalișa și a adus omului lui Dumnezeu pâine din cele dintâi roade, douăzeci de pâini de orz și spice proaspete de grâne *nebătute*. Și a spus: Dă poporului, să mănânce.
43. Și servitorul său a spus: Ce, să pun aceasta înaintea a o sută de oameni? El a zis din nou: Dă poporului, să mănânce, fiindcă astfel spune DOMNUL: Ei vor mânca și va rămâne *din aceasta*.
44. Astfel el a pus înaintea lor și ei au mâncat și au lăsat *o parte*, conform cuvântului DOMNULUI.

Capitolul 5

ȘI Naaman, căpetenia oștirii împăratului Siriei, era un om mare și demn de cinste înaintea stăpânului său, deoarece prin el DOMNUL dăduse eliberare Siriei; el era de asemenea un războinic viteaz, *dar era* lepros.
2. Și sirienii ieșiseră în cete și aduseseră captivă o tinerică din țara lui Israel; și ea servea soției lui Naaman.
3. Și ea a spus stăpânei sale: Dacă ar fi voit Dumnezeu ca domnul meu *să fie* cu profetul din Samaria! El l-ar vindeca de lepra sa.
4. Și *unul* a intrat și a spus domnului său, zicând: Așa și așa a zis tânăra care *este* din țara lui Israel.
5. Și împăratul Siriei a zis: Du-te, mergi, și eu voi trimite o scrisoare împăratului lui Israel. Și el a plecat și a luat cu el zece talanți de argint și șase mii *de monede* de aur și zece schimburi de haine.

6. Și a adus scrisoarea împăratului lui Israel, spunând: Acum, când această scrisoare ajunge la tine, iată, am trimis pe servitorul meu Naaman la tine, ca să îl vindeci de lepra lui.
7. Și s-a întâmplat, după ce împăratul lui Israel a citit scrisoarea, că și-a sfâșiat hainele și a spus: *Sunt* eu Dumnezeu, *ca* să omor sau să înviez, că acest om trimite la mine să vindec un om de lepra lui? De aceea luați aminte, vă rog, și vedeți cum caută ceartă împotriva mea.
8. Și s-a întâmplat, când Elisei, omul lui Dumnezeu, a auzit că împăratul lui Israel și-a sfâșiat hainele, că a trimis la împărat, spunând: Pentru ce ți-ai sfâșiat hainele? Lasă-l să vină la mine și va cunoaște că este un profet în Israel.
9. ¶ Astfel Naaman a venit cu caii săi și cu carul său și a stat în picioare la ușa casei lui Elisei.
10. Și Elisei a trimis un mesager la el, spunând: Du-te și spală-te de șapte ori în Iordan, și carnea ta își va reveni și vei fi curat.
11. Dar Naaman s-a înfuriat și a plecat și a zis: Iată, eu gândeam: El va ieși negreșit la mine și va sta în picioare și va chema numele DOMNULUI Dumnezeului său și își va legăna mâna asupra locului și va vindeca pe cel lepros.
12. Nu *sunt* Abana și Parpar, râurile Damascului, mai bune decât toate apele lui Israel? Nu aș putea să mă spăl în ele și să fiu curat? Astfel el s-a întors și a plecat în furie.
13. Și servitorii lui s-au apropiat și i-au vorbit și au spus: Tatăl meu, *dacă* profetul ți-ar fi cerut *să faci vreun* lucru mare, nu *l*-ai fi făcut? Cu cât mai mult atunci, când îți spune: Spală-te și fii curat?
14. Atunci el a coborât și s-a scufundat de șapte ori în Iordan, conform spusei omului lui Dumnezeu; și carnea lui s-a făcut din nou precum este carnea unui copilaș, și el a fost curat.
15. ¶ Și s-a întors la omul lui Dumnezeu, el și toată ceata lui, și a venit și a stat în picioare înaintea lui și a zis: Iată acum cunosc că nu *este* Dumnezeu pe tot pământul, decât în Israel; și acum, te rog, primește un dar de la servitorul tău.
16. Dar el a spus: *Precum* DOMNUL trăiește înaintea căruia stau în picioare, nu voi primi. Iar el l-a constrâns să ia; dar *Elisei* a refuzat.
17. Și Naaman a spus: Să nu se dea atunci, te rog, servitorului tău din pământul acesta povara a doi catâri? Pentru că servitorul tău nu va mai oferi de acum înainte nici ofrandă arsă, nici sacrificiu altor dumnezei, ci DOMNULUI.
18. În acest lucru DOMNUL să ierte pe servitorul tău: *că* atunci când stăpânul meu intră în casa lui Rimon să se închine acolo și se sprijină de mâna mea și eu mă prosternez în casa lui Rimon: când mă prosternez eu însumi în casa lui Rimon, DOMNUL să ierte pe servitorul tău în acest lucru.
19. Iar el i-a spus: Du-te în pace. Astfel a plecat de la el o bucată de cale.
20. ¶ Dar Ghehazi, servitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a spus: Iată, stăpânul meu a cruțat pe Naaman, acest sirian, neprimind din mâinile lui

ceea ce a adus; *precum* DOMNUL trăiește, voi alerga după el și voi lua ceva de la el.
21. Astfel Ghehazi l-a urmat pe Naaman. Și, când Naaman *l*-a văzut alergând după el, a coborât din car să îl întâlnească și a spus: *Este* totul bine?
22. Iar el a zis: Totul *este* bine. Stăpânul meu m-a trimis, spunând: Iată, chiar acum au venit la mine din muntele Efraim, doi tineri dintre fiii profeților; dă-le, te rog, un talant de argint și două schimburi de haine.
23. Și Naaman a spus: Binevoiește *și* ia doi talanți. Și l-a constrâns și a legat doi talanți de argint în doi saci, cu două schimburi de haine și *le*-a pus pe doi dintre servitorii săi; și ei *le*-au purtat înaintea lui.
24. Și când a ajuns la turn, el *le*-a luat din mâna lor și *le*-a pus în casă; și a dat drumul oamenilor și ei au plecat.
25. Dar el a intrat și a stat în picioare înaintea stăpânului său. Și Elisei i-a spus: De unde *vii tu*, Ghehazi? Iar el a zis: Servitorul tău nu a mers nicăieri.
26. Iar el i-a spus: Nu a mers inima mea *cu tine*, când omul s-a întors din carul său să te întâlnească? *Este* un timp de primit argint și de primit haine, și măslini și vii, și oi și boi, și robi și roabe?
27. De aceea lepra lui Naaman se va lipi de tine și de sămânța ta pentru totdeauna. Iar el a ieșit lepros din prezența lui, *alb* ca zăpada.

Capitolul 6

ȘI fiii profeților i-au spus lui Elisei: Iată acum, locul în care locuim cu tine este prea strâmt pentru noi.
2. Să mergem, te rugăm, la Iordan și să luăm de acolo fiecare om câte o bârnă și să ne facem acolo un loc unde să locuim. Iar el a răspuns: Duceți-vă.
3. Și unul a spus: Binevoiește, te rog, și mergi cu servitorii tăi. Iar el a răspuns: Voi merge.
4. Astfel el a mers cu ei. Și când au venit la Iordan au tăiat lemne.
5. Dar pe când unul dobora o bârnă, capul toporului a căzut în apă; și el a strigat și a spus: Vai, stăpâne! fiindcă era împrumutat.
6. Și omul lui Dumnezeu a spus: Unde a căzut? Iar el i-a arătat locul. Și el a tăiat un vreasc și *l*-a aruncat acolo și fierul a plutit.
7. De aceea el a zis: Ia-ți-*l*. Iar el și-a întins mâna și l-a luat.
8. ¶ Atunci împăratul Siriei s-a războit împotriva lui Israel și s-a sfătuit cu servitorii săi, spunând: În cutare și în cutare loc *va fi* tabăra mea.
9. Și omul lui Dumnezeu a trimis la împăratul lui Israel, spunând: Ia seama să nu treci prin acel loc, pentru că acolo au coborât sirienii.
10. Și împăratul lui Israel a trimis la locul despre care omul lui Dumnezeu îi spusese și îl avertizase și s-a salvat acolo, nu o dată, nici de două ori.
11. De aceea inima împăratului Siriei era foarte tulburată pentru acest lucru; și a chemat pe servitorii săi și le-a spus: Nu îmi veți arăta cine dintre noi *este* pentru împăratul lui Israel?
12. Și unul dintre servitorii lui a spus: Nimeni, domnul meu, împărate; ci Elisei profetul, care *este* în Israel, spune împăratului lui Israel cuvintele pe care tu le vorbești în camera ta de culcare.

13. ¶ Și el a spus: Mergeți și spionați unde *este* el, ca să trimit și să îl prind. Și i s-a spus, zicând: Iată, *el este* în Dotan.
14. De aceea a trimis el acolo cai și care și o mare oștire; și ei au venit noaptea și au încercuit cetatea.
15. Și când servitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat devreme și a ieșit, iată, o oștire încercuise cetatea deopotrivă cu cai și cu care. Și servitorul său i-a spus: Vai, stăpâne! Ce vom face?
16. Și el a răspuns: Nu te teme, pentru că aceia ce *sunt* cu *noi sunt* mai mulți decât aceia ce *sunt* cu ei.
17. Și Elisei s-a rugat și a spus: Doamne, te rog, deschide-i ochii pentru a vedea. Și DOMNUL a deschis ochii tânărului; și el a văzut; și, iată, muntele *era* plin de cai și de care de foc de jur împrejurul lui Elisei.
18. Și după ce au coborât la el, Elisei s-a rugat DOMNULUI și a spus: Lovește acest popor, te rog, cu orbire. Și el i-a lovit cu orbire conform cuvântului lui Elisei.
19. Și Elisei le-a spus: Nu aceasta *este* calea, nici cetatea nu *este* aceasta; urmați-mă, și vă voi duce la omul pe care îl căutați. Dar el i-a condus în Samaria.
20. Și s-a întâmplat, când au intrat în Samaria, că Elisei a zis: DOAMNE, deschide ochii acestor *oameni*, ca să vadă. Și DOMNUL le-a deschis ochii și ei au văzut; și, iată, *erau* în mijlocul Samariei.
21. Și împăratul lui Israel i-a spus lui Elisei, când i-a văzut: Părintele meu, să *îi* lovesc? Să *îi* lovesc?
22. Iar el a răspuns: Să nu *îi* lovești, vrei să lovești pe aceia pe care i-ai luat captivi cu sabia ta și cu arcul tău? Pune-le pâine și apă înainte, ca să mănânce și să bea și să meargă la stăpânul lor.
23. Și a pregătit un ospăț mare pentru ei; și după ce au mâncat și au băut, i-a trimis și au mers la stăpânul lor. Astfel cetele înarmate ale Siriei nu au mai venit în țara lui Israel.
24. ¶ Și s-a întâmplat după aceasta, că Ben-Hadad, împăratul Siriei, și-a adunat toată oștirea și s-a urcat și a asediat Samaria.
25. Și era o mare foamete în Samaria; și, iată, au asediat-o, până când s-*a vândut* un cap de măgar pentru optzeci de arginți, și a patra parte a unui cab de găinaț de porumbel pentru cinci arginți.
26. Și pe când împăratul lui Israel trecea pe zid, o femeie a strigat la el, spunând: Ajută-*mă*, domnul meu, împărate.
27. Și el a spus: Dacă DOMNUL nu te ajută, de unde să te ajut eu? Din hambar, sau din teasc?
28. Și împăratul i-a zis: Ce îți este? Și ea a răspuns: Această femeie mi-a spus: Dă pe fiul tău, ca să îl mâncăm astăzi și îl vom mânca pe fiul meu mâine.
29. Astfel noi am fiert pe fiul meu și l-am mâncat; și i-am zis a doua zi: Dă pe fiul tău, ca să îl mâncăm, dar ea a ascuns pe fiul ei.
30. Și s-a întâmplat, când împăratul a auzit cuvintele femeii, că și-a sfâșiat hainele; și trecea pe zid și poporul privea și, iată, *el avea* pânză de sac pe interior, pe carnea lui.

31. Atunci el a spus: Dumnezeu să îmi facă astfel și încă mai mult, dacă va rămâne pe el în această zi capul lui Elisei, fiul lui Șafat.
32. Dar Elisei ședea în casa lui și bătrânii ședeau cu el; și *împăratul* a trimis un om înaintea sa; dar înainte ca mesagerul să vină la el, a spus bătrânilor: Vedeți cum acest fiu de ucigaș a trimis să îmi ia capul? Priviți, când mesagerul vine, închideți ușa și opriți-l la ușă; nu *este* sunetul picioarelor stăpânului său înapoia lui?
33. Și în timp ce încă vorbea cu ei, iată, mesagerul a coborât la el; iar *împăratul* a spus: Iată, acest rău *este* de la DOMNUL; ce să mai aștept de la DOMNUL?

CAPITOLUL 7

ATUNCI Elisei a spus: Ascultați cuvântul DOMNULUI. Astfel spune DOMNUL: Mâine, pe timpul acesta, *se va vinde* o măsură de floarea făinii cu un șekel și două măsuri de orz cu un șekel, la poarta Samariei.
2. Atunci un domn, pe mâna căruia împăratul se rezema, a răspuns omului lui Dumnezeu și a zis: Iată, *dacă* DOMNUL ar face ferestre în cer, ar putea să se întâmple acest lucru? Iar el a spus: Iată, tu vei vedea *aceasta* cu ochii tăi, dar nu vei mânca din ea.
3. ¶ Și erau patru oameni leproși la intrarea porții; și ei au spus unul către altul: De ce să ședem aici până vom muri?
4. Dacă vom spune: Să intrăm în cetate, atunci foametea *este* în cetate și vom muri acolo; și dacă ședem aici, murim de asemenea. Și acum veniți și să ne aruncăm în oștirea sirienilor, dacă ne lasă în viață, vom trăi; și dacă ne ucid, vom muri.
5. Și s-au ridicat în amurg, pentru a merge la tabăra sirienilor; și au venit la marginea taberei sirienilor; iată, nu *era* niciun om acolo.
6. Pentru că DOMNUL făcuse tabăra sirienilor să audă un zgomot de care și un zgomot de cai, zgomotul unei mari oștiri; și ei au spus unul către altul: Iată, împăratul lui Israel a angajat împotriva noastră pe împărații hitiților și pe împărații egiptenilor pentru a veni asupra noastră.
7. Și s-au ridicat și au fugit în amurg și și-au lăsat corturile lor și caii lor și măgarii lor, tabăra precum era, și au fugit să își scape viața.
8. Și când acești leproși au venit la marginea taberei, au intrat într-un cort și au mâncat și au băut și au luat de acolo argint și aur și haine și au mers și *le*-au ascuns; și au venit din nou și au intrat într-un alt cort și au luat de acolo, și au mers și au ascuns *și pe acestea*.
9. Atunci au spus unul către altul: Nu facem bine; aceasta *este* o zi de vești bune și noi tăcem, dacă rămânem până la lumina dimineții, vreo ticăloșie va veni asupra noastră; și acum veniți, să mergem și să spunem casei împăratului.
10. Astfel ei au venit și au strigat către portarul cetății; și le-au spus *oamenilor cetății*, zicând: Am ajuns la tabăra sirienilor și, iată, nu *era* nimeni acolo, nici voce de om, ci caii legați și măgarii legați și corturile precum *erau*.

11. Iar el a chemat portarii; și ei au istorisit *aceasta* înăuntrul casei împăratului.
12. ¶ Și împăratul s-a ridicat noaptea și a spus servitorilor săi: Vă voi arăta acum ce ne-au făcut sirienii. Ei știu că noi *suntem* flămânzi; de aceea au ieșit din tabără pentru a se ascunde în câmp, spunând: Când ei ies din cetate, îi vom prinde vii și vom intra în cetate.
13. Și unul dintre servitorii lui a răspuns și a zis: Să ia *cineva*, te rog, cinci din caii rămași, care au rămas în cetate (iată, ei *sunt* ca toată mulțimea lui Israel care a rămas în ea: iată, *spun,* ei *sunt* ca toată mulțimea israeliților care este mistuită); și să îi trimitem și să vedem.
14. Ei au luat de aceea doi cai de la care; și împăratul a trimis după oștirea sirienilor, spunând: Mergeți și vedeți.
15. Și au mers după ei până la Iordan; și, iată, toată calea *era* plină de hainele și vasele pe care sirienii le aruncaseră în graba lor. Și mesagerii s-au întors și au spus împăratului.
16. Și poporul a ieșit și a prădat corturile sirienilor. Astfel o măsură de floarea făinii s-a vândut cu un șekel și două măsuri de orz pentru un șekel, conform cuvântului DOMNULUI.
17. Și împăratul a rânduit pe domnul pe mâna căruia s-a rezemat, să aibă sarcina porții; și poporul l-a călcat în picioare la poartă și el a murit, precum spusese omul lui Dumnezeu, care vorbise când coborâse împăratul la el.
18. Și s-a întâmplat precum omul lui Dumnezeu vorbise către împărat, spunând: Două măsuri de orz cu un șekel și o măsură de floarea făinii cu un șekel vor fi mâine pe timpul acesta la poarta Samariei.
19. Și acel domn răspunsese omului lui Dumnezeu și zisese: Și, iată, *dacă* DOMNUL ar face ferestre în cer, ar putea fi acest lucru? Și el a spus: Iată, tu vei vedea aceasta cu ochii tăi, dar nu vei mânca din ea.
20. Și astfel i s-a întâmplat, pentru că poporul l-a călcat în picioare la poartă și a murit.

CAPITOLUL 8

ATUNCI Elisei a vorbit femeii pe al cărui fiu îl înviase, spunând: Ridică-te și du-te, tu și casa ta, și locuiește temporar oriunde poți să locuiești temporar, pentru că DOMNUL a chemat o foamete; și aceasta va veni de asemenea asupra țării șapte ani.
2. Și femeia s-a ridicat și a făcut după spusa omului lui Dumnezeu; și a mers ea și casa ei și a locuit temporar în țara filistenilor șapte ani.
3. Și s-a întâmplat, la sfârșitul celor șapte ani, că femeia s-a întors din țara filistenilor; și a ieșit să strige către împărat pentru casa ei și pentru pământul ei.
4. Și împăratul vorbea cu Ghehazi, servitorul omului lui Dumnezeu, zicând: Spune-mi, te rog, toate lucrurile mari pe care Elisei le-a făcut.
5. Și s-a întâmplat, pe când istorisea el împăratului cum înviase un trup mort la viață, că, iată, femeia, pe al cărei fiu îl înviase, a strigat către împărat pentru casa ei și pentru pământul ei. Și Ghehazi a spus: Domnul meu, împărate, aceasta *este* femeia și acesta *este* fiul ei pe care Elisei l-a înviat.

6. Și când împăratul a întrebat pe femeie, ea i-a istorisit. Astfel împăratul i-a
rânduit un anumit ofițer, spunând: Întoarce-*i* tot ce *era* al ei și toate roadele
pământului începând din ziua în care ea a părăsit țara, chiar până acum.
7. ¶ Și Elisei a venit la Damasc; și Ben-Hadad, împăratul Siriei, era bolnav;
și i s-a spus, zicând: Omul lui Dumnezeu a venit aici.
8. Și împăratul i-a spus lui Hazael: Ia un dar în mâna ta și du-te, întâlnește-l
pe omul lui Dumnezeu și întreabă-l pe DOMNUL prin el, zicând: Mă voi
însănătoși de această boală?
9. Astfel Hazael a mers să îl întâlnească și a luat un dar în mâna sa din orice
lucru bun al Damascului, o încărcătură de patruzeci de cămile; și a venit
și a stat în picioare înaintea lui și a spus: Fiul tău, Ben-Hadad, împăratul
Siriei, m-a trimis la tine, spunând: Mă voi însănătoși de această boală?
10. Și Elisei i-a spus: Du-te, spune-i: Cu adevărat te vei însănătoși; totuși
DOMNUL mi-a arătat că el va muri negreșit.
11. Și și-a îndreptat fața țintă *spre el*, până s-a rușinat; și omul lui Dumnezeu
a plâns.
12. Și Hazael a zis: De ce plânge domnul meu? Iar el a răspuns: Pentru că
știu răul pe care îl vei face copiilor lui Israel: întăriturilor lor le vei pune foc
și pe tinerii lor îi vei ucide cu sabia și vei zdrobi pe copiii lor și vei spinteca
pe femeile lor însărcinate.
13. Și Hazael a zis: Dar ce, *este* servitorul tău un câine, ca să facă acest
lucru mare? Și Elisei a răspuns: DOMNUL mi-a arătat că *vei fi* împărat
peste Siria.
14. Și el a plecat de la Elisei și a venit la stăpânul său, care i-a zis: Ce ți-a
spus Elisei? Iar el a răspuns: Mi-a zis *că* te vei însănătoși cu siguranță.
15. Și s-a întâmplat a doua zi, că a luat o pânză groasă și a înmuiat-*o* în
apă și a întins-*o* peste fața lui și a murit; și Hazael a domnit în locul său.
16. ¶ Și în al cincilea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel,
Iosafat *fiind* atunci împărat peste Iuda, Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul
lui Iuda, a început să domnească.
17. El era în vârstă de treizeci și doi de ani când a început să domnească;
și a domnit opt ani la Ierusalim.
18. Și el a umblat în calea împăraților lui Israel, precum făcuse casa lui
Ahab, pentru că fiica lui Ahab era soția lui; și el a făcut *ce este* rău înaintea
ochilor DOMNULUI.
19. Totuși DOMNUL nu a dorit să nimicească pe Iuda, datorită lui David,
servitorul său, precum îi promisese că îi va da întotdeauna o lumină, *lui
și* copiilor lui.
20. În zilele lui, Edomul s-a răzvrătit de sub mâna lui Iuda și și-au pus un
împărat peste ei.
21. Astfel Ioram a trecut la Țair și toate carele *au mers* cu el; și s-a ridicat
noaptea și i-a lovit pe edomiții care îl încercuiseră și pe căpeteniile carelor;
și oamenii au fugit la corturile lor.
22. Totuși Edomul s-a răzvrătit de sub mâna lui Iuda *până* în ziua aceasta.
Atunci Libna s-a răzvrătit în același timp.

23. Și restul faptelor lui Ioram și tot ce a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea
cronicilor împăraților lui Iuda?
24. Și Ioram a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în
cetatea lui David; și Ahazia, fiul său, a domnit în locul său.
25. ¶ În al doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel,
a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.
26. Ahazia *era* în vârstă de douăzeci și doi de ani când a început să
domnească; și a domnit un an la Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Atalia,
fiica lui Omri, împăratul lui Israel.
27. Și el a umblat în calea casei lui Ahab și a făcut *ce este* rău înaintea ochilor
DOMNULUI, precum *făcuse* casa lui Ahab, pentru că el *era* ginerele casei
lui Ahab.
28. Și el a mers cu Ioram, fiul lui Ahab, la războiul împotriva lui Hazael,
împăratul Siriei, în Ramot-Galaad; și sirienii l-au rănit pe Ioram.
29. Și împăratul Ioram s-a întors să se vindece în Izreel, de rănile pe care
i le făcuseră sirienii la Rama, când luptase împotriva lui Hazael, împăratul
Siriei. Și Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, a coborât să îl vadă pe
Ioram, fiul lui Ahab, în Izreel, pentru că era bolnav.

Capitolul 9

ȘI profetul Elisei a chemat pe unul dintre copiii profeților și i-a spus:
Încinge-ți coapsele și ia acest vas cu untdelemn în mâna ta și du-te
în Ramot-Galaad;
2. Și când ajungi acolo, uită-te acolo după Iehu, fiul lui Iosafat, fiul
lui Nimși, și intră și fă-l să se ridice din mijlocul fraților săi și du-l în
camera dinăuntru.
3. Atunci ia vasul cu untdelemn și toarnă-*l* pe capul său și zi: Astfel spune
DOMNUL: Te-am uns împărat peste Israel. Apoi deschide ușa și fugi și
nu întârzia.
4. Astfel tânărul, profetul tânăr, a mers la Ramot-Galaad.
5. Și după ce a intrat, iată, căpeteniile oștirii *erau* așezate, iar el a spus:
Am o vorbă către tine, căpetenie. Și Iehu a zis: Către care dintre noi toți?
Iar el a spus: Către tine, căpetenie.
6. Iar el s-a ridicat și a intrat în casă, și el a turnat untdelemnul pe capul
lui și i-a zis: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Te-am uns
împărat peste poporul DOMNULUI, peste Israel.
7. Și tu vei lovi casa lui Ahab, stăpânul tău, pentru a răzbuna sângele
servitorilor mei, profeții, și sângele tuturor servitorilor DOMNULUI din
mâna Izabelei.
8. Pentru că toată casa lui Ahab va pieri; și voi stârpi din Ahab pe cel
care urinează la perete și pe cel închis și pe cel rămas în Israel;
9. Și voi face casa lui Ahab precum casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și
precum casa lui Baașa, fiul lui Ahiia.
10. Și câinii o vor mânca pe Izabela în moștenirea lui Izreel și nu *va fi*
nimeni să *o* îngroape. Și el a deschis ușa și a fugit.

11. ¶ Atunci Iehu a ieșit la servitorii domnului său; și *unul* i-a spus: *Este* totul bine? Pentru ce a venit acest nebun la tine? Și el le-a zis: Cunoașteți pe om și vorbirea lui.
12. Iar ei au zis: Minciună, spune-ne acum. Iar el a zis: Așa și așa mi-a vorbit, spunând: Așa zice DOMNUL: Te-am uns împărat peste Israel.
13Atunci s-au grăbit și și-au luat fiecare haina sa și *le*-au pus sub el la capătul de sus al treptelor, și au sunat din trâmbițe, spunând: Iehu este împărat.
14. Astfel Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși, a uneltit împotriva lui Ioram. (Și Ioram păzea Ramot-Galaadul, el și tot Israelul, din cauza lui Hazael, împăratul Siriei.
15. Dar împăratul Ioram s-a întors să se vindece în Izreel de rănile pe care i le făcuseră sirienii, când se lupta împotriva lui Hazael, împăratul Siriei.) Și Iehu a zis: Dacă este voia voastră, să nu lăsați pe nimeni să iasă *sau* să scape din cetate pentru a merge să spună *aceasta* în Izreel.
16. ¶ Astfel Iehu s-a urcat în car și a mers la Izreel, pentru că Ioram zăcea acolo. Și Ahazia, împăratul lui Iuda, coborâse să îl vadă pe Ioram.
17. Și acolo stătea în picioare un paznic pe turnul din Izreel și a văzut ceata lui Iehu pe când venea și a spus: Văd o ceată. Și Ioram a zis: Ia un călăreț și trimite-l să îi întâmpine și să spună: *Este* pace?
18. Astfel, a mers unul călare să îl întâmpine și a zis: Astfel spune împăratul: *Este* pace? Și Iehu a zis: Ce ai tu a face cu pacea? Treci înapoia mea. Și paznicul a spus, zicând: Mesagerul a mers la ei, dar nu se întoarce.
19. Atunci a trimis pe un al doilea călare, care a venit la ei și a zis: Astfel spune împăratul: *Este* pace? Și Iehu a răspuns: Ce ai tu a face cu pacea? Treci înapoia mea.
20. Și paznicul a spus, zicând: El a mers la ei și nu se întoarce; și mânatul *este* ca mânatul lui Iehu, fiul lui Nimși, pentru că mână furios.
21. Și Ioram a spus: Pregătiți! Și carul său a fost pregătit. Și Ioram, împăratul lui Israel, și Ahazia, împăratul lui Iuda, au ieșit fiecare în carul său și au mers să întâmpine pe Iehu și l-au întâlnit la câmpul lui Nabot izreelitul.
22. Și s-a întâmplat, după ce Ioram l-a văzut pe Iehu, că a zis: *Este* pace, Iehu? Iar el a răspuns: Ce pace, atât timp cât curviile mamei tale Izabela și vrăjitoriile ei *sunt atât* de multe?
23. Și Ioram și-a întors mâinile și a fugit și i-a spus lui Ahazia: Trădare, Ahazia.
24. Și Iehu a încordat arcul cu toată tăria lui și l-a lovit pe Ioram între brațe și săgeata i-a trecut prin inimă iar el a căzut în carul său.
25. Atunci *Iehu* i-a zis lui Bidcar, căpetenia sa: Ia-*l* și aruncă-l în bucata de pământ a lui Nabot izreelitul, pentru că, adu-ți aminte, când noi doi mânam împreună în urma lui Ahab, tatăl său, că DOMNUL a pus această povară asupra lui;
26. Într-adevăr, am văzut ieri sângele lui Nabot și sângele fiilor săi, spune DOMNUL; și îți voi răsplăti în această bucată *de pământ*, spune DOMNUL. Acum de aceea, ridică-l *și* aruncă-l în *această* bucată *de pământ*, conform cuvântului DOMNULUI.

27. Dar când Ahazia, împăratul lui Iuda, a văzut *aceasta*, a fugit pe calea casei din grădină. Și Iehu l-a urmărit și a zis: Loviți-l și pe el în car. *Și l-au lovit* la suișul spre Gur, care *este* lângă Ibleam. Și el a fugit la Meghido și a murit acolo.
28. Și servitorii săi l-au dus într-un car la Ierusalim și l-au îngropat în mormântul său cu părinții săi în cetatea lui David.
29. Și în al unsprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, Ahazia a început să domnească peste Iuda.
30. ¶ Și după ce Iehu a venit în Izreel, Izabela a auzit *de aceasta;* și și-a vopsit fața și și-a împodobit capul și s-a uitat pe fereastră.
31. Și pe când Iehu intra pe poartă, ea a spus: *A avut* Zimri pace, cel care l-a ucis pe stăpânul său?
32. Și el și-a ridicat fața spre fereastră și a zis: Cine *este* de partea mea? Cine? Și s-au uitat la el doi *sau* trei fameni.
33. Și el a spus: Aruncați-o jos. Astfel, ei au aruncat-o jos; și din sângele ei a fost stropit pe zid și pe cai; și el a călcat-o în picioare.
34. Și după ce el a intrat, a mâncat și a băut și a spus: Duceți-vă, vedeți acum pe această *femeie* blestemată și îngropați-o, pentru că *este* fiică de împărat.
35. Și au mers să o îngroape; dar nu au mai găsit din ea decât craniul și labele picioarelor și palmele mâinilor *ei*.
36. De aceea s-au întors și i-au spus. Iar el a zis: Acesta *este* cuvântul DOMNULUI, pe care l-a vorbit prin servitorul său, Ilie tișbitul, spunând: Câinii vor mânca în moștenirea lui Izreel carnea Izabelei;
37. Și trupul mort al Izabelei va fi ca balega pe fața câmpului în moștenirea lui Izreel; *astfel* încât ei nu vor putea spune: Aceasta *este* Izabela.

Capitolul 10

ȘI Ahab avea șaptezeci de fii în Samaria. Și Iehu a scris scrisori și *le*-a trimis în Samaria la conducătorii din Izreel, la bătrâni și la cei ce crescuseră pe *copiii* lui Ahab, spunând:
2. Și imediat ce această scrisoare ajunge la voi, văzând că fiii stăpânului vostru *sunt* cu voi și *aveți* cu voi care și cai și o cetate întărită și arme,
3. Alegeți pe cel mai bun și mai potrivit dintre fiii stăpânului vostru și puneți-*l* pe tronul tatălui său și luptați pentru casa stăpânului vostru.
4. Dar ei erau înfricoșați peste măsură și au spus: Iată, doi împărați nu au putut sta înaintea lui, cum atunci vom sta noi?
5. Și cel care *era* peste casă și cel care *era* peste cetate, bătrânii de asemenea și cei care i-au crescut *pe copii,* au trimis la Iehu, spunând: Noi *suntem* servitorii tăi și vom face orice ne vei porunci; nu vom face pe nimeni împărat; fă *ce este* bine în ochii tăi.
6. Și el le-a scris o scrisoare a doua oară, spunând: Dacă voi *sunteți* pentru mine și dacă veți da ascultare vocii mele, luați capetele oamenilor, ale fiilor stăpânului vostru, și veniți la mine în Izreel până mâine pe timpul acesta. Și fiii împăratului, *fiind* șaptezeci de persoane, *erau* cu marii bărbați ai cetății care îi crescuseră.

7. Și s-a întâmplat, după ce scrisoarea a venit la ei, că au luat pe fiii
împăratului și au ucis șaptezeci de persoane și le-au pus capetele în coșuri
și i *le*-au trimis la Izreel.
8. Și a venit un mesager și i-a spus, zicând: Au adus capetele fiilor
împăratului. Iar el a spus: Puneți-le în două grămezi la intrarea porții
până dimineață.
9. Și s-a întâmplat dimineața, că el a ieșit și a stat în picioare și a spus
întregului popor: Voi *sunteți* drepți; iată, eu am uneltit împotriva stăpânului
meu și l-am ucis; dar cine i-a ucis pe toți aceștia?
10. Să știți acum că nu va cădea la pământ nimic din cuvântul DOMNULUI,
pe care DOMNUL l-a vorbit referitor la casa lui Ahab, pentru că DOMNUL
a făcut *ceea* ce a vorbit prin servitorul său Ilie.
11. Astfel Iehu a ucis pe toți câți rămăseseră din casa lui Ahab în Izreel și
pe toți marii bărbați ai lui și pe rudele lui și pe preoții lui, până când nu i-a
lăsat nicio rămășiță.
12. Și el s-a ridicat și a plecat și a venit la Samaria. *Și* pe drum, la tunzătoarea oilor,
13. Iehu s-a întâlnit cu frații lui Ahazia, împăratul lui Iuda, și a spus: Cine
sunteți voi? Iar ei au răspuns: Noi *suntem* frații lui Ahazia; și coborâm să
salutăm pe copiii împăratului și pe copiii împărătesei.
14. Și el a spus: Prindeți-i vii. Și i-au prins vii și i-au ucis la groapa tunzătorii
oilor, patruzeci și doi de oameni; nu au lăsat pe niciunul dintre ei.
15. ¶ Și după ce a plecat de acolo, a găsit pe Ionadab, fiul lui Recab, *venind* să
îl întâlnească; și l-a salutat și i-a spus: Este inima ta dreaptă, precum inima
mea *este* cu inima ta? Și Ionadab a răspuns: Este. Dacă este, dă-*mi* mâna ta.
Și *i*-a dat mâna; și l-a luat la el în car.
16. Și el a spus: Vino cu mine și vei vedea zelul meu pentru DOMNUL. Astfel
ei l-au făcut să meargă în carul său.
17. Și după ce a venit la Samaria, a ucis pe toți cei rămași lui Ahab în Samaria,
până l-a nimicit, conform spusei DOMNULUI, pe care o vorbise lui Ilie.
18. Și Iehu a adunat tot poporul și le-a zis: Ahab a servit puțin lui Baal; *dar*
Iehu îi va servi mult.
19. Și acum, chemați-mi pe toți profeții lui Baal, pe toți servitorii lui și pe toți
preoții lui; să nu lipsească nimeni, pentru că am un mare sacrificiu *de făcut*
lui Baal; oricine va lipsi nu va mai trăi. Dar Iehu a făcut *aceasta* cu viclenie,
pentru a-i nimici pe închinătorii lui Baal.
20. Și Iehu a spus: Proclamați o adunare solemnă pentru Baal. Și ei
au proclamat-*o*.
21. Și Iehu a trimis în tot Israelul; și toți închinătorii lui Baal au venit, astfel
încât nu a rămas niciun om care să nu fi venit. Și au intrat în casa lui Baal; și
casa lui Baal era plină de la un capăt până la altul.
22. Și el a spus celui care *era* peste veștminte: Adu veștminte pentru toți
închinătorii lui Baal. Iar el le-a adus veștminte.
23. Și Iehu și Ionadab, fiul lui Recab, au intrat în casa lui Baal, și *Iehu* a
spus închinătorilor lui Baal: Cercetați și vedeți să nu fie aici cu voi niciunul
dintre servitorii DOMNULUI, ci numai închinătorii lui Baal.

24. Și după ce au intrat să ofere sacrificii și ofrande arse, Iehu a rânduit afară optzeci de oameni și a spus: *Cine lasă pe* vreunul dintre oamenii pe care i-am adus în mâinile voastre să scape, viața sa *va fi* pentru viața lui.
25. Și s-a întâmplat, cum au terminat de oferit ofranda arsă, că Iehu a spus gardei și căpeteniilor: Intrați *și* ucideți-i, să nu iasă nimeni. Și ei i-au lovit cu ascuțișul sabiei; și garda și căpeteniile *i*-au aruncat afară și au mers la cetatea casei lui Baal.
26. Și au scos chipurile din casa lui Baal și le-au ars.
27. Și au dărâmat chipul lui Baal și au dărâmat casa lui Baal și au făcut-o casă de hazna până în această zi.
28. Astfel Iehu a nimicit pe Baal din Israel.
29. ¶ Totuși Iehu nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască: de la viței de aur care *erau* în Betel și care *erau* în Dan.
30. Și DOMNUL i-a spus lui Iehu: Pentru că ai împlinit bine *ceea ce este* drept în ochii mei *și* ai făcut casei lui Ahab conform cu tot ce *era* în inima mea, copiii tăi până la a patra *generație* vor ședea pe tronul lui Israel.
31. Dar Iehu nu a fost atent să umble în legea DOMNULUI Dumnezeul lui Israel cu toată inima sa, fiindcă nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, care a făcut pe Israel să păcătuiască.
32. În acele zile, DOMNUL a început să scurteze din Israel; și Hazael i-a lovit în toate ținuturile lui Israel;
33. De la Iordan spre est, toată țara Galaadului, pe gadiți și pe rubeniți și pe manasiți, de la Aroer, care este lângă râul Arnon, și Galaadul și Basanul.
34. Și restul faptelor lui Iehu și tot ce a făcut și toată puterea lui, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?
35. Și Iehu a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în Samaria. Și Ioahaz, fiul său, a domnit în locul său.
36. Și timpul cât a domnit Iehu peste Israel în Samaria *a fost* douăzeci și opt de ani.

CAPITOLUL 11

ȘI când Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul ei a murit, s-a ridicat și a nimicit toată sămânța împărătească.
2. Dar Ioșeba, fiica împăratului Ioram, sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a furat din mijlocul fiilor uciși ai împăratului; și l-au ascuns dinaintea Ataliei, pe el și pe doica lui în camera de culcare, astfel încât el nu a fost ucis.
3. Și el a fost ascuns cu ea în casa DOMNULUI șase ani. Și Atalia a domnit peste țară.
4. ¶ Și, în al șaptelea an Iehoiada a trimis și a luat pe conducătorii peste o sută, cu căpeteniile gărzii și i-a adus la el în casa DOMNULUI și a făcut un legământ cu ei și i-a pus să jure în casa DOMNULUI și le-a arătat pe fiul împăratului.

5. Și le-a poruncit, spunând: Acesta *este* lucrul pe care să îl faceți: O treime din voi care intră în sabat să facă de gardă la casa împărătească;
6. Și o treime *să fie* la poarta Sur; și o treime la poarta din spatele gărzii; astfel să faceți de gardă la casă, pentru apărarea ei.
7. Și *cele* două părți dintre voi toți care ies în sabat, ei să facă de gardă la casa DOMNULUI lângă împărat.
8. Și să înconjurați pe împărat de jur împrejur, fiecare bărbat cu armele sale în mână; și cel care se apropie de rânduri să fie omorât; și voi să fiți cu împăratul când iese și când intră.
9. Și căpeteniile peste o sută au făcut conform cu toate *lucrurile* pe care preotul Iehoiada le poruncise; și ei și-au luat fiecare oamenii lui care urmau să intre în sabat, cu cei care urmau să iasă în sabat și au venit la preotul Iehoiada.
10. Și preotul le-a dat căpeteniilor peste o sută sulițele și scuturile împăratului David, care *erau* în templul DOMNULUI.
11. Și garda a stat în picioare, fiecare bărbat cu armele sale în mână, de jur împrejurul împăratului, de la colțul drept al templului până la colțul stâng al templului, *de-a lungul* altarului și al templului.
12. Și el a scos pe fiul împăratului și i-a pus coroana și *i-a dat* mărturia; și l-au făcut împărat și l-au uns; și au bătut din palme și au zis: Trăiască împăratul.
13. ¶ Și când Atalia a auzit zgomotul gărzii *și* al poporului, a venit la popor în templul DOMNULUI.
14. Și când s-a uitat, iată, împăratul stătea în picioare lângă stâlp, precum *era* obiceiul, și prinții și trâmbițașii lângă împărat și tot poporul țării se bucura și suna din trâmbițe; și Atalia și-a sfâșiat hainele și a strigat: Trădare, trădare.
15. Dar preotul Iehoiada a poruncit căpeteniilor peste o sută *și* ofițerilor oștirii și le-a spus: Scoateți-o din rânduri; și pe cel care o urmează să îl ucideți cu sabia. Pentru că preotul spusese: Să nu fie ucisă în casa DOMNULUI.
16. Și au pus mâinile pe ea; și ea a mers pe calea pe care intră caii în casa împăratului; și acolo a fost ucisă.
17. ¶ Și Iehoiada a făcut un legământ între DOMNUL și împărat și popor, că vor fi poporul DOMNULUI; de asemenea între împărat și popor.
18. Și tot poporul țării a intrat în casa lui Baal și au dărâmat-o; altarele lui și chipurile lui le-au spart în bucăți și l-au ucis pe Matan, preotul lui Baal, înaintea altarelor. Și preotul a rânduit ofițeri peste casa DOMNULUI.
19. Și a luat pe conducătorii peste o sută și pe căpetenii și garda și tot poporul țării; și l-au coborât pe împărat de la casa DOMNULUI și au venit pe calea porții gărzii casei împăratului. Și el a șezut pe tronul împăraților.
20. Și tot poporul țării s-a bucurat și cetatea era liniștită; și pe Atalia o uciseseră cu sabia *lângă* casa împăratului.
21. Ioas *era* în vârstă de șapte ani când a început să domnească.

Capitolul 12

ÎN anul al șaptelea al lui Iehu, Ioas a început să domnească; și el a domnit patruzeci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Țibia, din Beer-Șeba.

2. Și Ioas a făcut *ceea ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI în toate
zilele în care l-a instruit Iehoiada preotul.
3. Dar înălțimile nu au fost îndepărtate; poporul încă sacrifica și ardea
tămâie pe înălțimi.
4. ¶ Și Ioas a spus preoților: Toți banii lucrurilor dedicate care se aduc în
casa DOMNULUI, banii fiecăruia care trece *numărătoarea*, banii pe care
fiecare om îi hotărăște *și* toți banii care sunt puși pe inima vreunui om să
îi aducă în casa DOMNULUI,
5. Să *îi* ia preoții la ei, fiecare om de la cunoscutul său; și ei să repare
spărturile casei, oriunde vreo spărtură va fi găsită.
6. Dar a fost *astfel, că* în anul al douăzeci și treilea al împăratului Ioas,
preoții nu reparaseră spărturile casei.
7. Atunci împăratul Ioas a chemat pe Iehoiada preotul și pe *ceilalți* preoți
și le-a spus: De ce nu ați reparat spărturile casei? De aceea, să nu *mai* primiți
banii de la cunoscuții voștri, ci să îi dați pentru spărturile casei.
8. Și preoții au consimțit să nu *mai* primească bani de la popor, nici să
repare spărturile casei.
9. Dar preotul Iehoiada a luat o ladă și a făcut o gaură în capacul ei și a pus-o
lângă altar, pe partea dreaptă cum cineva intră în casa DOMNULUI; și preoții
care păzeau ușa puneau în ea toți banii *care erau* aduși în casa DOMNULUI.
10. Și a fost *astfel,* când ei au văzut că *erau* mulți bani în ladă, că scribul
împăratului și marele preot se urcau și puneau în pungi și cântăreau banii
care erau găsiți în casa DOMNULUI.
11. Și dădeau banii, cântăriți fiind, în mâinile acelora care făceau lucrarea,
care aveau supravegherea casei DOMNULUI; și ei îi împărțeau tâmplarilor
și constructorilor care lucrau la casa DOMNULUI,
12. Și pietrarilor și cioplitorilor în piatră și pentru a cumpăra lemnărie și
piatră cioplită, pentru a repara spărturile casei DOMNULUI și pentru tot
ce era pus pentru casă pentru a *o* repara.
13. Totuși, nu s-au făcut pentru casa DOMNULUI vase de argint, mucări,
oale, trâmbițe, nici vase de aur sau vase de argint din banii *care erau* aduși
în casa DOMNULUI;
14. Ci îi dădeau lucrătorilor și reparau cu aceștia casa DOMNULUI.
15. Mai mult, nu socoteau cu oamenii, în mâna cărora ei dădeau banii
pentru a fi dați lucrătorilor, pentru că se purtau cu credincioșie.
16. Banii pentru fărădelege și banii pentru păcat nu erau aduși în casa
DOMNULUI, erau ai preoților.
17. ¶ Atunci Hazael, împăratul Siriei, s-a urcat și a luptat împotriva
Gatului și l-a luat; și Hazael și-a îndreptat fața să se urce împotriva
Ierusalimului.
18. Și Ioas, împăratul lui Iuda, a luat toate lucrurile sfințite pe care Iosafat,
Ioram și Ahazia, părinții săi, împărații lui Iuda, le dedicaseră și lucrurile
pe care le sfințise el însuși și tot aurul *care* se găsea în tezaurele casei
DOMNULUI și în casa împăratului și *le*-a trimis lui Hazael, împăratul
Siriei; iar el a plecat de la Ierusalim.

19. Și restul faptelor lui Ioas și tot ce a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea
cronicilor împăraților lui Iuda?
20. Și servitorii lui s-au ridicat și au uneltit și l-au ucis pe Ioas în casa Milo,
care coboară la Sila.
21. Fiindcă Iozacar, fiul lui Șimeat, și Iozabad, fiul lui Șomer, servitorii săi,
l-au lovit și el a murit; și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David;
și Amația, fiul său, a domnit în locul său.

Capitolul 13

ÎN anul al douăzeci și treilea al lui Ioas, fiul lui Ahazia, împăratul
lui Iuda, Ioahaz, fiul lui Iehu, a început să domnească peste Israel,
în Samaria, *și a domnit* șaptesprezece ani.
2. Și a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI și a urmat păcatele
lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască; nu s-a
depărtat de ele.
3. Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel, și el i-a dat în
mâna lui Hazael, împăratul Siriei, și în mâna lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael,
în toate zilele *lor*.
4. Și Ioahaz a implorat pe DOMNUL și DOMNUL i-a dat ascultare,
pentru că a văzut oprimarea lui Israel, pentru că împăratul Siriei îi
oprima.
5. (Și DOMNUL a dat lui Israel un salvator, astfel încât ei au ieșit
de sub mâna sirienilor; și copiii lui Israel au locuit în corturile lor
ca înainte.
6. Totuși, ei nu s-au depărtat de păcatele casei lui Ieroboam, care a făcut
pe Israel să păcătuiască: *ci* au umblat în ele; și de asemenea dumbrava
Astarteei a rămas în Samaria.)
7. Nici nu i-a lăsat din popor lui Ioahaz decât cincizeci de călăreți și zece
care și zece mii de pedeștri, pentru că împăratul Siriei îi nimicise și îi făcuse
ca țărâna prin vânturare.
8. Și restul faptelor lui Ioahaz și tot ce a făcut și puterea lui, nu *sunt* ele
scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?
9. Și Ioahaz a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în Samaria; și Ioas,
fiul său, a domnit în locul său.
10. ¶ În anul al treizeci și șaptelea al lui Ioas, împăratul lui Iuda, Ioas, fiul
lui Ioahaz, a început să domnească peste Israel în Samaria; *și a domnit*
șaisprezece ani.
11. Și a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat
de toate păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să
păcătuiască, *ci* a umblat în ele.
12. Și restul faptelor lui Ioas și tot ce a făcut și puterea lui, cu care s-a
luptat împotriva lui Amația, împăratul lui Iuda, nu *sunt* ele scrise în cartea
cronicilor împăraților lui Israel?
13. Și Ioas a adormit cu părinții săi și Ieroboam a șezut pe tronul său; și
Ioas a fost îngropat în Samaria cu împărații lui Israel.

14. Și Elisei se îmbolnăvise de boala lui de care a murit. Și Ioas, împăratul lui Israel, a coborât la el și a plâns pe fața lui și a spus: O, tatăl meu, tatăl meu, carul lui Israel și călăreții lui.
15. Și Elisei i-a zis: Ia un arc și săgeți. Iar el a luat un arc și săgeți.
16. Și a spus împăratului lui Israel: Pune-ți mâna pe arc. Și el și-a pus mâna *pe el*; și Elisei și-a pus mâinile sale pe mâinile împăratului.
17. Și a spus: Deschide fereastra dinspre est. Și el a deschis-*o*. Atunci Elisei a zis: Trage. Și el a tras. Iar el a spus: Săgeata eliberării DOMNULUI și săgeata eliberării de Siria, fiindcă vei lovi pe sirieni în Afec, până *îi* vei mistui.
18. Și a spus: Ia săgețile. Iar el *le*-a luat. Și a zis împăratului lui Israel: Lovește în pământ. Și a lovit de trei ori și s-a oprit.
19. Și omul lui Dumnezeu s-a înfuriat pe el și a spus: Trebuia să fi lovit de cinci sau de șase ori; atunci ai fi lovit Siria până ai fi nimicit-*o*; dar acum vei lovi Siria *doar* de trei ori.
20. ¶ Și Elisei a murit și l-au îngropat. Și cetele moabiților au invadat țara la începutul anului.
21. Și s-a întâmplat, pe când ei îngropau un om că, iată, au văzut o ceată; și l-au aruncat pe om în mormântul lui Elisei; și după ce omul a coborât și s-a atins de oasele lui Elisei, a trăit și a stat în picioare.
22. Dar Hazael, împăratul Siriei, a oprimat pe Israel în toate zilele lui Ioahaz.
23. Și DOMNUL a fost cu har către ei și a avut milă de ei și a luat cunoștință de ei, datorită legământului său cu Avraam, Isaac și Iacob, și nu a dorit să îi nimicească, nici nu i-a aruncat de la fața sa până acum.
24. Astfel Hazael, împăratul Siriei, a murit; și Ben-Hadad, fiul său, a domnit în locul lui.
25. Și Ioas, fiul lui Ioahaz, a luat din nou din mâna lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, cetățile, pe care le luase el din mâna lui Ioahaz, tatăl său, cu război. De trei ori l-a bătut Ioas și a luat înapoi cetățile lui Israel.

Capitolul 14

ÎN anul al doilea al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, a domnit Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda.
2. El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Ioadan a Ierusalimului.
3. Și el a făcut *ceea ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI, totuși nu ca David, tatăl său; a făcut conform cu toate lucrurile pe care Ioas, tatăl său, le-a făcut.
4. Totuși înălțimile nu au fost îndepărtate, căci încă poporul sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi.
5. Și s-a întâmplat, cum s-a întărit împărăția în mâna lui, că a ucis pe servitorii lui care îl uciseseră pe tatăl său, împăratul.
6. Dar pe copiii ucigașilor nu i-a ucis; conform cu ce este scris în cartea legii lui Moise, în care DOMNUL a poruncit, spunând: Părinții să nu fie dați

la moarte pentru copii, nici copiii să nu fie dați la moarte pentru părinți;
ci fiecare om să fie dat la moarte pentru propriul său păcat.
7. El a lovit zece mii din Edom în valea sării, și a luat Sela cu război și i-a
pus numele Iocteel până în această zi.
8. ¶ Atunci Amația a trimis mesageri la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu,
împăratul lui Israel, spunând: Vino să ne privim unul pe altul în față.
9. Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis la Amația, împăratul lui Iuda,
spunând: Ciulinul care *este* în Liban a trimis la cedrul care *era* în Liban,
spunând: Dă pe fiica ta de soție fiului meu; și a trecut o fiară sălbatică, ce
este în Liban, și a călcat în picioare ciulinul.
10. În adevăr, tu ai lovit pe Edom și inima ta te-a înălțat; făleşte-te *cu*
aceasta și rămâi acasă, fiindcă de ce să te amesteci spre vătămarea *ta,* ca
să cazi, tu, și Iuda cu tine?
11. Dar Amația a refuzat să asculte. De aceea, Ioas, împăratul lui Israel, s-a
urcat; și el și Amația, împăratul lui Iuda, s-au privit unul pe altul în față la
Bet-Șemeș, care *aparține* de Iuda.
12. Și Iuda a fost pus la ce este mai rău înaintea lui Israel și au fugit fiecare
om la corturile lor.
13. Și Ioas, împăratul lui Israel, l-a luat pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul
lui Ioas, fiul lui Ahazia, la Bet-Șemeș și a venit la Ierusalim și a dărâmat
zidul Ierusalimului de la poarta lui Efraim până la poarta colțului, patru
sute de coți.
14. Și a luat tot aurul și argintul și toate vasele care s-au găsit în casa
DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului și ostateci și s-a întors în
Samaria.
15. ¶ Și restul faptelor lui Ioas pe care le-a făcut și puterea lui și cum s-a
luptat cu Amația, împăratul lui Iuda, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor
împăraților lui Israel?
16. Și Ioas a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în Samaria cu împărații
lui Israel; și Ieroboam, fiul său, a domnit în locul său.
17. Și Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit după moartea lui Ioas,
fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, cincisprezece ani.
18. Și restul faptelor lui Amația, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor
împăraților lui Iuda?
19. Și ei au uneltit împotriva lui în Ierusalim; și el a fugit la Lachis; dar ei
au trimis după el la Lachis și l-au ucis acolo.
20. Și l-au adus pe cai; și a fost îngropat la Ierusalim cu părinții săi în
cetatea lui David.
21. Și tot poporul lui Iuda l-a luat pe Azaria, care *era* în vârstă de șaisprezece
ani și l-a făcut împărat în locul tatălui său, Amația.
22. El a zidit Elatul și l-a înapoiat lui Iuda, după ce împăratul a adormit
cu părinții săi.
23. ¶ În anul al cincisprezecelea al lui Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui
Iuda, Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel, a început să domnească
în Samaria; *și a domnit* patruzeci și unu de ani.

24. Și el a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat de toate păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.
25. El a înapoiat ținutul lui Israel de la intrarea Hamatului până la marea câmpiei, conform cuvântului DOMNULUI Dumnezeul lui Israel, pe care îl vorbise prin mâna servitorului său Iona, fiul lui Amitai, profetul, care *era* din Gat-Hefer.
26. Pentru că DOMNUL a văzut nenorocirea lui Israel, *că aceasta era* foarte amară, căci nu *era* nimeni închis, nici rămas, nici vreun ajutor pentru Israel.
27. Și DOMNUL nu spusese că va șterge numele lui Israel de sub cer; ci i-a salvat prin mâna lui Ieroboam, fiul lui Ioas.
28. Și restul faptelor lui Ieroboam și tot ce a făcut și puterea lui, cum s-a războit și cum a luat înapoi Damascul și Hamatul, *care aparțineau* lui Iuda, pentru Israel, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?
29. Și Ieroboam a adormit cu părinții săi, cu împărații lui Israel; și Zaharia, fiul său, a domnit în locul lui.

Capitolul 15

ÎN anul al douăzeci și șaptelea al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început Azaria, fiul lui Amația, împăratul lui Iuda, să domnească.
2. El era în vârstă de șaisprezece ani când a început să domnească și a domnit cincizeci și doi de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Iecolia a Ierusalimului.
3. Și el a făcut *ceea ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce tatăl său, Amația, făcuse;
4. În afară de aceea că înălțimile nu au fost îndepărtate; poporul încă sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi.
5. Și DOMNUL a lovit pe împărat, astfel încât a fost lepros până în ziua morții lui și a locuit într-o casă separată. Și Iotam, fiul împăratului, *era* peste casă, judecând poporul țării.
6. Și restul faptelor lui Azaria și tot ce a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?
7. Astfel, Azaria a adormit cu părinții săi; și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și Iotam, fiul său, a domnit în locul său.
8. ¶ În anul al treizeci și optulea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a domnit Zaharia, fiul lui Ieroboam, peste Israel, în Samaria, șase luni.
9. Și a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum făcuseră părinții lui; el nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.
10. Și Șalum, fiul lui Iabeș, a uneltit împotriva lui și l-a lovit în fața poporului și l-a ucis și a domnit în locul său.
11. Și restul faptelor lui Zaharia, iată, ele *sunt* scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.
12. Acesta *a fost* cuvântul DOMNULUI pe care l-a vorbit lui Iehu, spunând: Fiii tăi vor ședea pe tronul lui Israel până la a patra *generație*. Și astfel s-a întâmplat.

13. Șalum, fiul lui Iabeș, a început să domnească în anul al treizeci și nouălea al lui Ozia, împăratul lui Iuda; și a domnit o lună întreagă în Samaria.
14. Fiindcă Menahem, fiul lui Gadi, s-a urcat de la Tirța și a venit la Samaria și l-a lovit pe Șalum, fiul lui Iabeș, în Samaria, și l-a ucis și a domnit în locul său.
15. Și restul faptelor lui Șalum și uneltirea lui, iată, ele *sunt* scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.
16. Atunci Menahem a lovit Tifsahul și pe toți cei care *erau* în el și ținuturile lui de la Tirța; deoarece ei nu *i*-au deschis, de aceea *l*-a lovit, *și* pe toate femeile din ținut, care erau însărcinate, le-a spintecat.
17. În anul al treizeci și nouălea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească Menahem, fiul lui Gadi, peste Israel; *și a domnit* zece ani în Samaria.
18. Și el a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat în toate zilele lui de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.
19. *Și* Pul, împăratul Asiriei, a venit asupra țării: și Menahem i-a dat lui Pul o mie de talanți de argint, ca mâna lui să fie cu el pentru a întări împărăția în mâna sa.
20. Și Menahem a luat banii din Israel, de la toți cei puternici în bogăție, de la fiecare bărbat cincizeci de șekeli de argint, pentru a da împăratului Asiriei. Astfel împăratul Asiriei s-a întors și nu a stat acolo în țară.
21. Și restul faptelor lui Menahem și tot ce a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?
22. Și Menahem a adormit cu părinții săi; și Pecahia, fiul său, a domnit în locul său.
23. În anul al cincizecilea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, Pecahia, fiul lui Menahem, a început să domnească peste Israel, în Samaria, *și a domnit* doi ani.
24. Și a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.
25. Dar Pecah, fiul lui Remalia, o căpetenie a sa, a uneltit împotriva sa și l-a lovit în Samaria, în palatul casei împărătești, cu Argob și Arie și cu el cincizeci de bărbați dintre galaadiți; și l-a ucis și a domnit în locul său.
26. Și restul faptelor lui Pecahia și tot ce a făcut, iată, ele *sunt* scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.
27. În anul al cincizeci și doilea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, Pecah, fiul lui Remalia, a început să domnească peste Israel, în Samaria, *și a domnit* douăzeci de ani.
28. Și a făcut *ce este* rău în ochii DOMNULUI; nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.
29. În zilele lui Pecah, împăratul lui Israel, a venit Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a luat Iionul și Abel-Bet-Maaca și Ianoahul și Chedeșul și Hațorul și Galaadul și Galileea, toată țara lui Neftali, și i-a dus captivi în Asiria.
30. Și Osea, fiul lui Ela, a uneltit împotriva lui Pecah, fiul lui Remalia, și l-a lovit și l-a ucis și a domnit în locul său, în anul al douăzecilea al lui Iotam, fiul lui Ozia.

31. Și restul faptelor lui Pecah și tot ce a făcut, iată, ele *sunt* scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.
32. ¶ În anul al doilea al lui Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, a început Iotam, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda, să domnească.
33. El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Ierușa, fiica lui Țadoc.
34. Și el a făcut *ceea ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI; a făcut conform cu tot ceea ce tatăl său, Ozia, făcuse.
35. Totuși, înălțimile nu au fost îndepărtate; poporul încă sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi. El a zidit poarta de sus a casei DOMNULUI.
36. Și restul faptelor lui Iotam și tot ce a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?
37. În acele zile, DOMNUL a început să trimită asupra lui Iuda pe Rețin, împăratul Siriei, și pe Pecah, fiul lui Remalia.
38. Și Iotam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, tatăl său; și Ahaz, fiul său, a domnit în locul său.

Capitolul 16

ÎN anul al șaptesprezecelea al lui Pecah, fiul lui Remalia, a început să domnească Ahaz, fiul lui Iotam, împăratul lui Iuda.
2. Ahaz *era* în vârstă de douăzeci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim și nu a făcut *ceea ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeul său, precum David, tatăl său.
3. Ci a umblat în calea împăraților lui Israel, da, și a trecut pe fiul său prin foc, conform urâciunilor păgânilor, pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui Israel.
4. Și el a sacrificat și a ars tămâie pe înălțimi și pe dealuri și sub fiecare copac verde.
5. Atunci Rețin, împăratul Siriei, și Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s-au urcat la Ierusalim pentru a se război; și au asediat pe Ahaz, dar nu au putut să *îl* învingă.
6. ¶ În timpul acela Rețin, împăratul Siriei, a luat înapoi Elatul pentru Siria și i-a alungat pe iudeii din Elat; și sirienii au venit la Elat și au locuit acolo până în această zi.
7. Astfel, Ahaz a trimis mesageri la Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, spunând: Eu *sunt* servitorul tău și fiul tău, urcă și salvează-mă din mâna împăratului Siriei și din mâna împăratului lui Israel, care s-au ridicat împotriva mea.
8. Și Ahaz a luat argintul și aurul care s-a găsit în casa DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului și *le*-a trimis *ca* dar împăratului Asiriei.
9. Și împăratul Asiriei i-a dat ascultare, căci împăratul Asiriei s-a urcat împotriva Damascului și l-a luat și i-a dus *pe locuitorii lui* captivi la Chir și l-a ucis pe Rețin.

10. ¶ Și împăratul Ahaz a mers la Damasc să îl întâlnească Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a văzut un altar care *era* la Damasc; și împăratul Ahaz a trimis preotului Urie forma altarului și modelul lui, conform cu toată măiestria lui.
11. Și preotul Urie a zidit un altar conform cu toate câte împăratul Ahaz trimisese din Damasc; astfel preotul Urie *l*-a făcut până a venit împăratul Ahaz de la Damasc.
12. Și când împăratul a venit de la Damasc, împăratul a văzut altarul; și împăratul s-a apropiat de altar și a oferit pe el.
13. Și a ars ofranda sa arsă și darul său de mâncare și a turnat darul său de băutură și a stropit sângele ofrandelor sale de pace pe altar.
14. Și a adus de asemenea altarul de aramă, care *era* înaintea DOMNULUI, din fața casei, dintre altar și casa DOMNULUI, și l-a pus pe partea de nord a altarului.
15. Și împăratul Ahaz a poruncit preotului Urie, spunând: Pe altarul cel mare să arzi ofranda arsă de dimineață și darul de mâncare de seară și sacrificiul ars al împăratului și darul său de mâncare, cu ofranda arsă a întregului popor al țării și darul său de mâncare și darurile sale de băutură; și să stropești pe el tot sângele ofrandei arse și tot sângele sacrificiului; și altarul de aramă să fie pentru mine pentru a cere sfat *prin el*.
16. Astfel a făcut preotul Urie conform cu toate câte împăratul Ahaz i-a poruncit.
17. ¶ Și împăratul Ahaz a tăiat marginile bazelor și a îndepărtat lighenele de pe ele și a luat jos marea de pe boii de aramă care *erau* dedesubtul ei și a pus-o pe un pavaj de pietre.
18. Și porticul pentru sabat, pe care îl construiseră în casă, și intrarea împăratului de afară, le-a abătut de la casa DOMNULUI din cauza împăratului Asiriei.
19. Și restul faptelor lui Ahaz pe care le-a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?
20. Și Ahaz a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și Ezechia, fiul său, a domnit în locul său.

CAPITOLUL 17

ÎN al doisprezecelea an al lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a început Osea, fiul lui Ela, să domnească în Samaria peste Israel; *și a domnit* nouă ani.
2. Și a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI, dar nu ca împărații lui Israel care fuseseră înaintea lui.
3. Împotriva lui s-a urcat Salmanasar, împăratul Asiriei; și Osea a devenit servitorul lui și i-a dăruit daruri.
4. Și împăratul Asiriei a aflat de o uneltire a lui Osea, pentru că trimisese mesageri la So, împăratul Egiptului, și nu adusese niciun dar împăratului Asiriei, *precum făcuse* an de an; de aceea împăratul Asiriei l-a închis și l-a legat în închisoare.

5. Atunci împăratul Asiriei a venit în toată țara și s-a urcat la Samaria și
a asediat-o trei ani.
6. În anul al nouălea al lui Osea, împăratul Asiriei a luat Samaria și a
dus pe Israel în Asiria, și i-a pus în Halah și în Habor *lângă* râul Gozan și
în cetățile mezilor.
7. ¶ Și a fost *astfel*, deoarece copiii lui Israel păcătuiseră împotriva
DOMNULUI Dumnezeul lor, care îi scosese din țara Egiptului, de sub
mâna lui Faraon împăratul Egiptului, și s-au temut de alți dumnezei,
8. Și au umblat în statutele păgânilor, pe care DOMNUL îi alungase
dinaintea copiilor lui Israel, și în ale împăraților lui Israel, pe care ei
le făcuseră.
9. Și copiii lui Israel au făcut în ascuns *acele* lucruri care nu *erau* drepte,
împotriva DOMNULUI Dumnezeul lor, și și-au zidit înălțimi în toate
cetățile lor, de la turnul paznicilor până la cetatea întărită.
10. Și și-au înălțat chipuri și dumbrăvi pe fiecare deal înalt și sub fiecare
copac verde;
11. Și acolo au ars tămâie pe toate înălțimile, precum *au făcut* păgânii pe
care DOMNUL îi îndepărtase dinaintea lor; și au lucrat lucruri stricate
pentru a-l provoca pe DOMNUL la mânie;
12. Fiindcă au servit idolilor, despre care DOMNUL le spusese: Să nu
faceți acest lucru.
13. Totuși, DOMNUL a mărturisit împotriva lui Israel și împotriva lui
Iuda prin toți profeții *și prin* toți văzătorii, spunând: Întoarceți-vă de la
căile voastre rele și țineți poruncile mele *și* statutele mele, conform cu toată
legea pe care am poruncit-o părinților voștri și pe care v-am trimis-o prin
servitorii mei, profeții.
14. Cu toate acestea ei au refuzat să asculte și și-au împietrit gâturile, ca
gâtul părinților lor, care nu au crezut în DOMNUL Dumnezeul lor.
15. Și au respins statutele lui și legământul lui pe care îl făcuse cu părinții
lor și mărturiile lui pe care el le-a mărturisit împotriva lor; și au urmărit
deșertăciune și au devenit deșertăciune și au mers după păgânii care *erau*
de jur împrejurul lor, *referitor* la care DOMNUL le poruncise să nu facă
asemenea lor.
16. Și au părăsit toate poruncile DOMNULUI Dumnezeul lor și și-au făcut
chipuri turnate, doi viței, și au făcut o dumbravă și s-au închinat la toată
oștirea cerului și i-au servit lui Baal.
17. Și au făcut pe fiii și pe fiicele lor să treacă prin foc și au folosit ghicire și
descântare și s-au vândut pentru a face rău înaintea ochilor DOMNULUI,
ca să îl provoace la mânie.
18. De aceea DOMNUL s-a mâniat foarte tare pe Israel și i-a îndepărtat
dinaintea vederii sale; a rămas numai tribul lui Iuda.
19. Și nici Iuda nu a ținut poruncile DOMNULUI Dumnezeul lor, ci au
umblat în statutele lui Israel pe care ei le făcuseră.
20. Și DOMNUL a respins toată sămânța lui Israel și i-a chinuit și i-a dat
în mâna prădătorilor, până i-a aruncat dinaintea feței sale.

21. Pentru că a rupt pe Israel de la casa lui David; și ei l-au făcut pe Ieroboam, fiul lui Nebat, împărat; și Ieroboam a mânat pe Israel de la a-l urma pe DOMNUL și i-a făcut să păcătuiască un mare păcat.
22. Deoarece copiii lui Israel au umblat în toate păcatele pe care Ieroboam le-a făcut; ei nu s-au depărtat de ele;
23. Până când DOMNUL a îndepărtat pe Israel dinaintea feței sale, precum spusese prin toți servitorii săi, profeții. Astfel a fost Israel dus din propria lor țară în Asiria până în această zi.
24. ¶ Și împăratul Asiriei a adus *oameni* din Babilon și de la Cuta și de la Ava și de la Hamat și de la Sefarvaim și *i*-a pus în cetățile Samariei, în locul copiilor lui Israel; și ei au stăpânit Samaria și au locuit în cetățile ei.
25. Și *astfel* a fost la începutul locuirii lor acolo, *că* ei nu se temeau de DOMNUL; de aceea DOMNUL a trimis lei printre ei, care au omorât *pe unii* dintre ei.
26. Pentru aceea i-au vorbit împăratului Asiriei, spunând: Națiunile pe care le-ai îndepărtat și le-ai pus în cetățile Samariei, nu cunosc obiceiul Dumnezeului țării; de aceea el a trimis lei printre ei și, iată, îi ucid, pentru că nu cunosc obiceiul Dumnezeului țării.
27. Atunci împăratul Asiriei a poruncit, spunând: Duceți acolo pe unul dintre preoții pe care i-ați adus de acolo; și ei să meargă și să locuiască acolo și el să îi învețe obiceiul Dumnezeului țării.
28. Atunci unul dintre preoții pe care îi duseseră din Samaria a venit și a locuit în Betel și i-a învățat cum să se teamă de DOMNUL.
29. Totuși, fiecare națiune și-a făcut dumnezeii săi și *i*-a pus în casele înălțimilor pe care samaritenii le făcuseră, fiecare națiune în cetățile unde locuia.
30. Și oamenii din Babilon au făcut pe Sucot-Benot, și oamenii din Cut au făcut pe Nergal, și oamenii din Hamat au făcut peAșima,
31. Și aviții au făcut pe Nibhaz și pe Tartac, și sefarviții au ars pe copiii lor în foc lui Adramelec și lui Anamelec, dumnezeii sefarviților.
32. Astfel, ei s-au temut de DOMNUL și și-au făcut din oamenii cei mai de jos preoți ai înălțimilor, care sacrificau pentru ei în casele înălțimilor.
33. S-au temut de DOMNUL și au servit propriilor lor dumnezei, după obiceiul națiunilor pe care le duseseră de aici.
34. Până în această zi ei fac după obiceiurile dinainte; nu se tem de DOMNUL, nici nu fac după statutele lor, sau după rânduielile lor, sau după legea și porunca pe care DOMNUL a poruncit-o copiilor lui Iacob, pe care l-a numit Israel.
35. Cu care DOMNUL făcuse un legământ și le poruncise, spunând: Să nu vă temeți de alți dumnezei și să nu vă prosternați lor, nici să nu le serviți, nici să nu le sacrificați;
36. Ci de DOMNUL, care v-a scos din țara Egiptului cu putere mare și cu un braț întins, de el să vă temeți și lui să vă închinați și lui să îi sacrificați.
37. Și statutele și rânduielile și legea și porunca pe care el le-a scris pentru voi să le țineți pentru a le face pentru totdeauna; și să nu vă temeți de alți dumnezei.

38. Și legământul pe care l-am făcut cu voi să nu îl uitați; nici să nu vă temeți de alți dumnezei.
39. Ci de DOMNUL Dumnezeul vostru să vă temeți; și el vă va elibera din mâna tuturor dușmanilor voștri.
40. Totuși ei nu au dat ascultare, ci au făcut după obiceiul lor de dinainte.
41. Astfel, aceste națiuni se temeau *și* de DOMNUL și serveau *și* chipurilor lor cioplite, deopotrivă copiii lor și copiii copiilor lor; precum au făcut părinții lor, astfel fac ei până în această zi.

CAPITOLUL 18

ȘI s-a întâmplat, în anul al treilea al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, *că* Ezechia, fiul lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a început să domnească.
2. El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească; și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Numele mamei lui *era* Abi, fiica lui Zaharia.
3. Și el a făcut *ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte David, tatăl său, făcuse.
4. El a îndepărtat înălțimile și a sfărâmat idolii și a tăiat dumbrăvile și a spart în bucăți șarpele de aramă, pe care Moise îl făcuse; deoarece până în acele zile copiii lui Israel ardeau tămâie pentru el; și l-a numit Nehuștan.
5. El s-a încrezut în DOMNUL Dumnezeul lui Israel; astfel încât după el nu a fost nimeni asemenea lui printre toți împărații lui Iuda, nici *vreunul* care fusese înainte de el.
6. Fiindcă el s-a alipit de DOMNUL *și* nu s-a depărtat de la a-l urma, ci a păzit poruncile lui, pe care DOMNUL le poruncise lui Moise.
7. Și DOMNUL a fost cu el; *și* el prospera oriunde ieșea; și s-a răzvrătit împotriva împăratului Asiriei și nu i-a servit.
8. El i-a lovit pe filisteni, până la Gaza și granițele ei, de la turnul paznicilor până la cetatea întărită.
9. ¶ Și s-a întâmplat, în al patrulea an al împăratului Ezechia, care *era* al șaptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, *că* Salmanasar, împăratul Asiriei, s-a urcat împotriva Samariei și a asediat-o.
10. Și la sfârșitul a trei ani a luat-o; în al șaselea an al lui Ezechia, care *este* al nouălea an al lui Osea, împăratul lui Israel, Samaria a fost luată.
11. Și împăratul Asiriei l-a dus pe Israel în Asiria și i-a pus în Halah și în Habor *lângă* râul Gozan și în cetățile mezilor;
12. Pentru că nu au ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeul lor ci au călcat legământul său *și* tot ceea ce Moise servitorul DOMNULUI poruncise; și au refuzat să *le* asculte și să *le* facă.
13. Și, în al paisprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a urcat împotriva tuturor cetăților întărite ale lui Iuda și le-a luat.
14. Și Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimis la împăratul Asiriei în Lachis, spunând: *Te*-am ofensat; întoarce-te de la mine; ceea ce tu pui asupra mea

voi purta. Și împăratul Asiriei i-a rânduit lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur.
15. Și Ezechia *i*-a dat tot argintul care s-a găsit în casa DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului.
16. În acel timp Ezechia a tăiat *aurul de pe* ușile templului DOMNULUI și stâlpii pe care Ezechia, împăratul lui Iuda, îi placase, și l-a dat împăratului Asiriei.
17. ¶ Și împăratul Asiriei i-a trimis pe Tartan și pe Rab-Sarisa și pe Rabșache din Lachis la împăratul Ezechia cu o mare oștire împotriva Ierusalimului. Și ei s-au urcat și au venit la Ierusalim. Și după ce s-au urcat, au venit și au stat lângă apeductul iazului superior, care *este* pe drumul mare al câmpului înălbitorului.
18. Și după ce l-au chemat pe împărat au ieșit la ei Eliachim, fiul lui Hilchia, care *era* peste casă, și Șebna scribul și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul.
19. Și Rabșache le-a zis: Spuneți-i acum lui Ezechia: Astfel spune marele împărat, împăratul Asiriei: Ce *este* această încredere în care te încrezi?
20. Tu spui, (dar *ele sunt doar* vorbe deșarte): *Eu am* sfat și tărie pentru război. Și în cine te încrezi, de te-ai răzvrătit împotriva mea?
21. Acum iată, tu te încrezi în toiagul acestei trestii frânte, în Egipt; pe care dacă un om se sprijină, îi va intra în mână și o va străpunge; astfel *este* Faraon, împăratul Egiptului, pentru toți cei care se încred în el.
22. Dar dacă îmi spuneți: Ne încredem în DOMNUL Dumnezeul nostru; nu *este* el acela, ale cărui înălțimi și ale cărui altare Ezechia le-a îndepărtat și a spus lui Iuda și Ierusalimului: Vă veți închina înaintea acestui altar în Ierusalim?
23. Și acum, te rog, dă garanții stăpânului meu, împăratul Asiriei, și îți voi da două mii de cai, dacă ești în stare din partea ta să pui călăreți pe ei.
24. Cum atunci vei abate fața unei căpetenii dintre cei mai mici servitori ai stăpânului meu și îți pui încrederea în Egipt pentru care și călăreți?
25. Am urcat eu acum, fără DOMNUL, împotriva acestui loc, pentru a-l distruge? DOMNUL mi-a spus: Urcă-te împotriva acestei țări și distruge-o.
26. Atunci Eliachim și Șebna și Ioah au spus lui Rabșache: Vorbește, te rog, servitorilor tăi în limba siriană, fiindcă *o* înțelegem; și nu ne vorbi în limba iudeilor în urechile poporului care *este* pe zid.
27. Dar Rabșache le-a spus: M-a trimis stăpânul meu la stăpânul tău și la tine, pentru a spune aceste cuvinte? Nu la oamenii care stau pe zid, ca să își mănânce propriile lor fecale și să își bea propria lor urina cu voi?
28. Atunci Rabșache s-a ridicat în picioare și a strigat cu o voce tare în limba evreilor și a vorbit, spunând: Ascultați cuvântul marelui împărat, împăratul Asiriei;
29. Astfel spune împăratul: Să nu vă înșele Ezechia, fiindcă nu va fi în stare să vă scape din mâna lui;
30. Nici nu lăsați pe Ezechia să vă facă să vă puneți încrederea în DOMNUL, spunând: DOMNUL ne va elibera într-adevăr și această cetate nu va fi dată în mâna împăratului Asiriei.

31. Nu dați ascultare lui Ezechia, fiindcă astfel spune împăratul Asiriei: Faceți *pace* cu mine *aducându-mi* un cadou și ieșiți la mine și veți mânca, fiecare din vița lui și fiecare din smochinul lui, și veți bea, fiecare din apele izvorului său,
32. Până voi veni și vă voi lua într-o țară ca țara voastră, o țară a grânelor și a vinului, o țară a pâinii și a viilor, o țară a măslinilor de untdelemn și a mierii, ca să trăiți și să nu muriți; și nu dați ascultare lui Ezechia, când el vă convinge, spunând: DOMNUL ne va elibera.
33. A scăpat vreodată, vreunul din dumnezeii națiunilor, țara lui din mâna împăratului Asiriei?
34. Unde *sunt* dumnezeii Hamatului și ai Arpadului? Unde *sunt* dumnezeii Sefarvaimului, ai Henei și ai Ivei? Au scăpat ei Samaria din mâna mea?
35. Cine *sunt* aceia dintre toți dumnezeii țărilor, care au scăpat țara lor din mâna mea, ca DOMNUL să scape Ierusalimul din mâna mea?
36. Dar poporul a tăcut și nu i-a răspuns niciun cuvânt, fiindcă porunca împăratului era, zicând: Să nu îi răspundeți.
37. Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, care *era* peste casă, și Șebna, scribul, și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul, au venit la Ezechia cu hainele sfâșiate și i-au spus cuvintele lui Rabșache.

CAPITOLUL 19

ȘI s-a întâmplat, când împăratul Ezechia a auzit *aceasta*, că și-a sfâșiat hainele și s-a acoperit cu pânză de sac și a intrat în casa DOMNULUI.
2. Și a trimis pe Eliachim, care *era* peste casă și pe Șebna, scribul, și pe bătrânii preoților, acoperiți cu pânză de sac, la profetul Isaia, fiul lui Amoț.
3. Și ei i-au zis: Astfel spune Ezechia: Această zi *este* o zi de necaz și de mustrare și de blasfemie; deoarece copiii au ajuns la naștere și nu *este* putere pentru a naște.
4. Poate că DOMNUL Dumnezeul tău va auzi toate cuvintele lui Rabșache, pe care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpânul său, să ocărască pe Dumnezeul cel viu; și va mustra cuvintele pe care DOMNUL Dumnezeul tău le-a auzit; de aceea înalță rugăciunea ta pentru rămășița care a rămas.
5. Astfel servitorii împăratului Ezechia au venit la Isaia.
6. Și Isaia le-a zis: Astfel să spuneți stăpânului vostru: Astfel spune DOMNUL: Nu te teme de cuvintele pe care le-ai auzit, cu care servitorii împăratului Asiriei m-au blasfemiat.
7. Iată, voi trimite o pufnire peste el și va auzi un zvon și se va întoarce în țara sa; și îl voi face să cadă prin sabie în țara sa.
8. ¶ Astfel, Rabșache s-a întors și l-a găsit pe împăratul Asiriei războindu-se împotriva Libnei, pentru că auzise că plecase din Lachis.
9. Și după ce a auzit spunându-se despre Tirhaca, împăratul Etiopiei: Iată, el a ieșit să lupte împotriva ta; el a trimis din nou mesageri la Ezechia, zicând:
10. Astfel să vorbiți lui Ezechia, împăratul lui Iuda, spunând: Să nu te înșele Dumnezeul tău în care te încrezi, zicând: Ierusalimul nu va fi dat în mâna împăratului Asiriei.

11. Iată, ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor, distrugându-le complet; și vei fi tu scăpat?
12. I-au scăpat dumnezeii națiunilor pe cei pe care i-au nimicit părinții mei, *precum:* Gozanul și Haranul și Rețeful și pe copiii Edenului care *erau* în Telasar?
13. Unde *este* împăratul Hamatului, și împăratul Arpadului, și împăratul cetății Sefarvaimului, Henei și Ivei?
14. Și Ezechia a primit scrisoarea din mâna mesagerilor și a citit-o; și Ezechia s-a urcat în casa DOMNULUI și a întins-o înaintea DOMNULUI.
15. Și Ezechia s-a rugat înaintea DOMNULUI și a spus: DOAMNE Dumnezeul lui Israel, tu care locuiești *între* heruvimi, tu, numai tu, ești Dumnezeul tuturor împărățiilor pământului; tu ai făcut cerul și pământul.
16. Doamne, pleacă-ți urechea și ascultă; deschide, Doamne, ochii tăi și vezi; și ascultă cuvintele lui Sanherib cu care l-a trimis să ocărască pe Dumnezeul cel viu.
17. În adevăr, DOAMNE, împărații Asiriei au nimicit națiunile și țările lor,
18. Și au aruncat pe dumnezeii lor în foc, pentru că ei nu *erau* dumnezei, ci lucrarea mâinilor oamenilor, lemn și piatră: de aceea i-au nimicit.
19. Și acum, DOAMNE Dumnezeul nostru, te implor, salvează-ne din mâna lui, ca toate împărățiile pământului să știe că tu, numai tu, *ești* DOMNUL Dumnezeu.
20. ¶ Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimis la Ezechia, spunând: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Am auzit ce mi te-ai rugat referitor la Sanherib, împăratul Asiriei.
21. Acesta *este* cuvântul pe care DOMNUL l-a spus referitor la el: Fecioara, fiica Sionului, te-a disprețuit *și* a râs de tine în batjocură; fiica Ierusalimului și-a scuturat capul spre tine.
22. Pe cine ai ocărât și ai blasfemiat tu? Și împotriva cui *ți*-ai înălțat tu vocea și ți-ai ridicat ochii în înalt? Împotriva *Celui* Sfânt al lui Israel.
23. Prin mesagerii tăi tu ai ocărât pe DOMNUL și ai spus: Prin mulțimea carelor mele m-am urcat pe înălțimea munților, pe coastele Libanului, și voi tăia cedrii înalți ai acestuia *și* brazii săi cei aleși; și voi intra până la locuințele granițelor lui *și în* pădurea Carmelului său.
24. Am săpat și am băut ape străine și cu talpa picioarelor mele am secat toate râurile locurilor asediate.
25. Nu ai auzit *tu*, *că* de demult am făcut aceasta; *și că* din timpuri vechi am întocmit-o? Acum eu am împlinit-o, ca tu să prefaci cetăți întărite *în* mormane de ruine.
26. De aceea locuitorii lor *au avut* mică putere, au fost descurajați și încurcați, au fost *ca* iarba câmpului și *ca* planta verde, *ca* iarba de pe acoperișurile caselor și *ca grâne* prăjite înainte să fi crescut.
27. Dar eu cunosc locuința ta și ieșirea ta și intrarea ta și furia ta împotriva mea.
28. Deoarece furia ta împotriva mea și fala ta s-au ridicat la urechile mele, de aceea voi pune veriga mea în nasul tău și frâul meu în buzele tale și te voi întoarce pe calea pe care ai venit.

29. Și acesta îți *va fi* semn: Veți mânca în *acest* an ceea ce crește de la sine; și în al doilea an ceea ce răsare din acestea, și în al treilea an să semănați și să seceraţi și să sădiți vii și să mâncaţi din rodul lor.
30. Și rămășița care a scăpat din casa lui Iuda va prinde din nou rădăcină în jos și va avea rod în sus.
31. Fiindcă din Ierusalim va ieși o rămășiță și din muntele Sionului cei care vor scăpa; zelul Domnului *oștirilor* va face aceasta.
32. De aceea astfel spune DOMNUL referitor la împăratul Asiriei: El nu va intra în această cetate, nici nu va trage vreo săgeată acolo, nici nu va veni înaintea ei cu scutul, nici nu va ridica întăritură împotriva ei.
33. Pe calea pe care a venit, pe aceeași se va întoarce și nu va intra în această cetate, spune DOMNUL.
34. Fiindcă eu voi apăra această cetate pentru a o salva de dragul meu și de dragul servitorului meu, David.
35. ¶ Și s-a întâmplat, în acea noapte, că îngerul Domnului a ieșit și a lovit în tabăra asirienilor o sută optzeci și cinci de mii; și când s-au sculat devreme dimineața, iată, ei toți *erau* trupuri moarte.
36. Astfel Sanherib, împăratul Asiriei, a plecat și a mers și s-a întors și a locuit la Ninive.
37. Și s-a întâmplat, pe când el se închina în casa lui Nisroc, dumnezeul său, că Adramelec și Șarețer, fiii săi, l-au lovit cu sabia; și au scăpat în țara Armenia. Și Esar-Hadon, fiul său, a domnit în locul său.

Capitolul 20

ÎN acele zile Ezechia era bolnav de moarte. Și profetul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Pune-ți casa în ordine, fiindcă vei muri și nu vei trăi.
2. Atunci el și-a întors fața la perete și s-a rugat DOMNULUI, spunând:
3. Te implor, DOAMNE, amintește-ți cum am umblat înaintea ta în adevăr și cu o inimă desăvârșită și am făcut *ce* este bine înaintea ochilor tăi. Și Ezechia a plâns mult.
4. Și s-a întâmplat, înainte ca Isaia să fi ieșit în curtea din mijloc, că a venit la el cuvântul DOMNULUI, zicând:
5. Întoarce-te și spune-i lui Ezechia, căpetenia poporului meu: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui David, tatăl tău: Am auzit rugăciunea ta, am văzut lacrimile tale; iată, te voi vindeca; în a treia zi te vei urca la casa DOMNULUI.
6. Și voi adăuga zilelor tale cincisprezece ani; și te voi scăpa pe tine și această cetate din mâna împăratului Asiriei; și voi apăra această cetate, de dragul meu și al servitorului meu, David.
7. Și Isaia a spus: Luați un amestec de smochine. Și ei au luat și *l*-au pus pe ulcer; și el s-a vindecat.
8. Și Ezechia i-a spus lui Isaia: Care *va fi* semnul că DOMNUL mă va vindeca și că mă voi urca la casa DOMNULUI a treia zi?

9. Și Isaia a spus: Acest semn îl vei avea de la DOMNUL, că DOMNUL
va face lucrul pe care l-a zis: să treacă umbra înainte zece trepte, sau să se
întoarcă înapoi zece trepte?
10. Și Ezechia a răspuns: Este un lucru ușor ca umbra să coboare zece
trepte; nu, ci să se întoarcă umbra înapoi zece trepte.
11. Și profetul Isaia a strigat către DOMNUL; și el a întors zece trepte
înapoi, umbra care coborâse pe treptele lui Ahaz.
12. ¶ În acel timp Berodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului,
a trimis scrisori și un dar lui Ezechia, fiindcă auzise că Ezechia fusese bolnav.
13. Și Ezechia le-a dat ascultare și le-a arătat toată casa lucrurilor sale
prețioase, argintul și aurul și mirodeniile și untdelemnurile prețioase și
toată casa armelor lui și tot ce s-a găsit în tezaurele lui; nu a fost nimic în
casa lui, nici în tot locul stăpânirii lui ce Ezechia să nu le arate lor.
14. Atunci a venit profetul Isaia la împăratul Ezechia și i-a spus: Ce au
zis acești bărbați? Și de unde au venit la tine? Și Ezechia a spus: Au venit
dintr-o țară îndepărtată, din Babilon.
15. Și el a zis: Ce au văzut în casa ta? Și Ezechia a spus: Au văzut tot ce este
în casa mea; nu este nimic dintre tezaurele mele pe care să nu li-l fi arătat.
16. Și Isaia i-a spus lui Ezechia: Ascultă cuvântul DOMNULUI.
17. Iată, vor veni zilele, când tot ceea ce *este* în casa ta și ceea ce părinții
tăi au pus în tezaure până în această zi va fi dus în Babilon; nimic nu va fi
lăsat, spune DOMNUL.
18. Și dintre fiii tăi care vor ieși din tine, pe care tu îi vei naște, îi vor lua;
și vor fi fameni în palatul împăratului Babilonului.
19. Atunci Ezechia i-a spus lui Isaia: Bun *este* cuvântul DOMNULUI pe
care l-ai zis. Și el a spus: Nu *este bine* dacă pace și adevăr vor fi în zilele mele?
20. Și restul faptelor lui Ezechia și toată puterea lui și cum a făcut el un iaz
și un apeduct și a adus apă în cetate, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor
împăraților lui Iuda?
21. Și Ezechia a adormit cu părinții săi; și Manase, fiul său, a domnit în
locul său.

Capitolul 21

MANASE *era* în vârstă de doisprezece ani când a început să
domnească și a domnit cincizeci și cinci de ani în Ierusalim. Și
numele mamei lui *era* Hefțiba.
2. Și el a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI, după
urâciunile păgânilor pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor
lui Israel.
3. Fiindcă el a zidit din nou înălțimile pe care Ezechia, tatăl său, le
distrusese; și a ridicat altare lui Baal și a făcut o dumbravă, precum făcuse
Ahab, împăratul lui Israel; și s-a închinat înaintea întregii oștiri a cerului
și le-a servit.
4. Și el a zidit altare în casa DOMNULUI, despre care DOMNUL spusese:
În Ierusalim voi pune numele meu.

5. Și a zidit altare pentru toată oștirea cerului în cele două curți ale casei DOMNULUI.
6. Și și-a trecut fiul prin foc și a prezis viitorul și folosea descântare și consulta demoni și vrăjitori; a lucrat multă stricăciune înaintea ochilor DOMNULUI, pentru a-*l* provoca la mânie.
7. Și a pus un chip cioplit al dumbrăvii, pe care îl făcuse, în casa despre care DOMNUL spusese lui David și lui Solomon, fiul său: În această casă și în Ierusalim, pe care l-am ales dintre toate triburile lui Israel, voi pune numele meu pentru totdeauna;
8. Și nu voi face picioarele lui Israel să mai iasă din țara pe care am dat-o părinților lor; numai dacă vor lua seama să facă după toate câte le-am poruncit și conform cu toată legea pe care servitorul meu, Moise, le-a poruncit-o.
9. Dar ei nu au dat ascultare; și Manase i-a amăgit pentru a face mai mult rău decât au făcut națiunile pe care DOMNUL le nimicise dinaintea copiilor lui Israel.
10. ¶ Și DOMNUL a vorbit prin servitorii săi, profeții, spunând:
11. Deoarece Manase, împăratul lui Iuda, a făcut aceste urâciuni *și* a lucrat cu stricăciune mai mult decât tot ce au făcut amoriții, care *au fost* înainte de el și a făcut de asemenea pe Iuda să păcătuiască cu idolii săi,
12. De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Iată, *voi aduce* asupra Ierusalimului și a lui Iuda *un astfel* de rău, încât oricine aude de acesta, amândouă urechile îi vor țiui.
13. Și voi întinde peste Ierusalim frânghia Samariei și firul cu plumb al casei lui Ahab; și voi șterge Ierusalimul precum *un om* șterge un vas, ștergându-*l* și răsturnându-*l*.
14. Și voi părăsi rămășița moștenirii mele și îi voi da în mâna dușmanilor lor; și ei vor deveni un vânat și o pradă pentru dușmanii lor;
15. Pentru că au făcut *ce este* rău înaintea ochilor mei și m-au provocat la mânie, din ziua în care părinții lor au ieșit din Egipt, până în această zi.
16. Mai mult, Manase a vărsat foarte mult sânge nevinovat, până ar fi umplut Ierusalimul de la o margine la cealaltă, în afară de păcatul său cu care a făcut pe Iuda să păcătuiască, făcând *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI.
17. Și restul faptelor lui Manase și tot ce a făcut și păcatul său cu care a păcătuit, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?
18. Și Manase a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în grădina casei lui, în grădina lui Uza; și Amon, fiul său, a domnit în locul său.
19. ¶ Amon *era* în vârstă de douăzeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit doi ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Meșulemet, fiica lui Haruț, din Iotba.
20. Și el a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum făcuse tatăl său, Manase.
21. Și a umblat în toată calea în care tatăl său a umblat și a servit idolilor cărora tatăl său servise și s-a închinat *înaintea* lor;

22. Și a părăsit pe DOMNUL Dumnezeul părinților săi și nu a umblat în calea DOMNULUI.
23. Și servitorii lui Amon au uneltit împotriva lui și l-au ucis pe împărat în casa lui.
24. Și poporul țării a ucis pe toți cei care uneltiseră împotriva împăratului Amon; și poporul țării l-a făcut pe Iosia, fiul său, împărat în locul său.
25. Și restul faptelor lui Amon, pe care le-a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?
26. Și el a fost îngropat în mormântul său în grădina lui Uza; și Iosia, fiul său, a domnit în locul său.

Capitolul 22

IOSIA *era* în vârstă de opt ani când a început să domnească și a domnit treizeci și unu de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Iedida, fiica lui Adaia, din Boțcat.
2. Și el a făcut *ce este* drept înaintea ochilor DOMNULUI și a umblat în toată calea lui David, tatăl său, și nu s-a abătut la dreapta sau la stânga.
3. Și s-a întâmplat, în anul al optsprezecelea al împăratului Iosia, *că* împăratul a trimis pe Șafan, fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam, scribul, la casa DOMNULUI, spunând:
4. Urcă-te la Hilchia, marele preot, ca el să socotească argintul adus în casa DOMNULUI, pe care păzitorii ușii l-au adunat de la popor;
5. Și să îi dea în mâna celor ce fac lucrarea, care au supravegherea casei DOMNULUI; și ei să îi dea celor ce fac lucrarea care *este* în casa DOMNULUI, pentru a repara spărturile casei,
6. Tâmplarilor și constructorilor și pietrarilor și pentru a cumpăra lemnărie și piatră cioplită pentru a repara casa.
7. Totuși nu a fost o numărătoare făcută cu ei despre banii dați în mâna lor, căci se purtau cu credincioșie.
8. Și Hilchia, marele preot, i-a spus lui Șafan scribul: Am găsit cartea legii în casa DOMNULUI. Și Hilchia i-a dat lui Șafan cartea și el a citit-o.
9. Și scribul Șafan a venit la împărat și a adus din nou cuvânt împăratului și a spus: Servitorii tăi au adunat banii care au fost găsiți în casă și i-au dat în mâna celor ce fac lucrarea, care au supravegherea casei DOMNULUI.
10. Și scribul Șafan i-a arătat împăratului, spunând: Preotul Hilchia mi-a dat o carte. Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.
11. ¶ Și s-a întâmplat, când împăratul a auzit cuvintele cărții legii, că și-a rupt hainele.
12. Și împăratul i-a poruncit preotului Hilchia și lui Ahicam, fiul lui Șafan, și lui Acbor, fiul lui Micaia, și lui Șafan, scribul, și lui Asaia, un servitor al împăratului, spunând:
13. Mergeți, întrebați pe DOMNUL pentru mine și pentru popor și pentru tot Iuda referitor la cuvintele acestei cărți care a fost găsită, pentru că mare *este* furia DOMNULUI care s-a aprins împotriva noastră,

pentru că părinții noștri nu au dat ascultare cuvintelor acestei cărți, pentru
a face conform cu tot ce este scris despre noi.
14. Astfel preotul Hilchia și Ahicam și Acbor și Șafan și Asaia au mers la
profetesa Hulda, soția lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, păzitorul
garderobei; (și ea locuia în Ierusalim în școala *profeților*) și au vorbit
îndeaproape cu ea.
15. Și ea le-a zis: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Spuneți
omului care v-a trimis la mine;
16. Astfel spune DOMNUL: Iată, voi aduce răul asupra acestui loc și asupra
locuitorilor lui, toate cuvintele cărții pe care împăratul lui Iuda le-a citit;
17. Deoarece ei m-au părăsit și au ars tămâie altor dumnezei, ca să mă
provoace la mânie cu toate lucrările mâinilor lor; de aceea furia mea se va
aprinde împotriva acestui loc și nu se va stinge.
18. Dar împăratului lui Iuda, care v-a trimis să întrebați pe DOMNUL,
astfel să îi spuneți: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel *cu privire*
la cuvintele pe care le-ai auzit;
19. Pentru că inima ta a fost moale și te-ai umilit înaintea DOMNULUI
când ai auzit ce am vorbit împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor
săi, că vor deveni o pustiire și un blestem, și ți-ai rupt hainele și ai plâns
înaintea mea eu de asemenea *te*-am ascultat, spune DOMNUL.
20. De aceea, iată, te voi aduna la părinții tăi și vei fi adunat în mormântul
tău în pace; și ochii tăi nu vor vedea tot răul pe care îl voi aduce asupra
acestui loc. Și au adus acest răspuns împăratului.

Capitolul 23

ȘI împăratul a trimis și ei au adunat la el pe toți bătrânii lui Iuda
și ai Ierusalimului.
2. Și împăratul s-a urcat la casa DOMNULUI, și toți bărbații lui Iuda
și toți locuitorii Ierusalimului *s-au urcat* cu el, și preoții și profeții și tot
poporul, deopotrivă mic și mare; și el a citit în urechile lor toate cuvintele
cărții legământului care se găsise în casa DOMNULUI.
3. Și împăratul a stat în picioare lângă un stâlp și a făcut un legământ
înaintea DOMNULUI, de a umbla în urma DOMNULUI și de a păzi
poruncile lui și mărturiile lui și statutele lui, cu toată inima *lor* și cu tot
sufletul *lor*, pentru a împlini cuvintele acestui legământ care erau scrise în
această carte. Și tot poporul a stat în picioare pentru legământ.
4. ¶ Și împăratul i-a poruncit lui Hilchia, marele preot, și preoților de
rangul al doilea și păzitorilor ușii, să scoată din templul DOMNULUI toate
vasele care fuseseră făcute pentru Baal și pentru dumbravă și pentru toată
oștirea cerului; și le-a ars în afara Ierusalimului în câmpurile Chedronului
și a adus cenușa lor la Betel.
5. Și a înlăturat pe preoții idolatri, pe care împărații lui Iuda îi rânduiseră
să ardă tămâie pe înălțimi în cetățile lui Iuda și în locurile de jur împrejurul
Ierusalimului; de asemenea pe cei care ardeau tămâie lui Baal, soarelui și
lunii și planetelor și întregii oștiri a cerului.

6. Și el a scos dumbrava *Astarteei* din casa DOMNULUI, afară din
Ierusalim, la pârâul Chedron, și a ars-o la pârâul Chedron și a călcat-*o*
mărunt în praf și a aruncat praful pe mormintele copiilor poporului.
7. Și a dărâmat casele sodomiților, care *erau* lângă casa DOMNULUI,
unde femeile țeseau perdele pentru dumbravă.
8. Și a adus pe toți preoții din cetățile lui Iuda și a pângărit înălțimile unde
preoții arseseră tămâie, de la Gheba la Beer-Șeba; și a dărâmat înălțimile
porților care *erau* la intrarea porții lui Iosua, guvernatorul cetății, care *erau*
la stânga unui om la poarta cetății.
9. Totuși, preoții înălțimilor nu au urcat la altarul DOMNULUI, în
Ierusalim, ci au mâncat azima printre frații lor.
10. Și el a pângărit Tofetul, care *este* în valea copiilor lui Hinom, ca niciun
om să nu treacă pe fiul său sau pe fiica sa prin foc pentru Moloh.
11. Și a înlăturat caii, pe care împărații lui Iuda îi dăduseră soarelui, la
intrarea casei DOMNULUI, lângă camera lui Netan-Melec cameristul,
care *era* în împrejurimi, și a ars carele soarelui cu foc.
12. Și împăratul a dărâmat altarele care *erau* pe acoperișul camerei de sus
a lui Ahaz, pe care împărații lui Iuda le făcuseră, și altarele pe care Manase
le făcuse în cele două curți ale casei DOMNULUI și *le*-a sfărâmat de acolo
și le-a aruncat praful în pârâul Chedron.
13. Și împăratul a pângărit înălțimile care *erau* în fața Ierusalimului, care
erau în dreapta muntelui stricăciunii, pe care Solomon, împăratul lui Israel,
le construise pentru Astarteea, urâciunea sidonienilor, și pentru Chemoș,
urâciunea moabiților, și pentru Milcom, urâciunea copiilor lui Amon.
14. Și a spart în bucăți idolii și a tăiat dumbrăvile și a umplut locurile lor
cu oasele oamenilor.
15. Mai mult, altarul care *era* în Betel *și* înălțimea pe care a făcut-o
Ieroboam, fiul lui Nebat, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască, deopotrivă
acel altar și înălțimea le-a dărâmat și a ars înălțimea *și* a călcat-*o* mărunt
în praf și a ars dumbrava.
16. Și pe când Iosia se întorcea, a văzut mormintele care *erau* acolo pe
munte și a trimis și a luat oasele din morminte și *le*-a ars pe altar și l-a
pângărit, conform cuvântului DOMNULUI pe care îl vestise omul lui
Dumnezeu, care vestise aceste cuvinte.
17. Atunci el a spus: Ce titlu *este* acesta pe care îl văd? Și bărbații cetății
i-au zis: *Acesta este* mormântul omului lui Dumnezeu care a venit din Iuda
și a vestit aceste lucruri pe care tu le-ai făcut împotriva altarului din Betel.
18. Iar el a spus: Lăsați-l; să nu îi miște nimeni oasele. Astfel ei au lăsat
oasele lui, împreună cu oasele profetului care ieșise din Samaria.
19. Și Iosia a îndepărtat de asemenea toate casele înălțimilor care *erau* în
cetățile Samariei, pe care împărații lui Israel le făcuseră ca să provoace *pe*
DOMNUL la mânie și le-a făcut conform cu toate faptele pe care le făcuse
în Betel.
20. Și a ucis pe altare pe toți preoții înălțimilor care *erau* acolo și a ars oase
de oameni pe ele; și s-a întors la Ierusalim.

21. Și împăratul a poruncit întregului popor, spunând: Țineți paștele pentru
DOMNUL Dumnezeul vostru, precum *este* scris în cartea acestui legământ.
22. Într-adevăr, nu fusese ținut un asemenea paște din zilele judecătorilor
care judecaseră pe Israel, nici în toate zilele împăraților lui Israel, nici a
împăraților lui Iuda;
23. Dar în al optsprezecelea an al împăratului Iosia a fost ținut acest paște
pentru DOMNUL în Ierusalim.
24. Mai mult, pe *lucrătorii cu* demoni și pe vrăjitori și chipurile și idolii și
toate urâciunile, care se vedeau în țara lui Iuda și în Ierusalim, Iosia le-a
îndepărtat, ca să împlinească *toate* cuvintele legii care erau scrise în cartea
pe care preotul Hilchia o găsise în casa DOMNULUI.
25. ¶ Și asemenea lui nu a fost vreun împărat înainte de el, care să se
fi întors la DOMNUL cu toată inima lui și cu tot sufletul lui și cu toată
puterea lui, conform cu toată legea lui Moise; nici după el nu s-a ridicat
vreunul asemenea lui.
26. Totuși, DOMNUL nu s-a întors din înverșunarea marii sale mânii,
cu care mânia lui fusese aprinsă împotriva lui Iuda, din cauza tuturor
provocărilor cu care Manase îl provocase.
27. Și DOMNUL a spus: Voi îndepărta de asemenea pe Iuda dinaintea
feței mele, precum am îndepărtat pe Israel, și voi lepăda această cetate,
Ierusalimul, pe care l-am ales, și casa despre care am zis: Numele meu
va fi acolo.
28. Și restul faptelor lui Iosia și tot ce a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea
cronicilor împăraților lui Iuda?
29. În zilele sale, Faraon-Neco, împăratul Egiptului, s-a urcat împotriva
Asiriei la râul Eufrat; și împăratul Iosia a mers împotriva lui; iar acela l-a
ucis la Meghido, după ce l-a văzut.
30. Și servitorii lui l-au dus mort într-un car de la Meghido și l-au adus
la Ierusalim și l-au îngropat în mormântul său. Și poporul țării a luat pe
Ioahaz, fiul lui Iosia, și l-au uns și l-au făcut împărat în locul tatălui său.
31. ¶ Ioahaz *era* în vârstă de douăzeci și trei de ani când a început să
domnească; și a domnit trei luni la Ierusalim. Și numele mamei lui *era*
Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna.
32. Și el a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu
toate câte părinții săi făcuseră.
33. Și Faraon-Neco l-a legat la Ribla în țara Hamatului, ca el să nu
domnească în Ierusalim; și a pus țara la un tribut de o sută de talanți de
argint și un talant de aur.
34. Și Faraon-Neco l-a făcut pe Eliachim, fiul lui Iosia, împărat în locul
lui Iosia, tatăl său, și i-a schimbat numele în Ioiachim și l-a luat pe Ioahaz;
iar acesta a venit în Egipt și a murit acolo.
35. Și Ioiachim i-a dat argintul și aurul lui Faraon; dar a impozitat țara
pentru a da banii conform poruncii lui Faraon: a luat argintul și aurul de
la poporul țării, de la fiecare conform impozitării lui, pentru a-*l* da lui
Faraon-Neco.

36. Ioiachim *era* în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească; și a domnit unsprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Zebuda, fiica lui Pedaia din Ruma.
37. Și el a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte părinții săi făcuseră.

Capitolul 24

ÎN zilele lui, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s-a urcat *la Ierusalim*, și Ioiachim a devenit servitorul lui trei ani; apoi s-a întors și s-a răzvrătit împotriva lui.
2. Și DOMNUL a trimis împotriva lui cetele caldeenilor și cetele sirienilor și cetele moabiților și cetele copiilor lui Amon și i-a trimis împotriva lui Iuda ca să îl nimicească, după cuvântul DOMNULUI, pe care îl vorbise prin servitorii săi, profeții.
3. Într-adevăr, la porunca DOMNULUI a venit *aceasta* împotriva lui Iuda, pentru a-*i* îndepărta dinaintea feței sale, pentru păcatele lui Manase, conform cu toate câte el a făcut;
4. Și de asemenea pentru sângele nevinovat pe care îl vărsase, pentru că umpluse Ierusalimul de sânge nevinovat; și DOMNUL a refuzat să ierte.
5. Și restul faptelor lui Ioiachim și tot ce a făcut, nu *sunt* ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?
6. Astfel, Ioiachim a adormit cu părinții săi; și Ioiachin, fiul său, a domnit în locul său.
7. Și împăratul Egiptului nu a mai ieșit din țara sa, pentru că împăratul Babilonului luase de la râul Egiptului până la râul Eufrat tot ce aparținea împăratului Egiptului.
8. ¶ Ioiachin *era* în vârstă de optsprezece ani când a început să domnească și a domnit în Ierusalim trei luni. Și numele mamei lui *era* Nehușta, fiica lui Elnatan al Ierusalimului.
9. Și el a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte tatăl său făcuse.
10. În acel timp servitorii lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s-au urcat împotriva Ierusalimului și cetatea a fost asediată.
11. Și Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva cetății și servitorii lui au asediat-o.
12. Și Ioiachin, împăratul lui Iuda, a ieșit la împăratul Babilonului, el și mama lui și servitorii lui și prinții lui și ofițerii lui; și împăratul Babilonului l-a luat în anul al optulea al domniei sale.
13. Și a dus de acolo toate tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele casei împăratului și a tăiat în bucăți toate vasele de aur pe care Solomon împăratul, lui Israel, le făcuse în templul DOMNULUI, precum DOMNUL spusese.
14. Și a dus tot Ierusalimul și pe toți prinții și pe toți războinicii viteji, zece mii de captivi, și pe toți meșteșugarii și fierarii; nimeni nu a rămas în afară de partea cea mai săracă din poporul țării.

15. Și l-a dus pe Ioiachin la Babilon și pe mama împăratului și pe soțiile
împăratului și pe ofițerii lui și pe cei puternici ai țării, *pe aceia* i-a dus în
captivitate din Ierusalim la Babilon.
16. Și pe toți bărbații viteji, șapte mii, și pe meșteșugari și pe fierari, o
mie, pe toți *cei care erau* puternici *și* apți pentru război, și pe ei împăratul
Babilonului i-a adus captivi la Babilon.
17. Și împăratul Babilonului l-a făcut împărat, în locul lui, pe Matania,
fratele tatălui său, și i-a schimbat numele în Zedechia.
18. Zedechia *era* în vârstă de douăzeci și unu de ani când a început să
domnească și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Și numele mamei lui
era Hamutal, fiica lui Ieremia din Libna.
19. Și el a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate
câte Ioiachim făcuse.
20. Căci prin mânia DOMNULUI s-a întâmplat în Ierusalim și în Iuda,
că Zedechia s-a răzvrătit împotriva împăratului Babilonului, până când el
i-a aruncat din prezența sa.

CAPITOLUL 25

ȘI s-a întâmplat, în anul al nouălea al domniei sale, în luna a
zecea, în a zecea *zi* a lunii, *că* Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, a venit, el și toată oștirea lui, împotriva Ierusalimului și
și-au înălțat corturile împotriva lui; și au zidit forturi împotriva lui de jur
împrejur.
2. Și cetatea a fost asediată, până în anul al unsprezecelea al împăratului
Zedechia.
3. Și în a noua *zi* a lunii *a patra*, foametea stăpânea în cetate și nu era
pâine pentru poporul țării.
4. Și cetatea a fost spartă și toți bărbații de război *au fugit* noaptea pe
calea porții dintre cele două ziduri, care *era* lângă grădina împăratului;
(și caldeenii *erau* împotriva cetății de jur împrejur) și *împăratul* a mers
pe calea câmpiei.
5. Și armata caldeenilor l-a urmărit pe împărat și l-a ajuns în câmpiile
Ierihonului; și toată armata lui s-a împrăștiat de la el.
6. Astfel, ei l-au luat pe împărat și l-au dus la împăratul Babilonului la
Ribla; și au dat o sentință asupra lui.
7. Și i-au ucis pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui și i-au scos ochii lui
Zedechia și l-au legat cu lanțuri de aramă și l-au dus la Babilon.
8. ¶ Și în luna a cincea, în a șaptea *zi* a lunii, care *este* anul al
nouăsprezecelea al împăratului Nebucadnețar, împăratul Babilonului,
a venit Nebuzaradan, căpetenia gărzii, un servitor al împăratului
Babilonului, la Ierusalim;
9. Și a ars casa DOMNULUI și casa împăratului și toate casele din
Ierusalim și fiecare casă a fiecărui *om* de vază le-a ars cu foc.
10. Și toată armata caldeenilor, care *era cu* căpetenia gărzii, a dărâmat
zidurile Ierusalimului de jur împrejur.

11. Și pe restul poporului *care era* rămas în cetate și pe fugarii care căzuseră *în mâinile* împăratului Babilonului, împreună cu rămășița mulțimii, Nebuzaradan, căpetenia gărzii, i-a dus.
12. Dar căpetenia gărzii a lăsat dintre săracii țării *să fie* viticultori și agricultori.
13. Și stâlpii de aramă care *erau* în casa DOMNULUI și postamentele și marea de aramă care *era* în casa DOMNULUI caldeenii le-au spart în bucăți și au dus arama lor la Babilon.
14. Și a luat oalele și lopețile și mucările și lingurile și toate vasele de aramă cu care se servea.
15. Și căpetenia gărzii a luat tăvile pentru cărbuni și bolurile *și* astfel de lucruri ce *erau* de aur, *în* aur și de argint, *în* argint.
16. Cei doi stâlpi, marea și postamentele pe care Solomon le făcuse pentru casa DOMNULUI; arama tuturor acestor vase era de necântărit.
17. Înălțimea unui stâlp *era* de optsprezece coți și capitelul de pe el *era* aramă; și înălțimea capitelului era de trei coți; și lucrarea împletită și rodiile de pe capitel de jur împrejur, toate de aramă; și asemenea acestora avea al doilea stâlp cu lucrare împletită.
18. Și căpetenia gărzii a luat pe Seraia, marele preot, și pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei păzitori ai ușii;
19. Și din cetate a luat un ofițer care era pus peste bărbații de război și cinci bărbați dintre cei care erau în prezența împăratului, care se aflau în cetate, și pe scribul principal al oștirii, care înrola poporul țării, și șaizeci de oameni ai poporului țării *care se aflau* în cetate;
20. Și Nebuzaradan, căpetenia gărzii, i-a luat pe aceștia și i-a adus la împăratul Babilonului la Ribla;
21. Și împăratul Babilonului i-a lovit și i-a ucis la Ribla, în țara Hamatului. Astfel Iuda a fost dus din țara lui.
22. ¶ Și *cât despre* poporul care rămăsese în țara lui Iuda, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, îl lăsase, peste ei l-a făcut pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, conducător.
23. Și după ce toate căpeteniile armatelor, ei și oamenii lor, au auzit că împăratul Babilonului îl făcuse pe Ghedalia guvernator, au venit la Ghedalia la Mițpa, Ismael, fiul lui Netania, și Iohanan, fiul lui Careah, și Seraia, fiul lui Tanhumet, netofatitul, și Iaazania, fiul unui maacatit, ei și oamenii lor.
24. Și Ghedalia le-a jurat lor și oamenilor lor și le-a spus: Nu vă temeți să fiți servitorii caldeenilor; locuiți în țară și serviți împăratului Babilonului; și va fi bine cu voi.
25. Dar s-a întâmplat, în luna a șaptea, că Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din sămânța împărătească, a venit, și zece oameni *au venit* cu el; și l-a lovit pe Ghedalia, încât acesta a murit; și *a ucis* pe iudeii și pe caldeenii care erau cu el la Mițpa.
26. Și tot poporul, deopotrivă mic și mare, și căpeteniile armatelor, s-au ridicat și au venit în Egipt, pentru că se temeau de caldeeni.

27. Și s-a întâmplat, în anul al treizeci și șaptelea al captivității lui Ioiachin,
împăratul lui Iuda, în a douăsprezecea lună, în a douăzeci și șaptea *zi* a
lunii, *că* Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul când el a început să
domnească, a înălțat capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, din închisoare;
28. Și i-a vorbit binevoitor și a pus tronul său deasupra tronului împăraților
care *erau* cu el în Babilon;
29. Și i-a schimbat hainele de închisoare; iar el a mâncat continuu înaintea
lui în toate zilele vieții lui.
30. Și porția lui *de mâncare a fost* o porție continuă dată lui de către împărat,
o rație zilnică pentru fiecare zi, în toate zilele vieții lui.

1 Cronici

Capitolul

1 ADAM, Set, Enoş,
2. Cainan, Mahalaleel, Iared,
3. Henoc, Metusala, Lamec,
4. Noe, Sem, Ham şi Iafet.
5. Fiii lui Iafet: Gomer şi Magog şi Madai şi Iavan şi Tubal şi Meşec şi Tiras.
6. Şi fiii lui Gomer: Aşchenaz şi Rifat şi Togarma.
7. Şi fiii lui Iavan: Elişa şi Tarsis, Chitim şi Dodanim.
8. Fiii lui Ham: Cuş şi Miţraim, Put şi Canaan.
9. Şi fiii lui Cuş: Seba şi Havila şi Sabta şi Raema şi Sabteca. Şi fiii lui Raema: Şeba şi Dedan.
10. Şi Cuş a născut pe Nimrod, el a început să fie puternic pe pământ.
11. Şi Miţraim a născut pe Ludim şi pe Anamim şi pe Lehabim şi Naftuhim,
12. Şi pe Patrusim şi pe Casluhim, (din care au venit filistenii) şi pe Caftorim.
13. Şi Canaan a născut pe Sidon întâiul său născut şi pe Het,
14. Pe iebusiţi de asemenea şi pe amoriţi şi pe ghirgasiţi,
15. Şi pe hiviţi şi pe archiţi şi pe siniţi,
16. Şi pe arvadiţi şi pe ţemariţi şi pe hamatiţi.
17. Fiii lui Sem: Elam şi Aşur şi Arpacşad şi Lud şi Aram şi Uz şi Hul şi Gheter şi Meşec.
18. Şi Arpacşad a născut pe Şelah şi Şelah a născut pe Eber.
19. Şi lui Eber i-au fost născuţi doi fii, numele unuia *era* Peleg; deoarece în zilele lui pământul a fost împărţit; şi numele fratelui său *era* Ioctan.
20. Şi Ioctan a născut pe Almodad şi pe Şelef şi pe Haţarmavet şi pe Ierah,
21. Pe Hadoram de asemenea şi pe Uzal şi pe Dicla,
22. Şi pe Ebal şi pe Abimael şi pe Seba,
23. Şi pe Ofir şi pe Havila şi pe Iobab. Toţi aceştia *au fost* fiii lui Ioctan.
24. Sem, Arpacşad, Şelah,
25. Eber, Peleg, Rehu,
26. Serug, Nahor, Terah,
27. Avram, acelaşi *este* Avraam.
28. ¶ Fiii lui Avraam: Isaac şi Ismael.
29. Acestea *sunt* generaţiile lor, întâiul născut din Ismael: Nebaiot; apoi Chedar şi Adbeel şi Mibsam,
30. Mişma şi Duma, Masa, Hadad şi Tema,
31. Ietur, Nafiş şi Chedma. Aceştia sunt fiii lui Ismael.
32. Şi fiii Cheturei, concubina lui Avraam, ea a născut pe Zimran şi pe Iocşan şi pe Medan şi pe Madian şi pe Işbac şi pe Şuah. Şi fiii lui Iocşan: Seba şi Dedan.

33. Şi fiii lui Madian: Efa şi Efer şi Henoc şi Abida şi Eldaa. Toţi aceştia *sunt* fiii Cheturei.
34. Şi Avraam a născut pe Isaac. Fiii lui Isaac: Esau şi Israel.
35. Fiii lui Esau: Elifaz, Reuel şi Ieuş şi Iaalam şi Core.
36. Fiii lui Elifaz: Teman şi Omar, Ţefi şi Gatam, Chenaz şi Timna şi Amalec.
37. Fiii lui Reuel: Nahat, Zerah, Şama şi Miza.
38. Şi fiii lui Seir: Lotan şi Şobal şi Ţibeon şi Ana şi Dişon şi Eţer şi Dişan.
39. Şi fiii lui Lotan: Hori şi Homam; şi Timna *era* sora lui Lotan.
40. Fiii lui Şobal: Alian şi Manahat şi Ebal, Şefi şi Onam. Şi fiii lui Ţibeon: Aia şi Ana.
41. Fiii lui Ana: Dişon. Şi fiii lui Dişon: Amram şi Eşban şi Itran şi Cheran.
42. Fiii lui Eţer: Bilhan şi Zaavan *şi* Iaacan. Fiii lui Dişan: Uţ şi Aran.
43. Şi aceştia *sunt* împăraţii care au domnit în ţara lui Edom înainte ca *vreun* împărat să fi domnit peste copiii lui Israel: Bela fiul Beor; şi numele cetăţii lui *era* Dinhaba.
44. Şi după ce Bela a murit, Iobab, fiul lui Zerah din Boţra, a domnit în locul lui.
45. Şi după ce Iobab a murit, Huşam din ţara temaniţilor a domnit în locul lui.
46. Şi după ce Huşam a murit, Hadad, fiul lui Bedad, care a lovit pe Madian în câmpul lui Moab, a domnit în locul lui, şi numele cetăţii lui *era* Avit.
47. Şi după ce Hadad a murit, Samla, din Masreca, a domnit în locul lui.
48. Şi după ce Samla a murit, Saul, din Rehobot, de lângă râu a domnit în locul lui.
49. Şi după ce Saul a murit, Baal-Hanan, fiul lui Ahbor, a domnit în locul lui.
50. Şi după ce Baal-Hanan a murit, Hadad a domnit în locul lui şi numele cetăţii lui *era* Pai; şi numele soţiei lui *era* Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui Mezahab.
51. Hadad a murit de asemenea. Şi conducătorii lui Edom erau: conducătorul Timna, conducătorul Alia, conducătorul Ietet,
52. Conducătorul Oholibama, conducătorul Ela, conducătorul Pinon,
53. Conducătorul Chenaz, conducătorul Teman, conducătorul Mibţar,
54. Conducătorul Magdiel, conducătorul Iram. Aceştia *sunt* conducătorii lui Edom.

Capitolul 2

ACEŞTIA *sunt* fiii lui Israel: Ruben, Simeon, Levi şi Iuda, Isahar şi Zabulon,
2. Dan, Iosif şi Beniamin, Neftali, Gad şi Aşer.
3. Fiii lui Iuda: Er şi Onan şi Şela, *aceştia* trei i-au fost născuţi din fiica lui Şua canaanita. Şi Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea vederii DOMNULUI; iar el l-a ucis.
4. Şi Tamar nora lui i-a născut pe Farez şi pe Zerah. Toţi fiii lui Iuda *au fost* cinci.
5. Fiii lui Farez: Heţron şi Hamul.

6. Şi fiii lui Zerah: Zimri şi Etan şi Heman şi Calcol şi Dara, de toţi cinci.
7. Şi fiii lui Carmi: Acar, tulburătorul lui Israel, care a încălcat *legea* în ceea ce era blestemat.
8. Şi fiii lui Etan: Azaria.
9. De asemenea fiii lui Heţron, care i s-au născut: Ierahmeel şi Ram şi Chelubai.
10. Şi Ram a născut pe Aminadab; şi Aminadab a născut pe Nahşon, prinţ al copiilor lui Iuda;
11. Şi Nahşon a născut pe Salma şi Salma a născut pe Boaz,
12. Şi Boaz a născut pe Obed şi Obed a născut pe Isai,
13. Şi Isai a născut pe întâiul născut al său Eliab şi pe Abinadab, al doilea şi pe Şimea, al treilea,
14. Pe Netaneel, al patrulea, pe Radai, al cincilea,
15. Pe Oţem, al şaselea, Pe David, al şaptelea;
16. Ale căror surori *au fost* Ţeruia şi Abigail. Şi fiii Ţeruiei; Abişai şi Ioab şi Asael, trei.
17. Şi Abigail a născut pe Amasa; şi tatăl lui Amasa *a fost* Ieter, ismaelitul.
18. ¶ Şi Caleb fiul Heţron a născut *copii* din Azuba soţia *lui şi* din Ieriot, aceştia *sunt* fiii ei: Ieşer şi Şobab şi Ardon.
19. Şi după ce Azuba a murit, Caleb a luat-o la el pe Efrata, care i-a născut pe Hur.
20. Şi Hur a născut pe Uri şi Uri a născut pe Beţaleel.
21. Şi după aceasta Heţron a intrat la fiica lui Machir tatăl lui Galaad, cu care s-a căsătorit când el *era* în vârstă de şaizeci de ani; şi i-a născut pe Segub;
22. Şi Segub a născut pe Iair, care a avut douăzeci şi trei de cetăţi în ţara lui Galaad,
23. Şi *Heţron* a luat Gheşurul şi Aramul, cu oraşele din Iair, de la ei, cu Chenatul şi oraşele acestuia, *chiar* şaizeci de cetăţi. Toate acestea *au aparţinut* fiilor lui Machir, tatăl lui Galaad;
24. Şi după ce Heţron a murit în Caleb-Efrata, atunci Abia, soţia lui Heţron, i-a născut pe Aşhur, tatăl lui Tecoa.
25. ¶ Şi fiii lui Ierahmeel, întâiul născut din Heţron, au fost: Ram întâiul născut şi Buna şi Oren şi Oţem *şi* Ahiia.
26. Ierahmeel a avut de asemenea o altă soţie, a cărei nume *a fost* Atara; ea *a fost* mama lui Onam.
27. Şi fiii lui Ram întâiul născut al lui Ierahmeel au fost: Maaţ şi Iamin şi Echer.
28. Şi fiii lui Onam au fost: Şamai şi Iada. Şi fiii lui Şamai: Nadab şi Abişur.
29. Şi numele soţiei lui Abişur *a fost* Abihail şi i-a născut pe Ahban şi pe Molid.
30. Şi fiii lui Nadab: Seled şi Apaim; dar Seled a murit fără copii.
31. Şi fiii lui Apaim: Işei. Şi fiii lui Işei: Şeşan. Şi copiii lui Şeşan: Ahlai.
32. Şi fiii lui Iada, fiul lui Şamai: Ieter şi Ionatan; şi Ieter a murit fără copii.
33. Şi fiii lui Ionatan: Pelet şi Zaza. Aceştia au fost fiii lui Ierahmeel.
34. Şi Şeşan nu avut fii, ci fiice. Şi Şeşan a avut un servitor, un egiptean, a cărui nume *era* Iarha.

35. Şi Şeşan a dat pe fiica sa lui Iarha servitorul său, de soție; și ea i-a născut pe Atai.
36. Şi Atai a născut pe Natan şi Natan a născut pe Zabad,
37. Şi Zabad a născut pe Eflal şi Eflal a născut pe Obed,
38. Şi Obed a născut pe Iehu şi Iehu a născut pe Azaria,
39. Şi Azaria a născut pe Haleț şi Haleț a născut pe Elasa,
40. Şi Elasa a născut pe Sismai şi Sismai a născut pe Şalum,
41. Şi Şalum a născut pe Iecamia şi Iecamia a născut pe Elişama.
42. Şi fiii lui Caleb, fratele lui Ierahmeel, *au fost*: Meşa întâiul său născut, care a fost tatăl lui Zif; şi fiii lui Mareşa tatăl lui Hebron.
43. Şi fiii lui Hebron: Core şi Tapuah şi Rechem şi Şema.
44. Şi Şema a născut pe Raham, tatăl lui Iorcheam; şi Rechem a născut pe Şamai.
45. Şi fiul lui Şamai *a fost* Maon; şi Maon *a fost* tatăl lui Bet-Țur.
46. Şi Efa, concubina lui Caleb, a născut pe Haran şi pe Moța şi pe Gazez; şi Haran a născut pe Gazez.
47. Şi fiii lui Iahdai: Reghem şi Iotam şi Gheşan şi Pelet şi Efa şi Şaaf.
48. Concubina lui Caleb, Maaca, a născut pe Şeber şi pe Tirhana.
49. Ea a născut de asemenea pe Şaaf, tatăl lui Madmana; Şeva, tatăl lui Mahbena şi tatăl lui Ghibea; şi fiica lui Caleb *a fost* Acsa.
50. Aceştia au fost fiii lui Caleb, fiul lui Hur, întâiul născut al lui Efrata; Şobal tatăl lui Chiriat-Iearim,
51. Salma tatăl lui Betleem, Haref tatăl lui Bet-Gader.
52. Şi Şobal, tatăl lui Chiriat-Iearim, a avut fii: Haroe şi jumătate din menuhotiți.
53. Şi familiile lui Chiriat-Iearim: ietriții şi putiții şi şumatiții şi mişraiții; din ei au venit țoreatții şi eştaoliții.
54. Fiii lui Salma: Betleem şi netofatții, Atarot, casa lui Ioab şi jumătate din menuhotiți, țoriții.
55. Şi familiile scribilor care locuiau la Iaebeț: tiratții, şimeatții *şi* sucatții. Aceştia *sunt* cheniții care au ieşit din Hamat, tatăl casei lui Rehab.

Capitolul 3

ŞI aceştia au fost fiii lui David, care i-au fost născuți în Hebron; întâiul născut Amnon, din Ahinoam izreelita; al doilea Daniel, din Abigail carmelita;
2. Al treilea, Absalom, fiul Maachei, fiica lui Talmai, împăratul Gheşurului; al patrulea, Adonia, fiul Haghitei;
3. Al cincilea, Şefatia din Abital; al şaselea, Itream prin Egla, soția lui.
4. *Aceştia* şase i-au fost născuți în Hebron; şi acolo a domnit şapte ani şi şase luni, şi în Ierusalim a domnit treizeci şi trei de ani.
5. Şi aceştia i-au fost născuți în Ierusalim: Şimea şi Şobab şi Natan şi Solomon, patru, din Bat-Şua fiica lui Amiel,
6. Ibhar de asemenea şi Elişama şi Elifelet,
7. Şi Noga şi Nefeg şi Iafia,

8. Şi Elişama şi Eliada şi Elifelet, nouă.
9. *Aceştia au fost* toţi fiii lui David, în afară de fiii concubinelor şi Tamar sora lor.
10. ¶ Şi fiul lui Solomon *a fost* Roboam, Abia, fiul lui; Asa, fiul lui; Iosafat, fiul lui,
11. Ioram, fiul lui; Ahazia, fiul lui; Ioas, fiul lui;
12. Amaţia, fiul lui; Azaria, fiul lui; Iotam, fiul lui;
13. Ahaz, fiul lui; Ezechia, fiul lui, Manase, fiul lui;
14. Amon, fiul lui; Iosia, fiul lui.
15. Şi fiii lui Iosia *au fost*: întâiul născut Iohanan, al doilea Ioiachim, al treilea Zedechia, al patrulea Şalum.
16. Şi fiii lui Ioiachim: Ieconia, fiul lui; Zedechia, fiul lui.
17. Şi fiii lui Ieconia: Asir, Şealtiel, fiul lui,
18. Malchiram de asemenea şi Pedaia şi Şenaţar, Iecamia, Hoşama şi Nedabia.
19. Şi fiii lui Pedaia *au fost*: Zorobabel şi Şimei; şi fiii lui Zorobabel: Meşulam şi Hanania şi Şelomit sora lor;
20. Şi Haşuba şi Ohel şi Berechia şi Hasadia, Iuşab-Hesed, cinci.
21. Şi fiii lui Hanania: Pelatia şi Iesaia; fiii lui Refaia, fiii lui Arnan, fiii lui Obadia, fiii lui Şecania.
22. Şi fiii lui Şecania: Şemaia; şi fiii lui Şemaia: Hatuş şi Igheal şi Baria şi Nearia şi Şafat, şase.
23. Şi fiii lui Nearia: Elioenai şi Ezechia şi Azricham, trei.
24. Şi fiii lui Elioenai *au fost*: Hodavia şi Eliaşib şi Pelaia şi Acub şi Iohanan şi Dalaia şi Anani, şapte.

Capitolul 4

FIII lui Iuda: Pereţ, Heţron şi Carmi şi Hur şi Şobal.
2. Şi Reaia, fiul lui Şobal, a născut pe Iahat; şi Iahat a născut pe Ahumai şi pe Lahad. Acestea *sunt* familiile ţoratiţilor.
3. Şi aceştia *au fost din* tatăl lui Etam: Izreel şi Işma şi Idbaş; şi numele surorii lor *era* Haţelelponi;
4. Şi Penuel tatăl lui Ghedor şi Ezer tatăl lui Huşa. Aceştia *sunt* fiii lui Hur, întâiul născut al lui Efrata, tatăl lui Betleem.
5. Şi Aşhur tatăl lui Tecoa a avut două soţii, Helea şi Naara.
6. Şi Naara i-a născut pe Ahuzam şi pe Hefer şi pe Temeni şi pe Ahaştari. Aceştia *au fost* fiii lui Naara.
7. Şi fiii Heleei *au fost*: Ţeret şi Ţohar şi Etnan.
8. Şi Coţ a născut pe Anub şi pe Ţobeba şi familiile lui Aharhel, fiul lui Harum.
9. Şi Iaebeţ a fost demn de mai multă cinste decât fraţii săi; şi mama lui i-a pus numele Iaebeţ, spunând: Pentru că l-am născut cu tristeţe.
10. Şi Iaebeţ a chemat pe Dumnezeul lui Israel, spunând: Dacă într-adevăr m-ai binecuvânta şi mi-ai lărgi hotarul şi mâna ta ar fi cu mine şi *dacă* m-ai păzi de rău, ca să nu mă apese! Şi Dumnezeu i-a dat ceea ce a cerut.
11. ¶ Şi Chelub fratele lui Şuhah a născut pe Mechir, care *a fost* tatăl lui Eşton.

12. Şi Eşton a născut pe Bet-Rafa şi pe Paseah şi pe Techina tatăl cetăţii
lui Nahaş. Aceştia *sunt* oamenii lui Reca.
13. Şi fiii lui Chenaz: Otniel şi Seraia; şi fiii lui Otniel: Hatat.
14. Şi Meonotai a născut pe Ofra; şi Seraia a născut pe Ioab, tatăl celor din
valea Meşteşugarilor, căci erau meşteşugari.
15. Şi fiii lui Caleb, fiul lui Iefune: Iru, Ela şi Naam; şi fiii lui Ela, chiar Chenaz.
16. Şi fiii lui Iehaleleel: Zif şi Zifa, Tiria şi Asareel.
17. Şi fiii lui Ezra *au fost*: Ieter şi Mered şi Efer şi Ialon; şi ea a născut pe
Miriam şi pe Şamai şi pe Işbah, tatăl lui Eştemoa.
18. Şi Iehudia, soţia lui, a născut pe Iered, tatăl lui Ghedor şi pe Heber,
tatăl lui Soco şi Iechutiel, tatăl lui Zanoah. Şi aceştia *sunt* fiii Bitiei, fiica
lui Faraon, pe care Mered a luat-o.
19. Şi fiii soţiei *lui,* Hodia, sora lui Naham, tatăl lui Chehila, garmitul, şi
Eştemoa maacatitul.
20. Şi fiii lui Şimon *au fost*: Amnon şi Rina, Ben-Hanan şi Tilon. Şi fiii lui
Işei *au fost*: Zohet şi Ben-Zohet.
21. Fiii lui Şela, fiul lui Iuda, *au fost*: Er tatăl lui Leca şi Laeda tatăl lui
Mareşa şi familiile casei celor care au ţesut in subţire, din casa lui Aşbea,
22. Şi Iochim şi oamenii lui Cozeba şi Ioas şi Saraf, care au avut stăpânirea
în Moab şi Iaşubi-Lehem. Şi *acestea sunt* lucruri vechi.
23. Aceştia *au fost* olarii şi aceia care au locuit printre plante şi îngrădituri,
acolo au locuit la împărat pentru lucrarea lui.
24. ¶ Fiii lui Simeon *au fost*: Nemuel şi Iamin, Iarib, Zerah *şi* Şaul;
25. Şalum, fiul lui; Mibsam, fiul lui; Mişma, fiul lui.
26. Şi fiii lui Mişma: Hamuel, fiul lui; Zachur, fiul lui; Şimei, fiul lui.
27. Iar Şimei a avut şaisprezece fii şi şase fiice; dar fraţii lui nu au avut
mulţi copii, *şi* nici toată familia lor nu s-a înmulţit ca cei ai copiilor lui Iuda.
28. Şi au locuit la Beer-Şeba şi Molada şi Haţar-Şual,
29. Şi la Bilha şi la Eţem şi la Tolad,
30. Şi la Betuel şi la Horma şi la Ţiclag,
31. Şi la Bet-Marcabot şi Haţar-Susim şi la Betbirei şi la Şaaraim. Acestea
au fost cetăţile lor până la domnia lui David.
32. Şi satele lor *au fost*: Etam şi Ain, Rimon şi Tochen şi Aşan, cinci cetăţi;
33. Şi toate satele lor care *au fost* în jurul aceloraşi cetăţi, până la Baal. Acestea
au fost locuinţele lor şi genealogia lor.
34. Şi Meşobab şi Iamlec şi Ioşa, fiul lui Amaţia,
35. Şi Ioel şi Iehu, fiul lui Ioşibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel,
36. Şi Elioenai şi Iaachoba şi Ieşohaia şi Asaia şi Adiel şi Ieşimiel şi Benaia,
37. Şi Ziza, fiul lui Şifei, fiul lui Alon, fiul lui Iedaia, fiul lui Şimri, fiul lui Şemaia;
38. Aceştia menţionaţi cu numele *lor au fost* prinţi în familiile lor; şi casa
părinţilor lor s-a înmulţit mult.
39. Şi au mers la intrarea lui Ghedor, spre partea de est a văii, să caute
pajişte pentru turmele lor.
40. Şi au găsit pajişte grasă şi bună şi ţara *era* largă şi liniştită şi paşnică;
fiindcă *aceia* din Ham au locuit acolo din vechime.

41. Şi aceştia scrişi pe nume au venit în zilele lui Ezechia, împăratul lui Iuda, şi le-au lovit corturile şi locuinţele care s-au găsit acolo şi le-au distrus în întregime până în această zi şi au locuit în locul lor, deoarece *era* pajişte acolo pentru turmele lor.
42. Şi *unii* dintre ei, dintre fiii lui Simeon, cinci sute de bărbaţi, au mers la muntele Seir, având ca şi căpetenii pe Pelatia şi pe Nearia şi pe Refaia şi pe Uziel, fiii lui Işei.
43. Şi au lovit restul dintre amaleciţi care au scăpat şi au locuit acolo până în această zi.

Capitolul 5

ŞI fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, (căci el *a fost* întâiul născut; dar, pentru că pângărise patul tatălui său, dreptul său de naştere a fost dat fiilor lui Iosif, fiul lui Israel, iar genealogia nu trebuie socotită după dreptul de naştere.
2. Căci Iuda a avut întâietate între fraţii săi şi din el *a venit* mai marele conducător; dar dreptul de naştere *a fost* a lui Iosif);
3. Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, *au fost*: Hanoc şi Palu, Heţron şi Carmi.
4. Fiii lui Ioel: Şemaia, fiul său; Gog, fiul său; Şimei, fiul său;
5. Mica, fiul său; Reaia, fiul său; Baal, fiul său;
6. Beera, fiul său pe care Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei, l-a dus *captiv*; el *a fost* prinţul rubeniţilor.
7. Şi Ieiel şi Zaharia, fraţii săi, după familiile lor, când genealogia generaţiilor lor a fost socotită, *au fost* mai marii,
8. Şi Bela, fiul lui Azaz, fiul lui Şema, fiul lui Ioel, care a locuit în Aroer, chiar până la Nebo şi Baal-Meon;
9. Şi spre est a locuit până la intrarea în pustiul de la râul Eufrat, deoarece vitele lor s-au înmulţit în ţara Galaadului.
10. Şi în zilele lui Saul ei au făcut război împotriva hagariţilor, care au căzut prin mâna lor; şi au locuit în corturile lor prin toată *ţara* de est a Galaadului.
11. Şi copiii lui Gad au locuit vizavi de ei, în ţara lui Basan până la Salca;
12. Ioel *era* mai marele şi Şafam următorul şi Iaenai şi Şafat în Basan.
13. Şi fraţii lor din casa părinţilor lor *au fost*: Mihail şi Meşulam şi Şeba şi Iorai şi Iaecan şi Zia şi Eber, şapte.
14. Aceştia *sunt* copiii lui Abihail, fiul lui Huri, fiul lui Iaroah, fiul lui Galaad, fiul lui Mihail, fiul lui Ieşişai, fiul lui Iahdo, fiul lui Buz;
15. Ahi, fiul lui Abdiel, fiul lui Guni, mai marele casei părinţilor lor.
16. Şi au locuit în Galaad în Basan şi în oraşele ei şi în toate împrejurimile Saronului, până la graniţele lor.
17. Toţi aceştia au fost socotiţi după genealogii în zilele lui Iotam, împăratul lui Iuda, şi în zilele lui Ieroboam, împăratul lui Israel.
18. ¶ Fiii lui Ruben şi gadiţii şi jumătate din tribul lui Manase, dintre viteji, bărbaţi în stare să poarte scut şi sabie şi să tragă cu arcul şi iscusiţi la război, *au fost* patruzeci şi patru de mii şapte sute şaizeci, care mergeau la război.

19. Şi au făcut război cu hagariţii, cu Ietur şi Nafiş şi Nodab.
20. Şi au fost ajutaţi împotriva lor şi hagariţii au fost daţi în mâna lor şi toţi cei care *au fost* cu ei, căci au strigat către Dumnezeu în bătălie şi el s-a lăsat înduplecat de ei, deoarece şi-au pus încrederea în el.
21. Şi le-au luat vitele; dintre cămilele lor, cincizeci de mii; şi dintre oi, două sute cincizeci de mii; şi dintre măgari, două mii; şi dintre bărbaţi, o sută de mii.
22. Fiindcă au căzut mulţi ucişi, deoarece războiul *era* de la Dumnezeu. Şi au locuit în locurile lor până la captivitate.
23. Şi copiii jumătăţii tribului lui Manase au locuit în ţară, s-au înmulţit de la Basan până la Baal-Hermon şi Senir şi până la muntele Hermon.
24. Şi aceştia *erau* capii casei părinţilor lor, chiar Efer şi Işei şi Eliel şi Azriel şi Ieremia şi Hodavia şi Iahdiel, războinici viteji, bărbaţi faimoşi *şi* capi ai casei părinţilor lor.
25. Şi au încălcat *legea* împotriva Dumnezeului părinţilor lor şi au mers curvind după dumnezeii poporului ţării, pe care Dumnezeu l-a nimicit înaintea lor.
26. Şi Dumnezeul lui Israel a stârnit duhul lui Pul, împăratul Asiriei, şi duhul lui Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei, şi i-a dus, chiar pe rubeniţi şi pe gadiţi şi jumătatea tribului lui Manase şi i-a adus la Halah şi la Habor şi la Hara şi la râul Gozan, până în această zi.

Capitolul 6

FIII lui Levi: Gherşon, Chehat şi Merari.
2. Şi fiii lui Chehat: Amram, Iţehar şi Hebron şi Uziel.
3. Şi copiii lui Amram: Aaron şi Moise şi Miriam. De asemenea fiii lui Aaron: Nadab şi Abihu, Eleazar şi Itamar.
4. Eleazar a născut pe Fineas, Fineas a născut pe Abişua,
5. Şi Abişua a născut pe Buchi şi Buchi a născut pe Uzi,
6. Şi Uzi a născut pe Zerahia şi Zerahia a născut pe Meraiot,
7. Meraiot a născut pe Amaria şi Amaria a născut pe Ahitub,
8. Şi Ahitub a născut pe Ţadoc şi Ţadoc a născut pe Ahimaaţ,
9. Şi Ahimaaţ a născut pe Azaria şi Azaria a născut pe Iohanan,
10. Şi Iohanan a născut pe Azaria, (el *este* cel care a făcut serviciul de preot în templul pe care Solomon l-a construit în Ierusalim);
11. Şi Azaria a născut pe Amaria şi Amaria a născut pe Ahitub,
12. Şi Ahitub a născut pe Ţadoc şi Ţadoc a născut pe Şalum,
13. Şi Şalum a născut pe Hilchia şi Hilchia a născut pe Azaria,
14. Şi Azaria a născut pe Seraia şi Seraia a născut pe Iehoţadac,
15. Şi Iehoţadac a mers *în captivitate,* când DOMNUL a dus pe Iuda şi Ierusalimul prin mâna lui Nebucadneţar.
16. Fiii lui Levi: Gherşom, Chehat şi Merari.
17. Şi acestea *sunt* numele fiilor lui Gherşom: Libni şi Şimei.
18. Şi fiii lui Chehat *au fost*: Amram şi Iţehar şi Hebron şi Uziel.
19. Fiii lui Merari: Mahli şi Muşi. Şi acestea *sunt* familiile leviţilor conform părinţilor lor.

20. Din Gherşom: Libni, fiul său; Iahat, fiul său; Zima, fiul său;
21. Ioah, fiul său; Ido, fiul său; Zerah, fiul său; Ieaterai, fiul său.
22. Fiii lui Chehat: Aminadab, fiul său; Core, fiul său; Asir, fiul său;
23. Elcana, fiul său; şi Ebiasaf, fiul său; şi Asir, fiul său;
24. Tahat, fiul său; Uriel, fiul său; Ozia, fiul său; şi Şaul, fiul său.
25. Şi fiii lui Elcana: Amasai şi Ahimot.
26. *Cât despre* Elcana, fiii lui Elcana: Ţuf, fiul său; şi Nahat, fiul său;
27. Eliab, fiul său; Ieroham, fiul său; Elcana, fiul său.
28. Şi fiii lui Samuel: întâiul născut Vaşni şi *al doilea* Abia.
29. Fiii lui Merari: Mahli; Libni, fiul său; Şimei, fiul său; Uza fiul său;
30. Şimei, fiul său; Haghia, fiul său; Asaia, fiul său.
31. ¶ Şi aceştia *sunt cei* pe care David i-a pus peste serviciul cântării în casa DOMNULUI, după ce chivotul s-a odihnit.
32. Iar ei au servit înaintea locului de aşezare a tabernacolului întâlnirii, cu cântare, până când Solomon a construit casa DOMNULUI în Ierusalim; şi *apoi* au făcut serviciul lor conform rândului lor.
33. Şi aceştia *sunt* cei care au servit cu copiii lor. Dintre fiii Chehatiților: Heman un cântăreț, fiul lui Ioel, fiul lui Şemuel,
34. Fiul lui Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Eliel, fiul lui Toah,
35. Fiul lui Ţuf, fiul lui Elcana, fiul lui Mahat, fiul lui Amasai,
36. Fiul lui Elcana, fiul lui Ioel, fiul lui Azaria, fiul lui Ţefania,
37. Fiul lui Tahat, fiul lui Asir, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core,
38. Fiul lui Iţehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, fiul lui Israel.
39. Şi fratele său Asaf, care a stat la dreapta lui, *adică* Asaf fiul lui Berechia, fiul lui Şimea,
40. Fiul lui Mihail, fiul lui Baaseia, fiul lui Malchia,
41. Fiul lui Etni, fiul lui Zerah, fiul lui Adaia,
42. Fiul lui Etan, fiul lui Zima, fiul lui Şimei,
43. Fiul lui Iahat, fiul lui Gherşom, fiul lui Levi.
44. Şi fraţii lor, fiii lui Merari, *au stat* la stânga: Etan, fiul lui Chişi, fiul lui Abdi, fiul lui Maluc,
45. Fiul lui Haşabia, fiul lui Amaţia, fiul lui Hilchia,
46. Fiul lui Amţi, fiul lui Bani, fiul lui Şemer,
47. Fiul lui Mahli, fiul lui Muşi, fiul lui Merari, fiul lui Levi.
48. De asemenea fraţii lor, leviţii, *erau* rânduiţi pentru tot felul de servicii ale tabernacolului casei lui Dumnezeu.
49. Dar Aaron şi fiii săi au oferit pe altarul ofrandei arse şi pe altarul de tămâiere şi *erau rânduiţi* pentru toată lucrarea *locului* preasfânt şi pentru a face ispăşire pentru Israel, conform cu tot ceea ce Moise, servitorul lui Dumnezeu, poruncise.
50. Şi aceştia *sunt* fiii lui Aaron: Eleazar, fiul său; Fineas, fiul său; Abişua, fiul său;
51. Buchi, fiul său; Uzi, fiul său; Zerahia, fiul său;
52. Meraiot, fiul său; Amaria, fiul său; Ahitub, fiul său;
53. Ţadoc, fiul său; Ahimaaţ, fiul său.

54. ¶ Şi acestea *sunt* locuinţele lor prin toate cetăţuile lor în ţinuturile lor, ale fiilor lui Aaron, ale familiilor Chehatiţilor; căci al lor a fost sorţul.
55. Şi le-au dat Hebronul în ţara lui Iuda şi împrejurimile acestuia de jur împrejurul lui.
56. Dar câmpurile cetăţii şi satele ei, le-au dat lui Caleb fiul lui Iefune.
57. Şi fiilor lui Aaron le-au dat cetăţile lui Iuda, *adică,* Hebron, *cetatea* de scăpare şi Libna cu împrejurimile ei şi Iatir şi Eştemoa, cu împrejurimile lor,
58. Şi Hilen cu împrejurimile ei, Debir cu împrejurimile ei,
59. Şi Aşan cu împrejurimile ei şi Bet-Şemeş cu împrejurimile ei;
60. Şi din tribul lui Beniamin: Gheba cu împrejurimile ei şi Alemet cu împrejurimile ei şi Anatot cu împrejurimile ei. Toate cetăţile lor pentru toate familiile lor *erau* treisprezece cetăţi.
61. Şi fiilor lui Chehat, rămaşi din familia acelui trib, *li s-au dat* prin sorţ, zece cetăţi, din jumătatea tribului, *adică, din* jumătatea *tribului* lui Manase;
62. Şi fiilor lui Gherşom, prin toate familiile lor, din tribul lui Isahar şi din tribul lui Aşer şi din tribul lui Neftali şi din tribul lui Manase în Basan, treisprezece cetăţi.
63. Fiilor lui Merari *le-a fost dat* prin sorţ, prin toate familiile lor, din tribul lui Ruben şi din tribul lui Gad şi din tribul lui Zabulon, douăsprezece cetăţi.
64. Şi copiii lui Israel au dat leviţilor *aceste* cetăţi cu toate împrejurimile lor.
65. Şi le-au dat prin sorţ din tribul copiilor lui Iuda şi din tribul copiilor lui Simeon şi din tribul copiilor lui Beniamin, aceste cetăţi, care sunt numite pe numele *lor.*
66. Şi *rămăşiţa* familiilor fiilor lui Chehat avea cetăţi din ţinuturile lor din tribul lui Efraim.
67. Şi le-au dat, *dintre* cetăţile de scăpare, Sihem în muntele Efraim cu împrejurimile ei; *au dat* de asemenea Ghezer cu împrejurimile ei,
68. Şi Iochmeam cu împrejurimile ei şi Bet-Horon cu împrejurimile ei,
69. Şi Aialon cu împrejurimile ei şi Gat-Rimon cu împrejurimile ei;
70. Şi din jumătatea tribului lui Manase: Aner cu împrejurimile ei şi Bileam cu împrejurimile ei, pentru familia din rămăşiţa fiilor lui Chehat.
71. Fiilor lui Gherşom *li s-au dat* din familia jumătăţii tribului lui Manase, Golan în Basan cu împrejurimile ei şi Aştarot cu împrejurimile ei;
72. Şi din tribul lui Isahar: Chedeş cu împrejurimile ei, Dabarat cu împrejurimile ei;
73. Şi Ramot cu împrejurimile ei şi Anem cu împrejurimile ei;
74. Şi din tribul lui Aşer: Maşal cu împrejurimile ei şi Abdon cu împrejurimile ei;
75. Şi Hucoc cu împrejurimile ei şi Rehob cu împrejurimile ei;
76. Şi din tribul lui Neftali: Chedeş, în Galileea, cu împrejurimile ei şi Hamon cu împrejurimile ei şi Chiriataim cu împrejurimile ei.
77. Restului copiilor lui Merari *le-a fost dat* din tribul lui Zabulon: Rimon cu împrejurimile ei, Tabor cu împrejurimile ei;

78. Şi de partea cealaltă a Iordanului lângă Ierihon, pe partea de est
a Iordanului, *le-a fost dat* din a tribului lui Ruben, Beţer în pustiu cu
împrejurimile ei şi Iahţa cu împrejurimile ei,
79. Chedemot, de asemenea, cu împrejurimile ei şi Mefaat cu împrejurimile ei;
80. Şi din tribul lui Gad: Ramot în Galaad cu împrejurimile ei şi Mahanaim
cu împrejurimile ei,
81. Şi Hesbon cu împrejurimile ei şi Iaezer cu împrejurimile ei.

Capitolul 7

ŞI fiii lui Isahar *erau*: Tola şi Pua, Iaşub şi Şimron, patru.
2. Şi fiii lui Tola: Uzi şi Refaia şi Ieriel şi Iahmai şi Ibsam şi Şemuel,
capii casei tatălui lor, din Tola *au fost* războinici viteji în generaţiile lor;
al căror număr *era* în zilele lui David douăzeci şi două de mii şase sute.
3. Şi fiii lui Uzi: Izrahia; şi fiii lui Izrahia: Mihail şi Obadia şi Ioel, Işia,
cinci, cu toţii bărbaţi de seamă.
4. Şi cu ei, după generaţiile lor, după casa părinţilor lor, *erau* cete de soldaţi
pentru război, treizeci şi şase de mii de *bărbaţi*, căci aveau multe soţii şi fii.
5. Şi fraţii lor printre toate familiile lui Isahar *erau* războinici viteji,
număraţi cu totul prin genealogiile lor, optzeci şi şapte de mii.
6. *Fiii* lui Beniamin: Bela şi Becher şi Iediael, trei.
7. Şi fiii lui Bela: Eţbon şi Uzi şi Uziel şi Ierimot şi Iri, cinci; capi ai casei
părinţilor *lor,* războinici viteji; şi au fost număraţi după genealogiile lor,
douăzeci şi două de mii treizeci şi patru.
8. Şi fiii lui Becher: Zemira şi Ioaş şi Eliezer şi Elioenai şi Omri şi Ierimot
şi Abia şi Anatot şi Alamet. Toţi aceştia *sunt* fiii lui Becher.
9. Şi numărul lor, după genealogia lor prin generaţiile lor, capi ai casei
părinţilor lor, războinici viteji, *era* douăzeci de mii două sute.
10. De asemenea fiii lui Iediael: Bilhan; şi fiii lui Bilhan: Ieuş şi Beniamin
şi Ehud şi Chenaana şi Zetan şi Tarsis şi Ahişahar.
11. Toţi aceştia, fiii lui Iediael, după capii părinţilor lor, războinici viteji, *erau*
şaptesprezece mii şi două sute *de soldaţi,* pregătiţi să iasă la război *şi* bătălie.
12. Şupim de asemenea şi Hupim, copiii lui Ir şi Huşim, fiii lui Aher.
13. Fiii lui Neftali: Iahţiel şi Guni şi Iezer şi Şalum, fiii Bilhei.
14. Fiii lui Manase: Asriel, pe care ea l-a născut, (*dar* concubina lui aramită,
a născut pe Machir, tatăl lui Galaad;
15. Şi Machir a luat de soţie *pe sora* lui Hupim şi Şupim, sora lor *avea* numele
Maaca); şi numele celui de-al doilea *era* Ţelofhad; şi Ţelofhad a avut fete.
16. Şi Maaca soţia lui Machir a născut un fiu şi i-a pus numele Pereş; şi
numele fratelui său *era* Şereş; şi fiii lui *erau* Ulam şi Rechem.
17. Şi fiii lui Ulam: Bedan. Aceştia *erau* fiii lui Galaad, fiul lui Machir, fiul
lui Manase.
18. Şi sora lui, Hamolechet, a născut pe Işhod şi Abiezer şi Mahla.
19. Şi fiii lui Şemida au fost: Ahian şi Sihem şi Lichi şi Aniam.
20. ¶ Şi fiii lui Efraim: Şutelah şi Bered, fiul său; şi Tahat, fiul său; şi Eleada,
fiul său; şi Tahat, fiul său;

21. Şi Zabad, fiul său; şi Şutelah, fiul său; şi Ezer şi Elead, pe care oamenii lui Gat, *care se* născuseră în ţară, i-au ucis, pentru că ei coborâseră să le ia vitele.
22. Şi Efraim, tatăl lor, a jelit multe zile şi fraţii săi au venit să îl mângâie.
23. Şi când a intrat la soţia lui, ea a rămas însărcinată şi a născut un fiu şi el i-a pus numele Beria, deoarece era rău de casa lui.
24. (Şi fiica lui *era* Şeera, care a construit Bet-Horonul de jos şi de sus şi Uzen-Şeera).
25. Şi Refah *era* fiul său, de asemenea Reşef şi Telah, fiul său; şi Tahan, fiul său;
26. Laadan, fiul său; Amihud, fiul său; Elişama, fiul său;
27. Non, fiul său; Iehoşua, fiul său.
28. Şi stăpânirile şi locuinţele lor *erau*: Betel şi oraşele lui şi spre est Naaran şi spre vest Ghezer, cu oraşele lui; Sihem de asemenea şi oraşele lui, până la Gaza şi oraşele lui;
29. Şi lângă graniţele copiilor lui Manase: Bet-Şean şi oraşele ei, Taanac şi oraşele ei, Meghido şi oraşele ei, Dor şi oraşele ei. În acestea au locuit copiii lui Iosif fiul lui Israel.
30. Fiii lui Aşer: Imna şi Işva şi Işvi şi Beria şi Sera sora lor.
31. Şi fiii lui Beria: Heber şi Malchiel, care *este* tatăl lui Birzavit.
32. Şi Heber a născut pe Iaflet şi pe Şomer şi pe Hotam şi pe Şua sora lor.
33. Şi fiii lui Iaflet: Pasac şi Bimhal şi Aşvat. Aceştia *sunt* copiii lui Iaflet.
34. Şi fiii lui Şamer: Ahi şi Rohaga, Iehuba şi Aram.
35. Şi fiii fratelui său Helem: Ţofah şi Imna şi Şeleş şi Amal.
36. Fiii lui Ţofah: Suah şi Harnefer şi Şual şi Beri şi Imra,
37. Beţer şi Hod şi Şama şi Şilşa şi Itran şi Beera.
38. Şi fiii lui Ieter: Iefune şi Pispa şi Ara.
39. Şi fiii lui Ula: Arah şi Haniel şi Riţia.
40. Toţi aceştia *erau* copiii lui Aşer, capi ai casei tatălui *lor*, războinici viteji *şi* aleşi, mai mari ai prinţilor. Şi numărul *lor* prin toată genealogia lor, apţi de război *şi* de bătălie, *era* douăzeci şi şase de mii de bărbaţi.

Capitolul 8

ŞI Beniamin a născut pe Bela, întâiul său născut, Aşbel al doilea şi Ahrah al treilea,
2. Noha al patrulea şi Rafa al cincilea.
3. Şi fiii lui Bela erau: Adar şi Ghera şi Abihud,
4. Şi Abişua şi Naaman şi Ahoah,
5. Şi Ghera şi Şefufan şi Huram.
6. Şi aceştia *sunt* fiii lui Ehud; aceştia sunt capii părinţilor locuitorilor din Gheba, şi *pe aceştia* i-au mutat la Manahat;
7. Şi Naaman şi Ahiia şi Ghera, i-a mutat; şi a născut pe Uza şi pe Ahihud.
8. Şi Şaharaim a născut *copii* în ţara lui Moab, după ce i-a trimis de acolo; Huşim şi Baara *erau* soţiile lui.
9. Şi el a născut din Hodeş, soţia lui: pe Iobab şi pe Ţibia şi pe Meşa şi pe Malcam,

10. Şi pe Ieuţ şi pe Şochia şi pe Mirma. Aceştia *erau* fiii lui, capi ai părinţilor.
11. Şi din Huşim a născut pe Abitub şi pe Elpaal.
12. Fiii lui Elpaal: Eber şi Mişeam şi Şamed, care a construit Ono şi Lod, cu oraşele ei;
13. Beria de asemenea şi Şema, care *erau* capi ai părinţilor locuitorilor din Aialon, care au alungat pe locuitorii Gatului;
14. Şi Ahio, Şaşac şi Ieremot,
15. Şi Zebadia şi Arad şi Ader,
16. Şi Mihail şi Isfa şi Ioha, fiii lui Beria;
17. Şi Zebadia şi Meşulam şi Ezechi şi Heber,
18. Işmerai de asemenea şi Izlia şi Iobab, fiii lui Elpaal;
19. Şi Iachim şi Zicri şi Zabdi,
20. Şi Elienai şi Ţiltai şi Eliel,
21. Şi Adaia şi Beraia şi Şimrat, fiii lui Şimei;
22. Şi Işpan şi Heber şi Eliel,
23. Şi Abdon şi Zicri şi Hanan,
24. Şi Hanania şi Elam şi Antotia,
25. Şi Ifedeia şi Penuel, fiii lui Şaşac;
26. Şi Şamşerai şi Şeharia şi Atalia,
27. Şi Iareşia şi Elia şi Zicri, fiii lui Ieroham.
28. Aceştia *erau* de seama, capi ai părinţilor, prin generaţiile lor. Ei au locuit în Ierusalim.
29. Şi la Gabaon a locuit tatăl lui Gabaon; numele soţiei lui *era* Maaca;
30. Şi Abdon, întâiul său fiu născut; şi Ţur şi Chiş şi Baal şi Nadab,
31. Şi Ghedor şi Ahio şi Zecher.
32. Şi Miclot a născut pe Şimea. Şi aceştia de asemenea au locuit cu fraţii lor în Ierusalim, în faţa lor.
33. ¶ Şi Ner a născut pe Chiş şi Chiş a născut pe Saul şi Saul a născut pe Ionatan şi pe Malchi-Şua şi pe Abinadab şi pe Eşbaal.
34. Şi fiul lui Ionatan *era* Merib-Baal; şi Merib-Baal a născut pe Mica.
35. Şi fiii lui Mica *erau* Piton şi Melec şi Tarea şi Ahaz.
36. Şi Ahaz a născut pe Iehoada; şi Iehoada a născut pe Alemet şi pe Azmavet şi pe Zimri; şi Zimri a născut pe Moţa,
37. Şi Moţa a născut pe Binea, Rafa *era* fiul său; Eleasa, fiul său; Aţel, fiul său;
38. Şi Aţel a avut şase fii, a căror nume *sunt* acestea: Azricam, Bocru şi Ismael şi Şearia şi Obadia şi Hanan. Toţi aceştia *erau* fiii lui Aţel.
39. Şi fiii lui Eşec fratele său *erau*: Ulam, întâiul său născut; Ieuş, al doilea; şi Elifelet, al treilea.
40. Şi fiii lui Ulam erau războinici viteji, arcaşi şi au avut mulţi fii şi nepoţi, o sută cincizeci. Toţi aceştia *sunt* din fiii lui Beniamin.

Capitolul 9

ASTFEL tot Israelul a fost numărat după genealogii; şi iată, ei *au fost* scrişi în cartea împăraţilor lui Israel şi Iuda, *care* au fost duşi în Babilon pentru fărădelegea lor.

2. Şi primii locuitori care *au locuit* în stăpânirile lor, în cetăţile lor *erau:*
israeliţii, preoţii, leviţii şi netinimii.
3. Şi în Ierusalim au locuit dintre copiii lui Iuda şi dintre copiii lui Be-
niamin şi dintre copiii lui Efraim şi Manase;
4. Utai, fiul lui Amihud, fiul lui Omri, fiul lui Imri, fiul lui Bani, din co-
piii lui Farez, fiul lui Iuda.
5. Şi dintre şiloniţi: Asaia, întâiul născut, şi fiii lui.
6. Şi dintre fiii lui Zerah: Ieuel şi fraţii lor, şase sute nouăzeci.
7. Şi dintre fiii lui Beniamin: Salu, fiul lui Meşulam, fiul lui Hodavia, fiul
lui Hasenua,
8. Şi Ibneia, fiul lui Ieroham şi Ela, fiul lui Uzi, fiul lui Micri; şi Meşulam,
fiul lui Şefatia, fiul lui Reuel, fiul lui Ibnia;
9. Şi fraţii lor, conform generaţiilor, nouă sute cincizeci şi şase. Toţi aceşti
bărbaţi *erau* mai marii părinţilor în casa părinţilor lor.
10. Şi dintre preoţi: Iedaeia şi Iehoiarib şi Iachin,
11. Şi Azaria, fiul lui Hilchia, fiul lui Meşulam, fiul lui Ţadoc, fiul lui Meraiot,
fiul lui Ahitub, conducătorul casei lui Dumnezeu;
12. Şi Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Paşhur, fiul lui Malchia; şi Maesai,
fiul lui Adiel, fiul lui Iahzera, fiul lui Meşulam, fiul lui Meşilemit,
fiul lui Imer;
13. Şi fraţii lor, capi ai casei părinţilor lor, o mie şapte sute şaizeci; bărbaţi
capabili să facă lucrarea serviciului casei lui Dumnezeu.
14. ¶ Şi dintre leviţi: Şemaia, fiul lui Haşub, fiul lui Azricam, fiul lui Haşabia,
din fiii lui Merari;
15. Şi Bacbacar, Hereş şi Galal şi Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zicri, fiul
lui Asaf;
16. Şi Obadia, fiul lui Şemaia, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun şi Berechia, fiul
lui Aşa, fiul lui Elcana, care au locuit în satele netofatiţilor.
17. Şi portarii *erau*: Şalum şi Acub şi Talmon şi Ahiman şi fraţii lor: Şalum
era mai marele,
18. Care până atunci *au aşteptat* în poarta împăratului spre est, ei *erau*
portari în cetele copiilor lui Levi.
19. Şi Şalum fiul lui Kore, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core şi fraţii săi, din
casa tatălui său, coreiţii, *erau* peste munca serviciului, păzitori ai porţilor
tabernacolului; şi părinţii lor, *fiind* peste oştirea DOMNULUI, *erau* păzitori
ai intrării.
20. Şi Fineas, fiul lui Eleazar, a fost odinioară conducător peste ei şi
DOMNUL *a fost* cu el.
21. Şi Zaharia, fiul lui Meşelemia, *era* portar al uşii tabernacolului întâlnirii.
22. Toţi aceştia aleşi să fie portari la porţi *erau* două sute doisprezece.
Aceştia erau număraţi prin genealogiile lor, în satele lor, pe aceştia David
şi Samuel, văzătorul, i-au rânduit în serviciul lor.
23. Astfel ei şi copiii lor *au avut* supravegherea, prin gărzi, a porţilor casei
DOMNULUI, casa tabernacolului.
24. Portarii erau spre cele patru vânturi: spre est, vest, nord şi sud.

25. Şi fraţii lor, *care erau* în satele lor, veneau pentru şapte zile, din când în când, cu ei.
26. Fiindcă aceşti leviţi, cei patru portari mai mari, erau în serviciul *lor* rânduit şi erau peste cămările şi trezoreriile casei lui Dumnezeu.
27. Şi au locuit de jur împrejurul casei lui Dumnezeu, deoarece sarcina *era* asupra lor şi deschiderea acesteia le *aparţinea* în fiecare dimineaţă.
28. Şi *unii* dintre ei aveau sarcina servirii vaselor, ca să le aducă înăuntru şi să le scoată după număr.
29. *Unii* dintre ei de asemenea *erau* rânduiţi să supravegheze vasele şi toate uneltele sanctuarului şi floarea făinii şi vinul şi untdelemnul şi tămâia şi mirodeniile.
30. Şi *unii* dintre fiii preoţilor făceau unguent din mirodenii.
31. Şi Matitia, *unul* dintre leviţi, care *era* întâiul născut al lui Şalum coreitul, avea serviciul rânduit peste lucrurile ce erau făcute în tigăi.
32. Şi *alţii* dintre fraţii lor, dintre fiii chehatiţilor, *erau* peste pâinile punerii înainte, să *le* pregătească în fiecare sabat.
33. Şi aceştia *sunt* cântăreţii, mai mari ai părinţilor leviţilor, *care rămâneau* în cămări *dar erau* liberi, căci erau angajaţi în *acea* lucrare zi şi noapte.
34. Aceşti mai mari părinţi dintre leviţi *erau* mai mari prin toate generaţiile lor; aceştia au locuit la Ierusalim.
35. ¶ Şi în Gabaon a locuit tatăl lui Gabaon, Ieiel, numele soţiei lui *era* Maaca;
36. Şi întâiul său născut Abdon, apoi Ţur şi Chiş şi Baal şi Ner şi Nadab,
37. Şi Ghedor şi Ahio şi Zaharia şi Miclot.
38. Şi Miclot a născut pe Şimeam. Şi au locuit de asemenea cu fraţii lor la Ierusalim în faţa fraţilor lor.
39. Şi Ner a născut pe Chiş; şi Chiş a născut pe Saul; şi Saul a născut pe Ionatan şi pe Malchi-Şua şi pe Abinadab şi pe Eşbaal.
40. Şi fiul lui Ionatan *era* Merib-Baal; şi Merib-Baal a născut pe Mica.
41. Şi fiii lui Mica *erau*: Piton şi Melec şi Tahrea *şi Ahaz.*
42. Şi Ahaz a născut pe Iaera; şi Iaera a născut pe Alemet şi pe Azmavet şi pe Zimri; şi Zimri a născut pe Moţa;
43. Şi Moţa a născut pe Binea; şi Refaia, fiul său; Eleasa, fiul său; Aţel, fiul său.
44. Şi Aţel a avut şase fii, a căror nume *sunt* acestea: Azricam, Bocru şi Ismael şi Şearia şi Obadia şi Hanan; aceştia *erau* fiii lui Aţel.

Capitolul 10

ŞI filistenii s-au luptat cu Israel; şi bărbaţii lui Israel au fugit din faţa filistenilor şi au căzut ucişi în muntele Ghilboa.
2. Şi filistenii i-au urmărit necontenit pe Saul şi pe fiii săi; şi filistenii au ucis pe Ionatan şi pe Abinadab şi pe Malchi-Şua, fiii lui Saul.
3. Şi bătălia s-a încins împotriva lui Saul şi arcaşii l-au lovit şi a fost rănit de arcaşi.
4. Atunci Saul a spus purtătorului său de arme: Scoate-ţi sabia şi străpunge-mă cu ea, ca nu cumva aceşti necircumcişi să vină şi să îşi bată

joc de mine. Dar purtătorul său de arme nu a voit, pentru că se temea foarte tare. De aceea Saul a luat o sabie și s-a aruncat în ea.
5. Și când purtătorul său de arme a văzut că Saul era mort, a căzut și el în sabie și a murit.
6. Astfel Saul a murit și cei trei fii ai săi și toată casa lui a murit împreună.
7. Și când toți bărbații lui Israel, care *erau* în vale, au văzut că *frații lor* au fugit și că Saul și fiii lui au murit, și-au părăsit cetățile și au fugit; și filistenii au venit și au locuit în ele.
8. ¶ Și s-a întâmplat a doua zi, când filistenii au venit să dezbrace pe cei uciși, că au găsit pe Saul și pe fiii lui, căzuți în muntele Ghilboa.
9. Și după ce i-au dezbrăcat, i-au luat capul și armura și le-au trimis de jur împrejur în țara filistenilor, ca să dea de știre idolilor lor și poporului.
10. Și au pus armura lui în casa dumnezeilor lor și au pironit capul lui în templul lui Dagon.
11. Și când tot Iabes-Galaadul a auzit tot ce i-au făcut filistenii lui Saul,
12. S-au ridicat, toți bărbații viteji și au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor lui și le-au adus la Iabes și le-au îngropat oasele sub stejarul din Iabes și au postit șapte zile.
13. Astfel Saul a murit pentru fărădelegea lui pe care a făcut-o împotriva DOMNULUI, împotriva cuvântului DOMNULUI, pe care nu l-a ținut și de asemenea pentru că a întrebat *pe una care avea* demon, pentru a cere sfat *de la el*;
14. Și nu a cerut sfat de la DOMNUL; de aceea l-a ucis și a întors împărăția la David, fiul lui Isai.

Capitolul 11

ATUNCI tot Israelul s-a adunat la David la Hebron, spunând: Iată, noi *suntem din* osul tău și carnea ta.
2. Și mai mult, odinioară, chiar când Saul era împărat, tu *ai fost* cel care ai scos și ai adus pe Israel, și DOMNUL dumnezeul tău ți-a spus: Tu vei paște poporul meu Israel și vei fi conducător peste poporul meu Israel.
3. De aceea au venit toți bătrânii lui Israel la împărat în Hebron; și David a făcut un legământ cu ei în Hebron înaintea DOMNULUI; și ei au uns pe David împărat peste Israel, conform cuvântului DOMNULUI prin Samuel.
4. Și David și tot Israelul au mers la Ierusalim, care *este* Iebus; unde *erau* iebusiții, locuitorii țării.
5. Și locuitorii din Iebus i-au spus lui David: Să nu intri aici. Totuși David a luat cetățuia Sionului, care *este* cetatea lui David.
6. Și David a spus: Oricine lovește primul pe iebusiți va fi mai marele și căpetenia. Atunci Ioab, fiul Țeruiei, s-a urcat primul și a fost mai marele.
7. Și David a locuit în cetățuie; de aceea au numit-o cetatea lui David.
8. Și a construit cetatea de jur împrejur, de la Milo de jur împrejur; și Ioab a reparat restul cetății.
9. Astfel David a crescut din ce în ce mai mare, fiindcă DOMNUL oștirilor *era* cu el.

10. ¶ Aceştia de asemenea *sunt* mai marii războinicilor pe care David îi avea, care s-au întărit cu el în împărăţia sa şi cu tot Israelul, pentru a-l face împărat, conform cuvântului DOMNULUI referitor la Israel.
11. Şi acesta *este* numărul războinicilor pe care David i-a avut, Iaşobeam, un hacmonit, mai marele căpeteniilor; şi-a ridicat suliţa împotriva a trei sute, *pe care i*-a ucis odată.
12. Şi după el *era* Eleazar, fiul lui Dodo, ahohitul, care *era unul* dintre cei trei viteji.
13. El era cu David la Pas-Damim şi acolo filistenii s-au adunat la bătălie, unde era o bucată de pământ plină de orz; şi poporul a fugit din faţa filistenilor.
14. Şi ei s-au aşezat în mijlocul acelei bucăţi şi au eliberat-o şi au ucis pe filisteni; şi DOMNUL *i*-a salvat printr-o mare eliberare.
15. Şi trei dintre cele treizeci de căpetenii au coborât la stânca lui David în peştera lui Adulam; şi oastea filistenilor avea tabăra aşezată în valea lui Refaim.
16. Şi David *era* în întăritură şi garnizoana filistenilor *era* atunci la Betleem.
17. Şi David a tânjit şi a spus: Ah, de mi-ar da cineva să beau apă din fântâna Betleemului, care *este* la poartă!
18. Şi cei trei au pătruns prin oastea filistenilor şi au tras apă din fântâna Betleemului, care *era* la poartă şi au luat-*o şi* au adus-*o* la David, dar David nu a dorit să bea *din* ea, ci a turnat-o pentru DOMNUL,
19. Şi a spus: Dumnezeul meu să mă ferească să fac acest lucru! Să beau sângele acestor bărbaţi care şi-au pus vieţile în primejdie? căci cu *preţul* vieţilor lor au adus-o. De aceea nu a voit să o bea. Aceste lucruri au fost făcute de aceşti trei care erau cei mai viteji.
20. Şi Abişai, fratele lui Ioab, el era mai marele celor trei, căci ridicându-şi suliţa împotriva a trei sute, *i*-a ucis şi a avut nume printre cei trei.
21. Dintre cei trei, el era demn de mai multă cinste decât ceilalţi doi; căci era căpetenia lor, totuşi nu a ajuns pe cei trei *dintâi.*
22. Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui bărbat viteaz, din Cabţeel, care făcuse multe fapte; a ucis doi bărbaţi, ca nişte lei, din Moab, de asemenea a coborât şi a ucis un leu, într-o groapă, într-o zi cu zăpadă.
23. Şi a ucis un egiptean, un bărbat de o *mare* statură, înalt de cinci coţi; şi în mâna egipteanului *era* o suliţă ca bârna ţesătorului; iar el s-a coborât la el cu un toiag şi a smuls suliţa din mâna egipteanului şi l-a ucis cu propria lui suliţă.
24. Aceste lucruri le-a făcut Benaia fiul lui Iehoiada şi a avut *întâiul* nume printre cei trei viteji.
25. Iată, era demn de cinste printre cei treizeci, dar nu a ajuns la cei trei *dintâi*; şi David l-a pus peste garda lui.
26. De asemenea războinicii din armate *erau*: Asael, fratele lui Ioab; Elhanan, fiul lui Dodo din Betleem;
27. Şamot, haroritul; Haleţ, pelonitul;
28. Ira fiul lui Icheş, tecoitul; Abiezer, antotitul;

29. Sibecai, huşatitul; Ilai, ahohitul;
30. Maharai, netofatitul; Heled, fiul lui Baana, netofatitul;
31. Itai, fiul lui Ribai din Ghibea *care aparţinea* copiilor lui Beniamin; Benaia, piratonitul;
32. Hurai de la pâraiele din Gaaş; Abiel, arbatitul;
33. Azmavet, baharumitul; Eliahba, şaalbonitul;
34. Fiii lui Haşem, ghizonitul; Ionatan, fiul lui Şaghe, hararitul;
35. Ahiam, fiul lui Sacar, hararitul; Elifal, fiul lui Ur;
36. Hefer, mecheratitul; Ahiia, pelonitul;
37. Heţro, carmelitul; Naarai, fiul lui Ezbai;
38. Ioel, fratele lui Natan; Mibhar, fiul lui Hagri;
39. Ţelec, amonitul; Naharai, beerotitul, purtătorul de arme al lui Ioab, fiul Ţeruiei;
40. Ira, ieteritul; Gareb, ieteritul;
41. Urie, hititul; Zabad, fiul lui Ahlai;
42. Adina, fiul lui Şiza, rubenitul, o căpetenie a rubeniţilor şi treizeci cu el;
43. Hanan, fiul lui Maaca; şi Iosafat, mitnitul;
44. Ozia, aşterotitul; Şama şi Iehiel, fiii lui Hotam, aroeritul;
45. Iediael, fiul lui Şimri; şi Ioha, fratele său, tiţitul;
46. Eliel, mahavitul; şi Ieribai şi Ioşavia, fiii lui Elnaam; şi Itma, moabitul;
47. Eliel şi Obed şi Iaasiel, mesobaitul.

Capitolul 12

ŞI aceştia s*unt* cei care au venit la David la Ţiclag, în timp ce încă se ascundea din cauza lui Saul, fiul lui Chiş; şi ei *erau* printre războinici, ajutoare la război.
2. *Erau* înarmaţi cu arcuri şi puteau folosi şi mâna dreaptă şi cea stângă în *aruncare* de pietre şi *trăgând* săgeţi din arc, *erau* dintre fraţii lui Saul, al lui Beniamin.
3. Mai marele *era* Ahiezer, apoi Ioaş, fiii lui Şemaa din Ghibea; şi Ieziel şi Pelet, fiii lui Azmavet; şi Beraca şi Iehu, antotitul;
4. Şi Ismaia din Gabaon, un războinic printre cei treizeci şi peste cei treizeci; şi Ieremia şi Iahaziel şi Iohanan şi Iozabad din Ghederot,
5. Eluzai şi Ierimot şi Bealia şi Şemaria şi Şefatia harofitul,
6. Elcana şi Iesia şi Azareel şi Ioezer şi Iaşobeam, coreiţi,
7. Şi Ioela şi Zebadia, fiii lui Ieroham din Ghedor.
8. Şi dintre gadiţi s-au separat acolo pentru David în întăritura din pustie, războinici viteji şi bărbaţi războinici *pregătiţi* pentru bătălie, care puteau purta scut şi platoşă, a căror feţe *erau ca* feţele leilor şi *erau* atât de iuţi precum căprioarele pe munţi;
9. Ezer, întâiul; Obadia, al doilea; Eliab, al treilea;
10. Mişmana, al patrulea; Ieremia al cincilea;
11. Atai, al şaselea; Eliel al şaptelea;
12. Iohanan, al optulea; Elzabad al nouălea;
13. Ieremia, al zecelea; Macbanai, al unsprezecelea.

14. Aceştia *erau* dintre fiii lui Gad, căpetenii ale oştirilor, unul dintre cei mai mici *era* peste o sută şi cel mai mare peste o mie.
15. Aceştia *sunt* cei care au mers peste Iordan în prima lună, când inundase toate malurile lui; şi au pus pe fugă pe *toţi* cei din văi şi spre est şi spre vest.
16. Şi acolo au venit copiii lui Beniamin şi Iuda la întăritura lui David.
17. Şi David a ieşit să îi întâmpine şi le-a răspuns şi le-a zis: Dacă veniţi în pace să mă ajutaţi, inima mea va fi unită cu voi, dar dacă *veniţi* să mă trădaţi duşmanilor mei, văzând *că nu este* nimic rău în mâinile mele, Dumnezeul părinţilor noştri va vedea *şi* va mustra.
18. Atunci duhul a venit peste Amasai, *care era* mai marele căpeteniilor şi *a spus*: Ai tăi *suntem*, David şi de partea ta, fiu al lui Isai; pace, pace ţie şi pace ajutoarelor tale; fiindcă Dumnezeul tău te ajută. Atunci David i-a primit şi i-a făcut căpetenii de ceată.
19. Şi acolo au trecut *unii* din Manase la David, când a venit cu filistenii împotriva lui Saul la bătălie, dar ei nu l-au ajutat, fiindcă prinţii filistenilor, după sfat, l-au îndepărtat, spunând: El va trece la stăpânul său Saul, *spre primejdia* capetelor noastre.
20. Mergând la Ţiclag, acolo au trecut la el din Manase: Adnah şi Iozabad şi Iediael şi Mihail şi Iozabad şi Elihu şi Ţiltai, căpeteniile miilor care *erau* din Manase.
21. Şi l-au ajutat pe David împotriva cetei *jefuitorilor*, fiindcă ei *erau* toţi războinici viteji şi erau căpetenii în oştire.
22. Fiindcă în *acel* timp, zi de zi, veneau la David să îl ajute, până când *a ajuns* o mare oştire, precum oştirea lui Dumnezeu.
23. ¶ Şi acestea *sunt* numerele cetelor gata înarmate de război care au venit la David în Hebron, pentru a întoarce împărăţia lui Saul la *David*, conform cuvântului DOMNULUI.
24. Copiii lui Iuda care purtau scut şi suliţă *erau* şase mii opt sute, gata înarmaţi de război.
25. Dintre copiii lui Simeon, războinici viteji *gata* pentru război, şapte mii o sută.
26. Dintre copiii lui Levi patru mii şase sute.
27. Şi Iehoiada *era* conducătorul aaroniţilor şi cu el *erau* trei mii şapte sute;
28. Şi Ţadoc, un tânăr, războinic viteaz; şi din casa tatălui său, douăzeci şi două de căpetenii.
29. Şi dintre copiii lui Beniamin, rudele lui Saul, trei mii, căci până atunci cea mai mare parte dintre ei ţinuseră parte casei lui Saul.
30. Şi dintre copiii lui Efraim douăzeci de mii opt sute, războinici viteji, faimoşi din casa părinţilor lor.
31. Şi din jumătatea tribului lui Manase, optsprezece mii, care erau chemaţi pe nume să vină să facă pe David împărat.
32. Şi dintre copiii lui Isahar, care aveau înţelegerea timpurilor, pentru a cunoaşte ce avea Israel de făcut; capii lor *erau* două sute; şi toţi fraţii lor *erau* la porunca lor.

33. Din Zabulon, cei care au pornit la bătălie, deprinşi la război, cu toate uneltele de război, cincizeci de mii, care puteau sta umăr la umăr, *nu aveau* inima împărţită.
34. Şi din Neftali, o mie de căpetenii, şi împreună cu ei, treizeci şi şapte de mii, cu scut şi suliţă.
35. Şi dintre daniţi, deprinşi la război, douăzeci şi opt de mii şase sute.
36. Şi din Aşer, cei care au pornit la bătălie, deprinşi la război, patruzeci de mii.
37. Şi de partea cealaltă a Iordanului, dintre rubeniţi şi gadiţi şi din jumătatea tribului lui Manase, cu tot felul de unelte de război pentru bătălie, o sută douăzeci de mii.
38. Toţi aceşti bărbaţi de război, care puteau sta umăr la umăr, au venit cu toată inima la Hebron, pentru a-l face pe David împărat peste tot Israelul; şi de asemenea tot restul Israelului *erau* într-o *singură* inimă pentru a-l face pe David împărat.
39. Şi acolo au fost cu David trei zile, mâncând şi bând; fiindcă fraţii lor le pregătiseră.
40. Mai mult, cei care erau aproape de ei, spre Isahar şi Zabulon şi Neftali, au adus pâine pe măgari şi pe cămile şi pe catâri şi pe boi şi carne, mâncare, turte de smochine şi grămezi de stafide şi vin şi untdelemn şi boi şi oi din abundenţă, fiindcă *era* bucurie în Israel.

Capitolul 13

ŞI David s-a sfătuit cu căpeteniile miilor şi a sutelor şi cu fiecare conducător.
2. Şi David a spus întregii adunări a lui Israel: Dacă vi *se pare* bine şi *dacă este* de la DOMNUL Dumnezeul nostru, să trimitem peste tot la fraţii noştri de jur împrejur, *care sunt* rămaşi în toată ţara lui Israel şi cu ei *de asemenea* la preoţi şi la leviţi *care sunt* în cetăţile *şi* împrejurimile lor, să se adune la noi;
3. Şi să aducem din nou chivotul Dumnezeului nostru la noi, fiindcă nu am cerut sfat de la el în zilele lui Saul.
4. Şi întreaga adunare a spus că ar dori să facă astfel, căci lucrul era drept în ochii întregului popor.
5. Astfel David a adunat tot Israelul împreună, de la Şihor din Egipt chiar până la intrarea din Hamat, pentru a aduce chivotul lui Dumnezeu de la Chiriat-Iearim.
6. Şi David şi tot Israelul s-a urcat la Baala, *care este,* la Chiriat-Iearim, care *a aparţinut* lui Iuda, pentru a aduce de acolo chivotul lui Dumnezeu, DOMNUL, care locuieşte *între* heruvimi, al cărui nume este chemat *acolo*.
7. Şi au dus chivotul lui Dumnezeu într-un car din casa lui Abinadab; şi Uza şi Ahio au condus carul.
8. Şi David şi întregul Israel au jucat înaintea lui Dumnezeu cu toată puterea *lor,* cu cântare şi cu harpe şi cu psalterioane şi cu tamburine şi cu chimvale şi cu trâmbiţe.

9. ¶ Şi când au ajuns la aria lui Chidon, Uza şi-a întins mâna pentru a ţine chivotul; fiindcă boii s-au poticnit.
10. Şi mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Uza şi l-a lovit, deoarece şi-a pus mâna pe chivot şi acolo a murit înaintea lui Dumnezeu.
11. Şi David a fost nemulţumit, deoarece DOMNUL făcuse o spărtură asupra lui Uza, de aceea acel loc este numit Pereţ-Uza până în această zi.
12. Şi David s-a temut de Dumnezeu în acea zi, spunând: Cum voi aduce chivotul lui Dumnezeu *acasă* la mine?
13. Astfel David nu a adus chivotul *acasă* la el, în cetatea lui David, ci l-a dus deoparte, în casa lui Obed-Edom, din Gat.
14. Şi chivotul lui Dumnezeu a rămas cu familia lui Obed-Edom, în casa lui, trei luni. Şi DOMNUL a binecuvântat casa lui Obed-Edom şi tot ce avea.

Capitolul 14

ŞI Hiram, împăratul Tirului, a trimis la David mesageri şi lemnărie de cedru, cu pietrari şi tâmplari, pentru a-i construi o casă.
2. Şi David a înţeles că DOMNUL l-a întărit împărat peste Israel, fiindcă împărăţia sa a fost ridicată pe înălţimi, din cauza poporului său Israel.
3. Şi David *şi*-a luat mai multe soţii la Ierusalim: şi David a născut mai mulţi fii şi fiice.
4. Şi acestea *sunt* numele copiilor *lui* pe care i-a avut în Ierusalim: pe Şamua şi pe Şobab, pe Natan şi pe Solomon,
5. Şi pe Ibhar şi pe Elişua şi pe Elpelet,
6. Şi pe Noga şi pe Nefeg şi pe Iafia,
7. Şi pe Elişama şi pe Beeliada şi pe Elifelet.
8. ¶ Şi când filistenii au auzit că David a fost uns împărat peste întregul Israel, toţi filistenii s-au urcat să îl caute pe David. Şi David a auzit *şi* a ieşit împotriva lor.
9. Şi filistenii au venit şi s-au întins în valea lui Refaim.
10. Şi David a cerut sfat de la Dumnezeu, spunând: Să mă urc împotriva filistenilor; îi vei da în mâna mea? Şi DOMNUL i-a spus: Urcă-te; căci îi voi da în mâna ta.
11. Astfel s-au urcat la Baal-Peraţim; şi David i-a lovit acolo. Atunci David a spus: Dumnezeu s-a năpustit asupra duşmanilor mei prin mâna mea ca năpustirea apelor, de aceea au pus acelui loc numele, Baal-Peraţim.
12. Şi ei şi-au lăsat dumnezeii acolo, iar David a dat poruncă şi au fost arşi cu foc.
13. Şi filistenii s-au întins din nou în vale.
14. De aceea David a cerut din nou, sfat de la Dumnezeu; şi Dumnezeu i-a spus: Nu te urca după ei; întoarce-te de la ei şi vino asupra lor de partea opusă, a duzilor.
15. Şi va fi, când vei auzi un foşnit de paşi în vârful duzilor, atunci să ieşi la bătălie, fiindcă Dumnezeu a ieşit înaintea ta pentru a lovi oastea filistenilor.
16. David de aceea a făcut precum Dumnezeu îi poruncise, şi au lovit oastea filistenilor de la Gabaon chiar până la Ghezer.

17. Şi faima lui David s-a răspândit în toate ţările; şi DOMNUL a adus frica de el asupra tuturor naţiunilor.

Capitolul 15

ŞI *David* şi-a făcut case în cetatea lui David şi a pregătit un loc pentru chivotul lui Dumnezeu şi a ridicat pentru el un cort.
2. Atunci David a spus: Nimeni nu trebuie să poarte chivotul lui Dumnezeu ci doar leviţii, fiindcă pe ei i-a ales DOMNUL să poarte chivotul lui Dumnezeu şi să îi servească pentru totdeauna.
3. Şi David a adunat tot Israelul la Ierusalim, pentru a aduce chivotul DOMNULUI la locul lui, pe care îl pregătise pentru el.
4. Şi David a adunat pe copiii lui Aaron şi pe leviţi;
5. Dintre fiii lui Chehat: mai marele Uriel şi fraţii lui, o sută douăzeci;
6. Dintre fiii lui Merari: mai marele Asaia şi fraţii lui, două sute douăzeci;
7. Dintre fiii lui Gherşom: mai marele Ioel şi fraţii lui, o sută treizeci;
8. Dintre fiii lui Eliţafan: mai marele Şemaia şi fraţii lui, două sute;
9. Dintre fiii lui Hebron: mai marele Eliel şi fraţii lui, optzeci;
10. Dintre fiii lui Uziel: mai marele Aminadab şi fraţii lui, o sută doisprezece.
11. Şi David a chemat pe Ţadoc şi pe Abiatar, preoţii, şi pe leviţi, pe Uriel, pe Asaia şi pe Ioel, pe Şemaia şi pe Eliel şi pe Aminadab,
12. Şi le-a spus: Voi *sunteţi* mai marii părinţilor leviţilor; sfinţiţi-vă, *deopotrivă* voi şi fraţii voştri, ca să aduceţi chivotul DOMNULUI Dumnezeul lui Israel la *locul pe care* l-am pregătit pentru el.
13. Fiindcă voi *nu aţi făcut aceasta* de la început, DOMNUL Dumnezeul nostru a făcut o spărtură asupra noastră, deoarece nu l-am căutat după rânduiala cuvenită.
14. Astfel preoţii şi leviţii s-au sfinţit pentru a duce chivotul DOMNULUI Dumnezeul lui Israel.
15. Şi copiii leviţilor au purtat chivotul lui Dumnezeu, pe umerii lor, cu drugii în el, precum Moise poruncise conform cuvântului DOMNULUI.
16. Şi David a vorbit mai marelui leviţilor să rânduiască pe fraţii lor *să fie* cântăreţi cu instrumente de muzică, psalterioane şi harpe şi chimvale, sunând *şi* înălţându-*şi* vocea cu bucurie.
17. Astfel leviţii au rânduit pe Heman, fiul lui Ioel; şi dintre fraţii săi, pe Asaf, fiul lui Berechia; şi dintre fiii lui Merari, fraţii lor, pe Etan, fiul lui Cuşaia;
18. Şi cu ei pe fraţii lor de *gradul* doi: pe Zaharia, pe Ben şi pe Iaaziel şi pe Şemiramot şi pe Iehiel şi pe Uni, pe Eliab şi pe Benaia şi pe Maaseia şi pe Matitia şi pe Elifele şi pe Micneia şi pe Obed-Edom şi pe Ieiel, portarii.
19. Astfel cântăreţii: Heman, Asaf şi Etan, *au fost rânduiţi* să sune din chimvale de aramă;
20. Şi pe Zaharia şi pe Aziel şi pe Şemiramot şi pe Iehiel şi pe Uni şi pe Eliab şi pe Maaseia şi pe Benaia, cu psalterioane pe alamot;
21. Şi pe Matitia şi pe Elifele şi pe Micneia şi pe Obed-Edom şi pe Ieiel şi pe Azazia, *care cântau* cu harpe cu opt corzi spre întărirea *sunetului*.

22. Şi Chenania, mai marele leviţilor, *avea sarcina* cântării, el instruia în cântare, deoarece el *era* iscusit.
23. Şi Berechia şi Elcana *erau* uşieri pentru chivot.
24. Şi Şebania şi Iosafat şi Netaneel şi Amasai şi Zaharia şi Benaia şi Eliezer, preoţii, au suflat din trâmbiţe înaintea chivotului lui Dumnezeu. Şi Obed-Edom şi Iehia *erau* uşieri pentru chivot.
25. ¶ Astfel David şi bătrânii Israelului şi căpeteniile peste mii, au mers să aducă chivotul legământului DOMNULUI din casa lui Obed-Edom, cu bucurie.
26. Şi s-a întâmplat, când Dumnezeu a ajutat pe leviţii care au purtat chivotul legământului DOMNULUI, că au oferit şapte tauri şi şapte berbeci.
27. Şi David şi toţi leviţii care au purtat chivotul şi cântăreţii şi Chenania, maestrul cântării cu cântăreţii, *erau* îmbrăcaţi cu o robă de in subţire; David de asemenea *avea* pe el *şi* un efod de in.
28. Astfel tot Israelul a adus chivotul legământului DOMNULUI cu strigare şi cu sunet de cornet şi cu trâmbiţe şi cu chimvale, sunând din psalterioane şi harpe.
29. Şi s-a întâmplat, *precum* chivotul legământului DOMNULUI a intrat în cetatea lui David, că Mical, fiica lui Saul, privind afară pe fereastră, a văzut pe împăratul David dansând şi jucând, şi l-a disprețuit în inima ei.

Capitolul 16

ASTFEL au adus chivotul lui Dumnezeu şi l-au aşezat în mijlocul cortului pe care David l-a ridicat pentru el; şi au oferit sacrificii arse şi ofrande de pace înaintea lui Dumnezeu.
2. Şi când David a sfârşit oferirea ofrandelor arse şi a ofrandelor de pace, a binecuvântat poporul în numele DOMNULUI.
3. Şi a împărţit fiecăruia din Israel, deopotrivă bărbat şi femeie, fiecăruia o pâine şi o bucată bună de carne şi un ulcior *de vin.*
4. Şi a rânduit leviţi să servească înaintea chivotului DOMNULUI şi să mărturisească şi să mulţumească şi să laude pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel,
5. Asaf, mai marele; şi lângă el, Zaharia, Ieiel şi Şemiramot şi Iehiel şi Matitia şi Eliab şi Benaia şi Obed-Edom; şi Ieiel cu psalterioane şi cu harpe; dar Asaf suna cu chimvale,
6. Benaia de asemenea şi Iahaziel, preoţii, cu trâmbiţe *erau* continuu înaintea chivotului legământului lui Dumnezeu.
7. ¶ Atunci în acea zi David a dat întâi *acest psalm*, în mâna lui Asaf şi a fraţilor săi, pentru a mulţumi DOMNULUI.
8. Aduceţi mulţumiri DOMNULUI; chemaţi numele lui, faceţi cunoscute faptele lui printre popoare.
9. Cântaţi-i, cântaţi-i psalmi, vorbiţi despre toate lucrările lui minunate.
10. Glorificaţi-vă în sfântul său nume, să se bucure inima celor ce caută pe DOMNUL.
11. Căutaţi pe DOMNUL şi puterea lui, căutaţi neîncetat faţa lui.

12. Amintiți-vă lucrările lui minunate pe care le-a făcut; minunile lui și
judecățile gurii sale;
13. Voi, sămânță al lui Israel, servitorul lui, copii ai lui Iacob, aleșii lui.
14. *El este* DOMNUL Dumnezeul nostru, judecățile lui *sunt* pe tot pământul.
15. Amintiți-vă legământul său întotdeauna, cuvântul *pe care l*-a poruncit
la o mie de generații.
16. *Legământ* pe care l-a făcut cu Avraam și jurământul său lui Isaac;
17. Și a întărit același *legământ* lui Iacob ca lege și lui Israel *ca* legământ veșnic,
18. Spunând: Ție îți voi da țara Canaanului, sorțul moștenirii tale;
19. Când ați fost *doar* puțini la număr; *da*, doar puțini; și străini în *țară*.
20. Și *când* au mers de la o națiune la alta, de la o împărăție la alt popor;
21. El nu a permis niciunui om să le facă rău; da, a mustrat împărați
pentru ei,
22. *Spunând:* Nu atingeți pe unșii mei și nu faceți rău profeților mei.
23. Cântați DOMNULUI, tot pământul; arătați zi de zi salvarea lui.
24. Vestiți gloria lui printre păgâni *și* lucrările lui minunate printre
toate națiunile.
25. Pentru că mare *este* DOMNUL și *demn* de a fi mult lăudat, el de
asemenea *este* de temut deasupra tuturor dumnezeilor.
26. Căci toți dumnezeii popoarelor *sunt* idoli, dar DOMNUL a făcut cerurile.
27. Glorie și onoare *sunt* în prezența lui, tărie și veselie *sunt* în locul său.
28. Dați DOMNULUI familii de popoare; dați DOMNULUI glorie și tărie.
29. Dați DOMNULUI gloria *datorată* numelui său; aduceți ofrandă și veniți
înaintea lui; închinați-vă DOMNULUI în frumusețea sfințeniei.
30. Temeți-vă înaintea lui, tot pământul; lumea de asemenea va fi întemeiată,
încât nu se va clătina.
31. Să se veselească cerurile și să se bucure pământul; și să spună *oamenii*
printre națiuni: DOMNUL domnește.
32. Să urle marea și plinătatea ei; să se bucure câmpurile și tot ce *este* pe ele.
33. Atunci vor cânta copacii pădurii la prezența DOMNULUI, deoarece
el vine să judece pământul.
34. Aduceți mulțumiri DOMNULUI, pentru că *este* bun, că a lui milă
dăinuiește pentru totdeauna.
35. Și spuneți: Salvează-ne, Dumnezeu al salvării noastre și adună-ne și
eliberează-ne de păgâni, ca să aducem mulțumiri numelui tău sfânt *și* să
ne glorificăm în lauda ta.
36. Binecuvântat *fie* DOMNUL Dumnezeul lui Israel pentru totdeauna și
întotdeauna. Și tot poporul a spus: Amin; și a lăudat pe DOMNUL.
37. ¶ Astfel a lăsat acolo înaintea chivotului legământului DOMNULUI
pe Asaf și pe frații lui, să servească neîncetat înaintea chivotului, precum
cerea lucrarea fiecărei zile;
38. Și pe Obed-Edom cu frații lui, șaizeci și opt; pe Obed-Edom de
asemenea, fiul lui Iedutun, și pe Hosa *să fie* portari;
39. Și pe preotul Țadoc și frații săi, preoții, înaintea tabernacolului
DOMNULUI pe înălțimea care *era* la Gabaon,

40. Pentru a aduce ofrande arse DOMNULUI pe altarul ofrandei arse, neîncetat, dimineața și seara; și *pentru a face* conform cu tot ce este scris în legea DOMNULUI, pe care i-a poruncit-o lui Israel;
41. Și cu ei pe Heman și Iedutun, și restul care au fost aleși, care au fost chemați pe nume, să dea mulțumiri DOMNULUI, că a lui milă *dăinuiește* pentru totdeauna;
42. Și cu ei *au fost* Heman și Iedutun cu trâmbițe și chimvale și cu instrumentele muzicale ale lui Dumnezeu, pentru aceia care trebuiau să sune. Și fiii lui Iedutun *erau* portari.
43. Și tot poporul a plecat, fiecare om la casa lui, iar David s-a întors să binecuvânteze casa lui.

Capitolul 17

ȘI s-a întâmplat, precum David ședea în casa lui, că David i-a spus profetului Natan: Iată, eu locuiesc într-o casă de cedri, dar chivotul legământului DOMNULUI *rămâne* sub covoare.
2. Atunci Natan i-a spus lui David: Fă tot ce *este* în inima ta, fiindcă Dumnezeu *este* cu tine.
3. Și s-a întâmplat, că în aceeași noapte, cuvântul lui Dumnezeu a venit la Natan, spunând:
4. Du-te și spune-i lui David, servitorul meu: Astfel spune DOMNUL: Să nu îmi construiești o casă de locuit;
5. Fiindcă nu am locuit într-o casă din ziua în care am scos pe Israel până în această zi; ci am mers din cort în cort și dintr-*un* tabernacol *în altul.*
6. Orișiunde am umblat cu tot Israelul, am vorbit eu un cuvânt vreunui judecător din Israel, căruia i-am poruncit să pască poporul meu, spunând: De ce nu mi-ați construit o casă de cedri?
7. Și acum, astfel să spui servitorului meu David: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Te-am luat de la staulul oilor, din urma oilor, ca să fii conducător peste poporul meu Israel;
8. Și am fost cu tine pretutindeni unde ai umblat și am stârpit pe toți dușmanii tăi dinaintea ta și ți-am făcut numele ca numele oamenilor mari care *sunt* pe pământ.
9. De asemenea voi rândui un loc pentru poporul meu Israel și îi voi sădi și vor locui în locul lor și nu vor mai fi mutați; nici copiii stricăciunii nu îi vor mai risipi, ca la început,
10. De când am poruncit *să fie* judecători peste poporul meu Israel. Mai mult, voi supune toți dușmanii tăi. Și mai mult, îți spun că DOMNUL îți va construi o casă.
11. Și se va întâmpla, când zilele tale se vor sfârși, și vei merge *să fii* cu părinții tăi, că voi ridica sămânța ta după tine, care va fi dintre fiii tăi și voi întemeia împărăția sa.
12. El îmi va construi o casă și eu îi voi întemeia tronul pentru totdeauna.
13. Voi fi tatăl lui și el va fi fiul meu și nu îmi voi lua mila de la el, precum am luat-*o* de la *cel* care a fost înaintea ta;

14. Ci îl voi aşeza în casa mea şi în împărăţia mea pentru totdeauna; şi tronul său va fi întemeiat pentru totdeauna.
15. Conform cu toate aceste cuvinte şi conform cu toată această viziune, astfel i-a vorbit Natan lui David.
16. ¶ Şi împăratul David a venit şi a şezut înaintea DOMNULUI şi a spus: Cine *sunt* eu, DOAMNE Dumnezeule şi ce *este* casa mea, că m-ai adus până aici?
17. Şi *totuşi* acesta a fost un lucru mic în ochii tăi, Dumnezeule; căci tu *de asemenea* ai vorbit de mult timp despre casa servitorului tău ce va veni; şi m-ai privit conform cu starea unui om de rang înalt, DOAMNE Dumnezeule.
18. Ce să îţi mai *spună* David pentru onoarea *dată* servitorului tău? căci tu cunoşti pe servitorul tău.
19. DOAMNE, de dragul servitorului tău şi conform cu inima ta, ai făcut toată această măreţie, făcând cunoscute toate *aceste* lucruri mari.
20. DOAMNE, nu *este* nimeni ca tine, nici nu *este vreun alt* Dumnezeu în afară de tine, conform cu tot ce am auzit cu urechile noastre.
21. Şi ce naţiune pe pământ *este* ca poporul tău Israel, pe care Dumnezeu a mers să îl răscumpere *pentru a fi* propriul său popor, pentru a-ţi face un nume de măreţie şi de înspăimântare, alungând naţiuni dinaintea poporului tău, pe care l-ai răscumpărat din Egipt?
22. Pentru că pe poporul tău Israel l-ai făcut propriul tău popor pentru totdeauna; şi tu, DOAMNE, tu ai devenit Dumnezeul lor.
23. Şi acum, DOAMNE, să fie întemeiat, pentru totdeauna, acest lucru pe care l-ai vorbit referitor la servitorul tău şi referitor la casa lui şi să faci precum ai spus.
24. Să fie întemeiat ca numele tău să fie preamărit pentru totdeauna, spunând: DOMNUL oştirilor *este* Dumnezeul lui Israel, un Dumnezeu pentru Israel; şi *să fie* întemeiată, înaintea ta casa lui David, servitorul tău.
25. Fiindcă tu, Dumnezeul meu, ai spus servitorului tău că îi vei construi o casă; de aceea servitorul tău a găsit *în inima lui* să se roage în faţa ta.
26. Şi acum, DOAMNE, tu eşti Dumnezeu şi ai promis această bunătate servitorului tău;
27. Şi acum, binevoieşte să binecuvântezi casa servitorului tău, ca să fie înaintea ta pentru totdeauna; căci tu *eşti cel care* binecuvântează, DOAMNE şi *va fi* binecuvântată pentru totdeauna.

Capitolul 18

ŞI după aceasta s-a întâmplat, că David a lovit pe filisteni şi i-a supus şi a luat Gat şi oraşele ei din mâna filistenilor.
2. Şi a lovit Moabul; şi moabiţii au devenit servitorii lui David *şi* au adus daruri.
3. Şi David a lovit pe Hadarezer, împăratul Ţobei, până la Hamat, în timp ce acesta mergea să îşi întemeieze stăpânirea, până la râul Eufrat.
4. Şi David a luat de la el o mie de care şi şapte mii de călăreţi şi douăzeci de mii de pedeştri; David de asemenea a tăiat tendoanele tuturor *cailor* de la care şi a păstrat o sută de care.

5. Și când sirienii din Damasc au venit să îl ajute pe Hadarezer, împăratul Țobei, David a ucis dintre sirieni douăzeci și două de mii de bărbați.
6. Atunci David a pus *garnizoane* în Siria Damascului; și sirienii au devenit servitorii lui David și au adus daruri. Astfel DOMNUL a păstrat pe David oriunde el a mers.
7. Și David a luat scuturile de aur care erau pe servitorii lui Hadarezer și le-a adus la Ierusalim.
8. La fel de la Tibhat și din Cun, cetăți ale lui Hadarezer, a adus David foarte multă aramă, cu care Solomon a făcut marea de aramă și coloanele și vasele de aramă.
9. ¶ Și când Tohu, împăratul Hamatului, a auzit cum David lovise toată oastea lui Hadarezer, împăratul Țobei,
10. A trimis pe Hadoram, fiul său, la împăratul David, pentru a-l întreba de bunăstare și pentru a-l felicita, deoarece luptase împotriva lui Hadarezer și îl lovise; (căci Hadarezer avea război cu Tohu); și *a trimis cu el* tot felul de vase din aur și argint și aramă.
11. Pe acestea de asemenea David le-a dedicat DOMNULUI, cu argintul și aurul pe care l-a adus de la toate *aceste* națiuni; de la Edom și de la Moab și de la copiii lui Amon și de la filisteni și de la Amalec.
12. Mai mult, Abișai, fiul Țeruiei, a ucis dintre edomiți în valea sării, optsprezece mii.
13. Și a pus garnizoană în Edom; și toți edomiții au devenit servitorii lui David. Astfel DOMNUL a păstrat pe David oriunde el a mers.
14. Și David a domnit peste tot Israelul și a făcut judecată și dreptate în tot poporul său.
15. Și Ioab, fiul Țeruiei, *era* peste oștire și Iosafat, fiul lui Ahilud, cronicar.
16. Și Țadoc, fiul lui Ahitub, și Abimelec, fiul lui Abiatar, *erau* preoți; și Șavșa era scrib;
17. Și Benaia, fiul Iehoiada, *era* peste cheretiți și peletiți; și fiii lui David *erau* mai mari pe lângă împărat.

Capitolul 19

ȘI după aceasta s-a întâmplat, că Nahaș, împăratul copiilor lui Amon, a murit și fiul său a domnit în locul său.
2. Și David a spus: Voi arăta bunătate lui Hanun, fiul lui Nahaș, deoarece tatăl său mi-a arătat bunătate. Și David a trimis mesageri să îl mângâie referitor la tatăl său. Astfel servitorii lui David au intrat în țara copiilor lui Amon la Hanun, să îl mângâie.
3. Dar prinții copiilor lui Amon i-au spus lui Hanun: Crezi că David onorează pe tatăl tău, încât a trimis mângâietori la tine; nu au venit servitorii lui la tine să cerceteze și să dărâme și să spioneze țara?
4. De aceea Hanun a luat pe servitorii lui David și i-a ras și le-a retezat veșmintele la mijloc aproape până la fese și i-a trimis.
5. Atunci au mers *câțiva și* i-au spus lui David cum au fost oamenii *lui* tratați. Și a trimis *după ei* să îi întâlnească, pentru că oamenii erau foarte

rușinați. Și împăratul a spus: Rămâneți la Ierihon până vă cresc bărbile și *apoi* întoarceți-vă.

6. ¶ Și când copiii lui Amon au văzut că s-au împuțit înaintea lui David, Hanun și copiii lui Amon au trimis o mie de talanți de argint pentru a-și angaja care și călăreți din Mesopotamia și din Siria-Maaca și din Țoba.

7. Astfel au angajat treizeci și două de mii de care și pe împăratul din Maaca și poporul său, care au venit și au așezat tabăra înaintea Medebei. Și copiii lui Amon s-au adunat din cetățile lor și au venit la bătălie.

8. Și când David a auzit *aceasta,* a trimis pe Ioab și toată oștirea de războinici.

9. Și copiii lui Amon au ieșit și s-au desfășurat de bătălie înaintea porții cetății; și împărații care veniseră *erau* deoparte în câmpie.

10. Și când Ioab a văzut că bătălia era desfășurată împotriva lui înainte și înapoi, a ales dintre cei mai aleși din Israel și *i*-a desfășurat împotriva sirienilor.

11. Și restul poporului l-a dat în mâna lui Abișai, fratele său, și s-au desfășurat împotriva copiilor lui Amon.

12. Și a spus: Dacă sirienii sunt prea tari pentru mine, atunci tu să mă ajuți, iar dacă fiii lui Amon sunt prea tari pentru tine, atunci eu te voi ajuta.

13. Încurajează-te și să ne purtăm cu vitejie pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru și DOMNUL să facă *ceea ce este* bine în ochii lui.

14. Astfel Ioab și poporul care *era* cu el a înaintat împotriva sirienilor pentru bătălie; iar ei au fugit din fața lui.

15. Și când copiii lui Amon au văzut că sirienii au fugit, au fugit la fel din fața lui Abișai fratele său și au intrat în cetate. Atunci Ioab a venit la Ierusalim.

16. Și când sirienii au văzut că au fost învinși înaintea lui Israel, au trimis mesageri și au scos pe sirienii care *erau* dincolo de râu; și Șofah, căpetenia oștirii lui Hadarezer, *a mers* înaintea lor.

17. Și i s-a spus lui David; iar el a adunat tot Israelul și a trecut Iordanul și a venit asupra lor și *s-a desfășurat* pentru bătălie împotriva lor. Astfel când David a desfășurat bătălia împotriva sirienilor, ei au luptat cu el.

18. Dar sirienii au fugit dinaintea lui Israel; și David a ucis dintre Sirieni șapte mii *de bărbați care au luptat* în care *și* patruzeci de mii de pedeștri, și a ucis pe Șofah, căpetenia oștirii.

19. Și când servitorii lui Hadarezer au văzut că au fost învinși în fața lui Israel, au făcut pace cu David și au devenit servitorii lui, iar sirienii nu au mai dorit să îi ajute pe copiii lui Amon vreodată.

Capitolul 20

ȘI s-a întâmplat, după ce s-a încheiat anul, pe timpul când împărații ies *la bătălie,* că Ioab a condus puterea armatei și a risipit țara copiilor lui Amon și a venit și a asediat Raba. Dar David a întârziat la Ierusalim. Și Ioab a lovit Raba și a distrus-o.

2. Și David a luat coroana împăratului lor de capul lui și a găsit-o cântărind un talant de aur și *erau* pietre prețioase în ea; și a fost pusă pe capul lui David; iar el a adus de asemenea peste măsură de multă pradă din cetate.

3. Și a scos poporul care *era* în ea și *i*-a tăiat cu ferăstraie și cu securi de fier și cu topoare. Astfel s-a purtat David cu toate cetățile copiilor lui Amon. Și David și tot poporul s-a întors la Ierusalim.
4. ¶ Și s-a întâmplat după aceasta, că a izbucnit război cu filistenii la Ghezer; în care Sibecai hușatitul a ucis pe Sipai, *care era* dintre copiii uriașului, iar ei au fost supuși.
5. Și a fost război din nou cu filistenii; și Elhanan, fiul lui Iair, a ucis pe Lahmi, fratele lui Goliat, din Gat, coada suliței lui *era* ca bârna unui țesător.
6. Și din nou a fost război la Gat, unde un bărbat avea *o mare* statură, a cărui degete și degete de la picioare *erau* douăzeci și patru, șase *la fiecare mână și* șase *la fiecare picior*; și el de asemenea era fiul uriașului.
7. Dar când a sfidat pe Israel, Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a ucis.
8. Aceștia li s-au născut uriașilor în Gat; și au căzut de mâna lui David și de mâna servitorilor lui.

Capitolul 21

ȘI Satan s-a ridicat împotriva lui Israel și a provocat pe David să numere Israelul.
2. Și David a spus lui Ioab și conducătorilor poporului: Duceți-vă, numărați Israelul de la Beer-Șeba până la Dan și aduceți-mi numărul, ca să *îl* cunosc.
3. Și Ioab a răspuns: DOMNUL să facă poporul lui de o sută de ori mai mulți decât *sunt*; dar împărate, domnul meu, *nu sunt* toți servitorii domnului meu? De ce atunci domnul meu cere acest lucru? De ce să fie el o cauză de fărădelege pentru Israel?
4. Totuși cuvântul împăratului a învins împotriva lui Ioab. De aceea Ioab s-a depărtat și a mers prin tot Israelul și a venit la Ierusalim.
5. Și Ioab a dat lui David suma numărului poporului. Și toți *cei din* Israel erau o mie de mii și o sută de mii de bărbați care să tragă sabia; și Iuda *era* patru sute șaptezeci de mii de bărbați care să tragă sabia.
6. Dar pe Levi și Beniamin nu i-a numărat printre ei, căci cuvântul împăratului îi era urât lui Ioab.
7. ¶ Și Dumnezeu a fost nemulțumit cu acest lucru; de aceea a lovit pe Israel.
8. Și David i-a spus lui Dumnezeu: Am păcătuit mult făcând acest lucru, dar acum, te implor, îndepărtează nelegiuirea servitorului tău; căci m-am purtat foarte prostește.
9. Și DOMNUL a vorbit lui Gad, văzătorul lui David, spunând:
10. Du-te și spune-i lui David, zicând: Astfel spune DOMNUL, îți ofer trei *lucruri*, alege-ți unul dintre ele, pe care să ți-*l* fac.
11. Astfel Gad a venit la David și i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Alege-ți.
12. Ori trei ani de foamete; sau trei luni să fii nimicit înaintea dușmanilor tăi, timp în care sabia dușmanilor tăi să *te* cuprindă; sau altfel trei zile sabia DOMNULUI, ciuma în țară și îngerul DOMNULUI nimicind prin toate ținuturile Israelului. Acum de aceea gândește-te ce cuvânt să duc înapoi la cel ce mă trimite.

13. Și David i-a spus lui Gad: Sunt într-o mare strâmtoare, lasă-mă să cad acum în mâna DOMNULUI, căci foarte multe sunt îndurările lui, dar nu mă lăsa să cad în mâna omului.
14. Astfel DOMNUL a trimis ciuma peste Israel; și au căzut din Israel șaptezeci de mii de bărbați.
15. Și Dumnezeu a trimis un înger la Ierusalim să îl nimicească; și cum îl nimicea, DOMNUL a privit și s-a pocăit de rău și a spus îngerului care nimicea: Este destul, oprește-ți mâna. Și îngerul DOMNULUI a stat lângă aria de vânturare a lui Ornan iebusitul.
16. Și David și-a ridicat ochii și a văzut pe îngerul DOMNULUI stând între pământ și cer, având o sabie scoasă în mâna lui întinsă peste Ierusalim. Atunci David și bătrânii *Israelului, care erau* îmbrăcați în pânză de sac, au căzut cu fețele lor *la pământ*.
17. Și David i-a spus lui Dumnezeu: Nu *sunt* eu cel *care* a poruncit să fie numărat poporul? Chiar eu sunt cel care a păcătuit și într-adevăr am făcut rău, dar *cât despre* aceste oi, ce au făcut ele? Lasă mâna ta, te rog, DOAMNE, să fie asupra mea și asupra casei tatălui meu, dar nu asupra poporului tău, pentru a fi măcelărit.
18. ¶ Atunci îngerul DOMNULUI a poruncit lui Gad să spună lui David, ca David să urce și să așeze un altar DOMNULUI în aria de vânturare a lui Ornan iebusitul.
19. Și David s-a urcat la spusa lui Gad, pe care a vorbit-o în numele DOMNULUI.
20. Și Ornan s-a întors înapoi și a văzut îngerul; și cei patru fii ai lui, cu el, s-au ascuns. Și Ornan vântura grâul.
21. Și cum David venea la Ornan, Ornan a privit și a văzut pe David, și a ieșit din aria de vânturat și s-a prosternat lui David, cu fața *sa* la pământ.
22. Atunci David i-a spus lui Ornan: Dă-mi locul *acestei* arii de vânturat, ca să zidesc pe ea un altar DOMNULUI; să mi-l dai pentru prețul întreg, ca plaga să fie oprită de la popor.
23. Și Ornan i-a spus lui David: Ia-ți-*l și* să facă domnul, împăratul meu, *ceea ce este* bine în ochii lui; iată, *îți* dau de asemenea boii pentru ofrande arse și uneltele de vânturat pentru lemn și grâul pentru dar de mâncare, dau totul.
24. Și împăratul David i-a spus lui Ornan: Nu, ci cu adevărat îl voi cumpăra pentru prețul întreg, căci nu voi lua *ceea* ce *este* al tău pentru DOMNUL, nici nu voi oferi ofrande arse care nu mă costă.
25. Astfel David i-a dat lui Ornan pentru loc șase sute de șekeli de aur cântăriți.
26. Și David a zidit acolo un altar DOMNULUI și a oferit ofrande arse și ofrande de pace și a chemat pe DOMNUL; iar el i-a răspuns din cer prin foc peste altarul ofrandei arse.
27. Și DOMNUL a poruncit îngerului; iar și el și-a pus sabia, din nou, în teacă.
28. În acel timp când David a văzut că DOMNUL i-a răspuns în aria de vânturare a lui Ornan iebusitul, atunci a sacrificat acolo.

29. Fiindcă tabernacolul DOMNULUI, pe care Moise l-a făcut în pustiu
şi altarul ofrandei arse, *erau* în acel timp pe înălţimea Gabaonului.
30. Dar David nu a putut merge înaintea lui să ceară sfat de la Dumnezeu,
fiindcă s-a temut din cauza sabiei îngerului DOMNULUI.

Capitolul 22

ATUNCI David a spus: Aceasta *este* casa DOMNULUI
Dumnezeu şi acesta *este* altarul ofrandei arse pentru Israel.
2. Şi David a poruncit să adune pe străinii care *erau* în ţara lui Israel; şi a
aşezat zidari să despice pietre lucrate pentru a construi casa lui Dumnezeu.
3. Şi David a pregătit fier din abundenţă, pentru cuie, pentru uşile porţilor
şi pentru îmbinări; şi aramă din abundenţă, fără cântărire;
4. De asemenea cedri din abundenţă, căci sidonienii şi cei din Tir au adus
mult lemn de cedru lui David.
5. Şi David a spus: Solomon, fiul meu, *este* tânăr şi plăpând; şi casa *care tre-*
buie construită pentru DOMNUL *trebuie să fie* peste măsură de preamărită,
cu faimă şi glorie în toate ţările, *de aceea* voi face pregătire pentru aceasta.
Astfel David a pregătit din abundenţă înaintea morţii sale.
6. ¶ Atunci a chemat pe fiul său, Solomon şi i-a poruncit să construiască
o casă pentru DOMNUL Dumnezeul lui Israel.
7. Şi David i-a spus lui Solomon: Fiul meu, cât despre mine, a fost în
mintea mea să construiesc o casă numelui DOMNULUI Dumnezeul meu,
8. Dar cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: Tu ai vărsat mult
sânge şi ai făcut războaie mari, să nu construieşti o casă numelui meu, de-
oarece ai vărsat mult sânge pe pământ înaintea mea.
9. Iată, ţi se va naşte un fiu care va fi un bărbat al odihnei; şi îi voi da
odihnă faţă de toţi duşmanii lui de jur împrejur, fiindcă numele lui va fi
Solomon şi voi da pace şi linişte lui Israel în zilele lui.
10. El va construi o casă numelui meu; şi el va fi fiul meu şi eu *voi fi* tatăl
său; şi voi întemeia tronul împărăţiei sale peste Israel pentru totdeauna.
11. Şi fiul meu, DOMNUL fie cu tine şi să prosperi şi să construieşti casa
DOMNULUI Dumnezeul tău, aşa cum ţi-a spus.
12. Numai DOMNUL să îţi dea înţelepciune şi înţelegere şi să îţi dea
poruncă referitor la Israel, ca să ţii legea DOMNULUI Dumnezeu.
13. Atunci vei prospera, dacă vei lua seama să împlineşti statutele şi
judecăţile pe care DOMNUL le-a poruncit lui Moise referitor la Israel;
întăreşte-te şi încurajează-te, nu te înspăimânta, nici nu te descuraja.
14. Şi, iată, în necazul meu am pregătit pentru casa DOMNULUI o sută
de mii de talanţi de aur şi o mie de mii de talanţi de argint; şi de aramă
şi fier fără cântărire, căci este din abundenţă, lemnărie de asemenea şi
piatră am pregătit; şi tu poţi să adaugi la acestea.
15. Mai mult, *sunt* lucrători din abundenţă cu tine, cioplitori şi lucrători în
piatră şi lemnărie şi tot felul de bărbaţi iscusiţi pentru fiecare fel de lucrare.
16. Cât despre aur, argint şi aramă şi fier, nu *este* număr. Ridică-te *şi* fă
aceasta; şi DOMNUL să fie cu tine.

17. ¶ David de asemenea a poruncit tuturor prinților lui Israel să ajute pe Solomon fiul său, *spunând*:
18. Nu *este* DOMNUL Dumnezeul vostru cu voi? și *nu* v-a dat odihnă de fiecare parte? Căci el a dat pe locuitorii țării în mâna mea; și țara este supusă înaintea DOMNULUI și înaintea poporului său.
19. Acum puneți-vă inima și sufletul să căutați pe DOMNUL Dumnezeul vostru; ridicați-vă de aceea și construiți sanctuarul DOMNULUI Dumnezeu, pentru a aduce chivotul legământului DOMNULUI și vasele sfinte ale lui Dumnezeu, în casa care va fi construită pentru numele DOMNULUI.

Capitolul 23

ASTFEL când David a fost bătrân și plin de zile, l-a făcut pe Solomon, fiul său, împărat peste Israel.
2. Și a strâns pe toți prinții lui Israel, cu preoții și leviții.
3. Și leviții erau numărați de la vârsta de treizeci de ani în sus; și numărul lor pe capii lor, bărbat cu bărbat, era de treizeci și opt de mii.
4. Din care, douăzeci și patru de mii *trebuiau* să înainteze lucrarea casei DOMNULUI; și șase mii *erau* administratori și judecători;
5. Mai mult, patru mii *erau* portari și patru mii lăudau pe DOMNUL cu instrumentele pe care le-am făcut să laude *cu ele*, *a spus David*.
6. Și David i-a împărțit în rânduri printre fiii lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari.
7. Dintre gherșoniți *erau* Laadan și Șimei.
8. Fiii lui Laadan: mai marele *era* Iehiel, și Zetam și Ioel, trei.
9. Fiii lui Șimei: Șelomit și Haziel și Haran, trei. Aceștia *erau* mai marii părinților lui Laadan.
10. Și fiii lui Șimei: Iahat, Zina și Ieuș și Beria. Aceștia patru *erau* fiii lui Șimei.
11. Și Iahat era mai marele și Zina, al doilea; dar Ieuș și Beria nu au avut mulți fii; de aceea erau într-o singură socotire, conform cu casa tatălui *lor*.
12. Fiii lui Chehat: Amram,Ițehar, Hebron și Uziel, patru.
13. Fiii lui Amram: Aaron și Moise; și Aaron era pus deoparte ca să sfințească lucrurile preasfinte, el și fiii lui pentru totdeauna, să ardă tămâie înaintea DOMNULUI, să îi servească și să binecuvânteze numele lui pentru totdeauna.
14. Și, *referitor* la Moise omul lui Dumnezeu, fiii lui au fost numiți din tribul lui Levi.
15. Fiii lui Moise *erau*: Gherșom și Eliezer.
16. Dintre fiii lui Gherșom, Șebuel *era* mai marele.
17. Și fiii lui Eliezer *erau*: Rehabia, mai marele. Și Eliezer nu a avut alți fii; dar fiii lui Rehabia au fost foarte mulți.
18. Dintre fiii luiIțehar: Șelomit *era* mai marele.
19. Dintre fiii lui Hebron: Ieriia, întâiul; Amaria, al doilea; Iahaziel, al treilea; și Iecameam, al patrulea.
20. Dintre fiii lui Uziel: Mica, întâiul; și Iesia, al doilea.
21. Fiii lui Merari: Mahli și Muși. Fiii lui Mahli: Eleazar și Chiș.

22. Şi Eleazar a murit şi nu a avut fii, ci fiice; şi fraţii lor, fiii lui Chiş, le-au luat.
23. Fiii lui Muşi: Mahli şi Eder şi Ieremot, trei.
24. ¶ Aceştia *erau* fiii lui Levi, după casa tatălui lor; mai marii părinţilor, precum au fost număraţi după numărul numelor, pe capii lor, ei au făcut lucrarea pentru serviciul casei DOMNULUI, de la vârsta de douăzeci de ani în sus.
25. Fiindcă David a spus: DOMNUL Dumnezeul lui Israel a dat odihnă poporului său, să locuiască în Ierusalim pentru totdeauna;
26. Şi de asemenea leviţilor, nu vor *mai* purta tabernacolul, nici vreun vas din el pentru serviciul acestuia.
27. Căci prin ultimul cuvânt al lui David leviţii *au fost* număraţi de la douăzeci de ani în sus,
28. Deoarece serviciul lor *era* să servească pe fiii lui Aaron pentru serviciul casei DOMNULUI, în curţi şi în cămări şi în curăţirea tuturor lucrurilor sfinte şi lucrarea serviciului casei lui Dumnezeu;
29. Deopotrivă pentru pâinile punerii înainte şi pentru floarea făinii pentru darul de mâncare şi pentru turtele nedospite şi pentru *ceea ce este copt* în tigaie şi pentru ceea ce este prăjit şi pentru orice măsură şi greutate;
30. Şi să stea în picioare în fiecare dimineaţă să mulţumească şi să laude pe DOMNUL şi la fel seara;
31. Şi să ofere, continuu înaintea DOMNULUI, toate sacrificiile arse DOMNULUI în sabate, în lunile noi şi la sărbătorile rânduite, prin număr, conform ordinului poruncit lor;
32. Şi să ţină porunca tabernacolului întâlnirii şi porunca *locului* sfânt şi porunca fiilor lui Aaron fraţii lor, în serviciul casei DOMNULUI.

Capitolul 24

ŞI *acestea sunt* cetele fiilor lui Aaron. Fiii lui Aaron: Nadab şi Abihu, Eleazar şi Itamar.
2. Dar Nadab şi Abihu au murit înaintea tatălui lor şi nu au avut copii, de aceea Eleazar şi Itamar au făcut serviciul de preot.
3. Şi David i-a împărţit, pe Ţadoc, dintre fiii lui Eleazar; şi Ahimelec, dintre fiii lui Itamar, conform rânduielii lor, în serviciul lor.
4. Şi s-au găsit mai mulţi bărbaţi de seama dintre fiii lui Eleazar apoi dintre fiii lui Itamar; şi *astfel* au fost ei împărţiţi. Printre fiii lui Eleazar *erau* şaisprezece bărbaţi de seama din casa părinţilor *lor şi* opt dintre fiii lui Itamar, conform casei părinţilor lor.
5. Astfel au fost ei împărţiţi prin sorţ, unul cu altul; fiindcă guvernatorii sanctuarului şi guvernatorii *casei* lui Dumnezeu, erau dintre fiii lui Eleazar şi dintre fiii lui Itamar.
6. Şi Şemaia, fiul lui Netaneel, scribul, *unul* dintre leviţi, le-a scris înaintea împăratului şi a prinţilor, a preotului Ţadoc şi a lui Ahimelec, fiul lui Abiatar, şi *înaintea* mai marelui părinţilor preoţilor şi leviţilor; o casă părintească fiind luată pentru Eleazar şi *una* luată pentru Itamar.

7. Şi primul sorţ i-a ieşit lui Iehoiarib, al doilea lui Iedaia,
8. Al treilea lui Harim, al patrulea lui Seorim,
9. Al cincilea lui Malchia, al şaselea lui Miiamin,
10. Al şaptelea lui Hacoţ, al optulea lui Abiia,
11. Al nouălea lui Ieşua, al zecelea lui Şecania,
12. Al unsprezecelea lui Eliaşib, al doisprezecelea lui Iachim,
13. Al treisprezecelea lui Hupa, al paisprezecelea lui Ieşebeab,
14. Al cincisprezecelea lui Bilga, al şaisprezecelea lui Imer,
15. Al şaptesprezecelea lui Hezir, al optsprezecelea lui Afses,
16. Al nouăsprezecelea lui Petahia, al douăzecilea lui Iehezechel,
17. Al douăzeci şi unulea lui Iachin, al douăzeci şi doilea lui Gamul,
18. Al douăzeci şi treilea lui Delaia, al douăzeci şi patrulea lui Maazia.
19. Aceasta *era* ordinea lor în serviciul lor, pentru a intra în casa DOMNULUI, conform rânduielii lor, prin mâna lui Aaron, tatăl lor, precum DOMNUL Dumnezeul lui Israel îi poruncise.
20. ¶ Şi restul fiilor lui Levi *au fost aceştia*, dintre fiii lui Amram: Şubael; dintre fiii lui Şubael: Iehdia.
21. Referitor la Rehabia, dintre fiii lui Rehabia, întâiul *a fost* Işia.
22. Dintre iţehariţi: Şelomot; dintre fiii lui Şelomot: Iahat.
23. Şi fiii *lui Hebron*: Ieriia, *întâiul;* Amaria, al doilea; Iahaziel, al treilea; Iecameam, al patrulea.
24. *Dintre* fiii lui Uziel: Mica; dintre fiii lui Mica: Şamir.
25. Fratele lui Mica *a fost* Işia; dintre fiii lui Işia: Zaharia.
26. Fiii lui Merari *au fost* Mahli şi Muşi; fiii lui Iaazia: Beno.
27. Fiii lui Merari prin Iaazia: Beno şi Şoham şi Zacur şi Ibri.
28. Din Mahli *a ieşit* Eleazar, care nu a avut fii.
29. Referitor la Chiş, fiul lui Chiş *a fost* Ierahmeel.
30. De asemenea fiii lui Muşi: Mahli şi Eder şi Ierimot. Aceştia *au fost* fiii leviţilor după casa părinţilor lor.
31. Aceştia de asemenea au aruncat sorţi împreună cu fraţii lor, fiii lui Aaron, în prezenţa împăratului David şi a lui Ţadoc şi a lui Ahimelec şi a mai marelui părinţilor preoţilor şi leviţilor, părinţii mai mari împreună cu fraţii lor mai tineri.

Capitolul 25

MAI mult, David şi căpeteniile oştirii au pus deoparte pentru serviciu pe fiii lui Asaf şi ai lui Heman şi ai lui Iedutun, care să profeţească cu harpe, cu psalterioane şi cu chimvale; şi numărul lucrătorilor conform serviciului lor era,
2. Dintre fiii lui Asaf: Zacur şi Iosif şi Netania şi Aşareela, fiii lui Asaf sub mâinile lui Asaf, care au profeţit conform ordinului împăratului.
3. Din Iedutun, fiii lui Iedutun: Ghedalia şi Zeri şi Ieşaia, Haşabia şi Matitia, şase, sub mâinile tatălui lor Iedutun, care a profeţit cu harpă, pentru a da mulţumiri şi a lăuda pe DOMNUL.
4. Din Heman, fiii lui Heman: Buchia, Matania, Uziel, Şebuel şi Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata, Ghidalti şi Romamti-Ezer, Ioşbecaşa, Maloti, Hotir *şi* Mahaziot;

5. Toţi aceştia *erau* fiii lui Heman, văzătorul împăratului în cuvintele lui Dumnezeu, *a căror serviciu* era să ridice cornul. Şi Dumnezeu i-a dat lui Heman paisprezece fii şi trei fiice.
6. Toţi aceştia *erau* sub mâinile tatălui lor pentru cântare *în* casa DOMNULUI, cu chimvale, psalterioane şi harpe, pentru serviciul casei lui Dumnezeu, conform ordinului împăratului pentru Asaf, Iedutun şi Heman.
7. Astfel numărul lor, cu fraţii lor care erau instruiţi în cântările DOMNULUI, toţi care erau iscusiţi, era de două sute optzeci şi opt.
8. ¶ Şi au aruncat sorţi, pentru fiecare serviciu, *şi* cei mari şi cei mici şi învăţătorul şi elevul.
9. Şi primul sorţ a ieşit pentru Asaf lui Iosif; al doilea lui Ghedalia, care cu fraţii săi şi fiii săi *erau* doisprezece;
10. Al treilea lui Zacur, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
11. Al patrulea lui Iţeri, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
12. Al cincilea lui Netania, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
13. Al şaselea lui Buchia, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
14. Al şaptelea lui Iesareela, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
15. Al optulea lui Ieşaia, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
16. Al nouălea lui Matania, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
17. Al zecelea lui Şimei, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
18. Al unsprezecelea lui Azareel, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
19. Al doisprezecelea lui Haşabia, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
20. Al treisprezecelea lui Şubael, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
21. Al paisprezecelea lui Matitia, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
22. Al cincisprezecelea lui Ieremot, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
23. Al şaisprezecelea lui Hanania, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
24. Al şaptesprezecelea lui Ioşbecaşa, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
25. Al optsprezecelea lui Hanani, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
26. Al nouăsprezecelea lui Maloti, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
27. Al douăzecilea lui Eliata, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
28. Al douăzeci şi unulea lui Hotir, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
29. Al douăzeci şi doilea lui Ghidalti, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
30. Al douăzeci şi treilea lui Mahaziot, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;
31. Al douăzeci şi patrulea lui Romamti-Ezer, *el,* fiii săi şi fraţii săi, *erau* doisprezece;

Capitolul 26

REFERITOR la cetele portarilor, dintre coreiţi *era* Meşelemia, fiul lui Core, dintre fiii lui Asaf.
2. Şi fiii lui Meşelemia *erau*: Zaharia, întâiul născut; Iediael, al doilea; Zebadia, al treilea; Iatniel, al patrulea;
3. Elam, al cincilea; Iohanan, al şaselea; Elioenai al şaptelea.
4. Mai mult, fiii lui Obed-Edom *erau*: Şemaia, întâiul născut; Iozabad, al doilea; Ioah, al treilea; şi Sacar, al patrulea; şi Natanael, al cincilea;

5. Amiel, al şaselea; Isahar, al şaptelea; Peultai, al optulea, fiindcă Dumnezeu l-a binecuvântat.
6. De asemenea fiilor lui Şemaia li s-au născut fii, care au condus în toată casa tatălui lor: fiindcă *erau* războinici viteji.
7. Fiii lui Şemaia: Otni şi Refael şi Obed *şi* Elzabad, a căror fraţi *erau* bărbaţi tari: Elihu şi Semachiah.
8. Toţi aceştia dintre fiii lui Obed-Edom: ei şi fiii lor şi fraţii lor, bărbaţi capabili *şi* cu tărie pentru serviciu, *erau* şaizeci şi doi din Obed-Edom.
9. Şi Meşelemia a avut fii şi fraţi, bărbaţi tari, optsprezece.
10. De asemenea Hosa, dintre copiii lui Merari, a avut fii; mai marele Şimri, (căci *deşi* nu a fost întâiul născut, totuşi tatăl său l-a făcut *să fie* mai marele);
11. Hilchia, al doilea; Tebalia, al treilea; Zaharia, al patrulea: toţi fiii şi fraţii lui Hosa *au fost* treisprezece.
12. Dintre aceştia *au fost* cetele portarilor, între bărbaţii de seamă, *având* servicii unii în faţa celorlalţi, pentru a servi în casa DOMNULUI.
13. Şi au aruncat sorţi, şi cei mici şi cei mari, conform casei părinţilor lor, pentru fiecare poartă.
14. Şi sorţul spre est i-a căzut lui Şelemia. Apoi pentru Zaharia, fiul său, un sfătuitor înţelept, au aruncat sorţi; şi sorţul său a ieşit spre nord.
15. Lui Obed-Edom spre sud; iar fiilor lui, casa lui Asupim.
16. Lui Şupim şi lui Hosa *sorţul a ieşit* spre vest, cu poarta Şalechet, pe calea urcuşului, serviciu lângă serviciu.
17. Spre est *erau* şase leviţi, spre nord patru într-o zi, spre sud patru într-o zi şi spre Asupim doi *şi doi.*
18. La Parbar spre vest, patru la calea largă şi doi la Parbar.
19. Acestea *sunt* cetele portarilor dintre fiii lui Core şi dintre fiii lui Merari.
20. ¶ Şi dintre leviţi, Ahiia *era* peste tezaurele casei lui Dumnezeu şi peste tezaurele lucrurilor dedicate.
21. *Referitor* la fiii lui Laadan, fiii gherşonitului Laadan, mai marii părinţi, din Laadan gherşonitul *era* Iehieli.
22. Fiii lui Iehieli: Zetam şi Ioel, fratele său, *care era* peste tezaurele casei DOMNULUI.
23. Dintre amramiţi şi iţehariţi, hebroniţi şi uzieliţi;
24. Şi Şebuel, fiul lui Gherşom, fiul lui Moise, *era* conducător al tezaurelor.
25. Şi fraţii săi prin Eliezer: Rehabia, fiul său; şi Ieşaia, fiul său; şi Ioram, fiul său; şi Zicri, fiul său; şi Şelomit, fiul său.
26. Acest Şelomit şi fraţii săi *erau* peste toate tezaurele lucrurilor dedicate, pe care împăratul David şi mai marii părinţi, căpeteniile peste mii şi sute şi căpeteniile oştirii, le-au dedicat.
27. *O parte* din prăzile câştigate în bătălii le-au dedicat pentru a întreţine casa DOMNULUI.
28. Şi tot ceea ce Samuel, văzătorul, şi Saul, fiul lui Chiş, şi Abner, fiul lui Ner, şi Ioab, fiul Ţeruiei, au dedicat şi oricine dedicase *ceva, era* sub mâna lui Şelomit şi a fraţilor săi.

29. ¶ Dintre iţehariţi: Chenania şi fiii săi *erau* pentru afacerile din afară,
peste Israel, ca administratori şi judecători.
30. *Şi* dintre hebroniţi, Haşabia şi fraţii săi, bărbaţi viteji, o mie şapte sute,
erau conducători printre cei din Israel, pe partea aceasta a Iordanului spre
vest, în toată lucrarea DOMNULUI şi în serviciul împăratului.
31. Printre hebroniţi *a fost* Ieriia, mai marele printre hebroniţi,
conform generaţiilor părinţilor lor. În al patruzecilea an al domniei
lui David au fost căutaţi şi s-au găsit printre ei, războinici viteji la
Iaezerul Galaadului.
32. Şi fraţii săi, bărbaţi viteji, *erau* două mii şapte sute părinţi mai mari,
pe care împăratul David i-a făcut conducători peste rubeniţi, gadiţi şi
jumătate din tribul lui Manase, pentru orice lucru referitor la Dumnezeu
şi la afacerile împăratului.

Capitolul 27

ŞI copiii lui Israel, după numărul lor, adică părinţii mai mari şi
căpeteniile peste mii şi sute şi administratorii lor care au servit
pe împărat în orice lucru al rândurilor, care au intrat şi au ieşit, lună
de lună, în toate lunile anului, în fiecare rând *erau* douăzeci şi patru
de mii.
2. Peste primul rând pentru luna întâi *era* Iaşobeam, fiul lui Zabdiel. Şi
în rândul lui *erau* douăzeci şi patru de mii.
3. Mai marele tuturor căpeteniilor oştirii a fost, în prima lună, dintre co-
piii lui Pereţ.
4. Şi peste rândul lunii a doua *a fost* Dodai ahohitul. Şi din rândul lui *a*
fost, de asemenea, Miclot, conducătorul; în rândul lui, de asemenea, *au*
fost douăzeci şi patru de mii.
5. A treia căpetenie a oştirii pentru a treia lună *a fost* Benaia, fiul lui Ie-
hoiada, un mare preot. Şi în rândul lui *au fost* douăzeci şi patru de mii.
6. Acesta *este acel* Benaia, războinic *între* cei treizeci şi peste cei treizeci.
Şi în rândul lui *a fost* Amizadab, fiul său.
7. A patra *căpetenie*, pentru luna a patra, *a fost* Asael, fratele lui Ioab; şi
Zebadia, fiul lui după el. Şi în rândul lui *au fost* douăzeci şi patru de mii.
8. A cincea căpetenie, pentru luna a cincea, *a fost* Şamehut izrahitul. Şi
în rândul lui *au fost* douăzeci şi patru de mii.
9. A şasea *căpetenie*, pentru luna a şasea, *a fost Ira,* fiul lui Icheş din Tecoa.
Şi în rândul lui *au fost* douăzeci şi patru de mii.
10. A şaptea *căpetenie*, pentru luna a şaptea, *a fost* Haleţ pelonitul, dintre
copiii lui Efraim. Şi în rândul lui *au fost* douăzeci şi patru de mii.
11. A opta *căpetenie*, pentru luna a opta, *a fost* Sibecai huşatitul, dintre
zerahiţi. Şi în rândul lui *au fost* douăzeci şi patru de mii.
12. A noua *căpetenie*, pentru luna a noua, *a fost* Abiezer din Anatot, dintre
beniamiţi. Şi în rândul lui *au fost* douăzeci şi patru de mii.
13. A zecea *căpetenie*, pentru luna a zecea, *a fost* Maharai netofatitul, dintre
zerahiţi. Şi în rândul lui *au fost* douăzeci şi patru de mii.

14. A unsprezecea *căpetenie*, pentru luna a unsprezecea, *a fost* Benaia
piratonitul, dintre copiii lui Efraim. Şi în rândul lui *au fost* douăzeci şi
patru de mii.
15. A douăsprezecea *căpetenie*, pentru luna a douăsprezecea, *a fost*
Heldai netofatitul, din Otniel. Şi în rândul lui *au fost* douăzeci şi patru
de mii.
16. ¶ Mai mult, peste triburile lui Israel, conducătorul rubeniților *a fost*:
Eliezer, fiul lui Zicri; dintre simeoniți: Șefatia, fiul lui Maaca;
17. Dintre leviți: Hașabia, fiul lui Chemuel; dintre aaroniți: Țadoc;
18. Din Iuda: Elihu, *unul* din frații lui David; din Isahar: Omri fiul
lui Mihail;
19. Din Zabulon: Işemaia, fiul lui Obadia; din Neftali: Ierimot, fiul
lui Azriel;
20. Dintre copiii lui Efraim: Hoşea, fiul lui Azazia; din jumătatea tribului
lui Manase: Ioel, fiul lui Pedaia;
21. Din jumătatea *tribului* lui Manase, în Galaad: Ido, fiul lui Zaharia;
din Beniamin: Iaasiel, fiul lui Abner;
22. Din Dan: Azareel, fiul lui Ieroham. Aceştia *au fost* prinții triburilor
lui Israel.
23. Dar David nu a luat numărul lor de la vârsta de douăzeci de ani în jos;
deoarece DOMNUL spusese că va înmulți pe Israel ca stelele cerurilor.
24. Ioab, fiul Țeruiei, a început să numere, dar nu a terminat, deoarece
acolo a fost furia *DOMNULUI* asupra lui Israel, şi numărul nu a fost pus
la socoteala cronicilor împăratului David.
25. Şi peste tezaurele împăratului *a fost* Azmavet, fiul lui Adiel; şi peste
cămările din câmpuri, în cetăți şi în sate şi în cetățui, *a fost* Ionatan, fiul
lui Ozia;
26. Şi peste muncitorii câmpului, pentru aratul pământului *a fost* Ezri,
fiul lui Chelub;
27. Şi peste vii *a fost* Şimei ramatitul; peste înmulțirea viilor pentru beciurile
de vin, *a fost* Zabdi şipmitul;
28. Şi peste măslini şi sicomori, care *erau* în lunci, *a fost* Baal-Hanan
din Gheder; şi peste beciurile de untdelemn *a fost* Ioaş;
29. Şi peste cirezile care au păscut în Saron *a fost* Şitrai saronitul; şi peste
cirezile *care erau* în văi *a fost* Şafat, fiul lui Adlai;
30. Peste cămile de asemenea *a fost* Obil ismaelitul; şi peste măgari *a fost*
Iehdia din Meronot;
31. Şi peste turme *a fost* Iaziz hagarenitul. Toți aceştia *au fost* administratorii
averii împăratului David.
32. De asemenea Ionatan, unchiul lui David, a fost sfătuitor, un înțelept şi
un scrib; şi Iehiel, fiul lui Hacmoni, *a fost* cu fiii împăratului;
33. Şi Ahitofel *a fost* sfătuitorul împăratului; şi Huşai architul *a fost*
tovarăşul împăratului;
34. Şi după Ahitofel *a fost* Iehoiada, fiul lui Benaia, şi Abiatar; şi
generalul armatei împăratului *a fost* Ioab.

Capitolul

28 Și David a adunat pe toți prinții lui Israel, prinții triburilor și căpeteniile cetelor care au servit împăratului pe rând și căpeteniile peste mii și căpeteniile peste sute și administratorii peste toată averea și stăpânirea împăratului și a fiilor lui, cu ofițerii și cu războinicii și cu toți vitejii, la Ierusalim.

2. Atunci împăratul David s-a ridicat în picioare și a spus: Ascultați-mă, frații mei și poporul meu: *Cât despre mine, am* avut în inima mea să construiesc o casă de odihnă pentru chivotul legământului DOMNULUI și pentru sprijinul piciorului Dumnezeului nostru și am făcut pregătiri pentru construcție;

3. Dar Dumnezeu mi-a spus: Să nu construiești o casă pentru numele meu, deoarece *ai fost* un bărbat de război și ai vărsat sânge.

4. Totuși, DOMNUL Dumnezeul lui Israel m-a ales pe mine înaintea întregii case a tatălui meu să fiu împărat peste Israel pentru totdeauna, fiindcă l-a ales pe Iuda *să fie* conducătorul; și din casa lui Iuda, casa tatălui meu; și printre fiii tatălui meu m-a plăcut pe mine pentru a *mă* face împărat peste tot Israelul;

5. Și dintre fiii mei, (fiindcă DOMNUL mi-a dat mulți fii), l-a ales pe Solomon, fiul meu, să șadă pe tronul împărăției DOMNULUI, peste Israel.

6. Și mi-a spus: Solomon, fiul tău, el va construi casa mea și curțile mele, căci l-am ales *să fie* fiul meu și eu voi fi tatăl său.

7. Mai mult, voi întemeia împărăția sa pentru totdeauna, dacă va rămâne statornic să împlinească poruncile mele și judecățile mele, ca în această zi.

8. Și de aceea în fața ochilor întregului Israel, adunarea DOMNULUI; și în auzul Dumnezeului nostru, să păziți și să căutați toate poruncile DOMNULUI Dumnezeul vostru, ca să stăpâniți această țară bună și să *o* lăsați ca moștenire pentru copiii voștri după voi, pentru totdeauna.

9. Și tu, Solomon, fiul meu, să cunoști pe Dumnezeul tatălui tău și să îl servești cu o inimă desăvârșită și cu o minte binevoitoare, fiindcă DOMNUL cercetează toate inimile și înțelege toate închipuirile gândurilor, dacă îl cauți, se va lăsa găsit de tine; dar dacă îl părăsești, te va lepăda pentru totdeauna.

10. Ia seama acum, fiindcă DOMNUL te-a ales să construiești o casă pentru sanctuar, fii tare și fă *aceasta*.

11. ¶ Atunci David i-a dat lui Solomon, fiul său, modelul porticului și a caselor acestuia și a trezoreriilor acestora și a cămărilor superioare ale acestora și a curților interioare ale acestora și a locului scaunului milei,

12. Și modelul a tot ceea ce a avut prin duhul, a curților casei DOMNULUI și a tuturor cămărilor de jur împrejur, ale trezoreriilor casei lui Dumnezeu și a trezoreriilor lucrurilor dedicate;

13. De asemenea pentru rândurile preoților și leviților și pentru toată lucrarea serviciului casei DOMNULUI și pentru toate vasele serviciului în casa DOMNULUI.

14. *A dat*, din aur, cântărit, pentru *lucruri* din aur, pentru toate uneltele oricărui fel de serviciu; *argint de asemenea* pentru toate uneltele de argint, cântărit, pentru toate uneltele de orice fel de serviciu;
15. Chiar greutatea pentru sfeşnicele de aur şi pentru lămpile lor de aur, cântărit, pentru fiecare sfeşnic şi pentru lămpile acestuia; şi pentru sfeşnicele de argint, cântărit, *deopotrivă* pentru sfeşnic şi *de asemenea* pentru lămpile acestuia, conform folosirii fiecărui sfeşnic.
16. Şi cântărit *a dat* aur pentru mesele pâinii punerii înainte, pentru fiecare masă; şi *la fel* argint pentru mesele de argint;
17. De asemenea aur pur pentru cârligele de carne şi boluri şi cupe; şi pentru vasele aurite *a dat aur* cântărit pentru fiecare vas; şi *la fel argint*, cântărit, pentru fiecare vas de argint;
18. Şi pentru altarul tămâierii, aurul curat, cântărit; şi aur pentru modelul carului heruvimilor, care *îşi* întindeau *aripile şi* acopereau chivotul legământului DOMNULUI.
19. Toate *acestea, a spus David,* DOMNUL m-a făcut să le înţeleg în scris, prin mâna *lui* asupra mea, toate lucrările acestui model.
20. Şi David i-a spus lui Solomon, fiul său: Fii tare şi încurajează-te şi fă *acest lucru*, nu te teme, nici nu te descuraja, fiindcă DOMNUL Dumnezeu, Dumnezeul meu, *va fi* cu tine; el nu te va lăsa, nici nu te va părăsi, până când vei fi terminat toată lucrarea pentru serviciul casei DOMNULUI.
21. Şi, iată, rândurile preoţilor şi leviţilor, *ei vor fi cu tine* pentru tot serviciul casei lui Dumnezeu; şi *vor fi* cu tine pentru tot felul de meşteşuguri, fiecare bărbat iscusit *şi* binevoitor, pentru fiecare fel de serviciu; de asemenea prinţii şi tot poporul *va fi* în întregime la porunca ta.

Capitolul 29

MAI mult, împăratul David a spus întregii adunări: Solomon, fiul meu, pe care Dumnezeu singur l-a ales, *este încă* tânăr şi plăpând şi lucrarea *este* măreaţă, căci palatul nu *este* pentru om, ci pentru DOMNUL Dumnezeu.
2. Acum am pregătit, cu toată puterea mea pentru casa Dumnezeului meu, aurul pentru *lucrurile* din aur şi argintul pentru *lucrurile* din argint şi arama pentru *lucrurile* din aramă, fierul pentru *lucrurile* din fier şi lemn pentru *lucrurile* din lemn; pietre de onix şi *pietre* să fie montate, pietre strălucitoare şi de diverse culori şi tot felul de pietre preţioase şi pietre de marmură în abundenţă.
3. Mai mult, deoarece mi-am pus dragostea pentru casa Dumnezeului meu, am dat din propria mea avere, din aur şi argint, casei Dumnezeului meu, peste şi deasupra a tot ceea ce am pregătit pentru casa sfântă,
4. Trei mii de talanţi de aur, de aur din Ofir şi şapte mii de talanţi de argint curat, pentru a îmbrăca zidurile caselor *în întregime*;
5. Aurul pentru *lucrurile* de aur şi argintul pentru *lucrurile* de argint şi pentru tot felul de lucrări, *să fie făcute* de mâinile meşteşugarilor. Şi cine voieşte să îşi consacre serviciul în această zi, DOMNULUI?

6. Atunci mai marii părinți și prinții triburilor lui Israel și căpeteniile a
mii și a sute, cu conducătorii lucrării împăratului, s-au oferit de bunăvoie,
7. Și au dat pentru serviciul casei lui Dumnezeu: aur, cinci mii de talanți
și zece mii de drahme și argint, zece mii de talanți și aramă, optsprezece
mii de talanți și o sută de mii de talanți de fier.
8. Și la cei la care s-au găsit pietre *prețioase, le*-au dat la tezaurul casei
DOMNULUI, prin mâna lui Iehiel gherșonitul.
9. Atunci poporul s-a bucurat pentru că au dat de bunăvoie, deoarece
cu o inimă desăvârșită le-au oferit de bunăvoie DOMNULUI; și împăratul
David de asemenea s-a bucurat cu mare bucurie.
10. ¶ De aceea David a binecuvântat pe DOMNUL înaintea întregii
adunări; și David a spus: Binecuvântat *fii* tu, DOMNUL Dumnezeul lui
Israel, tatăl nostru, pentru totdeauna și întotdeauna.
11. A ta, DOAMNE, *este* măreția și puterea și gloria și victoria și maiestatea,
fiindcă tot *ce este* în cer și pe pământ *este al tău*; a ta *este* împărăția, DOAMNE
și tu ești preamărit ca și cap deasupra tuturor.
12. Deopotrivă bogății și onoare *vin* din tine și tu domnești peste toate;
și în mâna ta *este* putere și tărie; și în mâna ta *stă* să faci *lucruri* mari și să
dai tărie tuturor.
13. Și de aceea, Dumnezeul nostru, îți mulțumim și lăudăm numele
tău glorios.
14. Dar cine *sunt* eu și ce *este* poporul meu, ca să fim în stare să îți oferim de
bunăvoie în acest fel? Căci toate lucrurile *vin* din tine și din al tău ți-am dat noi.
15. Fiindcă *suntem* străini înaintea ta și locuitori temporari, precum *au
fost* toți părinții noștri. Zilele noastre pe pământ *sunt* ca o umbră și nu *este*
nimeni să rămână.
16. DOAMNE Dumnezeul nostru, toată această avere pe care am pregătit-o
pentru a-ți construi o casă pentru numele tău sfânt, *vine* din mâna ta și
este tot a ta.
17. Cunosc de asemenea, Dumnezeul meu, că tu încerci inima și ai plăcere
în integritate. Cât despre mine, în integritatea inimii mele, am oferit de
bunăvoie toate aceste lucruri; și acum am văzut cu bucurie poporul tău,
care este prezent aici, că ți-au oferit de bunăvoie.
18. DOAMNE Dumnezeul lui Avraam, Isaac și al lui Israel, părinții noștri,
ține aceasta pentru totdeauna în închipuirea gândurilor inimii poporului
tău și pregătește inima lui pentru tine;
19. Și dă-i lui Solomon, fiul meu, o inimă desăvârșită, să țină poruncile tale,
mărturiile tale, statutele tale și să facă toate *aceste lucruri și* să construiască
palatul, *pentru* care am făcut pregătiri.
20. Și David a spus întregii adunări: Acum binecuvântați pe DOMNUL
Dumnezeul vostru. Și toată adunarea a binecuvântat pe DOMNUL
Dumnezeul părinților lor; și și-au plecat capetele și s-au închinat
DOMNULUI și împăratului.
21. Și au înjunghiat sacrificii DOMNULUI și au adus oferirii arse
DOMNULUI, a doua zi după acea zi, o mie de tauri, o mie de berbeci și o

mie de miei, cu oferirile lor de băutură și sacrificii din abundență pentru tot Israelul;
22. Și au mâncat și au băut înaintea DOMNULUI în acea zi cu mare veselie. Și l-au făcut pe Solomon, fiul lui David, împărat a doua oară și *l*-au uns pentru DOMNUL *să fie* mai marele guvernator, și pe Țadoc *să fie* preot.
23. ¶ Atunci Solomon a șezut pe tronul DOMNULUI, ca împărat în locul tatălui său David, și a prosperat; și tot Israelul a ascultat de el.
24. Și toți prinții și războinicii și de asemenea toți fiii împăratului David, s-au supus împăratului Solomon.
25. Și DOMNUL a preamărit pe Solomon, peste măsură, în ochii întregului Israel și i-a dăruit o *astfel* de maiestate împărătească ce nu mai fusese peste vreun împărat înaintea lui, în Israel.
26. Astfel David, fiul lui Isai, a domnit peste tot Israelul.
27. Și timpul cât a domnit peste Israel *a fost* de patruzeci de ani; șapte ani a domnit în Hebron și treizeci și trei de *ani* a domnit în Ierusalim.
28. Și a murit la o bătrânețe frumoasă, plin de zile, bogății și onoare; și Solomon, fiul său, a domnit în locul său.
29. Și faptele împăratului David, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele *sunt* scrise în cartea lui Samuel, văzătorul, și în cartea profetului Natan și în cartea lui Gad, văzătorul,
30. Cu toată domnia lui și puterea lui și timpurile care au trecut peste el și peste Israel și peste toate împărățiile țărilor.

2 Cronici

Capitolul

1 ŞI Solomon, fiul lui David, s-a întărit în împărăţia sa, DOMNUL Dumnezeul lui *a fost* cu el şi l-a preamărit peste măsură.
2. Atunci Solomon a vorbit întregului Israel, căpeteniilor peste mii şi peste sute şi judecătorilor şi fiecărui guvernator în tot Israelul, mai marilor dintre părinţi.
3. Astfel Solomon şi toată adunarea cu el, au mers la înălţimea care *era* la Gabaon, fiindcă acolo era tabernacolul întâlnirii lui Dumnezeu, pe care Moise, servitorul DOMNULUI, îl făcuse în pustiu.
4. Dar chivotul lui Dumnezeu l-a adus David de la Chiriat-Iearim la *locul* pregătit de David pentru el, căci a înălţat un cort pentru el la Ierusalim.
5. Mai mult, altarul de aramă, pe care Beţaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, îl făcuse, l-a pus înaintea tabernacolului DOMNULUI; şi Solomon şi adunarea l-a cercetat.
6. Şi Solomon s-a urcat acolo la altarul de aramă înaintea DOMNULUI, care *era* la tabernacolul întâlnirii, şi a oferit o mie de ofrande arse pe el.
7. În acea noapte Dumnezeu i s-a arătat lui Solomon şi i-a spus: Cere ce *doreşti* să îţi dau.
8. Şi Solomon i-a spus lui Dumnezeu: Ai arătat mare milă tatălui meu David, şi m-ai făcut să domnesc în locul lui.
9. Şi, DOAMNE Dumnezeule, să fie întemeiată, promisiunea ta către David, căci m-ai făcut împărat peste un popor numeros ca ţărâna pământului.
10. Dă-mi acum înţelepciune şi cunoaştere, ca să ies şi să intru înaintea acestui popor, fiindcă cine poate judeca acest popor al tău, *care este atât* de mare?
11. Şi Dumnezeu i-a spus lui Solomon: Deoarece aceasta a fost în inima ta şi nu ai cerut bogăţii, avere, sau onoare, nici viaţa duşmanilor tăi, nici nu ai cerut viaţă lungă, ci ai cerut înţelepciune şi cunoaştere pentru tine însuţi, ca să judeci poporul meu, peste care te-am făcut împărat;
12. Înţelepciune şi cunoaştere îţi *este* dăruită; şi îţi voi da bogăţii şi avere şi onoare, aşa cum nu au avut niciunul dintre împăraţii care *au fost* înaintea ta, nici nu va avea la fel vreunul după tine.
13. ¶ Atunci Solomon a venit de la înălţimea care *era* la Gabaon, de dinaintea tabernacolului întâlnirii, la Ierusalim; şi a domnit peste Israel.
14. Şi Solomon a adunat care şi călăreţi; şi a avut o mie patru sute de care şi douăsprezece mii de călăreţi, pe care i-a pus în cetăţile pentru care şi cu împăratul, la Ierusalim.
15. Şi împăratul a făcut argintul şi aurul la Ierusalim *la fel* ca pietrele, şi cedrii i-a făcut ca pe sicomorii care *sunt* în vale, din abundenţă.
16. Şi Solomon a avut cai aduşi din Egipt şi in împletit, comercianţii împăratului primeau inul împletit cu un preţ.

17. Și au mers și au adus din Egipt un car pentru șase sute de *șekeli* de argint și un cal pentru o sută cincizeci; și astfel au adus ei *cai* pentru toți împărații hititilor și pentru împărații Siriei, prin mijloacele lor.

Capitolul 2

ȘI Solomon a hotărât să construiască o casă pentru numele DOMNULUI și o casă pentru împărăția sa.
2. Și Solomon a numărat șaptezeci de mii de bărbați să poarte sarcini și optzeci de mii să cioplească *piatră* la munte și trei mii șase sute să îi supravegheze.
3. Și Solomon a trimis la Hiram, împăratul Tirului, spunând: Asa cum te-ai purtat cu David, tatăl meu, și i-ai trimis cedri să își construiască o casă în care să locuiască, *tot astfel poartă-te cu mine.*
4. Iată, eu construiesc o casă numelui DOMNULUI Dumnezeul meu, să *i*–o dedic lui și să ard înaintea lui tămâie dulce și pentru pâinile punerii înainte neîncetat și pentru ofrande arse dimineața și seara, în sabate și la lunile noi și la sărbătorile solemne ale DOMNULUI Dumnezeul nostru. Aceasta *este o rânduială* pentru totdeauna pentru Israel.
5. Și casa pe care o construiesc *este* mare, fiindcă mare *este* Dumnezeul nostru, peste toți dumnezeii.
6. Dar cine este în stare să îi construiască o casă, văzând că cerul și cerul cerurilor nu pot să îl cuprindă? cine *sunt* eu atunci să îi construiesc o casă, în afară doar de a arde sacrificiu înaintea lui?
7. Trimite-mi de aceea un bărbat iscusit să muncească cu aur și cu argint și cu aramă și cu fier și cu purpură și cu stacojiu și cu albastru și care știe să cioplească împreună cu oamenii iscusiți care *sunt* cu mine în Iuda și în Ierusalim, de care David, tatăl meu, s-a îngrijit *să mi-i dea*.
8. Trimite-mi de asemenea cedri, brazi și santal din Liban, căci cunosc că servitorii tăi știu să taie lemnărie în Liban; și, iată, servitorii mei *vor fi* cu servitorii tăi,
9. Și să îmi pregătească lemnărie din abundență, căci casa pe care mă pregătesc să o construiesc *va fi* minunată *și* mare.
10. Și, iată, voi da servitorilor tăi, tăietorii care taie lemnărie, douăzeci de mii de măsuri de grâu bătut, douăzeci de mii de măsuri de orz și douăzeci de mii de bați de vin și douăzeci de mii de bați de untdelemn.
11. ¶ Atunci Hiram, împăratul Tirului, i-a răspuns într-un înscris, pe care l-a trimis la Solomon: Pentru că DOMNUL a iubit pe poporul său, te-a făcut împărat peste ei.
12. Hiram a mai spus: Binecuvântat *fie* DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care a făcut cerul și pământul, care i-a dat împăratului David un fiu înțelept, umplut cu chibzuință și înțelegere, care să poată construi o casă pentru DOMNUL și o casă pentru împărăția sa.
13. Și acum, ți-am trimis un bărbat iscusit, umplut cu înțelegere, de-al tatălui meu, Hiram,
14. Fiul unei femei dintre fiicele lui Dan, și tatăl său *a fost* un bărbat din Tir, iscusit în lucrarea cu aur și cu argint și cu aramă și cu fier și cu piatră

și cu lemnărie și cu purpură și cu albastru și cu in subțire și cu stacojiu, de asemenea să ciopleasca orice fel de cioplitură și să conceapă orice plan care i se va da, cu oamenii tăi iscusiți și cu oamenii iscusiți ai domnului meu David, tatăl tău.
15. Și, de aceea, grâul și orzul, untdelemnul și vinul, despre care domnul meu a vorbit, să îl trimită servitorilor săi;
16. Și vom tăia lemn din Liban, cât de mult ai nevoie; și ți-l vom aduce pe plute, pe mare, la Iafo; și tu îl vei duce până la Ierusalim.
17. Și Solomon a numărat pe toți străinii care *erau* în țara lui Israel, după numărătoarea cu care David, tatăl său, i-a numărat; și s-au găsit o sută cincizeci și trei de mii șase sute.
18. Și a pus pe șaptezeci de mii dintre ei *să fie* purtători de sarcini și optzeci de mii *să fie* cioplitori, la munte, și trei mii șase sute supraveghetori, să pună poporul la muncă.

Capitolul 3

ATUNCI Solomon a început construirea casei DOMNULUI la Ierusalim, pe muntele Moria, unde *DOMNUL* i s-a arătat lui David, tatăl său, în locul pe care David l-a pregătit în aria lui Ornan iebusitul.
2. Și a început să construiască în a doua *zi* a lunii a doua, în al patrulea an al domniei lui.
3. Și în acestea Solomon a fost instruit pentru construirea casei lui Dumnezeu: lungimea în coți, după prima măsură, *era* șaizeci de coți și lățimea douăzeci de coți;
4. Și porticul care *era* în fața *casei,* lungimea *acestuia era* conform lățimii casei, douăzeci de coți și înălțimea *era* o sută douăzeci; și l-a placat cu aur pur.
5. Și casa mai mare a căptușit-o cu brad, pe care l-a placat cu aur pur și a pus peste el palmieri și lanțuri.
6. Și a împodobit casa cu pietre prețioase, pentru frumusețe; și aurul *era* aur din Parvaim.
7. Și a placat de asemenea casa, bârnele, stâlpii și zidurile ei și ușile ei, cu aur; și a cioplit heruvimi pe pereți.
8. Și a făcut casa preasfântă, lungimea ei *fiind* conform lățimii casei, douăzeci de coți și lățimea ei douăzeci de coți; și a placat-o cu aur pur, *ridicându-se* la șase sute de talanți.
9. Și greutatea cuielor *era* de cincizeci de șekeli de aur. Și a placat camerele de sus cu aur.
10. ¶ Și în casa preasfântă a făcut doi heruvimi din lucrare cioplită și i-a placat cu aur.
11. Și aripile heruvimilor *aveau* lungimea de douăzeci de coți: o aripă *a unui heruvim avea* cinci coți, ajungând la zidul casei, și cealaltă aripă *avea de asemenea* cinci coți, ajungând la aripa celuilalt heruvim.
12. Și *o* aripă a celuilalt heruvim *avea* cinci coți, ajungând la zidul casei, și cealaltă aripă *avea* cinci coți *de asemenea,* atingând aripa celuilalt heruvim.

13. Aripile acestor heruvimi erau întinse douăzeci de coți și stăteau în picioare și fețele lor *erau spre* înăuntru.
14. Și a făcut vălul *din* albastru și purpură și stacojiu și in subțire și a lucrat heruvimi pe el.
15. De asemenea a făcut înaintea casei doi stâlpi înalți de treizeci și cinci de coți, și capitelul care *era* pe capătul de sus al fiecăruia, *era* de cinci coți.
16. Și a făcut lanțuri, *ca* în oracol, și *le*-a pus pe capitelurile stâlpilor; și a făcut o sută de rodii și *le*-a pus pe lanțuri.
17 Și a ridicat stâlpii înaintea templului, unul pe dreapta și celalalt pe stânga; și a pus numele celui din dreapta, Iachin, și numele celui din stânga, Boaz.

Capitolul 4

MAI mult, a făcut un altar de aramă, lungimea lui de douăzeci de coți și lățimea lui de douăzeci de coți și înălțimea lui de zece coți.
2. De asemenea a făcut o mare turnată de zece coți de la margine la margine, rotundă împrejur și înălțimea ei *era* de cinci coți; și o linie de treizeci de coți o înconjura de jur împrejur.
3. Și sub ea *era* asemănarea unor boi, care o înconjurau de jur împrejur: zece pe *lungimea unui* cot, înconjurând marea de jur împrejur. Două rânduri de boi *au fost* turnate când a fost turnată *marea*.
4. Stătea pe doisprezece boi, trei privind spre nord și trei privind spre vest și trei privind spre sud și trei privind spre est; și marea *era așezată* deasupra pe ei și toate părțile dinapoi ale lor *erau* înăuntru.
5. Și grosimea ei *era* un lat de palmă și marginea ei ca lucrarea unei margini de cupă, cu flori de crin; *și* primea și ținea trei mii de bați.
6. A făcut de asemenea zece spălătoare și a pus cinci pe dreapta și cinci pe stânga, pentru spălare în ele; *și* spălau în ele acele lucruri pe care le aduceau pentru ofranda arsă; dar marea *era* pentru preoți, ca să se spele *în ea*.
7. Și a făcut zece sfeșnice de aur conform formei lor și *le*-a așezat în templu, cinci în dreapta și cinci în stânga.
8. A făcut de asemenea zece mese și *le*-a pus în templu, cinci în dreapta și cinci în stânga. Și a făcut o sută de vase de aur.
9. Mai mult, a făcut curtea preoților și curtea mare și uși pentru curte și a placat ușile lor cu aramă.
10. Și a așezat marea în partea dreaptă, spre est, în partea de sud.
11. ¶ Și Hiram a făcut oalele și lopețile și vasele. Și Hiram a terminat lucrarea pe care trebuia să o facă pentru împăratul Solomon, pentru casa lui Dumnezeu;
12. *Adică,* cei doi stâlpi și globurile și capitelurile *care erau* pe capul celor doi stâlpi și cele două rețele *care* să acopere cele două globuri ale capitelurilor care *erau* pe capul stâlpilor;
13. Și patru sute de rodii pe cele două rețele; două rânduri de rodii pe fiecare rețea, pentru a acoperi cele două globuri ale capitelurilor care *erau* pe stâlpi.
14. A făcut de asemenea postamente și spălătoare a făcut pe postamente;
15. O mare și doisprezece boi sub ea.

16. Oalele de asemenea și lopețile și cârligele de carne și toate uneltele lor, le-a făcut Hiram, maestrul său, împăratului Solomon, pentru casa DOMNULUI, din aramă strălucitoare.
17. În câmpia din Iordan împăratul le-a turnat, în pământul argilos între Sucot și Țeredata.
18. Astfel Solomon a făcut toate aceste vase în mare număr, fiindcă greutatea aramei nu a putut fi socotită.
19. Și Solomon a făcut toate vasele care *erau pentru* casa lui Dumnezeu, de asemenea altarul de aur și mesele pe care *erau* pâinile punerii înainte;
20. Mai mult, sfeșnicele cu lămpile lor, pe care trebuiau să ardă după obiceiul lor, înaintea oracolului, din aur pur;
21. Și florile și lămpile și mucările, *le-a făcut din* aur, și acestea din aur în întregime curat;
22. Și cuțitele și vasele și lingurile și cenușarele, *din* aur pur; și intrarea casei, ușile interioare ale ei pentru *locul* preasfânt și ușile casei templului, *erau din* aur.

Capitolul 5

ASTFEL toată munca pe care Solomon a făcut-o pentru casa DOMNULUI a fost terminată; și Solomon a adus *toate* lucrurile pe care David, tatăl său, le dedicase; și argintul și aurul și toate uneltele, le-a pus printre tezaurele casei lui Dumnezeu.
2. Atunci Solomon a adunat pe bătrânii lui Israel și pe toți capii triburilor, pe mai marii părinților copiilor lui Israel, la Ierusalim, să aducă chivotul legământului DOMNULUI din cetatea lui David, care *este* Sion.
3. De aceea toți bărbații lui Israel s-au adunat la împărat în sărbătoarea care *era* în luna a șaptea.
4. Și toți bătrânii lui Israel au venit, și leviții au luat chivotul.
5. Și au adus chivotul și tabernacolul întâlnirii și vasele sfinte care *erau* în tabernacol; pe acestea, preoții *și* leviții le-au adus.
6. De asemenea împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel care s-a adunat la el înaintea chivotului, au sacrificat oi și boi, care nu puteau fi numărați *din cauza* numărului *lor.*
7. Și preoții au adus chivotul legământului DOMNULUI la locul lui, la oracolul casei, în *locul* preasfânt, sub aripile heruvimilor,
8. Căci heruvimii *își* întindeau aripile peste locul chivotului și heruvimii acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra.
9. Și au tras drugii *chivotului,* încât capetele drugilor se vedeau *afară* din chivot înaintea oracolului, dar nu se vedeau din afară. Și astfel este până astăzi.
10. Nu *era* nimic în chivot în afară de cele două table pe care Moise le-a pus *înăuntru*, la Horeb, când DOMNUL a făcut *un legământ* cu copiii lui Israel, când ei au ieșit din Egipt.
11. ¶ Și s-a întâmplat, când preoții ieșiseră din *locul* preasfânt (căci toți preoții *care erau* prezenți erau sfințiți și nu au așteptat *atunci* la rând;

12. De asemenea *leviții care erau* cântăreți, cu toți ai lui Asaf, ai lui Heman, ai lui Iedutun, cu fiii lor și frații lor, *fiind* înveșmântați în in alb, având chimvale și psalterioane și harpe, au stat în picioare în partea de est a altarului și cu ei o sută douăzeci de preoți care sunau din trâmbițe;)
13. Da, s-a întâmplat că, în timp ce trâmbițașii și cântăreții *erau* ca unul, făcând să se audă un *singur* sunet de laudă și mulțumire DOMNULUI, și când *și*-au înălțat vocea cu trâmbițe și chimvale și instrumente de muzică și au lăudat pe DOMNUL, *spunând*: Fiindcă *este* bun, că a lui milă *dăinuiește* pentru totdeauna: *atunci* casa, casa DOMNULUI, s-a umplut cu un nor;
14. Astfel încât preoții nu puteau sta să servească din cauza norului, fiindcă gloria DOMNULUI umpluse casa lui Dumnezeu.

Capitolul 6

ATUNCI Solomon a zis: DOMNUL a spus că va locui în întuneric gros.
2. Dar am construit o casă de locuit pentru tine și un loc pentru locuința ta pentru totdeauna.
3. Și împăratul și-a întors fața și a binecuvântat întreaga adunare a lui Israel; și toată adunarea lui Israel stătea în picioare.
4. Și el a spus: Binecuvântat *fie* DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care cu mâinile lui a împlinit *ceea* ce a vorbit cu gura lui, tatălui meu, David, spunând:
5. Din ziua în care am scos poporul meu din țara Egiptului nu am ales nicio cetate dintre toate triburile lui Israel, în care să construiesc o casă, ca numele meu să fie acolo; nici nu am ales vreun bărbat să fie conducător peste poporul meu Israel,
6. Dar am ales Ierusalimul, ca numele meu să fie acolo; și am ales pe David să fie peste poporul meu, Israel.
7. Și a fost în inima tatălui meu, David, să construiască o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeul lui Israel.
8. Dar DOMNUL i-a spus lui David, tatăl meu: Deși a fost în inima ta să construiești o casă pentru numele meu, ai făcut bine în aceea că a fost în inima ta;
9. Totuși, nu tu vei construi casa, ci fiul tău care va ieși din coapsele tale; el va construi casa pentru numele meu.
10. Domnul de aceea a împlinit cuvântul său pe care l-a vorbit, fiindcă am fost ridicat în locul tatălui meu, David, și sunt pus pe tronul lui Israel, precum DOMNUL a promis, și am construit casa pentru numele DOMNULUI Dumnezeul lui Israel.
11. Și în ea am pus chivotul, în care *este* legământul DOMNULUI, pe care l-a făcut cu copiii lui Israel.
12. ¶ Și a stat în picioare înaintea altarului DOMNULUI în prezența întregii adunării a lui Israel și și-a întins mâinile;
13. Fiindcă Solomon făcuse o schelă de aramă, lungă de cinci coți și largă de cinci coți și înaltă de trei coți și a așezat-o în mijlocul curții; și a stat în

picioare pe ea și a îngenuncheat, pe genunchi, înaintea întregii adunări a
lui Israel și și-a întins mâinile spre cer,
14. Și a spus: DOAMNE Dumnezeul lui Israel, nu *este* Dumnezeu ca tine,
nici în cer, nici pe pământ, care ține legământul și *arată* milă servitorilor
lui, cei care umblă înaintea ta cu toată inima lor;
15. Tu care ai ținut cu servitorul tău David, tatăl meu, ceea ce i-ai promis;
și ai vorbit cu gura ta și ai împlinit cu mâna ta, precum *este* în această zi.
16. Acum, de aceea, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, ține cu servitorul tău
David, tatăl meu, ceea ce i-ai promis, spunând: Nu va lipsi bărbat din fața
ochilor mei *care* să șadă pe tronul lui Israel; numai copiii tăi să ia seama la
calea lor să umble în legea mea, precum ai umblat tu înaintea mea.
17. Și acum, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, să fie adeverit cuvântul tău,
pe care l-ai vorbit servitorului tău, David.
18. Dar va locui Dumnezeu într-adevăr cu oamenii pe pământ? Iată, cerul
și cerul cerurilor nu te pot cuprinde; cu atât mai puțin această casă pe care
am construit-o!
19. De aceea privește cu plăcere la rugăciunea servitorului tău și la
cererea lui, DOAMNE Dumnezeul meu, pentru a da ascultare strigătului
și rugăminții, pe care servitorul tău o cere înaintea ta;
20. Ca ochii tăi să fie deschiși peste această casă, zi și noapte, peste locul
peste care tu ai spus că voiești să pui numele tău acolo, pentru a da ascultare
la rugăciunea pe care servitorul tău o cere spre acest loc.
21. Dă ascultare de aceea cererilor servitorului tău și poporului tău Israel,
pe care le vor face spre acest loc; ascultă din această locuință a ta, din cer;
și, ascultând, iartă.
22. Dacă un om păcătuiește împotriva aproapelui și un jurământ este
pus peste el, să îl facă să jure, și jurământul vine înaintea altarului tău în
această casă,
23. Atunci ascultă din cer și fă și judecă pe servitorii tăi, răsplătind pe cel
stricat, întorcând calea lui asupra propriului său cap; și declarând drept pe
cel drept, dându-i conform dreptății lui.
24. Și dacă poporul tău Israel este pus la ce *este* mai rău înaintea dușmanului,
pentru că au păcătuit împotriva ta, și se vor întoarce și vor mărturisi numele
tău și se vor ruga și vor face cerere înaintea ta în această casă,
25. Atunci ascultă din ceruri și iartă păcatul poporului tău Israel și adu-i
din nou în țara pe care le-ai dat-o lor și părinților lor.
26. Când cerul va fi închis și nu va fi ploaie, pentru că au păcătuit împotriva
ta, dacă se vor ruga spre acest loc și vor mărturisi numele tău și se vor
întoarce de la păcatul lor, când îi vei chinui,
27. Atunci ascultă din cer și iartă păcatul servitorilor tăi și a poporului
tău Israel, când îi vei fi învățat calea cea bună, în care ar trebuie să umble;
și trimite ploaie peste țara ta, pe care ai dat-o poporului tău ca moștenire.
28. Dacă este foamete în țară, dacă este ciumă, dacă este tăciune *în grâu*
sau mană, lăcuste sau omizi, dacă dușmanii lor îi asediază în cetățile țării
lor, orice plagă sau orice boală *ar fi*,

29. Orice rugăciune *sau* cerere va fi făcută de vreun om, sau de tot poporul tău Israel, când fiecare va cunoaște propria sa plagă și propria sa durere și își va întinde mâinile în această casă,
30. Atunci ascultă-o din cer, locuința ta, și iartă și întoarce fiecărui om conform tuturor căilor lui, *omul*, a cărui inimă o cunoști; (fiindcă doar tu cunoști inimile copiilor oamenilor),
31. Ca ei să se teamă de tine, să umble în căile tale, cât trăiesc în țara pe care ai dat-o părinților lor.
32. Mai mult, referitor la străin, care nu este din poporul tău Israel, ci este venit dintr-o țară îndepărtată de dragul numelui tău măreț și a mâinii tale puternice și a brațului tău întins, dacă vin și se roagă în această casă,
33. Atunci ascultă tu din ceruri, din locuința ta, și fă conform cu tot ceea ce străinul cere de la tine, ca tot poporul pământului să cunoască numele tău și să se teamă de tine, *precum* face poporul tău, Israel, și să știe că această casă pe care am construit-o este numită după numele tău.
34. Dacă poporul tău iese la război împotriva dușmanilor lor pe calea pe care îi vei trimite, iar ei se roagă ție spre această cetate pe care ai ales-o și *spre* casa pe care am construit-o pentru numele tău,
35. Atunci ascultă din ceruri rugăciunea lor și cererile lor și susține cauza lor.
36. Dacă păcătuiesc împotriva ta, (fiindcă nu *este* om care să nu păcătuiască) și tu te mânii pe ei și îi dai înaintea dușmanilor *lor,* iar ei îi duc în captivitate într-o țară îndepărtată sau apropiată;
37. Totuși, *dacă* își vor întoarce inima în țara în care sunt duși captivi și se vor întoarce și ți se vor ruga în țara captivității lor, spunând: Am păcătuit, am făcut nelegiuire și ne-am purtat cu stricăciune;
38. Dacă se întorc la tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor în țara captivității lor, în care i-au dus captivi, și se roagă spre țara lor, pe care ai dat-o părinților lor și *spre* cetatea pe care ai ales-o și spre casa pe care am construit-o pentru numele tău,
39. Ascultă din ceruri, din locuința ta, rugăciunea lor și cererile lor și susține cauza lor și iartă pe poporul tău care a păcătuit împotriva ta.
40. Acum, Dumnezeul meu, să fie ochii tăi deschiși, te implor, și *să* dea ascultare urechile tale la rugăciunea *care este făcută* în acest loc.
41. Și acum, ridică-te, DOAMNE Dumnezeule, la locul tău de odihnă și la chivotul tăriei tale; să fie îmbrăcați preoții tăi, DOAMNE Dumnezeule, cu salvare, și să se bucure sfinții tăi în bunătate.
42. DOAMNE Dumnezeule, nu îți întoarce fața de la unsul tău, amintește-ți de îndurările lui David, servitorul tău.

Capitolul 7

ȘI, când Solomon a sfârșit rugăciunea, focul s-a coborât din cer și a mistuit ofranda arsă și sacrificiile; și gloria DOMNULUI a umplut casa.
2. Și preoții nu au putut intra în casa DOMNULUI, deoarece gloria DOMNULUI umpluse casa DOMNULUI.

3. Și când toți copiii lui Israel au văzut cum focul a coborât, și *au văzut* gloria DOMNULUI asupra casei, s-au plecat cu fața la pământ pe pavaj și s-au închinat și au lăudat pe DOMNUL, *spunând*: Fiindcă *el este* bun; că a lui milă *dăinuiește* pentru totdeauna.
4. Atunci împăratul și tot poporul au oferit sacrificii înaintea DOMNULUI.
5. Și împăratul Solomon a adus un sacrificiu de douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi; astfel împăratul și tot poporul au dedicat casa lui Dumnezeu.
6. Și preoții au stat în serviciile lor; leviții de asemenea cu instrumentele muzicale ale DOMNULUI, pe care împăratul David le-a făcut ca să laude pe DOMNUL, deoarece mila lui *dăinuiește* pentru totdeauna, cu cântarea de laudă a lui David în mâna lor; și preoții au sunat trâmbițele înaintea lor și tot Israelul a stat în picioare.
7. Mai mult, Solomon a sfințit mijlocul curții care *era* înaintea casei DOMNULUI, căci acolo a adus el ofrande arse și grăsimea ofrandelor de pace, deoarece altarul de aramă pe care Solomon îl făcuse nu era în stare să primească ofrandele arse și darurile de mâncare și grăsimea.
8. Tot atunci, Solomon a ținut sărbătoarea șapte zile, și tot Israelul împreună cu el, o foarte mare adunare, de la intrarea Hamatului până la râul Egiptului.
9. Și în a opta zi au făcut o adunare solemnă, fiindcă au ținut dedicarea altarului șapte zile, și sărbătoarea șapte zile.
10. Și în a douăzeci și treia zi a lunii a șaptea el a trimis poporul la corturile lor, veseli și voioși în inimă pentru bunătatea pe care DOMNUL a arătat-o lui David și lui Solomon și lui Israel, poporul său.
11. Astfel Solomon a terminat casa DOMNULUI și casa împăratului; și tot ce a intrat în inima lui Solomon să facă în casa DOMNULUI și în propria casă, a făcut cu prosperitate.
12. ¶ Și DOMNUL i s-a arătat lui Solomon noaptea și i-a spus: Am auzit rugăciunea ta și am ales acest loc pentru mine însumi, drept casă de sacrificii.
13. Dacă voi închide cerul ca să nu fie ploaie, sau dacă voi porunci lăcustelor să mănânce țara, sau dacă voi trimite ciumă printre poporul meu,
14. Dacă poporul meu, care este chemat după numele meu, se va umili și se va ruga și va căuta fața mea și se va abate de la căile lui rele, atunci voi asculta din cer și îi voi ierta păcatul și îi voi vindeca țara.
15. Și ochii mei vor fi deschiși și urechile mele atente la rugăciunea *care este făcută* în acest loc.
16. Fiindcă acum am ales să sfințesc această casă, ca numele meu să fie acolo pentru totdeauna; și ochii mei și inima mea să fie acolo în toate zilele.
17. Și cât despre tine, dacă vei voi să umbli înaintea mea, precum a umblat tatăl tău, David, și să faci conform cu tot ceea ce ți-am poruncit și să fi atent la statutele mele și la judecățile mele,
18. Atunci voi întemeia tronul împărăției tale, precum am încheiat *legământ* cu David, tatăl tău, spunând: Nu îți va lipsi un bărbat *să fie* conducător în Israel.

19. Dar dacă te întorci și părăsești statutele și poruncile mele, pe care le-am pus înaintea ta și vei merge și vei servi alți dumnezei și te vei închina lor,
20. Atunci îi voi smulge din rădăcini din țara mea pe care le-am dat-o; și această casă, pe care am sfințit-o pentru numele meu, o voi arunca din fața mea și o voi face *să fie* un proverb și o zicătoare printre toate națiunile.
21. Și această casă, cât este de înaltă, va fi o înmărmurire pentru fiecare om ce trece pe lângă ea, astfel încât va spune: De ce a făcut DOMNUL astfel acestei țări și acestei case?
22. Și i se va răspunde: Pentru că au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor, care i-a scos din țara Egiptului, și s-au lipit de alți dumnezei și li s-au închinat și le-au servit: de aceea a adus el tot acest rău peste ei.

Capitolul 8

ȘI s-a întâmplat, la sfârșitul a douăzeci de ani, în care Solomon construise casa DOMNULUI și propria lui casă,
2. Că cetățile, pe care Hiram le întorsese lui Solomon, Solomon le-a construit și a făcut pe copiii lui Israel să locuiască acolo.
3. Și Solomon a mers la Hamat-Țoba și a luat-o.
4. Și a construit Tadmorul în pustiu și toate cetățile de provizie, pe care le-a construit în Hamat.
5. De asemenea a construit Bet-Horonul superior și Bet-Horonul inferior, cetăți întărite, cu ziduri, porți și drugi;
6. Și Baalat și toate cetățile de provizii, pe care Solomon le-a avut, și toate cetățile de care și cetățile de călăreți și tot ceea ce Solomon a dorit să construiască în Ierusalim și în Liban și prin toată țara stăpânirii lui.
7. *Cât despre* tot poporul *care era* rămas dintre hitiți și amoriți și periziți și hiviți și iebusiți, care nu *erau* din Israel,
8. *Ci* dintre copiii lor, care erau rămași după ei în țară, pe care copiii lui Israel nu i-au nimicit, pe ei Solomon i-a făcut să plătească tribut până în această zi.
9. Dar dintre copiii lui Israel, Solomon nu a făcut servitori pentru munca lui, ci ei *erau* bărbați de război și mai marii căpeteniilor lui și căpeteniile carelor și călăreților lui.
10. Și aceștia *erau* mai marii ofițerilor lui Solomon, două sute cincizeci, care aveau conducerea peste popor.
11. Și Solomon a adus pe fiica lui Faraon, din cetatea lui David, la casa pe care o construise pentru ea, căci a spus: Soția mea nu va locui în casa lui David, împăratul lui Israel, deoarece *locurile* în care chivotul DOMNULUI a venit, *sunt* sfinte.
12. ¶ Atunci Solomon a adus ofrande arse DOMNULUI pe altarul DOMNULUI, pe care îl construise înaintea porticului,
13. După măsură hotărâtă, zi de zi, sacrificând conform poruncilor lui Moise, în sabate și la lunile noi și la sărbătorile solemne, de trei ori pe an, în sărbătoarea azimei și sărbătoarea săptămânilor și în sărbătoarea corturilor.

14. Și a numit, conform ordinului lui David, tatăl său, rândurile preoților la serviciul lor și pe leviți la sarcinile lor, să laude și să servească înaintea preoților, precum cerea datoria fiecărei zile; portarii de asemenea la rândurile lor la fiecare poartă, fiindcă astfel poruncise David, omul lui Dumnezeu.
15. Și ei nu s-au depărtat de porunca împăratului, dată preoților și leviților, referitoare la orice lucru, sau referitoare la tezaure.
16. Și toată munca lui Solomon era pregătită până la ziua temeliei casei DOMNULUI și până *când* a fost terminată. *Astfel* casa DOMNULUI a fost desăvârșită.
17. Atunci Solomon a mers la Ețion-Gheber și la Elot, la malul mării, în țara lui Edom.
18. Și Hiram i-a trimis, prin mâinile servitorilor săi, corăbii și servitori care aveau cunoașterea mării; și au mers cu servitorii lui Solomon la Ofir și au luat de acolo patru sute cincizeci de talanți de aur și *i*-au adus împăratului Solomon.

Capitolul 9

ȘI când împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, a venit la Ierusalim să îl încerce pe Solomon cu întrebări grele, cu o mare suită și cămile care purtau mirodenii și aur din abundență și pietre prețioase; și când a ajuns la Solomon, a vorbit îndeaproape cu el despre tot ce era în inima ei.
2. Și Solomon i-a răspuns la toate întrebările ei; și nu era nimic ascuns de Solomon pe care el să nu i-l spună.
3. Și când împărăteasa din Seba a văzut înțelepciunea lui Solomon și casa pe care a construit-o,
4. Și mâncarea de la masa lui și așezarea servitorilor lui și atenția servitorilor lui și îmbrăcămintea lor, de asemenea pe paharnicii săi și îmbrăcămintea lor, și urcarea prin care se urca la casa DOMNULUI, nu a mai fost suflare în ea.
5. Și ea a spus împăratului: *Este* adevărat cuvântul pe care l-am auzit în țara mea despre faptele tale și despre înțelepciunea ta;
6. Totuși nu am crezut cuvintele lor, până când am venit și ochii mei au văzut; și, iată, nu mi s-a spus nici jumătate din măreția înțelepciunii tale, *fiindcă* întreci faima pe care am auzit-o.
7. Ferice de oamenii tăi și ferice de acești servitori ai tăi, care stau continuu înaintea ta și aud înțelepciunea ta.
8. Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul tău, care a găsit plăcere în tine să te pună pe tronul lui, *pentru a fi* împărat pentru DOMNUL Dumnezeul tău; deoarece Dumnezeul tău a iubit pe Israel, pentru a-i întemeia pentru totdeauna, de aceea te-a făcut împărat peste ei, să faci judecată și dreptate.
9. Și i-a dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur și din mirodenii o mare abundență și pietre prețioase; și nu erau mirodenii ca cele date împăratului Solomon de împărăteasa din Seba.

10. Și de asemenea servitorii lui Hiram și servitorii lui Solomon, care au adus aur din Ofir, au adus lemn de santal și pietre prețioase.
11. Și împăratul a făcut *din* lemn de santal terase pentru casa DOMNULUI și pentru palatul împăratului și harpe și psalterioane pentru cântăreți; și nu au mai fost văzute astfel de lucruri în țara lui Iuda.
12. Și împăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit, orice a cerut, în afară *de ceea* ce ea a adus împăratului. Astfel ea s-a întors și a plecat în țara ei, ea și servitorii ei.
13. ¶ Și greutatea aurului care venea la Solomon într-un an era de șase sute șaizeci și șase de talanți de aur,
14. În afară de *ceea ce* aduceau negustorii și comercianții. Și toți împărații Arabiei și guvernatorii țării aduceau aur și argint lui Solomon.
15. Și împăratul Solomon a făcut două sute de paveze *de* aur bătut, șase sute de *șekeli* de aur bătut au intrat într-o pavăză.
16. Și trei sute de scuturi *a făcut din* aur bătut, trei sute de *șekeli* de aur au intrat într-un scut. Și împăratul le-a pus în casa pădurii din Liban.
17. Mai mult, împăratul a făcut un mare tron din fildeș și l-a placat cu aur pur.
18. Și *erau* șase trepte până la tron, cu un sprijin de aur pentru picior, *care erau* prinse de tron, și rezemători de fiecare parte a locului de ședere și doi lei stând în picioare lângă rezemători;
19. Și doisprezece lei au stat în picioare acolo pe amândouă părțile, pe cele șase trepte. Nu era ceva asemănător în nicio împărăție.
20. Și toate vasele de băutură ale împăratului Solomon *erau din* aur și toate vasele casei din pădurea Libanului *erau din* aur pur, niciunul nu *era din* argint, *deoarece acesta* era socotit de nimic în zilele lui Solomon.
21. Deoarece corăbiile împăratului mergeau la Tarsis cu servitorii lui Hiram, o dată la fiecare trei ani veneau corăbii din Tarsis, aducând aur și argint, fildeș și maimuțe și păuni.
22. Și împăratul Solomon a întrecut pe toți împărații pământului în bogății și înțelepciune.
23. Și toți împărații pământului au căutat prezența lui Solomon, să îi audă înțelepciunea, pe care Dumnezeu a pus-o în inima lui.
24. Iar ei au adus, fiecare om, darul său, vase de argint și vase de aur și îmbrăcăminte, armură și mirodenii, cai și catâri, o măsură an de an.
25. Și Solomon avea patru mii de iesle pentru cai și care și douăsprezece mii de călăreți, pe care i-a așezat în cetățile pentru care și cu împăratul, la Ierusalim.
26. Și a domnit peste toți împărații, de la râu până la țara filistenilor și la granița Egiptului.
27. Și împăratul a făcut argintul în Ierusalim ca pietrele, și cedrii i-a făcut ca sicomorii care *sunt* în câmpiile joase, din abundență.
28. Și i-au adus lui Solomon cai din Egipt și din toate țările.
29. Și restul faptelor lui Solomon, cele dintâi și cele din urmă, nu *sunt* ele scrise în cartea profetului Natan, și în profeția lui Ahiia șilonitul, și în viziunile lui Ido, văzătorul despre Ieroboam, fiul lui Nebat?

30. Și Solomon a domnit patruzeci de ani în Ierusalim, peste tot Israelul.
31. Și Solomon a adormit cu părinții lui și a fost îngropat în cetatea lui David, tatăl său; și Roboam, fiul său, a domnit în locul său.

Capitolul 10

ȘI Roboam a mers la Sihem, căci la Sihem venise tot Israelul să îl facă împărat.
2. Și s-a întâmplat, când a auzit aceasta Ieroboam, fiul lui Nebat, care *era* în Egipt, unde fugise din prezența împăratului Solomon, că Ieroboam s-a întors din Egipt.
3. Și au trimis și l-au chemat. Astfel Ieroboam și tot Israelul au venit și au vorbit lui Roboam, spunând:
4. Tatăl tău a făcut jugul nostru apăsător; acum, de aceea, ușurează puțin acest serviciu apăsător al tatălui tău și jugul său greu pe care l-a pus peste noi și îți vom servi.
5. Iar el le-a spus: Veniți din nou la mine după trei zile. Și poporul s-a depărtat.
6. Și împăratul Roboam a ținut sfat cu bătrânii care au stat în picioare înaintea lui Solomon, tatăl său, în timp ce el încă trăia, spunând: Ce sfat *îmi* dați *ca* să mă întorc să răspund acestui popor?
7. Iar ei i-au vorbit, spunând: Dacă ești bun cu acest popor și le vei plăcea și le vei vorbi cuvinte bune, ei vor fi servitorii tăi pentru totdeauna.
8. Dar el a părăsit sfatul pe care bătrânii i l-au dat și a ținut sfat cu tinerii care au crescut cu el, care au stat înaintea lui.
9. Și le-a spus: Ce sfat îmi dați ca să mă întorc să răspund acestui popor, care mi-a vorbit, spunând: Ușurează puțin jugul pe care tatăl tău l-a pus peste noi?
10. Și tinerii care au fost crescuți cu el i-au vorbit, spunând: Astfel să răspunzi poporului care ți-a vorbit, zicând: Tatăl tău ne-a făcut jugul greu, dar tu fă-*l* puțin mai ușor pentru noi; astfel să le spui: *Degetul* meu mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu.
11. Și acum, *dacă* tatăl meu a pus un jug greu peste voi, eu voi pune mai mult peste jugul vostru; tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu *vă voi pedepsi* cu scorpioni.
12. ¶ Astfel Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam în a treia zi, precum a cerut împăratul, spunând: Veniți din nou la mine în a treia zi.
13. Și împăratul le-a răspuns cu asprime; și împăratul Roboam a părăsit sfatul bătrânilor,
14. Și le-a răspuns după sfatul tinerilor, spunând: Tatăl meu v-a făcut jugul greu, dar eu voi adăuga la acesta; tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu *vă voi pedepsi* cu scorpioni.
15. Astfel împăratul nu a dat ascultare poporului, căci răzvrătirea era de la Dumnezeu, ca să își împlinească DOMNUL cuvântul pe care l-a vorbit prin mâna lui Ahiia șilonitul, lui Ieroboam, fiul lui Nebat.
16. Și când tot Israelul *a văzut* că împăratul a refuzat să le dea ascultare, poporul a răspuns împăratului, spunând: Ce parte avem noi în David? Și

nu avem nicio moştenire în fiul lui Isai; fiecare bărbat la corturile voastre, Israele; *şi* acum, David, vezi-ţi de propria ta casă. Astfel tot Israelul a mers la corturile lor.
17. Dar *cât despre* copiii lui Israel care au locuit în cetăţile lui Iuda, Roboam a domnit peste ei.
18. Atunci împăratul Roboam a trimis pe Hadoram, care *era* peste taxă; şi copiii lui Israel l-au împroşcat cu pietre, încât a murit. Dar împăratul Roboam s-a grăbit să îl i-a în carul *său,* să fugă la Ierusalim.
19. Şi Israel s-a răzvrătit împotriva casei lui David până în această zi.

Capitolul 11

ŞI când Roboam a venit la Ierusalim, a strâns din casa lui Iuda şi a lui Beniamin, o sută optzeci de mii de *bărbaţi* aleşi, care erau războinici, să lupte împotriva lui Israel, ca să aducă împărăţia înapoi la Roboam.
2. Dar cuvântul DOMNULUI a venit la Şemaia, omul lui Dumnezeu, spunând:
3. Vorbeşte lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, şi întregului Israel în Iuda şi Beniamin, zicând:
4. Astfel spune DOMNUL: Să nu urcaţi, nici să nu luptaţi împotriva fraţilor voştri: întoarceţi-vă, fiecare om, la casa lui, fiindcă acest lucru este făcut de mine. Şi ei au ascultat de cuvintele DOMNULUI, şi s-au întors de la a merge împotriva lui Ieroboam.
5. Şi Roboam a locuit în Ierusalim şi a construit cetăţi de apărare în Iuda.
6. A construit chiar Betleem şi Etam şi Tecoa,
7. Şi Bet-Ţur şi Soco şi Adulam,
8. Şi Gat şi Mareşa şi Zif,
9. Şi Adoraim şi Lachis şi Azeca,
10. Şi Ţoreea şi Aialon şi Hebron, care *sunt* în Iuda şi Beniamin, cetăţi întărite.
11. Şi a fortificat întăriturile şi a pus căpetenii în ele şi provizii de mâncare şi de untdelemn şi vin.
12. Şi în fiecare cetate *a pus* scuturi şi suliţe şi le-a făcut peste măsură de tari, având pe Iuda şi pe Beniamin de partea sa.
13. ¶ Şi preoţii şi leviţii, care *erau* în tot Israelul, au venit la el din toate hotarele lor,
14. Fiindcă leviţii şi-au părăsit împrejurimile şi toate stăpânirile lor şi au venit la Iuda şi Ierusalim, căci Ieroboam şi fiii lui îi alungaseră din îndeplinirea serviciului preoţesc pentru DOMNUL;
15. Şi a rânduit preoţi pentru înălţimi şi pentru draci şi pentru viţeii pe care i-a făcut.
16. Şi, după ei, din toate triburile lui Israel, aceia care au pus în inima lor să caute pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel, au venit la Ierusalim să sacrifice DOMNULUI Dumnezeului părinţilor lor.
17. Astfel ei au întărit împărăţia lui Iuda şi au întărit pe Roboam, fiul lui Solomon, trei ani, căci trei ani au umblat în calea lui David şi Solomon.
18. Şi Roboam şi-a luat pe Mahalat, fiica lui Ierimot, fiul lui David, ca soţie, *şi* pe Abihail, fiica lui Eliab, fiul Isai,

19. Care i-a născut copii: pe Ieuș și pe Șemaria și pe Zaham.
20. Și după ea a luat pe Maaca, fiica lui Absalom, care i-a născut pe Abiia și pe Atai și pe Ziza și pe Șelomit.
21. Și Roboam a iubit pe Maaca, fiica lui Absalom, mai presus de toate soțiile și concubinele lui (căci a luat optsprezece soții și șaizeci de concubine; și a născut douăzeci și opt de fii și șaizeci de fiice).
22. Și Roboam l-a făcut pe Abiia, fiul Maachei, mai marele, *să fie* conducător între frații lui, căci *s-a gândit* să îl facă împărat.
23. Și s-a purtat cu înțelepciune și a împrăștiat pe toți copiii lui prin toate țările lui Iuda și Beniamin, până la fiecare cetate întărită, și le-a dat hrana din abundență. Și a dorit o mulțime de soții.

Capitolul 12

ȘI s-a întâmplat, când Roboam și-a întemeiat împărăția și s-a întărit, că a părăsit legea DOMNULUI și tot Israelul împreună cu el.
2. Și s-a întâmplat, în al cincilea an al împăratului Roboam, *că* Șișac, împăratul Egiptului, s-a ridicat împotriva Ierusalimului, deoarece ei au încălcat *legea* împotriva DOMNULUI,
3. Cu trei sute de care și șaizeci de mii de călăreți; și poporul care a venit cu el din Egipt *era* fără număr: lubimii, suchiemii și etiopienii.
4. Și el a luat cetățile apărate care *au aparținut* de Iuda și a venit la Ierusalim.
5. Atunci a venit profetul Șemaia la Roboam și *la* prinții lui Iuda, care s-au adunat la Ierusalim din cauza lui Șișac și le-a spus: Astfel spune DOMNUL: M-ați părăsit și de aceea v-am lăsat și eu în mâna lui Șișac.
6. La aceasta prinții lui Israel și împăratul s-au umilit și au spus: DOMNUL *este* drept.
7. Și când DOMNUL a văzut că ei s-au umilit, cuvântul DOMNULUI a venit la Șemaia, spunând: Ei s-au umilit; *de aceea* nu îi voi nimici, ci le voi dărui puțină eliberare; și furia mea nu va fi turnată peste Ierusalim prin mâna lui Șișac.
8. Totuși, vor fi servitorii lui, ca să cunoască lucrarea mea și lucrarea împărățiilor țărilor.
9. Astfel Șișac, împăratul Egiptului, s-a ridicat împotriva Ierusalimului și a dus tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele casei împăratului; a luat totul; a dus de asemenea scuturile de aur pe care Solomon le făcuse,
10. În schimbul cărora împăratul Roboam făcuse scuturi de aramă și *le*-a încredințat în mâinile mai marelui gărzii, care păzea intrarea la casa împăratului.
11. Și oricând împăratul intra în casa DOMNULUI, garda venea și le purta, iar *apoi* le aducea din nou în camera de gardă.
12. Și când el s-a umilit, furia DOMNULUI s-a întors de la el, ca să nu *îl* nimicească cu totul; și de asemenea în Iuda lucrurile au mers bine.
13. ¶ Astfel împăratul Roboam s-a întărit în Ierusalim și a domnit, căci Roboam *era* în vârstă de patruzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit șaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care DOMNUL a

ales-o dintre toate triburile lui Israel, pentru a-și pune numele acolo. Și numele mamei lui *era* Naama, o amonită.
14. Și el a făcut *ce este* rău, deoarece nu și-a pregătit inima să caute pe DOMNUL.
15. Și faptele lui Roboam, cele dintâi și cele din urmă, nu *sunt* ele scrise în cartea profetului Șemaia și a lui Ido, văzătorul referitor la genealogii? Și *au fost* războaie între Roboam și Ieroboam continuu.
16. Și Roboam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în cetatea lui David; și Abiia, fiul său, a domnit în locul lui.

Capitolul 13

ÎN al optsprezecelea an al împăratului Ieroboam a început să domnească Abiia peste Iuda.
2. Și a domnit trei ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Micaia, fiica lui Uriel, din Ghibea. Și a fost război între Abiia și Ieroboam.
3. Și Abiia s-a desfășurat pentru bătălie cu o armată de războinici, patru sute de mii de bărbați aleși; Ieroboam de asemenea s-a desfășurat pentru bătălie împotriva lui cu opt sute de mii de bărbați aleși, războinici viteji.
4. Și Abiia s-a ridicat în picioare pe muntele Țemaraim, care *este* în muntele Efraim, și a spus: Ascultă-mă Ieroboam, tu și tot Israelul;
5. Nu ar trebui să știți că DOMNUL Dumnezeul lui Israel i-a dat pentru totdeauna împărăția peste Israel lui David, lui și fiilor lui printr-un legământ de sare?
6. Totuși Ieroboam, fiul lui Nebat, servitorul lui Solomon, fiul lui David, s-a ridicat și s-a răzvrătit împotriva domnului său.
7. Și s-au adunat la el bărbați de nimic, copiii lui Belial, și s-au întărit împotriva lui Roboam, fiul lui Solomon, când Roboam era tânăr și fraged la inimă și nu li s-a putut împotrivi.
8. Și acum voi credeți că vă împotriviți împărăției DOMNULUI din mâna fiilor lui David; și *sunteți* o mare mulțime și *sunt* cu voi viței de aur, pe care Ieroboam vi i-a făcut ca dumnezei.
9. Nu ați alungat voi pe preoții DOMNULUI, fiii lui Aaron, și pe leviți și v-ați făcut preoți după felul națiunilor *altor* țări? Astfel încât oricine vine să se consacre cu un taur tânăr și șapte berbeci, poate fi preot al *celor care* nu *sunt* dumnezei.
10. Dar cât despre noi, DOMNUL *este* Dumnezeul nostru și noi nu l-am părăsit; și preoții, care servesc DOMNULUI, *sunt* fiii lui Aaron și leviții *îndeplinesc* serviciul *lor*:
11. Și ei ard DOMNULUI în fiecare dimineață și în fiecare seară sacrificii arse și tămâie dulce; pâinile punerii înainte de asemenea *le pun ei în ordine* pe masa cea pură, și sfeșnicul de aur cu lămpile lui, să ardă în fiecare seară, fiindcă noi păstrăm însărcinarea DOMNULUI Dumnezeul nostru, dar voi l-ați părăsit.
12. Și, iată, Dumnezeu însuși *este* cu noi ca și căpetenia *noastră și* preoții lui cu trâmbițe răsunătoare să sune alarma împotriva voastră. Copii ai lui

Israel, nu luptați împotriva DOMNULUI Dumnezeul părinților voștri, fiindcă nu veți prospera.
13. ¶ Dar Ieroboam a pus oameni la pândă să vină din spatele lor, astfel ei erau înaintea lui Iuda și oamenii de la pândă *erau* în spatele lor.
14. Și când Iuda s-a uitat înapoi, iată, bătălia *era* înainte și înapoi; și au strigat către DOMNUL și preoții au sunat cu trâmbițe.
15. Atunci bărbații lui Iuda au strigat, și pe când bărbații din Iuda strigau, s-a întâmplat, că Dumnezeu a lovit pe Ieroboam și pe tot Israelul înaintea lui Abiia și Iuda.
16. Și copiii lui Israel au fugit dinaintea lui Iuda și Dumnezeu i-a dat în mâna lor.
17. Și Abiia și poporul său i-au ucis cu un mare măcel; astfel au căzut uciși din Israel cinci sute de mii de bărbați aleși.
18. Astfel copiii lui Israel au fost supuși de acea dată și copiii lui Iuda au învins, deoarece s-au încrezut în DOMNUL Dumnezeul părinților lor.
19. Și Abiia l-a urmărit pe Ieroboam și a luat cetăți de la el: Betel cu orașele ei și Ieșana cu orașele ei și Efron cu orașele ei.
20. Și Ieroboam nu a mai avut putere în zilele lui Abiia; și DOMNUL l-a lovit și el a murit.
21. Dar Abiia s-a întărit și s-a căsătorit cu paisprezece soții și a născut douăzeci și doi de fii și șaisprezece fiice.
22. Și restul faptelor lui Abiia și căile lui și spusele lui, *sunt* scrise în istoria profetului Ido.

Capitolul 14

ASTFEL Abiia a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în cetatea lui David; și Asa, fiul său, a domnit în locul său. În zilele lui, țara a fost liniștită zece ani.
2. Și Asa a făcut *ceea ce era* bine și drept în ochii DOMNULUI Dumnezeul său,
3. Căci a îndepărtat altarele *dumnezeilor* străini și înălțimile și a spart statuile și a retezat dumbrăvile;
4. Și a poruncit lui Iuda să caute pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor și să împlinească legea și porunca.
5. De asemenea a îndepărtat înălțimile și idolii din toate cetățile lui Iuda, și împărăția a fost liniștită înaintea lui.
6. Și a construit cetăți întărite în Iuda, căci țara avea odihnă și nu a avut război în acei ani, căci DOMNUL îi dăduse odihnă.
7. De aceea el a spus lui Iuda: Să construim aceste cetăți și să facem în jurul *lor* ziduri și turnuri, porți și drugi, *cât timp* țara *este* încă înaintea noastră, pentru că noi am căutat pe Dumnezeul nostru, *l*-am căutat și el ne-a dat odihnă de fiecare parte. Astfel au construit și au prosperat.
8. Și Asa a avut o armată care purta paveze și sulițe, din Iuda, trei sute de mii, și din Beniamin, *cei* care purtau scuturi și trăgeau cu arcul, două sute optzeci de mii, toți aceștia *erau* războinici viteji.

9. ¶ Și a ieșit împotriva lor Zerah etiopianul, cu o oștire de o mie de mii și trei sute de care; și au venit la Mareșa.
10. Atunci Asa a ieșit împotriva lui și s-a desfășurat pentru bătălie în valea din Zefata, la Mareșa.
11. Și Asa a strigat către DOMNUL Dumnezeul său și a spus: DOAMNE, nu *este* nimic pentru tine să ajuți, fie cu mulți, fie cu cei fără putere; ajută-ne, DOAMNE Dumnezeul nostru, fiindcă ne încredem în tine și în numele tău mergem noi împotriva acestei mulțimi. DOAMNE, tu *ești* Dumnezeul nostru, nu lăsa pe om să învingă împotriva ta.
12. Astfel DOMNUL a lovit pe etiopieni înaintea lui Asa și înaintea lui Iuda, și etiopienii au fugit.
13. Și Asa și poporul care *era* cu el i-au urmărit până la Gherar; și mulți dintre etiopieni au fot doborâți, încât nu și-au mai recăpătat puterea, fiindcă au fost nimiciți înaintea DOMNULUI și înaintea oștirii sale; iar ei au dus multă pradă.
14. Și au lovit toate cetățile din jurul Gherarului, fiindcă frica de DOMNUL a venit peste ei; și au prădat toate cetățile, căci era foarte multă pradă în ele.
15. Au lovit de asemenea corturile vitelor și au dus oi și cămile din abundență și s-au întors la Ierusalim.

Capitolul 15

ȘI Duhul lui Dumnezeu a venit peste Azaria, fiul lui Oded;
2. Și el a ieșit să îl întâmpine pe Asa și i-a spus: Ascultați-mă, Asa și tot Iuda și Beniamin! DOMNUL *este* cu voi, cât timp sunteți cu el; și dacă îl căutați, el va fi găsit de voi; dar dacă îl părăsiți, el vă va părăsi.
3. Și pentru o lungă perioadă, Israel *a fost* fără adevăratul Dumnezeu și fără un preot învățător și fără lege.
4. Dar când ei, în necazul lor, s-au întors către DOMNUL Dumnezeul lui Israel și l-au căutat, el a fost găsit de ei.
5. Și în acele timpuri nu *era* pace cu cel care ieșea, nici cu cel care intra, ci mari chinuiri *erau* peste toți locuitorii țărilor.
6. Și națiune era distrusă de națiune și cetate de cetate, fiindcă Dumnezeu îi chinuia cu toată restriștea.
7. Fiți tari de aceea și nu lăsați mâinile voastre să slăbească, pentru că munca voastră va fi răsplătită.
8. ¶ Și când Asa a auzit aceste cuvinte și profeția profetului Oded, a prins curaj și a înlăturat idolii scârboși din toată țara lui Iuda și Beniamin și din cetățile pe care le luase de la muntele Efraim și a înnoit altarul DOMNULUI, care *era* înaintea porticului DOMNULUI.
9. Și a strâns pe tot Iuda și pe Beniamin și pe străinii *care erau* cu ei din Efraim și *din* Manase și din Simeon, căci au trecut din abundență la el din Israel, când au văzut că DOMNUL Dumnezeul lui *era* cu el.
10. Astfel s-au adunat la Ierusalim în luna a treia, în al cincisprezecelea an al domniei lui Asa.

11. Și au sacrificat DOMNULUI în acea zi din prada *pe care* au adus-*o*: șapte sute de boi și șapte mii de oi.
12. Și au intrat în legământ să caute pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor cu toată inima lor și cu tot sufletul lor,
13. Și oricine nu va voi să caute pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel să fie dat la moarte, fie mare, fie mic, fie bărbat, fie femeie.
14. Și au jurat DOMNULUI cu voce tare și cu strigăt și cu trâmbițe și corni.
15. Și tot Iuda s-a bucurat la jurământ, fiindcă juraseră cu toată inima lor și l-au căutat cu întreaga lor dorință; și el a fost găsit de ei și DOMNUL le-a dat odihnă de jur împrejur.
16. Și de asemenea *referitor* la Maaca, mama împăratului Asa, el a îndepărtat-o de *a fi* împărătească, deoarece ea își făcuse un idol într-o dumbravă; și Asa i-a tăiat *în bucăți* idolul și *l*-a călcat în picioare și *l*-a ars la pârâul Chedronului.
17. Dar înălțimile nu au fost îndepărtate din Israel, cu toate acestea inima lui Asa a fost desăvârșită *în* toate zilele lui.
18. Și el a adus în casa lui Dumnezeu lucrurile pe care tatăl său le-a dedicat și pe care el însuși le dedicase, argint și aur și vase.
19. Și nu a *mai* fost război până în al treizeci și cincilea an al domniei lui Asa.

Capitolul 16

ÎN al treizeci și șaselea an al domniei lui Asa, Baașa, împăratul lui Israel, s-a ridicat împotriva lui Iuda și a construit Rama, pentru a nu lăsa pe nimeni să iasă sau să intre la Asa, împăratul lui Iuda.
2. Atunci Asa a adus argint și aur din tezaurele casei DOMNULUI și din casa împăratului și i-a trimis lui Ben-Hadad, împăratul Siriei, care locuia la Damasc, spunând:
3. *Să fie* alianță între mine și tine, precum *a fost* între tatăl meu și tatăl tău; iată, ți-am trimis argint și aur; du-te, rupe înțelegerea cu Baașa, împăratul lui Israel, ca să se depărteze de mine.
4. Și Ben-Hadad a dat ascultare împăratului Asa și a trimis căpeteniile armatelor lui împotriva cetăților lui Israel; și au lovit Iion și Dan și Abel-Maim și toate cetățile de provizii din Neftali.
5. Și s-a întâmplat, când Baașa a auzit *aceasta,* că a oprit construirea Ramei și a încetat munca lui.
6. Atunci împăratul Asa a luat pe tot Iuda și au dus pietrele din Rama și lemnăria ei, cu care Baașa construia; și a construit cu acestea, Gheba și Miţpa.
7. ¶ Și în acel timp, Hanani, văzătorul, a venit la Asa, împăratul lui Iuda, și i-a spus: Deoarece te-ai bizuit pe împăratul Siriei și nu te-ai bizuit pe DOMNUL Dumnezeul tău, de aceea a scăpat oastea împăratului Siriei din mâna ta.
8. Nu au fost etiopienii și lubimii o oaste uriașă, cu foarte multe care și călăreți? Totuși, pentru că te-ai bizuit pe DOMNUL, el i-a dat în mâna ta.
9. Fiindcă ochii DOMNULUI aleargă încoace și încolo pe tot pământul, pentru a se arăta puternic de partea *celor* a căror inimă *este* desăvârșită

spre el. În aceasta te-ai purtat prostește, de aceea de acum înainte vei avea războaie.
10. Atunci Asa s-a înfuriat pe văzător și l-a pus în casa butucilor, fiindcă *era* înfuriat pe el din cauza acestui *lucru*. Și Asa a oprimat *câțiva* oameni în același timp.
11. Și, iată, faptele lui Asa, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele *sunt* scrise în cartea împărați lor lui Iuda și Israel.
12. Și Asa, în al treizeci și nouălea an al domniei lui, a fost bolnav de picioare, până când boala lui *a fost* peste măsură *de mare*, totuși în boala lui nu a căutat pe DOMNUL, ci pe medici.
13. Și Asa a adormit cu părinții lui și a murit în al patruzeci și unulea an al domniei lui.
14. Și l-au îngropat în propriile lui morminte, pe care și le făcuse în cetatea lui David, și l-au pus în patul umplut cu arome dulci și diverse feluri *de mirodenii*, pregătite prin arta parfumierului; și ei au făcut o mare ardere pentru el.

Capitolul 17

ȘI Iosafat, fiul său, a domnit în locul său și s-a întărit împotriva lui Israel.
2. Și a pus trupe în toate cetățile întărite din Iuda și a pus garnizoane în țara lui Iuda și în cetățile lui Efraim, pe care Asa, tatăl său, le luase.
3. Și DOMNUL a fost cu Iosafat, deoarece a umblat în căile dintâi ale tatălui său, David, și nu a căutat pe Baali,
4. Ci l-a căutat pe *DOMNUL* Dumnezeul tatălui său și a umblat în poruncile lui și nu după faptele lui Israel.
5. De aceea DOMNUL a întemeiat împărăția în mâna lui și tot Iuda a adus lui Iosafat daruri; și el a avut bogății și onoare din abundență.
6. Și inima lui a fost înălțată în căile DOMNULUI; mai mult, a îndepărtat înălțimile și dumbrăvile din Iuda.
7. De asemenea, în al treilea an al domniei lui, a trimis după prinții săi: Ben-Hail și Obadia și Zaharia și Natanael și Micaia, pentru a învăța *poporul* în cetățile lui Iuda.
8. Și cu ei *a trimis* leviți: pe Șemaia și pe Netania și pe Zebadia și pe Asael și pe Șemiramot și pe Ionatan și pe Adonia și pe Tobia și pe Tob-Adonia, leviții; și cu ei pe Elișama și pe Ioram, preoții.
9. Și ei au învățat *poporul* în Iuda și *au avut* cartea legii DOMNULUI cu ei și au mers prin toate cetățile lui Iuda și au învățat poporul.
10. ¶ Și frica DOMNULUI a căzut peste toate împărățiile țărilor în jurul lui Iuda, astfel încât nu au făcut război împotriva lui Iosafat.
11. De asemenea *câțiva* dintre filisteni au adus lui Iosafat daruri și tribut *de* argint; și arabii i-au adus turme, șapte mii șapte sute de berbeci și șapte mii șapte sute de țapi.
12. Și Iosafat s-a înălțat mult peste măsură; și a construit cetățui în Iuda și cetăți de provizii.

13. Și a avut multe afaceri în cetățile lui Iuda; și bărbații de război, războinicii viteji, *erau* în Ierusalim.
14. Și acesta *este* numărul lor, conform casei părinților lor: Din Iuda, căpeteniile peste mii: Adna, mai marele, și cu el războinici viteji, trei sute de mii.
15. Și lângă el *era* căpetenia Iohanan și cu el două sute optzeci de mii.
16. Și lângă el *era* Amasia, fiul lui Zicri, care de bunăvoie s-a oferit DOMNULUI; și cu el două sute de mii de războinici viteji.
17. Și din Beniamin: Eliada, un războinic viteaz, și cu el bărbați înarmați cu arc și scut, două sute de mii.
18. Și lângă el *era* Iozabad și cu el o sută optzeci de mii, gata pregătiți pentru război.
19. Aceștia au servit împăratului, în afară *de aceia* pe care împăratul i-a pus în cetățile întărite prin tot Iuda.

Capitolul 18

ȘI Iosafat a avut bogății și onoare din abundență și s-a încuscrit cu Ahab.
2. Și după un *anumit* număr de ani, a coborât la Ahab, în Samaria. Și Ahab a înjunghiat oi și boi din abundență pentru el și pentru poporul care *era* cu el și l-a convins să se urce *cu el* la Ramot-Galaad.
3. Și Ahab, împăratul lui Israel, i-a spus lui Iosafat, împăratul lui Iuda: Voiești să mergi cu mine la Ramot-Galaad? Și el i-a răspuns: Eu *sunt* precum *ești* tu *și* poporul meu ca poporul tău; și *vom fi* cu tine în război.
4. ¶ Și Iosafat i-a spus împăratului lui Israel: Cercetează, te rog, *din* cuvântul DOMNULUI astăzi.
5. De aceea împăratul lui Israel a adunat patru sute dintre profeți și le-a spus: Să mergem la Ramot-Galaad în bătălie, sau să îl las în pace? Iar ei au spus: Urcă-te, fiindcă Dumnezeu *îl* va da în mâna împăratului.
6. Dar Iosafat a spus: Nu *este* aici un alt profet al DOMNULUI, ca să cercetăm de la el?
7. Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Mai *este* un om, prin care am putea cerceta de la DOMNUL, dar îl urăsc, fiindcă niciodată nu îmi profețește bine, ci întotdeauna rău: acesta *este* Micaia, fiul lui Imla. Și Iosafat a spus: Să nu spună împăratul astfel.
8. Și împăratul lui Israel a chemat pe unul *dintre* ofițerii *lui și* a spus: Adu repede pe Micaia, fiul lui Imla.
9. Și împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, au șezut fiecare pe tronul lui, îmbrăcați în robele *lor*, *și* au șezut într-un loc deschis, la intrarea porții Samariei; și toți profeții profețeau înaintea lor.
10. Și Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse coarne de fier și spunea: Astfel spune DOMNUL: Cu acestea tu vei împunge Siria până vor fi nimiciți.
11. Și toți profeții au profețit astfel, spunând: Urcă-te la Ramot-Galaad și prosperă, fiindcă DOMNUL *îl* va da în mâna împăratului.

12. Și mesagerul care a mers să cheme pe Micaia i-a spus, zicând: Iată, cuvintele profeților *vestesc* bine împăratului o singură înțelegere; să fie cuvântul tău de aceea, te rog, ca al unuia dintre ei și vorbește de bine.
13. Și Micaia a spus: *Precum* DOMNUL trăiește, ceea ce *îmi* spune Dumnezeul meu, voi vorbi aceea, negreșit.
14. Și când a venit la împărat, împăratul i-a spus: Micaia, să mergem la Ramot-Galaad la bătălie, sau să aștept? Și el a spus: Urcați-vă și prosperați și ei vor fi dați în mâna voastră.
15. Și împăratul i-a spus: De câte ori să te conjur că îmi spui doar adevărul în numele DOMNULUI?
16. Atunci el a spus: Am văzut tot Israelul împrăștiat pe munți, ca oi care nu au păstor, și DOMNUL a spus: Aceștia nu au stăpân; să se întoarcă fiecare om la casa lui în pace.
17. Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Nu ți-am spus *că* nu îmi va profeți bine, ci rău?
18. Din nou el a spus: De aceea ascultă cuvântul DOMNULUI: Am văzut pe DOMNUL șezând pe tronul lui și toată oștirea cerului stând în picioare la dreapta lui și *la* stânga lui.
19. Și DOMNUL a spus: Cine va ademeni pe Ahab, împăratul lui Israel, ca să se urce și să cadă la Ramot-Galaad? Și unul a vorbit spunând în acest fel și un altul spunând altfel.
20. Atunci a ieșit un duh și a stat în picioare înaintea DOMNULUI și a spus: Eu îl voi ademeni. Și DOMNUL i-a spus: Cu ce?
21. Și el a spus: Voi ieși și voi fi un duh mincinos în gura tuturor profeților lui. Și *DOMNUL* a spus: Tu *îl* vei ademeni și vei învinge de asemenea; ieși și fă astfel.
22. Și acum, iată, DOMNUL a pus un duh mincinos în gura acestor profeți ai tăi și DOMNUL a vorbit rău împotriva ta.
23. Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, s-a apropiat și a lovit pe Micaia peste obraz și a spus: Pe ce cale a ieșit Duhul DOMNULUI de la mine pentru a-ți vorbi ție?
24. Și Micaia a spus: Iată, vei vedea în acea zi când vei intra în camera dinăuntru să te ascunzi.
25. Atunci împăratul lui Israel a spus: Luați-l pe Micaia și duceți-l înapoi la Amon, guvernatorul cetății, și la Ioas, fiul împăratului;
26. Și spuneți: Astfel spune împăratul: Puneți pe *acesta* în închisoare și hrăniți-l cu pâinea chinuirii și cu apa chinuirii, până când mă voi întoarce în pace.
27. Și Micaia a spus: Dacă te vei întoarce negreșit în pace, *atunci* DOMNUL nu a vorbit prin mine. Și a spus: Dați ascultare, voi, tot poporul.
28. ¶ Astfel împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au urcat la Ramot-Galaad.
29. Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Îmi voi schimba hainele ca să nu fiu recunoscut și voi merge la bătălie, dar tu îmbracă robele tale. Astfel împăratul lui Israel și-a schimbat hainele ca să nu fie recunoscut și *amândoi* au mers la bătălie.

30. Și împăratul Asiriei poruncise căpeteniilor carelor care *erau* cu el, spunând: Nu vă luptați cu mici sau mari, în afară de împăratul lui Israel.
31. Și s-a întâmplat, când căpeteniile carelor l-au văzut pe Iosafat, că au spus: *Este* împăratul lui Israel. De aceea l-au încercuit să se lupte, dar Iosafat a strigat și DOMNUL l-a ajutat; și Dumnezeu i-a ademenit *să se depărteze* de el.
32. Fiindcă s-a întâmplat, *atunci* când căpeteniile carelor și-au dat seama că nu era împăratul lui Israel, că s-au întors de la a-l mai urmări.
33. Și un *anumit* om a tras cu arcul la întâmplare și l-a lovit pe împăratul lui Israel între încheieturile armurii, de aceea el a spus conducătorului carului său: Întoarce-ți mâna, ca să mă scoți afară din oaste, căci sunt rănit.
34. Și bătălia a crescut în acea zi, totuși împăratul lui Israel a stat drept în carul *său* împotriva sirienilor până seara; iar pe la apusul soarelui a murit.

Capitolul 19

ȘI Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a întors la casa lui, în pace, în Ierusalim.
2. Și Iehu, fiul lui Hanani, văzătorul, a ieșit să îl întâmpine și a spus împăratului Iosafat: *Este drept* să ajuți pe cei neevlavioși și să îi iubești pe cei care urăsc pe DOMNUL? De aceea *este* furie peste tine dinaintea DOMNULUI.
3. Totuși s-au găsit lucruri bune în tine, în aceea că ai îndepărtat dumbrăvile din țară și ți-ai pregătit inima să cauți pe Dumnezeu.
4. Și Iosafat a locuit la Ierusalim și a ieșit din nou prin poporul de la Beer-Șeba la muntele Efraim și i-a adus înapoi la DOMNUL Dumnezeul părinților lor.
5. ¶ Și a așezat judecători în țară prin toate cetățile întărite din Iuda, cetate de cetate,
6. Și a spus judecătorilor: Luați seama ce faceți, fiindcă nu judecați pentru om, ci pentru DOMNUL, care *este* cu voi în judecată.
7. De aceea acum, să fie frica de DOMNUL peste voi; luați seama și faceți *aceasta*, căci nu *este* nelegiuire cu DOMNUL Dumnezeul nostru, nici căutare la fața omului, nici primire de daruri.
8. Mai mult, Iosafat a așezat în Ierusalim dintre leviți și preoți și dintre mai marii părinților lui Israel, pentru judecata DOMNULUI și pentru certe, când s-au întors la Ierusalim.
9. Și le-a poruncit, spunând: Astfel să faceți în frică de DOMNUL, cu credincioșie și cu o inimă desăvârșită.
10. Și orice cauză va veni la voi dintre frații voștri care locuiesc în cetățile lor, între sânge și sânge, între lege și poruncă, statute și judecăți, să îi avertizați să nu încalce *legea* împotriva DOMNULUI și *astfel* furie să vină peste voi și peste frații voștri; faceți aceasta și nu veți încălca *legea*.
11. Și, iată, Amaria, mai marele preot, *este* peste voi în toate treburile DOMNULUI; și Zebadia, fiul lui Ismael, conducătorul casei lui Iuda, pentru toate treburile împăratului; de asemenea leviții *vor fi*

administratori pentru voi. Purtați-vă curajos și DOMNUL va fi cu cel bun.

Capitolul 20

ȘI s-a întâmplat de asemenea după aceasta, *că* au venit copiii lui Moab și copiii lui Amon și cu ei *alții* în afară de amoniți, împotriva lui Iosafat, la bătălie.
2. Atunci au venit câțiva care i-au spus lui Iosafat, zicând: Vine o mare mulțime împotriva ta, de dincolo de mare, de partea aceasta a Siriei; și, iată, ei *sunt* în Hațațon-Tamar, care *este* En-Ghedi.
3. Și Iosafat s-a temut și s-a pus să caute pe DOMNUL și a proclamat un post prin tot Iuda.
4. Și Iuda s-a strâns împreună să ceară *ajutor* de la DOMNUL, din toate cetățile lui Iuda au venit să caute pe DOMNUL.
5. Și Iosafat a stat în picioare în adunarea lui Iuda și Ierusalim, în casa DOMNULUI, înaintea curții noi,
6. Și a spus: DOAMNE Dumnezeul părinților noștri, nu *ești* tu Dumnezeu în cer? Și *nu* domnești peste toate împărățiile păgânilor? Și *nu este* în mâna ta putere și tărie, astfel încât nimeni nu este în stare să ți se împotrivească?
7. Nu *ești* tu Dumnezeul nostru, *care* ai alungat pe locuitorii acestei țări dinaintea poporului tău, Israel, și ai dat-o seminței lui Avraam, prietenul tău, pentru totdeauna?
8. Și au locuit în ea și ți-au construit în ea un sanctuar pentru numele tău, spunând:
9. *Când* răul vine peste noi, *ca* sabia, judecata sau ciuma sau foametea, dacă noi stăm înaintea acestei case și în prezența ta (fiindcă numele tău *este* în această casă) și strigăm către tine în nenorocirea noastră, atunci tu vei asculta și vei ajuta.
10. Și acum, iată, copiii lui Amon și ai lui Moab și *ai celor din* muntele Seir, împotriva cărora nu ai lăsat pe Israel să lupte când au ieșit din țara Egiptului, ci s-au abătut de la ei și nu i-au nimicit;
11. Iată, *spun, cum* ne răsplătesc, să vină și să ne arunce din stăpânirea ta, pe care ne-ai dat-o să o moștenim.
12. O Dumnezeul nostru, nu îi vei judeca? Fiindcă nu avem putere împotriva acestei mari cete care vine împotriva noastră; nici nu știm ce să facem, dar ochii noștri *sunt* la tine.
13. Și tot Iuda a stat în picioare înaintea DOMNULUI, cu micuții lor, soțiile lor și copiii lor.
14. ¶ Atunci a venit Duhul DOMNULUI în mijlocul adunării peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, un levit dintre fiii lui Asaf;
15. Și el a spus: Dați ascultare, tot Iuda și voi locuitori ai Ierusalimului și tu, împărate Iosafat. Astfel vă spune DOMNUL: Nu vă înfricoșați, nici nu vă descurajați din cauza acestei mari mulțimi, fiindcă bătălia nu *este* a voastră, ci a lui Dumnezeu.

16. Mâine să coborâți împotriva lor; iată, ei urcă urcușul din Țiț; și îi veți găsi la capătul pârâului, înaintea pustiului lui Ieruel.
17. Nu *va fi nevoie* să luptați în această *bătălie*; așezați-vă, stați *liniștiți și* vedeți salvarea DOMNULUI pe care v-o va da; O, Iuda și Ierusalim, nu vă temeți, nici nu vă descurajați; mâine ieșiți împotriva lor, fiindcă DOMNUL *va fi* cu voi.
18. Și Iosafat și-a plecat capul cu fața la pământ; și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului au căzut înaintea DOMNULUI, închinându-se DOMNULUI.
19. Și leviții, dintre copiii chehatiților și dintre copiii coreiților, au stat în picioare să laude pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel cu voce tare.
20. ¶ Și s-au ridicat devreme dimineața și au ieșit în pustiul din Tecoa; și cum au ieșit, Iosafat a stat în picioare și a spus: Ascultați-mă, Iuda și voi locuitori ai Ierusalimului; Credeți în DOMNUL Dumnezeul vostru, astfel veți fi voi întemeiați; credeți pe profeții lui, astfel veți prospera.
21. Și după ce s-a sfătuit cu poporul, a rânduit cântăreți DOMNULUI și pe cei care să laude frumusețea sfințeniei; și pe când ieșeau înaintea armatei, spuneau: Lăudați pe DOMNUL, fiindcă mila lui *dăinuiește* pentru totdeauna.
22. Și când au început să cânte și să laude, DOMNUL a pus pânde împotriva copiilor lui Amon, lui Moab și *a celor din* muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda; și au fost loviți.
23. Căci copiii lui Amon și ai lui Moab s-au ridicat împotriva locuitorilor muntelui Seir, să îi ucidă și să *îi* nimicească în întregime; și când au terminat cu locuitorii din Seir, fiecare a ajutat pentru a nimici pe altul.
24. Și când Iuda a venit spre turnul de veghe în pustiu, s-au uitat la mulțime și, iată, ei *erau* trupuri moarte căzute la pământ și nimeni nu a scăpat.
25. Și când Iosafat și poporul său au venit să ia prada de la ei, au găsit printre ei din abundență, deopotrivă bogății la trupurile moarte și bijuterii prețioase, pe care le-au smuls de pe ei, mai mult decât puteau duce și au fost trei zile în strângerea prăzii, atât era de multă.
26. Și în a patra zi s-au adunat în valea lui Beraca, pentru că acolo au binecuvântat pe DOMNUL, de aceea numele acelui loc este chemat: Valea lui Beraca, până în această zi.
27. Apoi s-au întors, fiecare om din Iuda și Ierusalim și Iosafat în fruntea lor, să meargă din nou la Ierusalim cu bucurie, fiindcă DOMNUL îi făcuse să se bucure de dușmanii lor.
28. Și au venit la Ierusalim cu psalterioane și harpe și trâmbițe până la casa DOMNULUI.
29. Și frica de DOMNUL era în toate împărățiile *acestor* țări, când au auzit că DOMNUL a luptat împotriva dușmanilor lui Israel.
30. Astfel împărăția lui Iosafat era liniștită, pentru că Dumnezeul lui i-a dat odihnă de jur împrejur.
31. ¶ Și Iosafat a domnit peste Iuda și *era* în vârstă de treizeci și cinci de ani când a început să domnească; și a domnit douăzeci și cinci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Azuba, fiica lui Șilhi.

32. Și a umblat în calea lui Asa, tatăl său, și nu s-a depărtat de ea, făcând *ceea ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI.
33. Totuși, înălțimile nu au fost îndepărtate, căci poporul încă nu și-a îndreptat inima către Dumnezeul părinților lor.
34. Și restul faptelor lui Iosafat, cele dintâi și cele din urmă, iată, *sunt* scrise în cartea lui Iehu, fiul lui Hanani, care *este* menționat în cartea împăraților lui Israel.
35. Și, după aceasta, Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a alăturat lui Ahazia, împăratul lui Israel, care s-a purtat foarte stricat;
36. Și s-a alăturat lui pentru a face corăbii ca să meargă la Tarsis; și au făcut corăbiile în Eț̦ion-Gheber.
37. Atunci Eliezer, fiul lui Dodava, din Mareșa, a profețit împotriva lui Iosafat, spunând: Deoarece te-ai alăturat lui Ahazia, DOMNUL a frânt lucrările tale. Și corăbiile au fost frânte, încât nu au fost în stare să meargă la Tarsis.

Capitolul 21

ȘI Iosafat a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și Ioram, fiul său, a domnit în locul său.
2. Și a avut frați, pe fiii lui Iosafat: Azaria și Iehiel și Zaharia și Azaria și Mihail și Șefatia, toți aceștia *au fost* fiii lui Iosafat, împăratul lui Israel.
3. Și tatăl lor le-a dat daruri mari de argint și de aur și de lucruri prețioase, cu cetăți întărite în Iuda, dar împărăția i-a dat-o lui Ioram, deoarece el *era* întâiul născut.
4. Și când Ioram a fost înălțat la împărăția tatălui său, el s-a întărit și a ucis pe toți frații săi cu sabia și de asemenea *pe câțiva* dintre prinții lui Israel.
5. Ioram *era* în vârstă de treizeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit opt ani în Ierusalim.
6. Și a umblat în calea împăraților lui Israel, cum a făcut casa lui Ahab, căci o avea pe fiica lui Ahab de soție; și a lucrat *ceea ce era* rău în ochii DOMNULUI.
7. Totuși DOMNUL a refuzat să distrugă casa lui David, din cauza legământului pe care l-a făcut cu David și precum a promis să dea o lumină lui și fiilor lui pentru totdeauna.
8. În zilele lui, edomiții s-au răzvrătit de sub stăpânirea lui Iuda și și-au pus un împărat peste ei.
9. Atunci Ioram a ieșit cu prinții săi și toate carele lui cu el; și s-a ridicat noaptea și a lovit pe edomiții care îl încercuiseră și pe căpeteniile carelor.
10. Astfel edomiții s-au răzvrătit de sub mâna lui Iuda până în această zi. În același timp *de asemenea* Libna s-a răzvrătit de sub mâna lui, pentru că el a părăsit pe DOMNUL Dumnezeul părinților săi.
11. Mai mult, a făcut înălțimi în munții lui Iuda și a făcut pe locuitorii Ierusalimului să curvească și a constrâns *și* pe Iuda *să facă la fel.*
12. ¶ Și a venit o scriere la el de la profetul Ilie, spunând: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui David, tatăl tău: Pentru că nu ai umblat în căile lui Iosafat, tatăl tău, nici în căile lui Asa, împăratul lui Iuda,

13. Ci ai umblat în calea împăraților lui Israel și ai făcut pe Iuda și pe locuitorii Ierusalimului să curvească după curviile casei lui Ahab; și de asemenea ai ucis pe frații tăi din casa tatălui tău, *care erau* mai buni decât tine,
14. Iată, cu o mare plagă va lovi DOMNUL poporul tău și copiii tăi și soțiile tale și toate bunurile tale;
15. Și tu *vei cădea* în boală cumplită, o boală de măruntaie, până când, din cauza bolii, măruntaiele tale vor cădea zi de zi.
16. Mai mult, DOMNUL a stârnit împotriva lui Ioram, duhul filistenilor și al arabilor, care *erau* aproape de etiopieni;
17. Și s-au urcat în Iuda și au năvălit în ea și au dus toată averea care s-a găsit în casa împăratului și pe fiii lui de asemenea și pe soțiile lui, astfel încât nu i-a fost lăsat niciun fiu, în afară de Ioahaz, cel mai tânăr dintre fiii săi.
18. Și, după toate acestea, DOMNUL l-a lovit în măruntaiele lui cu o boală fără vindecare.
19. Și s-a întâmplat că, după un timp, la sfârșitul a doi ani, măruntaiele lui au căzut din cauza bolii lui, astfel a murit de boli cumplite. Și poporul său nu a făcut ardere pentru el, ca arderea pentru părinții lui.
20. A fost în vârstă de treizeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit în Ierusalim opt ani și a plecat fără să fie dorit. Totuși l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu în mormântul împăraților.

Capitolul 22

ȘI locuitorii Ierusalimului l-au făcut pe Ahazia, cel mai tânăr fiu al său, împărat în locul său, fiindcă ceata care a venit cu arabii în tabără au ucis pe toți cei mai în vârstă. Astfel a domnit Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.
2. Ahazia *a fost* în vârstă de patruzeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit un an în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Atalia, fiica lui Omri.
3. El de asemenea a umblat în căile casei lui Ahab, fiindcă mama lui i-a dat sfat să facă rău.
4. De aceea, a făcut *ce este* rău înaintea ochilor DOMNULUI precum *a făcut* casa lui Ahab, fiindcă ei i-au dat sfat după moartea tatălui său, spre nimicirea lui.
5. A umblat de asemenea după sfatul lor și a mers cu Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, să se războiască împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot-Galaad, și sirienii l-au lovit pe Ioram.
6. Și s-a întors să fie vindecat în Izreel din cauza rănilor care i-au fost făcute la Rama, când a luptat cu Hazael, împăratul Siriei. Și Azaria, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, a coborât să îl vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru că era bolnav.
7. Și nimicirea lui Ahazia, venind la Ioram, era de la Dumnezeu, deoarece când a venit, a ieșit cu Ioram împotriva lui Iehu, fiul lui Nimși, pe care DOMNUL l-a uns pentru a stârpi casa lui Ahab.

8. Și s-a întâmplat, pe când Iehu făcea judecată asupra casei lui Ahab și a găsit pe prinții lui Iuda și pe fiii fraților lui Ahazia, care au servit lui Ahazia, că i-a ucis.
9. Și a căutat pe Ahazia și l-au prins (pentru că era ascuns în Samaria) și l-au adus la Iehu; și după ce l-au ucis, l-au îngropat, deoarece, au spus ei, *este* fiul lui Iosafat, care a căutat pe DOMNUL cu toată inima lui. Astfel casa lui Ahazia nu a mai avut putere să țină împărăția.
10. ¶ Dar când Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul ei era mort, s-a ridicat și a nimicit toată sămânța împărătească din casa lui Iuda.
11. Dar Ioșabeat, fiica împăratului, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a luat pe furiș dintre fiii împăratului care au fost uciși și l-a pus pe el și pe dădaca lui într-o cameră de dormit. Astfel Ioșabeat, fiica împăratului Ioram, soția preotului Iehoiada (căci era sora lui Ahazia) l-a ascuns de Atalia, astfel că ea nu l-a ucis.
12. Și el a fost cu ei ascuns în casa lui Dumnezeu, șase ani; și Atalia a domnit peste țară.

Capitolul 23

ȘI în al șaptelea an, Iehoiada s-a întărit și a luat pe căpeteniile peste sute, pe Azaria, fiul lui Ieroham, și pe Ismael, fiul lui Iohanan, și pe Azaria, fiul lui Obed, și pe Maaseia, fiul lui Adaia, și pe Elișafat, fiul lui Zicri, în legământ cu el.
2. Și au străbătut Iuda și au adunat pe leviții din toate cetățile lui Iuda și pe mai marii părinților lui Israel și au venit la Ierusalim.
3. Și toată adunarea a făcut un legământ cu împăratul în casa lui Dumnezeu. Și le-a spus: Iată, fiul împăratului va domni, precum DOMNUL a spus despre fiii lui David.
4. Acesta *este* lucrul pe care să îl faceți: O treime dintre voi, care intră în sabat, dintre preoți și dintre leviți, *să fie* portari la uși;
5. Și o treime *să fie* la casa împăratului; și o treime la poarta temeliei; și tot poporul *să fie* în curțile casei DOMNULUI.
6. Dar să nu lăsați pe nimeni să intre în casa DOMNULUI, în afară de preoți și de cei dintre leviți care servesc; ei să intre, fiindcă *sunt* sfinți; dar tot poporul să păzească cele de păzit ale DOMNULUI.
7. Și leviții să înconjoare pe împărat de jur împrejur, fiecare om cu armele lui în mână; și oricine *altcineva* intră în casă, să fie dat la moarte; dar voi să fiți cu împăratul când intră și când iese.
8. Astfel leviții și tot Iuda au făcut conform cu toate lucrurile pe care preotul Iehoiada le-a poruncit și fiecare a luat pe oamenii lui care trebuiau să intre în sabat, cu cei care trebuiau să iasă în sabat, fiindcă preotul Iehoiada nu a dat drumul rândurilor.
9. Mai mult, preotul Iehoiada a dat căpeteniilor peste sute, sulițe și paveze și scuturi, care *au fost* ale împăratului David, care *erau* în casa lui Dumnezeu.
10. Și a pus tot poporul, fiecare om având arma lui în mână, din partea dreaptă a templului la partea stângă a templului, de-a lungul altarului și al templului, de jur împrejurul împăratului.

11. Atunci au scos pe fiul împăratului și i-au pus coroana și *i*-au dat mărturia și l-au făcut împărat. Și Iehoiada și fiii lui l-au uns și au spus: Trăiască împăratul!
12. ¶ Și când Atalia a auzit zgomotul poporului alergând și lăudând pe împărat, a venit la popor în casa DOMNULUI;
13. Și s-a uitat și, iată, împăratul stătea în picioare lângă stâlpul lui, la intrare, și prinții și trâmbițele *erau* lângă împărat; și tot poporul țării se bucura și suna din trâmbițe, de asemenea cântăreții cu instrumente de muzică și cei care învățau *pe alții* să cânte laudă. Atunci Atalia și-a rupt hainele și a spus: Trădare! Trădare!
14. Și preotul Iehoiada a adus căpeteniile peste sute care erau puși peste oaste și le-a spus: Scoateți-o afară dintre rânduri, și oricine o urmează, să fie ucis cu sabia. Fiindcă preotul a spus: Nu o ucideți în casa DOMNULUI.
15. Astfel au pus mâinile pe ea și când ea a ajuns la intrarea Porții Calului, lângă casa împăratului, au ucis-o acolo.
16. Și Iehoiada a făcut un legământ între el și tot poporul și împărat, că vor fi poporul DOMNULUI.
17. Atunci tot poporul a intrat în casa lui Baal și au dărâmat-o și i-au spart în bucăți altarele și idolii și au ucis pe Matan, preotul lui Baal, înaintea altarelor.
18. De asemenea Iehoiada a rânduit serviciile casei DOMNULUI în mâna preoților, leviții, pe care David i-a împărțit în casa DOMNULUI, să aducă ofrande arse DOMNULUI, precum *este* scris în legea lui Moise, cu bucurie și cu cântare, *după rânduiala* lui David.
19. Și a pus portarii la porțile casei DOMNULUI, ca nimic *ce era* necurat în orice lucru, să nu intre.
20. Și a luat pe căpeteniile peste sute și pe nobili și pe guvernatorii poporului și pe tot poporul țării și a coborât pe împărat din casa DOMNULUI; și au venit prin Poarta Înaltă în casa împăratului și l-au pus pe împărat pe tronul împărăției.
21. Și după ce au ucis pe Atalia cu sabia, tot poporul țării s-a bucurat și cetatea a fost liniștită.

Capitolul 24

IOAS *a fost* în vârstă de șapte ani când a început să domnească și a domnit patruzeci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *a fost* Țibia, din Beer-Șeba.
2. Și Ioas a făcut *ceea ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI toate zilele vieții preotului Iehoiada.
3. Și Iehoiada i-a luat două soții și el a născut fii și fiice.
4. Și s-a întâmplat după aceasta, *că* Ioas a vrut să repare casa DOMNULUI.
5. Și a adunat pe preoți și pe leviți și le-a spus: Ieșiți la cetățile lui Iuda și adunați din tot Israelul, bani pentru a repara casa Dumnezeului vostru din an în an, grăbiți-vă în acest lucru. Totuși leviții nu s-au grăbit *în aceasta*.
6. Și împăratul a chemat pe Iehoiada, mai marele *preot*, și i-a spus: De ce nu ai cerut de la leviți să aducă din Iuda și din Ierusalim darea, *conform*

poruncii lui Moise, servitorul DOMNULUI și a adunării lui Israel, pentru tabernacolul mărturiei?
7. Fiindcă fiii lui Atalia, acea femeie stricată, au spart casa lui Dumnezeu și de asemenea toate lucrurile dedicate casei DOMNULUI le-au întrebuințat pentru Baali.
8. Și la porunca împăratului au făcut o ladă și au pus-o afară, la poarta casei DOMNULUI.
9. Și au făcut o proclamație prin Iuda și Ierusalim, să aducă DOMNULUI darea *pe care* Moise, servitorul lui Dumnezeu, *a pus-o* peste Israel, în pustiu.
10. Și toți prinții și tot poporul s-a bucurat și au adus și au aruncat în ladă până s-a umplut.
11. Și s-a întâmplat, când lada a fost adusă în visteria împăratului prin mâna leviților și când au văzut că *acolo erau* mulți bani, că scribul împăratului și ofițerul marelui preot au venit și au golit lada și au luat-o și au dus-o din nou la locul ei. Astfel au făcut ei zi de zi și au adunat mulți bani din abundență.
12. Și împăratul și Iehoiada i-au dat celor care făceau lucrarea serviciului casei DOMNULUI și au angajat zidari și tâmplari să repare casa DOMNULUI și de asemenea celor care au lucrat cu fier și aramă să repare casa DOMNULUI.
13. Astfel lucrătorii au lucrat și lucrarea a fost desăvârșită de ei și au pus casa lui Dumnezeu în ordine și au întărit-o.
14. Și după ce au terminat-*o,* au adus înaintea împăratului și a lui Iehoiada restul de bani, din care s-au făcut vase pentru casa DOMNULUI, vase pentru servire și pentru a oferi *în întregime* și linguri și vase de aur și argint. Și au adus continuu ofrande arse în casa DOMNULUI, în toate zilele lui Iehoiada.
15. ¶ Dar Iehoiada a îmbătrânit și a fost plin de zile când a murit; *era* în vârstă de o sută treizeci de ani când a murit.
16. Și l-au îngropat în cetatea lui David, printre împărați, deoarece făcuse bine în Israel, deopotrivă spre Dumnezeu și spre casa lui.
17. Și, după moartea lui Iehoiada, au venit prinții lui Iuda și s-au prosternat împăratului. Atunci împăratul le-a dat ascultare.
18. Și au părăsit casa DOMNULUI Dumnezeul părinților lor și au servit dumbrăvilor și idolilor: și furie a venit peste Iuda și Ierusalim pentru această fărădelege a lor.
19. Totuși el a trimis profeți la ei, să îi aducă din nou la DOMNUL; și au mărturisit împotriva lor, dar au refuzat să deschidă urechea.
20. Și Duhul lui Dumnezeu a venit peste Zaharia, fiul preotului Iehoiada, care a stat în picioare deasupra poporului și le-a spus: Astfel spune DOMNUL: De ce încălcați poruncile DOMNULUI, ca să nu prosperați? Pentru că ați părăsit pe DOMNUL, el de asemenea v-a părăsit.
21. Și ei au uneltit împotriva lui și l-au împroșcat cu pietre la porunca împăratului, în curtea casei DOMNULUI.
22. Astfel împăratul Ioas nu și-a amintit de binele pe care Iehoiada, tatăl lui, i l-a făcut, ci a ucis pe fiul lui. Și când a murit, a spus: DOMNUL a văzut *aceasta și* va cere socoteală.

23. Și s-a întâmplat la sfârșitul anului, *că* oastea Siriei s-a urcat împotriva lui; și au venit la Iuda și Ierusalim și au nimicit pe toți prinții poporului dintre popor și au trimis toată prada de la ei la împăratul Damascului.
24. Fiindcă armata sirienilor a venit cu o mică ceată și DOMNUL a dat o mare oaste în mâna lor, deoarece ei au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor. Astfel ei au făcut judecată împotriva lui Ioas.
25. Și după ce s-au îndepărtat de la el, (căci l-au lăsat în boli cumplite) propriii lui servitori au uneltit împotriva lui pentru sângele fiilor preotului Iehoiada și l-au ucis în patul său și el a murit; și l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu l-au îngropat în mormintele împăraților.
26. Și aceștia sunt cei care au uneltit împotriva lui: Zabad, fiul Șimeatei, o amonită, și Iozabad, fiul Șimritei, o moabită.
27. Și, *referitor* la fiii lui și la mărimea poverilor *puse* peste el și la repararea casei lui Dumnezeu, iată, ele *sunt* scrise în istoria cărții împăraților. Și Amația, fiul lui, a domnit în locul lui.

Capitolul 25

AMAȚIA *era* în vârstă de douăzeci și cinci de ani *când* a început să domnească; și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Ioadan, din Ierusalim.
2. Și el a făcut *ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI, dar nu cu o inimă desăvârșită.
3. Și s-a întâmplat, când împărăția i-a fost întemeiată, că a ucis pe servitorii care l-au ucis pe tatăl lui, împăratul.
4. Dar nu a ucis pe copiii lor, ci *a făcut* precum *este* scris în lege, în cartea lui Moise, unde DOMNUL a poruncit, spunând: Părinții să nu moară pentru copii, nici copiii să nu moară pentru părinți, ci fiecare om să moară pentru propriul lui păcat.
5. Mai mult, Amația a adunat pe Iuda la un loc și i-a făcut căpetenii peste mii și căpetenii peste sute, conform cu casele părinților *lor,* prin tot Iuda și Beniamin; și i-a numărat de la douăzeci de ani în sus și i-a găsit trei sute de mii de *bărbați* aleși, *în stare* să meargă la război, care să poată mânui suliță și scut.
6. A angajat de asemenea o sută de mii de războinici viteji din Israel pentru o sută de talanți de argint.
7. Dar a venit un om al lui Dumnezeu la el, spunând: Împărate, nu lăsa armata lui Israel să meargă cu tine, fiindcă DOMNUL nu *este* cu Israel, *și, cu atât mai puțin cu* toți copiii lui Efraim.
8. Dar dacă vei merge, fă-*o,* fii tare pentru bătălie; Dumnezeu te va face să cazi înaintea dușmanului, fiindcă Dumnezeu are putere să ajute și să doboare.
9. Și Amația a spus omului lui Dumnezeu: Dar ce să facem pentru cei o sută de talanți pe care i-am dat armatei lui Israel? Și omul lui Dumnezeu a răspuns: DOMNUL este în stare să îți dea mult mai mult decât aceasta.

10. Atunci Amația i-a pus deoparte, *adică*, armata care a venit la el din Efraim, să meargă înapoi acasă; de aceea mânia lor s-a aprins foarte tare împotriva lui Iuda și s-au întors acasă, arzând de mânie.
11. Și Amația s-a întărit și a condus poporul său și a mers în valea sării și a lovit dintre copiii lui Seir, zece mii.
12. Și pe *alți* zece mii *rămași* în viață i-au dus în captivitate copiii lui Iuda și i-au adus pe vârful stâncii și i-au aruncat jos de pe vârful stâncii, încât toți au fost sfărâmați în bucăți.
13. Dar soldații armatei pe care Amația i-a trimis înapoi, ca să nu meargă cu el la bătălie, au căzut peste cetățile lui Iuda, de la Samaria chiar până la Bet-Horon, și au lovit trei sute de mii dintre ei și au luat multă pradă.
14. ¶ Și s-a întâmplat, după ce Amația a venit de la măcelul edomiților, că a adus dumnezeii copiilor lui Seir și i-a pus *să fie* dumnezeii lui și s-a prosternat înaintea lor și le-a ars tămâie.
15. De aceea mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Amația și a trimis la el un profet, care i-a spus: De ce ai căutat după dumnezeii poporului, care nu pot elibera pe propriul lor popor din mâna ta?
16. Și s-a întâmplat, precum vorbea cu el, că *împăratul* i-a spus: Ești tu rânduit pentru a sfătui pe împărat? Lasă-*mă*! De ce să fii lovit? Atunci profetul *l*-a lăsat și a spus: Știu că Dumnezeu a hotărât să te nimicească, pentru că ai făcut aceasta, nedând ascultare sfatului meu.
17. ¶ Atunci Amația, împăratul lui Iuda, a făcut sfat și a trimis la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel, spunând: Vino, să ne vedem unul pe altul la față.
18. Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis la Amația, împăratul lui Iuda, spunând: Ciulinul care *era* în Liban a trimis la cedrul care *era* în Liban, spunând: Dă pe fiica ta de soție fiului meu; și a trecut o fiară a câmpului, care *era* în Liban, și a călcat în picioare ciulinul.
19. Tu spui: Iată, am lovit pe edomiți; și inima ta te-a înălțat la fălire; rămâi acum acasă; de ce să te amesteci spre vătămarea *ta,* ca să cazi tu și Iuda cu tine?
20. Dar Amația a refuzat să asculte, fiindcă *a venit* de la Dumnezeu, ca să îi dea în mâna *dușmanilor lor,* deoarece au căutat după dumnezeii lui Edom.
21. Astfel Ioas, împăratul lui Israel, s-a urcat; și s-au văzut unul pe altul la față, *deopotrivă* el și Amația, împăratul lui Iuda, la Bet-Șemeș, care *aparține* de Iuda.
22. Și Iuda a fost pus la ce *este* mai rău înaintea lui Israel și au fugit fiecare bărbat la cortul său.
23. Și Ioas, împăratul lui Israel, a luat pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz, la Bet-Șemeș și l-a adus la Ierusalim și a dărâmat zidul Ierusalimului, de la Poarta lui Efraim la poarta colțului, patru sute de coți.
24. Și *a luat* tot aurul și argintul și toate vasele care s-au găsit în casa lui Dumnezeu cu Obed-Edom și tezaurele casei împăratului, de asemenea ostaticii, și s-a întors în Samaria.

25. Şi Amaţia, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, cincisprezece ani.
26. Şi restul faptelor lui Amaţia, cele dintâi şi cele din urmă, iată, nu *sunt* ele scrise în cartea împăraţilor lui Iuda şi ai lui Israel?
27. Şi, de când Amaţia s-a întors de la a urma pe DOMNUL, ei au făcut o uneltire împotriva lui la Ierusalim; şi el a fugit la Lachis, dar ei au trimis la Lachis, după el, şi l-au ucis acolo.
28. Şi l-au adus pe cai şi l-au îngropat cu părinţii lui, în cetatea lui Iuda.

Capitolul 26

ATUNCI tot poporul din Iuda a luat pe Ozia, care *era* în vârstă de şaisprezece ani şi l-au făcut împărat în locul tatălui său, Amaţia.
2. El a construit *cetatea* Elot şi a dat-o înapoi lui Iuda, după ce împăratul a adormit cu părinţii lui.
3. Ozia *era* în vârstă de şaisprezece ani când a început să domnească şi a domnit cincizeci şi doi de ani în Ierusalim. Şi numele mamei lui *era* Iecolia, din Ierusalim.
4. Şi el a făcut *ceea ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce a făcut Amaţia, tatăl său.
5. Şi a căutat pe Dumnezeu în zilele lui Zaharia, care avea înţelegere în viziunile lui Dumnezeu, cât timp a căutat pe DOMNUL, Dumnezeu l-a făcut să prospere.
6. Şi a ieşit şi s-a războit împotriva filistenilor şi a dărâmat zidul din Gat şi zidul din Iabnei şi zidul din Asdod şi a construit cetăţi lângă Asdod şi printre filisteni.
7. Şi Dumnezeu l-a ajutat împotriva filistenilor şi împotriva arabilor, care au locuit la Gur-Baal, şi a mehunimilor.
8. Şi amoniţii au dat daruri lui Ozia; şi numele lui s-a răspândit departe până la intrarea în Egipt, fiindcă *s*-a întărit peste măsură.
9. Mai mult, Ozia a construit turnuri în Ierusalim la poarta colţului şi la poarta văii şi la întorsura *zidului şi* le-a fortificat.
10. De asemenea a construit turnuri în pustiu şi a săpat multe fântâni, fiindcă avea multe vite, deopotrivă în ţara de jos şi în câmpii, *de asemenea* agricultori şi vieri în munţi şi în Carmel, fiindcă iubea agricultura.
11. Mai mult, Ozia a avut o oştire de războinici, care ieşeau la război în cete, conform cu numărul socotirii lor prin mâna lui Ieiel, scribul, şi a lui Maaseia, conducătorul, sub mâna lui Hanania, *una* dintre căpeteniile împăratului.
12. Întregul număr al mai marilor părinţilor al războinicilor viteji *era* două mii şase sute.
13. Şi sub mâna lor *era* o armată *de* trei sute şapte mii cinci sute, care făceau război cu mare putere, pentru a ajuta pe împărat împotriva duşmanului.
14. Şi Ozia a pregătit pentru ei în toată oştirea: scuturi şi suliţe şi coifuri şi armuri şi arcuri şi praştii *pentru a arunca* pietre.
15. Şi a făcut în Ierusalim maşini, inventate de bărbaţi iscusiţi, să fie în turnuri şi peste fortificaţii, să tragă săgeţi şi pietre mari cu ele. Şi

numele lui s-a răspândit foarte departe, fiindcă a fost ajutat minunat, până a ajuns tare.
16. ¶ Dar după ce a ajuns tare, inima lui s-a înălțat spre nimicirea *lui*, căci a încălcat *legea* împotriva DOMNULUI Dumnezeul său și a intrat în templul DOMNULUI să ardă tămâie pe altarul tămâiei.
17. Și preotul Azaria a intrat după el; și cu el *au intrat* optzeci de preoți ai DOMNULUI, bărbați viteji;
18. Și s-au împotrivit împăratului Ozia și i-au spus: Nu ție ți *se cuvine* să arzi tămâie DOMNULUI, ci preoților, fiii lui Aaron, care sunt consacrați să ardă tămâie; ieși din sanctuar, fiindcă ai încălcat *legea*; și *nu va fi* pentru onoarea ta de la DOMNUL Dumnezeu.
19. Atunci Ozia s-a înfuriat și *avea* o tămâietoare în mâna lui pentru a arde tămâie; și, în timp ce era furios pe preoți, lepra s-a ridicat pe fruntea lui înaintea preoților în casa DOMNULUI, lângă altarul tămâiei.
20. Și Azaria, mai marele preot, și toți preoții, s-au uitat la el și, iată, *era* lepros pe frunte și l-au grăbit să iasă afară de acolo, da, el însuși s-a grăbit să iasă afară, pentru că DOMNUL l-a lovit.
21. Și împăratul Ozia a fost un lepros până în ziua morții lui și a locuit într-o casă aparte, *fiindcă era* un lepros, căci a fost îndepărtat de la casa DOMNULUI; și Iotam, fiul său, *a fost* peste casa împăratului, judecând poporul țării.
22. Și restul faptelor lui Ozia, cele dintâi și cele din urmă, le-a scris profetul Isaia, fiul lui Amoț.
23. Astfel Ozia a adormit cu părinții lui și l-au îngropat cu părinții lui în câmpul de înmormântare care *aparținea* împăraților, fiindcă au spus: El *este* un lepros; și Iotam, fiul său, a domnit în locul său.

Capitolul 27

IOTAM *era* în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui *era* Ierușa, fiica lui Țadoc.
2. Și el a făcut *ceea ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce Ozia, tatăl lui, a făcut; totuși nu a intrat în templul DOMNULUI. Și totuși poporul s-a purtat corupt.
3. El a construit poarta înaltă a casei DOMNULUI și pe zidul din Ofel a construit mult.
4. Mai mult, a construit cetăți în munții din Iuda și în păduri a construit cetățui și turnuri.
5. S-a luptat de asemenea cu împăratul amoniților și i-a învins. Și copiii lui Amon i-au dat în același an o sută de talanți de argint și zece mii de măsuri de grâu și zece mii de orz. Tot atât i-au plătit copiii lui Amon, deopotrivă în al doilea an și în al treilea.
6. Astfel Iotam a devenit puternic, deoarece și-a îndreptat căile înaintea DOMNULUI Dumnezeul său.
7. Și restul faptelor lui Iotam și toate războaiele lui și căile lui, iată, ele *sunt* scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.

8. Era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească
și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim.
9. Și Iotam a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în cetatea lui David;
și Ahaz, fiul său, a domnit în locul său.

Capitolul 28

AHAZ *era* în vârstă de douăzeci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim, dar el nu a făcut *ceea ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI, precum David, tatăl său,
2. Fiindcă a umblat în căile împăraților lui Israel și a făcut de asemenea chipuri turnate pentru Baali.
3. Mai mult, a ars tămâie în valea fiului lui Hinom și a ars pe copiii lui în foc, după urâciunea păgânilor pe care DOMNUL i-a aruncat din fața copiilor lui Israel.
4. A sacrificat de asemenea și a ars tămâie pe înălțimi și pe dealuri și sub fiecare pom verde.
5. De aceea DOMNUL Dumnezeul său l-a dat în mâna împăratului Siriei; și ei l-au lovit și au dus o mare mulțime de captivi și *i*-au adus la Damasc. Și a fost de asemenea dat în mâna împăratului lui Israel, care l-a lovit cu un mare măcel.
6. ¶ Și Pecah, fiul lui Remalia, a ucis în Iuda, într-o singură zi, o sută douăzeci de mii, toți bărbați viteji, pentru că ei au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor.
7. Și Zicri, un războinic din Efraim, l-a ucis pe Maaseia, fiul împăratului, și pe Azricam, guvernatorul casei, și pe Elcana, care *era* lângă împărat.
8. Și copiii lui Israel au dus captivi dintre frații lor două sute de mii: femei, fii și fiice și au dus de asemenea multă pradă de la ei și au adus prada în Samaria.
9. Dar un profet al DOMNULUI era acolo, al cărui nume *era* Oded, și a ieșit înaintea oștirii care a venit la Samaria și le-a spus: Iată, pentru că DOMNUL Dumnezeul părinților voștri s-a înfuriat pe Iuda, el i-a dat în mâna voastră și i-ați ucis într-o turbare care ajunge până la cer.
10. Și acum sunteți hotărâți să țineți pe copiii lui Iuda și ai Ierusalimului ca robi și roabe pentru voi, *dar* nu *sunt* la voi, chiar la voi, păcate împotriva DOMNULUI Dumnezeul vostru?
11. Și ascultați-mă de aceea și eliberați din nou pe captivii pe care i-ați luat captivi dintre frații voștri, pentru că furia înverșunată a DOMNULUI *este* peste voi.
12. Atunci, anumiți capi ai copiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui Iohanan, Berechia, fiul lui Meșilemot, și Iehizchia, fiul lui Șalum, și Amasa, fiul lui Hadlai, s-au ridicat împotriva celor care au venit de la război,
13. Și le-au spus: Nu veți aduce pe captivi aici; fiindcă deși am adus ofense împotriva DOMNULUI *deja,* sunteți hotărâți să adăugați *mai mult* la păcatele noastre și la fărădelegea noastră, fiindcă fărădelegea noastră este mare și *este* furie înverșunată împotriva lui Israel.

14. Astfel soldații au lăsat pe captivi și prada înaintea prinților și a
întregii adunări.
15. Și bărbații care au fost rânduiți pe nume s-au ridicat și au luat pe
captivi, și cu prada au îmbrăcat pe toți cei care erau goi printre ei și i-au
înveșmântat și i-au încălțat și le-au dat să mănânce și să bea și i-au uns și
i-au dus pe toți cei slabi dintre ei pe măgari și i-au adus la Ierihon, cetatea
palmierilor, la frații lor, apoi s-au întors în Samaria.
16. ¶ În acel timp împăratul Ahaz a trimis *veste* împăraților din Asiria
să îl ajute.
17. Fiindcă din nou edomiții au venit să lovească Iuda și au dus captivi.
18. Filistenii de asemenea au invadat cetățile țării de jos și partea de sud a
lui Iuda și au luat *cetatea* Bet-Șemeș și Aialon și Ghederot și Soco cu satele
ei și Timna cu satele ei, Ghimzo de asemenea cu satele ei, și au locuit acolo.
19. Fiindcă DOMNUL a înjosit pe Iuda din cauza lui Ahaz, împăratul
lui Israel, fiindcă el a dezbrăcat pe Iuda și a încălcat mult *legea* împotriva
DOMNULUI.
20. Și Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei, a venit la el și l-a strâmtorat, și
nu l-a întărit.
21. Cu toate că Ahaz a luat o porție *din* casa DOMNULUI și *din* casa
împăratului și a prinților și a dat-*o* împăratului Asiriei, totuși el nu
l-a ajutat.
22. Și în timpul strâmtorării lui a încălcat *legea* și mai mult împotriva
DOMNULUI, acest împărat Ahaz.
23. Fiindcă a sacrificat dumnezeilor Damascului, care l-a lovit, iar el a
spus: Pentru că dumnezeii împăraților Siriei îi ajută, le voi sacrifica lor, ca
să mă ajute. Dar ei au fost ruina lui și a întregului Israel.
24. Și Ahaz a adunat vasele casei lui Dumnezeu și a tăiat în bucăți vasele
casei lui Dumnezeu și a închis ușile casei DOMNULUI și și-a făcut altare
în fiecare colț al Ierusalimului.
25. Și în fiecare cetate din Iuda a făcut înălțimi, să ardă tămâie altor
dumnezei și a provocat la mânie pe DOMNUL Dumnezeul părinților lui.
26. Și restul faptelor lui și toate căile lui, cele dintâi și cele din urmă, iată,
sunt scrise în cartea împăraților lui Iuda și Israel.
27. Și Ahaz a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în cetate, în Ierusalim,
dar nu l-au dus în mormintele împăraților lui Israel; și Ezechia, fiul său, a
domnit în locul lui.

Capitolul 29

EZECHIA *era* în vârstă de douăzeci și cinci de ani *când* a început
să domnească și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim.
Și numele mamei lui *era* Abiia, fiica lui Zaharia.
2. Și el a făcut *ceea ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform
cu tot ceea ce făcuse tatăl său, David.
3. În primul an al domniei lui, în prima lună, a deschis ușile casei
DOMNULUI și le-a reparat.

4. Și a adus preoții și leviții și i-a adunat în strada spre est,
5. Și le-a spus: Ascultați-mă leviților, sfințiți-vă acum și sfințiți casa DOMNULUI Dumnezeul părinților voștri și scoateți murdăria din *locul* sfânt.
6. Căci părinții voștri au încălcat *legea* și au făcut *ceea ce era* rău în ochii DOMNULUI Dumnezeul nostru și l-au părăsit și și-au întors fețele de la locuința DOMNULUI și *și*-au întors spatele.
7. De asemenea ei au închis ușile porticului și au stins lămpile și nu au ars tămâie nici nu au oferit ofrande arse Dumnezeului lui Israel, în *locul* sfânt.
8. De aceea furia DOMNULUI a fost peste Iuda și Ierusalim și i-a dat necazului, înmărmuririi și șuierării, precum vedeți cu ochii voștri.
9. Căci iată, părinții noștri au căzut prin sabie și fiii noștri și fiicele noastre și soțiile noastre *sunt* în captivitate pentru aceasta.
10. Și *este* în inima mea să fac un legământ cu DOMNUL Dumnezeul lui Israel, ca furia lui înverșunată să se întoarcă de la noi.
11. Fiii mei, nu stați acum nepăsători, fiindcă DOMNUL v-a ales să stați în picioare înaintea lui, să îi serviți și să îi fiți servitori și să ardeți tămâie.
12. ¶ Atunci leviții s-au ridicat: Mahat, fiul lui Amasai, și Ioel, fiul lui Azaria, dintre fiii chehatiților; și dintre fiii lui Merari: Chiș, fiul lui Abdi, și Azaria, fiul lui Iehaleleel; și din Gherșon: Ioah, fiul lui Zima, și Eden, fiul lui Ioah;
13. Și dintre fiii lui Elițafan: Șimri și Ieiel; și dintre fiii lui Asaf: Zaharia și Matania;
14. Și dintre fiii lui Heman: Iehiel și Șimei; și dintre fiii lui Iedutun: Șemaia și Uziel.
15. Și au adunat pe frații lor și s-au sfințit și au venit, conform poruncii împăratului, prin cuvintele DOMNULUI, să curețe casa DOMNULUI.
16. Și preoții au intrat în partea interioară a casei DOMNULUI, să *o* curețe; și au scos afară toată necurăția pe care au găsit-o în templul DOMNULUI, în curtea casei DOMNULUI. Și leviții au luat-*o* pentru a *o* duce afară la pârâul Chedron.
17. Și ei au început să sfințească în *ziua* întâi a lunii întâi; și în a opta zi a lunii au venit la porticul DOMNULUI, astfel au sfințit casa DOMNULUI în opt zile; și în a șaisprezecea zi a lunii întâi au terminat.
18. Atunci au mers la împăratul Ezechia și au spus: Am curățat toată casa DOMNULUI și altarul ofrandei arse, cu toate vasele lui, masa pâinii punerii înainte, cu toate vasele ei.
19. Mai mult, toate vasele, pe care împăratul Ahaz, în domnia lui, le-a aruncat în fărădelegea lui, le-am pregătit și sfințit și, iată, ele *sunt* înaintea altarului DOMNULUI.
20. ¶ Atunci împăratul Ezechia s-a ridicat devreme și a strâns pe conducătorii cetății și a urcat la casa DOMNULUI.
21. Și au adus șapte tauri și șapte berbeci și șapte miei și șapte țapi, pentru o ofrandă de păcat pentru împărăție și pentru sanctuar și pentru Iuda. Și a poruncit preoților, fiii lui Aaron, să *îi* ofere pe altarul DOMNULUI.

22. Astfel au ucis taurii, și preoții au primit sângele și *l*-au stropit pe altar; la fel, după ce au ucis berbecii, au stropit sângele pe altar; au ucis de asemenea mieii și au stropit sângele pe altar.
23. Și au adus țapii *pentru* ofranda de păcat înaintea împăratului și a adunării; și au pus mâinile lor peste ei,
24. Și preoții i-au ucis și au făcut împăcare cu sângele lor pe altar, să facă o ispășire pentru întregul Israel, fiindcă împăratul a poruncit *ca* ofranda arsă și ofranda pentru păcat *să fie făcută* pentru întregul Israel.
25. Și a pus pe leviți în casa DOMNULUI cu chimvale, cu psalterioane și cu harpe, conform poruncii lui David și a lui Gad, văzătorul împăratului, și a profetului Natan, fiindcă *astfel era* porunca DOMNULUI prin profeții lui.
26. Și leviții au stat în picioare cu instrumentele lui David, și preoții cu trâmbițele.
27. Și Ezechia a poruncit să fie adusă ofrandă arsă pe altar. Și când ofranda arsă a început, cântarea DOMNULUI a început *de asemenea* cu trâmbițe și cu instrumentele *rânduite* de David, împăratul lui Israel.
28. Și toată adunarea s-a închinat și cântăreții au cântat și trâmbițașii au sunat, *și* toate *acestea au continuat* până la terminarea ofrandei arse.
29. Și când au terminat ofranda, împăratul și toți cei care erau prezenți cu el s-au prosternat și s-au închinat.
30. Mai mult, împăratul Ezechia și prinții au poruncit leviților să cânte laudă DOMNULUI cu cuvintele lui David și ale lui Asaf, văzătorul. Și au cântat laude cu veselie și și-au plecat capetele și s-au închinat.
31. Atunci Ezechia a răspuns și a zis: Acum v-ați sfințit DOMNULUI, apropiați-vă și aduceți sacrificii și ofrande de mulțumire în casa DOMNULUI. Și adunarea a adus sacrificii și ofrande de mulțumire; și atâția câți au avut o inimă binevoitoare *au adus* ofrande arse.
32. Și numărul ofrandelor arse, pe care adunarea le-a adus, a fost de șaptezeci de tauri, o sută de berbeci și două sute de miei, toate acestea *au fost* pentru ofrandă arsă DOMNULUI.
33. Și lucrurile sfințite *erau* șase sute de boi și trei mii de oi.
34. Dar preoții erau prea puțini, astfel încât nu puteau să jupoaie toate ofrandele arse, de aceea frații lor, leviții, i-au ajutat până când munca s-a terminat și până când *ceilalți* preoți s-au sfințit; fiindcă leviții *erau* mai integri în inimă să se sfințească, decât preoții.
35. Și de asemenea ofrandele arse *erau* din abundență, cu grăsimea ofrandelor de pace și a darurilor de băutură pentru *fiecare* ofranda arsă. Astfel serviciul casei DOMNULUI a fost pus în ordine.
36. Și Ezechia s-a bucurat *împreună* cu tot poporul, că Dumnezeu a pregătit poporul, fiindcă lucrul a fost *făcut* îndată.

Capitolul 30

ȘI Ezechia a trimis în tot Israelul și Iuda și a scris scrisori de asemenea lui Efraim și lui Manase, ca să vină la casa DOMNULUI, la Ierusalim, să țină paștele pentru DOMNUL Dumnezeul lui Israel.

2. Fiindcă împăratul ținuse sfat împreună cu prinții lui și toată adunarea
în Ierusalim, să țină paștele în a doua lună.
3. Fiindcă nu îl puteau ține în acel timp, pentru că preoții nu se sfințiseră
destul, nici poporul nu se adunase la Ierusalim.
4. Și acest lucru a plăcut împăratului și întregii adunări.
5. Astfel au întemeiat o hotărâre să vestească în tot Israelul, de la Beer-Șeba
chiar până la Dan, să vină să țină paștele pentru DOMNUL Dumnezeul lui
Israel, la Ierusalim, fiindcă nu *îl* făcuseră de mult *timp în acest fel* precum
era scris.
6. Astfel alergătorii au mers cu scrisorile de la împărat și prinții lui prin
tot Israelul și Iuda și au spus conform poruncii împăratului: Voi copii ai lui
Israel, întoarceți-vă din nou la DOMNUL Dumnezeul lui Avraam, Isaac
și Israel, și el se va întoarce la rămășița voastră, care a scăpat din mâna
împăraților Asiriei.
7. Și nu fiți ca părinții voștri și ca frații voștri, care au încălcat *legea*
împotriva DOMNULUI Dumnezeul părinților voștri, *pe care* de aceea i-a
dat pustiirii, precum vedeți.
8. Și nu fiți îndărătnici, cum *au fost* părinții voștri, *ci* supuneți-vă
DOMNULUI și intrați în sanctuarul său, pe care l-a sfințit pentru totdeauna;
și serviți DOMNULUI Dumnezeul vostru, pentru ca înverșunarea furiei
lui să se întoarcă de la voi.
9. Căci dacă vă întoarceți din nou la DOMNUL, frații voștri și copiii
voștri *vor găsi* mângâiere înaintea celor care i-au adus în captivitate, astfel
ca ei să se întoarcă în această țară, căci DOMNUL Dumnezeul vostru *este*
cu har și milostiv și nu își va întoarce fața de la voi, dacă vă întoarceți la el.
10. Astfel alergătorii au trecut din cetate în cetate prin țara lui Efraim și
a lui Manase chiar până la Zabulon, dar ei au râs pentru a-i batjocori și
i-au batjocorit.
11. Totuși unii din Așer și Manase și din Zabulon s-au umilit și au venit
la Ierusalim.
12. De asemenea în Iuda, *planul* mâinii lui Dumnezeu a fost să le dea o
singură inimă pentru a împlini porunca împăratului și a prinților, prin
cuvântul DOMNULUI.
13. ¶ Și mult popor s-a adunat la Ierusalim pentru a ține sărbătoarea
azimelor în a doua lună; *era* o foarte mare adunare.
14. Și s-au ridicat și au îndepărtat altarele care *erau* în Ierusalim și toate
altarele pentru tămâie le-au îndepărtat și *le*-au aruncat în pârâul Chedron.
15. Atunci au înjunghiat paștele în a paisprezecea *zi* a lunii a doua, și
preoții și leviții s-au rușinat și s-au sfințit și au adus ofrandele arse în casa
DOMNULUI.
16. Și au stat în picioare în locul lor, după felul lor, conform legii lui Moise, omul
lui Dumnezeu; preoții au stropit sângele *pe care l-au* primit din mâna leviților.
17. Fiindcă *erau* mulți în adunare care nu erau sfințiți, de aceea leviții aveau
porunca să înjunghie paștele pentru fiecare *ce* nu *era* curat, să *îi* sfințească
pentru DOMNUL.

18. Fiindcă o mulțime de oameni: mulți din Efraim și Manase, Isahar și Zabulon, nu se curățaseră, totuși au mâncat paștele în alt fel decât era scris. Dar Ezechia s-a rugat pentru ei, spunând: DOMNUL cel bun să ierte pe fiecare,
19. *Ce* își pregătește inima să caute pe Dumnezeu, DOMNUL Dumnezeul părinților lui, chiar dacă nu *este curățat* conform curățirii sanctuarului.
20. Și DOMNUL a dat ascultare lui Ezechia și a vindecat poporul.
21. ¶ Și copiii lui Israel care erau prezenți la Ierusalim au ținut sărbătoarea azimelor șapte zile, cu mare veselie; și leviții și preoții au lăudat pe DOMNUL zi de zi, *cântând* cu instrumente puternice DOMNULUI.
22. Și Ezechia a vorbit cu mângâiere *inimii* tuturor leviților care învățau *pe alții* buna cunoaștere a DOMNULUI; și au mâncat în toată sărbătoarea de șapte zile, aducând ofrande de pace și făcând mărturisire DOMNULUI Dumnezeul părinților lor.
23. Și întreaga adunare a ținut sfat să țină alte șapte zile; și au ținut *alte* șapte zile cu veselie.
24. Fiindcă Ezechia împăratul lui Iuda a dat adunării o mie de tauri și șapte mii de oi; și prinții au dat adunării o mie de tauri și zece mii de oi; și un mare număr de preoți s-au sfințit.
25. Și toată adunarea lui Iuda, cu toți preoții și leviții și toată adunarea care a venit din Israel și străinii care au venit din țara lui Israel și care locuiau în Iuda, s-au bucurat.
26. Astfel a fost o mare bucurie în Ierusalim, căci din timpul lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, nu *a fost* ceva asemănător în Ierusalim.
27. Atunci preoții *și* leviții s-au ridicat și au binecuvântat poporul; și vocea lor s-a auzit și rugăciunea lor s-a ridicat la locul lui sfânt de locuit, la cer.

Capitolul 31

ȘI, când toate acestea au fost terminate, tot Israelul, care era prezent, a plecat la cetățile lui Iuda și a spart idolii în bucăți și a retezat dumbrăvile și a dărâmat înălțimile și altarele din tot Iuda și Beniamin, de asemenea în Efraim și în Manase, până când le-au distrus în întregime pe toate. Apoi toți copiii lui Israel s-au întors, fiecare om la stăpânirea lui, în propriile lor cetăți.
2. Și Ezechia a numit rândurile preoților și leviților după rândurile lor, fiecare om conform serviciului său, preoții și leviții pentru ofrande arse și ofrande de pace, să servească și să aducă mulțumiri și să laude în porțile taberelor DOMNULUI.
3. *A rânduit* de asemenea porția împăratului din averea lui pentru ofrande arse, *adică*, pentru ofrandele de dimineață și de seară și ofrandele pentru sabate și pentru lunile noi și pentru sărbătorile rânduite, *precum este* scris în legea DOMNULUI.
4. Mai mult, el a poruncit poporului, care locuia în Ierusalim, să dea porția preoților și leviților, ca să fie încurajați în legea DOMNULUI.

5. Și imediat ce a ieșit porunca, copiii lui Israel au adus din abundență primele roade din grâne, vin și untdelemn și miere și din tot venitul câmpului; și zeciuiala tuturor *lucrurilor* au adus-o din abundență.
6. Și copiii lui Israel și Iuda, care locuiau în cetățile lui Iuda, de asemenea au adus zeciuiala din boi și oi și zeciuiala din lucrurile sfinte, sfințite DOMNULUI Dumnezeul lor, și *le*-au așezat în grămezi.
7. În a treia lună au început să pună temelia grămezilor și *le*-au terminat în a șaptea lună.
8. Și când Ezechia și prinții au venit și au văzut grămezile, au binecuvântat pe DOMNUL și pe poporul său, Israel.
9. Atunci Ezechia a întrebat pe prinți și pe leviți referitor la grămezi.
10. Și Azaria, mai marele preot din casa lui Țadoc, i-a răspuns și a zis: De când *poporul* a început să aducă ofrande în casa DOMNULUI, am avut destul să mâncăm și a rămas mult, fiindcă DOMNUL a binecuvântat pe poporul său; și ceea ce a rămas *este* această mare bogăție.
11. ¶ Atunci Ezechia a poruncit să pregătească, în casa DOMNULUI, cămări; și ei *le*-au pregătit,
12. Și au adus ofrandele și zeciuielile și *lucrurile* dedicate cu credincioșie, peste care Conania, levitul, *era* conducător, iar Șimei, fratele său, *era* al doilea.
13. Și Iehiel și Azazia și Nahat și Asael și Ierimot și Iozabad și Eliel și Ismachia și Mahat și Benaia, *erau* supraveghetori sub mâna lui Conania și Șimei, fratele său, la porunca împăratului Ezechia și a lui Azaria, conducătorul casei lui Dumnezeu.
14. Și Core, fiul lui Imna, levitul, portarul spre est, *era* peste ofrandele de bunăvoie ale lui Dumnezeu, pentru a distribui darurile DOMNULUI și lucrurile preasfinte.
15. Și sub mâna lui erau Eden și Miniamin și Ieșua și Șemaia, Amaria și Șecania, în cetățile preoților, în serviciul *lor* de încredere, ca să dea fraților lor după cete, celui mai mare, ca și celui mai mic,
16. În afară de cei de parte bărbătească înscriși în genealogie, de la vârsta de trei ani în sus, tuturor celor care intrau în casa Domnului, după datoria cerută de fiecare zi, pentru serviciul lor, în îndatoririle lor, după cetele lor;
17. Tot așa preoților înscriși după casele lor părintești, și leviților, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, în îndatoririle lor, după cetele lor;
18. Și tuturor pruncilor lor, soțiilor lor, și fiilor lor, și fiicelor lor, întregii adunări a celor înscriși în genealogie, pentru că în credincioșia lor s-au sfințit pe ei înșiși, ca să fie sfinți.
19. Și pentru fiii lui Aaron, preoții, care *erau* în ținuturile din împrejurimile cetăților lor, în fiecare cetate *erau* bărbați chemați pe nume, ca să dea porții tuturor celor de parte bărbătească dintre preoți și tuturor care erau socotiți în genealogii, printre leviți.
20. Și astfel a făcut Ezechia prin tot Iuda și a lucrat *ceea ce era* bun și drept înaintea DOMNULUI Dumnezeul său.

21. Și în fiecare lucrare pe care a început-o în serviciul casei lui Dumnezeu, și în lege și în porunci, pentru a căuta pe Dumnezeul său, a făcut-*o* cu toată inima sa și a prosperat.

Capitolul 32

DUPĂ aceste lucruri și întemeierea lor, Sanherib, împăratul Asiriei, a venit și a intrat în Iuda și a așezat tabăra împotriva cetăților întărite și se hotărî a le lua pentru el însuși.
2. Și când Ezechia a văzut că Sanherib a venit și că era hotărât să lupte împotriva Ierusalimului,
3. A ținut sfat cu prinții lui și războinicii lui să oprească apele izvoarelor care *erau* în afara cetății, și ei l-au ajutat.
4. Astfel s-a adunat mult popor, care a oprit toate izvoarele și pârâul care trecea prin mijlocul țării, spunând: De ce să vină împăratul Asiriei și să găsească multă apă?
5. De asemenea s-a întărit și a construit tot zidul care era dărâmat și *l*-a ridicat până la turnuri și un alt zid în afară și a reparat Milo *în* cetatea lui David și a făcut lănci și scuturi în abundență.
6. Și a așezat căpetenii de război peste popor și i-a adunat la el în strada porții cetății și le-a vorbit inimilor, spunând:
7. Fiți tari și curajoși, nu vă temeți nici nu vă descurajați din cauza împăratului Asiriei, nici din cauza întregii mulțimi care este cu el, fiindcă *sunt* mai mulți cu noi decât cu el;
8. Cu el *este* un braț de carne, dar cu noi *este* DOMNUL Dumnezeul nostru să ne ajute și să lupte bătăliile noastre. Și poporul s-a sprijinit pe cuvintele lui Ezechia, împăratul lui Iuda.
9. ¶ După aceasta, Sanherib, împăratul Asiriei, a trimis pe servitorii lui la Ierusalim, (dar *el însuși a asediat* Lachis și toată puterea lui cu el), la Ezechia, împăratul lui Iuda, și la tot Iuda care *era* la Ierusalim, spunând:
10. Astfel spune Sanherib, împăratul Asiriei: În ce vă încredeți, că stați asediați în Ierusalim?
11. Nu v-a convins Ezechia să vă dați morții de foame și setei, spunând: DOMNUL Dumnezeul nostru ne va elibera din mâna împăratului Asiriei?
12. Nu a îndepărtat același Ezechia înălțimile și altarele lui și a poruncit lui Iuda și Ierusalimului, spunând: Vă veți închina înaintea unui *singur* altar și veți arde tămâie pe el?
13. Nu știți ce am făcut eu și părinții mei tuturor popoarelor din *alte* țări? Au fost dumnezeii națiunilor acelor țări în stare în vreun fel să elibereze țările lor din mâna mea?
14. Cine *a fost în stare*, printre toți dumnezeii acelor națiuni pe care părinții mei le-au nimicit în întregime, să elibereze poporul lui din mâna mea, încât Dumnezeul vostru să fie în stare să vă elibereze din mâna mea?
15. Și acum nu lăsați pe Ezechia să vă înșele sau să vă convingă în acest fel, nici să nu îl credeți, fiindcă niciun dumnezeu al vreunei națiuni sau împărății nu a fost în stare să elibereze pe poporul său din mâna mea și

din mâna părinților mei, cu cât mai puțin Dumnezeul vostru vă va elibera
din mâna mea!
16. Și servitorii lui au vorbit *și mai mult* împotriva DOMNULUI Dumnezeu
și împotriva servitorului său, Ezechia.
17. El a scris de asemenea scrisori să defaime pe DOMNUL Dumnezeul lui
Israel și să vorbească împotriva lui, spunând: Precum dumnezeii națiunilor
altor țări nu au eliberat poporul lor din mâna mea, tot astfel Dumnezeul
lui Ezechia nu va elibera pe poporul său din mâna mea.
18. Atunci au strigat cu voce tare în limba evreilor către poporul din
Ierusalim care *era* pe zid, să îi înspăimânte și să îi tulbure, ca să poată
lua cetatea.
19. Și au vorbit împotriva Dumnezeului Ierusalimului, ca împotriva
dumnezeilor oamenilor pământului, *cei făcuți prin* lucrarea mâinilor omului.
20. Și din această *cauză* împăratul Ezechia și profetul Isaia, fiul lui Amoț,
s-au rugat și au strigat către cer.
21. Și DOMNUL a trimis un înger, care a stârpit pe toți războinicii viteji și
conducătorii și căpeteniile din tabăra împăratului Asiriei. Astfel el s-a întors
cu rușine pe față în propria lui țară. Și când a intrat în casa dumnezeului
său, cei care au ieșit din propriile lui adâncuri l-au ucis acolo cu sabia.
22. Astfel DOMNUL a salvat pe Ezechia și pe locuitorii Ierusalimului din
mâna lui Sanherib, împăratul Asiriei, și din mâna tuturor *celorlalți și* i-a
călăuzit de fiecare parte.
23. Și mulți au adus ofrande DOMNULUI la Ierusalim și daruri lui Ezechia,
împăratul lui Iuda, astfel încât el a fost preamărit înaintea ochilor tuturor
națiunilor de atunci înainte.
24. ¶ În acele zile Ezechia era bolnav de moarte și s-a rugat DOMNULUI,
iar el i-a vorbit și i-a dat un semn.
25. Dar Ezechia nu a răsplătit conform bunătății *făcute* lui, fiindcă inima lui
s-a înălțat; de aceea a fost furie asupra lui și asupra lui Iuda și Ierusalimului.
26. Totuși Ezechia s-a umilit pentru mândria din inima lui, *deopotrivă* el
și locuitorii Ierusalimului, astfel încât furia DOMNULUI nu a venit asupra
lor în zilele lui Ezechia.
27. Și Ezechia a avut foarte multe bogății și onoare; și și-a făcut tezaure
pentru argint și pentru aur și pentru pietre prețioase și pentru mirodenii
și pentru scuturi și pentru tot felul de bijuterii de dorit;
28. Depozite de asemenea pentru venitul din grâne și vin și untdelemn, și
iesle pentru tot felul de animale și îngrăditure pentru turme.
29. Mai mult, și-a făcut cetăți și averi de turme și cirezi din abundență:
fiindcă Dumnezeu i-a dat foarte multă bogăție.
30. Și Ezechia, el însuși, a oprit cursul superior al apei Ghihon și l-a adus
drept în jos spre partea de vest a cetății lui David. Și Ezechia a prosperat
în toate lucrările lui.
31. Totuși în *privința* ambasadorilor prinților Babilonului, care au trimis
la el să întrebe despre minunea care a fost *făcută* în țară, Dumnezeu l-a
părăsit, să îl încerce, ca să cunoască tot *ceea ce era* în inima lui.

32. Şi restul faptelor lui Ezechia şi bunătatea lui, iată, *sunt* scrise în viziunea profetului Isaia, fiul lui Amoţ, şi în cartea împăraţilor lui Iuda şi Israel.
33. Şi Ezechia a adormit cu părinţii săi şi l-au îngropat în cel mai însemnat dintre mormintele fiilor lui David; şi tot Iuda şi locuitorii Ierusalimului l-au onorat la moartea lui. Şi Manase, fiul său, a domnit în locul său.

Capitolul 33

MANASE *era* în vârstă de doisprezece ani când a început să domnească şi a domnit cincizeci şi cinci de ani în Ierusalim,
2. Dar a făcut *ceea ce era* rău înaintea ochilor DOMNULUI, după urâciunile păgânilor, pe care DOMNUL i-a alungat dinaintea copiilor lui Israel.
3. Fiindcă a construit din nou înălţimile pe care Ezechia, tatăl său, le dărâmase şi a ridicat altare pentru Baali şi a pus *idoli în* dumbrăvi şi s-a închinat întregii oştiri a cerului şi le-a servit.
4. De asemenea a construit altare în casa DOMNULUI, despre care DOMNUL a spus: În Ierusalim va fi numele meu pentru totdeauna.
5. Şi a construit altare pentru toată oştirea cerului în cele două curţi ale casei DOMNULUI.
6. Şi a făcut pe copiii lui să treacă prin foc în valea fiului lui Hinom, de asemenea a dat atenţie timpurilor şi a folosit descântări şi a folosit vrăjitorie şi a lucrat cu un demon şi cu vrăjitori, a lucrat mult rău înaintea ochilor DOMNULUI, pentru a-l provoca la mânie.
7. Şi a pus un chip cioplit, idolul pe care l-a făcut, în casa lui Dumnezeu, despre care Dumnezeu i-a spus lui David şi lui Solomon, fiul său: În această casă şi în Ierusalim, pe care l-am ales înaintea tuturor triburilor lui Israel, îmi voi pune numele pentru totdeauna,
8. Şi nu voi mai îndepărta piciorul lui Israel din ţara pe care am rânduit-o pentru părinţii voştri; numai să ia seama să facă tot ceea ce le-am poruncit, conform întregii legi şi a statutelor şi rânduielilor *date* prin mâna lui Moise.
9. Astfel Manase a făcut pe Iuda şi pe locuitorii Ierusalimului să rătăcească şi să facă mai rău decât păgânii, pe care DOMNUL i-a nimicit înaintea copiilor lui Israel.
10. Şi DOMNUL i-a vorbit lui Manase şi poporului său, dar ei au refuzat să dea ascultare.
11. ¶ De aceea DOMNUL a adus asupra lor pe căpeteniile oştirii împăratului Asiriei, care l-au luat pe Manase dintre spini şi l-au legat cu lanţuri şi l-au dus în Babilon.
12. Şi când a fost în necaz a căutat pe DOMNUL Dumnezeul său şi s-a umilit mult înaintea Dumnezeului părinţilor lui,
13. Şi i s-a rugat, iar el s-a lăsat înduplecat de el şi a auzit cererile lui şi l-a adus din nou la Ierusalim în împărăţia sa. Atunci Manase a cunoscut că DOMNUL, el *este* Dumnezeu.

14. Și după aceasta a construit un zid în afara cetății lui David, pe partea de vest a Ghihonului, în vale, chiar la intrarea Porții Peștelui și a încercuit Ofelul și i-a ridicat o foarte mare înălțime și a pus căpetenii de război în toate cetățile întărite din Iuda.
15. Și a îndepărtat dumnezeii străini și idolul din casa DOMNULUI și toate altarele pe care le-a construit în muntele casei DOMNULUI și în Ierusalim și *le*-a aruncat afară din cetate.
16. Și a reparat altarul DOMNULUI și a sacrificat pe el ofrande de pace și ofrande de mulțumire și a poruncit lui Iuda să servească DOMNULUI Dumnezeul lui Israel.
17. Cu toate acestea poporul a sacrificat încă pe înălțimi, *dar* numai DOMNULUI Dumnezeului lor.
18. Și restul faptelor lui Manase și rugăciunea lui către Dumnezeul său și cuvintele văzătorilor care i-au vorbit în numele DOMNULUI Dumnezeul lui Israel, iată, *sunt scrise* în cartea împăraților lui Israel.
19. Rugăciunea lui de asemenea și *cum Dumnezeu* s-a lăsat înduplecat de el și tot păcatul lui și fărădelegea lui și locurile pe care a construit înălțimi și a pus *idoli în* dumbrăvi și chipuri cioplite, înainte să fie umilit, iată, *sunt* scrise printre spusele văzătorilor.
20. Astfel Manase a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în propria lui casă; și Amon, fiul său, a domnit în locul său.
21. ¶ Amon *era* în vârstă de douăzeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit doi ani în Ierusalim.
22. Dar el a făcut rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum a făcut Manase, tatăl său, fiindcă Amon a sacrificat tuturor chipurilor cioplite pe care Manase, tatăl său, le-a făcut și le-a servit;
23. Și nu s-a umilit înaintea DOMNULUI, precum se umilise tatăl său, Manase; ci Amon a încălcat *legea* din ce în ce mai mult.
24. Și servitorii lui s-au răzvrătit împotriva lui și l-au ucis în propria lui casă.
25. Dar poporul țării i-a ucis pe toți cei care s-au răzvrătit împotriva împăratului Amon; și poporul țării l-a făcut pe fiul său, Iosia, împărat în locul său.

Capitolul 34

IOSIA *era* în vârstă de opt ani când a început să domnească și a domnit în Ierusalim treizeci și unu de ani.
2. Și a făcut *ceea ce era* drept înaintea ochilor DOMNULUI și a umblat în căile tatălui său, David, și nu s-a abătut *nici* l-a dreapta, nici la stânga.
3. Fiindcă în al optulea an al domniei lui, în timp ce era încă tânăr, a început să caute pe Dumnezeul tatălui său, David; și în al doisprezecelea an a început să curețe Iuda și Ierusalimul de înălțimi și de dumbrăvi și de chipuri cioplite și de chipuri turnate.
4. Și au dărâmat altarele Baalilor în prezența sa, și le-a retezat chipurile care *erau* deasupra lor; și dumbrăvile și chipurile cioplite și chipurile turnate

le-a spart în bucăți și le-a făcut praf *și l*-a împrăștiat pe mormintele celor
care le sacrificaseră lor.
5. Și a ars oasele preoților pe altarele lor și a curățat Iuda și Ierusalimul.
6. Și *astfel a făcut* în cetățile lui Manase și Efraim și Simeon, chiar până
la Neftali, cu armele lor de jur împrejur.
7. Și după ce a dărâmat altarele și dumbrăvile și a prefăcut chipurile
cioplite în praf și a retezat toți idolii din toată țara lui Israel, s-a întors
în Ierusalim.
8. ¶ Și, în al optsprezecelea an al domniei lui, după ce a curățat țara
și casa, a trimis pe Șafan, fiul lui Ațalia, și pe Maaseia, guvernatorul
cetății, și pe Ioah, fiul lui Ioahaz, cronicarul, să repare casa DOMNULUI
Dumnezeul său.
9. Și când au venit la Hilchia, marele preot, au dat banii care au fost aduși
în casa lui Dumnezeu, *banii* pe care leviții, care păzeau ușile, i-au adunat
din mâna lui Manase și Efraim și din toată rămășița lui Israel și din tot
Iuda și Beniamin; și s-au întors la Ierusalim.
10. Și *i*-au pus în mâna lucrătorilor care aveau supravegherea casei
DOMNULUI și i-au dat lucrătorilor care lucrau în casa DOMNULUI, să
întărească și să repare casa;
11. I-au dat tâmplarilor și constructorilor, ca să cumpere piatră tăiată, și
lemnărie pentru încheieturi și să pună podele caselor pe care împărații
lui Iuda le-au distrus.
12. Și bărbații au lucrat cu credincioșie, și supraveghetorii lor *erau* leviții
Iahat și Obadia, fiii lui Merari; și Zaharia și Meșulam, dintre fiii chehatiților,
pentru a înainta *lucrul*; și *alții dintre* leviți, toți care cunoșteau instrumentele
de muzică.
13. De asemenea *ei erau* peste purtătorii de poveri și *erau* supraveghetori
ai tuturor celor care făceau lucrarea oricărui serviciu; și dintre leviți *erau*
scribi și administratori și portari.
14. ¶ Și când au adus banii care au fost aduși în casa DOMNULUI, preotul
Hilchia a găsit o carte a legii DOMNULUI, *dată* de Moise.
15. Și Hilchia a răspuns și a zis lui Șafan, scribul: Am găsit cartea legii în
casa DOMNULUI. Și Hilchia a dat cartea lui Șafan.
16. Și Șafan a dus împăratului cartea și a adus înapoi cuvântul
împăratului, spunând: Tot ce a fost încredințat servitorilor tăi,
să facă.
17. Și au adunat banii care s-au găsit în casa DOMNULUI și i-au dat în
mâna supraveghetorilor și în mâna lucrătorilor.
18. Atunci Șafan, scribul, a spus împăratului, zicând: Preotul Hilchia mi-a
dat o carte. Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.
19. Și s-a întâmplat, când împăratul a auzit cuvintele legii, că și-a
sfâșiat hainele.
20. Și împăratul a poruncit lui Hilchia și lui Ahicam, fiul lui Șafan; și
lui Abdon, fiul lui Mica; și lui Șafan, scribul; și lui Asaia, un servitor al
împăratului, spunând:

21. Duceți-vă *și* cercetați de la DOMNUL pentru mine și pentru cei ce au rămas în Israel și în Iuda, referitor la cuvintele cărții care a fost găsită: fiindcă mare *este* furia DOMNULUI turnată asupra noastră, deoarece părinții noștri nu au ținut cuvântul DOMNULUI, să facă după tot ce este scris în această carte.
22. Și Hilchia și *cei* pe care împăratul *îi rânduise,* au mers la profetesa Hulda, soția lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Hasra, păzitorul garderobei (acum ea locuia în Ierusalim în școala *profeților*); și i-au vorbit în *felul* acela.
23. Și ea le-a răspuns: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Spuneți bărbatului care v-a trimis la mine:
24. Astfel spune DOMNUL: Iată, voi aduce răul peste acest loc și peste locuitorii lui, toate blestemele care sunt scrise în cartea pe care au citit-o înaintea împăratului lui Iuda;
25. Pentru că m-au părăsit și au ars tămâie altor dumnezei, ca să mă provoace la mânie cu toate lucrările mâinilor lor, de aceea furia mea va fi turnată peste acest loc și nu se va stinge.
26. Și cât despre împăratul lui Iuda, care a trimis să cerceteze de la DOMNUL, astfel să îi spuneți: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel *referitor* la cuvintele pe care le-ai auzit:
27. Pentru că inima ta s-a înmuiat și te-ai umilit înaintea lui Dumnezeu când ai auzit cuvintele lui împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui și te-ai umilit înaintea mea și ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea mea, chiar eu însumi *te*-am auzit, spune DOMNUL.
28. Iată, te voi aduna la părinții tăi și vei fi adunat la mormântul tău în pace și nu vor vedea ochii tăi tot răul care îl voi aduce peste acest loc și peste locuitorii lui. Astfel ei au adus înapoi cuvânt împăratului.
29. ¶ Atunci împăratul a trimis și a adunat pe toți bătrânii lui Iuda și ai Ierusalimului.
30. Și împăratul a plâns în casa DOMNULUI, *el* și toți bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului și preoții și leviții și tot poporul, mari și mici; și el a citit în urechile lor toate cuvintele cărții legământului care s-a găsit în casa DOMNULUI.
31. Și împăratul a stat în picioare în locul său și a făcut un legământ înaintea DOMNULUI, să umble după DOMNUL și să țină poruncile lui și mărturiile lui și statutele lui, cu toată inima lui și cu tot sufletul lui, să împlinească *toate* cuvintele legământului scrise în această carte.
32. Și a făcut ca toți cei care erau prezenți în Ierusalim și în Beniamin să stea în picioare *la acesta.* Și locuitorii Ierusalimului au făcut conform legământului lui Dumnezeu, Dumnezeul părinților lor.
33. Și Iosia a îndepărtat toate urâciunile din toate țările care *aparțineau* de copiii lui Israel și a făcut pe toți cei care erau prezenți în Israel

să servească, să servească pe DOMNUL Dumnezeul lor. *Și* în toate zilele lui nu s-au depărtat de la a urma pe DOMNUL, Dumnezeul părinților lor.

Capitolul 35

MAI mult, Iosia a ținut paștele DOMNULUI în Ierusalim; și au înjunghiat paștele în a paisprezecea *zi* a lunii întâi.
2. Și a așezat preoții în sarcinile lor și i-a încurajat în serviciul casei DOMNULUI.
3. Și a spus leviților care învățau pe tot Israelul, care erau sfinți DOMNULUI: Puneți chivotul sfânt în casa pe care Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, a construit-o; *aceasta să* nu *fie* o povară pe umerii *voștri*, serviți acum DOMNULUI Dumnezeul vostru și poporului său Israel,
4. Și pregătiți-*vă* după casele părinților voștri, după rândurile voastre, conform cu scrierea lui David, împăratul lui Israel, și conform cu scrierea lui Solomon, fiul său.
5. Și stați în picioare în locul *sfânt* după cetele caselor părintești ale fraților voștri ale poporului și *după* ceata caselor leviților.
6. Astfel să înjunghiați paștele și să vă sfințiți și să pregătiți pe frații voștri, ca *ei* să facă după cuvântul DOMNULUI prin mâna lui Moise.
7. Și Iosia a dat poporului miei și iezi din turmă, toți pentru ofrandele de paște, pentru toți cei prezenți, până la numărul de treizeci de mii și trei mii de tauri, aceștia *erau* din averea împăratului.
8. Și prinții lui au dat de bunăvoie poporului, preoților și leviților: Hilchia și Zaharia și Iehiel, conducători ai casei lui Dumnezeu, au dat preoților pentru ofrandele de paște două mii șase sute *de viței* și trei sute de boi.
9. Conania de asemenea și Șemaia și Natanael, frații săi, și Hașabia și Ieiel și Iozabad, mai marii leviților, au dat leviților pentru ofrandele de paște cinci mii *de viței* și cinci sute de boi.
10. Astfel serviciul a fost pregătit și preoții au stat în picioare la locul lor și leviții în rândurile lor, conform poruncii împăratului.
11. Și au înjunghiat paștele și preoții au stropit *sângele* din mâinile lor și leviții *le*-au jupuit.
12. Și au îndepărtat ofrandele arse, ca să dea conform cu cetele familiilor poporului, pentru a oferi DOMNULUI, precum *este* scris în cartea lui Moise. Și tot așa *au făcut* cu boii.
13. Și au prăjit paștele cu foc, conform cu rânduiala, dar *celelalte ofrande* sfinte le-au fiert în oale și în căldări și în tigăi și *le*-au împărțit în grabă la tot poporul.
14. Și după aceasta au pregătit pentru ei și pentru preoți, fiindcă preoții, fiii lui Aaron, au fost *ocupați* cu aducerea ofrandelor arse și cu grăsimea, până noaptea; de aceea leviții au pregătit pentru ei și pentru preoți, fiii lui Aaron.

15. Și cântăreții, fiii lui Asaf, *erau* la locul lor, conform poruncii lui David și Asaf și Heman și Iedutun, văzătorul împăratului; și portarii *așteptau* la fiecare poartă; nu se depărtau din serviciul lor, fiindcă frații lor, leviții, pregăteau pentru ei.
16. Astfel, tot serviciul DOMNULUI a fost pregătit în aceeași zi, pentru a ține paștele și pentru a aduce ofrande arse pe altarul DOMNULUI, conform poruncii împăratului Iosia.
17. Și copiii lui Israel, care erau prezenți, au ținut paștele în acel timp și sărbătoarea azimelor șapte zile.
18. Și nu a fost ținut paște ca acela din zilele profetului Samuel; niciunul dintre toți împărații lui Israel nu au ținut un astfel de paște, precum a ținut Iosia; și preoții și leviții și tot Iuda și Israelul, care au fost prezenți, și locuitorii Ierusalimului.
19. Acest paște a fost ținut în al optsprezecelea an al domniei lui Iosia.
20. ¶ După toate acestea, după ce Iosia a pregătit templul, Neco, împăratul Egiptului, a urcat să lupte împotriva Carchemișului, la Eufrat; și Iosia a ieșit împotriva lui.
21. Dar el a trimis ambasadori la el, spunând: Ce am eu a face cu tine, tu împărat al lui Iuda? *Eu* nu *vin* împotriva ta în această zi, ci împotriva casei cu care am război, fiindcă Dumnezeu mi-a poruncit să mă grăbesc, fereşte-te să te *opui lui* Dumnezeu, care *este* cu mine, ca să nu te nimicească.
22. Cu toate acestea Iosia a refuzat să își întoarcă fața de la el, ci s-a deghizat, ca să lupte cu el; și nu a dat ascultare cuvintelor lui Neco, din gura lui Dumnezeu, și a venit să lupte în valea Meghido.
23. Și arcașii au tras spre împăratul Iosia; și împăratul a spus servitorilor lui: Luați-mă deoparte, fiindcă sunt grav rănit.
24. Și servitorii lui l-au scos din car și l-au pus în al doilea car pe care îl avea; și l-au adus la Ierusalim și el a murit și a fost îngropat într-*unul* dintre mormintele părinților săi. Și tot Iuda și Ierusalimul au jelit pentru Iosia.
25. Și Ieremia a plâns pentru Iosia și toți cântăreții și cântărețele au vorbit despre Iosia în plângerile lor până în această zi și le-au făcut o rânduială în Israel, și, iată, ele *sunt* scrise în plângeri.
26. Și restul faptelor lui Iosia și bunătatea lui, conform cu *cele* scrise în legea DOMNULUI,
27. Și faptele lui, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele *sunt* scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.

Capitolul 36

ATUNCI poporul țării a luat pe Ioahaz, fiu lui Iosia, și l-a făcut împărat, în locul tatălui său, în Ierusalim.
2. Ioahaz *era* în vârstă de douăzeci și trei de ani când a început să domnească și a domnit trei luni în Ierusalim.
3. Și împăratul Egiptului l-a dat jos la Ierusalim și a condamnat țara la o sută de talanți de argint și un talant de aur.

4. Și împăratul Egiptului a făcut pe Eliachim, fratele său, împărat peste Iuda și Ierusalim și i-a schimbat numele în Ioiachim. Și Neco a luat pe Ioahaz, fratele său, și l-a dus în Egipt.
5. Ioiachim *era* în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit unsprezece ani în Ierusalim; și el a făcut *ceea ce era* rău înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeul său.
6. Împotriva lui a urcat Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și l-a legat în lanțuri, pentru a-l duce la Babilon.
7. Și Nebucadnețar a dus din vasele casei DOMNULUI la Babilon și le-a pus în templul său la Babilon.
8. Și restul faptelor lui Ioiachim și urâciunile lui pe care le-a făcut și ceea ce s-a găsit împotriva lui, iată, *sunt* scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda; și Ioiachin, fiul său, a domnit în locul său.
9. Ioiachin *era* în vârstă de opt ani când a început să domnească și a domnit trei luni și zece zile în Ierusalim; și a făcut *ceea ce era* rău înaintea ochilor DOMNULUI.
10. Și când anul s-a terminat, împăratul Nebucadnețar a trimis și l-a adus la Babilon, cu vasele bune ale casei DOMNULUI și a făcut pe Zedechia, fratele său, împărat peste Iuda și Ierusalim.
11. ¶ Zedechia *era* în vârstă de douăzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit unsprezece ani în Ierusalim.
12. Și a făcut *ceea ce era* rău înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeul său *și* nu s-a umilit înaintea profetului Ieremia, *care vorbea* din gura DOMNULUI.
13. Și el de asemenea s-a răzvrătit împotriva împăratului Nebucadnețar, care l-a făcut să jure pe Dumnezeu; dar și-a înțepenit gâtul și și-a împietrit inima pentru a nu se întoarce la DOMNUL Dumnezeul lui Israel.
14. Mai mult, toți mai marii preoților au călcat foarte mult *legea,* după toate urâciunile păgânilor; și au spurcat casa DOMNULUI, pe care el o sfințise în Ierusalim.
15. Și DOMNUL Dumnezeul părinților lor a trimis la ei prin mesagerii lui, ridicându-i devreme și trimițându-*i*, deoarece a avut milă de poporul său și de locuința lui,
16. Dar ei au batjocorit pe mesagerii lui Dumnezeu și au disprețuit cuvintele lui și au înșelat pe profeții lui, până când furia DOMNULUI a izbucnit împotriva poporului său și nu *a mai fost* nicio vindecare.
17. De aceea el a adus asupra lor pe împăratul caldeilor, care a ucis pe tinerii lor cu sabia în casa sanctuarului lor și nu a avut milă de tânăr sau de tânără, de bătrân, sau de cel care se apleca de bătrânețe, el *i*-a dat pe toți în mâna lui.
18. Și toate vasele casei lui Dumnezeu, mari și mici, și tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele împăratului și a prinților lui, toate *acestea* el le-a adus în Babilon.
19. Și au ars casa lui Dumnezeu și au dărâmat zidul Ierusalimului și au ars toate palatele cu foc și au distrus toate vasele bune din ele.

20. Și pe cei care au scăpat de sabie i-a dus la Babilon, unde i-au fost servitori lui și fiilor lui, până la domnia împăratului Persiei,
21. Pentru a împlini cuvântul DOMNULUI prin gura lui Ieremia, până când țara s-a bucurat de sabatele ei, *fiindcă* atât cât a fost pustie a ținut sabatul, pentru a împlini șaptezeci de ani.
22. ¶ Și în anul întâi al lui Cirus, împăratul Persiei, ca să se împlinească cuvântul DOMNULUI, *vorbit* prin gura lui Ieremia, DOMNUL a stârnit duhul lui Cirus, împăratul Persiei, încât a vestit prin toată împărăția sa și *a* pus de asemenea în scris, zicând:
23. Astfel spune Cirus, împăratul Persiei: Toate împărățiile pământului mi le-a dat mie DOMNUL Dumnezeu; și mi-a poruncit să îi construiesc o casă în Ierusalim, care *este* în Iuda. Cine *este* printre voi din tot poporul său? DOMNUL Dumnezeul său *fie* cu el și să se urce *la Ierusalim*.

EZRA

CAPITOLUL 1

ŞI, în anul întâi al lui Cirus, împăratul Persiei, ca să fie împlinit cuvântul
1 DOMNULUI *rostit* prin gura lui Ieremia, DOMNUL a stârnit duhul lui
Cirus împăratul Persiei, încât el a făcut o proclamaţie în toată împărăţia sa
şi *a pus-o* de asemenea în scris, spunând:
2. Astfel zice Cirus, împăratul Persiei: DOMNUL Dumnezeul cerului mi-a dat toate împărăţiile pământului; şi mi-a poruncit să îi construiesc o casă în Ierusalim, care *este* în Iuda.
3. Cine *este* dintre voi din tot poporul său? Dumnezeul său să fie cu el şi să se urce la Ierusalim, care *este* în Iuda, şi să construiască *acolo* casa DOMNULUI Dumnezeului lui Israel (el *este* Dumnezeul), care *este* în Ierusalim.
4. Şi pe oricine rămâne, în orice loc unde el locuieşte temporar, oamenii locului să îl ajute cu argint şi cu aur şi cu bunuri şi cu animale, în afară de darul de bunăvoie pentru casa lui Dumnezeu care *este* în Ierusalim.
5. ¶ Atunci s-au ridicat mai marii părinţilor lui Iuda şi lui Beniamin şi preoţii şi leviţii, împreună cu toţi *aceia* al căror duh Dumnezeu îl ridicase, pentru a se urca să construiască *acolo* casa DOMNULUI care *este* în Ierusalim.
6. Şi toţi împrejurul lor le-au întărit mâinile cu vase de argint, cu aur, cu bunuri şi cu animale şi cu lucruri preţioase, în afară de tot *ce* era oferit de bunăvoie.
7. De asemenea împăratul Cirus a scos vasele casei DOMNULUI, pe care Nebucadneţar le-a scos din Ierusalim şi le-a pus în casa dumnezeilor săi;
8. Chiar pe acelea Cirus, împăratul Persiei, le-a scos prin mâna lui Mitredat trezorierul, şi le-a numărat lui Şeşbaţar, prinţul lui Iuda.
9. Şi acesta *este* numărul lor: treizeci de platouri de aur, o mie de platouri de argint, douăzeci şi nouă de cuţite,
10. Treizeci de oale de aur, oale de argint de al doilea *fel* patru sute zece *şi* alte vase o mie.
11. Toate vasele de aur şi de argint *erau* cinci mii patru sute. Pe toate *acestea* Şeşbaţar le-a adus cu *cei din* captivitate care au fost aduşi din Babilon la Ierusalim.

CAPITOLUL 2

ŞI aceştia *sunt* copiii provinciei care s-au urcat din captivitate,
2 dintre aceia care fuseseră duşi, pe care Nebucadneţar, împăratul
Babilonului, îi dusese în Babilon şi *care* s-au întors în Ierusalim şi *în*
Iuda, fiecare la cetatea sa;
2. Care au venit cu Zorobabel: Ieşua, Neemia, Seraia, Reelaia, Mardoheu, Bilşan, Mispar, Bigvai, Rehum, Baana. Numărul bărbaţilor poporului lui Israel:

3. Copiii lui Pareoş, două mii o sută şaptezeci şi doi.
4. Copiii lui Şefatia, trei sute şaptezeci şi doi.
5. Copiii lui Arah, şapte sute şaptezeci şi cinci.
6. Copiii lui Pahat-Moab, dintre copiii lui Ieşua *şi* Ioab, două mii opt sute doisprezece.
7. Copiii lui Elam, o mie două sute cincizeci şi patru.
8. Copiii lui Zatu, nouă sute patruzeci şi cinci.
9. Copiii lui Zacai, şapte sute şaizeci.
10. Copiii lui Bani, şase sute patruzeci şi doi.
11. Copiii lui Bebai, şase sute douăzeci şi trei.
12. Copiii lui Azgad, o mie două sute douăzeci şi doi.
13. Copiii lui Adonicam, şase sute şaizeci şi şase.
14. Copiii lui Bigvai, două mii cincizeci şi şase.
15. Copiii lui Adin, patru sute cincizeci şi patru.
16. Copiii lui Ater din Ezechia, nouăzeci şi opt.
17. Copiii lui Beţai, trei sute douăzeci şi trei.
18. Copiii lui Iora, o sută doisprezece.
19. Copiii lui Haşum, două sute douăzeci şi trei.
20. Copiii lui Ghibar, nouăzeci şi cinci.
21. Copiii Betleemului, o sută douăzeci şi trei.
22. Bărbaţii din Netofa, cincizeci şi şase.
23. Bărbaţii din Anatot, o sută douăzeci şi opt.
24. Copiii Azmavetului, patruzeci şi doi.
25. Copiii Chiriat-Arimului, ai Chefirei şi ai Beerotului, şapte sute patruzeci şi trei.
26. Copiii Ramei şi ai Ghebei, şase sute douăzeci şi unu.
27. Bărbaţii din Micmas, o sută douăzeci şi doi.
28. Bărbaţii din Betel şi Ai, două sute douăzeci şi trei.
29. Copiii lui Nebo, cincizeci şi doi.
30. Copiii lui Magbiş, o sută cincizeci şi şase.
31. Copiii celuilalt Elam, o mie două sute cincizeci şi patru.
32. Copiii lui Harim, trei sute douăzeci.
33. Copiii lui Lod, Hadid şi Ono, şapte sute douăzeci şi cinci.
34. Copiii Ierihonului, trei sute patruzeci şi cinci.
35. Copiii lui Senaa, trei mii şase sute treizeci.
36. ¶ Preoţii: copiii lui Iedaia, din casa lui Ieşua, nouă sute şaptezeci şi trei.
37. Copiii lui Imer, o mie cincizeci şi doi.
38. Copiii lui Paşhur, o mie două sute patruzeci şi şapte.
39. Copiii lui Harim, o mie şaptesprezece.
40. Leviţii: Copiii lui Ieşua şi Cadmiel, dintre copiii lui Hodavia, şaptezeci şi patru.
41. Cântăreţii: copiii lui Asaf, o sută douăzeci şi opt.
42. Copiii portarilor: copiii lui Şalum, copiii lui Ater, copiii lui Talmon, copiii lui Acub, copiii lui Hatita, copiii lui Şobai, *în* total o sută treizeci şi nouă.

43. Netinimii: copiii lui Țiha, copiii lui Hasufa, copiii lui Tabaot,
44. Copiii lui Cheros, copiii lui Siaha, copiii lui Padon,
45. Copiii lui Lebana, copiii lui Hagaba, copiii lui Acub,
46. Copiii lui Hagab, copiii lui Șalmai, copiii lui Hanan,
47. Copiii lui Ghidel, copiii lui Gahar, copiii lui Reaia,
48. Copiii lui Rețin, copiii lui Necoda, copiii lui Gazam,
49. Copiii lui Uza, copiii lui Paseah, copiii lui Besai,
50. Copiii lui Asna, copiii lui Meunim, copiii lui Nefusim,
51. Copiii lui Bacbuc, copiii lui Hacufa, copiii lui Harhur,
52. Copiii lui Bațlut, copiii lui Mehida, copiii lui Harșa,
53. Copiii lui Barcos, copiii lui Sisera, copiii lui Tamah,
54. Copiii lui Nețiah, copiii lui Hatifa.
55. Copiii servitorilor lui Solomon: copiii lui Sotai, copiii lui Hasoferet, copiii lui Peruda,
56. Copiii lui Iaala, copiii lui Darcon, copiii lui Ghidel,
57. Copiii lui Șefatia, copiii lui Hatil, copiii lui Pocheret-Hațebaim, copiii lui Ami.
58. Toți netinimii și copiii servitorilor lui Solomon *erau* trei sute nouăzeci și doi.
59. ¶ Și aceștia *au fost* cei care s-au urcat de la Tel-Melah, Tel-Harșa, Cherub, Adan *și* Imer; dar ei nu au putut arăta casa tatălui lor și sămânța lor, dacă ei *erau* din Israel:
60. Copiii lui Delaia, copiii lui Tobia, copiii lui Necoda, șase sute cincizeci și doi.
61. Și dintre copiii preoților: copiii lui Habaia, copiii lui Coț, copiii lui Barzilai; cel care a luat de soție pe o fiică a lui Barzilai galaaditul și s-a numit după numele lor;
62. Aceștia și-au căutat înregistrarea *printre* cei care au fost numărați prin genealogie, dar nu au fost găsiți; de aceea au fost ei, ca întinați, îndepărtați din preoție.
63. Și Tirșata le-a spus să nu mănânce din lucrurile preasfinte, până când nu se va ridica un preot cu Urim și cu Tumim.
64. ¶ Întreaga adunare împreună *era* patruzeci și două de mii trei sute șaizeci,
65. În afară de servitorii lor și servitoarele lor, al căror număr *era* șapte mii trei sute treizeci și șapte, *erau* de asemenea printre ei două sute de cântăreți și cântărețe.
66. Caii lor *erau* șapte sute treizeci și șase; catârii lor, două sute patruzeci și cinci;
67. Cămilele lor, patru sute treizeci și cinci; măgarii *lor*, șase mii șapte sute douăzeci.
68. Și *unii* dintre mai marii părinților, când au ajuns în casa DOMNULUI, care *este* în Ierusalim, au oferit de bunăvoie pentru casa lui Dumnezeu pentru a o ridica pe locul ei;
69. Au dat după posibilitățile lor, în tezaurul lucrării, șaizeci și unu de mii de drahme de aur și cinci mii de mine de argint și o sută de haine preoțești.

70. Astfel preoții și leviții și *unii* din popor și cântăreții și portarii și netinimii au locuit în cetățile lor și tot Israelul în cetățile lor.

CAPITOLUL 3

ȘI când a venit luna a șaptea și copiii lui Israel *erau* în cetăți, poporul s-a adunat, ca un singur om, la Ierusalim.
2. Atunci a stat în picioare Ieșua, fiul lui Ioțadac, și frații săi, preoții, și Zorobabel, fiul lui Șealtiel, și frații săi și au zidit altarul Dumnezeului lui Israel, pentru a aduce pe el ofrande arse, precum *este* scris în legea lui Moise, omul lui Dumnezeu.
3. Și au pus altarul pe temelia lui, pentru că teama *era* peste ei din cauza popoarelor acelor țări; și au adus pe el ofrande arse DOMNULUI, ofrande arse *în fiecare* dimineață și seară.
4. Au ținut de asemenea sărbătoarea corturilor, precum *este* scris și *au adus* ofrandele arse zilnice la număr, conform obiceiului, după cum cerea datoria fiecărei zile;
5. Și după aceea *au adus* ofranda arsă neîncetat, deopotrivă a lunilor noi și ale tuturor sărbătorilor rânduite DOMNULUI, care erau sfințite, și ale celor ce aduceau cu voia un dar de bunăvoie DOMNULUI.
6. Din ziua întâi a lunii a șaptea au început ei să ofere ofrande arse DOMNULUI. Dar temelia templului DOMNULUI nu fusese *încă* pusă.
7. Au dat bani de asemenea zidarilor și tâmplarilor; și mâncare și băutură și untdelemn, celor din Sidon și celor din Tir, pentru a aduce cedri din Liban la marea din Iafo, conform permisiunii pe care o aveau de la Cirus, împăratul Persiei.
8. ¶ Și în anul al doilea al venirii lor la casa lui Dumnezeu în Ierusalim, în luna a doua, au început *lucrarea* Zorobabel, fiul lui Șealtiel și Ieșua fiul lui Ioțadac, și rămășița fraților lor, preoții și leviții și toți cei care ieșiseră din captivitate la Ierusalim; și au rânduit pe leviții de la vârsta de douăzeci de ani în sus să *supravegheze* înaintarea lucrării casei DOMNULUI.
9. Atunci Ieșua *cu* fiii săi și frații săi, Cadmiel și fiii săi, fiii lui Iuda, au stat împreună să *supravegheze* înaintarea celor ce făceau lucrarea în casa lui Dumnezeu; fiii lui Henadad, *împreună cu* fiii lor și frații lor, leviții.
10. Și când constructorii au pus temelia templului DOMNULUI, ei au așezat pe preoți în îmbrăcămintea lor cu trâmbițe și pe leviți, fiii lui Asaf, cu chimvale, pentru a lăuda pe DOMNUL, după rânduiala lui David, împăratul lui Israel.
11. Și cântau împreună răspunzându-și unii altora, lăudând și dând mulțumiri DOMNULUI: Pentru că *este* bun, pentru că mila lui *dăinuiește* pentru totdeauna față de Israel. Și tot poporul a strigat cu un strigăt mare, când au lăudat pe DOMNUL, pentru că temelia casei DOMNULUI fusese pusă.
12. Dar mulți dintre preoții și leviții și mai marii părinților, bărbați în vârstă, care văzuseră casa dintâi, când temelia acestei case a fost pusă înaintea ochilor lor au plâns cu voce tare; și mulți strigau tare de bucurie;
13. Astfel încât poporul nu putea deosebi zgomotului strigătului de bucurie de zgomotul plânsului poporului; căci poporul striga cu strigăt mare și zgomotul s-a auzit de departe.

CAPITOLUL

4 ŞI, când potrivnicii lui Iuda şi Beniamin au auzit că copiii captivităţii au început să construiască templul pentru DOMNUL Dumnezeul lui Israel;

2. Atunci au venit la Zorobabel şi la mai marele părinţilor şi le-au spus: Lăsaţi-ne să construim cu voi, căci noi căutăm pe Dumnezeul vostru, ca şi voi; şi îi sacrificăm din zilele lui Esar-Hadon, împăratul Asiriei, care ne-a adus aici.

3. Dar Zorobabel şi Ieşua şi ceilalţi mai mari dintre părinţi ai lui Israel, le-au spus: Voi nu aveţi nimic a face cu noi pentru a construi o casă Dumnezeului nostru; ci noi înşine împreună vom construi DOMNULUI Dumnezeului lui Israel, precum ne-a poruncit împăratul Cirus, împăratul Persiei.

4. Atunci poporul ţării a slăbit mâinile poporului lui Iuda şi i-a tulburat la construire.

5. Şi au angajat sfătuitori împotriva lor, pentru a le zădărnici scopul, în toate zilele lui Cirus, împăratul Persiei, chiar până la împărăţia lui Darius, împăratul Persiei.

6. ¶ Şi sub domnia lui Ahaşveroş, la începutul domniei lui, au scris o acuzaţie împotriva locuitorilor lui Iuda şi ai Ierusalimului.

7. Şi în zilele lui Artaxerxes au scris Bişlam, Mitredat, Tabeel şi restul tovarăşilor lor, lui Artaxerxes, împăratul Persiei; şi scrierea din scrisoare *era* scrisă în limba siriană şi tradusă în limba siriană.

8. Rehum, cancelarul, şi Şimşai, scribul, au scris o scrisoare împotriva Ierusalimului lui Artaxerxes, împăratul, în acest fel;

9. Atunci *au scris* Rehum, cancelarul, şi Şimşai, scribul, şi restul tovarăşilor lor; dinaiţii, afarsatchiţii, tarpeliţii, afarsiţii, archeviţii, babilonienii, susanchiţii, dehaviţii *şi* elamiţii,

10. Şi restul naţiunilor pe care marele şi nobilul Osnapar le-a adus şi le-a aşezat în cetăţile Samariei şi restul *care sunt* de partea aceasta a râului, în acest timp.

11. Aceasta *este* copia scrisorii pe care i-au trimis-o, lui Artaxerxes, împăratul; Servitorii tăi, bărbaţii de această parte a râului, în acest timp.

12. Să fie cunoscut împăratului, că iudeii care s-au urcat de la tine la noi, au venit la Ierusalim, construind cetatea cea răzvrătită şi rea şi au ridicat zidurile *ei* şi repară temeliile.

13. Să fie cunoscut acum împăratului, că, dacă această cetate este construită şi zidurile ridicate *din nou*, *atunci* ei nu vor plăti taxă, tribut şi vamă şi *astfel* tu vei păgubi veniturile împăraţilor.

14. Acum, deoarece avem întreţinere de la palatul *împăratului* şi nu a fost cuvenit pentru noi să privim dezonorarea împăratului, de aceea am trimis şi am făcut *aceasta* cunoscută împăratului;

15. Ca să se cerceteze în cartea cronicilor părinţilor tăi: astfel vei găsi tu în cartea cronicilor şi vei şti că această cetate *este* o cetate răzvrătită şi vătămătoare împăraţilor şi provinciilor şi că au făcut răscoală în ea din timpuri vechi; din această cauză a fost această cetate distrusă.

16. Facem cunoscut împăratului că, dacă această cetate este construită *din nou* și zidurile ei ridicate, prin aceasta nu vei avea nicio parte dincoace de râu.
17. ¶ Atunci împăratul a trimis un răspuns lui Rehum, cancelarul, și *lui* Șimșai, scribul, și restului tovarășilor lor care locuiau în Samaria și *în* restul *locurilor* de dincoace de râu: Pace, *mai ales* în acest timp.
18. Scrisoarea pe care ne-ați trimis-o a fost clar citită înaintea mea.
19. Și am poruncit și s-a făcut cercetare și s-a găsit că această cetate din timpurile vechi a făcut insurecție împotriva împăraților și *că* s-a făcut în ea răzvrătire și răscoală.
20. Au fost împărați puternici de asemenea peste Ierusalim, care au domnit peste toate *ținuturile* de dincoace de râu; și li s-a plătit taxă, tribut și vamă.
21. Dați acum poruncă să facă pe acești oameni să înceteze și această cetate să nu fie construită, până va fi dată *o altă* poruncă din partea mea.
22. Luați seama acum să nu greșiți în a face aceasta: de ce să crească paguba spre vătămarea împăraților?
23. Și, când copia scrisorii împăratului Artaxerxes *a fost* citită înaintea lui Rehum și a lui Șimșai, scribul, și a tovarășilor lor, ei s-au urcat în grabă la Ierusalim la iudei, și i-au făcut să înceteze, prin forță și putere.
24. Atunci a încetat lucrarea casei lui Dumnezeu care *este* în Ierusalim. Astfel, a încetat până în anul al doilea al domniei lui Darius împăratul Persiei.

CAPITOLUL 5

ATUNCI profeții: Hagai, profetul, și Zaharia, fiul lui Ido, au profețit iudeilor care *erau* în Iuda și Ierusalim în numele Dumnezeului lui Israel, *chiar* lor.
2. Atunci s-au ridicat Zorobabel fiul lui Șealtiel și Ieșua fiul lui Ioțadac și au început construirea casei lui Dumnezeu care *este* în Ierusalim; și cu ei *erau* profeții lui Dumnezeu, ajutându-i.
3. ¶ În același timp au venit la ei Tatnai, guvernator de partea aceasta a râului, și Șetar-Boznai și tovarășii lor și astfel le-au spus: Cine v-a poruncit să construiți această casă și să ridicați acest zid?
4. Atunci noi le-am spus astfel: Care sunt numele oamenilor care fac această construcție?
5. Dar ochiul Dumnezeului lor era asupra bătrânilor iudeilor, încât nu i-au putut face să înceteze până când lucrul nu a ajuns la Darius; și atunci au întors răspuns prin scrisoare referitor la aceasta.
6. Copia scrisorii pe care Tatnai, guvernatorul de partea aceasta a râului, și Șetar-Boznai și tovarășii săi afarsachiții, care *erau* de partea aceasta a râului, au trimis-*o* împăratului Darius:
7. Ei i-au trimis o scrisoare, în care era scris astfel: Către Darius, împăratul, toată pacea.
8. Să fie cunoscut împăratului că noi am mers în provincia Iudea, la casa marelui Dumnezeu, care se construiește cu pietre mari, și se pune lemnărie în pereți și lucrarea aceasta continuă rapid și prosperă în mâinile lor.

9. Atunci noi am întrebat pe acei bătrâni *și* le-am spus astfel: Cine v-a poruncit să construiți această casă și să ridicați aceste ziduri?
10. I-am întrebat și de numele lor, ca să îți facem cunoscut, ca să scriem numele oamenilor care *erau* mai marii lor.
11. Și astfel ne-au întors răspuns, zicând: Noi suntem servitorii Dumnezeului cerului și pământului și construim casa care a fost construită *cu* acești mulți ani în urmă; pe care un mare împărat al lui Israel a construit-o și a ridicat-o.
12. Dar, după ce părinții noștri l-au provocat pe Dumnezeul cerului la furie, el i-a dat în mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, caldeeanul, care a distrus această casă și a dus poporul în Babilon.
13. Dar în anul întâi al lui Cirus împăratul Babilonului *același* împărat Cirus a dat o hotărâre să se construiască această casă a lui Dumnezeu.
14. Și de asemenea vasele de aur și de argint ale casei lui Dumnezeu, pe care Nebucadnețar le luase din templul care *era* în Ierusalim și le adusese în templul din Babilon, pe acelea, Cirus, împăratul, le-a luat din templul din Babilon și ele au fost date *unuia* a cărui nume *era* Șeșbațar, pe care îl făcuse guvernator;
15. Și i-a spus: Ia aceste vase, mergi, du-le în templul care *este* în Ierusalim și să fie construită casa lui Dumnezeu pe locul lui.
16. Atunci a venit același Șeșbațar *și* a pus temelia casei lui Dumnezeu care *este* în Ierusalim; și de atunci chiar până acum ea a fost în construcție și *încă* nu este terminată.
17. Și de aceea, dacă i se *pare* bine împăratului, să fie făcută cercetare în casa tezaurului împăratului, care *este* acolo în Babilon, dacă este *astfel*, că o hotărâre a fost luată de către Cirus, împăratul, să se construiască această casă a lui Dumnezeu în Ierusalim și să trimită dorința împăratului referitor la acest lucru.

CAPITOLUL 6

ATUNCI Darius, împăratul, a dat o hotărâre, și a fost făcută cercetare în casa sulurilor, unde erau adunate tezaurele în Babilon.
2. Și s-a găsit la Ahmeta, în palatul care *este* în provincia mezilor, un sul, și în el *era* o înregistrare astfel scrisă:
3. În anul întâi al împăratului Cirus, *același* împărat, Cirus, a dat o hotărâre *referitor* la casa lui Dumnezeu în Ierusalim: Să fie construită casa, locul unde ei au oferit sacrificii; și să fie întărite temeliile ei; înălțimea ei de șaizeci de coți *și* lățimea ei de șaizeci de coți;
4. *Cu* trei rânduri de pietre mari și un rând de lemnărie nouă; și cheltuielile să fie date din casa împăratului;
5. Și de asemenea vasele de aur și de argint ale casei lui Dumnezeu, pe care Nebucadnețar le-a scos din templul care *este* în Ierusalim și le-a adus în Babilon, să fie date înapoi și aduse înapoi la templul care *este* în Ierusalim, *fiecare* la locul lui și să *le* pună în casa lui Dumnezeu.
6. De aceea, Tatnai, guvernator de dincolo de râu, Șetar-Boznai și tovarășii voștri afarsachiți, care *sunt* dincolo de râu, stați deoparte;

7. Lăsați în pace lucrarea acestei case a lui Dumnezeu; guvernatorul iudeilor și bătrânii iudeilor să construiască această casă a lui Dumnezeu pe locul lui.
8. Mai mult, eu dau o hotărâre despre ce să le faceți bătrânilor acestor iudei pentru construirea acestei case a lui Dumnezeu; ca din bunurile împăratului, din tributul de dincolo de râu, să fie date îndată cheltuielile acestor oameni, ca să nu fie împiedicați.
9. Și de ceea ce au nevoie, deopotrivă tauri tineri și berbeci și miei pentru ofrandele arse ale Dumnezeului cerului, grâu, sare, vin și untdelemn, conform cu rânduiala preoților care *sunt* în Ierusalim, să li se dea zi de zi negreșit;
10. Ca ei să aducă sacrificii de arome dulci Dumnezeului cerului și să se roage pentru viața împăratului și a fiilor săi.
11. De asemenea eu am dat o hotărâre, ca oricine va schimba acest cuvânt, să fie scoasă din casă lemnăria și fiind ridicată, să fie acesta spânzurat de *ea*; și să fie făcută casa lui un morman de balegă pentru aceasta.
12. Și Dumnezeul care a făcut ca numele său să locuiască acolo să nimicească pe toți împărații și popoarele, care își vor întinde mâna să schimbe și să distrugă această casă a lui Dumnezeu care *este* în Ierusalim. Eu Darius am dat această hotărâre; să fie împlinit în grabă.
13. ¶ Atunci Tatnai, guvernatorul de această parte a râului, Șetar-Boznai și tovarășii lor, repede au făcut astfel, conform cu ceea ce Darius, împăratul, trimisese.
14. Și bătrânii iudeilor au construit și au prosperat prin profețirea lui Hagai, profetul, și a lui Zaharia fiul lui Ido. Și au construit și au terminat-*o*, conform cu porunca Dumnezeului lui Israel și conform poruncii lui Cirus și a lui Darius și a lui Artaxerxes, împăratul Persiei.
15. Și această casă a fost terminată în ziua a treia a lunii Adar, care era în anul al șaselea al domniei lui Darius, împăratul.
16. Și copiii lui Israel, preoții și leviții și restul copiilor captivității, au ținut dedicarea acestei case a lui Dumnezeu cu bucurie,
17. Și au oferit la dedicarea acestei case a lui Dumnezeu o sută de tauri, două sute de berbeci, patru sute de miei; și ca sacrificiu pentru păcat pentru tot Israelul, doisprezece țapi, conform cu numărul triburilor lui Israel.
18. Și au pus pe preoți în cetele lor și pe leviți în rândurile lor, pentru serviciul lui Dumnezeu care *este* în Ierusalim; precum este scris în cartea lui Moise.
19. Și copiii captivității au ținut paștele în a paisprezecea *zi* a lunii întâi.
20. Pentru că preoții și leviții s-au purificat împreună, toți *erau* puri și au înjunghiat *mielul de* paște pentru toți copiii captivității și pentru frații lor preoții și pentru ei înșiși.
21. Și copiii lui Israel care se întorseseră din captivitate și toți aceia care se separaseră pe ei înșiși de murdăria păgânilor țării, pentru a-l căuta pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel, au mâncat,

22. Şi au ţinut sărbătoarea azimelor şapte zile cu bucurie, pentru că DOMNUL îi făcuse plini de bucurie şi întorsese inima împăratului Asiriei spre ei, pentru a le întări mâinile în lucrarea casei lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

CAPITOLUL 7

ACUM, după aceste lucruri, pe timpul domniei lui Artaxerxes, împăratul Persiei, Ezra fiul lui Seraia, fiul lui Azaria, fiul lui Hilchia,
2. Fiul lui Şalum, fiul lui Ţadoc, fiul lui Ahitub,
3. Fiul lui Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui Meraiot,
4. Fiul lui Zerahia, fiul lui Uzi, fiul lui Buchi,
5. Fiul lui Abişua, fiul lui Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, marele preot;
6. Acest Ezra s-a urcat din Babilon; şi el *era* un scrib iscusit în legea lui Moise, pe care DOMNUL Dumnezeul lui Israel o dăduse; şi împăratul i-a împlinit toată cererea, conform cu mâna DOMNULUI Dumnezeului său *care era* asupra lui.
7. Şi s-au urcat *câţiva* dintre copiii lui Israel şi dintre preoţi şi leviţi şi cântăreţi şi portari şi netinimi la Ierusalim, în anul al şaptelea al lui Artaxerxes, împăratul.
8. Şi *Ezra* a venit la Ierusalim în luna a cincea, care *era* în anul al şaptelea al împăratului.
9. Pentru că în *ziua* întâi a lunii întâi a început el să se urce din Babilon şi în *ziua* întâi a lunii a cincea a ajuns la Ierusalim, conform cu mâna cea bună a Dumnezeului său *care era* asupra lui.
10. Fiindcă Ezra îşi pregătise inima să caute legea DOMNULUI şi să *o* împlinească şi să înveţe în Israel statute şi judecăţi.
11. ¶ Acum, aceasta *este* copia scrisorii pe care împăratul Artaxerxes i-a dat-o lui Ezra, preotul, scribul, un scrib al cuvintelor poruncilor DOMNULUI şi al statutelor lui pentru Israel.
12. Artaxerxes, împărat al împăraţilor, către Ezra preotul, un scrib al legii Dumnezeului cerului, *pace* desăvârşită în acest timp.
13. Dau o hotărâre, ca toţi cei din poporul lui Israel şi *dintre* preoţii lui şi leviţi din domeniul meu, care doresc din propria lor voinţă să urce la Ierusalim, să meargă cu tine.
14. Pentru că tu eşti trimis de împărat şi de cei şapte sfătuitori ai lui, să cercetezi referitor la Iuda şi Ierusalim, conform cu legea Dumnezeului tău care *este* în mâna ta;
15. Şi să duci argintul şi aurul, pe care împăratul şi sfătuitorii lui l-au oferit de bunăvoie Dumnezeului lui Israel, a cărui locuinţă *este* în Ierusalim,
16. Şi tot argintul şi aurul pe care îl poţi găsi în toată provincia Babilonului, cu darul de bunăvoie al poporului şi al preoţilor, *care* oferă de bunăvoie pentru casa Dumnezeului lor care *este* în Ierusalim;
17. Ca tu să cumperi repede cu aceşti bani tauri, berbeci, miei, cu darurile lor de mâncare şi darurile lor de băutură şi să le oferi pe altarul casei Dumnezeului vostru care *este* în Ierusalim.

18. Şi orice ţi se va părea bine, *ţie* şi fraţilor tăi, pentru a face cu restul argintului şi al aurului, aceea faceţi după voia Dumnezeului vostru.
19. Vasele de asemenea care îţi sunt date pentru serviciul casei Dumnezeului tău, să le dai înaintea Dumnezeului Ierusalimului.
20. Şi orice va mai fi nevoie pentru casa Dumnezeului tău, ce vei avea ocazia să dăruieşti, dăruieşte *aceasta* din casa tezaurului împăratului.
21. Şi eu, *chiar* eu, împăratul Artaxerxes, dau o hotărâre tuturor trezorierilor care *sunt* dincolo de râu, ca orice va cere de la voi, preotul Ezra, scribul legii Dumnezeului cerului, să fie făcut repede,
22. Până la o sută de talanţi de argint şi o sută de măsuri de grâu şi o sută de baţi de vin şi o sută de baţi de untdelemn şi sare fără să se ţină seama.
23. Orice este poruncit de Dumnezeul cerului, să fie făcut cu hărnicie pentru casa Dumnezeului cerului, pentru că de ce să fie furie împotriva domeniului împăratului şi a fiilor săi?
24. De asemenea vă facem cunoscut, că referitor la oricare dintre preoţi şi leviţi, cântăreţi, portari, netinimi, sau servitori ai acestei case a lui Dumnezeu, nu va fi legiuit să impuneţi taxă, tribut sau vamă asupra lor.
25. Şi tu, Ezra, după înţelepciunea Dumnezeului tău, care *este* în mâna ta, pune magistraţi şi judecători, care să judece tot poporul care *este* dincolo de râu, pe toţi cei care cunosc legile Dumnezeului tău; şi învăţaţi pe cei care nu *le* cunosc.
26. Şi oricine nu va împlini legea Dumnezeului tău şi legea împăratului, judecata să fie executată repede asupra lui, fie spre moarte, sau spre alungare, sau spre confiscarea bunurilor, sau spre închisoare.
27. ¶ Binecuvântat *fie* DOMNUL Dumnezeul părinţilor noştri, care a pus *un astfel de lucru* ca acesta în inima împăratului, pentru a înfrumuseţa casa DOMNULUI care *este* în Ierusalim;
28. Şi şi-a întins mila asupra mea înaintea împăratului şi a sfătuitorilor lui şi înaintea tuturor prinţilor puternici ai împăratului. Şi eu am fost întărit când mâna DOMNULUI Dumnezeului meu *era* peste mine şi am adunat din Israel bărbaţi de seama să se urce cu mine.

CAPITOLUL 8

ACEŞTIA *sunt* acum mai marii părinţilor lor şi *aceasta este* genealogia celor care s-au urcat cu mine din Babilon, în *timpul* domniei lui Artaxerxes, împăratul:
2. Dintre fiii lui Fineas, Gherşom; dintre fiii lui Itamar, Daniel; dintre fiii lui David, Hatuş.
3. Dintre fiii lui Şecania, dintre fiii lui Pareoş, Zaharia; şi cu el erau număraţi prin genealogia celor de parte bărbătească, o sută cincizeci.
4. Dintre fiii lui Pahat-Moab, Elioenai, fiul lui Zerahia, şi cu el două sute, de parte bărbătească.
5. Dintre fiii lui Şecania, fiul lui Iahaziel, şi cu el trei sute, de parte bărbătească.
6. De asemenea dintre fiii lui Adin, Ebed, fiul lui Ionatan, şi cu el cincizeci, de parte bărbătească.

7. Şi dintre fiii lui Elam, Isaia, fiul Ataliei, şi cu el şaptezeci, de parte bărbătească.
8. Şi dintre fiii lui Şefatia, Zebadia, fiul lui Mihail, şi cu el optzeci, de parte bărbătească.
9. Dintre fiii lui Ioab, Obadia, fiul lui Iehiel, şi cu el două sute optsprezece, de parte bărbătească.
10. Şi dintre fiii lui Şelomit, fiul lui Iosifia, şi cu el o sută şaizeci, de parte bărbătească.
11. Şi dintre fiii lui Bebai, Zaharia, fiul lui Bebai, şi cu el douăzeci şi opt, de parte bărbătească.
12. Şi dintre fiii lui Azgad, Iohanan, fiul lui Hacatan şi cu el o sută zece, de parte bărbătească.
13. Şi dintre cei din urmă fii ai lui Adonicam, ale căror nume *sunt* acestea: Elifelet, Ieiel şi Şemaia şi cu ei şaizeci, de parte bărbătească.
14. De asemenea dintre fiii lui Bigvai, Utai şi Zabuda şi cu ei şaptezeci, de parte bărbătească.
15. Şi i-am adunat la râul care curge spre Ahava; şi acolo am locuit trei zile în corturi; şi am privit asupra poporului şi preoţilor şi nu am găsit acolo pe niciunul dintre fiii lui Levi.
16. Atunci am trimis după Eliezer, după Ariel, după Şemaia şi după Elnatan şi după Iarib şi după Elnatan şi după Natan şi după Zaharia şi după Meşulam, bărbaţi de seama; de asemenea după Ioiarib şi după Elnatan, oameni ai priceperii.
17. Şi i-am trimis cu poruncă la Ido mai marele din locul Casifia şi le-am spus ce ar trebui să îi spună lui Ido *şi* fraţilor săi netinimii, din locul Casifia, ca să ne aducă servitori pentru casa Dumnezeului nostru.
18. Şi prin mâna cea bună a Dumnezeului nostru peste noi ei ne-au adus pe un om al înţelegerii dintre fiii lui Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel; şi pe Şerebia, cu fiii săi şi cu fraţii săi, optsprezece;
19. Şi pe Haşabia şi cu el pe Isaia dintre fiii lui Merari, fraţii săi şi fiii lor, douăzeci;
20. De asemenea dintre netinimi, pe care David şi prinţii îi rânduiseră pentru serviciul leviţilor, două sute douăzeci de netinimi; toţi au fost numiţi pe nume.
21. ¶ Atunci eu am proclamat un post acolo, la râul Ahava, ca să ne chinuim înaintea Dumnezeului nostru, pentru a căuta la el o cale dreaptă pentru noi şi pentru micuţii noştri şi pentru toată averea noastră.
22. Pentru că mi-era ruşine să cer de la împărat o ceată înarmată de soldaţi şi de călăreţi, pentru a ne ajuta pe cale împotriva duşmanului; deoarece noi vorbisem împăratului, spunând: Mâna Dumnezeului nostru *este* spre bine peste toţi aceia care îl caută; dar puterea lui şi furia lui *sunt* împotriva tuturor celor care îl părăsesc.
23. Astfel că am postit şi l-am implorat pe Dumnezeul nostru pentru aceasta; şi el a fost înduplecat de noi.
24. ¶ Atunci am despărţit doisprezece dintre mai marii preoţilor: pe Şerebia, pe Haşabia şi pe zece dintre fraţii lor cu ei,

25. Și le-am cântărit argintul și aurul și vasele, ofranda pentru casa Dumnezeului nostru, pe care împăratul și sfătuitorii săi și domnii săi și tot Israelul *acolo* prezent, îl oferiseră;
26. Am cântărit în mâna lor șase sute cincizeci de talanți de argint și o sută de talanți de vase de argint *și* o sută de talanți de aur;
27. De asemenea douăzeci de oale de aur de o mie de drahme; și două vase de aramă fină, prețioasă ca aurul.
28. Și le-am spus: Voi *sunteți* sfinți pentru DOMNUL; vasele de asemenea *sunt* sfinte; și argintul și aurul *sunt* un dar de bunăvoie pentru DOMNUL Dumnezeul părinților voștri.
29. Vegheați și păziți-*le,* până *le* veți cântări înaintea mai marilor preoților și ai leviților și înaintea mai marilor dintre părinții lui Israel, la Ierusalim, în camerele casei DOMNULUI.
30. Astfel, preoții și leviții au luat greutatea argintului și a aurului și a vaselor, pentru a *le* aduce la Ierusalim în casa Dumnezeului nostru.
31. ¶ Apoi noi am plecat de la râul Ahava în a douăsprezecea *zi* a lunii întâi, pentru a merge la Ierusalim; și mâna Dumnezeului nostru era peste noi și ne-a scăpat din mâna dușmanului și a celor care pândeau pe cale.
32. Și am ajuns la Ierusalim și am rămas acolo trei zile.
33. Și în ziua a patra au fost cântărite argintul și aurul și vasele în casa Dumnezeului nostru prin mâna lui Meremot fiul preotului Urie; și cu el *era* Eleazar, fiul lui Fineas; și cu ei *era* Iozabad, fiul lui Ieșua și Noadia, fiul lui Binui, *toți* leviți;
34. După numărul *și* după greutatea fiecăreia; și toată greutatea a fost scrisă în acel timp.
35. *De asemenea* copiii acelora care fuseseră duși, care ieșiseră din captivitate au oferit ofrande arse Dumnezeului lui Israel, doisprezece tauri pentru tot Israelul, nouăzeci și șase de berbeci, șaptezeci și șapte de miei, doisprezece țapi *ca* ofrandă pentru păcat: toată *aceasta era* o ofrandă arsă DOMNULUI.
36. Și împuternicirile împăratului le-au dat căpeteniilor împăratului și guvernatorilor de partea aceasta a râului; și ei au sprijinit pe popor și casa lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 9

ȘI după ce aceste lucruri s-au terminat, prinții au venit la mine, spunând: Poporul lui Israel și preoții și leviții nu s-au separat de popoarele țărilor, *ci au făcut* conform cu urâciunile lor, ale canaaniților, ale hitiților, ale pereziților, ale iebusiților, ale amoniților, ale moabiților, ale egiptenilor și ale amoriților.
2. Pentru că au luat dintre fiicele lor pentru ei înșiși și pentru fiii lor; astfel încât sămânța sfântă s-a amestecat cu popoarele *acestor* țări; da, mâna prinților și a conducătorilor a fost cea dintâi în această fărădelege.
3. Și când am auzit acest lucru, mi-am rupt haina și mantaua și mi-am smuls perii din cap și din barbă și m-am așezat înmărmurit.

4. Atunci s-au adunat la mine toţi cei care tremurau la cuvintele Dumnezeului lui Israel, din cauza fărădelegii celor care fuseseră duşi *în captivitate*; şi am şezut înmărmurit până la sacrificiul de seară.
5. ¶ Şi la sacrificiul de seară m-am ridicat din tristeţea mea; şi după ce mi-am rupt haina şi mantaua, am căzut pe genunchi şi mi-am întins mâinile către DOMNUL Dumnezeul meu.
6. Şi am spus: O Dumnezeul meu, roşesc şi îmi este ruşine să îmi ridic faţa către tine, Dumnezeul meu, pentru că nelegiuirile noastre s-au înmulţit până peste capetele *noastre* şi fărădelegea noastră a crescut până la ceruri.
7. Din zilele părinţilor noştri *am fost* într-o mare fărădelege până în această zi; şi din cauza nelegiuirilor noastre am fost noi, împăraţii noştri *şi* preoţii noştri, daţi în mâna împăraţilor ţărilor, sabiei, captivităţii, şi prăzii, şi ruşinii feţei, precum *este* în această zi.
8. Şi acum pentru scurt timp *s-a arătat* har de la DOMNUL Dumnezeul nostru, pentru a ne lăsa o rămăşiţă să scape şi să ne dea un piron în locul său sfânt, ca Dumnezeul nostru să ne lumineze ochii şi să ne dea puţină înviorare în robia noastră.
9. Pentru că noi *eram* robi; totuşi Dumnezeul nostru nu ne-a părăsit în robia noastră, ci *şi*-a întins milă spre noi înaintea feţei împăraţilor Persiei, pentru a ne da înviorare, ca să ridicăm casa Dumnezeului nostru şi să reparăm pustiirile ei şi să ne dea un zid în Iuda şi în Ierusalim.
10. Şi acum, Dumnezeul nostru, ce să spunem noi după aceasta? Pentru că am părăsit poruncile tale,
11. Pe care le-ai poruncit prin servitorii tăi, profeţii, spunând: Ţara în care mergeţi pentru a o stăpâni, este o ţară necurată prin murdăria popoarelor ţărilor, prin urâciunile lor, care au umplut-o de la o margine la alta prin necurăţia lor.
12. De aceea acum să nu daţi pe fiicele voastre fiilor lor, nici să nu luaţi pe fiicele lor pentru fiii voştri, nici să nu căutaţi niciodată pacea lor sau bogăţia lor; ca să fiţi tari şi să mâncaţi bunătatea ţării şi să *o* lăsaţi ca moştenire copiilor voştri pentru totdeauna.
13. Şi, după toate câte au venit asupra noastră pentru faptele noastre rele şi pentru fărădelegea noastră mare, văzând că tu Dumnezeul nostru ne-ai pedepsit mai puţin decât *merită* nelegiuirile noastre şi ne-ai dat o *astfel* de eliberare ca aceasta;
14. Să călcăm noi din nou poruncile tale şi să ne încuscrim cu popoarele acestor urâciuni? Nu te vei mânia pe noi până *ne* vei mistui, astfel încât să nu *fie* nicio rămăşiţă nici scăpare?
15. DOAMNE Dumnezeul lui Israel, tu *eşti* drept, pentru că noi rămânem *un popor* scăpat, precum *este* în această zi; iată, noi *suntem* înaintea ta în fărădelegile noastre, pentru că nu putem sta în picioare înaintea ta din această cauză.

CAPITOLUL

10 ACUM, după ce Ezra s-a rugat și a mărturisit, plângând și
aruncându-se jos înaintea casei lui Dumnezeu, s-a strâns la el din
Israel o foarte mare adunare de bărbați și femei și copii, pentru că poporul
plângea foarte tare.
2. Și Șecania, fiul lui Iehiel, *unul* dintre fiii lui Elam, a răspuns și i-a zis lui
Ezra: Noi am încălcat *legea* împotriva Dumnezeului nostru și am luat soții
străine din poporul țării; totuși acum este speranță în Israel în această privință.
3. De aceea acum, să facem legământ cu Dumnezeul nostru de a pune
deoparte toate soțiile și pe cei care sunt născuți din ele, conform cu sfatul
domnului meu și al acelora care tremură la porunca Dumnezeului nostru;
și să se facă după lege.
4. Ridică-te, pentru că *acest lucru* îți *aparține*; noi de asemenea *vom fi* cu
tine; încurajează-te și fă-*o*.
5. Atunci s-a ridicat Ezra și a făcut pe mai marii preoților, pe leviți și pe
tot Israelul să jure că vor face conform cu acest cuvânt. Și ei au jurat.
6. ¶ Atunci Ezra s-a ridicat dinaintea casei lui Dumnezeu și a mers în
camera lui Iohanan, fiul lui Eliașib; și după ce a intrat acolo nu a mâncat
pâine nici nu a băut apă, pentru că jelea din cauza încălcării *legii* celor care
fuseseră duși *în captivitate*.
7. Și au strigat cu vocea tare în tot Iuda și Ierusalim către toți copiii
captivității, să se adune la Ierusalim;
8. Și oricine va refuza să vină în trei zile, conform cu sfatul prinților și al
bătrânilor, toată averea lui va fi confiscată, iar el însuși separat de adunarea
celor care au fost duși *în captivitate*.
9. Atunci toți bărbații lui Iuda și *ai lui* Beniamin s-au adunat la Ierusalim
în trei zile. *Era* luna a noua, în a douăzecea *zi* a lunii; și tot poporul ședea
în strada casei lui Dumnezeu, tremurând din cauza *acestui* lucru și din
cauza ploii mari.
10. Și preotul Ezra a stat în picioare și le-a spus: Ați încălcat *legea* și ați luat
soții străine, ca să măriți fărădelegea lui Israel.
11. De aceea acum, mărturisiți DOMNULUI Dumnezeul părinților voștri
și faceți voia lui; și separați-vă de poporul țării și de soțiile străine.
12. Atunci toată adunarea a răspuns și a zis cu voce tare: Precum ai spus,
astfel trebuie să facem.
13. Dar poporul *este* mult și *este* un timp de multă ploaie și nu putem sta
în picioare afară, nici nu *este aceasta* o lucrare de o zi sau două: pentru că
suntem mulți care am încălcat *legea* în acest lucru.
14. Să se ridice acum în picioare conducătorii noștri ai întregii adunări
și toți câți au luat soții străine în cetățile noastre să vină la timpuri
hotărâte și cu ei bătrânii fiecărei cetăți și judecătorii ei, până când furia
înverșunată a Dumnezeului nostru pentru acest lucru se va întoarce
de la noi.
15. ¶ Numai Ionatan fiul lui Asael și Iahzia fiul lui Ticva au fost folosiți în
aceasta; și Meșulam și Șabtai levitul i-au ajutat.

16. Şi copiii captivităţii au făcut astfel. Şi preotul Ezra, *cu* unii dintre mai marii dintre părinţi, după casa părinţilor lor şi toţi dintre ei după numele *lor,* au fost separaţi şi au şezut jos în ziua întâi a lunii a zecea pentru a examina acest lucru.
17. Şi au terminat cu toţi bărbaţii care luaseră soţii străine, până în ziua întâi a lunii întâi.
18. Şi printre fiii preoţilor au fost găsiţi *unii* care luaseră soţii străine: *mai ales,* dintre fiii lui Ieşua fiul lui Ioţadac şi fraţii săi; Maaseia şi Eliezer şi Iarib şi Ghedalia.
19. Şi ei şi-au dat mâinile că vor pune deoparte pe soţiile lor; şi *fiind* vinovaţi, *ei au oferit* un berbec din turmă pentru fărădelegea lor.
20. Şi dintre fiii lui Imer: Hanani şi Zebadia.
21. Şi dintre fiii lui Harim: Maaseia şi Ilie şi Şemaia şi Iehiel şi Ozia.
22. Şi dintre fiii lui Paşhur: Elioenai, Maaseia, Ismael, Netaneel, Iozabad şi Eleasa.
23. De asemenea dintre leviţi: Iozabad şi Şimei şi Chelaia (acelaşi *este* Chelita), Petahia, Iuda şi Eliezer.
24. Dintre cântăreţi de asemenea: Eliaşib; şi dintre portari: Şalum şi Telem şi Uri.
25. Mai mult, din Israel; dintre fiii lui Pareoş: Ramia şi Iziia şi Malchia şi Miiamin şi Eleazar şi Malchia şi Benaia.
26. Şi dintre fiii lui Elam: Matania, Zaharia şi Iehiel şi Abdi şi Ierimot şi Ilie.
27. Şi dintre fiii lui Zatu: Elioenai, Eliaşib, Matania şi Ierimot şi Zabad şi Aziza.
28. Şi dintre fiii lui Bebai: Iohanan, Hanania, Zabai *şi* Atlai.
29. Şi dintre fiii lui Bani: Meşulam, Maluc şi Adaia, Iaşub şi Şeal şi Ramot.
30. Şi dintre fiii lui Pahat-Moab: Adna şi Chelal, Benaia, Maaseia, Matania, Beţaleel şi Binui şi Manase.
31. Şi *dintre* fiii lui Harim: Eliezer, Işia, Malchia, Şemaia, Simeon,
32. Beniamin, Maluc *şi* Şemaria.
33. Dintre fiii lui Haşum: Matenai, Matata, Zabad, Elifelet, Ieremai, Manase *şi* Şimei.
34. Dintre fiii lui Bani: Maadai, Amram şi Uel,
35. Benaia, Bedia, Cheluh,
36. Vania, Meremot, Eliaşib,
37. Matania, Matenai şi Iaasau,
38. Şi Bani şi Binui, Şimei,
39. Şi Şelemia şi Natan şi Adaia,
40. Macnadebai, Şaşai, Şarai,
41. Azareel şi Şelemia, Şemaria,
42. Şalum, Amaria *şi* Iosif.
43. Dintre fiii lui Nebo: Ieiel, Matitia, Zabad, Zebina, Iadau şi Ioel, Benaia.
44. Toţi aceştia luaseră soţii străine; şi *unii* dintre ei au avut soţii prin care au avut copii.

NEEMIA

CAPITOLUL

1 CUVINTELE lui Neemia, fiul lui Hacalia. Și s-a întâmplat în luna Chisleu, în anul al douăzecilea, când eram în palatul Susa,
2. Că Hanani, unul dintre frații mei, a venit, el și *anumiți* bărbați din Iuda; și i-am întrebat referitor la iudeii care scăpaseră, care rămăseseră din captivitate și referitor la Ierusalim.
3. Și ei mi-au spus: Rămășița care a rămas din captivitate acolo în provincie *este* în mare necaz și ocară; zidul Ierusalimului de asemenea *este* dărâmat și porțile lui sunt arse cu foc.
4. Și s-a întâmplat, după ce am auzit aceste cuvinte, că am șezut jos și am plâns și am jelit *câteva* zile și am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerului,
5. ¶ Și am spus: Te implor, DOAMNE Dumnezeul cerului, Dumnezeul cel mare și înfricoșător, care ține legământul și mila față de cei care îl iubesc și păzesc poruncile lui;
6. Să fie acum urechea ta atentă și ochii tăi deschiși, ca să auzi rugăciunea servitorului tău, cu care mă rog înaintea ta acum, zi și noapte, pentru copiii lui Israel, servitorii tăi, și mărturisesc păcatele copiilor lui Israel, pe care noi le-am păcătuit împotriva ta; deopotrivă eu și casa tatălui meu am păcătuit.
7. Ne-am purtat foarte corupt împotriva ta și nu am păzit poruncile, nici statutele, nici judecățile, pe care le-ai poruncit servitorului tău Moise.
8. Amintește-ți, te implor, de cuvântul pe care l-ai poruncit servitorului tău Moise, spunând: *Dacă* încălcați *legea*, vă voi împrăștia printre națiuni;
9. Dar *dacă* vă întoarceți la mine și păziți poruncile mele și le faceți; chiar dacă ar fi dintre voi aruncați până la marginea cea mai îndepărtată a cerului, *totuși* îi voi aduna de acolo și îi voi aduce în locul pe care l-am ales pentru a pune numele meu acolo.
10. Și aceștia *sunt* servitorii tăi și poporul tău, pe care l-ai răscumpărat prin marea ta putere și prin mâna ta cea tare.
11. DOAMNE, te implor, să fie acum urechea ta atentă la rugăciunea servitorului tău și la rugăciunea servitorilor tăi, care doresc să se teamă de numele tău; și *fă*, te rog, să prospere servitorul tău în această zi și dăruiește-i milă înaintea ochilor acestui bărbat. Pentru că eu am fost paharnicul împăratului.

CAPITOLUL

2 ȘI s-a întâmplat în luna Nisan, în anul al douăzecilea al împăratului Artaxerxes, *că era* vin înaintea lui; și am luat vinul și *l*-am dat împăratului. Și, nu fusesem *mai înainte* trist în prezența lui.

2. De aceea împăratul mi-a spus: De ce este înfățișarea ta tristă, văzând
că nu *ești* bolnav? Aceasta nu *este* nimic *altceva* decât tristețe a inimii.
Atunci m-am înfricoșat foarte tare,
3. Și am spus împăratului: Veșnic să trăiască împăratul, de ce să nu fie
înfățișarea mea tristă, când cetatea, locul mormintelor părinților mei, *șade*
risipită și porțile ei au fost mistuite de foc?
4. Atunci împăratul mi-a spus: Ce cauți? Astfel, m-am rugat Dumnezeului
cerului.
5. Și am spus împăratului: Dacă place împăratului și dacă servitorul tău ar
găsi favoare înaintea feței tale, să mă trimiți în Iuda, la cetatea mormintelor
părinților mei, să o construiesc.
6. Și împăratul mi-a spus (împărăteasa de asemenea ședea lângă el): Cât
de lungă va fi călătoria ta? Și când te vei întoarce? Astfel a făcut plăcere
împăratului să mă trimită; și i-am hotărât un timp.
7. Mai mult, am spus împăratului: Dacă ar place împăratului, să mi se
dea scrisori către guvernatorii de dincolo de râu, ca să mă lase să trec până
voi ajunge în Iuda;
8. Și o scrisoare către Asaf păzitorul pădurii împăratului, ca să îmi dea
lemnăria să fac bârne pentru porțile palatului care *aparținea* de casă, și
pentru zidul cetății și pentru casa în care voi intra. Și împăratul mi-a dat,
conform cu mâna cea bună a Dumnezeului meu peste mine.
9. ¶ Atunci am mers la guvernatorii de dincolo de râu și le-am dat scrisorile
împăratului. Și împăratul trimisese căpetenii ale armatei și călăreți cu mine.
10. Când Sanbalat horonitul și Tobia, servitorul, amonitul, au auzit *de aceasta,*
i-a mâhnit foarte tare că a venit un om să caute bunăstarea copiilor lui Israel.
11. Astfel, eu am venit la Ierusalim și am stat acolo trei zile.
12. Și m-am sculat noaptea, eu și câțiva bărbați cu mine; nici nu am spus
vreunui om ce pusese Dumnezeul meu în inima mea pentru a face la
Ierusalim; nici nu *era acolo vreun* animal cu mine, în afară de animalul
pe care călăream.
13. Și am ieșit noaptea pe poarta văii, chiar prin fața fântânii dragonului
și spre poarta bălegarului și am văzut zidurile Ierusalimului care erau
dărâmate și porțile lui mistuite de foc.
14. Atunci am mers la poarta fântânii și la scăldătoarea împăratului; dar
nu *era* loc pentru animalul *care era* sub mine să treacă.
15. Atunci am urcat eu noaptea pe lângă pârâu și am văzut zidul și m-am
dus înapoi și am intrat pe poarta văii și m-am întors.
16. Și conducătorii nu știau unde mersesem, sau ce făcusem; nici
nu spusesem încă *aceasta* iudeilor, nici preoților, nici nobililor, nici
conducătorilor, nici celorlalți care făceau lucrarea.
17. Atunci le-am spus: Voi vedeți nenorocirea în care *suntem*, cum
Ierusalimul *șade* risipit și porțile lui sunt arse cu foc; veniți și să construim
zidul Ierusalimului, ca să nu mai fim de ocară.
18. Atunci le-am spus despre mâna Dumnezeului meu care fusese bună
peste mine; și de asemenea de cuvintele împăratului pe care mi le spusese.

Iar ei au spus: Să ne ridicăm și să construim. Astfel, și-au întărit mâinile pentru *această lucrare* bună.
19. Dar când Sanbalat horonitul și Tobia, servitorul, amonitul, și Gheșem arabul, au auzit *aceasta*, au râs de noi în batjocură și ne-au disprețuit și au spus: Ce *este* acest lucru pe care îl faceți? Vă răzvrătiți împotriva împăratului?
20. Atunci le-am răspuns și le-am zis: Dumnezeul cerului, el ne *va face* să prosperăm; de aceea noi, servitorii săi, ne vom ridica și vom construi; dar voi nu aveți nici parte, nici drept, nici amintire în Ierusalim.

CAPITOLUL 3

ATUNCI Eliașib, marele preot, s-a ridicat împreună cu frații săi, preoții, și au construit Poarta Oilor; au sfințit-o și i-au pus ușile; chiar până la turnul lui Meea au sfințit-o, până la turnul lui Hananeel.
2. Și lângă el au construit bărbații din Ierihon. Și lângă ei a construit Zacur, fiul lui Imri.
3. Dar Poarta Peștilor au construit-o fiii lui Hasenaai, care de asemenea i-au pus bârnele și i-au pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei.
4. Și lângă ei a reparat Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț. Și lângă ei a reparat Meșulam, fiul lui Berechia, fiul lui Meșezabeel. Și lângă ei a reparat Țadoc, fiul lui Baana.
5. Și lângă ei au reparat tecoatiții; dar nobilii lor nu și-au pus gâturile la lucrarea DOMNULUI lor.
6. Mai mult, poarta cea veche au reparat-o Ioiada, fiul lui Paseah și Meșulam, fiul lui Besodia; ei i-au așezat bârnele și i-au pus ușile și încuietorile ei și zăvoarele ei.
7. Și lângă ei au reparat Melatia gabaonitul și Iadon meronotitul, bărbații din Gabaon și din Mițpa, până la scaunul guvernatorului din partea aceasta a râului.
8. Lângă el a reparat Uziel, fiul lui Harhaia, dintre aurari. Lângă el de asemenea a reparat Hanania, fiul *unuia dintre* parfumieri, și au fortificat Ierusalimul până la zidul cel lat.
9. Și lângă ei a reparat Refaia, fiul lui Hur, conducătorul peste o jumătate din Ierusalim.
10. Și lângă ei a reparat Iedaia, fiul lui Harumaf, chiar în dreptul casei lui. Și lângă el a reparat Hatuș, fiul lui Hașabnia.
11. Malchiia, fiul lui Harim și Hașub, fiul lui Pahat-Moab, au reparat cealaltă bucată și turnul cuptoarelor.
12. Și lângă el a reparat Șalum, fiul lui Haloheș, conducătorul peste o jumătate de parte din Ierusalim, el și fiicele lui.
13. Poarta văii au reparat-o Hanun și locuitorii din Zanoah; ei au construit-o și i-au pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei și o mie de coți de zid până la poarta bălegarului.
14. Dar poarta bălegarului a reparat-o Malchiia, fiul lui Recab, conducătorul peste o parte din Bet-Hacherem; el a construit-o și i-a pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei.

15. Dar poarta fântânii a reparat-o Șalun, fiul lui Col-Hoze, conducătorul unei părți din Mițpa; el a construit-o și a acoperit-o și i-a pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei și zidul scăldătoarea din Siloah lângă grădina împăratului și până la treptele care coboară din cetatea lui David.
16. După el a reparat Neemia, fiul lui Azbuc, conducătorul peste o jumătate din Bet-Țur, până *la locul* din fața mormintelor lui David și până la scăldătoarea care fusese făcută și până la casa războinicilor.
17. După el au reparat leviții: Rehum, fiul lui Bani. Lângă el a reparat Hașabia conducătorul peste o jumătate de parte din Cheila, în partea lui.
18. După el au reparat frații lor: Bavai, fiul lui Henadad, conducătorul peste o jumătate din Cheila.
19. Și, lângă el, a reparat Ezer, fiul lui Ieșua, conducătorul peste Mițpa, o altă bucată în dreptul urcușului la casa armelor, la cotul *zidului*.
20. După el Baruc, fiul lui Zabai, a reparat cu zel cealaltă bucată, de la cotul *zidului* până la ușa casei lui Eliașib, marele preot.
21. După el a reparat Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț, o altă bucată, de la ușa casei lui Eliașib până la capătul casei lui Eliașib.
22. Și după el au reparat preoții, bărbații câmpiei.
23. După ei au reparat Beniamin și Hașub în fața casei lor. După el a reparat Azaria, fiul lui Maaseia, fiul lui Anania lângă casa lui.
24. După el a reparat Binui, fiul lui Henadad o altă bucată, de la casa lui Azaria până la cotul *zidului,* chiar până la colț.
25. Palal, fiul lui Uzai, *a reparat* în dreptul cotului *zidului* și al turnului care iese în afară din casa împăratului, care *era* lângă curtea închisorii. După el *a reparat* Pedaia, fiul lui Pareoș.
26. Mai mult, netinimii locuiau în Ofel, până la *locul* din dreptul porții apei spre est și până la turnul care iese în afară.
27. După ei tecoatiții au reparat o altă bucată, din dreptul marelui turn, care iese în afară, până la zidul lui Ofel.
28. Deasupra porții cailor au reparat preoții, fiecare în dreptul casei lui.
29. După ei a reparat Țadoc, fiul lui Imer, în dreptul casei lui. După el a reparat de asemenea Șemaia, fiul lui Șecania, păzitorul porții de est.
30. După el au reparat Hanania, fiul lui Șelemia, și Hanun al șaselea fiu al lui Țalaf, o altă bucată. După el a reparat Meșulam, fiul lui Berechia, în dreptul camerei lui.
31. După el a reparat Malchiia, fiul aurarului, până la locul netinimilor și al comercianților, în dreptul porții Mifcad și până la urcușul colțului.
32. Și între urcușul colțului, la poarta oilor, au reparat aurarii și comercianții.

Capitolul 4

DAR s-a întâmplat că, atunci când Sanbalat a auzit că noi am construit zidul, s-a înfuriat și s-a aprins mult și a batjocorit pe iudei.
2. Și a vorbit înaintea fraților săi și a armatei Samariei și a spus: Ce fac acești iudei slabi? Se vor întări ei? Vor sacrifica ei? Vor termina ei într-o zi? Vor reînvia ei pietrele din grămezile de moloz care sunt arse?

3. Și Tobia amonitul *era* lângă el și a spus: Ceea ce ei construiesc dacă doar o vulpe s-ar urca, ar dărâma zidul lor de piatră.
4. Auzi, Dumnezeul nostru, pentru că suntem disprețuiți; și întoarce ocara lor asupra capului lor și dă-i ca pradă în țara captivității;
5. Și nu acoperi nelegiuirea lor și să nu fie șters păcatul lor dinaintea ta, pentru că ei *te*-au provocat la mânie înaintea celor care construiesc.
6. Astfel am construit noi zidul; și tot zidul a fost îmbinat până la jumătatea lui, pentru că poporul avea inimă să muncească.
7. ¶ Dar s-a întâmplat, când au auzit Sanbalat și Tobia și arabii și amoniții și asdodiții că zidurile Ierusalimului erau ridicate *și* că spărturile începeau să fie astupate, că s-au înfuriat foarte tare,
8. Și au uneltit toți împreună să vină *și* să lupte împotriva Ierusalimului și să îl împiedice.
9. Totuși noi ne-am făcut rugăciunea către Dumnezeul nostru și am pus o gardă împotriva lor zi și noapte, din cauza lor.
10. Și Iuda a spus: Puterea purtătorilor de poveri este slăbită și *este* mult moloz; astfel încât nu suntem în stare să construim zidul.
11. Și potrivnicii noștri au spus: Nu vor ști, nici nu vor vedea, până vom ajunge în mijlocul lor și îi vom ucide și vom face ca lucrarea să înceteze.
12. Și s-a întâmplat că, atunci când iudeii, care locuiau lângă ei, au venit, ne-au spus de zece ori: Oriunde vă veți întoarce, *ei vor fi peste voi*.
13. De aceea am pus în locurile mai de jos în spatele zidului *și* în locurile mai înalte, chiar eu am așezat poporul după familiile lor cu săbiile lor, cu suliițele lor și cu arcurile lor.
14. Și m-am uitat și m-am ridicat și am spus nobililor și conducătorilor și restului poporului: Nu vă temeți de ei; Amintiți-vă de DOMNUL, *care este* mare și înfricoșător, și luptați pentru frații voștri, fiii voștri și fiicele voastre, soțiile voastre și casele voastre.
15. Și s-a întâmplat, când dușmanii noștri au auzit că ni s-a făcut cunoscut și că Dumnezeu făcuse sfatul lor de nimic, că noi ne-am întors cu toții la zid, fiecare la lucrarea sa.
16. ¶ Și s-a întâmplat, de atunci înainte, *că* jumătate din servitorii mei lucrau în lucrare și cealaltă jumătate din ei purtau deopotrivă suliițele, scuturile și arcurile și armurile; și conducătorii *erau* în spatele întregii case a lui Iuda.
17. Cei care construiau zidul și cei care purtau poveri, cu cei care încărcau, *fiecare* cu o mână lucra în lucrare și cu cealaltă ținea o armă.
18. Deoarece cei care construiau, fiecare își avea sabia lui încinsă la șold și *astfel* construia. Și cel care suna din trâmbiță *era* lângă mine.
19. Și am spus nobililor și conducătorilor și restului poporului: Lucrarea *este* mare și întinsă și noi suntem împrăștiați pe zid, departe unul de altul.
20. Oriunde veți auzi sunetul trâmbiței, să vă adunați într-acolo la noi; Dumnezeul nostru va lupta pentru noi.
21. Astfel noi munceam în lucrare; și jumătate din ei purtau suliițele de la ridicarea dimineții până când stelele apăreau.

22. Tot astfel în acel timp am spus poporului: Fiecare cu servitorul său să
găzduiască în Ierusalim, ca noaptea să ne fie gardă, și ziua să muncească.
23. Astfel nici eu, nici frații mei, nici servitorii mei, nici bărbații de gardă
care mă urmau, niciunul dintre noi nu ne-am dezbrăcat de hainele noastre,
fiecare se dezbrăca *doar* pentru spălare.

CAPITOLUL

5 ȘI a fost un strigăt mare al poporului și al soțiilor lor împotriva
fraților lor iudei.
2. Fiindcă erau *unii* care spuneau: Noi, fiii noștri și fiicele noastre,
suntem mulți; de aceea trebuie să luăm grâne *pentru ei*, ca să mâncăm
și să trăim.
3. Erau de asemenea *unii* care spuneau: Noi am ipotecat pământurile noastre,
viile noastre și casele noastre, ca să cumpărăm grâne, din cauza foametei.
4. Erau de asemenea *alții* care spuneau: Noi am împrumutat bani pentru
tributul împăratului *și aceasta pe* pământurile noastre și viile noastre.
5. Totuși acum carnea noastră *este* precum carnea fraților noștri, copiii
noștri precum copiii lor; și, iată, noi ducem în robie pe fiii noștri și pe
fiicele noastre ca să fie servitori și *unele* dintre fiicele noastre sunt duse
deja în robie; și nu *este* în puterea noastră *să le răscumpărăm*, pentru că
alți oameni au pământurile și viile noastre.
6. ¶ Și m-am mâniat foarte tare când am auzit strigătul lor și aceste cuvinte.
7. Și m-am sfătuit cu mine însumi și am mustrat pe nobili și pe conducători
și leam spus: Voi stoarceți camătă fiecare de la fratele său. Și am adunat o
mare adunare împotriva lor.
8. Și le-am spus: Noi, după abilitatea noastră, am răscumpărat pe frații
noștri iudei, care erau vânduți păgânilor; și voi să vindeți chiar pe frații voștri?
Sau să ne fie ei vânduți? Atunci ei au tăcut și nu au găsit nimic *să răspundă*.
9. De asemenea am spus: Nu *este* bine ceea ce faceți; nu ar trebui să umblați
în teama de Dumnezeul nostru din cauza ocării păgânilor, dușmanii noștri?
10. Eu de asemenea *și* frații mei și servitorii mei, am putea să stoarcem de
la ei bani și grâne; vă rog, să lăsăm această camătă.
11. Dați-le înapoi, vă rog, chiar în această zi pământurile lor, viile lor,
grădinile lor de măslini și casele lor, de asemenea a suta *parte* din bani și
din grâne, vinul și untdelemnul pe care l-ați stors de la ei.
12. Atunci ei au spus: *Le* vom da înapoi și nu vom cere nimic de la ei; astfel
vom face precum spui. Atunci am chemat preoții și am luat un jurământ
de la ei, că vor face conform cu această promisiune.
13. De asemenea mi-am scuturat poala și am spus: Astfel să scuture
Dumnezeu pe fiecare om din casa lui și din munca lui, care nu împlinește
această promisiune, chiar astfel să fie scuturat și golit. Și toată adunarea
a spus: Amin, și au lăudat pe DOMNUL. Și poporul a făcut conform cu
această promisiune.
14. ¶ Mai mult, de când am fost rânduit să fiu guvernatorul lor în țara lui
Iuda, din anul al douăzecilea până în anul al treizeci și doilea al împăratului

Artaxerxes, *adică,* doisprezece ani, eu și fraţii mei nu am mâncat pâinea guvernatorului.
15. Dar guvernatorii dinainte, care *fuseseră* înaintea mea, împovărau poporul și luaseră de la ei pâine și vin, în afară de cei patruzeci de șekeli de argint; da, chiar și servitorii lor stăpâneau peste popor; dar eu nu am făcut astfel, din cauza fricii de Dumnezeu.
16. Da, de asemenea am continuat în lucrarea acestui zid și nu am cumpărat vreun pământ; și toţi servitorii mei *erau* adunaţi acolo la lucru.
17. Mai mult, *erau* la masa mea o sută cincizeci dintre iudei și conducători, în afară de cei care veneau la noi dintre păgânii care *erau* în jurul nostru.
18. Acum, *ceea* ce era pregătit *pentru mine* zilnic *era* un bou *și* șase oi alese; de asemenea păsări erau pregătite pentru mine și o dată la zece zile tot felul de vinuri; totuși, pentru toate acestea eu nu am cerut pâinea guvernatorului, pentru că robia era grea asupra acestui popor.
19. Gândește-te la mine, Dumnezeul meu, spre bine, *conform* cu tot ce am făcut pentru acest popor.

CAPITOLUL 6

ȘI s-a întâmplat, când Sanbalat și Tobia și Gheșem arabul, și ceilalţi duşmani ai noştri au auzit că eu construisem zidul și *că* nu mai era spărtură rămasă în el (deși în acel timp nu pusesem ușile la porţi),
2. Că Sanbalat și Gheșem au trimis la mine, spunând: Vino, să ne întâlnim împreună în *unul din* satele din câmpia Ono. Dar ei gândeau să îmi facă ticăloșie.
3. Și le-am trimis mesageri, spunând: Eu *fac* o lucrare mare astfel încât nu pot să cobor; de ce să înceteze lucrarea, în timp ce o părăsesc și cobor la voi?
4. Totuși ei au trimis la mine de patru ori în felul acesta; și eu le-am răspuns în același fel.
5. Atunci a trimis Sanbalat pe servitorul său la mine, în felul acesta a cincea oară cu o scrisoare deschisă în mâna sa;
6. În care *era* scris: Se aude printre păgâni, și Gaşmu spune *aceasta, că* tu și iudeii gândiţi să vă răzvrătiţi; din care cauză tu construiești zidul; ca tu să fii împăratul lor, conform acestor cuvinte.
7. Și tu de asemenea ai rânduit profeţi să predice despre tine la Ierusalim, spunând: *Este* un împărat în Iuda; și acum se va face cunoscut împăratului conform acestor cuvinte. Vino de aceea acum și să ne sfătuim împreună.
8. Atunci am trimis la el, spunând: Nu sunt făcute astfel de lucruri precum spui, ci tu le inventezi din inima ta.
9. Pentru că toţi ne-au înfricoșat, spunând: Mâinile lor vor fi slăbite de la lucrare și aceasta nu se va face. De aceea acum, *O Dumnezeule*, întărește mâinile mele.
10. ¶ După aceasta eu am mers la casa lui Șemaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabeel, care *era* închis; și el a spus: Să ne întâlnim în casa lui Dumnezeu, înăuntrul templului, și să închidem ușile templului, pentru că ei vor veni să te ucidă: da, noaptea vor veni ei să te ucidă.

11. Și eu am spus: Ar trebui un astfel de om ca mine să fugă? Și cine, *fiind* precum *sunt* eu, ar intra în templu pentru a-și salva viața? Nu voi intra.
12. Și, iată, am priceput că Dumnezeu nu îl trimisese; ci că el a vestit această profeție împotriva mea; fiindcă Tobia și Sanbalat îl angajaseră.
13. Pentru aceasta *a fost* el angajat, ca să mă înfric și să fac astfel și să păcătuiesc, și *ca* ei să poată avea *ceva de spus* pentru o purtare rea, ca să mă poată ocărî.
14. Dumnezeul meu, gândește-te la Tobia și la Sanbalat conform cu aceste lucrări ale lor și la profetesa Noadia și la restul profeților, care voiau să mă înfricoșeze.
15. ¶ Astfel zidul a fost terminat în a douăzeci și cincea *zi* a *lunii* Elul, în cincizeci și două de zile.
16. Și s-a întâmplat că, atunci când toți dușmanii noștri au auzit *despre aceasta* și toți păgânii care *erau* în jurul nostru au văzut *aceste lucruri*, ei au fost mult doborâți în propriii lor ochi; fiindcă au priceput că această lucrare era făcută de la Dumnezeul nostru.
17. Mai mult, în acele zile, nobilii lui Iuda au trimis multe scrisori la Tobia și *scrisorile* de la Tobia veneau la ei.
18. Pentru că *erau* mulți în Iuda jurați lui, deoarece el *era* ginerele lui Șecania, fiul lui Arah; și fiul său, Iohanan, luase pe fiica lui Meșulam, fiul lui Berechia.
19. De asemenea ei făceau cunoscute, înaintea mea, faptele lui bune, și rosteau cuvintele mele către el. *Și* Tobia trimitea scrisori pentru a mă înfricoșa.

Capitolul 7

ȘI s-a întâmplat, după ce zidul a fost construit și eu am așezat ușile și portarii și cântăreții și leviții au fost rânduiți,
2. Că am dat fratelui meu Hanani și lui Hanania, conducătorul palatului, sarcina asupra Ierusalimului: pentru că *era* om credincios și se temea de Dumnezeu mai mult decât alții.
3. Și le-am spus: Să nu fie porțile Ierusalimului deschise până soarele nu va fi arzător; și în timp ce ei stau acolo, să închidă ușile și să *le* zăvorască; și să rânduiască gărzi dintre locuitorii Ierusalimului, fiecare la garda lui și fiecare *să fie* în dreptul casei lui.
4. Și cetatea *era* întinsă și mare, dar poporul *era* puțin în ea și casele nu *erau* construite.
5. ¶ Și Dumnezeul meu a pus în inima mea să adun pe nobili și pe conducători și pe popor, ca să fie socotiți prin genealogie. Și am găsit un registru al genealogiei celor care se urcaseră întâi și am găsit scris în el,
6. Aceștia *sunt* copiii provinciei, care s-au urcat din captivitate, dintre cei care fuseseră duși *în captivitate*, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, i-a dus, și *care* s-au întors la Ierusalim și în Iuda, fiecare la cetatea lui;
7. Care au venit cu Zorobabel, Ieșua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilșan, Misperet, Bigvai, Nehum, Baana. Numărul, *spun eu*, al bărbaților poporului lui Israel *era acesta*:

8. Copiii lui Pareoș, două mii o sută șaptezeci și doi.
9. Copiii lui Șefatia, trei sute șaptezeci și doi.
10. Copiii lui Arah, șase sute cincizeci și doi.
11. Copiii lui Pahat-Moab, dintre copiii lui Ieșua și ai lui Ioab, două mii opt sute optsprezece.
12. Copiii lui Elam, o mie două sute cincizeci și patru.
13. Copiii lui Zatu, opt sute patruzeci și cinci.
14. Copiii lui Zacai, șapte sute șaizeci.
15. Copiii lui Binui, șase sute patruzeci și opt.
16. Copiii lui Bebai, șase sute douăzeci și opt.
17. Copiii lui Azgad, două mii trei sute douăzeci și doi.
18. Copiii lui Adonicam, șase sute șaizeci și șapte.
19. Copiii lui Bigvai, două mii șaizeci și șapte.
20. Copiii lui Adin, șase sute cincizeci și cinci.
21. Copiii lui Ater din Ezechia, nouăzeci și opt.
22. Copiii lui Hașum, trei sute douăzeci și opt.
23. Copiii lui Bețai, trei sute douăzeci și patru.
24. Copiii lui Harif, o sută doisprezece.
25. Copiii lui Gabaon, nouăzeci și cinci.
26. Bărbații din Betleem și Netofa, o sută optzeci și opt.
27. Bărbații din Anatot, o sută douăzeci și opt.
28. Bărbații din Bet-Azmavet, patruzeci și doi.
29. Bărbații din Chiriat-Iearim, Chefira și Beerot, șapte sute patruzeci și trei.
30. Bărbații din Rama și din Gheba, șase sute douăzeci și unu.
31. Bărbații din Micmas, o sută douăzeci și doi.
32. Bărbații din Betel și din Ai, o sută douăzeci și trei.
33. Bărbații celuilalt Nebo, cincizeci și doi.
34. Copiii celuilalt Elam, o mie două sute cincizeci și patru.
35. Copiii lui Harim, trei sute douăzeci.
36. Copiii Ierihonului, trei sute patruzeci și cinci.
37. Copiii lui Lod, ai lui Hadid și ai lui Ono, șapte sute douăzeci și unu.
38. Copiii lui Sena, trei mii nouă sute treizeci.
39. Preoții: copiii lui Iedaia, din casa lui Ieșua, nouă sute șaptezeci și trei.
40. Copiii lui Imer, o mie cincizeci și doi.
41. Copiii lui Pașhur, o mie două sute patruzeci și șapte.
42. Copiii lui Harim, o mie șaptesprezece.
43. Leviții: copiii lui Ieșua, ai lui Cadmiel *și* dintre copiii lui Hodva, șaptezeci și patru.
44. Cântăreții: copiii lui Asaf, o sută patruzeci și opt.
45. Portarii: copiii lui Șalum, copiii lui Ater, copiii lui Talmon, copiii lui Acub, copiii lui Hatita, copiii lui Șobai, o sută treizeci și opt.
46. Netinimii: copiii lui Țiha, copiii lui Hasufa, copiii lui Tabaot.
47. Copiii lui Cheros, copiii lui Sia, copiii lui Padon,
48. Copiii lui Lebana, copiii lui Hagaba, copiii lui Șalmai,
49. Copiii lui Hanan, copiii lui Ghidel, copiii lui Gahar,

50. Copiii lui Reaia, copiii lui Reţin, copiii lui Necoda,
51. Copiii lui Gazam, copiii lui Uza, copiii lui Paseah,
52. Copiii lui Besai, copiii lui Meunim, copiii lui Nefişesim,
53. Copiii lui Bacbuc, copiii lui Hacufa, copiii lui Harhur,
54. Copiii lui Baţlit, copiii lui Mehida, copiii lui Harşa,
55. Copiii lui Barcos, copiii lui Sisera, copiii lui Tamah,
56. Copiii lui Neţiah, copiii lui Hatifa.
57. Copiii servitorilor lui Solomon: copiii lui Sotai, copiii lui Soferet, copiii lui Perida,
58. Copiii lui Iaala, copiii lui Darcon, copiii lui Ghidel,
59. Copiii lui Şefatia, copiii lui Hatil, copiii lui Pocheret-Haţebaim, copiii lui Amon.
60. Toţi netinimii şi copiii servitorilor lui Solomon, *erau* trei sute nouăzeci şi doi.
61. Şi aceştia *au fost* cei care au urcat de asemenea de la Tel-Melah, Tel-Harşa, Cherub, Adon şi Imer; dar ei nu au putut arăta casa tatălui lor, nici sămânţa lor, dacă *erau* din Israel.
62. Copiii lui Delaia, copiii lui Tobia, copiii lui Necoda, şase sute patruzeci şi doi.
63. Şi dintre preoţi: Copiii lui Hobaia, copiii lui Hacoţ, copiii lui Barzilai, care a luat *pe una* dintre fiicele lui Barzilai galaaditul, de soţie, şi a fost numit după numele lor.
64. Aceştia şi-au căutat înregistrarea *printre* cei care au fost socotiţi prin genealogie, dar ea nu s-a găsit; de aceea au fost îndepărtaţi din preoţie, ca întinaţi.
65. Şi Tirşata le-a spus să nu mănânce din lucrurile preasfinte, până nu va sta *în picioare* un preot cu Urim şi Tumim.
66. Toată adunarea împreună *era* de patruzeci şi două de mii trei sute şaizeci,
67. În afară de servitorii lor şi de servitoarele lor, dintre care *erau* şapte mii trei sute treizeci şi şapte; şi aveau două sute patruzeci şi cinci de cântăreţi şi cântăreţe.
68. Caii lor, şapte sute treizeci şi şase; catârii lor, două sute patruzeci şi cinci;
69. Cămilele *lor*, patru sute treizeci şi cinci; şase mii şapte sute douăzeci de măgari.
70. Şi unii dintre mai marii părinţilor au dat pentru lucrare. Tirşata a dat pentru tezaur o mie de drahme de aur, cincizeci de oale, cinci sute treizeci de haine preoţeşti.
71. Şi *unii* dintre mai marii părinţilor au dat pentru tezaurul lucrării douăzeci de mii de drahme de aur şi două mii două sute de mine de argint.
72. Şi *ceea* ce restul poporului a dat *a fost* douăzeci de mii de drahme de aur şi două mii două sute de mine de argint şi şaizeci şi şapte de haine preoţeşti.
73. Astfel preoţii şi leviţii şi portarii şi cântăreţii şi *unii* din popor şi netinimii şi tot Israelul au locuit în cetăţile lor; şi când a venit luna a şaptea, copiii lui Israel *erau* în cetăţile lor.

CAPITOLUL 8

ŞI tot poporul s-a adunat ca un singur om, în strada, care *era* în faţa porţii apelor; şi ei i-au vorbit lui Ezra, scribul, să aducă *el* cartea legii lui Moise, pe care DOMNUL o poruncise lui Israel.

2. Și Ezra, preotul, a adus legea înaintea adunării, atât a bărbaților cât și
a femeilor și a tuturor celor care puteau auzi cu înțelegere, în cea dintâi zi
a lunii a șaptea.
3. Și a citit din ea în fața străzii care *era* înaintea porții apelor de dimineață
până la amiază, înaintea bărbaților și a femeilor și a celor care puteau
înțelege; și urechile întregului popor erau *atente* la cartea legii.
4. Și Ezra, scribul, stătea în picioare pe o platformă de lemn, pe care
o făcuseră pentru *această* ocazie; și lângă el stăteau în picioare Matitia
și Șema și Anaia și Urie și Hilchia și Maaseia, la dreapta lui; și la
stânga lui Pedaia și Mișael și Malchiia și Hașum și Hașbadana, Zaharia
și Meșulam.
5. Și Ezra a deschis cartea înaintea ochilor întregului popor; (pentru
că el era deasupra întregului popor;) și, când a deschis-o, tot poporul s-a
ridicat în picioare;
6. Și Ezra a binecuvântat pe DOMNUL, pe marele Dumnezeu. Și tot
poporul a răspuns: Amin, Amin, ridicându-și mâinile; și și-au plecat
capetele și s-au închinat DOMNULUI cu fețele *lor* la pământ.
7. De asemenea Ieșua și Bani și Șerebia, Iamin, Acub, Șabetai, Hodiia,
Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia și leviții au făcut pe popor
să înțeleagă legea; și poporul *stătea în picioare* la locul său.
8. Astfel ei citeau lămurit în cartea legii lui Dumnezeu, și *îi* dădeau
înțelesul și *îi* făceau să înțeleagă citirea.
9. ¶ Și Neemia, care *este* Tirșata, și Ezra, preotul și scribul, și leviții care
învățau poporul, au spus către tot poporul: Această zi *este* sfântă pentru
DOMNUL Dumnezeul vostru, nu jeliți, nici nu plângeți. Pentru că tot
poporul plângea, când au auzit cuvintele legii.
10. Atunci el le-a spus: Duceți-vă, mâncați grăsimea și beți dulceața și
trimiteți porții la cei pentru care nimic nu este pregătit, pentru că *această*
zi *este* sfântă pentru DOMNUL nostru; și să nu vă pară rău, pentru că
bucuria DOMNULUI este tăria voastră.
11. Și leviții au liniștit tot poporul, spunând: Tăceți, pentru că ziua *este*
sfântă; și nu fiți mâhniți.
12. Și tot poporul s-a dus să mănânce și să bea și să trimită porții și să
facă mare bucurie, pentru că înțeleseseră cuvintele care le fuseseră vestite.
13. ¶ Și a doua zi s-au adunat mai marii părinților întregului popor, preoții
și leviții, la Ezra, scribul, pentru a înțelege cuvintele legii.
14. Și au găsit scris în legea pe care DOMNUL o poruncise prin Moise,
copiilor lui Israel, că trebuie să locuiască în colibe la sărbătoarea lunii a șaptea;
15. Și că trebuie să vestească și să facă cunoscut în toate cetățile lor și în
Ierusalim, spunând: Ieșiți la munte și aduceți ramuri de măslin și ramuri
de pin și ramuri de mirt și ramuri de palmier și ramuri de copaci stufoși,
pentru a face colibe, precum *este* scris.
16. Astfel poporul a ieșit și *le*-a adus și și-au făcut colibe, fiecare pe
acoperișul casei lui și în curțile lor și în curțile casei lui Dumnezeu și în
strada porții apelor și în strada porții lui Efraim.

17. Și toată adunarea celor care se întorseseră din captivitate și-au făcut colibe și au șezut în colibe, pentru că din zilele lui Ieșua, fiul lui Nun, până în acea zi copiii lui Israel nu făcuseră astfel. Și a fost foarte mare veselie.
18. De asemenea zi de zi, din ziua întâi până în ultima zi, el a citit în cartea legii lui Dumnezeu. Și au ținut sărbătoarea șapte zile; și în a opta zi *a fost* o adunare solemnă, conform rânduielii.

CAPITOLUL

9 ȘI în ziua a douăzeci și patra a acestei luni copiii lui Israel s-au adunat cu postire și cu pânze de sac și cu țărână asupra lor.
2. Și sămânța lui Israel s-a separat de toți străinii și au stat în picioare și au mărturisit păcatele lor și nelegiuirile părinților lor.
3. Și s-au ridicat pe locul lor și au citit în cartea legii DOMNULUI Dumnezeului lor, *o* a patra parte din zi; și *o altă* a patra parte au mărturisit și s-au închinat DOMNULUI Dumnezeului lor.
4. ¶ Atunci au stat în picioare pe trepte, dintre leviți: Ieșua și Bani, Cadmiel, Șebania, Buni, Șerebia, Bani *și* Chenani și au strigat cu o voce tare către DOMNUL Dumnezeul lor.
5. Atunci leviții Ieșua și Cadmiel, Bani, Hașabnia, Șerebia, Hodiia, Șebania *și* Petahia au spus: Ridicați-vă în picioare *și* binecuvântați pe DOMNUL Dumnezeul vostru pentru totdeauna și întotdeauna; și binecuvântat să fie numele tău glorios, care este înălțat mai presus de orice binecuvântare și laudă.
6. Tu, *chiar* tu, *ești* singur DOMN; tu ai făcut cerul, cerul cerurilor, cu toată oștirea lor, pământul și toate *lucrurile* care *sunt* pe el, mările și tot ce *este* în ele și tu le păstrezi pe toate; și oștirea cerului ți se închină ție.
7. Tu *ești* DOMNUL Dumnezeu, care l-ai ales pe Avram și l-ai scos din Urul caldeilor, și i-ai dat numele Avraam;
8. Și i-ai găsit inima credincioasă înaintea ta și ai făcut un legământ cu el că îi vei da țara canaaniților, a hiților, a amoriților și a pereziților și a iebusiților și a ghirgasiților, că *o* vei da, *spun eu,* seminței sale și ți-ai împlinit cuvintele tale, pentru că *ești* drept;
9. Și ai văzut necazul părinților noștri în Egipt și ai auzit strigătul lor la Marea Roșie;
10. Și ai arătat semne și minuni asupra lui Faraon și asupra tuturor servitorilor săi și asupra întregului popor al țării sale, pentru că ai cunoscut că s-au purtat cu mândrie împotriva lor. Astfel ți-ai făcut un nume, precum *este* în această zi.
11. Și ai despărțit marea înaintea lor, astfel ei au mers prin mijlocul mării pe uscat; și pe persecutorii lor i-ai aruncat în adâncuri, ca pe o piatră în ape puternice.
12. Mai mult, tu i-ai condus ziua printr-un stâlp de nor; și noaptea printr-un stâlp de foc, pentru a le da lumină pe calea pe care trebuiau să meargă.
13. Tu ai coborât de asemenea pe muntele Sinai și ai vorbit cu ei din cer, și le-ai dat judecăți drepte și legi adevărate, statute bune și porunci;

14. Și le-ai făcut cunoscut sabatul tău sfânt și le-ai poruncit prin mâna lui Moise, servitorul tău, precepte, statute și legi;
15. Și le-ai dat pâine din cer pentru foamea lor și ai scos apă pentru ei din stâncă, pentru setea lor și le-ai promis că vor intra să stăpânească țara pe care ai jurat că le-o vei da.
16. Dar ei și părinții noștri s-au purtat cu mândrie și și-au înțepenit gâturile și nu au dat ascultare poruncilor tale,
17. Și au refuzat să dea ascultare, nici nu și-au amintit de minunile tale pe care le-ai făcut printre ei; ci și-au înțepenit gâturile și în răzvrătirea lor au rânduit o căpetenie pentru a se întoarce la robia lor; dar tu *ești* un Dumnezeu gata să ierte, plin de har și milostiv, încet la mânie și de o mare bunătate, și nu i-ai părăsit.
18. Da, când și-au făcut un vițel turnat și au spus: Acesta *este* Dumnezeul tău care te-a scos din Egipt și au făcut mari batjocuri;
19. Totuși, tu, în îndurările tale cele multe, nu i-ai părăsit în pustie; stâlpul de nor nu s-a depărtat de ei ziua, pentru a-i conduce pe cale; nici stâlpul de foc noaptea, pentru a le arăta lumină și calea pe care trebuiau să meargă.
20. Le-ai dat de asemenea duhul tău cel bun pentru a-i instrui, și nu le-ai oprit mana ta de la gura lor și le-ai dat apă pentru setea lor.
21. Da, patruzeci de ani i-ai hrănit în pustie; *astfel încât* nu le-a lipsit nimic; hainele lor nu s-au învechit și picioarele lor nu s-au umflat.
22. Mai mult, le-ai dat împărății și națiuni și i-ai împărțit în ținuturi; astfel, ei au stăpânit țara lui Sihon și țara împăratului Hesbonului și țara lui Og, împăratul Basanului.
23. Pe copiii lor de asemenea i-ai înmulțit ca stelele cerului și i-ai adus în țara pe care ai promis-o părinților lor, că vor intra să *o* stăpânească.
24. Astfel copiii au intrat și au stăpânit țara și tu ai supus înaintea lor pe locuitorii țării, pe canaaniți, și i-ai dat în mâinile lor, cu împărații lor și pe popoarele țării, ca să le poată face precum au voit.
25. Și ei au luat cetăți întărite și un pământ gras și au stăpânit case pline de toate bunătățile, fântâni săpate, vii și grădini de măslini și pomi roditori în abundență; astfel ei au mâncat și s-au săturat și s-au îngrășat și s-au desfătat în marea ta bunătate.
26. Totuși au fost neascultători și s-au răzvrătit împotriva ta și au aruncat legea ta în spatele lor și au ucis pe profeții tăi care au mărturisit împotriva lor pentru a-i întoarce la tine și au făcut mari batjocuri.
27. De aceea i-ai dat în mâna dușmanilor lor, care i-au chinuit; și în timpul tulburării lor, când au strigat către tine, tu *i*-ai auzit din cer; și conform cu îndurările tale cele multe le-ai dat salvatori, care i-au salvat din mâna dușmanilor lor.
28. Dar după ce au avut odihnă, din nou au făcut *ce este* rău înaintea ta; de aceea i-ai lăsat în mâna dușmanilor lor, astfel încât ei au avut stăpânire asupra lor; totuși când s-au întors și au strigat către tine, tu *i*-ai auzit din cer; și de multe ori i-ai eliberat conform îndurărilor tale;

29. Și ai mărturisit împotriva lor, ca să îi întorci înapoi la legea ta; totuși
s-au purtat cu mândrie și nu au dat ascultare poruncilor tale, ci au păcătuit
împotriva judecăților tale (pe care dacă un om le face, va trăi în ele); și și-au
retras umărul și și-au înțepenit gâtul și au refuzat să asculte.
30. Totuși mulți ani i-ai răbdat și ai mărturisit împotriva lor prin duhul
tău în profeții tăi; totuși ei au refuzat să își plece urechea; de aceea i-ai dat
în mâna popoarelor țărilor.
31. Totuși de dragul marilor tale îndurări tu nu i-ai mistuit în întregime,
nici nu i-ai părăsit, pentru că tu *ești* un Dumnezeu plin de har și milostiv.
32. De aceea acum, Dumnezeul nostru, marele, puternicul și înfricoșătorul
Dumnezeu, care ții legământul și mila, să nu pară mică, înaintea ta, tot
acest necaz, care a venit asupra noastră, asupra împăraților noștri, asupra
prinților noștri și asupra preoților noștri și asupra profeților noștri și asupra
părinților noștri și asupra întregului tău popor, din timpul împăraților
Asiriei până în această zi.
33. Dar totuși tu *ești* just în tot ce a venit asupra noastră, pentru că tu ai
lucrat drept, dar noi am lucrat cu stricăciune;
34. Nici împărații noștri, prinții noștri, preoții noștri, nici părinții noștri
nu au ținut legea ta, nici nu au dat ascultare poruncilor tale și mărturiilor
tale, cu care ai mărturisit împotriva lor.
35. Fiindcă ei nu ți-au servit în împărăția lor și în marea ta bunătate pe
care le-ai dat-o și în țara cea întinsă și grasă pe care ai dat-o înaintea lor,
nici nu s-au întors de la lucrările lor rele.
36. Iată, noi *suntem* servitori în această zi; și *în* țara pe care ai dat-o părinților
noștri să mănânce rodul ei și bunătățile ei, iată, noi *suntem* servitori în ea;
37. Și aceasta dă mult venit împăraților pe care i-ai pus peste noi din cauza
păcatelor noastre; de asemenea ei au stăpânire peste trupurile noastre și
peste vitele noastre după plăcerea lor și noi *suntem* în mare strâmtorare.
38. Și pentru toate acestea noi facem un *legământ* statornic și *îl* scriem; și
prinții noștri, leviții *și* preoții noștri *îl* sigilează.

Capitolul 10

ACUM, cei care l-au sigilat *au fost*: Neemia Tirșata, fiul lui Hacalia,
și Zedechia,
2. Seraia, Azaria, Ieremia,
3. Pașhur, Amaria, Malchiia,
4. Hatuș, Șebania, Maluc,
5. Harim, Meremot, Obadia,
6. Daniel, Ghineton, Baruc,
7. Meșulam, Abiia, Miiamin,
8. Maazia, Bilgai, Șemaia: aceștia *au fost* preoții.
9. Și leviții: deopotrivă Ieșua, fiul lui Azania, Binui dintre copiii lui
Henadad, Cadmiel;
10. Și frații lor: Șebania, Hodiia, Chelita, Pelaia, Hanan,
11. Mica, Rehob, Hașabia,

12. Zacur, Şerebia, Şebania,
13. Hodiia, Bani, Beninu.
14. Mai marii poporului: Pareoş, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani,
15. Buni, Azgad, Bebai,
16. Adoniia, Bigvai, Adin,
17. Ater, Ezchiia, Azur,
18. Hodiia, Haşum, Beţai,
19. Harif, Anatot, Nebai,
20. Magpiaş, Meşulam, Hezir,
21. Meşezabeel, Ţadoc, Iadua,
22. Pelatia, Hanan, Anaia,
23. Hoşea, Hanania, Haşub,
24. Haloheş, Pilha, Şobec,
25. Rehum, Haşabna, Maaseia,
26. Şi Ahiia, Hanan, Anan,
27. Maluc, Harim, Baana.
28. Şi restul poporului, preoţii, leviţii, portarii, cântăreţii, netinimii şi toţi cei care se separaseră de popoarele ţărilor pentru legea lui Dumnezeu, soţiile lor, fiii lor şi fiicele lor, oricine avea cunoştinţă şi avea înţelegere;
29. S-au alipit de fraţii lor, nobilii lor şi au intrat într-un blestem şi într-un jurământ, pentru a umbla în legea lui Dumnezeu, care a fost dată prin Moise servitorul lui Dumnezeu şi pentru a ţine şi a împlini toate poruncile DOMNULUI Domnul nostru şi judecăţile lui şi statutele lui;
30. Şi că noi nu vom da pe fiicele noastre popoarelor ţării, nici nu vom lua pe fiicele lor pentru fiii noştri;
31. Şi *dacă* popoarele ţării vor aduce mărfuri sau orice fel de alimente în ziua sabatului pentru a vinde, *că* noi nu vom cumpăra de la ei în sabat, sau în ziua sfântă; şi *că* vom lăsa al şaptelea an şi luarea oricărei datorii.
32. ¶ De asemenea am făcut rânduieli pentru noi, pentru a da anual a treia parte dintr-un şekel pentru serviciul casei Dumnezeului nostru;
33. Pentru pâinile punerii înainte şi pentru darul de mâncare neîncetat şi pentru ofranda arsă neîncetat a sabatelor, a lunilor noi, pentru sărbătorile rânduite şi pentru *lucrurile* sfinte şi pentru ofrandele pentru păcat pentru a face ispăşire pentru Israel şi *pentru* toată lucrarea casei Dumnezeului nostru.
34. Şi am aruncat sorţii între preoţi, leviţi şi popor, pentru darul lemnelor, de a-*l* aduce la casa Dumnezeului nostru, după casele părinţilor noştri, la timpuri rânduite an de an, ca să ardă pe altarul DOMNULUI Dumnezeului nostru, precum *este* scris în lege;
35. Şi să aducem cele dintâi roade ale pământului nostru şi cele dintâi roade ale tuturor fructelor din toţi pomii an de an la casa DOMNULUI;
36. De asemenea pe întâii născuţi ai fiilor noştri şi ai vitelor noastre, precum *este* scris în lege şi pe întâii născuţi ai cirezilor noastre şi ai turmelor noastre, pentru a-i aduce la casa Dumnezeului nostru, la preoţii care servesc în casa Dumnezeului nostru;

37. Şi *ca* să aducem cele dintâi roade ale aluatului nostru şi ofrandele noastre şi rodul a tot felul de pomi, din vin şi din untdelemn, la preoţi, în camerele casei Dumnezeului nostru; şi zeciuielile pământului nostru leviţilor, ca ei, leviţii, să poată avea zeciuielile în toate cetăţile aratului nostru.
38. Şi preotul, fiul lui Aaron, să fie cu leviţii când leviţii iau zeciuieli; şi leviţii să aducă zeciuiala zeciuielilor la casa Dumnezeului nostru, în camere, la casa tezaurului.
39. Căci copiii lui Israel şi copiii lui Levi vor aduce darul din grâne, din vin nou şi din untdelemn, în camere, unde *sunt* vasele sanctuarului şi preoţii care servesc şi portarii şi cântăreţii; şi nu vom părăsi casa Dumnezeului nostru.

Capitolul 11

ŞI conducătorii poporului locuiau la Ierusalim; restul poporului de asemenea au aruncat sorţi, pentru a aduce pe unul din zece să locuiască în Ierusalim cetatea sfântă şi nouă părţi *să locuiască* în *alte* cetăţi.
2. Şi poporul a binecuvântat pe toţi oamenii, care s-au oferit de bunăvoie să locuiască la Ierusalim.
3. Acum, aceştia sunt mai marii provinciei care au locuit în Ierusalim; dar în cetăţile lui Iuda au locuit fiecare în stăpânirea sa în cetăţile lor, *adică,* Israel, preoţii, şi leviţii şi netinimii şi copiii servitorilor lui Solomon.
4. Şi la Ierusalim au locuit *anumiţi* dintre copiii lui Iuda şi dintre copiii lui Beniamin. Dintre copiii lui Iuda: Ataia, fiul lui Ozia, fiul lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul lui Şefatia, fiul lui Mahalaleel, dintre copiii lui Pereţ;
5. Şi Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui Col-Hoze, fiul lui Hazaia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioiarib, fiul lui Zaharia, fiul lui Şiloni.
6. Toţi fiii lui Pereţ care au locuit la Ierusalim *erau* patru sute şaizeci şi opt de bărbaţi viteji.
7. Şi aceştia *sunt* fiii lui Beniamin: Salu, fiul lui Meşulam, fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia, fiul lui Colaia, fiul lui Maaseia, fiul lui Itiel, fiul lui Isaia.
8. Şi după el, Gabai, Salai, nouă sute douăzeci şi opt.
9. Şi Ioel, fiul lui Zicri *era* supraveghetorul lor: şi Iuda, fiul lui Hasenuac *era* al doilea peste cetate.
10. Dintre preoţi: Iedaia, fiul lui Ioiarib, Iachin.
11. Seraia, fiul lui Hilchia, fiul lui Meşulam, fiul lui Ţadoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, *era* supraveghetorul casei lui Dumnezeu.
12. Şi fraţii lor care făceau serviciul casei *erau* opt sute douăzeci şi doi; şi Adaia, fiul lui Ioroham, fiul lui Pelalia, fiul lui Amţi, fiul lui Zaharia, fiul lui Paşhur, fiul lui Malchiia,
13. Şi fraţii lui, mai marii părinţilor: două sute patruzeci şi doi; şi Amaşai, fiul lui Azareel, fiul lui Ahzai, fiul lui Meşilemot, fiul lui Imer,
14. Şi fraţii lor, războinici viteji, o sută douăzeci şi opt; şi supraveghetorul lor *era* Zabdiel, fiul *unuia dintre* bărbaţii de vază.
15. De asemenea dintre leviţi: Şemaia, fiul lui Haşub, fiul lui Azricam, fiul lui Haşabia, fiul lui Buni;

16. Și Șabetai și Iozabad, dintre mai marii leviților, *aveau* supravegherea lucrarea de afară a casei lui Dumnezeu.
17. Și Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zabdi, fiul lui Asaf, *era* întâiul pentru a începe mulțumirea în rugăciune; și Bacbuchia al doilea printre frații săi și Abda, fiul lui Șamua, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun.
18. Toți leviții în sfânta cetate *erau* două sute optzeci și patru.
19. Mai mult, portarii, Acub, Talmon și frații lor care păzeau porțile, *erau* o sută șaptezeci și doi.
20. ¶ Și rămășița lui Israel, a preoților *și* a leviților, *erau* în toate cetățile lui Iuda, fiecare în moștenirea sa.
21. Dar netinimii locuiau în Ofel; și Țiha și Ghișpa *erau* peste netinimi.
22. De asemenea supraveghetorul leviților la Ierusalim *era* Uzi, fiul lui Bani, fiul lui Hașabia, fiul lui Matania, fiul lui Mica. Dintre fiii lui Asaf, cântăreții *erau* peste lucrarea casei lui Dumnezeu.
23. Căci porunca împăratului referitor la ei, *era* ca o anumită porție să fie pentru cântăreți, datorată pentru fiecare zi.
24. Și Petahia, fiul lui Meșezabeel, dintre fiii lui Zerah, fiul lui Iuda, *era* la mâna împăratului în toate lucrurile referitoare la popor.
25. Și pentru sate, cu câmpurile lor, *unii* dintre copiii lui Iuda au locuit la Chiriat-Arba și *în* satele ei și la Dibon și *în* satele ei și la Iecabțeel și *în* satele ei,
26. Și la Ieșua și la Molada și la Bet-Palet,
27. Și la Hațar-Șual și la Beer-Șeba și *în* satele ei,
28. Și la Țiclag și la Mecona și în satele ei,
29. Și la En-Rimon și la Țoreea la Iarmut,
30. Zanoah, Adulam și *în* satele lor, la Lachis și în câmpurile ei, la Azeca și *în* satele ei. Și au locuit de la Beer-Șeba până la valea lui Hinom.
31. De asemenea copiii lui Beniamin de la Gheba *au locuit* la Micmas și Aiia și Betel și *în* satele lor,
32. *Și* la Anatot, Nob, Anania,
33. Hațor, Rama, Ghitaim,
34. Hadid, Țeboim, Nebalat,
35. Lod și Ono, valea meșteșugarilor.
36. Și dintre leviți, *unele* cete *locuiau în* Iuda *și unele* în Beniamin.

CAPITOLUL 12

ȘI aceștia *sunt* preoții și leviții care s-au urcat cu Zorobabel, fiul lui Șealtiel, și Ieșua: Seraia, Ieremia, Ezra,
2. Amaria, Maluc, Hatuș,
3. Șecania, Rehum, Meremot,
4. Ido, Ghineto, Abiia,
5. Miiamin, Maadia, Bilga,
6. Șemaia și Ioiarib, Iedaia,
7. Salu, Amoc, Hilchia, Iedaia. Aceștia *erau* mai marii preoților și ai fraților lor în zilele lui Ieșua.

8. Mai mult, leviții: Ieșua, Binui, Cadmiel, Șerebia, Iuda *și* Matania, *care era* peste aducerea de mulțumiri, el și frații lui.
9. De asemenea Bacbuchia și Uni, frații lor, *erau* unii în fața celorlalți, în gărzi.
10. Și Ieșua a născut pe Ioiachim, Ioiachim de asemenea a născut pe Eliașib și Eliașib a născut pe Ioiada,
11. Și Ioiada a născut pe Ionatan și Ionatan a născut pe Iadua.
12. Și în zilele lui Ioiachim, erau preoți, mai marii părinților: al lui Seraia, Meraia; al lui Ieremia, Hanania;
13. Al lui Ezra, Meșulam; al lui Amaria, Iohanan;
14. Al lui Melicu, Ionatan; al lui Șebania, Iosif;
15. Al lui Harim, Adna; al lui Meraiot, Helcai;
16. Al lui Ido, Zaharia; al lui Ghineton, Meșulam;
17. Al lui Abiia, Zicri; al lui Miniamin, al lui Moadia, Piltai;
18. Al lui Bilga, Șamua; al lui Șemaia, Ionatan;
19. Și al lui Ioiarib, Matenai; al lui Iedaia, Uzi;
20. Al lui Salai, Calai; al lui Amoc, Eber;
21. Al lui Hilchia, Hașabia; al lui Iedaia, Netaneel.
22. Leviții în zilele lui Eliașib, Ioiada și Iohanan și Iadua, *erau* înregistrați mai marii părinților; de asemenea preoții, în *timpul* domniei lui Darius persanul.
23. Fiii lui Levi, mai marii părinților, *au fost* înscriși în cartea cronicilor, până în zilele lui Iohanan, fiul lui Eliașib.
24. Și mai marii leviților: Hașabia, Șerebia și Ieșua, fiul lui Cadmiel, cu frații lor stând față în față, ca să laude *și* să aducă mulțumiri, conform cu porunca lui David omul lui Dumnezeu, gardă cu gardă, față în față.
25. Matania și Bacbuchia, Obadia, Meșulam, Talmon, Acub, *erau* portari, făcând de gardă la pragurile porților.
26. Aceștia *erau* în zilele lui Ioiachim, fiul lui Ieșua, fiul lui Ioțadac și în zilele lui Neemia guvernatorul și ale preotului Ezra, scribul.
27. ¶ Și la dedicarea zidului Ierusalimului ei au căutat pe leviți din toate locurile lor, pentru a-i aduce la Ierusalim, pentru a ține dedicarea cu veselie, deopotrivă cu mulțumiri și cu cântare, *cu* chimvale, psalterioane și cu harpe.
28. Și fiii cântăreților s-au adunat, deopotrivă din câmpia din jurul Ierusalimului și din satele lui Netofati;
29. De asemenea de la casa Ghilgalului, și din câmpurile Ghebei și Azmavetului; căci cântăreții își construiseră sate de jur împrejurul Ierusalimului.
30. Și preoții și leviții s-au purificat și au purificat poporul și porțile și zidul.
31. Atunci am urcat pe prinții lui Iuda pe zid și am rânduit două mari *cete dintre cei care aduceau* mulțumiri, *din care una* în dreapta pe zidul spre poarta bălegarului;
32. Și după ei mergeau Hoșaia și jumătate din prinții lui Iuda,
33. Și Azaria, Ezra și Meșulam,
34. Iuda și Beniamin și Șemaia și Ieremia,
35. Și *anumiți* dintre fiii preoților cu trâmbițe; *adică,* Zaharia, fiul lui Ionatan, fiul lui Șemaia, fiul lui Matania, fiul lui Micaia, fiul lui Zacur, fiul lui Asaf;

36. Și frații săi: Șemaia și Azareel, Milalai, Ghilalai, Maai, Netaneel și Iuda, Hanani, cu instrumentele muzicale ale lui David, omul lui Dumnezeu, și scribul Ezra înaintea lor.
37. Și la poarta fântânii, care era în fața lor, ei s-au urcat pe treptele cetății lui David, la urcarea zidului, deasupra casei lui David, chiar până la poarta apelor spre est.
38. Și cealaltă *ceată a lor, care aducea* mulțumiri, a mers în fața *lor* și eu după ei și jumătate din popor pe zid, de dincolo de turnul cuptoarelor chiar până la zidul cel lat;
39. Și pe deasupra porții lui Efraim și pe deasupra porții vechi și pe deasupra porții peștilor și a turnului lui Hananeel și a turnului lui Meea, chiar până la poarta oilor; și au stat în picioare pe loc la poarta închisorii.
40. Astfel au stat în picioare cele două *cete al celor care aduceau* mulțumiri în casa lui Dumnezeu și eu și jumătate din conducători cu mine;
41. Și preoții: Eliachim, Maaseia, Miniamin, Micaia, Elioenai, Zaharia *și* Hanania cu trâmbițe;
42. Și Maaseia și Șemaia și Eleazar și Uzi și Iohanan și Malchiia și Elam și Ezer. Și cântăreții au cântat tare, cu Izrahia, supraveghetorul *lor*.
43. De asemenea în acea zi ei au oferit sacrificii mari și s-au bucurat, pentru că Dumnezeu îi făcuse să se bucure cu mare bucurie; soțiile de asemenea și copiii sau bucurat; astfel încât bucuria Ierusalimului se auzea până *foarte* departe.
44. ¶ Și în acel timp au fost unii rânduiți peste camerele tezaurelor, pentru ofrande, pentru cele dintâi roade și pentru zeciuieli, pentru a aduna în ele din câmpurile cetăților porțiile legii pentru preoți și leviți, pentru că Iuda se bucura de preoții și de leviții care serveau.
45. Și deopotrivă cântăreții și portarii țineau serviciul Dumnezeului lor și serviciul curățirii conform cu porunca lui David *și* a fiului său, Solomon,
46. Căci în zilele lui David și ale lui Asaf din vechime *au fost* mai mari ai cântăreților și cântări de laudă și mulțumiri pentru Dumnezeu.
47. Și tot Israelul, în zilele lui Zorobabel și în zilele lui Neemia, a dat porțiile cântăreților și portarilor, în fiecare zi porția lui; și sfințeau *lucruri sfinte* pentru leviți; și leviții *le* sfințeau pentru copiii lui Aaron.

CAPITOLUL 13

ÎN acea zi s-a citit în cartea lui Moise în auzul poporului; și în ea s-a găsit scris că amonitul și moabitul nu trebuie să intre în adunarea lui Dumnezeu pentru totdeauna;
2. Pentru că nu au întâmpinat pe copiii lui Israel cu pâine și cu apă, ci au angajat pe Balaam împotriva lor, ca să îi blesteme; totuși Dumnezeul nostru a întors blestemul în binecuvântare.
3. Și s-a întâmplat, după ce ei au auzit legea, că au separat din Israel toată mulțimea amestecată.
4. Și înainte de aceasta, preotul Eliașib, având supraveghere peste camera casei Dumnezeului nostru, *era* aliat cu Tobia;

5. Și pregătise pentru el o cameră mare, unde înainte ei puneau darurile de
mâncare, tămâia și vasele și zeciuiala din grâne, vinul nou și untdelemnul,
care erau poruncite *să fie date* leviților și cântăreților și portarilor, și
ofrandele preoților.
6. Dar în tot acest *timp* eu nu eram în Ierusalim, pentru că în anul al
treizeci și doilea al lui Artaxerxes, împăratul Babilonului, am venit la
împărat și după câteva zile am obținut permisiune de la împărat;
7. Și am venit la Ierusalim și am înțeles răul pe care Eliașib *îl* făcuse pentru
Tobia, pregătindu-i o cameră în curțile casei lui Dumnezeu.
8. Și m-a mâhnit foarte mult; de aceea am aruncat toate lucrurile
gospodărești ale lui Tobia afară din cameră.
9. Atunci am poruncit și ei au curățit camerele; și am adus din nou înapoi
vasele casei lui Dumnezeu, cu darurile de mâncare și tămâia.
10. ¶ Și am priceput că porțiile leviților nu *le* fuseseră date; deoarece leviții
și cântăreții, care făceau lucrarea, fugiseră fiecare la câmpul său.
11. Atunci m-am certat cu conducătorii și am spus: De ce este casa lui
Dumnezeu părăsită? Și i-am adunat și i-am pus la locul lor.
12. Atunci a adus tot Iuda zeciuiala din grâne și din vinul nou și din
untdelemn la trezorerie.
13. Și am făcut trezorieri peste tezaure, pe preotul Șelemia și pe scribul
Țadoc și dintre leviți, pe Pedaia; și lângă ei *era* Hanan, fiul lui Zacur, fiul
lui Matania, pentru că erau socotiți credincioși, și serviciul lor *era* să
distribuie fraților lor.
14. Amintește-ți de mine, O Dumnezeul meu, referitor la aceasta, și nu
șterge faptele mele bune pe care le-am făcut pentru casa Dumnezeului
meu și pentru servirile ei.
15. ¶ În acele zile am văzut în Iuda *pe unii* călcând teascurile de
vin în sabat și aducând snopi și încărcând măgari; și de asemenea,
vin, struguri și smochine și tot *felul de* poveri, pe care le aduceau la
Ierusalim în ziua sabatului; și am mărturisit împotriva lor în ziua când
vindeau merindele.
16. Acolo locuiau de asemenea oameni din Tir, care aduceau pește și tot
felul de mărfuri și le vindeau în sabat copiilor lui Iuda și în Ierusalim.
17. Atunci m-am certat cu nobilii lui Iuda și le-am spus: Ce lucru rău *este*
acesta pe care îl faceți, pângărind ziua sabatului?
18. Nu au făcut părinții voștri astfel și nu a adus Dumnezeul nostru tot
acest rău asupra noastră și asupra acestei cetăți? Totuși voi aduceți mai
multă furie asupra lui Israel, pângărind sabatul.
19. Și s-a întâmplat, că atunci când la porțile Ierusalimului începea să
fie întuneric înaintea sabatului, am poruncit ca porțile să fie închise și
am poruncit ca ele să nu fie deschise până după sabat; și *pe unii* dintre
servitorii mei i-am pus la porți, *ca* să nu fie adusă nicio povară în
ziua sabatului.
20. Astfel comercianții și vânzătorii de tot felul de mărfuri petreceau
noaptea afară din Ierusalim o dată sau de două ori.

21. Atunci am mărturisit împotriva lor și le-am spus: De ce petreceți
noaptea lângă zid? Dacă faceți *astfel* din nou, voi pune mâinile pe voi. Din
acel timp nu au *mai* venit în sabat.
22. Și am poruncit leviților să se curețe și să vină *și* să păzească porțile,
pentru a sfinți ziua sabatului. Amintește-ți de mine, O Dumnezeul meu,
referitor și la aceasta, și cruță-mă conform cu măreția milei tale.
23. ¶ În acele zile de asemenea am văzut iudei *care* s-au căsătorit cu femei
din Asdod, din Amon *și* din Moab;
24. Și copiii lor vorbeau pe jumătate în vorbirea lui Asdod și nu puteau
vorbi în limba iudaică, ci conform limbii fiecărui popor.
25. Și m-am certat cu ei și i-am blestemat și i-am lovit pe unii dintre ei
și le-am smuls părul și i-am pus să jure pe Dumnezeu, *spunând*: Voi să
nu dați pe fiicele voastre fiilor lor, nici să nu luați pe fiicele lor pentru fiii
voștri sau pentru voi înșivă.
26. Nu a păcătuit Solomon, împăratul lui Israel, prin aceste lucruri? Totuși
printre multe națiuni, nu a fost împărat asemenea lui, care a fost preaiubit
de Dumnezeul lui și Dumnezeu l-a făcut împărat peste tot Israelul; totuși
chiar și pe el, femeile străine, l-au făcut să păcătuiască.
27. Să vă dăm noi atunci ascultare pentru a face tot acest mare rău, pentru a
călca *legea* împotriva Dumnezeului nostru căsătorindu-ne cu femei străine?
28. Și *unul* dintre fiii lui Ioiada, fiul lui Eliașib, marele preot, *era* ginere lui
Sanbalat horonitul; de aceea l-am alungat de la mine.
29. Amintește-ți de ei, O Dumnezeul meu, pentru că au spurcat preoția
și legământul preoției și al leviților.
30. Astfel i-am curățit de toți străinii și am rânduit serviciile preoților și
ale leviților, pe fiecare în serviciul lui;
31. Și pentru darul de lemne la timpuri rânduite și pentru cele dintâi roade.
Amintește-ți de mine, O Dumnezeul meu, spre bine.

ESTERA

CAPITOLUL

1 ȘI s-a întâmplat în zilele lui Ahașveroș, (Ahașveroș care împărățea din India până în Etiopia, *peste* o sută două zeci și șapte de provincii);
2. *Că* în acele zile, când împăratul Ahașveroș a șezut pe tronul împărăției sale, care *era* în palatul Susa,
3. În al treilea an al domniei sale, el a făcut un ospăț pentru toți prinții lui și servitorii lui; puterea Persiei și a Mediei, nobilii și prinții provinciilor *fiind* înaintea lui:
4. Când el a arătat bogățiile împărăției sale glorioase și onoarea măreței sale maiestăți multe zile: o sută optzeci de zile.
5. Și când s-au sfârșit aceste zile, împăratul a făcut un ospăț pentru toți oamenii prezenți la palatul Susa, deopotrivă pentru mari și mici, șapte zile, în curtea grădinii palatului împăratului.
6. *Erau acolo draperii* albe, verzi și albastre, întinse cu funii de in subțire și purpură, *prinse* de inele de argint și coloane de marmură; paturile *erau din* aur și argint pe un pavaj de marmură roșie și albastră și albă și neagră.
7. Și *le* dădeau de băut în vase de aur, (vasele fiind diferite unele de altele,) și vin împărătesc din abundență, conform stării împăratului.
8. Și băutul *era* conform legii; nimeni nu obliga; fiindcă împăratul rânduise tuturor ofițerilor casei sale să facă conform cu plăcerea fiecăruia.
9. De asemenea împărăteasa Vaști a dat un ospăț pentru femeile *din* casa împărătească a împăratului Ahașveroș.
10. ¶ În ziua a șaptea, când inima împăratului era veselă cu vin, el a poruncit lui Mehuman, lui Bizta, lui Harbona, lui Bigta și lui Abagta, lui Zetar și lui Carcas, celor șapte fameni care serveau în prezența împăratului Ahașveroș,
11. Să o aducă pe împărăteasa Vaști înaintea împăratului cu coroana împărătească, pentru a arăta oamenilor și prinților frumusețea ei, fiindcă ea *era* plăcută la vedere.
12. Dar împărăteasa Vaști a refuzat să vină la porunca împăratului *dată* prin fameni; de aceea împăratul s-a înfuriat foarte mult și mânia lui ardea în el.
13. Atunci împăratul a spus înțelepților, care cunoșteau timpurile, (fiindcă așa *era* obiceiul împăratului cu toți cei ce cunoșteau lege și judecată;
14. Și lângă el *erau* Carșena, Șetar, Admata, Tarșiș, Meres, Marsena *și* Memucan, cei șapte prinți ai Persiei și ai Mediei, care vedeau fața împăratului *și* care stăteau în locul dintâi în împărăție).
15. Ce să facem împărătesei Vaști conform legii, pentru că ea nu a împlinit porunca împăratului Ahașveroș *dată* prin fameni.
16. Și Memucan a răspuns înaintea împăratului și a prinților: Împărăteasa Vaști a făcut rău nu doar împăratului, ci și prinților și tuturor oamenilor din toate provinciile împăratului Ahașveroș.

17. Fiindcă fapta împărătesei va fi cunoscută tuturor femeilor, astfel
că ele își vor dispreţui soţii în ochii lor, când se va spune: Împăratul
Ahașveroș a poruncit împărătesei Vaști să fie adusă înaintea lui, dar
ea nu a venit.
18. *Tot așa* prinţesele Persiei și ale Mediei, care au auzit despre fapta
împărătesei, vor spune *la fel* în această zi tuturor prinţilor împăratului.
Astfel *se va ridica* prea mult dispreţ și furie.
19. Dacă face plăcere împăratului, să iasă o poruncă împărătească de la el,
și să fie scrisă între legile persanilor și ale mezilor, ca să nu fie schimbată:
Că Vaști să nu mai intre înaintea împăratului Ahașveroș; și împăratul să
dea statutul ei împărătesc alteia mai bună decât ea.
20. Și după ce hotărârea împăratului pe care o va da el va fi făcută cunoscută
prin toată împărăţia lui, (fiindcă este mare,) toate soţiile vor da onoare
soţilor lor, deopotrivă celor mari și celor mici.
21. Și spusa a plăcut împăratului și prinţilor; și împăratul a făcut conform
cuvântului lui Memucan;
22. Și a trimis scrisori în toate provinciile împăratului, în fiecare provincie
conform scrisului ei și fiecărui popor după limba lui, că fiecare bărbat
să stăpânească în casa lui și că *aceasta* să fie răspândită conform limbii
fiecărui popor.

CAPITOLUL 2

DUPĂ aceste lucruri, când furia împăratului Ahașveroș s-a
potolit, el și-a amintit de Vaști și ceea ce ea a făcut și ce s-a hotărât
împotriva ei.
2. Atunci servitorii împăratului care îl serveau i-au spus: Să se caute
fecioare tinere *și* plăcute pentru împărat.
3. Și împăratul să rânduiască ofiţeri în toate provinciile împărăţiei sale,
pentru ca ei să adune toate fecioarele tinere *și* plăcute la palatul Susa, în casa
femeilor, sub îngrijirea lui Hegai, famenul împăratului, păzitorul femeilor;
și să *le* fie date lucrurile lor pentru curăţire.
4. Și tânăra care va plăcea împăratului să fie împărătească în locul lui Vaști.
Și aceasta a plăcut împăratului; și a făcut astfel.
5. ¶ *Și* era în palatul Susa un anumit iudeu, al cărui nume *era* Mardoheu,
fiul lui Iair, fiul lui Șimei, fiul lui Chiș, un beniamit;
6. Care a fost adus din Ierusalim *odată* cu captivitatea care a fost
adusă cu Ieconia împăratul lui Iuda, pe care i-a adus Nebucadneţar
împăratul Babilonului.
7. Și el a crescut-o pe Hadasa, care *este* Estera, fiica unchiului său; fiindcă
ea nu avea nici tată nici mamă, și tânăra era plăcută și frumoasă; pe ea
Mardoheu a luat-o să fie fiica lui după ce tatăl și mama ei au murit.
8. Și s-a întâmplat, când s-a auzit porunca și hotărârea împăratului, și
când multe tinere au fost adunate la palatul Susa, sub îngrijirea lui Hegai,
că și Estera a fost adusă în casa împăratului, sub îngrijirea lui Hegai,
păzitorul femeilor.

9. Și tânăra i-a plăcut și a obținut bunătate din partea lui; iar el în grabă i-a dat lucrurile pentru curățire, împreună cu lucrurile ei și șapte tinere, *care* se cuvenea să îi fie date din casa împăratului; și el a mutat-o pe ea și pe tinerele ei în cel mai bun *loc* în casa femeilor.
10. Estera nu și-a arătat nici poporul nici rudenia; fiindcă Mardoheu i-a poruncit să nu și-*o* arate.
11. Și Mardoheu se plimba zilnic pe dinaintea curții casei femeilor, să afle starea Esterei și ce se face cu ea.
12. Și când venea rândul fiecărei tinere să intre la împăratul Ahașveroș, după ce a stat douăsprezece luni, conform obiceiului femeilor, (fiindcă astfel se împlineau zilele purificării lor, *adică*, șase luni cu untdelemn de smirnă, și șase luni cu arome dulci și cu *alte* lucruri pentru purificarea femeilor).
13. Și astfel venea *fiecare* tânără la împărat; tot ceea ce își dorea i se dădea să ia cu ea din casa femeilor în casa împăratului.
14. Mergea seara și se întorcea dimineața în a doua casă a femeilor, sub îngrijirea lui Șaașgaz, famenul împăratului, care păzea concubinele; ea nu mai intra la împărat decât dacă împăratului i-a plăcut de ea și era chemată pe nume.
15. Și când a venit rândul Esterei, fiica lui Abihail, unchiul lui Mardoheu care o luase la el ca fiica lui, să intre la împărat, nu a cerut nimic decât ceea ce Hegai, famenul împăratului, păzitorul femeilor, a rânduit. Și Estera a obținut favoare înaintea vederii tuturor celor ce o priveau.
16. Astfel Estera a fost luată la împăratul Ahașveroș în casa lui împărătească în luna a zecea, care *este* luna Tebet, în al șaptelea an al domniei lui.
17. Și împăratul a iubit-o pe Estera mai mult decât pe toate femeile, iar ea a obținut har și favoare înaintea vederii lui mai mult decât toate fecioarele; astfel că el i-a pus coroana împărătească pe cap și a făcut-o împărătească în locul lui Vaști.
18. Apoi împăratul a făcut un ospăț mare tuturor prinților lui și servitorilor lui, *adică* ospățul Esterei; și a dat o scutire provinciilor și a dat daruri conform cu starea împăratului.
19. Și când fecioarele au fost adunate a doua oară, atunci Mardoheu a stat la poarta împăratului.
20. Estera nu și-a fost arătat *încă* nici rudenia nici poporul, precum îi poruncise Mardoheu, pentru că Estera a împlinit porunca lui Mardoheu, ca și atunci când ea creștea lângă el.
21. ¶ În acele zile, când Mardoheu stătea în poarta împăratului, doi dintre famenii împăratului, Bigtan și Tereș, dintre aceia care păzeau ușa, s-au înfuriat și au căutat să pună mâna pe împăratul Ahașveroș.
22. Și acest lucru a fost cunoscut de Mardoheu, care *l*-a spus împărătesei Estera; iar Estera a adus *aceasta* la cunoștința împăratului în numele lui Mardoheu.
23. Și după ce s-a făcut cercetarea acestui lucru, s-a aflat *ca adevărat*; astfel amândoi au fost spânzurați de un copac; iar aceasta a fost scrisă în cartea cronicilor înaintea împăratului.

CAPITOLUL

3 DUPĂ aceste lucruri împăratul Ahașveroș l-a promovat pe Haman, fiul lui Hamedata agaghitul și l-a avansat și i-a așezat tronul peste toți prinții care *erau* cu el.

2. Și toți servitorii împăratului care *erau* la poarta împăratului, îngenuncheau și se plecau lui Haman, pentru că astfel a poruncit împăratul referitor la el. Dar Mardoheu nu îngenunchea nici nu *i* se pleca.

3. Atunci servitorii împăratului, care *erau* la poarta împăratului, i-au spus lui Mardoheu: De ce încalci tu porunca împăratului?

4. Și s-a întâmplat, după ce i-au vorbit zilnic, iar el nu le-a dat ascultare, că ei i-au spus lui Haman să vadă dacă faptele lui Mardoheu ar continua, pentru că el le spusese că *este* iudeu.

5. Și când a văzut Haman că Mardoheu nu îngenunchea, nici nu i se pleca, atunci Haman s-a umplut de furie.

6. Și s-a gândit ca fiind de dispreț a pune mâinile doar pe Mardoheu, căci ei i-au arătat poporul lui Mardoheu; astfel că Haman a căutat să îi nimicească pe toți iudeii care erau în toată împărăția lui Ahașveroș, poporul lui Mardoheu.

7. ¶ În prima lună, adică, luna Nisan, în al doisprezecelea an al împăratului Ahașveroș, au aruncat Pur, adică sorțul, înaintea lui Haman, din zi în zi și din lună în lună, *până în* a douăsprezecea, adică luna Adar.

8. Și Haman a spus împăratului Ahașveroș: Este un anumit popor împrăștiat și răspândit printre oamenii din toate provinciile împărăției tale; și legile lor *sunt* diferite de *legile* tuturor popoarelor; și nici nu țin legile împăratului, de aceea nu *este* spre folosul împăratului să îi lase în pace.

9. Dacă face plăcere împăratului, să se scrie ca ei să fie nimiciți; și eu voi plăti zece mii de talanți de argint în mâinile celor însărcinați cu acest lucru, pentru a-*i* aduce în trezoreria împăratului.

10. Și împăratul și-a luat inelul de pe mână, și l-a dat lui Haman, fiul lui Hamedata agaghitul, dușmanul iudeilor.

11. Și împăratul i-a spus lui Haman: Îți este dat argintul și oamenii de asemenea, pentru a face cu ei cum ți se pare bine.

12. Apoi în a treisprezecea zi a lunii întâi au fost chemați scribii împăratului, și s-a scris conform cu tot ceea ce Haman a poruncit satrapilor și guvernatorilor care *erau* peste fiecare provincie, și conducătorilor fiecărui popor din fiecare provincie conform cu scrierea lor, și tuturor oamenilor după limba lor; în numele împăratului Ahașveroș s-a scris și sigilat cu inelul împăratului.

13. Și au fost trimise scrisori prin alergători în toate provinciile împăratului, pentru a nimici, a ucide, și a face să piară toți iudeii, deopotrivă tineri și bătrâni, copilași și femei, într-o *singură* zi, în *ziua* a treisprezecea, a lunii a douăsprezecea, care este luna Adar, și să prade averile lor.

14. Pentru ca porunca să fie dată în fiecare provincie, o copie a înscrisului a fost adusă la cunoștința tuturor popoarelor, ca să fie gata pentru acea zi.

15. Alergătorii au ieșit, fiind grăbiți de porunca împăratului, și hotărârea a fost dată în palatul Susa. Și împăratul și Haman s-au așezat să bea; dar cetatea Susa era derutată.

CAPITOLUL

4 CÂND Mardoheu a priceput tot ce s-a făcut, Mardoheu şi-a sfâşiat hainele şi s-a îmbrăcat în pânză de sac cu cenuşă, şi a ieşit în mijlocul cetăţii, şi a plâns tare şi cu amărăciune.
2. Şi a venit până în faţa porţii împăratului, căci nimeni *nu putea* intra pe poarta împăratului îmbrăcat cu pânză de sac.
3. Şi în fiecare provincie, oriunde ajungea porunca împăratului şi hotărârea sa, *a fost* mare jale printre iudei, şi post şi plâns şi strigăte; şi mulţi zăceau în pânză de sac şi cenuşă.
4. Şi servitoarele Esterei şi famenii ei au venit şi i-au spus *aceasta*. Atunci împărăteasa a fost foarte mâhnită; şi a trimis haine să îl îmbrace pe Mardoheu, şi să îi ia pânza de sac de pe el, dar el nu a primit.
5. ¶ Atunci Estera a chemat pe Hatac, *unul* dintre famenii împăratului, pe care l-a rânduit să aibă grijă de ea, şi i-a dat o poruncă pentru Mardoheu, să afle ce este şi de ce.
6. Astfel Hatac a mers la Mardoheu până în piaţa cetăţii, care *era* înaintea porţii împăratului.
7. Şi Mardoheu i-a spus tot ceea ce i s-a întâmplat, şi despre suma de bani pe care Haman a promis să o plătească trezoreriilor împăratului pentru iudei, pentru a-i nimici.
8. De asemenea i-a dat copia înscrisului hotărârii, dată în Susa pentru a-i nimici, pentru a fi arătată Esterei, şi să îi spună şi să îi poruncească să intre la împărat, să îl roage şi să facă cerere înaintea lui pentru poporul ei.
9. Şi Hatac a venit şi a spus Esterei cuvintele lui Mardoheu.
10. Estera a vorbit din nou lui Hatac şi i-a dat porunca pentru Mardoheu.
11. Toţi servitorii împăratului şi oamenii din provinciile împăratului, ştiu că oricine, fie bărbat, fie femeie, care va intra la împărat în curtea dinăuntru, fără să fie chemat, este o *singură* lege a *împăratului*, să fie ucis, cu excepţia celui căruia împăratul îi întinde sceptrul său aurit, ca el să trăiască; iar eu nu am fost chemată la împărat în aceste treizeci de zile.
12. Şi i-au spus lui Mardoheu cuvintele Esterei.
13. Atunci Mardoheu *i*-a poruncit să răspundă Esterei: Nu gândi în tine însuţi că *numai* tu vei scăpa în casa împăratului dintre toţi iudeii.
14. Căci dacă tu vei tăcea cu totul în acest timp, ajutorul şi eliberarea iudeilor se va ridica din altă parte; dar tu şi casa tatălui tău veţi fi nimiciţi; şi cine ştie dacă nu ai venit la împărăţie *tocmai* pentru un timp ca acesta?
15. Apoi Estera *le*-a cerut să ducă *acest răspuns* înapoi lui Mardoheu.
16. Du-te, adună toţi iudeii care se află în Susa şi postiţi pentru mine, şi nici nu mâncaţi nici nu beţi trei zile, noapte sau zi; de asemenea eu şi servitoarele mele vom posti la fel; şi astfel voi merge la împărat, ceea ce nu *este* conform legii: şi dacă voi pieri, voi pieri.
17. Şi Mardoheu a plecat pe drumul lui, şi a făcut conform cu tot ceea ce Estera i-a poruncit.

CAPITOLUL

5 ȘI s-a întâmplat în a treia zi, că Estera s-a îmbrăcat cu *haina* împărătească și a stat în picioare în curtea interioară a casei împăratului, în dreptul casei împăratului; și împăratul ședea pe tronul său împărătesc în casa împărătească, în fața porții casei.

2. Și a fost astfel, când împăratul a văzut-o pe împărăteasa Estera stând în picioare în curte, *că* ea a obținut favoare în ochii lui; și împăratul i-a întins Esterei sceptrul de aur din mâna lui. Și Estera s-a apropiat și a atins vârful sceptrului.

3. Atunci împăratul i-a spus: Ce dorești împărătească Estera? Și care *este* cererea ta? Ți se va da chiar jumătate din împărăție.

4. Și Estera a răspuns: Dacă ar face plăcere împăratului, să vină astăzi împăratul și Haman la ospățul pe care i l-am pregătit.

5. Atunci împăratul a spus: Grăbește-l pe Haman pentru a face ce a zis Estera. Și împăratul și Haman au venit la ospățul pe care Estera l-a pregătit.

6. Și împăratul a spus Esterei la ospățul vinului: Care *este* rugămintea ta, și ți se va da? Și care *este* cererea ta? Se va îndeplini până la jumătate din împărăție.

7. Atunci Estera a răspuns și a zis: Rugămintea și cererea mea *este*:

8. Daca am găsit favoare în ochii împăratului și dacă face plăcere împăratului să facă după rugămintea mea și să împlinească cererea mea, să vină împăratul și Haman la ospățul pe care îl voi pregăti pentru ei, și voi face mâine conform spusei împăratului.

9. ¶ Și în acea zi Haman a plecat bucuros și cu inimă veselă, dar când Haman a văzut pe Mardoheu la poarta împăratului, că nu s-a ridicat, nici nu s-a mișcat pentru el, s-a umplut de indignare împotriva lui Mardoheu.

10. Cu toate acestea Haman s-a stăpânit; și când a ajuns acasă a trimis și și-a chemat prietenii și pe Zereș, soția lui.

11. Și Haman le-a spus despre gloria bogățiilor lui și de mulțimea copiilor săi și toate *lucrurile* în care împăratul l-a promovat, și cum l-a avansat deasupra prinților și servitorilor împăratului.

12. Haman a continuat spunând: Da, împărăteasa Estera nu a lăsat niciun alt om decât pe mine să intre cu împăratul la ospățul pe care ea l-a pregătit; și mâine sunt de asemenea invitat la ea cu împăratul.

13. Totuși toate acestea nu îmi folosesc la nimic, cât timp îl văd pe Mardoheu, iudeul, șezând la poarta împăratului.

14. Atunci Zereș, soția lui, și toți prietenii lui, i-au spus: Să se facă o spânzurătoare înaltă de cincizeci de coți și mâine să vorbești cu împăratul ca Mardoheu să fie spânzurat de ea; apoi să mergi voios cu împăratul la ospăț. Și acest lucru a plăcut lui Haman; și a pus să se facă spânzurătoarea.

CAPITOLUL

6 ÎN acea noapte împăratul nu a putut să doarmă și a poruncit să fie adusă cartea de scriere a cronicilor; și ele au fost citite înaintea împăratului.

2. Și s-a găsit scris că Mardoheu a spus despre Bigtana și Tereș, doi dintre
famenii împăratului, păzitorii ușii, care au căutat să pună mâna pe împăratul
Ahașveroș.
3. Și împăratul a spus: Ce onoare și demnitate s-a făcut lui Mardoheu
pentru aceasta? Atunci servitorii împăratului care îi serveau i-au spus:
Nu i s-a făcut nimic.
4. ¶ Și împăratul a spus: Cine *este* în curte? Iar Haman intrase în curtea
dinafară a casei împăratului, pentru a vorbi cu împăratul să îl spânzure pe
Mardoheu de spânzurătoarea pregătită pentru el.
5. Și servitorii împăratului i-au spus: Iată, Haman stă în picioare în curte.
Și împăratul a zis: Lăsați-l să intre.
6. Așa că Haman a intrat. Și împăratul i-a spus: Ce să se facă bărbatului
pe care împăratul dorește să îl onoreze? Și Haman s-a gândit în inima lui:
Cui ar dori împăratul să dea mai mult onoare decât mie?
7. Și Haman a răspuns împăratului: Pentru bărbatul pe care împăratul
dorește să îl onoreze,
8. Să fie adus veșmântul împărătesc pe care împăratul *obișnuiește* a-l
îmbrăca și calul pe care împăratul călărește, și pe cap să i se pună coroana
împărătească;
9. Și acest veșmânt și cal să fie puse în mâna unuia dintre cei mai
nobili prinți, ca ei să îmbrace *cu acestea* pe bărbatul pe care împăratul
dorește să îl onoreze, și să îl poarte călare prin piața cetății și să vestească
înaintea lui: Astfel se va face bărbatului pe care împăratul dorește să
îl onoreze!
10. Atunci împăratul i-a spus lui Haman: Grăbește-te *și* ia veșmântul și
calul precum ai spus, și fă chiar așa lui Mardoheu, iudeul, care stă la poarta
împăratului; să nu lipsească nimic din tot ce ai zis.
11. Apoi Haman a luat veșmântul și calul și l-a îmbrăcat pe Mardoheu, și
l-a purtat călare prin piața cetății și a vestit înaintea lui: Astfel se va face
bărbatului pe care împăratul dorește să îl onoreze!
12. Și Mardoheu s-a întors la poarta împăratului. Dar Haman s-a grăbit
la casa lui jelind, și cu capul acoperit.
13. Și Haman i-a spus lui Zereș, soției sale, și tuturor prietenilor săi tot
ce i se întâmplase. Atunci înțelepții lui și Zereș, soția lui, i-au spus: Dacă
Mardoheu *este* din sămânța iudeilor, înaintea cărora ai început să cazi, nu
vei învinge împotriva lui, ci cu siguranță vei cădea înaintea lui.
14. Și în timp ce ei încă vorbeau cu el, au venit famenii împăratului și s-au
grăbit să ducă pe Haman la ospățul pe care Estera l-a pregătit.

CAPITOLUL 7

ASTFEL împăratul și Haman au venit să se ospăteze cu împărăteasa
Estera.
2. Și împăratul a spus din nou Esterei a doua zi la ospățul vinului: Care
este rugămintea ta, împărătească Estera? Și îți va fi dată: și care *este* cererea
ta? Și se va îndeplini, până la jumătate din împărăție.

3. Atunci împărăteasa Estera a răspuns și a zis: Dacă am găsit favoare în ochii tăi, împărate, și dacă face plăcere împăratului, să mi se dea viața la rugămintea mea, și poporul meu la cererea mea:
4. Fiindcă suntem vânduți, eu și poporul meu, pentru a fi nimiciți, pentru a fi uciși, și pentru a pieri. Dar dacă am fi fost vânduți ca robi și roabe, aș fi tăcut, cu toate acestea dușmanul nu ar putea compensa pierderea împăratului.
5 Atunci împăratul Ahașveroș a răspuns și i-a zis împărătesei Estera: Cine este el și unde este cel care îndrăznește în inima lui să facă astfel?
6. Și Estera a spus: Potrivnicul și dușmanul *este* acest stricat Haman. Atunci Haman s-a temut înaintea împăratului și a împărătesei.
7. ¶ Și împăratul, ridicându-se de la ospățul vinului în furia sa, *a mers* în grădina palatului: și Haman s-a ridicat în picioare să își ceară viața de la împărăteasa Estera; fiindcă a văzut că răul a fost hotărât împotriva lui de către împărat.
8. Atunci împăratul s-a întors din grădina palatului la locul ospățului vinului; și Haman era căzut peste patul unde *era* Estera. Atunci împăratul a spus: Să mai și forțeze el pe împărătească în fața mea în casă? Precum a ieșit cuvântul din gura împăratului i-au acoperit fața lui Haman.
9. Și Harbona, unul dintre fameni, a spus înaintea împăratului: Iată, de asemenea, spânzurătoarea de cincizeci de coți înălțime, pe care Haman a făcut-o pentru Mardoheu, care a vorbit pentru binele împăratului, se află în casa lui Haman. Atunci împăratul a spus: Spânzurați-l de ea.
10. Astfel ei au spânzurat pe Haman de spânzurătoarea pregătită pentru Mardoheu. Atunci furia împăratului s-a potolit.

CAPITOLUL 8

ÎN acea zi împăratul Ahașveroș a dat casa lui Haman, dușmanul iudeilor, împărătesei Estera. Și Mardoheu a venit înaintea împăratului; fiindcă Estera spusese ce îi *era* ei.
2. Și împăratul și-a scos inelul, pe care îl luase de la Haman și l-a dat lui Mardoheu. Și Estera a pus pe Mardoheu peste casa lui Haman.
3. ¶ Și Estera a vorbit încă o dată înaintea împăratului și a căzut la picioarele lui și l-a implorat cu lacrimi să îndepărteze ticăloșia lui Haman agaghitul și planul lui pe care l-a plănuit împotriva iudeilor.
4. Atunci împăratul a întins sceptrul de aur spre Estera. Astfel Estera s-a ridicat și a stat în fața împăratului.
5. Și a spus: Dacă face plăcere împăratului și dacă am găsit favoare înaintea vederii lui și *acest* lucru *pare* drept înaintea împăratului și eu *sunt* plăcută în ochii lui, să se scrie pentru a revoca scrisorile plănuite de Haman fiul lui Hamedata agaghitul, pe care le-a scris pentru a nimici pe iudeii care *sunt* în toate provinciile împăratului:
6. Căci cum aș putea îndura să văd răul care va veni peste poporul meu? Sau cum aș putea îndura să văd nimicirea rudeniei mele?
7. Atunci împăratul Ahașveroș a spus împărătesei Estera și iudeului Mardoheu. Iată, i-am dat Esterei casa lui Haman, și pe el l-au spânzurat de spânzurătoare, pentru că și-a întins mâna împotriva iudeilor.

8. Scrieți de asemenea în favoarea iudeilor, cum vă place, în numele împăratului și sigilați-*l* cu inelul împăratului: căci înscrisul scris în numele împăratului și sigilat cu inelul împăratului, nimeni nu îl poate revoca.
9. Atunci au fost chemați scribii împăratului în acel timp în a treia lună, care *este* luna Sivan, în a douăzeci și treia *zi* a ei și a fost scris conform cu tot ce a poruncit Mardoheu iudeilor și locotenenților și prefecților și conducătorilor provinciilor care *sunt* din India până în Etiopia, o sută douăzeci și șapte de provincii, fiecărei provincii conform scrierii ei și fiecărui popor după limba lui și iudeilor conform scrierii lor și conform limbii lor.
10. Și a scris în numele împăratului Ahașveroș și l-*a* sigilat cu inelul împăratului și a trimis scrisori prin alergători călări, și călăreți pe catâri, cămile și dromaderi tineri:
11 Prin care împăratul a dat iudeilor care *erau* în fiecare cetate să se adune și să își apere viața, pentru a nimici, pentru a ucide, și pentru a face să piară, orice putere a oamenilor și a provinciei care i-ar asalta, *deopotrivă* micuți și femei și să prade averile lor,
12. Într-o singură zi în toate provinciile împăratului Ahașveroș, *adică,* în a treisprezecea *zi* a lunii a douăsprezecea, care *este* luna Adar.
13 Copia înscrisului poruncii dată fiecărei provincii *a fost* publicată tuturor popoarelor ca iudeii să fie gata în acea zi să se răzbune pe dușmanii lor.
14. Astfel alergătorii care au călărit pe catâri *și* cămile au ieșit, fiind grăbiți și presați de porunca împăratului. Și hotărârea a fost dată la palatul Susa.
15. ¶ Și Mardoheu a ieșit din prezența împăratului în veștmânt împărătesc albastru și alb, și cu o mare coroană din aur, și cu o haină de in subțire și purpură: și cetatea Susa s-a bucurat și s-a veselit.
16. Iudeii au avut strălucire și veselie și bucurie și onoare.
17 Și în fiecare provincie și în fiecare cetate, oriunde au ajuns porunca împăratului și hotărârea lui, iudeii au avut bucurie și veselie, ospăț și zi bună. Și mulți dintre oamenii țării au devenit iudei; fiindcă teama de iudei a căzut asupra lor.

CAPITOLUL 9

ASTFEL în a douăsprezecea lună, care *este* luna Adar, în a treisprezecea zi a ei, când porunca împăratului și hotărârea lui urmau să se ducă la îndeplinire, în ziua când dușmanii iudeilor au sperat să aibă stăpânire asupra lor (dar s-a întâmplat dimpotrivă, că iudeii au stăpânit asupra celor care i-au urât),
2. Iudeii s-au adunat în cetățile lor, în toate provinciile împăratului Ahașveroș, ca să pună mâna pe cei care căutau vătămarea lor. Și nimeni nu le putea sta împotrivă, fiindcă teama de ei a căzut asupra tuturor.
3. Și toți conducătorii provinciilor și locotenenții și prefecții și ofițerii împăratului, au ajutat pe iudei, pentru că teama de Mardoheu a căzut asupra lor.
4. Fiindcă Mardoheu *era* mare în casa împăratului, și faima lui s-a răspândit în toate provinciile, pentru că acest Mardoheu a devenit din ce în ce mai mare.

5. Astfel iudeii au lovit pe toți dușmanii lor cu lovitură de sabie, și măcel și distrugere și au făcut ce au dorit celor ce i-au urât.
6. Și în palatul Susa, iudeii au ucis și au nimicit cinci sute de bărbați.
7. Și au ucis pe Parșandata și pe Dalfon și pe Aspata,
8. Și pe Porata și pe Adalia și pe Aridata,
9. Și pe Parmașta și pe Arisai și pe Aridai și pe Vajezata,
10. Cei zece fii ai lui Haman, fiul lui Hamedata, dușmanul iudeilor, dar nu și-au pus mâna pe pradă.
11. În acea zi numărul celor uciși în palatul Susa a fost adus înaintea împăratului.
12. Și împăratul a spus împărătesei Estera: Iudeii au ucis și au nimicit cinci sute de bărbați în palatul Susa și pe cei zece fii ai lui Haman. Ce au făcut în celelalte provincii ale împăratului? Acum care *este* rugămintea ta? Spune și îți va fi împlinită. Și care este cererea ta mai departe? Și se va face.
13. Atunci Estera a spus: Dacă face plăcere împăratului, să fie dat iudeilor care *sunt* în Susa să facă și mâine conform hotărârii de astăzi și să spânzure de spânzurătoare pe cei zece fii ai lui Haman.
14. Și împăratul a poruncit să se facă astfel. Și hotărârea s-a dat în Susa. Și au spânzurat pe cei zece fii ai lui Haman.
15. Căci iudeii care *erau* în Susa s-au adunat și în ziua a paisprezecea a lunii Adar și au ucis trei sute de bărbați în Susa; dar nu și-au pus mâna pe pradă.
16. Și ceilalți iudei care *erau* în provinciile împăratului s-au adunat și și-au apărat viața și au avut odihnă din partea dușmanilor lor și au ucis șaptezeci și cinci de mii dintre dușmanii lor, dar nu și-au pus mâna pe pradă,
17. În ziua a treisprezecea a lunii Adar; și în a paisprezecea zi a ei s-au odinit și au făcut-o zi de ospăț și veselie.
18. Dar iudeii care *erau* în Susa s-au adunat în a treisprezecea *zi* a lunii și în a paisprezecea zi a ei; și în a cincisprezecea *zi* a ei s-au odihnit și au făcut-o zi de ospăț și veselie.
19. De aceea iudeii din sate, care au locuit în așezări neîmprejmuite, au făcut din ziua a paisprezecea a lunii Adar *o zi* de veselie și de ospăț și zi bună și de trimitere de porții *de mâncare* unii altora.
20. ¶ Și Mardoheu a scris aceste lucruri și a trimis scrisori la toți iudeii care *erau* în toate provinciile împăratului Ahașveroș, *deopotrivă* celor de aproape și de departe,
21. Pentru a stabili printre ei să țină ziua a paisprezecea a lunii Adar și ziua a cincisprezecea a ei, anual,
22. Ca zilele în care iudeii s-au odihnit din partea dușmanilor lor și luna în care li s-a prefăcut întristarea lor în bucurie și jelirea lor într-o zi bună; ca să le facă zile de ospăț și bucurie și de trimitere de porții *de mâncare* unii altora și de daruri celor săraci.
23. Și iudeii au acceptat să facă ceea ce au început, și ceea ce le-a scris Mardoheu.

24. Pentru că Haman, fiul lui Hamedata agaghitul, dușmanul tuturor iudeilor, a plănuit împotriva iudeilor ca să îi nimicească și a aruncat Pur, adică, sorțul, pentru a-i mistui și pentru a-i nimici.
25. Dar când *Estera* a venit înaintea împăratului, el a poruncit prin scrisori ca planul lui rău, pe care l-a plănuit împotriva iudeilor, să se întoarcă asupra capului său, și el și fiii lui să fie spânzurați pe spânzurătoare;
26. De aceea au numit aceste zile Purim, după numele Pur. De aceea, datorită tuturor cuvintelor scrisorii acesteia, și *a ceea ce* au văzut în acest lucru, și pentru ceea ce li s-a întâmplat,
27. Iudeii au rânduit și au luat asupra lor, și asupra seminței lor, și asupra tuturor celor ce li s-au alipit, să nu neglijeze să țină aceste două zile conform scrierii lor și conform timpului lor *hotărât*, în fiecare an;
28. Și *că* aceste zile să fie amintite și ținute din generație în generație, în fiecare familie, în fiecare provincie și în fiecare cetate. Și *că* aceste zile ale Purimului să nu lipsească din mijlocul iudeilor, nici să nu se șteargă amintirea lor din sămânța lor.
29. Atunci împărăteasa Estera, fiica lui Abihail și Mardoheu iudeul, au scris cu toată autoritatea, pentru a confirma această a doua scrisoare a Purimului.
30. Iar el a trimis scrisorile tuturor iudeilor, *și* celor o sută douăzeci și șapte de provincii ale împărăției lui Ahașveroș, *cu aceste* cuvinte de pace și adevăr,
31. Pentru a confirma aceste zile ale Purimului la timpul lor *hotărât*, după cum le-a poruncit Mardoheu iudeul și împărăteasa Estera, și după cum au hotărât pentru ei și pentru sămânța lor, lucrurile posturilor și a strigătului lor.
32. Și hotărârea Esterei a confirmat aceste lucruri despre Purim și a fost scris în carte.

CAPITOLUL 10

ȘI împăratul Ahașveroș a așezat un tribut asupra țării și *asupra* insulelor mării.
2. Și toate faptele puterii lui, și ale tăriei lui, și declarația măreției lui Mardoheu, la care *l*-a avansat împăratul, nu *sunt* scrise ele în cartea cronicilor împăraților Mediei și ai Persiei?
3. Căci Mardoheu, iudeul, *a fost* primul după împăratul Ahașveroș, și mare printre iudei, și primit de mulțimea fraților săi, căutând bunăstarea poporului său, și vorbind pace către toată sămânța sa.

Iov

Capitolul

1 A fost un om în țara Uț, al cărui nume *era* Iov; și acel om era desăvârșit și integru și unul care se temea de Dumnezeu și evita răul.
2. Și i s-au născut șapte fii și trei fiice.
3. Averea lui de asemenea era șapte mii de oi și trei mii de cămile și cinci sute *de* perechi de boi și cinci sute de măgărițe și o gospodărie foarte mare, astfel încât acest om era cel mai mare dintre toți oamenii din est.
4. ¶ Și fiii lui mergeau și dădeau ospețe în casele *lor*, fiecare *la* ziua lui; și trimiteau și chemau pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea cu ei.
5. Și se întâmpla, când zilele ospețelor treceau, *că* Iov trimitea și îi sfințea și se ridica devreme dimineața și aducea ofrande arse *conform* numărului lor, al tuturor, pentru că Iov spunea: Poate că fiii mei au păcătuit și au blestemat pe Dumnezeu în inimile lor. Astfel făcea Iov continuu.
6. ¶ Și a fost o zi când fiii lui Dumnezeu au venit să se prezinte înaintea DOMNULUI; și Satan a venit de asemenea printre ei.
7. Și DOMNUL i-a spus lui Satan: De unde vii? Atunci Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: De la cutreierarea pământului și de la umblarea în sus și în jos pe acesta.
8. Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Ai luat aminte la servitorul meu Iov, că nu *este* niciunul asemenea lui pe pământ, un om desăvârșit și integru, unul care se teme de Dumnezeu și evită răul?
9. Atunci Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: Se teme Iov de Dumnezeu degeaba?
10. Nu l-ai îngrădit pe el și casa lui și tot ce are de jur împrejur? Tu ai binecuvântat lucrarea mâinilor sale și averea lui s-a înmulțit în țară.
11. Dar întinde-ți mâna acum și atinge tot ce are el și te va blestema în față.
12. Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Iată, tot ce are el *este* în puterea ta; numai asupra lui să nu îți întinzi mâna. Astfel Satan a plecat din prezența DOMNULUI.
13. ¶ Și a fost o zi când fiii săi și fiicele sale mâncau și beau vin în casa fratelui lor mai mare.
14. Și a venit un mesager la Iov și a spus: Boii arau și măgărițele pășteau lângă ei;
15. Și sabeenii au căzut *asupra lor* și i-au luat; da, au ucis servitorii cu tăișul sabiei; și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea.
16. În timp ce el încă vorbea, a venit de asemenea un altul și a spus: Focul lui Dumnezeu a căzut din cer și a ars oile și servitorii și i-a mistuit; și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea.
17. În timp ce el încă vorbea, a venit de asemenea un altul și a spus: Caldeenii au făcut trei cete și au căzut asupra cămilelor și le-au dus, da,

și au ucis servitorii cu tăișul sabiei; și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea.
18. În timp ce el încă vorbea, a venit de asemenea un altul și a spus: Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor mai mare,
19. Și, iată, a venit un vânt mare dinspre pustie și a lovit cele patru colțuri ale casei și ea a căzut peste tineri și ei sunt morți; și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea.
20. ¶ Atunci Iov s-a ridicat și și-a rupt mantaua și și-a ras capul și a căzut la pământ și s-a închinat,
21. Și a spus: Gol am ieșit din pântecele mamei mele și gol mă voi întoarce acolo: DOMNUL a dat și DOMNUL a luat; binecuvântat fie numele DOMNULUI.
22. În toate acestea Iov nu a păcătuit, nici nu l-a acuzat pe Dumnezeu prostește.

Capitolul 2

DIN nou a fost o zi când fiii lui Dumnezeu au venit să se prezinte înaintea DOMNULUI și Satan a venit de asemenea printre ei să se prezinte înaintea DOMNULUI.
2. Și DOMNUL i-a spus lui Satan: De unde vii? Și Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: De la cutreierarea pământului și de la umblarea în sus și în jos pe acesta.
3. Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Ai luat aminte la servitorul meu Iov, că nu *este* niciunul asemenea lui pe pământ, un om desăvârșit și integru, unul care se teme de Dumnezeu și evită răul? Și totuși el își ține strâns integritatea, cu toate că mă stârnești împotriva lui, să îl nimicesc fără motiv.
4. Și Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: Piele pentru piele, da, tot ce are un om, va da pentru viața lui.
5. Dar întinde-ți mâna acum și atinge-i osul și carnea și te va blestema în față.
6. Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Iată, el *este* în mâna ta, numai cruță-i viața.
7. ¶ Astfel a plecat Satan din prezența DOMNULUI și a lovit pe Iov cu ulcere aspre de la talpa piciorului până în creștetul său.
8. Și el și-a luat un ciob ca să se scarpine cu el; și a șezut în cenușă.
9. Atunci soția lui i-a spus: Încă îți păstrezi integritatea? Blestemă pe Dumnezeu și mori.
10. Dar el i-a spus: Tu vorbești precum vorbește una dintre femeile proaste. Ce? Să primim binele din mâna lui Dumnezeu și să nu primim răul? În toată aceasta Iov nu a păcătuit cu buzele sale.
11. ¶ Și când cei trei prieteni ai lui Iov au auzit despre tot acest rău ce a venit peste el, au venit fiecare de la locul lui; Elifaz temanitul și Bildad șuhitul și Țofar naamatitul; și s-au întâlnit să vină să jelească cu el și să îl mângâie.
12. Și când și-au ridicat ochii de departe și nu l-au cunoscut și-au ridicat vocile și au plâns; și și-au rupt fiecare mantaua lui și au împrăștiat țărână spre cer, peste capetele lor.

13. Astfel au şezut cu el pe pământ şapte zile şi şapte nopţi şi niciunul nu i-a vorbit un cuvânt, pentru că au văzut că mâhnirea *lui* era foarte mare.

CAPITOLUL

3 DUPĂ aceasta, Iov şi-a deschis gura şi şi-a blestemat ziua.
2. Şi Iov a vorbit şi a spus:
3. Să piară ziua în care m-am născut şi noaptea în *care* a fost spus: Un copil de parte bărbătească este conceput.
4. Să fie acea zi întuneric; Dumnezeu să nu îi dea atenţie din înalt şi să nu strălucească lumina peste ea.
5. Să o întineze întunericul şi umbra morţii; să locuiască un nor peste ea; să o înspăimânte întunecimea zilei.
6. Cât *despre* acea noapte, întunericul să o apuce; să nu fie alăturată zilelor anului, să nu vină la numărul lunilor.
7. Iată, acea noapte să fie solitară, nicio voce de bucurie să nu intre în ea.
8. Să o blesteme cei ce blestemă ziua, care sunt gata să îşi înalţe jelirea.
9. Stelele amurgului acesteia să fie întuneric; să caute lumină, dar să nu *găsească*; nici să nu vadă răsăritul zilei,
10. Pentru că nu a închis uşile pântecelui *mamei* mele, nici nu a ascuns întristare de la ochii mei.
11. ¶ De ce nu am murit eu din pântece? *De ce nu* mi-am dat eu duhul când am ieşit din pântece?
12. De ce m-au întâmpinat genunchii? Sau sânii ca să îi sug?
13. Căci acum aş zace şi aş tăcea, aş dormi, atunci aş fi avut odihnă,
14. Cu împăraţi şi sfătuitori ai pământului, care şi-au zidit locuri pustii;
15. Sau cu prinţi care au avut aur, care şi-au umplut casele cu argint;
16. Sau ca o naştere ascunsă, nelatimp, nu aş mai fi fost; ca prunci *care* nu au văzut niciodată lumina.
17. Acolo cei stricaţi încetează a tulbura; şi acolo cei obosiţi au odihnă.
18. *Acolo* prizonierii se odihnesc împreună; nu aud vocea opresorului.
19. Cei mici şi cei mari sunt acolo; şi servitorul *este* liber de stăpânul lui.
20. ¶ Pentru ce se dă lumină celui în nefericire şi viaţă celui amărât *în* suflet,
21. Care tânjesc după moarte, dar ea nu *vine*; şi sapă după ea mai mult decât după tezaure ascunse;
22. Care se bucură peste măsură *şi* sunt vesel când pot găsi mormântul?
23. *De ce se dă lumină* unui om a cărui cale este ascunsă şi pe care Dumnezeu l-a îngrădit?
24. Căci suspinul meu vine înainte să mănânc şi răcnetele mele sunt turnate ca apele.
25. Pentru că lucrul de care m-am temut foarte mult a venit asupra mea şi de ceea ce m-am temut m-a ajuns.
26. Nu am avut nici siguranţă, nici odihnă, nici tăcere; totuşi tulburarea a venit *asupra mea*.

CAPITOLUL 4

ATUNCI Elifaz temanitul a răspuns și a zis:
2. *Dacă* încercăm să vorbim îndeaproape cu tine, vei fi mâhnit? Dar cine se poate opri de la a vorbi?
3. Iată, tu ai instruit pe mulți și ai întărit mâinile slabe.
4. Cuvintele tale au susținut pe cel ce cădea și ai întărit genunchii slabi.
5. Dar acum aceasta a venit peste tine și leșini; te atinge și ești tulburat.
6. *Nu este aceasta* teama ta, încrederea ta, speranța ta și integritatea căilor tale?
7. ¶ Amintește-ți, te rog, cine a pierit *vreodată*, fiind nevinovat? Sau unde au fost stârpiți cei drepți?
8. După cum am văzut, cei ce ară nelegiuire și seamănă stricăciune, seceră aceleași *lucruri*.
9. Prin pufnirea lui Dumnezeu ei pier și prin suflarea nărilor sale sunt mistuiți.
10. Răcnetul leului și vocea leului feroce și dinții leilor tineri, sunt frânte.
11. Leul bătrân piere din lipsă de pradă și puii leoaicei tari sunt împrăștiați peste tot.
12. ¶ Acum un lucru mi-a fost adus în ascuns și urechea mea a primit puțin din acesta.
13. În gândurile din viziunile nopții, când somn adânc cade peste oameni,
14. Teamă a venit asupra mea și cutremur, care a făcut toate oasele mele să tremure.
15. Atunci un duh a trecut înaintea feței mele; părul cărnii mele s-a zbârlit;
16. A stat pe loc, dar nu i-am putut distinge forma; o imagine *a fost* înaintea ochilor mei, *era* liniște și am auzit o voce, *spunând*:
17. Să fie omul muritor mai drept decât Dumnezeu? Să fie un om mai pur decât făcătorul său?
18. Iată, el nu și-a pus încrederea în servitorii săi; și pe îngerii săi i-a acuzat de nebunie.
19. Cu cât mai puțin *în* cei ce locuiesc în case de lut, a căror temelie *este* în țărână, *care* sunt zdrobite înaintea moliei?
20. Ei sunt nimiciți de dimineața până seara, ei pier pentru totdeauna fără ca cineva să ia aminte.
21. Nu va dispărea măreția *care este* în ei? Ei mor, chiar fără înțelepciune.

CAPITOLUL 5

CHEAMĂ acum, dacă este vreunul să îți răspundă; și la care dintre sfinți te vei întoarce?
2. Căci furia omoară pe nebun și invidia ucide pe cel prost.
3. Am văzut pe cel nebun prinzând rădăcină, dar dintr-odată i-am blestemat locuința.
4. Copiii lui sunt departe de siguranță și sunt zdrobiți la poartă și nu *este* vreunul să *îi* elibereze.

5. Al cărui seceriş îl mănâncă cel flămând şi îl ia chiar dintre spini, iar tâlharul le înghite averea.
6. ¶ Deşi nenorocirea nu iese din ţărână, nici necazul nu răsare din pământ;
7. Totuşi omul se naşte pentru necaz, precum scânteile zboară în sus.
8. Eu aş căuta spre Dumnezeu şi i-aş încredinţa cauza mea lui Dumnezeu,
9. Care face lucruri mari şi de nepătruns, lucruri minunate fără număr;
10. Care dă ploaie peste pământ şi trimite ape peste câmpuri;
11. Pentru a aşeza în înalt pe cei umili; şi cei ce jelesc să fie înălţaţi la siguranţă.
12. El zădărniceşte planurile celor vicleni, astfel că mâinile lor nu îşi pot împlini planul.
13. El prinde pe înţelepţi în vicleniile lor, şi sfatul celor perverşi este dat peste cap.
14. Ei se întâlnesc cu întunericul în timpul zilei şi bâjbâie în miezul zilei precum în noapte.
15. Dar el salvează pe cel sărac de sabie, de gura lor şi de mâna celui puternic.
16. Astfel cel sărac are speranţă şi nelegiuirea îşi opreşte gura.
17. ¶ Iată, fericit *este* omul pe care Dumnezeu îl corectează, de aceea nu dispreţui disciplinarea celui Atotputernic;
18. Căci el face să doară, şi *tot el* leagă *rănile*; el răneşte şi *tot* mâinile lui vindecă.
19. El te va elibera în şase necazuri; da, în şapte nu te va atinge niciun rău.
20. În foamete te va răscumpăra de la moarte, şi în război de la puterea sabiei.
21. Vei fi ascuns de biciuirea limbii şi nu te vei teme de nimicire când vine.
22. De nimicire şi foamete vei râde; şi nu te vei teme de fiarele pământului.
23. Pentru că vei fi în alianţă cu pietrele câmpului şi fiarele câmpului vor fi în pace cu tine.
24. Şi vei cunoaşte că al tău cort *va fi* în pace; şi îţi vei cerceta locuinţa şi nu vei păcătui.
25. Vei cunoaşte de asemenea că sămânţa ta *va fi* mare şi urmaşii tăi ca iarba pământului.
26. Vei ajunge la mormântul *tău* la o vârstă deplină, precum un snop de grâu strâns la timpul lui.
27. Iată, aceasta, noi am cercetat-o, aşa *este*; ascult-o şi cunoaşte-*o* pentru binele tău.

CAPITOLUL 6

DAR Iov a răspuns şi a zis:
2. De ar fi fost cântărită în întregime mâhnirea mea şi nenorocirea mea pusă în balanţă împreună!
3. Căci acum ar fi mai grea decât nisipul mării; de aceea cuvintele mele sunt înghiţite.

4. Fiindcă săgețile celui Atotputernic *sunt* în mine, otrava lor îmi bea duhul, terorile lui Dumnezeu se așază în rând împotriva mea.
5. Rage măgarul sălbatic când are iarbă? Sau mugește boul peste nutrețul lui?
6. Se poate mânca fără sare ceea ce este fără gust? Sau este *vreun* gust în albușul unui ou?
7. Lucrurile *pe care* sufletul meu a refuzat să le atingă *sunt* ca hrana care mă întristează.
8. ¶ O, de aș avea cererea mea *împlinită* și de *mi*-ar da Dumnezeu lucrul pentru care tânjesc!
9. Chiar de i-ar plăcea lui Dumnezeu să mă nimicească, de și-ar dezlănțui mâna și m-ar stârpi!
10. Atunci totuși aș avea mângâiere; da, m-aș împietri în întristare, să nu cruțe, pentru că nu am ascuns cuvintele Celui Sfânt.
11. Ce *este* puterea mea ca eu să sper? Și ce *este* sfârșitul meu ca să îmi prelungesc viața?
12. *Este* puterea mea puterea pietrelor? Sau *este* carnea mea din aramă?
13. Nu *este* ajutorul meu în mine? Și este înțelepciunea cu totul alungată de la mine?
14. ¶ Celui ce este nenorocit, milă *ar trebui arătată* de prietenul său; dar el părăsește teama de cel Atotputernic.
15. Frații mei au lucrat înșelător ca un pârâu *și* ei trec precum curgerea pâraielor,
16. Care sunt negricioase din cauza gheții *și* în care zăpada este ascunsă;
17. În timp ce se încălzesc, ele dispar; când este arșiță ele sunt mistuite din locul lor.
18. Cărările drumului lor sunt abătute; merg spre nimic și pier.
19. Trupele din Tema s-au uitat, caravanele din Seba i-au așteptat.
20. Ei au fost încurcați deoarece au sperat; au venit acolo și au fost rușinați.
21. Pentru că acum sunteți nimic; vedeți doborârea *mea* și vă temeți.
22. ¶ Am spus eu: Aduceți-mi! Sau: Dați o răsplată pentru mine din averea voastră?
23. Sau: Eliberați-mă din mâna dușmanului meu? Sau: Răscumpărați-mă din mâna celor puternici?
24. Învață-mă și îmi voi ține limba; și fă-mă să înțeleg unde am greșit.
25. Cât de puternice sunt cuvintele drepte! Dar ce mustră certarea voastră?
26. Vă închipuiți că mustrați cuvintele și vorbirile unuia disperat, *care sunt* ca vântul?
27. Da, voi copleșiți pe cel fără tată și săpați *o groapă* pentru prietenul vostru.
28. De aceea acum mulțumiți-vă, priviți-mă, pentru că vă *este* evident dacă mint.
29. Întoarceți-vă, vă rog, să nu fie aceasta nelegiuire; da, întoarceți-vă din nou, dreptatea mea *este* în aceasta.
30. Este nelegiuire în limba mea? Nu poate gustul meu discerne lucruri perverse?

CAPITOLUL

7 NU *este* un timp rânduit omului pe pământ? *Nu sunt* de asemenea zilele lui ca zilele unui angajat?
2. Precum un servitor cu ardoare dorește umbra și cum un angajat așteaptă *răsplata* muncii sale,
3. Așa sunt eu făcut să moștenesc luni de deșertăciune; și nopți obositoare îmi sunt rânduite.
4. Când mă culc, eu spun: Când mă voi ridica și noaptea să fi trecut? Și sunt sătul de răsuciri până la răsăritul zilei.
5. Carnea mea este îmbrăcată cu viermi și bulgări de țărână; pielea mea este crăpată și a devenit dezgustătoare.
6. Zilele mele sunt mai iuți decât suveica țesătorului și sunt petrecute fără speranță.
7. ¶ Amintește-ți că viața mea *este* vânt, ochiul meu nu va mai vedea binele.
8. Ochiul celui ce m-a văzut nu mă va *mai* vedea, ochii tăi *sunt* peste mine și eu nu *mai sunt*.
9. *Precum* norul este mistuit și se împrăștie, tot așa cel ce coboară în mormânt nu va *mai* urca.
10. Nu se va mai întoarce la casa lui, nici locul lui nu îl va mai cunoaște.
11. De aceea nu îmi voi înfrâna gura; voi vorbi în chinul duhului meu, mă voi plânge în amărăciunea sufletului meu.
12. *Sunt* eu o mare sau o balenă, de ai pus o gardă peste mine?
13. Când spun: Patul meu mă va mângâia, culcușul meu îmi va ușura plângerea;
14. Atunci tu mă înspăimânți cu vise și mă îngrozești prin viziuni,
15. Astfel că sufletul meu alege strangulare *și* moarte mai degrabă decât viața mea.
16. Sunt scârbit de *ea*; nu voi trăi întotdeauna; lasă-mă în pace, căci zilele mele *sunt* deșertăciune.
17. ¶ Ce este omul să îl preamărești? *Și* să îți apleci inima peste el?
18. *Și* să îl cercetezi în fiecare dimineață *și* să îl încerci în fiecare clipă?
19. Cât timp nu te vei depărta de mine, nici nu mă vei lăsa în pace până ce îmi voi fi înghițit scuipatul?
20. Am păcătuit, ce să îți fac, păzitorule de oameni? De ce m-ai pus ca semn împotriva ta, astfel încât sunt o povară pentru mine însumi?
21. Și de ce nu îmi ierți fărădelegea și nu îmi iei nelegiuirea? Căci acum voi dormi în țărână; și mă vei căuta dimineața, dar nu voi *mai fi*.

CAPITOLUL

8 ATUNCI Bildad șuhitul a răspuns și a zis:
2. Cât vei mai vorbi aceste *lucruri*? Și *cât timp vor fi* cuvintele gurii tale *ca* un vânt puternic?
3. Pervertește Dumnezeu judecata? Sau pervertește Atotputernicul dreptatea?
4. Dacă ai tăi copii au păcătuit împotriva lui și el i-a lepădat pentru fărădelegea lor;

5. Dacă ai căuta pe Dumnezeu din timp și ți-ai îndrepta cererea către cel Atotputernic,
6. Dacă *ai fi fost* pur și integru, cu adevărat el s-ar trezi acum pentru tine și ar face să prospere locuința dreptății tale.
7. Deși începutul tău a fost mic, totuși sfârșitul tău de pe urmă va crește mult.
8. ¶ Căci întreabă, te rog, despre generația trecută și pregătește-te pentru cercetarea despre părinții lor;
9. Pentru că noi *suntem doar de* ieri și nu știm nimic, fiindcă zilele noastre pe pământ *sunt* o umbră;
10. Nu te vor învăța ei *și* nu îți vor spune și nu vor rosti cuvinte din inima lor?
11. Poate crește papura fără mlaștină? Poate irisul crește fără apă?
12. Pe când *este* încă verde *și* netăiat, se ofilește înaintea oricărei *alte* ierburi.
13. Astfel *sunt* cărările tuturor celor ce uită pe Dumnezeu; și speranța fățarnicului va pieri,
14. A cărui speranță va fi retezată și a cărui încredere *va fi* pânză de păianjen.
15. Se va sprijini de casa lui, dar ea nu va sta în picioare; o va ține strâns, dar nu va dura.
16. El *este* verde înaintea soarelui și ramura lui se întinde în grădina sa.
17. Rădăcinile lui sunt înfășurate în jurul movilei *și* vede locul pietrelor.
18. Dacă îl nimicește din locul său, atunci *acesta* îl va nega, *spunând*: Nu te-am văzut.
19. Iată, aceasta *este* bucuria căii sale, și din pământ alții vor crește.
20. ¶ Iată, Dumnezeu nu va lepăda un *om* desăvârșit, nici nu îi va ajuta pe făcătorii de rău,
21. Până ce umple gura ta cu râset și buzele tale cu bucurie.
22. Cei ce te urăsc vor fi îmbrăcați cu rușine, și locuința celor stricați va ajunge de nimic.

CAPITOLUL 9

ATUNCI Iov a răspuns și a zis:
2. Cu adevărat știu *că* așa *este*, dar cum ar fi un om drept cu Dumnezeu?
3. Dacă se va certa cu el, nu îi poate răspunde una dintr-o mie.
4. *El este* înțelept în inimă și puternic în tărie; cine a prosperat împietrindu-se împotriva lui?
5. Care mută munții și ei nu știu, care îi răstoarnă în mânia sa.
6. Care clatină pământul din locul lui și stâlpii săi se cutremură.
7. Care poruncește soarelui iar el nu răsare; și sigilează stelele.
8. Care singur întinde cerurile și calcă pe valurile mării.
9. Care face Ursa, Orionul și Pleiadele și încăperile sudului.
10. Care face lucruri mari, peste putință a fi socotite, da, și minuni fără număr.
11. Iată, el merge pe lângă mine și eu nu *îl* văd; trece de asemenea pe lângă mine, dar nu îl percep.
12. Iată, el ia, cine îl poate împiedica? Cine îi va spune: Ce faci?

13. *Dacă* Dumnezeu nu își va retrage mânia, ajutoarele mândre se încovoaie sub el.
14. ¶ Cu cât mai puțin să îi răspund *și* să îmi aleg cuvintele *să mă judec* cu el?
15. Căruia, deși am fost drept, *totuși* nu *i*-aș răspunde, *ci* aș face cerere către judecătorul meu.
16. Dacă *l*-aș fi chemat, iar el mi-ar fi răspuns, *totuși* nu aș crede că a dat ascultare vocii mele.
17. Căci mă frânge cu o furtună și îmi înmulțește rănile fără motiv.
18. Nu îmi va permite să îmi trag suflarea, ci mă umple cu amărăciune.
19. Dacă *vorbesc* despre putere, iată, el este puternic; și despre judecată, cine îmi va rândui un timp *să pledez*?
20. Dacă mă declar drept, propria mea gură mă va condamna; *dacă spun*: *Sunt* desăvârșit, aceasta mă va dovedi de asemenea pervers.
21. *Chiar dacă* eu *aș fi* desăvârșit, totuși nu mi-aș cunoaște sufletul, mi-aș disprețui viața.
22. ¶ Acesta *este* un *lucru*, de aceea *l*-am spus: El nimicește pe cel desăvârșit și pe cel stricat.
23. Dacă biciul ucide dintr-odată, el va râde la încercarea celui nevinovat.
24. Pământul este dat în mâna celor stricați; el acoperă fețele judecătorilor acestuia; dacă nu, unde *și* cine *este* el?
25. ¶ Acum zilele mele sunt mai iuți decât un alergător; ele zboară *și* nu văd nimic bun.
26. Au trecut precum corăbiile iuți, precum acvila *care* se grăbește la pradă.
27. Dacă spun: Voi uita plângerea mea, îmi voi părăsi întristarea și *mă* voi mângâia;
28. Mi-e teamă de toate întristările mele, știu că nu mă vei considera nevinovat.
29. *Dacă* sunt stricat, de ce muncesc în zadar?
30. Dacă mă spăl cu apă din zăpadă și îmi curăț mâinile ca niciodată,
31. Totuși mă vei scufunda în șanț și propriile mele haine mă vor detesta.
32. Pentru că nu *este* om cum *sunt* eu, *ca* să îi răspund *și* să venim împreună la judecată.
33. Între noi nu este arbitru, să își pună mâna peste amândoi.
34. Să își ia toiagul de la mine și să nu mă îngrozească spaima lui;
35. *Atunci* aș vorbi și nu m-aș teme de el; dar nu *este* așa cu mine.

CAPITOLUL 10

SUFLETUL mi s-a obosit de viață; îmi voi lăsa plângerea asupra mea; voi vorbi în amărăciunea sufletului meu.
2. Îi voi spune lui Dumnezeu: Nu mă condamna; arată-mi pentru ce te cerți cu mine.
3. Este bine ca tu să oprimi, să disprețuiești lucrarea mâinilor tale și să strălucești peste sfatul celor stricați?
4. Ai tu ochi de carne? Sau vezi tu cum vede omul?
5. *Sunt* zilele tale precum zilele omului? *Sunt* anii tăi precum zilele omului,

6. Să cauți nelegiuirea mea și să cercetezi păcatul meu?
7. Tu știi că nu sunt stricat; și nu *este* nimeni care să scape din mâna ta.
8. Mâinile tale m-au făcut și m-au modelat de jur împrejur; totuși mă nimicești.
9. Amintește-ți, te implor, că m-ai făcut precum lutul; și mă vei aduce înapoi în țărână?
10. Nu m-ai turnat precum laptele și nu m-ai închegat ca brânza?
11. M-ai îmbrăcat cu piele și carne și m-ai îngrădit cu oase și tendoane.
12. Mi-ai dat viață și favoare și cercetarea ta mi-a păstrat duhul.
13. Și aceste *lucruri* le-ai ascuns în inima ta, știu că aceasta *este* în tine.
14. ¶ Dacă păcătuiesc, atunci mă însemnezi și nu mă vei achita de nelegiuirea mea.
15. Dacă sunt stricat, vai mie; și dacă sunt drept, *totuși* nu îmi voi înălța capul. *Sunt* plin de confuzie; de aceea privește nenorocirea mea,
16. Pentru că ea se mărește. Mă vânezi ca un leu feroce; și din nou te arăți minunat asupra mea.
17. Îți înnoiești martorii împotriva mea și îți mărești indignarea asupra mea; schimbări și război *sunt* împotriva mea.
18. Pentru ce m-ai scos din pântece? O, de mi-aș fi dat duhul și niciun ochi să nu mă fi văzut!
19. Trebuia să fiu ca și cum nu aș fi fost; trebuia să fiu purtat din pântece la mormânt.
20. Nu *sunt* zilele mele puține? Încetează *și* lasă-mă în pace ca să am puțină mângâiere.
21. Înainte să merg *acolo de unde* nu mă voi întoarce, în țara întunericului și umbra morții;
22. O țară a întunericului, ca *însăși* întunericul; *și* a umbrei morții, fără nicio ordine, și *unde* lumina *este* ca întunericul.

CAPITOLUL 11

ATUNCI a răspuns Țofar naamatitul și a zis:
2. Nu ar trebui să se răspundă mulțimii de cuvinte? Și ar trebui să fie declarat drept un om plin de vorbire?
3. Ar trebui minciunile tale să facă pe oameni să tacă? Și când tu batjocorești, nu te va face niciun om de rușine?
4. Pentru că ai spus: Doctrina mea *este* pură și eu sunt curat în ochii tăi.
5. Dar de ar vorbi Dumnezeu și și-ar deschide buzele împotriva ta;
6. Și de ți-ar arăta tainele înțelepciunii, că *ele sunt* dublul a ceea ce este! Să știi de aceea că Dumnezeu îți cere *mai puțin* decât *merită* nelegiuirea ta.
7. ¶ Poți tu prin cercetare să găsești pe Dumnezeu? Poți afla până la desăvârșire pe cel Atotputernic?
8. *Este* la fel de înaltă ca cerul; ce poți tu face? Mai adâncă decât iadul; ce poți tu cunoaște?
9. Măsura ei *este* mai lungă decât pământul și mai largă decât marea.
10. Dacă el retează și închide, sau adună, atunci cine îl poate împiedica?

11. Pentru că el cunoaște oamenii deșerți și vede stricăciunea; nu va lua el aminte la *ea* ?
12. Căci omul deșert ar fi înțelept, deși omul se naște *ca* mânzul unei măgărițe sălbatice.
13. ¶ Dacă îți pregătești inima și îți întinzi mâinile spre el,
14. Dacă *este* nelegiuire în mâna ta, pune-o departe și să nu locuiască stricăciunea în corturile tale.
15. Fiindcă atunci îți vei ridica fața fără pată; da, vei fi neclintit și nu te vei teme;
16. Deoarece *îți* vei uita nefericirea *și* ți-*o* vei aminti ca ape *care* trec;
17. Și vârsta *ta* va fi mai senină ca miezul zilei; vei străluci, vei fi ca dimineața.
18. Și vei fi în siguranță, pentru că este speranță; da, vei săpa *împrejurul tău și* te vei odihni în siguranță.
19. De asemenea te vei culca și nimeni nu *te* va înspăimânta; da, mulți te vor implora.
20. Dar ochii celor stricați se vor sfârși și nu vor scăpa și speranța lor *va fi* darea duhului.

CAPITOLUL 12

ȘI Iov a răspuns și a zis:
2. Fără îndoială că voi *sunteți* poporul și înțelepciunea va muri *odată* cu voi.
3. Dar eu am înțelegere la fel ca voi; nu vă *sunt* inferior; da, cine nu știe lucruri ca acestea?
4. Sunt *ca* unul batjocorit de aproapele său, care cheamă pe Dumnezeu și el îi răspunde, cel drept *și* integru *este* de râs în batjocură.
5. Cel ce este gata să alunece cu picioarele *sale este ca* o lampă disprețuită în gândul celui ce este în tihnă.
6. ¶ Corturile jefuitorilor prosperă și cei ce provoacă pe Dumnezeu sunt în siguranță, în a căror mână Dumnezeu aduce *din abundență.*
7. Dar întreabă acum fiarele și ele te vor învăța; și păsările cerului și ele îți vor spune;
8. Sau vorbește pământului și el te va învăța, și peștii mării îți vor istorisi.
9. Cine nu știe în toate acestea că mâna DOMNULUI a lucrat aceasta?
10. În a cărui mână *este* sufletul fiecărei viețuitoare și suflarea întregii omeniri.
11. Nu încearcă urechea cuvintele? Și nu gustă gura mâncarea sa?
12. ¶ Înțelepciune *este* la cei foarte bătrâni; și înțelegere în lungimea zilelor.
13. La el *este* înțelepciune și tărie, el are sfat și înțelegere.
14. Iată, el dărâmă și nu poate fi construit din nou; el închide un om și nu poate fi deschidere.
15. Iată, el reține apele și ele seacă; de asemenea le trimite și ele răstoarnă pământul.
16. La el *este* tărie și înțelepciune; cel înșelat și înșelătorul *sunt* ai lui.
17. El duce pe sfătuitori ca pradă și face pe judecători nebuni.
18. El dezleagă legătura împărăților și încinge coapsele lor cu un brâu.

19. El duce pe prinți ca pradă și răstoarnă pe cel puternic.
20. El îndepărtează vorbirea celor de încredere și ia înțelegerea celor bătrâni.
21. El varsă dispreț peste prinți și slăbește tăria celor puternici.
22. El descoperă lucruri adânci din întuneric și scoate la lumină umbra morții.
23. El mărește națiunile și le distruge; el lărgește națiunile și le strâmtorează *din nou*.
24. El ia inima mai marilor popoarelor pământului și îi face să rătăcească într-o pustie fără drum.
25. Ei bâjbâie fără lumină în întuneric și îi face să șovăie ca *un om* beat.

CAPITOLUL 13

IATĂ, ochiul meu *le*-a văzut toate acestea, urechea mea a auzit și le-a înțeles.
2. Ce cunoașteți voi, cunosc și eu; nu vă *sunt* inferior.
3. Cu siguranță aș vorbi celui Atotputernic și doresc să mă judec cu Dumnezeu.
4. Dar voi *sunteți* făuritori de minciuni, toți *sunteți* doctori de nimic.
5. O, de ați tăcea de tot! Aceasta v-ar fi înțelepciunea.
6. Auziți acum întâmpinarea mea și dați ascultare la pledoariile buzelor mele.
7. Veți vorbi stricat pentru Dumnezeu? Și veți vorbi înșelător pentru el?
8. Veți fi părtinitorii lui? Vă veți lupta de partea lui Dumnezeu?
9. Este bine ca el să vă cerceteze? Sau așa cum un om batjocorește pe altul, îl batjocoriți pe el?
10. El cu siguranță vă va mustra, dacă părtiniți în ascuns.
11. Nu vă va înfrica măreția lui? Și nu va cădea peste voi groaza lui?
12. Amintirile voastre *sunt* ca cenușa, trupurile voastre ca trupuri de lut.
13. ¶ Tăceți, lăsați-mă în pace, ca să vorbesc și să vină peste mine ce *va veni*.
14. Pentru ce să îmi iau carnea în dinți și să îmi pun viața în mâna mea?
15. Chiar dacă m-ar ucide, totuși mă voi încrede în el; dar îmi voi apăra căile înaintea lui.
16. El de asemenea *va fi* salvarea mea, căci un fățarnic nu va veni înaintea lui.
17 Cu urechile voastre, ascultați cu atenție cuvântul meu și vorbirea mea.
18. Priviți acum, *mi*-am rânduit cauza; știu că voi fi declarat drept.
19. Cine *este* cel *ce* se va certa cu mine? Pentru că acum, dacă îmi țin limba, îmi voi da duhul.
20. Numai două *lucruri* nu îmi face; atunci nu mă voi ascunde de tine.
21. Retrage-ți mâna de la mine și să nu mă înspăimânte groaza ta.
22. Atunci cheamă și voi răspunde; sau lasă-mă să vorbesc iar tu răspunde-mi.
23. ¶ Cât de multe *sunt* nelegiuirile și păcatele mele? Fă-mă să cunosc fărădelegea mea și păcatul meu.
24. Pentru ce îți ascunzi fața și mă socotești ca dușmanul tău?
25. Vei zdrobi o frunză purtată încoace și încolo? Și vei urmări tu miriștea uscată?

26. Căci tu scrii lucruri amare împotriva mea şi mă faci să moştenesc nelegiuirile tinereții mele.
27. De asemenea îmi pui picioarele în butuci şi priveşti îndeaproape la toate cărările mele; tu pui o urmă pe călcâiele picioarelor mele.
28. Şi el, ca un lucru putred, se mistuie, ca o haină mâncată de molii.

CAPITOLUL 14

OMUL născut din femeie *are* zile puține şi *este* plin de tulburare.
2. Răsare asemenea unei flori şi este retezat; el fuge de asemenea ca o umbră şi nu rămâne.
3. Şi îți deschizi ochii asupra unuia ca acesta şi mă aduci în judecată cu tine?
4. Cine poate aduce un *lucru* curat dintr-unul necurat? Niciunul.
5. Văzând că zilele îi *sunt* hotărâte, numărul lunilor sale *sunt* cu tine; tu i-ai rânduit hotarele lui ca el să nu *le* poată trece;
6. Întoarce-te de la el, ca să se odihnească, până ce va împlini, ca un angajat, ziua sa.
7. ¶ Căci este speranță pentru un pom, dacă este tăiat, că va răsări din nou şi că ramura lui tânără nu va înceta.
8. Deşi rădăcina lui îmbătrâneşte în pământ şi trunchiul lui moare în pământ,
9. *Totuşi* prin mirosul apei, el va înmuguri şi va da lăstari ca o plantă.
10. Dar omul moare şi se risipeşte; şi omul îşi dă duhul şi unde *este* el?
11. *Precum* apele dispar din mare şi potopul seacă şi se usucă,
12. Astfel omul se culcă şi nu se ridică, până când cerurile nu *vor* mai *fi*, ei nu se vor trezi, nici nu vor fi sculați din somnul lor.
13. O, de m-ai ascunde în mormânt, de m-ai ține în taină, până îți va trece furia; de mi-ai rândui un timp cuvenit şi să îți aminteşti de mine!
14. Dacă un om moare, va trăi el *din nou*? Voi aştepta toate zilele timpului meu rânduit, până când vine schimbarea mea.
15. Tu vei chema şi îți voi răspunde; vei avea dorință pentru lucrarea mâinilor tale.
16. ¶ Căci acum îmi numeri paşii; nu veghezi tu asupra păcatului meu?
17. Fărădelegea mea *este* sigilată într-un sac şi îmi coşi nelegiuirea.
18. Şi, cu siguranță, muntele căzând ajunge de nimic şi stânca este mutată din locul ei.
19. Apele tocesc pietrele; tu speli *din* țărâna pământului lucrurile care cresc şi distrugi speranța omului.
20. Îl învingi pentru totdeauna şi el trece; îi schimbi înfățişarea şi îl trimiți departe.
21. Fiii lui ajung la onoare şi el nu ştie; sunt înjosiți, dar el nu pricepe aceasta.
22. Dar carnea lui pe el va avea durere şi sufletul său în el va jeli.

CAPITOLUL 15

ATUNCI Elifaz temanitul a răspuns şi a zis:
2. Ar trebui să rostească un om înțelept cunoaştere deşartă şi să îşi umple pântecele cu vântul de est?

3. Ar trebui să apere el cu o vorbire nefolositoare, sau cu vorbiri cu care nu poate face nimic bun?
4. Da, tu lepezi teama și oprești rugăciunea dinaintea lui Dumnezeu.
5. Căci gura ta îți rostește nelegiuirea și alegi limba celor vicleni.
6. Propria ta gură te condamnă și nu eu; da, propriile tale buze aduc mărturie împotriva ta.
7. *Ești* tu primul om *ce* s-a născut? Sau ai fost făcut înaintea dealurilor?
8. Ai auzit tu taina lui Dumnezeu? Și oprești tu înțelepciunea pentru tine?
9. Ce cunoști tu, ce noi nu cunoaștem? *Ce* înțelegi tu, ce nu *este* în noi?
10. Cu noi *sunt* deopotrivă cei cărunți și cei foarte bătrâni, mult mai bătrâni decât tatăl tău.
11. *Sunt* mângâierile lui Dumnezeu mici pentru tine? Este vreo taină pentru tine?
12. De ce te poartă departe inima ta? Și spre ce clipesc ochii tăi,
13. De îți întorci duhul împotriva lui Dumnezeu și lași *astfel* de vorbe să iasă din gura ta?
14. Ce *este* omul ca să fie curat? Și *cel* născut din femeie, ca să fie drept?
15. Iată, el nu își pune încrederea în sfinții săi; da, cerurile nu sunt curate în ochii săi.
16. Cu cât mai scârbos și murdar *este* omul care bea nelegiuirea ca apa?
17. ¶ Îți voi arăta, ascultă-mă; și ceea ce am văzut voi vesti.
18. Ceea ce înțelepții au istorisit de la părinții lor și nu au ascuns;
19. Cărora singuri pământul le-a fost dat și niciun străin nu a trecut printre ei.
20. Cel stricat se tăvălește în durere toate zilele *sale* și numărul anilor este ascuns opresorului.
21. Un zgomot înspăimântător *este* în urechile lui, în prosperitate distrugătorul va veni peste el.
22. El nu crede că se va reîntoarce din întuneric și este așteptat de sabie.
23. El rătăcește departe pentru pâine, *spunând*: Unde *este*? El știe că ziua întunericului este gata la îndemâna lui.
24. Necaz și chin îl vor înspăimânta; îl vor învinge ca un împărat gata de bătălie.
25. Căci își întinde mâna împotriva lui Dumnezeu și se întărește împotriva celui Atotputernic.
26. El aleargă peste el, *chiar* pe gâtul *lui*, peste întăriturile groase ale scuturilor lui;
27. Deoarece își acoperă fața cu grăsimea lui și face cute de grăsime pe coapsele *lui*.
28. Și locuiește în cetăți pustii *și* în case pe care nimeni nu le locuiește, care sunt gata să devină mormane *de pietre*.
29. El nu va fi bogat, nici averea sa nu va rămâne, nici nu va prelungi desăvârșirea ei pe pământ.
30. Nu se va depărta de întuneric; flacăra va usca ramurile sale și prin răsuflarea gurii sale se va duce el.

31. Să nu se încreadă cel înşelat în deşertăciune, fiindcă deşertăciunea va fi recompensa lui.
32. Ea se va împlini înaintea timpului său şi ramura lui nu va fi verde.
33. Îşi va scutura strugurele necopt precum vița și îşi va lepăda floarea precum măslinul.
34. Căci adunarea făţarnicilor *va fi* pustiită şi focul va mistui corturile mituirii.
35. Ei concep ticăloşie şi aduc deşertăciune şi pântecele lor pregăteşte înşelăciune.

CAPITOLUL

16 ATUNCI Iov a răspuns şi a zis:
2. Am auzit multe astfel de lucruri, mângâietori răi *sunteți* voi toți.
3. Vor avea cuvintele zadarnice un sfârşit? Sau ce te încurajează de răspunzi?
4. Aş putea vorbi de asemenea precum *faceți* voi, dacă sufletul vostru ar fi în locul sufletului meu, aş putea îngrămădi cuvinte împotriva voastră și mi-aş clătina capul spre voi.
5. *Dar* v-aş întări cu gura mea şi mişcarea buzelor mele ar retrage *mâhnirea voastră*.
6. ¶ Deşi vorbesc, mâhnirea mea nu se retrage, iar *dacă* mă feresc *cu* ce sunt uşurat?
7. Dar acum el m-a obosit, tu ai pustiit pe toți ai mei.
8. Şi m-ai umplut cu riduri, *ceea ce* este o mărturie *împotriva mea*; şi slăbiciunea, ridicându-se în mine, aduce mărturie feței mele.
9. M*ă* sfâşie în furia sa, cel ce mă urăşte; scrâşneşte din dinții săi asupra mea; duşmanul meu îşi ascute ochii asupra mea.
10. Au stat cu gurile căscate asupra mea; m-au lovit ocărător peste obraz; s-au adunat împotriva mea.
11. Dumnezeu m-a dat celor neevlavioşi şi m-a dat în mâinile celor stricați.
12. Eram în tihnă, dar el m-a frânt în bucăți; de asemenea m-a luat de gât şi m-a rupt în bucăți şi m-a făcut ținta lui.
13. Arcaşii lui mă încercuiesc, îmi despică rărunchii în bucăți şi nu cruță; îmi varsă fierea pe pământ.
14. Mă frânge cu spărtură peste spărtură, aleargă peste mine ca un uriaş.
15. Mi-am cusut haină de sac peste pielea mea şi mi-am întinat cornul în țărână.
16. Faţa mea este murdărită de plânset şi pe pleoapele mele *este* umbra morții;
17. *Deşi* nu *este* pentru *vreo* nedreptate în mâinile mele; de asemenea rugăciunea mea *este* pură.
18. Pământule, nu-mi acoperi sângele; şi să nu *îşi* găsească loc strigătul meu.
19. De asemenea acum, iată, martorul meu *este* în cer şi mărturia mea *este* în înalt.
20. Prietenii mei mă batjocoresc, *dar* ochiul meu varsă *lacrimi* spre Dumnezeu.

21. O, de ar pleda cineva pentru un om cu Dumnezeu, precum *pledează* un om pentru aproapele său!
22. Încă puțini ani să vină, atunci voi merge pe calea *de pe care* nu mă voi întoarce.

CAPITOLUL

17 SUFLAREA mi se strică, zilele mele se sting, mormintele *sunt gata* pentru mine.
2. Nu *sunt* batjocoritori în jurul meu? Și nu rămâne ochiul meu în provocarea lor?
3. Depune acum, fii tu însuți garanție pentru mine; cine *este* cel *ce* îmi va strânge mâna?
4. Fiindcă ai ascuns inima lor de la înțelegere, de aceea nu *îi* vei înălța.
5. Cel ce vorbește linguşitor prietenilor *săi*, chiar ochii copiilor săi se vor sfârşi.
6. El m-a făcut de asemenea o zicătoare pentru oameni; și înainte eram ca o tamburină.
7. Ochiul meu de asemenea este slab din cauza întristării și toate membrele mele *sunt* ca o umbră.
8. Cei integri vor fi înmărmuriți de aceasta și cel nevinovat se va ridica împotriva fățarnicului.
9. Cel drept de asemenea își va ține calea și cel ce are mâini curate va fi tot mai tare.
10. ¶ Dar cât despre voi toți, întoarceți-vă acum și veniți, căci nu pot găsi *un* înțelept printre voi.
11. Zilele mele au trecut, scopurile mele sunt frânte, *la fel* gândurile inimii mele.
12. Ei schimbă noaptea în zi; lumina *este* de scurtă durată din cauza întunericului.
13. Dacă aştept, mormântul *este* casa mea; mi-am făcut patul în întuneric;
14. Am spus putrezirii: Tu *eşti* tatăl meu; viermelui: *Tu eşti* mama mea și sora mea.
15. Și unde *este* acum speranța mea? Cât despre speranța mea, cine o va vedea?
16. Ei vor coborî la grilajele gropii, când odihna *noastră* împreună *este* în țărână.

CAPITOLUL

18 ATUNCI a răspuns Bildad șuhitul și a zis:
2. Cât timp *va trece până* vei pune capăt vorbelor? Fă semn și apoi vom vorbi.
3. Pentru ce suntem socotiți ca fiare *și* considerați nemernici înaintea ta?
4. El însuși se sfâșie în mânia sa; va fi pământul părăsit pentru tine? Și va fi stânca mutată din locul său?
5. ¶ Da, lumina celui stricat va fi stinsă și scânteia focului său nu va străluci.
6. Lumina va fi întuneric în cortul său și candela sa va fi stinsă cu el.

7. Paşii tăriei lui vor fi strâmtorați și propriul său sfat îl va trânti.
8. Fiindcă este aruncat într-o plasă prin propriile sale picioare și calcă pe o cursă.
9. Lațul *îl* va prinde de călcâi *și* tâlharul îl va învinge.
10. Cursa îi *este* întinsă în pământ și o capcană pentru el pe cale.
11. ¶ Terori îl vor înspăimânta de fiecare parte și îl vor pune pe fugă.
12. Puterea lui va fi înfometată și nimicire *va fi* gata lângă el.
13. Aceasta va mânca tăria pielii lui; întâiul născut al morții îi va mânca tăria.
14. Încrederea sa va fi dezrădăcinată din cortul său și aceasta îl va aduce la împăratul terorilor.
15. Se va locui în cortul său deoarece nu *este* al său; pucioasă va fi împrăștiată, peste locuința sa.
16. Rădăcinile lui vor fi uscate dedesubt și deasupra, ramura lui va fi retezată.
17. Amintirea sa va pieri de pe pământ și nu va avea un nume în stradă.
18. Va fi dus de la lumină în întuneric și alungat din lume.
19. El nu va avea nici fiu, nici nepot printre oamenii săi, nici cineva să rămână în locuințele lui.
20. Cei ce vin după *el* vor fi înmărmuriți la ziua lui, așa cum au fost îngroziți cei dinainte.
21. Cu adevărat astfel *sunt* locuințele celui stricat și acesta *este* locul *celui ce* nu cunoaște pe Dumnezeu.

CAPITOLUL 19

ATUNCI Iov a răspuns și a zis:
2. Până când îmi veți chinui sufletul și mă veți rupe în bucăți prin cuvinte?
3. De zece ori m-ați ocărât; nu vă este rușine *că* vă faceți străini față de mine?
4. Și *dacă* într-adevăr am greșit, greșeala mea rămâne cu mine.
5. Dacă într-adevăr vă veți preamări împotriva mea și îmi veți *folosi* ocara pentru a pleda *împotriva* mea,
6. Să știți acum că Dumnezeu m-a doborât și m-a încercuit cu plasa lui.
7. Iată, eu strig din *cauza* răului, dar nu sunt ascultat; strig tare, dar nu *este* judecată.
8. ¶ Mi-a îngrădit calea ca să nu pot trece și a așezat întuneric în căile mele.
9. M-a dezbrăcat de gloria mea și a luat coroana *de pe* capul meu.
10. M-a distrus de fiecare parte și sunt dus; și speranța mea el a mutat-o *din loc* ca pe un pom.
11. El de asemenea și-a aprins furia împotriva mea și mă socotește ca *pe unul* dintre dușmanii săi.
12. Trupele lui se adună și își înalță calea împotriva mea și își așază tabăra în jurul cortului meu.

13. A pus pe fraţii mei departe de mine şi cunoscuţii mei sunt într-adevăr înstrăinaţi de mine.
14. Rudele mele *m*-au părăsit şi prietenii mei apropiaţi m-au uitat.
15. Cei ce locuiesc în casa mea şi servitoarele mele, mă socotesc un străin, sunt un înstrăinat în ochii lor.
16. L-am chemat pe servitorul meu şi nu *mi*-a răspuns; l-am implorat cu gura mea.
17. Respiraţia mea este străină soţiei mele, deşi am cerut *de dragul* copiilor propriului meu trup.
18. Da, pruncii m-au dispreţuit; m-am ridicat, iar ei au vorbit împotriva mea.
19. Toţi prietenii mei intimi m-au detestat; şi cei pe care i-am iubit s-au întors împotriva mea.
20. Osul mi se lipeşte de pielea şi de carnea mea, iar eu am scăpat *doar* cu pielea dinţilor mei.
21. Aveţi milă de mine, aveţi milă de mine, voi prietenii mei; căci mâna lui Dumnezeu m-a atins.
22. De ce mă persecutaţi ca Dumnezeu şi nu vă săturaţi cu carnea mea?
23. ¶ De s-ar fi scris cuvintele mele acum! De s-ar fi tipărit într-o carte!
24. De s-ar fi gravat cu un toc de fier şi plumb în stâncă pentru totdeauna!
25. Pentru că eu ştiu *că* răscumpărătorul meu trăieşte şi va sta în picioare pe pământ în *ziua* de pe urmă;
26. Şi *după ce* această piele a mea *se* distruge, totuşi în carnea mea voi vedea pe Dumnezeu,
27. Pe care îl voi vedea pentru mine însumi şi ochii mei vor privi şi nu un altul, *deşi* rărunchii mei se mistuie înăuntrul meu.
28. Dar voi ar trebui să spuneţi: De ce îl persecutăm? Văzând că rădăcina *acestui* lucru este găsită în mine.
29. Temeţi-vă de sabie, căci furia *aduce* pedepsele sabiei, ca să ştiţi că *este* o judecată.

CAPITOLUL 20

ATUNCI a răspuns Ţofar naamatitul şi a zis:
2. De aceea mă fac gândurile mele să răspund şi pentru *aceasta* mă grăbesc.
3. Am auzit mustrarea ocării mele şi duhul înţelegerii mele mă face să răspund.
4. *Nu* ştii aceasta din vechime, de când a fost pus omul pe pământ,
5. Că triumfarea celui stricat *este* scurtă şi bucuria făţarnicului *este doar* pentru un moment?
6. Deşi măreţia lui se ridică la ceruri şi capul său atinge norii,
7. *Totuşi* va pieri pentru totdeauna asemenea propriului său gunoi; cei ce l-au văzut vor spune: Unde *este* el?
8. El va zbura ca un vis şi nu va fi găsit; da, va fi alungat precum o viziune a nopţii.

9. De asemenea ochiul *care* l-a văzut nu *îl* va mai *vedea*; nici locul său nu îl va mai privi.
10. ¶ Copiii lui vor căuta să mulțumească pe sărac și mâinile lui vor înapoia averile lor.
11. Oasele lui sunt pline *de păcatul* tinereții sale, care se va culca cu el în țărână.
12. Deși stricăciunea este dulce în gura lui, *deși* el o ascunde sub limba sa,
13. *Deși* o cruță și nu o părăsește, ci o ține înăuntrul gurii sale;
14. *Totuși* mâncarea lui în pântecele său este preschimbată, *este* veninul aspidelor înăuntrul lui.
15. A înghițit bogății și le va vomita din nou; Dumnezeu le va arunca afară din stomacul său.
16. El va suge otrava aspidelor; limba viperei îl va ucide.
17. El nu va vedea râurile, potopurile, pâraiele de miere și unt.
18. El va da înapoi rodul muncii sale și nu *îl* va înghiți, conform cu averea *sa va fi* restituirea și el nu se va bucura *în aceasta*.
19. Pentru că a oprimat *și* a părăsit pe sărac, *pentru că* el cu violență a luat o casă pe care nu a zidit-o;
20. Cu siguranță nu va simți liniște în stomacul său, el nu va salva din ceea ce a dorit.
21. Nimic din mâncarea lui nu va rămâne; de aceea niciun om nu va îngriji de bunurile lui.
22. În plinătatea abundenței sale va fi în strâmtorări, fiecare mână a celor stricați va veni peste el.
23. ¶ *Când* este gata să își umple stomacul, *Dumnezeu* va arunca aprinderea furiei sale asupra lui și va ploua *cu ea* asupra lui în timp ce mănâncă.
24. El va fugi de arma de fier *și* arcul de oțel îl va străpunge.
25. Este scoasă și *îi* iese din trup; da, sabia scânteietoare iese din fierea lui, groazele *sunt* asupra lui.
26. Tot întunericul se va ascunde în locurile lui tainice, un foc neațâțat îl va mistui; îi va merge rău celui care este lăsat în cortul lui.
27. Cerul va arăta nelegiuirea lui, și pământul se va ridica împotriva lui.
28. Venitul casei lui se va depărta *și bunurile sale* se vor scurge în ziua furiei lui.
29. Aceasta *este* partea de la Dumnezeu unui om stricat și moștenirea rânduită lui de Dumnezeu.

CAPITOLUL 21

DAR Iov a răspuns și a zis:
2. Ascultați cu atenție vorbirea mea și să fie aceasta mângâierile voastre.
3. Permiteți-mi să vorbesc; și după ce vorbesc să batjocoriți.
4. Cât despre mine, *este* plângerea mea către om? Și dacă *ar fi așa*, de ce să nu fie duhul meu tulburat?
5. Însemnați-mă și uimiți-vă și puneți-*vă* mâna la gură.

6. Chiar când îmi amintesc, mă tem, și un tremur cuprinde carnea mea.
7. ¶ Pentru ce trăiesc cei stricați, îmbătrânesc și sunt tari în putere?
8. Sămânța lor este întemeiată, înaintea feței lor împreună cu ei și urmașii lor înaintea ochilor lor.
9. Casele lor *sunt* ferite de teamă, iar toiagul lui Dumnezeu nu *este* asupra lor.
10. Taurul lor prăsește și nu dă greș; vaca lor fată și nu își leapădă viețelul.
11. Ei își trimit înainte micuții asemenea unei turme și copiii lor dansează.
12. Iau tamburina și harpa și se bucură la sunetul instrumentului de suflat.
13. Își petrec zilele în bogăție și într-o clipă coboară în mormânt.
14. De aceea ei îi spun lui Dumnezeu: Pleacă de la noi, căci nu dorim cunoașterea căilor tale.
15. Ce *este* cel Atotputernic să îi servim? Și ce folos avem dacă ne rugăm lui?
16. Iată, binele lor nu *este* în mâna lor; sfatul celor stricați este departe de mine.
17. ¶ Cât de des se stinge candela celor stricați! Și *cât de des* vine nimicirea lor peste ei! *Dumnezeu* împarte întristări în mânia lui.
18. Ei sunt ca miriștea înaintea vântului și ca pleava pe care furtuna o poartă departe.
19. Dumnezeu îngrămădește nelegiuirea lui pentru copiii lui; îl răsplătește și el *o* va ști.
20. Ochii lui vor vedea nimicirea lui și va bea din furia celui Atotputernic.
21. Căci ce plăcere *are* el în casa lui după el, când numărul lunilor sale este tăiat în mijlocul *lor*.
22. Va învăța *cineva* pe Dumnezeu cunoaștere, văzând că el judecă pe cei înălțați?
23. Unul moare în deplinătatea tăriei sale, fiind întru-totul tihnit și în pace.
24. Sânii lui sunt plini de lapte și oasele lui sunt îmbibate cu măduvă.
25. Și un altul moare în amărăciunea sufletului său și niciodată nu mănâncă cu plăcere.
26. Ei se vor culca toți în țărână și viermii îi vor acoperi.
27. ¶ Iată, eu cunosc gândurile voastre și planurile *pe care* voi pe nedrept vi le închipuiți împotriva mea.
28. Pentru că spuneți: Unde *este* casa prințului? Și unde *sunt* locurile de locuit ale celor stricați?
29. Nu ați întrebat pe cei ce merg pe cale? Și nu știți semnele lor,
30. Că cel stricat este rezervat zilei nimicirii? Vor fi duși înainte până la ziua furiei.
31. Cine va declara calea sa feței lui? Și cine îi va răsplăti *pentru ce* a făcut?
32. Totuși el va fi adus la groapă și va rămâne în mormânt.
33. Brazdele văii îi vor fi dulci și fiecare om va urma după el, așa *ca* nenumărați înainte de el.

34. Cum dar mă mângâiați în zadar, văzând că în răspunsurile voastre
rămâne falsitate?

CAPITOLUL

22 ATUNCI Elifaz temanitul a răspuns și a zis:
2. Poate un om să fie de folos lui Dumnezeu, așa cum cel ce este
înțelept își este de folos lui însuși?
3. *Este* vreo plăcere pentru cel Atotputernic în aceea că ești drept? Sau
are câștig în aceea că îți faci căile desăvârșite?
4. Te va mustra el de frica ta? Va intra cu tine la judecată?
5. ¶ Nu *este* stricăciunea ta mare și nelegiuirile tale infinite?
6. Pentru că ai luat fără motiv o garanție de la fratele tău și ai despuiat
pe cei goi de hainele lor.
7. Nu ai dat apă celui obosit să bea și ai oprit pâinea de la
cel flămând.
8. Dar omul puternic, a avut pământul; și cel demn de cinste a locuit
pe acesta.
9. Ai alungat văduvele fără nimic și brațele celor fără tată au fost frânte.
10. De aceea capcane *sunt* împrejurul tău și teamă năprasnică te tulbură;
11. Sau întuneric, *încât* nu poți vedea; și abundență de ape te acoperă.
12. Nu *este* Dumnezeu în înaltul cerului? Și iată, înălțimea stelelor, cât de
sus sunt ele!
13. Iar tu spui: Cum știe Dumnezeu? Poate el să judece prin norul întunecos?
14. Nori groși îi *sunt* acoperământ și el nu vede; și umblă pe rotocolul cerului.
15. ¶ Ai însemnat calea cea veche pe care oameni stricați au călcat-o în picioare?
16. Care a fost târpită nelatimp, a cărei temelie a fost inundată cu un potop;
17. Care au spus lui Dumnezeu: Pleacă de la noi; și ce poate face cel
Atotputernic pentru ei?
18. Totuși el a umplut casele lor cu bunătăți, dar sfatul celor stricați este
departe de mine.
19. Cei drepți văd *aceasta* și se veselesc; și cei nevinovați au râs de ei
în batjocură.
20. Iată, averea noastră nu este târpită, dar rămășița lor o mistuie focul.
21. ¶ Fă-te cunoscut cu el și fii în pace, prin aceasta binele va veni la tine.
22. Primește, te rog, legea din gura lui și strânge cuvintele lui în inima ta.
23. Dacă te întorci la cel Atotputernic, vei fi zidit, vei pune departe
nelegiuirea de la corturile tale.
24. Atunci vei strânge aur precum țărâna și *aurul* din Ofir precum
pietrele pâraielor.
25. Da, cel Atotputernic va fi apărarea ta și vei avea destul argint.
26. Căci atunci te vei desfăta în cel Atotputernic și îți vei ridica fața
spre Dumnezeu.
27. Te vei ruga lui și el te va asculta și îți vei împlini promisiunile.
28. De asemenea vei hotărî un lucru și îți va fi întemeiat; și lumina va
străluci pe căile tale.

29. Când *oamenii* sunt doborâți, atunci vei spune: *Va fi* înălțare; și el va salva pe cel înjosit.
30. El va elibera insula celui nevinovat și ea este eliberată prin puritatea mâinilor tale.

CAPITOLUL 23

ATUNCI Iov a răspuns și a zis:
2. Chiar astăzi plângerea mea *este* amară; lovitura mea este mai grea decât geamătul meu.
3. O, de aș ști unde să îl găsesc, să vin la scaunul său!
4. *Mi*-aș rândui cauza înaintea lui și mi-aș umple gura *cu* argumente.
5. Aș cunoaște cuvintele *care* mi le-ar răspunde și aș înțelege ceea ce mi-ar spune.
6. Va pleda el împotriva mea cu marea *lui* putere? Nu; ci ar pune *tărie* în mine.
7. Acolo cel drept s-ar contrazice cu el; astfel aș fi eliberat pentru totdeauna de judecătorul meu.
8. ¶ Iată, merg înainte, dar el nu *este acolo*; și înapoi, dar nu îl pot percepe;
9. La stânga, unde el lucrează, dar nu *îl* văd; se ascunde la dreapta, ca să nu *îl* văd;
10. Dar el cunoaște calea pe care o urmez; *după ce* mă va încerca, voi ieși ca aurul.
11. Piciorul meu s-a ținut de pașii lui; am păstrat calea lui și nu m-am abătut.
12. Nici nu am dat înapoi de la porunca buzelor lui; am stimat cuvintele gurii sale mai mult decât *mâncarea* necesară mie.
13. ¶ Dar el *ține* de una și cine îl poate întoarce? Și *ce* dorește sufletul său, chiar *aceea* face.
14. Căci el împlinește *lucrul care* îmi *este* rânduit; și multe asemenea *lucruri sunt* cu el.
15. De aceea sunt tulburat în prezența lui; când iau aminte, mă tem de el.
16. Fiindcă Dumnezeu îmi înmoaie inima și cel Atotputernic mă tulbură;
17. Pentru că nu am fost stârpit dinaintea întunericului, *nici* nu a ascuns întunericul de fața mea.

CAPITOLUL 24

DE ce, văzând că timpurile nu sunt ascunse de cel Atotputernic, nu văd zilele lui cei ce îl cunosc?
2. *Unii* mută pietrele de hotar; ei cu violență iau turme și pășunea *lor*.
3. Ei alungă măgarul celor fără tată, iau boul văduvei drept garanție.
4. Ei abat pe nevoiaș de pe cale; săracii pământului se ascund împreună.
5. Iată, *asemenea* măgarilor sălbatici în pustie, ei merg înainte să își *facă* lucrarea; sculându-se din timp pentru o pradă, pustia *aduce* hrană pentru ei *și* pentru copiii *lor*.
6. Ei *își* culeg *fiecare* nutrețul său în câmp și adună recolta viei celor stricați.

7. Ei fac pe cei goi să găzduiască fără haină, încât nu *au* acoperământ pe frig.
8. Ei sunt uzi de aversele de ploaie ale munților și îmbrățișează stânca din lipsa unui adăpost.
9. Ei smulg pe cel fără tată de la piept și iau garanție de la sărac.
10. *Îl* fac să meargă gol, fără haină, și iau snopul *de la* cel flămând.
11. *Ei* fac ulei înăuntrul zidurilor lor *și* calcă teascurile *lor* de vin și suferă de sete.
12. Oamenii din cetate gem și sufletul celui rănit țipă; totuși Dumnezeu nu *le* pune *la socoteală* nebunia.
13. ¶ Ei sunt dintre cei care se revoltă împotriva luminii, ei nu cunosc căile ei, nici nu locuiesc în cărările ei.
14. Ucigașul, ridicându-se *odată* cu lumina, ucide pe sărac și pe nevoiaș și în timpul nopții este ca un hoț.
15. De asemenea ochiul celui adulter așteaptă amurgul, spunând: Niciun ochi nu mă va vedea; și își deghizează fața.
16. În întuneric ei sparg casele *pe care* le-au însemnat pentru ei în timpul zilei; ei nu cunosc lumina.
17. Căci dimineața *este* pentru ei întocmai ca umbra morții, dacă *cineva îi* cunoaște, *ei sunt în* terorile umbrei morții.
18. ¶ El *este* iute ca apele; partea lor este blestemată pe pământ; nu privește calea viilor.
19. Secetă și arșiță mistuie apele zăpezilor; *la fel* mormântul *celor care* au păcătuit.
20. Pântecul îl va uita; viermele se va înfrupta din el; nu va mai fi amintit; și stricăciunea va fi frântă ca un pom.
21. El se poartă rău cu cea stearpă *care* nu naște și nu face bine văduvei.
22. El atrage de asemenea pe cel puternic cu puterea sa; se ridică și niciun *om* nu este sigur de viață.
23. Deși îi este dat *să fie* în siguranță acolo unde se odihnește, totuși ochii lui *sunt* peste căile lor.
24. Ei sunt înălțați pentru puțin timp, dar apoi sunt înjosiți; sunt scoși de pe cale ca toți *ceilalți* și retezați ca vârfurile spicelor.
25. Și dacă nu *este așa* acum, cine mă va face mincinos și va face vorbirea mea fără valoare?

CAPITOLUL 25

ATUNCI a răspuns Bildad șuhitul și a zis:
2. Stăpânire și teamă *sunt* cu el, el face pace în locurile sale înalte.
3. Este vreun număr al armatelor sale? Și peste cine nu se ridică lumina lui?
4. Cum poate fi un om declarat drept înaintea lui Dumnezeu? Sau cum poate fi curat *cel* născut din femeie?
5. Iată, nici luna nu strălucește; da, stelele nu sunt pure în ochii săi.
6. Cu cât mai puțin omul, *care este* un vierme, și fiul omului, *care este* un vierme!

CAPITOLUL

26 DAR Iov a răspuns și a zis:
2. Cum ai ajutat tu pe *cel* fără putere? *Cum* salvezi tu brațul fără tărie?
3. Cum ai sfătuit tu pe *cel* fără înțelepciune? Și *cum* ai făcut cunoscut din abundență *înțelepciunea* așa cum este?
4. Către cine ai rostit cuvinte? Și al cui duh a venit din tine?
5. ¶ *Lucruri* moarte sunt formate de sub ape și locuitorii acestora.
6. Iadul *este* despuiat înaintea lui și distrugerea nu are acoperitoare.
7. El întinde nordul peste gol *și* atârnă pământul de nimic.
8. El leagă apele în norii săi groși și norul nu se rupe sub ele.
9. El ține în ascuns fața tronului său *și* întinde norul său peste acesta.
10. El a încercuit apele cu legături, până ce ziua și noaptea se sfârșesc.
11. Stâlpii cerului tremură și sunt uimiți la mustrarea lui.
12. El împarte marea cu puterea sa și prin înțelegerea sa el străpunge pe cel mândru.
13. Prin duhul său el a împodobit cerurile; mâna sa a format șarpele strâmb.
14. Iată, acestea *sunt* părțile căilor lui, dar ce mică este partea auzită despre el? Și tunetul puterii sale cine îl poate înțelege?

CAPITOLUL

27 MAI mult, Iov și-a continuat parabola și a spus:
2. *Cum* Dumnezeu trăiește, *care* mi-a luat judecata; și cel Atotputernic, *care* mi-a chinuit sufletul,
3. Cât timp suflarea mea *este* în mine și duhul lui Dumnezeu *este* în nările mele,
4. Buzele mele nu vor vorbi stricăciune, nici limba mea nu va rosti înșelăciune.
5. Nicidecum să vă declar drepți; până ce mor nu îmi voi îndepărta integritatea de la mine.
6. Dreptatea mea o țin strâns și nu îi voi da drumul; inima mea nu *mă* va ocărî cât timp trăiesc.
7. ¶ Să fie dușmanul meu ca cel stricat și cel ce se ridică împotriva mea ca cel nedrept.
8. Căci care *este* speranța fățarnicului, deși el a câștigat, când Dumnezeu îi ia sufletul?
9. Va asculta Dumnezeu strigătul lui când vine necazul peste el?
10. Se va desfăta în cel Atotputernic? Va chema întotdeauna pe Dumnezeu?
11. ¶ Vă voi învăța prin mâna lui Dumnezeu, *ceea* ce *este* la cel Atotputernic eu nu voi ascunde.
12. Iată, voi toți ați văzut-*o*; de ce atunci sunteți cu totul deșerți?
13. Aceasta *este* partea de la Dumnezeu a unui om stricat și moștenirea opresorilor, *pe care* o vor primi de la cel Atotputernic.
14. De s-ar înmulți copiii săi, *ar fi* pentru sabie; și urmașii lui nu vor fi săturați cu pâine.

15. Cei ce rămân din el vor fi îngropați în moarte și văduvele lui nu vor plânge.
16. Deși îngrămădește argint ca țărâna și pregătește haine ca lutul,
17. El *le* poate pregăti, dar cel drept *le* va îmbrăca și cel nevinovat va împărți argintul.
18. El își zidește casa ca o molie și ca pe o colibă *pe care* paznicul *o* face.
19. Bogatul se va culca, dar nu va fi adunat; *își* deschide ochii și nu *mai este*.
20. Terori îl apucă precum apele, o furtună îl fură noaptea.
21. Îl ia vântul de est și se duce; și ca o furtună îl spulberă din locul său.
22. Pentru că *Dumnezeu* va arunca asupra lui și nu va cruța; ar dori să fugă din mâna lui.
23. Vor bate din palme către el și îl vor șuiera din locul lui.

CAPITOLUL 28

CU siguranță este o vână pentru argint și un loc pentru aur, *unde* ei *îl* purifică.
2. Fierul este luat din pământ și arama *este* topită *din* piatră.
3. El pune o margine întunericului și cercetează toată desăvârșirea, pietrele întunericului și umbra morții.
4. Potopul izbucnește de la locuitor; *apele* uitate de picior sunt uscate, îndepărtate de la oameni.
5. *Cât despre* pământ, din el iese pâinea și dedesubt acesta este întors ca focul.
6. Pietrele lui *sunt* locul safirelor și are praf de aur.
7. *Este* o cărare pe care nicio pasăre nu o cunoaște și pe care ochiul vulturului nu a văzut-o;
8. Puii leului nu au călcat-o, leul feroce nu a trecut pe lângă ea.
9. Își pune mâna pe stâncă, răstoarnă munții din rădăcini.
10. El taie râuri printre stânci; și ochiul lui vede fiecare lucru prețios.
11. El stăvilește potopurile de la revărsare; și *ce este* ascuns scoate la lumină.
12. Dar unde se va găsi înțelepciunea? Și unde *este* locul înțelegerii?
13. Omul nu cunoaște prețul ei și nu se găsește în țara celor vii.
14. ¶ Adâncul spune: Nu *este* în mine; și marea spune: Nu *este* cu mine.
15. Nu poate fi obținută cu aur, nici argintul nu va fi cântărit *ca* preț al ei.
16. Nu poate fi prețuită cu aurul Ofirului, cu prețiosul onix, sau safirul.
17. Aurul și cristalul nu o pot egala; și schimbarea ei *nu va fi pe* bijuterii din aur pur.
18. Nu se va aminti despre coral sau perle, pentru că prețul înțelepciunii *este* peste cel al rubinelor.
19. Topazul din Etiopia nu o va egala, nici nu va fi prețuită cu aur pur.
20. ¶ De unde vine atunci înțelepciunea? Și unde *este* locul înțelegerii?
21. Văzând că este ascunsă de ochii tuturor celor vii și ascunsă de păsările cerului.
22. Distrugerea și moartea spun: Am auzit cu urechile noastre de faima ei.
23. Dumnezeu îi înțelege calea și îi cunoaște locul;
24. Pentru că el privește la marginile pământului *și* vede sub întregul cer;

25. Pentru a face o *măsură de* greutate vânturilor; şi cântăreşte apele cu măsura.
26. Când a dat o hotărâre pentru ploaie şi o cale pentru fulgerul tunetului,
27. Atunci a văzut-o şi a vestit-o; el a pregătit-o, da, şi a cercetat-o.
28. Şi omului i-a spus: Iată, teama de Domnul, aceasta *este* înţelepciune; şi a pleca de rău *este* înţelegere.

CAPITOLUL 29

MAI mult, Iov şi-a continuat parabola şi a spus:
2. O, de aş fi ca *în* lunile trecute, ca *în* zilele *când* Dumnezeu mă păstra;
3. Când candela lui strălucea peste capul meu *şi când* prin lumina lui umblam *prin* întuneric;
4. Cum eram în zilele tinereţii mele, când taina lui Dumnezeu *era* peste cortul meu;
5. Când cel Atotputernic mai *era* cu mine, *când* copiii mei *erau* în jurul meu;
6. Când îmi spălam paşii cu unt şi stânca îmi revărsa râuri de untdelemn;
7. ¶ Când ieşeam la poartă, *trecând* prin cetate, *când* îmi pregăteam scaunul meu în stradă!
8. Tinerii mă vedeau şi se ascundeau; şi bătrânii se ridicau *şi* stăteau în picioare.
9. Prinţii *îşi* opreau vorbirea şi *îşi* puneau mâna la gura.
10. Nobilii îşi reţineau vocea şi limba li se lipea de cerul gurii.
11. Când urechea *mă* auzea, mă binecuvânta; şi când ochiul *mă* vedea, îmi aducea mărturie;
12. Pentru că am eliberat pe cel sărac care striga şi pe cel fără tată şi *pe cel ce nu avea* pe nimeni să îl ajute.
13. Binecuvântarea celui ce era gata să piară venea peste mine şi făceam inima văduvei să cânte de bucurie.
14. Mă îmbrăcam cu dreptate şi ea mă înveşmânta; judecata mea *era* ca o robă şi o diademă.
15. Eram ochi celui orb şi picioare pentru şchiop.
16. *Eram* tată celor săraci; şi cauza *pe care* nu *o* cunoşteam, am cercetat-o în amănunţime.
17. Şi am frânt fălcile celui stricat şi am smuls prada din dinţii lui.
18. ¶ Atunci am spus: Voi muri în cuibul meu şi voi înmulţi zilele *mele* precum nisipul.
19. Rădăcina mea *era* întinsă lângă ape şi roua se aşeza toată noaptea pe ramura mea.
20. Gloria mea *era* proaspătă în mine şi arcul meu era înnoit în mâna mea.
21. Mă ascultau *oamenii* şi aşteptau şi tăceau la sfatul meu.
22. După cuvântarea mea nu mai vorbeau; şi vorbirea mea picura peste ei.
23. Şi mă aşteptau ca pe ploaie; şi îşi deschideau larg gura *ca* după ploaia târzie.
24. *Dacă* râdeam de ei, nu credeau; şi lumina înfăţişării mele nu *o* doborau.
25. Le alegeam calea şi şedeam *drept* mai mare *conducător* şi locuiam ca un împărat în armată, ca unul *care* mângâie pe cei ce jelesc.

CAPITOLUL

30 DAR acum *cei ce sunt* mai tineri decât mine mă iau în derâdere,
pe ai căror părinți i-aș fi disprețuit *încât* să îi așez cu câinii
turmei mele.
2. Da, la ce mi-*ar folosi* tăria mâinilor lor, în cei care bătrânețea a pierit?
3. Singuri, din lipsă și foamete, fugind în pustie de mult pustiită și secătuită.
4. Care taie nalbă de pe lângă tufișuri și rădăcini de ienupăr *ca* hrană a lor.
5. Ei au fost alungați dintre *oameni*, (*care* au strigat după ei ca *după*
un hoț);
6. Ca să locuiască în coastele văilor, *în* peșteri ale pământului și *în* stânci.
7. Printre tufișuri au zbierat; sub urzici s-au adunat.
8. *Erau* copii de nebuni, da, copii de oameni josnici; erau mai ticăloși
decât pământul.
9. Și acum sunt cântecul lor, da, sunt zicătoarea lor.
10. Ei mă detestă, fug departe de mine și nu se abțin să mă scuipe în față.
11. Pentru că mi-a dezlegat frânghia și m-a chinuit, ei de asemenea și-au
dat frâu liber înaintea mea.
12. Tinerii se ridică peste dreapta *mea*; ei îmi împing deoparte picioarele
și își ridică împotriva mea căile nimicirii lor.
13. Ei îmi distrug cărarea, profită de nenorocirea mea, nu au ajutor.
14. Au venit *peste mine ca apele* printr-o spărtură largă, în pustiire s-au
rostogolit *peste mine*.
15. ¶ Terori s-au întors asupra mea, ei îmi urmăresc sufletul ca vântul; și
bunăstarea mea trece ca un nor.
16. Și acum sufletul meu este turnat peste mine; zilele nenorocirii m-au apucat.
17. Oasele îmi sunt străpunse în mine pe timpul nopții și tendoanele mele
nu au odihnă.
18. Prin marea forță *a bolii mele* este îmbrăcămintea mea schimbată, mă
leagă împrejur ca gulerul cămășii mele.
19. El m-a aruncat în mocirlă și am devenit ca țărâna și cenușa.
20. Strig către tine și nu mă asculți; mă ridic în picioare și *nu* iei aminte
la mine.
21. Ai devenit crud față de mine, cu mâna ta puternică mi te opui.
22. Tu mă ridici spre vânt, mă faci să călăresc *pe el* și îmi topești ființa.
23. Fiindcă știu *că* mă vei aduce *la* moarte și *la* casa rânduită pentru toți
cei vii.
24. Totuși el nu *își* va întinde mâna spre mormânt, deși ei strigă la nimicirea lui.
25. Nu am plâns pentru cel ce era în necaz? *Nu* a fost sufletul meu întristat
pentru cel sărac?
26. Când căutam binele, atunci răul a venit; și când am așteptat lumina,
a venit întunericul.
27. Adâncurile mele fierbeau și nu se odihneau; zilele necazului
mă întâmpinau.
28. Umblam jelind, fără soare; m-am ridicat în picioare *și* am strigat în adunare.
29. Sunt frate dragonilor și însoțitor bufnițelor.

30. Pielea mi se înnegreşte pe mine şi oasele mi se ard de arşiţă.
31. Harpa de asemenea mi *s-a prefăcut* în jelire şi instrumentul meu de suflat în vocea celor ce plâng.

CAPITOLUL 31

AM făcut un legământ cu ochii mei; de ce atunci să mă gândesc la o tânără?
2. Căci ce *este* partea de la Dumnezeu de sus? Şi *ce* moştenirea de la cel Atotputernic din înalt?
3. Nu *este* nimicire pentru cel stricat? Şi o *pedeapsă* neobişnuită lucrătorilor nelegiuirii?
4. Nu vede el căile mele şi nu numără toţi paşii mei?
5. Dacă am umblat în deşertăciune, sau dacă piciorul meu s-a grăbit la înşelăciune,
6. Să fiu cântărit într-o balanţă dreaptă, ca Dumnezeu să îmi cunoască integritatea.
7. Dacă mi s-a abătut pasul de pe cale şi inima mea mi-a urmat ochii şi dacă vreo pată s-a lipit de mâinile mele,
8. *Atunci* să seamăn şi să mănânce altul; da, să fie dezrădăcinaţi urmaşii mei.
9. ¶ Dacă inima mea a fost înşelată de vreo femeie, sau *dacă* am pândit la uşa aproapelui meu,
10. *Atunci* să macine soţia mea pentru altul şi alţii să se aplece peste ea.
11. Căci aceasta *este* o crimă odioasă; da, *este* o nelegiuire *ce trebuie pedepsită de* judecători.
12. Pentru că *este* un foc *ce* mistuie până la nimicire şi care ar dezrădăcina tot venitul meu.
13. Dacă am dispreţuit cauza servitorului meu sau a servitoarei mele, când s-au certat cu mine;
14. Ce voi face atunci când Dumnezeu se ridică? Şi când cercetează, ce îi voi răspunde?
15. Cel care m-a făcut pe mine în pântece, nu l-a făcut şi pe el? Şi nu unul ne-a format în pântece?
16. ¶ Dacă am împiedicat pe săraci de la dorinţa *lor,* sau am făcut ochii văduvei să se sfârşească;
17. Sau am mâncat bucata mea singur şi cel fără tată nu a mâncat din ea;
18. (Căci din tinereţea mea el a fost crescut cu mine, precum *cu* un tată; şi am îndrumat-o din pântecele mamei mele);
19. Dacă am văzut pe cineva pierind din lipsă de haină, sau vreun sărac fără învelitoare,
20. Dacă coapsele lui nu m-au binecuvântat şi *dacă* el *nu* a fost încălzit cu lâna oilor mele,
21. Dacă mi-am ridicat mâna împotriva celui fără tată, când am văzut ajutorul meu în poartă,
22. Să îmi cadă braţul din umărul meu şi braţul să îmi fie frânt din os.

23. Căci nimicirea *de la* Dumnezeu mi-*a fost* teroare şi din cauza înălţimii lui nu am putut îndura.
24. ¶ Dacă am făcut aurul speranţa mea, sau am spus aurului pur: *Tu eşti* încrederea mea;
25. Dacă m-am bucurat că bogăţia mea *era* mare şi că mâna mea a obţinut mult,
26. Dacă am privit soarele când acesta strălucea, sau luna umblând *în* strălucire,
27. Şi inima mea a fost în ascuns ademenită, sau gura mea mi-a sărutat mâna,
28. Şi aceasta *ar fi* nelegiuire *ce trebuie pedepsită de* judecător; fiindcă aş fi negat pe Dumnezeu de sus.
29. Dacă m-am bucurat la nimicirea celui ce m-a urât, sau m-am înălţat când răul l-a găsit,
30. Nici nu am permis ca gura mea să păcătuiască prin a dori un blestem sufletului său.
31. Dacă bărbaţii cortului meu nu au spus: O, de am fi avut din carnea lui, nu putem fi săturaţi!
32. Străinul nu a rămas noaptea în stradă, *ci* am deschis uşile mele călătorului.
33. ¶ Dacă am acoperit fărădelegile mele precum Adam, prin ascunderea nelegiuirii mele în sânul meu;
34. M-am temut de o mare mulţime, sau dispreţul familiilor m-a îngrozit, încât să tac *şi* să nu ies afară pe uşă?
35. O, de m-ar asculta cineva! Iată, dorinţa mea *este ca* cel Atotputernic să îmi răspundă şi potrivnicul meu să fi scris o carte.
36. Cu siguranţă aş lua-o pe umărul meu *şi* mi-aş lega-o *ca pe* o coroană.
37. I-aş spune numărul paşilor mei; ca un prinţ m-aş apropia de el.
38. Dacă pământul meu strigă împotriva mea, sau dacă brazdele *lui* în acelaşi fel se plâng,
39. Dacă i-am mâncat roadele fără bani, sau am făcut pe proprietarii lui să îşi piardă viaţa,
40. Să crească ciulini în loc de grâu şi neghine în loc de orz. Cuvintele lui Iov s-au terminat.

CAPITOLUL 32

ASTFEL aceşti trei bărbaţi au încetat să îi răspundă lui Iov, pentru că el *era* drept în proprii ochi.
2. Atunci s-a aprins furia lui Elihu, fiul lui Barachel buzitul, din rudenia lui Ram, împotriva lui Iov s-a aprins furia lui, fiindcă el s-a declarat drept pe sine însuşi mai degrabă decât pe Dumnezeu.
3. De asemenea furia lui s-a aprins împotriva celor trei prieteni ai lui, pentru că nu au găsit răspuns şi *totuşi* l-au condamnat pe Iov.
4. Şi Elihu a aşteptat până ce Iov a vorbit, pentru că ei *erau* mai bătrâni decât el.

5. Când Elihu a văzut că nu *mai era* răspuns în gura *acestor* trei bărbați, atunci furia lui s-a aprins.
6. ¶ Și Elihu, fiul lui Barachel buzitul, a răspuns și a zis: Eu *sunt* tânăr și voi *sunteți* foarte bătrâni, de aceea m-am temut și nu am cutezat să vă arăt opinia mea.
7. Am spus: Zilele să vorbească și mulțimea de ani să învețe înțelepciune.
8. Dar *este* un duh în om și insuflarea celui Atotputernic le dă înțelegere.
9. Marii bărbați nu sunt *întotdeauna* înțelepți, nici cei bătrâni nu înțeleg judecata.
10. De aceea am spus: Dați-mi ascultare; și voi arăta opinia mea.
11. Iată, am așteptat după cuvintele voastre; am deschis urechea la argumentele voastre, în timp ce ați cercetat ce să spuneți.
12. Da, v-am dat atenție și, iată, nu *a fost* niciunul dintre voi care să îl fi convins pe Iov, *sau* care să fi răspuns cuvintelor sale;
13. Ca nu cumva să spuneți: Noi am găsit înțelepciune; Dumnezeu îl trântește, nu omul.
14. Acum el nu a îndreptat cuvintele *sale* împotriva mea, nici nu îi voi răspunde cu vorbirile voastre.
15. ¶ Ei au fost uimiți, nu au mai răspuns, au părăsit vorbirea.
16. Când am așteptat (căci nu vorbeau, ci stăteau liniștiți *și* nu mai răspundeau);
17. *Am spus*: Voi răspunde și partea mea, de asemenea voi arăta opinia mea.
18. Căci sunt plin de cuvinte, duhul dinăuntrul meu mă constrânge.
19. Iată, pântecul meu *este* ca vinul *care* nu are ieșire; este gata să pleznească precum burdufurile noi.
20. Voi vorbi ca să mă înviorez; îmi voi deschide buzele și voi răspunde.
21. Nu mă lăsați, vă rog, să părtinesc fața vreunui om, nici nu mă lăsați să dau titluri lingușitoare omului.
22. Căci nu știu să dau titluri lingușitoare; *făcând astfel*, făcătorul meu m-ar lua curând.

CAPITOLUL 33

PENTRU aceasta, Iov, te rog, ascultă vorbirile mele și dă ascultare la toate cuvintele mele.
2. Iată acum mi-am deschis gura, limba mea a vorbit în gura mea.
3. Cuvintele mele *vor ieși din* integritatea inimii mele și buzele mele vor rosti clar cunoaștere.
4. Duhul lui Dumnezeu m-a făcut și suflarea celui Atotputernic mi-a dat viață.
5. Dacă îmi poți răspunde, rânduiește-ți *cuvintele* înaintea mea *și* stai în picioare.
6. Iată, eu *sunt* conform dorinței tale în locul lui Dumnezeu, am fost de asemenea format din lut.
7. Iată, teroarea mea nu te va înspăimânta, nici mâna mea nu va fi grea asupra ta.

8. ¶ Cu siguranță ai vorbit în auzul meu și am auzit vocea cuvintelor *tale*, *spunând*:
9. Sunt curat, fără nelegiuire, eu *sunt* nevinovat; nici nu *este* fărădelege în mine.
10. Iată, el găsește ocazii împotriva mea, mă socotește drept dușmanul său.
11. Îmi pune picioarele în butuci, însemnează toate cărările mele.
12. Iată, *în* aceasta nu ești drept; îți voi răspunde, că Dumnezeu este mai mare decât omul.
13. De ce te lupți împotriva lui? Pentru că el nu dă socoteală de niciunul dintre lucrurile lui.
14. ¶ Căci Dumnezeu vorbește o dată, da, de două ori, *totuși omul* nu ia seama.
15. Într-un vis, într-o viziune a nopții, când somn adânc cade peste oameni, în dormiri în pat,
16. Atunci el deschide urechile oamenilor și sigilează instruirea lor.
17. Ca să întoarcă pe om *de la* scopul *lui* și să ascundă mândria de om.
18. El oprește sufletul lui de la groapă și viața lui de la pierirea prin sabie.
19. ¶ El este de asemenea pedepsit cu durere pe patul său și mulțimea oaselor sale cu *durere* puternică,
20. Astfel încât viața lui detestă pâinea și sufletul lui mâncarea aleasă.
21. Carnea sa este mistuită, așa încât nu poate fi văzută; și oasele sale *care* nu se vedeau *îi* ies în afară.
22. Da, sufletul lui se apropie de mormânt și viața lui de nimicitori.
23. Dacă ar fi un mesager cu el, un interpret, unul între o mie, să îi arate omului integritatea lui,
24. Atunci el este cu har spre el și spune: Eliberează-l din coborârea spre groapă; am găsit o răscumpărare.
25. Carnea lui va fi mai proaspătă ca a unui copil, se va întoarce la zilele tinereții sale;
26. El se va ruga lui Dumnezeu, iar el îi va arăta favoare, iar el îi va vedea fața cu bucurie; căci el va reda omului dreptatea sa.
27. El privește la oameni și *dacă cineva* spune: Am păcătuit și am pervertit *ceea ce era* drept și nu mi-a folosit,
28. El va elibera sufletul lui de la mersul în groapă și viața lui va vedea lumina.
29. ¶ Iată, toate acestea le lucrează Dumnezeu adeseori cu omul,
30. Pentru a-i aduce înapoi sufletul de la groapă, să fie iluminat cu lumina celor vii.
31. Ia aminte, Iov, dă-mi ascultare, taci și voi vorbi.
32. Dacă ai ceva de spus, răspunde-mi, vorbește, căci doresc să te declar drept.
33. Dacă nu, dă-mi ascultare, taci și te voi învăța înțelepciune.

CAPITOLUL 34

MAI departe, Elihu a răspuns și a zis:
2. Ascultați cuvintele mele, voi înțelepților; și aplecați urechea spre mine, voi care aveți cunoaștere.

3. Căci urechea încearcă cuvinte, precum gura gustă mâncare.
4. Să ne alegem judecată, să cunoaştem între noi ce *este* bun.
5. Fiindcă Iov a spus: Sunt drept şi Dumnezeu mi-a luat judecata.
6. Să mint eu împotriva dreptului meu? Rana mea *este* incurabilă, fără nelegiuire.
7. Ce bărbat *este* asemenea lui Iov, *care* bea batjocură ca apa?
8. Care merge *şi* se însoţeşte cu lucrătorii nelegiuirii şi umblă cu oameni stricaţi.
9. Căci a spus: Nu foloseşte la nimic unui bărbat să se desfete cu Dumnezeu.
10. ¶ De aceea daţi-mi ascultare, voi oameni ai înţelegerii, departe de Dumnezeu *să facă* stricăciune; şi de cel Atotputernic, *să facă* nelegiuire.
11. Căci el va întoarce omului după lucrarea sa şi va face pe fiecare om să găsească conform căilor *sale*.
12. Da, cu siguranţă Dumnezeu nu va lucra cu stricăciune, nici cel Atotputernic nu va perverti judecata.
13. Cine i-a dat poruncă asupra pământului? Sau cine a aranjat întreaga lume?
14. Dacă îşi pune inima asupra omului, *dacă* adună la el duhul său şi suflarea sa,
15. Toată făptura va pieri împreună şi omul se va întoarce înapoi la ţărână.
16. ¶ Dacă *ai* acum înţelegere, ascultă aceasta, dă ascultare la vocea cuvintelor mele.
17. Va guverna cel ce urăşte dreptatea? Şi vei condamna tu pe cel mai drept?
18. *Este potrivit* să spui unui împărat: *Eşti* stricat? *Şi* prinţilor: *Sunteţi* neevlavioşi?
19. *Cu cât mai puţin celui* ce nu părtineşte pe prinţi, nici nu dă atenţie celui bogat mai mult decât celui sărac? Căci toţi *sunt* lucrarea mâinilor sale.
20. Într-o clipă vor muri şi poporul va fi tulburat la miezul nopţii şi va trece şi cel tare va fi luat fără mână.
21. Pentru că ochii lui *sunt* peste căile omului şi el vede toate umblările lui.
22. Nu *este* întuneric, nici umbră a morţii, unde lucrătorii nelegiuirii să se ascundă.
23. Fiindcă nu va pune peste om mai mult *decât ce este drept*; ca el să intre la judecată cu Dumnezeu.
24. Va rupe în bucăţi viteji fără număr şi va aşeza pe alţii în locul lor.
25. De aceea el le cunoaşte faptele şi *îi* răstoarnă în timpul nopţii, astfel că sunt nimiciţi.
26. Îi loveşte ca pe oamenii stricaţi în văzul celorlalţi,
27. Fiindcă s-au întors de la el şi au refuzat să ia aminte la oricare dintre căile sale,
28. Astfel că ei fac strigătul săracului să ajungă la el, iar el aude strigătul celui nenorocit.
29. Când dă linişte, cine poate face tulburare? Şi când *îşi* ascunde faţa, cine îl poate privi? Fie *că este* împotriva unei naţiuni, sau doar împotriva unui om;

30. Ca să nu domnească omul fățarnic, ca nu cumva poporul să fie prins în laț.
31. ¶ Negreșit este potrivit a spune lui Dumnezeu: Am purtat *pedeapsă*, nu mă voi poticni;
32. Învață-mă *ce* nu văd; dacă am făcut nelegiuire, nu mă voi mai poticni.
33. *Este aceasta* conform minții tale? El o va răsplăti, fie că refuzi, fie că o alegi; și nu eu; de aceea vorbește ceea ce cunoști.
34. Să îmi spună oamenii cu înțelegere și să îmi dea ascultare un bărbat înțelept.
35. Iov a vorbit fără cunoaștere și cuvintele sale *au fost* fără înțelepciune.
36. Dorința mea *este ca* Iov să fie încercat până la capăt din cauza răspunsurilor *lui* de partea celor stricați.
37. Fiindcă adaugă rebeliune la păcatul său, bate *din palme* printre noi și își înmulțește cuvintele împotriva lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 35

ELIHU a vorbit în continuare și a spus:
2. Gândești că este drept *ce* ai spus: Dreptatea mea *este* mai multă decât a lui Dumnezeu?
3. Pentru că ai spus: Ce avantaj va fi pentru tine? *Și*: Ce folos voi avea, *dacă voi fi curățat* de păcatul meu?
4. Îți voi răspunde ție și însoțitorilor tăi cu tine.
5. Privește la ceruri și vezi; și privește norii *care* sunt mai sus decât tine.
6. Dacă păcătuiești, ce faci tu împotriva lui? Sau *dacă* fărădelegile tale s-au înmulțit, ce îi faci lui?
7. Dacă ești drept, ce îi dai lui? Sau ce primește el din mâna ta?
8. Stricăciunea ta *poate răni* un om ca tine; și dreptatea ta *poate ajuta* fiului omului.
9. ¶ Din cauza mulțimii oprimărilor ei fac *pe cel oprimat* să strige, ei strigă din cauza brațului celui tare.
10. Dar nimeni nu spune: Unde *este* Dumnezeu, făcătorul meu, care dă cântece în noapte;
11. Care ne învață mai mult decât pe fiarele pământului și ne face mai înțelepți decât păsările cerului?
12. Acolo ei strigă, dar nimeni nu răspunde, din cauza mândriei oamenilor răi.
13. Cu siguranță Dumnezeu nu va asculta deșertăciune, nici nu o va privi cel Atotputernic.
14. ¶ Deși spui *că* nu îl vei vedea, *totuși* judecată *este* înaintea lui; de aceea încrede-te în el.
15. Dar acum, deoarece nu *este astfel*, el a cercetat în mânia lui; totuși nu o cunoaște până la capăt;
16. De aceea Iov își deschide gura în zadar *și* înmulțește cuvinte fără cunoaștere.

CAPITOLUL

36 ELIHU de asemenea a continuat şi a spus:
2. Permite-mi *încă* puţin şi îţi voi arăta că mai *am să* vorbesc pentru Dumnezeu.
3. Îmi voi aduce cunoaşterea de departe şi voi atribui dreptate Făcătorului meu.
4. Căci cu adevărat cuvintele mele nu *vor fi* false, cel desăvârşit în cunoaştere *este* cu tine.
5. ¶ Iată, Dumnezeu *este* puternic şi nu dispreţuieşte *pe nimeni*, *el este* puternic în tărie *şi* în înţelepciune.
6. El nu păstrează viaţa celui stricat, ci dă dreptate celor săraci.
7. El nu îşi ia ochii de la cei drepţi, ci *ei sunt* pe tron cu împăraţii; da, el îi întemeiază pentru totdeauna, iar ei sunt înălţaţi.
8. Şi dacă *sunt* legaţi în cătuşe *şi* sunt ţinuţi în funii ale nenorocirii,
9. Atunci le arată lucrarea lor şi fărădelegile lor pe care le-au întrecut.
10. El de asemenea le deschide urechea la disciplină şi le porunceşte să se întoarcă de la nelegiuire.
11. Dacă ei ascultă de *el* şi *îl* servesc, îşi vor petrece zilele în prosperitate şi anii lor în plăceri.
12. Dar dacă nu ascultă de *el*, vor pieri prin sabie şi vor muri fără cunoaştere.
13. Dar făţarnicii în inimă îngrămădesc furie, ei nu strigă când îi leagă.
14. Ei mor la tinereţe şi viaţa lor *este* printre cei necuraţi.
15. ¶ El eliberează pe cel sărac în nenorocirea lui şi le deschide urechile în oprimare.
16. Chiar aşa te-ar fi mutat dintr-un loc strâmt *într*-unul larg, unde nu *este* strâmtorare şi ceea ce ar fi pus pe masa ta *ar fi* plin de grăsime.
17. Dar ai împlinit judecata celui stricat, judecată şi justiţie *te* apucă.
18. Pentru că *este* furie, *fereşte-te* ca nu cumva el să te ia cu lovitura *lui*, atunci o mare răscumpărare nu te va elibera.
19. Va preţui el bogăţiile tale? *Nu*, nici aur, nici toate forţele tăriei.
20. Nu dori noaptea, când oamenii sunt stârpiţi din locul lor.
21. Fii atent, nu privi nelegiuirea, pentru că aceasta ai ales mai degrabă decât nenorocire.
22. Iată, Dumnezeu înalţă prin puterea sa, cine învaţă ca el?
23. Cine i-a rânduit calea sa? Sau cine poate spune: Tu ai lucrat nelegiuire?
24. ¶ Aminteşte-ţi să îi preamăreşti lucrarea, pe care oamenii o privesc.
25. Fiecare o poate vedea; omul *o* poate privi de departe.
26. Iată, Dumnezeu *este* mare şi nu *îl* cunoaştem, nici numărul anilor săi nu poate fi cercetat.
27. Pentru că el micşorează picăturile de apă; ele toarnă ploaie după aburul lor,
28. Pe care norii o picură *şi* o răspândesc abundent peste om.
29. De asemenea poate *cineva* înţelege răspândirile norilor, *sau* zgomotul tabernacolului său?
30. Iată, el întinde lumina lui peste acesta şi acoperă fundul marii.
31. Fiindcă prin ei judecă el pe oameni; el dă mâncare din abundenţă.

32. Cu nori el acoperă lumina și îi poruncește să nu lumineze prin *norul* din mijloc.
33. Tunetul lor arată despre aceasta, vitele de asemenea *arată* cu privire la abur.

CAPITOLUL

37 LA aceasta de asemenea inima mea tremură și sare din locul ei.
2. Ascultă cu atenție vuietul vocii sale și sunetul *ce* iese din gura lui.
3. El îl conduce sub întregul cer și fulgerul lui până la marginile pământului.
4. După acesta răcnește o voce, el tună cu vocea maiestății sale; și nu le va opri când se aude vocea sa.
5. Dumnezeu tună uimitor cu vocea sa; face lucruri mari pe care nu le înțelegem.
6. ¶ Pentru că el spune zăpezii: Fii *pe* pământ; la fel ploii mărunte și ploii mari a tăriei sale.
7. El sigilează mâna fiecărui om, ca toți oamenii să cunoască lucrarea lui.
8. Atunci fiarele intră în vizuini și rămân în locurile lor.
9. Din sud vine vârtejul de vânt, și frigul din nord.
10. Prin suflarea lui Dumnezeu este dată bruma; și lățimea apelor este strâmtată.
11. De asemenea prin udare el obosește norul gros, el împrăștie norul său luminos;
12. Și *norul* este întors de jur împrejur prin sfaturile lui, ca ei să facă orice le poruncește peste fața lumii, pe pământ.
13. El face ca acesta să vină, fie pentru disciplinare, fie pentru pământul său, fie pentru milă.
14. ¶ Dă ascultare la aceasta, Iov, stai liniștit și ia aminte la minunatele lucrări ale lui Dumnezeu.
15. Știi tu când Dumnezeu i-a aranjat și a făcut lumina norului său să strălucească?
16. Știi tu cumpănirea norilor, minunatele lucrări ale celui care este desăvârșit în cunoaștere?
17. Cum ți se încălzesc hainele când el liniștește pământul prin *vântul* de sud?
18. Ai întins împreună cu el cerul, *care este* tare *și* ca o oglindă turnată?
19. Învață-ne ce să îi spunem; *căci* nu ne putem rândui *vorbirea* din cauza întunericului.
20. I se va spune că eu vorbesc? Dacă un om vorbește, cu siguranță va fi înghițit.
21. ¶ Și acum *oamenii* nu văd lumina strălucitoare din nori, dar vântul trece și îi curăță.
22. Vreme bună vine din nord; cu Dumnezeu *este* înspăimântătoare maiestate.
23. *Dar cât despre* cel Atotputernic, nu îl putem afla, *el este* măreț în putere și în judecată și în abundență a dreptății; el nu va chinui.
24. De aceea oamenii se tem de el, el nu părtinește pe niciunul *dintre* înțelepții în inimă.

CAPITOLUL

38 Atunci DOMNUL i-a răspuns lui Iov din vârtejul de vânt și a zis:
2. Cine *este* acesta care întunecă sfatul prin cuvinte fără cunoaștere?
3. Încinge-ți acum coapsele ca un bărbat; eu te voi întreba iar tu răspunde-mi.
4. ¶ Unde erai tu când așezam temeliile pământului? Spune, dacă ai înțelegere.
5. Cine a pus măsurile acestuia, dacă știi; sau cine a întins frânghia peste el?
6. Pe ce sunt temeliile lui legate; sau cine i-a pus piatra unghiulară *a temeliei*,
7. Când stelele dimineții cântau împreună și toți fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie?
8. Sau *cine* a închis marea cu porți, când a izbucnit, *de parcă* ar fi ieșit din pântece?
9. Când i-am făcut norul veșmânt și întunericul gros fașă pentru ea,
10. Și am spart pentru ea *locul* meu hotărât și am pus drugi și porți,
11. Și am spus: Până aici să vii, dar nu mai departe; și aici să fie oprite mândrele tale valuri?
12. ¶ Ai poruncit tu dimineții în zilele tale; *și* ai făcut răsăritul să își cunoască locul,
13. Ca să apuce marginile pământului; și cei stricați să fie scuturați de pe el?
14. Este întors ca lutul *în* sigiliu; și ei stau în picioare ca un veșmânt.
15. Și celor răi lumina le este oprită și brațul înalt va fi frânt.
16. Ai intrat tu în izvoarele mării? Sau te-ai plimbat în căutarea adâncului?
17. Ți-au fost porțile morții deschise? Sau ai văzut tu porțile umbrei morții?
18. Ai priceput tu lățimea pământului? Spune dacă le cunoști pe toate.
19. Unde *este* calea *pe care* locuiește lumina? Și *cât despre* întuneric, unde *este* locul lui,
20. Ca să îl duci la hotarul lui și să cunoști cărările *spre* casa lui?
21. *Îl* cunoști tu, deoarece erai *deja* născut? Sau deoarece numărul zilelor tale *este* mare?
22. Ai intrat tu în tezaurele zăpezii? Sau ai văzut tu tezaurele grindinii,
23. Pe care am păstrat-o pentru timpul tulburării, pentru ziua de bătălie și război?
24. Pe ce cale este lumina împărțită, *care* împrăștie vântul de est pe pământ?
25. ¶ Cine a împărțit o albie pentru torent, sau o cale pentru fulgerul tunetului,
26. Să îl facă să ploaie peste pământ, *unde* nu *este* nimeni, *în* pustie, în care nu *este* om;
27. Să sature *pământul* pustiit și secătuit și să facă mugurele verdeții să răsară?
28. Are ploaia tată, sau cine a născut picăturile de rouă?
29. Din al cui pântece a venit gheața și chiciura cerului cine a născut-o?
30. Apele sunt ascunse precum *cu* o piatră și fața adâncului este înghețată.

31. Poți tu lega dulcile influențe ale Pleiadelor, sau *poți* dezlega legăturile Orionului?
32. Poți scoate Mazarotul la timpul său? Sau poți conduce Arcturus cu fiii săi?
33. Cunoști tu rânduielile cerului, poți așeza domnia lui pe pământ?
34. Îți poți ridica vocea până la nori, ca mulțime de ape să te acopere ?
35. Poți trimite fulgere, ca să meargă și să îți spună: Iată-ne?
36. Cine a pus înțelepciune în rărunchi, sau cine a dat înțelegere inimii?
37. Cine poate număra norii în înțelepciune, sau cine poate opri burdufurile cerului,
38. Când țărâna crește spre împietrire și bulgării *de pământ* se lipesc strâns împreună?
39. Vei vâna prada pentru leu, sau vei sătura pofta leilor tineri,
40. Când se culcă în vizuinile *lor și* rămân în adăpost pentru a sta la pândă?
41. Cine se îngrijește *să dea* corbului mâncarea sa? Când puii săi strigă către Dumnezeu ei rătăcesc din lipsă de mâncare.

CAPITOLUL 39

CUNOȘTI timpul când nasc caprele sălbatice de stâncă? *Sau* poți însemna când fată căprioarele?
2. Poți număra lunile împlinite de ele, sau știi timpul când ele nasc?
3. Ele se apleacă, își nasc puii, își leapădă întristările.
4. Puii lor arată bine, cresc cu grâne; pleacă și nu se mai întorc la ele.
5. Cine a trimis liber măgarul sălbatic, sau cine a dezlegat legăturile măgarului sălbatic?
6. Căruia i-am făcut pustia casă și ținutul sterp locuințele lui.
7. El batjocorește mulțimea din cetate și nu ia aminte la strigătul celui ce *îl* mână.
8. Lanțul munților *este* pășunea lui și caută fiecare verdeață.
9. Va voi unicornul să te servească, sau să rămână lângă ieslea ta?
10. Poți lega unicornul cu frânghia lui în brazdă, sau va grăpa el văile după tine?
11. Te vei încrede în el, deoarece tăria lui *este* mare, sau îi vei lăsa munca ta?
12. Îl vei crede, că îți va aduce acasă sămânța și *o* va aduna *în* grânarul tău?
13. ¶ *Ai dat tu* păunului aripile frumoase, sau aripi și pene struțului?
14. Care își lasă ouăle în pământ și le încălzește în țărână,
15. Și uită că piciorul le poate zdrobi, sau că fiara sălbatică le poate sparge.
16. Ea se împietrește împotriva puilor ei, ca și cum nu *ar fi* ai ei; munca ei este în zadar, fără de teamă;
17. Căci Dumnezeu a lipsit-o de înțelepciune și nu i-a împărțit înțelegere.
18. În timp ce se ridica în înalt, ea batjocorește calul și pe călărețul său.
19. ¶ Ai dat tu calului tărie, i-ai îmbrăcat gâtul cu tunet?
20. Îl poți înspăimânta ca pe o lăcustă? Gloria nărilor lui *este* teribilă.

21. El bate din copite în vale și se bucură în tăria *lui*; el merge să îi întâlnească pe cei înarmați.
22. Batjocorește frica și nu se înspăimântă; nici nu întoarce spatele dinaintea sabiei.
23. Tolba zăngănește *lovindu-se* de el, sulița lucitoare și scutul.
24. El înghite pământul cu înverșunare și furie; și nu crede ca *este* sunetul trâmbiței.
25. El spune printre trâmbițe: Ha, ha; și miroase bătălia de departe, tunetul căpeteniilor și strigătul *luptei*.
26. ¶ Zboară șoimul prin înțelepciunea ta *și* își întinde aripile spre sud?
27. Se înalță acvila la porunca ta și își face cuibul în înalt?
28. Ea locuiește și rămâne pe stâncă, pe vârful stâncii și pe întăritură.
29. De acolo ea caută prada *și* ochii ei privesc departe.
30. Puii ei de asemenea sug sânge; și unde sunt cei uciși, acolo *este și* ea.

CAPITOLUL 40

ȘI DOMNUL i-a *mai* răspuns lui Iov și a zis:
2. *Îl* va instrui pe cel Atotputernic cel ce se ceartă cu *el*? Cel ce mustră pe Dumnezeu, să îi răspundă.
3. Atunci Iov a răspuns DOMNULUI și a zis:
4. Iată, sunt un nemernic; ce să îți răspund? Îmi voi pune mâna la gură.
5. O dată am vorbit; dar nu voi *mai* răspunde; da, de două ori, dar nu voi mai continua.
6. ¶ Atunci DOMNUL i-a răspuns lui Iov din vârtejul de vânt și a zis:
7. Încinge-ți acum coapsele ca un bărbat; eu te voi întreba iar tu răspunde-mi.
8. Vei anula și judecata mea? Mă vei condamna ca să poți fi drept?
9. Ai tu braț asemenea lui Dumnezeu? Sau poți tuna cu o voce asemenea lui?
10. Înfrumusețează-te *cu* maiestate și măreție; și înveșmântează-te cu glorie și frumusețe.
11. Aruncă departe turbarea furiei tale și privește pe fiecare om mândru și doboară-i.
12. Uită-te la fiecare om mândru *și* umilește-l; și calcă în picioare pe cei stricați la locul lor.
13. Ascunde-i împreună în țărână *și* înfășoară-le fețele în tăinuire.
14. Atunci îți voi mărturisi că dreapta ta te poate salva.
15. ¶ Iată acum behemotul, pe care l-am făcut cu tine; el mănâncă iarbă ca un bou.
16. Iată acum, tăria lui *este* în coapsele lui și forța lui *este* în buricul pântecelui său.
17. Își mișcă coada asemenea unui cedru; tendoanele coapselor lui sunt înfășurate împreună.
18. Oasele lui *sunt ca* bucăți tari de aramă; oasele lui *sunt* asemenea drugilor de fier.

19. El *este* întâiul căilor lui Dumnezeu; Făcătorul lui îi apropie sabia.
20. Cu siguranță munții îi aduc mâncare, unde toate animalele câmpiei se joacă.
21. Se întinde sub copacii umbroși, la adăpostul trestiei și al mlaștinilor.
22. Copacii umbroși îl acoperă *cu* umbra lor; sălciile pârâului îl înconjoară.
23. Iată, bea un râu *și* nu se grăbește; se încrede că poate seca Iordanul în gura sa.
24. El îl ia la ochi; nasul lui străpunge prin capcane.

CAPITOLUL 41

POȚI trage afară leviatanul cu un cârlig, sau limba lui cu o frânghie *ce* o lași jos?
2. Poți pune un cârlig în nasul lui, sau să găurești falca lui cu o țeapă?
3. Își va înmulți el multe cereri către tine, îți va vorbi blând?
4. Va face el un legământ cu tine? Îl vei lua ca servitor pentru totdeauna?
5. Te vei juca cu el precum *cu* o pasăre? Sau îl vei lega pentru servitoarele tale?
6. Vor face însoțitorii un banchet din el? Îl vor împărți printre comercianți?
7. Îi poți umple pielea cu țepușe de fier? Sau capul lui cu harpoane?
8. Așază-ți mâna peste el, amintește-ți bătălia, nu fă mai mult.
9. Iată, speranța referitoare la el este zadarnică, nu va fi *cineva* trântit doar la vederea lui?
10. Nimeni nu este așa de înverșunat încât să îndrăznească să îl stârnească; cine este atunci în stare să stea în picioare înaintea mea?
11. ¶ Cine m-a întâmpinat, ca să *îi* răsplătesc? *Tot de* sub întregul cer este al meu.
12. Nu îi voi ascunde părțile, nici puterea lui, nici frumusețea rânduirii lui.
13. Cine poate descoperi fața veșmântului său, s*au* cine poate veni *la el* cu frâul său dublu?
14. Cine poate deschide ușile feței lui? Dinții lui sunt grozavi de jur împrejur.
15. Solzii *îi* sunt mândria, închiși împreună *asemenea* unui sigiliu strâns.
16. Atât de aproape unul de celălalt, încât aerul nu poate intra printre ei.
17. Ei sunt alăturați, strâns unul de celălalt, se lipesc împreună, încât nu pot fi separați.
18. Prin strănuturile lui o lumină strălucește și ochii lui *sunt* asemenea pleoapelor dimineții.
19. Din gura lui ies lămpi arzătoare *și* scântei de foc sar afară.
20. Din nările lui iese fum, ca dintr-o oală sau căldare ce fierbe.
21. Suflarea lui aprinde cărbuni și o flacără iese din gura lui.
22. În gâtul lui rămâne tărie și întristarea se preface în bucurie înaintea lui.
23. Straturile cărnii sale sunt alipite împreună, ele sunt ferme în ele însele; nu pot fi mișcate.

24. Inima lui este la fel de fermă ca o piatră; da, aşa de tare ca o bucată din piatra de jos a *morii*.
25. Când se ridică, cei puternici se tem, ei se purifică din cauza distrugerii.
26. Sabia celui ce îl loveşte nu ţine, *nici* suliţa, *nici* lancea, nici tunica de zale.
27. El consideră fierul ca paiul *şi* arama ca lemnul putred.
28. Săgeata nu îl pune pe fugă; pietrele de praştie sunt prefăcute de el în mirişte.
29. Lăncile sunt socotite ca mirişte, el râde la scuturarea suliţei.
30. Pietre ascuţite *sunt* sub el; el împrăştie lucruri ascuţite peste mlaştină.
31. El face adâncul să fiarbă ca o oală; el face marea asemenea unui vas de unsoare.
32. El face după el să strălucească o cărare; *cineva* ar gândi că adâncul *este* cărunt.
33. Pe pământ nu este *nimic* asemenea lui, făcut să nu aibă frică.
34. El priveşte toate *lucrurile* înalte; este împărat peste toţi copiii mândriei.

CAPITOLUL 42

ATUNCI Iov i-a răspuns DOMNULUI şi a zis:
2. Ştiu că poţi face totul şi *că* niciun gând nu poate fi ţinut de la tine.
3. Cine *este* cel ce ascunde sfatul fără cunoaştere? De aceea am spus ce nu am înţeles; lucruri prea minunate pentru mine, pe care nu le-am cunoscut.
4. Ascultă, te implor şi voi vorbi; eu te voi întreba iar tu răspunde-mi.
5. Am auzit de tine prin auzul urechii, dar acum ochiul meu te vede.
6. De aceea mă detest şi mă pocăiesc în ţărână şi cenuşă.
7. ¶ Şi a fost *astfel* că, după ce DOMNUL i-a vorbit aceste cuvinte lui Iov, DOMNUL i-a spus lui Elifaz temanitul: Furia mea s-a aprins împotriva ta şi împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentru că nu aţi vorbit despre mine *ce este* drept, precum servitorul meu Iov.
8. De aceea acum, luaţi şapte tauri şi şapte berbeci şi mergeţi la servitorul meu Iov şi oferiţi pentru voi ofrandă arsă; şi servitorul meu Iov se va ruga pentru voi, fiindcă pe el îl voi primi; ca nu cumva să mă port cu voi *după* nebunia *voastră*, în aceea că nu aţi vorbit despre mine *ce este* drept, precum servitorul meu Iov.
9. Atunci Elifaz temanitul şi Bildad şuhitul *şi* Ţofar naamatitul au mers şi au făcut după cum le-a poruncit DOMNUL, şi DOMNUL de asemenea a primit pe Iov.
10. ¶ Şi DOMNUL a înlăturat captivitatea lui Iov când s-a rugat pentru prietenii săi; şi DOMNUL i-a dat lui Iov de două ori mai mult decât a avut înainte.
11. Atunci au venit acolo la el toţi fraţii lui şi toate surorile lui şi toţi cei ce erau dintre cunoscuţii lui *mai* înainte şi au mâncat pâine cu el în casa lui; şi l-au deplâns şi l-au mângâiat pentru tot răul pe care DOMNUL îl adusese peste el; fiecare de asemenea i-a dat o monedă şi fiecare un cercel de aur.

12. Astfel că DOMNUL a binecuvântat ultima parte *a vieții* lui Iov, mai mult decât începutul lui, pentru că a avut paisprezece mii de oi și șase mii de cămile și o mie de perechi de boi de jug și o mie de măgărițe.
13. El de asemenea a avut șapte fii și trei fiice.
14. Și a pus primei, numele Iemima; și celei de a două, numele Cheția; și celei de a treia, numele Cherenhapuc.
15. Și în toată țara nu se găseau femei *așa* frumoase ca fiicele lui Iov; și tatăl lor le-a dat moștenire printre frații lor.
16. După aceasta Iov a trăit o sută și patruzeci de ani și a văzut pe fiii lui și pe fiii fiilor lui, *până la* a patra generație.
17. Astfel a murit Iov, bătrân și plin de zile.

PSALMII

CARTEA ÎNTÂI

PSALMUL 1

1 BINECUVÂNTAT *este* omul care nu umblă în sfatul celor neevlavioşi, nici nu stă în calea păcătoşilor, nici nu şade în scaunul batjocoritorilor.
2. Ci desfătarea lui *este* în legea DOMNULUI; şi zi şi noapte medităze în legea lui.
3. Şi va fi ca un pom sădit lângă râurile de apă, care îşi dă rodul la timpul său; frunza sa de asemenea nu se va veşteji; şi tot ce face va prospera.
4. Nu tot aşa *sunt* cei neevlavioşi; ci ei *sunt* ca pleava pe care o spulberă vântul.
5. De aceea cei neevlavioşi nu vor rămâne în picioare la judecată, nici păcătoşii în adunarea celor drepţi.
6. Fiindcă DOMNUL cunoaşte calea celor drepţi; dar calea celor neevlavioşi va pieri.

PSALMUL 2

1 PENTRU ce se înfurie păgânii şi îşi închipuie popoarele deşertăciune?
2. Împăraţii pământului se ridică şi conducătorii ţin sfat împreună împotriva DOMNULUI şi împotriva unsului său, *spunând*:
3. Să le rupem în bucăţi legăturile şi să le aruncăm funiile de la noi.
4. Cel ce şade în ceruri va râde; Domnul îi va lua în derâdere.
5. Apoi le va vorbi în furia lui şi îi va chinui în aprinderea sa.
6. Totuşi, eu mi-am înălţat pe împăratul peste muntele meu sfânt al Sionului.
7. Voi vesti hotărârea, DOMNUL mi-a spus: Tu *eşti* Fiul meu; astăzi te-am născut.
8. Cere-mi şi îţi voi da păgânii *drept* moştenire şi cele mai îndepărtate margini ale pământului *drept* stăpânire.
9. Tu îi vei zdrobi cu un toiag de fier *şi* îi vei sparge în bucăţi ca pe vasul unui olar.
10. De aceea fiţi înţelepţi împăraţilor; instruiţi-vă voi judecători ai pământului.
11. Serviţi DOMNULUI cu teamă şi bucuraţi-vă tremurând.
12. Sărutaţi pe Fiul ca să nu se mânie şi să pieriţi *pe* cale, când furia lui abia s-a aprins. Binecuvântaţi *sunt* toţi cei ce îşi pun încrederea în el.

Un Psalm al lui David, când a fugit de Absalom, fiul său.

PSALMUL 3

1 DOAMNE, cât s-au înmulţit cei ce mă tulbură! Mulţi *sunt* cei ce se ridică împotriva mea.
2. Mulţi spun despre sufletul meu: Nu *este* ajutor pentru el la Dumnezeu. Selah.

3. Dar tu, DOAMNE, *ești* un scut pentru mine; gloria mea și cel ce îmi înalță capul.
4. Cu vocea mea am strigat către DOMNUL și el m-a auzit din muntele său sfânt. Selah.
5. M-am culcat și am dormit; m-am trezit, căci DOMNUL m-a susținut.
6. Nu mă voi teme de zecile de mii de oameni, care s-au desfășurat împotriva mea de jur împrejur.
7. Ridică-te, DOAMNE, salvează-mă Dumnezeul meu, căci ai lovit pe toți dușmanii mei *peste* obraz, ai zdrobit dinții celor neevlavioși.
8. A DOMNULUI *este* salvarea; binecuvântarea ta *este* peste poporul tău. Selah.

Mai marelui muzician pe instrument cu coarde, un psalm al lui David.

PSALMUL 4

ASCULTĂ-MĂ când strig, Dumnezeul dreptății mele; din strâmtorare m-ai lărgit; ai milă de mine și ascultă-mi rugăciunea.
2. Voi, fii ai oamenilor, până când *veți întoarce* gloria mea în rușine? *Până când* veți iubi deșertăciunea și veți căuta minciuna?
Selah.
3. Dar să știți că DOMNUL a pus deoparte pentru el pe cel evlavios; DOMNUL va auzi când voi striga către el.
4. Cutremurați-vă în uimire și nu păcătuiți; cugetați în inima voastră pe patul vostru și tăceți. Selah.
5. Oferiți sacrificiile dreptății și puneți-vă încrederea în DOMNUL.
6. *Sunt* mulți cei care spun: Cine ne va arăta bunătate? DOAMNE, înalță peste noi lumina înfățișării tale.
7. Tu ai pus veselie în inima mea, mai mult decât atunci *când* grânele lor și vinul lor le-au sporit.
8. Deopotrivă mă voi culca în pace și voi dormi, fiindcă *tu*, DOAMNE, numai tu mă faci să locuiesc în siguranță.

Mai marelui muzician pe instrumente de suflat, un psalm al lui David.

PSALMUL 5

DESCHIDE urechea la cuvintele mele, DOAMNE, ia aminte la meditația mea.
2. Dă ascultare vocii strigătului meu, Împăratul meu și Dumnezeul meu, fiindcă ție mă voi ruga.
3. Dimineața îmi vei auzi vocea, DOAMNE; dimineața *îmi* voi îndrepta *rugăciunea* spre tine și voi privi în sus.
4. Căci tu nu *ești* un Dumnezeu care are plăcere în stricăciune, nici răul nu va locui cu tine.
5. Nebunii nu vor sta în picioare înaintea ochilor tăi, tu îi urăști pe toți lucrătorii nelegiuirii.

6. Vei nimici pe cei ce vorbesc minciună; DOMNUL va detesta pe omul sângeros și înșelător.
7. Dar cât despre mine, eu voi intra *în* casa ta în mulțimea milei tale *și* în teama ta mă voi închina spre templul tău sfânt.
8. Condu-mă, DOAMNE, în dreptatea ta din cauza dușmanilor mei; fă dreaptă calea ta înaintea feței mele.
9. Căci nu *este* credincioșie în gura lor; lăuntrul lor *este* adevărată stricăciune, gâtlejul lor *este* un mormânt deschis; ei lingușesc cu limba lor.
10. Nimicește-i, Dumnezeule; lasă-i să cadă prin propriile lor sfaturi; aruncă-i afară în mulțimea fărădelegilor lor, pentru că s-au răzvrătit împotriva ta.
11. Dar să se bucure toți cei ce își pun încrederea în tine; să strige de bucurie întotdeauna, pentru că îi aperi; de asemenea, să se bucure în tine cei ce iubesc numele tău.
12. Căci tu, DOAMNE, vei binecuvânta pe cel drept; cu favoare îl vei înconjura ca și *cu* un scut.

Mai marelui muzician, pe instrument cu coarde și lăută,
un psalm al lui David.

PSALMUL 6

DOAMNE, nu mă mustra în mânia ta, nici nu mă pedepsi în furia ta încinsă.
2. Ai milă de mine, DOAMNE, pentru că *sunt* slab; DOAMNE, vindecă-mă, pentru că oasele mele sunt chinuite.
3. Sufletul meu, de asemenea, este chinuit grozav; dar tu, DOAMNE, până când?
4. Întoarce-te, DOAMNE, eliberează-mi sufletul; salvează-mă datorită îndurărilor tale.
5. Căci în moarte nu *este* amintire despre tine; cine îți va da mulțumiri în mormânt?
6. Mă obosește geamătul meu; toată noaptea îmi inund patul, îmi ud divanul cu lacrimi.
7. Ochiul meu este mistuit din cauza mâhnirii, îmbătrânește din cauza tuturor dușmanilor mei.
8. Plecați de la mine voi toți lucrătorii nelegiuirii, căci DOMNUL a auzit vocea plângerii mele.
9. DOMNUL a auzit cererea mea; DOMNUL va primi rugăciunea mea.
10. Toți dușmanii mei să fie rușinați și chinuiți grozav; să se întoarcă *și* să fie rușinați dintr-o dată.

Un poem al lui David, pe care l-a cântat DOMNULUI,
referitor la cuvintele lui Cuș beniamitul.

PSALMUL 7

DOAMNE, Dumnezeul meu, în tine îmi pun încrederea, salvează-mă de toți cei ce mă persecută și eliberează-mă,

2. Ca nu cumva el să îmi sfâşie sufletul ca un leu, rupându-l în bucăţi, în timp ce nimeni nu *mă* scapă.
3. DOAMNE, Dumnezeul meu, dacă am făcut aceasta, dacă este nelegiuire în mâinile mele,
4. Dacă am răsplătit cu rău celui ce era în pace cu mine, (da, am eliberat pe cel ce fără motiv este duşmanul meu),
5. Duşmanul să persecute sufletul meu şi să îl ia; da, să calce în picioare viaţa mea pe pământ şi să culce onoarea mea în ţărână. Selah.
6. Ridică-te, DOAMNE, în mânia ta, înalţă-te din cauza furiei duşmanilor mei şi trezeşte-te pentru mine la judecata pe care ai poruncit-o.
7. Astfel te va înconjura adunarea popoarelor; de aceea din cauza lor întoarce-te în înalt.
8. DOMNUL va judeca popoarele; judecă-mă, DOAMNE, conform dreptăţii mele şi conform integrităţii mele care este în mine.
9. Să se sfârşească răutatea celor stricaţi; dar întemeiază-l pe cel drept, căci Dumnezeul cel drept încearcă inimile şi rărunchii.
10. Apărarea mea *vine* de la Dumnezeu, care salvează pe cei integri în inimă.
11. Dumnezeu judecă pe cel drept şi *pe cel stricat* Dumnezeu este mânios în fiecare zi.
12. Dacă nu se întoarce, îşi va ascuţi sabia; el şi-a încordat arcul şi l-a pregătit.
13. A pregătit de asemenea pentru el uneltele morţii; îşi rânduieşte săgeţile împotriva persecutorilor.
14. Iată, *el* este în travaliu pentru nelegiuire şi a conceput ticăloşie şi a născut falsitate.
15. A făcut o groapă şi a săpat-o; şi a căzut în şanţul *pe care l*-a făcut.
16. Ticăloşia lui se va întoarce asupra propriului său cap şi lucrarea lui violentă se va coborî asupra propriului său creştet.
17. Voi lăuda pe DOMNUL conform dreptăţii lui şi voi cânta laudă numelui DOMNULUI preaînalt.

Mai marelui muzician pe harpă, un psalm al lui David.

PSALMUL

8 DOAMNE, Domnul nostru, cât de măreţ *este* numele tău în tot pământul! *Tu* care ai pus gloria ta deasupra cerurilor.
2. Din gura pruncilor şi a sugarilor ţi-ai rânduit tărie, datorită duşmanilor tăi, ca să amuţeşti pe duşman şi pe răzbunător.
3. Când privesc cerurile tale, lucrarea degetelor tale, luna şi stelele, pe care le-ai rânduit;
4. Ce este omul, să îţi aminteşti de el, şi fiul omului să îl cercetezi?
5. Fiindcă l-ai făcut cu puţin mai prejos decât îngerii şi l-ai încoronat cu glorie şi onoare.
6. L-ai făcut să domnească peste lucrările mâinilor tale; ai pus toate sub picioarele lui;
7. Toate oile şi *toţi* boii, da, şi animalele câmpului;

8. Păsările cerului şi peştii mării şi *orice* străbate cărările mărilor.
9. DOAMNE, Domnul nostru, cât de măreţ *este* numele tău pe tot pământul!

Mai marelui muzician, conform melodiei mutlaben,
un psalm al lui David.

PSALMUL

9 *TE* voi lăuda, DOAMNE, cu întreaga mea inimă; voi istorisi toate lucrările tale minunate.
2. Mă voi veseli şi mă voi bucura în tine; voi cânta laudă numelui tău, O, tu, cel Preaînalt.
3. După ce duşmanii mei vor da înapoi, vor cădea şi vor pieri la prezenţa ta,
4. Pentru că ai susţinut dreptul meu şi cauza mea; ai şezut pe tron, judecând drept.
5. Ai mustrat păgânii, ai nimicit pe cei stricaţi, le-ai şters numele pentru totdeauna şi întotdeauna.
6. O, duşmanule! Distrugerile s-au sfârşit pentru totdeauna; ai distrus cetăţi *şi* amintirea lor a pierit cu ele.
7. Dar DOMNUL va dăinui pentru totdeauna; şi-a pregătit tronul său pentru judecată.
8. Şi va judeca lumea în dreptate, în integritate va administra judecată popoarelor.
9. DOMNUL va fi de asemenea un loc de scăpare pentru cel oprimat, un loc de scăpare în timpuri de necaz.
10. Şi cei ce cunosc numele tău îşi vor pune încrederea în tine, pentru că tu, DOAMNE, nu ai părăsit pe cei ce te caută.
11. Cântaţi laude DOMNULUI care locuieşte în Sion; vestiţi între popoare facerile lui.
12. Când cercetează *vărsarea de* sânge, îşi aminteşte de ei, el nu uită strigătul celui umil.
13. Ai milă de mine, DOAMNE, priveşte tulburarea mea din partea celor ce mă urăsc, tu, care mă ridici de la porţile morţii,
14. Ca să istorisesc toată lauda ta în porţile fiicei Sionului; mă voi bucura în salvarea ta.
15. Păgânii sunt scufundaţi în groapa *pe care* au făcut-*o*; piciorul le este prins în plasa pe care au ascuns-o.
16. DOMNUL este cunoscut *prin* judecata *pe care o* face; cel stricat este prins în lucrarea propriilor mâini. Higaion. Selah.
17. Cei stricaţi vor fi întorşi în iad *împreună cu* toate naţiunile care uită pe Dumnezeu.
18. Căci cei nevoiaşi nu vor fi uitaţi întotdeauna; speranţa celor săraci *nu* va pieri pentru totdeauna.
19. Ridică-te, DOAMNE, să nu învingă omul; să fie judecaţi păgânii înaintea ta.
20. Umple-i de groază, DOAMNE, *ca* naţiunile să ştie *că* ele însele *sunt doar* oameni. Selah.

PSALMUL

10 DE ce stai departe, DOAMNE? *De ce* te ascunzi în timpuri de necaz?
2. Cel stricat, în mândria *lui*, persecută pe sărac, să fie ei prinşi în planurile pe care şi le-au închipuit.
3. Fiindcă cel stricat se făleşte cu dorinţa inimii lui şi binecuvântează pe cel lacom, *pe care* DOMNUL *îl* detestă.
4. Cel stricat, prin mândria înfăţişării sale, refuză să caute *pe Dumnezeu*; Dumnezeu nu *este* în toate gândurile sale.
5. Căile lui sunt întotdeauna apăsătoare; judecăţile tale *sunt* mult deasupra *şi* în afara vederii lui; *cât despre* toţi duşmanii lui, el pufneşte către ei.
6. A spus în inima lui: Nu mă voi clătina, pentru că niciodată nu *voi fi* în restrişte.
7. Gura lui este plină de blestem şi înşelăciune şi fraudă; sub limba lui *este* ticăloşie şi deşertăciune.
8. El şade în locurile de pândă ale satelor, în locurile tainice îl ucide pe cel nevinovat; ochii săi sunt aţintiţi pe ascuns împotriva celui sărac.
9. Stă la pândă în taină, ca un leu în vizuina lui; stă la pândă să prindă pe sărac; îl prinde pe sărac după ce îl conduce în plasa lui.
10. Se tupilează *şi* se umileşte, ca cel sărac să cadă prin puternicii lui.
11. El a spus în inima lui: Dumnezeu a uitat, îşi ascunde faţa, niciodată nu va vedea *aceasta*.
12. Ridică-te DOAMNE; ridică-ţi mâna Dumnezeule, nu uita pe cei umili.
13. Pentru ce disprețuiește cel stricat pe Dumnezeu? El a spus în inima lui: Nu *îmi* vei cere socoteală.
14. Ai văzut *aceasta*, fiindcă priveşti ticăloşie şi ciudă pentru a răsplăti cu mâna ta; cel sărac ţi se încredinţează, tu eşti ajutorul celui fără tată.
15. Frânge braţul celui stricat şi pe cel rău, caută stricăciunea lui *până* nu o găseşti deloc.
16. DOMNUL *este* Împărat pentru totdeauna şi întotdeauna; păgânii au pierit din ţara lui.
17. DOAMNE, tu ai auzit dorinţa celor umili, vei pregăti inima lor, vei face urechea ta să audă,
18. Pentru a judeca pe cel fără tată şi pe cel oprimat, ca omul de pe pământ să nu mai oprime.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL

11 ÎN DOMNUL îmi pun încrederea; cum spuneţi voi sufletului meu: Fugi *ca* o pasăre la muntele vostru?
2. Căci, iată, cei stricaţi *îşi* încordează arcul, îşi pregătesc săgeata pe coardă, ca să poată trage în ascuns spre cei integri în inimă.
3. Dacă temeliile sunt distruse, ce poate face cel drept?
4. DOMNUL *este* în templul său sfânt, tronul DOMNULUI *este* în cer; ochii lui privesc, pleoapele lui încearcă pe copiii oamenilor.

5. DOMNUL încearcă pe cel drept, dar pe cel stricat și pe cel ce iubește violența, sufletul lui *îi* urăște.
6. Peste cei stricați el va ploua cu capcane, foc și pucioasă și o groaznică furtună, *aceasta va fi* partea paharului lor.
7. Căci DOMNUL cel drept iubește dreptatea, înfățișarea lui privește pe cei integri.

Mai marelui muzician pe un instrument cu coarde,
un psalm al lui David.

PSALMUL

12 AJUTĂ DOAMNE, fiindcă cel evlavios se duce, fiindcă dispar cei credincioși dintre copiii oamenilor.
2. Ei vorbesc deșertăciune, fiecare cu aproapele său, ei vorbesc *cu* buze linguşitoare *și* cu o inimă prefăcută.
3. DOMNUL va stârpi toate buzele linguşitoare *și* limba care vorbește lucruri trufaşe,
4. Ei care au spus: Cu limba noastră vom învinge *și* buzele noastre *sunt* ale noastre; cine *este* domn peste noi?
5. Din cauza oprimării celor săraci, din cauza oftatului celor nevoiași, mă voi ridica acum, spune DOMNUL; *îl* voi pune la *loc* sigur *față de cel ce* pufnește la el.
6. Cuvintele DOMNULUI *sunt* cuvinte pure, *ca* argintul curățat într-un cuptor de pământ, purificat de șapte ori.
7. Tu le vei ține, DOAMNE, tu le vei păstra din această generație pentru totdeauna.
8. Cei stricați umblă pretutindeni, când cei mai ticăloși oameni sunt înălțați.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL

13 PÂNĂ când vei uita de mine, DOAMNE? Pentru totdeauna? Până când îți vei ascunde fața de mine?
2. Până când voi ține sfat în sufletul meu, *având* zilnic întristare în inima mea? Până când va fi înălțat peste mine dușmanul meu?
3. Ia aminte *și* ascultă-mă, DOAMNE Dumnezeul meu; luminează-mi ochii, ca nu cumva să dorm *somnul* morții;
4. Ca nu cumva să spună dușmanul meu: L-am învins, *și* cei ce mă tulbură să se bucure când sunt clătinat.
5. Dar m-am încrezut în mila ta, inima mea se va bucura în salvarea ta.
6. Voi cânta DOMNULUI, pentru că mi-a făcut mult bine.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL

14 Nebunul a spus în inima lui: Nu *este* Dumnezeu. Sunt corupți *și* au făcut fapte scârboase, niciunul nu face binele.
2. DOMNUL a privit din cer peste copiii oamenilor, să vadă dacă sunt unii care înțeleg *și* caută pe Dumnezeu.

3. Toți s-au abătut, *toți* împreună s-au murdărit, nu *este* niciunul care să facă binele, nu, niciunul măcar.
4. Nu au cunoaștere toți lucrătorii nelegiuirii? Care mănâncă pe poporul meu *precum* mănâncă pâine, și *care* nu cheamă pe DOMNUL.
5. Acolo au fost în mare frică, fiindcă Dumnezeu *este* în *mijlocul* generației celui drept.
6. Ați făcut de rușine sfatul celui sărac, pentru că DOMNUL *este* locul lui de scăpare.
7. O, dacă salvarea lui Israel *ar veni* din Sion! Când DOMNUL aduce înapoi *pe captivii ai* poporului său, Iacob se va bucura *și* Israel se va veseli.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

15 DOAMNE, cine va sta în tabernacolul tău? Cine va locui pe muntele tău sfânt?
2. Cel ce umblă cu integritate și lucrează dreptate și vorbește adevărul în inima sa.
3. *Cel ce* nu defăimează cu limba sa, nici nu face rău aproapelui său, nici nu aduce ocară asupra aproapelui său.
4. În ochii lui un nemernic este disprețuit, dar onorează pe cei ce se tem de DOMNUL. *Cel ce* jură spre *propria lui* vătămare și nu schimbă *jurământul*.
5. *Cel ce* nu își dă banii cu camătă, nici nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cel ce face acestea nu se va clătina niciodată.

Un poem al lui David.

PSALMUL

16 PĂSTREAZĂ-MĂ, Dumnezeule, fiindcă în tine îmi pun încrederea.
2. *O, sufletul meu*, tu ai spus DOMNULUI: Tu *ești* Domnul meu, bunătatea mea nu *ajunge* până la tine,
3. *Ci* până la sfinții care *sunt* pe pământ și *până la* cei nobili, în care *este* toată desfătarea mea.
4. Întristările le vor fi înmulțite *celor ce* se grăbesc *după* un alt *dumnezeu*, ofrandele lor de băutură de sânge nu le voi oferi, nici nu voi lua numele lor pe buzele mele.
5. DOMNUL *este* partea moștenirii mele și a paharului meu; tu susții sorțul meu.
6. Frânghiile de măsurat mi-au căzut în *locuri* plăcute; da, am o moștenire bună.
7. Voi binecuvânta pe DOMNUL, care m-a sfătuit; rărunchii mei de asemenea mă învață în timpurile nopții.
8. Am pus pe DOMNUL totdeauna înaintea mea, pentru că *el este* la dreapta mea, nu mă voi clătina.
9. De aceea inima mea se veselește și gloria mea se bucură; carnea mea de asemenea se va odihni în speranță.

10. Fiindcă nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe Sfântul tău
să vadă putrezirea.
11. Îmi vei arăta cărarea vieții; în prezența ta *este* plinătatea bucuriei; la
dreapta ta *se află* plăceri pentru totdeauna.

O rugăciune a lui David.

PSALMUL

17 ASCULTĂ dreptatea, DOAMNE, dă atenție strigătului meu, deschide urechea la rugăciunea mea, care nu *se înalță* de pe buze
prefăcute.
2. Din prezența ta să vină judecata mea; să privească ochii tăi lucrurile
echitabile.
3. Mi-ai examinat inima, *m*-ai cercetat noaptea, m-ai încercat *și* nu vei
găsi nimic; am hotărât *ca* gura mea să nu calce *legea ta*.
4. Referitor la faptele oamenilor, prin cuvântul buzelor tale *m*-am păzit
de cărările nimicitorului.
5. Sprijină umbletele mele în cărările tale să nu alunece pașii piciorului meu.
6. Te-am chemat, pentru că mă vei asculta, Dumnezeule; apleacă urechea
ta spre mine *și ascultă* vorbirea mea.
7. Arată-ți minunata bunătate iubitoare, tu, care salvezi prin mâna ta
dreaptă pe cei ce își pun încrederea *în tine*, de cei ce se ridică *împotriva lor*.
8. Ține-mă ca pe lumina ochiului, ascunde-mă sub umbra aripilor tale,
9. *Ascunde-mă* de cei stricați care mă oprimă, *de* dușmanii mei de moarte,
care mă încercuiesc.
10. *Ei* sunt închiși în propria lor grăsime; cu gura lor vorbesc trufaș.
11. Acum ne-au încercuit pașii noștri; și-au ațintit ochii, aplecându-se la
pământ,
12. Asemenea unui leu lacom de prada lui și precum un leu tânăr pândind
în locuri tainice.
13. Ridică-te, DOAMNE, dezamăgește-l, aruncă-l jos, eliberează sufletul
meu de cel stricat, *care este* sabia ta,
14. De oamenii *care sunt* mâna ta, DOAMNE, de oamenii lumii, *care* își
au partea în *această* viață și a căror pântece îl umpli cu *comoara* ta ascunsă;
ei sunt plini de copii și își lasă restul *averii* la pruncii lor.
15. Cât despre mine, îți voi privi fața în dreptate; mă voi sătura, când mă
trezesc, cu chipul tău.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David, servitorul DOMNULUI, care a spus DOMNULUI cuvintele acestei cântări în ziua în care DOMNUL l-a eliberat din mâna tuturor dușmanilor săi și din mâna lui Saul, și a spus:

PSALMUL

18 TE voi iubi, DOAMNE, tăria mea.
2. DOMNUL *este* stânca mea și fortăreața mea și eliberatorul meu;
Dumnezeul meu, tăria mea, în care mă voi încrede; pavăza mea și cornul
salvării mele *și* turnul meu înalt.

3. Voi chema pe DOMNUL, *care este demn* de laudă, astfel voi fi salvat din *mâna* dușmanilor mei.
4. Întristările morții m-au încercuit și potopurile de oameni neevlavioși m-au înspăimântat.
5. Întristările iadului m-au încercuit, capcanele morții m-au întâmpinat.
6. În strâmtorarea mea l-am chemat pe DOMNUL și am strigat către Dumnezeul meu; el mi-a auzit vocea din templul său și strigătul meu a ajuns înaintea lui, în urechile lui.
7. Atunci pământul s-a zguduit și s-a cutremurat, temeliile munților de asemenea s-au mișcat și s-au zguduit, pentru că s-a înfuriat.
8. Un fum s-a înălțat din nările lui și foc mistuia din gura lui, cărbuni s-au aprins prin el.
9. El de asemenea a aplecat cerurile și a coborât, și întuneric *era* sub picioarele lui.
10. Și călărea pe un heruvim și zbura; da, el zbura pe aripile vântului.
11. A făcut întunericul locul lui tainic, cortul lui de jur împrejurul lui *erau* ape întunecoase *și* nori groși ai cerurilor.
12. La strălucirea dinaintea sa, norii lui groși au trecut; grindină și cărbuni de foc.
13. DOMNUL de asemenea a tunat în ceruri și cel Preaînalt a dat *drumul* vocii sale; grindină și cărbuni de foc.
14. Da, și-a trimis săgețile și i-a împrăștiat; și a aruncat fulgere și i-a învins.
15. Atunci s-au văzut albiile apelor și temeliile lumii s-au dezgolit la mustrarea ta, DOAMNE, la pufnirea suflării nărilor tale.
16. El a trimis din înalt, m-a luat, m-a scos din multe ape.
17. M-a eliberat de dușmanul meu puternic și de cei ce m-au urât, fiindcă erau prea puternici pentru mine.
18. M-au întâmpinat în ziua nenorocirii mele, dar DOMNUL a fost sprijinul meu.
19. M-a dus de asemenea într-un loc larg; m-a eliberat, pentru că a găsit plăcere în mine.
20. DOMNUL m-a răsplătit conform dreptății mele, mi-a întors conform curăției mâinilor mele.
21. Pentru că am ținut căile DOMNULUI și nu m-am abătut cu stricăciune de la Dumnezeul meu.
22. Pentru că toate judecățile lui *au fost* înaintea mea și statutele lui, nu le-am pus deoparte de la mine.
23. Am fost de asemenea integru înaintea lui și m-am păzit de nelegiuirea mea.
24. De aceea DOMNUL mi-a întors conform dreptății mele, conform curăției mâinilor mele înaintea ochilor săi.
25. Cu cel milos te vei arăta milos, cu un om integru te vei arăta integru.
26. Cu cel pur te vei arăta pur și cu cel pervers te vei arăta pervers.
27. Fiindcă vei salva poporul chinuit, dar vei înjosi priviri trufașe.
28. Fiindcă vei aprinde candela mea, DOMNUL Dumnezeul meu îmi va lumina întunericul.
29. Căci cu tine am alergat asupra unei cete și cu Dumnezeul meu am sărit peste zid.

30. *Cât despre* Dumnezeu, calea lui *este* desăvârșită, cuvântul DOMNULUI este încercat; el *este* o pavăză pentru toți cei ce se încred în el.
31. Căci cine *este* Dumnezeu în afară de DOMNUL? *Și* cine *este* o stâncă în afară de Dumnezeul nostru?
32. Dumnezeu *este* cel ce mă încinge cu tărie și îmi face calea desăvârșită.
33. El îmi face picioarele ca ale căprioarei și mă așază pe locurile mele înalte.
34. Îmi deprinde mâinile la război, ca brațele mele să frângă un arc de oțel.
35. Tu de asemenea mi-ai dat scutul salvării tale și mâna ta dreaptă m-a ținut sus și bunătatea ta m-a făcut mare.
36. Mi-ai lărgit pașii sub mine, încât picioarele mele nu au alunecat.
37. Am urmărit pe dușmanii mei și i-am ajuns și nu m-am întors înapoi până ce nu au fost mistuiți.
38. I-am rănit încât nu erau în stare să se ridice; sunt căzuți sub picioarele mele.
39. Fiindcă m-ai încins cu tărie pentru bătălie, ai supus sub mine pe cei ce s-au ridicat împotriva mea.
40. Mi-ai dat de asemenea gâturile dușmanilor mei, ca să îi nimicesc pe cei ce mă urăsc.
41. Au strigat, dar nu *era* nimeni să *îi* salveze, către DOMNUL, dar nu le-a răspuns.
42. Atunci i-am pisat mărunt ca țărâna înaintea vântului, i-am aruncat precum pământul pe străzi.
43. M-ai scăpat de luptele poporului; *și* m-ai făcut capul păgânilor, un popor *pe care* nu *l*-am cunoscut mă va servi.
44. Imediat ce aud de mine, vor asculta de mine, străinii mi se vor supune.
45. Străinii se vor ofili și de teamă *vor ieși* din locurile lor închise.
46. DOMNUL trăiește; și binecuvântată *fie* stânca mea; și să fie înălțat Dumnezeul salvării mele.
47. Dumnezeu *este* cel ce îmi face dreptate și supune popoarele sub mine.
48. Mă scoate din *mâna* dușmanilor mei, da, tu mă înalți deasupra celor ce se ridică împotriva mea; m-ai eliberat din *mâna* omului violent.
49. De aceea îți voi aduce mulțumiri, DOAMNE, printre păgâni, și voi cânta laude numelui tău.
50. Mare eliberare dă împăratului său; și arată milă unsului său, lui David și seminței lui, pentru totdeauna.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL 19

Cerurile vestesc gloria lui Dumnezeu și întinderea *cerului* arată lucrarea mâinilor sale.
2. O zi rostește altei zile *această* cuvântare și o noapte arată *această* cunoaștere altei nopți.
3. *Nu este* nici cuvântare nici limbaj *unde* sunetul lor să nu fie auzit.
4. Coarda lor a străbătut tot pământul și cuvintele lor până la marginea lumii. În ele a așezat un tabernacol soarelui,

5. Care iese din încăperea sa ca un mire *și* se bucură *de asemenea* ca un viteaz *care* aleargă o cursă.
6. Ieșirea lui *este* de la marginea cerului și circuitul lui până la marginile acestuia și nu este nimic ascuns de arșița lui.
7. Legea DOMNULUI *este* desăvârșită, convertind sufletul; mărturia DOMNULUI *este* sigură, înțelepțind pe cel simplu.
8. Statutele DOMNULUI *sunt* drepte, bucurând inima; porunca DOMNULUI *este* pură, luminând ochii.
9. Teama de DOMNUL *este* curată, dăinuind pentru totdeauna; judecățile DOMNULUI *sunt* adevărate *și* drepte în întregime.
10. Mai de dorit *sunt ele* decât aurul, da, decât mult aur pur; mai dulci decât mierea, chiar decât picurul din faguri.
11. Mai mult, prin ele este servitorul tău avertizat; *și* în ținerea lor *este* mare răsplată.
12. Cine *își* poate înțelege greșelile? Curăță-mă de *greșeli* tainice.
13. Oprește de asemenea pe servitorul tău de la *păcate* îngâmfate; nu le lăsa să domnească asupra mea, atunci voi fi integru și voi fi nevinovat de marea fărădelege.
14. Fie cuvintele gurii mele și meditația inimii mele bine primite înaintea feței tale, DOAMNE, tăria mea și răscumpărătorul meu.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL

20 DOMNUL să te asculte în ziua tulburării, numele Dumnezeului lui Iacob să te apere.
2. Să îți trimită ajutor din sanctuar și să te întărească din Sion;
3. Să își amintească toate ofrandele tale și să îți primească sacrificiul ars. Selah.
4. Să îți dea conform inimii tale și să împlinească tot sfatul tău.
5. Ne vom bucura în salvarea ta și în numele Dumnezeului nostru vom înălța steagurile, DOMNUL să împlinească toate cererile tale.
6. Acum știu că DOMNUL salvează pe unsul său, îl va asculta din cerul său sfânt cu puterea salvatoare a dreptei sale.
7. Unii *se încred* în care și unii în cai, dar noi ne vom aminti numele DOMNULUI Dumnezeul nostru.
8. Ei sunt doborâți și căzuți, dar noi suntem ridicați și stăm drept în picioare.
9. Salvează, DOAMNE; să ne audă împăratul când chemăm.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL

21 ÎMPĂRATUL se va bucura în puterea ta, DOAMNE; și cât de mult se va bucura în salvarea ta!
2. Tu i-ai dat dorința inimii sale și nu ai refuzat cererea buzelor sale. Selah.
3. Fiindcă îl întâmpini cu binecuvântările bunătății; pui o coroană de aur pur pe capul lui.

4. A cerut viață de la tine *și* i-ai dat-o: lungime a zilelor pentru totdeauna și întotdeauna.
5. Gloria lui *este* mare în salvarea ta, onoare și maiestate ai pus peste el.
6. Fiindcă l-ai făcut cel mai binecuvântat pentru totdeauna; l-ai înveselit peste măsură cu înfățișarea ta.
7. Pentru că împăratul se încrede în DOMNUL și prin mila celui Preaînalt nu se va clătina.
8. Mâna ta va găsi pe toți dușmanii tăi; dreapta ta va găsi pe cei ce te urăsc.
9. Îi vei face ca un cuptor încins în timpul mâniei tale; DOMNUL îi va înghiți în furia lui și focul îi va mistui.
10. Vei distruge rodul lor de pe pământ și sămânța lor de printre copiii oamenilor.
11. Pentru că au vrut *să facă* răul împotriva ta; au închipuit un plan viclean *pe care* nu sunt în stare *să îl îndeplinească*.
12. De aceea îi vei face să întoarcă spatele *când* vei pregăti *săgețile* pe corzile tale împotriva feței lor.
13. Fii înălțat, DOAMNE, în puterea ta; *astfel* noi vom cânta și vom lăuda puterea ta.

Mai marelui muzician, „Căprioara Dimineții," un psalm al lui David.

PSALMUL

22 DUMNEZEUL meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit? *De ce ești așa* departe de a mă ajuta și *de* cuvintele răcnetului meu?
2. Dumnezeul meu! Strig ziua, dar nu asculți; și noaptea, și nu tac.
3. Dar tu *ești* sfânt, *tu*, care locuiești *în* laudele lui Israel.
4. Părinții noștri s-au încrezut în tine; s-au încrezut și i-ai scăpat.
5. Au strigat către tine și au fost eliberați, s-au încrezut în tine și nu au fost făcuți de rușine.
6. Dar eu *sunt* vierme și nu om; de ocara oamenilor și disprețuit de popor.
7. Toți cei ce mă văd râd de mine în batjocură, *își* țuguie buza, clatină din cap, *spunând:*
8. S-a încrezut în DOMNUL *că* îl va scăpa; să îl scape, văzând că a găsit plăcere în el.
9. Dar tu *ești* cel ce m-ai scos din pântece, m-ai făcut să sper *când eram* pe sânii mamei mele.
10. Din pântece am fost aruncat asupra ta, tu *ești* Dumnezeul meu din pântecele mamei mele.
11. Nu sta departe de mine, fiindcă tulburarea *este* aproape, pentru că *nu este* nimeni să ajute.
12. Mulți tauri m-au încercuit; *tauri* puternici din Basan m-au înconjurat.
13. Și-au deschis gura împotriva mea, *ca* un leu care sfâșie și răcnește.
14. Sunt turnat ca apa și toate oasele mele sunt scrântite, inima mea este ca ceara, este topită în mijlocul adâncurilor mele.
15. Puterea mea este uscată ca un ciob și limba mi se lipește de fălcile mele și m-ai adus în țărâna morții.

16. Căci câini m-au încercuit; adunarea celor stricați m-a încercuit, mi-au străpuns mâinile și picioarele.
17. Pot număra toate oasele mele, ei mă privesc *și* se holbează la mine.
18. Își împart hainele mele între ei și aruncă sorți pe cămașa mea.
19. Dar nu te depărta de mine DOAMNE, puterea mea, grăbește-te să mă ajuți.
20. Scapă-mi sufletul de sabie, pe preaiubitul meu din puterea câinelui.
21. Salvează-mă din gura leului, fiindcă m-ai auzit din coarnele unicornilor.
22. Voi vesti numele tău fraților mei, te voi lăuda în mijlocul adunării.
23. Lăudați-l, voi care vă temeți de DOMNUL; glorificați-l, voi toată sămânța lui Iacob și temeți-vă de el, voi toată sămânța lui Israel.
24. Fiindcă el nu a disprețuit, nici nu a detestat nenorocirea celui nenorocit, nici nu și-a ascuns fața de el, ci când a strigat către el, a ascultat.
25. În marea adunare lauda mea *va fi* despre tine, voi împlini promisiunile mele în fața celor ce se tem de el.
26. Cei blânzi vor mânca și se vor sătura; vor lăuda pe DOMNUL cei ce îl caută; inima ta va trăi pentru totdeauna.
27. Toate marginile lumii își vor aminti și se vor întoarce către DOMNUL și toate familiile națiunilor se vor închina înaintea ta.
28. Pentru că împărăția *este* a DOMNULUI și el *este* guvernatorul peste națiuni.
29. Toți *cei* grași pe pământ vor mânca și se vor închina, toți cei ce coboară în țărână se vor pleca înaintea lui și nimeni nu își poate ține în viață sufletul.
30. O sămânță îi va servi, îi va fi socotită Domnului ca generație.
31. Ei vor veni și vor vesti dreptatea lui unui popor ce se va naște, că el a făcut *aceasta*.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

23 DOMNUL *este* păstorul meu, nu voi *duce* lipsă de nimic.
2. El mă culcă în pășuni verzi, mă conduce lângă ape liniștite.
3. El îmi înviorează sufletul, mă conduce în cărările dreptății din cauza numelui său.
4. Chiar dacă umblu prin valea umbrei morții, nu mă voi teme de niciun rău, căci tu *ești* cu mine; toiagul tău și nuiaua ta, ele mă mângâie.
5. Tu întinzi masa înaintea mea în fața dușmanilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn; *și* paharul meu se revarsă.
6 Da, bunătatea și îndurarea mă vor urma în toate zilele vieții mele și voi locui în casa DOMNULUI pentru totdeauna.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

24 AL DOMNULUI *este* pământul și plinătatea lui, lumea și cei ce locuiesc în ea.
2. Fiindcă l-a fondat peste mări și l-a întemeiat peste potopuri.

3. Cine va urca la muntele DOMNULUI? Sau cine se va ridica la locul său sfânt?
4. Cel ce are mâini nevinovate și o inimă pură; cel ce nu și-a înălțat sufletul spre deșertăciune, nici nu a jurat înșelător.
5. El va primi binecuvântare de la DOMNUL și dreptate de la Dumnezeul salvării sale.
6. Aceasta *este* generația celor care îl caută, care caută fața ta, Iacob. Selah.
7. Înălțați-vă capetele voastre, porților; și fiți înălțate, voi uși veșnice; și Împăratul gloriei va intra.
8. Cine *este* acest Împărat al gloriei? DOMNUL puternic și tare, DOMNUL tare în bătălie.
9. Înălțați-vă capetele voastre, porților; înălțați-*le*, voi uși veșnice; și Împăratul gloriei va intra.
10. Cine este acest Împărat al gloriei? DOMNUL oștirilor, el *este* Împăratul gloriei. Selah.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

25 LA tine, DOAMNE, îmi înalț sufletul.
2. Dumnezeul meu, în tine mă încred: să nu fiu făcut de rușine, să nu triumfe dușmanii mei asupra mea.
3. Da, nu lăsa pe niciunul dintre cei ce te așteaptă să fie făcut de rușine, să fie făcuți de rușine cei ce calcă legea, fără motiv.
4. Arată-mi căile tale, DOAMNE; învață-mă cărările tale.
5. Condu-mă în adevărul tău și învață-mă, căci tu *ești* Dumnezeul salvării mele; pe tine te aștept toată ziua.
6 ¶ Amintește-ți, DOAMNE, îndurările tale blânde și bunătatea ta iubitoare, pentru că ele *au fost* din totdeauna.
7. Nu îți aminti păcatele tinereții mele, nici fărădelegile mele: amintește-ți de mine conform milei tale, datorită bunătății tale, DOAMNE.
8. Bun și integru *este* DOMNUL; de aceea *îi* va învăța pe păcătoși pe cale.
9. Pe cei umili îi va conduce în judecată; și pe cei umili îi va învăța calea sa.
10. Toate cărările DOMNULUI *sunt* milă și adevăr pentru cei ce țin legământul său și mărturiile sale.
11. Datorită numelui tău, DOAMNE, iartă nelegiuirea mea, fiindcă ea *este* mare.
12. Cine *este* omul care se teme de DOMNUL? Pe el îl va învăța calea *pe care să o* aleagă.
13. Sufletul lui va locui în tihnă; și sămânța lui va moșteni pământul.
14. Taina DOMNULUI *este* cu cei ce se tem de el; și le va arăta legământul său.
15. Ochii mei *sunt* întotdeauna către DOMNUL, fiindcă îmi va smulge picioarele din *ochiurile* plasei.
16. Întoarce-te spre mine și ai milă de mine, fiindcă *sunt* pustiit și nenorocit.
17. Tulburările inimii mele sunt mărite; scoate-mă din strâmtorările mele.
18. Privește la nenorocirea mea și la durerea mea și iartă toate păcatele mele.

19. Privește la dușmanii mei, fiindcă sunt mulți și mă urăsc cu ură crudă.
20. Păstrează-mi sufletul și eliberează-mă, să nu fiu făcut de rușine, fiindcă în tine mă încred.
21. *Fie ca* integritatea și cinstea să mă păstreze, pentru că eu te aștept.
22. Răscumpără pe Israel, Dumnezeule, din toate tulburările lui.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

26 JUDECĂ-MĂ, DOAMNE, pentru că am umblat în integritatea mea, m-am încrezut de asemenea în DOMNUL; *de aceea* nu voi aluneca.
2. Examinează-mă, DOAMNE și încearcă-mă; cercetează rărunchii mei și inima mea.
3. Pentru că bunătatea ta iubitoare este înaintea ochilor mei și am umblat în adevărul tău.
4. Nu am șezut cu persoane deșarte, nici nu voi merge cu cei perfizi.
5. Am urât adunarea făcătorilor de rău; și nu voi ședea cu cei stricați.
6. Îmi voi spăla mâinile în nevinovăție, astfel voi înconjura altarul tău, DOAMNE,
7. Ca să proclam cu vocea mulțumirii și să istorisesc despre toate lucrările tale minunate.
8. DOAMNE, am iubit locuința casei tale și locul unde locuiește onoarea ta.
9. Nu îmi pune sufletul împreună cu păcătoșii, nici viața mea cu oamenii sângeroși,
10. În mâinile cărora *este* ticăloșie și mâna lor dreaptă este plină de mite.
11. Dar cât despre mine, voi umbla în integritatea mea; răscumpără-mă și fii milostiv cu mine.
12. Piciorul meu stă pe un loc neted; în adunări voi binecuvânta pe DOMNUL.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

27 DOMNUL *este* lumina mea și salvarea mea; de cine să mă tem? DOMNUL *este* puterea vieții mele; de cine să mă înspăimânt?
2. Când cei stricați, dușmanii mei și potrivnicii mei, au venit peste mine ca să îmi mănânce carnea, s-au împiedicat și au căzut.
3. Chiar dacă o armată ar tăbărî împotriva mea, inima mea nu se va teme; chiar dacă s-ar ridica război împotriva mea, în aceasta *voi fi* eu încrezător.
4. Un *lucru* am dorit de la DOMNUL, pe acesta îl voi căuta,: să locuiesc în casa DOMNULUI toate zilele vieții mele, să privesc frumusețea DOMNULUI și să aduc cerere în templul său.
5. Fiindcă în timp de tulburare el mă va ascunde în cortul lui, în tăinicia tabernacolului său mă va ascunde el; mă va așeza pe o stâncă.
6. Și acum capul meu va fi înălțat deasupra dușmanilor mei dimprejurul meu; de aceea voi oferi în tabernacolul său sacrificii de bucurie; voi cânta, da, voi cânta laude DOMNULUI.

7. Ascultă, DOAMNE, *când* strig cu vocea mea; ai milă de mine și răspunde-mi.
8. *Când ai spus:* Căutați fața mea; inima mea ți-a spus: Fața ta, DOAMNE, o voi căuta.
9. Nu îți ascunde fața de mine; nu înlătura pe servitorul tău în mânia *ta*; ai fost ajutorul meu; nu pleca *de la* mine, nici nu mă părăsi, Dumnezeul salvării mele.
10. Când tatăl meu și mama mea mă părăsesc, atunci DOMNUL mă va lua.
11. Învață-mă calea ta, DOAMNE, și condu-mă pe o cărare netedă, din cauza dușmanilor mei.
12. Nu mă da la voia dușmanilor mei, fiindcă martori falși se ridică împotriva mea și cei care suflă cruzime.
13. *Aș fi leșinat*, dacă nu aș fi crezut *că* voi vedea bunătatea DOMNULUI în țara celor vii.
14. Așteaptă pe DOMNUL; încurajează-te și el îți va întări inima; așteaptă, spun eu, pe DOMNUL.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

28 CĂTRE tine voi striga, DOAMNE, stânca mea; nu tăcea față de mine; ca nu cumva, *dacă* taci față de mine, să devin asemenea celor ce coboară în groapă.
2. Ascultă vocea cererilor mele, când strig către tine, când îmi ridic mâinile spre oracolul tău sfânt.
3. Nu mă trage la o parte împreună cu cei stricați și cu lucrătorii nelegiuirii, care vorbesc cu pace vecinilor lor, dar ticăloșie *este* în inimile lor.
4. Dă-le conform faptelor lor și conform stricăciunii sforțărilor lor, dă-le după lucrarea mâinilor lor; întoarce-le după ceea ce merită.
5. Pentru că nu iau aminte la lucrările DOMNULUI, nici la lucrul mâinilor sale, el îi va nimici și nu îi va edifica.
6. Binecuvântat *fie* DOMNUL, pentru că el a ascultat vocea cererilor mele.
7. DOMNUL *este* puterea mea și scutul meu; inima mea s-a încrezut în el și sunt ajutat; de aceea inima mea tresaltă de bucurie; și cu cântarea mea îl voi lăuda.
8. DOMNUL *este* puterea lor și el *este* puterea salvatoare a unsului său.
9. Salvează pe poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; de asemenea paște-i și înalță-i pentru totdeauna.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

29 DAȚI DOMNULUI, voi cei tari, dați DOMNULUI glorie și putere.
2. Dați DOMNULUI gloria datorată numelui său; închinați-vă DOMNULUI în frumusețea sfințeniei.

3. Vocea DOMNULUI *este* peste ape; Dumnezeul gloriei tună; DOMNUL *este* peste multe ape.
4. Vocea DOMNULUI *este* puternică; vocea DOMNULUI *este* plină de maiestate.
5. Vocea DOMNULUI sfărâmă cedrii; da, DOMNUL sfărâmă cedrii Libanului.
6. El îi face de asemenea să salte ca un viţel; Libanul şi Sirionul ca un tânăr unicorn.
7. Vocea DOMNULUI despică flăcările focului.
8. Vocea DOMNULUI cutremură pustia; DOMNUL cutremură pustia Cades.
9. Vocea DOMNULUI face cerboaicele să fete şi dezgoleşte pădurile, şi în templul lui fiecare vorbeşte despre gloria *sa*.
10. DOMNUL şade peste potop; da, DOMNUL şade Împărat pentru totdeauna.
11. DOMNUL va da putere poporului său; DOMNUL va binecuvânta pe poporul său cu pace.

Un psalm şi cântare la dedicarea casei lui David.

PSALMUL 30

TE voi preamări, DOAMNE, fiindcă m-ai înălţat şi nu i-ai lăsat pe duşmanii mei să se bucure de mine.
2. DOAMNE Dumnezeul meu, am strigat către tine şi m-ai vindecat.
3. DOAMNE, ai ridicat sufletul meu din mormânt; m-ai ţinut în viaţă, ca să nu cobor în groapă.
4. Cântaţi DOMNULUI, voi, sfinţi ai lui, şi aduceţi mulţumiri la amintirea sfinţeniei sale.
5. Fiindcă mânia lui *durează* doar o clipă; în favoarea lui *este* viaţă; poate plânsul durează o noapte, dar bucurie *vine* dimineaţa.
6. Şi în prosperitatea mea am spus: Niciodată nu mă voi clătina.
7. DOAMNE, prin favoarea ta ai întărit muntele meu cu putere; ţi-ai ascuns faţa *şi* am fost tulburat.
8. Am strigat către tine, DOAMNE; şi către DOMNUL am făcut cerere.
9. Ce folos *este* în sângele meu, când cobor în groapă? Te va lăuda ţărâna? Va vesti ea adevărul tău?
10. Ascultă, DOAMNE, şi ai milă de mine; DOAMNE, fii ajutorul meu.
11. Mi-ai schimbat jalea în dans; mi-ai dezlegat pânza de sac şi m-ai încins cu veselie.
12. Pentru ca gloria *mea* să îţi cânte laudă şi să nu tacă. DOAMNE Dumnezeul meu, îţi voi aduce mulţumiri pentru totdeauna.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL 31

ÎN tine, DOAMNE, îmi pun încrederea; să nu fiu niciodată dat de ruşine, eliberează-mă în dreptatea ta.
2. Apleacă-ţi urechea la mine; eliberează-mă repede, fii stânca mea tare *şi* o casă întărită pentru a mă salva.

3. Pentru că tu *ești* stânca mea și fortăreața mea; de aceea, pentru numele tău condu-mă și călăuzește-mă.
4. Trage-mă afară din plasa pe care ei în ascuns mi-au întins-o, pentru că tu *ești* puterea mea.
5. În mâna ta încredințez duhul meu, tu m-ai răscumpărat, DOAMNE Dumnezeul adevărului.
6. Am urât pe cei ce iau aminte la deșertăciuni mincinoase, dar mă încred în DOMNUL.
7. Voi fi vesel și mă voi bucura în mila ta, fiindcă ai luat aminte la tulburarea mea; miai cunoscut sufletul *chiar* în nenorociri.
8. Și nu m-ai închis în mâna dușmanului; mi-ai pus picioarele la loc larg.
9. Ai milă de mine, DOAMNE, fiindcă sunt în necaz; și cu mâhnire este mistuit ochiul meu, sufletul meu și pântecele meu.
10. Căci viața mi se consumă în întristare și anii mei în suspin, puterea mea eșuează din cauza nelegiuirii mele și oasele mi s-au mistuit.
11. Am fost o ocară printre toți dușmanii mei, dar mai ales printre vecinii mei, și o groază printre cunoscuții mei; cei ce mă vedeau afară fugeau de mine.
12. Sunt uitat ca un mort, *șters* din amintire, sunt ca un vas spart.
13. Fiindcă am auzit defăimarea multora, groază *era* de fiecare parte, când au ținut sfat împreună împotriva mea, au plănuit să îmi ia viața.
14. Dar m-am încrezut în tine, DOAMNE; am spus: Tu *ești* Dumnezeul meu.
15. În mâna ta *sunt* timpurile mele, eliberează-mă din mâna dușmanilor mei și de cei ce mă persecută.
16. Fă să strălucească fața ta peste servitorul tău, salvează-mă datorită îndurărilor tale.
17. DOAMNE, nu mă lăsa să fiu făcut de rușine, fiindcă te-am chemat, să fie făcuți de rușine cei stricați *și* să tacă în mormânt.
18. Să fie amuțite buzele mincinoase, care vorbesc lucruri apăsătoare cu mândrie și dispreț împotriva celui drept.
19. Ce mare *este* bunătatea ta, pe care ai păstrat-o pentru cei ce se tem de tine; *pe care* ai lucrat-o pentru cei ce se încred în tine înaintea fiilor oamenilor!
20. Îi vei ascunde de mândria omului în tăinicia prezenței tale, tu îi vei ține în ascuns într-un cort, de la cearta limbilor.
21. Binecuvântat *fie* DOMNUL, fiindcă mi-a arătat minunata lui bunătate într-o cetate tare.
22. Și am spus în graba mea: Sunt stârpit dinaintea ochilor tăi, totuși ai auzit vocea cererilor mele când am strigat către tine.
23. Iubiți pe DOMNUL, voi toți sfinții lui, *fiindcă* DOMNUL păstrează pe cei credincioși și răsplătește din plin pe înfăptuitorul mândru.
24. Încurajați-vă și el vă va întări inima, voi toți care sperați în DOMNUL.

Un psalm al lui David, „Maschil."

PSALMUL

32 BINECUVÂNTAT *este cel a cărui* fărădelege *este* iertată, *al cărui* păcat *este* acoperit.

2. Binecuvântat *este* omul căruia DOMNUL nu îi impută nelegiuirea şi în al cărui duh nu *este* viclenie.
3. Când tăceam, oasele mele au îmbătrânit prin răcnetul meu cât *era* ziua de lungă.
4. Căci zi şi noapte mâna ta era grea asupra mea, seva mi s-a schimbat în seceta verii. Selah.
5. *Atunci* mi-am recunoscut păcatul în faţa ta şi nu mi-am ascuns nelegiuirea. Am spus: Voi mărturisi DOMNULUI fărădelegile mele; şi tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Selah.
6. De aceea fiecare *om* evlavios să se roage către tine când poţi fi găsit; cu siguranţă, în potopul marilor ape, acestea nu se vor apropia de el.
7. Tu *eşti* ascunzişul meu; mă vei păzi de restrişte; mă vei înconjura cu cântări de eliberare. Selah.
8. Eu te voi instrui şi te voi învăţa în calea pe care trebuie să mergi, te voi călăuzi cu ochiul meu.
9. Nu fiţi ca un cal *sau* un catâr, fără înţelegere; a căror gură trebuie ţinută cu zăbală şi frâu, ca să nu se apropie de tine.
10. Multe întristări *vor fi* pentru cel stricat, dar mila îl va înconjura pe cel ce se încrede în DOMNUL.
11. Veseliţi-vă în DOMNUL şi bucuraţi-vă, voi cei drepţi; şi strigaţi de bucurie, *voi* toţi *cei* integri în inimă.

PSALMUL 33

BUCURAŢI-VĂ în DOMNUL, voi cei drepţi, *căci* laudă este cuvenită celor integri.
2. Lăudaţi pe DOMNUL cu harpa, cântaţi-i cu psalterionul *şi* un instrument cu zece coarde.
3. Cântaţi-i o cântare nouă; cântaţi la instrument cu măiestrie şi sunet tare.
4. Căci cuvântul DOMNULUI *este* drept; şi toate lucrările lui *sunt făcute* în adevăr.
5. El iubeşte dreptatea şi judecata, pământul este plin de bunătatea DOMNULUI.
6. Prin cuvântul DOMNULUI au fost cerurile făcute; şi toată oştirea lor prin suflarea gurii sale.
7. El adună apele mării ca pe un morman, el îngrămădeşte adâncurile în cămări.
8. Tot pământul să se teamă de DOMNUL, toţi locuitorii lumii să se cutremure în uimire înaintea lui.
9. Căci el a vorbit şi s-a făcut; el a poruncit şi a rămas neclintit.
10. DOMNUL face de nimic sfatul păgânilor, el face fără efect planurile oamenilor.
11. Sfatul DOMNULUI rămâne pentru totdeauna, gândurile inimii lui din generaţie în generaţie.
12. Binecuvântată *este* naţiunea al cărei Dumnezeu *este* DOMNUL; *şi* poporul *pe care* l-a ales pentru moştenirea sa.

13. DOMNUL se uită din cer; el privește pe toți fiii oamenilor.
14. Din locul locuinței sale privește peste toți locuitorii pământului.
15. El le întocmește inimile la fel; el ia aminte la toate faptele lor.
16. Niciun împărat nu este salvat prin mulțimea unei oștiri; un viteaz nu este salvat prin multă putere.
17. Un cal *este* un lucru deșert pentru siguranță, nici nu va elibera pe *cineva* prin marea sa putere.
18. Iată, ochiul DOMNULUI *este* peste cei ce se tem de el, peste cei ce speră în mila lui,
19. Pentru a scăpa sufletul lor de la moarte și pentru a-i ține în viață pe timp de foamete.
20. Sufletul nostru așteaptă pe DOMNUL, el *este* ajutorul nostru și scutul nostru.
21. Da, inima noastră se va bucura în el, pentru că ne-am încrezut în numele lui sfânt.
22. Mila ta, DOAMNE, să fie peste noi, după cum sperăm în tine.

Un psalm al lui David, când și-a schimbat purtarea față de Abimelec, care l-a alungat, iar el a plecat.

PSALMUL

34 VOI binecuvânta pe DOMNUL întotdeauna, lauda lui *va fi* continuu în gura mea.
2. Sufletul meu se va făli în DOMNUL, cei umili vor asculta și se vor veseli.
3. Preamăriți pe DOMNUL împreună cu mine, și împreună să înălțăm numele lui.
4. Am căutat pe DOMNUL și el m-a ascultat și m-a eliberat de toate temerile mele.
5. Ei au privit către el și au fost luminați, și fețele lor nu au fost făcute de rușine.
6. Săracul a strigat și DOMNUL *l*-a ascultat și l-a salvat din toate tulburările lui.
7. Îngerul DOMNULUI își așază tabăra de jur împrejurul celor ce se tem de el și îi eliberează.
8. Gustați și vedeți că DOMNUL *este* bun; binecuvântat *este* omul *care* se încrede în el.
9. Temeți-vă de DOMNUL, voi sfinții lui, pentru că nimic nu le lipsește celor ce se tem de el.
10. Leii tineri duc lipsă și le este foame, dar cei ce caută pe DOMNUL nu vor duce lipsă de niciun bine.
11. Veniți, voi copii, dați-mi ascultare, vă voi învăța teama de DOMNUL.
12. Cine *este* omul care dorește viața și iubește zile *multe*, ca să vadă binele?
13. Păzește-ți limba de la rău, și buzele tale de la a vorbi viclenie.
14. Pleacă de la rău și fă binele; caută pacea și urmărește-o.
15. Ochii DOMNULUI *sunt* peste cei drepți și urechile lui *sunt deschise* la strigătul lor.
16. Fața DOMNULUI *este* împotriva celor ce fac răul, pentru a stârpi amintirea lor de pe pământ.

17. *Cei drepți* strigă și DOMNUL ascultă și îi eliberează din toate tulburările lor.
18. DOMNUL *este* aproape de cei cu o inimă frântă și salvează pe cei cu un duh căit.
19. Multe *sunt* nenorocirile celui drept, dar DOMNUL îl eliberează din toate.
20. El păzește toate oasele lui, niciunul din ele nu este frânt.
21. Răul îl va ucide pe cel stricat și cei ce urăsc pe cel drept vor fi pustiiți.
22. DOMNUL răscumpără sufletul servitorilor săi și niciunul dintre cei ce se încred în el nu va fi pustiit.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

35 PLEDEAZĂ *în cauza mea*, DOAMNE, cu cei ce se ceartă cu mine, luptă-te împotriva celor ce luptă împotriva mea.
2. Apucă scut și platoșă și ridică-te în ajutorul meu.
3. Scoate de asemenea lancea și închide *calea* înaintea celor ce mă persecută; spune sufletului meu: Eu *sunt* salvarea ta.
4. Să fie încurcați și dați de rușine cei ce îmi caută sufletul; să fie întorși înapoi și încurcați cei ce plănuiesc vătămarea mea.
5. Să fie ca pleava înaintea vântului și îngerul DOMNULUI să *îi* urmărească.
6. Să le fie calea întunecoasă și alunecoasă, și îngerul DOMNULUI să îi persecute.
7. Fiindcă fără motiv și-au ascuns plasa pentru mine *într-o* groapă, *pe care* fără motiv au săpat-*o* pentru sufletul meu.
8. Distrugere să vină peste el pe neașteptate; și plasa lui, pe care a ascuns-o, să îl prindă pe el însuși; să cadă în acea distrugere.
9. Și sufletul meu se va veseli în DOMNUL, se va bucura în salvarea lui.
10. Toate oasele mele vor spune: DOAMNE, cine *este* asemenea ție, care eliberezi pe cel sărac de cel ce este prea puternic pentru el, da, pe cel sărac și pe cel nevoiaș de cel ce îl pradă?
11. Martori falși s-au ridicat; mi-au pus în sarcină *lucruri* pe care nu le-am știut.
12. Mi-au răsplătit cu rău pentru bine *spre* prădarea sufletului meu.
13. Dar cât despre mine, când au fost bolnavi, haina mea *a fost* pânză de sac, mi-am umilit sufletul cu postire; și rugăciunea mea s-a întors la sânul meu.
14. M-am purtat ca și cu prietenul *sau* fratele meu, m-am prosternat adânc, ca unul ce *își* jelește mama.
15. Dar în restriștea mea ei s-au bucurat și s-au strâns împreună, *da*, cei josnici s-au adunat împotriva mea, iar eu nu am știut; *m*-au sfâșiat și nu au încetat.
16. Cu batjocoritori fățarnici în ospețe și-au scrâșnit din dinți asupra mea.
17. Doamne, cât timp te vei uita? Scapă-mi sufletul de nimicirile lor, pe preaiubitul meu de lei.
18. Îți voi aduce mulțumiri în adunarea cea mare, te voi lăuda printre mulți oameni.

19. Nu lăsa dușmanii mei să se bucure pe nedrept de mine, *nici* nu îi lăsa
să clipească cu ochiul pe cei ce mă urăsc fără motiv.
20. Pentru că ei nu vorbesc pace, ci plănuiesc lucruri înșelătoare împotriva
celor liniștiți în țară.
21. Da, și-au deschis larg gura împotriva mea și au spus: Aha, aha, ochiul
nostru a văzut.
22. Ai văzut, DOAMNE, nu tăcea, Doamne, nu sta departe de mine.
23. Ridică-te și trezește-te pentru judecata mea, pentru cauza mea,
Dumnezeul meu și Domnul meu.
24. Judecă-mă, DOAMNE Dumnezeul meu, conform dreptății tale; și să
nu se bucure de mine.
25. Să nu spună în inimile lor: Ah, astfel ne-ar plăcea; să nu spună:
L-am înghițit.
26. Să fie rușinați și încurcați împreună cei ce se bucură la vătămarea
mea, să fie îmbrăcați cu rușine și dezonoare cei ce se preamăresc
împotriva mea.
27. Să se veselească și să strige de bucurie cei ce se desfată în cauza mea
dreaptă; da, să spună ei continuu: DOMNUL să fie preamărit, el care are
plăcere în prosperitatea servitorului său.
28. Și limba mea va vorbi despre dreptatea ta *și* despre lauda ta toată ziua.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David, servitorul DOMNULUI.

PSALMUL

36 FĂRĂDELEGEA celui stricat spune înăuntrul inimii mele, *că*
nu *este* teamă de Dumnezeu înaintea ochilor lui.
2. Pentru că el se flatează în propriii lui ochi, până când nelegiuirea lui
se arată demnă de ură.
3. Cuvintele gurii lui *sunt* nelegiuire și înșelătorie, el a încetat a fi înțelept
și a face bine.
4. El plănuiește ticăloșie pe patul său; se așază pe o cale *care* nu *este* bună;
el nu detestă răul.
5. Mila ta, DOAMNE, *este* în ceruri; *și* credincioșia ta *ajunge* până la nori.
6. Dreptatea ta *este* ca munții cei mari; judecățile tale *sunt* un mare adânc;
DOAMNE, tu păstrezi pe om și pe animal.
7. Cât de măreață *este* bunătatea ta iubitoare, Dumnezeule! De aceea
copiii oamenilor se încred sub umbra aripilor tale.
8. Ei se vor sătura din plin din grăsimea casei tale; și le dai să bea din
râul desfătărilor tale.
9. Căci la tine *este* fântâna vieții, în lumina ta vom vedea lumină.
10. O, prelungește bunătatea ta iubitoare celor ce te cunosc și dreptatea
ta celor integri în inimă.
11. Nu lăsa piciorul mândriei să vină împotriva mea și nu lăsa mâna celor
stricați să mă alunge.
12. Acolo sunt căzuți lucrătorii nelegiuirii, sunt aruncați jos și nu vor fi
în stare să se ridice.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

37 NU te îngrijora din cauza făcătorilor de rău, nici nu fi invidios împotriva lucrătorilor nelegiuirii.
2. Căci degrabă vor fi cosiți ca iarba și se vor ofili ca iarba verde.
3. Încrede-te în DOMNUL și fă binele; *astfel* vei locui în țară și într-adevăr vei fi hrănit.
4. Desfată-te de asemenea în DOMNUL și el îți va da dorințele inimii tale.
5. Încredințează DOMNULUI calea ta *și* încrede-te de asemenea în el, iar el *o* va înfăptui.
6. Și va aduce dreptatea ta ca lumina și judecata ta ca și amiaza.
7. Odihnește-te în DOMNUL și așteaptă-l cu răbdare; nu te îngrijora din cauza celui ce prosperă pe calea sa, din cauza omului care înfăptuiește planuri stricate.
8. Oprește-te de la mânie și părăsește furia, nu te îngrijora în vreun fel pentru a face rău.
9. Pentru că făcătorii de rău vor fi stârpiți, dar cei ce așteaptă pe DOMNUL, ei vor moșteni pământul.
10. Căci încă puțin timp și cel rău nu *va mai fi*, da, cu atenție vei lua aminte la locul lui și nu va mai fi.
11. Dar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta în abundența păcii.
12. Cel stricat unelteşte împotriva celui drept și își scrâșnește din dinți asupra lui.
13. Domnul va râde de el, fiindcă vede că ziua lui vine.
14. Cei stricați au scos sabia și și-au încordat arcurile, pentru a doborî pe cel sărac și nevoiaș și pentru a ucide pe cei ce au o purtare integră.
15. Sabia lor va intra în propria lor inimă și arcurile lor vor fi frânte.
16. Puținul pe care un om drept îl are *este* mai bun decât bogățiile multor stricați.
17. Pentru că brațele celor stricați vor fi frânte, dar DOMNUL susține pe cei drepți.
18. DOMNUL cunoaște zilele celor integri și moștenirea lor va fi pentru totdeauna.
19. Ei nu vor fi făcuți de rușine în timpul cel rău și în zilele foametei vor fi săturați.
20. Dar cei stricați vor pieri și dușmanii DOMNULUI *vor fi* ca grăsimea mieilor, se vor mistui; în fum se vor mistui.
21. Cel stricat împrumută și nu plătește înapoi, dar cel drept arată milă și dă.
22. Fiindcă *toți cei* binecuvântați de el vor moșteni pământul; și *cei ce sunt* blestemați de el vor fi stârpiți.
23. Pașii omului *bun* sunt rânduiți de DOMNUL și își găsește plăcere în calea lui.
24. Deși cade, el nu va fi doborât de tot, pentru că DOMNUL *îl* susține *cu* mâna lui.
25. Am fost tânăr și *acum* am îmbătrânit; totuși nu am văzut pe cel drept părăsit, nici sămânța lui cerșind pâine.

26. *El este* totdeauna milos și împrumută; și sămânța lui *este* binecuvântată.
27. Pleacă de la rău și fă binele; și rămâi pentru totdeauna.
28. Căci DOMNUL iubește judecata și nu părăsește pe sfinții săi; ei sunt păstrați pentru totdeauna, dar sămânța celor stricați va fi stârpită.
29. Cei drepți vor moșteni țara și vor locui în ea pentru totdeauna.
30. Gura celui drept spune înțelepciune și limba lui vorbește judecată.
31. Legea Dumnezeului său *este* în inima lui; niciunul din pașii lui nu va aluneca.
32. Cel stricat pândește pe cel drept și caută să îl ucidă.
33. DOMNUL nu îl va lăsa în mâna lui, nici nu îl va condamna când este judecat.
34. Așteaptă pe DOMNUL și ține calea lui, iar el te va înălța pentru a moșteni țara, când cei stricați sunt stârpiți, vei privi *aceasta*.
35. Am văzut pe cel stricat în mare putere și întinzându-se ca un dafin verde.
36. Totuși a trecut și, iată, el nu *mai este*, da, l-am căutat, dar nu a putut fi găsit.
37. Însemnează *pe cel* desăvârșit și privește pe cel integru, fiindcă sfârșitul *acelui* om *este* pace.
38. Dar călcătorii *de lege* vor fi nimiciți împreună, sfârșitul celor stricați va fi stârpit.
39. Dar salvarea celor drepți *este* a DOMNULUI, *el este* puterea lor în timpul tulburării.
40. Și DOMNUL îi va ajuta și îi va elibera; îi va elibera de cei stricați și îi va salva pentru că se încred în el.

Un psalm al lui David, să aducă în amintire.

PSALMUL

38 DOAMNE, nu mă mustra în furia ta, nici nu mă pedepsi în nemulțumirea ta încinsă.
2. Fiindcă săgețile tale se înfig adânc în mine și mâna ta mă apasă tare.
3. Nu *este* sănătate în carnea mea din cauza mâniei tale; nici nu *este* odihnă în oasele mele din cauza păcatului meu.
4. Fiindcă nelegiuirile mele au ajuns până peste capul meu, ca o povară mare, ele sunt prea grele pentru mine.
5. Rănile mele put *și* sunt putrede din cauza nechibzuinței mele.
6. Sunt tulburat; sunt foarte încovoiat; umblu jelind toată ziua.
7. Căci șalele mele sunt pline cu o *boală* scârboasă și nu *este* sănătate în carnea mea.
8. Sunt slab și foarte zdrobit, am răcnit din cauza neliniștii inimii mele.
9. Doamne, toată dorința mea *este* înaintea ta; și geamătul meu nu este ascuns de tine.
10. Inima mea palpită, puterea mea mă părăsește, cât despre lumina ochilor mei, s-a dus și aceasta de la mine.
11. Admiratorii mei și prietenii mei se țin departe de rana mea; și rudele mele stau departe.
12. De asemenea cei ce îmi caută viața *îmi* pun capcane; și cei ce urmăresc vătămarea mea vorbesc lucruri răutăcioase și cugetă înșelătorii cât *este* ziua de lungă.

13. Dar eu, ca un surd, nu am auzit; și *am fost ca* un mut *care* nu își deschide gura.
14. Astfel am fost ca un om care nu aude și în a cărui gură nu *sunt* reproșuri.
15. Căci în tine, DOAMNE, sper eu, vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.
16. Fiindcă am spus: *Ascultă-mă*, ca nu cumva ei să se bucure de mine, când piciorul meu alunecă, ei se preamăresc împotriva mea.
17. Fiindcă eu *sunt* gata să șchiopătez și întristarea mea *este* continuu înaintea mea.
18. Căci îmi voi vesti nelegiuirea; îmi va părea rău pentru păcatul meu.
19. Dar dușmanii mei *sunt* plini de viață și sunt puternici și cei ce mă urăsc pe nedrept s-au înmulțit.
20. Cei ce de asemenea întorc rău pentru bine sunt potrivnicii mei; deoarece eu urmăresc binele.
21. Nu mă părăsi, DOAMNE; Dumnezeul meu, nu sta departe de mine.
22. Grăbește-te să mă ajuți, Doamne, salvarea mea.

Mai marelui muzician, lui Iedutun, un psalm al lui David.

PSALMUL

39 AM spus: Voi lua seama la căile mele, ca să nu păcătuiesc cu limba mea, îmi voi ține gura cu un frâu, cât timp cel stricat este înaintea mea.
2. Am fost mut *în* tăcere, am tăcut *referitor* la bine; și durerea mea a fost stârnită.
3. Îmi era inima fierbinte în mine; focul ardea în timp ce meditam, *atunci* am vorbit cu limba mea,
4. DOAMNE, fă-mă să cunosc sfârșitul meu și măsura zilelor mele, care *este* aceasta; *ca* să știu cât de trecător *sunt*.
5. Iată, mi-ai făcut zilele *cât* un lat de palmă; și vârsta mea *este* ca nimic înaintea ta; cu adevărat fiecare om, în starea lui cea mai bună, este întru totul deșertăciune. Selah.
6. Cu siguranță fiecare umblă într-un spectacol deșert, cu siguranță ei sunt neliniștiți în zadar; el îngrămădește *bogății* și nu știe cine le va strânge.
7. Și acum, Doamne, ce să aștept? Speranța mea *este* în tine.
8. Eliberează-mă de toate fărădelegile mele, nu mă face ocara prostului.
9. Am fost mut, nu mi-am deschis gura, deoarece tu ai făcut *aceasta*.
10. Îndepărtează lovitura ta de mine, sunt mistuit de lovitura mâinii tale.
11. Când cu mustrări tu corectezi pe om pentru nelegiuire, faci *ca* frumusețea lui să se mistuie ca o molie; cu adevărat fiecare om *este* deșertăciune. Selah.
12. Ascultă rugăciunea mea, DOAMNE, și deschide urechea la strigătul meu; nu tăcea la lacrimile mele, pentru că eu *sunt* străin *și* un locuitor temporar înaintea ta, precum *au fost* toți părinții mei.
13. Cruță-mă, ca să *îmi* regăsesc puterea, înainte de a mă duce de aici și a nu mai fi.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL

40 AM aşteptat cu răbdare pe DOMNUL; şi el s-a aplecat spre mine şi a ascultat strigătul meu.
2. M-a scos de asemenea din groapa pieirii, din noroiul mocirlos şi mi-a aşezat picioarele pe stâncă şi mi-a întemeiat umbletele.
3. Şi mi-a pus în gura o cântare nouă, laudă Dumnezeului nostru, mulţi vor vedea *aceasta* şi se vor teme şi se vor încrede în DOMNUL.
4. Binecuvântat *este* omul care face pe DOMNUL încrederea sa şi nu dă atenţie celor mândri, nici celor ce se abat spre minciuni.
5. DOAMNE Dumnezeul meu, multe *sunt* lucrările tale minunate *pe care* le-ai făcut, şi gândurile tale *care sunt îndreptate* spre noi, acestea nu îţi pot fi înşirate; *dacă* aş dori să le vestesc şi să vorbesc *despre* ele, sunt mai multe decât pot fi numărate.
6. Sacrificiu şi ofrandă nu ai dorit; urechile mele le-ai deschis, ofrandă arsă şi ofrandă pentru păcat nu ai cerut.
7. Atunci am spus: Iată, eu vin, în sulul cărţii *este* scris despre mine,
8. Îmi place să fac voia ta, Dumnezeul meu; da, legea ta *este* înăuntrul inimii mele.
9. Am predicat dreptatea în adunarea cea mare, iată, nu mi-am înfrânat buzele; DOAMNE, tu ştii *aceasta*.
10. Nu am ascuns dreptatea ta înăuntrul inimii mele; am vestit credincioşia ta şi salvarea ta, nu am ascuns bunătatea ta iubitoare şi adevărul tău de adunarea cea mare.
11. Nu opri îndurările tale blânde de la mine, DOAMNE, bunătatea ta iubitoare şi adevărul tău să mă păstreze continuu.
12. Fiindcă nenumărate rele m-au înconjurat, nelegiuirile mele m-au prins, astfel încât nu mai sunt în stare să privesc în sus; ele sunt mai multe decât perii capului meu, de aceea inima mea mă părăseşte.
13. Fii mulţumit, DOAMNE, să mă eliberezi, DOAMNE, grăbeşte-te să mă ajuţi.
14. Să fie ruşinaţi şi încurcaţi toţi cei ce îmi caută sufletul pentru a-l nimici; să fie împinşi înapoi şi daţi de ruşine cei ce îmi doresc răul.
15. Să fie pustiiţi ca o răsplată a ruşinii lor cei ce îmi spun: Aha, aha.
16. Să se veselească şi să se bucure în tine toţi cei ce te caută, să spună continuu cei care iubesc salvarea ta: DOMNUL fie preamărit.
17. Dar eu *sunt* sărac şi nevoiaş; *totuşi* Domnul se gândeşte la mine; tu *eşti* ajutorul meu şi eliberatorul meu; nu întârzia, Dumnezeul meu.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL

41 BINECUVÂNTAT *este* cel ce ia aminte la sărac, DOMNUL îl va scăpa în timp de tulburare.
2. DOMNUL îl va păstra şi îl va ţine în viaţă; *şi* el va fi binecuvântat pe pământ şi nu îl vei da la voia duşmanilor lui.

3. DOMNUL îl va întări pe patul de suferință, îi vei face tot patul în boala lui.
4. Am spus: DOAMNE, fii milostiv cu mine, vindecă-mi sufletul, pentru că am păcătuit împotriva ta.
5. Dușmanii mei vorbesc rău despre mine: Când va muri el și numele lui va pieri?
6. Și dacă vine să *mă* vadă, vorbește deșertăciune, inima lui își strânge nelegiuire; *când* iese afară, el spune *aceasta*.
7. Toți cei ce mă urăsc șoptesc împreună împotriva mea, împotriva mea plănuiesc ei vătămarea mea.
8. O boală rea, *spun ei*, se lipește tare de el, și *acum* că zace nu se va mai ridica.
9. Da, chiar și prietenul meu apropiat, în care m-am încrezut, care a mâncat din pâinea mea și-a ridicat călcâiul împotriva mea.
10. Dar tu, DOAMNE, fii milostiv cu mine și ridică-mă, ca să le răsplătesc.
11. Prin aceasta știu că îmi arăți favoare: pentru că dușmanul meu nu triumfă asupra mea.
12. Și cât despre mine, tu mă susții în a mea integritate și mă așezi înaintea feței tale pentru totdeauna.
13. Binecuvântat *fie* DOMNUL Dumnezeul lui Israel din veșnicie și pentru veșnicie. Amin și Amin.

CARTEA A DOUA

Mai marelui muzician, „Maschil", pentru fiii lui Core.

PSALMUL

42 CUM tânjește căprioru l după apa pâraielor, așa tânjește sufletul meu după tine, Dumnezeule.
2. Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu, când voi veni și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?
3. Lacrimile mele au fost mâncarea mea zi și noapte, în timp ce ei îmi spun continuu: Unde *este* Dumnezeul tău?
4. Când îmi amintesc acestea, îmi vărs sufletul în mine, fiindcă m-am dus cu mulțimea, am mers cu ei la casa lui Dumnezeu, cu vocea bucuriei și a laudei, cu o mulțime ce ținea sărbătoare.
5. De ce ești doborât, sufletul meu? Și *de ce* ești neliniștit în mine? Speră în Dumnezeu, căci încă îl voi lăuda *pentru* ajutorul înfățișării sale.
6. Dumnezeul meu, sufletul îmi este doborât în mine, de aceea îmi voi aminti de tine din țara Iordanului și din *piscurile* Hermoniților, din dealul Mițar.
7. Adânc strigă către adânc la sunetul vârtejurilor tale de apă, toate valurile tale și talazurile tale au trecut peste mine.
8. *Totuși* DOMNUL va porunci bunătatea sa iubitoare în timpul zilei și noaptea cântarea lui *va fi* cu mine *și* rugăciunea mea spre Dumnezeul vieții mele.
9. Voi spune lui Dumnezeu stânca mea: De ce m-ai uitat? De ce umblu jelind sub oprimarea dușmanului?
10. *Precum* cu o sabie în oasele mele dușmanii mei mă ocărăsc, în timp ce îmi spun zilnic: Unde *este* Dumnezeul tău?

11. De ce eşti doborât, sufletul meu? Şi de ce eşti neliniştit în mine? Speră în Dumnezeu, căci încă îl voi lăuda, *pe el, care este* sănătatea înfăţişării mele şi Dumnezeul meu.

PSALMUL

43 Judecă-mă, Dumnezeule, şi pledează în cauza mea împotriva unei naţiuni neevlavioase; O, eliberează-mă de omul înşelător şi nedrept.
2. Pentru că tu *eşti* Dumnezeul puterii mele, de ce mă lepezi? De ce umblu jelind sub oprimarea duşmanului?
3. O, trimite lumina ta şi adevărul tău să mă conducă; ele să mă ducă la muntele tău cel sfânt şi la tabernacolele tale.
4. Atunci voi merge la altarul lui Dumnezeu, la Dumnezeul meu cu multă veselie; da, cu harpă te voi lăuda, Dumnezeule, Dumnezeul meu.
5. De ce eşti doborât, sufletul meu? Şi de ce eşti neliniştit în mine? Speră în Dumnezeu, căci încă eu îl voi lăuda, *pe el*, sănătatea înfăţişării mele şi Dumnezeul meu.

Mai marelui muzician, pentru fiii lui Core, „Maschil."

PSALMUL

44 NOI am auzit cu urechile noastre, Dumnezeule, părinţii noştri ne-au spus *ce* lucrare ai făcut în zilele lor, în timpurile din vechime.
2. *Cum* ai alungat pe păgâni cu mâna ta şi i-ai sădit; *cum* ai chinuit popoarele şi le-ai alungat.
3. Căci nu prin sabia lor au luat ţara în stăpânire, nici braţul lor nu i-a salvat, ci dreapta ta şi braţul tău şi lumina înfăţişării tale, deoarece le-ai arătat favoare.
4. Tu eşti Împăratul meu, Dumnezeule; porunceşte eliberări pentru Iacob.
5. Prin tine vom împunge pe duşmanii noştri, prin numele tău îi vom călca în picioare pe cei ce se ridică împotriva noastră.
6. Căci nu mă voi încrede în arcul meu, nici sabia mea nu mă va salva.
7. Ci tu ne-ai salvat de duşmanii noştri şi i-ai făcut de ruşine pe cei ce ne urau.
8. Cu Dumnezeu ne fălim cât este ziua de lungă şi lăudăm numele tău pentru totdeauna. Selah.
9. Dar tu *ne*-ai lepădat şi ne-ai făcut de ruşine şi nu mergi înainte cu armatele noastre.
10. Ne-ai făcut să dăm înapoi dinaintea duşmanului şi cei ce ne urăsc pradă pentru ei.
11. Ne-ai dat ca oi *pentru a fi* mâncare; şi ne-ai împrăştiat printre păgâni.
12. Vinzi poporul tău pentru nimic şi nu te îmbogăţeşti prin preţul lor.
13. Ne faci de ocară pentru vecinii noştri, o batjocură şi un lucru de râs pentru cei din jurul nostru.
14. Ne faci o zicătoare printre păgâni, o clătinare de cap printre popoare.
15. Confuzia mea *este* tot timpul înaintea mea şi ruşinea feţei mele m-a acoperit,
16. Din cauza vocii celui ce ocărăşte şi blasfemiază, din cauza duşmanului şi a răzbunătorului.

17. Toate acestea au venit peste noi; totuși nu te-am uitat, nici nu ne-am purtat înșelător în legământul tău.
18. Inima noastră nu s-a întors înapoi, nici pașii noștri nu s-au abătut de la calea ta,
19. Deși ne-ai zdrobit în locuința dragonilor și ne-ai acoperit cu umbra morții.
20. Dacă noi am uitat numele Dumnezeului nostru, sau am întins mâinile noastre spre un dumnezeu străin,
21. Nu va cerceta Dumnezeu aceasta? Căci el cunoaște tainele inimii.
22. Da, datorită ție suntem uciși cât este ziua de lungă; suntem socotiți ca oi pentru măcel.
23. Trezește-te; de ce dormi, Doamne? Ridică-te, nu *ne* lepăda pentru totdeauna.
24. De ce îți ascunzi fața *și* uiți nenorocirea noastră și oprimarea noastră?
25. Căci sufletul nostru este prosternat până în țărână, pântecul nostru se lipește de pământ.
26. Ridică-te în ajutorul nostru și răscumpără-ne datorită îndurărilor tale.

Mai marelui muzician pe trâmbiță, pentru fiii lui Core, „Maschil,"
O cântare despre iubiri.

PSALMUL

45 INIMA mea revarsă o lucrare bună; vorbesc despre lucrurile pe care le-am făcut referitor la împărat, limba mea este tocul unui scriitor iscusit.
2. Tu ești mai frumos decât copiii oamenilor, har este turnat pe buzele tale, de aceea Dumnezeu te-a binecuvântat pentru totdeauna.
3. Încinge-ți sabia la coapsă, viteazule, cu gloria ta și maiestatea ta.
4. Și în maiestatea ta călărește cu prosperitate datorită adevărului și blândeții *și* dreptății; și mâna ta dreaptă te va învăța lucruri înfricoșătoare.
5. Săgețile tale *sunt* ascuțite în inima dușmanilor împăratului; *prin ele* cad oamenii sub tine.
6. Tronul tău, Dumnezeule, *este* pentru totdeauna și întotdeauna, sceptrul împărăției tale *este* un sceptru drept.
7. Tu iubești dreptatea și urăști stricăciunea, de aceea Dumnezeu, *chiar* Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul veseliei mai presus de tovarășii tăi.
8. Toate hainele tale *miros* a smirnă și *arome* de aloe și casia, din palatele de fildeș, prin care acestea te-au înveselit.
9. Fiice de împărați *erau* printre femeile tale de onoare, la dreapta ta împărăteasa a stat în picioare în aur de Ofir.
10. Dă ascultare, fiică, și privește și apleacă-ți urechea; și uită de asemenea poporul tău și casa tatălui tău.
11. Astfel împăratul va dori mult frumusețea ta, pentru că el *este* Domnul tău; și lui închină-te.
12. Și fiica Tirului *va fi acolo* cu un dar; *chiar* cei bogați din popor vor căuta favoarea ta.
13. Fiica împăratului *este* în totul glorioasă înăuntru, haina ei *este* din aur brodat.

14. Ea va fi adusă la împărat în haine țesute la gherghef, fecioarele, însoțitoarele ei care o urmează, vor fi aduse la tine.
15. Ele vor fi aduse cu veselie și bucurie, vor intra în palatul împăratului.
16. În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, pe care să îi faci prinți pe tot pământul.
17. Voi face ca numele tău să fie amintit din generație în generație, de aceea poporul te va lăuda pentru totdeauna și întotdeauna.

Mai marelui muzician, pentru fiii lui Core. O cântare, „Pentru Fecioare."

PSALMUL

46 DUMNEZEU *este* adăpostul și puterea noastră, un ajutor *care* nu lipsește niciodată în *timp de* necaz.
2. De aceea nu ne vom teme, chiar dacă s-ar muta pământul și munții ar fi duși în mijlocul mării.
3. *Chiar dacă* ar urla apele sale *și* ar fi în clocot, *chiar dacă* munții s-ar zgudui cu umflarea lor. Selah.
4. *Este* un râu, ale cărui pâraie vor înveseli cetatea lui Dumnezeu, *locul* sfânt al tabernacolelor celui Preaînalt.
5. Dumnezeu *este* în mijlocul ei; ea nu se va clătina, Dumnezeu o va ajuta, de la revărsatul zorilor.
6. Păgânii s-au înfuriat, împărățiile au fost clătinate; el și-a înălțat vocea, pământul s-a topit.
7. DOMNUL oștirilor *este* cu noi; Dumnezeul lui Iacob *este* locul nostru de scăpare. Selah.
8. Veniți, priviți lucrările DOMNULUI, ce pustiiri a făcut pe pământ.
9. El face războaiele să înceteze până la marginea pământului; el frânge arcul și retează sulița în bucăți; el arde carul în foc.
10. Liniștiți-vă și cunoașteți că eu *sunt* Dumnezeu, voi fi înălțat printre păgâni, voi fi înălțat pe pământ.
11. DOMNUL oștirilor *este* cu noi; Dumnezeul lui Iacob *este* locul nostru de scăpare. Selah.

Mai marelui muzician, un psalm pentru fiii lui Core.

PSALMUL

47 BATEȚI din palme toate popoarele; strigați către Dumnezeu cu vocea triumfului.
2. Pentru că DOMNUL cel preaînalt *este* înfricoșător; un mare Împărat peste tot pământul.
3. Va supune popoarele sub noi și națiunile sub picioarele noastre.
4. Va alege moștenirea noastră pentru noi, maiestatea lui Iacob, pe care l-a iubit. Selah.
5. Dumnezeu s-a urcat cu un strigăt, DOMNUL cu sunetul unei trâmbițe.
6. Cântați laude lui Dumnezeu, cântați laude, cântați laude Împăratului nostru, cântați laude.
7. Pentru că Dumnezeu *este* Împăratul întregului pământ, cântați laude cu înțelegere.

8. Dumnezeu domnește peste păgâni, Dumnezeu șade pe tronul sfințeniei sale.
9. Prinții popoarelor s-au adunat, poporul Dumnezeului lui Avraam, fiindcă scuturile pământului *aparțin* lui Dumnezeu, el este mult înălțat.

O cântare și psalm pentru fiii lui Core.

PSALMUL

48 MARE *este* DOMNUL și mărețiți pentru a fi lăudat în cetatea Dumnezeului nostru, *în* muntele sfințeniei sale.
2. Frumoasă în înălțime, bucuria întregului pământ, *este* muntele Sion, *pe* părțile de nord, cetatea marelui Împărat.
3. Dumnezeu este cunoscut în palatele ei ca un loc de scăpare.
4. Căci iată, împărații s-au adunat, au trecut împreună.
5. Au văzut-*o* și astfel s-au minunat; s-au tulburat *și* au fugit departe.
6. Acolo i-a apucat frică *și* durere, ca a unei femei în travaliu.
7. Tu frângi corăbiile din Tarsis cu un vânt din est.
8. După cum am auzit, astfel am văzut noi în cetatea DOMNULUI oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru, Dumnezeu o va întemeia pentru totdeauna. Selah.
9. Ne-am gândit la bunătatea ta iubitoare, Dumnezeule, în mijlocul templului tău.
10. Conform numelui tău, Dumnezeule, astfel *este* lauda ta până la marginile pământului, mâna ta dreaptă este plină de dreptate.
11. Să se bucure muntele Sion, să se veselească fiicele lui Iuda datorită judecăților tale.
12. Străbateți Sionul și mergeți de jur împrejurul lui, numărați turnurile lui.
13. Luați bine aminte la fortificațiile lui, priviți cu atenție palatele lui, ca să povestiți generației următoare.
14. Căci acest Dumnezeu *este* Dumnezeul nostru pentru totdeauna și întotdeauna, el va fi călăuza noastră *chiar* până la moarte.

Mai marelui muzician, un psalm pentru fiii lui Core.

PSALMUL

49 ASCULTAȚI, aceasta toate popoarele; deschideți urechea toți locuitorii lumii,
2. Deopotrivă cei de rând și cei înălțați, bogați și săraci împreună.
3. Gura mea va vorbi despre înțelepciune și meditația inimii mele *va fi* cu pricepere.
4. Îmi voi apleca urechea la parabolă, voi deschide vorba mea adâncă pe harpă.
5. Pentru ce m-aș teme în zilele răului, *când* nelegiuirea călcâielor mele mă va înconjura?
6. Cei ce se încred în averea lor și se fălesc cu mulțimea bogățiilor lor;
7. Nimeni nu poate în niciun fel răscumpăra pe fratele său, nici să dea lui Dumnezeu răscumpărare pentru el,
8. (Fiindcă răscumpărarea sufletului lor *este* prețioasă și încetează pentru totdeauna),

9. Ca totuși să trăiască pentru totdeauna *și* să nu vadă putrezire.
10. Pentru că el vede *că* oameni înțelepți mor, la fel prostul și neghiobul pier și își lasă averea altora.
11. Gândul lor lăuntric *este* că le *vor dăinui* casele pentru totdeauna și locuințele lor din generație în generație; *își* numesc pământurile după numele lor.
12. Cu toate acestea omul onorat nu dăinuiește, este ca animalele *care* pier.
13. Această cale a lor *este* nebunia lor, totuși posteritatea lor le aprobă spusele. Selah.
14. Sunt puși în mormânt ca oile; moartea se va hrăni din ei; și cei integri vor domni asupra lor dimineața; și frumusețea lor se va mistui în mormântul *care este* locuința lor.
15. Dar Dumnezeu va răscumpăra sufletul meu din puterea mormântului, căci el mă va primi. Selah.
16. Nu te teme când cineva se îmbogățește, când crește gloria casei sale;
17. Căci nu va duce nimic cu el când moare, gloria sa nu va coborî după el.
18. Deși în timp ce a trăit și-a binecuvântat sufletul, și *oamenii* te vor lăuda când îți faci bine,
19. El va merge la generația părinților săi; ei nu vor vedea niciodată lumină.
20. Omul în onoare și fără înțelegere este ca animalele *care* pier.

Un psalm al lui Asaf.

PSALMUL

50 DUMNEZEUL cel puternic, DOMNUL, a vorbit și a chemat pământul de la răsăritul soarelui până la apusul lui.
2. Dumnezeu a strălucit din Sion, desăvârşirea frumuseții.
3. Dumnezeul nostru va veni şi nu va tăcea, un foc va mistui înaintea lui şi va fi o mare furtună împrejurul lui.
4. De sus va striga către ceruri şi către pământ, ca să judece pe poporul său.
5. Strângeți pe sfinții mei la mine; cei ce au făcut un legământ cu mine prin sacrificiu.
6. Şi cerurile vor vesti dreptatea lui, căci Dumnezeu însuşi *este* judecător. Selah.
7. Ascultă poporul meu şi voi vorbi; *ascultă* Israel şi voi aduce mărturie împotriva ta: Eu *sunt* Dumnezeu, *chiar* Dumnezeul tău.
8. Nu te voi mustra pentru sacrificiile tale, sau pentru ofrandele tale arse, *ce au fost* continuu înaintea mea.
9. Nu voi lua niciun taur din casa ta, *nici* țapi din staulele tale.
10. Căci fiecare animal al pădurii *este* al meu și vitele de pe o mie de dealuri.
11. Cunosc toate păsările munților; și fiarele sălbatice ale câmpului *sunt* ale mele.
12. Dacă aş fi flămând, nu ți-aş spune ție: fiindcă lumea şi plinătatea ei *este* a mea.
13. Voi mânca eu carnea taurilor, sau voi bea sângele țapilor?
14. Oferă mulțumiri lui Dumnezeu; și împlinește-ți promisiunile față de Cel Preaînalt,

15. Și cheamă-mă în ziua tulburării, eu te voi elibera și tu mă vei glorifica.
16. Dar celui stricat, Dumnezeu îi spune: Ce ai tu ca să faci cunoscute statutele mele, sau să iei legământul meu în gura ta?
17. Văzând că urăști instruirea și arunci cuvintele mele înapoia ta.
18. Când ai văzut un hoț, te-ai învoit cu el și ai fost părtaș cu adulterii.
19. Îți dai gura la rău și limba ta urzește înșelătorie.
20. Șezi și vorbești împotriva fratelui tău; defăimezi pe fiul mamei tale.
21. Ai făcut acestea iar eu am tăcut; te-ai gândit că am fost întru totul ca tine, *dar* te voi mustra și voi pune *lucrurile* în ordine înaintea ochilor tăi.
22. Acum luați aminte la aceasta, voi, care uitați pe Dumnezeu, ca să nu *vă* sfâșii și *să nu fie* nimeni să *vă* elibereze.
23. Oricine oferă laudă mă glorifică; și celui ce *își* rânduiește purtarea îi voi arăta salvarea lui Dumnezeu.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David, când profetul Natan a venit la el, după ce David intrase la Batșeba.

PSALMUL 51

AI milă de mine, Dumnezeule, conform bunătății tale iubitoare, conform mulțimii îndurărilor tale blânde șterge fărădelegile mele.
2. Spală-mă pe deplin de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu.
3. Căci îmi recunosc fărădelegile și păcatul meu *este* totdeauna înaintea mea.
4. Împotriva ta, numai *împotriva* ta, am păcătuit și am făcut *acest* rău înaintea ochilor tăi, ca să fii declarat drept când vorbești și să fii pur când judeci.
5. Iată, am fost format în nelegiuire; și în păcat m-a conceput mama mea.
6. Iată, tu dorești adevărul în părțile dinăuntru și în *partea* ascunsă mă vei face să cunosc înțelepciune.
7. Curăță-mă cu isop și voi fi curat, spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
8. Fă-mă să aud bucurie și veselie, *ca* oasele *pe care* tu *le*-ai rupt să se bucure.
9. Ascunde-ți fața de la păcatele mele și șterge toate nelegiuirile mele.
10. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule; și înnoiește un duh drept în mine.
11. Nu mă lepăda din prezența ta și nu lua duhul tău sfânt de la mine.
12. Dă-mi iarăși bucuria salvării tale și susține-mă *cu* duhul *tău* binevoitor.
13. *Atunci* voi învăța pe călcătorii *de lege* căile tale; și păcătoșii se vor întoarce la tine.
14. Eliberează-mă de vinovăția sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul salvării mele, și limba mea va cânta dreptatea ta.
15. Doamne, deschide-mi buzele și gura mea va vesti lauda ta.
16. Fiindcă tu nu dorești sacrificiu, *pe care* de altfel *l*-aș fi dat; tu nu te desfeți în ofrandă arsă.
17. Sacrificiile *plăcute* lui Dumnezeu *sunt* un duh frânt, tu nu vei dispreți o inimă frântă și căită, Dumnezeule.
18. Fă bine Sionului în plăcerea ta bună, zidește zidurile Ierusalimului.
19. Atunci vei găsi plăcere în sacrificiile dreptății, în ofrandă arsă și în ofrandă arsă în întregime, atunci vor oferi ei tauri pe altarul tău.

Mai marelui muzician, „Maschil," Un psalm al lui David, când Doeg edomitul a venit și a anunțat pe Saul și i-a spus: David a venit la casa lui Ahimelec.

PSALMUL

52 DE ce te fălești în ticăloșie, viteazule? Bunătatea lui Dumnezeu *dăinuiește* continuu.
2. Limba ta plănuiește ticăloșii ca un brici ascuțit, lucrând înșelător.
3. Iubești răul mai mult decât binele *și* minciuna mai mult decât vorbirea dreptății. Selah.
4. Iubești toate cuvintele devoratoare, *tu*, limbă înșelătoare.
5. Dumnezeu te va nimici în același fel pentru totdeauna, te va duce departe și *te* va smulge din locuința ta și *te* va dezrădăcina din țara celor vii. Selah.
6. Cei drepți de asemenea vor vedea și *se vor* teme și vor râde de el,
7. Iată, *acesta este* bărbatul *care* nu a făcut din Dumnezeu puterea lui, ci *s*-a încrezut în abundența bogățiilor sale și s-a întărit în stricăciunea sa.
8. Dar eu *sunt* ca un măslin verde în casa lui Dumnezeu; mă încred în mila lui Dumnezeu pentru totdeauna și întotdeauna.
9. Te voi lăuda pentru totdeauna, pentru că ai făcut *aceasta,* și voi aștepta numele tău, pentru că *este* bun înaintea sfinților tăi.

Mai marelui muzician, „Mahalat, Maschil," Un psalm al lui David.

PSALMUL

53 NEBUNUL a spus în inima lui: Nu *este* Dumnezeu. Corupți sunt ei și au făcut nelegiuiri scârboase, nu *este* niciunul care face binele.
2. Dumnezeu a privit din cer peste copiii oamenilor, să vadă dacă este *vreunul* care să înțeleagă, care să caute pe Dumnezeu.
3. Fiecare a mers înapoi, toți împreună au devenit murdari; nu *este* niciunul care să facă binele, niciunul măcar.
4. Nu au lucrătorii nelegiuirii cunoaștere? Cei care mănâncă pe poporul meu *cum* mănâncă pâine nu au chemat pe Dumnezeu.
5. Acolo *unde* nu era spaimă, au fost ei în mare spaimă, fiindcă Dumnezeu a împrăștiat oasele celui ce așază tabăra *împotriva* ta, tu *i*-ai făcut de rușine pentru că Dumnezeu i-a disprețuit.
6. O, de *ar veni* salvarea lui Israel din Sion! Când Dumnezeu aduce înapoi pe poporul său *din* captivitate, Iacob se va bucura *și* Israel se va veseli.

Mai marelui muzician pe un instrument cu coarde, „Maschil," Un psalm al lui David, când zifiții au venit și i-au spus lui Saul: Nu se ascunde David la noi?

PSALMUL

54 SALVEAZĂ-MĂ, Dumnezeule, prin numele tău și judecă-mă prin puterea ta.
2. Ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule; deschide urechea la cuvintele gurii mele.

3. Căci *nişte* străini s-au ridicat împotriva mea şi opresori îmi caută sufletul, ei nu au aşezat pe Dumnezeu înaintea lor. Selah.
4. Iată, Dumnezeu *este* ajutorul meu, Domnul *este* cu cei ce îmi susţin sufletul.
5. Va întoarce răul asupra duşmanilor mei, stârpeşte-i în adevărul tău.
6. De bunăvoie îţi voi sacrifica ţie; voi lăuda numele tău, DOAMNE, fiindcă *este* bun.
7. Căci el m-a eliberat din toată tulburarea şi ochiul meu *şi*-a văzut *dorinţa împlinită* asupra duşmanilor mei.

Mai marelui muzician pe instrumente cu coarde,
„Maschil", un psalm al lui David.

PSALMUL

55 DESCHIDE urechea la rugăciunea mea, Dumnezeule; şi nu te ascunde de cererea mea.
2. Dă-mi atenţie şi ascultă-mă; jelesc în plângerea mea şi fac zgomot,
3. Din cauza vocii duşmanului, din cauza oprimării celui stricat, căci ei aruncă nelegiuire peste mine şi cu furie mă urăsc.
4. Inima mea este adânc îndurerată în mine şi terorile morţii au căzut peste mine.
5. Groază şi cutremur au venit peste mine şi oroare m-a copleşit.
6. Şi am spus: O, de aş avea aripi ca un porumbel! *Fiindcă* aş zbura şi aş găsi odihnă.
7. Iată, aş fugi departe *şi* aş rămâne în pustie. Selah.
8. Mi-aş grăbi scăparea de vijelia violentă *şi de* furtună.
9. Nimiceşte, Doamne, şi împarte limbile lor, căci am văzut violenţă şi ceartă în cetate.
10. Zi şi noapte umblă în jurul acesteia pe zidurile ei, de asemenea ticăloşie şi întristare *sunt* în mijlocul ei.
11. Stricăciune *este* în mijlocul ei, viclenia şi înşelăciunea nu se depărtează de străzile ei.
12. Pentru că nu un duşman m-a ocărât, *lucru ce l*-aş fi îndurat; nici nu s-a preamărit împotriva mea cel ce m-a urât, căci m-aş fi ascuns de el,
13. Ci *ai fost* tu, un om, egalul meu, călăuza mea şi cunoscutul meu.
14. Noi am ţinut sfaturi dulci împreună *şi* am umblat la casa lui Dumnezeu împreună.
15. Să îi apuce moartea *şi* să coboare de vii în iad, căci stricăciune *este* în locuinţele lor *şi* în mijlocul lor.
16. Cât despre mine, voi chema pe Dumnezeu; şi DOMNUL mă va salva.
17. Seara şi dimineaţa şi la amiază, mă voi ruga şi voi striga, iar el îmi va asculta vocea.
18. El mi-a eliberat cu pace sufletul din bătălia *care a fost* împotriva mea, căci au fost mulţi cu mine.
19. Dumnezeu va asculta şi îi va chinui, el, care dăinuieşte din vechime. Selah. Pentru că nu sunt schimbări în ei, nu se tem de Dumnezeu.

20. Și-a întins mâinile împotriva celor care sunt în pace cu el, și-a rupt legământul.
21. *Cuvintele* gurii lui au fost mai alunecoase ca untul, dar război *era* în inima lui, cuvintele lui au fost mai moi ca untdelemnul, totuși ele *erau* săbii scoase.
22. Aruncă-ți sarcina asupra DOMNULUI și el te va susține, nu va lăsa niciodată ca cel drept să fie clătinat.
23. Dar tu, Dumnezeule, îi vei coborî în groapa nimicirii, oamenii sângeroși și înșelători nu vor trăi *nici* jumătate din zilele lor; dar eu mă voi încrede în tine.

Mai marelui muzician, „Ionatelemrecokim," Mictam al lui David, când filistenii l-au prins în Gat.

PSALMUL

56 FII milostiv cu mine, Dumnezeule, căci omul m-ar înghiți; el mă oprimă, luptând zilnic.
2. Duşmanii mei *m*-ar înghiți zilnic, căci mulți luptă împotriva mea, O cel Preaînalt.
3. Când sunt înspăimântat, mă voi încrede în tine.
4. În Dumnezeu voi lăuda cuvântul lui, în Dumnezeu mi-am pus încrederea; nu mă voi teme de ceea ce îmi poate face carnea.
5. În fiecare zi ei denaturează cuvintele mele, toate gândurile lor *sunt* împotriva mea spre rău.
6. Ei se adună, se ascund, îmi pândesc pașii, în timp ce îmi așteaptă sufletul.
7. Vor scăpa ei prin nelegiuire? În mânia *ta* doboară poporul, Dumnezeule.
8. Tu istorisești rătăcirile mele, pune lacrimile mele în burduful tău, nu *sunt ele* în cartea ta?
9. Duşmanii mei se vor întoarce înapoi când strig *către tine*, aceasta știu; căci Dumnezeu *este* de partea mea.
10. În Dumnezeu voi lăuda cuvântul *lui*, în DOMNUL voi lăuda cuvântul *lui*.
11. În Dumnezeu mi-am pus încrederea, nu mă voi teme de ce îmi poate face omul.
12. Jurămintele tale *sunt* asupra mea, Dumnezeule, îți voi întoarce laude.
13. Fiindcă mi-ai salvat sufletul de la moarte, nu *vei salva* de la cădere picioarele mele ca să umblu înaintea lui Dumnezeu în lumina celor vii?

Mai marelui muzician, „Altaschit," Mictam al lui David, când a fugit de Saul în peșteră.

PSALMUL

57 FII milostiv cu mine, Dumnezeule, fii milostiv cu mine, căci sufletul meu se încrede în tine, da, la umbra aripilor tale îmi voi face locul de scăpare, până când vor trece *aceste* nenorociri.
2. Voi striga către Dumnezeul cel preaînalt, către Dumnezeul care îmi împlinește *toate*.
3. Va trimite din cer și mă va salva *din* ocara celui ce m-ar înghiți. Selah. Dumnezeu va trimite înainte mila sa și adevărul său.

4. Sufletul meu este printre lei și mă culc printre cei în flăcări, fiii oamenilor, a căror dinți sunt suliițe și săgeți, și limba lor este o sabie ascuțită.
5. Fii înălțat, Dumnezeule, deasupra cerurilor; fie gloria ta deasupra întregului pământ.
6. Ei au pregătit o plasă pentru pașii mei; sufletul mi s-a încovoiat, au săpat o groapă înaintea mea, în mijlocul căreia au căzut ei înșiși. Selah.
7. Inima mea este hotărâtă, Dumnezeule, inima mea este hotărâtă, voi cânta și voi lăuda.
8. Trezește-te gloria mea; trezește-te psalterion și harpă, mă voi trezi devreme.
9. Te voi lăuda, Doamne, printre popoare, îți voi cânta printre națiuni.
10. Căci mila ta *este* mare până la ceruri și adevărul tău până la nori.
11. Fii înălțat, Dumnezeule, deasupra cerurilor, *fie* gloria ta deasupra întregului pământ.

Mai marelui muzician, „Altaschit," Mictam al lui David.

PSALMUL

58 VORBIȚI dreptate cu adevărat, adunare? Judecați voi drept, fii ai oamenilor?
2. Dimpotrivă, în inimă lucrați stricăciune; cântăriți violența mâinilor voastre pe pământ.
3. Cei răi sunt înstrăinați din pântece, ei rătăcesc imediat ce sunt născuți, vorbind minciuni.
4. Otrava lor *este* ca otrava unui șarpe, *ei sunt* ca vipera surdă *care* își astupă urechea;
5. Care nu va da ascultare vocii fermecătorilor, *care* niciodată nu au fermecat mai iscusit.
6. Rupe dinții lor, Dumnezeule, în gura lor, zdrobește marii dinți ai leilor tineri, DOAMNE.
7. Să se topească precum apele *care* curg continuu, *când își* încordează *arcul să* își *arunce* săgețile, să fie ei ca tăiați în bucăți.
8. Ca un melc *care* se topește, să treacă *fiecare*, *asemenea* unei nașteri nelatimp a unei femei, ei să nu vadă soarele.
9. Înainte ca oalele voastre să simtă spinii, el îi va lua precum cu un vârtej de vânt, deopotrivă vii și în furia *lui*.
10. Cel drept se va bucura când va vedea răzbunarea, își va spăla picioarele în sângele celui stricat.
11. Astfel încât omul va spune: Cu adevărat *este* o răsplată pentru cel drept, cu adevărat el este un Dumnezeu care judecă pe pământ.

Mai marelui muzician, „Altaschit," Mictam al lui David; când Saul a trimis și ei au pândit casa, pentru a-l ucide.

PSALMUL

59 ELIBEREAZĂ-MĂ de dușmanii mei, Dumnezeul meu; apără-mă de cei ce se ridică împotriva mea.

2. Eliberează-mă de lucrătorii nelegiuirii și salvează-mă de oamenii sângeroși.
3. Căci iată, ei îmi pândesc sufletul, cei tari se adună împotriva mea; nu pentru fărădelegea mea, nici *pentru* păcatul meu, DOAMNE.
4. Ei aleargă și se pregătesc fără *să am vreo* vină, ridică-te să mă ajuți și privește.
5. Tu de aceea, DOAMNE Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, trezește-te și cercetează pe toți păgânii, nu fi milostiv cu niciun stricat călcător *de lege*. Selah.
6. Se întorc pe înserat, latră ca un câine și înconjoară cetăți.
7. Privește, ei râgâie cu gura lor, săbii *sunt* pe buzele lor, căci cine aude, *spun ei*?
8. Dar tu, DOAMNE, vei râde de ei; vei lua pe toți păgânii în derâdere.
9. *Datorită* puterii lui te voi aștepta, căci Dumnezeu *este* apărarea mea.
10. Dumnezeul milei mele mă va întâmpina, Dumnezeu mă va lăsa să *îmi* văd *dorința împlinită* asupra dușmanilor mei.
11. Nu îi ucide, ca nu cumva poporul meu să uite, împrăștie-i prin puterea ta și doboară-i, Doamne scutul nostru.
12. *Datorită* păcatului gurii lor *și* cuvintelor buzelor lor, și datorită blestemului și minciunii *pe care* ei *le* vorbesc, să fie prinși în mândria lor.
13. Mistuie-*i* în furia *ta*, mistuie-*i*, ca ei să nu *mai fie* și să știe că Dumnezeu stăpânește în Iacob până la marginile pământului. Selah.
14. Și să se întoarcă pe înserat și să latre ca un câine și să înconjoare cetatea.
15. Să rătăcească în sus și în jos după mâncare și să cârtească dacă nu sunt sătui.
16. Dar eu voi cânta despre puterea ta; da, dimineața, voi cânta despre mila ta, căci ai fost apărarea mea și locul meu de scăpare în ziua tulburării mele.
17. Puterea mea, ție îți voi cânta, căci Dumnezeu *este* apărarea mea *și* Dumnezeul milei mele.

Mai marelui muzician, ca și „Crinul Mărturiei," Mictam al lui David, pentru a fi învățat; când s-a luptat cu Aramnaharaim și cu Aramțoba, când Ioab s-a întors și a lovit douăsprezece mii din Edom în valea sării.

PSALMUL

60 DUMNEZEULE, ne-ai lepădat, ne-ai împrăștiat, ai fost nemulțumit; întoarce-te din nou spre noi.
2. Ai cutremurat pământul; l-ai despicat, vindecă-i spărturile, căci se zguduie.
3. Ai arătat poporului tău lucruri grele, ne-ai făcut să bem vinul înmărmuririi.
4. Ai dat un steag celor ce se tem de tine, ca să îl înalțe pentru adevăr. Selah.
5. Ca preaiubiții tăi să fie eliberați, salvează *cu* dreapta ta, și ascultă-mă.
6. Dumnezeu a vorbit în sfințenia lui, mă voi bucura, voi împărți Sihemul și voi măsura valea Sucotului.
7. Galaadul *este* al meu și Manase *este* al meu; Efraim de asemenea *este* puterea capului meu; Iuda *este* legiuitorul meu.
8. Moab *este* vasul meu pentru spălare; peste Edom îmi voi arunca sandala, Filistia, triumfă tu din cauza mea.
9. Cine mă va duce *în* cetatea cea tare? Cine mă va conduce în Edom?

10. Nu *voieşti* tu, Dumnezeule, *care* ne-ai lepădat? Şi *tu*, Dumnezeule, *care* nu ai ieşit cu armatele noastre?
11. Dă-ne ajutor în timp de tulburare, fiindcă zadarnic *este* ajutorul omului.
12. Prin Dumnezeu vom lucra vitejeşte, căci el va călca în picioare pe duşmanii noştri.

Mai marelui muzician pe instrumente cu coarde, un psalm al lui David.

PSALMUL

61 ASCULTĂ strigătul meu, Dumnezeule; dă atenţie la rugăciunea mea.
2. De la marginea pământului voi striga către tine, când inima îmi este copleşită, condu-mă la stânca *ce* este mai înaltă decât mine.
3. Căci ai fost un adăpost pentru mine şi un turn tare înaintea duşmanului.
4. Voi locui în tabernacolul tău pentru totdeauna, mă voi încrede în adăpostul aripilor tale. Selah.
5. Căci tu, Dumnezeule, ai ascultat promisiunile mele, *mi*-ai dat moştenirea celor ce se tem de numele tău.
6. Vei prelungi viaţa împăratului şi anii lui ca multe generaţii.
7. Va locui înaintea lui Dumnezeu pentru totdeauna, pregăteşte milă şi adevăr, *care* să îl păstreze.
8. Astfel voi cânta laude numelui tău pentru totdeauna, ca zi de zi să împlinesc promisiunile mele.

Mai marelui muzician, lui Iedutun, un psalm al lui David.

PSALMUL

62 CU adevărat sufletul meu aşteaptă pe Dumnezeu, de la el *vine* salvarea mea.
2. Numai el *este* stânca mea şi salvarea mea; *el este* apărarea mea; nu mă voi clătina tare.
3. Cât timp veţi plănui ticăloşie împotriva unui om? Voi toţi veţi fi ucişi, *veţi fi* ca un zid încovoiat *şi* un gard surpat.
4. Ei se sfătuiesc numai să *îl* doboare din înălţimea lui, se desfată în minciuni; binecuvântează cu gura lor, dar blestemă înăuntru. Selah.
5. Aşteaptă numai pe Dumnezeu, sufletul meu; căci speranţa mea *vine* de la el.
6. Doar el *este* stânca mea şi salvarea mea; *el este* apărarea mea; nu mă voi clătina.
7. În Dumnezeu *este* salvarea mea şi gloria mea; stânca puterii mele *şi* locul meu de scăpare *este* în Dumnezeu.
8. Încredeţi-vă în el tot timpul; *voi* popoarelor turnaţi-vă inima înaintea lui, Dumnezeu *este* un loc de scăpare pentru noi. Selah.
9. Cu siguranţă cei de rând *sunt* deşertăciune şi cei mari *sunt* minciună, puşi în balanţă, ei împreună *sunt mai uşori* ca deşertăciunea.
10. Nu vă încredeţi în oprimare şi nu deveniţi deşerţi în jefuire; dacă bogăţiile cresc, nu îţi apleca inima *asupra lor*.
11. Dumnezeu a vorbit o dată; de două ori am auzit aceasta: că puterea *aparţine* lui Dumnezeu.

12. De asemenea, Doamne, ție îți *aparține* mila, căci tu răsplătești fiecărui om conform lucrării sale.

Un psalm al lui David, când a fost în pustia lui Iuda.

PSALMUL 63

DUMNEZEULE, tu *ești* Dumnezeul meu; devreme te voi căuta, îmi însetează sufletul după tine, îmi tânjește carnea după tine într-o țară uscată și însetată, fără apă;
2. Ca să văd puterea ta și gloria ta, așa *cum* te-am văzut în sanctuar.
3. Pentru că bunătatea ta iubitoare *este* mai bună decât viața, buzele mele te vor lăuda.
4. Astfel te voi lăuda cât timp trăiesc, în numele tău îmi voi ridica mâinile.
5. Sufletul meu va fi săturat ca și *cu* măduvă și grăsime; și gura mea *te* va lăuda cu buze bucuroase,
6. Când îmi amintesc de tine pe patul meu și meditez la tine în gărzile *de noapte*.
7. Pentru că ai fost ajutorul meu, de aceea la umbra aripilor tale mă voi bucura.
8. Sufletul meu se lipește tare de tine, dreapta ta mă susține.
9. Dar cei ce îmi caută sufletul să *îl* nimicească, vor merge în părțile de jos ale pământului.
10. Vor fi dați *puterii* sabiei, vor fi o porție pentru vulpi.
11. Dar împăratul se va bucura în Dumnezeu; oricine jură pe el se va lăuda, dar gura celor ce vorbesc minciuni va fi astupată.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL 64

ASCULTĂ vocea mea, Dumnezeule, în rugăciunea mea; păzește-mi viața de teama de dușman.
2. Ascunde-mă de sfatul tainic al celor stricați, de răzvrătirea lucrătorilor nelegiuirii.
3. Care își ascut limba ca pe o sabie *și își* încordează *arcurile să* își *tragă* săgețile, cuvinte amare,
4. Ca ei să tragă în taină spre cel desăvârșit, dintr-o dată trag spre el și nu se tem.
5. Se încurajează *într*-un lucru rău, se sfătuiesc să pună capcane în ascuns; ei spun: Cine le va vedea?
6. Ei cercetează nelegiuiri; fac o cercetare amănunțită, adânc *este* deopotrivă *gândul* lăuntric și inima fiecăruia.
7. Dar Dumnezeu va trage spre ei *cu* o săgeată; dintr-o dată vor fi răniți.
8. Astfel vor face limba lor să cadă asupra lor, toți cei ce îi văd vor fugi.
9. Și toți oamenii se vor teme și vor vesti lucrarea lui Dumnezeu, căci cu înțelepciune vor lua aminte la înfăptuirea lui.
10. Cel drept se va veseli în DOMNUL și se va încrede în el; și toți cei integri în inimă se vor lăuda.

Mai marelui muzician, un psalm şi o cântare a lui David.

PSALMUL

65 LAUDĂ te aşteaptă în Sion Dumnezeule, şi ţie îţi va fi împlinită promisiunea.
2. Tu cel care asculţi rugăciunea, toată făptura va veni la tine.
3. Nelegiuiri mă stăpânesc, tu vei îndepărta fărădelegile noastre.
4. Binecuvântat *este omul pe care* tu *îl* alegi şi *ţi-l* apropii, *ca* să locuiască în curţile tale; ne vom sătura cu bunătatea casei tale, sfântul tău templu.
5. În dreptate ne vei răspunde *prin* lucruri înfricoşătoare, Dumnezeul salvării noastre, *care eşti* încrederea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt departe *pe* mare.
6. Care prin tăria lui întemeiază munţii, *fiind* încins cu putere,
7. Care linişteşte zgomotul mărilor, zgomotul valurilor lor şi tumultul popoarelor.
8. De asemenea cei ce locuiesc în cele mai îndepărtate părţi se tem de semnele tale, tu faci ca ieşirile dimineţii şi ale serii să se bucure.
9. Tu cercetezi pământul şi îl uzi, îl îmbogăţeşti mult cu râul lui Dumnezeu, *care* este plin de apă, tu le pregăteşti *oamenilor* grâne, după ce astfel te-ai îngrijit de el.
10. Tu adăpi brazdele lui, îi aşezi bulgării; îl înmoi cu ploi, îi binecuvântezi încolţirea.
11. Tu încoronezi anul cu bunătatea ta şi cărările tale picură grăsime.
12. Ele picură *peste* păşunile pustiei şi colinele se bucură de fiecare parte.
13. Păşunile sunt îmbrăcate cu turme; văile de asemenea sunt acoperite cu grâne; *da*, ele strigă de bucurie şi cântă.

Mai marelui muzician, o cântare sau un psalm.

PSALMUL

66 ÎNĂLŢAŢI sunet de bucurie către Dumnezeu, tot pământul.
2. Cântaţi onoarea numelui său, faceţi glorioasă lauda lui.
3. Spuneţi lui Dumnezeu: Ce înfricoşător *eşti tu în* lucrările tale! Prin măreţia puterii tale duşmanii tăi ţi se vor supune.
4. Tot pământul ţi se va închina şi îţi va cânta; ei vor cânta numelui tău. Selah.
5. Veniţi şi vedeţi lucrările lui Dumnezeu, *el este* înfricoşător *în* faptele *lui* faţă de fiii oamenilor.
6. El a prefăcut marea în uscat, au trecut prin potop cu piciorul; acolo ne-am bucurat în el.
7. El stăpâneşte prin puterea lui pentru totdeauna; ochii lui privesc naţiunile, să nu se înalţe cei răzvrătiţi. Selah.
8. Binecuvântaţi pe Dumnezeul nostru, oamenilor, şi faceţi să fie auzită vocea laudei lui,
9. El care ţine sufletul nostru în viaţă şi nu lasă să se clatine picioarele noastre.
10. Căci tu, Dumnezeule, ne-ai încercat, ne-ai purificat, aşa cum se purifică argintul.

11. Ne-ai adus în plasă; ai pus necaz peste coapsele noastre.
12. Ai făcut *ca* oamenii să călărească peste capetele noastre; am mers prin foc şi prin apă, dar tu ne-ai adus într-un *loc* bogat.
13. Voi intra în casa ta cu ofrande arse, îmi voi împlini promisiunile faţă de tine,
14. Pe care buzele mele le-au rostit şi gura mea le-a vorbit, când am fost în necaz.
15. Îţi voi aduce sacrificii arse de vite îngrăşate, cu tămâia berbecilor; voi aduce tauri împreună cu ţapi. Selah.
16. Veniţi *şi* ascultaţi, voi toţi care vă temeţi de Dumnezeu şi voi vesti ce a făcut el pentru sufletul meu.
17. Către el am strigat cu gura mea şi el a fost preamărit cu limba mea.
18. Dacă iau aminte la nelegiuire în inima mea, Domnul nu *mă* va asculta.
19. *Dar*, într-adevăr, Dumnezeu *m*-a auzit; a dat atenţie la vocea rugăciunii mele.
20. Binecuvântat *fie* Dumnezeu, care nu a respins rugăciunea mea, nici mila lui de la mine.

Mai marelui muzician pe instrumente cu coarde, un psalm sau o cântare.

PSALMUL

67 DUMNEZEU să fie milostiv cu noi şi să ne binecuvânteze; *şi* să facă să strălucească faţa lui peste noi; Selah.
2. Ca să fie cunoscută calea ta pe pământ, sănătatea ta salvatoare printre toate naţiunile.
3. Să te laude popoarele, Dumnezeule; să te laude toate popoarele.
4. Să se veselească naţiunile şi să cânte de bucurie, căci vei judeca popoarele cu dreptate şi vei guverna naţiunile pe pământ. Selah.
5. Să te laude popoarele, Dumnezeule; să te laude toate popoarele.
6. *Atunci* pământul îşi va da venitul *şi* Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ne va binecuvânta.
7. Dumnezeu ne va binecuvânta; şi toate marginile pământului se vor teme de el.

Mai marelui muzician, un psalm sau o cântare a lui David.

PSALMUL

68 SĂ se ridice Dumnezeu, să fie împrăştiaţi duşmanii lui, de asemenea să fugă dinaintea lui cei ce îl urăsc.
2. Alungă-*i*, precum este alungat fumul; precum se topeşte ceara înaintea focului, *aşa* să piară cei stricaţi în prezenţa lui Dumnezeu.
3. Dar cei drepţi să se veselească; să se bucure înaintea lui Dumnezeu, da, să se bucure peste măsură.
4. Cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi laude numelui său, preaînălţaţi pe cel ce călăreşte peste ceruri prin numele său IAH şi bucuraţi-vă înaintea lui.
5. Dumnezeu, în locuinţa lui sfântă, *este* tată celor fără tată şi judecător al văduvelor.
6. Dumnezeu aşază pe cei singuri în familii, el scoate afară pe cei legaţi cu lanţuri; dar cei răzvrătiţi locuiesc într-un *loc* uscat.

7. Dumnezeule, când ai mers înaintea poporului tău, când ai mărşăluit prin pustie, Selah,
8. Pământul s-a cutremurat şi cerurile au picurat în prezenţa lui Dumnezeu, însuşi Sinai *s-a clătinat* înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.
9. Tu, Dumnezeule ai trimis o ploaie abundentă, prin care ţi-ai întărit moştenirea, când a fost obosită.
10. Adunarea ta a locuit în ea; tu, Dumnezeule, ai pregătit din bunătatea ta pentru cei săraci.
11. Domnul a dat cuvântul, mare *a fost* oştirea celor ce *l*-au proclamat.
12. Împăraţii armatelor au fugit iute şi cea care a zăbovit acasă a împărţit prada.
13. Deşi aţi stat întinşi printre oale, *totuşi veţi fi ca* aripile unui porumbel acoperite cu argint şi penele lui cu aur galben.
14. Când cel Atotputernic a împrăştiat împăraţi în ea, era *alb* ca zăpada în Ţalmon.
15. Muntele lui Dumnezeu *este ca* muntele Basanului; un munte înalt *ca* muntele Basanului.
16. De ce săriţi, voi munţi înalţi? *Acesta este* muntele în *care* Dumnezeu doreşte să locuiască; da, DOMNUL va locui *în el* pentru totdeauna.
17. Carele lui Dumnezeu *sunt* douăzeci de mii, *chiar* mii de îngeri, Domnul *este* printre ele, *ca în* Sinai, în *locul* sfânt.
18. Te-ai urcat în înălţime, ai dus în captivitate captivitatea, ai primit daruri pentru oameni; da, şi *pentru* cei răzvrătiţi, ca DOMNUL Dumnezeu să locuiască *printre ei*.
19. Binecuvântat *fie* Domnul, *care* zilnic ne încarcă *cu binecuvântări,* Dumnezeul salvării noastre. Selah.
20. Dumnezeul nostru *este* Dumnezeul salvării; şi lui DUMNEZEU Domnul *îi aparţin* ieşirile din moarte.
21. Dar Dumnezeu va răni capul duşmanilor săi şi creştetul păros al unui astfel de *om* care merge continuu în fărădelegile lui.
22. Domnul a spus: Voi aduce din nou din Basan, voi aduce *poporul meu* din nou din adâncurile mării,
23. Ca piciorul tău să fie înmuiat în sângele duşmanilor *tăi* şi limba câinilor tăi în acelaşi *sânge*.
24. Ei au văzut umblările tale, Dumnezeule; umblările Dumnezeului meu, Împăratul meu, în sanctuar.
25. Cântăreţii au mers înainte, instrumentiştii după *ei*; printre *ei,* fecioarele cântând cu tamburine.
26. Binecuvântaţi pe Dumnezeu în adunări, pe Domnul, din fântâna lui Israel.
27. Acolo *este* micul Beniamin *cu* conducătorul lor, prinţii lui Iuda *şi* consiliul lor, prinţii lui Zabulon şi prinţii lui Naftali.
28. Dumnezeul tău a rânduit puterea ta; Întăreşte, Dumnezeule, ce ai făcut pentru noi.
29. Datorită templului tău la Ierusalim, împăraţi îţi vor aduce daruri.

30. Mustră ceata de lăncieri, mulțimea taurilor, cu vițeii poporului, *până când fiecare* se va supune cu bucăți de argint, împrăștie pe oamenii *care* își găsesc plăcerea în război.
31. Prinți vor ieși din Egipt; în curând Etiopia își va întinde mâinile spre Dumnezeu.
32. Cântați lui Dumnezeu, voi împărății ale pământului; cântați laude Domnului, Selah.
33. Celui ce călărește pe cerurile cerurilor, *care au fost* din vechime, iată, el își trimite vocea, o voce puternică.
34. Atribuiți lui Dumnezeu tărie, măreția lui *este* peste Israel și tăria lui în nori.
35. Dumnezeule, *tu ești* înfricoșător din locurile tale sfinte, Dumnezeul lui Israel *este* cel ce dă tărie și putere poporului *său*. Binecuvântat *fie* Dumnezeu.

Mai marelui muzician, pe trâmbiță, un psalm al lui David.

PSALMUL 69

SALVEAZĂ-MĂ, Dumnezeule, căci apele *mi*-au intrat până la suflet.
2. Mă scufund în adânc noroi, unde nu *este* sprijin, am ajuns în ape adânci, unde potopurile mă acoperă.
3. Am obosit de a mai striga, mi s-a uscat gâtul, ochii mei se sfârșesc în timp ce aștept pe Dumnezeul meu.
4. Cei ce mă urăsc fără motiv sunt mai mulți decât perii capului meu, cei ce m-ar nimici, *fiind* dușmanii mei pe nedrept, sunt puternici: atunci am dat înapoi *ce* nu am luat.
5. Dumnezeule, tu cunoști nechibzuința mea; și păcatele mele nu sunt ascunse de tine.
6. Să nu fie rușinați cei ce te așteaptă, Doamne DUMNEZEUL oștirilor, să nu fie încurcați din cauza mea cei ce te caută, Dumnezeul lui Israel.
7. Deoarece pentru tine am purtat ocară; rușine mi-a acoperit fața.
8. Am devenit un străin fraților mei și un înstrăinat copiilor mamei mele.
9. Pentru că zelul casei tale m-a mâncat; și ocările celor ce te-au ocărât au căzut peste mine.
10. Când am plâns *și* mi-*am disciplinat* sufletul cu postire, aceasta a fost pentru ocara mea.
11. Pânza de sac am făcut-o de asemenea îmbrăcămintea mea; și am devenit un proverb pentru ei.
12. Cei ce stau în poartă vorbesc împotriva mea; și eu *am fost* cântarea bețivilor.
13. Dar cât despre mine, rugăciunea mea este către tine, DOAMNE, la timpul potrivit ascultă-mă în adevărul salvării tale, Dumnezeule, în mulțimea milei tale.
14. Scapă-mă din noroi și nu mă lăsa să mă scufund, să fiu scăpat de cei ce mă urăsc și din apele adânci!
15. Nu lăsa potopul de ape să mă acopere, nici nu lăsa adâncul să mă înghită și nu lăsa groapa să își închidă gura peste mine.

16. Ascultă-mă, DOAMNE, căci bunătatea ta iubitoare *este* bună, conform cu mulțimea îndurărilor tale blânde întoarce-te spre mine,
17. Și nu îți ascunde fața de servitorul tău, căci sunt în necaz, ascultă-mă repede.
18. Aproprie-te de sufletul meu *și* răscumpără-l, eliberează-mă, din cauza dușmanilor mei.
19. Tu ai cunoscut ocara mea și rușinea mea și dezonoarea mea, potrivnicii mei *sunt* toți înaintea ta.
20. Ocara mi-a frânt inima; și sunt plin de disperare și am căutat *pe cineva* să aibă milă, dar *nu s-a găsit* nimeni, și mângâietori, dar nu am găsit pe nimeni.
21. Mi-au dat de asemenea fiere ca mâncare și în setea mea mi-au dat oțet să beau.
22. Să devină masa o cursă înaintea lor și *ceea ce ar fi fost* pentru *bunăstarea lor*, *să le fie* o capcană.
23. Să li se întunece ochii, pentru ca să nu vadă; și fă rărunchii lor să tremure continuu.
24. Revarsă-ți indignarea peste ei și furioasa ta mânie să îi apuce.
25. Să le fie pustii locuințele; *și* nimeni să nu locuiască în corturile lor.
26. Fiindcă ei persecută *pe cel* pe care tu l-ai lovit; și vorbesc spre mâhnirea celor pe care i-ai rănit.
27. Adaugă nelegiuire nelegiuirii lor și nu îi lăsa să intre în dreptatea ta.
28. Să fie *numele* lor șterse din cartea celor vii și să nu fie scrișii cu drepții.
29. Dar eu *sunt* sărac și întristat, salvarea ta, Dumnezeule, să mă așeze în înalt!
30. Voi lăuda numele lui Dumnezeu cu o cântare și îl voi preamări cu mulțumire.
31. *Aceasta* de asemenea îi va plăcea DOMNULUI mai mult decât un bou *sau* un taur care are coarne și copite.
32. Cel umil va vedea *aceasta* și se va veseli; și inima voastră va trăi, cei ce căutați pe Dumnezeu.
33. Pentru că DOMNUL ascultă pe cel sărac și nu disprețuiește pe prizonierii săi.
34. Cerul și pământul să îl laude, mările și fiecare lucru care se mișcă în ele!
35. Căci Dumnezeu va salva Sionul și va zidi cetățile lui Iuda, ca ei să locuiască acolo și să îl stăpânească.
36. De asemenea sămânța servitorilor săi îl va moșteni și cei ce iubesc numele lui vor locui în el.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David, pentru a aduce în amintire.

PSALMUL 70

GRĂBEȘTE-TE, Dumnezeule, să mă eliberezi; grăbește-te să mă ajuți, DOAMNE.
2. Să fie rușinați și încurcați cei ce îmi caută sufletul, să fie întorși cu spatele și încurcați cei ce doresc vătămarea mea!

3. Să fie întorși înapoi ca o recompensă a rușinii lor cei ce spun: Aha, aha!
4. Să se bucure toți cei ce te caută și să se veselească în tine și să spună continuu cei ce iubesc salvarea ta: Dumnezeu să fie preamărit.
5. Dar eu *sunt* sărac și nevoiaș, grăbește-te la mine, Dumnezeule, tu ajutorul meu și scăparea mea; DOAMNE, nu întârzia.

PSALMUL

71 ÎN tine, DOAMNE, îmi pun încrederea, să nu fiu dat niciodată de rușine!
2. Eliberează-mă în dreptatea ta și lasă-mă să scap, apleacă-ți urechea spre mine și salvează-mă.
3. Fii tu locuința mea tare, la care să alerg întotdeauna; ai dat poruncă să mă salvezi, căci tu *ești* stânca mea și fortăreața mea.
4. Eliberează-mă, Dumnezeul meu, din mâna celui stricat, din mâna omului nedrept și crud.
5. Căci tu *ești* speranța mea *și* încrederea mea Doamne Dumnezeule, din tinerețea mea.
6. Prin tine am fost sprijinit din pântece, tu ești cel ce m-ai scos din adâncurile mamei mele; lauda mea *va fi* întotdeauna despre tine.
7. Sunt de minune pentru mulți; dar tu *ești* locul meu puternic de scăpare.
8. Toată ziua să se umple gura mea *cu* lauda ta *și cu* onoarea ta.
9. Nu mă lepăda în timpul bătrâneții; nu mă părăsi când puterea mea încetează.
10. Căci dușmanii mei vorbesc împotriva mea; și cei ce îmi pândesc sufletul se sfătuiesc împreună,
11. Spunând: Dumnezeu l-a părăsit, persecutați-*l* și luați-l, căci nu *este* nimeni să *îl* elibereze.
12. Dumnezeule, nu sta departe de mine; Dumnezeul meu, grăbește-te în ajutorul meu.
13. Să fie încurcați *și* mistuiți potrivnicii sufletului meu; să fie acoperiți *cu* ocară și dezonoare cei ce îmi caută vătămarea!
14. Dar voi spera continuu și îți voi aduce tot mai mult laudă.
15. Toată ziua gura mea va arăta dreptatea ta *și* salvarea ta, fiindcă nu știu numărul *lor*.
16. Voi merge în puterea Domnului DUMNEZEU, voi aminti despre dreptatea ta, doar a ta.
17. Dumnezeule, tu m-ai învățat din tinerețea mea și până acum am vestit lucrările tale minunate.
18. Acum de asemenea când sunt bătrân și încărunțit, Dumnezeule, nu mă părăsi; până când voi arăta tăria ta *acestei* generații și puterea ta fiecăruia ce vine.
19. Dreptatea ta, Dumnezeule, de asemenea *este* foarte înaltă, *tu* care ai făcut lucruri mărețe; Dumnezeule, cine *este* ca tine!
20. *Tu*, care mi-ai arătat tulburări mari și aspre, îmi vei da viață din nou și mă vei scoate din nou din adâncurile pământului.
21. Îmi vei crește măreția și mă vei mângâia din toate părțile.

22. Eu te voi lăuda de asemenea cu psalterionul, adevărul tău, Dumnezeul meu, ție îți voi cânta cu harpa, Cel Sfânt al lui Israel.
23. Buzele mele se vor bucura mult când îți cânt; și sufletul meu, pe care tu l-ai răscumpărat.
24. Limba mea de asemenea va vorbi despre dreptatea ta cât este ziua de lungă, pentru că ei sunt încurcați, pentru că sunt dați de rușine, cei ce îmi caută vătămarea.

CARTEA A TREIA

Un psalm pentru Solomon.

PSALMUL

72 DĂ împăratului judecățile tale, Dumnezeule, și dreptatea ta fiului împăratului.
2. El va judeca poporul tău cu dreptate și pe săracii tăi cu judecată.
3. Munții și dealurile mici vor aduce pace poporului, prin dreptate.
4. El va judeca pe săracii poporului, va salva pe copiii celui nevoiaș și va rupe în bucăți pe opresor.
5. Ei se vor teme de tine cât timp soarele și luna dăinuiește, din generație în generație.
6. El va coborî ca ploaia peste iarba cosită, ca ploile *ce* adapă pământul.
7. În zilele lui cel drept va înflori; și abundență de pace atât *timp* cât luna dăinuiește.
8. El va stăpâni de asemenea de la mare la mare și de la râu până la marginile pământului.
9. Cei ce locuiesc în pustie se vor pleca înaintea lui; și dușmanii lui vor linge țărâna.
10. Împărații din Tarsis și din insule vor aduce daruri, împărații din Seba și Saba vor oferi daruri.
11. Da, toți împărații se vor prosterna înaintea lui, toate națiunile îl vor servi.
12. Pentru că va elibera pe cel nevoiaș când strigă, pe cel sărac de asemenea și pe *cel* ce nu are ajutor.
13. Va cruța pe cel sărac și nevoiaș și va salva sufletele celor nevoiași.
14. Le va răscumpăra sufletul din înșelăciune și violență și prețios va fi sângele lor înaintea ochilor săi.
15. Și el va trăi și i se va da din aurul din Seba, rugăciune de asemenea va fi făcută pentru el neîncetat; *și* zilnic va fi el lăudat.
16. Va fi o mână plină de grâne pe pământ pe vârful munților; rodul lor se va legăna ca Libanul și *cei* din cetate vor înflori ca iarba pământului.
17. Numele lui va dăinui pentru totdeauna, numele lui va dăinui tot atât cât soarele; și *oamenii* vor fi binecuvântați în el, toate națiunile îl vor numi binecuvântat.
18. Binecuvântat *fie* DOMNUL Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, care face doar lucruri minunate.

19. Şi binecuvântat *fie* numele lui glorios pentru totdeauna şi să fie umplut întreg pământul *cu* gloria lui. Amin şi Amin.
20. Rugăciunile lui David, fiul lui Isai, s-au sfârşit.

Un psalm al lui Asaf.

PSALMUL

73 CU adevărat Dumnezeu *este* bun cu Israel, cu cei cu inimă curată.
2. Dar cât despre mine, picioarele mele aproape m-au lăsat, paşii mei aproape au alunecat.
3. Căci am fost invidios pe cei nebuni, *când* am văzut prosperitatea celor stricaţi.
4. Căci nu *sunt* legături în moartea lor, ci tăria lor *este* fermă.
5. Ei nu *sunt* în necaz *ca alţi* oameni, nici nu sunt loviţi cu plăgi ca *alţi* oameni.
6. De aceea mândria îi înconjoară ca un lanţ; violenţa îi acoperă *ca* o haină.
7. Ochii lor se bulbucă cu grăsime; au mai mult decât inima şi-ar dori.
8. Sunt corupţi şi vorbesc stricat *despre* oprimare, vorbesc trufaş.
9. Îşi înălţă gura împotriva cerurilor şi limba lor cutreieră pământul.
10. De aceea poporul lui se întoarce aici; şi apele plinătăţii le sunt stoarse.
11. Şi ei spun: Cum ştie Dumnezeu? Şi este cunoaştere în cel Preaînalt?
12. Iată, aceştia *sunt* neevlavioşii, care prosperă în lume; ei cresc *în* bogăţii.
13. Într-adevăr, mi-am curăţat inima în zadar şi mi-am spălat mâinile în nevinovăţie.
14. Căci, cât era ziua de lungă am fost lovit cu plăgi şi pedepsit în fiecare dimineaţă.
15. Dacă spun: Voi vorbi astfel; iată, aş ofensa generaţia copiilor tăi.
16. Când m-am gândit să înţeleg aceasta, *a fost* prea dureros pentru mine,
17. Până când am intrat în sanctuarul lui Dumnezeu: *atunci* am înţeles sfârşitul lor.
18. Cu siguranţă i-ai pus în locuri alunecoase; i-ai trântit în nimicire.
19. Cum sunt ei *duşi* la pustiire, ca într-o clipă! Sunt complet mistuiţi cu terori.
20. Ca un vis când *cineva* se trezeşte, *astfel*, Doamne, când te trezeşti, vei dispreţui chipul lor.
21. Astfel inima mea a fost mâhnită şi am fost înţepat în rărunchii mei.
22. Aşa neghiob *eram* şi ignorant; eram *ca* un dobitoc înaintea ta.
23. Cu toate acestea *sunt* neîncetat cu tine; tu *m*-ai ţinut de mâna mea dreaptă.
24. Mă vei călăuzi cu sfatul tău şi după aceea mă vei primi *în* glorie.
25. Pe cine am eu în cer *decât pe tine*? Şi afară de tine nu *este* nimeni pe pământ *pe care* să îl doresc.
26. Carnea mea şi inima mea eşuează, *dar* Dumnezeu *este* tăria inimii mele şi porţia mea pentru totdeauna.
27. Căci, iată, cei ce sunt departe de tine vor pieri; ai nimicit pe toţi cei ce merg de la tine, curvind.

28. Dar *este* bine pentru mine să mă apropii de Dumnezeu; mi-am pus încrederea în Domnul DUMNEZEU, ca să vestesc toate lucrările tale.

Maschil al lui Asaf.

PSALMUL

74 DUMNEZEULE, de ce *ne*-ai lepădat pentru totdeauna? *De ce* fumegă mânia ta împotriva oilor păşunii tale?
2. Aminteşte-ţi de adunarea ta, *pe care* ai cumpărat-o din vechime; toiagul moştenirii tale, *pe care* l-ai răscumpărat; acest munte Sion, în care ai locuit.
3. Ridică-ţi picioarele spre pustiirile eterne, *spre* tot *ce* duşmanul a lucrat cu răutate în sanctuar.
4. Duşmanii tăi răcnesc în mijlocul adunărilor tale; şi-au ridicat însemnele *ca* semne.
5. *Un bărbat* a fost faimos după cum a ridicat topoare peste copacii groşi.
6. Dar acum ei zdrobesc lucrarea lui sculptată dintr-o dată, cu topoare şi ciocane.
7. Au aruncat foc în sanctuarul tău, au spurcat, *dărâmând* la pământ locuinţa numelui tău.
8. Au spus în inimile lor: Să îi nimicim pe toţi! Ei au ars toate sinagogile lui Dumnezeu din ţară.
9. Noi nu vedem semnele noastre, nu mai *este* niciun profet; nici nu *este* printre noi vreunul care ştie până când.
10. Cât timp, Dumnezeule, va ocărî potrivnicul? Va blasfemia duşmanul numele tău pentru totdeauna?
11. De ce îţi retragi mâna, mâna ta dreaptă? Scoate-*o* din sânul tău.
12. Căci Dumnezeu *este* Împăratul meu din vechime, lucrând salvare în mijlocul pământului.
13. Ai despărţit marea prin tăria ta, ai zdrobit capetele dragonilor în ape.
14. Ai zdrobit în bucăţi capetele leviatanului şi l-ai dat *să fie* mâncare oamenilor ce locuiesc în pustie.
15. Ai despicat fântâna şi potopul; ai secat râuri puternice.
16. Ziua *este* a ta, noaptea de asemenea *este* a ta; ai pregătit lumina şi soarele.
17. Ai aşezat toate graniţele pământului, ai făcut vară şi iarnă.
18. Aminteşte-ţi *că* duşmanul a ocărât, DOAMNE, şi *că* poporul prost a blasfemiat numele tău.
19. Nu da sufletul turturelei tale mulţimii *celor stricaţi*, nu uita adunarea săracilor tăi pentru totdeauna.
20. Respectă legământul, căci locurile întunecate ale pământului sunt pline de locuinţele cruzimii.
21. Nu lăsa pe cel oprimat să se întoarcă ruşinat; cel sărac şi nevoiaş să laude numele tău.
22. Ridică-te, Dumnezeule, pledează în cauza ta; aminteşte-ţi cum omul nebun te ocărăşte zilnic.
23. Nu uita vocea duşmanilor tăi, tumultul celor ce se ridică împotriva ta creşte continuu.

Mai marelui muzician, Altaschit, un psalm sau o cântare a lui Asaf.

PSALMUL

75 ȚIE Dumnezeule, îți aducem mulțumiri, *ție* îți aducem mulțumiri; lucrările tale minunate vestesc că numele tău este aproape.
2. Când voi primi adunarea voi judeca cu integritate.
3. Pământul și toți locuitorii lui sunt topiți; eu susțin stâlpii lui. Selah.
4. Am spus celor nebuni: Nu lucrați nebunește; și celor stricați: Nu înălțați cornul;
5. Nu vă înălțați cornul pe înălțime, *nu* vorbiți *cu* un gât îndărătnic.
6. Căci înălțarea nu *vine* nici de la est, nici de la vest, nici de la sud.
7. Ci Dumnezeu *este* judecătorul; el coboară pe unul și înalță pe altul.
8. Căci în mâna DOMNULUI *este* un pahar și vinul este roșu; este plin de amestec și el toarnă din același; dar drojdiile lui, toți stricații pământului le vor stoarce și *le* vor bea.
9. Dar eu voi vesti pentru totdeauna; voi cânta laude Dumnezeului lui Iacob.
10. Toate coarnele celor stricați de asemenea le voi stârpi, *dar* coarnele celor drepți vor fi înălțate.

Mai marelui muzician pe un instrument cu coarde, un psalm sau o cântare a lui Asaf.

PSALMUL

76 DUMNEZEU *este* cunoscut în Iuda, numele lui *este* mare în Israel.
2. De asemenea în Salem este tabernacolul lui și locuința lui în Sion.
3. Acolo a rupt el săgețile arcului, scutul și sabia și bătălia. Selah.
4. Tu *ești* mai glorios *și* mai măreț decât munții de pradă.
5. Cei cu inima tare sunt prădați, și-au adormit somnul și niciunul din bărbații viteji nu și-a găsit mâinile.
6. La mustrarea ta, Dumnezeul lui Iacob, deopotrivă carul și calul sunt aruncați într-un somn de moarte.
7. Tu, *chiar* tu *ești* de temut și cine poate sta înaintea feței tale când ești mânios?
8. Ai făcut să se audă judecata din cer; pământul s-a temut și s-a liniștit,
9. Când Dumnezeu s-a ridicat la judecată *ca* să salveze pe toți cei blânzi ai pământului. Selah.
10. Cu siguranță furia omului te va lăuda; rămășița furiei o vei înfrâna.
11. Promite și împlinește DOMNULUI Dumnezeul tău; toți cei din jurul lui să îi aducă daruri celui care ar trebui să fie temut.
12. El va stârpi duhul prinților, *el este* înfricoșător pentru împărații pământului.

Mai marelui muzician, lui Iedutun, un psalm al lui Asaf.

PSALMUL

77 AM strigat către Dumnezeu cu vocea mea, către Dumnezeu cu vocea mea; și el a deschis urechea spre mine.
2. În ziua tulburării mele am căutat pe Domnul, rana mea a curs neîncetat în noapte; sufletul meu a refuzat să fie mângâiat.

3. Mi-am amintit de Dumnezeu şi am fost tulburat, m-am plâns şi duhul meu a fost copleşit. Selah.
4. Tu îmi ţii ochii veghind, sunt atât de tulburat încât nu pot vorbi.
5. Am luat aminte la zilele din vechime, anii timpurilor vechi.
6. Îmi amintesc cântarea mea în noapte, cuget în inima mea; şi duhul meu a făcut o cercetare amănunţită.
7. Va lepăda Domnul pentru totdeauna? Şi nu va mai fi el binevoitor?
8. A dispărut mila lui pentru totdeauna? Încetează promisiunea *lui* pentru totdeauna?
9. A uitat Dumnezeu să arate bunătate? A închis el în mânie îndurările sale blânde? Selah.
10. Şi am spus: Aceasta este neputinţa mea; *dar îmi voi aminti* anii mâinii drepte a celui Preaînalt.
11. Îmi voi aminti lucrările DOMNULUI, cu siguranţă îmi voi aminti minunile tale din vechime.
12. Voi medita de asemenea la toată lucrarea ta şi voi vorbi despre facerile tale.
13. Calea ta, Dumnezeule, *este* în sanctuar, cine *este* un Dumnezeu *atât de* mare ca Dumnezeul *nostru*?
14. Tu *eşti* Dumnezeul care face minuni, tu ţi-ai vestit puterea printre popoare.
15. Cu braţul tău ţi-ai răscumpărat poporul, fiii lui Iacob şi Iosif. Selah.
16. Apele te-au văzut, Dumnezeule, apele te-au văzut; s-au temut, adâncurile de asemenea s-au tulburat.
17. Norii au revărsat apă, cerurile au trimis un sunet; săgeţile tale de asemenea au mers departe.
18. Vocea tunetului tău *a fost* în cer, fulgerele au luminat lumea, pământul a tremurat şi s-a zguduit.
19. Calea ta este în mare şi cărarea ta în apele mari şi urmele paşilor tăi nu sunt cunoscute.
20. Ţi-ai condus poporul ca pe o turmă prin mâna lui Moise şi a lui Aaron.

Maschil al lui Asaf.

PSALMUL

78 DESCHIDE urechea, poporul meu, la legea mea, aplecaţi-vă urechile la cuvintele gurii mele.
2. Îmi voi deschide gura în parabolă, voi rosti vorbe adânci din vechime,
3. Pe care noi le-am auzit şi le-am cunoscut şi pe care părinţii noştri ni le-au spus.
4. Nu *le* vom ascunde de copiii lor, arătând generaţiei care vine laudele DOMNULUI şi puterea lui şi lucrările lui minunate pe care le-a făcut.
5. Fiindcă el a întemeiat o mărturie în Iacob şi a rânduit o lege în Israel, pe care a poruncit-*o* părinţilor noştri, ca ei să le vestească copiilor lor,
6. Ca generaţia care vine să *le* cunoască, *chiar* copiii care se vor naşte; *ei* se vor ridica şi *le* vor vesti copiilor lor,
7. Ca ei să îşi pună speranţa în Dumnezeu şi să nu uite lucrările lui Dumnezeu, ci să ţină poruncile lui,

8. Și să nu fie ca părinții lor, o generație încăpățânată și răzvrătită, o generație *care* nu și-a îndreptat inima și al cărei duh nu a fost neclintit cu Dumnezeu.
9. Copiii lui Efraim, înarmați și purtând arcuri, au dat înapoi în ziua bătăliei.
10. Nu au ținut legământul lui Dumnezeu și au refuzat să umble în legea lui;
11. Și au uitat lucrările lui și minunile lui pe care li le-a arătat.
12. Lucruri minunate a făcut el înaintea părinților lor, în țara Egiptului, *în* câmpia Țoanului.
13. A despărțit marea și i-a făcut să treacă prin ea; și a făcut apele să stea ca o movilă.
14. De asemenea în timpul zilei i-a condus cu un nor și toată noaptea cu o lumină a focului.
15. A despicat stâncile în pustie și *le*-a dat să bea ca din marile adâncuri.
16. De asemenea a scos izvoare din stâncă și a făcut apele să curgă asemenea râurilor.
17. Iar ei au păcătuit încă și mai mult împotriva lui, provocându-l pe cel Preaînalt în pustie.
18. Și au ispitit pe Dumnezeu în inima lor, cerând carne pentru pofta lor.
19. Da, au vorbit împotriva lui Dumnezeu, au spus: Poate să întindă Dumnezeu o masă în pustie?
20. Iată, el a lovit stânca, astfel că apele au țâșnit și izvoarele au inundat; poate el să dea și pâine? Poate face rost de carne pentru poporul său?
21. De aceea DOMNUL a auzit și s-a înfuriat, așa că un foc a fost aprins împotriva lui Iacob și mânie de asemenea s-a ridicat împotriva lui Israel,
22. Deoarece nu au crezut în Dumnezeu și nu s-au încrezut în salvarea lui,
23. Deși a poruncit norilor de deasupra și a deschis ușile cerului,
24. Și a plouat mană peste ei, pentru a mânca și le-a dat din grânele cerului.
25. Omul a mâncat mâncarea îngerilor, le-a trimis mâncare pe săturate.
26. El a făcut ca un vânt de est să bată în cer și prin puterea lui a adus vântul de sud.
27. De asemenea el a plouat carne peste ei ca țărâna și păsări cu pene ca nisipul mării.
28. Și *le*-a lăsat să cadă în mijlocul taberei lor, în jurul locuințelor lor.
29. Așa că au mâncat și au fost bine săturați, căci le-a dat *după* propria lor poftă;
30. Nu s-au abătut de la pofta lor. Dar pe când le *era* mâncarea încă în gură,
31. Furia lui Dumnezeu a venit peste ei și a ucis pe cei mai grași dintre ei și a doborât pe cei aleși ai lui Israel.
32. Totuși au mai păcătuit și nu au crezut, în ciuda lucrărilor lui minunate.
33. De aceea a mistuit zilele lor în deșertăciune și anii lor în tulburare.
34. Când i-a ucis, atunci l-au căutat și s-au întors și l-au căutat devreme pe Dumnezeu.
35. Și și-au amintit că Dumnezeu *era* stânca lor și Dumnezeul cel Preaînalt, răscumpărătorul lor.
36. Cu toate acestea l-au lingușit cu gura lor și l-au mințit cu limbile lor.
37. Pentru că inima lor nu era dreaptă cu el, nici nu au fost neclintiți în legământul lui.

38. Dar el, *fiind* plin de compasiune, *le*-a iertat nelegiuirea și nu *i*-a nimicit, da, de multe ori și-a întors mânia și nu și-a stârnit toată furia.
39. Căci și-a amintit că *erau doar* carne; un vânt care trece și nu se mai întoarce.
40. Cât de des l-au provocat în pustie și l-au mâhnit în pustietate.
41. Da, s-au întors înapoi și au ispitit pe Dumnezeu și au limitat pe Sfântul lui Israel.
42. Nu și-au amintit de mâna lui, *nici* ziua când i-a eliberat de dușman.
43. Cum a făcut semnele lui în Egipt și minunile lui în câmpia Țoanului.
44. Și a prefăcut râurile lor în sânge; și potopurile lor, ca să nu *le* poată bea.
45. A trimis diferite feluri de muște printre ei, care i-au mâncat; și broaște, care i-au nimicit.
46. El a dat averea lor omidei și munca lor lăcustei.
47. Le-a distrus viile cu grindină și sicomorii lor cu brumă.
48. De asemenea pe vitele lor le-a dat grindinei și turmele lor trăsnetelor încinse.
49. A aruncat asupra lor înverșunarea mâniei sale, furie și indignare și tulburare, trimițând îngeri răi *printre ei*.
50. A deschis o cale mâniei sale, nu a cruțat sufletul lor de la moarte, ci a dat viața lor ciumei.
51. Și a lovit pe toți întâii-născuți în Egipt; măreția puterii lor în corturile lui Ham.
52. Dar pe poporul său l-a făcut să meargă înainte, ca oile, și i-a condus în pustie ca pe o turmă.
53. Și i-a condus în siguranță, așa că nu s-au temut, ci marea a acoperit pe dușmanii lor.
54. Și i-a adus la granița sanctuarului său, *chiar* la acest munte, *pe care* dreapta lui l-a cumpărat.
55. De asemenea a alungat pe păgâni dinaintea lor și le-a împărțit cu frânghia o moștenire și a făcut ca triburile lui Israel să locuiască în corturile lor.
56. Totuși au ispitit și au provocat pe Dumnezeul cel preaînalt și nu au ținut mărturiile lui.
57. Ci s-au întors înapoi și s-au purtat necredincios ca părinții lor; s-au abătut asemenea unui arc înșelător.
58. Fiindcă l-au provocat la mânie cu înălțimile lor și l-au împins la gelozie cu chipurile lor cioplite.
59. Când Dumnezeu a auzit, s-a înfuriat, și a detestat foarte mult pe Israel.
60. Așa că a părăsit tabernacolul din Șilo, cortul *pe care* l-a pus printre oameni.
61. Și i-a dat puterea în captivitate și gloria sa în mâna dușmanului.
62. De asemenea a dat pe poporul său sabiei; și s-a înfuriat pe moștenirea sa.
63. Focul a mistuit pe tinerii lor; și tinerele lor nu au fost date în căsătorie.
64. Preoții lor au căzut prin sabie; și văduvele lor nu au bocit.
65. Atunci Domnul s-a trezit ca unul din somn și ca un bărbat tare ce strigă din cauza vinului.
66. Și a lovit pe dușmanii săi în părțile dinapoi; i-a pus într-o ocară eternă.
67. Mai mult, a refuzat cortul lui Iosif și nu a ales tribul lui Efraim,

68. Ci a ales tribul lui Iuda, muntele Sion pe care l-a iubit.
69. Şi şi-a construit sanctuarul asemenea *palatelor* înalte, ca pământul pe care l-a întemeiat pentru totdeauna.
70. A ales de asemenea pe David, servitorul lui, şi l-a luat de la staulele oilor;
71. De la a urma oile care alăptau l-a adus să pască pe Iacob, poporul lui, şi pe Israel, moştenirea lui.
72. Astfel i-a păscut conform cu integritatea inimii sale şi i-a condus prin iscusinţa mâinilor sale.

Un psalm al lui Asaf.

PSALMUL

79 DUMNEZEULE, păgânii au intrat în moştenirea ta; templul tău cel sfânt l-au pângărit; au făcut Ierusalimul ruine.
2. Trupurile moarte ale servitorilor tăi le-au dat *să fie* hrană pentru păsările cerului, carnea sfinţilor tăi pentru fiarele pământului.
3. Le-au vărsat sângele ca apa în jurul Ierusalimului; şi nu *a fost* nimeni să *îi* îngroape.
4. Noi am devenit de ocară pentru vecinii noştri, o batjocură şi un lucru de râs pentru cei ce sunt împrejurul nostru.
5. Până când, DOAMNE? Vei fi mânios pentru totdeauna? Va arde gelozia ta ca un foc?
6. Revarsă-ţi mânia peste păgânii ce nu te-au cunoscut şi peste împărăţiile ce nu au chemat numele tău.
7. Fiindcă au mâncat pe Iacob şi i-au pustiit locuinţa.
8. Nu îţi aminti împotriva noastră de nelegiuirile dinainte; să ne întâmpine degrabă îndurările tale blânde, căci suntem foarte înjosiţi.
9. Ajută-ne, Dumnezeul salvării noastre, pentru gloria numelui tău, şi scapă-ne şi îndepărtează păcatele noastre, pentru numele tău.
10. De ce să spună păgânii: Unde *este* Dumnezeul lor? Să fie el cunoscut printre păgâni, înaintea ochilor noştri, *prin* răzbunarea sângelui vărsat al servitorilor tăi.
11. Să ajungă geamătul prizonierului înaintea ta; conform măreţiei puterii tale păstrează pe cei ce sunt rânduiţi să moară.
12. Şi întoarce vecinilor noştri de şapte ori în sânul lor, ocara lor, cu care te-au ocărât, Doamne.
13. Aşa *că* noi, poporul tău şi oile păşunii tale, îţi vom aduce mulţumiri pentru totdeauna, vom vesti lauda ta din generaţie în generaţie.

Mai marelui muzician ca şi „Crinul Mărturiei", Un psalm al lui Asaf.

PSALMUL

80 DESCHIDE urechea Păstorul lui Israel, tu, care conduci pe Iosif ca pe o turmă; tu, care locuieşti *între* heruvimi, străluceşte!
2. Stârneşte-ţi puterea înaintea lui Efraim şi Beniamin şi Manase şi vino, salvează-ne.
3. Întoarce-ne, Dumnezeule, şi fă să strălucească faţa ta; şi vom fi salvaţi.

4. DOAMNE Dumnezeul oştirilor, până când te vei mânia pe rugăciunea poporului tău?
5. Tu îi hrăneşti cu pâinea lacrimilor; şi din plin le dai lacrimi să bea.
6. Ne faci o ceartă pentru vecinii noştri şi duşmanii noştri râd între ei.
7. Întoarce-ne din nou, Dumnezeul oştirilor, şi fă să strălucească faţa ta şi vom fi salvaţi.
8. Ai adus o viţă din Egipt, ai alungat păgânii şi ai sădit-o.
9. Ai pregătit *un loc* înaintea ei şi ai făcut-o să prindă rădăcini adânci şi a umplut ţara.
10. Dealurile au fost acoperite cu umbra ei şi crengile ei *erau ca* cedrii cei mari.
11. Ea şi-a trimis crengile până la mare şi ramurile ei până la râu.
12. De ce i-ai dărâmat îngrăditurile, astfel că toţi care trec pe cale o smulg?
13. Mistreţul din pădure o pustieşte, şi fiara câmpului o mănâncă.
14. Te implorăm Dumnezeul oştirilor, întoarce-te, priveşte din cer şi vezi şi cercetează această viţă;
15. Şi via pe care dreapta ta a sădit-*o* şi ramura *ce* ai întărit-*o* pentru tine,
16. *Este* arsă cu foc, *este* retezată, ei pier la mustrarea înfăţişării tale.
17. Fie mâna ta peste omul dreptei tale, peste fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
18. Astfel nu vom da înapoi de la tine; dă-ne viaţă şi vom chema numele tău.
19. Întoarce-ne din nou, DOAMNE, Dumnezeul oştirilor, fă să strălucească faţa ta; şi vom fi salvaţi.

Mai marelui muzician, pe o harpă ghitită, un psalm al lui Asaf.

PSALMUL 81

CÂNTAŢI tare lui Dumnezeu, tăria noastră; înălţaţi sunet de bucurie către Dumnezeul lui Iacob.
2. Înălţaţi un psalm şi aduceţi tamburina, plăcuta harpă cu psalterionul.
3. Sunaţi trâmbiţa la luna nouă, la timpul rânduit, în ziua solemnei noastre sărbători.
4. Căci acesta *a fost* un statut pentru Israel *şi* o lege a Dumnezeului lui Iacob.
5. El a rânduit aceasta în Iosif *ca* mărturie, când a ieşit traversând ţara Egiptului, *unde* eu am auzit o limbă *pe care* nu am înţeles-*o*.
6. Am îndepărtat povara de pe umărul său, mâinile lui au scăpat de coşuri.
7. Ai chemat în tulburare şi te-am eliberat; ţi-am răspuns în locul tainic al tunetului, te-am încercat la apele din Meriba. Selah.
8. Ascultă, poporul meu, şi îţi voi mărturisi; Israele, dacă îmi vei da ascultare,
9. Să nu fie niciun dumnezeu străin în tine; nici să nu te închin vreunui dumnezeu străin.
10. Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a adus din ţara Egiptului, deschide-ţi gura larg şi o voi umple.
11. Dar poporul meu a refuzat să dea ascultare vocii mele; şi Israel m-a refuzat.
12. Aşa că i-am dat poftei inimilor lor *şi* au umblat în propriile lor sfaturi.

13. O, dacă poporul meu mi-ar fi dat ascultare *și* Israel ar fi umblat în căile mele!
14. Îndată aș fi supus pe dușmanii lor și mi-aș fi întors mâna împotriva potrivnicilor lor.
15. Cei ce îl urăsc pe DOMNUL i s-ar fi supus, iar timpul lor ar fi dăinuit pentru totdeauna.
16. El i-ar fi hrănit de asemenea cu grăsimea grâului, și te-aș fi săturat cu miere din stâncă.

Un psalm al lui Asaf.

PSALMUL

82 DUMNEZEU stă în picioare în adunarea celor puternici; el judecă printre dumnezei.
2. Până când veți judeca nedrept și veți părtini pe cei stricați? Selah.
3. Apărați pe sărac și pe cei fără tată, faceți dreptate celui nenorocit și nevoiaș.
4. Eliberați pe cel sărac și pe cel nevoiaș, scăpați-*i* din mâna celui stricat.
5. Ei nu știu, nici nu vor înțelege; umblă înainte în întuneric, toate fundațiile pământului sunt strămutate.
6. Eu am spus: *Sunteți* dumnezei; și toți *sunteți* fii ai celui Preaînalt.
7. Dar veți muri ca oameni și veți cădea ca unul dintre prinți.
8. Ridică-te, Dumnezeule, judecă pământul, căci vei moșteni toate națiunile.

O cântare sau un psalm a lui Asaf.

PSALMUL

83 NU păstra tăcere, Dumnezeule, nu tăcea și nu te linişti, Dumnezeule.
2. Căci, iată, dușmanii tăi fac tumult și cei ce te urăsc au înălțat capul.
3. Au ținut sfat viclean împotriva poporului tău și s-au înțeles împotriva celor ascunși ai tăi.
4. Ei au spus: Veniți să îi stârpim din *a fi* o națiune, ca numele lui Israel să nu mai fie în amintire.
5. Căci s-au înțeles împreună într-un singur acord, sunt aliați împotriva ta,
6. Corturile din Edom și ismaeliții; din Moab și hagarenii;
7. Ghebal și Amon și Amalec; filistenii cu locuitorii Tirului;
8. Așur de asemenea li s-a alăturat, au dat ajutor copiilor lui Lot. Selah.
9. Fă-le ca madianiților; ca *lui* Sisera, ca *lui* Iabin, la pârâul din Chison,
10. *Care* au pierit la Endor, au devenit *ca* balega pentru pământ.
11. Fă-i pe nobilii lor ca pe Oreb și ca pe Zeeb, da, pe toți prinții lor ca pe Zebah și ca pe Țalmuna,
12. Care au spus: Să luăm în stăpânire casele lui Dumnezeu.
13. Dumnezeul meu, fă-i ca o roată; ca paiele înaintea vântului.
14. Așa cum focul arde o pădure și așa cum flacăra aprinde munții,
15. Așa să îi persecuți cu furtuna ta și să îi înspăimânți cu vijelia ta.

16. Umple fețele lor cu rușine, ca să caute numele tău, DOAMNE.
17. Să fie încurcați și tulburați pentru totdeauna; da, să fie dați de rușine și să piară,
18. Ca să știe că tu, singurul al cărui nume *este* IEHOVA, *ești* cel preaînalt peste tot pământul.

Mai marelui muzician pe o harpă ghitită, un psalm pentru fiii lui Core.

PSALMUL

84 CÂT de iubite *sunt* tabernacolele tale, DOAMNE al oștirilor!
2. Sufletul meu tânjește, da, chiar leșină după curțile DOMNULUI, inima mea și carnea mea strigă după Dumnezeul cel viu.
3. Da, vrabia *și*-a găsit o casă și rândunica un cuib pentru ea, unde să își culce puii; *Ah!* altarele tale, DOAMNE al oștirilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.
4. Binecuvântați *sunt* cei ce locuiesc în casa ta, ei te vor lăuda fără încetare. Selah.
5. Binecuvântat *este* omul a cărui tărie *este* în tine; în inima lor, căile *sunt croite*.
6. Trecând prin valea Baca, ei o prefac în fântână; ploile de asemenea umplu iazurile.
7. Ei merg din tărie în tărie, *toți* se arată înaintea lui Dumnezeu în Sion.
8. DOAMNE Dumnezeul oștirilor, ascultă rugăciunea mea, deschide urechea, Dumnezeul lui Iacob. Selah.
9. Dumnezeule, scutul nostru, privește, și uită-te la fața unsului tău.
10. Căci o zi în curțile tale *este* mai bună decât o mie. Mai bine să fiu ușier în casa Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile stricăciunii.
11. Căci DOMNUL Dumnezeu *este* un soare și un scut; DOMNUL va da har și glorie, nu va opri niciun bine celor ce umblă cu integritate.
12. DOAMNE al oștirilor, binecuvântat *este* omul care se încrede în tine.

Mai marelui muzician, un psalm pentru fiii lui Core.

PSALMUL

85 DOAMNE, tu ai fost binevoitor cu țara ta, ai adus înapoi pe captivii lui Iacob.
2. Ai iertat nelegiuirea poporului tău, ai acoperit tot păcatul lor. Selah.
3. Ți-ai abătut toată furia, te-ai întors de la înverșunarea mâniei tale.
4. Întoarce-ne, Dumnezeul salvării noastre, și fă să înceteze mânia ta față de noi.
5. Te vei mânia pe noi pentru totdeauna? Îți vei prelungi mânia din generație în generație?
6. Nu ne vei înviora din nou, ca poporul tău să se bucure în tine?
7. Arată-ne mila ta, DOAMNE, și dă-ne salvarea ta.
8. Voi asculta ce va vorbi Dumnezeu DOMNUL, căci va vorbi pace poporului său și sfinților săi, dar nu îi lăsa să se întoarcă din nou la nebunie.
9. Cu siguranță salvarea lui *este* aproape de cei ce se tem de el, ca gloria să locuiască în țara noastră.

10. Mila și adevărul s-au întâlnit; dreptatea și pacea *s*-au sărutat.
11. Adevărul va țâșni din pământ și dreptatea va privi din cer.
12. Da, DOMNUL va da *ce este* bun; și țara noastră își va da venitul.
13. Dreptatea va merge înaintea lui; și *ne* va așeza pe calea pașilor săi.

O rugăciune a lui David.

PSALMUL

86 APLEACĂ-ȚI urechea, DOAMNE, ascultă-mă, căci *sunt* sărac și nevoiaș.
2. Păstrează-mi sufletul, pentru că *sunt* sfânt, tu, Dumnezeul meu, salvează pe servitorul tău care se încrede în tine.
3. Fii milostiv cu mine, Doamne, căci zilnic strig către tine.
4. Bucură sufletul servitorului tău, fiindcă spre tine, Doamne, îmi înalț sufletul.
5. Căci tu, Doamne, *ești* bun și gata să ierți și plin de milă pentru toți cei ce te cheamă.
6. Deschide urechea, DOAMNE, la rugăciunea mea; și dă atenție vocii cererilor mele.
7. În ziua tulburării mele te voi chema, fiindcă tu îmi vei răspunde.
8. Printre dumnezei nu *este* niciunul ca tine, Doamne; nici nu *sunt lucrări* ca lucrările tale.
9. Toate națiunile făcute de tine vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne; și vor glorifica numele tău.
10. Căci tu *ești* mare și faci lucruri minunate, tu singur *ești* Dumnezeu.
11. Învață-mă calea ta, DOAMNE, *și* voi umbla în adevărul tău; fă-mi inima neîmpărțită pentru a se teme de numele tău.
12. Te voi lăuda cu toată inima mea, Doamne, Dumnezeul meu, și voi glorifica numele tău pentru totdeauna.
13. Căci mare *este* mila ta către mine; și mi-ai eliberat sufletul din cel mai de jos iad.
14. Cei mândri s-au ridicat împotriva mea, Dumnezeule, și adunările celor violenți mi-au căutat sufletul; iar ei nu te-au pus înaintea lor.
15. Dar tu, Doamne, *ești* un Dumnezeu cu har și plin de compasiune, îndelung răbdător și abundent în milă și adevăr.
16. Întoarce-te spre mine și ai milă de mine; dă puterea ta servitorului tău și salvează pe fiul roabei tale.
17. Arată-mi un semn spre bine, ca să îl vadă cei ce mă urăsc și să fie rușinați, pentru că tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Un psalm sau o cântare pentru fiii lui Core.

PSALMUL

87 TEMELIA lui *este* în munții sfinți.
2. DOMNUL iubește porțile Sionului mai mult decât toate locuințele lui Iacob.
3. Lucruri glorioase sunt vorbite despre tine, cetatea lui Dumnezeu. Selah.

4. Voi aminti despre Rahab şi Babilon celor ce mă cunosc, iată, Filistia şi Tirul, cu Etiopia; acesta s-a născut acolo.
5. Şi despre Sion se va spune: Acesta şi acela s-a născut în ea, şi însuşi cel preaînalt o va întemeia.
6. DOMNUL va număra, când va înscrie poporul, *că* acesta s-a născut acolo. Selah.
7. Tot aşa cântăreţii şi instrumentiştii *vor fi acolo*, toate izvoarele mele *sunt* în tine.

O cântare sau un psalm pentru fiii lui Core, mai marelui muzician, „Mahalat Leanot", Maschil al lui Heman ezrahitul.

PSALMUL 88

DOAMNE Dumnezeul salvării mele, am strigat zi *şi* noapte înaintea ta,
2. Să ajungă rugăciunea mea înaintea ta, apleacă-ţi urechea la strigătul meu,
3. Fiindcă sufletul meu este plin de tulburări şi viaţa mea se apropie de mormânt.
4. Sunt socotit cu cei ce coboară în groapă, sunt ca un om fără putere,
5. Liber printre morţi, asemenea celor întinşi în mormânt, de care nu îţi mai aminteşti, iar ei sunt stârpiţi de mâna ta.
6. M-ai pus în groapa cea mai de jos, în întuneric, în adâncuri.
7. Furia ta apasă greu peste mine, şi tu *m*-ai chinuit cu toate valurile tale. Selah.
8. Ai îndepărtat pe cunoscuţii mei de mine; m-ai făcut urâciune pentru ei, *sunt* închis şi nu pot ieşi.
9. Ochiul meu jeleşte din cauza nenorocirii, DOAMNE, te-am chemat zilnic, mi-am întins mâinile spre tine.
10. Vei arăta tu minuni celor morţi? Se vor ridica morţii să te laude? Selah.
11. Va fi bunătatea ta iubitoare vestită în mormânt? *Sau* credincioşia ta în nimicire?
12. Vor fi minunile tale cunoscute în întuneric sau dreptatea ta în ţara uitării?
13. Dar spre tine am strigat eu, DOAMNE; şi dimineaţa rugăciunea mea te va întâmpina.
14. DOAMNE, de ce îmi lepezi tu sufletul? De ce îţi ascunzi faţa de la mine?
15. Eu *sunt* nenorocit şi gata să mor din tinereţe, *în timp ce* sufăr terorile tale sunt buimăcit.
16. Furia ta înverşunată trece peste mine; spaimele tale m-au stârpit.
17. Au venit în jurul meu zilnic ca apa; m-au încercuit împreună.
18. Pe iubit şi pe prieten l-ai îndepărtat de mine *şi* pe cunoscuţii mei în întuneric.

CARTEA A PATRA

Maschil al lui Etan ezrahitul.

PSALMUL 89

Voi cânta îndurările DOMNULUI pentru totdeauna, din generaţie în generaţie voi face cunoscută credincioşia ta cu gura mea.

2. Căci am spus: Mila va fi zidită pentru totdeauna, credincioșia ta o vei
întemeia chiar în ceruri.
3. Am făcut legământ cu alesul meu, i-am jurat lui David, servitorul meu,
4. Sămânța ta o voi întemeia pentru totdeauna și îți voi zidi tronul din
generație în generație. Selah.
5. Și cerurile vor lăuda minunile tale, DOAMNE, credincioșia ta de
asemenea în adunarea sfinților.
6. Pentru că cine din cer poate fi comparat cu DOMNUL? *Cine* dintre fiii
celor tari poate fi asemănat cu DOMNUL?
7. Dumnezeu este foarte de temut în adunarea sfinților și respectat de
toți *cei* din jurul lui.
8. DOAMNE Dumnezeul oștirilor, cine *este* DOMN puternic asemenea
ție? Sau *cine este asemenea* credincioșiei tale dimprejurul tău?
9. Tu stăpânești furia mării, când valurile ei se ridică, tu le liniștești.
10. Ai rupt Rahabul în bucăți, ca pe unul care este ucis; ai împrăștiat pe
dușmanii tăi cu brațul tău puternic.
11. Cerurile *sunt* ale tale, pământul de asemenea *este* al tău, *cât despre* lume
și plinătatea ei, tu le-ai fondat.
12. Nordul și sudul, tu le-ai creat, Taborul și Hermonul se vor bucura în
numele tău.
13. Tu ai un braț tare, puternică este mâna ta și înaltă este dreapta ta.
14. Dreptatea și judecata *sunt* locuința tronului tău, mila și adevărul vor
merge înaintea feței tale.
15. Binecuvântat *este* poporul care cunoaște sunetul bucuriei, ei vor umbla,
DOAMNE, în lumina înfățișării tale.
16. În numele tău se vor bucura toată ziua și în dreptatea ta vor fi înălțați.
17. Căci tu *ești* gloria puterii lor și în favoarea ta cornul nostru va fi înălțat.
18. Pentru că DOMNUL *este* apărarea noastră; și Sfântul lui Israel *este* al
nostru împărat.
19. Atunci ai vorbit în viziune sfântului tău și ai spus: Am fost ajutor *unuia*
tare; am înălțat pe *unul* ales din popor.
20. Am găsit pe David, servitorul meu; cu untdelemnul meu sfânt l-am uns,
21. El, cu care mâna mea va fi întemeiată, brațul meu de asemenea îl va întări.
22. Dușmanul nu va stoarce de la el, nici fiul stricăciunii nu îl va chinui.
23. Și voi înfrânge pe dușmanii lui înaintea feței sale și voi lovi cu plăgi pe
cei ce îl urăsc.
24. Dar credincioșia mea și mila mea *vor fi* cu el și în numele meu va fi
cornul lui înălțat.
25. Voi pune mâna lui de asemenea în mare și mâna lui dreaptă în râuri.
26. El va striga către mine: Tu *ești* tatăl meu, Dumnezeul meu și stânca
salvării mele.
27. Eu, de asemenea, îl voi face întâiul *meu* născut *și* mai înalt decât împărații
pământului.
28. Mila mea o voi păstra pentru el pentru totdeauna, și legământul meu
va fi neclintit cu el.

29. Sămânța lui de asemenea o voi face *să continue* întotdeauna și tronul lui precum zilele cerurilor.
30. Dacă copiii lui părăsesc legea mea și nu umblă în judecățile mele,
31. Dacă strică statutele mele și nu țin poruncile mele,
32. Atunci voi pedepsi fărădelegea lor cu nuiaua și nelegiuirea lor cu lovituri.
33. Cu toate acestea bunătatea mea iubitoare nu mi-o voi retrage cu totul de la el, nici nu voi permite să eșueze credincioșia mea.
34. Nu voi rupe legământul meu, nici nu voi schimba ce a ieșit de pe buzele mele.
35. O dată am jurat prin sfințenia mea că nu voi minți pe David.
36. Sămânța lui va dăinui pentru totdeauna și tronul lui, ca soarele, înaintea mea.
37. Ca luna va fi întemeiat pentru totdeauna și *ca* un martor credincios în ceruri. Selah.
38. Dar tu ai lepădat și ai detestat, te-ai înfuriat pe unsul tău.
39. Ai anulat legământul servitorului tău, i-ai întinat coroana, *aruncând-o* la pământ.
40. Ai dărâmat toate gardurile lui; ai adus întăriturile lui la ruină.
41. Toți cei ce trec pe lângă cale îl pradă, el este o ocară pentru vecinii lui.
42. Ai înălțat dreapta potrivnicilor lui; ai făcut pe toți dușmanii lui să se bucure.
43. Tu, de asemenea, ai întors tăișul sabiei lui și nu l-ai susținut în bătălie.
44. Ai făcut să înceteze gloria lui și ai aruncat tronul lui la pământ.
45. Ai scurtat zilele tinereții sale, l-ai acoperit cu rușine. Selah.
46. Până când, DOAMNE? Te vei ascunde pentru totdeauna? Va arde furia ta ca un foc?
47. Amintește-ți ce scurt este timpul meu. Oare în zadar ai făcut pe toți fiii oamenilor?
48. Ce om trăiește și nu va vedea moartea? Își va elibera el sufletul din mâna mormântului? Selah.
49. Doamne, unde sunt bunătățile tale iubitoare de mai înainte, *pe care* le-ai jurat lui David în adevărul tău?
50. Amintește-ți, Doamne, ocara servitorilor tăi; că port în sânul meu ocara tuturor oamenilor tari;
51. *Ocara* cu care dușmanii tăi au ocărât, DOAMNE; cu care au ocărât pașii unsului tău.
52. Binecuvântat *fie* DOMNUL pentru totdeauna. Amin și Amin.

O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

PSALMUL 90

DOAMNE, ai fost locuința noastră în toate generațiile.
2. Înainte ca munții să se nască, sau chiar înainte să fi format pământul și lumea, chiar din veșnicie în veșnicie, tu *ești* Dumnezeu.
3. Tu întorci pe om la nimicire și spui: Întoarceți-vă, copiii oamenilor.
4. Căci o mie de ani în ochii tăi *sunt* ca ziua de ieri care a trecut, și *ca* o gardă în noapte.
5. Îi porți precum cu un potop; *ei* sunt *ca* un somn, dimineața *sunt ca* iarba *care* crește;

6. Dimineața, înflorește și crește; seara este tăiată, și se ofilește.
7. Căci suntem mistuiți prin mânia ta și prin furia ta suntem tulburați.
8. Ai pus nelegiuirile noastre înaintea ta, *păcatele* noastre tainice în lumina înfățișării tale.
9. Căci toate zilele noastre sunt duse în furia ta, ne petrecem anii ca o poveste *spusă*.
10. Zilele anilor noștri *sunt* șaptezeci de ani; și dacă din cauza puterii *ar fi* optzeci de ani, *totuși* puterea lor *este* muncă și întristare, căci trece repede și noi zburăm.
11. Cine cunoaște puterea mâniei tale? Potrivit cu temerea de tine, *așa este* furia ta.
12. De aceea învață-*ne* să ne numărăm zilele, ca să ne dedicăm inimile la înțelepciune.
13. Întoarce-te, DOAMNE, până când? Și pocăiește-te referitor la servitorii tăi.
14. Satură-ne la revărsatul zorilor cu mila ta, ca să ne bucurăm și să ne veselim toate zilele noastre.
15. Veselește-ne tot atât câte zile ne-ai chinuit *și* câți ani am văzut răul.
16. Să se arate lucrarea ta servitorilor tăi și gloria ta copiilor lor.
17. Și să fie asupra noastră frumusețea DOMNULUI Dumnezeul nostru și întemeiază lucrarea mâinilor noastre asupra noastră; da, lucrarea mâinilor noastre, întemeiaz-o.

PSALMUL

91 CEL ce locuiește în locul tainic al celui Preaînalt va trăi la umbra celui Atotputernic.
2. Voi spune despre DOMNUL: *El este* locul meu de scăpare și fortăreața mea, Dumnezeul meu; în el mă voi încrede.
3. Cu adevărat el te va elibera din lațul păsărarului *și* din ciuma vătămătoare.
4. El te va acoperi cu penele sale și sub aripile lui te vei adăposti, adevărul lui îți *va fi* scut și platoșă.
5. Nu te vei înspăimânta de teroarea din timpul nopții, *nici* de săgeata *care* zboară ziua.
6. *Nici* de ciuma *care* umblă în întuneric, *nici* de distrugerea *care* pustiește la amiază.
7. O mie vor cădea lângă tine și zece mii la dreapta ta, *dar* de tine nu se va apropia.
8. Doar vei privi cu ochii tăi și vei vedea răsplata celor stricați.
9. Deoarece l-ai făcut pe DOMNUL locuința ta, pe cel Preaînalt, locul tău de scăpare,
10. Nu ți se va întâmpla nimic rău, nici plagă nu se va apropia de locuința ta.
11. Pentru că el va porunci îngerilor săi referitor la tine, să te păzească în toate căile tale.
12. Ei pe mâini te vor purta, ca să nu îți lovești piciorul de *vreo* piatră.
13. Vei călca pe leu și viperă, pe leul tânăr și pe dragon îi vei călca în picioare.
14. Pentru că și-a pus dragostea în mine, de aceea îl voi scăpa, îl voi așeza în înalt, deoarece a cunoscut numele meu.

15. Mă va chema şi îi voi răspunde, *voi fi* cu el în tulburare; îl voi elibera şi îl voi onora.
16. Cu viaţă lungă îl voi sătura şi îi voi arăta salvarea mea.

Un psalm sau o cântare pentru ziua de sabat.

PSALMUL

92 *ESTE un lucru* bun să aduci mulţumiri DOMNULUI şi să cânţi laude numelui tău, cel Preaînalt,
2. Să se arate bunătatea ta iubitoare dimineaţa şi credincioşia ta în fiecare noapte;
3. Pe un instrument cu zece coarde şi pe psalterion, pe harpa cu sunet solemn.
4. Pentru că tu, DOAMNE, m-ai înveselit prin lucrarea ta, voi triumfa în lucrările mâinilor tale.
5. DOAMNE, cât de mari sunt lucrările tale! *Şi* gândurile tale sunt foarte adânci.
6. Un om neghiob nu ştie; niciun prost nu înţelege aceasta.
7. Când cel stricat răsare ca iarba şi când toţi lucrătorii nelegiuirii înfloresc, *este* pentru a fi nimiciţi pentru totdeauna,
8. Dar tu, DOAMNE, *eşti cel mai* înalt pentru totdeauna.
9. Căci, iată, duşmanii tăi, DOAMNE, căci, iată, duşmanii tăi vor pieri; toţi lucrătorii nelegiuirii vor fi împrăştiaţi.
10. Dar tu vei înălţa cornul meu ca al unicornului, voi fi uns cu untdelemn proaspăt.
11. Ochiul meu de asemenea va vedea *dorinţa mea împlinită* asupra duşmanilor mei şi urechile mele vor auzi *dorinţa mea împlinită* asupra celor stricaţi ce se ridică împotriva mea.
12. Cel drept va înflori ca palmierul, va creşte ca un cedru în Liban.
13. Cei sădiţi în casa DOMNULUI vor înflori în curţile Dumnezeului nostru.
14. Ei vor aduce rod şi la bătrâneţe; vor fi graşi şi înfloritori;
15. Ca să arate că DOMNUL *este* integru; *el este* stânca mea şi nu *este* nedreptate în el.

PSALMUL

93 DOMNUL domneşte, el este îmbrăcat cu maiestate; DOMNUL este îmbrăcat cu putere, *cu care* s-a încins el însuşi; lumea de asemenea este întemeiată, ca să nu fie mişcată.
2. Tronul tău *este* întemeiat din vechime, tu *eşti* din eternitate.
3. Potopurile au înălţat, DOAMNE, potopurile şi-au înălţat vocile; potopurile îşi înalţă valurile.
4. DOMNUL, în înalt, *este* mai puternic decât zgomotul multor ape, *da*, *decât* puternicele valuri ale mării.
5. Mărturiile tale sunt cu totul sigure, sfinţenie se cuvine casei tale, DOAMNE, pentru totdeauna.

PSALMUL

94 DOAMNE Dumnezeu, căruia răzbunarea îi aparţine;
Dumnezeule, căruia răzbunarea îi aparţine, arată-te.
2. Înalţă-te, tu judecător al pământului, întoarce o răsplată celui mândru.
3. DOAMNE, până când cei răi, până când cei stricaţi vor triumfa?
4. *Până când* vor rosti *şi* vor vorbi lucruri grele? *Şi* toţi lucrătorii nelegiuirii se vor făli?
5. Ei rup în bucăţi poporul tău, DOAMNE, şi nenorocesc moştenirea ta.
6. Ei ucid văduva şi străinul şi ucid pe cei fără tată.
7. Totuşi ei spun: DOMNUL nu va vedea, nici Dumnezeul lui Iacob nu va lua aminte.
8. Înţelegeţi, voi neghiobilor printre oameni şi proştilor, când veţi fi înţelepţi?
9. Cel ce a sădit urechea, nu va auzi? Cel ce a format ochiul, nu va vedea?
10. Cel ce pedepseşte păgânii, nu va corecta? Cel ce învaţă pe om cunoaştere, *nu va cunoaşte*?
11. DOMNUL cunoaşte gândurile omului, că ele *sunt* deşertăciune.
12. Binecuvântat *este* omul pe care tu îl disciplinezi, DOAMNE, şi îl înveţi din legea ta;
13. Ca să îi dai odihnă de la zilele de restrişte, până ce groapa va fi săpată pentru cel stricat.
14. Căci DOMNUL nu va lepăda pe poporul său, nici nu va părăsi moştenirea sa.
15. Ci judecată se va întoarce la dreptate şi toţi cei integri în inimă o vor urma.
16. Cine se va ridica pentru mine împotriva făcătorilor de rău? *Sau* cine va sta în picioare pentru mine împotriva lucrătorilor nelegiuirii?
17. De nu *ar fi fost* DOMNUL ajutorul meu, sufletul meu aproape că ar fi locuit în tăcere.
18. Când am spus: Piciorul meu alunecă; mila ta, DOAMNE, m-a susţinut.
19. În mulţimea gândurilor mele dinăuntrul meu, mângâierile tale îmi desfată sufletul.
20. Va avea tronul nelegiuirii părtăşie cu tine, care urzeşte ticăloşie printr-o lege?
21. Ei se adună împreună împotriva sufletului celui drept şi condamnă sângele nevinovat.
22. Dar DOMNUL este apărarea mea; şi Dumnezeul meu *este* stânca locului meu de scăpare.
23. Şi el va aduce peste ei propria lor nelegiuire şi îi va stârpi în propria lor stricăciune; *da*, DOMNUL Dumnezeul nostru îi va stârpi.

PSALMUL

95 VENIŢI să cântăm DOMNULUI, să înălţăm sunet de bucurie stâncii salvării noastre.
2. Să venim înaintea lui cu mulţumire şi să îi înălţăm sunet de bucurie cu psalmi.

3. Căci DOMNUL *este* un Dumnezeu mare şi un Împărat mare deasupra tuturor dumnezeilor.
4. În mâna lui *sunt* adâncurile pământului; puterea dealurilor *este* de asemenea a lui.
5. Marea *este* a lui şi el a făcut-o, şi mâinile lui au format uscatul.
6. Veniţi să ne închinăm şi să ne prosternăm, să îngenunchem înaintea DOMNULUI, făcătorul nostru.
7. Pentru că el *este* Dumnezeul nostru; şi noi *suntem* poporul păşunii sale şi oile mâinii sale. Astăzi dacă îi veţi auzi vocea,
8. Nu vă împietriţi inimile, ca în provocare şi ca *în* ziua ispitirii în pustie,
9. Când părinţii voştri m-au ispitit, m-au încercat şi au văzut lucrarea mea.
10. Patruzeci de ani *această* generaţie m-a mâhnit şi am spus: Acesta *este* un popor care se rătăceşte în inima lor şi nu au cunoscut căile mele.
11. Lor le-am jurat în furia mea că nu vor intra în odihna mea.

PSALMUL 96

CÂNTAŢI DOMNULUI o cântare nouă, cântaţi DOMNULUI, tot pământul.
2. Cântaţi DOMNULUI, binecuvântaţi numele lui; arătaţi salvarea lui zi de zi.
3. Vestiţi gloria lui printre păgâni, minunile lui printre toate popoarele.
4. Pentru că DOMNUL *este* mare şi *demn* de a fi mult lăudat, el *este* de temut deasupra tuturor dumnezeilor.
5. Căci toţi dumnezeii naţiunilor *sunt* idoli, dar DOMNUL a făcut cerurile.
6. Onoare şi maiestate *sunt* înaintea lui, putere şi frumuseţe *sunt* în sanctuarul său.
7. Daţi DOMNULUI, familii de popoare, daţi DOMNULUI glorie şi putere.
8. Daţi DOMNULUI gloria *datorată* numelui său, aduceţi ofrandă şi veniţi în curţile lui.
9. O, închinaţi-vă DOMNULUI în frumuseţea sfinţeniei, temeţi-vă înaintea lui, tot pământul.
10. Spuneţi printre păgâni *că* DOMNUL domneşte, lumea de asemenea va fi întemeiată astfel că nu va fi clătinată, el va judeca poporul cu dreptate.
11. Să se bucure cerurile şi să se veselească pământul; să urle marea şi plinătatea ei.
12. Să se bucure câmpul şi tot ce *este* în el, atunci toţi copacii pădurii se vor bucura,
13. Înaintea DOMNULUI, căci el vine, căci el vine să judece pământul, el va judeca lumea cu dreptate şi popoarele cu adevărul său.

PSALMUL 97

DOMNUL domneşte; să se bucure pământul; să se veselească mulţimea insulelor.
2. Nori şi întuneric *sunt* de jur împrejurul lui, dreptate şi judecată *sunt* locuinţa tronului său.

3. Un foc merge înaintea lui și arde pe dușmanii lui de jur împrejur.
4. Fulgerele lui au luminat lumea, pământul a văzut și a tremurat.
5. Dealurile s-au topit ca ceara în prezența DOMNULUI, în prezența Domnului întregului pământ.
6. Cerurile vestesc dreptatea lui și toate popoarele văd gloria sa.
7. Încurcați fie toți cei ce servesc chipurilor cioplite, cei ce se fălesc cu idoli, închinați-vă lui, *voi,* toți dumnezeii.
8. Sionul a auzit și s-a veselit; și fiicele lui Iuda s-au bucurat pentru judecățile tale, DOAMNE.
9. Pentru că tu, DOAMNE, *ești* înalt deasupra întregului pământ, tu ești înălțat mult deasupra tuturor dumnezeilor.
10. Voi, care iubiți pe DOMNUL, urâți răul; el păstrează sufletele sfinților săi; îi eliberează din mâna celor stricați.
11. Lumină este semănată pentru cel drept și veselie pentru cel integru în inimă.
12. Bucurați-vă în DOMNUL, voi cei drepți, și aduceți mulțumire la amintirea sfințeniei sale.

Un psalm.

PSALMUL 98

CÂNTAȚI DOMNULUI o cântare nouă, căci a făcut lucruri minunate, dreapta sa și brațul său sfânt, i-au adus victoria.
2. DOMNUL a făcut cunoscută salvarea sa, dreptatea lui a arătat-o pe față înaintea ochilor păgânilor.
3. Și-a amintit mila sa și adevărul său față de casa lui Israel, toate marginile pământului au văzut salvarea Dumnezeului nostru.
4. Înălțați sunet de bucurie către DOMNUL, tot pământul, înălțați sunet tare și bucurați-vă și cântați laudă.
5. Cântați DOMNULUI cu harpa, cu harpa și cu vocea unui psalm.
6. Cu trâmbițe și sunet de corn înălțați sunet de bucurie înaintea DOMNULUI, Împăratul.
7. Să urle marea și plinătatea ei, lumea și locuitorii ei.
8. Să bată din palme potopurile, să cânte de bucurie munții împreună
9. Înaintea DOMNULUI, căci el vine să judece pământul, cu dreptate va judeca el lumea și popoarele cu echitate.

PSALMUL 99

DOMNUL domnește; să tremure popoarele; el șade *între* heruvimi; să se cutremure pământul.
2. DOMNUL *este* mare în Sion; și el *este* înalt deasupra tuturor popoarelor.
3. Să laude ei numele tău mare și înfricoșător, *căci* el *este* sfânt.
4. Puterea împăratului de asemenea iubește judecata; tu întemeiezi echitate, faci judecată și dreptate în Iacob.
5. Înălțați pe DOMNUL Dumnezeul nostru și închinați-vă *înaintea* sprijinului piciorului său, *căci* el este sfânt.

6. Moise și Aaron printre preoții lui și Samuel printre cei ce cheamă numele lui; ei au chemat pe DOMNUL și el le-a răspuns.
7. Le-a vorbit într-un stâlp de nor, ei au ținut mărturiile lui și rânduiala pe care le-a dat-o.
8. Tu le-ai răspuns, DOAMNE Dumnezeul nostru, ai fost pentru ei un Dumnezeu iertător, deși te-ai răzbunat asupra faptelor lor.
9. Înălțați pe DOMNUL Dumnezeul nostru și închinați-vă la muntele său sfânt, căci DOMNUL Dumnezeul nostru *este* sfânt.

Un psalm de laudă.

PSALMUL 100

ÎNĂLȚAȚI sunet de bucurie către DOMNUL, tot pământul.
2. Serviți DOMNULUI cu veselie, veniți cu cântare înaintea prezenței lui.
3. Să știți că el, DOMNUL, *este* Dumnezeu; el *este cel ce* ne-a făcut și nu noi înșine; *suntem* poporul său și oile pășunii sale.
4. Intrați pe porțile lui cu mulțumire *și* în curțile lui cu laudă, mulțumiți-i *și* binecuvântați-i numele.
5. Pentru că DOMNUL *este* bun; mila lui *este* veșnică; și adevărul lui *dăinuiește* din generație în generație.

Un psalm al lui David.

PSALMUL 101

Despre milă și judecată voi cânta; ție, DOAMNE, îți voi cânta.
2. Mă voi purta cu înțelepciune pe o cale desăvârșită. Când vei veni la mine? Voi umbla înăuntrul casei mele cu o inimă desăvârșită.
3. Nu voi pune niciun lucru stricat înaintea ochilor mei, urăsc lucrarea celor ce se abat; *ea* nu se va lipi de mine.
4. O inimă perversă se va depărta de la mine, nu voi cunoaște o *persoană* stricată.
5. Pe oricine defăimează pe ascuns pe aproapele său îl voi stârpi, pe cel ce are o privire trufașă și o inimă mândră nu îl voi suferi.
6. Ochii mei *vor fi* peste cei credincioși din țară, ca să locuiască cu mine; cel ce umblă pe o cale desăvârșită, acela mă va servi.
7. Cel ce lucrează înșelăciune nu va locui înăuntrul casei mele, cel ce spune minciuni nu va rămâne înaintea ochilor mei.
8. La revărsatul zorilor voi nimici pe toți stricații din țară, ca să stârpesc pe toți înfăptuitorii stricați din cetatea DOMNULUI.

O rugăciune a celui nenorocit, când este copleșit și își revarsă plângerea înaintea DOMNULUI.

PSALMUL 102

ASCULTĂ-MI rugăciunea, DOAMNE, și să ajungă strigătul meu până la tine.
2. Nu îți ascunde fața de la mine în ziua tulburării; apleacă-ți urechea spre mine, în ziua *când* chem, răspunde-mi repede.

3. Căci zilele mele sunt mistuite ca fumul și oasele mele sunt arse ca un tăciune.
4. Inima mea este lovită și uscată precum iarba, încât uit să îmi mănânc pâinea.
5. Din cauza vocii geamătului meu oasele mi se lipesc de pielea mea.
6. Sunt ca un pelican în pustie, sunt ca o bufniță a deșertului.
7. Veghez și sunt ca o vrabie singură pe acoperișul casei.
8. Dușmanii mei mă ocărăsc toată ziua; *și* cei furioși pe mine jură împotriva mea.
9. Căci am mâncat cenușa ca pâinea și mi-am amestecat băutura cu plâns,
10. Din cauza indignării tale și a furiei tale, căci tu m-ai ridicat și m-ai aruncat jos.
11. Zilele mele *sunt* ca o umbră care se lungește; și eu sunt uscat precum iarba.
12. Dar tu, DOAMNE, vei dăinui pentru totdeauna; și amintirea ta din generație în generație.
13. Tu te vei ridica și vei avea milă de Sion, căci *a venit* timpul să îi arăți favoare, da, timpul rânduit a venit.
14. Fiindcă servitorii tăi au plăcere în pietrele sale și arată favoare țărânii lui.
15. Astfel păgânii se vor teme de numele DOMNULUI și toți împărații pământului de gloria ta.
16. Când va zidi DOMNUL Sionul, el se va arăta în gloria sa.
17. Va lua aminte la rugăciunea celor lipsiți și nu va dispreți rugăciunea lor.
18. Aceasta se va scrie pentru generația ce vine, și poporul care va fi creat va lăuda pe DOMNUL.
19 Pentru că a privit în jos din înaltul sanctuarului său; din cer a privit DOMNUL pământul,
20. Pentru a asculta geamătul prizonierului, pentru a dezlega pe cei ce sunt rânduiți la moarte.
21. Pentru a vesti numele DOMNULUI în Sion și lauda lui în Ierusalim,
22. Când popoarele și împărățiile se vor aduna, pentru a servi DOMNULUI.
23. El mi-a slăbit puterea pe cale; mi-a scurtat zilele.
24. Am spus: Dumnezeul meu, nu mă lua în mijlocul zilelor mele; anii tăi *sunt* din generație în generație.
25. Din vechime tu ai pus temelia pământului, și cerurile *sunt* lucrarea mâinilor tale.
26. Ele vor pieri, dar tu vei dăinui, da, toate se vor învechi precum o haină; ca pe un veșmânt le vei schimba și vor fi schimbate;
27. Dar tu *ești* același și anii tăi nu vor avea sfârșit.
28. Copiii servitorilor tăi vor dăinui, și sămânța lor va fi întemeiată, înaintea ta.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

103 BINECUVÂNTEAZĂ pe DOMNUL, sufletul meu și tot ce este înăuntrul meu, *să binecuvânteze* numele lui sfânt.
2. Binecuvântează pe DOMNUL, sufletul meu, și nu uita niciuna *din* binefacerile lui,
3. El, care iartă toate nelegiuirile tale, care vindecă toate bolile tale,

4. Care îți răscumpără viața de la groapă, care te încoronează cu bunătate iubitoare și îndurări blânde,
5. Care îți satură gura cu bunătăți; *așa că* tinerețea ta este înnoită precum a acvilei.
6. DOMNUL face dreptate și judecată pentru toți cei oprimați.
7. El a făcut cunoscute căile sale lui Moise, faptele sale copiilor lui Israel.
8. DOMNUL *este* milos și cu har, încet la mânie și plin de milă.
9. El nu va certa continuu, nici nu *își* va ține *mânia* pentru totdeauna.
10. El nu s-a purtat cu noi după păcatele noastre; nici nu ne-a răsplătit conform nelegiuirilor noastre.
11. Căci așa cum cerul este înalt deasupra pământului, *atât de* mare este mila lui spre cei ce se tem de el.
12. Cât de departe este răsăritul de apus, *atât de* departe a mutat el fărădelegile noastre de la noi.
13. Precum un tată se îndură de copiii *săi*, *așa* se îndură DOMNUL de cei ce se tem de el.
14. Căci el știe urzeala noastră; își amintește că noi *suntem* țărână.
15. *Cât despre* om, zilele lui *sunt* ca iarba, ca o floare din câmp, așa înflorește el.
16. Căci vântul trece peste ea și aceasta s-a dus; și locul ei nu va mai fi cunoscut.
17. Dar mila DOMNULUI *este* din veșnicie în veșnicie peste cei ce se tem de el, și dreptatea lui la copiii copiilor *lor*,
18. Pentru cei ce țin legământul său și își amintesc poruncile lui pentru a le împlini.
19. DOMNUL a pregătit tronul său în ceruri; și împărăția lui stăpânește peste toate.
20. Binecuvântați pe DOMNUL, voi îngerii lui, tari în putere, care împliniți poruncile lui, dând ascultare vocii cuvintelor sale.
21. Binecuvântați pe DOMNUL, *voi* toate oștirile sale, *voi* servitori ai lui, care faceți voia lui.
22. Binecuvântați pe DOMNUL, toate lucrările lui în toate locurile stăpânirii lui; binecuvântează pe DOMNUL, suflete al meu.

PSALMUL 104

BINECUVÂNTEAZĂ pe DOMNUL, suflete al meu. DOAMNE Dumnezeul meu, tu ești foarte mare; tu ești îmbrăcat cu onoare și maiestate.
2. Cel care se acoperă cu lumină precum *cu* o haină, cel care întinde cerurile ca pe o perdea,
3. Cel care pune bârnele cămărilor lui în ape, cel care face din nori carul său; cel care umblă pe aripile vântului;
4. Cel care face îngerii lui duhuri; pe servitorii lui un foc arzând;
5. *Care* a pus fundațiile pământului, *ca* să nu fie clintit niciodată.
6. Tu l-ai acoperit cu adâncul precum *cu* o haină, apele au stat deasupra munților.

7. La mustrarea ta ele au fugit; la vocea tunetului tău au plecat în grabă.
8. Ele urcă pe munți; coboară pe văi spre locul pe care tu l-ai întemeiat pentru ele.
9. Ai așezat un hotar ca ele să nu treacă peste *el*, ca să nu se întoarcă din nou să acopere pământul.
10. El trimite izvoarele în văile *care* aleargă printre dealuri.
11. Ele adapă fiecare fiară a câmpului, măgarii sălbatici își astâmpără setea.
12. Prin ele păsările cerului, *care* cântă printre ramuri, își vor avea locuințele.
13. El adapă dealurile din cămările lui, pământul este săturat cu rodul lucrărilor tale.
14. El face să crească iarba pentru vite și verdeață pentru folosul omului, ca să aducă hrană din pământ;
15. Și vin, *care* face inima omului veselă, *și* untdelemn pentru a face fața lui *să* strălucească și pâine *care* întărește inima omului.
16. Copacii DOMNULUI sunt plini *de sevă*; cedrii Libanului, pe care i-a sădit,
17. Unde păsările își fac cuiburile; *cât despre* barză, brazii *sunt* casa ei.
18. Dealurile înalte sunt un loc de scăpare pentru caprele sălbatice; *și* stâncile pentru iepuri.
19. El a rânduit luna pentru anotimpuri, soarele își cunoaște apusul.
20. Tu faci întuneric și este noapte, în care toate fiarele pădurii se furișează.
21. Leii tineri răcnesc după prada lor și își caută hrana de la Dumnezeu.
22. Soarele răsare, ei se adună și se culcă în vizuinile lor.
23. Omul iese la lucrarea lui și la munca lui până seara.
24. DOAMNE, cât de multe sunt lucrările tale! În înțelepciune le-ai făcut pe toate, pământul este plin de bogățiile tale.
25. *Așa este* această măreață și largă mare, în care sunt nenumărate lucruri furișându-se, deopotrivă fiare mici și mari.
26. Acolo merg corăbiile, *acolo este* acel leviatan, tu l-ai făcut să se joace în ea.
27. Acestea toate te așteptă, ca să le dai hrana la timpul cuvenit.
28. *Ce* le dai, ele adună, tu îți deschizi mâna, ele se umplă cu bunătăți.
29. Îți ascunzi fața, ele se tulbură; le iei suflarea, ele mor și se întorc în țărâna lor.
30. Trimiți duhul tău, ele sunt create și înnoiești fața pământului.
31. Gloria DOMNULUI va dăinui pentru totdeauna, DOMNUL se va bucura în lucrările lui.
32. El se uită pe pământ și acesta tremură, atinge dealurile și ele fumegă.
33. Voi cânta DOMNULUI cât timp trăiesc, voi cânta laudă Dumnezeului meu cât timp voi fi.
34. Meditația mea despre el va fi dulce, mă voi veseli în DOMNUL.
35. Să fie mistuiți păcătoșii de pe pământ și să nu mai fie cei stricați. Binecuvântează pe DOMNUL, suflete al meu. Lăudați pe DOMNUL.

PSALMUL

105 Aduceți mulțumiri DOMNULUI; chemați numele lui, faceți cunoscute faptele lui printre popoare.

2. Cântați-i, cântați-i psalmi, vorbiți despre toate lucrările lui minunate.
3. Lăudați-vă în sfântul său nume, să se bucure inima celor ce caută pe DOMNUL.
4. Căutați pe DOMNUL și puterea lui, căutați fața lui întotdeauna.
5. Amintiți-vă lucrările lui minunate pe care le-a făcut, minunile lui și judecățile gurii sale,
6. Voi, sămânță a lui Avraam, servitorul lui, copii ai lui Iacob, aleșii lui.
7. *El este* DOMNUL Dumnezeul nostru, judecățile lui *sunt* pe tot pământul.
8. El și-a amintit legământul său pentru totdeauna, cuvântul *care* l-a poruncit la o mie de generații.
9. *Legământ* pe care l-a făcut cu Avraam și jurământul său lui Isaac;
10. Și a confirmat același *legământ* lui Iacob ca lege, *și* lui Israel *ca* legământ veșnic,
11. Spunând: Ție îți voi da țara Canaanului, sorțul moștenirii tale;
12. Când au fost *doar* puțini oameni la număr; da, foarte puțini și străini în ea.
13. Când au mers de la o națiune la alta, de la *o* împărăție la alt popor;
14. El nu a permis niciunui om să le facă rău; da, a mustrat împărați pentru ei,
15. *Spunând:* Nu atingeți pe unșii mei și nu faceți rău profeților mei.
16. Mai mult, a chemat foamete peste țară, a frânt tot toiagul pâinii.
17. A trimis un om înaintea lor, pe Iosif, *care* a fost vândut ca servitor,
18. Ale cărui picioare le-au rănit cu cătușe, fiind pus în fiare,
19. Până la timpul când cuvântul său a venit, cuvântul DOMNULUI l-a încercat.
20. Împăratul, stăpânul poporului, a trimis și l-a dezlegat și l-a eliberat.
21. L-a făcut domn al casei sale și stăpân a toată averea sa,
22. Pentru a lega pe prinții lui după plăcerea sa și a învăța pe bătrânii săi înțelepciune.
23. Israel de asemenea a venit în Egipt; și Iacob a locuit temporar în țara lui Ham.
24. Și el a înmulțit mult pe poporul lui; și i-a făcut mai puternici decât pe dușmanii lor.
25. A întors inima lor pentru a urî pe poporul său, ca să se poarte cu viclenie cu servitorii săi.
26. A trimis pe Moise, servitorul său; *și* pe Aaron, pe care l-a ales.
27. Ei au arătat semnele lui printre ei și minuni în țara lui Ham.
28. El a trimis întunecime și a făcut-o întuneric; și nu s-au răzvrătit împotriva cuvântului său.
29. Le-a prefăcut apele în sânge și le-a ucis peștii.
30. Pământul lor a adus broaște din abundență, în încăperile împăraților lor.
31. El a vorbit și au venit multe feluri de muște *și* păduchi în toate ținuturile lor.
32. Le-a dat grindină ca ploaie *și* flăcări de foc în țara lor.
33. A lovit de asemenea viile lor și smochinii lor și a rupt copacii din ținuturile lor.
34. El a vorbit și lăcustele și omizile au venit fără număr,

35. Şi au mâncat toată verdeaţa în ţara lor şi au mâncat rodul pământului lor.
36. A lovit de asemenea toţi întâii născuţi în ţara lor, măreţia întregii lor puteri.
37. De asemenea i-a scos afară cu argint şi aur; şi nu a fost nimeni fără vlagă printre triburile lor.
38. Egiptul s-a veselit la plecarea lor, căci spaima de ei a căzut asupra lor.
39. El a întins un nor ca acoperitoare şi foc pentru a da lumină în timpul nopţii.
40. *Poporul* a cerut şi el a adus prepeliţe şi i-a săturat cu pâinea cerului.
41. El a deschis stânca şi apele au ţâşnit; ele au alergat în locurile uscate *ca* un râu.
42. Căci şi-a amintit promisiunea sa sfântă *şi* de Avraam servitorul său.
43. Şi şi-a adus afară poporul cu bucurie şi pe aleşii săi cu veselie;
44. Şi le-a dat ţările păgânilor şi au moştenit munca popoarelor;
45. Ca să păzească statutele lui şi să ţină legile lui. Lăudaţi pe DOMNUL.

PSALMUL 106

LĂUDAŢI pe DOMNUL. Aduceţi mulţumiri DOMNULUI, pentru că *este* bun, că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
2. Cine poate rosti faptele puternice ale DOMNULUI? *Cine* poate arăta toată lauda sa?
3. Binecuvântaţi *sunt* cei ce ţin judecata şi cel ce face dreptate tot timpul.
4. Aminteşte-ţi de mine, DOAMNE, cu favoarea *pe care o porţi* poporului tău, cercetează-mă cu salvarea ta,
5. Ca să văd binele aleşilor tăi, să mă bucur în veselia naţiunii tale, să mă laud cu moştenirea ta.
6. Noi am păcătuit împreună cu părinţii noştri, am făcut nelegiuire, am lucrat cu stricăciune.
7. Părinţii noştri nu au înţeles minunile tale în Egipt; nu şi-au amintit mulţimea îndurărilor tale, ci *te*-au provocat la mare, la Marea Roşie.
8. Cu toate acestea el i-a salvat pentru numele său, ca să facă puterea lui mare să fie cunoscută.
9. A mustrat Marea Roşie de asemenea şi a secat, astfel i-a condus prin adâncuri, ca prin pustie.
10. Şi i-a salvat din mâna celui ce *îi* ura şi i-a răscumpărat din mâna duşmanului.
11. Şi apele au acoperit pe duşmanii lor, niciunul dintre ei nu a rămas.
12. Atunci au crezut cuvintele sale; au cântat lauda lui.
13. *Dar* i-au uitat curând lucrările; nu i-au aşteptat sfatul,
14. Ci au poftit peste măsură în pustie şi au ispitit pe Dumnezeu în pustie.
15. Iar el le-a dat ce au cerut, dar a trimis slăbiciune în sufletul lor.
16. De asemenea l-au invidiat pe Moise în tabără *şi* pe Aaron, sfântul DOMNULUI.
17. Pământul s-a deschis şi a înghiţit pe Datan şi a acoperit ceata lui Abiram.
18. Şi un foc s-a aprins în ceata lor; flacăra a ars pe cei stricaţi.
19. Ei au făcut un viţel în Horeb şi s-au închinat chipului turnat.

20. Astfel au schimbat gloria lor cu chipul unui bou care mănâncă iarbă.
21. L-au uitat pe Dumnezeu, salvatorul lor, care a făcut lucruri mari în Egipt,
22. Lucrări minunate în țara lui Ham *și* lucruri înfricoșătoare lângă Marea Roșie.
23. De aceea a spus că i-ar nimici, de nu ar fi stat în picioare Moise, alesul său, înaintea lui în spărtură, ca să abată furia lui, ca nu cumva să *îi* nimicească.
24. Da, au disprețuit țara plăcută, nu au crezut cuvântul său,
25. Ci au cârtit în corturile lor *și* nu au dat ascultare vocii DOMNULUI.
26. De aceea și-a înălțat mâna împotriva lor, ca să îi doboare în pustie,
27. Pentru a doborî de asemenea sămânța lor printre națiuni și pentru a-i împrăștia prin țări.
28. Ei înșiși s-au alipit de Baal-Peor și au mâncat sacrificiile morților.
29. Astfel *l*-au provocat la mânie cu faptele lor și plaga a izbucnit peste ei.
30. Atunci Fineas s-a ridicat în picioare și a făcut judecată și plaga s-a oprit.
31 Și aceasta i s-a socotit dreptate din generație în generație, până în veșnicie.
32. *L*-au mâniat de asemenea la apele certei, așa că i-a mers rău lui Moise datorită lor,
33. Deoarece i-au provocat duhul, astfel că a vorbit nechibzuit cu buzele sale.
34. Nu au nimicit națiunile, referitor la care DOMNUL le-a poruncit,
35. Ci s-au amestecat printre păgâni și le-au învățat lucrările.
36. Și au servit idolilor lor, care au fost o capcană pentru ei.
37. Da, au sacrificat dracilor pe fiii lor și pe fiicele lor,
38. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor și al fiicelor lor, pe care i-au sacrificat idolilor Canaanului; și țara a fost profanată cu sânge.
39. Astfel s-au pângărit cu propriile fapte și au curvit cu propriile lor născociri.
40. De aceea s-a aprins furia DOMNULUI împotriva poporului său, într-atât că a detestat propria lui moștenire.
41. Și i-a dat în mâna păgânilor; și cei ce i-au urât au condus asupra lor.
42. Dușmanii lor de asemenea i-au oprimat și au fost supuși sub mâinile lor.
43. De multe ori el i-a eliberat, dar ei *l*-au provocat cu sfatul lor și au fost înjosiți pentru nelegiuirea lor.
44. Cu toate acestea el a dat atenție nenorocirii lor, când le-a ascultat strigătul,
45. Și pentru ei și-a amintit de legământul său și s-a pocăit conform mulțimii îndurărilor sale.
46. El *i*-a făcut să găsească milă la toți cei ce i-au dus captivi.
47. Salvează-ne, DOAMNE Dumnezeul nostru, și adună-ne dintre păgâni, ca să dăm mulțumiri numelui tău sfânt *și* să triumfăm în lauda ta.
48. Binecuvântat *fie* DOMNUL Dumnezeul lui Israel din veșnicie în veșnicie, și tot poporul să spună: Amin. Lăudați pe DOMNUL.

CARTEA A CINCEA

PSALMUL

107 ADUCEȚI mulțumiri DOMNULUI, pentru că *este* bun, că a lui milă *dăinuiește* pentru totdeauna.

2. *Așa* să spună cei răscumpărați ai DOMNULUI, pe care el i-a răscumpărat din mâna dușmanului;
3. Și i-a adunat din țări, de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi.
4. Ei au rătăcit în pustie pe o cale neumblată, nu au găsit nicio cetate în care să locuiască.
5. Înfometați și însetați, sufletul lor a leșinat în ei.
6. Atunci în tulburarea lor au strigat către DOMNUL *și* el i-a eliberat din strâmtorările lor.
7. Și i-a condus pe drumul drept, ca să meargă la o cetate de locuit.
8. O, de ar lăuda *oamenii* pe DOMNUL *pentru* bunătatea lui și *pentru* minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor.
9. Căci el satură sufletul care tânjește și umple sufletul flămând cu bunătate.
10. Cei care șed în întuneric și în umbra morții *sunt* legați în nenorocire și în fier,
11. Pentru că s-au răzvrătit împotriva cuvintelor lui Dumnezeu și au disprețuit sfatul celui Preaînalt;
12. De aceea le-a umilit inima cu muncă; au căzut și nu *a fost* nimeni să *îi* ajute.
13. Atunci în tulburarea lor au strigat către DOMNUL și el i-a salvat din strâmtorările lor.
14. I-a adus din întuneric și din umbra morții și a rupt legăturile lor în bucăți.
15. O, de ar lăuda *oamenii* pe DOMNUL *pentru* bunătatea lui și *pentru* minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor.
16. Căci el a frânt porțile de aramă și a tăiat zăvoarele de fier în bucăți.
17. Nebunii, din cauza fărădelegii lor și din cauza nelegiuirilor lor, sunt nenorociți.
18. Sufletul lor detestă tot felul de mâncare și se apropie de porțile morții.
19. Atunci în tulburarea lor strigă către DOMNUL, *iar* el îi salvează din strâmtorările lor.
20. A trimis cuvântul lui și i-a vindecat și *i*-a eliberat din nimicirile lor.
21. O, de ar lăuda *oamenii* pe DOMNUL *pentru* bunătatea lui și *pentru* minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor.
22. Să aducă sacrificii de mulțumiri și să vestească lucrările lui cu bucurie.
23. Cei ce coboară la mare în corăbii, care fac comerț pe ape mari,
24. Aceștia văd lucrările DOMNULUI și minunile lui în adânc.
25. Pentru că el poruncește și ridică vântul furtunos, care înalță valurile mării.
26. Se ridică spre cer, coboară din nou spre adâncuri, sufletul lor se topește din cauza tulburării.
27. Ei se clatină încoace și încolo și șovăie ca un om beat și sunt la capătul înțelepciunii lor.
28. Atunci în tulburarea lor strigă către DOMNUL, iar el îi scoate din strâmtorările lor.
29. El furtuna o face liniște, așa că valurile ei se alină.
30. Atunci ei se veselesc că s-au liniștit, iar el îi conduce la limanul lor dorit.

31. O, de ar lăuda *oamenii* pe DOMNUL *pentru* bunătatea lui şi *pentru* minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor.
32. Să îl înalţe în adunarea poporului şi să îl laude în sfatul bătrânilor.
33. El preface râurile în pustie şi izvoarele de apă în uscăciune;
34. Un pământ roditor *îl preface* în *pământ* sterp, pentru stricăciunea celor ce locuiesc în el.
35. El schimbă pustia în apă stătătoare şi pământul uscat în izvoare de apă.
36. Şi acolo face pe cei flămânzi să locuiască, pentru ca ei să zidească o cetate de locuit,
37. Şi să semene câmpuri şi să sădească vii, care să aducă roadele venitului.
38. El de asemenea îi binecuvântează, astfel că se înmulţesc foarte mult; şi nu lasă vitele lor să se împuţineze.
39. Din nou, ei sunt împuţinaţi şi înjosiţi prin oprimare, nenorocire şi întristare.
40. El varsă dispreţ peste prinţi şi îi face să rătăcească în pustie, *unde nu este* nicio cale.
41. Totuşi din nenorocire el aşază pe cel sărac în înalt şi *îi* face familii ca o turmă.
42. Cei drepţi vor vedea aceasta şi se vor bucura şi toată nelegiuirea îşi va închide gura.
43. Oricine *este* înţelept şi va lua seama la aceste *lucruri*, aceia vor înţelege bunătatea iubitoare a DOMNULUI.

O cântare sau psalm al lui David.

PSALMUL 108

DUMNEZEULE, inima mea este hotărâtă; voi cânta şi voi da laudă, chiar cu gloria mea.
2. Trezeşte-te, psalterion şi harpă, eu *însumi* mă voi trezi devreme.
3. Te voi lăuda, DOAMNE, printre popoare şi îţi voi cânta laude printre naţiuni.
4. Căci mila ta *este* mare deasupra cerurilor, şi adevărul tău *ajunge* până la nori.
5. Fii înălţat, Dumnezeule, deasupra cerurilor, şi gloria ta deasupra întregului pământ;
6. Ca preaiubiţii tăi să fie eliberaţi, salvează *cu* dreapta ta şi răspunde-mi.
7. Dumnezeu a vorbit în sfinţenia sa; mă voi bucura, voi împărţi Sihemul şi voi măsura valea Sucot.
8. Galaadul *este* al meu; Manase *este* al meu; Efraim de asemenea *este* puterea capului meu; Iuda *este* legiuitorul meu.
9. Moab este vasul meu pentru spălare; peste Edom îmi voi arunca sandala; peste Filistia voi triumfa.
10. Cine mă va duce în cetatea cea tare? Cine mă va conduce în Edom?
11. Nu *voieşti tu*, Dumnezeule, *care* ne-ai lepădat? Şi nu voieşti tu, Dumnezeule, să mergi înainte cu oştirile noastre?
12. Dă-ne ajutor în timpul tulburării, fiindcă zadarnic *este* ajutorul omului.
13. Prin Dumnezeu vom lucra vitejeşte, căci el va călca în picioare pe duşmanii noştri.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL

109 NU tăcea, Dumnezeul laudei mele,
2. Pentru că gura celui stricat și gura celui înșelător sunt deschise împotriva mea, au vorbit împotriva mea cu o limbă mincinoasă.
3. M-au încercuit de asemenea cu vorbe de ură și au luptat împotriva mea fără motiv.
4. Pentru dragostea mea sunt ei potrivnicii mei, dar eu *mă dedic* rugăciunii.
5. Și mi-au răsplătit cu rău pentru bine și ură pentru dragostea mea.
6. Pune peste el un om stricat și să stea în picioare Satan la dreapta lui.
7. Când va fi judecat, să fie condamnat și rugăciunea lui să devină păcat.
8. Zilele lui să fie puține; *și* un altul să îi ia serviciul.
9. Copiii lui să fie fără tată și soția lui văduvă.
10. Copiii lui să fie continuu vagabonzi și să cerșească, să *își* caute de asemenea *pâinea* departe de locurile lor pustiite.
11. Jecmănitorul să apuce tot ce are el; și lasă străinii să prade munca lui.
12. Să nu fie acolo niciunul să întindă mila spre el, nici să nu fie cineva să arate favoare pentru copiii lui fără tată.
13. Posteritatea lui să fie stârpită; *și* în generația următoare numele lor să fie șters.
14. Nelegiuirea părinților lui să fie amintită înaintea DOMNULUI; și să nu se șteargă păcatul mamei sale.
15. Să fie înaintea DOMNULUI continuu, ca să stârpească amintirea lor de pe pământ.
16. Pentru că nu și-a amintit să arate milă, ci a persecutat pe sărac și pe nevoiaș, ca să ucidă pe cel cu inima frântă.
17. Cum a iubit el blestemarea, astfel să vină aceasta la el; cum nu și-a găsit plăcere în binecuvântare, astfel să se depărteze aceasta de el.
18. Cum s-a îmbrăcat cu blestemare precum cu haina lui, astfel să vină aceasta în adâncurile lui ca apa, și în oasele lui ca untdelemnul.
19. Să îi fie ca o haină *care* îl acoperă și ca un brâu cu care este încins continuu.
20. *Să fie* aceasta răsplata potrivnicilor mei de la DOMNUL și a celor ce vorbesc rău împotriva sufletului meu.
21. Dar tu, DUMNEZEULE Domnul, lucrează pentru mine datorită numelui tău, pentru că mila ta *este* bună, salvează-mă.
22. Căci eu *sunt* sărac și nevoiaș, și inima mea este rănită înăuntrul meu.
23. Am trecut ca umbra când aceasta se lungește, sunt aruncat în sus și în jos ca lăcusta.
24. Genunchii mei se clatină de postire și carnea mea hămesește de grăsime.
25. Am devenit de asemenea ocară pentru ei, când s-au uitat la mine și-au clătinat capetele.
26. Ajută-mă, DOAMNE Dumnezeul meu, salvează-mă conform milei tale,
27. Ca ei să știe că aceasta *este* mâna ta; *că* tu, DOAMNE, ai făcut aceasta.

28. Lasă-i să blesteme, dar tu binecuvântează; când ei se ridică, să fie rușinați; dar servitorul tău să se bucure.
29. Potrivnicii mei să se îmbrace cu rușine și să se acopere cu propria lor confuzie, precum cu o manta.
30. Voi lăuda foarte mult pe DOMNUL cu gura mea; da, îl voi lăuda în mijlocul mulțimii.
31. Pentru că va sta în picioare la dreapta celui sărac, pentru a-*l* salva de cei ce îi condamnă sufletul.

Un psalm al lui David.

PSALMUL 110

DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până voi face pe dușmanii tăi sprijin al piciorului tău.
2. DOMNUL va trimite toiagul tăriei tale din Sion, domnește în mijlocul dușmanilor tăi.
3. Poporul tău *va fi* binevoitor în ziua puterii tale; în frumusețile sfințeniei din pântecele dimineții, tu ai roua tinereții tale.
4. DOMNUL a jurat și nu se va pocăi: Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec.
5. Domnul, la dreapta ta, va străpunge împărați în ziua furiei sale.
6. Va judeca printre păgâni, va umple *locurile* cu trupurile moarte; va răni capetele peste multe țări.
7. Va bea din pârâul de pe cale, de aceea va înălța capul.

PSALMUL 111

LĂUDAȚI pe DOMNUL. Voi lăuda pe DOMNUL cu întreaga *mea* inimă în sfatul celor integri și *în* adunare.
2. Lucrările DOMNULUI *sunt* mari, căutate de toți cei ce au plăcere în ele.
3. Lucrarea lui *este* demnă de cinste și glorioasă; și dreptatea lui dăinuiește pentru totdeauna.
4. El a făcut ca lucrările lui minunate să fie amintite; DOMNUL *este* cu har și plin de compasiune.
5. El a dat mâncare celor ce se tem de el; întotdeauna își va aminti legământul său.
6. El a arătat poporului său puterea lucrărilor sale, ca să le dea moștenirea păgânilor.
7. Lucrările mâinilor sale *sunt* adevăr și judecată; toate poruncile sale *sunt* sigure.
8. Ele stau tari pentru totdeauna și întotdeauna și *sunt* făcute în adevăr și integritate.
9. A trimis răscumpărare poporului său, el a poruncit legământul său pentru totdeauna, sfânt și înfricoșător *este* numele său.
10. Teama de DOMNUL *este* începutul înțelepciunii, o bună înțelegere au toți cei ce împlinesc *poruncile lui*, lauda lui dăinuiește pentru totdeauna.

PSALMUL

112 LĂUDAȚI pe DOMNUL. Binecuvântat *este* omul *care* se teme de DOMNUL, *care* își găsește mult plăcerea în poruncile lui.
2. Sămânța lui va fi tare pe pământ, generația celor integri va fi binecuvântată.
3. Avere și bogății vor fi în casa lui, și dreptatea lui dăinuiește pentru totdeauna.
4. Celor integri le răsare lumină în întuneric, *el* este cu har și plin de compasiune și drept.
5. Un om bun arată favoare și împrumută, el se îngrijește de lucrurile lui cu discernământ.
6. Cu siguranță nu se va clătina niciodată, cel drept va fi în amintire pentru totdeauna.
7. Nu se va teme de veștile rele, inima lui este hotărâtă, încrezându-se în DOMNUL.
8. Inima lui *este* întemeiată, el nu se va teme, până *ce își* va vedea *dorința împlinită* asupra dușmanilor săi.
9. El a împrăștiat, a dat săracului; dreptatea lui dăinuiește pentru totdeauna; cornul lui va fi înălțat cu onoare.
10. Cel stricat va vedea și se va mâhni; își va scrâșni dinții și se va topi, dorința celor stricați va pieri.

PSALMUL

113 LĂUDAȚI pe DOMNUL. Lăudați, voi, servitori ai DOMNULUI, lăudați numele DOMNULUI.
2. Binecuvântat fie numele DOMNULUI de acum înainte și pentru totdeauna.
3. De la răsăritul soarelui până la apusul lui, numele DOMNULUI fie lăudat.
4. DOMNUL este înalt deasupra tuturor națiunilor și gloria lui deasupra cerurilor.
5. Cine este asemenea DOMNULUI Dumnezeul nostru, care locuiește în înalt,
6. Care se umilește să privească în cer și pe pământ!
7. El ridică pe sărac din țărână și înalță pe nevoiaș din mormanul de balegă,
8. Ca să îl așeze cu prinții, cu prinții poporului său.
9. El face ca femeia stearpă să țină casa și să fie o mamă bucuroasă a copiilor. Lăudați pe DOMNUL.

PSALMUL

114 CÂND Israel a ieșit din Egipt, casa lui Iacob dintr-un popor *cu* o limbă străină,
2. Iuda a fost sanctuarul său și Israel *locul* stăpânirii lui.
3. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.
4. Munții au săltat ca berbecii și colinele ca mieii.
5. Ce *te-a supărat* pe tine, mare, de ai fugit? Pe tine, Iordane, *de* te-ai întors înapoi?
6. Voi, munți, *că* ați săltat ca berbecii, *și* voi coline, ca mieii?

7. Cutremură-te pământule, în prezența Domnului, în prezența Dumnezeului lui Iacob,
8. Care a prefăcut stânca în apă stătătoare, cremenea în fântână de ape.

PSALMUL 115

Nu nouă, DOAMNE, nu nouă, ci numelui tău dă glorie, pentru mila ta și pentru adevărul tău.
2. De ce să spună păgânii: Unde *este* acum Dumnezeul lor?
3. Dar Dumnezeul nostru este în ceruri, el a făcut tot ce i-a plăcut.
4. Idolii lor *sunt* argint și aur, lucrarea mâinilor oamenilor.
5. Au guri, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd;
6. Au urechi, dar nu aud; au nări, dar nu miros;
7. Au mâini, dar nu ating; au picioare, dar nu umblă; nici nu vorbesc prin gâtul lor.
8. Cei ce îi fac sunt asemenea lor; *și* fiecare ce se încrede în ei.
9. Israele, încrede-te în DOMNUL, el *este* ajutorul lor și scutul lor.
10. Casă a lui Aaron, încrede-te în DOMNUL, el *este* ajutorul lor și scutul lor.
11. Voi care vă temeți de DOMNUL, încredeți-vă în DOMNUL, el *este* ajutorul lor și scutul lor.
12. DOMNUL și-a amintit de noi, el *ne* va binecuvânta; va binecuvânta casa lui Israel; va binecuvânta casa lui Aaron.
13. Va binecuvânta pe cei ce se tem de DOMNUL, pe cei mici și pe cei mari.
14. DOMNUL vă va înmulți continuu, pe voi și pe copiii voștri.
15. Voi *sunteți* binecuvântați ai DOMNULUI care a făcut cerul și pământul.
16. Cerul, *chiar* cerurile, *sunt* ale DOMNULUI, dar pământul l-a dat copiilor oamenilor.
17. Morții nu laudă pe DOMNUL, nici vreunul ce coboară la tăcere.
18. Dar noi vom binecuvânta pe DOMNUL de acum înainte și pentru totdeauna. Lăudați pe DOMNUL.

PSALMUL 116

IUBESC pe DOMNUL, pentru că a auzit vocea mea *și* cererile mele.
2. Pentru că și-a aplecat urechea spre mine, de aceea *îl* voi chema cât timp voi trăi.
3. Întristările morții m-au încercuit și durerile iadului m-au prins, am găsit tulburare și întristare.
4. Atunci am chemat numele DOMNULUI; DOAMNE, te implor, eliberează sufletul meu.
5. Cu har *este* DOMNUL și drept; da, Dumnezeul nostru *este* milostiv.
6. DOMNUL păstrează pe cel simplu; am fost înjosit și el m-a ajutat.
7. Întoarce-te la odihna ta, suflete al meu, căci DOMNUL ți-a făcut mult bine.
8. Căci mi-ai eliberat sufletul de moarte, ochii mei de lacrimi și picioarele mele de cădere.
9. Voi umbla înaintea DOMNULUI în țara celor vii.

10. Am crezut, de aceea am vorbit; am fost foarte nenorocit.
11. Am spus în graba mea: Toţi oamenii *sunt* mincinoşi.
12. Ce voi întoarce DOMNULUI *pentru* toate binefacerile lui către mine?
13. Voi lua paharul salvării şi voi chema numele DOMNULUI.
14. Îmi voi îndeplini promisiunile faţă de DOMNUL, acum, în prezenţa întregului său popor.
15. Preţioasă *este* în ochii DOMNULUI moartea sfinţilor săi.
16. DOAMNE, cu adevărat eu *sunt* servitorul tău; eu *sunt* servitorul tău şi fiul roabei tale; tu ai dezlegat legăturile mele.
17. Ţie îţi voi aduce sacrificiul de mulţumire şi voi chema numele DOMNULUI.
18. Îmi voi îndeplini promisiunile faţă de DOMNUL, acum, în prezenţa întregului său popor,
19. În curţile casei DOMNULUI, în mijlocul tău, Ierusalime. Lăudaţi pe Domnul.

PSALMUL 117

LĂUDAŢI pe DOMNUL, toate naţiunile, lăudaţi-l toate popoarele.
2. Pentru că bunătatea lui milostivă este mare faţă de noi şi adevărul DOMNULUI *dăinuieşte* pentru totdeauna. Lăudaţi pe DOMNUL.

PSALMUL 118

ADUCEŢI mulţumiri DOMNULUI, pentru că *este* bun, că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
2. Să spună Israel acum, că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
3. Să spună casa lui Aaron acum, că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
4. Să spună cei ce se tem de DOMNUL acum, că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
5. În strâmtorare am chemat pe DOMNUL; DOMNUL mi-a răspuns şi *m-a aşezat* la loc larg.
6. DOMNUL *este* de partea mea; nu mă voi teme; ce îmi poate face omul?
7. DOMNUL îmi ţine partea cu cei ce mă ajută, de aceea *îmi* voi vedea *dorinţa împlinită* asupra celor ce mă urăsc.
8. *Este* mai bine a te încrede în DOMNUL, decât a-*ţi* pune încrederea în om.
9. *Este* mai bine a te încrede în DOMNUL, decât a-*ţi* pune încrederea în prinţi.
10. Toate naţiunile m-au încercuit, dar în numele DOMNULUI le voi nimici.
11. M-au încercuit; da, m-au încercuit, dar în numele DOMNULUI le voi nimici.
12. M-au încercuit ca *nişte* albine; sunt stinse ca focul de spini, pentru că în numele DOMNULUI le voi nimici.
13. Tu m-ai împins cu asprime ca să cad, dar DOMNUL m-a ajutat.
14. DOMNUL *este* puterea şi cântarea mea şi a devenit salvarea mea.
15. Vocea bucuriei şi a salvării *este* în corturile celor drepţi, dreapta DOMNULUI lucrează vitejeşte.

16. Dreapta DOMNULUI este înălțată, dreapta DOMNULUI lucrează vitejeşte.
17. Nu voi muri, ci voi trăi şi voi vesti lucrările DOMNULUI.
18. DOMNUL m-a disciplinat cu asprime, dar nu m-a dat morții.
19. Deschideți-mi porțile dreptății, voi intra pe ele şi voi lăuda pe DOMNUL,
20. Această poartă a DOMNULUI, pe care cei drepți vor intra.
21. Te voi lăuda, căci m-ai ascultat şi ai devenit salvarea mea.
22. Piatra *pe care* zidarii au respins-o a devenit capul colțului *temeliei*.
23. DOMNUL a făcut aceasta; şi *este* minunat în ochii noştri.
24. Aceasta *este* ziua *pe care* DOMNUL a făcut-o; ne vom bucura şi ne vom veseli în ea.
25. Salvează acum, te implor, DOAMNE; DOAMNE, te implor, trimite acum prosperitate.
26. Binecuvântat *fie* cel ce vine în numele DOMNULUI; v-am binecuvântat din casa DOMNULUI.
27. Dumnezeu *este* DOMNUL, care ne-a arătat lumină; legați sacrificiul cu frânghii, de coarnele altarului.
28. Tu *eşti* Dumnezeul meu şi te voi lăuda, *eşti* Dumnezeul meu, te voi înălța.
29. Aduceți mulțumiri DOMNULUI, că *este* bun, că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.

PSALMUL 119

א ALEF

Binecuvântați *sunt* cei neîntinați pe cale, care umblă în legea DOMNULUI.
2. Binecuvântați *sunt* cei ce țin mărturiile lui şi îl caută cu întreaga inimă.
3. Ei de asemenea nu fac nelegiuire, ei umblă în căile lui.
4. Tu *ne*-ai poruncit să ținem stăruitor preceptele tale.
5. O, de ar fi fost căile mele rânduite să țină statutele tale!
6. Atunci nu mă voi ruşina când voi respecta toate poruncile tale.
7. Te voi lăuda cu o inimă dreaptă, după ce voi învăța judecățile tale drepte.
8. Voi ține statutele tale, nu mă părăsi de tot.

ב BET

9. Cu ce îşi va curăți un tânăr calea? Ținând seama *la ea* conform cuvântului tău.
10. Cu întreaga mea inimă te-am căutat, nu mă lăsa să rătăcesc de la poruncile tale.
11. Cuvântul tău l-am ascuns în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva ta.
12. Binecuvântat *eşti* tu, DOAMNE, învață-mă statutele tale.
13. Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii tale.
14. M-am bucurat în calea mărturiilor tale, *cât* în toate bogățiile.
15. Voi medita la preceptele tale şi voi lua seama la căile tale.
16. Mă voi desfăta în statutele tale, nu voi uita cuvântul tău.

ג GIMEL
17. Fă mult bine servitorului tău, *ca* să trăiesc şi să ţin cuvântul tău.
18. Deschide-mi ochii să văd lucrurile minunate din legea ta.
19. Eu *sunt* străin pe pământ, nu ascunde poruncile tale de mine.
20. Sufletul meu se frânge de dorinţa *pe care o are* pentru judecăţile tale tot timpul.
21. Tu ai mustrat pe cei mândri, *care sunt* blestemaţi, care rătăcesc de la poruncile tale.
22. Îndepărtează de mine ocara şi dispreţul, fiindcă am păzit mărturiile tale.
23. Prinţi de asemenea au şezut *şi* au vorbit împotriva mea, *dar* servitorul tău a meditat la statutele tale.
24. Mărturiile tale de asemenea *sunt* desfătarea mea *şi* sfătuitorii mei.

ד DALET
25. Sufletul meu se lipeşte de ţărână, dă-mi viaţă mă conform cuvântului tău.
26. Eu am vestit căile mele şi tu m-ai ascultat, învaţă-mă statutele tale.
27. Fă-mă să înţeleg calea preceptelor tale, astfel voi vorbi despre minunatele tale lucrări.
28. Sufletul meu se topeşte de întristare, întăreşte-mă conform cuvântului tău.
29. Îndepărtează de la mine calea minciunii şi dă-mi cu har legea ta.
30. Eu am ales calea adevărului, am pus judecăţile tale *înaintea mea*.
31. M-am lipit de mărturiile tale, DOAMNE, nu mă da de ruşine.
32. Voi alerga pe calea poruncilor tale, când îmi vei lărgi inima.

ה HE
33. Învaţă-mă, DOAMNE, calea statutelor tale şi o voi ţine *până la* sfârşit.
34. Dă-mi înţelegere şi voi ţine legea ta; da, o voi păzi cu întreaga *mea* inimă.
35. Fă-mă să merg pe cărarea poruncilor tale, căci în ea îmi găsesc plăcere.
36. Apleacă-mi inima la mărturiile tale şi nu la poftire.
37. Abate ochii mei de la a privi deşertăciune; *şi* dă-mi viaţă pe calea ta.
38. Întemeiază cuvântul tău servitorului tău, care *este devotat* temerii de tine.
39. Abate ocara mea de care mă tem, fiindcă judecăţile tale *sunt* bune.
40. Iată, am tânjit după preceptele tale, dă-mi viaţă în dreptatea ta.

ו VAV
41. Lasă de asemenea îndurările tale *şi* salvarea ta să vină la mine, DOAMNE, conform cuvântului tău.
42. Astfel voi avea cu ce să răspund celui ce mă ocărăşte, căci mă încred în cuvântul tău.
43. Şi nu lua cuvântul adevărului cu totul din gura mea, pentru că am sperat în judecăţile tale.
44. Astfel voi ţine legea ta continuu pentru totdeauna şi întotdeauna.
45. Şi voi umbla în libertate, căci eu caut preceptele tale.
46. Voi vorbi despre mărturiile tale de asemenea în faţa împăraţilor şi nu mă voi ruşina.

47. Și mă voi desfăta în poruncile tale, pe care le-am iubit.
48. Mâinile mele de asemenea le voi înălța spre poruncile tale, pe care le-am iubit; și voi medita la statutele tale.

ז ZAYIN
49. Amintește servitorului tău cuvântul, în care m-ai făcut să sper.
50. Acesta îmi *este* mângâierea în necazul meu, căci cuvântul tău mi-a dat viață.
51. Cei mândri m-au luat mult în derâdere, *totuși* nu m-am abătut de la legea ta.
52. Mi-am amintit de judecățile tale din vechime, DOAMNE, și m-am mângâiat.
53. Groaza m-a cuprins din cauza celor stricați care părăsesc legea ta.
54. Statutele tale au fost cântările mele în casa călătoriei mele.
55. Noaptea mi-am amintit de numele tău, DOAMNE, și am ținut legea ta.
56. Aceasta am avut, pentru că am ținut preceptele tale.

ח HET
57 *Tu ești* partea mea, DOAMNE, am spus că voi ține cuvintele tale.
58. Am implorat favoarea ta cu întreaga *mea* inimă, fii milostiv față de mine conform cuvântului tău.
59. M-am gândit la căile mele și mi-am întors picioarele spre mărturiile tale.
60. M-am grăbit și nu am întârziat să țin poruncile tale.
61. Cetele celor stricați m-au jefuit, *dar* eu nu am uitat legea ta.
62. La miezul nopții mă voi scula să îți aduc mulțumiri datorită judecăților tale drepte.
63. *Sunt* tovarăș tuturor *celor* ce se tem de tine și celor ce țin preceptele tale.
64. Pământul, DOAMNE, este plin de mila ta, învață-mă statutele tale.

ט TET
65. Tu te-ai purtat bine cu servitorul tău, DOAMNE, conform cuvântului tău.
66. Învață-mă judecată bună și cunoaștere, căci am crezut poruncile tale.
67. Înainte să fiu chinuit am rătăcit, dar acum am ținut cuvântul tău.
68. Tu *ești* bun și faci bine; învață-mă statutele tale.
69. Cei mândri au născocit o minciună împotriva mea, *dar* voi ține preceptele tale cu întreaga *mea* inimă.
70. Inima lor este grasă ca unsoarea; *dar* eu mă desfăt în legea ta.
71. *Este* bine pentru mine că am fost chinuit, ca să învăț statutele tale.
72. Legea gurii tale *este* mai bună pentru mine decât mii *de bucăți* de aur și argint.

י IOD
73. Mâinile tale m-au făcut și m-au modelat, dă-mi înțelegere, ca să învăț poruncile tale.

74. Cei ce se tem de tine se vor veseli când mă vor vedea, deoarece am sperat în cuvântul tău.
75. Știu, DOAMNE, că judecățile tale *sunt* drepte și *că* tu în credincioșie m-ai chinuit.
76. Fie, te rog, bunătatea ta milostivă mângâierea mea, conform cuvântului tău față de servitorul tău.
77. Să vină la mine îndurările tale blânde, ca să trăiesc, fiindcă legea ta *este* desfătarea mea.
78. Rușinați fie cei mândri, căci s-au purtat pervers cu mine fără motiv, *dar* eu voi medita la preceptele tale.
79. Să se întoarcă la mine cei ce se tem de tine și cei ce au cunoscut mărturiile tale.
80 Inima mea să fie desăvârșită în statutele tale, ca să nu mă rușinez.

כ CAF
81. Sufletul meu se sfârșește după salvarea ta, *dar* eu sper în cuvântul tău.
82. Ochii mei se sfârșesc după cuvântul tău, spunând: Când mă vei mângâia?
83. Căci am devenit ca un burduf în fum; *totuși* eu nu uit statutele tale.
84. Cât de multe *sunt* zilele servitorului tău? Când vei face judecată asupra celor ce mă persecută?
85. Pentru mine au săpat gropi cei mândri, care nu *sunt* după legea ta.
86. Toate poruncile tale *sunt* credincioase, ei mă persecută pe nedrept; ajută-mă.
87. Aproape că m-au mistuit de pe pământ; dar eu nu am părăsit preceptele tale.
88. Dă-mi viață după bunătatea ta iubitoare; astfel voi ține mărturia gurii tale.

ל LAMED
89. Pentru totdeauna, DOAMNE, cuvântul tău este întemeiat în cer.
90. Credincioșia ta *este* spre toate generațiile, tu ai întemeiat pământul și el dăinuiește.
91. Ei dăinuiesc până astăzi conform rânduielilor tale, căci toți *sunt* servitorii tăi.
92. Dacă legea ta nu *ar fi fost* desfătările mele, atunci aș fi pierit în necazul meu.
93. Nu voi uita niciodată preceptele tale, căci cu ele mi-ai dat viață.
94. Eu *sunt* al tău, salvează-mă, fiindcă am căutat preceptele tale.
95. Cei stricați m-au așteptat pentru a mă nimici, *dar* eu voi lua aminte la mărturiile tale.
96. Am văzut un sfârșit a toată perfecțiunea, *dar* porunca ta *este* foarte întinsă.

מ MEM
97. Cât de mult iubesc legea ta! Ea *este* meditația mea toată ziua.
98. Prin poruncile tale m-ai făcut mai înțelept decât dușmanii mei, căci ele *sunt* totdeauna cu mine.

99. Am mai multă înțelegere decât toți învățătorii mei, fiindcă mărturiile tale *sunt* meditația mea.
100. Înțeleg mai mult decât bătrânii, pentru că eu țin preceptele tale.
101. Mi-am înfrânat picioarele de la fiecare cale rea, ca să țin cuvântul tău.
102. Nu m-am depărtat de judecățile tale, pentru că tu m-ai învățat.
103. Cât de dulci sunt cuvintele tale pentru cerul gurii mele! *Mai dulci* decât mierea pentru gura mea!
104. Prin preceptele tale obțin înțelegere, de aceea urăsc toată calea mincinoasă.

נ NUN
105 Cuvântul tău *este* o lampă pentru picioarele mele și o lumină pentru cărarea mea.
106. Am jurat că voi ține judecățile tale drepte și *le* voi împlini.
107. Sunt foarte nenorocit; dă-mi viață, DOAMNE, conform cuvântului tău.
108. Te implor, DOAMNE, primește ofrandele de bunăvoie ale gurii mele și învață-mă judecățile tale.
109. Sufletul meu *este* continuu în mâna mea, totuși eu nu uit legea ta.
110. Cei stricați mi-au întins o capcană, totuși nu m-am rătăcit de la preceptele tale.
111. Mărturiile tale le-am luat ca pe o moștenire pentru totdeauna, fiindcă ele *sunt* bucuria inimii mele.
112. Mi-am aplecat inima să împlinesc statutele tale întotdeauna, *până la* sfârșit.

ס SAMEC
113. Urăsc gândurile *deșarte*, dar iubesc legea ta.
114. Tu *ești* ascunzișul meu și scutul meu, eu sper în cuvântul tău.
115. Plecați de la mine, voi făcători de rău, căci voi ține poruncile Dumnezeului meu.
116. Susține-mă conform cuvântului tău, ca să trăiesc; și nu mă lăsa să fiu făcut de rușine datorită speranței mele.
117. Susține-mă și voi fi în siguranță și voi respecta statutele tale continuu.
118. Tu ai călcat în picioare pe toți cei ce rătăcesc de la statutele tale, pentru că înșelătoria lor *este* falsitate.
119. Tu pui deoparte *precum* zgura pe toți cei stricați ai pământului, de aceea eu iubesc mărturiile tale.
120. Carnea mea tremură de teama de tine; și mă tem de judecățile tale.

ע AYIN
121. Eu am făcut judecată și justiție; nu mă lăsa la *voia* opresorilor mei.
122. Fii garant pentru servitorul tău pentru bine, nu lăsa pe cei mândri să mă oprime.
123. Ochii mei se sfârșesc după salvarea ta și după cuvântul dreptății tale.
124. Poartă-te cu servitorul tău conform milei tale și învață-mă statutele tale.

125. Eu *sunt* servitorul tău; dă-mi înțelegere, ca să cunosc mărturiile tale.
126. *Este* timpul să lucrezi, DOAMNE, *pentru că* ei au făcut legea ta fără efect.
127. De aceea iubesc poruncile tale mai mult decât aurul; da, mai mult decât aurul pur.
128. De aceea socotesc toate preceptele *tale ca fiind* drepte; *și* urăsc toată calea mincinoasă.

פ PE
129 Mărturiile tale *sunt* minunate, de aceea sufletul meu le ține.
130. Intrarea cuvintelor tale dă lumină; ea dă înțelegere celui simplu.
131. Mi-am deschis gura și am sorbit, căci am tânjit după poruncile tale.
132. Uită-te la mine și fii milostiv cu mine, așa cum ai obișnuit să faci celor ce iubesc numele tău.
133. Rânduiește-mi pașii în cuvântul tău și nicio nelegiuire să nu domnească asupra mea.
134. Eliberează-mă de oprimarea omului, astfel voi ține preceptele tale.
135. Fă să strălucească fața ta peste servitorul tău; și învață-mă statutele tale.
136. Râuri de ape curg din ochii mei, pentru că ei nu țin legea ta.

צ ȚADI
137. Drept *ești* tu, DOAMNE, și integre *sunt* judecățile tale.
138. Mărturiile tale, *pe care* le-ai poruncit, *sunt* drepte și foarte credincioase.
139. Zelul meu m-a mistuit, pentru că dușmanii mei au uitat cuvintele tale.
140. Cuvântul tău *este* foarte pur, de aceea servitorul tău îl iubește.
141. Eu *sunt* mic și disprețuit, *totuși* nu uit preceptele tale.
142. Dreptatea ta *este* o dreptate veșnică și legea ta *este* adevărul.
143. Tulburare și chin m-au cuprins, *totuși* poruncile tale *sunt* desfătările mele.
144. Dreptatea mărturiilor tale *este* veșnică, dă-mi înțelegere și voi trăi.

ק KOF
145. Am strigat cu întreaga *mea* inimă; ascultă-mă, DOAMNE, eu voi ține statutele tale.
146. Am strigat către tine; salvează-mă și voi ține mărturiile tale.
147. Am întâmpinat răsăritul dimineții și am strigat, am sperat în cuvântul tău.
148. Ochii mei întâmpină gărzile *nopții*, ca să meditez la cuvântul tău.
149. Ascultă-mi vocea conform bunătății tale iubitoare, DOAMNE, dă-mi viață conform judecății tale.
150. Se apropie cei ce urmăresc ticăloșie, ei sunt departe de legea ta.
151. Tu *ești* aproape, DOAMNE; și toate poruncile tale *sunt* adevăr.
152. Referitor la mărturiile tale, am știut din vechime că tu le-ai fondat pentru totdeauna.

ר REŞ
153. Ia aminte la necazul meu şi eliberează-mă, căci nu uit legea ta.
154. Pledează în cauza mea şi eliberează-mă, dă-mi viaţă conform cuvântului tău.
155. Salvarea *este* departe de cei stricaţi, căci ei nu caută statutele tale.
156. Mari *sunt* îndurările tale blânde, DOAMNE, dă-mi viaţă conform judecăţilor tale.
157. Mulţi *sunt* persecutorii mei şi duşmanii mei; *totuşi* nu mă abat de la mărturiile tale.
158. Am privit pe călcătorii *de lege* şi m-am mâhnit, pentru că nu au ţinut cuvântul tău.
159. Vezi cât iubesc preceptele tale, dă-mi viaţă, DOAMNE, conform bunătăţii tale iubitoare.
160. Cuvântul tău *este* adevărat *de la* început şi fiecare din judecăţile tale drepte *dăinuieşte* pentru totdeauna.

ש ŞIN
161. Prinţi m-au persecutat fără motiv, dar inima mea se cutremură la cuvântul tău.
162. Mă bucur la cuvântul tău, ca unul ce găseşte mare pradă.
163. Urăsc şi detest minciuna, *dar* iubesc legea ta.
164. De şapte ori pe zi te laud datorită judecăţilor tale drepte.
165. Multă pace au cei ce iubesc legea ta şi nimic nu îi va poticni.
166. DOAMNE, eu am sperat în salvarea ta şi am împlinit poruncile tale.
167. Sufletul meu a ţinut mărturiile tale şi le iubesc peste măsură.
168. Am ţinut preceptele tale şi mărturiile tale, căci toate căile mele *sunt* înaintea ta.

ת TAV
169. Să se apropie strigătul meu înaintea ta, DOAMNE, dă-mi înţelegere conform cuvântului tău.
170. Să ajungă cererea mea înaintea ta, eliberează-mă conform cuvântului tău.
171. Buzele mele vor rosti laudă, când mă vei învăţa statutele tale.
172. Limba mea va vorbi despre cuvântul tău, pentru că toate poruncile tale *sunt* dreptate.
173. Mâna ta să mă ajute, pentru că am ales preceptele tale.
174. Am tânjit după salvarea ta, DOAMNE, şi legea ta *este* desfătarea mea.
175. Lasă sufletul meu să trăiască şi te va lăuda; şi lasă judecăţile tale să mă ajute.
176. Am rătăcit ca o oaie pierdută; caută pe servitorul tău, pentru că nu uit poruncile tale.

O cântare a treptelor.

PSALMUL
120 ÎN strâmtorarea mea am strigat către DOMNUL şi el m-a ascultat.

2. Scapă-mi sufletul, DOAMNE, de buzele mincinoase *și* de limba înșelătoare.
3. Ce ți se va da? Sau ce ți se va face, limbă mincinoasă?
4. Săgeți ascuțite ale celui tare, cu cărbuni de ienupăr.
5. Vai mie, că locuiesc temporar în Meșec, *că* locuiesc în corturile Chedarului.
6. Sufletul meu a locuit mult cu cel ce urăște pacea.
7. Eu *sunt pentru* pace, dar când vorbesc eu, ei *sunt* pentru război.

O cântare a treptelor.

PSALMUL 121

ÎMI ridic ochii spre munți, de unde îmi vine ajutorul.
2. Ajutorul îmi *vine* de la DOMNUL, care a făcut cerul și pământul.
3. El nu va lăsa să ți se clatine piciorul, cel ce te păzește nu va dormita.
4. Iată, cel ce păzește pe Israel nu va dormita, nici nu va dormi.
5. DOMNUL *este* păzitorul tău, DOMNUL *este* umbra ta peste dreapta ta.
6. Soarele nu te va lovi ziua, nici luna noaptea.
7. DOMNUL te va păstra de la tot răul, îți va păstra sufletul.
8. DOMNUL va păstra ieșirea ta și intrarea ta, de acum înainte și pentru totdeauna.

O cântare a treptelor, a lui David.

PSALMUL 122

M-AM veselit când mi-au spus: Să mergem la casa DOMNULUI.
2. Picioarele noastre vor sta înăuntrul porților tale, Ierusalime.
3. Ierusalimul este zidit ca o cetate strâns unită împreună.
4. *Căci* acolo urcă triburile, triburile DOMNULUI, la mărturia lui Israel, pentru a aduce mulțumiri numelui DOMNULUI.
5. Căci acolo sunt așezate tronuri de judecată, tronurile casei lui David.
6. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului; vor prospera cei ce te iubesc.
7. Pace fie înăuntrul zidurilor tale *și* prosperitate înăuntrul palatelor tale.
8. Pentru frații și însoțitorii mei, voi spune acum: Pace *fie* înăuntrul tău.
9. Datorită casei DOMNULUI Dumnezeul nostru voi căuta binele tău.

O cântare a treptelor.

PSALMUL 123

SPRE tine îmi ridic ochii, tu, care locuiești în ceruri.
2. Iată, precum ochii servitorilor *privesc* la mâna stăpânilor lor *și* precum ochii servitoarei la mâna stăpânei ei, astfel ochii noștri *așteaptă* pe DOMNUL Dumnezeul nostru, până când va avea milă de noi.
3. Ai milă de noi, DOAMNE, ai milă de noi, pentru că suntem umpluți peste măsură cu dispreț.
4. Sufletul nostru este umplut peste măsură cu batjocura celor ce sunt în tihnă *și* cu disprețul celor mândri.

O cântare a treptelor, a lui David.

PSALMUL

124 DE nu ar fi fost DOMNUL de partea noastră, să spună Israel;
2. De nu ar fi fost DOMNUL de partea noastră, când oameni s-au ridicat împotriva noastră,
3. Atunci ei ne-ar fi înghițit de vii, când furia lor s-a aprins împotriva noastră;
4. Atunci apele ne-ar fi copleşit, pârâul ar fi trecut peste sufletul nostru;
5. Atunci apele umflate ar fi trecut peste sufletul nostru.
6. Binecuvântat *fie* DOMNUL, care nu ne-a dat *ca* pradă pentru dinții lor.
7. Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din plasa păsărarilor, plasa s-a rupt și noi am scăpat.
8. Ajutorul nostru este în numele DOMNULUI, care a făcut cerul și pământul.

O cântare a treptelor.

PSALMUL

125 CEI ce se încred în DOMNUL *sunt* ca muntele Sion, *care* nu se clatină, *ci* dăinuieşte pentru totdeauna.
2. Ca munții împrejurul Ierusalimului, astfel *este* DOMNUL împrejurul poporului său de acum înainte și pentru totdeauna.
3. Căci toiagul celui stricat nu se va odihni în partea celor drepți, ca nu cumva cei drepți să își întindă mâinile spre nelegiuire.
4. Fă bine, DOAMNE, celor buni și celor integri în inimile lor.
5. Cât despre cei ce se abat spre căile lor strâmbe, DOMNUL îi va conduce cu lucrătorii nelegiuirii, *dar* peste Israel *va fi* pace.

O cântare a treptelor.

PSALMUL

126 CÂND DOMNUL a adus înapoi *din* captivitate *pe cei* ai Sionului, eram asemenea celor ce visează.
2. Atunci gura noastră s-a umplut cu râs și limba noastră cu cântare; atunci au spus cei dintre păgâni: DOMNUL a făcut lucruri mari pentru ei.
3. DOMNUL a făcut lucruri mari pentru noi, *de aceea* suntem veseli.
4. Adu înapoi *pe ai* noştri *din* captivitate, DOAMNE, ca râurile în sud.
5. Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie.
6. Cel ce merge înainte plângând, purtând sămânță prețioasă, se va întoarce fără îndoială cu bucurie, aducându-și snopii.

O cântare a treptelor, pentru Solomon.

PSALMUL

127 DACĂ nu zideşte DOMNUL casa, în zadar muncesc cei ce o zidesc; dacă nu păzeşte DOMNUL cetatea, în zadar veghează paznicul.
2. *Este* deşert pentru voi a vă scula devreme, a sta până târziu, a mânca pâinea întristărilor, pentru că el dă somn preaiubitului său.

3. Iată, copiii *sunt* o moştenire de la DOMNUL *şi* rodul pântecelui *este* răsplata *sa*.
4. Ca săgeţile în mâna viteazului, astfel *sunt* copiii tinereţii.
5. Ferice de omul care îşi umple tolba cu ei, ei nu se vor ruşina ci vor vorbi cu duşmanii la poartă.

O cântare a treptelor.

PSALMUL

128 BINECUVÂNTAT *este* oricine se teme de DOMNUL *şi* umblă în căile lui.
2. Căci vei mânca *din* munca mâinilor tale: *vei fi* fericit şi îţi *va fi* bine.
3. Soţia ta *va fi* ca o viţă roditoare lângă marginile casei tale, copiii tăi ca ramuri de măslin în jurul mesei tale.
4. Iată, astfel va fi binecuvântat omul care se teme de DOMNUL.
5. DOMNUL te va binecuvânta din Sion; şi vei vedea binele Ierusalimului toate zilele vieţii tale.
6. Da, vei vedea pe copiii copiilor tăi *şi* pace peste Israel.

O cântare a treptelor.

PSALMUL

129 DE multe ori m-au chinuit din tinereţea mea, să spună acum Israel:
2. De multe ori m-au chinuit din tinereţea mea, totuşi nu m-au învins.
3. Plugarii au arat pe spatele meu, şi-au lungit brazdele.
4. DOMNUL *este* drept, el a tăiat în bucăţi frânghiile celor stricaţi.
5. Să fie încurcaţi şi întorşi înapoi toţi cei ce urăsc Sionul.
6. Să fie *pe* acoperişul casei ca iarba, care se ofileşte înainte de a creşte,
7. Cu care cosaşul nu îşi umple mâna, nici sânul său cel ce leagă snopii.
8. Nici trecătorii nu spun: Binecuvântarea DOMNULUI *fie* peste voi; vă binecuvântăm în numele DOMNULUI.

O cântare a treptelor, a lui David.

PSALMUL

130 DIN adâncuri am strigat către tine, DOAMNE.
2. Doamne, dă ascultare vocii mele; urechile tale să fie atente la vocea cererilor mele.
3. Dacă tu, DOAMNE, ai însemna nelegiuirile, Doamne, cine ar sta în picioare?
4. Dar la tine *este* iertare, ca să fii de temut.
5. Eu aştept pe DOMNUL, sufletul meu aşteaptă şi eu sper în cuvântul lui.
6. Sufletul meu *aşteaptă* pe Domnul mai mult decât străjerii venirea dimineţii, *da*, *decât* străjerii venirea dimineţii.
7. Să spere Israel în DOMNUL, căci la DOMNUL *este* milă şi la el *este* multă răscumpărare.
8. Şi va răscumpăra pe Israel din toate nelegiuirile lui.

O cântare a treptelor, a lui David.

PSALMUL

131 DOAMNE, inima mea nu este trufașă, nici ochii mei îngâmfați, nici nu mă deprind cu lucruri mari, nici cu cele prea înalte pentru mine.
2. Cu adevărat m-am purtat bine și m-am liniștit, ca un copil care este înțărcat de mama lui. Sufletul meu *este* întocmai ca un copil înțărcat.
3. Să spere Israel în DOMNUL, de acum înainte și pentru totdeauna.

O cântare a treptelor.

PSALMUL

132 DOAMNE, amintește-ți de David și de toate nenorocirile lui;
2. Cum i-a promis el DOMNULUI și a făcut o promisiune puternicului *Dumnezeu* al lui Iacob;
3. Cu siguranță nu voi intra în tabernacolul casei mele, nici nu voi urca în patul meu;
4. Nu voi da somn ochilor mei, *sau* ațipeală pleoapelor mele,
5. Până ce voi găsi un loc pentru DOMNUL, o locuință pentru puternicul *Dumnezeu* al lui Iacob.
6. Iată, am auzit despre aceasta la Efrata, noi am găsit aceasta în câmpurile pădurii.
7. Vom intra în tabernacolele sale, ne vom închina înaintea sprijinului piciorului său.
8. Ridică-te, DOAMNE, la odihna ta, tu, și chivotul puterii tale.
9. Să fie îmbrăcați preoții tăi cu dreptate și să strige sfinții tăi de bucurie.
10. Pentru servitorul tău David, nu întoarce fața unsului tău.
11. DOMNUL a jurat lui David *în* adevăr; nu se va întoarce de la aceasta: Din rodul trupului tău voi așeza pe tronul tău.
12. Dacă ai tăi copii vor ține legământul meu și mărturia mea ce îi voi învăța, copiii lor de asemenea vor ședea pe tronul tău pentru totdeauna.
13. Fiindcă DOMNUL a ales Sionul; *l*-a dorit ca locuință a lui.
14. Acesta *este* odihna mea pentru totdeauna, aici voi locui, căci am dorit aceasta.
15. Mult voi binecuvânta merindea lui, voi sătura pe săracii lui cu pâine.
16. De asemenea îi voi îmbrăca preoții cu salvare, și sfinții lui vor striga tare de bucurie.
17. Acolo voi face cornul lui David să înmugurească, am rânduit o lampă pentru unsul meu.
18. Cu rușine îi voi îmbrăca pe dușmanii lui, dar coroana lui va înflori peste el.

O cântare a treptelor, a lui David.

PSALMUL

133 IATĂ, ce bine și ce plăcut *este* să locuiască frații împreună în unitate!

2. *Este* ca untdelemnul, prețios pe cap, care a curs în jos pe barbă, (*pe* barba lui Aaron), care a curs până la poalele hainelor lui;
3. Ca roua Hermonului *și ca roua* care a coborât pe munții Sionului; căci acolo DOMNUL a poruncit binecuvântarea, viață pentru totdeauna.

O cântare a treptelor.

PSALMUL 134

IATĂ, binecuvântați pe DOMNUL, toți servitorii DOMNULUI, care stați noaptea în casa DOMNULUI.
2. Ridicați-vă mâinile *în* sanctuar și binecuvântați pe DOMNUL.
3. DOMNUL care a făcut cerul și pământul să te binecuvânteze din Sion.

PSALMUL 135

LĂUDAȚI pe DOMNUL. Lăudați numele DOMNULUI; lăudați-*l* servitori ai DOMNULUI.
2. Voi care stați în casa DOMNULUI, în curțile casei Dumnezeului nostru,
3. Lăudați pe DOMNUL, pentru că DOMNUL *este* bun; cântați laude numelui său, pentru că *este* plăcut.
4. Pentru că DOMNUL l-a ales pe Iacob pentru el însuși *și* Israelul pentru tezaurul lui deosebit.
5. Căci știu că DOMNUL *este* mare și *că* DOMNUL nostru *este* mai presus de toți dumnezeii.
6. Tot ce i-a plăcut DOMNULUI, *aceea* a făcut în cer și pe pământ, în mări și în toate locurile adânci.
7. El face aburii să se ridice de la marginile pământului; el face fulgere pentru ploaie; el aduce vântul din trezoreriile sale.
8. El care a lovit pe întâii născuți ai Egiptului, deopotrivă ai omului și ai vitei.
9. El *care* a trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, asupra lui Faraon și asupra tuturor servitorilor lui.
10. El care a lovit națiuni mari și a ucis împărați puternici;
11. Pe Sihon, împăratul amoriților, și pe Og, împăratul Basanului, și toate împărățiile Canaanului,
12. Și a dat țara lor *ca* moștenire, o moștenire lui Israel, poporul său.
13. Numele tău, DOAMNE, *dăinuiește* pentru totdeauna; *și* amintirea ta, DOAMNE, din generație în generație.
14. Fiindcă DOMNUL va judeca poporul său și se va pocăi referitor la servitorii săi.
15. Idolii păgânilor *sunt* argint și aur, lucrarea mâinilor oamenilor.
16. Au guri, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd;
17. Au urechi, dar nu aud; nici nu este *vreo* suflare în gurile lor.
18. Cei ce îi fac sunt asemenea lor; *așa este* fiecare ce se încrede în ei.
19. Binecuvântați pe DOMNUL, casă a lui Israel; binecuvântați pe DOMNUL, casă a lui Aaron;
20. Binecuvântați pe DOMNUL, casă a lui Levi; voi, care vă temeți de DOMNUL, binecuvântați pe DOMNUL.

21. Binecuvântat fie din Sion DOMNUL, care locuieşte la Ierusalim. Lăudaţi pe DOMNUL.

PSALMUL

136 ADUCEŢI mulţumiri DOMNULUI, căci *este* bun, că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
2. Aduceţi mulţumiri Dumnezeului dumnezeilor, că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
3. Aduceţi mulţumiri Domnului domnilor, că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
4. Lui, care singur face mari minuni; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
5. Lui, care prin înţelepciune a făcut cerurile; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
6. Lui, care a întins pământul deasupra apelor; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
7. Lui, care a făcut mari luminători; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
8. Soarele să stăpânească ziua; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
9. Luna şi stelele să stăpânească noaptea; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
10. Lui, care a lovit Egiptul în întâii lor născuţi; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna;
11. Şi a scos pe Israel dintre ei; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna;
12. Cu mână puternică şi cu braţ întins; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
13. Lui, care a despărţit Marea Roşie în două; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
14. Şi a făcut pe Israel să treacă prin mijlocul acesteia; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
15. Dar a doborât pe Faraon şi oştirea lui în Marea Roşie; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
16. Lui, care şi-a condus poporul prin pustie; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
17. Lui, care a lovit împăraţi mari; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
18. Şi a ucis împăraţi faimoşi; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
19. Pe Sihon, împăratul Amoriţilor; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna;
20. Şi pe Og, împăratul Basanului; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
21. Şi a dat ţara lor ca moştenire; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
22. Ca moştenire lui Israel, servitorul său; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
23. El, care şi-a amintit de noi în starea noastră înjosită; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
24. Şi ne-a răscumpărat de la duşmanii noştri; că a lui milă dăinuieşte pentru totdeauna.

25. El, care dă hrană la toată făptura; că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.
26. Aduceţi mulţumiri Dumnezeului cerului, că a lui milă *dăinuieşte* pentru totdeauna.

PSALMUL

137 LÂNGĂ râurile Babilonului, acolo ne-am aşezat, da, am plâns când ne-am amintit de Sion.
2. Ne-am atârnat harpele noastre în sălcii în mijlocul lor.
3. Pentru că acolo cei ce ne-au dus în captivitate ne cereau cântare; şi cei ce ne-au risipit, *ne cereau* bucurie, spunând: Cântaţi-ne din cântările Sionului.
4. Cum să cântăm noi cântarea DOMNULUI într-o ţară străină?
5. Dacă te voi uita, Ierusalime, dreapta mea să uite *iscusinţa ei*.
6. Dacă nu îmi voi aminti de tine, să mi se lipească limba de cerul gurii mele; dacă nu voi înălţa Ierusalimul mai presus de bucuria mea dintâi.
7. Aminteşte-ţi, DOAMNE, de copiii Edomului în ziua Ierusalimului; ei care au spus: Radeţi-*l*, radeţi-*l*, până la temeliile sale.
8. Fiică a Babilonului, sortită nimicirii; ferice de cel ce îţi răsplăteşte aşa cum ne-ai făcut tu nouă.
9. Ferice *de cel ce* ia şi zdrobeşte pe micuţii tăi de pietre.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

138 TE voi lăuda cu întreaga mea inimă; înaintea dumnezeilor îţi voi cânta laudă.
2. Mă voi închina spre templul tău sfânt şi voi lăuda numele tău pentru bunătatea ta iubitoare şi pentru adevărul tău, pentru că ai preamărit cuvântul tău mai presus de tot numele tău.
3. În ziua când am strigat mi-ai răspuns *şi* m-ai întărit *cu* tărie în sufletul meu.
4. Toţi împăraţii pământului te vor lăuda, DOAMNE, când vor auzi cuvintele gurii tale.
5. Da, vor cânta în căile DOMNULUI, căci mare *este* gloria DOMNULUI.
6. Deşi DOMNUL este înălţat, totuşi respectă pe cei umili, dar pe cei mândri îi cunoaşte de departe.
7. Deşi umblu în mijlocul tulburării, mă vei înviora; îţi vei întinde mâna împotriva furiei duşmanilor mei, şi dreapta ta mă va salva.
8. DOMNUL va desăvârşi *ceea ce* este pentru mine; mila ta, DOAMNE, *dăinuieşte* pentru totdeauna; nu părăsi lucrările propriilor tale mâini.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL

139 DOAMNE, tu m-ai cercetat şi *m*-ai cunoscut.
2. Tu ştii când mă aşez şi când mă ridic, de departe îmi pătrunzi gândul.
3. Îmi cercetezi cărarea şi culcarea şi cunoşti toate căile mele.

4. Căci *încă* nu *este* cuvânt pe limba mea, *dar*, iată, DOAMNE, tu îl cunoşti în întregime.
5. Tu m-ai înconjurat pe dinapoi şi pe dinainte şi ţi-ai pus mâna peste mine.
6. *O astfel* de cunoaştere *este* prea minunată pentru mine; este înaltă, nu pot *ajunge* până la ea.
7. Unde să mă duc de la duhul tău? Sau unde să fug de la prezenţa ta?
8. Dacă mă urc în cer, tu *eşti* acolo; dacă îmi fac patul în iad, iată, tu *eşti acolo*.
9. *Dacă* iau aripile zorilor să locuiesc la marginile cele mai îndepărtate ale mării,
10. Chiar *şi* acolo mâna ta mă va conduce şi dreapta ta mă va susţine.
11. Dacă spun: Negreşit întunericul mă va acoperi, atunci noaptea va fi lumină în jurul meu.
12. Da, întunericul nu se ascunde de tine; şi noaptea străluceşte ca ziua; întunericul şi lumina *sunt* amândouă la fel *pentru tine*.
13. Fiindcă mi-ai întocmit rărunchii; tu m-ai acoperit în pântecele mamei mele.
14. Te voi lăuda, pentru că m-ai făcut în mod înfricoşător *şi* admirabil; minunate *sunt* lucrările tale; şi sufletul meu o ştie foarte bine.
15. Oasele mele nu au fost ascunse de tine, când am fost făcut în tăinicie *şi* ţesut ca o broderie în părţile cele mai de jos ale pământului.
16. Ochii tăi m-au văzut când nu eram decât un făt neformat; şi în cartea ta au fost scrise toate *membrele mele*, *care* continuu au fost modelate, când *încă niciunul* dintre ele nu *era*.
17. Cât de preţioase îmi sunt gândurile tale, Dumnezeule! Cât de mare este numărul lor!
18. *Dacă* le-aş număra, ele sunt mai multe la număr decât nisipul; când mă trezesc, sunt tot cu tine.
19. Da, vei ucide pe cel stricat, Dumnezeule; de aceea plecaţi de la mine, oamenilor sângeroşi.
20. Pentru că ei vorbesc stricat împotriva ta *şi* duşmanii tăi iau *numele tău* în deşert.
21. Nu îi urăsc eu, DOAMNE, pe cei ce te urăsc? Şi nu mă mâhnesc pe cei ce se ridică împotriva ta?
22. Îi urăsc cu o ură desăvârşită, îi socotesc duşmanii mei.
23. Cercetează-mă, Dumnezeule, şi cunoaşte-mi inima; încearcă-mă şi cunoaşte-mi gândurile;
24. Şi vezi dacă *este vreo* cale stricată în mine şi condu-mă pe calea veşnică.

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

PSALMUL 140

SCAPĂ-MĂ, DOAMNE, de omul rău; păzeşte-mă de omul violent,

2. Care își închipuie ticăloșii în inimă; continuu se adună *pentru* război.
3. Și-au ascuțit limbile ca un șarpe; veninul viperei *este* sub buzele lor. Selah.
4. Păzește-mă, DOAMNE, de mâinile celui stricat; protejează-mă de omul violent, *de* cei care au plănuit să doboare umbletele mele.
5. Cei mândri mi-au ascuns o capcană și funii; au întins o plasă pe cale; mi-au pus curse. Selah.
6. Eu i-am spus DOMNULUI: Tu *ești* Dumnezeul meu, ascultă vocea cererilor mele, DOAMNE.
7. DUMNEZEULE, Doamne, tăria salvării mele, mi-ai acoperit capul în ziua bătăliei.
8. Nu împlini, DOAMNE, dorințele celui stricat; nu duce mai departe planul lui stricat, *pentru a nu* se înălța. Selah.
9. *Cât despre* capul celor ce mă înconjoară, să îi acopere ticăloșia propriilor lor buze.
10. Să cadă cărbuni aprinși peste ei; să fie aruncați în foc; în gropi adânci, ca să nu se ridice din nou.
11. Nu lăsa pe bărbatul vorbitor de rău să fie întemeiat pe pământ; răul va vâna pe omul violent pentru a-*l* doborî.
12. Știu că DOMNUL va susține cauza celui nenorocit și dreptul celor săraci.
13. Da, cei drepți vor aduce mulțumiri numelui tău; cei integri vor locui în prezența ta.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

141 DOAMNE, strig către tine, grăbește-te înspre mine; deschide urechea la vocea mea, când strig către tine.
2. Să se îndrepte rugăciunea mea înaintea ta *ca* tămâia; *și* înălțarea mâinilor mele *ca* sacrificiul de seară.
3. Pune o gardă, DOAMNE, înaintea gurii mele; păzește ușa buzelor mele.
4. Nu înclina inima mea la *niciun* lucru rău, pentru a face fapte stricate cu oameni care lucrează nelegiuire, și nu mă lăsa să mănânc din lucrurile lor plăcute.
5. Să mă lovească cel drept, *va fi* bunătate; și să mă mustre, *va fi* untdelemn ales, *care* nu îmi va sparge capul; căci rugăciunea mea de asemenea *va fi continuă* în nenorocirile lor.
6. Când judecătorii lor vor fi doborâți în locuri stâncoase, vor auzi cuvintele mele, căci ele sunt dulci.
7. Oasele noastre sunt împrăștiate la gura mormântului, ca și când cineva taie și despică *lemne* pe pământ.
8. Dar ochii mei sunt spre tine, DUMNEZEULE, Doamne; în tine este încrederea mea; nu lăsa sufletul *meu* pustiit.
9. Păzește-mă de capcanele *pe care* le-au pus pentru mine și de cursele lucrătorilor nelegiuirii.
10. Să cadă cei stricați în propriile lor plase, în timp ce eu deodată scap.

Maschil al lui David; când era în peșteră: o rugăciune.

PSALMUL

142 CU vocea mea am strigat către DOMNUL; cu vocea mea mi-am făcut cererea către DOMNUL.
2. Mi-am vărsat plângerea înaintea lui; am arătat înaintea lui tulburarea mea.
3. Când duhul meu a fost copleșit înăuntrul meu, atunci ai cunoscut cărarea mea. În calea pe care am umblat, ei au pus pe ascuns o capcană pentru mine.
4. M-am uitat la dreapta *mea* și am privit, dar nu *a fost* niciun om care să mă cunoască, mi-a lipsit locul de scăpare; nimeni nu s-a îngrijit de sufletul meu.
5. Am strigat către tine, DOAMNE, am spus: Tu *ești* locul meu de scăpare *și* partea mea în țara celor vii.
6. Dă atenție strigătului meu, pentru că am fost foarte înjosit, eliberează-mă de persecutorii mei, căci sunt mai puternici decât mine.
7. Scoate sufletul meu din închisoare, ca să laud numele tău, cei drepți mă vor înconjura, căci îmi vei face mult bine.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

143 ASCULTĂ rugăciunea mea, DOAMNE, deschide urechea la cererile mele, răspunde-mi în credincioșia *și* în dreptatea ta.
2. Și nu intra la judecată cu servitorul tău, pentru că înaintea ta niciun om viu nu va fi declarat drept.
3. Pentru că dușmanul mi-a persecutat sufletul; mi-a doborât viața la pământ; m-a făcut să locuiesc în întuneric, ca pe cei ce sunt demult morți.
4. De aceea este duhul meu copleșit înăuntrul meu; inima îmi este pustie în mine.
5. Îmi amintesc zilele din vechime; meditez la toate lucrările tale; cuget la lucrarea mâinilor tale.
6. Îmi întind mâinile spre tine, sufletul meu *însetează* după tine, ca un pământ însetat. Selah.
7. Grăbește să mă asculți, DOAMNE, duhul meu se sfârșește, nu îți ascunde fața de la mine, ca nu cumva să fiu asemenea celor ce coboară în groapă.
8. Fă-mă să aud bunătatea ta iubitoare dimineața, pentru că în tine mă încred; fă-mă să cunosc calea în care ar trebui să umblu, căci îmi înalț sufletul spre tine.
9. Scapă-mă, DOAMNE, de dușmanii mei, eu fug la tine pentru a mă ascunde.
10. Învață-mă să fac voia ta, pentru că tu *ești* Dumnezeul meu, duhul tău *este* bun; condu-mă în țara integrității.
11. Dă-mi viață, DOAMNE, pentru numele tău, pentru dreptatea ta scoate-mi sufletul din tulburare.
12. Și în mila ta stârpește pe dușmanii mei și nimicește-i pe toți cei ce îmi chinuiesc sufletul, căci eu *sunt* servitorul tău.

Un psalm al lui David.

PSALMUL

144 BINECUVÂNTAT *fie* DOMNUL, tăria mea, care îmi deprinde mâinile la război și degetele mele la luptă.
2. Bunătatea mea și fortăreața mea; turnul meu înalt și eliberatorul meu; scutul meu și *cel* în care mă încred, care îmi supune poporul sub mine.
3. DOAMNE, ce *este* omul, ca să iei cunoștință de el! *Sau* fiul omului, ca să ții seama de el!
4. Omul este asemănător deșertăciunii, zilele lui sunt ca o umbră care trece.
5. DOAMNE pleacă-ți cerurile și coboară; atinge munții și vor fumega.
6. Aruncă fulger și împrăștie-i, trage săgețile tale și nimicește-i.
7. Întinde-ți mâna din înălțime; scapă-mă și eliberează-mă din ape mari, din mâna copiilor străini,
8. A căror gură vorbește deșertăciune și dreapta lor *este* o dreaptă a falsității.
9. Dumnezeule, eu îți voi cânta o cântare nouă, pe psalterion și pe un instrument cu zece coarde îți voi cânta laude.
10. *El* dă salvare împărăților, el eliberează pe David, servitorul său, de sabia care rănește.
11. Scapă-mă și eliberează-mă din mâna copiilor străini, a căror gură vorbește deșertăciune și dreapta lor *este* o dreaptă a falsității;
12. Pentru ca fiii noștri *să fie* ca plante ce cresc în tinerețea lor; fiicele noastre *să fie* ca pietre unghiulare, lustruite *în* asemănarea unui palat;
13. *Ca* grânarele noastre *să fie* pline, dând tot felul de provizii; *ca* oile noastre să nască mii și zeci de mii în străzile noastre;
14. *Ca* boii noștri *să fie* tari să muncească; *să nu fie* nicio ruptură, nicio ieșire; ca *să nu fie* plângere în străzile noastre.
15. Ferice de *acel* popor, care este astfel; *da*, ferice de *acel* popor, al cărui Dumnezeu *este* DOMNUL.

Psalmul de laudă al lui David.

PSALMUL

145 TE voi preamări, Dumnezeul meu, împărate! Și voi binecuvânta numele tău pentru totdeauna și întotdeauna.
2. În fiecare zi te voi binecuvânta; și voi lăuda numele tău pentru totdeauna și întotdeauna.
3. Mare *este* DOMNUL și *demn* de a fi mult lăudat; și măreția sa *este* de nepătruns.
4. O generație va lăuda lucrările tale alteia și va vesti faptele tale puternice.
5. Voi vorbi despre glorioasa onoare a maiestății tale și despre lucrările tale minunate.
6. Și *oamenii* vor vorbi despre puterea înfricoșătoarelor tale fapte și eu voi vesti măreția ta.
7. Ei vor rosti mult amintirea marii tale bunătăți și vor cânta despre dreptatea ta.
8. DOMNUL *este* cu har și plin de compasiune, încet la mânie și mare în milă.

9. DOMNUL *este* bun cu toți și îndurările lui blânde *sunt* peste toate lucrările sale.
10. Toate lucrările tale te vor lăuda, DOAMNE; și sfinții tăi te vor binecuvânta.
11. Ei vor vorbi despre gloria împărăției tale și vor istorisi puterea ta,
12. Pentru a face cunoscute fiilor oamenilor faptele lui puternice și maiestatea glorioasă a împărăției sale.
13. Împărăția ta *este* o împărăție veșnică și stăpânirea ta *dăinuiește* din generație în generație.
14. DOMNUL susține pe toți cei ce cad și ridică pe toți *cei ce sunt* încovoiați.
15. Ochii tuturor te așteaptă; și tu le dai mâncarea la timpul cuvenit.
16. Tu îți deschizi mâna și saturi dorința fiecărui lucru viu.
17. DOMNUL *este* drept în toate căile sale și sfânt în toate lucrările sale.
18. DOMNUL *este* aproape de toți cei ce îl cheamă, de toți cei ce îl cheamă în adevăr.
19. El va împlini dorința celor ce se tem de el, el de asemenea va asculta strigătul lor și îi va salva.
20. DOMNUL păstrează pe toți cei ce îl iubesc, dar pe toți stricații îi va nimici.
21. Gura mea va vorbi lauda DOMNULUI; și să binecuvânteze toată făptura numele lui sfânt pentru totdeauna și întotdeauna.

PSALMUL 146

LĂUDAȚI pe DOMNUL. Laudă pe DOMNUL, suflete al meu.
2. Cât timp trăiesc voi lăuda pe DOMNUL, voi cânta laude Dumnezeului meu cât voi fi.
3. Nu vă puneți încrederea în prinți, *nici* în fiul omului, în care nu *este* ajutor.
4. Suflarea lui iese, el se întoarce în pământul lui; chiar în ziua aceea gândurile lui pier.
5. Ferice de *cel* ce *are* pe Dumnezeul lui Iacob ca ajutor al său, a cărui speranță *este* în DOMNUL Dumnezeul său;
6. Care a făcut cerul și pământul, marea și tot ce *este* în ea, care ține adevărul pentru totdeauna.
7. Care face judecată pentru cei oprimați, care dă mâncare celor flămânzi. DOMNUL dezleagă prizonierii;
8. DOMNUL deschide ochii orbilor, DOMNUL ridică pe cei încovoiați; DOMNUL iubește pe cei drepți;
9. DOMNUL păzește pe străini; el ușurează pe cel fără tată și pe văduvă, dar calea celor stricați o răstoarnă.
10. DOMNUL va domni pentru totdeauna, *chiar* Dumnezeul tău, Sioane, din generație în generație. Lăudați pe DOMNUL.

PSALMUL 147

LĂUDAȚI pe DOMNUL, pentru că *este* bine a cânta laude Dumnezeului nostru, pentru că *este* plăcut; *și* lauda este cuvenită.
2. DOMNUL zidește Ierusalimul, adună pe proscrișii lui Israel.

3. El vindecă pe cei cu inima frântă şi le leagă rănile.
4. El socoteşte numărul stelelor, el le cheamă pe toate pe numele *lor*.
5. Mare *este* Domnul nostru şi mare în putere, înţelegerea lui *este* infinită.
6. DOMNUL înalţă pe cei umili, el aruncă pe cei stricaţi la pământ.
7. Cântaţi DOMNULUI cu mulţumire; cântaţi laudă pe harpă, Dumnezeului nostru,
8. Care acoperă cerul cu nori, care pregăteşte ploaie pentru pământ, care face să crească iarbă pe munţi.
9. Dă vitei mâncarea ei şi corbilor tineri care strigă.
10. El nu găseşte plăcere în tăria calului, el nu are plăcere în picioarele unui om.
11. DOMNUL îşi găseşte plăcerea în cei ce se tem de el, în cei ce speră în mila lui.
12. Laudă pe DOMNUL, Ierusalime; laudă pe Dumnezeul tău, Sioane.
13. Căci el a întărit zăvoarele porţilor tale; el a binecuvântat pe copiii tăi în mijlocul tău.
14. El dă pace între graniţele tale şi te satură cu grăsimea grâului.
15. El trimite poruncile lui *pe* pământ, cuvântul lui aleargă foarte repede.
16. El dă zăpadă ca lâna, el împrăştie bruma ca cenuşa.
17. El îşi aruncă gheaţa ca îmbucături, cine poate sta înaintea frigului său?
18. El trimite cuvântul său şi le topeşte, el face ca vânturile sale să sufle *şi* apele curg.
19. El arată cuvântul său lui Iacob, statutele sale şi judecăţile sale lui Israel.
20. El nu s-a purtat astfel cu nicio naţiune; iar judecăţile *sale*, ei nu le-au cunoscut. Lăudaţi pe DOMNUL.

PSALMUL 148

LĂUDAŢI pe DOMNUL. Lăudaţi pe DOMNUL voi cei din ceruri, lăudaţi-l în înălţimi.
2. Lăudaţi-l toţi îngerii lui, lăudaţi-l toate oştirile lui.
3. Lăudaţi-l soare şi lună, lăudaţi-l toate stelele luminii.
4. Lăudaţi-l ceruri ale cerurilor şi ape care *sunteţi* deasupra cerurilor.
5. Să laude numele DOMNULUI, pentru că el a poruncit şi au fost create.
6. El de asemenea le-a întemeiat pentru totdeauna şi întotdeauna, a dat o hotărâre care nu va trece.
7. De pe pământ lăudaţi pe DOMNUL, voi dragoni şi toate adâncurile,
8. Foc şi grindină, zăpadă şi abur, vârtej de vânt care împlineşti cuvântul său,
9. Munţi şi toate dealurile, pomi roditori şi toţi cedrii,
10. Fiare şi toate vitele; târâtoare şi păsări zburătoare;
11. Împăraţi ai pământului şi toate popoarele, prinţi şi toţi judecătorii pământului,
12. Deopotrivă tineri şi tinere, bătrâni şi copii;
13. Să laude numele DOMNULUI, pentru că doar numele lui este măreţ; gloria lui *este* deasupra pământului şi a cerului.

14. El de asemenea înalță cornul poporului său, lauda tuturor sfinților săi, a copiilor lui Israel, un popor aproape de el. Lăudați pe DOMNUL.

PSALMUL 149

LĂUDAȚI pe DOMNUL. Cântați DOMNULUI o cântare nouă, *și* lauda lui în adunarea sfinților.
2. Să se bucure Israel în cel ce l-a făcut; să se bucure copiii Sionului în Împăratul lor.
3. Să laude numele lui cu dans, să îi cânte laude cu tamburina și harpa.
4. Căci DOMNUL își găsește plăcerea în popor, va înfrumusețа pe cei umili cu salvare.
5. Să se bucure sfinții în glorie, să cânte cu voce tare în paturile lor.
6. *Să fie laudele* înalte ale lui Dumnezeu în gura lor și o sabie cu două tăișuri în mâna lor,
7. Pentru a împlini răzbunare asupra păgânilor *și* pedepsirii asupra popoarelor.
8. Să lege pe împărații lor cu lanțuri și pe nobilii lor cu cătușe de fier;
9. Pentru a împlini judecata scrisă împotriva lor; această onoare o au toți sfinții lui. Lăudați pe DOMNUL.

PSALMUL 150

LĂUDAȚI pe DOMNUL. Lăudați pe Dumnezeu în sanctuarul său, lăudați-l în întinderea *cerului* puterii sale.
2. Lăudați-l pentru puternicele sale fapte, lăudați-l conform alesei sale măreții.
3. Lăudați-l cu sunetul trâmbiței, lăudați-l cu psalterionul și harpa.
4. Lăudați-l cu tamburină și dans, lăudați-l cu instrumente cu coarde și instrumente de suflat.
5. Lăudați-l pe chimvale răsunătoare, lăudați-l pe chimvale înalt răsunătoare.
6. Să laude pe DOMNUL fiecare lucru ce are suflare. Lăudați pe DOMNUL.

PROVERBE

CAPITOLUL

1 PROVERBELE lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel;
2. Pentru a cunoaște înțelepciunea și instruirea; pentru a pricepe cuvintele înțelegerii;
3. Pentru a primi instruirea înțelepciunii, a dreptății și a judecății și a echității;
4. Pentru a da agerime celor simpli, tânărului, cunoaștere și discernământ.
5. Un înțelept va asculta și *își* va crește învățătura, și un om al priceperii va obține sfaturi înțelepte;
6. Pentru a înțelege un proverb și interpretarea *lui,* cuvintele înțelepților și vorbele lor adânci.
7. Teama de DOMNUL *este* începutul cunoașterii; *dar* nebunii disprețuiesc înțelepciunea și instruirea.
8. Fiul meu, ascultă instruirea tatălui tău și nu părăsi legea mamei tale;
9. Fiindcă ele *vor fi* o podoabă de har pentru capul tău și lănțișoare în jurul gâtului tău.
10. Fiul meu, dacă păcătoșii te ademenesc, nu te învoi!
11. Dacă ei spun: Vino cu noi, să stăm la pândă pentru a vărsa sânge, să pândim în ascuns *și* fără motiv pe cel nevinovat;
12. Să îi înghițim de vii precum mormântul; și în întregime, ca pe cei ce coboară în groapă;
13. Vom găsi toate averile prețioase, ne vom umple casele *cu* pradă;
14. Aruncă-ți sorțul printre noi; să avem toți o singură pungă;
15. Fiul meu, nu umbla cu ei pe cale; oprește-ți piciorul de la cărarea lor;
16. Căci picioarele lor aleargă la rău și se grăbesc să verse sânge.
17. Cu siguranță în zadar este întinsă plasa înaintea ochilor oricărei păsări.
18. Și ei stau la pândă pentru a vărsa *propriul* lor sânge; pândesc în ascuns *propriile* lor vieți.
19. Astfel *sunt* căile fiecărui *om* lacom de câștig, *lăcomie care* ia viața celor ce o au.
20. Înțelepciunea strigă afară; își înalță vocea pe străzi;
21. Ea strigă în piața de adunare a mulțimii, în pragurile porților; își rostește cuvintele ei în cetate, *spunând*:
22. Până când simplilor, veți iubi simplitatea și batjocoritorii se vor desfăta în batjocurile lor și proștii vor urî cunoașterea?
23. Întoarceți-vă la mustrarea mea; iată, voi turna duhul meu peste voi, vă voi face cunoscute cuvintele mele.
24. Deoarece *v*-am chemat și ați refuzat; mi-am întins mâna și nimeni nu a dat atenție;
25. Dar ați făcut de nimic tot sfatul meu și ați refuzat mustrarea mea;
26. Și eu voi râde la nenorocirea voastră; îmi voi bate joc când vine spaima voastră;

27. Când vine spaima voastră ca pustiirea și nimicirea voastră vine ca un vârtej de vânt; când vine strâmtorarea și chinul peste voi,
28. Atunci mă vor chema, dar voi refuza să răspund; devreme mă vor căuta, dar nu mă vor găsi,
29. Pentru că au urât cunoașterea și nu au ales teama de DOMNUL;
30. Au refuzat sfatul meu, au disprețuit întreaga mea mustrare.
31. De aceea vor mânca din rodul căii lor și vor fi îndestulați cu propriile lor planuri.
32. Fiindcă abaterea de pe cale a celor simpli îi va ucide și prosperitatea proștilor îi va nimici.
33. Dar oricine îmi dă ascultare va locui în siguranță și va fi liniștit față de teama de rău.

CAPITOLUL 2

FIUL meu, dacă vei primi cuvintele mele și vei ascunde poruncile mele în tine,
2. Astfel încât îți apleci urechea la înțelepciune *și* îți dedici inima înțelegerii,
3. Da, dacă strigi după cunoaștere *și* îți înalți vocea pentru înțelegere,
4. Dacă o cauți precum argintul și o cercetezi *ca* pe tezaure ascunse,
5. Atunci vei înțelege teama de DOMNUL și vei găsi cunoașterea lui Dumnezeu.
6. Fiindcă DOMNUL dă înțelepciune, din gura lui *vin* cunoaștere și înțelegere.
7. El strânge înțelepciune sănătoasă pentru cel drept; *este* un scut celor ce umblă cu integritate.
8. El păzește cărările judecății și păstrează calea sfinților săi.
9. Atunci vei înțelege dreptatea și judecata și echitatea, *da*, fiecare cărare bună.
10. Când înțelepciunea intră în inima ta și cunoașterea este plăcută sufletului tău,
11. *Atunci* discernerea te va păstra, înțelegerea te va păzi,
12. Pentru a te scăpa de calea *omului* rău, de omul care vorbește lucruri perverse;
13. De cel care lasă cărările integrității pentru a umbla pe căile întunericului;
14. Care se bucură să facă răul și se desfată în perversitatea celui stricat;
15. Ale căror căi *sunt* strâmbe și perverși în cărările lor;
16. Pentru a te elibera de femeia străină, *chiar* de străina *care* lingușește prin cuvintele ei;
17. Care părăsește pe călăuza tinereții ei și uită legământul Dumnezeului ei,
18. Deoarece casa ei se apleacă spre moarte și cărările ei spre cei morți.
19. Niciunul dintre cei ce merg la ea nu se mai întoarce, nici cărările vieții nu apucă.
20. Ca să umbli pe calea celor buni și să ții cărările celor drepți.
21. Fiindcă toți cei integri vor locui în țară și cei desăvârșiți vor rămâne în ea.

22. Dar cei stricați vor fi stârpiți de pe pământ și călcătorii *de lege* vor fi dezrădăcinați din el.

CAPITOLUL 3

FIUL meu, nu uita legea mea, ci inima ta să păzească poruncile mele;
2. Fiindcă ele vor adăuga zilelor tale lungime și ani de viață și pace.
3. Să nu te părăsească mila și adevărul; leagă-le în jurul gâtului tău; scrie-le pe tăblia inimii tale;
4. Astfel vei găsi favoare și bună înțelegere în ochii lui Dumnezeu și a oamenilor.
5. Încrede-te în DOMNUL cu toată inima ta și nu te sprijini pe propria ta înțelegere.
6. Recunoaște-l în toate căile tale și el îți va îndrepta cărările.
7. Nu fi înțelept în ochii tăi; teme-te de DOMNUL și depărtează-te de rău.
8. Va fi sănătate buricului tău și măduvă oaselor tale.
9. Onorează pe DOMNUL cu averea ta și cu primele roade din tot venitul tău;
10. Astfel vor fi umplute hambarele tale cu abundență și teascurile tale vor da pe dinafară cu vin nou.
11. Fiul meu, nu disprețui disciplinarea DOMNULUI, nici nu obosi la îndreptarea lui,
12. Fiindcă DOMNUL îndreaptă pe cine iubește, precum un tată pe fiul *în care* își găsește plăcere.
13. Fericit *este* omul *care* găsește înțelepciune și omul *care* obține înțelegere.
14. Căci comerțul cu ea *este* mai bun decât comerțul cu argint, iar câștigul ei decât aurul fin.
15. Ea *este* mai prețioasă decât rubinele și toate lucrurile pe care le dorești nu sunt de comparat cu ea.
16. În mâna ei dreaptă *se află* lungimea zilelor *și* în stânga ei *sunt* bogățiile și onoarea.
17. Căile ei *sunt* căi plăcute și toate cărările ei *sunt* pace.
18. Ea *este* un pom al vieții pentru cei ce o țin strâns și fericit *este cel* care o păstrează.
19. DOMNUL prin înțelepciune a fondat pământul, prin înțelegere a întemeiat cerurile.
20. Prin cunoașterea lui sunt despicate adâncurile și norii picură roua.
21. Fiul meu, să nu se depărteze ele de ochii tăi! Păzește înțelepciunea sănătoasă și discernerea;
22. Astfel ele vor fi viață sufletului tău și grație gâtului tău.
23. Atunci vei umbla în siguranță pe calea ta și piciorul tău nu se va poticni.
24. Când te culci, nu te vei teme; da, te vei culca și somnul tău va fi dulce.
25. Nu te teme de spaima năprasnică, nici de pustiirea celor stricați când vine.

26. Fiindcă DOMNUL va fi încrederea ta și îți va păstra piciorul să nu fie prins.
27. Nu opri binele de la cei cărora li se cuvine, când stă în puterea mâinii tale să *o* faci.
28. Nu spune vecinului tău: Du-te și revino, și mâine *îți* voi da; când ai lângă tine *ce îi trebuie*.
29. Nu plănui răul împotriva vecinului tău, văzând că el trăiește în siguranță lângă tine.
30. Nu te certa fără motiv cu un om, dacă nu ți-a făcut niciun rău.
31. Nu invidia pe opresor și nu alege niciuna din căile lui.
32. Fiindcă cel pervers *este* urâciune pentru DOMNUL, dar taina lui *este* cu cei drepți.
33. Blestemul DOMNULUI *este* în casa celui stricat, dar el binecuvântează locuința celor drepți.
34. Într-adevăr, el batjocorește pe batjocoritori, dar dă har celor umili.
35. Cei înțelepți vor moșteni glorie, dar rușinea va fi înălțarea proștilor.

CAPITOLUL

4 ASCULTAȚI, copiilor, instruirea unui tată și dați atenție pentru a cunoaște înțelegerea.
2. Nu părăsiți legea mea, pentru că eu vă dau doctrină bună.
3. Pentru că eram fiul tatălui meu, plăpând și singurul *iubit* înaintea mamei mele.
4. El, de asemenea, m-a învățat și mi-a spus: Să păstreze inima ta cuvintele mele, ține poruncile mele și vei trăi.
5. Obține înțelepciune, obține înțelegere; nu uita, nici nu te abate de la cuvintele gurii mele.
6. Nu o părăsi, și ea te va păstra; iubește-o, și ea te va păzi.
7. Înțelepciunea *este* lucrul de căpătâi; *de aceea*, obține înțelepciune; și cu toate cele obținute, obține înțelegere.
8. Înalț-o, și ea te va înălța; te va onora când o îmbrățișezi.
9. Ea va da capului tău o podoabă de har, îți va aduce o coroană de glorie.
10. Ascultă, fiul meu, și primește spusele mele; și mulți vor fi anii vieții tale.
11. Te-am învățat despre calea înțelepciunii, te-am condus pe cărări drepte.
12. Când umbli, pașii tăi nu vor fi strâmtorați; și când alergi nu te vei poticni.
13. Ține strâns de instruire; nu *o* lăsa să plece; păzește-o, fiindcă ea *este* viața ta.
14. Nu intra în cărarea celor stricați și nu te duce pe calea celor răi.
15. Evit-o, nu trece *nici măcar* pe lângă ea, întoarce-te de la ea și treci mai departe.
16. Fiindcă ei nu dorm, fără să fi făcut *vreo* ticăloșie; și somnul le este luat dacă nu fac pe *cineva* să cadă.
17. Fiindcă ei mănâncă pâinea stricăciunii și beau vinul violenței.
18. Dar cărarea celor drepți *este* ca lumina strălucitoare, care strălucește tot mai mult până în ziua desăvârșită.

19. Calea celor stricați *este* ca întunericul; ei nu știu în ce se poticnesc.
20. Fiul meu, dă atenție cuvintelor mele; apleacă-ți urechea la spusele mele.
21. Să nu se depărteze de ochii tăi; păstrează-le în mijlocul inimii tale.
22. Fiindcă ele *sunt* viață pentru cei ce le găsesc și sănătate pentru toată carnea lor.
23. Păzește-ți inima cu toată silința, fiindcă din ea *sunt* ieșirile vieții.
24. Alungă de la tine o gură perversă și îndepărtează buze perverse de la tine.
25. Să privească ochii tăi înainte, iar pleoapele tale să privească drept în fața ta.
26. Cumpănește cărarea pașilor tăi și toate căile tale să fie întemeiate.
27. Nu te întoarce nici la dreapta nici la stânga; îndepărtează-ți piciorul de la rău.

CAPITOLUL 5

FIUL meu, dă atenție la înțelepciunea mea și apleacă-ți urechea la înțelegerea mea,
2. Ca să iei aminte la discernere și *ca* buzele tale să păzească cunoașterea.
3. Fiindcă buzele femeii străine picură *ca* fagurele și gura ei *este* mai alunecoasă decât untdelemnul;
4. Dar sfârșitul ei este amar ca pelinul, ascuțit ca o sabie cu două tăișuri.
5. Picioarele ei merg jos la moarte, pașii ei apucă spre iad.
6. Ca nu cumva să cumpănești cărarea vieții, căile ei sunt schimbătoare, *ca să* nu *le* poți cunoaște.
7. De aceea ascultați-mă acum copiilor și nu vă depărtați de cuvintele gurii mele!
8. Mută-ți calea departe de ea și nu te apropia de ușa casei ei,
9. Ca nu cumva să dai onoarea ta altora și anii tăi celui crud,
10. Ca nu cumva să fie îndestulați străinii cu bogăția ta și ostenelile tale *să fie* în casa unui străin,
11. Și la urmă să jelești, când carnea ta și trupul tău sunt mistuite,
12. Și să spui: Cum de am urât instruirea și inima mea a disprețuit mustrarea;
13. Și nu am ascultat de vocea învățătorilor mei, nici nu mi-am aplecat urechea la cei ce m-au instruit!
14. Am fost aproape în fiecare rău în mijlocul mulțimii și al adunării.
15. Bea apă din propriul tău izvor și ape curgătoare din propria ta fântână.
16. Izvoarele tale să se reverse departe *și* râuri de ape *să fie* pe străzi.
17. Să fie numai ale tale și nu ale străinilor *care sunt* cu tine.
18. Fântâna ta să fie binecuvântată; și bucură-te cu soția tinereții tale.
19. Ca cerboaica drăgăstoasă *să fie ea* și o căprioară plăcută; să te sature tot timpul sânii ei; și fii întotdeauna îmbătat de dragostea ei.
20. Și de ce ai dori tu, fiul meu, să fii îmbătat de o femeie străină și să îmbrățișezi sânul unei străine?
21. Căci căile omului *sunt* înaintea ochilor DOMNULUI și el cumpănește toate cărările lui.

22. Propriile lui nelegiuiri îl vor prinde pe cel stricat și va fi ținut cu funiile păcatelor sale.
23. *El* va muri fără instruire și în măreția nechibzuinței sale se va rătăci.

CAPITOLUL 6

FIUL meu, dacă te pui garant pentru prietenul tău, *dacă* ai bătut palma cu un străin,
2. Ești prins în capcană prin cuvintele gurii tale, prin cuvintele gurii tale ești prins!
3. Fă aceasta acum, fiul meu, și eliberează-te când ajungi în mâna prietenului tău; du-te, umilește-te și întărește-l pe prietenul tău.
4. Nu da somn ochilor tăi, nici ațipire pleoapelor tale.
5. Eliberează-te precum o căprioară din mâna *vânătorului* și ca o pasăre din mâna păsărarului.
6. Du-te la furnică, leneșule; ia aminte căile ei și fii înțelept;
7. *Ea*, care, neavând nici călăuză, *nici* supraveghetor, *nici* stăpân,
8. Își face rost de mâncare în timpul verii *și* își strânge mâncarea în timpul secerișului.
9. Cât timp vei dormi, leneșule? Când te vei trezi din somnul tău?
10. *Încă* puțin somn, puțină ațipire, puțină încrucișare a mâinilor pentru a dormi;
11. Așa va veni sărăcia ta ca un călător și lipsa ta ca un om înarmat.
12. Un om rău, un om stricat, umblă cu o gură perversă.
13. El clipește din ochii lui, vorbește cu picioarele lui, învață *pe alții* cu degetele lui;
14. Perversitate *este* în inima lui, unelteşte ticăloșie necontenit, seamănă discordie.
15. De aceea nenorocirea lui va veni dintr-odată; dintr-odată va fi zdrobit fără remediu.
16. Aceste șase *lucruri* le urăște DOMNUL; da, șapte *sunt* urâciune pentru el:
17. O privire trufașă, o limbă mincinoasă și mâini care varsă sânge nevinovat,
18. O inimă care unelteşte planuri stricate, picioare care sunt iuți să alerge la ticăloșie,
19. Un martor fals *care* vântură minciuni și cel ce seamănă discordie între frați.
20. Fiul meu, păzește porunca tatălui tău și nu părăsi legea mamei tale;
21. Prinde-le continuu peste inima ta *și* leagă-le în jurul gâtului tău.
22. Când mergi, te va conduce; când dormi, te va ține; și *când* te trezești, va vorbi cu tine.
23. Fiindcă porunca *este* o lampă și legea *este* lumină; și mustrările instruirii *sunt* calea vieții;
24. Ca să te țină *departe* de femeia rea, de lingușeala limbii femeii străine.
25. Nu pofti frumusețea ei în inima ta nici să nu te prindă cu pleoapele ei.
26. Căci printr-o femeie curvă *va ajunge un bărbat* la o bucată de pâine; și femeia adulteră va vâna viața prețioasă.
27. Poate un bărbat să ia foc în sânul lui și hainele să nu îi fie arse?

28. Poate cineva să meargă pe cărbuni încinși și picioarele să nu îi fie arse?
29. Așa și cel ce intră la soția aproapelui său; oricine se atinge de ea nu este nevinovat.
30. *Oamenii* nu disprețuiesc un hoț, dacă fură pentru a-și sătura sufletul când este flămând;
31. Dar *dacă* este găsit, va da înapoi de șapte ori; va da toată averea casei sale.
32. *Dar* oricine comite adulter cu o femeie, *îi* lipsește înțelegerea; cel *ce* face aceasta își nimicește sufletul.
33. Va obține rană și dezonoare și ocara lui nu va fi ștearsă.
34. Fiindcă gelozia *este* turbarea unui bărbat; de aceea nu va cruța în ziua răzbunării.
35. Nu va lua aminte la nicio răscumpărare nici nu va fi mulțumit, deși tu dai multe daruri.

CAPITOLUL 7

FIUL meu, ține cuvintele mele și strânge cu tine poruncile mele.
2. Ține poruncile mele și vei trăi; și legea mea ca lumina ochilor tăi.
3. Leagă-le împrejurul degetelor tale, scrie-le pe tăblia inimii tale.
4. Spune înțelepciunii: Tu *ești* sora mea; și numește înțelegerea, ruda *ta*;
5. Ca ele să te țină *departe* de femeia străină, de străina *care* lingușește cu vorbele ei.
6. Căci de la fereastra casei mele am privit prin deschizătura mea,
7. Și am văzut printre cei simpli, am deosebit printre tineri un tânăr lipsit de înțelegere,
8. Trecând strada aproape de colțul ei; și el mergea pe calea spre casa ei,
9. În amurg, în seara zilei, în negrul și întunericul nopții;
10. Și, iată, l-a întâlnit o femeie *cu* îmbrăcămintea unei curve și cu inima vicleană.
11. (Ea *este* gălăgioasă și încăpățânată; picioarele nu îi stau în casă;
12. Acum afară, acum pe străzi și pândește la fiecare colț).
13. Așa l-a prins și l-a sărutat și cu o față nerușinată i-a spus:
14. *Am* ofrande de pace cu mine; astăzi mi-am împlinit promisiunile.
15. De aceea am ieșit să te întâlnesc, din timp am căutat fața ta și te-am găsit.
16. Mi-am așternut patul cu cuverturi, cu tapițerii, cu in subțire din Egipt.
17. Mi-am parfumat patul cu smirnă, aloe și scorțișoară.
18. Vino să ne umplem cu iubire până dimineață, să ne desfătăm cu iubiri.
19. Pentru că soțul nu *este* acasă, a plecat într-o călătorie lungă;
20. A luat o pungă de bani cu el și va veni acasă la ziua stabilită.
21. Cu vorbirea ei măgulitoare l-a ademenit, cu lingușeala buzelor ei l-a forțat.
22. El merge deodată după ea, cum merge un bou la măcelărie, sau ca un nebun la disciplinarea în butuci,
23. Până ce o săgeată îi străpunge ficatul, precum o pasăre se grăbește la capcană și nu știe că aceasta o *va costa* viața.
24. De aceea dați-mi acum ascultare, copii, și dați atenție cuvintelor gurii mele.

25. Să nu se abată inima ta spre căile ei, nu te rătăci în cărările ei.
26. Fiindcă ea a doborât mulți răniți; da, mulți *bărbați* puternici au fost uciși de ea.
27. Casa ei *este* calea spre iad, mergând în jos la cămările morții.

CAPITOLUL 8

NU strigă înțelepciunea? Și înțelegerea nu își ridică vocea?
2. *Ea* stă în picioare pe vârful locurilor înalte, la răspântiile cărărilor.
3. Strigă la porți, la intrarea cetății, la venire înaintea ușilor.
4. Vouă vă strig oamenilor; și vocea mea *este* spre fiii omului.
5. Voi, cei simpli, înțelegeți înțelepciunea; și voi, proștilor, fiți cu o inimă înțelegătoare.
6. Ascultați, căci voi vorbi despre lucruri mărețe, și deschiderea buzelor mele *va fi cu* lucruri drepte.
7. Fiindcă gura mea va vorbi adevăr, iar stricăciunea *este* urâciune buzelor mele.
8. Toate cuvintele gurii mele *sunt* în dreptate și nu *este* nimic pervers sau răsucit în ele.
9. Toate *sunt* lămurite pentru cel ce înțelege și drepte pentru cei ce găsesc cunoașterea.
10. Primește instruirea mea, și nu argint; și cunoaștere, mai degrabă decât aur ales.
11. Fiindcă înțelepciunea *este* mai bună decât rubinele; și toate lucrurile care pot fi dorite nu pot fi comparate cu ea.
12. Eu, înțelepciunea, locuiesc cu chibzuința și aflu cunoaștere din invenții ingenioase.
13. Teama de DOMNUL *este* să urăști răul; eu urăsc mândria și aroganța și calea rea și gura perversă.
14. Sfatul *este* al meu și înțelepciunea sănătoasă; eu *sunt* înțelegerea; eu am putere.
15. Prin mine domnesc împărați și prinți hotărăsc dreptate.
16. Prin mine conduc prinți și nobili, toți judecătorii de pe pământ.
17. Eu îi iubesc pe cei ce mă iubesc, și cei ce mă caută din timp mă vor găsi.
18. Bogății și onoare *sunt* cu mine, *da*, bogății durabile și dreptatea.
19. Rodul meu *este* mai bun decât aurul, da, decât aur curat, și câștigul meu decât argint ales.
20. Eu conduc pe calea dreptății, în mijlocul cărărilor judecății,
21. Pentru a face pe cei ce mă iubesc să moștenească avere; și le voi umple tezaurele.
22. DOMNUL mă avea în începutul căii sale, înaintea lucrărilor sale din vechime.
23. Din eternitate am fost înălțată, de la început, înainte de a fi pământul.
24. Când nu *erau* adâncuri, am fost adusă, când nu *erau* izvoare abundând cu ape.
25. Înainte ca munții să fie așezați, am fost adusă, înainte *să fie* dealurile;
26. Pe când el încă nu făcuse pământul, nici câmpiile, nici cele mai înalte părți ale țărânei lumii.

27. Când el pregătea cerurile, eu *eram* acolo; când trăgea un cerc pe fața adâncului,
28. Când întemeia norii deasupra, când întărea izvoarele adâncurilor,
29. Când a dat mării hotărârea sa, ca apele să nu treacă peste porunca lui, când a rânduit fundațiile pământului,
30. Atunci eram lângă el, *ca* unul ridicat *cu el*; și *îi* eram zi de zi desfătarea, bucurându-mă tot timpul înaintea lui;
31. Bucurându-mă în părțile de locuit ale pământului său; și desfătările mele *erau* cu fiii oamenilor.
32. De aceea acum dați-mi ascultare, copiilor, căci binecuvântați *sunt cei ce* țin căile mele.
33. Ascultați instruirea și fiți înțelepți și nu o refuzați.
34. Binecuvântat *este* omul care mă ascultă, veghind zilnic la porțile mele, așteptând la stâlpii ușilor mele.
35. Fiindcă oricine mă găsește, găsește viață și va obține favoarea DOMNULUI.
36. Dar cel ce păcătuiește împotriva mea își face rău propriului suflet; toți cei ce mă urăsc iubesc moartea.

CAPITOLUL 9

ÎNȚELEPCIUNEA și-a zidit casa, și-a dăltuit cele șapte coloane;
2. Și-a înjunghiat animalele, și-a amestecat vinul, și-a pregătit și masa.
3. Și-a trimis înainte servitoarele; ea strigă în locurile cele mai înalte ale cetății:
4. Oricine *este* simplu, să se abată aici; *și* celui ce îi lipsește înțelegere îi spune:
5. Vino, mănâncă din pâinea mea și bea din vinul *pe care* l-am amestecat.
6. Părăsește pe nebuni și vei trăi; și mergi pe calea înțelegerii.
7. Cel ce mustră un batjocoritor își aduce rușine; și cel ce ceartă un *om* stricat *își aduce* lui însuși o pată.
8. Nu mustra un batjocoritor, ca nu cumva să te urască; ceartă un om înțelept și te va iubi.
9. Dă *învățătură* unui *om* înțelept și el va fi tot mai înțelept; învață un *om* drept și el va crește în învățătură.
10. Teama de DOMNUL *este* începutul înțelepciunii, și cunoașterea celui sfânt *este* înțelegere.
11. Fiindcă prin mine zilele tale vor fi înmulțite și ani vor fi adăugați vieții tale.
12. Dacă ești înțelept, pentru tine însuți ești înțelept; dar *dacă* batjocorești, singur *o* vei purta.
13. O femeie nechibzuită *este* gălăgioasă; *ea este* proastă și nu știe nimic.
14. Fiindcă ea șade la ușa casei ei, pe un scaun, în locurile înalte ale cetății,
15. Ca să cheme trecători care merg drept pe căile lor;
16. Orice simplu, să se abată pe aici; și celui ce îi lipsește înțelegerea, îi spune:
17. Apele furate sunt dulci și pâinea *mâncată* în taină este plăcută.
18. Dar el nu știe că acolo *sunt* morții *și* oaspeții ei *sunt* în adâncurile iadului.

CAPITOLUL

10 PROVERBELE lui Solomon. Un fiu înțelept îl înveselește pe tată, dar un fiu prost *este* întristarea mamei sale.
2. Tezaurele stricăciunii nu folosesc la nimic, dar dreptatea eliberează de la moarte.
3. DOMNUL nu va permite *ca* sufletul celui drept să înfometeze, dar el leapădă averea celor stricați.
4. Cel ce lucrează *cu* o mână leneșă sărăcește, dar mâna celui harnic îmbogățește.
5. Cel ce adună în timpul verii *este* un fiu înțelept, *dar* cel ce doarme la seceriș *este* un fiu care aduce rușine.
6. Binecuvântări *sunt* peste capul celui drept, dar violența umple gura celor stricați.
7. Amintirea celui drept *este* binecuvântată, dar numele celor stricați va putrezi.
8. Cel înțelept în inimă va primi porunci, dar nebunul trăncănitor va cădea.
9. Cel ce umblă cu integritate umblă *în* siguranță, dar cel ce își pervertește căile va fi cunoscut.
10. Cel ce clipește din ochi provoacă întristare, dar un nebun trăncănitor va cădea.
11. Gura celui drept *este* fântână de viață, dar violența umple gura celui stricat.
12. Ura stârnește certuri, dar dragostea acoperă toate păcatele.
13. În buzele celui ce are înțelegere se găsește înțelepciune, dar o nuia *este* pentru spatele celui lipsit de înțelegere.
14. Înțelepții strâng cunoaștere, dar gura celui nebun *este* aproape de nimicire.
15. Averea bogatului *este* cetatea lui tare; nimicirea săracilor *este* sărăcia lor.
16. Munca celui drept *tinde* la viață; rodul celui stricat la păcat.
17. Cel ce ține instruirea *este pe* calea vieții, dar cel ce refuză mustrarea rătăcește.
18. Cel ce ascunde ură *cu* buze mincinoase și rostește o calomnie, este un prost.
19. În mulțimea cuvintelor nu lipsește păcatul, dar cel ce își înfrânează buzele *este* înțelept.
20. Limba celor drepți *este ca* argint ales; inima celor stricați *are* puțină valoare.
21. Buzele celui drept hrănesc pe mulți, dar cei nebuni mor din lipsă de înțelepciune.
22. Binecuvântarea DOMNULUI îmbogățește și el nu adaugă nicio mâhnire cu ea.
23. Pentru un prost, a face ticăloșie *este* ca un joc, dar un om al înțelegerii are înțelepciune.
24. Teama celui stricat va veni peste el, dar dorința celor drepți va fi îndeplinită.

25. Așa cum trece vârtejul de vânt, așa nu *mai este* cel stricat; dar cel drept *este* o fundație veșnică.
26. Ca oțet pentru dinți și ca fum pentru ochi, așa *este* cel leneș pentru cei ce îl trimit.
27. Teama de DOMNUL prelungește zilele, dar anii celor stricați vor fi scurtați.
28. Speranța celor drepți *va fi* bucurie, dar așteptarea celor stricați va pieri.
29. Calea DOMNULUI *este* putere pentru cel integru, dar nimicire *este pentru* lucrătorii nelegiuirii.
30. Cel drept nu va fi niciodată clintit din loc, dar cei stricați nu vor locui pământul.
31. Gura celui drept duce mai departe înțelepciune, dar limba perversă va fi tăiată.
32. Buzele celui drept cunosc ceea ce este bine primit, dar gura celor stricați *vorbește* perversitate.

CAPITOLUL 11

O balanță înșelătoare *este* urâciune pentru DOMNUL, dar o greutate întreagă *este* desfătarea lui.
2. *Când* vine mândria, atunci vine rușinea; dar cu cei umili *este* înțelepciunea.
3. Integritatea celor drepți îi va călăuzi, dar perversitatea călcătorilor *de lege* îi va nimici.
4. Averea nu folosește în ziua furiei, dar dreptatea eliberează de la moarte.
5. Dreptatea celui desăvârșit îi va îndrepta calea, dar cel stricat va cădea prin propria lui stricăciune.
6. Dreptatea celor integri îi va elibera, dar călcătorii *de lege* vor fi prinși în răutatea *lor*.
7. Când un om stricat moare, așteptarea *lui* va pieri; și speranța *celor* nedrepți piere.
8. Cel drept este eliberat din tulburare, iar în locul lui vine cel stricat.
9. Un fățarnic nimicește pe aproapele său cu gura *sa*, dar prin cunoaștere cei drepți vor fi eliberați.
10. Când le merge bine celor drepți, cetatea se bucură, și când pier cei stricați *sunt* strigăte.
11. Prin binecuvântarea celor integri este înălțată cetatea, dar prin gura celor stricați este doborâtă.
12. Cel lipsit de înțelepciune disprețuiește pe aproapele său, dar un om al înțelegerii tace.
13. Un bârfitor dezvăluie taine, dar cel al unui duh credincios ascunde lucrul.
14. Unde nu *este* sfat, poporul cade; dar în mulțimea sfătuitorilor *este* siguranță.
15. Cel care este garant pentru un străin, va suferi rău *pentru aceasta*; și cel ce urăște a fi garanție este în siguranță.
16. O femeie grațioasă păstrează onoarea, și *cei* puternici păstrează bogății.

17. Omul milos face bine sufletului său, dar *cel* crud își tulbură propria sa carne.
18. Cel stricat lucrează o lucrare înșelătoare, dar celui ce seamănă dreptate îi *va veni* o răsplată sigură.
19. Așa cum dreptatea *tinde* la viață, tot așa, cel ce urmărește răul *îl urmărește* pentru propria lui moarte.
20. Cei ai unei inimi perverse *sunt* urâciune pentru DOMNUL, dar *cei* integri în căile *lor sunt* desfătarea lui.
21. *Deși sunt* mână în mână, cei stricați nu vor fi nepedepsiți; dar sămânța celor drepți va fi eliberată.
22. *Ca* o bijuterie de aur în râtul unui porc, *așa este* o femeie frumoasă fără discernământ.
23. Dorința celor drepți nu *este* decât bună, *dar* așteptarea celor stricați *este* furie.
24. Este *unul* care împrăștie și totuși are mai mult; și *este* cel care păstrează mai mult decât este potrivit, dar *tinde* la sărăcie.
25. Sufletul darnic va fi îngrășat, și cel ce adapă va fi și el adăpat.
26. Pe cel ce oprește grânele, pe acela îl va blestema poporul; dar binecuvântare va fi peste capul celui ce *le* vinde.
27. Cel ce caută stăruitor binele procură favoare, dar cel ce caută ticăloșie, aceasta va veni peste el.
28. Cel ce se încrede în bogățiile lui va cădea, dar cel drept va înverzi ca o ramură.
29. Cel ce își tulbură casa va moșteni vânt; și nebunul *va fi* servitor al celui înțelept în inimă.
30. Rodul celui drept *este* un pom al vieții, și cel ce câștigă suflete *este* înțelept.
31. Iată, cel drept va fi recompensat pe pământ; cu atât mai mult cel stricat și cel păcătos.

CAPITOLUL 12

ORICINE iubește instruirea iubește cunoașterea, dar cel ce urăște mustrarea *este* neghiob.
2. Un *om* bun obține favoarea DOMNULUI, dar pe un om al planurilor stricate el îl va condamna.
3. Un om nu va fi întemeiat prin stricăciune, dar rădăcina celor drepți nu va fi mutată.
4. O femeie virtuoasă *este* o coroană pentru soțul ei, dar cea care *îl* face de rușine *este* ca putregaiul în oasele lui.
5. Gândurile celor drepți *sunt* drepte, *dar* sfaturile celor stricați *sunt* înșelăciune.
6. Cuvintele celor stricați *sunt* pentru a pândi pentru sânge, dar gura celor integri îi va elibera.
7. Cei stricați *sunt* doborâți și nu *mai sunt*, dar casa celor drepți va sta în picioare.

8. Un om va fi lăudat după înțelepciunea sa, dar cel cu o inimă perversă va fi disprețuit.
9. *Cel ce este* disprețuit și are un servitor *este* mai bun decât cel ce își dă onoare și *îi* lipsește pâinea.
10. Un *om* drept dă atenție vieții animalului său, dar îndurările blânde ale celor stricați *sunt* crude.
11. Cel ce își ară pământul va fi săturat cu pâine, dar cel ce urmează *persoane* de nimic este lipsit de înțelegere.
12. Cel stricat dorește prada *oamenilor* răi, dar rădăcina celor drepți rodește.
13. Cel stricat este prins în capcană prin fărădelegea buzelor *sale*, dar cel drept va ieși din tulburare.
14. Un om va fi săturat cu bine prin rodul gurii *sale*, și recompensa mâinilor omului îi va fi restituită.
15. Calea unui nebun *este* dreaptă în propriii lui ochi, dar cel ce dă ascultare sfatului *este* înțelept.
16. Furia unui nebun este imediat cunoscută, dar *un om* chibzuit acoperă rușinea.
17. *Cel ce* spune adevăr declară dreptate, dar un martor fals, înșelăciune.
18. Este *unul* care vorbește ca străpungerile unei săbii, dar limba celor înțelepți *este* sănătate.
19. Buza adevărului va fi întemeiată, pentru totdeauna, dar o limbă mincinoasă *este* numai pentru o clipă.
20. Înșelăciune *este* în inima celor ce plănuiesc răul, dar a sfătuitorilor păcii *este* bucuria.
21. Niciun rău nu se va întâmpla celui drept, dar cei stricați vor fi umpluți cu ticăloșii.
22. Buze mincinoase *sunt* urâciune pentru DOMNUL, dar cei ce lucrează după adevăr *sunt* desfătarea lui.
23. Un om chibzuit ascunde cunoaștere, dar inima proștilor vestește nechibzuință.
24. Mâna celor harnici va conduce, dar cel leneș va fi sub tribut.
25. Întristarea din inima omului o face să se aplece, dar un cuvânt bun face *inima* veselă.
26. Cel drept *este* nespus mai bun decât vecinul său, dar calea celor stricați îi amăgește.
27. Leneșul nu își frige vânatul, dar averea omului harnic *este* prețioasă.
28. În calea dreptății *este* viață, și *în* cărarea *ei* nu *este* moarte.

CAPITOLUL 13

UN fiu înțelept *ascultă* instruirea tatălui său, dar un batjocoritor nu ascultă mustrarea.
2. Un om va mânca *ce este* bun prin rodul gurii *sale*, dar sufletul călcătorilor *de lege va mânca* violență.
3. Cel ce își păzește gura își păstrează viața, *dar* cel ce își deschide larg buzele va avea distrugere.

4. Sufletul celui leneș dorește și *nu are* nimic; dar sufletul celor harnici va fi îngrășat.
5. Un *om* drept urăște minciuna, dar *un om* stricat este scârbos și ajunge de rușine.
6. Dreptatea păzește pe *cel* integru în calea *sa*, dar stricăciunea răstoarnă pe păcătos.
7. Este *unul* care face pe bogatul, totuși *nu are* nimic; *este unul* care face pe săracul, totuși *are* mari bogății.
8. Răscumpărarea vieții unui om *sunt* bogățiile sale, dar săracul nu ascultă mustrarea.
9. Lumina celor drepți se bucură, dar lampa celor stricați va fi stinsă.
10. Numai prin mândrie vine cearta, dar înțelepciunea *este* cu cei bine sfătuiți.
11. Averea *obținută* prin deșertăciune va fi micșorată, dar cel ce adună prin muncă va crește.
12. Speranța amânată face inima bolnavă, dar *când* vine dorința, *ea este* un pom al vieții.
13. Oricine disprețuiește cuvântul va fi nimicit, dar cel ce se teme de poruncă va fi răsplătit.
14. Legea celui înțelept *este* un izvor al vieții, pentru a depărta de capcanele morții.
15. Buna înțelegere dă favoare, dar calea călcătorilor *de lege este* grea.
16. Fiecare *om* chibzuit lucrează cu cunoaștere, dar un prost *își* dă pe față nechibzuința.
17. Un mesager stricat cade în ticăloșie, dar un ambasador credincios *este* sănătate.
18. Sărăcie și rușine *vor fi pentru* cel ce refuză instruirea, dar cel ce dă atenție mustrării va fi onorat.
19. Dorința împlinită este dulce pentru suflet, dar *este* urâciune pentru proști să se depărteze de rău.
20. Cel ce umblă cu *oameni* înțelepți va fi înțelept, dar un însoțitor al proștilor va fi nimicit.
21. Răul urmărește pe păcătoși, dar cei drepți vor fi răsplătiți *cu* bine.
22. Un *om* bun lasă o moștenire copiilor copiilor săi, dar averea păcătosului *este* păstrată pentru cel drept.
23. Mâncare multă *este în* arătura celui sărac, dar este *unul* nimicit din lipsă de judecată.
24. Cel care cruță nuiaua sa își urăște fiul, dar cel care îl iubește, îl disciplinează la timp.
25. Cel drept mănâncă până la săturarea sufletului său, dar pântecele celor stricați va duce lipsă.

CAPITOLUL 14

FEMEIA înțeleaptă își zidește casa, dar nechibzuita o dărâmă cu mâinile ei.

2. Cel ce umblă în integritatea lui se teme de DOMNUL, dar *cel ce este* pervers în căile sale îl disprețuiește.
3. În gura celui nebun *este* un toiag al mândriei, dar buzele celor înțelepți îi vor păstra.
4. Unde nu *sunt* boi, ieslea *este* curată; dar mult câștig *este* prin tăria boului.
5. Un martor credincios nu minte, dar un martor fals vântură minciuni.
6. Un batjocoritor caută înțelepciunea și nu *o găsește*, dar cunoașterea *este* ușoară pentru cel ce înțelege.
7. Pleacă din prezența unui om prost, când nu găsești *în el* buzele cunoașterii.
8. Înțelepciunea celui chibzuit *este* să cunoască *propria* sa cale, dar nechibzuința proștilor *este* înșelăciune.
9. Nebunii iau în râs păcatul, dar printre drepți *este* favoare.
10. Inima își cunoaște propria ei amărăciune, și un străin nu se amestecă în bucuria ei.
11. Casa celor stricați va fi dărâmată, dar tabernacolul celor integri va înflori.
12. Este o cale care i se pare dreaptă unui om, dar sfârșitul ei *sunt* căile morții.
13. Chiar în râs inima este plină de durere, și sfârșitul acelei veselii *este* întristare.
14. Cel care decade în inimă va fi umplut cu propriile sale căi, și un om bun *va fi umplut* din el însuși.
15. Cel simplu crede fiecare cuvânt, dar *omul* chibzuit se uită bine la umblarea lui.
16. Un *om* înțelept se teme și se depărtează de rău, dar prostul se înfurie și este încrezător.
17. *Cel care* repede se mânie lucrează nechibzuit, și un bărbat al planurilor stricate este urât *de alții*.
18. Cei simpli moștenesc nechibzuință, dar cei chibzuiți sunt încoronați cu cunoaștere.
19. Cei răi se apleacă în fața celor buni, și cei stricați la porțile celui drept.
20. Cel sărac este urât chiar de aproapele său, dar cel bogat *are* mulți prieteni.
21. Cel ce disprețuiește pe aproapele său păcătuiește, dar cel ce are milă de săraci, fericit *este*.
22. Nu rătăcesc cei ce plănuiesc răul? Dar milă și adevăr *vor fi* cu cei ce plănuiesc binele.
23. În toată munca este câștig, dar vorbăria buzelor *duce* numai la lipsă.
24. Coroana celor înțelepți *este* bogăția lor, *dar* nechibzuința proștilor *este* nechibzuință.
25. Un martor adevărat eliberează suflete, dar un *martor* înșelător vântură minciuni.
26. În teama de DOMNUL *este* încredere puternică, și copiii lui vor avea un loc de scăpare.
27. Teama de DOMNUL *este* un izvor de viață, ca să depărteze de capcanele morții.

28. În mulțimea poporului *stă* onoarea împăratului, dar în lipsa poporului *este* nimicirea prințului.
29. *Cel* încet la furie *este omul* unei mari înțelegeri, dar *cel* al unui duh nerăbdător înalță nechibzuință.
30. O inimă sănătoasă *este* viața cărnii, dar invidia *este* putregaiul oaselor.
31. Cel ce oprimă pe sărac ocărește pe Făcătorul său, dar cel ce îl onorează are milă de sărac.
32. Cel stricat este alungat în stricăciunea lui, dar cel drept are speranță în moartea sa.
33. Înțelepciunea se odihnește în inima celui ce are înțelegere, dar *ce este* în mijlocul proștilor este făcut cunoscut.
34. Dreptatea înalță o națiune, dar păcatul *este* ocară pentru orice popor.
35. Favoarea împăratului *este îndreptată* spre un servitor înțelept, dar furia lui este *împotriva* celui ce aduce rușinea.

CAPITOLUL 15

UN răspuns blând înlătură furia, dar cuvintele apăsătoare întărâtă mânia.
2. Limba înțelepților folosește corect cunoașterea, dar gura proștilor revarsă nechibzuință.
3. Ochii DOMNULUI *sunt* în fiecare loc, privind răul și binele.
4. O limbă sănătoasă *este* un pom al vieții, dar perversitate în ea *este* o spărtură în duh.
5. Un nebun disprețuiește instruirea tatălui său, dar cel ce dă atenție mustrării este chibzuit.
6. În casa celui drept *este* mult tezaur, dar în veniturile celui stricat este tulburare.
7. Buzele celor înțelepți răspândesc cunoaștere, dar inima proștilor *nu face* la fel.
8. Sacrificiul celor stricați *este* urâciune pentru DOMNUL, dar rugăciunea celor integri *este* desfătarea lui.
9. Calea celui stricat *este* urâciune pentru DOMNUL, dar el iubește pe cel ce urmează dreptatea.
10. Disciplinarea *este* apăsătoare pentru cel ce părăsește calea, *iar* cel ce urăște mustrarea va muri.
11. Iad și distrugere *sunt* înaintea DOMNULUI; cu cât mai mult *sunt* atunci inimile copiilor oamenilor.
12. Un batjocoritor nu iubește pe cel care îl mustră, nici nu se va duce la cei înțelepți.
13. O inimă veselă face înfățișarea voioasă, dar prin întristarea inimii duhul este frânt.
14. Inima celui ce are înțelegere caută cunoaștere, dar gura proștilor se hrănește din nechibzuință.
15. Toate zilele celui nenorocit *sunt* rele, dar cel cu o inimă veselă *are* un ospăț neîncetat.

16. Mai bine puțin, cu teamă de DOMNUL, decât mare tezaur cu tulburare.
17. Mai bine o masă cu verdețuri unde este iubire, decât boul legat la iesle și ura cu el.
18. Un om furios stârnește certuri, dar *cel* încet la mânie liniștește cearta.
19. Calea leneșului *este* ca o îngrăditură de spini, dar calea celor drepți *este* netezită.
20. Un fiu înțelept face veselie tatălui, dar un om prost disprețuiește pe mama sa.
21. Nechibzuința *este* bucurie pentru *cel* lipsit de înțelepciune, dar un om al înțelegerii umblă cu integritate.
22. Fără sfat, scopurile sunt dezamăgite, dar în mulțimea sfătuitorilor sunt ele întemeiate.
23. Un om are bucurie prin răspunsul gurii sale; și ce bun *este* un cuvânt *spus* la timpul potrivit!
24. Pentru cel înțelept calea vieții *este* deasupra, ca el să se depărteze de iadul de dedesubt.
25. DOMNUL va dărâma casa celui mândru, dar el va întemeia hotarul văduvei.
26. Gândurile celor stricați *sunt* urâciune pentru DOMNUL, dar *cuvintele* celor puri *sunt* cuvinte plăcute.
27. Cel lacom de câștig își tulbură casa, dar cel ce urăște mitele, va trăi.
28. Inima celui drept studiază ca să răspundă, dar gura celor stricați revarsă lucruri rele.
29. DOMNUL *este* departe de cei stricați, dar el ascultă rugăciunea celor drepți.
30. Lumina ochilor bucură inima, *și* o veste bună îngrașă oasele.
31. Urechea care ascultă mustrarea vieții locuiește printre cei înțelepți.
32. Cel ce refuză instruirea își disprețuiește propriul său suflet, dar cel ce ascultă mustrarea obține înțelegere.
33. Teama de DOMNUL *este* instruirea înțelepciunii, și înaintea onoarei *este* umilința.

CAPITOLUL

16 PREGĂTIRILE inimii în om și răspunsul limbii *sunt* de la DOMNUL.
2. Toate căile unui om *sunt* curate în proprii lui ochi, dar DOMNUL cântărește duhurile.
3. Încredințează lucrările tale DOMNULUI și gândurile tale vor fi întemeiate.
4. DOMNUL a făcut pentru el însuși toate *lucrurile*; da, chiar pe cel stricat pentru ziua răului.
5. Fiecare *om* îngâmfat în inimă *este* urâciune pentru DOMNUL; *deși merge* mână în mână, el nu va rămâne nepedepsit.
6. Prin milă și adevăr nelegiuirea este îndepărtată, și prin teama de DOMNUL *oamenii* se depărtează de rău.
7. Când căile unui om îi plac DOMNULUI, el face chiar pe dușmanii lui să fie în pace cu el.

8. Mai bine puțin cu dreptate, decât venituri mari fără dreptate.
9. Inima unui om plănuiește calea lui, dar DOMNUL îi conduce pașii.
10. O hotărâre divină *este* pe buzele împăratului; gura lui nu încalcă *legea* în judecată.
11. O greutate și o balanță dreaptă *sunt* ale DOMNULUI; toate greutățile din pungă *sunt* lucrarea lui.
12. Pentru împărați *este* urâciune să comită stricăciune, pentru că tronul este întemeiat prin dreptate.
13. Buzele drepte *sunt* desfătarea împăraților și ei iubesc pe acela care vorbește drept.
14. Furia unui împărat *este ca* mesagerii morții, dar un om înțelept o va potoli.
15. În lumina înfățișării împăratului *este* viață; și favoarea lui *este* ca un nor de ploaie de primăvară.
16. Cu cât *este* mai bine a obține înțelepciune decât aur! Și a obține înțelegere mai de ales decât argint!
17. Calea largă a celor integri *este* să se depărteze de rău; cel ce își păzește calea își păstrează sufletul.
18. Mândria *merge* înaintea distrugerii și un duh îngâmfat înaintea căderii.
19. Mai bine *să ai* un duh umil cu cei de jos, decât să împarți prada cu cei mândri.
20. Cel ce se comportă cu înțelepciune într-un lucru va găsi binele; și oricine se încrede în DOMNUL *este* fericit.
21. Cel înțelept în inimă se va numi chibzuit; și dulceața buzelor adaugă învățătură.
22. Înțelegerea *este* un izvor de viață pentru cel ce o are, dar instruirea nechibzuiților *este* nechibzuință.
23. Inima celui înțelept îi face gura chibzuită și adaugă învățătură buzelor sale.
24. Cuvintele plăcute *sunt ca* un fagure de miere, dulci pentru suflet și sănătate pentru oase.
25. Este o cale care i se pare dreaptă unui om, dar sfârșitul ei *sunt* căile morții.
26. Cel ce muncește, muncește pentru el însuși, fiindcă gura lui poftește aceasta de la el.
27. Un om neevlavios sapă să scoată răul la iveală și pe buzele sale *este* ca un foc arzător.
28. Un om pervers seamănă ceartă, și un șoptitor desparte prieteni buni.
29. Un om violent ademenește pe aproapele său și îl conduce pe calea *care* nu *este* bună.
30. El își închide ochii ca să unelteasca lucruri perverse; mișcându-și buzele duce răul la împlinire.
31. Capul cărunt *este* o coroană a gloriei, *dacă* este găsit pe calea dreptății.
32. *Cel* încet la mânie *este* mai bun decât cel tare, și cel ce își stăpânește duhul, decât cel ce ia o cetate.
33. Sorțul este aruncat în poală, dar întregul verdict al acestuia *este* a l DOMNULUI.

CAPITOLUL

17 MAI bine o bucată *de pâine* uscată și liniște cu ea, decât o casă plină de *carnea* sacrificiilor *cu* ceartă.
2. Un servitor înțelept va conduce peste un fiu care aduce rușine și va avea parte de moștenire între frați.
3. Creuzetul *este* pentru argint și cuptorul pentru aur, dar DOMNUL încearcă inimile.
4. Un făptuitor al stricăciunii dă atenție buzelor înșelătoare, *și* un mincinos deschide urechea la o limbă rea.
5. Oricine batjocorește pe sărac ocărăște pe Făcătorul său, *și* cel care se bucură la dezastre nu va rămâne nepedepsit.
6. Copiii copiilor *sunt* coroana bătrânilor și gloria copiilor *sunt* părinții lor.
7. Prostului nu i se potrivește o vorbire aleasă; cu atât mai puțin buze mincinoase unui prinț.
8. Un dar *este asemenea* unei pietre prețioase în ochii celui ce îl are; oriîncotro se întoarce, prosperă.
9. Cel ce acoperă o fărădelege caută iubire, dar cel ce tot repetă un lucru separă prieteni *buni*.
10. O mustrare își găsește loc mult mai adânc la un om înțelept, decât o sută de lovituri unui prost.
11. Un *om* care face rău caută numai rebeliune; de aceea împotriva lui va fi trimis un mesager crud.
12. Mai bine să întâlnească un om o ursoaică jefuită de puii ei, decât un prost în nechibzuința lui.
13. Oricine răsplătește *cu* rău pentru bine, răul nu se va depărta de casa lui.
14. Începutul certei *este ca* atunci când cineva dă drumul la ape; de aceea părăsește cearta înainte să fii amestecat în ea.
15. Cel ce declară drept pe cel stricat și cel ce condamnă pe cel drept, chiar amândoi *sunt* urâciune pentru DOMNUL.
16. La ce folosește un preț în mâna unui prost pentru a obține înțelepciune, văzând că *nu are* inimă pentru *aceasta*?
17. Un prieten iubește în toate timpurile, și un frate este născut pentru *timpuri de* restrițe.
18. Un om lipsit de înțelegere bate palma și devine garant în prezența prietenilor săi.
19. Cel ce iubește cearta iubește fărădelegea, *și* cel ce își înalță poarta caută distrugere.
20. Cel ce are o inimă perversă nu găsește niciun bine, și cel ce are o limbă perversă cade în ticăloșie.
21. Cel ce dă naștere unui prost *face aceasta* spre întristarea lui, și tatăl unui nebun nu are bucurie.
22. O inimă veselă face bine *ca* un medicament, dar un duh frânt usucă oasele.
23. Un *om* stricat ia un dar din sân ca să strice căile judecății.
24. Înțelepciune *este* înaintea celui ce are înțelegere, dar ochii unui prost *sunt ațintiți* la marginile pământului.

25. Un fiu prost *este* o mâhnire pentru tatăl său și amărăciune pentru cea care l-a născut.
26. De asemenea să pedepsești pe cel drept nu *este* bine, *nici* să lovești pe prinți pentru echitate.
27. Cel ce are cunoaștere își cruță cuvintele, *și* un om al înțelegerii are un duh ales.
28. Chiar un nebun este considerat înțelept când își ține gura, *și* cel ce își închide buzele *ca om* chibzuit.

CAPITOLUL 18

PRIN dorință un om, separându-se, caută *și* se amestecă cu toată înțelepciunea.
2. Un prost nu își găsește plăcerea în înțelegere, ci în descoperirea inimii sale.
3. Când vine cel stricat vine și disprețul, și cu mârșăvia, ocara.
4. Cuvintele gurii unui om *sunt ca* ape adânci, *iar* izvorul înțelepciunii *ca* un pârâu revărsat.
5. Nu *este* bine a părtini persoana celui stricat, *nu este bine* a doborî pe cel drept în judecată.
6. Buzele prostului intră în ceartă și gura lui cere lovituri.
7. Gura unui prost îi *este* nimicire și buzele lui *sunt* capcana sufletului său.
8. Vorbele unui bârfitor *sunt* ca rănile și coboară în părțile cele mai adânci ale pântecelui.
9. Cel care de asemenea lenevește în lucrul său este frate cu cel care risipește mult.
10. Numele DOMNULUI *este* un turn puternic; cel drept aleargă înăuntrul lui și este în siguranță.
11. Averea bogatului *este* cetatea lui tare și ca un zid înalt în îngâmfarea lui.
12. Înainte de nimicire, inima omului este îngâmfată; și înaintea onoarei, *este* umilință.
13. Cel ce răspunde la un lucru înainte să *îl* audă, aceasta *este* prostie și rușine pentru el.
14. Duhul unui om îi va sprijini neputința, dar cine poate purta un duh rănit?
15. Inima celui chibzuit obține cunoaștere și urechea celui înțelept caută cunoaștere.
16. Darul unui om îi face loc și îl aduce înaintea oamenilor însemnați.
17. Primul în propria sa cauză *pare* drept, dar vine aproapele său și îl cercetează.
18. Sorțul face să înceteze certurile și separă între cei puternici.
19. Un frate ofensat *este mai greu de câștigat* decât o cetate tare, și certurile *lor sunt* ca zăbrelele unui castel.
20. Pântecele unui om va fi săturat cu rodul gurii sale; *și* cu câștigul buzelor sale se va îndestula.
21. Moarte și viață *sunt* în puterea limbii, și cei ce o iubesc vor mânca din rodul ei.

22. *Oricine* găsește o soție găsește un *lucru* bun și obține favoare de la DOMNUL.
23. Săracul folosește rugăminți, dar cel bogat răspunde cu asprime.
24. Un om *care are* prieteni trebuie să se arate el însuși prietenos; și este un prieten *care* se lipește mai aproape ca un frate.

CAPITOLUL 19

MAI bine săracul care umblă în integritatea lui, decât *cel* pervers în buzele lui și *este* un prost.
2. De asemenea, nu *este* bine *ca* sufletul *să fie* lipsit de cunoaștere; și cel ce se grăbește cu picioarele *sale* păcătuiește.
3. Nechibzuința omului îi perverteşte calea, și inima sa se înfurie împotriva DOMNULUI.
4. Averea face mulți prieteni, dar săracul este separat de aproapele său.
5. Un martor fals nu va rămâne nepedepsit și *cel ce* vântură minciuni nu va scăpa.
6. Mulți vor implora favoarea prințului, și fiecare om *este* prietenul celui ce dă daruri.
7. Toți frații celui sărac îl urăsc; cu cât mai mult se îndepărtează prietenii lui de el? *El îi* urmărește *cu* vorbe, *totuși* ei *îi* lipsesc.
8. Cel ce obține înțelepciune își iubește propriul suflet; cel ce păstrează înțelegerea va găsi binele.
9. Un martor fals nu va rămâne nepedepsit și *cel ce* vântură minciuni va pieri.
10. Desfătarea nu este potrivită pentru un prost; cu atât mai puțin pentru un servitor să aibă conducere peste prinți.
11. Discernământul unui om amână mânia sa; și *este* gloria lui să treacă cu vederea o fărădelege.
12. Furia împăratului *este* ca răgetul leului, dar favoarea lui *este* ca roua peste iarbă.
13. Un fiu prost *este* nenorocirea tatălui său, și certurile soției *sunt* picurare neîncetată.
14. Casa și averile *sunt* moștenirea părinților, și o soție chibzuită *este* de la DOMNUL.
15. Lenevia *te* aruncă într-un somn adânc, și un suflet trândav va suferi foame.
16. Cel ce păstrează porunca își păstrează propriul suflet, *dar* cel care își disprețuiește căile va muri.
17. Cel ce are milă de sărac împrumută DOMNULUI, și ceea ce el a dat, *el* îi va plăti din nou.
18. Disciplinează pe fiul tău cât este speranță și nu lăsa sufletul tău să cedeze din cauza plânsului său.
19. Un om al unei mari furii va suferi pedeapsă; deoarece, dacă *îl* eliberezi, totuși va trebui să o faci din nou.
20. Ascultă sfatul și primește instruirea, ca să fii înțelept la sfârșitul tău.

21. Multe *sunt* planurile în inima unui om; totuși sfatul DOMNULUI, acela va sta în picioare.
22. Dorința unui om *este* bunătatea sa, și un om sărac *este* mai bun decât un mincinos.
23. Teama de DOMNUL *tinde* la viață, și *cel ce o are* va trăi satisfăcut; nu va fi vizitat de rău.
24. Un leneș își ascunde mâna în sân și nici măcar nu și-o duce la gură din nou.
25. Lovește pe batjocoritor și cel simplu va lua seama; și mustră pe unul ce are înțelegere *și* el va înțelege cunoașterea.
26. Cel ce jefuiește pe tată *și își* alungă mama, *este* un fiu care face rușine și aduce ocară.
27. Încetează, fiul meu, să asculți instruirea *care te* abate de la cuvintele cunoașterii.
28. Un martor neevlavios batjocorește judecata, și gura celui stricat mănâncă nelegiuire.
29. Judecăți sunt pregătite pentru batjocoritori și lovituri pentru spatele proștilor.

CAPITOLUL 20

VINUL *este* un batjocoritor, băutura tare *este* zgomotoasă; și oricine este înșelat cu ele nu este înțelept.
2. Spaima unui împărat *este* ca răgetul unui leu; *oricine* îl provoacă la mânie păcătuiește *împotriva* propriului suflet.
3. *Este* onoare pentru un om să se oprească de la ceartă, dar fiecare nebun se va amesteca.
4. Cel leneș nu va ara din cauza frigului; *de aceea* va cerși la seceriș și *nu va avea* nimic.
5. Sfatul în inima omului *este ca* apa adâncă, dar un om al înțelegerii îl va scoate *afară*.
6. Cei mai mulți oameni vor vesti fiecare propria bunătate, dar cine poate găsi un om credincios?
7. Cel drept umblă în integritatea sa; copiii lui *sunt* binecuvântați după el.
8. Un împărat care șade pe tronul de judecată risipește tot răul cu ochii săi.
9. Cine poate spune: Mi-am curățit inima, sunt purificat de păcatul meu?
10. Greutăți diferite *și* măsuri diferite, amândouă *sunt* același fel de urâciune pentru DOMNUL.
11. Chiar un copil este cunoscut prin faptele sale, dacă lucrarea sa *este* pură și dacă *este* dreaptă.
12. Urechea care aude și ochiul care vede, DOMNUL le-a făcut chiar pe amândouă.
13. Nu iubi somnul, ca nu cumva să ajungi la sărăcie; deschide-ți ochii *și* te vei sătura cu pâine.
14. Rău! Rău! spune cumpărătorul, dar după ce pleacă pe calea sa, atunci se fălește.

15. Este aur și o mulțime de rubine, dar buzele cunoașterii *sunt* bijuterie de preț.
16. Ia-i haina celui care este garant *pentru* un străin și ia o garanție de la el pentru o femeie străină.
17. Pâinea înșelăciunii *este* dulce pentru un om, dar după aceea gura i se va umple cu pietriș.
18. *Fiecare* scop este întemeiat prin sfat; și cu sfat bun fă război.
19. Cel ce umblă *ca* un bârfitor dezvăluie taine; de aceea nu te amesteca cu cel ce flatează cu buzele sale.
20. Oricine înjură pe tatăl său, sau pe mama sa, lampa lui va fi stinsă în negrul întunericului.
21. O moștenire *poate fi* obținută în grabă la început, dar sfârșitul ei nu va fi binecuvântat.
22. Nu spune: Voi răsplăti răul! *Ci* așteaptă pe DOMNUL și el te va salva.
23. Greutăți diferite *sunt* urâciune pentru DOMNUL, și o balanță înșelătoare nu *este* bună.
24. Umbletele omului *sunt* de la DOMNUL; cum poate atunci un om să înțeleagă propria cale?
25. *Este* o cursă pentru omul *care* mănâncă *ceea ce este* sfânt și după promisiuni face cercetare.
26. Un împărat înțelept risipește pe cei stricați și trece cu roata peste ei.
27. Duhul omului *este* candela DOMNULUI, cercetând toate părțile adânci ale pântecelui.
28. Mila și adevărul păstrează pe împărat, și tronul său este susținut prin milă.
29. Gloria tinerilor *este* puterea lor, și frumusețea bătrânilor *este* părul cărunt.
30. Învinețirea unei răni curăță de rău; la fel *și* loviturile, părțile ascunse ale pântecelui.

CAPITOLUL 21

INIMA împăratului *este* în mâna DOMNULUI, *precum* râurile de ape: el o întoarce oriîncotro voiește.
2. Fiecare cale a omului *este* dreaptă în propriii ochi, dar DOMNUL cumpănește inimile.
3. A face dreptate și judecată *este* pentru DOMNUL mai bine primit decât sacrificiul.
4. O privire măreață și o inimă mândră și arătura celui stricat, *sunt* păcat.
5. Gândurile celui harnic *tind* doar la abundență dar ale fiecăruia *care este* pripit doar la lipsă.
6. Obținerea de tezaure printr-o limbă mincinoasă *este* o deșertăciune aruncată încolo și încoace de cei ce caută moartea.
7. Jaful celor stricați îi va nimici, pentru că refuză să facă judecată.
8. Calea omului *este* perversă și sucită, dar *cât despre* cel pur, lucrarea lui *este* dreaptă.
9. Mai bine *este* să locuiești într-un colț al acoperișului casei, decât cu o femeie arțăgoasă într-o casă largă.

10. Sufletul celui stricat dorește răul; aproapele său nu găsește favoare în ochii lui.
11. Când batjocoritorul este pedepsit, cel simplu este făcut înțelept; și când cel înțelept este instruit, primește cunoaștere.
12. *Omul* drept cu înțelepciune ia aminte la casa celui stricat, *dar Dumnezeu* răstoarnă pe cei stricați din cauza stricăciunii *lor*.
13. Oricine își astupă urechile *la* strigătul săracului, va striga și el, dar nu va fi ascultat.
14. Un dar *dat* în taină potolește mânia, și o răsplată în sân, furia aprinsă.
15. *Este* bucurie pentru cel drept să facă judecată, dar nimicire *va fi* celor ce lucrează nelegiuire.
16. Omul care rătăcește în afara căii înțelegerii va rămâne în adunarea celor morți.
17. Cel ce iubește plăcerea *va fi* un om sărac; cel ce iubește vinul și untdelemnul nu va fi bogat.
18. Cel stricat *va fi* o răscumpărare pentru cel drept și călcătorul *de lege* pentru cel integru.
19. Mai bine *este* să locuiești în pustie, decât cu o femeie certăreață și mânioasă.
20. *Este* un tezaur de dorit și untdelemn în locuința înțeleptului, dar un om prost le cheltuiește complet.
21. Cel ce urmează dreptate și milă găsește viață, dreptate și onoare.
22. Un *om* înțelept escaladează cetatea celui tare și dărâmă tăria încrederii ei.
23. Oricine își ține gura sa și limba sa, își ține sufletul lui de la tulburare.
24. Batjocoritor mândru *și* îngâmfat *este* numele lui, al celui ce lucrează în furie mândră.
25. Dorința celui leneș îl ucide, fiindcă mâinile lui refuză să muncească.
26. El dorește cu lăcomie cât este ziua de lungă, dar cel drept dă și nu se zgârcește.
27. Sacrificiul celui stricat *este* urâciune; cu cât mai mult *când* îl aduce cu o minte stricată?
28. Un martor fals va pieri, dar omul care ascultă vorbește statornic.
29. Un om stricat își înăspreește fața, dar cel integru își conduce calea.
30. Nu *este* nici înțelepciune, nici înțelegere, nici sfat împotriva DOMNULUI.
31. Calul *este* pregătit pentru ziua bătăliei, dar siguranța *este* a DOMNULUI.

CAPITOLUL 22

UN nume *bun* este mai de ales decât mari bogății *și* favoare binevoitoare mai bine decât aur și argint.
2. Cel bogat și cel sărac se întâlnesc; DOMNUL *este* făcătorul lor al tuturor.
3. Un *om* chibzuit prevede răul și se ascunde, dar simplii merg înainte și sunt pedepsiți.
4. Prin umilință *și* teama de DOMNUL *sunt* bogății și onoare și viață.
5. Spini *și* capcane *sunt* în calea celui pervers; cel ce își păstrează sufletul va fi departe de ele.

6. Educă un copil pe calea pe care ar trebui să meargă, și când ajunge bătrân nu se va depărta de ea.
7. Bogatul stăpânește peste sărac și cel ce ia cu împrumut *este* servitor al celui ce dă cu împrumut.
8. Cel ce seamănă nelegiuire va secera deșertăciune, și nuiaua mâniei sale se va sfârși.
9. Cel ce are un ochi mărinimos va fi binecuvântat, fiindcă dă săracului din pâinea lui.
10. Alungă batjocoritorul și cearta se va duce; da, discordia și ocara vor înceta.
11. Cel ce iubește puritatea inimii, *pentru* harul buzelor sale împăratul îi *va fi* prieten.
12. Ochii DOMNULUI păstrează cunoașterea și el răstoarnă cuvintele călcătorului *de lege*.
13. Leneșul spune: *Este* un leu afară, voi fi ucis pe străzi.
14. Gura femeilor străine *este* o groapă adâncă; cel ce este detestat de DOMNUL va cădea în ea.
15. Nechibzuința *este* legată în inima unui copil, *dar* nuiaua disciplinării o va alunga departe de la el.
16. Cel ce oprimă pe sărac ca să *își* mărească *bogățiile și* cel ce dă celui bogat, *vor ajunge* cu siguranță la lipsă.
17. Apleacă-ți urechea și ascultă cuvintele celui înțelept și dedică-ți inima cunoașterii mele.
18. Fiindcă *este* un lucru plăcut dacă le ții înăuntrul tău; ele vor fi întru totul potrivite pe buzele tale.
19. Eu ți-am făcut cunoscută astăzi, tocmai ție, pentru ca încrederea ta să fie în DOMNUL.
20. Nu ți-am scris lucruri alese în sfaturi și cunoaștere,
21. Ca să îți fac cunoscută certitudinea cuvintelor adevărului, ca să răspunzi *cu* cuvintele adevărului acelora ce trimit la tine?
22. Nu jefui pe sărac, pentru că el *este* sărac; nici nu asupri pe cel nenorocit la poartă,
23. Fiindcă DOMNUL va pleda în cauza lor și va prăda sufletul acelora ce i-au prădat.
24. Nu te împrieteni cu un om mânios și nu merge *împreună* cu un om furios,
25. Ca nu cumva să înveți căile lui și să obții o capcană pentru sufletul tău.
26. Nu fi *unul* din cei care *își* strâng mâinile, *sau* din cei care sunt garanți pentru datorii.
27. Dacă nu ai nimic de plătit, de ce să ia patul tău de sub tine?
28. Nu scoate vechea piatră de hotar, pe care părinții tăi au pus-*o*.
29. Vezi tu un om harnic în ocupația lui? El va sta în picioare înaintea împăraților; nu va sta în picioare înaintea celor neînsemnați.

CAPITOLUL 23

CÂND te așezi să mănânci cu un conducător, cu atenție ia aminte la ce *este* înaintea ta;

2. Și pune un cuțit la gâtul tău, dacă *ești* un om dedat apetitului.
3. Nu dori delicatesele lui, fiindcă ele *sunt* mâncare înșelătoare.
4. Nu munci ca să fii bogat; oprește-te de la propria ta înțelepciune.
5. Îți vei aținti ochii asupra a ceva ce nu este? Fiindcă *bogățiile* cu siguranță își fac aripi; ele zboară departe ca o acvilă spre cer.
6. Nu mânca pâinea *aceluia ce are* un ochi rău, nici nu dori delicatesele lui,
7. Fiindcă așa cum gândește în inima lui, așa *este* el; Mănâncă și bea, îți spune el; dar inima lui nu *este* cu tine.
8. Bucata *pe care* ai mâncat-o, o vei vărsa și îți vei pierde cuvintele dulci.
9. Nu vorbi în urechile unui prost, fiindcă va disprețui înțelepciunea cuvintelor tale.
10. Nu scoate pietrele vechi de hotar și nu intra în câmpurile celor fără tată,
11. Fiindcă răscumpărătorul lor *este* puternic; va pleda împotriva ta în cauza lor.
12. Dedică-ți inima instruirii și urechile tale cuvintelor cunoașterii.
13. Nu cruța copilul de la disciplinare, fiindcă *dacă* îl bați cu nuiaua, nu va muri.
14. Bate-l cu nuiaua și îi vei elibera sufletul din iad.
15. Fiul meu, dacă inima ta este înțeleaptă, inima mea se va bucura, chiar a mea.
16. Da, rărunchii mei se vor bucura când buzele tale spun lucruri drepte.
17. Să nu invidieze inima ta pe păcătoși, ci *rămâi* în teama de DOMNUL cât este ziua de lungă.
18. Căci cu siguranță este un viitor și așteptarea ta nu va fi stârpită.
19. Ascultă fiul meu și fii înțelept și călăuzește-ți inima pe cale.
20. Nu fi printre băutorii de vin, printre destrăbălații mâncători de carne;
21. Fiindcă bețivul și mâncăciosul vor ajunge la sărăcie; și somnolența va îmbrăca *pe un om* în zdrențe.
22. Dă ascultare tatălui tău care te-a născut și nu disprețui pe mama ta când este bătrână.
23. Cumpără adevărul și nu *îl* vinde; *de asemenea* înțelepciunea și instruirea și înțelegerea.
24. Tatăl celui drept se va bucura mult, și cel ce naște un *copil* înțelept va avea bucurie de la el.
25. Tatăl tău și mama ta vor fi veseli, și cea care te-a născut se va bucura.
26. Fiul meu, dă-mi inima ta și lasă-ți ochii să observe căile mele.
27. Fiindcă o curvă *este* un șanț adânc, și o femeie străină *este* o groapă strâmtă.
28. De asemenea ea pândește *ca după* pradă și înmulțește pe călcătorii *de lege* între oameni.
29. Cine are vaiet? Cine are întristări? Cine are certuri? Cine are bolboroseli? Cine are răni fără motiv? Cine are roșeața ochilor?
30. Cei ce adastă îndelung la vin, cei ce se duc să caute vinul amestecat.
31. Nu te uita la vin când este roșu, când își arată culoarea în pahar, *când* se mișcă singur.

32. La urmă mușcă precum un șarpe și înțeapă ca o viperă.
33. Ochii tăi vor privi femei străine și inima ta va rosti lucruri perverse.
34. Da, vei fi ca acela ce se întinde în mijlocul mării, sau ca acela ce se întinde în vârful unui catarg.
35. M-au lovit, *vei spune tu*, și nu am fost rănit; m-au bătut *și* nu am simțit; când mă voi trezi? Îl voi căuta din nou.

CAPITOLUL

24 NU invidia pe oamenii răi, nici nu dori să fii cu ei.
2. Fiindcă inima lor studiază nimicirea și buzele lor vorbesc ticăloșie.
3. Prin înțelepciune este zidită o casă; și prin înțelegere este întemeiată;
4. Și prin cunoaștere vor fi încăperile umplute cu toate averile prețioase și plăcute.
5. Un om înțelept *este* puternic; da, un om al cunoașterii mărește puterea.
6. Căci prin sfat înțelept îți vei purta războiul, și în mulțimea sfătuitorilor *este* siguranță.
7. Înțelepciunea *este* prea înaltă pentru un nebun; el nu își deschide gura la poartă.
8. Cel ce plănuiește să facă răul va fi numit o persoană ticăloasă.
9. Gândul la nechibzuință *este* păcat, și batjocoritorul *este* urâciune pentru oameni.
10. *Dacă* leșini în ziua de restrițe, puterea ta *este* mică.
11. Dacă te abții să eliberezi *pe cei* duși la moarte și *pe aceia ce sunt* gata să fie uciși,
12. Dacă spui: Iată, noi nu am știut aceasta; nu ia aminte el, cel ce cumpănește inimile? Și cel ce îți păzește sufletul, nu știe *aceasta*? Și nu va întoarce *fiecărui* om conform faptelor sale?
13. Fiul meu, mănâncă miere, pentru că *este* bună; și fagurele *care este* dulce pentru cerul gurii tale;
14. Așa *va fi* cunoașterea înțelepciunii pentru sufletul tău; după ce ai găsit-*o*, atunci va fi o răsplată și așteptarea ta nu va fi stârpită.
15. Nu pândi stricatule, împotriva locuinței celui drept; nu jefui locul lui de odihnă;
16. Fiindcă un *om* drept cade de șapte ori și se ridică din nou, dar cel stricat se va poticni în ticăloșie.
17. Nu te bucura când dușmanul tău cade și nu lăsa să se veselească inima ta când el se poticnește,
18. Ca nu cumva DOMNUL să vadă și să nu îi placă și să își întoarcă furia de la el.
19. Nu te îngrijora din cauza *celor* răi, nici nu fi invidios pe cei stricați,
20. Deoarece pentru *cel* rău nu va fi nicio răsplată; candela celui stricat va fi stinsă.
21. Fiul meu, teme-te de DOMNUL și de împărat; *și* nu te amesteca cu cei ce sunt dedați schimbării,

22. Căci nenorocirea lor va veni dintr-o dată și cine știe ruina amândurora?
23. Acestea *aparțin* de asemenea înțeleptului. Nu *este* bine să părtinești oamenii la judecată.
24. Cel ce spune celui stricat: Tu *ești* drept; pe el îl va blestema poporul, națiunile îl vor detesta;
25. Dar celor ce *îl* mustră va fi desfătare și o bună binecuvântare va veni peste ei.
26. *Fiecare* va săruta buzele celui ce dă un răspuns drept.
27. Pregătește-ți lucrarea de afară și potrivește-ți-o la câmp, și după aceea zidește-ți casa.
28. Nu fi martor fără motiv împotriva aproapelui tău; și *nu* înșela cu buzele tale.
29. Nu spune: Îi voi face cum mi-a făcut; îi voi întoarce omului conform faptelor sale.
30. Am trecut pe lângă câmpul leneșului și pe lângă via omului lipsit de înțelegere,
31. Și, iată, peste tot crescuseră spini, *și* mărăcini acoperiseră suprafața ei și zidul ei de piatră a fost dărâmat.
32. Atunci am văzut *și* cu grijă am luat aminte; m-am uitat *la acestea* și am primit instruire.
33. *Încă* puțin somn, puțină ațipire, puțină încrucișare a mâinilor pentru a dormi;
34. Așa va veni sărăcia ta ca unul care călătorește și lipsa ta ca un om înarmat.

CAPITOLUL 25

ACESTEA *sunt* de asemenea proverbe ale lui Solomon, pe care bărbații lui Ezechia, împăratul lui Iuda, le-au transcris.
2. *Este* gloria lui Dumnezeu să ascundă un lucru, dar onoarea împăraților *este* să cerceteze un lucru.
3. Cerul pentru înălțime, pământul pentru adâncime și inima împăraților *este* de nepătruns.
4. Îndepărtează zgura de pe argint și argintarului îi va ieși un vas.
5. Înlătură pe cel stricat dinaintea împăratului și tronul lui va fi întemeiat în dreptate.
6. Nu te semeți în prezența împăratului și nu sta în picioare în locul celor mari;
7. Fiindcă mai bine *este* să ți se spună: Vino aici sus; decât să fii înjosit în prezența prințului pe care ochii tăi l-au văzut.
8. Nu te grăbi să te arunci la ceartă, ca nu cumva în cele din urmă să *nu știi* ce să faci, când aproapele tău te face de rușine.
9. Dezbate cauza ta cu aproapele tău și nu dezvălui o taină altuia,
10. Ca nu cumva să te facă de rușine cel ce *îl* aude și dezonoarea ta să nu o *poți* înlătura.
11. Un cuvânt spus la timp potrivit, *este ca* mere de aur încrustate în argint.
12. *Ca* un cercel de aur și *ca* o podoabă de aur pur, *așa este* un mustrător înțelept asupra urechii ascultătoare.

13. Ca răceala zăpezii în timpul secerișului, *așa este* un mesager credincios pentru cei ce îl trimit, fiindcă răcorește sufletul stăpânilor lui.
14. Oricine se făleşte cu un dar fals *este ca* norii și vântul fără ploaie.
15. Prin îndelungă răbdare este un prinț convins și o limbă blândă zdrobeşte osul.
16. Ai găsit miere? Mănâncă atât cât să îți fie de ajuns, ca nu cumva să te saturi de aceasta și să o vomiți.
17. Retrage-ți piciorul din casa aproapelui tău, ca nu cumva să se sature de tine și să te urască.
18. Un om care aduce o mărturie falsă împotriva aproapelui său *este* un baros și o sabie și o săgeată ascuțită.
19. Încrederea într-un om necredincios în timp de tulburare *este ca* un dinte rupt și un picior scrântit.
20. *Ca* cel ce *îți* scoate haina pe vreme rece și *ca* oțetul pe silitră, așa *este* cel ce cântă cântece unei inimi îndurerate.
21. Dacă dușmanul tău este flămând, dă-i să mănânce pâine; și dacă este însetat, dă-i să bea apă;
22. Fiindcă vei îngrămădi cărbuni încinși pe capul lui și DOMNUL te va răsplăti.
23. Vântul de nord alungă ploaia; *tot așa alungă* o înfățișare mânioasă limba calomniatoare.
24. Mai bine să locuiești într-un colț al acoperișului casei, decât cu o femeie arțăgoasă și într-o casă largă.
25. *Ca* ape reci pentru un suflet însetat, așa *este* o veste bună dintr-o țară îndepărtată.
26. Un om drept, căzând înaintea celui stricat, *este ca* o fântână tulburată și *ca* un izvor spurcat.
27. Nu *este* bine să mănânci multă miere; așa și *pentru oameni* să caute propria lor glorie *nu este* glorie.
28. Cel ce nu *are* stăpânire peste propriul său duh, *este* ca o cetate dărâmată, fără ziduri.

CAPITOLUL 26

CA zăpada vara și ploaia la seceriș, așa și onoarea nu este potrivită pentru un prost.
2. Cum rătăcește pasărea, cum zboară rândunica, tot așa nu va veni blestemul neîntemeiat.
3. Un bici pentru cal, un frâu pentru măgar și o nuia pentru spatele prostului.
4. Nu răspunde unui prost conform nechibzuinței lui, ca nu cumva și tu să fii asemenea lui.
5. Răspunde unui prost conform nechibzuinței lui, ca nu cumva să fie înțelept în îngâmfarea lui.
6. Cel ce trimite un mesaj prin mâna unui prost, retează picioarele și bea pagubă.
7. Picioarele șchiopului nu sunt egale; așa *este* o parabolă în gura proștilor.

8. Precum cel ce pune o piatră în praștie, așa *este* cel ce dă onoare unui prost.
9. *Precum* un spin străpunge mâna bețivului, așa *este* o parabolă în gura proștilor.
10. *Dumnezeul* cel mare care a făcut toate *lucrurile* răsplătește deopotrivă prostului și răsplătește călcătorilor *de lege*.
11. Cum se întoarce un câine la vărsătura lui, *așa* se întoarce un prost la nechibzuința lui.
12. Vezi un om înțelept în îngâmfarea lui? *Este* mai multă speranță pentru un prost decât pentru el.
13. Leneșul spune: *Este* un leu pe cale; un leu *este* pe străzi.
14. *Cum* se răsucește ușa pe balamalele ei, *tot* așa *și* leneșul pe patul său.
15. Leneșul *își* ascunde mâna în sân; îl mâhnește să o mai ducă din nou la gură.
16. Leneșul *este* mai înțelept în îngâmfarea lui decât șapte bărbați care pot întoarce un motiv.
17. Cel ce trece alăturea și se amestecă în cearta care nu îi *aparține*, *este ca* unul care apucă un câine de urechi.
18. Precum un nebun care aruncă tăciuni, săgeți și moarte,
19. Așa *este* cel *ce* înșală pe aproapele său și spune: Nu glumesc *doar*?
20. Unde nu este lemn, focul se stinge; tot așa, unde nu *este* bârfitor, cearta încetează.
21. *Precum* cărbuni pentru cărbuni aprinși și lemn pentru foc, așa *este* un bărbat certăreț pentru aprinderea certei.
22. Cuvintele unui bârfitor *sunt* ca rănile și coboară în părțile cele mai adânci ale pântecelui.
23. Buze arzătoare și o inimă stricată *sunt ca* un ciob acoperit cu zgura argintului.
24. Cel ce urăște se preface cu buzele sale și strânge înșelăciune înăuntrul său;
25. Când vorbește amabil, să nu îl crezi, fiindcă *sunt* șapte urâciuni în inima lui.
26. *Cel a cărui* ură este acoperită prin înșelătorie, stricăciunea lui va fi arătată înaintea *întregii* adunări.
27. Oricine sapă o groapă va cădea în ea; și cel ce rostogolește o piatră, aceasta se va întoarce asupra lui.
28. O limbă mincinoasă urăște *pe cei* nenorociți prin ea, și o gură lingușitoare lucrează ruină.

CAPITOLUL 27

NU te făli cu ziua de mâine, fiindcă nu știi ce poate aduce o zi.
2. Altul să te laude și nu gura ta; un străin și nu buzele tale.
3. O piatră *este* grea și nisipul *este* greu, dar furia nebunului *este* mai grea decât amândouă.
4. Furia *este* crudă și mânia cumplită, dar cine este în stare să stea în picioare în fața invidiei?

5. Mustrarea pe față *este* mai bună decât iubirea tainică.
6. Credincioase *sunt* rănile unui prieten, dar sărutările unui dușman *sunt* înșelătoare.
7. Sufletul sătul se scârbește de un fagure, dar pentru sufletul flămând fiecare lucru amar este dulce.
8. Precum o pasăre ce rătăcește de la cuibul ei, așa *este* un om ce rătăcește de la locul lui.
9. Untdelemnul și parfumul bucură inima; așa *face* dulceața prietenului unui om prin sfat inimos.
10. Nu părăsi pe prietenul tău și *nici* pe prietenul tatălui tău; nici nu intra în casa fratelui tău în ziua nenorocirii tale; *fiindcă* mai bun *este* un vecin aproape, decât un frate îndepărtat.
11. Fiul meu, fii înțelept și înveselește-mi inima, ca să răspund celui ce mă ocărăște.
12. Un *om* chibzuit prevede răul și se ascunde, *dar* simplii merg înainte și sunt pedepsiți.
13. Ia-i haina celui care este garant *pentru* un străin; și ia o garanție de la el pentru o femeie străină.
14. Cel ce binecuvântează pe prietenul său cu voce tare, sculându-se devreme de dimineață, aceasta i se va considera un blestem.
15. O picurare neîncetată într-o zi foarte ploioasă și o femeie certăreață sunt la fel.
16. Oricine o ascunde, ascunde vântul și untdelemnul din mâna lui dreaptă, *care* se trădează.
17. Fier ascute fier; tot așa un om ascute înfățișarea prietenului său.
18. Oricine ține smochinul va mânca din rodul lui; tot așa cel ce îngrijește pe stăpânul său va fi onorat.
19. Precum *în* apă, fața *răspunde* feței, tot așa inima omului *răspunde* omului.
20. Iadul și nimicirea nu sunt pline niciodată; tot așa, ochii omului nu sunt săturați niciodată.
21. *Precum* creuzetul pentru argint și cuptorul pentru aur, așa *este* un om, laudei sale.
22. Chiar dacă ai pisa un nebun în piuă printre grăunțe cu un pisălog, *totuși* nechibzuința lui nu se va depărta de el.
23. Fii atent ca să cunoști starea turmelor tale și privește bine cirezile tale.
24. Deoarece bogățiile nu *sunt* pentru totdeauna; și coroana *durează* din generație în generație?
25. Fânul se arată și iarba nouă apare și ierburile munților sunt strânse.
26. Mieii *sunt* pentru îmbrăcămintea ta și caprele *sunt* prețul câmpului.
27. Și *vei avea* destul lapte de capră pentru mâncarea ta, *pentru* mâncarea casei tale și *pentru* întreținerea servitoarelor tale.

CAPITOLUL 28

CEL stricat fuge când nu îl urmărește nimeni, dar cei drepți sunt cutezători ca un leu.

2. Din cauza fărădelegii unei țări *sunt* mulți prinți în ea, dar printr-un om al priceperii *și* cunoașterii, starea *țării* va fi prelungită.
3. Un om sărac care asuprește pe sărac *este ca* o ploaie torențială care nu lasă mâncare.
4. Cei ce părăsesc legea laudă pe cei stricați, dar cei ce țin legea se luptă cu ei.
5. Oamenii răi nu înțeleg judecata, dar cei ce caută pe DOMNUL înțeleg totul.
6. Mai bun *este* săracul care umblă în integritatea lui, decât *cel care este* pervers în căile *lui*, deși *este* bogat.
7. Oricine ține legea *este* un fiu înțelept, dar cel ce este un însoțitor al *celor* destrăbălați rușinează pe tatăl său.
8. Cel ce prin camătă și câștig nedrept își mărește averea, o va aduna pentru cel ce se va milostivi de săraci.
9. Cel ce își întoarce urechea de la auzirea legii, chiar *și* rugăciunea lui *va fi* urâciune.
10. Oricine duce pe cei drepți în rătăcire pe o cale rea, va cădea el însuși în propria lui groapă; dar cei integri vor avea în posesiune *lucruri* bune.
11. Omul bogat *este* înțelept în îngâmfarea lui, dar săracul care are înțelegere îl cercetează.
12. Când *cei* drepți se bucură *este* o mare glorie, dar când cei stricați se ridică, omul se ascunde.
13. Cel ce își acoperă păcatele nu va prospera, dar oricine *le* mărturisește și se lasă *de ele* va primi milă.
14. Fericit *este* omul care se teme întotdeauna, dar cel ce își împietrește inima va cădea în ticăloșie.
15. *Precum* un leu care rage și un urs căutând pradă, *așa este* un conducător stricat peste poporul sărac.
16. Prințul care duce lipsă de înțelegere *este* și un mare opresor, *dar* cel ce urăște lăcomia *își* va lungi zilele.
17. Un om care varsă violent sângele *oricărei* persoane va fugi la groapă; să nu îl oprească nimeni.
18. Oricine umblă cu integritate va fi salvat, dar *cel* pervers *în* căile *lui* va cădea fără întârziere.
19. Cel ce își ară pământul va avea multă pâine, dar cel ce se duce după *oameni* de nimic va avea destulă sărăcie.
20. Un om credincios va abunda cu binecuvântări, dar cel ce se grăbește să fie bogat nu va fi nevinovat.
21. Nu *este* bine să părtinești oamenii; chiar pentru o bucată de pâine *acel* om va călca *legea*.
22. Cel ce se grăbește să se îmbogățească *are* un ochi rău și nu ia aminte că sărăcia va veni peste el.
23. Cel care mustră un om la sfârșit va găsi mai multă favoare decât cel ce lingușește cu limba.
24. Oricine jefuiește pe tatăl său sau pe mama sa și spune: Nu *este* fărădelege; același *este* însoțitorul unui nimicitor.

25. Cel mândru în inimă stârnește ceartă, dar cel ce își pune încrederea în DOMNUL va fi îngrășat.
26. Cel ce se încrede în propria inimă este un prost, dar oricine umblă cu înțelepciune va fi eliberat.
27. Cel ce dă săracului nu va duce lipsă, dar cel ce își acoperă ochii va avea multe blesteme.
28. Când cei stricați se înalță, oamenii se ascund; dar când pier *cei răi*, cei drepți se înmulțesc.

CAPITOLUL 29

CEL care, fiind deseori mustrat, *își* înțepenește gâtul, va fi nimicit dintr-o dată și fără remediu.
2. Când cei drepți sunt în autoritate, poporul se bucură; dar când cel stricat conduce, poporul jelește.
3. Oricine iubește înțelepciunea bucură pe tatăl său, dar cel ce se însoțește cu curvele *își* cheltuiește averea.
4. Prin judecată împăratul întemeiază țara, dar cel ce primește daruri o răstoarnă.
5. Un om care lingușește pe vecinul său întinde o cursă pentru picioarele sale.
6. În fărădelegea unui om rău *se află* o capcană, dar cel drept cântă și se bucură.
7. Cel drept ia aminte la cauza săracului, *dar* cel stricat dă atenție să nu *o* cunoască.
8. Oamenii batjocoritori aduc o cetate în capcană, dar *oamenii* înțelepți întorc furia.
9. *Dacă* un om înțelept se ceartă cu un om nebun, fie că se înfurie, fie că râde, nu *este* odihnă.
10. Cei setoși de sânge urăsc pe cel integru, dar cei drepți îi caută sufletul.
11. Un prost își rostește toată mintea, dar un *om* înțelept o păstrează până mai târziu.
12. Dacă un conducător dă ascultare la minciuni, toți servitorii lui *sunt* stricați.
13. Săracul și omul înșelător se întâlnesc, *dar* DOMNUL le luminează ochii la amândoi.
14. Împăratul care cu credincioșie judecă pe sărac va avea tronul lui întemeiat pentru totdeauna.
15. Nuiaua și mustrarea dau înțelepciune, dar un copil lăsat *de capul lui* o face de rușine pe mama lui.
16. Când cei stricați se înmulțesc, crește fărădelegea, dar cei drepți vor vedea căderea lor.
17. Corectează pe fiul tău și îți va da odihnă; da, el va da desfătare sufletului tău.
18. Unde *nu este* viziune poporul piere, dar cel ce ține legea, fericit *este* el.
19. Un servitor nu va fi corectat prin cuvinte, căci deși înțelege nu va răspunde.
20. Vezi tu pe un om pripit în vorbele lui? *Este* mai multă speranță pentru un prost decât pentru el.

21. Cel ce cu grijă crește pe servitorul său din copilărie, *el îi* va deveni fiu de-a lungul timpului.
22. Un om mânios stârnește ceartă și un om furios abundă în fărădelege.
23. Mândria unui om îl va înjosi, dar onoarea îl va sprijini pe cel umil în duh.
24. Cel ce este partener cu un hoț își urăște propriul suflet; aude blestemul și nu *îl* dă pe față.
25. Teama de om aduce o capcană, dar oricine își pune încrederea în DOMNUL va fi în siguranță.
26. Mulți caută favoarea conducătorului, dar judecata *fiecărui* om *vine* de la DOMNUL.
27. Un om nedrept *este o* urâciune pentru cel drept, și cel integru pe cale *este* urâciune pentru cel stricat.

CAPITOLUL 30

CUVINTELE lui Agur, fiul lui Iache, profeția; omul i-a vorbit lui Itiel, chiar lui Itiel și lui Ucal;
2. Cu siguranță, eu *sunt* mai neghiob decât *oricare* om și nu am înțelegerea unui om.
3. Nici nu am învățat înțelepciune, nici nu am cunoașterea celui sfânt.
4. Cine a urcat în cer, sau a coborât? Cine a strâns vântul în pumnii săi? Cine a legat apele într-o manta? Cine a întemeiat toate marginile pământului? Care *este* numele lui și care *este* numele fiului său, dacă poți spune?
5. Fiecare cuvânt al lui Dumnezeu *este* pur; el *este* un scut pentru cei ce își pun încrederea în el.
6. Nu adăuga la cuvintele lui, ca nu cumva să te mustre și să fii găsit mincinos.
7. Două *lucruri* am cerut de la tine; nu mi *le* refuza înainte să mor;
8. Îndepărtează de la mine deșertăciune și minciuni, nu îmi da nici sărăcie, nici bogăție; hrănește-mă cu mâncare potrivită mie,
9. Ca nu cumva să fiu sătul și să *te* neg și să spun: Cine *este* DOMNUL? Sau ca nu cumva să fiu sărac și să fur și să iau numele Dumnezeului meu *în deșert*.
10. Nu acuza pe un servitor stăpânului său, ca nu cumva să te blesteme și să fii găsit vinovat.
11. *Este* o generație *care* blestemă pe tatăl lor și nu binecuvântează pe mama lor.
12. *Este* o generație *care* este pură în propriii ochi și *totuși* nu *este* spălată de murdăria lor.
13. *Este* o generație, cât de îngâmfați sunt ochii lor! Și pleoapele lor sunt înălțate.
14. *Este* o generație a căror dinți *sunt ca* săbiile și a căror colți *sunt ca niște* cuțite, *ca* să mănânce pe sărac de pe fața pământului și pe nevoiaș din *mijlocul* oamenilor.
15. Lipitoarea are două fiice *care strigă*: Dă, dă! Sunt trei *lucruri care* nu sunt niciodată săturate, *da*, patru *sunt lucrurile care* nu spun: *Este* destul:

16. Mormântul şi pântecele sterp *şi* pământul *care* nu este umplut cu apă şi focul *care* nu spune: *Este* destul!
17. Ochiul *care îşi* bate joc de tată şi dispreţuieşte ascultarea de mama *sa*, corbii din vale îl vor smulge şi acvilele tinere îl vor mânca.
18. Sunt trei *lucruri* prea minunate pentru mine, da, patru lucruri pe care nu le cunosc:
19. Calea unei acvile în văzduh *şi* calea unui şarpe pe stâncă *şi* calea unei corăbii în mijlocul mării şi calea unui bărbat cu o tânără.
20. Astfel *este* calea unei femei adultere: mănâncă, îşi şterge gura şi spune: Nu am făcut nicio stricăciune.
21. Pentru trei *lucruri* pământul este neliniştit şi pentru patru nu mai poate suporta:
22. Pentru un rob când domneşte şi un prost când este săturat cu mâncare,
23. Pentru *o femeie* odioasă când se căsătoreşte; şi o roabă ce este moştenitoarea stăpânei ei.
24. Patru *lucruri sunt* mici pe pământ, dar *sunt* foarte înţelepte:
25. Furnicile *sunt* un popor fără putere, totuşi îşi pregătesc mâncarea în timpul verii;
26. Iepurii de stâncă *sunt doar* un popor firav, totuşi îşi fac locuinţele în stânci;
27. Lăcustele nu au împărat, totuşi merg înainte în cete;
28. Păianjenul se agaţă cu mâinile lui şi este în palatele împăraţilor.
29. Trei *sunt* lucrurile care merg bine, da, patru sunt frumoase în umblarea *lor*:
30. Un leu *care este* cel mai puternic între fiare şi nu se dă înapoi în faţa niciuneia;
31. Un ogar, de asemenea un ţap şi un împărat, împotriva căruia nu *este* răzvrătire.
32. Dacă ai lucrat prosteşte în a te înălţa, sau dacă ai plănuit răul, *acoperă-ţi* gura cu mâna.
33. Cu siguranţă baterea laptelui aduce unt şi răsucirea nasului aduce sânge; tot aşa forţarea furiei aduce ceartă.

CAPITOLUL 31

CUVINTELE împăratului Lemuel, profeţia pe care mama lui l-a învăţat.
2. Ce, fiul meu? Şi ce, fiul pântecelui meu? Şi ce, fiul promisiunilor mele?
3. Nu da vigoarea ta femeilor, nici căile tale aceleia ce distruge împăraţi.
4. Nu *este* pentru împăraţi, O Lemuel, nu *este* pentru împăraţi să bea vin, nici pentru prinţi băutura tare;
5. Ca nu cumva să bea şi să uite legea şi să pervertească judecata oricăruia dintre cei nenorociţi.
6. Dă băutură tare aceluia ce stă să piară şi vin acelora cu o inimă îndurerată.
7. Lasă-l să bea şi să îşi uite sărăcia şi să nu îşi mai amintească de nefericirea lui.

8. Deschide-ți gura pentru cel mut în cauza tuturor acelora ce sunt rânduiți pentru nimicire.
9. Deschide-ți gura, judecă cu dreptate și pledează în cauza celui sărac și nevoiaș.
10. Cine poate găsi o femeie virtuoasă? Fiindcă prețul ei *este* mult peste cel al rubinelor.
11. Inima soțului ei se încrede în ea, așa încât el nu va avea nevoie de pradă.
12. Ea îi va face bine și nu rău în toate zilele vieții ei.
13. Ea caută lână și in și lucrează cu plăcere cu mâinile ei.
14. Ea este precum corăbiile comercianților; de departe își aduce mâncarea.
15. Ea se trezește când este încă noapte și dă mâncare casei ei și o porție servitoarelor.
16. Ea are în considerare un câmp și îl cumpără; cu rodul mâinilor ei sădește o vie.
17. Ea își încinge șalele cu putere și își întărește brațele.
18. Ea pricepe că produsele ei *sunt* bune; candela ei nu se stinge în noapte.
19. Ea își pune mâinile pe furcă și mâinile ei țin fusul.
20. Ea își întinde mâna spre cel sărac; da, își întinde mâinile spre cel nevoiaș.
21. Ea nu se teme de zăpadă pentru casa ei, fiindcă toți ai casei ei *sunt* îmbrăcați cu stacojiu.
22. Ea își face singură cuverturi; îmbrăcămintea ei *este* mătase și purpură.
23. Soțul ei este cunoscut la porți, când șade printre bătrânii țării.
24. Ea face stofe fine de in și *le* vinde; și dă comerciantului brâie.
25. Putere și onoare *sunt* îmbrăcămintea ei și ea se va bucura de ziua care vine.
26. Ea își deschide gura cu înțelepciune și pe limba ei *se află* legea bunătății.
27. Ea veghează căile celor din casa ei și nu mănâncă pâinea trândăviei.
28. Copiii ei se ridică și o numesc binecuvântată; soțul ei *la fel* și o laudă:
29. Multe fiice s-au purtat virtuos, dar tu le întreci pe toate.
30. Favoarea *este* înșelătoare și frumusețea *este* deșartă, *dar* o femeie *care* se teme de DOMNUL va fi lăudată.
31. Dă-i din rodul mâinilor ei și să o laude la porți propriile ei fapte.

ECLESIASTUL

CAPITOLUL 1

1 CUVINTELE Predicatorului, fiul lui David, împărat în Ierusalim.
2. Deşertăciunea deşertăciunilor, spune Predicatorul: deşertăciunea deşertăciunilor; totul *este* deşertăciune.
3. Ce folos are un om din toată munca lui pe care o face sub soare?
4. ¶ *O* generaţie trece şi *altă* generaţie vine, dar pământul rămâne pentru totdeauna.
5. Soarele de asemenea răsare şi soarele apune şi se grăbeşte spre locul său de unde a răsărit.
6. Vântul merge spre sud şi se întoarce spre nord; se învârteşte continuu, şi vântul se întoarce din nou conform rotirilor sale.
7. Toate râurile curg în mare, totuşi marea nu se umple; la locul de unde râurile vin, într-acolo se întorc din nou.
8. Toate lucrurile *sunt* în osteneală; omul nu *o* poate rosti; ochiul nu se satură a vedea, nici urechea nu se umple cu auzire.
9. ¶ Ce a fost, aceea va *mai* fi; şi ce s-a făcut, se va *mai* face; şi nu *este* nimic nou sub soare.
10. Este ceva despre care s-ar putea spune: Vezi, acesta *este* nou? Era deja în vechimea care a fost înainte de noi.
11. *Nu este* amintire a lucrurilor dinainte; nici nu va fi *vreo* amintire a *lucrurilor* ce vor veni la *cei* ce vor veni după.
12. ¶ Eu, Predicatorul, am fost împărat peste Israel în Ierusalim.
13. Şi mi-am pus inima să caut şi să cercetez prin înţelepciune toate câte sunt făcute sub cer; această osteneală grea a dat-o Dumnezeu fiilor oamenilor ca să fie umiliţi prin ea.
14. Eu am văzut toate lucrările făcute sub soare; şi, iată, totul *este* deşertăciune şi chinuire a duhului.
15. *Ce este* strâmb nu poate fi îndreptat, şi ce lipseşte nu poate fi numărat.
16. Am vorbit îndeaproape cu inima mea, spunând: Iată, am ajuns mare şi am obţinut mai multă înţelepciune decât toţi *cei* ce au fost înainte de mine în Ierusalim; da, inima mea a văzut înţelepciune şi cunoaştere din abundenţă.
17. Şi mi-am pus inima să cunosc înţelepciunea şi să cunosc nebunia şi prostia; am priceput că aceasta de asemenea este chinuire a duhului.
18. Căci în multă înţelepciune *este* multă mâhnire, şi cel ce măreşte cunoaşterea măreşte întristarea.

CAPITOLUL 2

2 AM spus în inima mea: Du-te acum, te voi încerca cu veselie, de aceea bucură-te de plăcere; şi, iată, aceasta de asemenea *este* deşertăciune.
2. Am spus despre râs: *Este* nebun; şi despre veselie: Ce face aceasta?

3. Am căutat în inima mea să mă dedau vinului, totuşi deprinzându-mi
inima cu înţelepciune; şi să apuc prostia, până voi vedea ce *este* acel bine
pe care fiii oamenilor ar trebui să îl facă sub cer toate zilele vieţii lor.
4. Mi-am făcut lucrări mari, mi-am construit case, mi-am sădit vii,
5. Mi-am făcut grădini şi livezi şi am sădit în ele pomi de toate *felurile*
de fructe;
6. Mi-am făcut iazuri de apă, ca să ud cu ele pădurea ce aduce pomi;
7. Am dobândit servitori şi servitoare şi mi s-au născut servitori în casă;
de asemenea am avut mari turme de vite mari şi mici mai mult decât toţi
cei ce au fost în Ierusalim înainte de mine;
8. Mi-am adunat de asemenea argint şi aur şi tezaurul special a împăraţilor
şi a provinciilor; mi-am dobândit cântăreţi şi cântăreţe şi desfătările fiilor
oamenilor, instrumente muzicale şi acelea de toate felurile.
9. Astfel am fost mare şi i-am întrecut pe toţi cei ce au fost înainte de mine
în Ierusalim; de asemenea înţelepciunea mea a rămas cu mine.
10. Şi orice au dorit ochii mei nu le-am refuzat, nu mi-am oprit inima de la
nicio bucurie; fiindcă inima mi s-a bucurat în toată munca mea; şi aceasta
mi-a fost partea mea din toată munca.
11. Atunci m-am uitat la toate lucrările pe care mâinile mele le-au lucrat şi
la osteneala cu care m-am ostenit ca să o fac, şi iată, totul *era* deşertăciune
şi chinuire a duhului şi nu *era* niciun folos sub soare.
12. ¶ Şi m-am întors să privesc înţelepciunea şi nebunia şi prostia; căci
ce *poate face* omul care vine după împărat? *Chiar* ceea ce s-a făcut deja.
13. Atunci am văzut că înţelepciunea întrece prostia, precum lumina
întrece întunericul.
14. Ochii înţeleptului *sunt* în capul său, dar prostul umblă în întuneric; şi
tot eu am priceput că aceeaşi întâmplare se întâmplă tuturor.
15. Atunci am spus în inima mea: Aşa cum se întâmplă prostului, la fel
mi se întâmplă şi mie; şi de ce am fost atunci mai înţelept? Apoi am spus
în inima mea că şi aceasta *este* deşertăciune.
16. Căci nu *este* amintire pentru totdeauna a înţeleptului mai mult decât
a prostului; văzând că ceea ce *este* acum, în zilele ce vin vor fi toate uitate.
Şi cum moare înţeleptul? Ca şi prostul.
17. ¶ De aceea am urât viaţa, pentru că lucrarea ce se face sub soare *este*
apăsătoare pentru mine, căci totul *este* deşertăciune şi chinuire a duhului.
18. Da, am urât toată munca mea pe care am făcut-o sub soare, pentru că
o voi lăsa omului ce va fi după mine.
19. Şi cine ştie dacă el va fi înţelept, sau prost? Totuşi va avea stăpânire
peste toată munca mea în care am muncit şi în care m-am arătat înţelept
sub soare. Şi aceasta *este* deşertăciune.
20. De aceea am ajuns să îmi fac inima să dispere de toată munca pe care
am făcut-o sub soare.
21. Pentru că este un om a cărui muncă *este* în înţelepciune şi în cunoaştere
şi în echitate; totuşi unui om care nu a muncit în acestea va lăsa el aceasta
ca partea lui. Şi aceasta *este* deşertăciune şi un mare rău.

22. Căci ce are omul din toata munca sa și din chinuirea inimii sale, în care el a muncit sub soare?
23. Căci toate zilele sale *sunt* întristări, iar osteneala lui, mâhnire; da, inima lui nu își ia odihnă noaptea. Și aceasta este deșertăciune.
24. Nu *este* nimic mai bun pentru un om, *decât* să mănânce și să bea și să își facă sufletul să se bucure de binele din munca lui. Și aceasta am văzut că *era* din mâna lui Dumnezeu.
25. Pentru că cine poate mânca, sau cine altul se poate grăbi mai mult decât mine?
26. Pentru că *Dumnezeu* dă unui om ce *este* bun în ochii săi, înțelepciune și cunoaștere și bucurie; dar celui păcătos îi dă osteneala să adune și să îngrămădească, pentru ca el să dea *celui ce este* bun înaintea lui Dumnezeu. Și aceasta este deșertăciune și chinuire a duhului.

CAPITOLUL 3

PENTRU *fiecare lucru este* un sezon și un timp pentru fiecare scop sub cer.
2. Un timp pentru a se naște și un timp pentru a muri; un timp pentru a sădi și un timp pentru a smulge *ce este* sădit;
3. Un timp pentru a ucide și un timp pentru a vindeca; un timp pentru a dărâma și un timp pentru a zidi;
4. Un timp pentru a plânge și un timp pentru a râde; un timp pentru a jeli și un timp pentru a dansa;
5. Un timp pentru a arunca pietre și un timp pentru a aduna pietre; un timp pentru a îmbrățișa și un timp pentru a se înfrâna de la îmbrățișare;
6. Un timp pentru a obține și un timp pentru a pierde; un timp pentru a ține și un timp pentru a arunca;
7. Un timp pentru a rupe și un timp pentru a coase; un timp pentru a păstra tăcere și un timp pentru a vorbi;
8. Un timp pentru a iubi și un timp pentru a urî; un timp pentru război și un timp pentru pace.
9. Ce folos are cel ce lucrează în ceea ce muncește?
10. Eu am văzut osteneala pe care Dumnezeu a dat-o fiilor oamenilor pentru a fi umiliți prin ea.
11. ¶ El a făcut fiecare *lucru* frumos la timpul lui; de asemenea a așezat lumea în inima lor, așa că nimeni nu poate cuprinde lucrarea pe care Dumnezeu o face de la început până la sfârșit.
12. Știu că nu *este* nimic bun în ei, decât pentru *cineva* să se bucure și să facă bine în viața sa.
13. Și de asemenea ca orice om să mănânce și să bea și să se bucure de binele din toată munca lui, ea *este* darul lui Dumnezeu.
14. Știu că orice face Dumnezeu va fi pentru totdeauna, nimic nu poate fi adăugat la aceasta nici ceva luat de la ea; și Dumnezeu face *aceasta*, ca *oamenii* să se teamă înaintea lui.

15. Ceea ce a fost este acum, și ceea ce va fi a fost deja; și Dumnezeu cere ceea ce a trecut.
16. ¶ Și, mai mult, eu am văzut sub soare locul judecății, *și* acolo *era* stricăciune; și locul dreptății, *și* acolo *era* nelegiuire.
17. Am spus în inima mea: Dumnezeu va judeca pe cel drept și pe cel stricat, pentru că *este* un timp acolo pentru fiecare scop și pentru fiecare lucrare.
18. Am spus în inima mea, referitor la starea fiilor oamenilor, ca Dumnezeu să le facă cunoscut și ca ei să vadă că sunt animale.
19. Căci ceea ce se întâmplă fiilor oamenilor se întâmplă *și* animalelor; un singur lucru li se întâmplă: cum moare unul, așa moare *și* celălalt; da, au toți o suflare; așa că omul nu are întâietate față de un animal, pentru că totul *este* deșertăciune.
20. Toți merg într-un *singur* loc; toți sunt din țărână și toți se întorc din nou în țărână.
21. Cine cunoaște duhul omului care merge în sus și duhul animalului care merge jos în pământ?
22. De aceea am priceput că nu *este* nimic mai bun, decât ca un om să se bucure în propriile lucrări; căci aceasta *este* partea lui; căci cine îl va aduce să vadă ce va fi după el?

CAPITOLUL 4

ASTFEL m-am întors și am luat în considerare toate oprimările făcute sub soare; și iată, lacrimile *celor* oprimați și nu au avut mângâietor; și de partea opresorilor lor *era* putere; dar ei nu au avut mângâietor.
2. De aceea am lăudat pe morții care sunt deja morți, mai mult decât pe viii care sunt încă vii.
3. Da, mai bine decât amândoi *este cel* care încă nu este, care *încă* nu a văzut lucrarea rea făcută sub soare.
4. ¶ Din nou, am luat în considerare toată osteneala și fiecare lucrare dreaptă, pentru aceasta un om este invidiat de aproapele său. Aceasta *este* de asemenea deșertăciune și chinuire a duhului.
5. Prostul își încrucișează mâinile și își mănâncă propria carne.
6. Mai bine *este* o mână plină, *cu* liniște, decât amândouă mâinile pline, *dar cu* osteneală și chinuire a duhului.
7. ¶ Atunci m-am întors și am văzut deșertăciune sub soare.
8. Este unul *singur* și nu *este* un al doilea; da, el nu are nici copil, nici frate, totuși nu *este* sfârșit la toată munca lui, nici nu se satură ochiul lui cu bogății, nici nu *spune*: Pentru cine muncesc eu și îmi văduvesc sufletul de bine? Aceasta *este* de asemenea deșertăciune, da, *este* osteneală grea.
9. ¶ Doi *sunt* mai buni decât unul, pentru că au o bună răsplată pentru munca lor.
10. Căci dacă ar cădea se ridică unul pe altul; dar vai celui *ce este* singur când cade, pentru că *el nu are* pe un altul să îl ridice.
11. Din nou, dacă doi se culcă împreună, le este cald; dar cum poate unul *singur* să se încălzească?

12. Și dacă cineva îl învinge pe unul, doi i se vor împotrivi; și o frânghie împletită în trei nu se rupe repede.
13. ¶ Mai bine *este* un copil sărac și înțelept decât un împărat bătrân și prost, care refuză să se mai lase avertizat.
14. Căci din închisoare el iese să domnească; după cum la fel cel născut în împărăția sa devine sărac.
15. Am luat în considerare pe toți cei vii care umblă sub soare, împreună cu al doilea copil care se va ridica în locul lui.
16. Fără sfârșit *este* tot poporul *și* toți ce au fost înaintea lor; de asemenea cei ce vor veni mai pe urmă nu se vor bucura de el. Cu adevărat și aceasta *este* deșertăciune și chinuire a duhului.

CAPITOLUL 5

PĂZEȘTE-ȚI piciorul când mergi în casa lui Dumnezeu și pregătește-te mai bine să asculți decât să aduci sacrificiul proștilor, pentru că ei nu iau în considerare că fac rău.
2. Nu fi pripit cu gura ta și nu îți lăsa inima să se grăbească să rostească *vreun* lucru înaintea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu *este* în cer și tu pe pământ; de aceea cuvintele tale să fie puține.
3. Pentru că visul vine din mulțimea treburilor, și vocea unui prost *se cunoaște* prin mulțimea cuvintelor.
4. ¶ Când faci o promisiune lui Dumnezeu, nu întârzia să o împlinești, fiindcă *el* nu *are* plăcere în proști; împlinește ce ai promis.
5. Mai bine *este* să nu promiți, decât să promiți și să nu împlinești.
6. Nu permite gurii tale să îți provoace carnea să păcătuiască, nici nu spune înaintea îngerului, că aceasta *a fost* o eroare, pentru ce să se mânie Dumnezeu la vocea ta și să distrugă lucrarea mâinilor tale?
7. Căci în mulțimea viselor și în multe cuvinte *sunt* de asemenea *multe* deșertăciuni; dar teme-te de Dumnezeu.
8. Dacă vezi oprimarea săracului și pervertirea violentă a judecății și justiției într-o provincie, nu te mira de acest lucru, pentru că *cel ce este mai* înalt decât cel mai înalt dă atenție; și *este* mai înalt decât ei.
9. Mai mult, folosul pământului este pentru toți; împăratul *însuși* este servit din *ale* câmpului.
10. Cel ce iubește argintul nu se va sătura cu argint, nici cel ce iubește abundența, cu creștere; aceasta *este* de asemenea deșertăciune.
11. Când bunurile cresc, se înmulțesc cei ce le mănâncă; și ce *este* mai de folos pentru proprietarii lor, decât să *îi* privească *pe aceștia* cu ochii lor.
12. Somnul unui muncitor *este* dulce, fie că mănâncă puțin sau mult; dar abundența celui bogat nu îl va lăsa să doarmă.
13. Este un rău aspru *pe care l*-am văzut sub soare, *adică*, bogățiile păstrate spre vătămarea celor ce le stăpânesc.
14. Dar acele bogății pier printr-o osteneală rea; iar el naște un fiu și nu *este* nimic în mâna lui.

15. Așa cum a ieșit din pântecele mamei lui, gol, se va întoarce pentru a
merge precum a venit și nu va lua nimic din munca lui pe care să o ducă
în mâna lui.
16. Și acesta de asemenea *este* un rău dureros, *că* în toate privințele așa
cum el a venit, astfel va merge; și ce folos are cel ce a muncit pentru vânt?
17. Și în toate zilele lui mănâncă în întuneric, și are multă întristare și
furie în boala lui.
18. ¶ Iată, *ce* am văzut *este* bine și frumos: *ca omul* să mănânce și să bea
și să se bucure de binele din toată munca sa, pe care o ia sub soare, în
toate zilele vieții sale pe care Dumnezeu i-o dă, pentru că aceasta *este*
partea lui.
19. Fiecare om de asemenea căruia Dumnezeu i-a dat bogății și avere și
i-a dat putere să mănânce din ele și să își ia partea lui și să se bucure în
munca lui; acesta *este* darul lui Dumnezeu.
20. Pentru că el nu își va aminti mult zilele vieții sale, pentru că Dumnezeu
îi răspunde în bucuria inimii sale.

CAPITOLUL 6

ESTE un rău pe care l-am văzut sub soare și acesta *este* obișnuit
printre oameni:
2. Un om căruia Dumnezeu i-a dat bogății, avere și onoare, încât nu îi
lipsește nimic pentru sufletul său din tot ce dorește, totuși Dumnezeu
nu îi dă putere să mănânce din ele, ci un străin le mănâncă; aceasta *este*
deșertăciune și aceasta *este* o boală rea.
3. Dacă un om naște o sută de *copii* și trăiește mulți ani, încât zilele anilor
lui sunt multe iar sufletul lui nu s-a săturat cu bine și de asemenea nu are
îngropare, eu spun, *că* un făt lepădat *este* mai bun decât el.
4. Pentru că el vine cu deșertăciune și pleacă în întuneric și numele lui
va fi acoperit cu întuneric.
5. Mai mult, el nu a văzut soarele, nici nu a cunoscut *vreun lucru*; acesta
are mai multă odihnă decât celălalt.
6. Da, chiar dacă de două ori ar trăi o mie de ani, totuși nu ar vedea niciun
bine; nu merg toți în același loc?
7. ¶ Toată munca omului *este* pentru gura lui și totuși pofta nu se satură.
8. Căci ce are înțeleptul mai mult decât prostul? Ce are săracul, care știe
să umble înaintea celor vii?
9. Mai bună *este* vederea ochilor decât rătăcirea dorinței; aceasta *este* de
asemenea deșertăciune și chinuire a duhului.
10. Ceea ce a fost, deja a primit un nume, și se știe că *este* om; nici nu se
va certa cu cel ce este mai tare decât el.
11. ¶ Văzând că sunt multe lucruri care înmulțesc deșertăciunea, cu ce
este omul mai bun?
12. Căci cine cunoaște ce *este* bine pentru om în *această* viață, în toate
zilele vieții sale deșerte pe care el le petrece ca o umbră? Căci cine poate
spune unui om ce va fi după el sub soare?

CAPITOLUL

7 UN nume bun *este* mai bun decât untdelemnul prețios, și ziua morții decât ziua nașterii.
2. *Este* mai bine să mergi la casa de jelire, decât să mergi la casa ospățului, întrucât acela *este* sfârșitul tuturor oamenilor; și cel viu își pune la inimă *lucrul acesta*.
3. Întristarea *este* mai bună decât râsul, pentru că prin întristarea înfățișării inima este făcută mai bună.
4. Inima celui înțelept *este* în casa jelirii, dar inima celor proști *este* în casa veseliei.
5. Mai bine *este* pentru un om să asculte mustrarea înțeleptului, decât să asculte cântarea proștilor.
6. Căci ca trosnetul spinilor sub o oală, așa *este* râsul prostului, aceasta de asemenea *este* deșertăciune.
7. ¶ Cu adevărat oprimarea îl înnebunește pe înțelept, și o mită distruge inima.
8. Mai bun *este* sfârșitul unui lucru decât începutul lui; *și* cel răbdător în duh *este* mai bun decât cel mândru în duh.
9. Nu fi grăbit în duhul tău să te mânii, pentru că mânia *se* odihnește în sânul proștilor.
10. Nu spune: Cum se face că zilele de mai înainte erau mai bune decât acestea? Pentru că nu din înțelepciune cercetezi despre aceasta.
11. ¶ Înțelepciunea *este* bună cu o moștenire și *prin aceasta este* folos pentru cei ce văd soarele.
12. Pentru că înțelepciunea *este* o apărare și banii *sunt* o apărare, dar măreția cunoașterii *este că* înțelepciunea dă viață celor ce o au.
13. Ia în considerare lucrarea lui Dumnezeu, pentru că cine poate face drept ceea ce el a făcut strâmb?
14. Bucură-te în ziua prosperității, dar ia seama în ziua restriștii; Dumnezeu de asemenea le-a pus față în față, cu intenția ca omul să nu găsească nimic după el.
15. Toate *lucrurile* le-am văzut în zilele deșertăciunii mele; este un *om* drept care piere în dreptatea lui și este un *om* stricat care *își* prelungește *viața* în stricăciunea sa.
16. Nu fi drept peste măsură, nici nu te face peste măsură de înțelept; de ce să te nimicești pe tine însuți?
17. Nu fi peste măsură de stricat, nici nu fi prost, de ce să mori înaintea timpului tău?
18. *Este* bine să apuci aceasta; da, de asemenea de la aceasta nu îți retrage mâna, pentru că cel ce se teme de Dumnezeu va ieși din toate.
19. Înțelepciunea întărește pe cel înțelept mai mult decât zece *oameni* tari care sunt în cetate.
20. Pentru că nu *este* un om drept pe pământ, care să facă bine și să nu păcătuiască.
21. De asemenea nu da atenție la toate cuvintele vorbite, ca nu cumva să auzi pe servitorul tău blestemându-te.

22. Pentru că adeseori de asemenea inima ta cunoaște că tu însuți într-un mod asemănător ai blestemat pe alții.
23. ¶ Toate acestea le-am dovedit prin înțelepciune; am spus: Voi fi înțelept; dar aceasta *a fost* departe de mine.
24. Ceea ce este departe și foarte adânc, cine o poate descoperi?
25. Mi-am dedicat inima să cunosc și să cercetez și să descopăr înțelepciune și motivul *lucrurilor* și să cunosc stricăciunea prostiei, chiar a nechibzuinței *și* a nebuniei;
26. Și găsesc mai amară decât moartea pe femeia a cărei inimă *este* capcane și plase, *și* mâinile ei cătușe; oricine place lui Dumnezeu va scăpa de ea, dar păcătosul va fi luat de ea.
27. Iată, aceasta am găsit, spune predicatorul, *socotind* una câte una, ca să aflu socoteala;
28. Ceea ce totuși sufletul meu caută, dar nu găsesc, un om între o mie am găsit; dar o femeie printre toate acelea nu am găsit.
29. Iată, numai aceasta am găsit, că Dumnezeu a făcut pe om integru, dar ei au umblat după multe născociri.

CAPITOLUL 8

CINE *este* ca înțeleptul? Și cine cunoaște interpretarea unui lucru? Înțelepciunea unui om îi face fața să strălucească, și cutezanța feței lui va fi schimbată.
2. Eu *te sfătuiesc* să ții poruncile împăratului, și *aceasta* în privința jurământului lui Dumnezeu.
3. Nu te grăbi să pleci dinaintea lui; nu stărui într-un lucru rău, fiindcă el face orice îi place.
4. Unde *este* cuvântul unui împărat, *este* putere; și cine îi va spune: Ce faci?
5. Oricine ține porunca nu va simți vreun lucru rău, și inima unui înțelept discerne deopotrivă timpul și judecata.
6. ¶ Deoarece pentru fiecare scop este un timp și o judecată, de aceea nenorocirea omului *este* mare asupra lui.
7. Fiindcă nu știe ceea ce va fi, căci cine îi poate spune când va fi?
8. Nu *este* om care să aibă stăpânire asupra duhului să păstreze duhul; nici nu *are* putere în ziua morții și nu *este* eliberare în *acel* război; nici stricăciunea nu va elibera pe cei ce îi sunt dați ei.
9. ¶ Toate acestea le-am văzut și mi-am dedicat inima fiecărei lucrări ce se face sub soare, *este* un timp în care un om stăpânește peste altul spre propria vătămare.
10. Și astfel am văzut pe cei stricați îngropați, ei au venit și au plecat din locul cel sfânt și au fost uitați în cetatea în care ei au făcut așa, aceasta *este* de asemenea deșertăciune.
11. Pentru că sentința împotriva unei lucrări rele nu se execută în grabă, de aceea inima fiilor oamenilor este deplin așezată în ei pentru a face rău.

12. Deşi un păcătos face rău de o sută de ori şi *zilele* lui sunt prelungite, totuşi eu ştiu cu siguranţă că le va fi bine celor ce se tem de Dumnezeu, care se tem înaintea lui,
13. Dar nu îi va fi bine celui stricat, nici nu *îşi* va prelungi zilele, *care sunt* ca o umbră, pentru că el nu se teme înaintea lui Dumnezeu.
14. ¶ Este o deşertăciune făcută pe pământ: că sunt drepţi, cărora li se întâmplă conform lucrării celor stricaţi; şi sunt stricaţi, cărora li se întâmplă conform lucrării celor drepţi; am spus că *şi* aceasta *este* deşertăciune.
15. Atunci am lăudat veselia, pentru că un om nu are ceva mai bun sub soare, decât să mănânce şi să bea şi să fie fericit, pentru că aceasta va rămâne cu el din munca lui *în* zilele vieţii sale, pe care Dumnezeu i le dă sub soare.
16. Când mi-am dedicat inima să cunosc înţelepciunea şi să văd lucrarea făcută pe pământ; (fiindcă de asemenea nici zi nici noapte nu vede somn cu ochii lui),
17. Atunci am privit toată lucrarea lui Dumnezeu, că un om nu poate înţelege lucrarea ce este făcută sub soare, pentru că deşi un om se osteneşte să *o* caute, totuşi nu *o* va găsi; da, mai mult, oricât ar gândi un înţelept pentru a *o* cunoaşte, totuşi nu va fi în stare să *o* găsească.

Capitolul 9

FIINDCĂ toate acestea le-am pus la inima mea ca să vestesc toate aceasta, că *toţi* cei drepţi şi cei înţelepţi şi lucrările lor, *sunt* în mâna lui Dumnezeu; nimeni nu cunoaşte nici dragoste nici ură *prin* tot *ce este* înaintea lor.
2. Toate *lucrurile devin* la fel pentru toţi; *este* o *singură* întâmplare pentru cel drept şi pentru cel stricat, pentru cel bun şi cel curat şi pentru cel necurat şi pentru cel ce sacrifică şi pentru cel ce nu sacrifică, cum *este* cel bun, aşa *este* cel păcătos; *şi* cel ce jură, ca *cel* ce se teme de jurământ.
3. Acesta *este* un rău printre toate *lucrurile* care sunt făcute sub soare, că *este* o singură întâmplare pentru toţi; da, de asemenea inima fiilor oamenilor este plină de rău, şi nebunie *este* în inima lor cât timp trăiesc, şi după aceea *ei merg* la morţi.
4. ¶ Deoarece este speranţă pentru cel unit cu toţi cei vii; căci un câine viu este mai bun decât un leu mort.
5. Pentru că toţi cei vii ştiu că vor muri, dar morţii nu ştiu nimic, nici nu mai au vreo răsplată, fiindcă amintirea lor este uitată.
6. De asemenea dragostea lor şi ura lor şi invidia lor, acum a pierit; nici nu mai au vreo parte niciodată din toate câte se fac sub soare.
7. Mergi pe calea ta, mănâncă-ţi pâinea cu bucurie şi bea-ţi vinul cu inimă fericită; căci lui Dumnezeu îi plac de acum lucrările tale.
8. Să fie hainele tale totdeauna albe şi capului tău să nu îi lipsească untdelemnul.
9. Trăieşte bucuros cu soţia pe care o iubeşti toate zilele vieţii deşertăciunii tale, pe care el ţi le-a dat sub soare, toate zilele deşertăciunii tale, fiindcă aceasta *este* partea ta în viaţă şi în munca ta pe care o faci sub soare.

10. Orice găseşte mâna ta să facă, fă cu *toată* tăria ta; fiindcă nu *este* nici lucrare, nici plan, nici cunoaştere, nici înţelepciune, în mormântul în care mergi.
11. ¶ M-am întors şi am văzut sub soare, că alergarea nu *este* pentru cei iuţi, nici bătălia pentru cei puternici, nici chiar pâinea pentru cei înţelepţi, nici bogăţiile pentru cei ai priceperii, nici favoarea pentru cei iscusiţi; ci timpul şi şansa îi ajung pe toţi.
12. Pentru că omul de asemenea nu îşi cunoaşte timpul; precum peştii ce sunt prinşi într-o plasă rea şi ca păsările ce sunt prinse în laţ, tot aşa *sunt* fiii oamenilor prinşi într-un timp rău, când cade dintr-odată asupra lor.
13. ¶ Această înţelepciune am văzut-o de asemenea sub soare şi mi *s-a* părut mare;
14. *Era* o mică cetate şi puţini oameni în ea; şi a venit un împărat mare împotriva ei şi a asediat-o şi a zidit fortificaţii mari împotriva ei;
15. Şi s-a găsit în ea un bărbat sărac, înţelept; şi el, prin înţelepciunea lui, a scăpat cetatea; totuşi nimeni nu şi-a amintit de acel bărbat sărac.
16. Atunci am spus: Înţelepciunea *este* mai bună decât puterea, cu toate acestea înţelepciunea săracului *este* dispreţuită şi cuvintele lui nu sunt ascultate.
17. Cuvintele înţelepţilor *sunt* ascultate în tăcere mai mult decât strigătul celui ce domneşte printre proşti.
18. Înţelepciunea *este* mai bună decât armele de război, dar un singur păcătos distruge mult bine.

CAPITOLUL 10

MUŞTELE moarte fac untdelemnul parfumierului să trimită o aromă împuţită; *tot aşa îi face* o mică prostie celui însemnat pentru înţelepciune *şi* onoare.
2. Inima unui înţelept *este* la dreapta lui, dar inima prostului la stânga lui.
3. Da, de asemenea, când cel ce este prost umblă pe cale, *îi* lipseşte înţelepciunea şi el spune tuturor *că este* prost.
4. ¶ Dacă duhul stăpânului se ridică împotriva ta, nu îţi părăsi locul, căci cedarea alină ofense mari.
5. Este un rău *pe care* l-am văzut sub soare, ca *pe* o eroare *care* iese de la stăpân;
6. Prostia este aşezată în mare demnitate şi cei bogaţi şed într-un loc jos.
7. Am văzut servitori pe cai şi prinţi umblând ca servitori pe pământ.
8. Cel ce sapă o groapă va cădea în ea; şi pe oricine sparge un gard, îl va muşca un şarpe.
9. Oricine îndepărtează pietre va fi rănit de ele, *şi* cel ce despică lemne va fi în pericol prin ele.
10. Dacă fierul este tocit şi el nu ascute tăişul, atunci trebuie să pună mai multă putere; dar înţelepciunea *este* de folos pentru a îndrepta.
11. Cu adevărat şarpele va muşca fără fermecare, şi un guraliv nu este mai bun.

12. ¶ Cuvintele gurii unui om înțelept *sunt* cu har, dar buzele unui prost îl vor înghiți.
13. Începutul cuvintelor gurii sale *este* prostie, și sfârșitul vorbirii sale *este* nebunie răutăcioasă.
14. Un prost de asemenea este plin de cuvinte, un om nu poate spune ce va fi; și ce va fi după el, cine îi poate spune?
15. Munca prostului obosește pe fiecare dintre ei, pentru că el nu știe cum să meargă la cetate.
16. ¶ Vai ție, țară, când împăratul tău *este* un copil și prinții tăi mănâncă dimineața!
17. Binecuvântată *ești* tu, țară, când împăratul tău *este* fiul nobililor și prinții tăi mănâncă la timpul cuvenit, pentru putere și nu pentru beție!
18. Prin multă lene clădirea se degradează, și prin trândăvia mâinilor, casa se prăbușește.
19. Ospățul se face pentru râs și vinul înveselește, dar banii răspund la toate.
20. Nu blestema pe împărat, nici chiar în gândul tău; și nu blestema pe bogat în camera ta de culcare, pentru că o pasăre a cerului va purta vocea și o înaripată va spune acest lucru.

CAPITOLUL 11

ARUNCĂ-ȚI pâinea pe ape, căci o vei găsi după multe zile.
2. Dă o porție la șapte și de asemenea la opt, pentru că nu știi ce rău va fi pe pământ.
3. Dacă norii sunt plini de ploaie, ei se golesc pe pământ; și dacă pomul cade spre sud, sau spre nord, în locul în care pomul cade, acolo va fi.
4. Cel ce dă atenție vântului nu va semăna și cel ce se uită la nori nu va secera.
5. Așa cum nu știi care *este* calea duhului, *nici* cum *cresc* oasele în pântecele celei însărcinate, tot așa nu știi lucrările lui Dumnezeu care *le* face pe toate.
6. Dimineața seamănă-ți sămânța și seara nu îți opri mâna, căci nu știi dacă va prospera fie aceasta sau aceea, sau dacă amândouă *vor fi* deopotrivă bune.
7. ¶ Într-adevăr lumina *este* dulce și *este* un *lucru* plăcut pentru ochi să privească soarele;
8. Dar dacă un om trăiește mulți ani și se bucură în toți aceștia, totuși să își amintească zilele de întuneric, căci vor fi multe. Tot ce vine *este* deșertăciune.
9. Bucură-te, tinere, în tinerețea ta și lasă-ți inima să te înveselească în zilele tinereții tale și umblă în căile inimii tale și în vederea ochilor tăi; dar să știi că, pentru toate *acestea*, Dumnezeu te va aduce la judecată.
10. De aceea îndepărtează întristarea din inima ta și pune deoparte răul din carnea ta, căci copilăria și tinerețea *sunt* deșertăciune.

Capitolul

12 AMINTEȘTE-ȚI acum de Creatorul tău în zilele tinereții tale, înainte să vină zilele cele rele și să se apropie anii când vei spune: Nu am nicio plăcere în ei.
2. Înainte să se întunece soarele, sau lumina, sau luna, sau stelele, și de a se întoarce norii după ploaie.
3. În ziua când păzitorii casei tremură și cei puternici se încovoaie, și măcinătorii încetează fiindcă sunt puțini, și cei ce se uită prin ferestre se întunecă,
4. Și se vor închide uşile dinspre străzi, când slăbește sunetul măcinatului, și el se va ridica la cântatul păsării și toate fiicele muzicii vor fi înjosite;
5. De asemenea *le* va fi frică *de orice* înălțime, și spaimele vor fi pe cale și migdalul va înflori și lăcusta va fi o povară și dorința va eșua, pentru că omul merge la căminul său veșnic și bocitorii merg pe străzi;
6. Înainte ca funia de argint să fie dezlegată, sau vasul de aur să fie spart, sau ulciorul spart la fântână, sau roata spartă la izvor.
7. Atunci țărâna se va întoarce în pământ așa cum a fost, și duhul se va întoarce la Dumnezeu, care l-a dat.
8. ¶ Deșertăciunea deșertăciunilor, spune predicatorul; totul *este* deșertăciune.
9. Și mai mult, pentru că predicatorul a fost înțelept, a mai învățat pe popor cunoaștere; da, el a judecat bine și a căutat *și* a pus în ordine multe proverbe.
10. Predicatorul a căutat să afle cuvinte bine primite; și *ceea ce* s-a scris *este* integru, cuvinte ale adevărului.
11. Cuvintele înțeleptului sunt ca țepușe și ca piroane înfipte *de* maeștrii adunărilor, date de un *singur* păstor.
12. Și, mai mult, fiul meu, fii avertizat prin acestea; în facerea multor cărți *nu este* sfârșit, și mult studiu *este* oboseală pentru carne.
13. ¶ Să ascultăm concluzia tuturor celor spuse: Teme-te de Dumnezeu și ține poruncile lui, căci aceasta *este* întreaga *datorie* a omului.
14. Fiindcă Dumnezeu va aduce fiecare lucrare la judecată, cu fiecare lucru tainic, fie bun, fie rău.

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR

CAPITOLUL 1

CÂNTAREA Cântărilor, care *este* a lui Solomon.
2. Să mă sărute cu sărutările gurii sale! Căci mai bună *este* dragostea ta decât vinul.
3. Pentru că aromele miresmelor tale *sunt* plăcute, numele tău *este ca* mireasmă turnată, de aceea te iubesc fecioarele.
4. Trage-mă după tine! Vom alerga; împăratul m-a adus în camerele lui, ne vom veseli şi ne vom bucura în tine, ne vom aminti iubirea ta mai mult decât vinul; cei integri te iubesc.
5. Eu *sunt* neagră, dar *sunt* frumoasă, fiice ale Ierusalimului, ca şi corturile Chedarului, ca perdelele lui Solomon.
6. Nu vă uitaţi la mine că *sunt* neagră, pentru că soarele m-a privit; copiii mamei mele s-au mâniat pe mine; m-au făcut păzitoarea viilor, *dar* via mea nu am păzit-o.
7. ¶ Spune-mi, tu, cel pe care sufletul meu îl iubeşte, unde paşti *turma*, unde *o* odihneşti la amiază? Căci de ce aş fi ca una care se abate pe la turmele însoţitorilor tăi?
8. Dacă nu ştii, tu cea mai frumoasă dintre femei, mergi pe urmele turmei şi paşte-ţi iezii pe lângă corturile păstorilor.
9. Te-am asemănat, iubita mea, cu nişte cai la carele lui Faraon.
10. Frumoşi sunt obrajii tăi cu rânduri *de bijuterii*, gâtul tău cu lănţişoare *din aur*.
11. Îţi vom face şiraguri de aur cu ţinte de argint.
12. ¶ În timp ce împăratul *şade* la masa lui, nardul meu îşi trimite mirosul.
13. Un mănunchi de mir îmi *este* preaiubitul meu; el se va întinde toată noaptea între sânii mei.
14. Preaiubitul meu îmi *este ca* un ciorchine de camfor în viile din En-Ghedi.
15. Iată, *eşti* frumoasă, iubita mea; iată, *eşti* frumoasă; *ai* ochii porumbiţei.
16. Iată, *eşti* frumos, preaiubitul meu, da, plăcut; de asemenea patul nostru *este* verde.
17. Bârnele casei noastre *sunt* cedrul, *şi* bolţile noastre din brad.

CAPITOLUL 2

EU *sunt* trandafirul din Saron *şi* crinul văilor.
2. Ca şi crinul printre spini, astfel *este* iubita mea printre fiice.
3. ¶ Ca şi mărul printre copacii pădurii, astfel *este* preaiubitul meu printre fii. M-am aşezat sub umbra lui cu mare desfătare şi rodul lui *a fost* dulce pentru cerul gurii mele.
4. El m-a adus la casa de ospăţ şi steagul lui peste mine *a fost* dragoste.
5. Întăriţi-mă cu ulcioare, înviorați-mă cu mere, căci *sunt* bolnavă de dragoste.

6. Mâna lui stângă *este* sub capul meu şi mâna lui dreaptă mă îmbrăţişează.
7. Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele şi pe cerboaicele câmpului, nu stârniţi, nici nu treziţi iubirea *mea,* până când el doreşte.
8. ¶ Vocea preaiubitului meu! Iată, el vine sărind peste munţi, săltând peste dealuri.
9. Preaiubitul meu este ca o căprioară sau un căprior tânăr; iată, el stă în picioare în spatele zidului nostru, se uită la ferestre, arătându-se printre zăbrele.
10. Preaiubitul meu a vorbit şi mi-a spus: Ridică-te, iubita mea, frumoasa mea şi vino departe.
11. Căci, iată, iarna a trecut, ploaia s-a terminat *şi* s-a dus;
12. Florile se arată pe pământ; timpul cântării *păsărilor* a venit şi vocea turturicii se aude pe pământul nostru;
13. Smochinul îşi dă smochinele verzi şi viile *în* floare dau un miros *bun.* Ridică-te, iubita mea, frumoasa mea, şi vino departe.
14. ¶ Porumbiţa mea, *ce stai* în crăpăturile stâncii, în ascunzătorile treptelor, lasă-mă să îţi văd înfăţişarea, lasă-mă să îţi aud vocea; căci vocea ta *este* dulce şi înfăţişarea ta *este* frumoasă.
15. Prindeţi-ne vulpile, vulpile mici, care strică viile, căci viile noastre *sunt în* floare.
16. Preaiubitul meu *este* al meu şi eu *sunt* a lui; el paşte printre crini.
17. Până când ziua se revarsă şi umbrele fug, întoarce-*te* preaiubitul meu şi fii ca o căprioară sau un căprior tânăr peste munţii Beterului.

Capitolul 3

NOAPTEA, în patul meu, l-am căutat pe cel pe care sufletul meu îl iubeşte; l-am căutat dar nu l-am găsit.
2. Mă voi ridica acum şi voi cutreiera cetatea pe străzi; şi pe căile largi îl voi căuta pe cel pe care sufletul meu îl iubeşte; l-am căutat, dar nu l-am găsit.
3. Paznicii care cutreieră cetatea m-au găsit; *lor le-am spus:* L-aţi văzut pe cel pe care îl iubeşte sufletul meu?
4. Am trecut doar puţin de ei şi l-am găsit pe cel pe care îl iubeşte sufletul meu; l-am apucat şi nu l-am lăsat să plece, până când nu l-am adus în casa mamei mele şi în camera celei care m-a conceput.
5. Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele şi pe cerboaicele câmpului, nu stârniţi, nici nu treziţi iubirea *mea,* până când îi place lui.
6. ¶ Cine *este* acesta care vine din pustie ca *nişte* coloane de fum, parfumat cu mir şi tămâie, cu toate fardurile comerciantului?
7. ¶ Iată, patul lui, care *este* a lui Solomon; şaizeci de viteji *sunt* în jurul ei, dintre cei viteji din Israel.
8. Ei toţi *sunt* înarmaţi *cu* săbii, *fiind* deprinşi la război; fiecare bărbat îşi *are* sabia la coapsă, de teama din noapte.
9. Împăratul Solomon şi-a făcut un car din lemnul Libanului.
10. El i-a făcut stâlpii *din* argint, baza lui *din* aur, acoperitoarea lui *din* purpură, mijlocul lui fiind ţesut *cu* iubire, pentru fiicele Ierusalimului.

11. Mergeţi înainte, fiice ale Sionului, şi priviţi-l pe împăratul Solomon cu coroana cu care mama lui l-a încoronat în ziua logodirilor lui şi în ziua veseliei inimii lui.

CAPITOLUL 4

IATĂ, tu *eşti* frumoasă, iubita mea; iată, tu *eşti* frumoasă; tu *ai* ochii porumbiţei între şuviţele tale; părul tău *este* ca o turmă de capre, care se arată din muntele Galaad.

2. Dinţii tăi *sunt* ca o turmă *de oi* tunse, venite de la scăldare, toate cu *miei* gemeni şi niciuna nu *este* stearpă între ele.

3. Buzele tale *sunt* ca o aţă de stacojiu şi vorbirea ta frumoasă; tâmplele tale *sunt* ca o bucată de rodie între şuviţele tale.

4. Gâtul tău *este* ca turnul lui David, zidit pentru *a fi* casa de arme, în care atârnă o mie de paveze, toate scuturi de războinici.

5. Cei doi sâni ai tăi, ca două căprioare tinere ce sunt gemene, ce pasc printre crini.

6. Până când ziua se revarsă şi umbrele fug, mă voi duce la muntele de mir şi la dealul de tămâie.

7. Tu toată *eşti* frumoasă, iubita mea; nu *este* pată în tine.

8. ¶ Vino cu mine din Liban, mireaso, cu mine din Liban; priveşte din vârful Amanei, din vârful Şenirului şi Hermonului, din vizuinile leilor, din munţii leoparzilor.

9. Mi-ai răpit inima, sora mea, mireaso; mi-ai răpit inima cu unul din ochii tăi, cu un lănţişor al gâtului tău.

10. Cât de frumoasă este iubirea ta, sora mea, mireaso! Cu cât mai bună este dragostea ta decât vinul! Şi mirosul miresmelor tale decât toate mirodeniile!

11. Buzele tale, mireaso, picură *precum* fagurele; miere şi lapte *sunt* sub limba ta; şi mirosul hainelor tale *este* ca mirosul Libanului.

12. O grădină îngrădită *este* sora mea, mireaso; un izvor închis, o fântână sigilată.

13. Lăstarii tăi *sunt* o livadă de rodii, cu fructe plăcute; camfor, cu nard,

14. Nard şi şofran, trestie *mirositoare* şi scorţişoară, cu toţi copacii de tămâie, mir şi aloe, cu toate mirodeniile cele mai alese;

15. ¶ O fântână a grădinilor, un izvor al apelor vii şi pâraie din Liban.

16 Trezeşte-te, vântule de nord; şi vino, sudule; suflă peste grădina mea, *ca* mirodeniile ei să curgă. Să vină preaiubitul meu în grădina lui şi să mănânce roadele ei plăcute.

CAPITOLUL 5

AM venit în grădina mea, sora mea, mireasa mea; mi-am adunat mirul cu mirodenia mea; mi-am mâncat fagurele cu mierea mea; mi-am băut vinul cu laptele meu; mâncaţi, prieteni; beţi, da, beţi din abundenţă, preaiubiţilor.

2. ¶ Dorm, dar inima mi se trezeşte: *este* vocea preaiubitului meu care bate, *spunând:* Deschide-mi, sora mea, iubirea mea, porumbiţa

mea, neîntinata mea, căci capul îmi este plin cu rouă *și* șuvițele mele cu picăturile nopții.
3. Mi-am scos haina; cum să o îmbrac? Mi-am spălat picioarele; cum să le întinez?
4. Preaiubitul meu și-a băgat mâna prin gaura *ușii și* lăuntrul mi-a fost cuprins de dor după el.
5. M-am ridicat să deschid preaiubitului meu; și mâinile mele au picurat mir și degetele mele mir dulce mirositor, pe mânerele încuietorii.
6. Am deschis iubitului meu, dar preaiubitul meu se retrăsese, plecase; sufletul meu se sfârșea când el vorbea, l-am căutat, dar nu l-am găsit; l-am chemat, dar nu mi-a dat niciun răspuns.
7. Păzitorii care cutreierau cetatea m-au găsit, m-au lovit, m-au rănit; paznicii zidurilor mi-au luat vălul.
8. Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, dacă îl găsiți pe preaiubitul meu, să îi spuneți că *sunt* bolnavă de dragoste.
9. ¶ *Cu* ce *este* preaiubitul tău mai mult decât *alt* preaiubit, tu, cea mai frumoasă dintre femei? *Cu* ce *este* preaiubitul tău mai mult decât *alt* preaiubit, ca să ne conjuri astfel?
10. Preaiubitul meu *este* alb și rumen, cel dintâi dintre zece mii.
11. Capul lui *este ca aurul* cel mai pur, șuvițele lui *sunt* dese și negre cum este corbul.
12. Ochii lui *sunt* ca *ochii* porumbițelor lângă râurile de ape, spălați cu lapte *și* potrivit așezați.
13. Obrajii lui *sunt* ca un pat de miresme, *ca* flori dulci; buzele lui *precum* crini, picurând mir dulce mirositor.
14. Mâinile lui *sunt ca* inele din aur montate cu beril; pântecele lui *este ca* fildeș strălucitor placat *cu* safire.
15 Picioarele lui *sunt ca niște* coloane de marmură, montate pe postamente din aur pur, înfățișarea lui *este* ca Libanul, măreață ca cedrii.
16 Gura lui *este* dulceață; da, el *este* cu totul de iubit. Acesta *este* preaiubitul meu și acesta *este* prietenul meu, fiice ale Ierusalimului.

Capitolul 6

UNDE s-a dus preaiubitul tău, tu, cea mai frumoasă printre femei? Unde s-a abătut preaiubitul tău? Ca să îl căutăm împreună cu tine.
2. Preaiubitul meu s-a coborât în grădina lui, la paturile de miresme, să pască *turmă* în grădini și să adune crini.
3. Eu *sunt* a preaiubitului meu și preaiubitul meu *este* al meu; el paște *turmă* printre crini.
4. ¶ Tu *ești* minunată, iubita mea, ca Tirța, frumoasă ca Ierusalimul, înfricoșătoare ca *o armată* cu steaguri.
5. Întoarce-ți ochii de la mine, căci m-au cucerit; părul tău *este* ca o turmă de capre care se arată din Galaad.
6. Dinții tăi *sunt* ca o turmă *de oi*, venite de la scăldare, toate cu *miei* gemeni și niciuna nu *este* stearpă între ele.

7. Ca o bucată de rodie *sunt* tâmplele tale între șuvițele tale.
8. Sunt șaizeci de împărătese și optzeci de concubine și fecioare fără număr.
9. Porumbița mea, neîntinata mea *este doar* una; ea *este* singură la mama ei, ea *este* alegerea *dintâi* a celei ce a născut-o. Fiicele au văzut-o și au binecuvântat-o; *da,* împărătesele și concubinele și ele au lăudat-o.
10. Cine *este* ea, *care* se iveşte ca dimineața, frumoasă ca luna, senină ca soarele *și* înfricoşătoare ca *o armată* cu steaguri?
11. ¶ Am coborât în grădina nucilor, să văd fructele văii *și* să văd dacă vița a înflorit *și* rodiile au înmugurit.
12. Înainte de a-mi da seama, sufletul meu m-a făcut *precum* carele lui Aminadib.
13. Întoarce-te, întoarce-te, Sulamito! Întoarce-te, întoarce-te, ca să te privim! Ce veți vedea în Sulamita? Cum ar fi jocul a două armate.

CAPITOLUL 7

CÂT de minunate sunt picioarele tale cu sandale, fiică de prinț! Rotunjimile coapselor tale *sunt* ca bijuterii, lucrarea mâinilor unui meșteșugar iscusit.
2. Buricul tău *este ca* o cupă rotundă, *căruia* nu îi lipsește licoarea; pântecele tău o movilă de grâu înconjurată cu crini.
3. Cei doi sâni ai tăi *sunt* ca două căprioare tinere ce *sunt* gemene.
4. Gâtul tău *este* ca un turn de fildeș; ochii tăi *precum* iazurile în Hesbon, de lângă poarta Batrabimului; nasul tău *este* ca turnul Libanului care privește spre Damasc.
5. Capul tău, peste tine, *este* precum Carmelul, și părul capului tău ca purpura; împăratul *este* ținut în galeriile *tale*.
6. Cât de frumoasă și cât de plăcută ești tu, iubirea *mea*, pentru desfătări!
7. Această statură a ta este ca un palmier și sânii tăi ca ciorchini *de struguri*.
8. Am spus: Mă voi urca în palmier, îi voi apuca crengile; acum de asemenea sânii tăi vor fi ca ciorchinii viței și mirosul feței tale ca mere;
9. Și cerul gurii tale, pentru preaiubitul meu, ca cel mai bun vin care curge cu dulceață, făcând buzele celor adormiți să vorbească.
10. ¶ Eu *sunt* a preaiubitului meu și dorința lui *este* spre mine.
11. Vino, preaiubitul meu, să mergem în câmp; să găzduim în sate.
12. Să ne urcăm devreme la vii; să vedem dacă vița înflorește, *dacă* floarea strugurilor se arată *și dacă* rodiile înmuguresc; acolo îți voi da iubirile mele.
13 Mandragorele răspândesc miros și la porțile noastre *sunt* tot felul de *fructe* plăcute, noi și vechi, *pe care le*-am păstrat pentru tine, preaiubitul meu.

CAPITOLUL 8

O, de *ai fi fost* ca fratele meu, care a supt sânii mamei mele! *Când* te-aș găsi afară, te-aș săruta; da, nu aș fi disprețuită.
2. Te-aș conduce și te-aș aduce în casa mamei mele, *care* m-ar învăța: Te-aș face să bei din vinul înmiresmat din sucul rodiei mele.
3. Mâna lui stângă *ar fi* sub capul meu și mâna lui dreaptă m-ar îmbrățișa.

4. Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, nu stârniți nici nu treziți iubirea *mea,*
până când îi place lui.
5. ¶ Cine *este* aceasta care vine din pustie, sprijinindu-se pe preaiubitul
ei? Te-am ridicat de sub măr; acolo mama ta te-a adus pe lume; acolo te-a
adus pe lume *cea care* te-a născut.
6. Pune-mă ca un sigiliu pe inima ta, ca un sigiliu pe brațul tău; căci
dragostea *este* puternică precum moartea; gelozia *este* crudă precum
mormântul; cărbunii ei *sunt* cărbuni de foc, *cu* o flacără foarte fierbinte.
7. Multe ape nu pot stinge dragostea, nici potopurile nu o pot îneca; dacă *un*
om și-ar da toată averea casei lui pentru dragoste, ar fi în întregime disprețuită.
8. ¶ Avem o soră mică ce nu are sâni; ce vom face pentru sora noastră în
ziua când se va vorbi pentru ea?
9. Dacă ea *ar fi* zid, am zidi peste ea un palat din argint; și dacă *ar fi* ușă,
am închide-o cu scânduri de cedru.
10. Eu *sunt* zid și sânii mei ca turnuri; atunci am fost în ochii lui ca una
care a găsit favoare.
11. Solomon a avut o vie la Baal-Hamon; el a arendat via unor păzitori;
fiecare trebuia să aducă pentru rodul acesteia o mie de arginți.
12. Via mea, care *este* a mea, *este* înaintea mea; o mie să fie pentru tine,
Solomon, iar două sute pentru cei ce păzesc rodul ei.
13. ¶ Tu care locuiești în grădini, însoțitorii dau ascultare vocii tale;
fă-mă să *o* aud.
14. Grăbește-te, preaiubitul meu, și fii precum o căprioară sau un tânăr
căprior pe munții de mirodenii.

ISAIA

CAPITOLUL

1 VIZIUNEA lui Isaia, fiul lui Amoţ, pe care a văzut-o referitor la Iuda şi Ierusalim în zilele lui Ozia, Iotam, Ahaz *şi* Ezechia, împăraţi ai lui Iuda.

2. ¶ Ascultaţi cerurilor, şi deschide urechea pământule, căci DOMNUL a vorbit: Am hrănit şi am crescut copii şi ei s-au răzvrătit împotriva mea.

3. Boul îşi cunoaşte stăpânul şi măgarul ieslea stăpânului, *dar* Israel nu *mă* cunoaşte, poporul meu nu ia aminte.

4. Ah, naţiune păcătoasă, popor împovărat cu nelegiuire, sămânţă de făcători de rău, copii corupători; ei au părăsit pe DOMNUL, l-au provocat pe Cel Sfânt al lui Israel la mânie, au plecat întorcându-*şi* spatele.

5. De ce să mai fiţi loviţi? Vă veţi răzvrăti tot mai mult; tot capul este bolnav şi toată inima leşinată.

6. Din talpa piciorului până la cap nu *este* sănătate în el; *ci* răni şi vânătăi şi răni ce putrezesc; ele nu au fost închise, nici legate, nici înmuiate cu untdelemn.

7. Ţara voastră *este* pustiită, cetăţile voastre arse cu foc; pământul vostru, străini îl mănâncă în prezenţa voastră şi *este* pustiit, ca doborât de străini.

8. Şi fiica Sionului este lăsată ca un cort în vie, ca o colibă într-o grădină de castraveţi, ca o cetate asediată.

9. Dacă DOMNUL oştirilor nu ne-ar fi lăsat o rămăşiţă foarte mică, am fi fost ca Sodoma *şi* am fi fost ca Gomora.

10. ¶ Ascultaţi cuvântul DOMNULUI, voi conducători ai Sodomei; deschideţi urechea la legea Dumnezeului nostru, voi popor al Gomorei.

11. Ce îmi *este* mulţimea sacrificiilor voastre? spune DOMNUL; Sunt sătul de ofrandele arse din berbeci şi de grăsimea vitelor îngrăşate; şi nu mă desfăt în sângele taurilor sau al mieilor sau al ţapilor.

12. Când veniţi să vă arătaţi înaintea mea, cine a cerut aceasta din mâna voastră, ca să îmi călcaţi curţile?

13. Nu mai aduceţi daruri deşarte; tămâia este o urâciune pentru mine; lunile noi şi sabatele, chemarea adunărilor, nu *le* pot suporta; *este* nelegiuire, chiar adunarea solemnă.

14. Sufletul meu urăşte lunile voastre noi şi sărbătorile voastre rânduite; ele sunt tulburare pentru mine; am obosit a *le* purta.

15. Şi când vă întindeţi mâinile, îmi voi ascunde ochii de voi, da, când faceţi multe rugăciuni, nu voi asculta; mâinile vă sunt pline de sânge.

16. ¶ Spălaţi-vă, curăţiţi-vă; puneţi deoparte facerile voastre de rău din faţa ochilor mei; încetaţi să faceţi răul;

17. Învăţaţi să faceţi binele; căutaţi judecata, uşuraţi pe oprimat, judecaţi pe cel fără tată, pledaţi pentru văduvă.

18. Veniţi acum să ne judecăm, spune DOMNUL, de sunt păcatele voastre ca stacojiul, vor fi albe ca zăpada; de sunt roşii precum carminul, vor fi ca lâna.

19. Dacă veți fi voitori și ascultători, veți mânca bunătatea pământului,
20. Dar dacă veți refuza și vă veți răzvrăti, veți fi mâncați de sabie; căci gura DOMNULUI a vorbit.
21. ¶ Cum a devenit cetatea credincioasă o curvă! Era plină de judecată; găzduia dreptatea în ea, dar acum *găzduiesc* ucigași.
22. Argintul tău a devenit zgură, vinul tău amestecat cu apă;
23. Prinții tăi *sunt* răzvrătiți și însoțitori ai hoților; fiecare iubește daruri și urmărește răsplăți; ei nu judecă pe cel fără tată, nici cauza văduvei nu ajunge la ei.
24. De aceea spune Domnul, DOMNUL oștirilor, Cel puternic al lui Israel: Ah, mă voi ușura de potrivnicii mei și mă voi răzbuna pe dușmanii mei;
25. Și îmi voi întoarce mâna asupra ta și îți voi îndepărta zgura cu puritate și îți voi lua tot cositorul;
26. Și îți voi restaura judecătorii ca prima *dată* și sfătuitorii tăi ca la început; după aceasta vei fi numită Cetatea dreptății, cetatea credincioasă.
27. Sionul va fi răscumpărat cu judecată și convertiții lui cu dreptate.
28. Și nimicirea călcătorilor *de lege* și a păcătoșilor *va fi* împreună și cei ce părăsesc pe DOMNUL vor fi mistuiți.
29. Fiindcă vor fi rușinați de stejarii pe care i-ați dorit și veți fi încurcați de grădinile pe care le-ați ales.
30. Fiindcă veți fi ca un stejar a cărui frunză se ofilește și ca o grădină ce nu are apă.
31. Și cel tare va fi ca un câlț și făcătorul lui ca o scânteie și vor arde amândoi împreună și nimeni nu *îi* va stinge.

CAPITOLUL 2

CUVÂNTUL pe care Isaia, fiul lui Amoț, l-a văzut referitor la Iuda și Ierusalim.
2. Și se va întâmpla în zilele de pe urmă, *că* muntele casei DOMNULUI va fi întemeiat pe vârful munților și va fi înălțat peste dealuri; și toate națiunile vor curge spre el.
3. Și mulți oameni vor merge și vor spune: Veniți, și să urcăm la muntele DOMNULUI, la casa Dumnezeului lui Iacob, și el ne va învăța despre căile lui, noi vom merge pe cărările lui, căci din Sion va ieși legea și din Ierusalim cuvântul DOMNULUI.
4. Și el va judeca între națiuni și va mustra mulți oameni; și își vor bate *din* săbii fiare de plug și *din* sulițele lor, prăjini de curățat *pomi*; nu va ridica națiune sabie împotriva *altei* națiuni, nici nu vor mai învăța războiul.
5. Casă a lui Iacob, veniți și să umblăm în lumina DOMNULUI.
6. ¶ De aceea ai părăsit pe poporul tău, pe casa lui Iacob, fiindcă sunt umpluți *de ceea ce vine* din est și *sunt* ghicitori ca filistenii și se complac în copiii străinilor.
7. Țara lor de asemenea este plină de aur și argint, și *nu este* sfârșit al tezaurelor lor; țara lor este de asemenea plină de cai, și *nu este* sfârșit al carelor lor;

8. Țara lor este de asemenea plină de idoli; se închină la lucrarea propriilor
mâini, pe care degetele lor au făcut-o;
9. Și omul de rând se îndoaie și bărbatul de vază se umilește; de aceea
nu îi ierta!
10. ¶ Intră în stâncă și ascunde-te în țărână, de frica DOMNULUI și de
gloria maiestății lui.
11. Privirile îngâmfate ale omului vor fi umilite și trufia oamenilor va fi
aplecată și numai DOMNUL va fi înălțat în acea zi.
12. Căci ziua DOMNULUI oștirilor *va fi* peste *fiecare ce este* mândru și
îngâmfat și peste *fiecare ce este* înălțat, și îl va înjosi;
13. Și peste toți cedrii Libanului, *care sunt* înalți și înălțați și peste toți
stejarii Basanului,
14. Și peste toți munții înalți și peste toate dealurile înălțate,
15. Și peste fiecare turn înalt și peste fiecare zid întărit,
16. Și peste toate corăbiile Tarsisului și peste toate imaginile plăcute.
17. Și îngâmfarea omului va fi încovoiată, și trufia oamenilor va fi
înjosită și numai DOMNUL va fi înălțat în acea zi.
18. Și pe idoli el îi va aboli în întregime.
19. Și vor intra în găurile stâncilor și în peșterile pământului, de frica
DOMNULUI și de gloria maiestății lui, când se va ridica el să scuture
înfricoșător pământul.
20. În acea zi un om își va arunca idolii de argint și idolii de aur, care și
i-au făcut *fiecare* pentru el însuși să se închine, cârtițelor și liliecilor;
21. Pentru a merge în crăpăturile stâncilor și în vârfurile stâncilor
zdrențuite, de frica DOMNULUI și de gloria maiestății lui, când se va
ridica el să scuture înfricoșător pământul.
22. Părăsiți omul a cărui suflare *este* în nările lui, căci în ce este el socotit
de încredere?

CAPITOLUL 3

CĂCI, iată, Domnul, DOMNUL oștirilor, îndepărtează de Ierusalim
și de Iuda susținerea și toiagul, întreaga susținere a pâinii și întreaga
susținere a apei,
2. Pe cel viteaz și pe bărbatul de război, pe judecător și pe profet și pe
chibzuit și pe bătrân,
3. Pe căpetenia a cincizeci și pe omul demn de cinste și pe sfătuitor și pe
meșteșugarul iscusit și pe oratorul elocvent.
4. Și *le* voi da copii *ca* prinți și prunci vor stăpâni peste ei.
5. Și poporul va fi oprimat, fiecare de un altul și fiecare de vecinul lui;
copilul se va comporta cu mândrie împotriva celui bătrân și cel josnic
împotriva celui demn de cinste.
6. Când un om va apuca pe fratele său, din casa tatălui său, *îi va spune*:
Ai îmbrăcăminte, fii conducătorul nostru și *fie* această ruină sub mâna ta;
7. În acea zi el va jura, spunând: Nu voi fi vindecător, căci în casa mea
nu *este* nici pâine, nici îmbrăcăminte, nu mă face conducător al poporului.

8. Fiindcă Ierusalimul este ruinat și Iuda este căzut, căci limba lor și facerile lor *sunt* împotriva DOMNULUI, pentru a provoca ochii gloriei lui.
9. ¶ Arătarea înfățișării lor mărturisește împotriva lor; și ei rostesc păcatul ca Sodoma, nu *îl* ascund. Vai sufletului lor! căci și-au făcut rău lor înșiși.
10. Spuneți-i celui drept, că *îi va fi* bine, căci ei vor mânca rodul facerilor lor.
11. Vai celui stricat! *îi va fi* rău, căci i se va da răsplata mâinilor lui.
12. *Cât despre* poporul meu, copiii *sunt* opresorii lor și femei conduc peste ei. Poporul meu, cei ce te conduc *te* fac să rătăcești și distrug calea potecilor tale.
13. DOMNUL se ridică în picioare să pledeze și stă în picioare să judece poporul.
14. DOMNUL va intra la judecată cu bătrânii poporului său și cu prinții acestuia, căci ați mâncat via; prada săracului *este* în casele voastre.
15. Ce înseamnă aceasta *că* îmi zdrobiți poporul în bucăți și măcinați fețele săracilor? spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor.
16. ¶ Mai mult, DOMNUL spune: Pentru că fiicele Sionului sunt trufașe și umblă cu gâturi întinse și ochi depravați, umblând și pășind mărunțel *în* mersul lor și zornăind cu picioarele lor,
17. De aceea Domnul va lovi cu râie coroana capului fiicelor Sionului și DOMNUL va dezgoli părțile lor intime.
18. În acea zi Domnul va lua frumusețea podoabelor *lor* zornăitoare *de la picioarele lor și* învelitorile *lor și* tiarele *lor* rotunde ca luna.
19. Lanțurile și brățările și eșarfele,
20. Bonetele și podoabele pentru picioare și panglicile pentru cap și tablele și cerceii,
21. Inelele și bijuteriile pentru nas,
22. Costumele prețioase de haine și mantiile și șalurile și ondulatoarele,
23. Oglinzile și inul subțire și glugile și vălurile.
24. Și se va întâmpla, *că* în loc de miros dulce va fi putoare; și în loc de brâu, o sfâșietură; și în loc de păr bine aranjat, o chelie; și în loc de corsaj, un brâu de pânză de sac; *și un semn de* înfierare în loc de frumusețe.
25. Bărbații tăi vor cădea prin sabie și puternicii tăi în război.
26. Și porțile ei vor plânge și vor jeli; și ea, pustiită, va ședea la pământ.

CAPITOLUL 4

ȘI în acea zi, șapte femei vor apuca un bărbat, spunând: Vom mânca propria noastră pâine și vom purta propriile noastre haine, lasă-ne doar să fim numite cu numele tău, pentru a îndepărta ocara noastră.
2. ¶ În acea zi, lăstarul DOMNULUI va fi minunat și glorios și rodul pământului măreț și frumos pentru cei din Israel care vor fi scăpat.
3. Și se va întâmpla, *că cel* lăsat în Sion și *cel* rămas în Ierusalim, va fi numit sfânt, oricine este scris printre *cei* vii în Ierusalim;
4. Când Domnul va fi spălat murdăria fiicelor Sionului și va fi curățat sângele Ierusalimului din mijlocul acestuia prin duhul judecății și prin duhul arderii.

5. Și DOMNUL va crea peste fiecare locuință a muntelui Sion și peste adunările lui, un nor și fum ziua, și strălucirea unui foc arzând noaptea, fiindcă peste toată gloria *va fi* o adăpostire.
6. Și va fi un cort pentru umbră în timpul zilei împotriva căldurii, și loc de scăpare și adăpost împotriva furtunii și ploii.

CAPITOLUL

5 VOI cânta preaiubitului meu o cântare a iubitului meu despre via lui. Preaiubitul meu are o vie pe un deal foarte roditor;
2. Și el a îngrădit-o și i-a adunat pietrele și a sădit-o cu cea mai aleasă viță și a construit un turn în mijlocul ei și de asemenea a făcut o presă de vin în ea; și s-a așteptat să aducă struguri, dar a adus struguri sălbatici.
3. Și acum, voi locuitori ai Ierusalimului și bărbați ai lui Iuda, judecați, vă rog, între mine și via mea.
4. Ce se putea face mai mult viei mele iar eu nu i-am făcut? De ce, când am așteptat să aducă struguri, a adus struguri sălbatici?
5. Și acum, ascultați, vă voi spune ce voi face viei mele: Îi voi lua îngrăditura și va fi mâncată; *și* îi voi surpa zidul și va fi călcată în picioare;
6. Și o voi lăsa pustiită, nu va fi curățată, nici săpată și vor veni mărăcini și spini, de asemenea voi porunci norilor să nu mai *dea* ploaie peste ea.
7. Căci via DOMNULUI oștirilor *este* casa lui Israel și bărbații lui Iuda *sunt* planta desfătării lui, și el a căutat judecată, dar iată, oprimare; dreptate, dar iată, un strigăt.
8. ¶ Vai celor ce alătură casă la casă, *care* așază câmp cu câmp, până nu *mai este* loc, ca ei să fie puși singuri în mijlocul pământului!
9. În urechile mele *a spus* DOMNUL oștirilor: Cu adevărat multe case vor fi pustiite, *cele* mari și frumoase, *vor fi* fără locuitori.
10. Da, zece acri de vie vor produce un bat și sămânța unui homer va da o efă.
11. ¶ Vai celor care se ridică devreme dimineața, *ca* să urmeze băutură tare, care continuă până noaptea, *până* vinul îi aprinde!
12. Și harpa și viola, tamburina și fluierul și vinul sunt în ospețele lor, dar ei nu iau aminte la lucrarea DOMNULUI și nu iau aminte la lucrarea mâinilor lui.
13. De aceea poporul meu este dus în captivitate, deoarece *nu are* cunoaștere; și bărbații lui demni de cinste *sunt* înfometați și mulțimile lui uscate de sete.
14. De aceea iadul s-a lărgit pe sine și și-a deschis gura fără măsură, și gloria lor și mulțimea lor și fastul lor și cel ce se bucură, vor coborî în el.
15. Și omul rău va fi doborât și viteazul va fi umilit și ochii celor îngâmfați vor fi umiliți;
16. Dar DOMNUL oștirilor va fi înălțat în judecată și Dumnezeu care este sfânt va fi sfințit în dreptate.
17. Atunci mieii vor paște după felul lor și locurile pustiite ale celor grași le vor mânca străinii.

18. ¶ Vai celor care trag nedreptate cu funiile vanității, și păcat de parcă ar fi cu frânghia unei căruțe;
19. Care spun: Să se grăbească *și* să iuțească lucrarea lui, ca să *o* vedem; și să se apropie și să vină sfatul Celui Sfânt al lui Israel, ca să *îl* cunoaștem!
20. ¶ Vai celor ce numesc răul bine și binele rău, care pun întuneric pentru lumină și lumină pentru întuneric, care pun amar pentru dulce și dulce pentru amar!
21. Vai *celor* înțelepți în proprii ochi și chibzuiți în propria lor vedere!
22. Vai *celor* tari la băut vin și bărbați ai tăriei la amestecat băutură tare,
23. Care declară drept pe cel stricat pentru răsplată și îndepărtează dreptatea celui drept de la el!
24. De aceea așa cum focul mistuie miriștea și flacăra consumă pleava, *tot așa* rădăcina lor va fi ca putreziciunea și înflorirea lor se va înălța precum praful, deoarece au aruncat legea DOMNULUI oștirilor și au disprețuit cuvântul Celui Sfânt al lui Israel.
25. De aceea se aprinde mânia DOMNULUI împotriva poporului său, și el și-a întins mâna împotriva lor și i-a lovit și dealurile au tremurat și trupurile lor moarte *au fost* sfâșiate în mijlocul străzilor. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui *este* încă întinsă.
26. ¶ Și el va ridica un însemn națiunilor de departe și le va șuiera de la marginea pământului și, iată, ei vor veni degrabă cu iuțeală;
27. Nimeni dintre ei nu va obosi nici nu se va poticni; nimeni nu va moțăi nici nu va dormi; nici brâul coapselor lor nu va fi desfăcut, nici șiretul sandalelor lor nu va fi rupt;
28. Ei ale căror săgeți *sunt* ascuțite și toate arcurile lor încordate, copitele cailor lor vor fi socotite ca *și* cremene și roțile lor ca un vârtej de vânt;
29. Răcnetul lor *va fi* ca *al* unui leu, vor răcni ca leii tineri; da, vor răcni și vor prinde prada și *o* vor duce în siguranță și nimeni nu *o* va elibera.
30. Și în acea zi ei vor urla împotriva lor ca urletul mării; și dacă *cineva* privește spre țară, iată, întuneric *și* întristare, și lumina este întunecată în cerurile acesteia.

CAPITOLUL 6

ÎN anul în care împăratul Ozia a murit am văzut de asemenea pe Domnul șezând pe un tron, înalt și ridicat, și trena lui a umplut templul.
2. Deasupra stăteau serafimii, fiecare avea șase aripi; cu două își acoperea fața și cu două își acoperea picioarele și cu două zbura.
3. Și unul striga către altul și spunea: Sfânt, sfânt, sfânt *este* DOMNUL oștirilor, întregul pământ *este* plin de gloria sa.
4. Și stâlpii ușii se mișcau la vocea celui care striga și s-a umplut casa cu fum.
5. Atunci am spus: Vai mie! Căci sunt stârpit, pentru că *sunt* un om cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate, fiindcă ochii mei au văzut pe Împăratul, pe DOMNUL oștirilor.

6. Atunci unul dintre serafimi a zburat la mine, având în mâna lui un cărbune aprins, *pe care* îl luase cu cleştii de pe altar;
7. Şi *l*-a aşezat pe gura mea şi a spus: Iată, acesta ţi-a atins buzele; şi nelegiuirea ta este înlăturată şi păcatul tău îndepărtat.
8. De asemenea am auzit vocea Domnului, spunând: Pe cine să trimit şi cine va merge pentru noi? Atunci am spus: Iată-mă, trimite-mă.
9. ¶ Iar el a spus: Du-te şi spune acestui popor: Auziţi, într-adevăr, dar nu înţelegeţi; şi priviţi, într-adevăr, dar nu pricepeţi.
10. Îngraşă inima acestui popor şi îngreunează-le urechile şi închide-le ochii, ca să nu vadă cu ochii lor şi să nu audă cu urechile lor şi să nu înţeleagă cu inima lor şi să se întoarcă şi să fie vindecaţi.
11. Atunci am spus: Doamne, până când? Iar el a răspuns: Până când cetăţile vor rămâne pustiite, fără locuitori, şi casele, fără oameni, şi pământul complet pustiit,
12. Şi DOMNUL va fi îndepărtat pe oameni şi *va fi* o mare părăsire în mijlocul ţării.
13. ¶ Dar totuşi în aceasta *va rămâne* o zecime şi *ea* se va întoarce şi va fi mâncată ca un ulm şi ca un stejar a căror viaţă *este* în ei, când *îşi* scutură *frunzele; tot astfel* sămânţa sfântă *va fi* viaţa acesteia.

CAPITOLUL 7

ŞI s-a întâmplat în zilele lui Ahaz, fiul lui Iota, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda, *că* Rezin, împăratul Siriei, şi Peca, fiul lui Remalia, împăratul Israelului, s-au urcat la Ierusalim să se războiască împotriva lui, dar nu l-a învins.
2. Şi s-a spus casei lui David, zicând: Siria s-a unit cu Efraim. Şi inima lui şi inima poporului său a fost mişcată, precum copacii pădurii sunt mişcaţi de vânt.
3. Atunci DOMNUL i-a spus lui Isaia: Du-te înainte acum să întâlneşti pe Ahaz, tu şi Şear-Iaşub, fiul tău, la marginea apeductului iazului superior, pe drumul mare al câmpului înălbitorului;
4. Şi spune-i: Ia seama şi linişteşte-te; nu te teme, nici nu fi cu inima slabă din cauza celor două cozi ai acestor tăciuni care fumegă, din cauza mâniei înverşunate a lui Rezin cu Siria şi a fiului lui Remalia.
5. Pentru că Siria, Efraim şi fiul lui Remalia au ţinut sfat rău împotriva ta, spunând:
6. Să ne urcăm împotriva lui Iuda şi să îl chinuim şi să ne facem în el o spărtură şi să aşezăm un împărat în mijlocul lui, *adică* pe fiul lui Tabeal;
7. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Nu va rămâne în picioare, nici nu se va întâmpla.
8. Deoarece capul Siriei *este* Damascul şi capul Damascului *este* Rezin; şi în şaizeci şi cinci de ani Efraim va fi frânt, încât nu va fi un popor.
9. Şi capul lui Efraim *este* Samaria şi capul Samariei *este* fiul lui Remalia. Dacă nu veţi crede, cu siguranţă nu veţi fi întemeiaţi.

10. ¶ Mai mult, DOMNUL a vorbit din nou lui Ahaz, spunând:
11. Cere semn de la DOMNUL Dumnezeul tău; cere-l, fie în adânc, fie în înălțimea de deasupra.
12. Dar Ahaz a spus: Nu cer, nici nu îl ispitesc pe DOMNUL.
13. Iar el a spus: Ascultați acum, casa lui David. *Este* un lucru mic pentru voi să obosiți oamenii, dar veți obosi și pe Dumnezeul meu?
14. De aceea Domnul însuși vă va da un semn: Iată, o fecioară va rămâne însărcinată și va naște un fiu și îi va pune numele, Emanuel.
15. El va mânca unt și miere, pentru a ști să refuze răul și să aleagă binele.
16. Căci înainte ca pruncul să știe să refuze răul și să aleagă binele, țara pe care tu o deteşti va fi părăsită de amândoi împărații ei.
17. ¶ DOMNUL va aduce asupra ta și asupra poporului tău și asupra casei tatălui tău, zile ce nu au *mai* venit, din ziua în care Efraim a plecat din Iuda; *adică* pe împăratul Asiriei.
18. Și se va întâmpla, în acea zi, *că* DOMNUL va șuiera după musca care *este* în cea mai îndepărtată parte a râurilor Egiptului și după albina ce *este* în țara Asiriei.
19. Și vor veni și toate se vor odihni în văile pustiite și în crăpăturile stâncilor și pe toți spinii și pe toate tufișurile.
20. În aceeași zi Domnul va rade cu o lamă angajată, *adică* cu cei de dincolo de râu, cu împăratul Asiriei, capul și părul picioarelor și de asemenea va mistui barba.
21. Și se va întâmpla, în acea zi, *că* un om va hrăni o vițea și două oi;
22. Și se va întâmpla din cauza abundenței de lapte *pe care îl* vor da, *că* el va mânca unt, căci unt și miere vor mânca toți cei ce rămân în țară.
23. Și se va întâmpla, în acea zi, *că* fiecare loc unde erau o mie de vii pentru o mie de arginți, va fi *acoperit de* mărăcini și spini.
24. Cu săgeți și cu arcuri vor veni acolo, pentru că toată țara va deveni mărăcini și spini.
25. Și *pe* toate dealurile, care vor fi săpate cu cazmaua, acolo nu vor veni de frica mărăcinilor și a spinilor, ci vor fi *un loc* unde vor trimite boi și unde vor călca oile.

CAPITOLUL 8

MAI mult, DOMNUL mi-a spus: Ia-ți un pergament mare și scrie pe el cu condeiul unui om, referitor la Maher–Șalal-Haș-Baz.
2. Și mi-am luat martori credincioși ca mărturie, pe preotul Urie și Zaharia, fiul lui Ieberechia.
3. Și am mers la profetesă; și ea a rămas însărcinată și a născut un fiu. Atunci DOMNUL mi-a spus: Pune-i numele Maher–Șalal-Haș-Baz.
4. Căci înainte ca pruncul să aibă știința de a striga: Tatăl meu! și: Mama mea! bogățiile Damascului și prada Samariei vor fi luate dinaintea împăratului Asiriei.
5. ¶ DOMNUL mi-a vorbit din nou, spunând:

6. Întrucât acest popor refuză apele din Șiloa, care curg încet, și se bucură în Rezin și în fiul lui Remalia,
7. Și de aceea, iată, Domnul aduce peste ei apele puternice și multe ale râului, pe împăratul Asiriei și toată gloria lui; și el va veni peste toate canalele lui și va trece peste toate malurile lui;
8. Și va trece prin Iuda; va inunda și se va revărsa, va ajunge până la gât; și întinderea aripilor lui va umple lățimea țării tale, Emanuele.
9. ¶ Împrieteniți-vă popoarelor și veți fi sparte în bucăți; și deschideți urechea, toți cei din țările îndepărtate; încingeți-vă și veți fi sparți în bucăți; încingeți-vă și veți fi sparți în bucăți.
10. Țineți sfat împreună și va fi nimicit; vorbiți cuvântul și nu va rezista, căci Dumnezeu *este* cu noi.
11. ¶ Fiindcă DOMNUL mi-a vorbit astfel cu o mână tare și m-a instruit să nu merg pe calea acestui popor, zicând:
12. Nu spuneți: O uneltire, tuturor *cărora* acest popor va spune: O uneltire; nici să nu vă temeți de teama lui, nici nu vă înfricoșați.
13. Sfințiți pe însuși DOMNUL oștirilor; și el *să fie* teama voastră și el *să fie* groaza voastră.
14. Și va fi pentru sanctuar, dar și piatră de cădere și stâncă de poticnire ambelor case ale lui Israel, un laț și o cursă locuitorilor Ierusalimului.
15. Și mulți dintre ei se vor poticni și vor cădea și vor fi frânți și vor fi prinși în capcană și vor fi luați.
16. ¶ Leagă mărturia, sigilează legea printre discipolii mei.
17. Și voi aștepta pe DOMNUL, care își ascunde fața de casa lui Iacob, și îl voi căuta.
18. Iată, eu și copiii pe care DOMNUL mi i-a dat, *suntem pentru a fi* însemne și minuni în Israel, de la DOMNUL oștirilor care locuiește în muntele Sion.
19. ¶ Și când vă vor spune: Căutați la cei care au demoni și la vrăjitorii care șoptesc și care bolborosesc; nu ar trebui un popor să caute pe Dumnezeul lui? *Să meargă* la cei morți pentru cei vii?
20. La lege și la mărturie; dacă ei nu vorbesc conform acestui cuvânt, *este pentru că nu au* lumină în ei.
21. Și vor trece prin aceasta greu apăsați și flămânzi; și se va întâmpla, când vor flămânzi, că se vor îngrijora și vor blestema pe împăratul lor și pe Dumnezeul lor privind în sus.
22. Și vor privi spre pământ; și, iată, tulburare și întuneric, întunecime a chinului! Și *vor fi* alungați în întuneric.

CAPITOLUL 9

TOTUȘI întunericul nu *va fi* precum în chinuirea ei, când mai înainte el a chinuit ușor țara lui Zabulon și țara lui Neftali, iar apoi a chinuit-*o* apăsător pe calea mării, dincolo de Iordan, în Galileea națiunilor.

2. Poporul care umbla în întuneric a văzut o mare lumină; peste cei ce locuiesc în țara umbrei morții, a strălucit lumina.
3. Tu ai înmulțit națiunea *și* nu ai mărit bucuria; ei se bucură înaintea ta conform bucuriei de la seceriș *și* cum se bucură *oamenii* când împart prada.
4. Fiindcă ai frânt jugul poverii lui și toiagul umărului său și nuiaua opresorului său, ca în ziua lui Madian.
5. Căci fiecare bătălie a războinicului *este* cu tumult și haine tăvălite în sânge, care vor fi pentru ardere, mâncare pentru foc.
6. Căci un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul lui și îi va fi pus numele Minunat, Sfătuitor, Dumnezeul puternic, Tatăl veșnic, Prințul Păcii.
7. Nu se va sfârși mărirea domniei și păcii *lui,* peste tronul lui David și peste împărăția sa, pentru a o rândui și a o întemeia cu judecată și cu dreptate de acum înainte pentru totdeauna. Zelul DOMNULUI oștirilor va face aceasta.
8. ¶ Domnul a trimis un cuvânt la Iacob și *acesta* s-a așezat ușor peste Israel.
9. Și tot poporul va cunoaște, *până la* Efraim și locuitorii Samariei, care spun în mândria și tăria inimii:
10. Cărămizile au căzut, dar vom construi cu pietre cioplite; sicomorii sunt tăiați, dar *îi* vom schimba *cu* cedri.
11. De aceea DOMNUL va așeza pe potrivnicii lui Rezin împotriva lui și va uni pe dușmanii lui;
12. Sirienii înainte și filistenii în spate; și vor mânca pe Israel cu gură deschisă. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui *este* încă întinsă.
13. ¶ Căci poporul nu se întoarce la cel ce l-a lovit, nici nu caută pe DOMNUL oștirilor.
14. De aceea DOMNUL va tăia din Israel cap și coadă, ramură și papură, într-o *singură* zi.
15. Pe bătrânul și pe cel demn de cinste, el *este* capul; și pe profetul care învață *pe alții* minciuni, el *este* coada.
16. Căci conducătorii acestui popor *îl* fac să rătăcească; și *cei* conduși de ei *sunt* nimiciți.
17. De aceea Domnul nu va avea bucurie în tinerii lui, nici nu va avea milă de cei fără tată și de văduve, căci fiecare *este* un fățarnic și un făcător de rău și fiecare gură vorbește nebunie. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui *este* încă întinsă.
18. ¶ Căci stricăciunea arde ca focul, va mânca mărăcinii și spinii și va aprinde desișurile pădurii și se vor ridica *precum* înălțarea fumului.
19. Prin furia DOMNULUI oștirilor este țara întunecată și poporul va fi ca mâncare pentru foc, nimeni nu va cruța pe fratele său.
20. Și el va răpi în dreapta și *tot* va fi flămând; și va mânca în stânga și *tot* nu se va sătura; fiecare om se va hrăni cu carnea propriului braț:

21. Manase pe Efraim; și Efraim pe Manase; *și* ei împreună *vor fi* împotriva lui Iuda. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui *este* încă întinsă.

CAPITOLUL 10

VAI celor care rostesc hotărâri nedrepte și care scriu chinuirea *pe care* au poruncit-*o*,
2. Pentru a abate pe nevoiaș de la judecată și pentru a lua dreptatea de la cel sărac al poporului meu, ca văduvele să fie prada lor și *ca* ei să jefuiască pe cei fără tată!
3. Și ce veți face în ziua cercetării și în pustiirea *care* va veni de departe? La cine veți fugi pentru ajutor? Și unde veți lăsa gloria voastră?
4. Fără mine ei se vor prosterna sub prizonieri și vor cădea sub cei uciși. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui *este* încă întinsă.
5. ¶ Vai Asirianule, nuiaua mâniei mele și toiagul din mâna lor este indignarea mea.
6. Îl voi trimite împotriva unei națiuni fățarnice și împotriva poporului furiei mele îi voi da poruncă, să ia prada și să ia jaful și să îi calce ca pe noroiul străzilor.
7. Totuși el nu dorește astfel, nici inima lui nu gândește astfel, dar în inima lui *este* să nimicească și să stârpească nu puține națiuni.
8. Căci el spune: Nu *sunt* prinții mei cu toții împărați?
9. Nu *este* Calno precum Carchemișul? Nu *este* Hamatul precum Arpadul? Nu *este* Samaria precum Damascul?
10. După cum mâna mea a găsit împărăția idolilor și chipurile lor cioplite le-au întrecut pe cele din Ierusalim și din Samaria;
11. Cum am făcut Samariei și idolilor ei, nu voi face tot astfel Ierusalimului și idolilor săi?
12. De aceea se va întâmpla, când Domnul își va împlini întreaga lui lucrare pe muntele Sion și asupra Ierusalimului, *că* voi pedepsi rodul inimii tari a împăratului Asiriei și gloria privirilor lui trufașe.
13. Căci el spune: Prin tăria mâinii mele am făcut-*o* și prin înțelepciunea mea, căci sunt chibzuit și am îndepărtat granițele popoarelor și am jefuit tezaurele lor și am doborât pe locuitori ca un viteaz.
14. Și mâna mea a găsit bogățiile popoarelor ca *pe* un cuib; și ca unul ce strânge ouă părăsite, am adunat eu tot pământul; și nu a fost nimeni care să bată din aripă sau să *își* deschidă gura sau să ciripească.
15. Se va făli toporul împotriva celui ce taie cu el? *Sau* fierăstrăul se va mări împotriva celui care îl mișcă? De parcă nuiaua ar trebui să se miște împotriva celor care o ridică, *sau* toiagul s-ar ridica, *de parcă* nu *ar fi* lemn.
16. De aceea Domnul, Domnul oștirilor, va trimite slăbiciune printre cei grași ai lui; și sub gloria lui el va aprinde o ardere ca arderea unui foc.
17. Și lumina lui Israel va fi ca un foc și Cel Sfânt ca o flacără și va arde și va mistui spinii și mărăcinii lui într-o *singură* zi;

18. Și va mistui gloria pădurii lui și din câmpul lui roditor, deopotrivă suflet și trup și vor fi ca atunci când leșină un purtător de steag.
19. Și restul copacilor pădurii lui vor fi puțini, încât un copil îi va putea scrie.
20. ¶ Și se va întâmpla în acea zi, *că* rămășița lui Israel și cei scăpați ai casei lui Iacob, nu se vor mai rezema pe cel ce i-a lovit, ci se vor rezema pe DOMNUL, pe Cel Sfânt al lui Israel, în adevăr.
21. Rămășița, *adică* rămășița lui Iacob, se va întoarce la puternicul Dumnezeu.
22. Fiindcă deși poporul tău Israel este ca nisipul mării, *totuși* o rămășiță din el se va întoarce; mistuirea hotărâtă se va revărsa cu dreptate.
23. Căci Domnul DUMNEZEUL oștirilor va face o mistuire, da, hotărâtă, în mijlocul întregii țări.
24. ¶ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor: Poporul meu care locuiești în Sion, nu te teme de asirian, te va lovi cu o nuia și își va ridica toiagul împotriva ta în felul Egiptului.
25. Căci încă foarte puțin timp și indignarea va înceta; și mânia mea *va înceta* în nimicirea lor.
26. Și DOMNUL oștirilor va stârni un bici pentru el conform măcelului lui Madian la stânca Oreb, și *precum* toiagul său *a fost* peste mare, la fel îl va ridica în felul Egiptului.
27. Și se va întâmpla în acea zi *că* povara lui va fi luată de pe umărul tău și jugul său de pe gâtul tău și jugul va fi distrus din cauza ungerii.
28. El a ajuns la Aiat, a trecut la Migron; la Micmaș își lasă carele;
29. Au trecut prin trecătoare, au făcut popas la Gheba; Rama este înspăimântată; Ghibea lui Saul a fugit.
30. Înalță-ți vocea, fiica Galimului, fă-o să fie auzită până în Lais, săracă Anatot.
31. Madmena a fugit; locuitorii Ghebimului se adună să fugă.
32. Totuși în acea zi va rămâne la Nob; își va scutura mâna *împotriva* muntelui fiicei Sionului, dealul Ierusalimului.
33. Iată, Domnul, DOMNUL oștirilor, va reteza ramura cu teroare și cei înalți de statură *vor fi* tăiați și cei trufași vor fi umiliți.
34. Și va tăia desișurile pădurii cu fier și Libanul va cădea printr-unul puternic.

CAPITOLUL 11

ȘI va ieși un toiag din tulpina lui Isai și un Lăstar va crește din rădăcinile lui;
2. Și duhul DOMNULUI se va odihni peste el, duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duh de sfătuire și de putere, duhul cunoașterii și al temerii de DOMNUL;
3. Și îl va face ager în înțelegere în teama de DOMNUL, și el nu va judeca după vederea ochilor săi, nici nu va mustra conform auzului urechilor sale,

4. Ci cu dreptate va judeca pe săraci și va mustra cu echitate pentru cei blânzi ai pământului și va lovi pământul cu nuiaua gurii lui și cu suflarea buzelor sale va ucide pe cel stricat.
5. Și dreptatea va fi brâul coapselor sale și credincioșia *va fi* brâul rărunchilor săi.
6. Și lupul va locui cu mielul și leopardul se va culca lângă ied; și vițelul și leul tânăr și vitele îngrășate împreună; și un copilaș îi va conduce.
7. Și vaca și ursul vor paște, micuții lor se vor culca împreună, și leul va mânca paie ca boul.
8. Și sugarul se va juca la vizuina aspidei și copilul înțărcat își va întinde mâna în vizuina năpârcii.
9. Ei nu vor răni, nici nu vor distruge pe tot muntele meu sfânt, fiindcă pământul va fi plin de cunoașterea DOMNULUI, precum apele acoperă marea.
10. ¶ Și în acea zi va fi o rădăcină a lui Isai care va sta ca un însemn al popoarelor; la acesta vor căuta neamurile și odihna lui va fi glorioasă.
11. Și se va întâmpla, în acea zi, *că* Domnul își va întinde mâna din nou, a doua oară, pentru a recupera rămășița poporului său, care va fi rămas, din Asiria și din Egipt și din Patros și din Cuș și din Elam și din Șinar și din Hamat și din insulele mării.
12. Și va înălța un însemn pentru națiuni și va aduna pe proscrișii lui Israel și va aduna pe cei răspândiți ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului.
13. Și invidia lui Efraim se va depărta și potrivnicii lui Iuda vor fi stârpiți; Efraim nu va invidia pe Iuda și Iuda nu va chinui pe Efraim.
14. Ci ei vor zbura pe umerii filistenilor spre vest; îi vor prăda împreună pe cei din est, vor pune mâna pe Edom și Moab; și copiii lui Amon vor asculta de ei.
15. Și DOMNUL va distruge cu desăvârșire limba mării egiptene; și prin vântul lui puternic își va scutura mâna peste râu și îl va lovi în cele șapte pâraie și va face *ca oamenii* să *îl* treacă cu încălțăminte uscată.
16. Și va fi un drum mare pentru rămășița poporului său care va rămâne din Asiria, așa cum i-a fost lui Israel în ziua urcării lui din țara Egiptului.

CAPITOLUL 12

ȘI în acea zi vei spune: DOAMNE, te voi lăuda; deși te-ai mâniat pe mine, mânia ta s-a întors și m-ai mângâiat.
2. Iată, Dumnezeu *este* salvarea mea; mă voi încrede și nu mă voi teme, fiindcă DOMNUL IEHOVA *este* tăria și cântarea mea; el a devenit de asemenea salvarea mea.
3. De aceea cu bucurie veți scoate apă din fântânile salvării.
4. ¶ Și în acea zi veți spune: Lăudați pe DOMNUL, chemați numele său, vestiți facerile lui printre popoare, dați de știre că numele lui este înălțat.
5. Cântați DOMNULUI, căci a făcut lucruri mărețe, aceasta *este* cunoscută pe tot pământul.
6. Strigă și chiuie, locuitor al Sionului, căci mare *este* Cel Sfânt al lui Israel în mijlocul tău.

CAPITOLUL

13 POVARA Babilonului, pe care Isaia, fiul lui Amoţ, a văzut-o.
2. Ridicaţi un steag pe muntele înalt, înălţaţi vocea către ei, scuturaţi mâna, ca ei să intre pe porţile nobililor.
3. Am poruncit celor sfinţiţi ai mei, am chemat de asemenea pe cei tari ai mei pentru furia mea, *adică* pe cei ce se bucură în înălţimea mea.
4. Zgomotul unei mulţimi în munţi, ca al unui popor mare; un zgomot tumultuos al împărăţiilor naţiunilor adunate împreună: DOMNUL oştirilor adună armata pentru bătălie.
5. Ei vin dintr-o ţară îndepărtată, de la marginea cerului, DOMNUL şi armele indignării lui, pentru a nimici toată ţara.
6. ¶ Urlaţi, căci ziua DOMNULUI *este* aproape; va veni ca o nimicire de la cel Atotputernic.
7. De aceea toate mâinile vor slăbi şi inima fiecărui om se va topi;
8. Şi vor fi înspăimântaţi; junghiuri şi întristări îi vor apuca; vor fi în durere ca o femeie în travaliu; se vor uimi unul pe altul; feţele lor *vor fi* ca flăcările.
9. Iată, ziua DOMNULUI vine, crudă, deopotrivă cu furie şi mânie înverşunată, pentru a lăsa ţara pustiită, iar el îi va nimici pe păcătoşii din ea.
10. Fiindcă stelele cerului şi constelaţiile acestuia nu îşi vor da lumina, soarele va fi întunecat în mersul lui şi luna nu va face ca lumina ei să strălucească.
11. Şi voi pedepsi lumea pentru răul *oamenilor* şi pe cei stricaţi pentru nelegiuirea lor; şi voi face ca aroganţa celor mândri să înceteze şi voi doborî trufia tiranilor.
12. Voi face pe om mai preţios decât aurul fin, pe om *mai preţios* decât lingoul de aur din Ofir.
13. De aceea voi scutura cerurile şi pământul se va clinti din locul său, în furia DOMNULUI oştirilor şi în ziua mâniei lui înverşunate.
14. Şi va fi ca o căprioară urmărită şi ca o oaie pe care nimeni nu o ia; fiecare se va întoarce la poporul său şi va fugi fiecare în propria ţară.
15. Fiecare ce este găsit va fi străpuns; şi fiecare ce *li se* alătură va cădea prin sabie.
16. Copiii lor de asemenea vor fi zdrobiţi în bucăţi înaintea ochilor lor; casele lor vor fi prădate şi soţiile lor violate.
17. Iată, voi stârni împotriva lor pe mezi, care nu vor lua aminte la argint; şi *cât despre* aur, nu se vor desfăta în el.
18. Arcurile *lor* de asemenea vor zdrobi pe tineri în bucăţi; şi nu vor avea milă de rodul pântecelui; ochiul lor nu va cruţa copiii.
19. ¶ Şi Babilonul, gloria împărăţiilor, frumuseţea maiestăţii caldeilor, va fi ca atunci când Dumnezeu a dărâmat Sodoma şi Gomora.
20. Acesta nu va fi locuit niciodată, nici nu va fi locuit din generaţie în generaţie, nici arabul nu îşi va înălţa cortul acolo; nici păstorii nu îşi vor face staul acolo.
21. Ci fiare sălbatice ale deşertului se vor culca acolo; şi casele lor vor fi pline de creaturi jalnice; şi bufniţe vor locui acolo şi satiri vor dansa acolo.

22. Și fiarele sălbatice ale insulelor vor țipa în casele lor pustii și dragoni în palatele *lor* plăcute și timpul lui *este* aproape să vină și zilele lui nu vor fi prelungite.

CAPITOLUL 14

CĂCI DOMNUL va avea milă de Iacob și totuși va alege *pe* Israel și îi va pune în propria lor țară și străinii le vor fi alăturați și se vor lipi de casa lui Iacob.
2. Și poporul îi va lua și îi va duce la locul lor și casa lui Israel îi va stăpâni în țara DOMNULUI ca servitori și roabe și îi vor lua captivi, pe *cei* ai căror captivi au fost; și vor domni peste opresorii lor.
3. Și se va întâmpla în ziua când DOMNUL îți va da odihnă din întristarea ta și din teama ta și din robia grea în care ai fost făcut să servești,
4. ¶ Că vei duce acest proverb împotriva împăratului Babilonului și vei spune: Cum a încetat opresorul! Orașul de aur s-a sfârșit!
5. DOMNUL a frânt toiagul celor stricați *și* sceptrul conducătorilor.
6. Cel ce a lovit pe popor în furie cu o lovitură neîncetată, cel ce a condus națiunile în mânie este persecutat *și* nimeni nu împiedică *aceasta*.
7. Întregul pământ este în odihnă, este liniștit; ei izbucnesc în cântare.
8. Da, brazii *și* cedrii Libanului se bucură de tine, *spunând*: De când ești doborât niciun tăietor nu s-a urcat împotriva noastră.
9. Iadul de dedesubt s-a mutat pentru tine, să *te* întâmpine la venirea ta; stârnește pe morți pentru tine, *chiar* pe cei mai de seamă ai pământului; a ridicat de pe tronurile lor pe toți împărații națiunilor.
10. Toți îți vor vorbi și îți vor spune: Ai devenit de asemenea slab ca noi, ai devenit asemenea nouă?
11. Fastul tău este coborât în mormânt, *de asemenea și* zgomotul violelor tale; viermele s-a răspândit sub tine și viermii te acoperă.
12. Cum ai căzut din cer, Lucifer, fiu al dimineții, *cum* ești retezat la pământ, *cel* care ai slăbit națiunile!
13. Fiindcă ai spus în inima ta: Eu mă voi înălța la cer, îmi voi ridica tronul deasupra stelelor lui Dumnezeu, voi ședea de asemenea pe muntele adunării, în părțile de nord;
14. Eu mă voi înălța deasupra înălțimilor norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.
15. Totuși vei fi coborât în iad, la marginile gropii.
16. Cei care te văd se vor uita atent la tine *și* vor lua aminte la tine, *spunând: Este* acesta bărbatul care a făcut pământul să se cutremure, care a scuturat împărății,
17. *Care* a făcut lumea ca un pustiu și a distrus cetățile acesteia, *care* nu a deschis casa prizonierilor lui?
18. Toți împărații națiunilor, toți zac în glorie, fiecare în propria-i casă.
19. Dar tu ești aruncat din mormântul tău ca un lăstar urâcios și *ca* hainele celor uciși, străpunși de sabie, care coboară la pietrele gropii, ca un trup mort călcat în picioare.

20. Nu le vei fi alăturat la îngropare, deoarece ți-ai distrus țara *și* ți-ai ucis poporul, sămânța făcătorilor de rău nu va fi niciodată renumită.
21. Pregătește măcel pentru copiii lui din cauza nelegiuirii părinților lor, ca ei să nu se ridice, nici să nu stăpânească țara, nici să nu umple fața lumii cu cetăți.
22. Fiindcă mă voi ridica împotriva lor, spune DOMNUL oștirilor, și voi stârpi din Babilon numele și rămășița și fiu și nepot, spune DOMNUL.
23. Îl voi face de asemenea o stăpânire pentru bâtlan și iazuri de apă și îl voi mătura cu mătura nimicirii, spune DOMNUL oștirilor.
24. ¶ DOMNUL oștirilor a jurat, spunând: Da, precum am gândit, astfel se va întâmpla; și cum am hotărât, *astfel* va rămâne;
25. Că voi frânge pe asirian în țara mea și pe munții mei îl voi călca în picioare, atunci jugul lui se va depărta de ei și povara lui se va depărta de pe umerii lor.
26. Acesta *este* planul hotărât asupra întregului pământ; și aceasta *este* mâna întinsă peste toate națiunile.
27. Căci DOMNUL oștirilor a hotărât și cine va anula? Și mâna lui *este* întinsă și cine o va întoarce?
28. În anul în care împăratul Ahaz a murit a fost această povară.
29. ¶ Nu te bucura, întreagă Palestină, fiindcă nuiaua celui ce te-a lovit este frântă, căci din rădăcina șarpelui va ieși o năpârcă și rodul ei *va fi* un șarpe zburător înfocat.
30. Și întâiul născut al săracului va mânca și cel nevoiaș se va întinde în siguranță; și îți voi ucide rădăcina cu foamete, iar el îți va ucide rămășița.
31. Urlă poartă; strigă cetate; tu întreagă Palestină, *ești* topită; căci va veni un fum din nord și nimeni *nu va fi* singur la timpurile lui hotărâte.
32. Ce va răspunde atunci *cineva* mesagerilor națiunii? Că DOMNUL a întemeiat Sionul și cei săraci ai poporului său se vor încrede în acesta.

CAPITOLUL 15

POVARA Moabului. Deoarece în noapte, Arul Moabului este risipit *și* adus la tăcere; deoarece în noapte, Chirul Moabului este risipit *și* adus la tăcere.
2. El s-a urcat la Bajit și la Dibon, locurile înalte, pentru a plânge; Moabul va urla pentru Nebo și pentru Medeba, pe toate capetele lor *va fi* chelie *și* fiecare barbă tăiată.
3. Se vor încinge cu pânză de sac pe străzile lor; pe acoperișurile caselor lor și pe străzile lor fiecare va urla, căzând de plâns.
4. Și Hesbonul va striga, și Elealeul: vocea lor va fi auzită *până* la Iahaț, de aceea soldații înarmați ai Moabului vor striga; viața îi va fi apăsătoare.
5. Inima mea va striga pentru Moab; fugarii ei *vor fugi* la Țoar, o vițea de trei ani; căci suișul Luhitului cu plâns îl vor urca, pentru că pe calea Horonaimului vor ridica un strigăt al distrugerii.

6. Fiindcă apele Nimrimului vor fi pustiite, căci paiul este ofilit, iarba nu mai este, nu este nimic verde.
7. De aceea averea pe care au dobândit-o și cea pe care au strâns-o, o vor duce la pârâul sălciilor.
8. Căci strigătul a mers de jur împrejurul granițelor Moabului; urletul acestuia la Eglaim și urletul lui la Beer-Elim.
9. Căci apele Dimonului vor fi pline de sânge; căci voi aduce mai mult asupra Dimonului, lei asupra celui ce scapă din Moab și asupra rămășiței țării.

CAPITOLUL 16

TRIMITEȚI mielul la conducătorul țării, de la Sela până la pustiu, la muntele fiicei Sionului.
2. Căci, precum o pasăre rătăcitoare aruncată din cuib, *la fel* fiicele Moabului vor fi la vadurile Arnonului.
3. Ține sfat, fă judecată; fă umbra ta ca noaptea în mijlocul amiezii; ascunde proscrișii; nu da pe față pe cel ce rătăcește.
4. Să locuiască proscrișii mei cu tine, Moab; fii adăpost pentru ei din fața jefuitorului, căci jecmănitorul a ajuns la capăt, jefuitorul încetează, opresorii sunt mistuiți din țară.
5. Și în milă va fi tronul întemeiat; și el va ședea pe acesta în adevăr, în cortul lui David, judecând și căutând judecată și grăbind dreptatea.
6. ¶ Noi am auzit de mândria Moabului; *este* foarte mândru, de asemenea de aroganța lui și mândria lui și furia lui, *dar* minciunile lui nu *se vor împlini*.
7. De aceea Moab va urla pentru Moab, fiecare va urla, pentru temeliile Chir-Haresetului veți jeli; cu siguranță *sunt* loviți.
8. Căci câmpurile Hesbonului *și* via Sibmei lâncezesc, domnii păgânilor au frânt vițele alese ale acesteia, au ajuns până la Iaezer, au rătăcit *prin* pustiu; ramurile ei sunt întinse, au trecut peste mare.
9. ¶ De aceea voi plânge cu plângerea Iaezerului, via Sibmei, te voi uda cu lacrimile mele, Hesbonule și Elealeule, căci a căzut strigătul pentru fructele tale de vară și pentru secerișul tău.
10. Și veselia și bucuria din câmpul roditor este luată; și în vii nu va fi cântare, nici nu va fi strigăt, vierii nu vor mai presa vin în teascurile *lor*; am făcut să înceteze strigătul *recoltei lor.*
11. De aceea adâncurile mele vor suna ca o harpă pentru Moab și părțile mele ascunse pentru Chir-Hares.
12. ¶ Și se va întâmpla, când se va vedea că Moab este obosit pe locul înalt, că el va veni la sanctuarul său să se roage, dar nu va învinge.
13. Acesta *este* cuvântul pe care DOMNUL l-a vorbit de atunci referitor la Moab.
14. Dar acum DOMNUL a vorbit, spunând: În trei ani, ca anii unui angajat, gloria Moabului va fi disprețuită, cu toată acea mare mulțime; și rămășița *va fi* foarte mică *și* slabă.

CAPITOLUL

17 POVARA Damascului. Iată, Damascul este oprită de *a mai fi* cetate și va fi un morman de ruine.
2. Cetățile Aroerului *sunt* părăsite, ele vor fi pentru turme, care se vor culca și nimeni nu *le* va speria.
3. Fortăreața de asemenea va înceta din Efraim și împărăția din Damasc și rămășița Siriei; vor fi ca gloria copiilor lui Israel, spune DOMNUL oștirilor.
4. Și în acea zi se va întâmpla, *că* gloria lui Iacob va fi subțiată, și grăsimea cărnii lui va slăbi.
5. Și va fi ca *atunci* când secerătorul adună grânele și seceră spicele cu brațul său; și va fi ca cel care strânge spice în valea Refaimului.
6. ¶ Totuși struguri de cules vor fi lăsați în ea, ca scuturarea unui măslin, două *sau* trei boabe pe vârful celei mai înalte crengi, patru *sau* cinci pe cele mai roditoare ramuri ale acestuia, spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel.
7. În acea zi un om se va uita la Făcătorul său și ochii lui vor avea respect pentru Cel Sfânt al lui Israel.
8. Și nu se va uita la altare, lucrarea mâinilor sale, nici nu va respecta *ceea* ce degetele sale au făcut, fie dumbrăvile, fie chipurile.
9. ¶ În acea zi cetățile lui tari vor fi ca o creangă părăsită și *ca* cea mai înaltă ramură, pe care au părăsit-o din cauza copiilor lui Israel, și va fi pustiire.
10. Deoarece ai uitat pe Dumnezeul salvării tale și nu ți-ai amintit de stânca tăriei tale, de aceea vei sădi plante plăcute și le vei pune cu mlădițe străine:
11. Ziua vei face a ta plantă să crească și dimineața vei face a ta sămânță să înflorească, *dar* recolta *va fi* un morman în ziua de mâhnire și de întristare disperată.
12. ¶ Vai de mulțimea multor popoare, *ce* fac zgomot precum zgomotul mărilor; și de tumultul națiunilor, *ce* fac tumult precum tumultul unor ape puternice!
13. Națiunile se vor revărsa ca tumultul multor ape, dar *Dumnezeu* le va mustra și ele vor fugi departe și vor fi alungate ca pleava munților înaintea vântului și ca praful adunat înaintea vârtejului de vânt.
14. Și, iată, tulburare spre seară; *și* înaintea dimineții el nu *mai este.* Aceasta *este* porția celor ce ne pradă și partea celor ce ne jefuiesc.

CAPITOLUL

18 VAI țării *care* umbrește cu aripi, care *este* dincolo de râurile Etiopiei,
2. Care trimite ambasadori pe mare chiar în vase de papură pe ape, *spunând*: Duceți-vă, voi, mesageri iuți, la o națiune împrăștiată, și despuiată, la un popor înfricoșător de la începutul lui până acum; o națiune măsurată și călcată, pe a cărei țară râurile au prădat-o!
3. Voi toți locuitori ai lumii și locuitori pe pământ, priviți, când el înalță un însemn pe munți; și ascultați când suflă *în* trâmbiță.

4. Fiindcă astfel mi-a spus DOMNUL: Mă voi odihni și din locuința mea voi lua aminte ca o arșiță peste ierburi *și* ca un nor de rouă în căldura secerișului.
5. Căci înainte de seceriș, când înflorirea s-a terminat și agurida se coace în floare, el va reteza de asemenea lăstarii cu prăjini de curățat pomi și va lua *și* va tăia ramurile.
6. Ei vor fi lăsați păsărilor munților și fiarelor pământului; și păsările vor cuibări peste ei și toate fiarele pământului vor ierna peste ei.
7. ¶ În acel timp va fi adus un dar DOMNULUI oștirilor dintr-un popor împrăștiat și despuiat și dintr-un popor înfricoșător de la începutul lor până acum; o națiune măsurată și călcată în picioare, pe a cărei țară râurile au prădat-o, până la locul numelui DOMNULUI oștirilor, muntele Sion.

CAPITOLUL 19

POVARA Egiptului. Iată, Domnul călărește pe un nor iute și va veni în Egipt și idolii Egiptului vor fi clintiți la prezența lui și inima Egiptului se va topi în mijlocul acestuia.
2. Și voi stârni pe egipteni împotriva egiptenilor și vor lupta fiecare împotriva fratelui său și fiecare împotriva aproapelui său; cetate împotriva cetății *și* împărăție împotriva împărăției.
3. Și duhul Egiptului va leșina în mijlocul acestuia; și voi distruge sfatul lui, și ei vor căuta la idoli și la fermecători și la cei care au demoni și la vrăjitori.
4. Și pe egipteni îi voi da în mâna unui domn crud; și un împărat aspru va stăpâni peste ei, spune Domnul, DOMNUL oștirilor.
5. Și apele vor lipsi din mare și râul va fi risipit și uscat.
6. Și ei vor întoarce râurile departe; *și* pâraiele de apărare vor fi golite și uscate, trestiile și stuful se vor ofili.
7. Trestiile de hârtie lângă pâraie, la gura pâraielor, și fiecare lucru semănat lângă pâraie se va ofili, va fi alungat și nu va *mai* fi.
8. Pescarii de asemenea vor jeli și toți cei ce cârligul îl aruncă în pâraie vor plânge, și cei ce întind plase peste apă vor lâncezi.
9. Mai mult, cei care lucrează cu in subțire și cei care țes împletituri vor fi încurcați.
10. Și vor fi zdrobiți în hotărârile lor, toți cei ce fac stăvilare *și* iazuri pentru pește.
11. ¶ Cu siguranță prinții din Țoan *sunt* nebuni, sfatul sfătuitorilor înțelepți ai lui Faraon a devenit neghiob, cum îi spuneți voi lui Faraon: Eu *sunt* fiul înțeleptului, fiul vechilor împărați?
12. Unde *sunt* ei? Unde *sunt* înțelepții tăi? Și să îți spună ei acum și să cunoască ce a hotărât DOMNUL oștirilor asupra Egiptului.
13. Prinții din Țoan au înnebunit, prinții din Nof sunt înșelați, ei au amăgit de asemenea Egiptul, sprijinul triburilor acestora.
14. DOMNUL a amestecat un duh pervers în mijlocul acestora, iar ei au făcut Egiptul să rătăcească în fiecare lucrare a lui, ca un *om* beat care șovăie în voma lui.

15. Nici nu va fi *vreo* lucrare pentru Egipt, pe care capul sau coada, ramura sau papura, să o facă.
16. În acea zi Egiptul va fi asemenea femeilor și se va înspăimânta și se va teme de scuturarea mâinii DOMNULUI oștirilor, pe care o scutură peste el.
17. Și țara lui Iuda va fi o teroare pentru Egipt. Oricine vorbește despre ea se va înspăimânta în el însuși, din cauza sfatului DOMNULUI oștirilor, pe care l-a hotărât împotriva lui.
18. ¶ În acea zi, cinci cetăți din țara Egiptului vor vorbi limba lui Canaan și vor jura DOMNULUI oștirilor; una va fi numită Cetatea Distrugerii.
19. În acea zi, va fi un altar pentru DOMNUL în mijlocul țării Egiptului și un stâlp la granița acestuia, pentru DOMNUL.
20. Și va fi ca un semn și ca un martor pentru DOMNUL oștirilor în țara Egiptului, căci ei vor striga către DOMNUL din cauza opresorilor și el le va trimite un salvator, unul mare, iar el îi va elibera.
21. Și DOMNUL va fi cunoscut Egiptului și egiptenii vor cunoaște pe DOMNUL în acea zi și vor face sacrificiu și *vor aduce* un dar; da, vor face o promisiune DOMNULUI și *o* vor împlini.
22. Și DOMNUL va lovi Egiptul, îl va lovi și îl *va* vindeca și se vor întoarce la DOMNUL, iar el se va lăsa înduplecat de ei și îi va vindeca.
23. ¶ În acea zi va fi un drum mare din Egipt în Asiria și asirienii vor veni în Egipt și egiptenii în Asiria și egiptenii vor servi cu asirienii.
24. În acea zi Israel va fi al treilea cu Egiptul și cu Asiria, o binecuvântare în mijlocul țării,
25. Pe care DOMNUL oștirilor o va binecuvânta, spunând: Binecuvântat *fii* Egipt, poporul meu, și Asiria, lucrarea mâinilor mele, și Israel, moștenirea mea.

CAPITOLUL 20

ÎN anul în care Tartan a venit la Asdod, (când Sargon, împăratul Asiriei, l-a trimis) și a luptat împotriva Asdodului și l-a luat;
2. În același timp DOMNUL a vorbit prin Isaia, fiul lui Amoț, spunând: Du-te și dezleagă pânza de sac de pe coapsele tale și dă-ți jos sandala din picior. Și el a făcut astfel, umblând gol și desculț.
3. Și DOMNUL a spus: Așa cum servitorul meu Isaia a umblat gol și desculț trei ani *ca* un semn și o minune peste Egipt și peste Etiopia,
4. La fel împăratul Asiriei îi va duce pe egipteni prizonieri și pe etiopieni captivi, tineri și bătrâni, goi și desculți, chiar cu fesele *lor* descoperite, spre rușinea Egiptului.
5. Și vor fi înspăimântați și rușinați de Etiopia, așteptarea lor, și de Egipt, gloria lor.
6. Și locuitorul acestei insule va spune în acea zi: Iată, astfel *este* speranța noastră, la care fugim pentru ajutor, pentru a fi eliberați de împăratul Asiriei, și cum vom scăpa?

CAPITOLUL

21 POVARA deșertului mării. Precum trec vârtejurile de vânt din sud, *la fel* vine din deșert, dintr-o țară înfricoșătoare.
2. O viziune apăsătoare îmi este arătată; cel perfid se poartă cu perfidie și prădătorul pradă. Urcă-te, Elame, asediază tu Medio! Am făcut să înceteze tot suspinul lor.
3. De aceea coapsele mele sunt umplute cu durere; junghiuri m-au apucat, ca junghiurile unei femei care *suferă* durerile nașterii; am fost încovoiat la auzirea *ei;* am fost descurajat la vederea *ei.*
4. Inima mea a tânjit, groaza m-a înspăimântat; el mi-a prefăcut în frică noaptea plăcerii mele.
5. Pregătiți masa, vegheați în turnul de veghere, mâncați, beți; ridicați-vă, prinților, *și* ungeți scutul.
6. Fiindcă astfel mi-a spus Domnul: Du-te, pune un paznic, să vestească ce vede.
7. Iar el a văzut un car *cu* doi călăreți, un car cu măgari *și* un car cu cămile; și le-a dat bine ascultare, cu multă atenție;
8. Și a strigat: Un leu, Domnul meu, stau continuu în turnul de veghere în timpul zilei și sunt pus în postul meu nopți întregi;
9. Și, iată, se apropie un car cu bărbați, *cu* doi călăreți. Iar el a răspuns și a zis: Babilonul a căzut, a căzut; și toate chipurile cioplite ale dumnezeilor lui le-a zdrobit la pământ.
10. Treieratul meu și grânele ariei mele, ceea ce am auzit de la DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, v-am vestit!
11. ¶ Povara lui Duma. Mă cheamă din Seir: Paznicule, cât din noapte? Paznicule, cât din noapte?
12. Paznicul a spus: Dimineața vine și de asemenea noaptea; dacă veți cerceta, cercetați; întoarceți-vă, veniți.
13. ¶ Povara asupra Arabiei. În pădurea Arabiei veți poposi, voi, caravane din Dedanim.
14. Locuitorii țării Tema au adus apă celui însetat, l-au întâmpinat cu pâinea lor pe cel care fugea.
15. Căci ei au fugit de săbii, de sabia scoasă și de arcul încordat și de apăsarea războiului.
16. Fiindcă astfel mi-a spus Domnul: Mai puțin de un an, conform anilor unui angajat, și toată gloria Chedarului se va sfârși;
17. Și rămășița numărului de arcași, războinici ai copiilor Chedarului, va fi micșorată, căci DOMNUL Dumnezeul lui Israel a vorbit.

CAPITOLUL

22 POVARA văii viziunii: Ce este cu tine acum, că te-ai urcat cu totul pe acoperișurile caselor?
2. Tu, cea plină de gălăgie, cetate tumultuoasă, cetate voioasă; ucișii tăi nu *sunt* uciși cu sabia, nici morți în bătălie.
3. Toți conducătorii tăi au fugit împreună, sunt legați de arcași; toți cei găsiți în tine, *care* au fugit de departe, sunt legați împreună.

4. De aceea am spus: Întoarceți privirea de la mine; voi plânge amar, nu
vă osteniți să mă mângâiați, din cauza prădării fiicei poporului meu.
5. Fiindcă *este* o zi de tulburare și de călcare *în picioare* și de nedumerire
de la Domnul DUMNEZEUL oștirilor în valea viziunii, dărâmând zidurile,
și de strigăt către munți.
6. Și Elam a purtat tolba, cu care de bărbați *și* călăreți, și Chirul a
dezvelit scutul.
7. Și se va întâmpla *că* cele mai alese văi ale tale vor fi pline de care; și
călăreții se vor așeza în rând la poartă.
8. ¶ Iar el a descoperit ascunzătoarea lui Iuda și tu te-ai uitat în acea zi
la armura casei din pădure.
9. Voi ați văzut de asemenea spărturile cetății lui David, că sunt multe;
și ați adunat apele iazului inferior.
10. Și ați numărat casele Ierusalimului și ați dărâmat casele pentru a
fortifica zidul.
11. Ați făcut de asemenea un șanț între cele două ziduri pentru apa din
iazul vechi; dar nu v-ați uitat la făcătorul acestuia, nici nu ați avut respect
pentru cel care l-a modelat cu mult timp în urmă.
12. Și în acea zi Domnul DUMNEZEUL oștirilor a chemat la plâns și la
jelit și la pleșuvie și la încingere cu pânză de sac;
13. Și, iată, bucurie și veselie, junghiere de boi și tăiere de oi, mâncare de
carne și băut de vin; să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri.
14. Și mi-a fost revelat în urechile mele de către DOMNUL oștirilor: Cu
siguranță această nelegiuire nu va fi îndepărtată de la voi până când muriți,
spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor.
15. ¶ Astfel spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor: Du-te, intră la acest
trezorier, la Șebna, care *este* peste casă și *spune*:
16. Ce ai aici? Și pe cine ai aici că ți-ai săpat un mormânt aici, *ca* cel care
își sapă un mormânt sus *și* își ciopleşte o locuință pentru el în stâncă?
17. Iată, DOMNUL te va duce departe cu o captivitate puternică și cu
siguranță te va acoperi.
18. Negreșit te va întoarce cu violență și te va arunca *precum* o minge
într-o țară mare; acolo vei muri și acolo carele gloriei tale *vor fi* rușinea
casei domnului tău.
19. Și te voi alunga din poziția ta și din starea ta el te va trage jos.
20. ¶ Și se va întâmpla, în acea zi, că voi chema pe servitorul meu Eliachim,
fiul lui Hilchia,
21. Și îl voi îmbrăca cu roba ta și îl voi întări cu brâul tău și voi încredința
domnia ta în mâna lui, și el va fi tată locuitorilor Ierusalimului și casei lui Iuda.
22. Și cheia casei lui David o voi pune pe umărul lui; astfel el va deschide
și nimeni nu va închide; și va închide și nimeni nu va deschide.
23. Și îl voi fixa *ca pe* un cui într-un loc sigur; și el va fi ca un tron glorios
în casa tatălui său.
24. Și ei vor atârna pe el toată gloria casei tatălui său, copiii și urmașele, toate
vasele mici, de la vasele paharelor, până la toate vasele de *felul* ulcioarelor.

25. În acea zi, spune DOMNUL oştirilor, cuiul fixat în locul sigur va fi îndepărtat şi va fi retezat şi va cădea; şi povara care *a fost* pe acesta va fi stârpită, fiindcă DOMNUL a vorbit.

CAPITOLUL 23

POVARA Tirului. Urlaţi, corăbii ale Tarsisului; fiindcă este risipit, încât nu este casă, nici intrare, din ţara Chitim li s-a arătat.
2. Tăceţi, voi locuitori ai insulei, pe care comercianţii Sidonului, care trec peste mare, te-au umplut.
3. Şi prin ape mari sămânţa Sihorului, secerişul râului, *este* venitul lui; şi este un târg de naţiuni.
4. Fii ruşinat, Sidonule; căci marea a vorbit, tăria mării, spunând: Nu am durerile naşterii, nici nu nasc copii, nici nu hrănesc tineri, *nici* nu cresc fecioare.
5. Ca şi la mărturia referitoare la Egipt, *la fel* vor fi îndureraţi adânc la mărturia Tirului.
6. Treceţi în Tarsis; urlaţi, locuitori ai insulei.
7. *Este* aceasta *cetatea* voastră bucuroasă, a cărei obârşie *este* din zilele de demult? Propriile picioare o vor purta departe să locuiască temporar.
8. Cine a ţinut acest sfat împotriva Tirului, *cetatea* cea încoronată, a cărei comercianţi *sunt* prinţi, a cărei negustori *sunt* cei demni de cinste ai pământului?
9. DOMNUL oştirilor a hotărât aceasta, să întineze mândria întregii glorii *şi* să aducă în dispreţ pe toţi cei demni de cinste ai pământului.
10. Treci prin ţara ta ca un râu, fiica Tarsisului; nu mai *este* putere.
11. El şi-a întins mâna asupra mării, a scuturat împărăţiile; DOMNUL a dat poruncă împotriva *cetăţii* negustoreşti, pentru a-i distruge întăriturile.
12. Şi a spus: Nu te vei mai bucura, fecioară oprimată, fiică a Sidonului; ridică-te, treci în Chitim; acolo de asemenea nu vei avea odihnă.
13. Iată, ţara caldeilor; acest popor nu era, *până când* asirienii nu l-au întemeiat pentru cei care locuiesc în pustiu; i-au aşezat turnurile, i-au ridicat palatele; *iar* el a adus-o la ruină.
14. Urlaţi, corăbii ale Tarsisului, căci puterea voastră este risipită.
15. Şi se va întâmpla, în acea zi, că Tirul va fi uitat şaptezeci de ani, conform zilelor unui împărat, după sfârşitul a şaptezeci de ani va cânta Tirul ca o curvă.
16. Ia o harpă, cutreieră cetatea, tu curvă care ai fost uitată; cântă melodie dulce, cântă multe cântece, ca să fi amintită.
17. ¶ Şi se va întâmpla după sfârşitul a şaptezeci de ani, că DOMNUL va cerceta Tirul, iar ea se va întoarce la câştigul ei şi va curvi cu toate împărăţiile lumii de pe faţa pământului.
18. Şi marfa şi câştigul ei va fi sfinţenie DOMNULUI; nu va fi nici tezaurizată, nici strânsă; fiindcă marfa ei va fi pentru cei ce locuiesc înaintea DOMNULUI, pentru a mânca de ajuns şi pentru îmbrăcăminte durabilă.

CAPITOLUL

24 IATĂ, Domnul goleşte pământul şi îl risipeşte şi îl răstoarnă şi împrăştie departe pe locuitorii acestuia.
2. Şi va fi, precum poporului, aşa şi preotului; precum servitorului, aşa şi stăpânului său; precum servitoarei, aşa şi stăpânei ei; precum cumpărătorului, aşa şi vânzătorului; precum creditorului, aşa şi debitorului; precum celui ce ia camătă, aşa şi celui ce îi dă cu camătă.
3. Ţara va fi golită de tot şi prădată în întregime, căci DOMNUL a vorbit acest cuvânt.
4. Pământul jeleşte *şi* se veştejeşte, lumea tânjeşte *şi* se veştejeşte, trufaşii pământului tânjesc.
5. Pământul este de asemenea întinat sub locuitorii acestuia, fiindcă au încălcat legile, au schimbat rânduiala, au rupt legământul veşnic.
6. De aceea blestemul a mâncat pământul şi cei ce locuiesc pe el sunt pustiiţi; de aceea locuitorii pământului sunt arşi şi puţini oameni rămaşi.
7. Vinul nou jeleşte, via tânjeşte, toţi cei cu inimă veselă oftează.
8. Bucuria tamburinelor încetează, zgomotul celor care se bucură se sfârşeşte, bucuria harpei încetează.
9. Ei nu vor bea vin cu o cântare; băutura tare va fi amară celor ce o beau.
10. Cetatea pustiirii este zdrobită; fiecare casă este închisă, încât nimeni să nu intre.
11. Se strigă pe străzi pentru vin; toată bucuria este întunecată, veselia ţării s-a dus.
12. În cetate a rămas pustiire şi poarta este lovită cu distrugere.
13. ¶ Când va fi astfel în mijlocul ţării printre oameni, *va fi* ca scuturarea unui măslin şi precum strugurii culeşi după ce recoltarea este gata.
14. Îşi vor înălţa vocea, vor cânta pentru maiestatea DOMNULUI, vor striga tare dinspre mare.
15. De aceea glorificaţi pe DOMNUL în focuri, numele DOMNULUI Dumnezeul lui Israel în insulele mării.
16. ¶ Din partea cea mai îndepărtată a pământului noi am auzit cântece, glorie celui drept. Dar eu am spus: Slăbiciunea mea, slăbiciunea mea, vai mie! Cei perfizi s-au purtat perfid; da, cei perfizi s-au purtat foarte perfid.
17. Frica şi groapa şi cursa *sunt* asupra ta, locuitor al pământului.
18. Şi se va întâmpla, *că* cel ce fuge de zgomotul fricii va cădea în groapă; şi cel ce iese din mijlocul gropii va fi prins în cursă, căci ferestrele de sus sunt deschise şi fundaţiile pământului se clatină.
19. Pământul este zdrobit de tot, pământul este dizolvat în întregime, pământul este mişcat peste măsură.
20. Pământul se va clătina încoace şi încolo ca un beţiv şi va fi îndepărtat ca o colibă; şi fărădelegea acestuia va fi grea asupra lui; şi va cădea şi nu se va mai ridica.
21. Şi se va întâmpla, în acea zi, *că* DOMNUL va pedepsi oştirea celor înalţi din înalt şi pe împăraţii pământului peste pământ.

22. Și vor fi adunați *precum* prizonierii sunt adunați în groapă și vor fi închiși în închisoare și după multe zile vor fi cercetați.
23. Atunci luna va fi încurcată și soarele rușinat, când DOMNUL oștirilor va domni în muntele Sion și în Ierusalim și glorios înaintea bătrânilor lui.

CAPITOLUL 25

DOAMNE, tu *ești* Dumnezeul meu; te voi înălța, voi lăuda numele tău, căci ai făcut *lucruri* minunate; sfaturile *tale* din vechime *sunt* credincioșie *și* adevăr.
2. Fiindcă dintr-o cetate ai făcut o movilă; *dintr*-o cetate apărată, o ruină, un palat al străinilor să nu *mai* fie cetate; nu va fi niciodată construită.
3. De aceea poporul cel tare te va glorifica, cetatea națiunilor tirane se va teme de tine.
4. Fiindcă ai fost putere pentru sărac, putere pentru nevoiaș în strâmtorarea lui, și un loc de scăpare împotriva furtunii, umbră în fața căldurii, când explozia tiranilor *este* ca o furtună *împotriva* zidului.
5. Vei înjosi zgomotul străinilor, precum căldura într-un loc uscat; căldura împreună cu umbra unui nor; ramura tiranilor va fi umilită.
6. ¶ Și în acest munte DOMNUL oștirilor va face tuturor popoarelor un ospăț al lucrurilor grase, un ospăț al vinurilor pe drojdii, al lucrurilor grase pline de măduvă, al vinurilor pe drojdii bine rafinate.
7. Și el va distruge în acest munte fața acoperitorii aruncată peste toate popoarele și vălul întins peste toate națiunile.
8. El va înghiți moartea în victorie; și Domnul DUMNEZEU va șterge lacrimile de pe toate fețele; și mustrarea poporului său o va lua de pe tot pământul, fiindcă DOMNUL a vorbit.
9. ¶ Și se va spune în acea zi: Iată, acesta *este* Dumnezeul nostru; noi l-am așteptat și el ne va salva, acesta *este* DOMNUL; l-am așteptat, ne vom veseli și ne vom bucura în salvarea lui.
10. Fiindcă în acest munte se va odihni mâna DOMNULUI și Moab va fi călcat sub el, precum paiele sunt călcate pentru mormanul de balegă.
11. Și își va întinde înainte mâinile sale în mijlocul lor, precum cel care înoată își întinde înainte *mâinile* pentru a înota și va înjosi mândria lor împreună cu prăzile mâinilor lor.
12. Și fortăreața fortului înalt al zidurilor tale, el o va înjosi, o va așeza și *o* va doborî la pământ, în țărână.

CAPITOLUL 26

ÎN acea zi se va cânta această cântare în țara lui Iuda: Avem o cetate tare; salvare va rândui *Dumnezeu pentru* ziduri și fortificații.
2. Deschideți porțile, ca națiunea cea dreaptă care ține adevărul să intre.
3. Tu *îl* vei ține în desăvârșită pace, *pe cel a cărui* minte *este* fixată *asupra ta*, pentru că el se încrede în tine.
4. Încredeți-vă în DOMNUL pentru totdeauna, fiindcă în DOMNUL IEHOVA *este* tărie veșnică,

5. Fiindcă el înjoseşte pe cei ce locuiesc în înălţime; cetatea îngâmfată o
umileşte; o umileşte până la pământ; o aduce în ţărână.
6. Piciorul o va călca, picioarele săracilor *şi* paşii celor nevoiaşi.
7. Calea celui drept *este* integritate; tu, cel mai integru, cântăreşti calea
celui drept.
8. Da, pe calea judecăţilor tale, Doamne, te-am aşteptat; dorinţa sufletului
nostru este pentru numele tău şi pentru amintirea ta.
9. Cu sufletul meu te-am dorit în noapte; da, cu duhul meu din mine te
voi căuta devreme, deoarece când judecăţile tale *sunt* pe pământ, locuitorii
lumii vor învăţa dreptatea.
10. Să fie arătată favoare celui stricat, *totuşi* el nu va învăţa dreptatea; în ţara
integrităţii el se va purta nedrept şi nu va privi maiestatea DOMNULUI.
11. DOAMNE, *când* mâna ta se înalţă, ei nu vor vedea; *ci* vor vedea
şi vor fi ruşinaţi de invidia *lor* faţă de popor; da, focul duşmanilor tăi
îi va mistui.
12. ¶ DOAMNE, tu vei rândui pace pentru noi; căci de asemenea ai lucrat
toate faptele noastre în noi.
13. DOAMNE Dumnezeul nostru, *alţi* domni în afara de tine au avut
stăpânire asupra noastră; *dar* numai prin tine vom aminti despre numele tău.
14. *Ei sunt* morţi, nu vor trăi; *sunt* decedaţi, nu se vor *mai* ridica; de aceea
tu *i*-ai cercetat şi i-ai nimicit şi ai făcut toată amintirea lor să piară.
15. Tu ai înmulţit naţiunea, O DOAMNE, ai înmulţit naţiunea, tu eşti
glorificat, ai mutat-*o* departe *până la* toate marginile pământului.
16. DOAMNE, în tulburare te-au cercetat, au turnat o rugăciune *când*
pedeapsa ta *a fost* asupra lor.
17. Ca o femeie însărcinată, *care* se apropie de timpul ei de a naşte, este în
durere *şi* strigă în junghiurile ei, astfel am fost noi în ochii tăi, DOAMNE.
18. Am fost însărcinaţi, am fost în durere *şi* parcă am fi născut vânt; nu am
lucrat nicio eliberare pe pământ, nici nu au căzut locuitorii lumii.
19. Morţii tăi vor trăi, *împreună cu* trupul meu mort se vor ridica ei.
Treziţi-vă şi cântaţi, voi care locuiţi în ţărână; căci roua ta *este ca* roua
ierburilor şi pământul va da afară pe cei morţi.
20. ¶ Vino, poporul meu, intră în încăperile tale şi închide-ţi uşile după
tine, ascunde-te ca pentru puţin timp, până când indignarea va fi trecut.
21. Fiindcă, iată, DOMNUL iese din locul său să pedepsească pe locuitorii
pământului pentru nelegiuirea lor; pământul de asemenea îşi va arăta
sângele şi nu va mai acoperi pe ucişii lui.

CAPITOLUL 27

ÎN acea zi, DOMNUL cu sabia lui apăsătoare şi mare şi puternică
va pedepsi leviatanul, şarpele străpungător, chiar leviatanul, acel
şarpe strâmb; şi va ucide dragonul care *este* în mare.
2. În acea zi cântaţi-i: Vie cu vin roşu.
3. Eu, DOMNUL, o păzesc; o voi uda în fiecare clipă; ca *nimeni* să nu o
vatăme, o voi ţine noapte şi zi.

4. Furie nu *este* în mine; cine va pune mărăcinii *și* spinii împotriva mea în bătălie? Eu aș trece prin ei, i-aș arde în întregime.
5. Sau, să îmi apuce tăria, *ca* să facă pace cu mine, *da* el va face pace cu mine.
6. El îi va face pe cei care vin din Iacob să prindă rădăcină; Israel va înflori și înmuguri și va umple fața lumii cu rod.
7. L-a lovit el, așa cum a lovit pe cei ce l-au lovit? *Sau* este el ucis conform macelăririi celor ce sunt uciși de el?
8. Tu te vei certa cu ea cu măsură când se întinde; el oprește vântul său aspru în ziua vântului de est.
9. De aceea prin aceasta va fi nelegiuirea lui Iacob îndepărtată; și acesta *este* tot rodul pentru a înlătura păcatul lui; când el face toate pietrele altarului ca pietre de var care sunt sfărmate în bucăți, dumbrăvile și chipurile nu vor sta în picioare.
10. Totuși cetatea apărată *va fi* pustiită *și* locuința părăsită și lăsată asemenea unui pustiu, acolo va paște vițelul și acolo se va culca și va mistui ramurile acesteia.
11. Când crengile acesteia se ofilesc, vor fi rupte, femeile vor veni *și* le vor da foc, căci *este* un popor fără înțelegere; de aceea cel ce i-a făcut nu va avea milă de ei și cel ce i-a format nu le va arăta favoare.
12. Și se va întâmpla, în acea zi, *că* DOMNUL va treiera de la canalul râului până la pârâul Egiptului și veți fi adunați unul câte unul, voi copiii lui Israel.
13. Și se va întâmpla, în acea zi, *că* marea trâmbiță va suna și cei care erau gata să piară în țara Asiriei și proscrișii din țara Egiptului, vor veni și se vor închina DOMNULUI în muntele sfânt, la Ierusalim.

CAPITOLUL 28

VAI coroanei mândriei, bețivilor lui Efraim, a cărei frumusețe glorioasă *este* o floare *ce se* vestejește, care *este* pe capul văilor grase ale celor ce sunt învinși de vin!
2. Iată, Domnul are pe unul puternic și tare, *care*, ca o vijelie de grindină *și* o furtună distrugătoare, ca un potop de ape puternice *ce se* revarsă, *o* va doborî la pământ cu mâna.
3. Coroana mândriei, bețivii lui Efraim, va fi călcată în picioare,
4. Și frumusețea glorioasă, care *este* pe capul văii grase, va fi o floare *ce se* vestejește și ca un rod timpuriu înaintea verii; pe care cel care îl privește, văzându-*l,* îl mănâncă până îl mai are în mână.
5. În acea zi DOMNUL oștirilor îi va fi o coroană de glorie și o diademă de frumusețe pentru rămășița poporului său,
6. Și duh de judecată pentru cel ce șade la judecată și tărie pentru cei ce împing bătălia înapoi la poartă.
7. Dar ei de asemenea au rătăcit prin vin și prin băutură tare sunt abătuți de pe cale; preotul și profetul au rătăcit prin băutură tare, sunt înghițiți de vin, sunt abătuți de pe cale prin băutură tare; rătăcesc în viziune, se poticnesc *în* judecată.

8. Căci toate mesele sunt pline de vomă *și* murdărie, *încât* nu *este* loc *curat.*
9. ¶ Pe cine va învăța el cunoaștere? și pe cine va face să înțeleagă doctrină?
Pe cei înțărcați de lapte *și* luați de la sâni.
10. Fiindcă precept *trebuie să fie* peste precept, precept peste precept; rând peste rând, rând peste rând; aici puțin *și* acolo puțin;
11. Căci cu buze bâlbâite și o altă limbă va vorbi el acestui popor.
12. Căruia i-a spus: Aceasta *este* odihna *cu care* să faceți pe cel obosit să se odihnească; și aceasta *este* răcorirea; totuși ei au refuzat să asculte.
13. Dar cuvântul DOMNULUI le-a fost precept peste precept, precept peste precept; rând peste rând, rând peste rând; aici puțin *și* acolo puțin; ca ei să meargă și să cadă pe spate și să fie frânți și prinși și luați.
14. ¶ De aceea ascultați cuvântul DOMNULUI, voi oameni batjocoritori, care domniți peste acest popor care *este* în Ierusalim.
15. Fiindcă ați spus: Am făcut legământ cu moartea și cu iadul avem o înțelegere; când va trece urgia copleșitoare nu va veni la noi; căci *din* minciuni ne-am făcut un loc de scăpare și ne-am ascuns sub falsitate;
16. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu pun în Sion, ca temelie, o piatră, o piatră încercată, o prețioasă *piatră* unghiulară, o temelie sigură; cel ce crede nu se va grăbi.
17. Și voi pune judecată în frânghia de măsurat și dreptate în firul cu plumb; și grindina va mătura locul de scăpare al minciunilor și apele vor inunda ascunzișul.
18. Și legământul vostru cu moartea va fi anulat și înțelegerea voastră cu iadul nu va rămâne în picioare; când va trece urgia copleșitoare, veți fi călcați de ea.
19. De câte ori trece, vă va lua; căci dimineață de dimineață va trece, ziua și noaptea; și va fi o chinuire doar ca *să* înțelegeți mărturia.
20. Fiindcă patul este mai scurt decât se poate întinde *în el un om*; și acoperitoarea mai îngustă decât să se poată înveli *în ea.*
21. Căci DOMNUL se va ridica precum *în* muntele Perațim, se va înfuria ca *în* valea Gabaonului, ca să își facă lucrarea, lucrarea lui străină; și să împlinească fapta lui, fapta lui neobișnuită.
22. Acum de aceea nu fiți batjocoritori, ca nu cumva să vă fie întărite legăturile; căci am auzit de la Domnul DUMNEZEUL oștirilor o mistuire, hotărâtă peste tot pământul.
23. ¶ Plecați urechea și ascultați-mi vocea; luați seama și ascultați vorbirea mea.
24. Ară plugarul toată ziua pentru a semăna? Deschide el și sparge brazdele pământului său?
25. Când a îndreptat fața acestuia, nu aruncă departe măzărichile și nu împrăștie chimenul și nu aruncă grâul în rânduri și orzul rânduit și alacul la locul lor?
26. Fiindcă Dumnezeul lui îl instruiește spre discernere și îl învață.
27. Căci măzărichile nu se vântură cu o unealtă ascuțită, nici roată de căruț nu se întoarce peste chimen, ci măzărichile sunt bătute cu un toiag și chimenul cu o nuia.

28. *Grânele* de pâine sunt măcinate, deoarece nu le va vântura pentru totdeauna; nici nu *le* va sfărâma *cu* roata carului său, nici nu le va măcina *cu* călăreții lui.
29. Aceasta de asemenea vine de la DOMNUL oștirilor, *care* este minunat în sfat *și* măreț în lucrare.

CAPITOLUL

29 VAI lui Ariel, lui Ariel, cetatea *unde* a locuit David! Adăugați an la an, lăsați sărbătorile să își înjunghie *animalele* sacrificiilor lor.
2. Totuși voi strâmtora pe Ariel și va fi jelire și întristare și îmi va fi ca Ariel.
3. Și voi așeza tabăra împotriva ta de jur împrejur și te voi asedia cu un munte și voi ridica fortărețe împotriva ta.
4. Și vei fi înjosit *și* vei vorbi din pământ și vorbirea ta va fi *de* jos din țărână și vocea ta va fi ca a unuia care are demon, din pământ și vorbirea ta va șopti din țărână.
5. Mai mult, mulțimea străinilor tăi va fi ca țărâna măruntă și mulțimea tiranilor *va fi* ca pleava care trece, da, va fi într-o clipă, dintr-odată.
6. Vei fi cercetat de DOMNUL oștirilor cu tunet și cutremur și mare zgomot, cu furtună și vijelie și flacăra focului mistuitor.
7. Și mulțimea tuturor națiunilor care luptă împotriva lui Ariel, chiar toți cei ce luptă împotriva ei și a întăriturilor ei și care o tulbură, va fi ca visul unei viziuni de noapte.
8. Va fi ca atunci când un flămând visează și, iată, mănâncă; dar se trezește și sufletul său este gol; sau ca atunci când un însetat visează și, iată, bea; dar se trezește și, iată, *este* leșinat și sufletul său poftește, astfel va fi mulțimea tuturor națiunilor care luptă împotriva muntelui Sion.
9. ¶ Opriți-vă și minunați-vă; țipați și strigați, ei sunt beți, dar nu de vin; șovăie, dar nu de băutură tare.
10. Fiindcă DOMNUL a turnat peste voi duhul unui somn adânc și v-a închis ochii, pe profeții și conducătorii voștri, pe văzători i-a acoperit.
11. Și viziunea tuturor v-a devenit precum cuvintele unei cărți sigilate, dată unui învățat, spunând: Citește-o, te rog; iar el spune: Nu pot, fiindcă *este* sigilată;
12. Și cartea este dată unui neînvățat, spunând: Citește-o, te rog; iar el spune: Nu sunt învățat.
13. ¶ De aceea Domnul a spus: Întrucât acest popor se apropie de *mine* cu gura lor și cu buzele lor mă onorează, *totuși* și-au depărtat inima de mine și temerea lor față de mine este învățată printr-un precept omenesc;
14. De aceea, iată, voi continua să fac o lucrare minunată în mijlocul acestui popor, o lucrare minunată și o minune; fiindcă înțelepciunea înțelepților lor va pieri și înțelegerea celor chibzuiți ai lui va fi ascunsă.
15. Vai celor ce merg adânc pentru a-și ascunde sfatul de DOMNUL și faptele lor sunt în întuneric și spun: Cine ne vede? Și: Cine ne cunoaște?
16. Cu siguranță perversitatea voastră va fi socotită ca lutul olarului; căci va spune lucrarea despre cel care a făcut-o: Nu el m-a făcut? Sau lucrul alcătuit va spune despre cel care l-a alcătuit: Nu a avut înțelegere?

17. ¶ Nu *este* decât foarte puțin timp și Libanul se va schimba într-un câmp roditor și câmpul roditor va fi socotit ca o pădure.
18. Și în acea zi surzii vor auzi cuvintele cărții și ochii orbilor vor vedea din întunecime și din întuneric.
19. Cei blânzi de asemenea *își* vor crește bucuria în DOMNUL și cei săraci între oameni se vor bucura în Cel Sfânt al lui Israel.
20. Fiindcă tiranul este făcut de nimic și batjocoritorul este mistuit și toți care caută *să vadă* nelegiuirea sunt stârpiți,
21. Care fac pe om vinovat pentru un cuvânt și pun o capcană pentru cel care mustră la poartă și abat pe cel drept pentru un lucru de nimic.
22. De aceea astfel spune DOMNUL, care a răscumpărat pe Avraam, referitor la casa lui Iacob: Iacob nu va fi acum rușinat, nici nu-i va păli acum fața.
23. Dar când își va vedea copiii, lucrarea mâinilor mele, în mijlocul lui, ei vor sfinți numele meu și vor sfinți pe Cel Sfânt al lui Iacob și se vor teme de Dumnezeul lui Israel.
24. De asemenea cei care au rătăcit în duh, vor ajunge la cunoștința înțelegerii și cei care au cârtit vor învăța doctrină.

CAPITOLUL 30

VAI copiilor răzvrătiți, spune DOMNUL, care primesc sfat, dar nu de la mine; și care se acoperă cu o acoperitoare, dar nu din duhul meu, pentru a adăuga păcat la păcat.
2. Care umblă să coboare în Egipt și nu au întrebat de gura mea; pentru a se întări în tăria lui Faraon și pentru a se încrede în umbra Egiptului!
3. De aceea tăria lui Faraon va fi rușinea voastră și încrederea în umbra Egiptului confuzia *voastră*.
4. Căci prinții lui au fost la Țoan și ambasadorii lui au venit la Hanes.
5. Toți au fost rușinați de un popor *care* nu le-a folosit, nici nu sunt de ajutor nici de folos, ci o rușine și, de asemenea, ocară.
6. Povara fiarelor sudului: în țara tulburării și chinului, de unde *vin* leul tânăr și bătrân, vipera și șarpele zburător înfocat, își vor căra bogățiile pe umerii măgarilor tineri și tezaurele lor pe cocoașele cămilelor, la un popor *care* nu *le* va fi de folos.
7. Fiindcă egiptenii vor ajuta în zadar și fără folos, de aceea am strigat referitor la aceasta: Tăria lor *este* să stea liniștiți!
8. ¶ Du-te acum, scrie aceasta înaintea lor pe o tăbliță și noteaz-o într-o carte, ca să fie pentru timpul ce va veni, pentru totdeauna și întotdeauna,
9. *Scrie* că acesta *este* un popor răzvrătit, copii mincinoși, copii *ce* nu vor asculta legea DOMNULUI,
10. Care spun văzătorilor: Să nu vedeți; și profeților: Să nu ne profețiți lucruri drepte, vorbiți-ne lucruri măgulitoare, profețiți înșelăciuni,
11. Ieșiți de pe cale, abateți-vă de pe cărare, faceți-l pe Cel Sfânt al lui Israel să plece din fața noastră.
12. De aceea astfel spune Cel Sfânt al lui Israel: Pentru că disprețuiți acest cuvânt și vă încredeți în oprimare și perversiune și rămâneți în aceasta,

13. De aceea această nelegiuire vă va fi ca o spărtură gata să cadă, lărgindu-se
într-un zid înalt, a cărui prăbușire vine într-o clipă, dintr-odată.
14. Iar el îl va sfărâma ca spargerea vasului olarului care este spart în bucăți;
nu va cruța, astfel încât nu se va găsi în plesnirea acestuia o bucată pentru
a lua foc din vatră, sau pentru a lua apă din groapă.
15. Fiindcă astfel spune Domnul DUMNEZEU, Cel Sfânt al lui Israel:
În întoarcere și odihnă veți fi salvați; în liniște și în încredere va fi tăria
voastră; și ați refuzat.
16. Dar ați spus: Nu; ci vom fugi *călare* pe cai; de aceea veți fugi; și: Vom
călări pe cei iuți; de aceea cei ce vă vor urmări vor fi iuți.
17. O mie *vor fugi* la mustrarea unuia; veți fugi la mustrarea a cinci, până
când veți fi lăsați ca un far pe vârful unui munte și ca un însemn pe un deal.
18. ¶ Și de aceea DOMNUL va aștepta, ca să vă arate bunătate și de aceea
va fi înălțat, ca să aibă milă de voi, fiindcă DOMNUL *este* un Dumnezeu
al judecății; binecuvântați *sunt* toți cei care îl așteaptă.
19. Fiindcă poporul va locui în Sion, la Ierusalim, tu nu vei mai plânge;
el va avea mult har către tine la vocea strigătului tău; când îl va auzi, îți
va răspunde.
20. Și, *deși* Domnul îți dă pâinea în restrişte și apa în necaz, totuși învățătorii
tăi nu vor mai fi înlăturați într-un colț, ci ochii tăi îi vor vedea pe învățătorii tăi.
21. Și urechile tale vor auzi un cuvânt în urma ta, spunând: Aceasta *este*
calea, umblați în ea, când vă întoarceți la dreapta și când vă întoarceți
la stânga.
22. Veți pângări de asemenea acoperitoarea chipurilor voastre cioplite din
argint și ornamentul chipurilor voastre turnate din aur, aruncă-i precum
o zdreanță murdară; spune-i: Du-te de aici.
23. Atunci va da ploaie seminței tale, cu care să semeni pământul; și pâine
din venitul pământului, și acesta va fi gras și roditor; în acea zi vitele tale
vor paște în pășuni largi.
24. Boii de asemenea și măgarii tineri care ară pământul vor mânca nutreț
curat, vânturat cu lopata și cu furca.
25. Și vor fi peste fiecare munte înalt și peste fiecare deal înalt, râuri *și*
pâraie de ape, în ziua marelui măcel, când turnurile vor cădea.
26. Mai mult, lumina lunii va fi ca lumina soarelui și lumina soarelui va fi
înșeptită, ca lumina a șapte zile, în ziua în care DOMNUL leagă spărtura
poporului său și vindecă lovitura rănii lui.
27. ¶ Iată, numele DOMNULUI vine de departe, arzând *în* mânia lui și
povara *lui este* grea; buzele lui sunt pline de indignare și limba lui *este* ca
un foc mistuitor,
28. Și suflarea lui, ca pârâu *ce* inundă, va ajunge la mijlocul gâtului, pentru
a cerne națiunile cu sita zădărniciei și *va fi* un frâu în fălcile poporului,
făcându-*l* să rătăcească.
29. Veți avea un cântec, ca în noaptea *când* este ținută o solemnitate sfântă; și
veselie a inimii, ca atunci când unul merge cu fluier pentru a veni la muntele
DOMNULUI, la Cel tare al lui Israel.

30. Și DOMNUL va face vocea lui glorioasă să fie auzită și va arăta așezarea brațului său cu indignarea mâniei *lui* și *cu* flacăra unui foc mistuitor, *cu* împrăștiere și vijelie și pietre de grindină.
31. Căci prin vocea DOMNULUI vor fi bătuți asirienii, *care* au lovit cu o nuia.
32. Și *în* fiecare loc pe unde va trece toiagul înrădăcinat, pe care DOMNUL îl va pune peste el, va trece cu tamburine și harpe; și în bătălii ale cutremurării va lupta el cu acesta.
33. Căci Tofetul *este* rânduit din vechime; da, pentru împărat este pregătit; el *l*-a făcut adânc *și* larg; grămada lui *este* foc și mult lemn; suflarea DOMNULUI o aprinde ca un râu de pucioasă.

CAPITOLUL 31

VAI celor ce coboară în Egipt pentru ajutor și se sprijină pe cai și se încred în care, pentru că *sunt* multe, și în călăreți, pentru că sunt foarte tari, dar nu privesc la Cel Sfânt al lui Israel, nici nu caută pe DOMNUL!
2. Și totuși el *este* înțelept și va aduce răul și nu își va retrage cuvintele, ci se va ridica împotriva casei făcătorilor de rău și împotriva ajutorului celor ce lucrează nelegiuire.
3. Dar egiptenii sunt *oameni și* nu Dumnezeu; și caii lor carne și nu duh. Când DOMNUL își va întinde mâna, deopotrivă cel care ajută va cădea și cel care este ajutat se va poticni și toți vor pieri împreună.
4. Fiindcă astfel mi-a vorbit DOMNUL: Ca leul și leul tânăr ce răcnește la prada sa, când o mulțime de păstori este chemată împotriva lui, nu *îi* va fi teamă de vocea lor, nici nu se va înjosi din cauza zgomotului lor, astfel DOMNUL oștirilor va coborî să lupte pentru muntele Sion și pentru dealul acestuia.
5. Precum păsările care zboară, astfel va apăra DOMNUL oștirilor Ierusalimul; apărându-*l*, de asemenea *îl* va elibera; *și*, trecând pe deasupra, îl va păstra.
6. ¶ Întoarceți-vă către *cel împotriva* căruia copiii lui Israel s-au răzvrătit atât de mult.
7. Fiindcă în acea zi fiecare om își va arunca idolii din argint și idolii lui din aur, pe care propriile voastre mâini vi i-au făcut *pentru* păcat.
8. ¶ Atunci va cădea asirianul prin sabie, nu printr-un viteaz; și sabia îl va mânca, *dar* nu a unui om rău; și el va fugi de sabie și tinerii lui vor fi învinși.
9. Și de frică va trece spre întăritura lui și prinții lui se vor teme de însemn, spune DOMNUL, a cărui foc *este* în Sion și al cărui cuptor în Ierusalim.

CAPITOLUL 32

IATĂ, un împărat va domni cu dreptate și prinții vor conduce cu judecată.
2. Și un om va fi ca un ascunziș împotriva vântului și un adăpost împotriva vijeliei; ca râurile de apă într-un loc uscat, ca umbra unei mari stânci într-o țară însetată.

3. Şi ochii celor care văd nu vor fi slabi şi urechile celor care aud vor da ascultare.
4. De asemenea inima celor pripiţi va înţelege cunoaşterea, şi limba bâlbâiţilor va fi gata să vorbească deschis.
5. Nemernicul nu va mai fi numit darnic, nici *despre* zgârcit nu se va spune că *este* mărinimos.
6. Căci nemernicul va vorbi ticăloşie şi inima lui va lucra nelegiuire, pentru a practica făţărnicie şi pentru a rosti falsitate împotriva DOMNULUI, pentru a goli sufletul celui flămând, şi va face băutura celui însetat să se sfârşească.
7. De asemenea instrumentele zgârcitului *sunt* rele; el plănuieşte planuri stricate pentru a nimici pe cei săraci prin cuvinte mincinoase, chiar când nevoiaşul vorbeşte drept.
8. Dar cel darnic plănuieşte lucruri darnice; şi prin lucruri darnice va sta el în picioare.
9. ¶ Ridicaţi-vă femei fără grijă; ascultaţi-mi vocea, fiice nepăsătoare; plecaţi urechea la vorbirea mea.
10. Multe zile şi *mulţi* ani veţi fi tulburate, femei nepăsătoare, fiindcă recolta strugurilor va înceta, culesul nu va veni.
11. Tremuraţi, femei fără grijă; tulburaţi-vă, voi, cele nepăsătoare; dezbrăcaţi-vă şi dezgoliţi-vă şi încingeţi *pânză de sac* peste coapsele *voastre*.
12. Vor plânge pentru sâni, pentru câmpurile plăcute, pentru via roditoare,
13. Peste ţara poporului meu vor veni spini *şi* mărăcini; da, peste toate casele de bucurie *în* cetatea bucuroasă;
14. Pentru că palatele vor fi părăsite; mulţimea cetăţii va fi părăsită; fortăreţele şi turnurile vor fi ca vizuini pentru totdeauna, o bucurie a măgarilor sălbatici, o păşune a turmelor;
15. Până când duhul va fi turnat de sus peste noi şi pustiul va fi un câmp roditor şi câmpul roditor socotit ca pădure.
16. Atunci judecata va locui în pustiu şi dreptatea va rămâne în câmpul roditor.
17. Şi lucrarea dreptăţii va fi pace; şi lucrarea dreptăţii linişte şi asigurare pentru totdeauna.
18. Şi poporul meu va locui într-o locuinţă paşnică şi în case sigure şi în locuri de odihnă liniştite;
19. Când va ploua cu grindină, coborând peste pădure; şi cetatea va fi jos într-un loc de jos.
20. Binecuvântaţi *sunteţi* voi, care semănaţi lângă toate apele, care trimiteţi *acolo* picioarele boului şi ale măgarului.

CAPITOLUL 33

VAI ţie care prazi fără *să fi* prădat; şi te porţi cu perfidie fără ca ei să se fi purtat cu perfidie cu tine! Când vei înceta să prazi, vei fi prădat; *şi* când vei pune capăt purtării perfide, se vor purta cu perfidie cu tine.

2. DOAMNE, arată-ne bunătate, te-am așteptat, fii tu brațul lor în fiecare dimineață, de asemenea salvarea noastră în timp de tulburare.
3. La zgomotul tumultului, poporul a fugit; la înălțarea ta, națiunile au fost împrăștiate.
4. Și prada ta va fi adunată *precum* adunarea omizilor; ca alergarea încolo și încoace a lăcustelor va alerga el peste ei.
5. DOMNUL este înălțat, căci locuiește în înalt; el a umplut Sionul cu judecată și dreptate.
6. Și înțelepciune și cunoaștere vor fi statornicia timpurilor tale *și* tăria salvării, frica de DOMNUL *este* tezaurul lui.
7. Iată, vitejii lor vor plânge afară; ambasadorii păcii vor plânge amarnic.
8. Drumurile mari stau risipite, călătorul nu mai este; a rupt legământul, a disprețuit cetățile, nu dă atenție nimănui.
9. Pământul jelește *și* tânjește; Libanul este rușinat și retezat; Saronul este ca un pustiu; și Basanul și Carmelul *își* scutură *fructele*.
10. Acum mă voi scula, spune DOMNUL; acum voi fi înălțat; acum mă voi ridica.
11. Veți concepe pleavă, veți naște miriște, suflarea voastră, *ca* focul, vă va mistui.
12. Și poporul va fi *ca* arderile varului, *ca* spini tăiați vor fi arși în foc.
13. ¶ Voi cei *de* departe ascultați ce am făcut; și voi cei *de* aproape recunoașteți puterea mea.
14. Păcătoșii în Sion sunt înspăimântați; teama i-a surprins pe fățarnici. Cine dintre noi va locui cu focul mistuitor? Cine dintre noi va locui cu arderi veșnice?
15. Cel ce umblă cu dreptate și vorbește cu integritate; cel ce disprețuiește câștigul oprimărilor, care își scutură mâinile de la ținerea mitelor, care își astupă urechile de la auzirea sângelui și își închide ochii de la vederea răului;
16. El va locui pe înălțime, locul lui de apărare *va fi* întăriturile stâncilor, i se va da pâine, apele îi *vor fi* asigurate.
17. Ochii tăi vor vedea pe împărat în frumusețea lui; vor privi țara care este foarte departe.
18. Inima ta va medita *la* teroare. Unde *este* scribul? Unde *este* colectorul *tributului*? Unde *este* cel ce a numărat turnurile?
19. Nu vei vedea un popor aspru, un popor cu o vorbire mai adâncă decât poți pricepe; cu o limbă bâlbâită, *pe care nu o* înțelegi.
20. Privește Sionul, cetatea sărbătorilor noastre, ochii tăi vor vedea Ierusalimul, o locuință liniștită, un cort *ce* nu va fi desfăcut; niciunul dintre cuiele acestuia nu va fi vreodată mutat, nici vreuna din corzile lui nu va fi ruptă.
21. Dar acolo DOMNUL glorios ne *va fi* un loc de râuri largi *și* pâraie, în care nu vor merge galere cu vâsle, nici corabia măreață nu va trece.
22. Fiindcă DOMNUL *este* judecătorul nostru, DOMNUL *este* legiuitorul nostru, DOMNUL *este* împăratul nostru; el ne va salva.

23. Frânghiile tale sunt dezlegate; nu puteau întări bine catargul lor, nu puteau întinde pânza; atunci prada unui jaf mare va fi împărțită; cei șchiopi iau prada.
24. Și locuitorul nu va spune: Sunt bolnav; poporului care locuiește în ea îi *va fi* iertată nelegiuirea.

CAPITOLUL

34 APROPIAȚI-VĂ națiunilor, să ascultați; și dați ascultare popoarelor; să asculte pământul și tot ce este pe el, lumea și toate lucrurile care ies din ea.
2. Căci indignarea DOMNULUI *este* peste toate națiunile și furia *lui* peste toate armatele lor, el le-a nimicit în întregime, le-a dat măcelului.
3. Și cei uciși ai lor vor fi lepădați și putoarea lor va urca din trupurile lor moarte și munții se vor topi de sângele lor.
4. Și toată oștirea cerului se va dizolva și cerurile se vor răsuci ca un sul și toată oștirea lor va cădea precum frunza cade de pe viță și ca o *smochină* care cade din *smochin*.
5. Fiindcă sabia mea va fi îmbăiată, în cer; iată, va coborî asupra Idumeei și asupra poporului blestemului meu, la judecată.
6. Sabia DOMNULUI este umplută cu sânge, este îngrășată cu grăsime și cu sângele mieilor și caprelor, cu grăsimea rinichilor berbecilor, fiindcă DOMNUL are un sacrificiu în Boțra și un mare măcel în țara Idumeei.
7. Și unicornii vor coborî cu ei și tăurașii cu taurii; și țara lor va fi înmuiată cu sânge și țărâna lor îngrășată cu grăsime.
8. Fiindcă *este* ziua răzbunării DOMNULUI *și* anul răsplăților pentru cearta Sionului.
9. ¶ Și pâraiele acesteia vor fi prefăcute în smoală și țărâna acesteia în pucioasă și țara acestuia va deveni smoală încinsă.
10. Nu va fi stinsă *nici* noapte, nici zi; fumul acesteia se va înălța pentru totdeauna, din generație în generație va sta risipită; nimeni nu va trece prin ea pentru totdeauna și întotdeauna.
11. ¶ Ci cormoranul și șoimul o vor stăpâni; de asemenea bufnița și corbul vor locui în ea și va întinde peste ea frânghia încurcăturii și pietrele goliciunii.
12. Vor chema pe nobilii acesteia la împărăție, dar nimeni *nu va fi* acolo și toți prinții ei vor fi nimic.
13. Și spini vor ieși în palatele ei, urzici și mărăcini în fortărețele acesteia; și va fi locuință dragonilor *și* o curte pentru bufnițe.
14. Fiarele sălbatice ale deșertului se vor întâlni de asemenea cu fiarele sălbatice ale insulei și satirul va striga tovarășului său; striga se va odihni de asemenea acolo și își va găsi un loc de odihnă.
15. Acolo bufnița mare își va face cuibul și va oua și va avea pui și va aduna sub umbra ei, acolo de asemenea vulturii se vor aduna fiecare cu perechea sa.

16. ¶ Căutați în cartea DOMNULUI și citiți, niciuna dintre acestea nu va greși, niciuneia nu îi va lipsi perechea, căci gura mea a poruncit, și duhul său le-a adunat.
17. Și a aruncat sorțul pentru ei și mâna lui le-a împărțit cu *o* frânghie; o vor stăpâni pentru totdeauna, din generație în generație vor locui în ea.

CAPITOLUL 35

PUSTIUL și locul uscat se vor veseli pentru ei; și deșertul se va bucura și va înflori ca trandafirul.
2. Va înflori mult și se va bucura cu bucurie și cântare, gloria Libanului îi va fi dată, măreția Carmelului și a Saronului, vor vedea gloria DOMNULUI *și* măreția Dumnezeului nostru.
3. ¶ Întăriți mâinile slabe și îndreptați genunchii care se clatină.
4. Spuneți-le celor *cu* inimă temătoare: Fiți tari, nu vă temeți; iată, Dumnezeul vostru va veni *cu* răzbunare, Dumnezeu *va veni cu* o răsplătire; va veni și vă va salva.
5. Atunci ochii orbilor vor fi deschiși și urechile surzilor vor fi destupate.
6. Atunci șchiopul va sări ca un cerb și limba mutului va cânta, căci ape vor țâșni în pustiu și pâraie în deșert.
7. Și pământul uscat va deveni iaz și țara însetată izvoare de apă; în locuința dragonilor, unde fiecare se întinde, *va fi* iarbă cu trestii și papură.
8. Și va fi acolo un drum mare și o cale, și va fi numită Calea Sfințeniei; cei necurați nu vor trece pe ea, ci *va fi* pentru cei *sfinți*; trecătorii, chiar nebuni, nu se vor rătăci *în ea*.
9. Niciun leu nu va fi acolo, nici *vreo* fiară răpitoare nu se va urca pe ea, nu se va găsi acolo, dar cei răscumpărați vor umbla *pe ea,*
10. Și răscumpărați ai DOMNULUI se vor întoarce și vor veni în Sion cu cântece și bucurie veșnică pe capetele lor, bucurie și veselie vor căpăta, iar întristarea și vaietul vor fugi.

CAPITOLUL 36

ȘI s-a întâmplat în al paisprezecelea an al împăratului Ezechia, *că* Sanherib, împăratul Asiriei, s-a ridicat împotriva tuturor cetăților apărate ale lui Iuda și le-a luat.
2. Și împăratul Asiriei a trimis pe Rabșache din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, cu o mare armată. Și el a stat în picioare lângă apeductul iazului superior pe drumul mare al câmpului înălbitorului.
3. Atunci au venit la el Eliachim, fiul lui Hilchia, care era peste casă; și Șebna, scribul, și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul.
4. Și Rabșache le-a spus: Spuneți-i acum lui Ezechia: Astfel spune marele împărat, împăratul Asiriei: Ce *este* această încredere în care te încrezi?
5. Eu spun, *tu spui* (dar *ele sunt doar* vorbe deșarte): *Eu am* sfat și tărie pentru război. Și în cine te încrezi, de te-ai răzvrătit împotriva mea?
6. Iată, tu te încrezi în toiagul acestei trestii frânte, în Egipt, pe care dacă un om se sprijină îi va intra în mână și i-o va străpunge;

astfel *este* Faraon, împăratul Egiptului, pentru toți cei care se încred în el.
7. Iar dacă îmi spui: Ne încredem în DOMNUL Dumnezeul nostru, *nu este* el *acela*, a cărui înălțimi și ale cărui altare Ezechia le-a îndepărtat și a spus lui Iuda și Ierusalimului: Înaintea acestui altar să vă închinați?
8. De aceea acum, te rog, dă garanții stăpânului meu, împăratul Asiriei, și îți voi da două mii de cai, dacă ești în stare, din partea ta, să pui călăreți pe ei.
9. Cum vei întoarce atunci fața unei căpetenii dintre cei mai mici servitori ai stăpânului meu și îți pui încrederea în Egipt pentru care și călăreți?
10. Și fără DOMNUL am urcat eu acum împotriva acestei țări pentru a o distruge? DOMNUL mi-a spus: Urcă-te împotriva acestei țări și distruge-o.
11. ¶ Atunci Eliachim și Șebna și Ioah au spus lui Rabșache: Vorbește, te rog, servitorilor tăi în limba siriană, fiindcă *o* înțelegem; și nu ne vorbi în limba iudeilor în urechile poporului care *este* pe zid.
12. Dar Rabșache le-a spus: M-a trimis stăpânul meu la stăpânul tău și la tine, pentru a spune aceste cuvinte? Nu la oamenii care stau pe zid, ca să își mănânce propriile lor fecale și să își bea propria lor urina cu voi?
13. Atunci Rabșache s-a ridicat în picioare și a strigat cu voce tare în limba iudeilor și a spus: Ascultați cuvintele marelui împărat, împăratul Asiriei.
14. Astfel spune împăratul: Să nu vă înșele Ezechia, fiindcă nu va fi în stare să vă scape.
15. Nici nu lăsați pe Ezechia să vă facă să vă puneți încrederea în DOMNUL, spunând: DOMNUL ne va scăpa, într-adevăr, și această cetate nu va fi dată în mâna împăratului Asiriei.
16. Nu dați ascultare lui Ezechia, fiindcă astfel spune împăratul Asiriei: *Faceți pace* cu mine, *aducându-mi* un dar și ieșiți la mine; și mâncați fiecare din vița lui și fiecare din smochinul lui, beți fiecare din apele izvorului său;
17. Până voi veni și vă voi lua într-o țară ca țara voastră, o țară a grânelor și a vinului, o țară a pâinii și a viilor.
18. *Aveți grijă* să nu vă convingă Ezechia, spunând: DOMNUL ne va scăpa. A scăpat vreunul din dumnezeii națiunilor țara lui din mâna împăratului Asiriei?
19. Unde *sunt* dumnezeii Hamatului și Arpadului? Unde *sunt* dumnezeii Sefarvaimului? Au scăpat ei Samaria din mâna mea?
20. Cine *sunt aceia* dintre toți dumnezeii acestor țări, care au scăpat țara lor din mâna mea, ca DOMNUL să scape Ierusalimul din mâna mea?
21. Dar ei au tăcut și nu i-au răspuns niciun cuvânt, fiindcă porunca spusă de împărat era: Să nu îi răspundeți.
22. Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, care *era* peste casă, și Șebna, scribul, și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul, au venit la Ezechia cu hainele sfâșiate și i-au spus cuvintele lui Rabșache.

CAPITOLUL 37

ȘI s-a întâmplat, când împăratul Ezechia a auzit *aceasta*, că și-a sfâșiat hainele și s-a acoperit cu pânză de sac și a intrat în casa DOMNULUI.

2. Şi a trimis pe Eliachim, care *era* peste casă şi pe Şebna, scribul, şi pe
bătrânii preoţilor, acoperiţi cu pânză de sac, la profetul Isaia, fiul lui Amoţ.
3. Şi ei i-au spus: Astfel spune Ezechia: Această zi *este* o zi de tulburare şi
de mustrare şi de blasfemie, deoarece copiii au ajuns la naştere şi nu *este*
putere pentru a naşte.
4. Poate că DOMNUL Dumnezeul tău va auzi cuvintele lui Rabşache, pe
care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpânul său, să ocărască pe Dumnezeul
cel viu; şi va mustra cuvintele pe care DOMNUL Dumnezeul tău le-a auzit;
de aceea înalţă rugăciunea ta pentru rămăşiţa care a rămas.
5. Astfel servitorii împăratului Ezechia au venit la Isaia.
6. Şi Isaia le-a spus: Astfel să spuneţi stăpânului vostru: Astfel spune
DOMNUL: Nu te teme de cuvintele pe care le-ai auzit, cu care servitorii
împăratului Asiriei m-au blasfemiat.
7. Iată, voi trimite o pufnire peste el şi va auzi un zvon şi se va întoarce
în ţara sa; şi îl voi face să cadă prin sabie în ţara sa.
8. ¶ Astfel, Rabşache s-a întors şi l-a găsit pe împăratul Asiriei războindu-se
împotriva Libnei, pentru că auzise că plecase din Lachis.
9. Şi a auzit spunând referitor la Tirhaca, împăratul Etiopiei: A ieşit să
facă război cu tine. Şi când a auzit, a trimis mesageri la Ezechia, spunând:
10. Astfel să vorbiţi lui Ezechia, împăratul lui Iuda, spunând: Să nu te
înşele Dumnezeul tău în care te încrezi, spunând: Ierusalimul nu va fi dat
în mâna împăratului Asiriei.
11. Iată, ai auzit ce au făcut împăraţii Asiriei tuturor ţărilor, distrugându-le
în întregime; şi vei fi tu scăpat?
12. I-au scăpat dumnezeii naţiunilor pe cei pe care i-au nimicit părinţii mei,
precum Gozanul şi Haranul şi Reţeful şi pe copiii Edenului care *erau* în Telasar?
13. Unde *este* împăratul Hamatului şi împăratul Arpadului şi împăratul
cetăţii lui Sefarvaim, Henei şi Ivei?
14. Şi Ezechia a primit scrisoarea din mâna mesagerilor şi a citit-o; şi
Ezechia s-a urcat la casa DOMNULUI şi a întins-o înaintea DOMNULUI.
15. Şi Ezechia s-a rugat către DOMNUL, spunând:
16. DOAMNE al oştirilor, Dumnezeul lui Israel, tu care locuieşti *între*
heruvimi, tu, numai tu, *eşti* Dumnezeu al tuturor împărăţiilor pământului,
tu ai făcut cerul şi pământul.
17. Pleacă-ţi urechea, DOAMNE, şi ascultă; deschide-ţi ochii, DOAMNE,
şi vezi, şi ascultă toate cuvintele lui Sanherib, care a trimis să ocărască pe
Dumnezeul cel viu.
18. În adevăr, DOAMNE, împăraţii Asiriei au risipit toate naţiunile şi ţările lor,
19. Şi au aruncat dumnezeii lor în foc, fiindcă ei nu *erau* dumnezei, ci
lucrarea mâinilor oamenilor, lemn şi piatră, de aceea i-au nimicit.
20. Acum, DOAMNE Dumnezeul nostru, salvează-ne din mâna lui, ca
să cunoască toate împărăţiile pământului că tu, numai tu *eşti* DOMNUL.
21. ¶ Atunci Isaia, fiul lui Amoţ, a trimis la Ezechia, spunând: Astfel spune
DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Pentru că te-ai rugat către mine împotriva
lui Sanherib, împăratul Asiriei,

22. Acesta *este* cuvântul pe care DOMNUL l-a spus referitor la el: Fecioara, fiica Sionului, te-a disprețuit și a râs de tine în batjocură; fiica Ierusalimului și-a scuturat capul spre tine.
23. Pe cine ai ocărât și ai blasfemiat tu? Și împotriva cui *ți*-ai înălțat vocea și ți-ai ridicat ochii în înalt? Împotriva Celui Sfânt al lui Israel.
24. Prin servitorii tăi ai ocărât pe Domnul și ai spus: Prin mulțimea carelor mele m-am urcat pe înălțimea munților, pe coastele Libanului; și voi reteza cedrii înalți ai acestuia *și* brazii săi cei aleși; și voi intra în înălțimea graniței lui și în pădurea Carmelului său.
25. Am săpat și am băut apă; și cu talpa picioarelor mele am secat toate râurile locurilor asediate.
26. Nu ai auzit *tu că* de demult am făcut aceasta, *și că* din timpuri vechi am întocmit-o? Acum am împlinit-o, ca tu să risipești cetăți apărate *în* mormane de ruine.
27. De aceea locuitorii lor *au avut* mică putere, au fost descurajați și încurcați, au fost *ca* iarba câmpului și *ca* planta verde, *ca* iarba de pe acoperișurile caselor și *ca grâne* prăjite înainte să fi crescut.
28. Dar îți cunosc locuința și ieșirea și intrarea și furia împotriva mea.
29. Deoarece furia ta împotriva mea și tumultul tău s-au ridicat la urechile mele, de aceea voi pune cârligul meu în nasul tău și frâul meu în buzele tale și te voi întoarce pe calea pe care ai venit.
30. Și acesta îți *va fi* semn: Veți mânca în *acest* an ceea ce crește de la sine; și în al doilea an ceea ce răsare din acestea, și în al treilea an să semănați și să seceraţi și să sădiți vii și să mâncați din rodul lor.
31. Și rămășița care a scăpat din casa lui Iuda va prinde din nou rădăcină în jos și va avea rod în sus,
32. Fiindcă din Ierusalim va ieși o rămășiță și din muntele Sion cei care vor scăpa, zelul DOMNULUI oștirilor va face aceasta.
33. De aceea, astfel spune DOMNUL referitor la împăratul Asiriei: El nu va intra în această cetate, nici nu va trage vreo săgeată acolo, nici nu va veni înaintea ei cu scuturi, nici nu va ridica întăritură împotriva ei.
34. Pe calea pe care a venit, pe aceeași se va întoarce și nu va intra în această cetate, spune DOMNUL.
35. Fiindcă eu voi apăra această cetate pentru a o salva pentru mine și pentru servitorul meu David.
36. Atunci îngerul DOMNULUI a ieșit și a lovit în tabăra asirienilor o sută optzeci și cinci de mii; și când s-au ridicat devreme dimineața, iată, toți *erau* trupuri moarte.
37. Astfel Sanherib, împăratul Asiriei, a plecat și a mers și s-a întors și a locuit la Ninive.
38. Și s-a întâmplat, pe când el se închina în casa lui Nisroc, dumnezeul său, că Adramelec și Șarețer, fiii săi, l-au lovit cu sabia; și au scăpat în țara Armeniei, și Esar-Hadon, fiul său, a domnit în locul lui.

CAPITOLUL

38 ÎN acele zile Ezechia era bolnav de moarte. Și profetul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a spus: Astfel spune DOMNUL: Pune-ți casa în ordine, fiindcă vei muri și nu vei trăi.
2. Atunci Ezechia și-a întors fața la perete și s-a rugat DOMNULUI,
3. Și a spus: Amintește-ți, DOAMNE, te implor, cum am umblat înaintea ta în adevăr și cu o inimă desăvârșită și am făcut *ce este* bine înaintea ochilor tăi. Și Ezechia a plâns mult.
4. Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Isaia, spunând:
5. Du-te și spune-i lui Ezechia: Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui David, tatăl tău: Am auzit rugăciunea ta, am văzut lacrimile tale; iată, voi adăuga zilelor tale cincisprezece ani.
6. Și te voi scăpa, pe tine și această cetate, din mâna împăratului Asiriei și voi apăra această cetate.
7. Și acesta îți *va fi* un semn de la DOMNUL, că DOMNUL va face lucrul pe care l-a spus;
8. Iată, voi aduce din nou umbra treptelor, care a coborât în cadranul solar al lui Ahaz, zece trepte înapoi. Astfel soarele s-a întors zece trepte; trepte prin care coborâse.
9. ¶ Scrierea lui Ezechia, împăratul lui Iuda, când a fost bolnav și s-a vindecat de boala lui:
10. Am spus la stârpirea zilelor mele, voi merge la porțile mormântului, sunt lipsit de restul anilor mei.
11. Am spus: Nu voi vedea pe DOMNUL, pe DOMNUL în țara celor vii, nu voi mai privi pe om cu locuitorii lumii.
12. Vârsta mea s-a depărtat și a plecat de la mine precum cortul păstorului, mi-am tăiat viața ca un țesător, el mă va stârpi cu boală grea, din zi până în noapte îmi vei pune capăt.
13. Am recunoscut până dimineața, precum un leu, așa îmi va frânge el toate oasele mele, din zi până în noapte îmi vei pune capăt.
14. Ca un cocor *sau* o rândunică, astfel am ciripit; am jelit ca un porumbel, ochii mei se sfârșesc, *uitându-se* în sus; DOAMNE, sunt oprimat, luptă-te pentru mine.
15. Ce voi spune? Mi-a vorbit deopotrivă și el însuși a făcut *aceasta,* voi merge ușor toți anii mei în amărăciunea sufletului meu.
16. Doamne, prin aceste *lucruri* trăiesc *oamenii* și în toate aceste *lucruri este* viața duhului meu, astfel mă vei însănătoși și îmi vei da viață.
17. Iată, pentru pace am avut mare amărăciune, dar tu în dragoste mi-*ai scăpat* sufletul din groapa putrezirii, fiindcă ai aruncat toate păcatele mele în spatele tău.
18. Căci mormântul nu te poate lăuda, moartea *nu* te poate sărbătorii, cei care coboară în groapă nu pot spera în adevărul tău.
19. Cel viu, cel viu te va lăuda, așa cum *fac* eu în această zi, tatăl va face cunoscut adevărul tău copiilor.
20. DOMNUL *a fost gata* să mă salveze, de aceea noi vom cânta cântecele mele pe instrumente cu coarde toate zilele vieții noastre în casa DOMNULUI.

21. Și Isaia a spus: Să se ia o turtă de smochine și să *o* întindă peste ulcer și se va însănătoși.
22. Ezechia a *mai* spus: Care *este* semnul că mă voi ridica la casa DOMNULUI?

CAPITOLUL 39

ÎN acel timp, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis scrisori și un dar lui Ezechia, fiindcă auzise că fusese bolnav și s-a însănătoșit.
2. Și Ezechia s-a veselit pentru ele și le-a arătat casa lucrurilor lui prețioase, argintul și aurul și mirodeniile și untdelemnul prețios și toată casa armelor lui și tot ceea ce s-a găsit în tezaurele lui, nu a fost nimic în casa lui, nici în tot locul stăpânirii lui, ce Ezechia să nu le arate.
3. Atunci profetul Isaia a venit la împăratul Ezechia și i-a spus: Ce au spus acești bărbați? Și de unde au venit ei la tine? Și Ezechia a spus: Au venit la mine dintr-o țară îndepărtată, din Babilon.
4. Atunci el a spus: Ce au văzut în casa ta? Și Ezechia a răspuns: Au văzut tot ce *este* în casa mea, nu este nimic dintre tezaurele mele pe care să nu le fi arătat.
5. ¶ Atunci Isaia a spus lui Ezechia: Ascultă cuvântul DOMNULUI oștirilor:
6. Iată, vin zilele, că tot ce *este* în casa ta și *tot ce* părinții tăi au pus în tezaure până în această zi, va fi dus în Babilon, nimic nu va fi lăsat, spune DOMNUL.
7. Și vor lua dintre fiii tăi care vor ieși din tine, pe care îi vei naște, și vor fi fameni în palatul împăratului Babilonului.
8. Atunci Ezechia a spus lui Isaia: Bun *este* cuvântul DOMNULUI pe care l-ai spus. El a mai spus: Căci va fi pace și adevăr în zilele mele.

CAPITOLUL 40

MÂNGÂIAȚI-VĂ, mângâiați-vă poporul meu, spune Dumnezeul vostru.
2. Vorbiți cu mângâiere *inimii* Ierusalimului și strigați-i, că războiul lui s-a împlinit, că nelegiuirea lui este iertată, fiindcă a primit dublu din mâna DOMNULUI pentru toate păcatele ei.
3. ¶ Vocea celui ce strigă în pustiu: Pregătiți calea DOMNULUI, faceți în pustie un drum mare *și* drept pentru Dumnezeul nostru.
4. Fiecare vale va fi înălțată și fiecare munte și deal va fi coborât, și cea strâmbă va fi îndreptată și locurile colțuroase, netede,
5. Și gloria DOMNULUI va fi revelată și toată făptura va vedea împreună, fiindcă gura DOMNULUI a spus-o.
6. Vocea a spus: Strigă. Iar el a spus: Ce să strig? Toată făptura *este* iarbă și toată frumusețea acesteia *este* ca floarea câmpului,
7. Iarba se ofilește, floarea se vestejește, pentru că duhul DOMNULUI suflă peste ea, cu siguranță poporul *este* iarbă.

8. Iarba se ofileşte, floarea se vestejeşte, dar cuvântul Dumnezeului nostru
va rămâne pentru totdeauna.
9. ¶ O, Sion, care aduci veşti bune, ridică-te la muntele înalt; Ierusalime,
care aduci veşti bune, înalță-ți vocea cu tărie; înalț-*o,* nu te teme; spune
cetăților din Iuda: Iată-l pe Dumnezeul vostru!
10. Iată, Domnul DUMNEZEU va veni cu *mână* tare şi braţul său va stăpâni
pentru el, iată, răsplata lui *este* cu el şi lucrarea lui înaintea lui.
11. Îşi va paşte turma ca un păstor, el va aduna mieii cu braţul său şi *îi* va
purta în sânul său şi va conduce uşurel pe cele ce alăptează.
12. ¶ Cine a măsurat apele în căuşul palmei sale şi a măsurat cerul cu
palma şi a cuprins ţărâna pământului într-o măsură şi a cântărit munţii
în cântare şi dealurile într-o balanţă?
13. Cine a îndrumat duhul DOMNULUI, sau l-a învăţat *ca* sfătuitor al lui?
14. De la cine a luat sfat şi *cine* l-a instruit şi l-a învăţat în cărarea judecăţii
şi l-a învăţat cunoaştere şi i-a arătat calea înţelegerii?
15. Iată, naţiunile *sunt* ca o picătură dintr-o găleată şi sunt socotite ca praful
mărunt al balanţei; iată, el ia insulele ca pe un lucru foarte mic.
16. Şi Libanul nu *este* de ajuns pentru a arde, nici fiarele acestuia nu *sunt*
de ajuns pentru o ofrandă arsă.
17. Toate naţiunile înaintea lui *sunt* ca nimic; şi sunt socotite pentru el mai
puţin decât nimic şi deşertăciune.
18. ¶ Cu cine atunci veţi asemăna pe Dumnezeu? Sau cu ce asemănare
îl veţi compara?
19. Lucrătorul topeşte un chip cioplit şi aurarul îl acoperă cu aur şi toarnă
lănţişoare de argint.
20. Cel ce *este* atât de sărac încât nu are un dar, alege un lemn *ce* nu va putrezi;
îşi caută un lucrător iscusit să pregătească un chip cioplit, *ce* nu va fi mutat.
21. Nu aţi cunoscut? Nu aţi auzit? Nu vi s-a spus de la început? Nu aţi
înţeles de la întemeierea pământului?
22. El *este cel* ce şade pe rotocolul pământului şi locuitorii acestuia *sunt*
ca greieri; el *este* cel ce întinde cerurile ca pe o perdea şi le întinde ca pe
un cort de locuit,
23. Care nimiceşte prinţii; pe judecătorii pământului el îi face deşertăciune.
24. Da, ei nu vor fi sădiţi; da, nu vor fi semănaţi; da, tulpina lor nu va
prinde rădăcină în pământ, iar el de asemenea va sufla peste ei şi se vor
ofili şi vârtejul de vânt îi va duce ca pe paie.
25. Cu cine mă veţi asemăna, sau *cu cine* voi fi egal? spune Cel Sfânt.
26. Ridicaţi-vă ochii în înalt şi priviţi cine a creat aceste *lucruri,* el, care
aduce oştirea lor după număr, el le cheamă pe toate pe nume prin măreţia
puterii sale, fiindcă *este* tare în putere; niciuna *dintre ele* nu se sfârşeşte.
27. De ce spui tu, Iacobe, şi vorbeşti, Israele: Calea mea este ascunsă de
DOMNUL şi judecata mea a trecut de la Dumnezeul meu?
28. Nu ai cunoscut? Nu ai auzit, *că* Dumnezeul veşnic, DOMNUL,
Creatorul marginilor pământului, nu leşină, nici nu obosește? Nu *este*
cercetare a înțelegerii lui.

29. El dă putere celui leşinat; şi *celor fără* putere le creşte tăria.
30. Chiar tinerii vor leşina şi vor obosi şi bărbaţi tineri vor cădea de tot,
31. Dar cei ce aşteaptă pe DOMNUL *îşi* vor înnoi tăria; se vor ridica cu aripi precum acvilele; vor alerga şi nu vor obosi; vor umbla şi nu vor leşina.

CAPITOLUL

41 TĂCEŢI înaintea mea, insule; şi să *îşi* înnoiască poporul tăria, să se apropie; să vorbească atunci, să ne apropiem împreună la judecată.
2. Cine a ridicat pe cel drept din est, l-a chemat la piciorul său, i-a dat naţiunile înaintea lui şi *l*-a făcut să conducă peste împăraţi? *I*-a dat ca praf sabiei lui *şi* ca paie alungate arcului său.
3. I-a urmărit *şi* a trecut în siguranţă, pe calea neumblată *de* picioarele lui.
4. Cine a lucrat-*o* şi a făcut-*o,* chemând generaţiile de la început? Eu, DOMNUL, *sunt* cel dintâi şi *cel* din urmă; Eu *sunt* el.
5. Insulele au văzut şi s-au temut; marginile pământului s-au înspăimântat, s-au apropiat şi au venit.
6. Ei au ajutat fiecare pe aproapele său; şi *fiecare* a spus fratelui său: Încurajează-te.
7. Astfel tâmplarul a încurajat pe aurar *şi* cel care finisează *cu* ciocanul pe cel care a lovit nicovala, spunând: *Este* gata pentru sudură şi l-a fixat în cuie, *să* nu fie mişcat.
8. Dar tu, Israel, *eşti* servitorul meu, Iacob, cel pe care l-am ales, sămânţa lui Avraam, prietenul meu.
9. *Tu*, cel pe care l-am luat de la marginile pământului şi te-am chemat dintre cei mai de seamă bărbaţi ai acestuia şi ţi-am spus: Tu *eşti* servitorul meu; te-am ales şi nu te-am lepădat.
10. ¶ Nu te teme, căci eu *sunt cu* tine; nu te descuraja căci eu *sunt* Dumnezeul tău; te voi întări; da, te voi ajuta; da, te voi susţine cu dreapta dreptăţii mele.
11. Iată, toţi cei care s-au aprins împotriva ta vor fi ruşinaţi şi încurcaţi, vor fi ca nimic; şi cei care se luptă cu tine vor pieri.
12. Îi vei căuta şi nu îi vei găsi, *pe* cei care s-au certat cu tine, cei care se războiesc împotriva ta vor fi ca nimic şi ca un lucru de nimic.
13. Fiindcă eu, DOMNUL Dumnezeul tău, îţi voi ţine mâna dreaptă, spunându-ţi: Nu te teme; te voi ajuta.
14. Nu te teme, tu, vierme Iacob *şi* voi bărbaţi ai lui Israel; te voi ajuta, spune DOMNUL şi răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al lui Israel.
15. Iată, te voi face o unealtă de vânturat nouă *şi* ascuţită cu dinţi, vei vântura munţii şi *îi* vei pisa mărunt şi vei face dealurile ca pleava.
16. Le vei vântura şi vântul le va duce şi vârtejul de vânt le va împrăştia, iar tu te vei bucura în DOMNUL *şi* te vei făli în Cel Sfânt al lui Israel.
17. *Când* săracii şi nevoiaşii caută apă şi *nu este şi* limba lor se sfârşeşte de sete, eu, DOMNUL, îi voi asculta; eu, Dumnezeul lui Israel, nu îi voi părăsi.
18. Voi deschide râuri în locuri înalte şi fântâni în mijlocul văilor, din pustiu voi face un iaz de apă; şi pământul uscat, izvoare de apă.

19. Voi sădi în pustiu cedrul, salcâmul și mirtul și măslinul; voi pune în pustiu împreună bradul *și* pinul și merișorul,
20. Să vadă și să știe și să ia aminte și să înțeleagă împreună, că mâna DOMNULUI a făcut aceasta și Cel Sfânt al lui Israel l-a creat.
21. ¶ Arătați cauza voastră, spune DOMNUL; aduceți *argumentele* voastre puternice, spune Împăratul lui Iacob.
22. Să *le* aducă înainte și să ne arate ce se va întâmpla, să arate lucrurile dinainte, ce *sunt* ele, să luăm aminte la ele și să cunoaștem sfârșitul lor; sau vestiți-ne lucrurile ce vor veni.
23. Arătați lucrurile ce vor veni pe urmă, să cunoaștem că voi *sunteți* dumnezei; da, faceți bine, sau faceți rău, ca să ne descurajăm și să *le* privim împreună.
24. Iată, voi *sunteți* de nimic și lucrarea voastră de nimic, o urâciune *este cel care* vă alege.
25. Am ridicat *pe unul* din nord și va veni, de la răsăritul soarelui va chema el numele meu; și va veni peste prinți ca *peste* mortar și precum olarul calcă în picioare lutul.
26. Cine a vestit de la început, ca să știm? Și înainte de timp, ca să spunem: *El este* drept, da, *nu este* nimeni care arată, da, *nu este* nimeni care vestește, da, *nu este* nimeni care aude cuvintele voastre.
27. Cel dintâi *va spune* Sionului: Iată, iată-i; și voi da Ierusalimului pe unul care aduce vești bune.
28. Fiindcă am privit și *nu a fost* vreun om, nici chiar printre ei; și *nu a fost* vreun sfătuitor, care, când i-am întrebat, să poată răspunde vreun cuvânt.
29. Iată, ei *sunt* toți deșertăciune; faptele lor *sunt* nimic, chipurile lor turnate *sunt* vânt și confuzie.

CAPITOLUL 42

IATĂ, pe servitorul meu pe care îl înalț, alesul meu, *în care* sufletul meu se desfată; am pus duhul meu peste el, el va aduce judecată neamurilor.
2. El nu va striga, nici nu *își* va ridica *vocea,* nici nu va face ca vocea lui să fie auzită în stradă.
3. O trestie frântă el nu o va rupe și inul fumegând nu îl va stinge, va aduce judecata la adevăr.
4. Nu va slăbi nici nu se va descuraja până ce nu va fi așezat judecata pe pământ; și insulele vor aștepta legea lui.
5. ¶ Astfel spune Dumnezeu DOMNUL, cel ce a creat cerurile și le-a întins; cel ce a desfășurat pământul și ceea ce vine din el; cel ce dă suflare oamenilor pe acesta și duh celor ce umblă pe el:
6. Eu, DOMNUL, te-am chemat în dreptate și te voi ține de mână și te voi ține și te voi da ca un legământ al poporului, ca o lumină a neamurilor,
7. Pentru a deschide ochii orbi, pentru a scoate prizonierii din închisoare *și* pe cei care șed în întuneric, afară din casa închisorii.

8. Eu *sunt* DOMNUL, acesta *este* numele meu, și gloria mea nu o voi da altuia, nici lauda mea chipurilor cioplite.
9. Iată, cele dintâi s-au întâmplat și lucruri noi vestesc, vă spun despre ele înainte să răsară.
10. Cântați DOMNULUI o cântare nouă *și* lauda lui de la marginea pământului, voi care coborâți la mare și tot ceea ce este în ea, insulele și locuitorii acestora.
11. Pustiul și cetățile acestuia să își ridice *vocea lor,* satele locuite *din* Chedar, să cânte locuitorii stâncii, să strige de pe vârful munților.
12. Să dea glorie DOMNULUI și să vestească lauda lui în insule.
13. ¶ DOMNUL va înainta ca un viteaz, va stârni gelozie ca un bărbat de război, el va striga, da, va răcni; va învinge pe dușmanii săi.
14. Mult timp am tăcut; am fost liniștit *și* m-am stăpânit, *acum* voi striga precum o femeie în travaliu; voi distruge și voi mânca îndată.
15. Voi risipi munții și dealurile și voi usca toate ierburile lor; și râurile le voi face insule și voi usca iazurile.
16. Și voi aduce orbii pe o cale *ce* nu au cunoscut-o; îi voi conduce pe căi *ce* nu le-au cunoscut, voi face întunericul lumină înaintea lor și voi îndrepta lucrurile strâmbe. Aceste lucruri le voi face și nu îi voi părăsi.
17. Ei vor fi întorși înapoi, vor fi foarte rușinați cei ce se încred în chipuri cioplite, care spun chipurilor turnate: Voi *sunteți* dumnezeii noștri.
18. ¶ Auziți surzilor; și priviți orbilor, ca să vedeți.
19. Cine *este* orb în afară de servitorul meu? Sau surd, ca mesagerul meu *pe care* l-am trimis? Cine *este* orb ca *cel* desăvârșit și orb ca servitorul DOMNULUI?
20. *Deși* vezi multe lucruri, totuși nu iei seama *de ele*; *deși* deschide urechile, totuși el nu aude.
21. DOMNUL se desfată de dragul dreptății lui; el va preamări legea și *o* va face demnă de cinste.
22. Dar acesta *este* un popor jefuit și prădat; toți *sunt* prinși în găuri și sunt ascunși în casele închisorii, sunt ca pradă și nimeni nu *îi* eliberează; *sunt* jefuiți și nimeni nu spune: Restaurați.
23. Cine dintre voi va pleca urechea la aceasta? *Cine* va da ascultare și va auzi pentru timpul ce va veni?
24. Cine a dat pe Iacob ca jefuire și pe Israel tâlharilor? Nu DOMNUL, acela împotriva căruia noi am păcătuit? Fiindcă refuză să umble în căile lui și nu au ascultat de legea lui.
25. De aceea el a turnat asupra lui furia mâniei sale și tăria bătăliei și i-a dat foc de jur împrejur, totuși el nu și-a dat seama; și l-a ars, totuși nu a pus la inimă.

CAPITOLUL 43

DAR acum, astfel spune DOMNUL care te-a creat, Iacobe, și cel care te-a format, Israele: Nu te teme, fiindcă te-am răscumpărat, *te*-am chemat pe nume, *ești* al meu.

2. Când vei trece prin ape, eu *voi fi* cu tine, și prin râuri, ele nu te vor inunda; când vei umbla prin foc, nu vei fi ars; nici flacăra nu se va aprinde pe tine.
3. Fiindcă eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul tău, Cel Sfânt al lui Israel, Salvatorul tău; am dat Egiptul *ca* răscumpărare a ta, Etiopia și Seba pentru tine.
4. Căci ai fost prețios înaintea ochilor mei, ai fost demn de cinste și te-am iubit, de aceea voi da oameni pentru tine și popoare pentru viața ta.
5. Nu te teme, căci eu *sunt* cu tine: Voi aduce sămânța ta din est și te voi aduna din vest;
6. Voi spune nordului: Renunță; și sudului: Nu reține; adu pe fiii mei de departe și pe fiicele mele de la marginile pământului;
7. Pe fiecare ce este chemat cu numele meu, fiindcă l-am creat pentru gloria mea, l-am format; da, eu l-am făcut.
8. ¶ Aduceți poporul orb care are ochi și pe surzii care au urechi.
9. Să se strângă toate națiunile și să se adune toate popoarele, cine dintre ei poate vesti aceasta și să ne arate lucrurile din urmă? Să își aducă martorii lor, ca să fie declarați drepți, sau să audă și să spună: *Este* Adevăr.
10. Voi *sunteți* martorii mei, spune DOMNUL, și servitorul meu pe care l-am ales, ca să mă cunoașteți și să mă credeți și să înțelegeți că eu *sunt* el: Înaintea mea nu a fost format niciun Dumnezeu, nici nu va fi după mine.
11. Eu, *chiar* eu, *sunt* DOMNUL; și în afară de mine *nu este* salvator.
12. Am vestit și am salvat și am arătat, când *nu era dumnezeu* străin printre voi, de aceea voi *sunteți* martorii mei, spune DOMNUL, că eu *sunt* Dumnezeu.
13. Da, înainte ca ziua *să fie, eu sunt* el; și *nu este* nimeni care să scape din mâna mea, voi face *lucrare* și cine i se va împotrivi?
14. ¶ Astfel spune DOMNUL, răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al lui Israel: De dragul vostru am trimis în Babilon și am doborât pe toți nobilii lor și pe caldeeni, a căror strigăt *este* în corăbii.
15. Eu *sunt* DOMNUL, Cel Sfânt al vostru, creatorul lui Israel, Împăratul vostru.
16. Astfel spune DOMNUL, care face o cale prin mare și o cărare în |apele puternice;
17. Care aduce carul și calul, armata și puterea; se vor culca împreună și nu se vor *mai* ridica, au dispărut de tot, sunt stinși precum câlții.
18. Nu vă amintiți lucrurile dinainte, nici nu luați aminte la lucrurile din vechime.
19. Iată, voi face un lucru nou; acum se va ivi; să nu cunoașteți voi aceasta? Voi face o cale în pustiu *și* râuri în locul secetos.
20. Fiara câmpului mă va onora, dragonii și bufnițele, pentru că eu dau ape în pustiu *și* râuri în deșert, pentru a da de băut poporului meu, alesul meu.
21. Pe acest popor l-am format pentru mine; vor arăta lauda mea.
22. ¶ Dar tu nu m-ai chemat, Iacobe, ci te-ai obosit de mine, Israele.

23. Nu mi-ai adus viţeii ofrandei tale arse, nici nu m-ai onorat cu sacrificiile tale. Nu te-am făcut să serveşti cu o ofrandă, nici nu te-am obosit cu tămâie.
24. Nu mi-ai cumpărat cu bani trestie dulce de zahăr, nici nu m-ai umplut cu grăsimea sacrificiilor tale, ci m-ai făcut să servesc cu păcatele tale, m-ai obosit cu nelegiuirile tale.
25. Eu, *chiar* eu, *sunt* cel care am şters fărădelegile tale de dragul meu şi nu îmi voi aminti păcatele tale.
26. Adu-mi aminte, să pledăm împreună; vesteşte, ca să poţi fi declarat drept.
27. Tatăl tău dintâi a păcătuit şi învăţătorii tăi au încălcat *legea* împotriva mea.
28. De aceea am spurcat pe prinţii sanctuarului şi l-am dat pe Iacob blestemului şi pe Israel ocărilor.

CAPITOLUL 44

TOTUŞI acum, ascultă, Iacobe, servitorul meu, şi Israele, pe care l-am ales,
2. Astfel spune DOMNUL care te-a făcut şi te-a format din pântece, *care* te va ajuta: Nu te teme, Iacobe, servitorul meu; şi tu, Ieşurun, pe care l-am ales.
3. Fiindcă voi turna apă peste cel însetat şi potopurile pe pământ uscat, voi turna duhul meu peste sămânţa ta şi binecuvântarea mea peste urmaşii tăi,
4. Şi ei vor ţâşni *ca* din iarbă, ca sălcii lângă cursuri de apă.
5. Unul va spune: Eu *sunt* al DOMNULUI; şi un altul se va chema *pe sine* prin numele lui Iacob; şi un altul va subscrie *cu* mâna DOMNULUI şi se va numi prin numele lui Israel.
6. Astfel spune DOMNUL, Împăratul lui Israel şi răscumpărătorul său, DOMNUL oştirilor: Eu *sunt* cel dintâi şi eu *sunt* cel din urmă; şi în afară de mine *nu este alt* Dumnezeu.
7. Şi cine poate, ca mine, să cheme şi să vestească şi să înşire în ordine aceste lucruri înaintea mea, de când am rânduit poporul din vechime? Şi lucrurile ce vin şi cele ce vor veni, să le arate lor.
8. Nu vă temeţi, nici nu vă înfricaţi, nu ţi-am spus de atunci şi nu ţi-am vestit *aceasta?* Voi *sunteţi* chiar martorii mei. Este vreun Dumnezeu în afară de mine? Da, *nu este alt* Dumnezeu; eu nu cunosc *vreunul.*
9. ¶ Cei care fac un chip cioplit *sunt* cu toţii deşertăciune; şi lucrurile lor poftite nu le vor fi de folos; şi ei *sunt* propriii lor martori; nu văd, nici nu cunosc, ca să se ruşineze.
10. Cine a format un dumnezeu, sau a turnat un chip cioplit *care nu* este de niciun folos?
11. Iată, toţi tovarăşii lui se vor ruşina; şi lucrătorii *sunt* dintre oameni; să se adune toţi, să se ridice în picioare; *totuşi* se vor teme *şi* se vor ruşina împreună.
12. Fierarul cu cleştii deopotrivă lucrează în cărbuni şi îl modelează cu ciocane şi îl lucrează cu tăria braţelor lui; dar flămânzeşte şi nu mai are putere, nu bea apă şi slăbeşte.

13. Tâmplarul *își* întinde liniarul; el înseamnă cu o linie; îl potrivește cu rindele și îl înseamnă cu compasul și îl face după chipul unui om, conform frumuseții unui om, ca să rămână în casă.
14. Își taie cedri și ia chiparosul și stejarul, pe care *îi* întărește pentru el printre copacii pădurii, sădește un frasin și ploaia *îl* hrănește.
15. Atunci îi va folosi omului pentru ars, fiindcă el va lua din acesta și se va încălzi; da, *îl* aprinde și coace pâine; da, el face un dumnezeu și *i* se închină; el face un chip cioplit și se pleacă înaintea lui.
16. El arde o parte din acesta în foc; cu o parte din el mănâncă *apoi* carne; prăjește friptură și se satură, da, se încălzește și spune: Aha, mi-e cald, am văzut focul.
17. Și din rămășița acestuia face un dumnezeu, chipul lui cioplit, se pleacă înaintea lui și *i* se închină și se roagă acestuia și spune: Eliberează-mă, fiindcă tu *ești* dumnezeul meu.
18. Ei nu au cunoscut nici nu au înțeles, fiindcă el le-a închis ochii, ca să nu vadă; *și* inimile lor, ca să nu înțeleagă.
19. Și nimeni nu pune la inimă, nu *este* nici cunoaștere nici înțelegere pentru a spune: Am ars o parte din el în foc; da, de asemenea am copt pâine pe cărbunii acestuia; am prăjit carne și am mâncat-*o,* și voi face din rămășița acestuia o urâciune? Voi cădea în fața unui butuc de lemn?
20. El se hrănește cu cenușă, o inimă înșelată l-a abătut, încât nu își poate elibera sufletul, nici nu spune: Nu *este* o minciună în dreapta mea?
21. ¶ Amintește-ți acestea, Iacobe și Israele, fiindcă tu *ești* servitorul meu, eu te-am format; tu *ești* servitorul meu, Israele, nu vei fi uitat de mine.
22. Am șters fărădelegile tale ca pe un nor gros, și păcatele tale ca pe un nor, întoarce-te la mine, fiindcă te-am răscumpărat.
23. Cântați, voi ceruri, fiindcă DOMNUL a făcut *aceasta*; strigați, voi adâncimi ale pământului, izbucniți în cântare, voi munți, pădure și fiecare copac din ea, fiindcă DOMNUL a răscumpărat pe Iacob și s-a glorificat în Israel.
24. Astfel spune DOMNUL, răscumpărătorul tău și cel ce te-a format din pântece: Eu *sunt* DOMNUL care face toate lucrurile; care întinde singur cerurile; prin mine însumi aștern pământul;
25. *Eu sunt cel ce* zădărnicește semnele mincinoșilor și *îi* face nebuni pe ghicitori; care întoarce pe înțelepți înapoi și prostește cunoașterea lor;
26. Care întărește cuvântul servitorului său și împlinește sfatul mesagerilor lui; care spune Ierusalimului: Vei fi locuit; și cetăților lui Iuda: Veți fi zidite și voi ridica dărâmăturile acestora;
27. Care spune adâncului: Uscă-te și voi usca râurile;
28. Care spune despre Cirus: *El este* păstorul meu și va împlini toată plăcerea mea, chiar spunând Ierusalimului: Tu vei fi zidit; și templului: Temelia ta va fi pusă.

CAPITOLUL

45 ASTFEL spune DOMNUL unsului său, lui Cirus, a cărui dreaptă am ținut-o, pentru a supune națiuni înaintea lui; și voi

dezlega coapsele împăraților, pentru a deschide înaintea lui cele două porți părăsite; și porțile nu vor fi închise;
2. Voi merge înaintea ta și locurile strâmbe le voi îndrepta, voi sparge în bucăți porțile de aramă și voi tăia în două drugii de fier,
3. Și îți voi da tezaurele întunericului și bogățiile ascunse ale locurilor tainice, ca să știi că eu, DOMNUL, care *te* chem pe nume, *sunt* Dumnezeul lui Israel.
4. De dragul lui Iacob, servitorul meu, și Israel, alesul meu, te-am chemat chiar pe numele tău, ți-am dat *încă* un nume, deși nu m-ai cunoscut.
5. ¶ Eu *sunt* DOMNUL și nu *este* altul, nu *este* Dumnezeu în afară de mine, te-am încins, deși nu m-ai cunoscut,
6. Ca ei să știe de la ridicarea soarelui și de la vest, că *nu este* nimeni în afară de mine. Eu *sunt* DOMNUL și *nu este* altul.
7. Eu formez lumina și creez întuneric, fac pace și creez rău, eu DOMNUL fac toate acestea.
8. Picurați voi ceruri de deasupra și cerurile să toarne dreptate; să se deschidă pământul și ele să aducă salvare și dreptatea să răsară împreună; eu, DOMNUL, am creat aceasta.
9. Vai celui ce se luptă cu Făcătorul său! *Să se lupte* ciobul cu cioburile pământului. Va spune lutul celui ce îl modelează: Ce faci? sau lucrarea ta: Nu are mâini?
10. Vai celui ce spune tatălui *său*: Ce nești tu? sau femeii: Ce ai adus *pe lume*?
11. ¶ Astfel spune DOMNUL, Cel Sfânt al lui Israel și Făcătorul său: Întrebați-mă despre lucruri ce vor veni referitor la fiii mei și referitor la lucrarea mâinilor mele să îmi porunciți.
12. Am făcut pământul și am creat omul pe acesta; eu, mâinile mele, au întins cerurile și întregii lor oștiri i-am poruncit.
13. L-am ridicat în dreptate și voi îndruma toate căile lui, el va construi cetatea mea și va da drumul captivilor mei, nu pentru preț nici pentru răsplată, spune DOMNUL oștirilor.
14. Astfel spune DOMNUL: Munca Egiptului și marfa Etiopiei și a sabeenilor, bărbați de statură înaltă, vor veni peste tine și vor fi ai tăi, vor veni după tine; în lanțuri vor veni și ți se vor pleca, îți vor aduce cereri, *spunând:* Cu siguranță Dumnezeu *este* în tine; și nu *este* altul, nu *este alt* Dumnezeu.
15. Cu adevărat tu *ești* un Dumnezeu care te ascunzi, O Dumnezeul lui Israel, Salvatorul.
16. Ei vor fi rușinați și de asemenea încurcați, cu toții; vor merge spre încurcare toți făcătorii de idoli.
17. *Dar* Israel va fi salvat în DOMNUL cu o salvare veșnică, voi nu veți fi rușinați, nici încurcați pentru totdeauna și întotdeauna.
18. Fiindcă astfel spune DOMNUL care a creat cerurile; Dumnezeu însuși care a format pământul și l-a făcut; el l-a întemeiat, nu l-a creat în zadar, l-a format pentru a fi locuit: Eu *sunt* DOMNUL; și nu *este* altul.

19. Nu am vorbit în taină, într-un loc întunecos al pământului. Nu am spus seminței lui Iacob: Voi mă căutați în zadar, eu, DOMNUL, vorbesc dreptate, vestesc lucruri drepte.
20. ¶ Adunați-vă și veniți; apropiați-vă împreună, voi, *care* ați scăpat dintre națiuni; nu au cunoaștere cei care înalță lemnul chipului lor cioplit și se roagă unui dumnezeu *care* nu poate salva.
21. Spuneți și aduceți-*i* aproape; da, să facă sfat împreună, cine a vestit aceasta din vechime? *Cine* a spus aceasta de atunci? Oare nu eu, DOMNUL? Și nu *este* alt Dumnezeu în afară de mine; un Dumnezeu drept și un Salvator; *nu este* altul în afară de mine.
22. Priviți la mine și fiți salvați, toate marginile pământului, fiindcă eu *sunt* Dumnezeu și *nu este* altul.
23. Am jurat pe mine însumi, cuvântul a ieșit din gura mea *în* dreptate și nu se va întoarce: Căci fiecare genunchi mi se va pleca, fiecare limbă va jura.
24. Cu siguranță, *unul* va spune: În DOMNUL am dreptate și tărie, la el vor veni *oameni;* și toți cei aprinși împotriva lui vor fi rușinați.
25. În DOMNUL va fi declarată dreaptă și se va glorifica toată sămânța lui Israel.

CAPITOLUL 46

BEL se îndoaie, Nebo se apleacă, idolii lor au fost *puși* pe animale și pe vite; căruțele voastre *au fost* greu încărcate; *ele sunt* o povară pentru *vita* obosită.
2. Ei se apleacă, se îndoaie împreună; nu pot salva povara, ci ei înșiși sunt duși în captivitate.
3. Dă-mi ascultare, casă a lui Iacob și toată rămășița casei lui Israel, voi cei duși *de mine* de la naștere *și* purtați din pântece,
4. Și *chiar* până la bătrânețea *voastră* eu *sunt* el; și până la peri albi *vă* voi purta, eu *v*-am făcut și *vă* voi susține; chiar eu *vă* voi purta și *vă* voi salva.
5. ¶ Cu cine mă veți asemăna și *mă* veți face egal și mă veți compara, pentru a fi asemănători?
6. Varsă mult aur din pungă și cântăresc argint în balanță *și* angajează un aurar; iar el îl face un dumnezeu, ei se pleacă, da, se închină.
7. Îl poartă pe umăr, îl duc și îl așază la locul lui și el stă *acolo*; din locul lui nu se va mișca, da, *cineva* va striga la el, totuși nu *îi* poate răspunde, nici să îl salveze din tulburarea lui.
8. Amintiți-vă aceasta și arătați-vă bărbați; aduceți-vă din nou aminte voi călcătorilor *de lege*.
9. Amintiți-vă lucrurile din vechime, fiindcă eu *sunt* Dumnezeu și nu *este* altul; *eu sunt* Dumnezeu și nu *este* nimeni ca mine,
10. Vestind sfârșitul de la început și din vechime *lucrurile* care nu sunt *încă* făcute, spunând: Sfatul meu va sta în picioare și voi împlini toată plăcerea mea;
11. Chemând o pasăre răpitoare din est, pe bărbatul care împlinește sfatul meu dintr-o țară îndepărtată; da, am vorbit *aceasta,* și o voi face să se întâmple; am hotărât și voi împlini.

12. Dați-mi ascultare, voi cei cu inimă tare, care *sunteți* departe de dreptate;
13. Eu apropii dreptatea mea; nu va fi departe și salvarea mea nu va întârzia;
și voi pune salvare în Sion pentru Israel, gloria mea.

CAPITOLUL 47

COBOARĂ și șezi în țărână, fiică fecioară a Babilonului, șezi pe pământ; *nu este* tron, fiică a caldeilor, căci nu te vei mai numi plăpândă și delicată.
2. Ia pietrele de moară și macină făină, descoperă-ți șuvițele, dezgolește-ți piciorul, descoperă-ți coapsa, treci râurile.
3. Goliciunea ta va fi descoperită, da, rușinea ta va fi văzută; mă voi răzbuna și nu *te* voi întâlni *ca* un om.
4. *Cât despre* răscumpărătorul nostru, DOMNUL oștirilor *este* numele său, Cel Sfânt al lui Israel.
5. Șezi tăcută și du-te în întuneric, fiică a caldeilor, fiindcă nu te vei mai numi: Doamna împărățiilor.
6. M-am înfuriat pe poporul meu, am pângărit moștenirea mea și i-am dat în mâna ta; *iar* tu nu le-ai arătat milă, peste cei bătrâni ai apăsat foarte mult jugul tău.
7. ¶ Și tu spui: Voi fi o doamnă pentru totdeauna, *astfel* nu ți-ai pus acestea la inimă, nici nu ți-ai amintit sfârșitul acesteia.
8. De aceea ascultă acum, *cea* dedată plăcerilor, care locuiești fără grijă, care spui în inima ta: Eu *sunt* și nu *este* alta în afară de mine, nu voi ședea *ca* o văduvă, nici nu voi cunoaște pierderea de copii;
9. Dar aceste două *lucruri* vor veni la tine într-o clipă, într-o singură zi, pierderea de copii și văduvia; vor veni peste tine în desăvârșirea lor din cauza mulțimii vrăjitoriilor tale *și* pentru marele număr al farmecelor tale.
10. Fiindcă te-ai încrezut în stricăciunea ta, ai spus: Nimeni nu mă vede. Înțelepciunea și cunoașterea ta te-au pervertit; și ai spus în inima ta: Eu *sunt* și nu *este* alta în afară de mine.
11. De aceea răul va veni peste tine; nu vei ști de unde se ridică, și nenorocirea va cădea peste tine; nu vei fi în stare să o dai jos, și dintr-odată va veni peste tine pustiire *pe care* nu ai cunoscut-o.
12. Stai acum cu farmecele tale și cu mulțimea vrăjitoriilor tale, în care ai ostenit din tinerețea ta; dacă astfel vei trage vreun folos, dacă astfel vei putea învinge.
13. Ești obosită de mulțimea sfaturilor tale. Să se ridice în picioare acum astrologii, privitorii la stele, prezicătorii *după* lună și să te salveze de *cele* ce vor veni peste tine.
14. Iată, vor fi ca miriște; focul îi va arde; nu se vor elibera din puterea flăcării, *nu va fi* cărbune la care să se încălzească, *nici* foc pentru a sta înaintea lui.
15. Astfel îți vor fi aceia cu care te-ai ostenit, comercianții din tinerețea ta; se va duce fiecare la ale lui; nimeni nu te va salva.

CAPITOLUL

48 ASCULTAȚI aceasta, casă a lui Iacob, care sunteți numiți după numele lui Israel și ați ieșit din apele lui Iuda, care jurați pe numele DOMNULUI și amintiți despre Dumnezeul lui Israel, *dar* nu în adevăr, nici în dreptate.

2. Fiindcă se numesc pe ei înșiși după cetatea sfântă și se sprijină pe Dumnezeul lui Israel; DOMNUL oștirilor *este* numele său.

3. Am vestit de la început lucrurile din vechime; și au ieșit din gura mea și le-am arătat; *le*-am făcut dintr-odată și s-au întâmplat.

4. Deoarece am știut că tu *ești* încăpățânat și gâtul tău *este* un tendon de fier și sprânceana ta de aramă;

5. Ți-am vestit de la început; înainte să se fi întâmplat ți-am arătat, ca nu cumva să spui: Idolul meu le-a făcut și chipul meu cioplit și chipul meu turnat le-a poruncit.

6. Tu ai auzit; privește toate acestea; și refuzați să *le* vestiți? Ți-am arătat lucruri noi din acest timp, chiar lucruri ascunse și nu le-ai cunoscut.

7. Acum sunt create și nu de la început; chiar înaintea zilei *acesteia* nu le-ai auzit; ca nu cumva să spui: Iată, le-am știut.

8. Da, nu le-ai auzit; da, nu le-ai cunoscut; da, din acel timp *când* urechea ta nu a fost deschisă, fiindcă am știut că te vei purta foarte perfid și din pântece ai fost numit un încălcător *de lege*.

9. ¶ De dragul numelui meu îmi voi amâna mânia și pentru lauda mea mă voi abține pentru tine, ca să nu te stârpesc.

10. Iată, te-am curățat, dar nu cu argint; te-am ales în cuptorul de necaz.

11. De dragul meu, *chiar* de dragul meu, *o* voi face, căci cum să fie *numele meu* murdărit? Și nu voi da gloria mea altuia.

12. Dați-mi ascultare, Iacob și Israel, cei chemați ai mei; eu *sunt* el; eu *sunt* cel dintâi, și cel de pe urmă.

13. Mâna mea de asemenea a întemeiat pământul și dreapta mea a întins cerurile, *când* le chem, ele se ridică în picioare împreună.

14. Voi toți, adunați-vă și ascultați; cine dintre ei a vestit aceste *lucruri?* DOMNUL l-a iubit, el își va împlini plăcerea asupra Babilonului și brațul său *va fi asupra* caldeenilor.

15. Eu, *chiar* eu, am vorbit; da, l-am chemat, l-am adus și își va face calea prosperă.

16. ¶ Apropiați-vă de mine, ascultați aceasta; nu am vorbit în taină de la început; de când au fost aceste *lucruri*, eu *sunt* acolo; și acum Domnul DUMNEZEU și Duhul său m-a trimis.

17. Astfel spune DOMNUL, Răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al lui Israel: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul tău care te învață ce îți este de folos, care te duce pe calea *pe care* trebuie să mergi.

18. O de ai fi dat ascultare poruncilor mele! Atunci pacea ta ar fi fost ca un râu și dreptatea ta ca valurile mării;

19. Sămânța ta de asemenea ar fi fost ca nisipul și urmașii adâncurilor tale ca pietrișul acesteia; numele său nu trebuia nici stârpit, nici nimicit dinaintea mea.

20. Ieșiți din Babilon, fugiți de caldei, vestiți cu o voce de cântare, spuneți aceasta, rostiți aceasta până la capătul pământului; spuneți: DOMNUL a răscumpărat pe servitorul său Iacob.
21. Și ei nu au însetat *când* el i-a condus prin pustiuri, a făcut apele să curgă din stâncă pentru ei, a despicat de asemenea stânca și apele au țâșnit.
22. *Nu este* pace pentru cei stricați, spune DOMNUL.

CAPITOLUL 49

ASCULTAȚI-MĂ insule; și dați ascultare, voi popoare de departe; DOMNUL m-a chemat din pântece; din adâncurile mamei mele a amintit de numele meu.
2. Și mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită; în umbra mâinii lui m-a ascuns și m-a făcut o săgeată lustruită; în tolba lui m-a ascuns;
3. Și mi-a spus: Israele, tu *ești* servitorul meu în care voi fi glorificat.
4. Atunci am spus: Am ostenit în zadar, mi-am cheltuit puterea pentru nimic și în zadar, totuși judecata mea *este* la DOMNUL și lucrarea mea la Dumnezeul meu.
5. Și acum, spune DOMNUL care m-a format din pântece *să fiu* servitorul său, să aduc pe Iacob din nou la el: Deși Israel nu este adunat, totuși voi fi glorios în ochii DOMNULUI și Dumnezeul meu va fi tăria mea.
6. Iar el a spus: Este un lucru ușor să fii servitorul meu pentru a ridica triburile lui Iacob și a restaura pe cei păstrați ai lui Israel, de asemenea te voi da ca o lumină neamurilor, ca să fii salvarea mea până la capătul pământului.
7. ¶ Astfel spune DOMNUL, Răscumpărătorul lui Israel *și* Cel Sfânt al său, celui pe care omul îl disprețuiește, celui pe care națiunea îl detestă, unui servitor al conducătorilor: Împărați vor vedea și se vor ridica, prinți de asemenea se vor închina, datorită DOMNULUI care este credincios *și* Celui Sfânt al lui Israel, iar el te va alege pe tine.
8. Astfel spune DOMNUL: La timpul îndurării te-am auzit, și în ziua salvării te-am ajutat; și te voi păstra și te voi da ca legământ al poporului, pentru a întemeia pământul, să faci să moștenească moștenirile pustiite;
9. Ca să spui prizonierilor: Mergeți înainte; celor ce sunt în întuneric: Arătați-vă. Vor paște pe *lângă* drumuri și pășunile lor *vor fi* în toate locurile înalte.
10. Nu vor flămânzi nici nu vor înseta; nici căldura nici soarele nu îi vor lovi, căci cel ce are milă de ei îi va conduce, pe lângă izvoarele de apă îi va călăuzi.
11. Și toți munții mei îi voi face o cale și drumurile mele mari vor fi înălțate.
12. Iată, aceștia vor veni de departe; și, iată, aceștia din nord și din vest și aceștia din țara lui Sinim.
13. ¶ Cântați, cerurilor; și bucură-te, pământule; și izbucniți în cântare, munților, fiindcă DOMNUL a mângâiat poporul lui și va avea milă de cei nenorociți ai lui.
14. Dar Sionul a spus: DOMNUL m-a părăsit și Domnul meu m-a uitat.
15. Poate o femeie să își uite copilul sugar, încât să nu aibă milă de fiul pântecelui ei? Da, ei pot uita, totuși eu nu te voi uita.

16. Iată, te-am gravat pe palmele mâinii *mele*; zidurile tale *sunt* întotdeauna înaintea mea.
17. Copiii tăi se vor grăbi; nimicitorii tăi și cei ce te-au risipit vor pleca de la tine.
18. ¶ Ridică-ți ochii de jur împrejur și privește, toți aceștia se adună *și* vin la tine. *Precum eu* trăiesc, spune DOMNUL, cu siguranță te vei înveșmânta cu ei toți, precum cu un ornament și îi vei lega *de tine,* precum o mireasă.
19. Fiindcă locurile tale risipite și pustiite și țara nimicirii tale, vor fi acum prea înguste din cauza locuitorilor și cei ce te-au înghițit vor fi departe.
20. Copiii pe care îi vei avea, după ce i-ai pierdut pe ceilalți, vor spune din nou în urechile tale: Locul *este* prea strâmt pentru mine, dă-mi loc ca să locuiesc.
21. Atunci vei spune în inima ta: Cine mi-a născut pe aceștia, văzând că mi-am pierdut copiii și sunt pustiită, o captivă și mișcându-mă încoace și încolo? Și cine i-a crescut pe aceștia? Iată, am fost lăsată singură; aceștia, unde *au fost*?
22. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, îmi voi înălța mâna către neamuri și voi ridica steagul meu către popor și ei îți vor aduce fiii pe brațe *și* fiicele tale vor fi purtate pe umeri.
23. Și împărați vor fi părinții tăi îngrijitori și împărătesele lor mamele tale îngrijitoare, ți se vor prosterna cu fața la pământ și vor linge praful piciorului tău; și vei cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, fiindcă nu vor fi rușinați cei ce mă așteaptă.
24. ¶ Va fi luată prada de la cel puternic, sau captivul legiuit eliberat?
25. Dar astfel spune DOMNUL: Chiar captivii celui puternic vor fi duși și prada tiranului va fi eliberată, căci mă voi certa cu cel ce se ceartă cu tine și îți voi salva copiii.
26. Și voi hrăni pe cei ce te oprimă cu propria lor carne; și se vor îmbăta cu propriul sânge, precum cu vin dulce, și toată făptura va cunoaște că eu, DOMNUL, *sunt* Salvatorul tău și Răscumpărătorul tău, Cel puternic al lui Iacob.

CAPITOLUL

50 ASTFEL spune DOMNUL: Unde *este* cartea divorțului mamei tale, pe care am pus-o deoparte? Sau căruia dintre creditorii mei te-am vândut? Iată, pentru nelegiuirile voastre v-ați vândut și pentru fărădelegile voastre este mama voastră pusă deoparte.
2. De ce, atunci când am venit, *nu era* nimeni? Când am chemat, *nu era* nimeni să răspundă? Este mâna mea scurtată de tot, încât să nu poată răscumpăra, sau nu am putere să eliberez? Iată, la mustrarea mea usuc marea, fac râurile un pustiu, peștii lor put, deoarece *nu este* apă și mor de sete.
3. Eu îmbrac cerurile în negru și fac pânza de sac acoperitoarea lor.
4. ¶ Domnul DUMNEZEU mi-a dat limba învățatului, să știu cum să vorbesc un cuvânt, la timp, *celui* obosit; el *îmi* trezește dimineață de dimineață, îmi trezește urechea să asculte ca cel învățat.
5. Domnul DUMNEZEU mi-a deschis urechea și nu m-am răzvrătit, nici nu m-am întors înapoi.

6. Mi-am dat spatele celor ce lovesc și obrajii celor care au smuls părul, nu mi-am ascuns fața de la rușine și scuipare.
7. Fiindcă Domnul DUMNEZEU mă va ajuta; de aceea nu voi fi încurcat, de aceea mi-am făcut fața precum cremenea și știu că nu voi fi rușinat.
8. *Cel* ce mă declară drept *este* aproape; cine se va certa cu mine? Să ne ridicăm împreună în picioare, cine *este* potrivnicul meu? Să se apropie de mine.
9. Iată, Domnul DUMNEZEU mă va ajuta; cine *este* cel *ce* mă va condamna? Iată, se vor învechi toți ca o haină, molia îi va mânca.
10. ¶ Cine printre voi se teme de DOMNUL, care ascultă de vocea servitorului său, care umblă *în* întuneric și nu are lumină? Să se încreadă în numele DOMNULUI și să se sprijine pe Dumnezeul lui.
11. Iată, voi toți care aprindeți un foc, care *vă* înconjurați cu scântei, umblați în lumina focului vostru și în scânteile pe *care* le-ați aprins. Aceasta veți avea din mâna mea; vă veți întinde în întristare.

CAPITOLUL 51

DAȚI-MI ascultare, voi care urmați dreptatea, voi care căutați pe DOMNUL, priviți la stânca *din care* sunteți cioplîți și la gaura gropii *din care* sunteți săpați.
2. Priviți la Avraam tatăl vostru și la Sara *care* v-a născut, fiindcă l-am chemat doar pe el și l-am binecuvântat și l-am înmulțit.
3. Fiindcă DOMNUL va mângâia Sionul, v-a mângâia toate locurile ei risipite; și va face pustiul lui ca Edenul și deșertul lui ca grădina DOMNULUI; bucurie și veselie se vor găsi acolo, mulțumire și vocea melodiei.
4. ¶ Dă-mi ascultare, poporul meu; și pleacă urechea la mine, națiunea mea, fiindcă o lege va ieși din mine și voi face să se odihnească judecata mea ca o lumină a poporului.
5. Dreptatea mea *este* aproape; salvarea mea a ieșit și brațele mele vor judeca poporul; insulele mă vor aștepta și în brațul meu se vor încrede.
6. Ridicați-vă ochii spre ceruri și priviți la pământul de dedesubt, fiindcă cerurile vor dispare ca fumul și pământul va îmbătrâni ca un veșmânt și cei ce locuiesc pe el vor muri în același fel, dar salvarea mea va fi pentru totdeauna și dreptatea mea nu va fi abolită.
7. Dați-mi ascultare, voi care cunoașteți dreptatea, poporul în a cărui inimă *este* legea mea; nu vă temeți de ocara oamenilor, nici nu vă fie frică de disprețuirile lor.
8. Fiindcă molia ca pe un veșmânt îi va mânca și îi va mânca viermele ca pe o lână, dar dreptatea mea va fi pentru totdeauna și salvarea mea din generație în generație.
9. ¶ Trezește-te, trezește-te, îmbracă-te cu tărie, braț al DOMNULUI; trezește-te, ca în zilele de demult, în generațiile din vechime. Nu *ești* tu cel care a tăiat pe Rahab *și* a rănit dragonul?
10. Nu *ești* tu acela care ai uscat marea, apele marelui adânc; care ai făcut *din* adâncurile mării o cale de trecere pentru cei răscumpărați?

11. De aceea răscumpărații DOMNULUI se vor întoarce și vor veni cu cântare în Sion; și bucurie veșnică *va fi* peste capul lor, vor căpăta veselie și bucurie, *iar* tristețea și jelirea vor fugi.
12. Eu, eu *sunt* cel care te mângâie; cine *ești* tu, să îți fie frică de un om *care* va muri și de fiul omului *care* va fi făcut *ca* iarba;
13. Și uiți pe DOMNUL, făcătorul tău, care a întins cerurile și a așezat temeliile pământului; și s-a temut continuu în fiecare zi din cauza furiei opresorului, ca și cum ar fi fost gata să distrugă? Și unde *este* furia opresorului?
14. Captivul din exil se grăbește să fie dezlegat și să nu moară în groapă, nici pâinea să nu îi se sfârșească.
15. Dar eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul tău, care a despărțit marea, a cărei valuri au urlat, DOMNUL oștirilor *este* numele său.
16. Și am pus cuvintele mele în gura ta și te-am acoperit în umbra mâinii mele, ca să sădesc cerurile și să pun temeliile pământului și să spun Sionului: Tu *ești* poporul meu.
17. ¶ Trezește-te, trezește-te, ridică-te în picioare, Ierusalime, care ai băut din mâna DOMNULUI paharul furiei lui; ai băut drojdiile paharului cutremurării și *le*-ai stors.
18. *Nu este* nimeni să o călăuzească printre toți fiii *pe care* i-a născut; nici să o ia de mână dintre toți fiii *pe care* i-a crescut.
19. Aceste două *lucruri* au venit la tine; cui îi va părea rău pentru tine? Pustiirea și distrugerea și foametea și sabia; prin cine să te mângâi?
20. Fiii tăi au leșinat, zac la capătul tuturor străzilor, ca un taur sălbatic într-o plasă, sunt plini de furia DOMNULUI, de mustrarea Dumnezeului tău.
21. Ascultă acum, tu cel nenorocit și îmbătat, dar nu cu vin,
22. Astfel spune Domnul tău DOMNUL și Dumnezeul tău *care* pledează în cauza poporului său: Iată, am luat din mâna ta paharul cutremurării, drojdiile paharului furiei mele; nu îl vei mai bea;
23. Ci îl voi pune în mâna celor ce te nenorocesc, care au spus sufletului tău: Prosternă-te, să trecem peste *tine*, iar tu ți-ai așternut trupul ca pământul și ca strada, pentru cei ce au trecut pe deasupra.

CAPITOLUL 52

TREZEȘTE-TE, trezește-te; îmbracă-ți tăria, Sioane; îmbracă-te cu hainele tale frumoase, Ierusalime, cetate sfântă, fiindcă de acum înainte nu vor mai veni în tine cei necircumciși și necurați.
2. Scutură-te de praf; ridică-te *și* șezi jos, Ierusalime, dezleagă-te de legăturile gâtului tău, tu, cea captivă, fiică a Sionului.
3. Fiindcă astfel spune DOMNUL: V-ați vândut pentru nimic; și veți fi răscumpărați fără bani.
4. Fiindcă astfel spune Domnul DUMNEZEU: Poporul meu a coborât înainte în Egipt pentru a locui temporar acolo; și asirianul l-a oprimat fără motiv.
5. De aceea acum, ce am eu *de făcut* aici, spune DOMNUL, când poporul meu este luat pentru nimic? Cei ce conduc peste ei îi fac să urle, spune DOMNUL; și numele meu *este* blasfemiat continuu în fiecare zi.

6. De aceea poporul meu va cunoaște numele meu, de aceea *vor cunoaște* în acea zi că eu *sunt* cel care vorbește, iată-mă.
7. ¶ Cât de frumoase sunt pe munți picioarele celui ce aduce vești bune, care anunță pace; care aduce veștile bune ale *facerii* binelui, care rostește salvarea; care spune Sionului: Dumnezeul tău domnește!
8. Paznicii tăi vor ridica vocea; cu vocea vor cânta împreună, fiindcă vor vedea ochi către ochi, când DOMNUL va aduce din nou Sionul.
9. Izbucniți de bucurie, cântați împreună, voi locuri risipite ale Ierusalimului, căci DOMNUL a mângâiat pe poporul său, a răscumpărat Ierusalimul.
10. DOMNUL și-a dezgolit brațul sfânt în ochii tuturor națiunilor; și toate marginile pământului vor vedea salvarea Dumnezeului nostru.
11. Plecați, plecați, ieșiți de aici, nu atingeți nimic necurat; ieșiți de acolo; fiți curați, cei care purtați vasele DOMNULUI.
12. Fiindcă nu veți ieși cu grabă, nici nu veți merge în zbor, căci DOMNUL va merge înaintea voastră; și Dumnezeul lui Israel *va fi* ariergarda voastră.
13. ¶ Iată, servitorul meu se va purta cu chibzuință, va fi înălțat și preamărit și va fi foarte sus.
14. Cât de mulți au fost înmărmuriți de tine; atât de desfigurată i-a fost fața, mai mult decât a oricărui om, și înfățișarea lui mai mult decât a fiilor oamenilor;
15. Astfel el va stropi multe națiuni; înaintea lui împărații își vor închide gurile, fiindcă vor vedea *ceea* ce nu li s-a spus; și vor lua aminte la *ceea* ce nu au auzit.

CAPITOLUL 53

CINE a crezut vestea noastră și cui i s-a arătat brațul DOMNULUI?
2. Fiindcă el va crește înaintea lui ca un lăstar și ca o rădăcină dintr-un pământ uscat, nu va avea nici formă nici frumusețe; și când îl vom vedea, *nu va avea* frumusețe ca să îl dorim.
3. El este disprețuit și respins de oameni; un om al întristărilor și obișnuit cu mâhnirea, și ne-am ascuns de el cum ne-am *ascunde* fețele, a fost disprețuit și noi nu l-am prețuit.
4. ¶ Cu adevărat *el* a purtat mâhnirile noastre și a luat asupra lui întristările noastre, totuși l-am socotit bătut, lovit de Dumnezeu și chinuit.
5. Dar el *a fost* rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre, pedeapsa păcii noastre *a fost* asupra lui; și prin loviturile lui suntem vindecați.
6. Noi toți ca oi am rătăcit; ne-am întors fiecare la propria cale; și DOMNUL a așezat pe el nelegiuirea noastră a tuturor.
7. A fost oprimat și a fost chinuit, totuși nu și-a deschis gura, este adus ca un miel la măcel, ca o oaie mută înaintea tunzătorilor, astfel nu și-a deschis gura.
8. A fost luat de la închisoare și de la judecată, și cine va vesti generația lui? Fiindcă a fost stârpit din țara celor vii, pentru fărădelegea poporului meu a fost el lovit.

9. Și în moartea lui și-a rânduit mormântul cu cei stricați și cu cei bogați, pentru că nu făcuse nimic violent, nici *nu era vreo* înșelăciune în gura lui.
10. ¶ Totuși DOMNULUI i-a plăcut să îl zdrobească; *l*-a supus suferinței; când tu îi vei face sufletul o ofrandă pentru păcat, el va vedea sămânța *lui, își* va prelungi zilele și plăcerea DOMNULUI va prospera în mâna lui.
11. Va vedea din *rodul* ostenelii sufletului său *și* va fi satisfăcut, prin cunoașterea lui, servitorul meu cel drept va declara drepți pe cei mulți; și el va lua asupra lui nelegiuirile lor.
12. De aceea îi voi da *partea* lui cu cei mari și va împărți prada cu cei puternici, pentru că și-a turnat sufletul până la moarte și a fost numărat cu călcătorii de lege; și a purtat păcatul multora și a mijlocit pentru călcătorii de lege.

CAPITOLUL 54

CÂNTĂ, stearpo, tu *care* nu ai născut; izbucnește în cântare și strigă tare, tu *care* nu ai avut durerile nașterii, fiindcă mai mulți *sunt* copiii celei pustiite decât copiii celei măritate, spune DOMNUL.
2. Lărgește locul cortului tău și să întindă ei perdelele locuințelor tale, nu cruța, lungește-ți funiile și întărește-ți cuiele;
3. Fiindcă te vei întinde în dreapta și în stânga; și sămânța ta va moșteni neamurile și va face cetățile pustiite să fie locuite.
4. Nu te teme, căci nu vei fi rușinată, nici nu vei fi încurcată; fiindcă nu vei fi dată de rușine, pentru că vei uita rușinea tinereții tale și nu îți vei mai aminti ocara văduviei tale.
5. Fiindcă Făcătorul tău *este* soțul tău; DOMNUL oștirilor *este* numele său; și Răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al lui Israel; Dumnezeul întregului pământ va fi el numit.
6. ¶ Căci DOMNUL te-a chemat ca pe o femeie părăsită și mâhnită în duh și o soție a tinereții, când ai fost refuzată, spune Dumnezeul tău.
7. Pentru puțin timp te-am părăsit, dar cu îndurări mari te voi aduna.
8. Într-o fărâmă de furie mi-am ascuns fața de tine pentru o clipă, dar cu bunătate veșnică voi avea milă de tine, spune DOMNUL, Răscumpărătorul tău.
9. Fiindcă aceasta *este ca* apele lui Noe pentru mine, căci *așa* cum am jurat că apele lui Noe nu vor mai trece peste pământ, tot astfel am jurat că nu mă voi *mai* înfuria pe tine, nici nu te voi *mai* mustra.
10. Căci munții se vor depărta și dealurile *vor fi* mutate, dar bunătatea mea nu se va depărta de tine, nici legământul păcii mele nu va fi mutat, spune DOMNUL, care are milă de tine.
11. ¶ Tu, cea chinuită, aruncată de furtună *și* nemângâiată, iată, voi pune pietrele tale cu frumoase culori și voi pune temeliile tale cu safire.
12. Și voi face ferestrele tale din agate și porțile tale din rubine și toate granițele tale din pietre plăcute.
13. Și toți copiii tăi *vor fi* discipoli ai DOMNULUI; și mare *va fi* pacea copiilor tăi.
14. În dreptate vei fi întemeiată; de oprimare vei fi departe, pentru că nu te vei teme; și de groază, fiindcă nu se va apropia de tine.

15. Iată, cu siguranță ei se vor aduna, *dar aceasta nu va fi de la* mine, oricine se va aduna împotriva ta va cădea din cauza ta.
16. Iată, eu l-am creat pe fierar care suflă cărbunii în foc și care aduce o unealtă pentru munca lui; și l-am creat pe risipitorul pentru a distruge.
17. Nicio armă formată împotriva ta nu va prospera; și fiecare limbă *ce* se va ridica împotriva ta în judecată o vei condamna. Aceasta *este* moștenirea servitorilor DOMNULUI și dreptatea lor *este* de la mine, spune DOMNUL.

CAPITOLUL 55

VOI, toți cei însetați, veniți la ape, și cel ce nu are bani, veniți, cumpărați și mâncați; da, veniți, cumpărați vin și lapte fără bani și fără preț.
2. Pentru ce cheltuiți bani pentru *ce nu este* pâine? Și osteneala voastră pentru *ceea ce* nu satură? Dați-mi atent ascultare și mâncați *ceea ce este* bun și să se desfete sufletul vostru în grăsime.
3. Plecați-vă urechile și veniți la mine, ascultați și sufletul vostru va trăi; iar eu voi face un legământ veșnic cu voi, *conform* îndurărilor sigure ale lui David.
4. Iată, l-am dat *ca* martor poporului, un conducător și comandant poporului.
5. Iată, vei chema o națiune *pe care* nu o cunoști, și națiuni *care* nu te-au cunoscut vor alerga la tine datorită DOMNULUI Dumnezeului tău și pentru Cel Sfânt al lui Israel, căci el te-a glorificat.
6. ¶ Căutați pe DOMNUL cât mai poate fi găsit, chemați-l cât mai este aproape;
7. Să își părăsească cel stricat calea și omul nedrept gândurile lui, și să se întoarcă la DOMNUL, iar el va avea milă de el; și la Dumnezeul nostru, căci el își înmulțește iertarea.
8. Fiindcă gândurile mele *nu sunt* gândurile tale, nici căile tale *nu sunt* căile mele, spune DOMNUL.
9. Căci *așa cum* cerurile sunt mai sus decât pământul, tot așa căile mele sunt mai înalte decât căile voastre și gândurile mele decât gândurile voastre.
10. Căci *așa* cum coboară ploaia și zăpada din cer și nu se întoarce acolo, ci udă pământul și îl face să încolțească și să înmugurească, pentru a da sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă,
11. Tot așa va fi cuvântul meu care iese din gura mea, nu se va întoarce la mine gol, ci va împlini ceea ce îmi place și va prospera *în lucrul* la care l-am trimis.
12. Fiindcă veți ieși cu bucurie și veți fi conduși cu pace, munții și dealurile vor izbucni înaintea voastră în cântare și toți copacii câmpului vor bate din palme.
13. În loc de spin va răsări bradul și în loc de mărăcine va răsări pomul de mirt și va fi DOMNULUI ca nume, ca un semn veșnic *care* nu va fi stârpit.

CAPITOLUL 56

ASTFEL spune DOMNUL: Păziți judecata și faceți dreptate, fiindcă salvarea mea *este* aproape să vină și dreptatea mea să fie revelată.
2. Binecuvântat *este* omul *care* face aceasta și fiul omului *care* se ține de aceasta; care ține sabatul ca să nu îl spurce și își ține mâna de la a face vreun rău.

3. ¶ Nu lăsa pe fiul străinului, care s-a alăturat DOMNULUI, să vorbească, spunând: DOMNUL m-a separat în întregime de poporul lui; nici nu lăsa pe famen să spună: Iată, eu *sunt* un pom uscat.
4. Fiindcă astfel spune DOMNUL, famenilor ce țin sabatele mele și aleg *lucrurile* care îmi plac mie și apucă legământul meu;
5. Lor le voi da în casa mea și în înăuntrul zidurilor mele un loc și un nume mai bun decât al fiilor și al fiicelor, le voi da un nume veșnic, ce nu va fi stârpit.
6. De asemenea fiii străinului, care se alătură DOMNULUI, pentru a-l servi și pentru a iubi numele DOMNULUI, pentru a fi servitorii lui, oricine ține sabatul ca să nu îl spurce și apucă legământul meu;
7. Chiar pe ei îi voi aduce la muntele meu sfânt și îi voi bucura în casa mea de rugăciune, ofrandele lor arse și sacrificiile lor *vor fi* primite pe altarul meu; căci casa mea se va numi casă de rugăciune pentru toate popoarele.
8. Domnul DUMNEZEU care adună pe proscrișii lui Israel spune: Voi aduna încă *și pe alții* la el, pe lângă cei adunați la el.
9. ¶ Voi, toate fiarele câmpului, veniți să mâncați, *da*, voi, toate fiarele din pădure.
10. Paznicii lui *sunt* orbi, sunt toți neștiutori, ei *sunt* toți câini muți, nu pot lătra, dormind, stând întinși, iubind să dormiteze.
11. Da, *sunt* câini lacomi *care* nu pot avea niciodată destul și *sunt* păstori *care* nu pot înțelege, toți privesc la propria cale, fiecare la câștigul său, din partea sa.
12. Veniți, *spun ei,* voi aduce vin și ne vom umple cu băutură tare; și mâine va fi ca astăzi *și* mult mai abundent.

CAPITOLUL 57

CEL drept piere și nimeni nu pune *aceasta* la inimă, și oameni miloși *sunt* luați, fără ca nimeni să ia aminte că cel drept este luat de la răul *ce vine.*
2. El va intra în pace, ei se vor odihni în paturile lor, *fiecare* umblând *în* integritatea lui.
3. ¶ Dar apropiați-vă aici, voi, fii ai vrăjitoarei, sămânță a adulterului și a curvei.
4. De cine vă bateți voi joc? Împotriva cui lărgiți gura *și* scoateți limba? *Nu sunteți* copii ai fărădelegii, o sămânță a falsității,
5. Aprinzându-vă cu idoli sub fiecare pom verde, ucigând copiii în văile de sub coastele stâncilor?
6. Printre *pietrele* netede ale pârâului *este* partea ta; ele, ele *sunt* sorțul tău, lor le-ai turnat un dar de băutură, ai adus un dar de mâncare. Să primesc eu mângâiere în acestea?
7. Pe un munte îngâmfat și înalt ți-ai așezat patul, chiar până acolo ai mers să aduci sacrificiu.
8. De asemenea în spatele ușilor și al stâlpilor ți-ai așezat amintirea, căci te-ai descoperit *altuia și* nu mie și te-ai urcat, ți-ai lărgit patul și ți-ai făcut *un legământ* cu ei; ai iubit patul lor unde *l*-ai văzut.

9. Și ai mers la împărat cu untdelemn și ai înmulțit miresmele tale și ai trimis mesagerii tăi departe și *te*-ai înjosit chiar până la iad.
10. Ai obosit de măreția căilor tale; *totuși* nu ai spus: Nu este speranță; ai găsit viața mâinii tale; de aceea nu te-ai mâhnit.
11. Și de cine te-ai temut sau înfricat, că ai mințit și nu ți-ai amintit de mine, nici nu ai pus *aceasta* la inimă? Nu am tăcut încă din vechime, iar tu nu te-ai temut de mine?
12. Voi vesti dreptatea ta și faptele tale, deoarece nu îți vor folosi.
13. ¶ Când strigi, să te elibereze mulțimile tale; dar vântul le va duce pe toate; zădărnicia *le* va lua, dar cel ce își pune încrederea în mine va stăpâni pământul și va moșteni muntele meu sfânt;
14. Și va spune: Înălțați, înălțați, pregătiți calea, îndepărtați piatra de poticnire din calea poporului meu.
15. Fiindcă astfel spune Cel înalt și preaînalt care locuiește în eternitate, al cărui nume *este* Sfânt: Eu locuiesc în *locul* înalt și sfânt cu cel care de asemenea *este* al unui duh căit și umil, pentru a înviora duhul celui umil și pentru a înviora inima celor căiți.
16. Căci nu mă voi certa pentru totdeauna, nici nu voi fi totdeauna furios, fiindcă duhul ar lipsi dinaintea mea și sufletele *pe care* le-am făcut.
17. ¶ Pentru nelegiuirea lăcomiei lui m-am înfuriat și l-am lovit, m-am ascuns și m-am înfuriat, iar el a continuat cu perversitate pe calea inimii lui.
18. Am văzut căile lui și îl voi vindeca, de asemenea îl voi conduce și îi voi restaura mângâieri, lui și jelitorilor lui.
19. Eu creez rodul buzelor. Pace, pace *celui ce este* departe și *celui ce este* aproape, spune DOMNUL; și îl voi vindeca.
20. Dar cei stricați *sunt* ca marea tulburată, când nu se poate odihni, ale cărei ape aruncă noroi și pământ.
21. *Nu este* pace, spune Dumnezeul meu, celui stricat.

CAPITOLUL 58

STRIGĂ tare, nu cruța, ridică-ți vocea ca o trâmbiță și arată poporului meu fărădelegea lor și casei lui Iacob păcatele lor.
2. Totuși ei mă caută zilnic și se desfată să cunoască ale mele căi, ca o națiune care a făcut dreptate și nu a părăsit rânduiala Dumnezeului lor, ei cer de la mine rânduielile dreptății; se desfată în a se apropia de Dumnezeu.
3. ¶ Pentru ce am postit, *spun ei,* și tu nu vezi? *Pentru ce* ne-am chinuit sufletul, și tu nu iei la cunoștință? Iată, în ziua postului vostru voi găsiți plăcere și stoarceți de *la servitorii voștri* toate muncile datorate.
4. Iată, postiți pentru ceartă și polemică și pentru a lovi cu pumnul stricăciunii, nu postiți ca astăzi pentru a vă face vocea auzită în înalt.
5. Este acesta postul pe care eu l-am ales? O zi pentru om *ca* să își chinuiască sufletul? *Este* pentru a-și pleca al său cap ca o trestie și a-și întinde pânză de sac și cenușă *sub el*? Vei numi aceasta un post și o zi bine primită pentru DOMNUL?

6. Nu *este* acesta postul pe care l-am ales eu? A dezlega legăturile stricăciunii, a desface sarcinile grele și a lăsa pe oprimați să meargă liberi și să frângeți fiecare jug?
7. Nu *este* a împărți pâinea ta celui flămând și să aduci la casa ta pe săracii care sunt lepădați? Când vezi pe cel gol, să îl acoperi; și să nu te ascunzi de propria ta carne?
8. ¶ Atunci lumina ta va izbucni ca dimineața și sănătatea ta va crește repede și dreptatea ta va merge înaintea ta; gloria DOMNULUI va fi ariergarda ta.
9. Atunci vei chema și DOMNUL va răspunde; vei striga, iar el va spune: *Sunt* aici. Dacă iei din mijlocul tău jugul, arătarea cu degetul și vorbirea zadarnică,
10. Și *dacă* îți întinzi sufletul spre cel flămând și saturi sufletul chinuit, atunci lumina ta se va ridica în întuneric și întunecimea ta *va fi* ca amiaza;
11. Și DOMNUL te va călăuzi continuu și va sătura sufletul tău *chiar* în secetă și va îngrășa oasele tale; și vei fi ca o grădină udată și ca un izvor de apă, ale cărui ape nu lipsesc.
12. Și *cei care vor ieși* din tine vor reconstrui locurile vechi, risipite, vei ridica temeliile multor generații; și vei fi numit: Reparatorul spărturii, Restauratorul cărărilor de locuit.
13. ¶ Dacă îți întorci piciorul de la sabat, *de la* a-ți face plăcerea în ziua mea sfântă, și vei chema sabatul o desfătare, *sabatul* sfânt al DOMNULUI, demn de cinste, și îl vei cinsti, nefăcând propriile tale căi, nici găsind propria plăcere, nici vorbind *propriile tale* cuvinte,
14. Atunci te vei desfăta în DOMNUL; și te voi face să călărești peste locurile înalte ale pământului și te voi hrăni cu moștenirea tatălui tău, Iacob, căci gura DOMNULUI a vorbit *aceasta.*

CAPITOLUL 59

IATĂ, mâna DOMNULUI nu s-a scurtat, încât să nu poată salva, nici urechea lui nu s-a îngreunat, încât să nu poată auzi;
2. Ci nelegiuirile voastre au făcut o despărțire între voi și Dumnezeul vostru și păcatele voastre au ascuns fața *lui* de voi, ca să nu asculte.
3. Fiindcă mâinile vă sunt întinate cu sânge și degetele voastre cu nelegiuire; buzele voastre au vorbit minciuni, limba voastră a bolborosit perversitate.
4. Nimeni nu strigă după dreptate, nimeni nu pledează pentru adevăr, ei se încred în deșertăciune și vorbesc minciuni; concep ticăloșie și nasc nelegiuire.
5. Clocesc ouă de năpârcă și țes pânză de păianjen, cel ce mănâncă ouăle lor moare și *dacă* se strivește unul, iese o viperă.
6. Pânzele lor nu vor deveni veșminte, nici nu se vor acoperi cu faptele lor, faptele lor *sunt* fapte ale nelegiuirii și actul de violență *este* în mâinile lor.
7. Picioarele lor aleargă la rău și se grăbesc să verse sânge nevinovat, gândurile lor *sunt* gânduri ale nelegiuirii; risipire și nimicire *sunt* pe cărările lor.
8. Calea păcii ei nu o cunosc; și *nu este* judecată în umbletele lor, și-au făcut cărări strâmbe, oricine umblă în ele nu va cunoaște pace.

9. ¶ De aceea judecata este departe de noi, și dreptatea nu ne ajunge, așteptăm lumină, dar iată, întuneric; strălucire, *dar* umblăm în întunecime.
10. Bâjbâim *căutând* zidul ca orbii și bâjbâim ca și cum *nu am avea* ochi, ne poticnim la amiază ca noaptea; *suntem* în locuri pustiite ca morți.
11. Răcnim toți ca urșii și jelim mult ca porumbeii, căutăm judecata, dar *nu este* niciuna; salvarea, *dar* este departe de noi.
12. Fiindcă fărădelegile noastre s-au înmulțit înaintea ta și păcatele noastre mărturisesc împotriva noastră, căci fărădelegile noastre *sunt* cu noi; și *cât despre* nelegiuirile noastre, le cunoaștem;
13. Făcând fărădelege și mințind împotriva DOMNULUI și îndepărtându-ne de Dumnezeul nostru, vorbind asuprire și răzvrătire, concepând și rostind din inimă cuvintele minciunii.
14. Și judecata s-a întors înapoi și dreptatea stă departe, căci adevărul a căzut în stradă și echitatea nu poate intra.
15. Da, adevărul lipsește; și cel *ce* se depărtează de rău se face pe sine o pradă, și DOMNUL *a văzut aceasta și* nu i-a plăcut că *nu este* judecată.
16. ¶ Și a văzut că *nu este* om și s-a minunat că *nu este* mijlocitor, de aceea brațul său i-a adus salvare; și dreptatea lui, ea l-a sprijinit.
17. Căci a îmbrăcat dreptatea ca pe un pieptar și și-*a pus* pe cap un coif al salvării; și a îmbrăcat veșmintele răzbunării *ca* îmbrăcăminte și a fost acoperit cu zel precum cu o mantie.
18. Conform faptelor *lor,* astfel va răsplăti el, furie potrivnicilor săi, recompensă dușmanilor săi; insulelor le va răsplăti fapta lor.
19. Astfel *cei* de la apus se vor teme de numele DOMNULUI, și de gloria lui *cei* de la răsăritul soarelui. Când dușmanul va intra ca un potop, Duhul DOMNULUI va ridica un steag împotriva lui.
20. Și Răscumpărătorul va veni în Sion și la cei din Iacob care se vor întoarce de la fărădelege, spune DOMNUL.
21. Cât despre mine, acesta *este* legământul meu cu ei, spune DOMNUL: Duhul meu care *este* peste tine și cuvintele mele pe care le-am pus în gura ta, nu se vor depărta de gura ta, nici din gura seminței tale, nici din gura seminței seminței tale, spune DOMNUL, de acum și pentru totdeauna.

CAPITOLUL 60

RIDICĂ-TE, strălucește, căci lumina ta a venit și gloria DOMNULUI a răsărit peste tine.
2. Căci, iată, întunericul va acoperi pământul și întunericul gros poporul; dar DOMNUL va răsări peste tine și gloria lui va fi văzută peste tine.
3. Și neamurile vor veni la lumina ta și împărații la strălucirea răsăritului tău.
4. Ridică-ți ochii de jur împrejur și privește, toți se adună împreună, ei vin la tine, fiii tăi vor veni de departe și fetele tale vor fi îngrijite lângă *tine*.
5. Atunci vei vedea și vei curge *de bucurie și* inima ta se va teme și se va lărgi; deoarece plinătatea mării se va întoarce spre tine, forțele neamurilor vor veni la tine.

6. Mulțimea cămilelor te va acoperi, dromaderii din Madian și Efa; toți cei
din Seba vor veni, vor aduce aur și tămâie; și vor vesti laudele DOMNULUI.
7. Toate turmele Chedarului se vor aduna la tine, berbecii Nebaiotului îți
vor servi, se vor urca pe altarul meu *și vor fi* bine primiți, iar casa gloriei
mele eu o voi glorifica.
8. Cine *sunt* aceștia *care* zboară ca un nor și ca porumbeii la porumbarele lor?
9. ¶ Da, insulele mă vor aștepta și mai întâi *vor fi* corăbiile din Tarsis,
pentru a aduce pe fiii tăi de departe, argintul și aurul lor cu ei, pentru
numele DOMNULUI Dumnezeul tău și al Celui Sfânt al lui Israel, deoarece
el te-a glorificat.
10. Și fiii străinilor vor construi zidurile tale și împărații lor îți vor servi,
căci în furia mea te-am lovit, dar în bunăvoința mea am avut milă de tine.
11. De aceea porțile tale vor fi deschise totdeauna; nu vor fi închise nici
ziua, nici noaptea; ca să se aducă la tine tăriile neamurilor și să fie aduși
împărații lor.
12. Fiindcă națiunea și împărăția care nu îți va servi, va pieri; da, *acele*
națiuni vor fi în întregime risipite.
13. Gloria Libanului va veni la tine, bradul, pinul și merișorul împreună,
pentru a înfrumuseța locul sanctuarului meu; și voi face glorios locul
picioarelor mele.
14. De asemenea fiii celor care te-au chinuit vor veni, plecându-se înaintea
ta; și toți cei ce te-au disprețuit se vor prosterna la tălpile picioarelor tale; și
te vor numi: Cetatea DOMNULUI, Sionul Celui Sfânt al lui Israel.
15. ¶ Deși ai fost părăsită și urâtă, astfel încât nimeni nu a trecut prin *tine,*
te voi face o maiestate eternă, o bucurie a multor generații.
16. De asemenea vei suge laptele neamurilor și vei suge sânul împăraților
și vei cunoaște că eu, DOMNUL, *sunt* salvatorul tău și Răscumpărătorul
tău, Cel puternic al lui Iacob.
17. Pentru aramă eu voi aduce aur, și pentru aur voi aduce argint, și pentru
lemn, aramă, și pentru pietre, fier; de asemenea voi face pe ofițerii tăi pace
și pe colectorii de taxe, dreptate.
18. Violență nu va mai fi auzită în țara ta, nici risipire nici distrugere între
granițele tale; dar tu vei numi zidurile tale Salvare, și porțile tale Laudă.
19. Soarele nu va mai fi lumina ta ziua, nici luna nu te va lumina prin
strălucire, ci DOMNUL îți va fi o lumină veșnică, și Dumnezeul tău, gloria ta.
20. Soarele tău nu va mai apune; nici luna ta nu se va retrage, fiindcă
DOMNUL va fi a ta veșnică lumină și zilele jelirii tale se vor sfârși.
21. Poporul tău de asemenea, *ei* toți *vor fi* drepți, vor moșteni țara pentru
totdeauna, lăstarul sădirii mele, lucrarea mâinilor mele, ca eu să fiu glorificat.
22. Puținul va deveni o mie și unul tânăr o națiune tare; eu, DOMNUL,
voi grăbi aceasta la timpul ei.

CAPITOLUL 61

DUHUL Domnului DUMNEZEU *este* peste mine, deoarece
DOMNUL m-a uns să predic vești bune celor blânzi; el m-a

trimis să leg pe cei cu inima zdrobită, să vestesc libertate captivilor și deschiderea închisorii *celor ce sunt* legați.
2. Să vestesc anul de îndurare al DOMNULUI și ziua răzbunării Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei care jelesc.
3. Să rânduiesc celor ce jelesc în Sion, să le dau frumusețe în locul cenușii, untdelemnul bucuriei în locul jelirii, îmbrăcămintea de laudă în locul duhului de apăsare; să fie numiți pomi ai dreptății, sadul DOMNULUI, ca el să fie glorificat.
4. ¶ Iar ei vor rezidi vechile ruine, vor ridica *din nou* pustiirile de altădată și vor repara cetățile risipite, pustiirile multor generații.
5. Și străini vor sta și vor paște turmele tale și fiii celor străini *vor fi* plugarii voștri și vierii voștri.
6. Dar voi veți fi numiți Preoți ai DOMNULUI, *oamenii* vă vor numi Servitori ai Dumnezeului nostru, veți mânca bogățiile neamurilor și în gloria lor vă veți făli.
7. În locul rușinii voastre *veți primi* dublu; și *în locul* ocării se vor bucura în partea lor, de aceea în țara lor ei vor stăpâni o parte dublă, bucurie veșnică vor avea.
8. Fiindcă eu, DOMNUL, iubesc judecata, urăsc jaful pentru ofranda arsă; și voi conduce lucrarea lor în adevăr și voi face un legământ veșnic cu ei.
9. Și sămânța lor va fi cunoscută printre neamuri și urmașii lor printre popoare, toți cei ce îi văd îi vor recunoaște, că ei *sunt* sămânța *pe care* DOMNUL a binecuvântat-*o*.
10. ¶ Mă voi bucura mult în DOMNUL, sufletul meu se va veseli în Dumnezeul meu; căci m-a îmbrăcat cu veșmintele salvării, m-a acoperit cu roba dreptății, ca un mire ce se împodobește cu ornamente și ca o mireasă ce se înfrumusețează cu bijuterii.
11. Căci precum pământul aduce mugurul său și precum grădina face lucrurile ce sunt semănate în ea să răsară, astfel Domnul DUMNEZEU va face dreptatea și lauda să răsară înaintea tuturor națiunilor.

CAPITOLUL 62

DE dragul Sionului nu voi tăcea și de dragul Ierusalimului nu mă voi odihni, până când dreptatea acestuia va ieși ca strălucirea și salvarea acestuia ca o lampă *ce* arde.
2. Și neamurile vor vedea dreptatea ta și toți împărații, gloria ta, și vei fi numită cu un nume nou, pe care gura DOMNULUI îl va rosti.
3. De asemenea vei fi o coroană de glorie în mâna DOMNULUI și o diademă împărătească în mâna Dumnezeului tău.
4. Nu vei mai fi numită Părăsită; nici țara ta nu *va mai fi* numită Pustiită, ci vei fi numită Hefțiba, și țara ta Beula; fiindcă DOMNUL se desfată în tine și țara ta va fi căsătorită.
5. Căci *precum* un tânăr se căsătorește cu o fecioară, *tot astfel* fiii tăi se vor căsători cu tine, și *precum* mirele se bucură de mireasă, *tot astfel* Dumnezeul tău se va bucura de tine.

6. ¶ Am așezat paznici pe zidurile tale, Ierusalime, *care* niciodată nu vor
tăcea *nici* zi nici noapte, voi, care amintiți despre DOMNUL, nu păstrați tăcere,
7. Și nu îi dați odihnă, până când va întemeia Ierusalimul și îl va face de
laudă pe pământ.
8. DOMNUL a jurat pe dreapta sa și pe brațul tăriei lui: Negreșit, nu îți
voi mai da grânele *să fie* mâncare pentru dușmanii tăi; și fiii străinului nu
vor *mai* bea vinul tău, pentru care ai ostenit,
9. Ci cei care l-au adunat îl vor mânca și vor lăuda pe DOMNUL; și cei
ce l-au strâns îl vor bea în curțile sfințeniei mele.
10. ¶ Treceți, treceți pe porți; pregătiți calea poporului; înălțați, înălțați
drumul mare; scoateți pietrele; ridicați un steag pentru popor.
11. Iată, DOMNUL a vestit până la marginea lumii: Spuneți fiicei Sionului:
Iată, salvarea ta vine; iată, răsplata lui *este* cu el și lucrarea lui înaintea lui.
12. Iar ei îi vor numi: Poporul sfânt, Răscumpărații DOMNULUI, și tu te
vei numi: Căutată, O cetate nepărăsită.

CAPITOLUL 63

CINE *este* acesta care vine din Edom, cu veșminte vopsite din
Boțra? Acesta *care este* glorios în haina lui, călătorind în măreția
tăriei lui? Eu cel ce vorbesc în dreptate, puternic pentru a salva.
2. Pentru ce îți *este* haina roșie și veșmintele tale ca cel ce calcă în teasc?
3. Am călcat singur în teasc; și din popor *nu a fost* nimeni cu mine, căci
îi voi călca în mânia mea și îi voi călca în picioare în furia mea; și sângele
lor va fi stropit pe veșmintele mele și îmi voi întina toate hainele.
4. Fiindcă ziua răzbunării *este* în inima mea și anul răscumpărților mei
este aproape.
5. Și am privit și *nu a fost* nimeni să ajute; și m-am minunat că nu *a fost*
nimeni să susțină, de aceea brațul meu mi-a adus salvare; și furia mea, ea
m-a susținut.
6. Și voi călca poporul în mânia mea și îi voi îmbăta în furia mea și voi
doborî tăria lor la pământ.
7. ¶ Voi aminti despre bunătatea iubitoare a DOMNULUI *și* laudele
DOMNULUI, conform cu tot ce a așezat DOMNUL peste noi și marea
bunătate către casa lui Israel, pe care el a așezat-o asupra lor conform
îndurărilor lui și conform mulțimii bunătăților lui iubitoare.
8. Fiindcă el a spus: Cu siguranță ei *sunt* poporul meu, copii *ce* nu vor
minți, astfel el a fost Salvatorul lor.
9. În toată nenorocirea lor el a fost nenorocit și îngerul *dinaintea* feței
lui i-a salvat, în dragostea lui și în mila lui i-a răscumpărat; și i-a dus și i-a
purtat în toate zilele din vechime.
10. Dar ei s-au răzvrătit și au chinuit Duhul său sfânt, de aceea s-a întors
pentru a fi dușmanul lor *și* a luptat împotriva lor.
11. Atunci și-a amintit zilele din vechime, de Moise *și* poporul său, *spunând*:
Unde *este* cel care i-a adus din mare cu păstorul turmei lui? Unde *este* cel
care a pus Duhul său sfânt în el?

12. Care *i*-a condus prin dreapta lui Moise cu brațul său glorios, despărțind apa înaintea lor, pentru a-și face un nume veșnic?
13. Care i-a condus prin adânc, ca pe un cal în pustiu, *ca* ei să nu se poticnească?
14. Ca o fiară ce coboară în vale, Duhul DOMNULUI l-a făcut să se odihnească, astfel ai condus pe poporul tău, pentru a-ți face un nume glorios.
15. ¶ Uită-te în jos din cer și privește din locuința sfințeniei tale și a gloriei tale, unde *este* zelul și tăria ta, fiorul adâncurilor și a îndurărilor tale către mine? Sunt ele împiedicate?
16. Fără îndoială tu *ești* tatăl nostru, deși *dacă* Avraam nu știe despre noi și Israel nu ne recunoaște, tu, DOAMNE, *ești* tatăl nostru, răscumpărătorul nostru; numele tău *este* din veșnicie.
17. DOAMNE, de ce ne-ai făcut să rătăcim de la căile tale *și* ne-ai împietrit inima de la frica de tine? Întoarce, de dragul servitorului tău, triburile moștenirii tale.
18. Poporul sfințeniei tale *l*-a stăpânit doar puțin timp, potrivnicii noștri au călcat sanctuarul tău.
19. Noi suntem *ai tăi*, niciodată nu ai condus peste ei; nu s-au numit după numele tău.

CAPITOLUL 64

AH, de ai voi să rupi cerurile, de ai voi să cobori, ca munții să curgă înaintea feței tale.
2. Ca atunci *când* focul ce topește arde, focul face apele să fiarbă, pentru a face numele tău cunoscut potrivnicilor tăi, *ca* națiunile să tremure înaintea feței tale!
3. Când ai făcut lucruri înfricoșătoare *pe care* nu *le*-am așteptat, ai coborât, munții au curs înaintea feței tale.
4. Căci de la începutul lumii *oamenii* nu au auzit, nici nu au dat ascultare, nici ochiul nu a văzut, Dumnezeule, în afară de tine, *ce* a pregătit pentru cel care l-a așteptat.
5. Tu întâmpini pe cel ce se bucură și lucrează dreptate, pe *cei ce* își amintesc de tine în cărările tale; iată, ești furios; căci am păcătuit; *dar* în ele este stăruință și noi vom fi salvați.
6. ¶ Dar noi suntem toți ca un *lucru* necurat și toate faptele noastre drepte *sunt* precum zdrențe murdare; și toți ne ofilim ca o frunză; și nelegiuirile noastre, ca vântul, ne-au dus.
7. Și nu *este* nimeni care să cheme numele tău, care să se trezească pentru a te apuca, fiindcă ți-ai ascuns fața de noi și ne-ai mistuit, din cauza nelegiuirilor noastre.
8. Dar acum, DOAMNE, tu *ești* tatăl nostru; noi *suntem* lutul, iar tu olarul nostru; și noi toți *suntem* lucrarea mâinii tale.
9. Nu te înfuria peste măsură, DOAMNE, nici nu îți aminti nelegiuirea pentru totdeauna, iată, privește, te implorăm, noi *suntem* toți poporul tău.
10. Cetățile tale sfinte sunt un pustiu, Sionul este un pustiu, Ierusalimul o pustiire.

11. Casa noastră sfântă și minunată, unde părinții noștri te-au lăudat, este arsă cu foc, și toate lucrurile noastre sunt risipite.
12. Te vei opri de la aceste *lucruri,* DOAMNE? Vei tăcea și ne vei nenoroci peste măsură?

CAPITOLUL

65 SUNT căutat de *cei ce* nu au întrebat *de mine*; am fost găsit de *cei ce* nu mă căutau; am spus: Iată-mă, iată-mă, unei națiuni *care* nu a fost chemată după numele meu.
2. Mi-am întins mâinile toată ziua spre un popor răzvrătit, care umblă într-o cale *care nu era* bună, după propriile lor gânduri;
3. Un popor ce mă provoacă la mânie continuu *chiar* în fața mea; care sacrifică în grădini și arde tămâie pe altare de cărămidă;
4. Care rămâne printre morminte și găzduiește în cavouri, mâncând carne de porc și zeamă de urâciuni *este în* vasele lor;
5. Ei, care spun: Stai singur, nu te apropia de mine, căci sunt mai sfânt decât tine. Aceștia *sunt* un fum în nările mele, un foc ce arde toată ziua.
6. Iată, *este* scris înaintea mea, nu voi păstra tăcere, ci voi răsplăti, voi răsplăti în sânul lor,
7. Nelegiuirile voastre și nelegiuirile tuturor părinților voștri, spune DOMNUL, care au ars tămâie pe munți și m-au blasfemiat pe dealuri, de aceea le voi măsura în sân lucrarea lor din trecut.
8. ¶ Astfel spune DOMNUL: Precum vinul nou se găsește în ciorchine, precum *unul* spune: Nu îl nimici; căci o binecuvântare *este* în el; tot astfel voi face de dragul servitorilor mei, ca să nu îi nimicesc pe toți.
9. Și voi scoate o sămânță din Iacob și din Iuda un moștenitor al munților mei, și aleșii mei vor moșteni aceasta și servitorii mei vor locui acolo.
10. Și Saronul va fi un staul pentru turme și valea lui Acor un loc pentru vite să se întindă, pentru poporul ce m-a căutat.
11. ¶ Dar voi *sunteți* cei care părăsesc pe DOMNUL, care uită muntele meu sfânt, care pregătesc o masă pentru ceata aceea și care turnați darul de băutură acelui număr.
12. De aceea vă voi număra pentru sabie și vă veți apleca cu toții la măcel, deoarece când am chemat, nu ați răspuns; când am vorbit, nu ați auzit; ci ați făcut rău în ochii mei și ați ales *aceea* în care nu m-am desfătat.
13. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, servitorii mei vor mânca, dar voi veți flămânzi; iată, servitorii mei vor bea, dar voi veți înseta; iată, servitorii mei se vor bucura, dar voi vă veți rușina;
14. Iată, servitorii mei vor cânta de bucuria inimii, dar voi veți plânge de tristețea inimii și veți urla de chinuirea duhului.
15. Și veți lăsa numele vostru ca un blestem aleșilor mei, fiindcă Domnul DUMNEZEU te va ucide și va da servitorilor săi alt nume,
16. Așa că cel ce se binecuvântează pe pământ se va binecuvânta în Dumnezeul adevărului; și cel ce jură pe pământ va jura pe Dumnezeul

adevărului; deoarece tulburările trecute sunt uitate și pentru că ei sunt ascunși de la ochii mei.
17. ¶ Căci, iată, eu fac noi ceruri și un nou pământ, și cele dinainte nu vor *mai* fi amintite, nici nu vor *mai* veni în minte.
18. Dar veseliți-vă și bucurați-vă pentru totdeauna *în ceea* ce fac; căci, iată, fac Ierusalimul o bucurie și poporul ei, o veselie.
19. Și mă voi bucura în *cetatea* Ierusalimului și mă voi veseli în poporul meu, și vocea plângerii nu va mai fi auzită în ea, nici vocea plânsului.
20. Nu va mai fi acolo un prunc cu zile *puține,* nici bătrân care să nu își împlinească zilele, căci *cine* va muri în vârstă de o sută de ani *va fi* copil; dar păcătosul, în vârstă de o sută de ani, va fi blestemat.
21. Iar ei vor construi case și *le* vor locui; și vor sădi vii și vor mânca rodul lor.
22. Nu vor construi și un altul să locuiască; nu vor sădi și un altul să mănânce, căci precum zilele unui arbore *sunt* zilele poporului meu și aleșii mei se vor bucura mult de lucrarea mâinilor lor.
23. Nu vor osteni în zadar, nici nu vor naște pentru necaz; fiindcă *sunt* sămânța binecuvântaților DOMNULUI și urmașii lor cu ei.
24. Și se va întâmpla, că înainte ca ei să cheme, eu voi răspunde; și în timp ce ei încă vorbesc, eu voi auzi.
25. Lupul și mielul vor paște împreună și leul va mânca paie ca boul, și țărână *va fi* mâncarea șarpelui. Nu vor face rău nici nu vor nimici în tot muntele meu sfânt, spune DOMNUL.

CAPITOLUL 66

ASTFEL spune DOMNUL: Cerul *este* tronul meu și pământul *este* sprijinul picioarelor mele, unde *este* casa pe care voi mi-o construiți? Și unde *este* locul odihnei mele?
2. Căci toate acele *lucruri* mâna mea le-a făcut și toate acele *lucruri* au fost, spune DOMNUL, dar la acest *om* mă voi uita, *chiar* la *cel care este* sărac și cu un duh căit și tremură la cuvântul meu.
3. Cel care ucide un bou *este precum* ar ucide un om; cel ce sacrifică un miel, *precum* ar reteza gâtul unui câine; cel ce aduce un dar, *precum ar fi adus* sânge de porc; cel ce arde tămâie, *precum* ar fi binecuvântat un idol. Da, ei și-au ales propriile căi și sufletul li se desfată în urâciunile lor.
4. De asemenea voi alege amăgirile lor și voi aduce temerile lor peste ei; deoarece când am chemat, nimeni nu a răspuns; când am vorbit, nu au auzit, ci au făcut rău înaintea ochilor mei și au ales a*ceea* în care nu mă desfăt.
5. ¶ Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi ce tremurați la cuvântul său: Frații voștri care v-au urât, care vă leapădă de dragul numelui meu, au spus: Să fie DOMNUL glorificat și el se va arăta spre bucuria voastră; dar ei vor fi rușinați.
6. O voce a zgomotului din cetate, o voce din templu, o voce a DOMNULUI ce întoarce răsplată dușmanilor lui.
7. Înainte ca ea să aibă durerile naşterii, a născut; înainte să fi venit durerea ei, a dat naştere *unui* copil de parte bărbătească.

8. Cine a auzit un astfel de lucru? Cine a văzut astfel de lucruri? Va fi făcut pământul să nască *totul* într-o singură zi? *Sau* o națiune va fi născută deodată? Căci imediat ce Sionul a avut durerile nașterii, și-a născut copiii.
9. Voi aduce la momentul nașterii și nu voi face să nască? spune DOMNUL; voi face să nască și *apoi* să închid *pântecele*? spune Dumnezeul tău.
10. Bucurați-vă cu *cetatea* Ierusalimului și veseliți-vă cu ea, toți cei ce o iubiți, bucurați-vă cu bucurie împreună cu ea, toți cei care jeliți pentru ea,
11. Ca să sugeți și să fiți săturați cu sânii mângâierilor ei; ca să mulgeți și să fiți desfătați cu plinătatea gloriei sale.
12. Fiindcă astfel spune DOMNUL: Iată, voi întinde pace spre ea ca un râu și gloria neamurilor ca un pârâu revărsat, atunci veți suge, veți fi purtați pe brațele *ei și* dezmierdați pe genunchii *ei.*
13. Ca pe unul pe care mama lui îl mângâie, la fel vă voi mângâia *și* eu; și veți fi mângâiați în Ierusalim.
14. Și când vedeți *aceasta,* inima voastră se va bucura și oasele voastre vor înflori ca iarba, și mâna DOMNULUI va fi cunoscută de toți servitorii lui și indignarea *lui* de toți dușmanii săi.
15. ¶ Căci, iată, DOMNUL va veni cu foc și cu carele lui ca un vârtej de vânt, să întoarcă mânia lui cu furie și mustrarea lui cu flăcări de foc.
16. Fiindcă DOMNUL se va judeca, prin foc și prin sabia lui, cu orice făptură; și cei uciși de DOMNUL vor fi mulți.
17. Cei ce se sfințesc și se purifică în grădinile din spatele *unui* copac *care este* în mijloc, mâncând carne de porc și urâciunea și șoarecele, vor fi mistuiți împreună, spune DOMNUL.
18. Căci eu *cunosc* faptele și gândurile lor, se va întâmpla, că voi aduna toate națiunile și limbile; iar ele vor veni și vor vedea gloria mea.
19. Și voi pune un semn printre ei și voi trimite pe cei ce scapă de ei, la toate națiunile, *la* Tarsis, Pul și Lud, pe cei ce încordează arcul, *la* Tubal și Iavan, *la* insulele de departe, care nu au auzit de faima mea, nici nu au văzut gloria mea; și vor vesti gloria mea printre neamuri.
20. Iar ei vor aduce pe toți frații voștri *ca* ofrandă DOMNULUI din toate națiunile pe cai și în care și pe tărgi și pe catâri și pe animale iuți, la muntele meu sfânt Ierusalim, spune DOMNUL, precum copiii lui Israel aduc o ofrandă într-un vas curat în casa DOMNULUI.
21. Și de asemenea voi lua dintre ei ca preoți *și* ca leviți, spune DOMNUL.
22. Căci precum cerurile noi și pământul nou, pe care le voi face, vor rămâne înaintea mea, spune DOMNUL, tot astfel sămânța și numele vostru vor rămâne.
23. Și se va întâmpla, *că* de la o lună nouă la alta și de la un sabat la altul, toată făptura va veni să se închine înaintea mea, spune DOMNUL.
24. Și vor ieși și vor privi peste trupurile moarte ale oamenilor care au încălcat *legea* împotriva mea, căci viermele lor nu va muri, nici focul lor nu se va stinge; și vor fi de dispreț pentru toată făptura.

IEREMIA

CAPITOLUL

1 CUVINTELE lui Ieremia, fiul lui Hilchia, dintre preoții care *erau* în
Anatot în țara lui Beniamin;
2. Către care cuvântul DOMNULUI a venit în zilele lui Iosia, fiul lui Amon,
împăratul lui Iuda, în al treisprezecelea an al domniei lui.
3. S-a întâmplat de asemenea în zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul
lui Iuda, până la sfârșitul anului al unsprezecelea al lui Zedechia, fiul lui Iosia,
împăratul lui Iuda, până la ducerea Ierusalimului în captivitate în luna a cincea.
4. ¶ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
5. Înainte de a te forma în pântece te-am cunoscut; și înainte să fi ieșit tu
din pântece te-am sfințit *și* te-am rânduit profet către națiuni.
6. Atunci am spus eu: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată, eu nu pot
vorbi, pentru că *sunt* copil.
7. Dar DOMNUL mi-a spus: Nu spune: *Sunt* copil, pentru că vei merge
la toți aceia la care te voi trimite și vei vorbi orice îți voi porunci.
8. Nu te teme de fețele lor, pentru că eu *sunt* cu tine pentru a te elibera,
spune DOMNUL.
9. Atunci DOMNUL și-a întins mâna și mi-a atins gura. Și DOMNUL
mi-a spus: Iată, am pus cuvintele mele în gura ta.
10. Vezi, în această zi te-am pus peste națiuni și peste împărății, pentru a
dezrădăcina și a dărâma și a distruge și a surpa, pentru a zidi și pentru a sădi.
11. ¶ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: Ieremia,
ce vezi? Iar eu am spus: Văd un toiag de migdal.
12. Atunci DOMNUL mi-a spus: Ai văzut bine, pentru că voi grăbi cuvântul
meu pentru a-l împlini.
13. Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine a doua oară, spunând: Ce vezi?
Iar eu am spus: Văd un cazan fierbând; și fața lui *este* spre nord.
14. Atunci DOMNUL mi-a spus: Din nord va izbucni un rău peste toți
locuitorii țării.
15. Pentru că, iată, voi chema toate familiile împărățiilor nordului, spune
DOMNUL; și vor veni și fiecare își va așeza tronul său la intrarea porților
Ierusalimului și împotriva tuturor zidurilor lui de jur împrejur, și împotriva
tuturor cetăților lui Iuda.
16. Și voi rosti judecățile mele împotriva lor referitor la toată răutatea lor, ei
care m-au părăsit și au ars tămâie altor dumnezei și s-au închinat *înaintea*
lucrărilor mâinilor lor.
17. Tu, de aceea, încinge-ți coapsele și ridică-te și vorbește-le tot ce îți
poruncesc; nu te descuraja din cauza fețelor lor, ca nu cumva să te cobor
înaintea lor.
18. Fiindcă, iată, te-am făcut în această zi o cetate apărată și un stâlp
de fier și ziduri de aramă împotriva întregii țări, împotriva împăraților

lui Iuda, împotriva prinților lui, împotriva preoților lui și împotriva poporului țării.
19. Și vor lupta împotriva ta; dar nu te vor învinge, pentru că eu *sunt* cu tine, spune DOMNUL, pentru a te elibera.

CAPITOLUL 2

MAI mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Mergi și strigă în urechile Ierusalimului, spunând: Astfel spune DOMNUL: Îmi amintesc de tine, de bunătatea tinereții tale, de dragostea *din timpul* logodirii tale, când m-ai urmat în pustie, într-o țară nesemănată.
3. Sfânt *era* Israel pentru DOMNUL *și* primele roade ale venitului său; toți cei care îl mănâncă vor fi vinovați; răul va veni peste ei, spune DOMNUL.
4. Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi, casă a lui Iacob și toate familiile casei lui Israel:
5. Astfel spune DOMNUL: Ce nelegiuire au găsit părinții voștri în mine, că s-au depărtat de mine și au mers după deșertăciune și au devenit deșerți?
6. Nici nu au spus: Unde *este* DOMNUL care ne-a scos din țara Egiptului, care ne-a condus prin pustie, printr-o țară de deșerturi și de gropi, printr-o țară a secetei și a umbrei morții, printr-o țară prin care nu trecuse nimeni și unde nu locuise niciun om?
7. Și v-am adus într-o țară roditoare, pentru a mânca rodul ei și bunătatea ei; dar când ați intrat, ați întinat țara mea și ați făcut moștenirea mea o urâciune.
8. Preoții nu au spus: Unde *este* DOMNUL? Și cei care mânuiau legea nu m-au cunoscut; păstorii de asemenea au încălcat *legea* împotriva mea și profeții au profețit prin Baal și au umblat după *lucruri care* nu sunt de folos.
9. ¶ De aceea vă voi implora încă, spune DOMNUL, și pe copiii copiilor voștri îi voi implora.
10. De aceea treceți peste insulele Chitimului și vedeți; și trimiteți la Chedar și luați aminte cu atenție și vedeți dacă este un astfel de lucru.
11. Și-a schimbat vreo națiune dumnezeii *ei,* care totuși nu *sunt* dumnezei? Dar poporul meu și-a schimbat gloria pentru ceea ce nu este de folos.
12. Fiți înmărmurite, voi cerurilor, la aceasta, și înfricoșați-vă, faceți-vă *ca* pustiul, spune DOMNUL.
13. Căci poporul meu a făcut două rele; m-au părăsit, izvorul apelor vii *și* și-au săpat fântâni, fântâni crăpate, care nu pot ține apă.
14. ¶ *Este* Israel un servitor? *Este* el un *sclav* născut în casă? De ce este el jefuit?
15. Leii tineri au răcnit împotriva lui, *și* au strigat și i-au risipit țara; cetățile lui sunt arse *și* fără locuitori.
16. De asemenea copiii lui Nof și ai lui Tahpanes ți-au spart creștetul capului.
17. Nu ți-ai făcut singur aceasta, în aceea că ai părăsit pe DOMNUL Dumnezeul tău, în timp ce el te conducea pe cale?
18. Și acum ce ai tu a face pe calea Egiptului, să bei apele din Șihor? Sau ce ai tu a face pe calea Asiriei, să bei apele râului?

19. Propria ta stricăciune te va corecta și decăderile tale te vor mustra; să știi de aceea și vezi că *este* un rău și amar că l-ai părăsit pe DOMNUL Dumnezeul tău și că frica mea nu *este* în tine, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor.
20. ¶ Pentru că din vechime ți-am rupt jugul *și* ți-am rupt legăturile; iar tu ai spus: Nu voi călca *legea*; când pe fiecare deal înalt și sub fiecare copac verde te plimbi, curvind.
21. Totuși eu te sădisem ca viță nobilă, o sămânță cu totul bună; cum atunci te-ai schimbat față de mine în planta stricată a unei vițe străine?
22. Căci chiar dacă te-ai spăla cu silitră și ai folosi mult săpun, *totuși* nelegiuirea ta este însemnată înaintea mea, spune DOMNUL Dumnezeu.
23. Cum poți spune: Nu sunt întinată, nu am mers după Baali? Privește-ți calea în vale, cunoaște ce ai făcut: *tu ești* o dromaderă iute care își încrucișează căile;
24. Măgăriță sălbatică obișnuită cu pustia, *care* adulmecă vântul după plăcerea ei; cine o abate în aprinderea ei? Toți cei care o caută nu se vor obosi; o vor găsi în luna ei.
25. Ferește-ți piciorul de la a fi desculț și gâtul tău de la sete; dar tu ai spus: Nu este speranță, nu, pentru că am iubit străini și după ei voi merge.
26. Precum hoțul se rușinează când este găsit, tot astfel se rușinează casa lui Israel: ei, împărații lor, prinții lor și preoții lor și profeții lor,
27. Spunând unui trunchi: Tu *ești* tatăl meu; și unei pietre: Tu m-ai născut, pentru că ei și-au întors spatele la mine și nu fața; dar în timpul tulburării lor vor spune: Ridică-te și salvează-ne.
28. Dar unde *sunt* dumnezeii tăi pe care ți i-ai făcut? Să se ridice ei, dacă pot să te salveze în timpul tulburării tale; căci *conform* numărului cetăților tale sunt dumnezeii tăi, Iuda!
29. ¶Pentru ce vă certați cu mine? Toți ați încălcat *legea* împotriva mea, spune DOMNUL.
30. În zadar am lovit pe copiii voștri; nu au acceptat nicio disciplinare; propria voastră sabie i-a mâncat pe profeții voștri ca un leu nimicitor.
31. Voi, *această* generație, vedeți cuvântul DOMNULUI. Am fost eu un pustiu pentru Israel? O țară a întunericului? Pentru ce spune poporul meu: Noi suntem domni; nu vom mai veni la tine?
32. Poate o fecioară să își uite podoabele ei, *sau* o mireasă, îmbrăcămintea ei? Totuși, de zile fără număr, poporul meu m-a uitat.
33. De ce îți îmbunătățești calea pentru a căuta dragoste? De aceea ai învățat și pe cei stricați căile tale.
34. De asemenea în poalele hainelor tale este găsit sângele sufletelor săracilor nevinovați; nu am aflat aceasta prin căutare tainică ci pe toate acestea *s-a găsit*.
35. Totuși tu spui: Pentru că sunt nevinovată, cu siguranță mânia lui se va întoarce de la mine. Iată, te voi certa, pentru că spui: Nu am păcătuit.
36. De ce alergi încoace și încolo atât de mult pentru a-ți schimba calea? De asemenea te vei rușina de Egipt, precum te-ai rușinat de Asiria.

37. Da, tu vei ieși de la el și mâinile tale *vor fi* pe capul tău, pentru că DOMNUL a respins *pe cei în care te* încrezi și nu vei prospera în ei.

CAPITOLUL

3 EI spun: Dacă un bărbat își lasă soția și ea pleacă de la el și devine a altui bărbat, se va întoarce el din nou la ea? Nu va fi țara aceea mult întinată? Dar tu ai făcut pe curva cu mulți apropiați; totuși întoarce-te la mine, spune DOMNUL.

2. Ridică-ți ochii spre înălțimi și vezi unde nu te-ai culcat cu *cineva*. Pe căi ai șezut pentru ei, precum arabul în pustie; și ai întinat țara cu curviile tale și cu stricăciunea ta.

3. De aceea ploile au fost oprite și nu a fost ploaie târzie; și tu ai avut fruntea unei curve, ai refuzat să te rușinezi.

4. Nu vrei de acum să strigi către mine: Tatăl meu, tu *ești* călăuza tinereții mele?

5. Își va reține el *mânia* pentru totdeauna? *O* va ține el până la sfârșit? Iată, ai vorbit și ai făcut lucruri rele cât ai putut.

6. ¶ DOMNUL mi-a spus de asemenea în zilele împăratului Iosia: Ai văzut *ceea* ce a făcut Israelul decăzut? S-a urcat pe fiecare munte înalt și sub fiecare copac verde și acolo a făcut pe curva.

7. Și am spus după ce a făcut toate aceste *lucruri*: Întoarce-te la mine. Dar nu s-a întors. Și perfida ei soră, Iuda, a văzut *aceasta*.

8. Și am văzut *că*, după ce pentru toate motivele prin care Israelul decăzut a comis adulter, am alungat-o și i-am dat un act de divorț; totuși perfida ei soră, Iuda, nu s-a temut, ci a mers și de asemenea a făcut pe curva.

9. Și s-a întâmplat prin ușurința curviei ei, că a întinat țara și a comis adulter cu pietre și cu trunchiuri.

10. Și cu toate acestea perfida ei soră, Iuda, nu s-a întors la mine cu toată inima ei, ci cu prefăcătorie, spune DOMNUL.

11. Și DOMNUL mi-a spus: Israelul decăzut s-a declarat drept mai mult decât perfida *lui soră*, Iuda.

12. ¶ Du-te și vestește aceste cuvinte spre nord și spune: Întoarce-te, tu Israele decăzut, spune DOMNUL; *și* nu voi face ca mânia mea să cadă peste voi, pentru că *sunt* milostiv, spune DOMNUL *și* nu voi ține *mânie* pentru totdeauna.

13. Numai să îți recunoști nelegiuirea, că ai încălcat *legea* împotriva DOMNULUI Dumnezeului tău și ți-ai împrăștiat căile către străini sub fiecare copac verde, și voi nu ați ascultat de vocea mea, spune DOMNUL.

14. Întoarceți-vă, voi copii decăzuți, spune DOMNUL, pentru că sunt căsătorit cu voi; și vă voi lua pe unul dintr-o cetate și pe doi dintr-o familie și vă voi aduce în Sion;

15. Și vă voi da păstori conform cu inima mea care vă vor paște cu înțelegere și cunoștință.

16. Și se va întâmpla, când vă veți înmulți și veți crește în țară, în acele zile, spune DOMNUL, că ei nu vor mai spune: Chivotul legământului

DOMNULUI; nici nu le va veni în minte, nici nu își vor aminti de el; nici nu *îl* vor cerceta; nici nu se va mai face *aceasta*.
17. În acel timp ei vor numi Ierusalimul tronul DOMNULUI; și toate națiunile se vor aduna la el, pentru numele DOMNULUI, la Ierusalim; și nu vor mai umbla după închipuirea inimii lor rele.
18. În acele zile casa lui Iuda va umbla cu casa lui Israel și ei vor veni împreună din țara de la nord în țara pe care am dat-o ca moștenire părinților voștri.
19. Dar eu am spus: Cum să te pun printre copii și să îți dau o țară plăcută, o moștenire frumoasă a oștirilor națiunilor? Și am *mai* spus: Mă vei numi: Tatăl meu; și nu te vei întoarce de la mine.
20. ¶ Cu adevărat *precum* o soție cu perfidie se depărtează de soțul ei, tot astfel v-ați purtat voi cu perfidie cu mine, casă a lui Israel, spune DOMNUL.
21. O voce s-a auzit pe înălțimi, plâns *și* cereri ale copiilor lui Israel, pentru că și-au pervertit calea *și* l-au uitat pe DOMNUL Dumnezeul lor.
22. Întoarceți-vă, voi copii decăzuți, eu vă voi vindeca decăderile. Iată, noi venim la tine, pentru că tu *ești* DOMNUL Dumnezeul nostru.
23. Cu adevărat în zadar *se așteaptă salvare* de la dealuri *și de la* mulțimea munților. Cu adevărat în DOMNUL Dumnezeul nostru *este* salvarea lui Israel.
24. Fiindcă rușinea a mistuit munca părinților noștri din tinerețea noastră: turmele lor și cirezile lor, pe fiii lor și pe fiicele lor.
25. Noi zăcem în rușinea noastră și ocara noastră ne acoperă, pentru că am păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeul nostru, noi și părinții noștri, din tinerețea noastră și până în această zi și nu am ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeul nostru.

Capitolul 4

DACĂ te vei întoarce, Israele, spune DOMNUL, întoarce-te la mine; și dacă vei îndepărta urâciunile tale dinaintea vederii mele, atunci nu te vei *mai* clinti.
2. Și vei jura: DOMNUL trăiește, în adevăr, în judecată și în dreptate; și națiunile se vor binecuvânta în el și în el se vor făli.
3. ¶ Pentru că astfel spune DOMNUL către bărbații lui Iuda și către Ierusalim: Desțeleniți-vă pământul și nu semănați printre spini.
4. Circumcideți-vă pentru DOMNUL și îndepărtați prepuțurile inimii voastre, voi bărbați ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului; ca nu cumva furia mea, ca un foc, să izbucnească și să ardă astfel *încât* nimeni să nu *o* poată stinge, din cauza facerilor voastre de rău.
5. ¶ Vestiți în Iuda și faceți cunoscut în Ierusalim și spuneți: Sunați trâmbița în țară; strigați, strângeți-vă împreună și spuneți: Adunați-vă și să intrăm în cetățile apărate.
6. Înălțați steagul spre Sion; retrageți-vă, nu vă opriți, pentru că voi aduce răul de la nord și o mare nimicire.
7. Leul s-a ridicat din desișul lui și nimicitorul neamurilor este pe drum; el a ieșit din locul său ca să îți prefacă țara în pustiu; *și* cetățile tale vor fi risipite, fără vreun locuitor.

8. Pentru aceasta, încingeți-vă cu pânză de sac, plângeți și urlați, pentru
că mânia înverșunată a DOMNULUI nu s-a abătut de la noi.
9. Și se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL, *că* inima împăratului
va pieri și *de asemenea* inima prinților; și preoții vor fi înmărmuriți și
profeții se vor minuna.
10. Atunci am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Cu adevărat ai înșelat
mult pe acest popor și Ierusalimul, spunând: Veți avea pace; cu toate că
sabia ajunge până la suflet.
11. În acel timp se va spune acestui popor și Ierusalimului: Un vânt uscat din
înălțimile din pustie spre fiica poporului meu, nu ca să vânture, nici ca să curețe,
12. *Chiar* un vânt puternic din acele *locuri* va veni la mine: acum de
asemenea, voi rosti judecăți împotriva lor.
13. Iată, el se va înălța ca norii și carele lui *vor fi* ca un vârtej de vânt; caii
lui sunt mai iuți decât acvilele. Vai nouă! pentru că suntem jefuiți.
14. Ierusalime, spală-ți inima de stricăciune, ca să fii salvat. Până când vor
găzdui în tine gândurile tale deșarte?
15. Pentru că o voce face cunoscută din Dan și face să se audă nenorocirea
din muntele Efraim.
16. Dați de știre națiunilor; iată, faceți să se audă împotriva Ierusalimului,
că paznici vin dintr-o țară îndepărtată și își înalță vocea împotriva cetăților
lui Iuda.
17. Precum paznicii unui ogor, sunt ei împotriva lui de jur împrejur, pentru
că el s-a răzvrătit împotriva mea, spune DOMNUL.
18. Calea ta și facerile tale ți-au adus aceste *lucruri* asupra ta; aceasta *este*
stricăciunea ta; deoarece este amară, deoarece ajunge până la inima ta.
19. ¶ Adâncurile mele! Adâncurile mele! Sunt îndurerat chiar în inima
mea; inima mea vuiește în mine; nu pot să tac, deoarece tu ai auzit; suflete
al meu, sunetul trâmbiței, alarma de război!
20. Nimicire peste nimicire se strigă, pentru că toată țara este prădată;
dintr-odată corturile mele sunt prădate *și* într-o clipă, covoarele mele.
21. Până când voi vedea steagul *și* voi auzi sunetul trâmbiței?
22. Pentru că poporul meu *este* nebun, ei nu m-au cunoscut; sunt copii
prostuți și nu au înțelegere; *sunt* înțelepți pentru a face răul, dar pentru a
face binele nu au cunoaștere.
23. Am privit pământul și, iată, era fără formă și gol; și cerurile, nici ele
nu *aveau* lumină.
24. Am privit munții și, iată, tremurau; și toate dealurile se mișcau ușor.
25. Am privit și, iată, nu *era* niciun om; și toate păsările cerurilor fugiseră.
26. Am privit și, iată, locul roditor *era* o pustie și toate cetățile lui erau
dărâmate la prezența DOMNULUI *și* înaintea mâniei sale înverșunate.
27. Pentru că astfel a spus DOMNUL: Toată țara va fi pustiită; totuși nu
o voi mistui deplin.
28. Pentru aceasta pământul va jeli și cerurile de deasupra *vor fi* negre,
pentru că eu am vorbit *aceasta*, am hotărât-*o* și nu mă voi pocăi, nici nu
mă voi întoarce înapoi de la ea.

29. Întreaga cetate va fugi de vuietul călăreților și arcașilor; ei vor intra în desișuri și se vor cățăra pe stânci: fiecare cetate *va fi* părăsită și niciun om nu va locui în ele.
30. Și *după ce ești* prădată, ce vei face? Chiar dacă te îmbraci cu stacojiu, chiar dacă te împodobești cu podoabe de aur, chiar dacă îți vei mări ochii cu vopsea, în zadar te vei face frumoasă: iubiții *tăi* te vor disprețui, îți vor căuta viața.
31. Pentru că am auzit o voce ca a unei femei în durerile nașterii *și* chinul ca a celei care naște pe întâiul ei născut, vocea fiicei Sionului, *care* se tânguie, *care* își întinde mâinile, *spunând*: Vai mie acum! Pentru că sufletul meu este obosit din cauza ucigașilor.

CAPITOLUL 5

ALERGAȚI încoace și încolo pe străzile Ierusalimului și vedeți acum și aflați și căutați în piețele lui, dacă puteți găsi un om, dacă este *vreunul* care face judecată, care caută adevărul; și îl voi ierta.
2. Și deși ei spun: DOMNUL trăiește; cu siguranță ei jură fals.
3. DOAMNE, nu *sunt* ochii tăi asupra adevărului? tu i-ai lovit, dar ei nu sunt mâhniți; i-ai mistuit, *dar* ei au refuzat să primească disciplinarea; și-au făcut fețele mai tari decât o stâncă, au refuzat să se întoarcă.
4. De aceea eu am spus: Într-adevăr, aceștia *sunt* săraci *și* sunt nebuni, pentru că nu cunosc calea DOMNULUI, *nici* judecata Dumnezeului lor.
5. Mă voi duce la oamenii însemnați și le voi vorbi, pentru că ei au cunoscut calea DOMNULUI *și* judecata Dumnezeului lor; dar aceștia au rupt cu totul jugul *și* au rupt legăturile.
6. Pentru aceea, un leu din pădure îi va ucide *și* un lup al înserărilor îi va prăda, un leopard va pândi cetățile lor; oricine iese de acolo va fi sfâșiat în bucăți; deoarece fărădelegile lor sunt multe *și* decăderile lor sunt înmulțite.
7. Cum să te iert pentru aceasta? Copiii tăi m-au părăsit și au jurat pe *cei care* nu *sunt* dumnezei; când eu i-am hrănit pe deplin, atunci au comis adulter și s-au adunat în cete la casele curvelor.
8. Ei au fost *precum* cai hrăniți dimineața; fiecare a nechezat după soția aproapelui său.
9. Să nu cercetez eu pentru aceste *lucruri?* spune DOMNUL; și să nu fie sufletul meu răzbunat pe o națiune ca aceasta?
10. ¶ Urcați-vă pe zidurile lui și distrugeți; dar să nu mistuiți deplin; luați-i crenelurile, pentru că ele nu *sunt* ale DOMNULUI.
11. Căci casa lui Israel și casa lui Iuda s-au purtat foarte perfid împotriva mea, spune DOMNUL.
12. Ei au negat pe DOMNUL și au spus: Nu *este* el; nici nu va veni răul asupra noastră; nici nu vom vedea sabie sau foamete;
13. Iar profeții vor deveni vânt și cuvântul nu *este* în ei; astfel li se va face.
14. Pentru aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor: Deoarece voi vorbiți acest cuvânt, iată, voi face cuvintele mele în gura ta *să fie* foc și pe acest popor *să fie* lemne, și îi va mistui.

15. Iată, casă a lui Israel, de departe voi aduce o națiune asupra voastră, spune DOMNUL; aceasta *este* o națiune puternică, *este* o națiune străveche, o națiune a cărei limbă nu o cunoști, nici nu înțelegi ce spun ei.
16. Tolba lor *este* un mormânt deschis, ei sunt toți războinici.
17. Și ei îți vor mânca secerișul și pâinea, *pe care* fiii tăi și fiicele tale ar trebui să le mănânce; îți vor mânca turmele și cirezile; îți vor mânca viile și smochinii; ei îți vor sărăci cu sabia cetățile tale întărite, în care te încrezi.
18. Totuși în acele zile, spune DOMNUL, nu vă voi mistui deplin.
19. Și se va întâmpla, când veți spune: Pentru ce ne face DOMNUL Dumnezeul nostru toate acestea? atunci să le răspundeți: La fel cum voi m-ați părăsit și ați servit unor dumnezei străini în țara voastră, tot astfel veți servi unor străini într-o țară *care* nu *este* a voastră.
20. Vestiți aceasta casei lui Iacob și faceți să se audă aceasta în Iuda, spunând:
21. Ascultați acum aceasta, voi popor nebun și fără înțelegere; care aveți ochi și nu vedeți, care aveți urechi și nu auziți;
22. Nu vă temeți de mine? Spune DOMNUL; nu tremurați în prezența mea, c*el* care am pus nisipul *drept* graniță mării printr-o hotărâre veșnică, încât aceasta nu poate trece peste ea; și deși valurile ei se aruncă, totuși nu o pot învinge; deși răcnesc, totuși nu pot trece peste ea?
23. Dar acest popor are o inimă îndărătnică și răzvrătită; ei s-au abătut și au plecat.
24. Nici nu spun ei în inima lor: Să ne temem acum de DOMNUL Dumnezeul nostru, care dă ploaie deopotrivă timpurie și târzie, la timpul său; el ne păstrează săptămânile rânduite ale secerișului.
25. ¶ Nelegiuirile voastre au îndepărtat aceste *lucruri* și păcatele voastre au oprit *lucrurile* bune de la voi.
26. Pentru că în poporul meu se găsesc *oameni* stricați; ei stau la pândă, precum cel care pune curse; ei pun o capcană, ei prind oameni.
27. Precum o colivie plină de păsări, astfel casele lor *sunt* pline de înșelăciune; de aceea au devenit mari și s-au îmbogățit.
28. S-au îngrășat *și* strălucesc; da, întrec faptele celor stricați; cauza celui fără tată, *această* cauză ei nu o judecă, totuși ei prosperă; și dreptul celor nevoiași ei nu îl judecă.
29. Să nu cercetez eu pentru aceste *lucruri*? spune DOMNUL, să nu fie sufletul meu răzbunat pe o națiune ca aceasta?
30. Un lucru uimitor și groaznic este comis în țară;
31. Profeții profețesc fals și preoții stăpânesc prin mijloacele lor și poporul meu iubește aceasta; și ce veți face la sfârșit?

CAPITOLUL 6

VOI copii ai lui Beniamin, adunați-vă pentru a fugi din mijlocul Ierusalimului și sunați trâmbița în Tecoa și înălțați un semn de foc în Bet-Hacherem, pentru că din nord apare răul și o mare nimicire.

2. Am asemănat pe fiica Sionului cu o *femeie* frumoasă și delicată.
3. Păstorii cu turmele lor vor veni la ea; *își* vor înălța corturile împotriva ei de jur împrejur; vor paște fiecare în locul lui.
4. Pregătiți război împotriva ei; ridicați-vă și să ne urcăm la amiază. Vai nouă! pentru că ziua pleacă, pentru că umbrele serii se întind.
5. Ridicați-vă, să ne urcăm noaptea și să îi distrugem palatele.
6. Pentru că astfel a spus DOMNUL oștirilor: Retezați copaci și aruncați un val de pământ împotriva Ierusalimului; aceasta *este* cetatea de cercetat; ea *este* în întregime oprimată în mijlocul ei.
7. Precum fântâna își varsă apele, tot astfel ea își varsă stricăciunea: violență și jefuire se aud în ea; înaintea mea *se află* continuu mâhnire și răni.
8. Instruiește-te, Ierusalime, ca nu cumva sufletul meu să se depărteze de tine; ca nu cumva să te fac pustiu, o țară nelocuită.
9. ¶ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Ei vor culege în întregime rămășița lui Israel ca pe o vie; întoarce-ți înapoi mâna la coșuri, ca un culegător.
10. Cui să îi vorbesc și pe cine să avertizez, ca ei să asculte? Iată, urechea lor *este* necircumcisă și nu pot să dea ascultare; iată, cuvântul DOMNULUI este pentru ei o ocară; nu au desfătare în el.
11. De aceea sunt plin de furia DOMNULUI; sunt obosit de ținerea ei; o voi turna asupra copiilor de afară și asupra adunării împreună a tinerilor; căci și soțul cu soția vor fi luați, cel bătrân cu cel sătul de zile.
12. Și casele lor vor fi trecute în mâna altora, împreună *cu* câmpurile și soțiile *lor*, pentru că îmi voi întinde mâna asupra locuitorilor țării, spune DOMNUL.
13. Pentru că de la cel mai mic al lor până la cel mai mare al lor fiecare *este* dedat la poftire; și de la profet până la preot fiecare tratează cu falsitate.
14. Ei au vindecat de asemenea vătămarea *fiicei* poporului meu cu ușurătate, spunând: Pace, pace; când nu *este* pace.
15. Au fost ei rușinați că au comis urâciune? Nu, nu au fost deloc rușinați, nici nu puteau să roșească; de aceea ei vor cădea printre cei care cad; la timpul *când* îi cercetez vor fi doborâți, spune DOMNUL.
16. Astfel spune DOMNUL: Stați pe căi și vedeți și întrebați de cărările cele vechi, unde *este* calea bună; și umblați în ea și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Dar ei au spus: Refuzăm să umblăm *în ea*.
17. De asemenea am pus paznici peste voi, *spunând*: Dați ascultare la sunetul trâmbiței. Dar ei au spus: Refuzăm să dăm ascultare.
18. ¶ De aceea ascultați, voi națiunilor; și cunoaște, tu adunare, ce *este* printre ei.
19. Ascultă, pământule; iată, voi aduce răul asupra acestui popor, rodul gândurilor lor, pentru că nu au dat ascultare la cuvintele mele, nici la legea mea, ci au respins-o.
20. Pentru ce vine la mine tămâie din Seba și trestia dulce de zahăr dintr-o țară îndepărtată? Ofrandele voastre arse nu *sunt* bine primite, nici sacrificiile voastre nu îmi *sunt* dulci.

21. De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, voi pune pietre de poticnire
înaintea acestui popor, și părinții și fiii împreună vor cădea peste ele; vecinul
și prietenul lui vor pieri.
22. Astfel spune DOMNUL: Iată, un popor vine din țara de nord și o
națiune mare va fi ridicată de la marginile pământului.
23. Ei vor apuca arcul și sulița; ei *sunt* cruzi și nu au milă; vocea lor răcnește
ca marea; și călăresc pe cai, desfășurați ca bărbați pentru război împotriva
ta, fiică a Sionului.
24. Noi am auzit de faima lor, mâinile noastre slăbesc, chinul ne-a apucat
și durere, ca a unei femei la naștere.
25. Nu ieșiți la câmp, nici nu umblați pe cale, pentru că sabia dușmanului
și frica *este* de fiecare parte.
26. Fiică a poporului meu, încinge-*te* cu pânză de sac și tăvălește-te în
cenușă; jelește, *ca* pentru singurul fiu, cea mai amară plângere, pentru că
prădătorul va veni dintr-odată asupra noastră.
27. Eu te-am pus *ca* un turn *și* o fortăreață în poporul meu, ca să le cunoști
și să le încerci calea.
28. Ei *sunt* toți răzvrătiți apăsători, umblând cu defăimări, *ei sunt* aramă
și fier; ei *sunt* toți corupători.
29. Foalele sunt arse, plumbul este mistuit de foc; topitorul topește în
zadar; căci cei stricați nu sunt smulși.
30. Argint lepădat vor fi numiți *de oameni*, pentru că DOMNUL i-a lepădat.

CAPITOLUL 7

CUVÂNTUL care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:
2. Stai în picioare la poarta casei DOMNULUI și vestește acolo acest
cuvânt și spune: Ascultați cuvântul DOMNULUI, *voi* toți cei din Iuda care
intrați pe aceste porți pentru a vă închina DOMNULUI.
3. Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Îndreptați-vă
căile și lucrările voastre și vă voi face să locuiți în acest loc.
4. Nu vă încredeți în cuvinte mincinoase, spunând: Templul DOMNULUI,
Templul DOMNULUI, Templul DOMNULUI *sunt* acestea.
5. Căci dacă vă veți îndrepta în întregime căile și lucrările voastre, dacă
veți face în întregime judecată între om și aproapele său;
6. *Dacă* nu veți oprima pe străin, pe cel fără tată și pe văduvă și nu veți
vărsa sânge nevinovat în acest loc, nici nu veți umbla după alți dumnezei
spre vătămarea voastră;
7. Atunci vă voi face să locuiți în acest loc, în țara pe care am dat-o
părinților voștri, pentru totdeauna și întotdeauna.
8. Iată, voi vă încredeți în cuvinte mincinoase, care nu sunt de folos.
9. Veți fura, veți ucide și veți comite adulter și veți jura fals și veți arde
tămâie lui Baal și veți umbla după alți dumnezei pe care nu îi cunoașteți,
10. Și veți veni să stați în picioare înaintea mea în această casă, care este
numită după numele meu și veți spune: Suntem eliberați! pentru a face
toate aceste urâciuni?

11. A devenit această casă, numită după numele meu, o peșteră de tâlhari
în ochii voștri? Iată, chiar eu am văzut *aceasta*, spune DOMNUL.
12. Dar mergeți acum la locul meu care *era* în Șilo, unde mi-am pus numele
la început, și vedeți ce i-am făcut din cauza stricăciunii poporului meu Israel.
13. Și acum, pentru că ați făcut toate aceste lucrări, spune DOMNUL și
v-am vorbit, ridicându-mă devreme și vorbind, dar nu ați ascultat, și v-am
chemat, dar nu ați răspuns;
14. De aceea, voi face acestei case, care este numită după numele meu, în
care vă încredeți, și locului pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri,
precum i-am făcut lui Șilo.
15. Și vă voi alunga dinaintea feței mele, precum i-am alungat pe toți frații
voștri, pe toată sămânța lui Efraim.
16. ¶ De aceea nu te ruga pentru acest popor, nici nu ridica strigăt nici
rugăciune pentru ei, nici nu mijloci către mine: pentru că nu te voi asculta.
17. Nu vezi tu ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului?
18. Copiii adună lemne și părinții aprind focul și femeile î*și* frământă
aluatul, pentru a face turte împărătesei cerului și pentru a turna ofrande
de băutură altor dumnezei, ca să mă mânie.
19. Ei pe mine mă mânie? spune DOMNUL; nu *se provoacă* pe ei înșiși
spre rușinea fețelor lor?
20. De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeu: Iată, mânia mea și furia
mea vor fi turnate asupra acestui loc, asupra omului și asupra animalului
și asupra copacilor câmpului și asupra rodului pământului; și va arde și
nu se va stinge.
21. ¶ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Puneți
ofrandele voastre la sacrificiile voastre și mâncați carne.
22. Pentru că nu referitor la ofrande arse sau la sacrificii am vorbit părinților
voștri, sau le-am poruncit în ziua în care iam scos din țara Egiptului;
23. Ci acest lucru le-am poruncit, spunând: Ascultați de vocea mea și eu
voi fi Dumnezeul vostru și voi veți fi poporul meu; și să umblați în toate
căile pe care vi le-am poruncit, ca să vă fie bine.
24. Dar ei nu au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea, ci au umblat
în sfaturile *și* în închipuirea inimii lor rele; și au mers înapoi, nu înainte.
25. Din ziua în care părinții voștri au ieșit din țara Egiptului până în
această zi am trimis chiar pe toți servitorii mei profeții, zilnic ridicându-mă
devreme și trimițându-*i*;
26. Totuși ei nu mi-au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea, ci și-au
împietrit gâtul; ei au făcut mai rău decât părinții lor.
27. De aceea le vei vorbi toate aceste cuvinte iar ei nu îți vor da ascultare;
de asemenea tu îi vei chema iar ei nu îți vor răspunde.
28. Dar tu să le spui: Aceasta *este* o națiune care nu ascultă de vocea
DOMNULUI Dumnezeului ei, nici nu primește corectare; adevărul a pierit
și este stârpit din gura lor.
29. ¶ Taie-ți părul, *Ierusalime*, și aruncă-*l* departe și înalță o plângere pe
înălțimi, pentru că DOMNUL a respins și a părăsit generația furiei sale.

30. Deoarece copiii lui Iuda au făcut *ce este* rău înaintea feței mele, spune DOMNUL; și-au pus urâciunile lor în casa, numită după numele meu, pentru a o întina.
31. Și au zidit înălțimile Tofetului, care *este* valea fiului lui Hinom, pentru a-i arde pe fiii lor și pe fiicele lor în foc, ceea ce nu *le*-am poruncit, nici nu a ajuns la inima mea.
32. De aceea iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu va mai fi numit, Tofet, nici valea fiului lui Hinom, ci valea măcelului; fiindcă vor îngropa în Tofet până nu va *mai* fi loc.
33. Și trupurile moarte ale acestui popor vor fi hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului; și nimeni nu *le* va speria.
34. Atunci voi face să înceteze din cetățile lui Iuda și de pe străzile Ierusalimului vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea mirelui și vocea miresei, pentru că țara va fi pustiită.

CAPITOLUL 8

ÎN acel timp, spune DOMNUL, vor scoate oasele împăraților lui Iuda și oasele prinților lui și oasele preoților și oasele profeților și oasele locuitorilor Ierusalimului, din mormintele lor;
2. Și le vor întinde înaintea soarelui și a lunii și a întregii oștiri a cerului, pe care le-au iubit și cărora le-au servit și după care au umblat și pe care le-au căutat și cărora li s-au închinat; nu vor fi adunate nici nu vor fi îngropate; vor fi ca balegă pe fața pământului.
3. Și moartea va fi aleasă, mai degrabă decât viața, de toată rămășița celor care rămân din această familie rea, de cei care rămân în toate locurile unde îi vor fi alungat, spune DOMNUL oștirilor.
4. ¶ Mai mult, tu să le spui: Astfel spune DOMNUL: Vor cădea ei și nu se vor ridica? Se va abate el și nu se va întoarce?
5. De ce *atunci*, acest popor al Ierusalimului, a decăzut printr-o continuă decădere? Ei țin tare înșelăciunea, refuză să se întoarcă.
6. Eu am dat ascultare și am auzit, *dar* ei nu au vorbit drept; nimeni nu s-a pocăit de stricăciunea lui, spunând: Ce am făcut? Fiecare s-a întors la alergarea lui, precum calul se aruncă în bătălie.
7. Da, barza în cer cunoaște timpurile ei rânduite; și turturica și cocorul și rândunica păzesc timpul venirii lor; dar poporul meu nu cunoaște judecata DOMNULUI.
8. Cum ziceți: Noi *suntem* înțelepți și legea DOMNULUI *este* cu noi? Iată, întradevăr, în zadar a făcut-*o;* tocul scribilor *este* în zadar.
9. Înțelepții sunt rușinați, ei sunt descurajați și prinși; iată, au respins cuvântul DOMNULUI; și ce înțelepciune *este* în ei?
10. De aceea voi da pe soțiile lor altora *și* câmpurile lor celor care *le* vor moșteni, pentru că fiecare, de la cel mai mic până la cel mai mare, este dedat la lăcomie, de la profet până la preot, fiecare se poartă fals.
11. Fiindcă au vindecat vătămarea fiicei poporului meu cu ușurătate, spunând: Pace, pace! când nu *este* pace.

12. Au fost ei rușinați că au comis urâciune? Nu, nu au fost deloc rușinați, nici nu puteau să roșească; de aceea ei vor cădea printre cei care cad; la timpul *când* îi cercetez vor fi doborâți, spune DOMNUL.
13. ¶ Îi voi mistui într-adevăr, spune DOMNUL; nu *vor fi* struguri în viță, nici smochine în smochin și frunza se va ofili; și *lucrurile pe care* le-am dat lor vor trece de la ei.
14. De ce ședem liniștiți? Adunați-vă și să intrăm în cetățile apărate și să tăcem acolo, pentru că DOMNUL Dumnezeul nostru ne-a amuțit și ne-a dat apă cu fiere să bem, pentru că am păcătuit împotriva DOMNULUI.
15. Am căutat pacea, dar *nimic* bun nu *a venit*; *și am căutat* un timp de sănătate dar, iată, tulburare.
16. Pufăitul cailor lui s-a auzit din Dan; toată țara a tremurat la sunetul nechezatului celor puternici ai lui; fiindcă au venit și au mâncat țara și tot ce este în ea; cetatea și pe cei care locuiau în ea.
17. Căci, iată, voi trimite printre voi șerpi, năpârci, ce nu *vor fi* fermecate și vă vor mușca, spune DOMNUL.
18. *Când* mă mângâi împotriva întristării mele, îmi *este* leșinată inima în mine.
19. Iată, vocea strigătului fiicei poporului meu din cauza celor care locuiesc într-o țară îndepărtată: Nu *este* DOMNUL în Sion? Nu *este* împăratul lui în *Sion*? De ce mau mâniat cu chipurile lor cioplite *și* cu deșertăciuni străine?
20. Secerișul a trecut, vara s-a sfârșit și noi nu suntem salvați.
21. Pentru vătămarea fiicei poporului meu sunt eu vătămat; sunt negru; m-a apucat înmărmurirea.
22. Nu *este* balsam în Galaad? Nu *este* un doctor acolo? De ce atunci, nu se face vindecare fiicei poporului meu?

CAPITOLUL 9

DE s-ar preface în ape, capul meu, și o fântână de lacrimi, ochii mei, ca să plâng zi și noapte pentru cei uciși ai fiicei poporului meu!
2. De aș fi avut în pustie un loc de găzduire pentru călători; ca să las pe poporul meu și să plec de la ei! Pentru că ei toți *sunt* adulteri, o adunare de oameni perfizi.
3. Și ei își încordează limbile, arcul lor de minciuni; dar nu sunt viteji pentru adevărul de pe pământ, pentru că merg din rău în rău și nu mă cunosc, spune DOMNUL.
4. Luați bine seama, fiecare la aproapele său, și să nu vă încredeți în niciun frate, pentru că fiecare frate va piedica mult și fiecare prieten va umbla cu defăimări.
5. Și fiecare va înșela pe aproapele său și nu va vorbi adevărul; și-au învățat limba să vorbească minciuni *și* se obosesc ca să facă nelegiuire.
6. Locuința ta *este* în mijlocul înșelăciunii; prin înșelăciune ei refuză să mă cunoască, spune DOMNUL.
7. De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, îi voi topi și îi voi încerca, pentru că ce *altceva aș putea* face pentru fiica poporului meu?

8. Limba lor *este precum* o săgeată trasă, vorbește înșelăciune; *unul* vorbește pașnic cu gura lui aproapelui său, dar în inima lui el își întinde cursa.
9. Să nu îi cercetez eu pentru acestea? spune DOMNUL; să nu fie sufletul meu răzbunat pe o națiune ca aceasta?
10. Pentru munți voi ridica plânset și bocet; și o plângere pentru locuințele pustiei, deoarece sunt arse de tot, încât nimeni nu poate trece prin *ele*; nici nu se poate auzi vocea vitelor; deopotrivă pasărea cerurilor și fiara au fugit; s-au dus.
11. Și eu voi face Ierusalimul ruine *și* o vizuină de dragoni; și voi face cetățile lui Iuda un pustiu, fără vreun locuitor.
12. ¶ Cine *este* omul înțelept, ca să înțeleagă aceasta? Și *cui* i-a vorbit gura DOMNULUI, ca să vestească aceasta, pentru ce a pierit țara *și* a ars ca o pustie, încât nimeni nu trece prin ea?
13. Și DOMNUL spune: Deoarece ei au părăsit legea mea pe care am pus-o înaintea lor, și nu au ascultat de vocea mea, nici nu au umblat în aceasta;
14. Ci au umblat după închipuirea inimii lor proprii și după Baali precum i-au învățat părinții lor;
15. De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi hrăni acest popor cu pelin și le voi da să bea apă cu fiere.
16. Îi voi împrăștia printre păgâni, pe care nici ei nici părinții lor nu i-au cunoscut; și voi trimite o sabie după ei, până îi voi fi mistuit.
17. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Luați aminte și chemați femeile care jelesc, și ele să vină; și trimiteți după *femei* iscusite, și ele să vină;
18. Și să se grăbească ele și să înalțe un bocet pentru noi, ca *din* ochii noștri să curgă lacrimi și *din* pleoapele noastre să țâșnească ape.
19. Fiindcă o voce de jale se aude din Sion: Cum suntem prădați! Suntem foarte încurcați, deoarece am părăsit țara, deoarece locuințele noastre *ne*-au lepădat.
20. Totuși ascultați cuvântul DOMNULUI, voi femeilor, și să primească urechea voastră cuvântul gurii lui și învățați-le pe fiicele voastre bocetul și fiecare, pe vecina ei, plângerea.
21. Pentru că moartea s-a urcat prin ferestrele noastre *și* a intrat în palatele noastre, pentru a-i stârpi pe copiii de afară *și* pe tinerii de pe străzi.
22. Vorbește: Astfel spune DOMNUL: Chiar trupurile moarte ale oamenilor vor cădea ca balega pe câmpul deschis și ca snopul după secerător și nimeni nu *le* va aduna.
23. ¶ Astfel spune DOMNUL: Să nu se laude înțeleptul cu înțelepciunea lui, nici cel puternic să nu se fălească cu puterea lui, bogatul să nu se fălească în bogățiile lui;
24. Ci cel ce se fălește să se fălească cu aceasta: că înțelege și că mă cunoaște, că eu *sunt* DOMNUL, care lucrez cu bunătate iubitoare, *care fac* judecată și dreptate pe pământ, pentru că în acestea mă desfătez, spune DOMNUL.
25. Iată, vin zilele, spune DOMNUL, că *îi* voi pedepsi pe *toți* cei circumciși împreună cu cei necircumciși;
26. Egiptul și Iuda și Edom și copiii lui Amon și Moab și toți *cei* din cele mai îndepărtate colțuri, care locuiesc în pustie, pentru că toate *aceste* națiuni *sunt* necircumcise și toată casa lui Israel *este* necircumcisă în inimă.

Capitolul

10 ASCULTAȚI cuvântul pe care DOMNUL vi-l vorbește, casă a lui Israel;
2. Astfel spune DOMNUL: Nu învățați calea păgânilor și nu vă descurajați la semnele cerurilor, pentru că păgânii sunt îngroziți de ele.
3. Pentru că obiceiurile popoarelor *sunt* deșertăciune, pentru că *unul* taie un copac din pădure, lucrarea mâinilor meșteșugarului, cu securea.
4. Ei îl împodobesc cu argint și cu aur; îl fixează cu cuie și cu ciocane, ca să nu se miște.
5. Ei *sunt* drepți ca un palmier, dar nu vorbesc; trebuie să fie cărați, deoarece nu pot merge *singuri*. Nu vă temeți de ei; căci nu pot face rău și nici nu *este* în *puterea* lor să facă bine.
6. Deoarece nu *este* nimeni asemenea ție, DOAMNE; tu *ești* mare și numele tău *este* mare în putere.
7. Cine nu s-ar teme de tine, Împărate al națiunilor? Pentru că ție ți se cuvine *teama*; deoarece printre toți înțelepții națiunilor și în toate împărățiile lor, nu *este* nimeni asemenea ție.
8. Dar ei sunt cu toții neghiobi și nebuni; trunchiul *este* o doctrină a deșertăciunilor.
9. Argintul întins în plăci este adus din Tarsis și aurul din Ufaz, lucrarea meșteșugarului și a mâinilor topitorului; albastru și purpuriu *este* îmbrăcămintea lor; toate *sunt* lucrarea celor iscusiți.
10. Dar DOMNUL *este* adevăratul Dumnezeu, el *este* Dumnezeul cel viu și un împărat veșnic; la furia lui pământul se va cutremura și națiunile nu vor fi în stare să suporte indignarea lui.
11. Astfel să le spuneți: Dumnezeii care nu au făcut cerurile și pământul, ei, *chiar ei*, vor pieri de pe pământ și de sub aceste ceruri.
12. El a făcut pământul prin puterea lui, el a întemeiat lumea prin înțelepciunea lui și a întins cerurile prin discernământul lui.
13. Când își înalță vocea, o mulțime de ape *sunt* în ceruri, și el face aburii să se înalțe de la marginile pământului; el face fulgere împreună cu ploaia și scoate vântul din tezaurele lui.
14. Fiecare este neghiob în cunoaștere; fiecare topitor este încurcat de chipul cioplit; căci chipul lui turnat *este* falsitate și nu *este* suflare în ele.
15. *Sunt* deșertăciune *și* lucrarea înșelătoriilor; vor pieri în timpul cercetării lor.
16. Partea lui Iacob nu *este* ca ei, pentru că el *este* făuritorul a toate *lucrurile*; și Israel *este* toiagul moștenirii lui: DOMNUL oștirilor *este* numele lui.
17. ¶ Strânge-ți lucrurile tale din țară, locuitor al fortăreței.
18. Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, de data aceasta voi azvârli pe locuitorii țării și îi voi strâmtora, ca ei să afle *cum este*.
19. Vai mie din cauza vătămării mele! Rana mea este apăsătoare; dar eu am spus: Cu adevărat aceasta *este* o durere și trebuie să o sufăr.
20. Cortul meu este prădat și toate frânghiile mele sunt rupte; copiii mei au ieșit de la mine și nu *mai sunt*; nu mai *este* nimeni să îmi întindă cortul și să îmi ridice perdele.

21. Pentru că păstorii au devenit neghiobi și nu l-au căutat pe DOMNUL;
de aceea nu vor prospera și toate turmele lor vor fi împrăștiate.
22. Iată, zgomotul unui zvon a venit și o mare răscoală din țara de nord,
ca să prefacă cetățile lui Iuda într-un pustiu *și* o vizuină de dragoni.
23. DOAMNE, știu că nu în om este calea sa; nu ține de omul care umblă
să își îndrepte pașii săi.
24. Corectează-mă, DOAMNE, dar cu judecată, nu în mânia ta, ca nu
cumva să mă nimicești.
25. Toarnă-ți furia asupra păgânilor care nu te cunosc și asupra familiilor
care nu cheamă numele tău, pentru că l-au mâncat pe Iacob și l-au înghițit
și l-au mistuit și i-au pustiit locuința.

CAPITOLUL

11 CUVÂNTUL care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:
2. Ascultați cuvintele acestui legământ și vorbiți bărbaților lui Iuda
și locuitorilor Ierusalimului;
3. Și spune-le: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Blestemat
fie omul care nu ascultă de cuvintele acestui legământ,
4. Pe care l-am poruncit părinților voștri în ziua *în care* i-am scos din
țara Egiptului, din cuptorul de fier, spunând: Ascultați de vocea mea și
faceți-le, conform cu toate cele ce vă poruncesc, astfel veți fi poporul meu
și eu voi fi Dumnezeul vostru;
5. Ca să împlinesc jurământul pe care l-am jurat părinților voștri, să le
dau o țară în care curge lapte și miere, precum *este* în această zi. Atunci
am răspuns și am spus: Așa să fie, DOAMNE.
6. Atunci DOMNUL mi-a spus: Vestește toate aceste cuvinte în cetățile
lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, spunând: Ascultați cuvintele acestui
legământ și facețile.
7. Pentru că i-am avertizat cu stăruință pe părinții voștri în ziua *în care*
i-am scos din țara Egiptului, până în această zi, sculându-mă devreme și
avertizându-i, spunând: Ascultați de vocea mea.
8. Totuși ei nu au ascultat de *mine*, nici nu și-au plecat urechea, ci fiecare
a umblat în închipuirea inimii lui rele; de aceea voi aduce asupra lor toate
cuvintele acestui legământ, pe care *li* le-am poruncit să le facă; dar nu *le*-au făcut.
9. Și DOMNUL mi-a spus: S-a găsit o uneltire printre bărbații lui Iuda
și printre locuitorii Ierusalimului.
10. Ei s-au întors la nelegiuirile strămoșilor lor, care au refuzat să asculte
cuvintele mele; și au mers după alți dumnezei, pentru a le servi; casa lui Israel
și casa lui Iuda au rupt legământul meu pe care l-am făcut cu părinții lor.
11. ¶ De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, voi aduce asupra lor răul de
care nu vor fi în stare să scape; și chiar dacă vor striga către mine, eu nu
le voi da ascultare.
12. Atunci cetățile lui Iuda și locuitorii Ierusalimului vor merge și vor
striga către dumnezeii cărora le oferă tămâie; dar nicidecum ei nu îi vor
salva în timpul tulburării lor.

13. Căci *conform cu* numărul cetăților tale au fost dumnezeii tăi, Iudo; și *conform cu* numărul străzilor Ierusalimului ați ridicat voi altare *acelui* lucru rușinos, altare pentru a arde tămâie lui Baal.
14. De aceea tu nu te ruga pentru acest popor, nici nu înălța strigăt sau rugăciune pentru ei, pentru că nu *îi* voi asculta în timpul în care vor striga către mine din cauza tulburării lor.
15. Ce are preaiubita mea a face în casa mea, *văzând* că ea a lucrat cu desfrânare cu mulți și carnea cea sfântă este luată de la tine? Când faci răul, atunci te bucuri.
16. DOMNUL ți-a pus numele: Un măslin verde, frumos *și* cu rod plăcut; cu zgomotul unui mare tumult el a aprins focul peste el și ramurile lui sunt rupte.
17. Pentru că DOMNUL oștirilor, care te-a sădit, a pronunțat răul împotriva ta, datorită răutății casei lui Israel și casei lui Iuda, pe care au făcut-o împotriva lor înșiși, pentru a mă provoca la mânie prin oferirea de tămâie lui Baal.
18. ¶ Și DOMNUL mi-a dat cunoașterea *acesteia,* și eu știu; atunci mi-ai arătat faptele lor.
19. Dar eu *eram* ca un miel *sau* un bou *care* este adus la măcelărire; și nu am știut că ei plănuiau planuri împotriva mea, *spunând:* Să distrugem pomul cu rodul lui și să îl stârpim din țara celor vii, ca numele lui să nu mai fie amintit.
20. Dar tu, DOAMNE al oștirilor, care judeci cu dreptate, care încerci rărunchii și inima, lasă-mă să văd răzbunarea ta asupra lor, pentru că ție ți-am descoperit cauza mea.
21. De aceea astfel spune DOMNUL despre bărbații din Anatot, care îți caută viața, spunând: Să nu profețești în numele DOMNULUI, ca să nu mori de mâna noastră;
22. De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, eu îi voi pedepsi; tinerii vor muri de sabie; fiii lor și fiicele lor vor muri de foamete;
23. Și nu va fi *nicio* rămășiță din ei, pentru că voi aduce răul peste bărbații din Anatot, în anul cercetării lor.

CAPITOLUL 12

DREPT *ești* tu, DOAMNE, mă cert cu tine; totuși lasă-mă să vorbesc cu tine despre judecățile *tale*; Pentru ce prosperă calea celor stricați? *Pentru ce* sunt fericiți toți cei care se poartă foarte perfid?
2. Tu i-ai sădit, da, au prins rădăcină: cresc, da, ei aduc rod; tu *ești* aproape în gura lor și departe de rărunchii lor.
3. Dar tu, DOAMNE, mă cunoști; tu m-ai văzut și mi-ai încercat inima față de tine; trage-i afară ca pe oi pentru măcelărire și pregătește-i pentru ziua măcelului.
4. Cât timp va jeli țara și se vor ofili ierburile de pe fiecare câmp, din cauza stricăciunii celor care locuiesc în ea? Fiarele și păsările sunt mistuite, pentru că ei au spus: El nu va vedea ultimul nostru sfârșit.

5. Dacă ai alergat cu pedeștrii și ei te-au obosit, atunci cum poți tu să te
întreci cu caii? Și *dacă* în țara păcii, *în care* te încrezi, *ei te-au obosit,* atunci
cum vei face *când* se umflă Iordanul?
6. Deoarece chiar frații tăi și casa tatălui tău, chiar ei s-au purtat cu
perfidie cu tine; da, au chemat o mulțime după tine; să nu îi crezi când îți
vorbesc cuvinte frumoase.
7. ¶ Mi-am părăsit casa, mi-am lăsat moștenirea; am dat-o pe preaiubita
sufletului meu în mâna dușmanilor ei.
8. Moștenirea mea este pentru mine ca un leu în pădure; strigă împotriva
mea: de aceea am urât-o.
9. Moștenirea mea *este* pentru mine *ca* o pasăre pestriță, păsările de jur
împrejur *sunt* împotriva ei; Veniți, adunați pe toate fiarele câmpului, veniți
să mâncați.
10. Mulți păstori au distrus via mea, au călcat în picioare partea mea, au
făcut din partea mea plăcută o pustie părăsită.
11. Ei au pustiit-o, *și fiind* pustiită, aceasta jelește înaintea mea; toată țara
este pustiită, pentru că nimeni nu *o* pune la inimă.
12. Prădătorii au venit pe toate înălțimile, prin pustie, pentru că sabia
DOMNULUI va nimici de la *o* margine a țării până la *cealaltă* margine a
țării: nicio carne nu va avea pace.
13. Ei au semănat grâu dar vor secera spini; s-au supus durerii *dar* nu *le* va
folosi; și vor fi rușinați de veniturile voastre din cauza mâniei înverșunate
a DOMNULUI.
14. Astfel spune DOMNUL împotriva tuturor vecinilor mei cei răi, care se
ating de moștenirea pe care am dat-o poporului meu Israel să o moștenească:
Iată, îi voi smulge din țara lor și voi smulge casa lui Iuda din mijlocul lor.
15. Și se va întâmpla, după ce îi voi fi smuls că mă voi întoarce și voi avea
milă de ei și îi voi aduce înapoi, pe fiecare om la moștenirea lui și pe fiecare
om în țara lui.
16. Și se va întâmpla, dacă vor învăța cu toată atenția căile poporului
meu, ca să jure pe numele meu: DOMNUL trăiește; precum au învățat pe
poporul meu să jure pe Baal; atunci vor fi zidiți în mijlocul poporului meu.
17. Dar dacă nu vor asculta de *mine*, voi smulge în întregime și voi nimici
acea națiune, spune DOMNUL.

CAPITOLUL 13

ASTFEL îmi spune DOMNUL: Du-te și ia-ți un brâu de in și
pune-l pe coapsele tale, dar să nu îl pui în apă.
2. Astfel, am luat un brâu conform cuvântului DOMNULUI, și *l*-am pus
pe coapsele mele.
3. Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine a doua oară, spunând:
4. Ia brâul pe care l-ai luat, care *este* pe coapsele tale, și ridică-te, du-te la
Eufrat și ascunde-l acolo în crăpătura stâncii.
5. Astfel, am mers și l-am ascuns lângă Eufrat, precum DOMNUL
mi-a poruncit.

6. Și s-a întâmplat după multe zile, că DOMNUL mi-a spus: Ridică-te, du-te
la Eufrat și ia de acolo brâul, despre care ți-am poruncit să îl ascunzi acolo.
7. Atunci am mers la Eufrat și am săpat și am luat brâul din locul în care
l-am ascuns; și, iată, brâul era stricat, nu era bun de nimic.
8. Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
9. Astfel spune DOMNUL: În felul acesta voi strica mândria lui Iuda și
mândria cea mare a Ierusalimului.
10. Acest popor rău, care refuză să asculte cuvintele mele, care umblă după
închipuirea inimii lor și umblă după alți dumnezei, pentru a le servi și
pentru a li se închina, va fi ca acest brâu, care nu este bun de nimic.
11. Căci precum brâul se lipește de coapsele unui om, astfel am lipit de
mine toată casa lui Israel și toată casa lui Iuda, spune DOMNUL; ca să îmi
fie popor și nume și ca laudă și glorie; dar ei au refuzat să asculte.
12. ¶ De aceea tu să le vorbești acest cuvânt: Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel: Fiecare burduf va fi umplut cu vin; și ei îți vor spune:
Nu știm noi, fără îndoială, că fiecare burduf va fi umplut cu vin?
13. Atunci tu să le spui: Astfel spune DOMNUL: Iată, voi umple pe toți
locuitorii acestei țări, chiar pe împărații care șed pe tronul lui David și pe
preoți și pe profeți și pe toți locuitorii Ierusalimului, cu beție.
14. Și îi voi zdrobi pe unul de altul, chiar pe părinți și pe fii împreună,
spune DOMNUL; nu mă voi îndura, nici nu voi cruța, nici nu voi avea
milă, ci îi voi nimici.
15. Ascultați și aplecați urechea, nu fiți mândri, pentru că DOMNUL
a vorbit.
16. Dați glorie DOMNULUI Dumnezeului vostru, înainte ca el să aducă
întunericul și înainte ca picioarele voastre să se poticnească de munții
întunecați, și, în timp ce căutați lumină, el o schimbă în umbra morții *și*
o face întuneric gros.
17. Dar dacă nu veți asculta aceasta, sufletul meu va plânge în locuri tainice
pentru mândria *voastră*; și ochiul meu va plânge amar și îi vor curge lacrimi,
pentru că turma DOMNULUI este dusă în captivitate.
18. Spune împăratului și împărătesei: Umiliți-vă, așezați-vă, pentru că
principatele voastre vor cădea, coroana gloriei voastre.
19. Cetățile sudului vor fi închise și nimeni nu *le* va deschide; Iuda va fi
dus captiv cu totul, va fi dus captiv în întregime.
20. Ridicați-vă ochii și priviți la cei care vin din nord; unde *este* turma *care*
ți-a fost dată, frumoasa ta turmă?
21. Ce vei spune când el te va pedepsi? Pentru că i-ai învățat *să fie* căpetenii
și ca mai mari peste tine; nu te vor cuprinde întristări, ca pe o femeie în
durerile nașterii?
22. ¶ Și dacă tu spui în inima ta: Pentru ce au venit aceste lucruri asupra
mea? Pentru mărimea nelegiuirii tale au fost descoperite poalele tale *și*
călcâiele tale au fost dezgolite.
23. Poate etiopianul să își schimbe pielea, sau leopardul petele lui?
Atunci ați putea să faceți bine, și voi care sunteți obișnuiți să faceți rău.

24. De aceea îi voi împrăștia ca paiul care trece cu vântul pustiei.
25. Acesta *este* sorțul tău, partea măsurilor tale de la mine, spune DOMNUL, pentru că m-ai uitat și te-ai încrezut în falsitate.
26. De aceea îți voi descoperi eu poalele tale peste fața ta și ți se va vedea rușinea.
27. Am văzut adulterele tale și nechezăturile tale, desfrânările curviei tale *și* urâciunile tale pe dealuri *și* pe câmp. Vai ție, Ierusalime! Nu vei fi tu curățit? Când se va întâmpla?

CAPITOLUL 14

CUVÂNTUL DOMNULUI care a venit la Ieremia referitor la secetă.
2. Iuda jelește și porțile acestuia lâncezesc; ele sunt negre până la pământ; și strigătul Ierusalimului s-a înălțat.
3. Și nobilii lor au trimis pe cei mici ai lor la ape; ei au ajuns la gropi *și* nu au găsit apă; s-au întors cu vasele lor goale; au fost rușinați și încurcați și și-au acoperit capetele.
4. Pentru că pământul este crăpat, pentru că nu a fost ploaie pe pământ, plugarii s-au rușinat, și-au acoperit capetele.
5. Da, cerboaica a născut în câmp și și-a părăsit *puii*, pentru că nu era iarbă.
6. Și măgarii sălbatici au stat pe înălțimi, au adulmecat vântul ca dragonii; ochii li s-au sfârșit, pentru că nu *era* iarbă.
7. DOAMNE, deși nelegiuirile noastre mărturisesc împotriva noastră, fă tu *aceasta* pentru numele tău, pentru că decăderile noastre sunt multe; noi am păcătuit împotriva ta.
8. O, speranța lui Israel, salvatorul acestuia în timp de tulburare, de ce să fii tu ca un străin în țară și ca un călător *care* se abate să găzduiască pentru o noapte?
9. De ce să fii ca un om înmărmurit, ca un bărbat puternic *care* nu poate salva? Totuși tu, DOAMNE, *ești* în mijlocul nostru și noi ne numim după numele tău; nu ne lăsa.
10. ¶ Astfel spune DOMNUL către acest popor: Bine le-a plăcut să rătăcească, nu și-au oprit picioarele, de aceea DOMNUL nu îi primește; își va aminti acum nelegiuirea lor și va cerceta păcatele lor.
11. Atunci DOMNUL mi-a spus: Nu te ruga pentru acest popor pentru binele *lor.*
12. Când vor posti nu le voi asculta strigătul; și când ei aduc ofrandă arsă și un dar, nu le voi primi; ci îi voi mistui cu sabie și cu foamete și cu ciumă.
13. Atunci am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată, profeții le spun: Nu veți vedea sabia, nici nu veți avea foamete; ci vă voi da pace sigură înacest loc.
14. Atunci DOMNUL mi-a spus: Profeții profețesc minciuni în numele meu; nu eu i-am trimis, nici nu le-am poruncit, nici nu le-am vorbit; ei vă profețesc o viziune falsă și ghicire și un lucru de nimic și înșelăciunea inimii lor.

15. De aceea astfel spune DOMNUL referitor la profeții care profețesc în numele meu și pe care eu nu i-am trimis, totuși ei spun: Nu va fi sabie și foamete în această țară. Prin sabie și foamete vor fi acei profeți mistuiți.
16. Și poporul către care ei profețesc va fi aruncat pe străzile Ierusalimului din cauza foametei și a sabiei; și nu vor avea pe nimeni să îi îngroape pe ei, pe soțiile lor, pe fiii lor sau pe fiicele lor, pentru că voi vărsa stricăciunea lor asupra lor.
17. ¶ De aceea tu să le spui acest cuvânt: Ochii mei să curgă cu lacrimi noapte și zi și să nu înceteze, pentru că fiica fecioară a poporului meu este zdrobită cu o mare spărtură, cu o lovitură foarte apăsătoare.
18. Dacă ies la câmp, atunci, iată, pe cei uciși cu sabia! Și dacă intru în cetate, atunci, iată, pe cei care sunt bolnavi de foamete! Da, deopotrivă profetul și preotul vor merge într-o țară pe care nu o cunosc.
19. Ai respins tu în întregime pe Iuda? a detestat sufletul tău Sionul? De ce ne-ai lovit și nu *este* vindecare pentru noi? Am căutat pace și nu *este niciun* bine; și un timp de vindecare și, iată, tulburare!
20. Recunoaștem, DOAMNE, stricăciunea noastră *și* nelegiuirea părinților noștri, pentru că noi am păcătuit împotriva ta.
21. Nu *ne* detesta, pentru numele tău, nu dezonora tronul gloriei tale; amintește-ți, nu rupe legământul tău cu noi.
22. Sunt printre deșertăciunile neamurilor *vreunii* care pot să dea ploaie? Sau pot cerurile să dea averse de ploi? Nu *ești tu* acela, DOAMNE Dumnezeul nostru? De aceea noi te vom aștepta, pentru că tu ai făcut toate acestea.

CAPITOLUL 15

ATUNCI DOMNUL mi-a spus: *Chiar* dacă Moise și Samuel ar sta în picioare înaintea mea, *totuși* mintea mea nu *ar putea fi* spre acest popor; alungă-*i* de la fața mea și lasă-i să plece.
2. Și se va întâmpla, dacă îți vor spune: Încotro să mergem? atunci tu să le spui: Astfel spune DOMNUL; Cei care *sunt* pentru moarte, la moarte; și cei care *sunt* pentru sabie, la sabie; și cei care *sunt* pentru foamete, la foamete; și cei care *sunt* pentru captivitate, în captivitate.
3. Și voi rândui asupra lor patru feluri *de pedepse*, spune DOMNUL: sabia ca să ucidă, și câinii ca să sfâșie, și păsările cerului și fiarele pământului ca să mănânce și să nimicească.
4. Și îi voi da să fie împrăștiați în toate împărățiile pământului, din cauza lui Manase fiul lui Ezechia împăratul lui Iuda, pentru *ceea* ce a făcut în Ierusalim.
5. Fiindcă cine va avea milă de tine, Ierusalime? Sau cine te va jeli? Sau cine se va abate pentru a te întreba ce *mai* faci?
6. Tu m-ai părăsit, spune DOMNUL, ai mers înapoi; de aceea îmi voi întinde mâna împotriva ta și te voi nimici; m-am săturat de pocăință.

7. Și îi voi vântura cu o furcă la porțile țării; *îi* voi văduvi de copii, voi nimici poporul meu: *deoarece* ei nu s-au întors de la căile lor.
8. Văduvele lor mi s-au înmulțit mai mult decât nisipul mărilor; am adus asupra lor, împotriva mamei tinerilor, un prădător la amiază; *l*-am făcut să cadă asupra lor dintr-odată și terori asupra cetății.
9. Cea care a născut șapte, lâncezește; și-a dat duhul; soarele ei a apus pe când *era* încă ziuă; a fost rușinată și încurcată; și rămășița lor o voi da sabiei înaintea dușmanilor lor, spune DOMNUL.
10. ¶ Vai mie, mama mea, că m-ai născut un om al certei și un om al luptei pentru tot pământul! Nici nu am împrumutat cu camătă, nici nu am împrumutat de la oameni cu camătă; *totuși* fiecare dintre ei mă blestemă.
11. DOMNUL a spus: Cu adevărat va fi bine pentru rămășița ta; cu adevărat voi face ca dușmanul să se poarte *bine* cu tine în timpul răului și în timpul nenorocirii.
12. Se va frânge fierul? *fierul* de la nord și arama?
13. Averea ta și tezaurele tale le voi da ca pradă fără preț; și *aceasta* pentru toate păcatele tale, chiar în toate granițele tale.
14. Și *te* voi face să treci cu dușmanii tăi într-o țară *pe care* nu o cunoști, pentru că în mânia mea s-a aprins un foc *ce* va arde peste voi.
15. ¶ DOAMNE, tu știi; amintește-ți de mine și cercetează-mă și răzbună-mă de persecutorii mei; pentru îndelunga ta răbdare, nu mă lua; știi că pentru tine am suferit mustrare.
16. Cuvintele tale au fost găsite și eu le-am mâncat; și cuvântul tău a fost pentru mine veselia și bucuria inimii mele, pentru că eu sunt chemat după numele tău, DOAMNE Dumnezeul oștirilor.
17. Eu nu am șezut în adunarea batjocoritorilor, nici nu m-am bucurat; am șezut singur din cauza mâinii tale, pentru că m-ai umplut cu indignare.
18. De ce este durerea mea neîncetată și rana mea incurabilă *și* refuză să fie vindecată? Vei fi tu în întregime pentru mine ca un mincinos *și ca* ape *care* lipsesc?
19. De aceea astfel spune DOMNUL: Dacă te întorci, atunci te voi aduce înapoi *și* vei sta în picioare înaintea mea; și dacă scoți *ce este* prețios din *ce este* nemernic, vei fi precum gura mea; să se întoarcă ei la tine, dar tu să nu te întorci la ei.
20. Și te voi face pentru acest popor un zid întărit de aramă; și ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor învinge, pentru că eu *sunt* cu tine pentru a te salva și a te elibera, spune DOMNUL.
21. Și te voi elibera din mâna celor stricați și te voi răscumpăra din mâna tiranilor.

CAPITOLUL 16

CUVÂNTUL DOMNULUI a venit de asemenea la mine, spunând:
2. Să nu îți iei o soție, nici să nu ai fii sau fiice în acest loc.
3. Pentru că astfel spune DOMNUL referitor la fiii și referitor la fiicele care s-au născut în acest loc și referitor la mamele lor care i-au născut și referitor la părinții lor care i-au născut în această țară:

4. Vor muri de morți apăsătoare; nu vor fi plânși; nici nu vor fi îngropați;
ci vor fi ca balega pe fața pământului și vor fi mistuiți de sabie și de foamete;
și trupurile lor moarte vor fi hrană pentru păsările cerului și pentru
fiarele pământului.
5. Pentru că astfel spune DOMNUL: Nu intra în casa de jelire, nici nu
merge să îi plângi sau să îi jelești, pentru că am luat pacea mea de la acest
popor, spune DOMNUL, *chiar* bunătatea iubitoare și îndurările.
6. Deopotrivă cei mari și cei mici vor muri în această țară; ei nu vor fi
îngropați, nici *oamenii* nu vor plânge pentru ei, nici nu se vor tăia, nici nu
se vor face cheli pentru ei;
7. Nici nu *se* vor sfâșia *oamenii* pentru ei în jale, ca să îi mângâie pentru
cel mort; nici nu le vor da *oamenii* paharul mângâierii să bea pentru tatăl
lor sau pentru mama lor.
8. De asemenea să nu intri în casa de ospăț, pentru a ședea cu ei să
mănânci și să bei.
9. Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată,
voi face să înceteze din acest loc, în ochii voștri și în zilele voastre, vocea
veseliei și vocea bucuriei, vocea mirelui și vocea miresei.
10. ¶ Și se va întâmpla, când vei arăta acestui popor toate aceste cuvinte
și ei îți vor spune: Pentru ce a pronunțat DOMNUL tot acest mare rău
împotriva noastră? Sau care *este* nelegiuirea noastră? Sau care *este* păcatul
nostru pe care l-am făcut împotriva DOMNULUI Dumnezeului nostru?
11. Atunci tu să le spui: Deoarece părinții voștri m-au părăsit, spune
DOMNUL, și au umblat după alți dumnezei și le-au servit și li s-au închinat
și m-au părăsit și nu au păzit legea mea;
12. Și voi ați făcut mai rău decât părinții voștri; fiindcă, iată, voi umblați
fiecare după închipuirea inimii lui rele, ca să nu îmi dea ascultare;
13. De aceea vă voi arunca afară din această țară, într-o țară pe care nu
o cunoașteți, *nici* voi nici părinții voștri; și veți servi altor dumnezei zi și
noapte, acolo unde nu vă voi arăta favoare.
14. ¶ De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu va mai fi spus:
DOMNUL trăiește, *cel* care i-a scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului;
15. Ci, DOMNUL trăiește, *cel* care i-a scos pe copiii lui Israel din țara de
la nord și din toate țările în care i-a alungat, și îi voi aduce din nou în țara
lor pe care am dat-o părinților lor.
16. Iată, voi trimite după mulți pescari, spune DOMNUL, și ei îi vor pescui;
și după aceea voi trimite după mulți vânători și ei îi vor vâna de pe orice
munte și de pe orice deal și din găurile stâncilor.
17. Pentru că ochii mei *sunt* asupra tuturor căilor lor; ele nu sunt ascunse
de la fața mea, nici nelegiuirea lor *nu este* ascunsă dinaintea ochilor mei.
18. Și mai întâi le voi răsplăti dublu nelegiuirea lor și păcatul lor, pentru
că mi-au întinat țara, au umplut moștenirea mea cu trupurile moarte ale
lucrurilor lor detestabile și urâcioase.
19. DOAMNE, puterea mea și fortăreața mea și adăpostul meu în ziua
nenorocirii, neamurile vor veni la tine de la marginile pământului și vor

spune: Cu adevărat părinții noștri au moștenit minciuni, deșertăciune și *lucruri* care nu folosesc la nimic.
20. Își va face un om dumnezei pentru el însuși, și ei nu *sunt* dumnezei?
21. De aceea, iată, de data aceasta îi voi face să cunoască, îi voi face să cunoască mâna mea și puterea mea; și vor cunoaște că numele meu *este* DOMNUL.

CAPITOLUL

17 PĂCATUL lui Iuda *este* scris cu un toc de fier *și* cu vârful unui diamant; *este* gravat pe tăblița inimii lor și pe coarnele altarelor voastre;
2. În timp ce copiii lor își amintesc de altarele lor și de altarele lor lângă copacii verzi de pe dealurile înalte.
3. O, muntele meu în câmp, eu voi da averea ta *și* toate tezaurele tale ca pradă, *și* înălțimile tale pentru păcat, în toate granițele tale.
4. Și tu, chiar tu însuți, vei renunța la moștenirea ta pe care ți-o dădusem; și te voi face să servești dușmanilor tăi în țara pe care nu o cunoști, pentru că ați aprins în mânia mea un foc, *ce* va arde pentru totdeauna.
5. ¶ Astfel spune DOMNUL: Blestemat *fie* omul care se încrede în om și *care* își face carnea braț al său și a cărui inimă se depărtează de DOMNUL.
6. Fiindcă el va fi ca un rug într-un loc uscat, și nu va vedea când vine binele; ci va locui în locurile arse ale pustiei, într-un pământ sărat și nelocuit.
7. Binecuvântat *este* omul care se încrede în DOMNUL și a cărui speranță este DOMNUL.
8. Pentru că el va fi ca un copac sădit lângă ape și *care* își întinde rădăcinile lângă râu și nu va vedea când vine arșița, ci frunza lui va fi verde; și nu se va îngrijora în anul de secetă, nici nu va înceta de la a da rod.
9. Inima *este* mai înșelătoare decât toate și *este* nespus de stricată: cine o poate cunoaște?
10. Eu DOMNUL cercetez inima, *eu* încerc rărunchii, ca să dau fiecărui om conform căilor lui *și* conform rodului facerilor sale.
11. *Precum* potârnichea clocește *ouă* pe care nu *le*-a făcut, *astfel* cel care obține bogății, dar nu pe drept, le va lăsa la jumătatea zilelor lui și la sfârșitul lui va fi un nebun.
12. ¶ Un tron înalt glorios de la început *este* locul sanctuarului nostru.
13. DOAMNE, speranța lui Israel, toți cei care te părăsesc vor fi rușinați, *și* cei care se depărtează de mine vor fi scrișii pe pământ, pentru că l-au părăsit pe DOMNUL, fântâna apelor vii.
14. Vindecă-mă, DOAMNE, și voi fi vindecat; salvează-mă, și voi fi salvat, pentru că tu *ești* lauda mea.
15. Iată, ei îmi spun: Unde *este* cuvântul DOMNULUI? Să vină acum.
16. Cât despre mine, eu nu m-am grăbit să încetez *a fi* un păstor care te urmează; nici nu am dorit eu ziua cea jalnică; tu știi; ceea ce a ieșit de pe buzele mele a fost *drept* înaintea ta.

17. Nu fi o teroare pentru mine: tu *ești* speranța mea în ziua răului.
18. Să fie încurcați cei care mă persecută, dar nu mă lăsa să fiu eu încurcat; să fie ei descurajați, dar să nu fiu eu descurajat; adu asupra lor ziua răului și nimicește-i cu o dublă nimicire.
19. ¶ Astfel mi-a spus DOMNUL: Du-te și stai în picioare la poarta copiilor poporului, prin care împărații lui Iuda intră și prin care ei ies afară, și la toate porțile Ierusalimului;
20. Și spune-le: Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi împărați ai lui Iuda și tot Iuda și toți locuitorii Ierusalimului, care intrați pe aceste porți;
21. Astfel spune DOMNUL: Luați seama la voi înșivă și nu purtați nicio povară în ziua sabatului, nici nu *o* aduceți pe porțile Ierusalimului;
22. Nici nu scoateți vreo povară din casele voastre în ziua sabatului, nici nu faceți vreo lucrare, ci sfințiți ziua sabatului, precum am poruncit părinților voștri.
23. Dar ei nu au făcut ce am poruncit, nici nu și-au plecat urechea, ci și-au înțepenit gâtul, ca să nu audă, nici să nu primească instruire.
24. Și se va întâmpla, spune DOMNUL, dacă îmi veți da ascultare cu atenție, să nu aduceți vreo povară pe porțile acestei cetăți în ziua sabatului, ci să sfințiți ziua sabatului, pentru a nu face nicio lucrare în ea;
25. Atunci vor intra pe porțile cetății acesteia împărați și prinți șezând pe tronul lui David, stând în care și pe cai, ei și prinții lor, bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului; și această cetate va rămâne pentru totdeauna.
26. Și ei vor veni din cetățile lui Iuda și din locurile de lângă Ierusalim și din țara lui Beniamin și de la câmpie și din munți și de la sud, aducând ofrande arse și sacrificii și daruri de mâncare și tămâie și aducând sacrificii de laudă în casa DOMNULUI.
27. Dar dacă nu îmi veți da ascultare pentru a sfinți ziua sabatului și a nu purta vreo povară, chiar intrând pe porțile Ierusalimului în ziua sabatului; atunci voi aprinde un foc la porțile lui care va mistui palatele Ierusalimului și nu va fi stins.

Capitolul 18

CUVÂNTUL care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:
2. Ridică-te și coboară la casa olarului și acolo te voi face să auzi cuvintele mele.
3. Atunci am coborât la casa olarului și, iată, el făcea o lucrare pe roți.
4. Și vasul pe care l-a făcut din lut s-a stricat în mâna olarului; astfel, el l-a făcut din nou, alt vas, precum i s-a părut bine olarului să *îl* facă.
5. Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
6. Casă a lui Israel, nu pot eu face cu voi ca acest olar? spune DOMNUL. Iată, precum lutul *este* în mâna olarului, tot astfel *sunteți* voi în mâna mea, casă a lui Israel.
7. *În* momentul când voi vorbi referitor la o națiune și referitor la o împărăție, pentru a *o* smulge și a *o* surpa și a *o* nimici;

8. Dacă acea națiune, împotriva căreia am vorbit, se întoarce de la
răutatea ei, *și* eu mă voi pocăi de răul pe care l-am gândit să i-l fac.
9. Și *în* momentul când voi vorbi referitor la o națiune și referitor la o
împărăție, pentru a *o* zidi și pentru a *o* sădi;
10. Dacă aceasta face răul înaintea ochilor mei, încât nu ascultă de vocea
mea, atunci *și* eu mă voi pocăi de binele pe care am spus că i-l voi face.
11. ¶ De aceea acum du-te, vorbește bărbaților lui Iuda și locuitorilor
Ierusalimului, spunând: Astfel spune DOMNUL: Iată, eu pregătesc răul
împotriva voastră și plănuiesc un plan împotriva voastră; întoarceți-vă
acum, fiecare de la calea lui rea, și îndreptați-vă căile și facerile.
12. Dar ei au spus: Nu este speranță; ci noi vom umbla după propriile
noastre planuri și vom face fiecare *după* închipuirea inimii lui rele.
13. De aceea, astfel spune DOMNUL: Întrebați acum printre păgâni:
Cine a auzit astfel de lucruri? Fecioara lui Israel a făcut un lucru groaznic.
14. Va părăsi *cineva* zăpada Libanului, *care vine* din stânca *mare* a
câmpului? *Sau* apele curgătoare reci care vin dintr-un alt loc vor fi uitate?
15. Pentru că poporul meu m-a uitat, ei au ars tămâie deșertăciunii *care*
i-au făcut să se poticnească pe căile lor *de la* cărările străvechi, pentru a
umbla pe cărări, *pe* o cale neumblată;
16. Pentru a face țara lor pustie *și a o face* o șuierare continuă; oricine
trece prin ea va fi înmărmurit și va clătina din cap.
17. Eu îi voi împrăștia ca un vânt din est dinaintea dușmanului; le voi
arăta spatele, și nu fața, în ziua nenorocirii lor.
18. ¶ Atunci au spus ei: Veniți și să plănuim planuri împotriva lui Ieremia,
pentru că legea nu va pieri de la preot, nici sfatul de la înțelept, nici
cuvântul de la profet. Veniți și să îl lovim cu limba și să nu luăm seama
la niciunul dintre cuvintele lui.
19. Ia seama la mine, DOAMNE, și dă ascultare vocii celor ce se ceartă
cu mine.
20. Va fi răul răsplătit în locul binelui? Pentru că ei au săpat o groapă
sufletului meu. Amintește-ți că am stat în picioare înaintea ta pentru a
vorbi bine pentru ei *și* pentru a întoarce furia ta de la ei.
21. De aceea dă-i pe copiii lor foametei și revarsă *sângele* lor prin forța
sabiei; și soțiile lor să fie văduvite de copiii lor și *să fie* văduve; și să fie
dați la moarte bărbații lor, tinerii lor *să fie* uciși de sabie în bătălie.
22. Să se audă un strigăt din casele lor, când vei aduce dintr-odată o
armată peste ei, pentru că au săpat o groapă pentru a mă lua și au ascuns
capcane pentru picioarele mele.
23. Totuși, DOAMNE, tu cunoști tot sfatul lor împotriva mea pentru a *mă*
ucide; nu ierta nelegiuirea lor, nici nu le șterge păcatul dinaintea feței tale,
ci să fie doborâți înaintea ta; poartă-te *astfel* cu ei în timpul mâniei tale.

CAPITOLUL
19 ASTFEL spune DOMNUL: Du-te și ia un urcior de lut de la olar
și *ia* dintre bătrânii poporului și dintre bătrânii preoților;

2. Şi ieşi la valea fiului lui Hinom, care *este* la intrarea porţii de est şi vesteşte acolo cuvintele pe care ţi le voi zice,
3. Şi spune: Ascultaţi cuvântul DOMNULUI, împăraţi ai lui Iuda şi locuitori ai Ierusalimului: Astfel spune DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce asupra acestui loc, răul, de care îi vor ţiui urechile oricui aude.
4. Pentru că ei m-au părăsit şi au înstrăinat acest loc şi au ars tămâie în el, altor dumnezei, pe care nici ei nici părinţii lor nu i-au cunoscut, nici împăraţii lui Iuda, şi au umplut acest loc cu sângele celor nevinovaţi;
5. Au zidit de asemenea înălţimi lui Baal, ca să îi ardă pe fiii lor cu foc *ca* ofrande arse lui Baal, ceea ce eu nu am poruncit, nici nu am vorbit, nici nu mi-a venit în minte;
6. De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, când acest loc nu va mai fi numit Tofet, nici valea fiului lui Hinom, ci Valea măcelului.
7. Şi voi zădărnici sfatul lui Iuda şi al Ierusalimului în acest loc; şi îi voi face să cadă prin sabie înaintea duşmanilor lor şi prin mâinile celor ce le caută vieţile; şi trupurile lor moarte le voi da ca hrană pentru păsările cerului şi pentru fiarele pământului.
8. Şi voi face această cetate pustie şi un *motiv* de şuierare: oricine trece prin ea va fi înmărmurit şi va şuiera din cauza tuturor plăgilor ei.
9. Şi îi voi face să mănânce carnea fiilor lor şi carnea fiicelor lor şi vor mânca fiecare carnea prietenului său în asediul şi în strâmtorarea cu care îi vor strâmtora duşmanii lor şi cei care le caută viaţa.
10. ¶ Atunci să spargi urciorul înaintea ochilor oamenilor care merg cu tine,
11. Şi să le spui: Astfel spune DOMNUL oştirilor: Astfel voi zdrobi acest popor şi această cetate, precum *cineva* sparge un vas al olarului, care nu mai poate fi întregit; şi ei *îi* vor îngropa în Tofet, până *când* nu va *mai* fi loc de îngropare.
12. Astfel voi face acestui loc, spune DOMNUL şi locuitorilor lui, şi voi face *chiar* această cetate precum Tofetul;
13. Şi casele Ierusalimului şi casele împăraţilor lui Iuda vor fi întinate ca locul Tofetului, din cauza tuturor caselor pe a căror acoperişuri ei au ars tămâie întregii oştiri a cerului şi au turnat daruri de băutură altor dumnezei.
14. Atunci a venit Ieremia din Tofet, unde îl trimisese DOMNUL să profeţească; şi a stat în picioare în curtea casei DOMNULUI; şi a spus întregului popor:
15. Astfel spune DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce asupra acestei cetăţi şi asupra tuturor oraşelor ei tot răul pe care l-am pronunţat împotriva ei, pentru că şi-au împietrit gâturile, ca să nu asculte cuvintele mele.

CAPITOLUL

20 ŞI Paşhur, fiul lui Imer, preotul, care *era* de asemenea marele guvernator al casei DOMNULUI, a auzit că Ieremia a profeţit aceste lucruri.

2. Atunci Paşhur l-a lovit pe Ieremia, profetul, şi l-a pus în butucii care *erau* la poarta înaltă a lui Beniamin, care *era* lângă casa DOMNULUI.

3. Şi s-a întâmplat a doua zi, că Paşhur l-a scos pe Ieremia din butuci. Atunci Ieremia i-a spus: DOMNUL nu ţi-a pus numele Paşhur, ci Magor-Misabib.

4. Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, te voi face o teroare pentru tine însuţi şi pentru toţi prietenii tăi: şi ei vor cădea prin sabia duşmanilor lor şi ochii tăi vor privi *aceasta*; şi voi da pe tot Iuda în mâna împăratului Babilonului şi el îi va duce captivi în Babilon şi îi va ucide cu sabia.

5. Mai mult, eu voi da toată tăria acestei cetăţi şi toată munca ei şi toate lucrurile preţioase ale ei şi toate tezaurele împăraţilor lui Iuda le voi da în mâna duşmanilor lor, care îi vor prăda şi îi vor lua şi îi vor duce în Babilon.

6. Şi tu, Paşhur, şi toţi cei ce locuiesc în casa ta veţi merge în captivitate; şi tu vei veni în Babilon şi acolo vei muri şi acolo vei fi îngropat, tu şi toţi prietenii tăi, cărora le-ai profeţit minciuni.

7. ¶ DOAMNE, tu m-ai înşelat şi eu am fost înşelat; tu eşti mai tare decât mine şi ai învins; zilnic, eu sunt un lucru de râs, fiecare mă batjocoreşte.

8. Pentru că de când am vorbit, am strigat, am strigat violenţă şi pradă; căci cuvântul DOMNULUI a fost făcut o ocară pentru mine şi, zilnic, un lucru de râs.

9. Atunci am spus: Nu voi aminti despre el, nici nu voi mai vorbi în numele lui. Dar *cuvântul lui* a fost în inima mea ca un foc arzând, închis în oasele mele, şi am obosit purtându-l şi nu mai puteam.

10. Pentru că am auzit defăimarea multora, frică de fiecare parte. Vestiţi, *spun ei*, şi noi o vom vesti. Toţi cunoscuţii mei au căutat şchiopătarea mea, *spunând*: Poate că va fi ademenit şi îl vom învinge şi ne vom răzbuna pe el.

11. Dar DOMNUL *este* cu mine ca un viteaz puternic; de aceea persecutorii mei se vor poticni şi nu vor învinge; ei vor fi foarte ruşinaţi, pentru că nu vor prospera; dispreţuirea *lor* veşnică nu va fi niciodată uitată.

12. Dar, DOAMNE al oştirilor, tu care încerci pe cel drept *şi* vezi rărunchii şi inima, lasă-mă să văd răzbunarea ta asupra lor, pentru că ţie ţi-am arătat cauza mea.

13. Cântaţi DOMNULUI, lăudaţi pe DOMNUL, pentru că el a eliberat sufletul celui sărac din mâna făcătorilor de rău.

14. ¶ Blestemată *fie* ziua în care am fost născut; să nu fie binecuvântată ziua în care mama mea m-a născut.

15. Blestemat *fie* omul care a adus veşti tatălui meu, spunând: Un copil de parte bărbătească ţi s-a născut; înveselindu-l.
16. Şi acel om să fie ca cetăţile pe care DOMNUL le-a dărâmat şi nu s-au pocăit. Şi să audă el plânset dimineaţa şi strigare la amiază;
17. Pentru că nu m-a ucis din pântece; şi mama mea mi-ar fi fost mormântul şi pântecele ei însărcinat întotdeauna *cu mine*.
18. Pentru ce am ieşit din pântece, ca să văd osteneală şi întristare, ca zilele mele să fie mistuite cu ruşine?

Capitolul 21

CUVÂNTUL care a venit la Ieremia, de la DOMNUL, când împăratul Zedechia a trimis la el pe Paşhur fiul lui Malchiia şi pe Ţefania, fiul lui Maaseia, preotul, spunând:
2. Întreabă, te rog, pe DOMNUL pentru noi, pentru că Nebucadneţar, împăratul Babilonului, face război împotriva noastră; poate că DOMNUL se va purta cu noi conform cu toate lucrările lui minunate, ca *Nebucadneţar* să plece de la noi.
3. Atunci Ieremia le-a spus: Astfel să îi spuneţi lui Zedechia:
4. Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Iată, voi întoarce înapoi armele de război care *sunt* în mâinile voastre, cu care luptaţi împotriva împăratului Babilonului şi *împotriva* caldeenilor care vă asediază în afara zidului; şi le voi aduna în mijlocul acestei cetăţi.
5. Şi eu însumi voi lupta împotriva voastră cu o mână întinsă şi cu un braţ puternic, în mânie şi în furie şi în mare indignare.
6. Şi voi lovi pe locuitorii acestei cetăţi, deopotrivă pe om şi pe animal; aceştia vor muri de o ciumă cumplită.
7. Şi după aceea, spune DOMNUL, îl voi da pe Zedechia, împăratul lui Iuda, şi pe servitorii lui şi pe popor şi pe cei care au rămas în această cetate după ciumă, după sabie şi după foamete, în mâna lui Nebucadneţar împăratul Babilonului, şi în mâna duşmanilor lor şi în mâna celor ce le caută viaţa; şi el îi va lovi cu tăişul sabiei: nu îi va cruţa, nici nu va avea îndurare, nici nu va avea milă.
8. Şi acestui popor să îi spui: Astfel spune DOMNUL: Iată, pun înaintea voastră calea vieţii şi calea morţii.
9. Cel ce rămâne în această cetate va muri de sabie şi de foamete şi de ciumă; dar cel care iese şi se predă caldeenilor care vă asediază va trăi şi viaţa lui îi va fi drept pradă.
10. Pentru că mi-am îndreptat faţa împotriva acestei cetăţi pentru rău şi nu pentru bine, spune DOMNUL: ea va fi dată în mâna împăratului Babilonului şi el o va arde cu foc.
11. Şi referitor la casa împăratului lui Iuda, *spune*: Ascultaţi cuvântul DOMNULUI:
12. Casă a lui David, astfel spune DOMNUL: Faceţi judecată dimineaţa şi eliberaţi-l pe cel prădat, din mâna opresorului, ca nu cumva furia mea să izbucnească precum un foc şi să ardă *astfel* încât să nu fie nimeni să *îl* poată stinge, din cauza răutăţii facerilor voastre.

13. Iată, eu *sunt* împotriva ta, locuitoare a văii *și* stânca *mare* a câmpului, spune DOMNUL; care spuneți: Cine va coborî împotriva noastră? Sau, cine va intra în locuințele noastre?
14. Dar eu vă voi pedepsi conform cu rodul facerilor voastre, spune DOMNUL; și voi aprinde un foc în pădurea lui și acesta va mistui toate lucrurile de jur împrejurul lui.

CAPITOLUL 22

ASTFEL spune DOMNUL: Coboară la casa împăratului lui Iuda și vorbește acolo acest cuvânt,
2. Și spune: Ascultă cuvântul DOMNULUI, împărate al lui Iuda, care şezi pe tronul lui David, tu și servitorii tăi și poporul tău care intrați pe porțile acestea;
3. Astfel spune DOMNUL: Faceți judecată și dreptate și eliberați pe cel prădat din mâna opresorului și nu nedreptățiți, nu asupriți pe străin, pe cel fără tată, nici pe văduvă, nici nu vărsați sânge nevinovat în acest loc.
4. Căci dacă veți împlini, cu adevărat, acest lucru, atunci vor intra pe porțile casei acesteia împărați şezând pe tronul lui David, stând în care și călărind pe cai, el și servitorii lui și poporul lui.
5. Dar dacă nu veți asculta aceste cuvinte, jur pe mine însumi, spune DOMNUL, că această casă va deveni o pustiire.
6. Pentru că astfel spune DOMNUL casei împăratului lui Iuda: Tu îmi *ești* Galaad *și* capul Libanului; *totuși* cu adevărat te voi face o pustie *și* cetăți fără locuitori.
7. Și voi pregăti nimicitori împotriva ta, pe fiecare cu armele lui, și vor tăia cedrii tăi aleşi și *îi* vor arunca în foc.
8. Și multe națiuni vor trece pe lângă această cetate și vor spune, fiecare om aproapelui său: Pentru ce a făcut DOMNUL astfel acestei mari cetăți?
9. Atunci ei vor răspunde: Pentru că au părăsit legământul DOMNULUI Dumnezeului lor și s-au închinat altor dumnezei și le-au servit.
10. ¶ Nu plângeți pe cel mort, nici nu îl jeliți; *ci* plângeți tare pentru cel care se duce, pentru că nu se va mai întoarce, nici nu va mai vedea țara lui de naștere.
11. Pentru că astfel spune DOMNUL, referitor la Șalum, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care a domnit în locul lui Iosia tatăl său, care a ieșit din acest loc: Nu se va mai întoarce aici;
12. Ci va muri în locul în care l-au dus captiv și nu va mai vedea această țară.
13. Vai celui care își zidește casa prin nedreptate și camerele lui pe nedrept; care folosește serviciul aproapelui său fără plată și nu îi dă pentru munca lui;
14. Care spune: Îmi voi zidi o casă largă și camere încăpătoare și își taie ferestre; și *aceasta este* căptușită cu cedru și vopsită cu roșu aprins.
15. Vei domni tu, pentru că te închizi în cedru? Nu a mâncat și a băut tatăl tău și nu a făcut el judecată și dreptate? *Și* apoi i-a *fost* bine?
16. El a judecat cauza săracului și a nevoiașului; atunci *îi era* bine; nu a făcut toate acestea pentru a mă cunoaște? spune DOMNUL.

17. Dar ochii tăi și inima ta nu *sunt* decât pentru lăcomia ta și pentru a vărsa sânge nevinovat și pentru oprimare și pentru a face violență.
18. De aceea astfel spune DOMNUL referitor la Ioiachim fiul lui Iosia împăratul lui Iuda: Ei nu vor plânge pentru el, *spunând*: Ah fratele meu! sau: Ah soră! Ei nu vor plânge pentru el, *spunând*: Ah doamne! sau: Ah gloria sa!
19. El va fi îngropat cu îngroparea unui măgar, tras și aruncat dincolo de porțile Ierusalimului.
20. ¶ Urcă în Liban și strigă; și înalță-ți vocea în Basan și strigă din trecători, pentru că toți iubiții tăi sunt nimiciți.
21. Ți-am vorbit în prosperitatea ta, *dar* tu ai spus: Nu voi asculta. Aceasta *a fost* calea ta din tinerețea ta, că nu ai ascultat de vocea mea.
22. Vântul va mânca pe toți păstorii tăi și iubiții tăi vor merge în captivitate; negreșit, atunci, vei fi rușinată și încurcată pentru toată stricăciunea ta.
23. Locuitor al Libanului, care îți faci cuibul în cedri, cât de grațios vei fi tu când vor veni junghiuri asupra ta; durerea ca a unei femei în durerile nașterii!
24. *Precum* eu trăiesc, spune DOMNUL, dacă însuși Conia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, ar fi un sigiliu pe mâna mea dreaptă, totuși te-aș smulge de acolo;
25. Și te voi da în mâna celor care îți caută viața și în mâna *acelora* de ale căror fețe te temi, chiar în mâna lui Nebucadnețar împăratul Babilonului și în mâna caldeenilor.
26. Și te voi arunca afară, pe tine și pe mama ta care te-a născut, într-o altă țară, în care nu v-ați născut și acolo veți muri.
27. Dar în țara în care ei doresc să se întoarcă, acolo nu se vor întoarce.
28. Este acest bărbat, Conia, un idol spart *și* disprețuit? *Este el* un vas în care nu *este* plăcere? Pentru ce sunt ei aruncați, el și sămânța lui, și sunt aruncați într-o țară pe care nu o cunosc?
29. O pământule, pământule, pământule, ascultă cuvântul DOMNULUI.
30. Astfel spune DOMNUL: Înscrieți pe acest om *ca* fără copii, un om *ce* nu va prospera în zilele lui, pentru că niciun om din sămânța lui nu va prospera, șezând pe tronul lui David și conducând vreodată în Iuda.

CAPITOLUL 23

1. VAI de păstorii care nimicesc și împrăștie oile pășunii mele! spune DOMNUL.
2. De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel împotriva păstorilor care pasc pe poporul meu: Voi ați împrăștiat *oile* turmei mele și le-ați alungat și nu le-ați cercetat; iată, eu voi cerceta asupra voastră răutatea facerilor voastre, spune DOMNUL.
3. Și voi aduna rămășița turmei mele din toate țările unde le-am alungat și le voi aduce din nou la staulele lor; și ei vor fi roditori și se vor înmulți.
4. Și voi pune păstori peste ei care îi vor paște; și nu se vor mai teme, nici nu se vor descuraja și niciunul nu va lipsi, spune DOMNUL.

5. Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când îi voi ridica lui David un Lăstar al Dreptății și un Împărat va domni și va prospera și va face judecată și dreptate pe pământ.
6. În zilele lui Iuda va fi salvat și Israel va locui în siguranță; și acesta *este* numele lui, prin care va fi numit: DOMNUL DREPTATEA NOASTRĂ.
7. De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu vor mai spune: DOMNUL trăiește, care i-a scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului,
8. Ci: DOMNUL trăiește, care a scos și care a condus sămânța casei lui Israel din țara de la nord și din toate țările în care îi alungasem; și ei vor locui în propria lor țară.
9. ¶ Inima mea este frântă în mine din cauza profeților; toate oasele mele tremură; sunt ca un om beat și ca un om pe care vinul l-a învins, din cauza DOMNULUI și din cauza cuvintelor sfinteniei lui.
10. Pentru că țara este plină de adulteri, pentru că din cauza blestemelor țara jelește; locurile plăcute ale pustiei sunt uscate și alergarea lor este rea și forța lor nu *este* dreaptă.
11. Pentru că deopotrivă profetul și preotul sunt întinați; da, în casa mea am găsit stricăciunea lor, spune DOMNUL.
12. Pentru aceea, calea lor va fi pentru ei precum *căile* alunecoase în întuneric; vor fi alungați și vor cădea pe ea, pentru că voi aduce răul asupra lor, *chiar* anul cercetării lor, spune DOMNUL.
13. Și am văzut nebunie în profeții din Samaria; ei au profețit prin Baal și au rătăcit pe poporul meu Israel.
14. Am văzut de asemenea în profeții din Ierusalim un lucru groaznic, ei comit adulter și umblă în minciuni, ei întăresc de asemenea mâinile făcătorilor de rău, încât nimeni nu se întoarce de la stricăciunea lui; ei sunt cu toții pentru mine ca Sodoma și locuitorii lui ca Gomora.
15. De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor referitor la profeți: Iată, îi voi hrăni cu pelin și îi voi face să bea apă cu fiere, pentru că de la profeții Ierusalimului pângărirea s-a răspândit în toată țara.
16. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Nu dați ascultare la cuvintele profeților care vă profețesc: ei vă fac deșerți; ei vorbesc o viziune a proprii lor inimi *și* nu din gura DOMNULUI.
17. Ei încă spun celor care mă disprețuiesc: DOMNUL a spus: Veți avea pace; și spun fiecăruia care umblă după închipuirea inimii lui: Niciun rău nu va veni asupra voastră.
18. Fiindcă cine a stat la sfatul DOMNULUI și a priceput și a auzit cuvântul său? Cine a însemnat cuvântul său și *l*-a auzit?
19. Iată, un vârtej de vânt al DOMNULUI a ieșit în furie, chiar un vârtej de vânt apăsător; acesta va cădea cu apăsare peste capul celor stricați.
20. Mânia DOMNULUI nu se va întoarce, până nu o va împlini și până nu vor fi împlinite gândurile inimii sale, în zilele de pe urmă voi veți lua aminte la aceasta cu înțelegere.
21. Eu nu am trimis pe acești profeți, totuși ei au alergat; eu nu le-am vorbit, totuși ei au profețit.

22. Dar dacă ar fi stat în sfatul meu și ar fi făcut pe poporul meu să asculte cuvintele mele, atunci ei i-ar fi întors de la calea lor rea și de la răutatea facerilor lor.
23. *Sunt* eu un Dumnezeu de aproape, spune DOMNUL și nu un Dumnezeu de departe?
24. Poate cineva să se ascundă în locuri tainice ca eu să nu îl văd? spune DOMNUL. Nu umplu eu cerul și pământul? spune DOMNUL.
25. Am auzit ce au spus profeții, care profețesc minciuni în numele meu, spunând: Am visat, am visat.
26. Până când va fi *aceasta* în inima profeților care profețesc minciuni? Da, *ei sunt* profeți ai înșelăciunii propriii lor inimi;
27. Care gândesc să facă pe poporul meu să uite numele meu prin visurile lor pe care le spune fiecare om aproapelui său, precum părinții lor au uitat numele meu pentru *numele lui* Baal.
28. Profetul care are un vis, să spună el un vis; și cel care are cuvântul meu, să vorbească el cuvântul meu cu credincioșie. Ce *este* pleava pentru grâu? spune DOMNUL.
29. Nu este cuvântul meu ca un foc? spune DOMNUL; și ca un ciocan *care* sparge stânca în bucăți?
30. De aceea, iată, eu *sunt* împotriva profeților, spune DOMNUL, care fură, fiecare de la aproapele său, cuvintele mele.
31. Iată, spune DOMNUL, eu sunt împotriva profeților care își folosesc limba și spun: El spune.
32. Iată, spune DOMNUL, eu *sunt* împotriva celor care profețesc visuri false și care le spun și fac pe poporul meu să rătăcească prin minciunile lor și prin ușurința lor; totuși eu nu i-am trimis, nici nu le-am poruncit; de aceea ei nu vor fi de niciun folos acestui popor, spune DOMNUL.
33. ¶ Și când acest popor, sau un profet, sau un preot, te va întreba, spunând: Care *este* povara DOMNULUI? tu atunci să le spui: Ce povară? Eu chiar vă voi părăsi, spune DOMNUL.
34. Și *cât despre* profetul și preotul și poporul care va spune: Povara DOMNULUI; eu chiar voi pedepsi pe omul acela și casa lui.
35. Astfel să spuneți fiecare aproapelui său și fiecare fratelui său: Ce a răspuns DOMNUL? și: Ce a vorbit DOMNUL?
36. Și povara DOMNULUI să nu o mai amintiți; căci cuvântul fiecărui om va fi povara lui, pentru că voi ați pervertit cuvintele Dumnezeului cel viu, ale DOMNULUI oștirilor Dumnezeul nostru.
37. Astfel să spui profetului: Ce ți-a răspuns DOMNUL? și: Ce a vorbit DOMNUL?
38. Dar deoarece voi spuneți: Povara DOMNULUI; de aceea astfel spune DOMNUL: Pentru că voi spuneți acest cuvânt: Povara DOMNULUI; și eu am trimis la voi, spunând: Să nu spuneți: Povara DOMNULUI;
39. De aceea, iată, eu, chiar eu, vă voi uita cu totul și vă voi părăsi și cetatea pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri; *și vă voi arunca* afară din prezența mea;

40. Şi voi aduce o ocară veşnică asupra voastră, şi o ruşine veşnică, ce nu vor fi uitate.

CAPITOLUL 24

DOMNUL mi-a arătat şi, iată, două coşuri cu smochine *erau* puse înaintea templului DOMNULUI, după ce Nebucadneţar, împăratul Babilonului, dusese captiv pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, şi pe prinţii lui Iuda, împreună cu tâmplarii şi fierarii din Ierusalim, şi îi adusese la Babilon.

2. Un coş *avea* smochine foarte bune, ca smochinele coapte întâi; şi celălalt coş *avea* smochine foarte rele, care nu puteau fi mâncate, de rele ce erau.

3. Atunci DOMNUL mi-a spus: Ce vezi tu, Ieremia? Şi eu am spus: Smochine; smochinele bune, foarte bune; şi cele rele, foarte rele, care nu pot fi mâncate, de rele ce sunt.

4. Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

5. Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel: Ca aceste smochine bune, astfel îi voi deosebi pe cei duşi captivi din Iuda, pe care i-am trimis din locul acesta în ţara caldeenilor, pentru binele *lor*.

6. Pentru că mi-am pus ochii mei asupra lor pentru bine şi îi voi aduce din nou în această ţară; şi îi voi zidi şi nu *îi* voi surpa; şi îi voi sădi şi nu *îi* voi smulge.

7. Şi le voi da o inimă pentru a mă cunoaşte, că eu *sunt* DOMNUL; şi ei vor fi poporul meu şi eu voi fi Dumnezeul lor, pentru că se vor întoarce la mine cu toată inima lor.

8. Şi ca smochinele rele, ce nu pot fi mâncate, de rele ce sunt ele; într-adevăr astfel spune DOMNUL: Astfel voi da pe Zedechia împăratul lui Iuda, şi pe prinţii lui şi rămăşiţa din Ierusalim, care rămâne în această ţară şi pe cei care locuiesc în ţara Egiptului;

9. Şi îi voi da să fie împrăştiaţi în toate împărăţiile pământului spre vătămarea *lor*, *pentru a fi* o ocară şi un proverb, o batjocură şi un blestem, în toate locurile în care îi voi alunga.

10. Şi voi trimite sabia, foametea şi ciuma printre ei, până vor fi mistuiţi din ţara pe care le-am dat-o lor şi părinţilor lor.

CAPITOLUL 25

CUVÂNTUL care a venit la Ieremia referitor la tot poporul lui Iuda în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care *a fost* anul întâi al lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului;

2. *Cuvânt* pe care profetul Ieremia l-a vorbit către tot poporul lui Iuda şi către toţi locuitorii Ierusalimului, spunând:

3. Din anul al treisprezecelea al lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda, chiar până în această zi, al douăzeci şi treilea an, cuvântul DOMNULUI a venit la mine şi eu v-am vorbit, ridicându-mă devreme şi vorbind; dar voi nu aţi dat ascultare.

4. Și DOMNUL i-a trimis la voi pe toți servitorii săi, profeții, ridicându-i
devreme și trimițându-*i*; dar voi nu ați dat ascultare, nici nu v-ați aplecat
urechea să ascultați.
5. Ei au spus: Întoarceți-vă acum, din nou, fiecare de la calea lui cea rea
și de la răutatea facerilor voastre și locuiți în țara pe care DOMNUL v-a
dat-o vouă și părinților voștri pentru totdeauna și întotdeauna;
6. Și nu mergeți după alți dumnezei pentru a le servi și a vă închina lor
și nu mă provocați la mânie cu lucrările mâinilor voastre; iar eu nu vă
voi vătăma.
7. Totuși, voi nu mi-ați dat ascultare, spune DOMNUL; ca să mă provocați
la mânie cu lucrările mâinilor voastre spre vătămarea voastră.
8. ¶ De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor: Pentru că nu ați ascultat
cuvintele mele,
9. Iată, voi trimite și voi lua toate familiile din nord, spune
DOMNUL, și pe Nebucadnețar împăratul Babilonului, servitorul
meu, și îi voi aduce împotriva acestei țări și împotriva locuitorilor
ei și împotriva tuturor acestor națiuni de jur împrejur și le voi
nimici cu totul și le voi face o înmărmurire și un *motiv de* șuierare și
pustiiri veșnice.
10. Mai mult, voi lua de la ei vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea mirelui
și vocea miresei, sunetul pietrelor de moară și lumina lămpii.
11. Și toată această țară va fi o pustiire *și* o înmărmurire; și aceste națiuni
vor servi împăratului Babilonului șaptezeci de ani.
12. Și se va întâmpla, după ce se vor împlini șaptezeci de ani,
că voi pedepsi pe împăratul Babilonului și acea națiune, spune
DOMNUL, pentru nelegiuirea lor și țara caldeenilor și o voi face
pustiiri veșnice.
13. Și voi aduce asupra acelei țări toate cuvintele mele pe care le-am rostit
împotriva ei, tot ce este scris în această carte, pe care Ieremia a profețit-o
împotriva tuturor națiunilor.
14. Pentru că multe națiuni și împărați mari le vor servi de asemenea; și
eu le voi răsplăti conform cu faptele lor și conform cu lucrările propriilor
mâini.
15. ¶ Pentru că astfel îmi spune mie DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Ia
paharul vinului acestei furii din mâna mea și fă toate națiunile la care te
voi trimite, să îl bea.
16. Și ele vor bea și se vor clătina și vor înnebuni din cauza sabiei pe care
o voi trimite printre ele.
17. Atunci am luat paharul din mâna DOMNULUI și am făcut toate
națiunile, la care DOMNUL m-a trimis, să *îl* bea;
18. *Adică,* Ierusalimul și cetățile lui Iuda și pe împărații lui și pe prinții lui,
pentru ai face o pustiire, o înmărmurire, o șuierare și un blestem; precum
este în această zi;
19. Pe Faraon împăratul Egiptului și pe servitorii lui și pe prinții lui și pe
tot poporul lui;

20. Și pe tot poporul amestecat și pe toți împărații din țara Uț și pe toți
împărații din țara filistenilor și Ascalonul și Aza și Ecronul și rămășița
Asdodului,
21. Edomul și Moabul și pe copiii lui Amon,
22. Și pe toți împărații Tirului și pe toți împărații Sidonului și pe împărații
insulelor care *sunt* dincolo de mare,
23. Dedanul și Tema și Buzul și pe toți *care sunt* în colțurile cele mai
îndepărtate,
24. Și pe toți împărații Arabiei și pe toți împărații poporului amestecat
care locuiesc în pustie,
25. Și pe toți împărații din Zimri și pe toți împărații Elamului și pe toți
împărații mezilor,
26. Și pe toți împărații din nord, de aproape și de departe, pe unul cu
altul, și toate împărățiile lumii, care *sunt* pe fața pământului; și împăratul
Șeșacului va bea după ei.
27. De aceea tu să le spui: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul
lui Israel: Beți și îmbătați-vă și vărsați și cădeți și să nu vă mai ridicați, din
cauza sabiei pe care o voi trimite printre voi.
28. Și va fi *astfel*: dacă ei vor refuza să ia paharul din mâna ta pentru a
bea, atunci să le spui: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Să beți negreșit.
29. Pentru că, iată, eu încep să aduc răul asupra cetății care se numește după
numele meu; și voi să fiți cu totul nepedepsiți? Nu veți fi nepedepsiți, pentru că voi
chema o sabie asupra tuturor locuitorilor pământului, spune DOMNUL oștirilor.
30. ¶ De aceea profețește împotriva lor toate aceste cuvinte și spune-le:
DOMNUL va răcni din înălțime și își va înălța vocea din locuința lui sfântă;
va răcni cu putere asupra locuinței lui; el va scoate un strigăt, asemenea
celor care calcă *strugurii*, împotriva tuturor locuitorilor pământului.
31. Un zgomot va ajunge până la marginile pământului, pentru că
DOMNUL are o neînțelegere cu națiunile, el, cu orice făptură, se va judeca;
îi va da pe cei stricați sabiei, spune DOMNUL.
32. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, răul va merge de la națiune la
națiune și un mare vârtej de vânt va fi ridicat de la marginile pământului.
33. Și cei uciși de DOMNUL vor fi în acea zi de la *o* margine a pământului
chiar până la *cealaltă* margine a pământului: ei nu vor fi plânși, nici adunați,
nici îngropați; vor fi balegă pe pământ.
34. Urlați, voi păstori, și strigați; și tăvăliți-vă *în cenușă*, voi, stăpâni ai
turmei, pentru că zilele măcelului vostru și ale împrăștierii voastre sunt
împlinite; și veți cădea ca un vas plăcut.
35. Și păstorii nu vor avea cale să fugă, nici stăpânii turmei să scape.
36. O voce de strigăt a păstorilor și un urlet al stăpânilor turmei *va fi auzit*,
pentru că DOMNUL le-a prădat pășunea.
37. Și locuințele pașnice sunt stârpite din cauza mâniei înverșunate a
DOMNULUI.
38. El și-a părăsit adăpostul, ca un leu, pentru că țara lor este pustiită din
cauza înverșunării opresorului și din cauza înverșunării mâniei sale.

Capitolul

26 LA începutul domniei lui Ioiachim fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, a venit acest cuvânt de la DOMNUL, spunând:
2. Astfel spune DOMNUL: Stai în picioare în curtea casei DOMNULUI şi vorbeşte tuturor cetăţilor lui Iuda care vin să se închine în casa DOMNULUI, toate cuvintele pe care ţi le poruncesc să le vorbeşti lor; să nu scazi niciun cuvânt;
3. Şi dacă ei vor da ascultare şi se vor întoarce fiecare om de la calea lui rea, atunci mă voi pocăi de răul pe care plănuiesc să li-l fac din cauza răutăţii facerilor lor.
4. Şi să le spui: Astfel spune DOMNUL: Dacă nu îmi veţi da ascultare, pentru a umbla în legea mea pe care am pus-o înaintea voastră,
5. Pentru a da ascultare cuvintelor servitorilor mei, profeţii, pe care i-am trimis la voi, deopotrivă ridicându-i devreme şi trimiţându-*i,* iar voi nu aţi dat ascultare;
6. Atunci voi face această casă ca Şilo şi voi face această cetate un blestem pentru toate naţiunile pământului.
7. ¶ Astfel preoţii şi profeţii şi tot poporul l-au auzit pe Ieremia vorbind aceste cuvinte în casa DOMNULUI.
8. Şi s-a întâmplat, după ce Ieremia a terminat de vorbit tot ceea ce DOMNUL *îi* poruncise să vorbească întregului popor, că preoţii şi profeţii şi tot poporul l-au apucat, spunând: Vei muri negreşit.
9. De ce ai profeţit în numele DOMNULUI, spunând: Această casă va fi ca Şilo şi această cetate va fi pustiită, fără vreun locuitor? Şi tot poporul s-a adunat împotriva lui Ieremia în casa DOMNULUI.
10. Când prinţii lui Iuda au auzit aceste lucruri, atunci s-au urcat din casa împăratului la casa DOMNULUI şi au şezut la intrarea porţii noi a *casei* DOMNULUI.
11. Atunci preoţii şi profeţii au vorbit prinţilor şi întregului popor, spunând: Acest om *este* demn de moarte pentru că a profeţit împotriva acestei cetăţi, precum aţi auzit cu urechile voastre.
12. Atunci Ieremia a vorbit tuturor prinţilor şi întregului popor, spunând: DOMNUL m-a trimis să profeţesc împotriva acestei case şi împotriva acestei cetăţi, toate cuvintele pe care le-aţi auzit.
13. De aceea acum, îndreptaţi-vă căile şi facerile voastre şi ascultaţi de vocea DOMNULUI Dumnezeului vostru; şi DOMNUL se va pocăi de răul pe care el l-a vorbit împotriva voastră.
14. Cât despre mine, iată, eu *sunt* în mâna voastră; faceţi cu mine precum vi se pare bine şi *precum* vă *este* cuvenit.
15. Dar să ştiţi cu siguranţă, că dacă mă daţi la moarte, veţi aduce negreşit sânge nevinovat asupra voastră şi asupra acestei cetăţi şi asupra locuitorilor ei, pentru că, în adevăr, DOMNUL m-a trimis la voi să vorbesc toate aceste cuvinte în urechile voastre.
16. ¶ Atunci prinţii şi tot poporul au spus preoţilor şi profeţilor: Acest om nu *este* demn să moară, pentru că el ne-a vorbit în numele DOMNULUI Dumnezeului nostru.

17. Atunci s-au ridicat unii dintre bătrânii țării și au vorbit întregii adunări a poporului, spunând:
18. Mica din Moreșet profețea în zilele lui Ezechia, împăratul lui Iuda, și a vorbit întregului popor al lui Iuda, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Sionul va fi arat *ca* un câmp și Ierusalimul va deveni mormane și muntele casei ca înălțimile unei păduri.
19. L-a pus Ezechia, împăratul lui Iuda, și întregul Iuda, cumva la moarte? Nu s-a temut el de DOMNUL și a implorat pe DOMNUL și DOMNUL s-a pocăit de răul pe care îl vorbise împotriva lor? Astfel am face noi un mare rău împotriva sufletelor noastre.
20. Și a mai fost de asemenea un om care profețea în numele DOMNULUI: Urie, fiul lui Șemaia, din Chiriat-Iearim, care a profețit împotriva acestei cetăți și împotriva acestei țări, conform cu toate cuvintele lui Ieremia;
21. Și când împăratul Ioiachim, împreună cu toți războinicii lui și toți prinții, au auzit cuvintele lui, împăratul a căutat să îl dea la moarte; dar când Urie a auzit aceasta, s-a temut și a fugit și a mers în Egipt;
22. Și Ioiachim împăratul a trimis oameni în Egipt, *adică,* pe Elnatan, fiul lui Acbor, și pe *anumiți* bărbați, împreună cu el, în Egipt.
23. Și ei l-au scos pe Urie din Egipt și l-au adus la împăratul Ioiachim, care l-a ucis cu sabia și i-a aruncat trupul său mort în mormintele oamenilor de rând.
24. Totuși, mâna lui Ahicam, fiul lui Șafan, a fost cu Ieremia, ca ei să nu îl dea în mâna poporului pentru a fi dat la moarte.

CAPITOLUL 27

LA începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda a venit acest cuvânt de la DOMNUL la Ieremia, spunând:
2. Astfel îmi spune DOMNUL: Fă-ți legături și juguri și pune-le pe gâtul tău,
3. Și trimite-le împăratului Edomului și împăratului Moabului și împăratului amoniților și împăratului Tirului și împăratului Sidonului, prin mâna mesagerilor care vin la Ierusalim la Zedechia, împăratul lui Iuda;
4. Și poruncește-le să spună stăpânilor lor: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Astfel să spuneți stăpânilor voștri:
5. Eu am făcut pământul, pe omul și pe animalul care *sunt* pe pământ, prin marea mea putere și prin brațul meu întins și l-am dat cui mi s-a părut cuvenit mie.
6. Și acum am dat eu toate aceste țări în mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, servitorul meu; și fiarele câmpului i le-am dat, de asemenea, pentru a-l servi.
7. Și toate națiunile îl vor servi pe el și pe fiul său și pe fiul fiului său, până când timpul țării lui va veni; și atunci multe națiuni și împărați mari se vor servi de el.

8. Şi se va întâmpla, *că* naţiunea şi împărăţia care nu va servi pe acel Nebucadneţar, împăratul Babilonului, şi care nu îşi va pune gâtul sub jugul împăratului Babilonului, pe acea naţiune o voi pedepsi, spune DOMNUL, cu sabia şi cu foametea şi cu ciuma, până îi voi fi mistuit prin mâna lui.
9. De aceea să nu daţi ascultare profeţilor voştri, nici ghicitorilor voştri, nici visătorilor voştri, nici fermecătorilor voştri, nici vrăjitorilor voştri, care vă vorbesc, spunând: Voi nu veţi servi împăratului Babilonului;
10. Pentru că ei vă profeţesc o minciună, pentru a vă duce departe de ţara voastră; şi ca eu să vă alung şi să pieriţi.
11. Dar pe naţiunile care îşi aduc gâtul sub jugul împăratului Babilonului şi îi vor servi, pe acelea le voi lăsa să rămână încă în propria lor ţară, spune DOMNUL; şi o vor ara şi vor locui în ea.
12. ¶ I-am vorbit de asemenea lui Zedechia, împăratul lui Iuda, conform cu toate aceste cuvinte, spunând: Aduceţi-vă gâturile sub jugul împăratului Babilonului şi serviţi-i lui şi poporului lui, şi trăiţi.
13. De ce să muriţi, tu şi poporul tău, de sabie, de foamete şi de ciumă, precum a vorbit DOMNUL împotriva naţiunii care nu îi va servi împăratului Babilonului?
14. De aceea nu daţi ascultare la cuvintele profeţilor care vă vorbesc, spunând: Voi nu veţi servi împăratului Babilonului, pentru că ei vă profeţesc o minciună.
15. Pentru că eu nu i-am trimis, spune DOMNUL, totuşi ei profeţesc o minciună în numele meu; ca eu să vă alung şi să pieriţi, voi şi profeţii care vă profeţesc.
16. De asemenea am vorbit preoţilor şi la tot acest popor, spunând: Astfel spune DOMNUL: Nu daţi ascultare la cuvintele profeţilor voştri care vă profeţesc, spunând: Iată, vasele casei DOMNULUI vor fi aduse în curând înapoi din Babilon, pentru că ei vă profeţesc o minciună.
17. Nu le daţi ascultare; serviţi împăratului Babilonului şi trăiţi; pentru ce să fie lăsată această cetate pustiită?
18. Dar dacă ei *sunt* profeţi şi dacă cuvântul DOMNULUI este cu ei, să mijlocească ei acum la DOMNUL oştirilor, ca vasele lăsate în casa DOMNULUI şi *în* casa împăratului lui Iuda şi la Ierusalim, să nu fie duse la Babilon.
19. Pentru că astfel spune DOMNUL oştirilor referitor la stâlpi şi referitor la mare şi referitor la postamente şi referitor la restul vaselor care rămân în această cetate,
20. Pe care Nebucadneţar, împăratul Babilonului, nu le-a luat, când a dus captiv pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, de la Ierusalim la Babilon, şi pe toţi nobilii lui Iuda şi ai Ierusalimului;
21. Da, astfel spune DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lui Israel, referitor la vasele care au fost lăsate *în* casa DOMNULUI şi *în* casa împăratului lui Iuda şi al Ierusalimului:
22. Ele vor fi duse în Babilon şi vor fi acolo până în ziua când eu le voi cerceta, spune DOMNUL; atunci le voi scoate şi le voi înapoia acestui loc.

CAPITOLUL

28 ŞI s-a întâmplat în acelaşi an, la începutul domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în anul al patrulea, în luna a cincea, *că* Hanania, fiul lui Azur, profetul, care *era* din Gabaon, mi-a vorbit în casa DOMNULUI, în prezența preoților și a întregului popor, spunând:
2. Astfel vorbeşte DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lui Israel, spunând: Am zdrobit jugul împăratului Babilonului.
3. În doi ani întregi voi aduce înapoi în acest loc toate vasele casei DOMNULUI, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, le-a luat din acest loc şi le-a dus în Babilon.
4. Şi voi aduce din nou în acest loc pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, cu toți captivii din Iuda care au mers în Babilon, spune DOMNUL, pentru că voi zdrobi jugul împăratului Babilonului.
5. Atunci profetul Ieremia i-a spus profetului Hanania în prezența preoților şi în prezența întregului popor care stătea în picioare în casa DOMNULUI,
6. Chiar profetul Ieremia a spus: Amin; DOMNUL să facă astfel; DOMNUL să împlinească cuvintele tale pe care tu le-ai profețit, pentru a aduce, din nou, din Babilon, în acest loc, *toate* vasele casei DOMNULUI şi pe toți cei duşi *acolo*.
7. Totuşi, ascultă acum acest cuvânt pe care îl vorbesc în urechile tale şi în urechile întregului popor;
8. Profeții care au fost înainte de mine şi înainte de tine din vechime au profețit deopotrivă împotriva multor țări şi împotriva a mari împărății, despre război şi despre rău şi despre ciumă.
9. Profetul care profețeşte despre pace, când cuvântul profetului se va întâmpla, *atunci* profetul va fi cunoscut, că, într-adevăr, DOMNUL l-a trimis.
10. ¶ Atunci profetul Hanania a luat jugul de pe gâtul profetului Ieremia și l-a zdrobit.
11. Şi Hanania a vorbit în prezența întregului popor, spunând: Astfel spune DOMNUL: Astfel voi zdrobi jugul lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, de pe gâtul tuturor națiunilor înainte să se împlinească doi ani întregi. Şi profetul Ieremia a mers pe calea sa.
12. Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la *profetul* Ieremia, după ce profetul Hanania zdrobise jugul de pe gâtul profetului Ieremia, spunând:
13. Du-te şi spune-i lui Hanania, zicând: Astfel spune DOMNUL: Tu ai zdrobit jugurile de lemn; dar vei face în locul lor juguri de fier.
14. Pentru că astfel spune DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lui Israel: Am pus un jug de fier pe gâtul tuturor acestor națiuni ca ele să îi servească lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; şi ele îl vor servi; şi i-am dat, de asemenea, fiarele câmpului.
15. Atunci profetul Ieremia i-a spus profetului Hanania: Ascultă acum, Hanania; DOMNUL nu te-a trimis pe tine; ci tu faci pe acest popor să se încreadă într-o minciună.

16. De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, te voi arunca de pe fața pământului; anul acesta vei muri *negreșit*, pentru că ai învățat *pe popor* răzvrătire împotriva DOMNULUI.
17. Astfel profetul Hanania a murit în același an în luna a șaptea.

Capitolul 29

ȘI acestea *sunt* cuvintele scrisorii pe care profetul Ieremia a trimis-o de la Ierusalim către rămășița bătrânilor care au fost duși captivi și către preoți și către profeți și către tot poporul pe care Nebucadnețar îl dusese captiv de la Ierusalim în Babilon;
2. (După ce împăratul Ieconia și împărăteasa și famenii, prinții lui Iuda și ai Ierusalimului, și tâmplarii și fierarii plecaseră din Ierusalim;)
3. Prin mâna lui Eleasa, fiul lui Șafan, și Ghemaria fiul lui Hilchia (pe care Zedechia, împăratul lui Iuda îi trimisese la Babilon la Nebucadnețar, împăratul Babilonului) spunând:
4. Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, către toți cei care sunt duși captivi, pe care i-am făcut să fie duși de la Ierusalim în Babilon:
5. Zidiți-vă case și locuiți *în ele*; și sădiți grădini și mâncați rodul lor;
6. Luați-vă soții și nașteți fii și fiice; și luați soții pentru fiii voștri și dați pe fiicele voastre unor soți, ca ele să nască fii și fiice; ca să vă înmulțiți acolo și să nu vă împuținați.
7. Și căutați pacea cetății în care v-am făcut să fiți duși captivi și rugați-vă DOMNULUI pentru ea, pentru că în pacea ei veți avea pace.
8. ¶ Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Să nu vă înșele profeții voștri și ghicitorii voștri, care *sunt* în mijlocul vostru, nici nu dați ascultare la visurile voastre pe care voi le faceți să fie visate.
9. Pentru că ei vă profețesc fals în numele meu: eu nu i-am trimis, spune DOMNUL.
10. Pentru că astfel spune DOMNUL: Că după ce șaptezeci de ani vor fi împliniți la Babilon, vă voi cerceta și voi împlini cuvântul meu cel bun față de voi, făcându-vă să vă întoarceți în acest loc.
11. Pentru că eu cunosc gândurile pe care le gândesc față de voi, spune DOMNUL, gânduri de pace și nu de răutate, pentru a vă da un sfârșit așteptat.
12. Atunci mă veți chema și veți merge și mă veți ruga, iar eu vă voi da ascultare.
13. Și mă veți căuta și *mă* veți găsi, când mă veți căuta cu toată inima voastră.
14. Și voi fi găsit de voi, spune DOMNUL; și mă voi întoarce *la* captivitatea voastră și vă voi aduna dintre toate națiunile și din toate locurile în care v-am alungat, spune DOMNUL; și vă voi aduce din nou în locul de unde v-am dus captivi.
15. ¶ Deoarece ați spus: DOMNUL ne-a ridicat profeți în Babilon;

16. Să cunoaşteţi că astfel spune DOMNUL despre împăratul care şade
pe tronul lui David şi despre tot poporul care locuieşte în această cetate *şi*
despre fraţii voştri care nu au mers cu voi în captivitate;
17. Astfel spune DOMNUL oştirilor: Iată, voi trimite asupra lor sabia,
foametea şi ciuma, şi îi voi face ca smochine stricate, care nu pot fi mâncate,
de rele ce sunt.
18. Şi îi voi persecuta cu sabia, cu foametea şi cu ciuma şi îi voi da să fie
îndepărtaţi în toate împărăţiile pământului, pentru a fi un blestem şi o
înmărmurire şi o şuierare şi o ocară printre toate naţiunile unde îi voi
fi alungat;
19. Pentru că ei nu au dat ascultare cuvintelor mele, spune DOMNUL, pe
care le-am trimis la ei prin servitorii mei, profeţii, ridicându-i devreme şi
trimiţându-*i*; dar voi aţi refuzat să ascultaţi, spune DOMNUL.
20. Ascultaţi de aceea cuvântul DOMNULUI, voi toţi cei ai captivităţii, pe
care vam trimis din Ierusalim în Babilon:
21. Astfel spune DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lui Israel, despre Ahab,
fiul lui Colaia, şi despre Zedechia, fiul lui Maaseia, care vă profeţesc o
minciună în numele meu: Iată, îi voi da în mâna lui Nebucadneţar, împăratul
Babilonului; şi el îi va ucide înaintea ochilor voştri;
22. Şi din ei va fi luat un blestem de către toată captivitatea lui Iuda,
care *sunt* în Babilon, spunând: DOMNUL să îţi facă precum lui
Zedechia şi precum lui Ahab, pe care împăratul Babilonului i-a prăjit
în foc;
23. Pentru că ei au comis nebunie în Israel şi au comis adulter cu
soţiile celor apropiaţi ai lor şi au vorbit în numele meu cuvinte
mincinoase pe care eu nu leam poruncit; chiar eu ştiu şi *sunt* martor,
spune DOMNUL.
24. ¶ *Astfel* să îi vorbeşti lui Şemaia nehelamitul, spunând:
25. Astfel vorbeşte DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lui Israel, spunând:
Fiindcă ai trimis scrisori în numele tău către tot poporul care *este*
la Ierusalim şi către Ţefania, fiul lui Maaseia, preotul, şi către toţi
preoţii, spunând:
26. DOMNUL te-a făcut pe tine preot în locul lui Iehoiada preotul ca voi
să fiţi ofiţeri în casa DOMNULUI, pentru orice om *care este* nebun şi se
face pe sine însuşi profet, ca să îl pui în închisoare şi în butuci.
27. De aceea acum de ce nu l-ai mustrat pe Ieremia din Anatot care se face
pe sine însuşi profet pentru voi?
28. Pentru că el a trimis la noi *în* Babilon, spunând: Această *captivitate*
este lungă; zidiţi-vă case şi locuiţi *în ele* şi sădiţi grădini şi mâncaţi
rodul lor.
29. Şi Ţefania preotul a citit această scrisoare în urechile profetului Ieremia.
30. Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la Ieremia, spunând:
31. Trimite la toţi cei captivi, spunând: Astfel spune DOMNUL referitor
la Şemaia, nehelamitul: Fiindcă Şemaia v-a profeţit vouă fără ca eu să îl
trimit şi v-a făcut să vă încredeţi într-o minciună;

32. De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, îl voi pedepsi pe Șemaia, nehelamitul, și sămânța lui; nu va avea vreun bărbat să locuiască printre poporul acesta; nici nu va vedea binele pe care îl voi face pentru poporul meu, spune DOMNUL; deoarece el a învățat *pe popor* răzvrătire împotriva DOMNULUI.

CAPITOLUL

30 CUVÂNTUL care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:
2. Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeul lui Israel, spunând: Scrie-ți toate cuvintele pe care ți le-am vorbit, într-o carte.
3. Fiindcă, iată, vin zilele, spune DOMNUL când mă voi întoarce din nou cu cei *din* captivitate ai poporului meu Israel și Iuda, spune DOMNUL; și îi voi face să se întoarcă în țara pe care am dat-o părinților lor și ei o vor stăpâni.
4. Și acestea *sunt* cuvintele pe care DOMNUL le-a vorbit referitor la Israel și referitor la Iuda.
5. Pentru că astfel spune DOMNUL: Noi am auzit o voce a cutremurării, a fricii și nu a păcii.
6. Întrebați acum și vedeți dacă un bărbat are durerile nașterii? Pentru ce văd pe fiecare bărbat cu mâinile pe coapsele sale, ca o femeie în durerile nașterii, și toate fețele au devenit palide?
7. Vai! pentru că acea zi *este* mare, astfel încât niciuna nu *este* asemenea ei; acesta *este* chiar timpul de tulburare al lui Iacob; dar el va fi salvat de acest *timp*.
8. Fiindcă se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL oștirilor, *că* voi sfărâma jugul lui de pe gâtul tău și îți voi rupe legăturile; și străinii nu se vor mai servi de el;
9. Ci ei vor servi DOMNULUI Dumnezeului lor și lui David împăratul lor, pe care li-l voi ridica.
10. ¶ De aceea nu te teme, tu, servitorul meu Iacob, spune DOMNUL; nici nu te descuraja, Israele, pentru că, iată, te voi salva de departe, *pe tine* și pe sămânța ta din țara captivității lor; și Iacob se va întoarce și se va odihni și va fi liniștit, și nimeni nu *îl* va înspăimânta.
11. Pentru că eu *sunt* cu tine, spune DOMNUL, pentru a te salva; deși voi mistui deplin toate națiunile unde te-am împrăștiat, totuși nu voi termina de tot cu tine; ci te voi disciplina cu măsură și nu te voi lăsa cu totul nepedepsit.
12. Pentru că astfel spune DOMNUL: Vânătaia ta *este* fără vindecare *și* rana ta *este* apăsătoare.
13. Nu *este* nimeni să pledeze cauza ta, pentru a-*ți* lega *rana*; nu ai medicamente vindecătoare.
14. Toți iubiții tăi te-au uitat; ei nu te caută, pentru că te-am rănit cu rana unui dușman, cu pedeapsa unuia crud, pentru mulțimea nelegiuirilor tale: *pentru că* păcatele tale s-au înmulțit.

15. De ce strigi pentru nenorocirea ta? Tristețea ta *este* fără vindecare din cauza mulțimii nelegiuirilor tale; ți-am făcut aceste lucruri *pentru că* păcatele tale s-au înmulțit.
16. De aceea toți cei care te mănâncă vor fi mâncați; și toți potrivnicii tăi, fiecare dintre ei, vor merge în captivitate; și cei ce te jefuiesc vor fi o jefuire și pe toți cei care te pradă îi voi da ca pradă.
17. Pentru că îți voi da înapoi sănătatea și te voi vindeca de rănile tale, spune DOMNUL; deoarece te-au numit Cel Alungat, *spunând*: Acesta *este* Sionul, pe care niciun om nu îl caută.
18. ¶ Astfel spune DOMNUL: Iată, voi întoarce din nou corturile lui Iacob *din* captivitate și voi avea milă de locuințele lui; și cetatea va fi zidită pe propriul ei morman și palatul va rămâne după felul său.
19. Și din ele vor ieși aducere de mulțumire și vocea celor care se veselesc; și îi voi înmulți și ei nu vor fi puțini; de asemenea îi voi glorifica și ei nu vor fi mici.
20. Copiii lor vor fi de asemenea ca înainte și adunarea lor va fi întemeiată, înaintea mea și voi pedepsi pe toți cei ce îi oprimă.
21. Și nobilii lor vor ieși din *Iacob* și guvernatorul lor va ieși din mijlocul lor; și îl voi face să se apropie, și el se va apropia de mine, pentru că cine *este* acesta care și a dedicat inima să se apropie de mine? spune DOMNUL.
22. Și voi veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru.
23. Iată, vârtejul de vânt al DOMNULUI iese cu furie, un vârtej de vânt continuu; acesta va cădea cu durere peste capul celor stricați.
24. Mânia înverșunată a DOMNULUI nu se va întoarce, până nu va fi făcut *aceasta* și până nu va fi împlinit planurile inimii sale; în zilele de pe urmă veți lua aminte la aceasta.

CAPITOLUL 31

TOT atunci, spune DOMNUL, eu voi fi Dumnezeul tuturor familiilor lui Israel și ei vor fi poporul meu.
2. Astfel spune DOMNUL: Poporul *care* a scăpat de sabie a găsit har în pustie; *da*, Israel, când eu *DOMNUL*, am mers să îi dau odihnă.
3. DOMNUL mi s-a arătat din vechime, *spunând*: Da, te-am iubit cu o dragoste veșnică; de aceea cu bunătate iubitoare te-am atras.
4. Te voi zidi din nou și tu vei fi zidită, fecioară a lui Israel; vei fi din nou împodobită cu tamburinele tale și vei ieși cu dansurile celor ce se veselesc.
5. Vei mai sădi vii pe munții Samariei: cei ce sădesc vor sădi și *le* vor mânca precum lucruri obișnuite.
6. Căci va fi o zi, *când* paznicii de pe muntele Efraim vor striga: Ridicați-vă și să urcăm la Sion, la DOMNUL Dumnezeul nostru.
7. Căci astfel spune DOMNUL: Cântați cu veselie pentru Iacob și strigați printre mai marii națiunilor; vestiți, lăudați și spuneți: DOAMNE, salvează poporul tău, rămășița lui Israel.

8. Iată, îi voi aduce din țara nordului și îi voi aduna din ținuturile pământului *și* cu ei, pe orb și pe șchiop, pe femeia însărcinată și pe cea care suferă durerile nașterii, împreună: o mare adunare se va întoarce aici.
9. Ei vor veni cu plâns, și cu cereri îi voi conduce; îi voi face să umble pe lângă râurile de ape, într-o cale dreaptă, pe care nu se vor poticni, pentru că eu sunt tată lui Israel; și Efraim *este* întâiul meu născut.
10. ¶ Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi națiuni, și faceți-*l* cunoscut în insulele îndepărtate și spuneți: Cel care a împrăștiat pe Israel îl va aduna și îl va păstra precum un păstor *face cu* turma sa.
11. Pentru că DOMNUL l-a răscumpărat pe Iacob și l-a răscumpărat din mâna *celui* mai tare decât el.
12. De aceea vor veni și vor cânta pe înălțimea Sionului și vor curge împreună la bunătatea DOMNULUI, la grâu și la vin și la untdelemn, și la cei tineri din turmă și din cireadă; și sufletul lor va fi ca o grădină udată; și ei nu se vor mai întrista vreodată.
13. Atunci se va bucura fecioara în dans, deopotrivă tinerii și bătrânii împreună; fiindcă voi întoarce jalea lor în bucurie și îi voi mângâia și îi voi face să se bucure, *întorcându-i* din întristarea lor.
14. Și voi sătura sufletul preoților cu grăsime și poporul meu va fi săturat cu bunătatea mea, spune DOMNUL.
15. Astfel spune DOMNUL: O voce s-a auzit în Rama, tânguire *și* plânset amar; Rahela plângea pentru copiii ei, refuzând să fie mângâiată, pentru copiii ei, pentru că nu *mai erau*.
16. Astfel spune DOMNUL: Oprește-ți vocea de la plânset și ochii tăi de la lacrimi, pentru că lucrarea ta va fi răsplătită, spune DOMNUL; și ei se vor întoarce înapoi din țara dușmanului.
17. Și este speranță în sfârșitul tău, spune DOMNUL, că ai tăi copii vor veni înapoi înăuntrul graniței lor.
18. ¶ Am auzit, într-adevăr, pe Efraim jelindu-se *astfel*: Tu m-ai pedepsit și eu am fost pedepsit, ca un taur neobișnuit *cu jugul*; întoarce-mă și mă voi întoarce, pentru că tu *ești* DOMNUL Dumnezeul meu.
19. Într-adevăr, după ce m-am întors, m-am pocăit; și după ce am fost instruit, *mi*-am lovit coapsa; am fost rușinat, da, chiar încurcat, deoarece am purtat ocara tinereții mele.
20. *Este* Efraim fiul meu drag? *Este el* un copil plăcut? Pentru că de când am vorbit împotriva lui, neîncetat îmi tot amintesc de el; de aceea mi s-au tulburat adâncurile pentru el; cu siguranță voi avea milă de el, spune DOMNUL.
21. Așază-ți semne pe cale, fă-ți grămezi înalte; îndreaptă-ți inima spre drumul cel mare, drumul *pe care* ai mers: întoarce-te din nou, fecioară a lui Israel, întoarce-te din nou la aceste cetăți ale tale.
22. Până când vei merge *încoace și încolo*, tu, fiică decăzută? Pentru că DOMNUL a creat un lucru nou pe pământ: O femeie va învinge un bărbat.

23. Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Încă odată ei
vor folosi această vorbire în țara lui Iuda și în cetățile lui, când îi voi întoarce
din nou *din* captivitate: DOMNUL să te binecuvânteze, pe tine, locuința
dreptății *și* pe tine, muntele sfințeniei.
24. Și acolo, agricultorii și cei *care* ies cu turmele, vor locui împreună, în
Iuda și în toate cetățile lui.
25. Pentru că am săturat sufletul obosit și am umplut fiecare suflet întristat.
26. La aceasta m-am trezit și am privit; și somnul mi-a fost dulce.
27. ¶ Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când voi semăna casa lui Israel și
casa lui Iuda cu sămânță de om și cu sămânță de animal.
28. Și se va întâmpla, *că* precum i-am păzit, pentru a smulge și pentru a
dărâma și pentru a surpa și pentru a distruge și pentru a chinui; tot astfel
voi păzi asupra lor pentru a zidi și pentru a sădi, spune DOMNUL.
29. În acele zile ei nu vor mai spune: Părinții au mâncat aguridă și dinții
copiilor s-au strepezit.
30. Dar fiecare va muri pentru propria lui nelegiuire; oricărui om care
mănâncă aguridă, i se vor strepezi dinții.
31. Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când voi face un nou legământ cu
casa lui Israel și cu casa lui Iuda:
32. Nu conform cu legământul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua
în care i-am luat de mână ca să îi scot din țara Egiptului; legământ al meu
pe care ei l-au rupt, deși le eram soț, spune DOMNUL;
33. Ci acesta *va fi* legământul pe care îl voi face cu casa lui Israel: După
acele zile, spune DOMNUL, voi pune legea mea în părțile lor ascunse și o
voi scrie în inimile lor; și eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu.
34. Și nu vor mai învăța fiecare om pe aproapele său și fiecare om pe fratele
său, spunând: Cunoașteți pe DOMNUL, pentru că toți mă vor cunoaște, de
la cel mai mic al lor și până la cel mai mare al lor, spune DOMNUL, pentru
că voi ierta nelegiuirea lor și nu îmi voi mai aminti păcatul lor.
35. ¶ Astfel spune DOMNUL, care dă soarele ca lumină ziua *și* rânduielile
lunii și ale stelelor ca lumină noaptea; care desparte marea când valurile ei
răcnesc; DOMNUL oștirilor *este* numele său:
36. Dacă acele rânduieli se depărtează dinaintea mea, spune DOMNUL,
atunci sămânța lui Israel de asemenea va înceta de la a fi o națiune înaintea
mea pentru totdeauna.
37. Astfel spune DOMNUL: Dacă cerul de deasupra poate fi măsurat și
temeliile pământului pot fi cercetate dedesubt, eu de asemenea voi lepăda
toată sămânța lui Israel pentru tot ce au făcut ei, spune DOMNUL.
38. Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când cetatea va fi zidită pentru
DOMNUL, de la turnul lui Hananeel până la poarta colțului.
39. Și frânghia de măsurat va ieși încă prin fața ei peste dealul Gareb și
se va întoarce la Goat.
40. Și toată valea trupurilor moarte și a cenușii și toate câmpurile până la pârâul
Chedron, până la colțul porții cailor spre est, *vor fi* sfinte pentru DOMNUL:
aceasta nu va mai fi smulsă, nici nu vor mai fi dărâmate pentru totdeauna.

Capitolul

32 CUVÂNTUL, de la DOMNUL, care a venit la Ieremia în anul al zecelea al lui Zedechia, împăratul lui Iuda, care *era* anul al optsprezecelea al lui Nebucadnețar.
2. Fiindcă atunci armata împăratului Babilonului asedia Ierusalimul; și profetul Ieremia era închis în curtea închisorii, care *era* în casa împăratului lui Iuda.
3. Pentru că Zedechia, împăratul lui Iuda, îl închisese, spunând: Pentru ce profețești tu spunând: Astfel spune DOMNUL: Iată, voi da această cetate în mâna împăratului Babilonului și el o va lua;
4. Și Zedechia împăratul lui Iuda nu va scăpa din mâna caldeenilor, ci va fi cu siguranță dat în mâna împăratului Babilonului și va vorbi cu el gură către gură și ochii săi vor vedea ochii lui;
5. Și el îl va duce pe Zedechia la Babilon și acolo va fi el până când îl voi cerceta, spune DOMNUL; deși o să luptați cu caldeenii, nu veți prospera.
6. Și Ieremia a spus: Cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
7. Iată, Hanameel, fiul lui Șalum, unchiul tău, va veni la tine, spunând: Cumpără câmpul meu care *este* în Anatot, pentru că dreptul de răscumpărare *este* al tău ca să *îl* cumperi.
8. Astfel Hanameel, fiul unchiului meu, a venit la mine în curtea închisorii conform cuvântului DOMNULUI, și mi-a spus: Cumpără câmpul meu, te rog, care *este* în Anatot, care *este* în ținutul lui Beniamin, pentru că dreptul de moștenire *este* al tău și răscumpărarea *este* a ta; cumpără-*l* pentru tine. Atunci am cunoscut că acesta *era* cuvântul DOMNULUI.
9. Și am cumpărat câmpul de la Hanameel, fiul unchiului meu, care *este* în Anatot și i-am cântărit banii, șaptesprezece șekeli de argint.
10. Și am semnat dovada și am sigilat-*o* și am luat martori și *i*-am cântărit banii în balanță.
11. Astfel, am luat dovada de cumpărare, *deopotrivă* pe cea care era sigilată *conform* legii și obiceiului; și pe cea deschisă;
12. Și i-am dat dovada de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, înaintea ochilor lui Hanameel, *fiul* unchiului meu; și în prezența martorilor care au semnat cartea de cumpărare, înaintea tuturor iudeilor care ședeau în curtea închisorii.
13. Și i-am poruncit lui Baruc înaintea lor, spunând:
14. Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Ia aceste dovezi, această dovadă de cumpărare, deopotrivă cea sigilată și această dovadă deschisă; și pune-le într-un vas de lut, ca ele să se păstreze multe zile.
15. Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Case și câmpuri și vii vor fi stăpânite din nou în această țară.
16. ¶ Și, după ce i-am dat dovada de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, mam rugat DOMNULUI, spunând:

17. Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată, tu ai făcut cerul și pământul prin marea ta putere și *prin* brațul tău întins *și* nimic nu este prea greu pentru tine;
18. Tu arăți bunătate iubitoare la mii și răsplătești nelegiuirea părinților în sânul copiilor lor după ei: Marele, Atotputernicul Dumnezeu, DOMNUL oștirilor, *este* numele lui,
19. Măreț în sfat și puternic în lucrare; fiindcă ai tăi ochi *sunt* deschiși asupra tuturor căilor fiilor oamenilor; pentru a da fiecăruia conform căilor lui și conform rodului facerilor lui;
20. Care ai făcut semne și minuni în țara Egiptului, *care rămân* până în această zi și în Israel și printre *alți* oameni; și ți-ai făcut un nume, precum în această zi;
21. Și ai scos pe poporul tău, Israel, din țara Egiptului, cu semne și cu minuni și cu o mână tare și cu un braț întins și cu mare groază;
22. Și le-ai dat această țară, pe care ai jurat părinților lor că le-o vei da, o țară în care curge lapte și miere;
23. Și ei au intrat și au stăpânit-o; dar nu au ascultat de vocea ta, nici nu au umblat în legea ta; nu au făcut nimic din tot ce le-ai poruncit să facă; de aceea tu ai făcut ca tot acest rău să vină asupra lor;
24. Iată, valurile de pământ, ei au ajuns până la cetate, să o ia; și cetatea este dată în mâna caldeenilor, care luptă împotriva ei, din cauza sabiei și a foametei și a ciumei; și ce ai vorbit s-a întâmplat; și, iată, tu vezi *aceasta*.
25. Și tu mi-ai spus, Doamne DUMNEZEULE: Cumpără câmpul cu bani și ia martori; fiindcă cetatea este dată în mâna caldeenilor.
26. ¶ Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la Ieremia, spunând:
27. Iată, eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul a toată făptura; este ceva prea greu pentru mine?
28. De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, eu dau această cetate în mâna caldeenilor și în mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și el o va lua.
29. Și caldeenii, care luptă împotriva acestei cetăți, vor veni și vor pune foc acestei cetăți și o vor arde împreună cu casele, pe a căror acoperișuri ei au ars tămâie lui Baal și au turnat daruri de băutură altor dumnezei, pentru a mă provoca la mânie.
30. Căci copiii lui Israel și copiii lui Iuda au făcut numai rău înaintea mea din tinerețea lor; căci copiii lui Israel numai m-au provocat la mânie cu lucrarea mâinilor lor, spune DOMNUL.
31. Pentru că această cetate a fost pentru mine *ca* o provocare a mâniei mele și a furiei mele din ziua în care au zidit-o până în această zi; ca să o îndepărtez dinaintea feței mele,
32. Pentru tot răul pe care copiii lui Israel și copiii lui Iuda, l-au făcut pentru a mă provoca la mânie, ei, împărații lor, prinții lor, preoții lor și profeții lor și bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului.

33. Şi ei şi-au întors spre mine spatele, nu faţa; deşi i-am învăţat, ridicându-mă devreme şi învăţându-*i*, totuşi ei nu au dat ascultare pentru a primi instrucţiune.
34. Ci au pus urâciunile lor în casa care se numeşte după numele meu, pentru a o spurca.
35. Şi au zidit înălţimile lui Baal, care *sunt* în valea fiului lui Hinom, pentru a face pe fiii lor şi pe fiicele lor să treacă *prin foc*, lui Moloh; ceea ce eu nu le-am poruncit, nici nu a venit în mintea mea, ca ei să facă această urâciune, să facă pe Iuda să păcătuiască.
36. Şi acum de aceea, astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel referitor la această cetate, despre care voi spuneţi: Va fi dată în mâna împăratului Babilonului prin sabie şi prin foamete şi prin ciumă:
37. Iată, îi voi aduna din toate ţările în care i-am alungat în mânia mea şi în furia mea şi în mare indignare; şi îi voi întoarce în acest loc şi îi voi face să locuiască în siguranţă.
38. Şi ei vor fi poporul meu şi eu voi fi Dumnezeul lor;
39. Şi le voi da o *singură* inimă şi o *singură* cale, ca să se teamă de mine pentru totdeauna, pentru binele lor şi al copiilor lor după ei;
40. Şi voi face un legământ veşnic cu ei, că nu mă voi întoarce de la ei, pentru a le face bine; şi voi pune frica mea în inimile lor, ca să nu se depărteze de mine.
41. Da, mă voi bucura de ei pentru a le face bine şi îi voi sădi în această ţară întradevăr cu toată inima mea şi cu tot sufletul meu.
42. Pentru că astfel spune DOMNUL: Precum am adus tot acest mare rău asupra acestui popor, tot astfel voi aduce asupra lor tot binele pe care li l-am promis.
43. Şi câmpuri se vor cumpăra în această ţară, despre care voi spuneţi: *Este* pustie fără om sau animal; este dată în mâna caldeenilor.
44. Oamenii vor cumpăra cu bani, câmpuri şi vor semna dovezi şi *le* vor sigila şi vor lua martori în ţara lui Beniamin şi în locurile dimprejurul Ierusalimului şi în cetăţile lui Iuda şi în cetăţile munţilor şi în cetăţile văii şi în cetăţile din sud, pentru că voi face pe cei captivi dintre ei să se întoarcă, spune DOMNUL.

CAPITOLUL 33

MAI mult, cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia a doua oară, în timp ce el era încă închis în curtea închisorii, spunând:
2. Astfel spune DOMNUL făcătorul acestei *cetăţi*, DOMNUL care a format-o, pentru a o întemeia; DOMNUL *este* numele lui:
3. Cheamă-mă şi îţi voi răspunde şi îţi voi arăta lucruri mari şi puternice, pe care nu *le* cunoşti.
4. Pentru că astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel referitor la casele acestei cetăţi şi referitor la casele împăraţilor lui Iuda, care sunt dărâmate prin valurile de pământ şi prin sabie;

5. Ei vin să lupte cu caldeenii, dar *aceasta este* pentru a *le* umple cu trupurile moarte ale oamenilor pe care i-am ucis în mânia mea și în furia mea și pentru toți cei a căror stricăciune, mi-am ascuns fața de această cetate.
6. Iată, îi voi aduce sănătate și vindecare, și îi voi vindeca și le voi descoperi abundența păcii și adevărului.
7. Și îi voi face să se întoarcă pe cei captivi ai lui Iuda și pe cei captivi ai lui Israel și îi voi zidi ca la început.
8. Și îi voi curăți de toată nelegiuirea lor cu care au păcătuit împotriva mea; și le voi ierta toate nelegiuirile, prin care au păcătuit împotriva mea și prin care au încălcat *legea* împotriva mea.
9. Și *aceasta* îmi va fi un nume de bucurie, o laudă și o onoare înaintea tuturor națiunilor pământului, care vor auzi *despre* tot binele pe care îl fac pentru ei; și ei se vor teme și se vor cutremura pentru toată bunătatea și pentru toată prosperitatea pe care i-o dau.
10. ¶ Astfel spune DOMNUL: Din nou se va auzi în acest loc, despre care voi spuneți *că va fi* pustiit, fără om și fără animal, în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, care sunt pustii, fără om și fără locuitor și fără animal,
11. Vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea mirelui și vocea miresei, vocea celor care vor spune: Lăudați pe DOMNUL oștirilor, pentru că DOMNUL *este* bun, pentru că mila lui *dăinuiește* pentru totdeauna; *și* a celor care vor aduce sacrificiul de laudă în casa DOMNULUI. Pentru că voi face să se întoarcă pe cei captivi ai țării, ca la început, spune DOMNUL.
12. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Din nou, în acest loc, care este pustiit, fără om și fără animal; și în toate cetățile lui, va fi o locuință de păstori *care* vor face turmele lor să se odihnească.
13. În cetățile din munți, în cetățile din vale și în cetățile de la sud și în țara lui Beniamin și în locurile dimprejurul Ierusalimului și în cetățile lui Iuda vor trece din nou turmele pe sub mâinile celui care *le* numără, spune DOMNUL.
14. Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când voi împlini acel lucru bun pe care l-am promis casei lui Israel și casei lui Iuda.
15. În acele zile și în acel timp voi face Lăstarul dreptății să crească pentru David; și el va face judecată și dreptate în țară.
16. În acele zile Iuda va fi salvat și Ierusalimul va locui în siguranță; și acesta *este numele* cu care va fi numit: DOMNUL dreptatea noastră.
17. ¶ Pentru că astfel spune DOMNUL: Lui David nu îi va lipsi niciodată un bărbat să șadă pe tronul casei lui Israel;
18. Nici preoților, leviților, nu le va lipsi un bărbat înaintea mea pentru a oferi ofrande arse și pentru a aprinde daruri de mâncare și pentru a face sacrificii continuu.
19. Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, spunând:
20. Astfel spune DOMNUL: Dacă puteți să rupeți legământul meu *referitor* la ziuă și legământul meu *referitor* la noapte astfel încât să nu fie zi și noapte la timpul lor;

21. *Atunci* poate de asemenea fi rupt legământul meu cu David, servitorul meu, ca el să nu aibă fiu să domnească pe tronul lui; și cu leviții, preoții, servitorii mei.
22. Așa cum oștirea cerului nu poate fi numărată, nici nisipul mării măsurat; tot astfel voi înmulți sămânța lui David, servitorul meu, și pe leviții care îmi servesc.
23. Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, spunând:
24. Nu ai luat aminte la ceea ce acest popor a vorbit, spunând: Cele două familii pe care DOMNUL le-a ales, le-a lepădat el? Astfel, ei au disprețuit pe poporul meu, ca ei să nu mai fie o națiune înaintea lor.
25. Astfel spune DOMNUL: Dacă legământul meu nu *este nici* cu ziua, nici cu noaptea; *și dacă* eu nu am rânduit rânduielile cerului și ale pământului;
26. Atunci voi lepăda eu sămânța lui Iacob și pe David, servitorul meu, *astfel* încât să nu iau *pe vreunii* din sămânța lui *să fie* conducători peste sămânța lui Avraam, Isaac și Iacob, pentru că îi voi face să se întoarcă *din* captivitate și voi avea milă de ei.

Capitolul 34

CUVÂNTUL care a venit la Ieremia de la DOMNUL, când Nebucadnețar, împăratul Babilonului și toată armata lui și toate împărățiile pământului ale stăpânirii lui și toate popoarele, au luptat împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui, spunând:
2. Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Du-te și vorbește-i lui Zedechia împăratul lui Iuda, și spune-i: Astfel spune DOMNUL: Iată, voi da această cetate în mâna împăratului Babilonului și el o va arde cu foc;
3. Și tu nu vei scăpa din mâna lui, ci, negreșit, vei fi prins și dat în mâna lui; și ochii tăi vor privi ochii împăratului Babilonului și el va vorbi cu tine gură către gură și tu vei merge în Babilon.
4. Totuși ascultă cuvântul DOMNULUI, Zedechia, împărate al lui Iuda: Astfel spune DOMNUL despre tine: tu nu vei muri de sabie;
5. *Ci* vei muri în pace; și cu arderile părinților tăi, a împăraților dinainte care au fost înaintea ta, tot astfel ei vor arde *mirodenii* pentru tine; și te vor plânge, *spunând:* Ah, doamne! pentru că eu am vestit cuvântul, spune DOMNUL.
6. Atunci profetul Ieremia a vorbit toate aceste cuvinte lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în Ierusalim,
7. Când armata împăratului Babilonului a luptat împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui Iuda care au rămas, împotriva Lachisului și împotriva Azechei, pentru că aceste cetăți apărate au rămas dintre cetățile lui Iuda.
8. ¶ *Acesta este* cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, după ce împăratul Zedechia făcuse un legământ cu tot poporul care *era* în Ierusalim, pentru a le vesti libertatea;

9. Ca fiecare om să lase pe servitorul său și fiecare om pe servitoarea sa, *fiind* un evreu sau o evreică, să plece liberi; ca nimeni să nu se servească de ei, *adică,* de un iudeu, fratele său.
10. Și, când toți prinții și tot poporul care intrase în legământ, au auzit *porunca împăratului*, că fiecare să lase pe servitorul său și fiecare pe servitoarea sa, să plece liberi, ca nimeni să nu se mai servească de ei, atunci au dat ascultare și *i*-au lăsat să plece.
11. Dar după aceea s-au întors și i-au făcut pe servitorii și pe servitoarele, pe care îi lăsaseră să plece liberi, să se întoarcă, și i-au adus în supunere ca servitori și servitoare.
12. De aceea cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:
13. Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Am încheiat un legământ cu părinții voștri în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din casa robilor, spunând,
14. La sfârșitul a șapte ani, fiecare să lăsați să plece, pe fratele său, un evreu, care ți s-a fost vândut; și după ce ți-a servit șase ani, să îl lași să plece liber de la tine; dar părinții voștri nu mi-au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea.
15. Și voi v-ați întors acum și ați făcut *ce este* drept înaintea ochilor mei, vestind, fiecare, libertatea aproapelui său; și ați încheiat un legământ înaintea mea în casa care este numită după numele meu;
16. Dar voi, v-ați întors și ați murdărit numele meu și fiecare, ați făcut pe servitorul său și fiecare, pe servitoarea sa, cărora le-ați dat libertate după plăcerea lor, să se întoarcă și i-ați adus în supunere, să vă fie ca servitori și servitoare.
17. De aceea astfel spune DOMNUL: Voi nu mi-ați dat ascultare, vestind fiecare, libertatea fratelui său și fiecare, aproapelui său; iată, eu, spune DOMNUL, vă vestesc libertatea sabiei, a ciumei și a foametei; și vă voi da spre apăsare în toate împărățiile pământului.
18. Și voi da pe oamenii care au călcat legământul meu, care nu au împlinit cuvintele legământului pe care îl făcuseră înaintea mea, când au tăiat vițelul în două și au trecut printre părțile lui,
19. Pe prinții lui Iuda și pe prinții Ierusalimului, pe fameni și pe preoți și pe tot poporul țării care a trecut printre părțile vițelului;
20. Îi voi da chiar în mâna dușmanilor lor și în mâna celor care le caută viața; și trupurile lor moarte vor fi ca hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului.
21. Și pe Zedechia împăratul lui Iuda și pe prinții lui îi voi da în mâna dușmanilor lor și în mâna celor care le caută viața și în mâna armatei împăratului Babilonului care au plecat de la voi.
22. Iată, eu poruncesc, spune DOMNUL, și îi voi face să se întoarcă la această cetate; și ei vor lupta împotriva ei și o vor lua și o vor arde cu foc; și voi face cetățile lui Iuda o pustiire fără vreun locuitor.

Capitolul

35 CUVÂNTUL care a venit la Ieremia de la DOMNUL în zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, spunând:
2. Du-te la casa recabiților și vorbește-le și adu-i în casa DOMNULUI într-una din camere și dă-le vin să bea.
3. Atunci am luat pe Iaazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habaținia și pe frații săi și pe toți fiii săi și toată casa recabiților;
4. Și i-am adus în casa DOMNULUI, în camera fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, un om al lui Dumnezeu, care *era* lângă camera prinților, care *era* deasupra camerei lui Maaseia, fiul lui Șalum, păzitorul ușii;
5. Și am pus, înaintea fiilor casei recabiților, oale pline cu vin, și pahare, și le-am spus: Beți vin.
6. Dar ei au spus: Refuzăm să bem vin; fiindcă Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru ne-a poruncit, spunând: Să nu beți vin, *nici voi*, nici fiii voștri, pentru totdeauna;
7. Nici să nu zidiți casă, nici să nu semănați sămânță, nici să nu sădiți vie, nici să nu aveți *ceva*; ci în toate zilele voastre să locuiți în corturi; ca să trăiți multe zile în țara unde *sunteți* străini.
8. Astfel, noi am ascultat de vocea lui Ionadab fiul lui Recab tatăl nostru în tot ce ne-a poruncit, ca să nu bem vin în toate zilele noastre, noi, soțiile noastre, fiii noștri sau fiicele noastre;
9. Nici nu zidim case pentru noi pentru a le locui; nici nu avem vie, nici câmp, nici sămânță;
10. Ci am locuit în corturi și am dat ascultare și am făcut conform cu tot ceea ce Ionadab, tatăl nostru, ne-a poruncit.
11. Dar s-a întâmplat, când Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a urcat în țară, că noi am spus: Veniți și să mergem la Ierusalim de frica armatei caldeenilor și de frica armatei sirienilor; astfel, noi locuim la Ierusalim.
12. ¶ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, spunând:
13. Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Du-te și spune bărbaților lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului: Nu voiți să primiți instruire pentru a da ascultare cuvintelor mele? spune DOMNUL.
14. Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, prin care le-a poruncit fiilor săi să nu bea vin, sunt împlinite; fiindcă până în această zi ei nu beau deloc, ci au ascultat de porunca tatălui lor; totuși v-am vorbit, ridicându-mă devreme și vorbind; dar voi nu mi-ați dat ascultare.
15. V-am trimis de asemenea pe toți servitorii mei profeții, ridicându-i devreme și trimițându-*i*, spunând: Întoarceți-vă acum, fiecare de la calea lui rea și îndreptați-vă facerile și nu mergeți după alți dumnezei pentru a le servi și veți locui în țara pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri; dar voi nu v-ați plecat urechea, nici nu mi-ați dat ascultare.
16. Deoarece fiii lui Ionadab, fiul lui Recab, au împlinit porunca tatălui lor, pe care el le-a poruncit-o; dar acest popor nu mi-a dat ascultare;

17. De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce asupra lui Iuda și asupra tuturor locuitorilor Ierusalimului, tot răul pe care l-am pronunțat împotriva lor; deoarece le-am vorbit, dar ei nu au ascultat; și i-am chemat, dar ei nu au răspuns.
18. Și Ieremia a spus casei recabiților: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Pentru că ați ascultat de porunca tatălui vostru, Ionadab, și ați păzit toate preceptele lui și ați făcut conform cu tot ce el v-a poruncit;
19. De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: lui Ionadab, fiul lui Recab, nu îi va lipsi un bărbat care să stea înaintea mea, pentru totdeauna.

CAPITOLUL 36

ȘI s-a întâmplat în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, *că* acest cuvânt a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:
2. Ia-ți un sul de carte și scrie pe el toate cuvintele pe care ți le-am vorbit împotriva lui Israel și împotriva lui Iuda și împotriva tuturor națiunilor, din ziua când ți-am vorbit, din zilele lui Iosia, chiar până în această zi.
3. Poate că va auzi casa lui Iuda tot răul pe care am de gând să li-l fac; ca să se întoarcă fiecare de la calea lui rea; ca să le iert nelegiuirea și păcatul.
4. Atunci Ieremia l-a chemat pe Baruc, fiul lui Neriia; și Baruc a scris, pe un sul de carte, toate cuvintele DOMNULUI, pe care el i le spusese, prin gura lui Ieremia.
5. Și Ieremia i-a poruncit lui Baruc, spunând: Eu *sunt* închis; nu pot să intru în casa DOMNULUI;
6. De aceea intră și citește în urechile poporului, în casa DOMNULUI, în ziua de post, sulul, cuvintele DOMNULUI, pe care le-ai scris din gura mea; și de asemenea să le citești în urechile tuturor celor din Iuda, care vin din cetățile lor.
7. Poate că ei vor prezenta cererea lor înaintea DOMNULUI și se vor întoarce, fiecare de la calea lui rea, pentru că mare *este* mânia și furia pe care DOMNUL a pronunțat-o împotriva acestui popor.
8. Și Baruc, fiul lui Neriia, a făcut conform cu toate câte profetul Ieremia îi poruncise, citind din carte, cuvintele DOMNULUI, în casa DOMNULUI.
9. ¶ Și s-a întâmplat în anul al cincilea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, în luna a noua, *că* ei au proclamat un post înaintea DOMNULUI pentru tot poporul din Ierusalim și pentru tot poporul care a venit din cetățile lui Iuda la Ierusalim.
10. Atunci Baruc a citit din carte, cuvintele lui Ieremia, în casa DOMNULUI, în camera lui Ghemaria, fiul lui Șafan, scribul, în curtea superioară, la intrarea porții noi a casei DOMNULUI, în urechile întregului popor.
11. Când Micaia, fiul lui Ghemaria, fiul lui Șafan, a auzit, din carte, toate cuvintele DOMNULUI,
12. Atunci el a coborât în casa împăratului, în camera scribului; și, iată, toți prinții ședeau acolo, *chiar* Elișama, scribul, și Delaia, fiul lui Șemaia,

și Elnatan, fiul lui Acbor, și Ghemaria, fiul lui Șafan, și Zedechia, fiul lui Hanania, și toți prinții.
13. Atunci Micaia le-a vestit toate cuvintele pe care le auzise, când Baruc a citit cartea în urechile poporului.
14. De aceea toți prinții au trimis pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui Șelemia, fiul lui Cuși, la Baruc, spunând: Ia în mâna ta sulul din care ai citit în urechile poporului și vino. Astfel, Baruc, fiul lui Neriia, a luat sulul în mâna și a venit la ei.
15. Iar ei i-au spus: Șezi și citește-l în urechile noastre. Astfel, Baruc *l*-a citit în urechile lor.
16. Și s-a întâmplat, după ce au auzit toate cuvintele, că s-au înspăimântat, deopotrivă unul și altul și i-au spus lui Baruc: Negreșit vom spune împăratului toate aceste cuvinte.
17. Și l-au întrebat pe Baruc, spunând: Spune-ne acum: Cum ai scris toate aceste cuvinte din gura lui?
18. Atunci Baruc le-a răspuns: El mi-a zis toate aceste cuvinte cu gura lui și eu *le*-am scris cu cerneală în carte.
19. Atunci prinții i-au spus lui Baruc: Du-te, ascunde-te, tu și Ieremia, și să nu știe nimeni unde sunteți.
20. ¶ Și au mers la împărat în curte, dar au pus sulul în camera lui Elișama, scribul; și au spus toate cuvintele în urechile împăratului.
21. Astfel, împăratul l-a trimis pe Iehudi să aducă sulul; iar el l-a luat din camera lui Elișama, scribul. Și Iehudi l-a citit în urechile împăratului și în urechile tuturor prinților care stăteau în picioare lângă împărat.
22. În acel timp împăratul ședea în casa de iarnă în luna a noua; și *acolo era,* în vatră, *un foc*, arzând înaintea lui.
23. Și s-a întâmplat după ce Iehudi citea trei sau patru foi, *că împăratul* le tăia cu cuțitul scribului și *le* arunca în focul care *era* în vatră, până când tot sulul a fost mistuit în focul care *era* în vatră.
24. Totuși ei nu s-au înspăimântat, nici nu și-au rupt hainele, *nici* împăratul, nici vreunul dintre servitorii lui care auziseră toate aceste cuvinte.
25. Totuși Elnatan și Delaia și Ghemaria mijlociseră la împărat să nu ardă sulul; dar el a refuzat să îi asculte.
26. Iar împăratul a poruncit lui Ierahmeel, fiul lui Hamelec, și lui Seraia, fiul lui Azriel, și lui Șelemia, fiul lui Abdeel, să îi prindă pe scribul Baruc și pe profetul Ieremia; dar DOMNUL i-a ascuns.
27. Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, după ce împăratul arsese sulul și cuvintele pe care le scrisese Baruc din gura lui Ieremia, spunând:
28. Ia-ți din nou un alt sul și scrie pe el toate cuvintele dinainte care fuseseră pe sulul dintâi, pe care Ioiachim, împăratul lui Iuda, îl arsese.
29. Și să îi spui lui Ioiachim, împăratul lui Iuda: Astfel spune DOMNUL: Tu ai ars acest sul, spunând: De ce ai scris pe el, spunând: Împăratul Babilonului va veni negreșit și va distruge această țară și va face să dispară din ea om și animal?

30. De aceea astfel spune DOMNUL despre Ioiachim împăratul lui Iuda: El nu va avea pe nimeni care să șadă pe tronul lui David; și trupul lui mort va fi aruncat afară, ziua pentru arșiță și noaptea pentru frig.
31. Și îl voi pedepsi pe el și sămânța lui și pe servitorii lui pentru nelegiuirea lor; și voi aduce asupra lor și asupra locuitorilor Ierusalimului și asupra bărbaților lui Iuda tot răul pe care l-am pronunțat împotriva lor; dar ei nu au dat ascultare.
32. Atunci Ieremia a luat un alt sul și l-a dat scribului Baruc, fiul lui Neriia; care a scris în el, din gura lui Ieremia, toate cuvintele cărții pe care Ioiachim împăratul lui Iuda o arsese în foc; și s-au mai adăugat pe lângă ele multe cuvinte asemănătoare.

CAPITOLUL 37

ȘI împăratul Zedechia, fiul lui Iosia, a domnit în locul lui Ieconia, fiul lui Ioiachim, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, îl făcuse împărat în țara lui Iuda.
2. Dar nici el, nici servitorii lui, nici poporul țării, nu au dat ascultare cuvintelor DOMNULUI pe care el le vorbise prin profetul Ieremia.
3. Și împăratul Zedechia a trimis pe Iucal, fiul lui Șelemia, și pe Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, la profetul Ieremia, spunând: Roagă-te acum DOMNULUI Dumnezeului nostru pentru noi.
4. Și Ieremia intra și ieșea în mijlocul poporului, pentru că nu îl puseseră în închisoare.
5. Atunci armata lui Faraon ieșise din Egipt; și când caldeenii care asediau Ierusalimul au auzit veștile despre ei, s-au depărtat de Ierusalim.
6. Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la profetul Ieremia, spunând:
7. Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel: Astfel să îi spuneți împăratului lui Iuda care v-a trimis la mine să mă întrebați: Iată, armata lui Faraon, care a ieșit să vă ajute, se va întoarce în Egipt, în țara lor.
8. Și caldeenii vor veni din nou și vor lupta împotriva acestei cetăți și o vor lua și o vor arde cu foc.
9. Astfel spune DOMNUL: Nu vă înșelați, spunând: Caldeenii vor pleca cu siguranță de la noi; fiindcă nu vor pleca.
10. Căci deși ați fi lovit întreaga armată a caldeenilor care luptă împotriva voastră și ar fi rămas *numai* bărbați răniți printre ei, *totuși* ei s-ar ridica, fiecare din cortul lui, și ar arde această cetate cu foc.
11. ¶ Și s-a întâmplat, după ce armata caldeenilor s-a împrăștiat din Ierusalim, de frica armatei lui Faraon,
12. Că Ieremia a ieșit din Ierusalim să meargă în țara lui Beniamin, pentru a se pierde acolo în popor.
13. Și când a ajuns la poarta lui Beniamin, *era* acolo o căpetenie a gărzii, a cărui nume *era* Iriia, fiul lui Șelemia, fiul lui Hanania; și el l-a luat pe profetul Ieremia, spunând: Tu treci la caldeeni.
14. Atunci Ieremia a spus: Nu *este* adevărat; nu trec la caldeeni. Dar el nu i-a dat ascultare; astfel Iriia l-a luat pe Ieremia și l-a adus la prinți.

15. Și prinții au fost furioși pe Ieremia și l-au lovit și l-au pus în închisoare, în casa lui Ionatan, scribul, pentru că făcuseră din ea închisoarea.
16. Atunci Ieremia a intrat în groapă și în celule și Ieremia a rămas acolo multe zile;
17. Atunci Zedechia împăratul a trimis și l-a scos afară; și împăratul l-a întrebat în secret, în casa lui și a spus: Este *vreun* cuvânt de la DOMNUL? Și Ieremia a spus: Este; fiindcă, a spus el: Tu vei fi dat în mâna împăratului Babilonului.
18. Mai mult, Ieremia i-a spus împăratului Zedechia: *Ce* ofense am adus eu împotriva ta sau împotriva servitorilor tăi sau împotriva acestui popor de m-ați pus în închisoare?
19. Unde *sunt* profeții voștri care v-au profețit, spunând: Împăratul Babilonului nu va veni împotriva voastră, nici împotriva acestei țări?
20. De aceea, ascultă acum, te rog, domnul meu împărate; să fie cererea mea, te rog, primită înaintea ta; ca să nu faci să mă întorc la casa lui Ionatan, scribul, ca nu cumva să mor acolo.
21. Atunci împăratul Zedechia a poruncit să îl dea pe Ieremia în curtea închisorii și să îi dea zilnic o bucată de pâine din strada brutarilor, până când toată pâinea din cetate se termină. Astfel Ieremia a rămas în curtea închisorii.

CAPITOLUL 38

ATUNCI Șefatia, fiul lui Matan, și Ghedalia, fiul lui Pașhur, și Iucal, fiul lui Șelemia, și Pașhur, fiul lui Malchiia, au auzit cuvintele pe care Ieremia le vorbise întregului popor, spunând:
2. Astfel spune DOMNUL: Cel ce rămâne în această cetate va muri de sabie, de foamete sau de ciumă; dar cel ce iese la caldeeni va trăi; fiindcă va avea viața lui ca pradă și va trăi.
3. Astfel spune DOMNUL: Această cetate va fi dată într-adevăr în mâna armatei împăratului Babilonului, care o va lua.
4. De aceea prinții i-au spus împăratului: Te implorăm, să fie acest om dat la moarte; fiindcă astfel el slăbește mâinile războinicilor care rămân în această cetate și mâinile întregului popor, vorbindu-le astfel de cuvinte, pentru că acest om nu caută bunăstarea acestui popor, ci vătămarea.
5. Atunci împăratul Zedechia a spus: Iată, el *este* în mâna voastră, pentru că împăratul nu poate face nimic împotriva voastră.
6. Atunci l-au luat pe Ieremia și l-au aruncat în groapa lui Malchiia, fiul lui Hamelec, care *era* în curtea închisorii; și l-au coborât pe Ieremia cu funii. Și în groapă nu *era* apă, ci mocirlă; astfel, Ieremia s-a scufundat în mocirlă.
7. Și când Ebed-Melec, etiopianul, unul dintre famenii care erau în casa împăratului, a auzit că l-au pus pe Ieremia în groapă; împăratul șezând atunci la poarta lui Beniamin;
8. Ebed-Melec a ieșit din casa împăratului și i-a vorbit împăratului, spunând:

9. Domnul meu, împărate, aceşti oameni au făcut rău în tot ceea ce i-au
făcut profetului Ieremia, pe care l-au aruncat în groapă; şi va muri de foame
în locul unde este, pentru că nu mai *este* pâine în cetate.
10. Atunci împăratul i-a poruncit lui Ebed-Melec, etiopianul, spunând: Ia
de aici treizeci de bărbaţi cu tine şi scoate-l afară pe profetul Ieremia din
groapă, înainte ca el să moară.
11. Astfel Ebed-Melec i-a luat pe bărbaţi cu el şi a intrat în casa împăratului,
de sub trezorerie, şi a luat de acolo petice aruncate şi zdrenţe vechi putrezite
şi le-a coborât cu funii în groapă la Ieremia.
12. Şi Ebed-Melec etiopianul i-a spus lui Ieremia: Pune acum *aceste* haine
vechi aruncate şi zdrenţe putrezite sub subsuorile tale, sub funii. Şi Ieremia
a făcut astfel.
13. Astfel ei l-au tras pe Ieremia cu frânghii şi l-au scos din groapă; şi
Ieremia a rămas în curtea închisorii.
14. ¶ Atunci împăratul Zedechia a trimis şi l-a adus pe profetul Ieremia la
el, la intrarea a treia care *este* în casa DOMNULUI; şi împăratul i-a spus
lui Ieremia: Te voi întreba un lucru, nu îmi ascunde nimic.
15. Atunci Ieremia i-a spus lui Zedechia: Dacă îţi spun *aceasta*, nu mă
vei da într-adevăr la moarte? Iar dacă îţi dau sfat, nu îmi vei da ascultare.
16. Astfel Zedechia împăratul i-a jurat în secret lui Ieremia, spunând:
Precum DOMNUL trăieşte, care ne-a făcut acest suflet, nu te voi da la
moarte, nici nu te voi da în mâna acestor oameni care îţi caută viaţa.
17. Atunci Ieremia i-a spus lui Zedechia: Astfel spune DOMNUL,
Dumnezeul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: Dacă vei ieşi într-adevăr la
prinţii împăratului Babilonului, atunci sufletul tău va trăi şi această cetate
nu va fi arsă cu foc; şi vei trăi şi casa ta;
18. Dar dacă nu vei ieşi la prinţii împăratului Babilonului, atunci această
cetate va fi dată în mâna caldeenilor şi ei o vor arde cu foc, iar tu nu vei
scăpa din mâna lor.
19. Şi împăratul Zedechia i-a spus lui Ieremia: Mă tem de iudeii care
au trecut la caldeeni, ca nu cumva ei să mă dea în mâna lor şi să mă
batjocorească.
20. Dar Ieremia a spus: Nu *te* vor da. Te implor, ascultă de vocea
DOMNULUI, pe care ţi-o vorbesc; astfel îţi va fi bine şi sufletul tău va trăi.
21. Dar dacă refuzi să ieşi, acesta *este* cuvântul pe care DOMNUL mi
l-a arătat:
22. Şi, iată, toate femeile care au rămas în casa împăratului lui Iuda *vor fi*
aduse la prinţii împăratului Babilonului şi acele *femei* vor spune: Prietenii
tăi te-au înşelat şi te-au învins; picioarele tale sunt scufundate în mocirlă
şi ei sunt întorşi înapoi.
23. Astfel ei vor scoate afară pe toate soţiile tale şi pe copiii tăi la caldeeni; şi
tu nu vei scăpa din mâna lor, ci vei fi luat prin mâna împăratului Babilonului
şi vei face ca această cetate să fie arsă cu foc.
24. Atunci Zedechia i-a spus lui Ieremia: Să nu ştie nimeni despre aceste
cuvinte şi nu vei muri.

25. Dar dacă prinții aud că eu am vorbit cu tine și vin la tine și îți spun: Vestește-ne acum ce i-ai spus împăratului, nu ascunde aceasta de la noi și nu te vom da la moarte; de asemenea *și* ce ți-a spus împăratul;
26. Atunci să le spui: Eu mi-am prezentat cererea înaintea împăratului, ca să nu mă facă să mă întorc în casa lui Ionatan, să mor acolo.
27. Atunci au venit toți prinții la Ieremia și l-au întrebat; și el le-a spus conform cu toate aceste cuvinte pe care împăratul i le poruncise. Astfel ei au încetat să vorbească cu el, pentru că lucrul nu a fost înțeles.
28. Astfel Ieremia a locuit în curtea închisorii până în ziua în care Ierusalimul a fost luat: și a fost *acolo* în timp ce Ierusalimul a fost luat.

CAPITOLUL 39

ÎN anul al nouălea al lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în luna a zecea, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și toată armata lui împotriva Ierusalimului și l-au asediat.
2. *Și* în anul al unsprezecelea al lui Zedechia, în luna a patra, în a noua *zi* a lunii, cetatea a fost spartă.
3. Și toți prinții împăratului Babilonului au intrat și au șezut la poarta din mijloc, *chiar* Nergal-Șarețer, Samgar-Nebu, Sarsechim, Rabsaris, Nergal-Șarețer, Rabmag, cu toată rămășița prinților împăratului Babilonului.
4. Și s-a întâmplat, când i-a văzut Zedechia, împăratul lui Iuda, și toți bărbații de război, *că* au fugit și au ieșit din cetate noaptea, pe calea grădinii împăratului, prin poarta dintre cele două ziduri; și el a ieșit pe calea câmpiei.
5. Dar armata caldeenilor i-a urmărit și l-a ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului; și după ce l-au prins, l-au adus la Nebucadnețar, împăratul Babilonului, la Ribla în țara Hamatului, unde el a dat judecata asupra lui.
6. Atunci împăratul Babilonului i-a ucis pe fiii lui Zedechia, în Ribla, înaintea ochilor lui; de asemenea împăratul Babilonului a ucis pe toți nobilii lui Iuda.
7. ¶ Mai mult, el i-a scos ochii lui Zedechia și l-a legat cu lanțuri, pentru a-l duce în Babilon.
8. Și caldeenii au ars casa împăratului și casele poporului cu foc și au dărâmat zidurile Ierusalimului.
9. Atunci Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a dus captivă în Babilon, rămășița poporului care rămăsese în cetate și pe cei care fugiseră, care căzuseră *în mâinile* lui, împreună cu restul poporului care rămăsese.
10. Dar Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a lăsat dintre cei săraci din popor, care nu aveau nimic, în țara lui Iuda; și în acel timp le-a dat vii și câmpuri.
11. ¶ Și Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a dat poruncă, referitor la Ieremia, lui Nebuzaradan căpetenia gărzii, spunând:
12. Ia-l și ai grijă de el și să nu îi faci nicio vătămare; ci să îi faci precum îți va spune.

13. Astfel Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a trimis, și Nebușazban, Rabsaris și Nergal-Șarețer, Rabmag, și toți prinții împăratului Babilonului;
14. Chiar ei au trimis și l-au luat pe Ieremia din curtea închisorii și l-au dat lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, ca să îl ducă acasă; astfel el a locuit printre popor.
15. Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, în timp ce el era închis în curtea închisorii, spunând:
16. Du-te și vorbește-i lui Ebed-Melec etiopianul, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce cuvintele mele asupra acestei cetăți spre rău și nu spre bine; și ele vor fi *împlinite* în acea zi înaintea ta.
17. Dar pe tine te voi elibera în acea zi, spune DOMNUL; și nu vei fi dat în mâna oamenilor de care te temi.
18. Pentru că te voi elibera într-adevăr și tu nu vei cădea prin sabie, ci viața ta va fi ca pradă pentru tine; deoarece ți-ai pus încrederea în mine, spune DOMNUL.

CAPITOLUL 40

CUVÂNTUL care a venit la Ieremia de la DOMNUL, după ce Nebuzaradan, căpetenia gărzii, îl lăsase să plece din Rama, când îl luase, el fiind legat în lanțuri printre toți cei care erau duși captivi din Ierusalim și din Iuda, care erau duși captivi în Babilon.
2. Și căpetenia gărzii l-a luat pe Ieremia și i-a spus: DOMNUL Dumnezeul tău a pronunțat acest rău asupra acestui loc.
3. Și, DOMNUL a adus *aceasta* și a făcut conform cu ce a spus, pentru că voi ați păcătuit împotriva DOMNULUI și nu ați ascultat de vocea lui, de aceea acest lucru a venit asupra voastră.
4. Și acum, iată, te dezleg în această zi de lanțurile care *erau* pe mâna ta. Dacă ți se pare cuvenit să vii cu mine la Babilon, vino; și ochiul meu va fi asupra ta; dar dacă nu ți se pare cuvenit să vii cu mine la Babilon, *atunci* să nu vii; iată, toată țara *este* înaintea ta; unde îți pare bine și cuvenit să mergi, acolo să mergi.
5. Și până el nu se întorsese înapoi, *a spus*: Du-te înapoi la Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, pe care împăratul Babilonului l-a făcut guvernator peste cetățile lui Iuda și locuiește cu el în mijlocul poporului; sau mergi oriunde ți se pare cuvenit să mergi. Astfel căpetenia gărzii i-a dat merinde și o răsplată și l-a lăsat să plece.
6. Atunci Ieremia s-a dus la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mițpa, și a locuit cu el în mijlocul poporului care era rămas în țară.
7. ¶ Și când toate căpeteniile armatelor, care *erau* în câmpii, ei și oamenii lor, au auzit că împăratul Babilonului îl făcuse pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, guvernator în țară și că îi încredințase bărbați și femei și copii și dintre săracii țării, dintre cei care nu fuseseră duși captivi la Babilon;

8. Atunci ei au venit la Ghedalia la Miţpa, chiar Ismael, fiul lui Netania, şi Iohanan şi Ionatan, fiii lui Careah, şi Seraia, fiul lui Tanhumet, şi fiii lui Efai, netofatitul; şi Iezania, fiul unui maacatit, ei şi oamenii lor.
9. Şi Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan, le-a jurat lor şi oamenilor lor, spunând: Nu vă temeţi să serviţi caldeenilor; locuiţi în ţară şi serviţi împăratului Babilonului şi vă va fi bine.
10. Cât despre mine, iată, eu voi locui la Miţpa, pentru a servi caldeenilor, care vor veni la noi; dar voi adunaţi vin şi fructe de vară şi untdelemn şi puneţi-*le* în vasele voastre şi locuiţi în cetăţile voastre pe care le-aţi luat.
11. De asemenea când toţi iudeii care *erau* în Moab şi printre amoniţi şi în Edom şi care *erau* în toate ţările au auzit că împăratul Babilonului lăsase o rămăşiţă din Iuda şi că îl pusese peste ei pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan;
12. Toţi iudeii s-au întors din toate locurile unde fuseseră alungaţi şi au venit în ţara lui Iuda, la Ghedalia, la Miţpa şi au adunat vin şi foarte multe fructe de vară.
13. Mai mult, Iohanan, fiul lui Careah, şi toate căpeteniile armatelor, care *erau* în câmpii, au venit la Ghedalia la Miţpa,
14. Şi i-au spus: Ştii tu într-adevăr că Baalis, împăratul amoniţilor, l-a trimis pe Ismael, fiul lui Netania, să te ucidă? Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, nu i-a crezut.
15. Atunci Iohanan, fiul lui Careah, i-a vorbit în ascuns lui Ghedalia la Miţpa, spunând: Lasă-mă să plec, te rog, şi îl voi ucide pe Ismael, fiul lui Netania, şi nimeni nu va şti *aceasta*; pentru ce să te ucidă el, ca toţi iudeii care s-au adunat la tine să fie împrăştiaţi şi rămăşiţa lui Iuda să piară?
16. Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, i-a spus lui Iohanan, fiul lui Careah: Să nu faci acest lucru, pentru că tu vorbeşti neadevăr despre Ismael.

CAPITOLUL 41

ŞI s-a întâmplat în luna a şaptea, *că* Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elişama, din sămânţa împărătească şi prinţii împăratului, şi zece bărbaţi cu el, au venit la Ghedalia, fiul lui Ahicam la Miţpa; şi acolo ei au mâncat pâine împreună în Miţpa.
2. Atunci s-a ridicat Ismael, fiul lui Netania, şi cei zece bărbaţi care erau cu el şi l-au lovit pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan, cu sabia şi l-au ucis, pe cel pe care împăratul Babilonului îl făcuse guvernator peste ţară.
3. Ismael a ucis de asemenea pe toţi iudeii care erau cu el, cu Ghedalia, la Miţpa şi pe caldeenii care se găseau acolo *şi* pe bărbaţii de război.
4. Şi s-a întâmplat a doua zi după ce el îl ucisese pe Ghedalia şi nimeni nu ştia *aceasta*,
5. Că au venit câţiva din Sihem, din Şilo şi din Samaria, optzeci de bărbaţi, având bărbile lor rase şi hainele lor rupte şi *care* se tăiaseră, cu ofrande şi tămâie în mâna lor, pentru a *le* aduce la casa DOMNULUI.

6. Și Ismael, fiul lui Netania, a ieșit de la Mițpa să îi întâlnească, plângând tot timpul cât mergea; și s-a întâmplat, pe când i-a întâlnit, *că* le-a spus: Veniți la Ghedalia, fiul lui Ahicam.
7. Și s-a întâmplat, după ce ei au intrat în mijlocul cetății, că Ismael, fiul lui Netania, i-a ucis *și i-a aruncat* în mijlocul gropii, el și oamenii care *erau* cu el.
8. Dar zece oameni s-au găsit între ei care i-au spus lui Ismael: Nu ne ucide, pentru că avem ascunse în câmp, *provizii* de grâu și de orz și de untdelemn și de miere. Astfel el a încetat și nu i-a ucis printre frații lor.
9. Și, groapa în care Ismael aruncase toate trupurile moarte ale oamenilor, pe care îi ucisese din cauza lui Ghedalia, *era* aceea pe care împăratul Asa o făcuse de frica lui Baașa, împăratul lui Israel; *și* Ismael, fiul lui Netania, a umplut-o cu *cei* uciși.
10. Atunci Ismael a dus captivi toată rămășița poporului care *era* în Mițpa, pe fiicele împăratului și pe tot poporul care rămăsese în Mițpa, pe care Nebuzaradan căpetenia gărzii îi încredințase lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; și Ismael, fiul lui Netania, i-a dus captivi și s-a depărtat să treacă la amoniți.
11. ¶ Dar când Iohanan, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor care *erau* cu el, au auzit de tot răul pe care Ismael, fiul lui Netania, îl făcuse,
12. Atunci ei au luat pe toți bărbații și au mers să lupte cu Ismael, fiul lui Netania, și l-au găsit aproape de apele mari care *sunt* în Gabaon.
13. Și s-a întâmplat, când tot poporul care *era* cu Ismael, l-a văzut pe Iohanan, fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile armatelor care *erau* cu el, că s-au veselit.
14. Astfel, tot poporul pe care Ismael îl dusese captiv din Mițpa s-a întors și a venit înapoi și s-a dus la Iohanan, fiul lui Careah.
15. Dar Ismael, fiul lui Netania, a scăpat de Iohanan cu opt oameni și a mers la amoniți.
16. Și Iohanan, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor care erau cu el au luat toată rămășița poporului, pe care au adus-o înapoi de la Ismael, fiul lui Netania, *care venea* din Mițpa, după ce îl ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam: *adică* pe bărbații viteji războinici și pe femei și pe copii și pe fameni, pe care i-a adus înapoi din Gabaon;
17. Și s-au depărtat și au locuit în locuințele din Chimham, care este lângă Betleem, pentru a merge să intre în Egipt,
18. Din cauza caldeenilor, pentru că se temeau de ei, pentru că Ismael, fiul lui Netania, îl ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care împăratul Babilonului îl făcuse guvernator peste țară.

CAPITOLUL 42

ATUNCI toate căpeteniile armatelor și Iohanan, fiul lui Careah, și Iezania, fiul lui Hoșaia, și tot poporul de la cel mai mic până la cel mai mare, s-au apropiat,
2. Și i-au spus profetului Ieremia: Să fie, te implorăm, cererea noastră primită înaintea ta și roagă-te pentru noi DOMNULUI Dumnezeului tău, pentru toată această rămășiță; (pentru că am rămas *doar* puțini din mulți, precum ne văd ochii tăi);

3. Ca DOMNUL Dumnezeul tău să ne arate calea pe care să umblăm și
lucrul pe care să îl facem.
4. Atunci profetul Ieremia le-a spus: *V*-am auzit; iată, mă voi ruga
DOMNULUI Dumnezeului vostru conform cuvintelor voastre; și se va
întâmpla, *că* orice lucru DOMNUL vă va răspunde, eu vi-*l* voi vesti; nu
voi ascunde nimic de la voi.
5. Atunci ei i-au spus lui Ieremia: DOMNUL să fie un martor adevărat și
credincios între noi, dacă nu vom face conform cu toate lucrurile pentru
care DOMNUL Dumnezeul tău te va trimite la noi.
6. Fie bine sau fie rău, noi vom asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeului
nostru, la care te trimitem; ca să ne fie bine, când facem ce poruncește vocea
DOMNULUI Dumnezeului nostru.
7. ¶ Și s-a întâmplat că, după zece zile cuvântul DOMNULUI a venit
la Ieremia.
8. Atunci el l-a chemat pe Iohanan, fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile
armatelor care *erau* cu el și pe tot poporul de la cel mai mic până la cel
mai mare,
9. Și le-a spus: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel, la care m-ați
trimis să prezint cererea voastră înaintea lui:
10. Dacă voi veți rămâne în această țară, atunci eu vă voi zidi și nu *vă* voi
dărâma și vă voi sădi și nu *vă* voi smulge, pentru că mă pocăiesc de răul
pe care vi l-am făcut.
11. Nu vă temeți de împăratul Babilonului, de care vă temeți; nu vă temeți
de el, spune DOMNUL, pentru că eu *sunt* cu voi să vă salvez și să vă
eliberez din mâna lui.
12. Și vă voi arăta mile, ca el să aibă milă de voi și să vă facă să vă întoarceți
în propria voastră țară.
13. Dar dacă veți spune: Nu vom locui în această țară, nici nu vom asculta
de vocea DOMNULUI Dumnezeului vostru,
14. Spunând: Nu; ci vom merge în țara Egiptului, unde nu vom vedea
război, nici nu vom auzi sunet de trâmbiță, nici nu vom avea foame de
pâine; și acolo vom locui;
15. Ascultați acum cuvântul DOMNULUI, voi rămășiță a lui Iuda: Astfel
spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Dacă în întregime vă veți
îndrepta fețele să intrați în Egipt și să mergeți să locuiți temporar acolo;
16. Atunci se va întâmpla, *că* sabia, de care vă temeți, vă va ajunge acolo
în țara Egiptului, și foametea, de care v-ați înspăimântat, vă va urma
îndeaproape acolo în Egipt; și acolo veți muri.
17. Astfel va fi cu toți oamenii care își îndreaptă fețele să meargă în Egipt
să locuiască temporar acolo; vor muri de sabie, de foamete și de ciumă;
și nimeni dintre ei nu va rămâne nici nu va scăpa de răul pe care îl voi
aduce asupra lor.
18. Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Precum
mânia mea și furia mea au fost turnate asupra locuitorilor Ierusalimului,
tot astfel furia mea va fi turnată asupra voastră, când veți intra în Egipt; și

veți fi detestați și *veți fi* o înmărmurire și un blestem și o ocară; și nu veți mai vedea acest loc.
19. DOMNUL a spus referitor la voi, voi rămășiță a lui Iuda: Nu mergeți în Egipt; să știți într-adevăr că v-am avertizat în această zi.
20. Pentru că voi v-ați fățărnicit în inimile voastre, când m-ați trimis la DOMNUL Dumnezeul vostru, spunând: Roagă-te pentru noi DOMNULUI Dumnezeul nostru; și conform cu toate câte DOMNUL Dumnezeul nostru va spune, astfel să ne vestești și noi vom face.
21. Și *acum,* eu v-am vestit în această zi; dar voi nu ați făcut ce poruncește vocea DOMNULUI Dumnezeul vostru, nici vreun *lucru* pentru care el m-a trimis la voi.
22. De aceea acum să știți, într-adevăr, că veți muri de sabie, de foamete și de ciumă, în locul unde doriți să mergeți *și* să locuiți temporar.

CAPITOLUL 43

ȘI s-a întâmplat, când Ieremia a terminat de vorbit întregului popor toate cuvintele DOMNULUI Dumnezeului lor, pentru care DOMNUL Dumnezeul lor îl trimisese la ei, toate aceste cuvinte,
2. Că Azaria, fiul lui Hoșaia, și Iohanan, fiul lui Careah, și toți bărbații mândri, a vorbit, spunându-i lui Ieremia: Tu vorbești mincinos; DOMNUL Dumnezeul nostru nu te-a trimis să spui: Nu mergeți în Egipt să locuiți temporar acolo;
3. Ci Baruc, fiul lui Neriia, te pune împotriva noastră, pentru a fi dați în mâna caldeenilor, ca ei să ne dea la moarte și să ne ducă robi în Babilon.
4. Astfel Iohanan, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor și tot poporul nu au ascultat de vocea DOMNULUI, pentru a locui în țara lui Iuda.
5. Ci Iohanan, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor, au luat toată rămășița lui Iuda care se întorsese din toate națiunile, unde fuseseră alungați, pentru a locui în țara lui Iuda,
6. Pe bărbați și pe femei și pe copii și pe fiicele împăratului și pe fiecare persoană pe care Nebuzaradan căpetenia gărzii o lăsase cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, și pe profetul Ieremia și pe Baruc fiul lui Neriia.
7. Astfel ei au intrat în țara Egiptului, pentru că nu au ascultat de vocea DOMNULUI; astfel, ei au ajuns până la Tahpanes.
8. ¶ Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la Ieremia în Tahpanes, spunând:
9. Ia pietre mari în mâna ta și ascunde-le în lut, în cuptorul de cărămizi, care *este* la intrarea casei lui Faraon în Tahpanes, înaintea vederii bărbaților lui Iuda;
10. Și spune-le: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, eu voi trimite și voi lua pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, servitorul meu, și voi pune tronul lui deasupra acestor pietre pe care le-am ascuns; și el își va întinde cortul împărătesc peste ele.

11. Şi după ce va veni el, va lovi ţara Egiptului *şi va da* pe cei *care sunt* pentru moarte la moarte; şi pe cei *care sunt* pentru captivitate la captivitate; şi pe cei *care sunt* pentru sabie la sabie.
12. Şi voi aprinde un foc în casele dumnezeilor Egiptului; şi el le va arde şi pe ei îi va duce captivi; şi el se va înveşmânta cu ţara Egiptului, precum un păstor se îmbracă cu haina lui; şi va ieşi de acolo în pace.
13. El va sparge chipurile din Bet-Şemeş, care *este* în ţara Egiptului; şi casele dumnezeilor egiptenilor le va arde cu foc.

CAPITOLUL 44

CUVÂNTUL care a venit la Ieremia referitor la toţi iudeii care locuiau în ţara Egiptului, care locuiau la Migdol şi la Tahpanes şi la Nof şi în ţinutul Patros, spunând:
2. Astfel spune DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lui Israel: Aţi văzut tot răul pe care l-am adus asupra Ierusalimului şi asupra tuturor cetăţilor lui Iuda; şi, iată, în această zi ele *sunt* o pustiire şi nimeni nu locuieşte în ele,
3. Din cauza stricăciunii lor, pe care au făcut-o pentru a mă provoca la mânie, în aceea că s-au dus să ardă tămâie *şi* să servească altor dumnezei, pe care nu i-au cunoscut *nici* ei, *nici* voi, nici părinţii voştri.
4. Totuşi eu am trimis la voi pe toţi servitorii mei profeţii, ridicându-mă devreme şi trimiţându-*i*, spunând: Oh, nu faceţi acest lucru scârbos, pe care eu îl urăsc.
5. Dar ei nu au dat ascultare, nici nu şi-au plecat urechea pentru a se întoarce de la stricăciunea lor, pentru a se opri să ardă tămâie altor dumnezei.
6. Pentru aceea furia mea şi mânia mea au fost turnate şi s-au aprins în cetăţile lui Iuda şi pe străzile Ierusalimului; şi ele sunt risipite *şi* pustiite, precum în această zi.
7. De aceea acum, astfel spune DOMNUL Dumnezeul oştirilor, Dumnezeul lui Israel: Pentru ce faceţi *acest* mare rău împotriva sufletelor voastre, pentru a stârpi dintre voi bărbat şi femeie, prunc şi sugar, din Iuda, pentru a nu lăsa pe nimeni să rămână;
8. În aceea că voi mă provocaţi la mânie cu lucrările mâinilor voastre, arzând tămâie altor dumnezei în ţara Egiptului, unde aţi mers să locuiţi, ca să vă stârpiţi şi ca să ajungeţi un blestem şi o ocară printre toate naţiunile pământului?
9. Aţi uitat voi stricăciunea părinţilor voştri şi stricăciunea împăraţilor lui Iuda şi stricăciunea soţiilor lor şi propria voastră stricăciune şi stricăciunea soţiilor voastre, pe care au făcut-o în ţara lui Iuda şi pe străzile Ierusalimului?
10. Ei nu s-au umilit *nici* până în această zi, nici nu s-au temut, nici nu au umblat în legea mea, nici în statutele mele, pe care le-am pus înaintea voastră şi înaintea părinţilor voştri.
11. De aceea astfel spune DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, îmi voi întoarce faţa împotriva voastră pentru rău şi pentru a stârpi întreaga Iuda.

12. Și voi lua rămășița lui Iuda, care și-a întors fața pentru a merge în țara Egiptului, pentru a locui temporar acolo și ei vor fi cu toții mistuiți *și* vor cădea în țara Egiptului; vor fi mistuiți prin sabie *și* prin foamete; vor muri, de la cel mai mic până la cel mai mare, prin sabie și prin foamete; și vor fi detestați *și* o înmărmurire și un blestem și o ocară.
13. Fiindcă voi pedepsi pe cei care locuiesc în țara Egiptului, precum am pedepsit Ierusalimul, cu sabie, cu foamete și cu ciumă;
14. Astfel încât nimeni din rămășița lui Iuda, care a intrat în țara Egiptului pentru a locui temporar acolo, nu va scăpa nici nu va rămâne, ca să se poată întoarce în țara lui Iuda, spre care au dorința de a se întoarce și a locui acolo, pentru că nimeni nu se va întoarce decât cei care vor scăpa.
15. ¶ Atunci toți bărbații care știau că soțiile lor ardeau tămâie altor dumnezei și toate femeile care stăteau de față în picioare, o mare mulțime, chiar tot poporul care locuia în țara Egiptului, în Patros, i-au răspuns lui Ieremia, spunând:
16. *Cât despre* cuvântul pe care ni l-ai vorbit în numele DOMNULUI, nu îți vom da ascultare.
17. Ci vom face, într-adevăr, orice lucru care iese din gura noastră, pentru a arde tămâie împărătesei cerului și pentru a-i turna daruri de băutură, precum am făcut, noi și părinții noștri, împărații noștri și prinții noștri, în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, pentru că *atunci* aveam multe merinde și eram bine și nu am văzut niciun rău.
18. Dar de când am încetat să ardem tămâie împărătesei cerului și să îi turnăm daruri de băutură, ne-au lipsit toate *lucrurile* și am fost mistuiți cu sabie și cu foamete.
19. Și după ce ardeam tămâie împărătesei cerului și îi turnam daruri de băutură, îi făceam turte pentru a ne închina ei, și îi turnam daruri de băutură, fără bărbații noștri?
20. ¶ Atunci Ieremia a spus întregului popor, bărbaților și femeilor și întregului popor care îi dăduse *acest* răspuns, spunând:
21. Nu de tămâia pe care ați ars-o în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, voi și părinții voștri, împărații voștri și prinții voștri și poporul țării, și-a amintit DOMNUL și i-a venit în minte?
22. Astfel încât DOMNUL nu *v*-a mai putut suferi, din cauza răutății facerilor voastre *și* din cauza urâciunilor pe care le-ați făcut; de aceea este țara voastră o pustiire și o înmărmurire și un blestem, fără locuitor, precum în această zi.
23. Pentru că voi ați ars tămâie și pentru că ați păcătuit împotriva DOMNULUI și nu ați ascultat de vocea DOMNULUI, nici nu ați umblat în legea lui, nici în statutele lui, nici în mărturiile lui; de aceea acest rău vi s-a întâmplat, precum în această zi.
24. Mai mult, Ieremia a spus întregului popor și tuturor femeilor: Ascultați cuvântul DOMNULUI, tot Iuda, care *sunteți* în țara Egiptului;
25. Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, spunând: Voi și soțiile voastre ați vorbit deopotrivă cu gura voastră și ați împlinit cu

mâinile voastre, spunând: Vom împlini cu siguranță promisiunile noastre pe care le-am promis, pentru a arde tămâie împărătesei cerului și pentru a-i turna daruri de băutură; vă veți împlini într-adevăr promisiunile și într-adevăr vă veți termina promisiunile.
26. De aceea ascultați cuvântul DOMNULUI, tot Iuda care locuiți în țara Egiptului: Iată, eu am jurat prin numele meu mare, spune DOMNUL, că numele meu nu va mai fi numit în gura niciunui om din Iuda în toată țara Egiptului, spunând: Domnul DUMNEZEU trăiește.
27. Iată, voi veghea asupra lor spre rău, și nu spre bine; și toți bărbații lui Iuda care *sunt* în țara Egiptului vor fi mistuiți cu sabie și cu foamete, până va fi un sfârșit al lor.
28. Totuși, un număr mic ce va scăpa de sabie se vor întoarce din țara Egiptului în țara lui Iuda și toată rămășița lui Iuda care a mers în țara Egiptului pentru a locui temporar acolo, va cunoaște ale cui cuvinte vor sta în picioare, ale mele, sau ale lor.
29. Și acesta vă *va fi* un semn, spune DOMNUL, că vă voi pedepsi în acest loc, ca să știți că cuvintele mele vor sta în picioare negreșit împotriva voastră spre rău;
30. Astfel spune DOMNUL: Iată, îl voi da pe Faraon Hofra împăratul Egiptului în mâna dușmanilor lui și în mâna celor care îi caută viața; precum l-am dat pe Zedechia, împăratul lui Iuda, în mâna lui Nebucadnețar împăratul Babilonului, dușmanul său și *cel* care îi căuta viața.

CAPITOLUL 45

CUVÂNTUL pe care profetul Ieremia l-a vorbit lui Baruc, fiul lui Neriia, când a scris aceste cuvinte într-o carte din gura lui Ieremia, în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, spunând:
2. Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, către tine, Baruc:
3. Tu ai spus: Îmi este vai mie acum! pentru că DOMNUL a adăugat mâhnire la întristarea mea; am leșinat în suspinul meu și nu găsesc odihnă.
4. Astfel să îi spui: DOMNUL spune astfel: Iată, *ceea* ce am zidit voi dărâma și ceea ce am sădit voi smulge, chiar toată această țară.
5. Și cauți tu lucruri mari pentru tine? Nu *le* căuta, pentru că, iată, voi aduce răul peste toată făptura, spune DOMNUL, dar viața ta ți-o voi da ca pradă în toate locurile unde mergi.

CAPITOLUL 46

CUVÂNTUL DOMNULUI care a venit la profetul Ieremia împotriva neamurilor;
2. Împotriva Egiptului, împotriva armatei lui Faraon Neco, împăratul Egiptului, care era lângă râul Eufrat în Carchemiș, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a lovit-o în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda.
3. Pregătiți pavăza și scutul și apropiați-vă de bătălie.

4. Înhămați caii; și încălecați călăreților, și prezentați-vă cu coifurile *voastre*;
ascuțiți sulițele *și* îmbrăcați cămășile de zale.
5. Pentru ce i-am văzut descurajați *și* întorși înapoi? Și puternicii lor sunt
doborâți și fug iute și nu privesc înapoi; *fiindcă* frica *era* de jur împrejur,
spune DOMNUL.
6. Nu lăsa pe cel iute să fugă, nici pe bărbatul puternic să scape; ei se vor
poticni și vor cădea spre nord lângă râul Eufrat.
7. Cine *este* acesta *care* urcă precum un potop, ale cărui ape sunt mișcate
ca râurile?
8. Egiptul crește ca un potop și apele *lui* sunt mișcate ca râurile; și el spune:
mă voi urca *și* voi acoperi pământul; voi nimici cetatea și pe locuitorii ei.
9. Urcați-vă, voi cailor; și năvăliți, voi carelor; și să iasă războinicii;
etiopienii și libienii care mânuiesc scutul; și lidienii care mânuiesc *și*
întind arcul.
10. Pentru că aceasta *este* ziua DOMNULUI Dumnezeului oștirilor,
o zi a răzbunării, ca el să se răzbune pe potrivnicii săi; și sabia va
mânca și va fi săturată și îmbătată cu sângele lor, pentru că DOMNUL
Dumnezeul oștirilor are un sacrificiu în ținutul din nord lângă
râul Eufrat.
11. Urcă-te în Galaad și ia balsam, fecioară, fiica Egiptului; în zadar vei folosi
multe medicamente, *fiindcă* nu vei fi vindecată.
12. ¶ Națiunile au auzit de rușinea ta și strigătul tău a umplut țara, pentru
că viteazul s-a poticnit de cel viteaz *și* amândoi au căzut împreună.
13. Cuvântul pe care DOMNUL l-a vorbit profetului Ieremia, *despre* cum
Nebucadnețar, împăratul Babilonului, va veni *și* va lovi țara Egiptului.
14. Vestiți în Egipt și faceți cunoscut în Migdol și faceți cunoscut în Nof
și în Tahpanes; spuneți: Stai tare și pregătește-te, pentru că sabia va mistui
de jur împrejurul tău.
15. De ce sunt puternicii tăi măturați? Nu au stat în picioare, pentru că
DOMNUL i-a alungat.
16. El a făcut pe mulți să cadă, da, unul a căzut peste altul; și au spus:
Ridicați-vă și să mergem din nou la poporul nostru și la țara nașterii noastre,
dinaintea sabiei ce oprimă.
17. Ei au strigat acolo: Faraon împăratul Egiptului este *doar* un zgomot;
el a trecut de timpul rânduit.
18. *Precum* eu trăiesc, spune Împăratul, al cărui nume *este* DOMNUL
oștirilor: Într-adevăr, precum Taborul *este* între munți și precum Carmelul
lângă mare, *astfel* va veni el.
19. Tu fiică locuind în Egipt, pregătește-te să mergi în captivitate, pentru
că Noful va fi risipit și pustiit, fără vreun locuitor.
20. Egiptul *este ca* o vițea foarte frumoasă, *dar* distrugerea vine; aceasta
vine de la nord.
21. De asemenea bărbații lui angajați *sunt* în mijlocul lui ca tauri îngrășați,
pentru că și ei s-au întors înapoi *și* au fugit împreună; ei nu au rezistat,
deoarece ziua nenorocirii lor *și* timpul cercetării lor a venit peste ei.

22. Vocea lui va merge ca un șarpe, pentru că vor mărșălui cu o armată și
vor veni împotriva lui cu topoare, ca tăietorii de lemne.
23. Îi vor tăia pădurea, spune DOMNUL, deși aceasta nu poate fi cercetată,
pentru că sunt mai mulți decât lăcustele și *sunt* nenumărați.
24. Fiica Egiptului va fi încurcată; ea va fi dată în mâna poporului de
la nord.
25. DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, spune: Iată, voi pedepsi
mulțimea din No și pe Faraon și Egiptul, cu dumnezeii lor și împărații lor;
chiar pe Faraon și pe *toți* cei care se încred în el;
26. Și îi voi da în mâna celor care le caută viețile și în mâna lui Nebucadnețar
împăratul Babilonului, și în mâna servitorilor lui; și după aceea va fi locuit,
precum în zilele de demult, spune DOMNUL.
27. Dar nu te teme tu, servitorul meu Iacob și nu te descuraja, Israele,
pentru că, iată, te voi salva de departe și pe sămânța ta din țara captivității
lor; și Iacob se va întoarce și va fi în odihnă și în tihnă și nimeni nu *îl*
va înfricoșa.
28. Nu te teme, servitorul meu Iacob, spune DOMNUL, pentru că eu *sunt*
cu tine; deși voi mistui deplin toate națiunile unde te-am alungat; dar pe
tine nu te voi mistui deplin, ci te voi disciplina cu măsură; totuși nu te voi
lăsa nepedepsit.

CAPITOLUL 47

CUVÂNTUL DOMNULUI care a venit la profetul Ieremia
împotriva filistenilor, înainte ca Faraon să fi lovit Gaza.
2. Astfel spune DOMNUL: Iată, ape se ridică de la nord și vor ajunge
ca un potop *care* inundă și vor inunda țara și tot ce este în ea: cetatea și
pe cei ce locuiesc în ea; atunci bărbații vor striga și toți locuitorii țării
vor urla.
3. La zgomotul tropăitului copitelor *cailor* săi puternici, la uruitul carelor
sale *și la* scârțâitul roților sale, părinții nu se vor uita înapoi la copiii *lor*
din cauza slăbiciunii mâinilor;
4. Din cauza zilei care vine să îi prade pe toți filistenii *și* să stârpească din
Tir și din Sidon orice ajutor care rămâne, pentru că DOMNUL va prăda
pe filisteni, rămășița ținutului din Caftor.
5. Chelie a venit peste Gaza; Ascalonul este stârpit *împreună cu* rămășița
văii lor; până când îți vei face tăieturi?
6. Tu, sabie a DOMNULUI, până când nu vei sta liniștită? Pune-te în
teaca ta, odihnește-te și liniștește-te.
7. Cum poate sta liniștită, văzând că DOMNUL i-a dat o poruncă
împotriva Ascalonului și împotriva țărmului mării? Acolo a rânduit-o el.

CAPITOLUL 48

ÎMPOTRIVA Moabului, astfel spune DOMNUL oștirilor,
Dumnezeul lui Israel: Vai lui Nebo, pentru că este prădat;
Chiriataimul este încurcat *și* luat; Misgabul este încurcat și descurajat.

2. Nu *va mai fi* laudă a Moabului; în Hesbon ei au plănuit răul împotriva lui; veniți să îl stârpim de la *a fi* o națiune. De asemenea tu vei fi stârpit, Madmenule; sabia te va urmări.
3. O voce de strigăt *va fi* din Horonaim, jefuire și mare distrugere.
4. Moabul este distrus; datorită micuților lui se aude un strigăt.
5. Pentru că pe urcușul din Luhit plânset continuu se va înălța, pentru că la coborâșul din Horonaim dușmanii au auzit un strigăt de distrugere.
6. Fugiți, salvați-vă viețile și fiți ca rug în pustiu.
7. Deoarece te-ai încrezut în lucrările tale și în tezaurele tale, tu de asemenea vei fi luat; și Chemoș va merge în captivitate *cu* preoții săi și prinții săi împreună.
8. Și jefuitorul va veni asupra fiecărei cetăți și nicio cetate nu va scăpa; valea de asemenea va pieri și câmpia va fi distrusă, precum DOMNUL a vorbit.
9. Dați aripi Moabului ca să zboare și să scape; fiindcă cetățile lui vor fi pustiite, fără ca cineva să locuiască în ele.
10. Blestemat *fie* cel care face înșelător lucrarea DOMNULUI și blestemat *fie* cel care își ține înapoi sabia de la sânge.
11. Moabul a fost în tihnă din tinerețea lui și s-a așezat pe drojdiile lui și nu a fost golit din vas în vas, nici nu a mers în captivitate; de aceea, gustul lui a rămas în el și mirosul lui nu s-a schimbat.
12. De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că voi trimite la el, rătăcitori care îl vor face să rătăcească; și îi vor goli vasele și le vor sparge burdufurile.
13. Și Moabul se va ruși na de Chemoș, precum casa lui Israel s-a rușinat de Betel, încrederea lor.
14. ¶ Cum spuneți voi: Noi *suntem* bărbați de război, puternici și tari?
15. Moabul este jefuit și s-a urcat din cetățile lui și tinerii lui aleși au coborât la măcel, spune Împăratul, al cărui nume *este* DOMNUL oștirilor.
16. Nenorocirea Moabului *este* aproape să vină și foarte mult necazul lui se grăbește.
17. Toți cei care sunteți în jurul lui, jeliți-l; și toți cei care cunoașteți numele său, spuneți: Cum este frumoasa nuia *și* puternicul toiag sfărâmat!
18. Tu fiică ce locuiești Dibonul, coboară din gloria *ta* și șezi însetată, pentru că prădătorul Moabului va veni peste tine *și* îți va distruge întăriturile.
19. Locuitor al Aroerului, stai lângă cale și spionează; întreabă pe cel care fuge și pe cea care scapă *și* spune: Ce s-a făcut?
20. Moab este încurcat, pentru că este zdrobit; urlați și strigați; spuneți aceasta în Arnon, că Moabul este jefuit,
21. Și judecata a venit asupra ținutului câmpiei, asupra Holonului și asupra Iahțahului și asupra Mefaatului,
22. Și asupra Dibonului și asupra lui Nebo și asupra Bet-Diblataimului,
23. Și asupra Chiriataimului și asupra Bet-Gamului și asupra Bet-Meonului,
24. Și asupra Cheriiotului și asupra Boțrei și asupra tuturor cetăților țării Moabului, de departe și de aproape.
25. Cornul Moabului este retezat și brațul lui este frânt, spune DOMNUL.

26. Îmbătați-l, pentru că s-a înălțat împotriva DOMNULUI; Moabul de asemenea se va tăvăli în vărsătura lui și de asemenea va fi *luat* în derâdere.
27. Pentru că, nu ți-a fost Israel un lucru de râs? A fost el găsit printre hoți? Fiindcă de când ai vorbit despre el, săltai de bucurie.
28. Voi care locuiți în Moab, părăsiți cetățile și locuiți în stâncă și fiți ca porumbelul *care* își face cuibul pe laturile gurii gropii.
29. Noi am auzit de mândria Moabului (este foarte mândru), de îngâmfarea lui și de aroganța lui și de mândria lui și de trufia inimii lui.
30. Cunosc furia lui, spune DOMNUL; dar nu *va fi* așa; minciunile lui sunt în zadar.
31. De aceea voi urla eu pentru Moab și voi striga pentru tot Moabul; *inima mea* va jeli pentru bărbații din Chir-Heres.
32. O, vie din Sibma, voi plânge pentru tine cu plânsul Iaezerului; plantele tale au trecut peste mare, ele ajung până la marea Iaezerului; jefuitorul a căzut asupra roadelor tale de vară și asupra culesului viilor tale.
33. Și bucurie și veselie sunt luate din câmpul roditor și din țara Moabului; și eu am făcut să lipsească vinul din teascurile de vin; nimeni nu va călca cu strigăt; strigătul *lor* nu *va fi* strigăt.
34. De la strigătul Hesbonului până la Eleale *și* până la Iahaț, și-au înălțat vocea, de la Țoar până la Horonaim, *precum* o vițea de trei ani, pentru că și apele Nimrimului vor fi pustiite.
35. Mai mult, eu voi face să înceteze în Moab, spune DOMNUL, pe cel care oferă pe înălțimi și pe cel care arde tămâie dumnezeilor lui.
36. De aceea inima mea va suna pentru Moab ca fluiere și inima mea va suna ca fluiere pentru bărbații din Chir-Heres; deoarece bogățiile pe *care* le-a dobândit, au pierit.
37. Pentru că fiecare cap *va fi* chel și fiecare barbă scurtată; pe toate mâinile *vor fi* tăieturi și pe coapse pânză de sac.
38. *Va fi* plângere cu stăruință pe toate acoperișurile Moabului și în străzile lui, pentru că am sfărâmat Moabul ca pe un vas în care nu *este* plăcere, spune DOMNUL.
39. Ei vor urla, *spunând*: Cum este sfărâmat! Cum a întors Moabul spatele cu rușine! Astfel Moabul va fi luat în derâdere și de groază pentru toți cei din jurul lui.
40. Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, el va zbura ca o acvilă și își va întinde aripile peste Moab.
41. Cheriiotul este luat și fortărețele sunt *luate prin* surprindere și inimile războinicilor din Moab vor fi, în acea zi, ca inima unei femei în junghiurile ei.
42. Și Moabul va fi nimicit ca popor, pentru că s-a înălțat împotriva DOMNULUI.
43. Frica și groapa și cursa *vor fi* asupra ta, locuitor al Moabului, spune DOMNUL.

44. Cel ce fuge de frică va cădea în groapă; și cel ce iese afară din groapă
va fi prins în cursă, pentru că eu voi aduce asupra lui, asupra Moabului,
anul cercetării lui, spune DOMNUL.
45. Cei ce au fugit au stat sub umbra Hesbonului din cauza puterii
dușmanului; dar un foc a ieșit din Hesbon și o flacără din mijlocul Sihonului
și va mistui colțul Moabului și coroana capului celor tumultoși.
46. Vai ție, Moabule! Poporul lui Chemoș piere, pentru că fiii tăi sunt luați
captivi și fiicele tale captive.
47. Totuși voi aduce înapoi captivitatea Moabului în zilele de pe urmă,
spune DOMNUL. Până aici *este* judecata Moabului.

CAPITOLUL 49

REFERITOR la amoniți, astfel spune DOMNUL: Nu are Israel
fii? Nu are el moștenitor? De ce *atunci* împăratul lor moștenește
Gadul și poporul său locuiește în cetățile lui?
2. De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că voi face să fie auzit
zgomot de război în Raba amoniților; și aceasta va fi o movilă pustiită și
fiicele ei vor fi arse cu foc; atunci Israel va fi moștenitorul celor ce au fost
moștenitorii lui, spune DOMNUL.
3. Urlă, Hesbonule, pentru că *cetatea* Ai este jefuită; strigați, fiice ale
Rabei, încingeți-vă cu pânză de sac; plângeți și alergați încoace și încolo
lângă îngrăditure, pentru că împăratul lor va merge în captivitate *și* preoții
lui și prinții lui împreună.
4. Pentru ce te lauzi tu cu văile, valea ta curgătoare, fiică decăzută? care
se încrede în tezaurele ei, *spunând*: Cine va veni la mine?
5. Iată, voi aduce o frică asupra ta, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor,
de la toți cei care sunt în jurul tău; și veți fi alungați fiecare om, drept înainte;
și nimeni nu îl va aduna pe cel care rătăcește.
6. Și după aceea voi aduce înapoi pe captivii copiilor lui Amon, spune
DOMNUL.
7. ¶ Referitor la Edom, astfel spune DOMNUL oștirilor: Nu mai *este*
înțelepciune în Teman? A pierit sfatul de la cei chibzuiți? A dispărut
înțelepciunea lor?
8. Fugiți, întoarceți-vă înapoi, locuiți în adânc locuitori ai Dedanului, pentru
că voi aduce nenorocirea lui Esau asupra lui, la timpul *când* îl voi cerceta.
9. Dacă culegătorii de struguri vin la tine, nu ar lăsa ei *câteva* boabe de
cules? Dacă hoți *vin* noaptea, ei vor distruge până când au destul.
10. Dar eu l-am dezgolit pe Esau, am descoperit locurile lui tainice și el
nu va fi în stare să se ascundă; sămânța lui este jefuită, și frații lui, și vecinii
lui, și el nu *mai este*.
11. Lasă pe ai tăi copii fără tată, eu *îi* voi păstra în viață; și văduvele tale să
se încreadă în mine.
12. Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, cei a căror judecată nu *era* să
bea din pahar, îl vor bea negreșit; și *ești* tu acela *care* va rămâne cu totul
nepedepsit? Nu vei rămâne nepedepsit, ci *îl* vei bea negreșit.

13. Pentru că am jurat pe mine însumi, spune DOMNUL, că Boțra va deveni o pustiire, o ocară, o risipire și un blestem; și toate cetățile ei vor fi risipiri veșnice.
14. Am auzit un zvon de la DOMNUL și un ambasador este trimis printre păgâni, *spunând*: Adunați-vă și veniți împotriva ei și ridicați-vă la bătălie.
15. Pentru că, iată, te voi face mic printre păgâni *și* disprețuit printre oameni.
16. Groaza ta *și* mândria inimii tale te-a înșelat, tu care locuiești în crăpăturile stâncii, care ții înălțimea dealului; chiar dacă ți-ai face cuibul la fel de înalt ca acvila, te voi coborî de acolo, spune DOMNUL.
17. De asemenea Edomul va fi o pustiire; oricine trece pe lângă el va fi înmărmurit și va șuiera la toate plăgile lui.
18. Ca la dărâmarea Sodomei și Gomorei și a *cetăților* vecine lor, spune DOMNUL, niciun om nu va trăi acolo, niciun fiu al omului nu va locui în el.
19. Iată, el va urca precum un leu din umflarea Iordanului împotriva locuinței celui tare; dar deodată îl voi face să fugă din ea; și cine *este* un *om* ales *pe care* să îl rânduiesc peste el? Pentru că cine *este* ca mine? Și cine îmi va rândui timpul? Și cine *este* acest păstor care va sta în picioare înaintea mea?
20. De aceea ascultați sfatul DOMNULUI, pe care el l-a hotărât împotriva Edomului; și scopurile lui pe care le-a hotărât împotriva locuitorilor Temanului: Într-adevăr cei mai mici ai turmei îi vor trage afară; într-adevăr el le va face locuințele pustii împreună cu ei.
21. Pământul se mișcă la zgomotul căderii lor, la strigăt, zgomotul lui s-a auzit la Marea Roșie.
22. Iată, el va urca și va zbura ca acvila și își va întinde aripile împotriva Boțrei; și în acea zi inima războinicilor Edomului va fi ca inima unei femei în junghiurile ei.
23. ¶ Referitor la Damasc. Hamatul și Arpadul este încurcat, pentru că au auzit vești rele; ele au inima slabă; *este* tristețe pe mare; ea nu se poate liniști.
24. Damascul a slăbit *și* se întoarce să fugă și frica *l*-a apucat; chin și întristări l-au apucat, ca pe o femeie în durerile nașterii.
25. Cum nu este cetatea laudei lăsată, cetatea bucuriei mele!
26. De aceea tinerii ei vor cădea pe străzile ei și toți bărbații de război vor fi stârpiți în acea zi, spune DOMNUL oștirilor.
27. Și eu voi aprinde un foc în zidul Damascului și acesta va mistui palatele lui Ben-Hadad.
28. ¶ Referitor la Chedar și referitor la împărățiile Hațorului, pe care Nebucadnețar împăratul Babilonului le va lovi, astfel spune DOMNUL: Ridicați-vă, urcați-vă la Chedar și jefuiți pe bărbații estului.
29. Corturile și turmele lor, ei le vor lua; vor lua pentru ei covoarele lor și toate vasele lor și cămilele lor; și vor striga către ei: Frică *este* de fiecare parte.
30. Fugiți, duceți-vă foarte departe, locuiți în adânc, voi locuitori ai Hațorului, spune DOMNUL, pentru că Nebucadnețar, împăratul

Babilonului, a făcut sfat împotriva voastră și a conceput un plan împotriva voastră.
31. Ridicați-vă, urcați-vă la națiunea bogată, care locuiește fără grijă, spune DOMNUL, care nu are nici porți nici zăvoare, *care* locuiește singură.
32. Și cămilele lor vor fi o jefuire și mulțimea vitelor lor, o pradă; și eu îi voi împrăștia în toate vânturile pe cei din colțurile cele mai îndepărtate; și voi aduce nenorocirea lor din toate părțile lor, spune DOMNUL.
33. Și Hațorul va fi o locuință pentru dragoni *și* o pustiire pentru totdeauna; niciun om nu va trăi acolo, nici *vreun* fiu al omului nu va locui în el.
34. ¶ Cuvântul DOMNULUI care a venit la profetul Ieremia împotriva Elamului la începutul domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, spunând,
35. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, voi frânge arcul Elamului, măreția puterii lor.
36. Și asupra Elamului voi aduce cele patru vânturi de la cele patru colțuri ale cerului și îi voi împrăștia spre toate acele vânturi, și nu va fi națiune la care cei alungați ai Elamului să nu vină.
37. Fiindcă voi face Elamul să se descurajeze înaintea dușmanilor lor și înaintea celor care le caută viața; și voi aduce răul asupra lor, mânia mea înverșunată, spune DOMNUL; și voi trimite sabia după ei, până când îi voi fi mistuit;
38. Și voi pune tronul meu în Elam și voi nimici de acolo pe împărat și pe prinți, spune DOMNUL.
39. Dar se va întâmpla în zilele de pe urmă, *că* voi întoarce pe captivii Elamului, spune DOMNUL.

CAPITOLUL 50

CUVÂNTUL pe care DOMNUL l-a vorbit împotriva Babilonului *și* împotriva țării caldeenilor prin profetul Ieremia.
2. Vestiți printre națiuni și faceți cunoscut și înălțați un steag; faceți cunoscut *și* nu ascundeți; spuneți: Babilonul este luat, Bel este încurcat, Merodacul este zdrobit în bucăți; idolii lui sunt încurcați, chipurile lui sunt zdrobite în bucăți.
3. Pentru că din nord se urcă o națiune împotriva lui, care îi va face țara pustie și nimeni nu va locui în ea; ei se vor îndepărta, vor pleca, deopotrivă om și animal.
4. În acele zile și în acel timp, spune DOMNUL, copiii lui Israel vor veni, ei și copiii lui Iuda împreună, mergând și plângând; ei vor merge și vor căuta pe DOMNUL Dumnezeul lor.
5. Vor întreba de calea spre Sion cu fețele lor înspre acolo, *spunând*: Veniți și să ne alăturăm DOMNULUI într-un legământ veșnic *ce* nu va fi uitat.
6. Poporul meu a fost oi pierdute; păstorii lor i-au făcut să se rătăcească, i-au abătut *pe* munți; au mers de la munte la deal, au uitat locul lor de odihnă.

7. Toți cei care i-au găsit i-au mâncat; și potrivnicii lor au spus: Nu călcăm *legea*, pentru că ei au păcătuit împotriva DOMNULUI, locuința dreptății, chiar DOMNUL, speranța părinților lor.
8. Îndepărtați-vă din mijlocul Babilonului și ieșiți din țara caldeenilor și fiți ca țapii înaintea turmelor.
9. ¶ Pentru că, iată, eu voi ridica și voi face să urce împotriva Babilonului o adunare de mari națiuni din țara de la nord; și ele se vor desfășura împotriva lui; de acolo el va fi luat; săgețile lor *vor fi* ca ale unui viteaz puternic *și* priceput; niciuna nu se va întoarce în zadar.
10. Și Caldeea va fi o pradă: toți cei care o pradă se vor sătura, spune DOMNUL.
11. Deoarece ați fost veseli, deoarece v-ați bucurat, voi nimicitori ai moștenirii mele, deoarece v-ați îngrășat ca vițeaua la iarbă și mugiți ca taurii;
12. Mama voastră va fi mult încurcată; cea care v-a născut va fi rușinată; iată, cea mai de pe urmă dintre națiuni *va fi* o pustie, un pământ uscat și un deșert.
13. Din cauza mâniei DOMNULUI aceasta nu va fi locuită, ci va fi cu totul pustiită; oricine trece pe lângă Babilon va fi înmărmurit și va șuiera la toate plăgile lui.
14. Desfășurați-vă împotriva Babilonului de jur împrejur; voi toți care încordați arcul, trageți spre el, nu cruțați nicio săgeată, pentru că a păcătuit împotriva DOMNULUI.
15. Strigați împotriva lui de jur împrejur; el și-a dat mâna; temeliile lui au căzut, zidurile lui sunt dărâmate, pentru că aceasta *este* răzbunarea DOMNULUI; răzbunați-vă asupra lui; precum el v-a făcut, faceți-i lui.
16. Stârpiți pe semănător din Babilon și pe cel care mânuiește secera în timpul secerișului: de teama sabiei asupritoare ei se vor întoarce fiecare la poporul său și vor fugi fiecare la țara lui.
17. Israel *este* o oaie risipită; leii *l*-au alungat; mai întâi împăratul Asiriei l-a mistuit; și la urmă acest Nebucadnețar, împăratul Babilonului, i-a zdrobit oasele.
18. De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și țara lui, precum am pedepsit pe împăratul Asiriei.
19. Și voi întoarce pe Israel la locuința lui și el va paște pe Carmel și pe Basan și sufletul lui se va sătura pe muntele lui Efraim și Galaad.
20. În acele zile și în acel timp, spune DOMNUL, nelegiuirea lui Israel va fi căutată și nu *va mai fi*; și păcatele lui Iuda, și nu se vor găsi, pentru că îi voi ierta pe aceia pe care îi păstrez.
21. ¶ Urcă-te împotriva țării Merataimului, *chiar* împotriva ei și împotriva locuitorilor Pecodului; risipește și distruge deplin după ei, spune DOMNUL, și fă conform cu tot ce ți-am poruncit.
22. Zgomot de bătălie și de mare distrugere *este* în țară.
23. Cum este ciocanul întregului pământ tăiat în bucăți și zdrobit! Cum a ajuns Babilonul o pustiire printre națiuni!

24. Eu ți-am întins o cursă și tu de asemenea ești prins, Babilonule și nu ți-ai dat seama; ai fost găsit și de asemenea prins, deoarece ai luptat împotriva DOMNULUI.
25. DOMNUL și-a deschis casa de arme și a scos armele indignării sale, pentru că aceasta *este* lucrarea Domnului DUMNEZEUL oștirilor în țara caldeenilor.
26. Veniți împotriva lui de la cea mai depărtată graniță, deschideți-i depozitele; ridicați-l în grămezi și nimiciți-l deplin; să nu fie nimic lăsat din el.
27. Ucideți-i toți taurii; să coboare la măcel; vai lor! Pentru că le-a venit ziua, timpul cercetării lor.
28. Vocea celor care fug și scapă din țara Babilonului, să vestească în Sion răzbunarea DOMNULUI Dumnezeului nostru, răzbunarea templului său.
29. Chemați împreună pe arcași împotriva Babilonului; voi toți care încordați arcul, așezați-vă tabăra împotriva lui de jur împrejur; să nu scape nimeni din el; răsplătiți-i conform lucrării lui; conform cu tot ce a făcut, faceți-i lui, pentru că a fost mândru împotriva DOMNULUI, împotriva Celui Sfânt al lui Israel.
30. De aceea tinerii lui vor cădea pe străzi și toți bărbații lui de război vor fi stârpiți în acea zi, spune DOMNUL.
31. Iată, eu *sunt* împotriva ta, *tu* cel mai mândru, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor, pentru că ziua ta a venit, timpul *în care* te voi cerceta.
32. Și cel mai mândru se va poticni și va cădea și nimeni nu îl va ridica; și voi aprinde un foc în cetățile lui și acesta va mistui totul de jur împrejurul lui.
33. ¶ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Copiii lui Israel și copiii lui Iuda *au fost* oprimați împreună; și toți cei care i-au luat captivi i-au ținut tare; ei au refuzat să le dea drumul.
34. Răscumpărătorul lor *este* puternic; DOMNUL oștirilor *este* numele lui; el va pleda în întregime cauza lor, ca să dea odihnă țării, și să neliniștească pe locuitorii Babilonului.
35. O sabie *este* asupra caldeenilor, spune DOMNUL și asupra locuitorilor Babilonului și asupra prinților lui și asupra înțelepților lui.
36. O sabie *este* asupra mincinoșilor; și ei vor înnebuni; o sabie *este* asupra războinicilor lor și ei se vor descuraja.
37. O sabie *este* asupra cailor lor și asupra carelor lor și asupra întregului popor amestecat care *este* în mijlocul lui; și ei vor ajunge ca femeile; o sabie *este* asupra tezaurelor lui; și ele vor fi jefuite.
38. O secetă *este* asupra apelor lui; și ele vor fi uscate, pentru că aceasta *este* țara chipurilor cioplite și ei sunt nebuni după idolii *lor*.
39. De aceea fiarele sălbatice ale deșertului cu fiarele sălbatice ale insulelor vor locui *acolo* și bufnițele vor locui în el; și nu va mai fi locuit niciodată; nici nu va fi locuit din generație în generație.
40. Precum Dumnezeu a dărâmat Sodoma și Gomora și *cetățile* lor vecine, spune DOMNUL, *tot astfel* niciun om nu va trăi acolo, nici vreun fiu al omului nu va locui în el.

41. Iată, un popor va veni de la nord și o mare națiune și mulți împărați se vor ridica de la marginile pământului.
42. Ei vor ține arcul și lancea; ei *sunt* cruzi și nu vor arăta milă; vocea lor va răcni ca marea și ei vor călări pe cai, *fiecare* desfășurat, ca un bărbat la bătălie, împotriva ta, fiică a Babilonului.
43. Împăratul Babilonului a auzit mărturia despre ei și mâinile lui au slăbit; chinul l-a apucat *și* junghiuri ca ale unei femei în durerile nașterii.
44. Iată, ca un leu, el va urca din umflarea Iordanului la locuința celor tari; dar îi voi face să fugă dintr-odată de el; și cine *este* alesul, pe care să îl rânduiesc peste el? Pentru că cine *este* ca mine? Și cine îmi va rândui timpul? Și cine *este* acel păstor care va sta în picioare înaintea mea?
45. De aceea ascultați sfatul DOMNULUI, pe care l-a hotărât împotriva Babilonului; și scopurile lui, pe care le-a hotărât împotriva țării caldeenilor; Într-adevăr cei mai mici ai turmei îi vor trage afară; într-adevăr el *le* va face pustii locuința din cauza lor.
46. La zgomotul luării Babilonului pământul se mișcă și strigătul este auzit printre națiuni.

CAPITOLUL 51

ASTFEL spune DOMNUL: Iată, voi ridica împotriva Babilonului și împotriva celor ce locuiesc în mijlocul celor ce se ridică împotriva mea, un vânt nimicitor;
2. Și voi trimite în Babilon vânturători, care îl vor vântura și îi vor goli țara, pentru că în ziua tulburării ei vor fi împotriva lui de jur împrejur.
3. Împotriva *celui ce* încordează *arcul*, arcașul să își întindă arcul și împotriva *celui care* se înalță în cămașa lui de zale; și nu cruțați pe tinerii lui; nimiciți în întregime toată oștirea lui.
4. Astfel, cei uciși vor cădea în țara caldeenilor și *cei care sunt* străpunși pe străzile ei.
5. Pentru că Israel nu *a fost* părăsit, nici Iuda de Dumnezeul său, de DOMNUL oștirilor; deși țara lor a fost umplută cu păcat împotriva Celui Sfânt al lui Israel.
6. Fugiți din mijlocul Babilonului și să își scape fiecare om sufletul său; nu fiți stârpiți în nelegiuirea lui, pentru că acesta *este* timpul răzbunării DOMNULUI; el îi va întoarce o răsplată.
7. Babilonul *a fost* un pahar de aur în mâna DOMNULUI, care a îmbătat tot pământul; națiunile au băut din vinul lui; de aceea națiunile au înnebunit.
8. Babilonul a căzut dintr-odată și este distrus; urlați pentru el; luați balsam pentru durerea lui, dacă astfel s-ar putea vindeca.
9. Am căutat să vindecăm Babilonul, dar nu s-a vindecat; părăsiți-l și să mergem fiecare în țara sa, pentru că judecata lui ajunge până la cer și este înălțată până la ceruri.
10. DOMNUL a scos *la lumină* dreptatea noastră; veniți, și să vestim în Sion lucrarea DOMNULUI Dumnezeul nostru.

11. Lustruiți săgețile; adunați scuturile; DOMNUL a ridicat duhul împăraților mezilor, pentru că planul său *este* împotriva Babilonului, pentru a-l nimici; deoarece aceasta *este* răzbunarea DOMNULUI, răzbunarea templului său.
12. Ridicați steagul împotriva zidurilor Babilonului, întăriți garda, puneți paznici, pregătiți ambuscadele, pentru că DOMNUL deopotrivă a plănuit și a făcut ceea ce a vorbit împotriva locuitorilor Babilonului.
13. Tu, cel care locuiești pe multe ape, bogat în comori, ți-a venit sfârșitul, măsura lăcomiei tale.
14. DOMNUL oștirilor a jurat pe sine însuși, *spunând*: Cu siguranță te voi umple cu oameni, precum cu omizi; și ei vor înălța un strigăt împotriva ta.
15. El a făcut pământul prin puterea lui, a întemeiat lumea prin înțelepciunea lui și a întins cerul prin înțelegerea lui.
16. Când își înalță vocea, o mulțime de ape *sunt* în ceruri, și el face aburii să se înalțe de la marginile pământului; el face fulgere împreună cu ploaia și scoate vântul din tezaurele lui.
17. Fiecare om este neghiob prin cunoașterea *lui*; fiecare topitor este încurcat prin chipul cioplit; deoarece chipul lui turnat *este* falsitate și nu *este* suflare în ele.
18. Ele *sunt* zădărnicie, lucrarea înșelătoriilor; vor pieri la timpul cercetării lor.
19. Partea lui Iacob nu *este* ca ei, pentru că el *este* făuritorul a toate *lucrurile*; și Israel *este* toiagul moștenirii lui: DOMNUL oștirilor *este* numele lui.
20. Tu *ești* securea mea de bătălie *și* armele de război; fiindcă cu tine voi zdrobi în bucăți națiunile și cu tine voi distruge împărățiile;
21. Și cu tine voi zdrobi în bucăți calul și călărețul lui; și cu tine voi zdrobi în bucăți carul și pe conducătorul lui;
22. Cu tine de asemenea voi zdrobi în bucăți pe bărbat și pe femeie; și cu tine voi zdrobi în bucăți pe bătrân și pe tânăr; și cu tine voi zdrobi în bucăți pe tânăr și pe tânără;
23. De asemenea, cu tine, voi zdrobi în bucăți pe păstor și turma lui; și cu tine voi zdrobi în bucăți pe agricultor și perechea lui de boi; și cu tine voi zdrobi în bucăți căpetenii și conducători.
24. Și voi întoarce Babilonului și tuturor locuitorilor din Caldeea tot răul lor pe care l-au făcut în Sion înaintea ochilor voștri, spune DOMNUL.
25. Iată, spune DOMNUL, eu *sunt* împotriva ta, munte distrugător, tu care distrugi tot pământul; și eu îmi voi întinde mâna asupra ta și te voi rostogoli de pe stânci și te voi face un munte ars.
26. Și ei nu vor lua din tine piatră pentru colț, nici piatră pentru temelii, ci vei fi pustiit pentru totdeauna, spune DOMNUL.
27. Înălțați un steag în țară, sunați trâmbița printre națiuni, pregătiți națiunile împotriva lui, chemați împotriva lui împărățiile din Ararat, Miniu și Așchenaz; rânduiți o căpetenie împotriva lui; faceți caii să urce ca omizile zburlite.
28. Pregătiți împotriva lui națiunile împreună cu împărații mezilor, pe căpeteniilor lor și pe toți conducătorii lor și toată țara stăpânirii lui.

29. Şi ţara se va cutremura şi va fi chinuită, pentru că fiecare hotărâre a DOMNULUI se va împlini împotriva Babilonului, pentru a face ţara Babilonului o pustiire fără locuitor.
30. Războinicii Babilonului au încetat să lupte, au rămas în întăriturile *lor*, puterea lor s-a sfârşit; au devenit ca femeile; au ars locuinţele lui; zăvoarele lui sunt sparte.
31. Un alergător va alerga să întâlnească pe un altul, şi un mesager să întâlnească pe un altul, pentru a arăta împăratului Babilonului că cetatea lui *este* luată până la margine,
32. Şi că trecătorile sunt astupate şi trestiile le-au ars cu foc şi bărbaţii de război sunt înspăimântaţi.
33. Pentru că astfel spune DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lui Israel: Fiica Babilonului *este* ca o arie de vânturat, *este* timpul să o vântur; încă puţin şi timpul secerişului ei va veni.
34. Nebucadneţar, împăratul Babilonului, m-a mâncat, m-a zdrobit, m-a făcut un vas gol, m-a înghiţit ca un dragon, el şi-a umplut pântecele cu desfătările mele, m-a alungat.
35. Violenţa făcută mie şi cărnii mele *să fie* asupra Babilonului, va spune locuitorul Sionului; şi sângele meu asupra locuitorilor din Caldeea, va spune Ierusalimul.
36. De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, eu voi pleda cauza ta şi te voi răzbuna; şi îi voi usca marea şi îi voi seca izvoarele.
37. Şi Babilonul va deveni ruine, o locuinţă pentru dragoni, o înmărmurire şi o şuierare, fără locuitor.
38. Ei vor răcni împreună ca leii; vor striga ca puii de lei.
39. În înfierbântarea lor le voi face ospeţe şi îi voi îmbăta, ca să se bucure şi să doarmă un somn continuu şi să nu se trezească, spune DOMNUL.
40. Îi voi coborî ca pe miei la măcel, ca pe berbeci cu ţapi.
41. Cum este Şeşacul luat! Şi cum este *luată prin* surprindere lauda întregului pământ! Cum a devenit Babilonul o înmărmurire printre naţiuni!
42. Marea a venit peste Babilon; el a fost acoperit de mulţimea valurilor ei.
43. Cetăţile lui sunt o risipire, un pământ uscat şi un pustiu, o ţară în care nu trăieşte nimeni, nici nu trece prin ea *vreun* fiu al omului.
44. Şi voi pedepsi pe Bel în Babilon şi voi scoate din gura lui ceea ce el a înghiţit; şi naţiunile nu vor mai curge spre el; da, zidul Babilonului va cădea.
45. Poporul meu, ieşiţi din mijlocul lui şi să îşi scape fiecare om sufletul de mânia înverşunată a DOMNULUI.
46. Şi nu cumva inima voastră să leşine şi să vă temeţi de zvonul care va fi auzit în ţară; un zvon va veni deopotrivă într-*un* an şi după aceasta în *alt* an *va veni* un zvon şi violenţă va fi în ţară, conducător împotriva *altui* conducător.
47. De aceea, iată, vin zilele, că voi face judecată asupra chipurilor cioplite ale Babilonului; şi toată ţara lui va fi încurcată şi toţi cei ucişi ai lui vor cădea în mijlocul lui.
48. Atunci cerul şi pământul şi tot ce *este* în ele vor cânta pentru Babilon, pentru că jefuitorii vor veni asupra lui de la nord, spune DOMNUL.

49. Precum Babilonul *a făcut* pe cei ucişi ai lui Israel să cadă, tot astfel la Babilon vor cădea cei ucişi ai întregului pământ.
50. Voi cei care aţi scăpat de sabie, plecaţi, nu staţi nemişcaţi; amintiţi-vă de DOMNUL de departe şi Ierusalimul să urce la mintea voastră.
51. Noi suntem încurcaţi deoarece am auzit ocara; ruşinea ne-a acoperit feţele, pentru că străinii au intrat în sanctuarele casei DOMNULUI.
52. De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că voi face judecată asupra chipurilor lui cioplite; şi în toată ţara lui cei răniţi vor geme.
53. De s-ar înălţa Babilonul până la cer şi de şi-ar întări înălţimea tăriei lui, *totuşi* de la mine vor veni jefuitori la el, spune DOMNUL.
54. Sunetul unui strigăt *vine* din Babilon şi mare distrugere din ţara caldeenilor;
55. Pentru că DOMNUL a jefuit Babilonul şi a nimicit din el acea voce mare; când valurile lui răcnesc ca nişte ape mari, vuietul vocii lor este înălţat;
56. Pentru că prădătorul a venit împotriva lui, împotriva Babilonului şi războinicii lui sunt luaţi, fiecare arc al lor este frânt, pentru că DOMNUL Dumnezeul recompenselor va răsplăti negreşit.
57. Şi îi voi îmbăta pe prinţii lui şi pe înţelepţii lui, pe căpeteniile lui şi pe conducătorii lui şi pe războinicii lui; şi ei vor dormi un somn veşnic şi nu se vor trezi, spune Împăratul al cărui nume este DOMNUL oştirilor.
58. Astfel spune DOMNUL oştirilor: Zidurile late ale Babilonului vor fi în întregime zdrobite şi porţile lui înalte vor fi arse cu foc; şi oamenii vor lucra în zadar şi poporul *va lucra* în foc şi vor obosi.
59. ¶ Cuvântul pe care profetul Ieremia l-a poruncit lui Seraia, fiul lui Neriia fiul, lui Mahseia, când a mers cu Zedechia, împăratul lui Iuda, în Babilon în al patrulea an al domniei lui. Şi *acest* Seraia *era* un prinţ liniştit.
60. Astfel Ieremia a scris într-o carte tot răul care va veni asupra Babilonului, *chiar* toate aceste cuvinte care sunt scrise împotriva Babilonului.
61. Şi Ieremia i-a spus lui Seraia: Când vei veni în Babilon şi vei vedea şi vei citi toate aceste cuvinte;
62. Atunci să spui: DOAMNE, tu ai vorbit împotriva acestui loc, pentru a-l stârpi, ca nimeni să nu rămână în el, nici om nici animal, ci acesta să fie pustiit pentru totdeauna.
63. Şi va fi *aşa*: când vei termina de citit această carte, să legi de ea o piatră şi să o arunci în mijlocul Eufratului;
64. Şi să spui: Astfel se va scufunda Babilonul şi nu se va ridica din răul pe care îl voi aduce asupra lui; şi vor obosi. Până aici *sunt* cuvintele lui Ieremia.

CAPITOLUL 52

ZEDECHIA *era* în vârstă de douăzeci şi unu de ani când a început să domnească şi a domnit unsprezece ani în Ierusalim. Şi numele mamei lui *era* Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna.
2. Şi el a făcut *ceea ce era* rău în ochii DOMNULUI, conform cu tot ce făcuse Ioiachim.

3. Fiindcă prin mânia DOMNULUI s-a întâmplat în Ierusalim și în Iuda, până când i-a alungat din prezența sa, că Zedechia s-a răzvrătit împotriva împăratului Babilonului.
4. Și s-a întâmplat în al nouălea an al domniei lui, în luna a zecea, în *ziua* a zecea a lunii, *că* Nebucadnețar împăratul Babilonului, a venit, el și toată armata lui, împotriva Ierusalimului și și-au așezat tabăra împotriva lui și au zidit forturi împotriva lui de jur împrejur.
5. Astfel cetatea a fost asediată, până în anul al unsprezecelea al împăratului Zedechia.
6. Și în luna a patra, în a noua *zi* a lunii, foametea era aspră în cetate, astfel încât nu era pâine pentru poporul țării.
7. Atunci cetatea a fost spartă și toți bărbații de război au fugit și au ieșit din cetate noaptea pe calea porții dintre cele două ziduri, care *era* lângă grădina împăratului; (acum, caldeenii *erau* lângă cetate de jur împrejur) și ei au mers pe calea câmpiei.
8. Dar armata caldeenilor l-a urmărit pe împărat și l-a ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului; și toată armata lui s-a împrăștiat de la el.
9. Atunci ei l-au prins pe împărat și l-au dus la împăratul Babilonului la Ribla în țara Hamatului, unde el a dat judecata asupra lui.
10. Și împăratul Babilonului a ucis pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui; el a ucis de asemenea pe toți prinții lui Iuda în Ribla.
11. Atunci i-a scos ochii lui Zedechia; și împăratul Babilonului l-a legat în lanțuri și l-a dus în Babilon și l-a pus în închisoare până în ziua morții lui.
12. ¶ Și în luna a cincea, în *ziua* a zecea a lunii, care *era* în al nouăsprezecelea an al împăratului Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a intrat Nebuzaradan căpetenia gărzii, *care* servea împăratului Babilonului, în Ierusalim,
13. Și a ars casa DOMNULUI și casa împăratului; și toate casele din Ierusalim și pe toate casele *oamenilor* mari, le-a ars cu foc;
14. Și toată armata caldeenilor care *era* cu căpetenia gărzii a dărâmat toate zidurile Ierusalimului de jur împrejur.
15. Atunci Nebuzaradan căpetenia gărzii a dus captivi *pe anumiți* dintre săracii poporului și restul poporului care rămăsese în cetate și pe aceia care trecuseră, care trecuseră la împăratul Babilonului; și restul mulțimii.
16. Dar Nebuzaradan căpetenia gărzii a lăsat dintre săracii țării ca viticultori și agricultori.
17. De asemenea caldeenii au sfărâmat stâlpii de aramă care *erau* în casa DOMNULUI, și postamentele și marea de aramă care *erau* în casa DOMNULUI și au dus toată arama lor în Babilon.
18. Au luat de asemenea oalele și lopețile și mucările și bolurile și lingurile și toate vasele de aramă cu care ei serveau.
19. Și căpetenia gărzii a luat de asemenea căldările și tăvile pentru cărbuni și bolurile și oalele și sfeșnicele și lingurile și paharele; *ceea* ce *era* de aur, *în* aur, și *ceea* ce *era* de argint, *în* argint.

20. Cei doi stâlpi, o mare și cei doisprezece boi care *erau* sub postamente,
pe care împăratul Solomon îi făcuse în casa DOMNULUI; arama tuturor
acestor vase era de necântărit.
21. Și *referitor* la stâlpi, înălțimea unui stâlp *era* de optsprezece coți; și un
fir de doisprezece coți îl cuprindea; și grosimea lui *era* de patru degete;
acesta era gol *pe interior*.
22. Și un capitel de aramă *era* deasupra lui; și înălțimea unui capitel *era* de
cinci coți cu o rețea și rodii pe capitel de jur împrejur, totul *de* aramă. Al
doilea stâlp și rodiile *erau* asemănătoare acestora.
23. Și erau nouăzeci și șase de rodii pe o parte; *și* toate rodiile de pe rețea
erau o sută de jur împrejur.
24. ¶ Și căpetenia gărzii a luat pe Seraia, marele preot; și pe Țefania, al
doilea preot, și pe cei trei paznici ai ușii;
25. A luat de asemenea din cetate un famen care avusese însărcinarea
asupra bărbaților de război; și șapte bărbați dintre cei care erau aproape de
fața împăratului, care se găseau în cetate; și pe mai marele scrib al oștirii,
care înrola poporul țării; și șaizeci de bărbați din poporul țării, care se
găseau în mijlocul cetății.
26. Astfel Nebuzaradan căpetenia gărzii i-a luat și i-a adus la împăratul
Babilonului la Ribla.
27. Și împăratul Babilonului i-a lovit și i-a dat la moarte la Ribla în țara
Hamatului. Astfel Iuda a fost dus captiv din propria lui țară.
28. Acesta *este* poporul pe care Nebucadnețar l-a dus captiv, în anul al
șaptelea: trei mii douăzeci și trei de iudei;
29. În anul al optsprezecelea al lui Nebucadnețar el a dus captiv din Ierusalim
opt sute treizeci și două de persoane;
30. În anul al douăzeci și treilea al lui Nebucadnețar, Nebuzaradan căpetenia
gărzii a dus captivi dintre iudei șapte sute patruzeci și cinci de persoane;
toate persoanele *au fost* patru mii șase sute.
31. ¶ Și s-a întâmplat în al treizeci și șaptelea an al captivității lui Ioiachin,
împăratul lui Iuda, în a douăsprezecea lună, în a douăzeci și cincea *zi* a
lunii, *că* Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul î*ntâi* al domniei lui,
a înălțat capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, și l-a scos din închisoare,
32. Și i-a vorbit cu bunătate și a pus tronul lui deasupra tronului împăraților
care *erau* cu el în Babilon,
33. Și i-a schimbat hainele de închisoare; și el a mâncat întotdeauna pâine
înaintea lui în toate zilele vieții lui.
34. Și hrana lui, era hrană dată lui continuu de împăratul Babilonului, în
fiecare zi o porție, până în ziua morții lui, în toate zilele vieții lui.

Plângerile lui Ieremia

Capitolul

1 CUM șade singuratică cetatea, *care era* plină de popor! *Cum* a devenit ea ca o văduvă! Ea, *care era* mare printre națiuni *și* prințesă printre provincii, *cum* a ajuns să plătească tribut!

2. Ea plânge amarnic noaptea și lacrimile ei îi *sunt* pe obraji; printre toți iubiții ei, nu are pe nimeni să *o* mângâie; toți prietenii ei s-au purtat cu perfidie cu ea, i-au devenit dușmani.

3. Iuda a mers în captivitate din cauza necazului și din cauza grelei servitudini; el locuiește printre păgâni, nu găsește odihnă; toți persecutorii lui l-au ajuns între strâmtori.

4. Căile Sionului jelesc, pentru că nimeni nu vine la sărbătorile solemne; toate porțile lui sunt pustiite; preoții lui suspină, fecioarele lui sunt chinuite și el *este* în amărăciune.

5. Potrivnicii lui sunt cei dintâi, dușmanii lui prosperă, pentru că DOMNUL l-a chinuit din cauza mulțimii fărădelegilor lui; copiii lui au mers în captivitate înaintea dușmanului.

6. Și de la fiica Sionului a plecat toată frumusețea ei; prinții ei au devenit ca cerbii, *care* nu găsesc pășune, și au fugit fără putere înaintea urmăritorului.

7. Ierusalimul și-a amintit în zilele chinuirii lui și a nenorocirilor lui, de toate lucrurile lui plăcute, pe care le-a avut în zilele din vechime, când poporul lui a căzut în mâna dușmanului și nimeni nu l-a ajutat; potrivnicii l-au văzut *și* i-au batjocorit sabatele.

8. Ierusalimul a păcătuit greu, de aceea el este îndepărtat; toți care l-au onorat îl disprețuiesc, pentru că i-au văzut goliciunea; da, el suspină și se întoarce cu spatele.

9. Murdăria lui *este* în poalele lui; nu și-a amintit de sfârșitul lui; de aceea s-a coborât minunat; nu avea mângâietor. DOAMNE, privește nenorocirea mea, pentru că dușmanul *s*-a înălțat *pe sine însuși*.

10. Potrivnicul și-a întins mâna peste toate lucrurile lui plăcute, pentru că el a văzut *că* păgânii au intrat în sanctuarul său, despre care tu ai poruncit *ca* ei să nu intre în adunarea ta.

11. Tot poporul lui suspină, ei caută pâine; și-au dat lucrurile lor plăcute pentru hrană, pentru a-și ușura sufletul; vezi, DOAMNE și ia aminte, pentru că eu am devenit nemernic.

12. ¶ *Nu este aceasta* nimic pentru voi, toți care treceți? Priviți și vedeți dacă este vreo întristare ca întristarea mea, care îmi este făcută, cu care DOMNUL *m*-a chinuit în ziua mâniei sale înverșunate.

13. El a trimis, din înălțime, foc în oasele mele și acesta le-a învins; a întins o plasă picioarelor mele, m-a întors înapoi; m-a pustiit *și m*-a făcut de leșin toată ziua.

14. Jugul fărădelegilor mele este legat de mâna sa; ei sunt împletiți *și* s-au urcat pe gâtul meu; el a făcut puterea mea să cadă, DOMNUL m-a dat în mâinile *lor, din care* eu nu sunt în stare să mă ridic.
15. DOMNUL a călcat în picioare pe toți vitejii mei în mijlocul meu; a chemat o adunare împotriva mea pentru a zdrobi pe tinerii mei; DOMNUL a călcat în picioare pe fecioară, pe fiica lui Iuda, *ca* într-un teasc.
16. Pentru acestea plâng eu; ochiul meu, ochiul meu izvorăște lacrimi, pentru că mângâietorul, care ar trebui să îmi ușureze sufletul, este departe de mine; copiii mei sunt pustiiți pentru că dușmanul a învins.
17. Sionul își întinde mâinile *și nu este* nimeni să îl mângâie; DOMNUL a poruncit referitor la Iacob, *că* potrivnicii lui *să fie* de jur împrejurul lui; Ierusalimul este, printre ei, ca o femeie în timpul menstruației.
18. DOMNUL este drept, pentru că eu m-am răzvrătit împotriva poruncii lui; auziți, vă rog, toate popoarele și priviți întristarea mea; fecioarele mele și tinerii mei au mers în captivitate.
19. Eu am chemat pe iubiții mei, *dar* ei m-au înșelat; preoții mei și bătrânii mei și-au dat duhul în cetate, în timp ce își căutau hrana pentru a-și ușura sufletele.
20. Privește, DOAMNE, pentru că *sunt* în strâmtorare; adâncurile mele sunt tulburate; inima mea este întoarsă înăuntrul meu, pentru că eu m-am răzvrătit greu; afară, sabia mă văduvește, acasă *este* ca moartea.
21. Ei m-au auzit că suspin; nu *este* nimeni să mă mângâie; toți dușmanii mei au auzit de tulburarea mea; ei se veselesc că ai făcut *aceasta*; tu vei aduce ziua pe care ai chemat-o și ei vor fi asemenea mie.
22. Să ajungă înaintea ta toată stricăciunea lor; și fă-le precum mi-ai făcut mie pentru toate fărădelegile mele, pentru că suspinele mele *sunt* multe și inima mea *este* leșinată.

Capitolul 2

CUM a acoperit DOMNUL pe fiica Sionului cu un nor în mânia sa *și* a aruncat din cer pe pământ frumusețea lui Israel și nu și-a amintit de sprijinul piciorului său în ziua mâniei sale!
2. DOMNUL a înghițit toate locuințele lui Iacob și nu a cruțat; el a dărâmat în furia sa întăriturile fiicei lui Iuda; *le*-a doborât la pământ; a pângărit împărăția și pe prinții ei.
3. A retezat în mânia *lui* înverșunată întregul corn al lui Israel; și-a tras înapoi mâna lui dreaptă dinaintea dușmanului și a ars împotriva lui Iacob ca foc încins, *care* mistuie de jur împrejur.
4. El și-a încordat arcul ca un dușman; a stat în picioare cu dreapta lui ca un potrivnic și a ucis tot *ce era* plăcut ochiului în tabernacolul fiicei Sionului; și-a turnat furia ca pe un foc.
5. DOMNUL a fost precum un dușman; el a înghițit pe Israel, i-a înghițit toate palatele; i-a distrus întăriturile și a înmulțit jelirea și plângerea în fiica lui Iuda.

6. Și a luat cu violență tabernacolul său, precum *ar fi fost* o grădină; a
distrus locurile lui de adunare; DOMNUL a făcut ca sărbătorile solemne
și sabatele să fie uitate în Sion și a disprețuit, în indignarea mâniei sale, pe
împărat și pe preot.
7. DOMNUL a lepădat altarul său, el a detestat sanctuarul său; a dat
în mâna dușmanului zidurile palatelor sale; ei au făcut zgomot în casa
DOMNULUI, ca în ziua unei sărbători solemne.
8. DOMNUL a plănuit să distrugă zidul fiicei Sionului; el a întins o
coardă de măsurat, nu și-a tras mâna lui de la distrugere; de aceea a făcut
parapetul și zidul să plângă; acestea au lâncezit împreună.
9. Porțile ei sunt scufundate în pământ; el i-a distrus și i-a spart zăvoarele;
împăratul ei și prinții ei *sunt* printre neamuri; legea, nu *mai este*; profeții
ei de asemenea nu găsesc nicio viziune de la DOMNUL.
10. Bătrânii fiicei Sionului șed pe pământ *și* păstrează tăcere; ei și-au aruncat
țărână pe capete; s-au încins cu pânză de sac; fecioarele Ierusalimului își
pleacă ale lor capete la pământ.
11. Ochii mei se sfârșesc cu lacrimi, adâncurile mele se tulbură, ficatul
meu este turnat pe pământ din cauza nimicirii fiicei poporului meu; căci
copiii și sugarii leșină pe străzile cetății.
12. Ei spun mamelor lor: Unde *sunt* grânele și vinul? când au leșinat
asemenea celor răniți pe străzile cetății, când sufletul lor a fost turnat în
sânul mamelor lor.
13. Ce lucru să iau ca mărturie pentru tine? Cu ce lucru să te asemăn,
fiică a Ierusalimului? Cu ce să te compar, ca să te mângâi, fecioară, fiică a
Sionului? Pentru că spărtura ta *este* mare ca marea: cine te poate vindeca?
14. Profeții tăi au văzut lucruri deșarte și nebunești pentru tine; și nu ți-au
descoperit nelegiuirea, pentru a îndepărta captivitatea ta; ci au văzut pentru
tine poveri false și motive de alungare.
15. Toți cei care trec bat din palme pentru tine, șuieră și clatină din cap la
fiica Ierusalimului, *spunând*: Aceasta *este* cetatea pe care *oamenii* o numeau
Desăvârșirea Frumuseții, Bucuria Întregului Pământ?
16. Toți dușmanii tăi și-au deschis gura împotriva ta, șuieră și scrâșnesc
din dinți; ei spun: Noi am înghițit-*o*; într-adevăr aceasta *este* ziua pe care
am așteptat-o; am găsit-*o*, am văzut-*o*.
17. DOMNUL a făcut *ceea* ce a plănuit; el a împlinit cuvântul său pe care
l-a poruncit din zilele din vechime; a dărâmat și nu a cruțat; și a făcut ca
dușmanul *tău* să se bucure de tine, a înălțat cornul potrivnicilor tăi.
18. Inima lor a strigat către DOMNUL: Zid al fiicei Sionului, să curgă lacrimi
ca un râu, zi și noapte; să nu îți dea odihnă, să nu înceteze lumina ochiului tău.
19. Ridică-te, strigă în noapte; la începutul gărzilor toarnă-ți inima ca apa
înaintea feței Domnului; înalță-ți mâinile spre el pentru viața copilașilor
tăi, care leșină de foame la capătul fiecărei străzi.
20. Privește, DOAMNE, și ia aminte cui i-ai făcut aceasta. Să-și mănânce
femeile rodul lor *și* pe copiii de un lat de palmă? Să fie uciși preotul și
profetul în sanctuarul Domnului?

21. Tânărul și bătrânul zac la pământ pe străzi, fecioarele mele și tinerii mei au căzut prin sabie; tu *i*-ai ucis în ziua mâniei tale, ai ucis *și* nu ai cruțat.
22. Ai chemat ca într-o zi solemnă spaimele mele de jur împrejur, astfel încât în ziua mâniei DOMNULUI nimeni nu a scăpat nici nu a rămas; pe cei pe care i-am înfășat și i-am crescut, dușmanul meu i-a mistuit.

Capitolul 3

EU *sunt* omul *care* a văzut necaz prin nuiaua mâniei sale.
2. El m-a condus și *m*-a adus *în* întuneric și nu *în* lumină.
3. Într-adevăr, împotriva mea s-a întors el; și-a întors mâna *împotriva mea*, toată ziua.
4. El a făcut carnea și pielea mea să îmbătrânească; mi-a zdrobit oasele.
5. El a ridicat *un zid* împotriva mea și *m*-a încercuit cu fiere și trudă.
6. El m-a pus în locuri întunecoase, ca pe morții din vechime.
7. El m-a îngrădit, încât nu pot ieși; el mi-a îngreunat lanțul.
8. De asemenea și când plâng și strig, el îmi oprește rugăciunea.
9. El mi-a închis căile cu pietre cioplite, mi-a strâmbat cărările.
10. El *a fost* pentru mine *ca* un urs la pândă *și ca* un leu în locuri tainice.
11. El mi-a abătut căile și m-a rupt în bucăți, el m-a pustiit.
12. El și-a încordat arcul și m-a pus ca o țintă pentru săgeată.
13. El a făcut ca săgețile tolbei lui să intre în rărunchii mei.
14. Am fost de râs pentru tot poporul meu *și* cântecul lor toată ziua.
15. El m-a umplut cu amărăciuni, m-a îmbătat cu pelin.
16. De asemenea mi-a zdrobit dinții cu pietriș, m-a acoperit cu cenușă.
17. Și mi-ai alungat sufletul departe de pace, am uitat prosperitatea.
18. Și am spus: Tăria mea și speranța mea din DOMNUL, au pierit,
19. Amintindu-mi de necazul meu și de nenorocirea mea, de pelin și de fiere.
20. Sufletul meu și *le* amintește încă și este umilit în mine.
21. ¶ De aceasta îmi amintesc, de aceea am speranță.
22. *Datorită* milelor DOMNULUI nu suntem mistuiți, fiindcă mângâierile lui nu se sfârșesc.
23. *Ele sunt* noi în fiecare dimineață; mare *este* credincioșia ta.
24. DOMNUL *este* partea mea, spune sufletul meu; de aceea voi spera în el.
25. DOMNUL *este* bun cu cei care îl așteaptă, cu sufletul *care* îl caută.
26. *Este* bine ca *omul* deopotrivă să spere și să aștepte în tăcere salvarea DOMNULUI.
27. *Este* bine pentru om să poarte jugul în tinerețea sa.
28. El șade singur și tace, deoarece *și l*-a pus asupra lui.
29. Își pune gura în țărână; dacă astfel poate fi speranță.
30. El *își* dă obrazul celui care îl lovește; este îndestulat cu ocară.
31. Fiindcă DOMNUL nu va lepăda pentru totdeauna;
32. Dar deși întristează, totuși va avea mângâiere după mulțimea îndurărilor sale.

33. Pentru că el nu își pune inima să chinuiască, nici nu mâhnește pe copiii oamenilor.
34. Zdrobirea sub picioare a tuturor prizonierilor pământului,
35. Abaterea dreptului unui om înaintea feței celui Preaînalt,
36. Domnul nu aprobă a răsturna pe om în cauza lui.
37. ¶ Cine *este* cel *ce* spune și se împlinește, *când* Domnul nu poruncește *aceasta*?
38. Nu din gura celui Preaînalt ies răul și binele?
39. Pentru ce să se plângă un om care trăiește, un om pentru pedepsirea păcatelor lui?
40. Să ne cercetăm și să ne încercăm căile noastre și să ne întoarcem la DOMNUL.
41. Să ne înălțăm inima cu mâinile *noastre* spre Dumnezeu în ceruri.
42. ¶ Noi am încălcat *legea* și ne-am răzvrătit; tu nu ai iertat.
43. Tu ai acoperit cu mânie și ne-ai persecutat; ai ucis, nu ai cruțat.
44. Te-ai acoperit cu un nor, ca rugăciunea *noastră* să nu străbată *la tine*.
45. Ne-ai făcut *precum* gunoiul și mizeria în mijlocul poporului.
46. Toți dușmanii noștri și-au deschis gurile împotriva noastră.
47. Frica și cursa au venit peste noi, pustiirea și distrugerea.
48. Ochiului meu îi curg râuri de apă din cauza nimicirii fiicei poporului meu.
49. Ochiul meu toarnă și nu încetează, fără oprire,
50. Până când DOMNUL va privi în jos și va vedea din cer.
51. Ochiul meu îmi influențează inima datorită tuturor fiicelor cetății mele.
52. Dușmanii mei m-au urmărit aprig, fără motiv, ca pe o pasăre.
53. Mi-au stârpit viața în groapă și au aruncat o piatră peste mine.
54. Apele au curs peste capul meu; *atunci* am spus: Sunt stârpit.
55. ¶ Am chemat numele tău, DOAMNE, din groapa cea adâncă.
56. Tu mi-ai auzit vocea; nu îți ascunde urechea la suflarea mea, la strigătul meu.
57. Tu te-ai apropiat în ziua *când* eu te-am chemat; ai spus: Nu te teme.
58. Doamne, tu ai pledat în cauzele sufletului meu; mi-ai răscumpărat viața.
59. DOAMNE, tu ai văzut răul, *ce* mi *s-a făcut*; judecă tu cauza mea.
60. Ai văzut toată răzbunarea lor *și* toate închipuirile lor împotriva mea.
61. Ai auzit ocara lor, DOAMNE și închipuirile lor împotriva mea;
62. Buzele celor care s-au ridicat împotriva mea și planul lor împotriva mea toată ziua.
63. Privește așezarea lor și ridicarea lor; eu *sunt* muzica lor.
64. Întoarce-le o răsplată, DOAMNE, conform cu lucrarea mâinilor lor.
65. Dă-le întristare a inimii, blestemul tău asupra lor.
66. Persecută-i și nimicește-i în mânie de sub cerurile DOMNULUI.

Capitolul 4

CUM s-a întunecat aurul! *Cum* s-a schimbat aurul cel mai pur! Pietrele sanctuarului sunt turnate la capătul fiecărei străzi.

2. Fiii prețioși ai Sionului, cântăriți ca aurul pur, cum sunt ei prețuiți ca ulcioare de lut, lucrarea mâinilor olarului!
3. Chiar și monștrii marini *își* scot sânul *și* își alăptează micuții; fiica poporului meu *a devenit* crudă, ca struții în pustie.
4. Limba copilului sugar se lipește de cerul gurii lui, de sete; copiii mici cer pâine *și* nimeni nu *le*-o frânge.
5. Cei hrăniți cu delicatese sunt pustiiți pe străzi; cei crescuți în purpură îmbrățișează mormane de balegă.
6. Fiindcă pedeapsa nelegiuirii fiicei poporului meu este mai mare decât pedeapsa păcatului Sodomei, care a fost doborâtă ca într-un moment și mâinile *nimănui* nu au rămas pe ea.
7. Nazarinenii ei erau mai curați decât zăpada, erau mai albi decât laptele, erau mai rumeni la trup decât rubinele, lustru lor *era* al safirului;
8. Chipul lor este mai negru decât un cărbune; ei nu mai sunt cunoscuți pe străzi; pielea li se lipește de oase, *trupul li* s-a ofilit, a devenit ca un băț.
9. *Este* mai bine de *cei* uciși cu sabia decât de *cei* uciși cu foamete, pentru că aceștia lâncezesc, străpunși din *lipsă de* roade ale câmpului.
10. Mâinile femeilor miloase au fiert pe propriii lor copii; ei au fost mâncarea lor în distrugerea fiicei poporului meu.
11. DOMNUL și-a împlinit furia; el și-a turnat mânia lui înverșunată și a aprins un foc în Sion și i-a mistuit temeliile.
12. Împărații pământului și toți locuitorii lumii nu ar fi crezut că potrivnicul și dușmanul ar putea intra pe porțile Ierusalimului.
13. ¶ Din cauza păcatelor profeților săi *și* a nelegiuirilor preoților săi, care au vărsat sângele celor drepți în mijlocul lui.
14. Ei au rătăcit *ca* orbii pe străzi, erau întinați cu sânge, astfel încât oamenii nu puteau să le atingă hainele.
15. Au strigat către ei: Plecați; *este* necurat; Plecați, Plecați, nu atingeți; când au fugit și au rătăcit, ei au spus printre păgâni: Ei nu vor mai locui temporar *acolo*.
16. Mânia DOMNULUI i-a despărțit; nu va mai lua aminte la ei; ei nu au uitat la fețele preoților, nu au favorizat pe bătrâni.
17. Cât despre noi, ochii noștri lâncezesc după ajutorul nostru zadarnic; în vegherea noastră am vegheat spre o națiune *care* nu putea să *ne* salveze.
18. Ei ne vânează pașii ca să nu putem merge pe străzile noastre; sfârșitul nostru este aproape, zilele noastre sunt împlinite, pentru că sfârșitul nostru a venit.
19. Persecutorii noștri sunt mai iuți decât acvilele cerului; ei ne-au urmărit pe munți, ne-au pândit în pustie.
20. Suflarea nărilor noastre, unsul DOMNULUI, a fost prins în gropile lor, despre care spuneam: Sub umbra lui vom trăi printre păgâni.
21. ¶ Bucură-te și veselește-te, fiică a Edomului, care locuiești în țara Uț; paharul va trece și la tine, vei fi beată și te vei dezgoli.
22. Pedeapsa nelegiuirii tale s-a împlinit, fiică a Sionului; el nu te va mai duce în captivitate; el îți va cerceta nelegiuirea, fiică a Edomului; el îți va descoperi păcatele.

Capitolul

5 AMINTEȘTE-ȚI, DOAMNE, ce a venit peste noi; ia aminte și privește ocara noastră.
2. Moștenirea noastră s-a întors la străini, casele noastre la necunoscuți.
3. Noi suntem orfani și fără tată, mamele noastre *sunt* ca văduvele.
4. Noi am băut apa noastră pe bani; lemnul nostru ne este vândut nouă.
5. Gâturile noastre *sunt* sub persecuție; muncim *și* nu avem odihnă.
6. Am dat mâna *cu* egiptenii *și cu* asirienii, ca să ne săturăm cu pâine.
7. Părinții noștri au păcătuit *și* nu *mai sunt*, iar noi am purtat nelegiuirile lor.
8. Servitori au condus peste noi, nu *este* nimeni care să *ne* elibereze din mâna lor.
9. Ne câștigăm pâinea cu *riscul* vieților noastre din cauza sabiei pustiei.
10. Pielea noastră era neagră ca un cuptor din cauza foametei teribile.
11. Ei au necinstit femeile în Sion *și* pe fecioarele din cetățile lui Iuda.
12. Prinți sunt spânzurați prin mâna lor; fețele bătrânilor nu au fost onorate.
13. Ei au luat pe tineri să macine și copiii au căzut sub lemne.
14. Bătrânii au încetat *să mai fie* la poartă, tinerii la muzica lor.
15. Bucuria inimii noastre a încetat; dansul nostru este întors în jale.
16. Coroana a căzut *de pe* capul nostru; vai de noi, pentru că am păcătuit!
17. ¶ Fiindcă inima noastră *este* leșinată; pentru aceste *lucruri* ochii noștri sunt întunecați.
18. Din cauza muntelui Sionului, care este pustiit, vulpile se plimbă pe el.
19. Tu, DOAMNE, rămâi pentru totdeauna; tronul tău din generație în generație.
20. Pentru ce ne uiți pentru totdeauna *și* ne părăsești atât de mult timp?
21. Întoarce-ne la tine, DOAMNE și ne vom întoarce; înnoiește-ne zilele ca în vechime.
22. Dar tu ne-ai respins pe deplin, te-ai înfuriat tare împotriva noastră.

EZECHIEL

CAPITOLUL

1 ŞI s-a întâmplat în anul al treizecilea, în *luna* a patra, în a cincea *zi* a lunii, pe când *eram* printre captivii de lângă râul Chebar, *că* cerurile s-au deschis şi am văzut viziuni ale lui Dumnezeu.
2. În a cincea *zi* a lunii, care *era* anul al cincilea al captivităţii împăratului Ioiachin,
3. Cuvântul DOMNULUI a venit anume la preotul Ezechiel, fiul lui Buzi, în ţara caldeenilor lângă râul Chebar; şi mâna DOMNULUI a fost acolo asupra lui.
4. ¶ Şi m-am uitat şi, iată, un vârtej de vânt venea din nord, un nor mare şi un foc înfăşurându-se în el însuşi şi o strălucire *era* în jurul lui şi din mijlocul lui ceva asemănător culorii chihlimbarului, din mijlocul focului.
5. De asemenea din mijlocul lui *ieşea* asemănarea a patru făpturi vii. Şi aceasta *era* înfăţişarea lor, aveau asemănarea unui om.
6. Şi fiecare avea patru feţe şi fiecare avea patru aripi.
7. Şi picioarele lor *erau* picioare drepte; şi talpa picioarelor lor *era* ca talpa piciorului unui viţel; şi scânteiau precum culoarea aramei lustruite.
8. Şi *aveau* mâini de om sub aripile lor la cele patru laturi ale lor; şi acestea patru aveau feţele lor şi aripile lor.
9. Aripile lor *erau* legate una de cealaltă; ele nu se întorceau când mergeau; mergeau fiecare drept înainte.
10. Cât despre asemănarea feţelor lor, acestea patru aveau faţa unui om şi faţa unui leu, pe partea dreaptă; şi acestea patru aveau faţa unui bou pe partea stângă; acestea patru de asemenea aveau faţa unei acvile.
11. Astfel *erau* feţele lor; şi aripile lor *erau* întinse în sus; două *aripi* ale fiecăreia *erau* legate una de cealaltă şi două le acopereau trupurile.
12. Şi mergeau fiecare drept înainte; oriunde îi era dat duhului să meargă, mergeau; *şi* nu se întorceau când mergeau.
13. Cât despre asemănarea făpturilor vii, înfăţişarea lor *era* asemenea unor cărbuni de foc arzând *şi* asemenea înfăţişării lămpilor; *focul* se urca şi cobora printre făpturile vii şi era strălucitor şi din foc ieşeau fulgere.
14. Şi făpturile vii alergau şi se întorceau ca înfăţişarea unei străluciri a fulgerului.
15. ¶ Acum, pe când priveam făpturile vii, iată, o roată pe pământ lângă făpturile vii, cu cele patru feţe ale lor.
16. Înfăţişarea roţilor şi lucrarea lor *era* asemenea culorii berilului; şi acestea patru aveau o singură asemănare; şi înfăţişarea lor şi lucrarea lor *erau* ca şi cum ar fi o roată în mijlocul unei roţi.
17. Când mergeau, mergeau pe *toate* cele patru laturi ale lor *şi* nu se întorceau când mergeau.
18. Cât despre cercurile lor, ele erau atât de înalte încât erau înspăimântătoare; şi cercurile lor *erau* pline de ochi de jur împrejurul celor patru.

19. Şi când făpturile vii mergeau, roţile mergeau lângă ele; şi când făpturile vii erau înălţate de la pământ, roţile erau înălţate.
20. Oriunde îi era dat duhului să meargă, mergeau, într-acolo *îi era dat* duhului *lor* să meargă; şi roţile erau înălţate în faţa lor, pentru că duhul făpturilor vii *era* în roţi.
21. Când acelea mergeau, *acestea* mergeau; şi când acelea stăteau, *acestea* stăteau; şi când acelea erau înălţate de la pământ, roţile erau înălţate în faţa lor, pentru că duhul făpturilor vii *era* în roţi.
22. Şi asemănarea întinderii deasupra capetelor făpturilor vii *era* precum culoarea unui cristal înfricoşător întins peste capetele lor, deasupra.
23. Şi sub întindere *erau* aripile lor întinse, una către cealaltă; fiecare avea două, care acopereau de partea aceasta şi fiecare avea două, care acopereau de partea aceea, trupurile lor.
24. Şi când ele mergeau, am auzit vuietul aripilor lor, ca vuietul unor ape mari, ca vocea Celui Atotputernic, vocea unei vorbiri, ca zgomotul unei oştiri; când stăteau în picioare, îşi lăsau în jos aripile.
25. Şi era o voce de pe întinderea care *era* peste capetele lor, când stăteau în picioare *şi* îşi lăsau în jos aripile.
26. ¶ Şi deasupra întinderii care *era* peste capetele lor, *era* asemănarea unui tron, ca înfăţişarea unei pietre de safir; şi deasupra asemănării tronului *era* o asemănare ca înfăţişarea unui om deasupra acestuia.
27. Şi am văzut, precum culoarea chihlimbarului, ca înfăţişarea unui foc înăuntrul de jur împrejur, de la înfăţişarea coapselor lui drept în sus şi de la înfăţişarea coapselor lui drept în jos, am văzut ca şi cum ar fi înfăţişarea focului; şi avea o strălucire de jur împrejur.
28. Ca înfăţişarea curcubeului care este în nor în ziua cu ploaie, astfel *era* înfăţişarea strălucirii de jur împrejur. Aceasta *era* înfăţişarea asemănării gloriei DOMNULUI. Şi, când am văzut-*o*, am căzut cu faţa la pământ şi am auzit o voce a unuia care vorbea.

CAPITOLUL 2

ŞI el mi-a spus: Fiu al omului, stai pe picioarele tale şi eu voi vorbi cu tine.
2. Şi duhul a intrat în mine când el a vorbit cu mine şi m-a pus pe picioare încât l-am auzit pe cel ce îmi vorbea.
3. Şi mi-a spus: Fiu al omului, te trimit la copiii lui Israel, la o naţiune răzvrătită, care s-a răzvrătit împotriva mea; ei şi părinţii lor au încălcat *legea* împotriva mea, până în această zi.
4. Fiindcă *ei sunt* copii neruşinaţi şi cu inimă îndărătnică. Eu te trimit la ei şi tu să le spui: Astfel spune Domnul DUMNEZEU.
5. Şi ei, fie că vor asculta, fie că se vor feri, (pentru că ei *sunt* o casă răzvrătită), totuşi vor şti că a fost un profet printre ei.
6. ¶ Şi tu, fiu al omului, nu te teme de ei, nici nu te teme de cuvintele lor, deşi mărăcini şi spini *sunt* cu tine şi locuieşti printre scorpioni; nu te teme de cuvintele lor, nici nu te descuraja din cauza privirilor lor, deşi ei *sunt* o casă răzvrătită.

7. Şi tu să le vorbeşti cuvintele mele, fie că vor asculta, fie că se vor feri; fiindcă ei *sunt* foarte răzvrătiţi.
8. Dar tu, fiu al omului, ascultă ce eu îţi spun: Nu te răzvrăti ca această casă răzvrătită; deschide-ţi gura şi mănâncă ce îţi dau.
9. Şi când m-am uitat, iată, o mână *era* trimisă la mine; şi, iată, în ea *era* un sul de carte;
10. Şi el l-a desfăşurat înaintea mea; şi acesta *era* scris pe dinăuntru şi pe dinafară; şi *erau* scrise în el plângeri şi jelire şi vaiet.

Capitolul 3

MAI mult, el mi-a spus: Fiu al omului, mănâncă ceea ce găseşti; mănâncă acest sul şi du-te să vorbeşti casei lui Israel.
2. Astfel, mi-am deschis gura şi el m-a făcut să mănânc acel sul.
3. Şi mi-a spus: Fiu al omului, fă pântecele tău să mănânce şi umple-ţi adâncurile cu acest sul pe care ţi-l dau. Atunci *l*-am mâncat; şi în gura mea a fost dulce ca mierea.
4. Şi mi-a spus: Fiu al omului, du-te, mergi la casa lui Israel şi vorbeşte-le cuvintele mele.
5. Pentru că nu *eşti* trimis la un popor cu o vorbire străină şi cu o limbă grea, *ci* la casa lui Israel;
6. Nu la multe popoare, cu o vorbire străină şi cu o limbă grea, ale căror cuvinte nu le poţi înţelege. Într-adevăr, dacă te-aş fi trimis la ele ţi-ar fi dat ascultare.
7. Dar casa lui Israel refuză să îţi dea ascultare, pentru că ei refuză să îmi dea ascultare, pentru că toată casa lui Israel *este* nerușinată și cu inima împietrită.
8. Iată, ţi-am făcut faţa tare împotriva feţelor lor şi fruntea tare împotriva frunţilor lor.
9. Ca un diamant mai tare decât cremenea ţi-am făcut fruntea; nu te teme de ei, nici nu te descuraja din cauza privirilor lor, deşi ei *sunt* o casă răzvrătită.
10. Mai mult, el mi-a spus: Fiu al omului, primeşte în inima ta toate cuvintele mele pe care ţi le voi vorbi şi ascultă-le cu urechile tale.
11. Şi du-te, mergi la cei din captivitate, la copiii poporului tău şi vorbeşte-le şi spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU; fie că vor asculta sau fie că se vor feri.
12. Atunci duhul m-a ridicat şi am auzit înapoia mea o voce a unei mari vijelii, *spunând*: Binecuvântată *fie* gloria DOMNULUI, din locaşul său.
13. *Am auzit* de asemenea zgomotul aripilor făpturilor vii care se atingeau una de alta şi zgomotul roţilor din faţa lor şi un zgomot al unei mari vijelii.
14. Astfel duhul m-a ridicat şi m-a dus şi am mers în amărăciune, în aprinderea duhului meu; dar mâna DOMNULUI era tare peste mine.
15. Atunci eu am venit la cei din captivitate la Tel-Abib, care locuiau lângă râul Chebar şi am şezut unde ei au şezut şi şapte zile am rămas acolo înmărmurit printre ei.
16. ¶ Şi s-a întâmplat că, la sfârşitul a şapte zile, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

17. Fiu al omului, te-am pus paznic peste casa lui Israel; de aceea ascultă cuvântul din gura mea și avertizează-i din partea mea.
18. Când spun celui stricat: Vei muri negreșit; și tu nu îl avertizezi, nici nu vorbești ca să îl avertizezi pe cel stricat de calea lui stricată, pentru a-și salva viața; acel *om* stricat va muri în nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta.
19. Totuși, dacă îl avertizezi pe cel stricat și el nu se întoarce de la stricăciunea lui, nici de la calea lui cea rea, el va muri în nelegiuirea lui; dar tu ți-ai scăpat sufletul.
20. Din nou: Când un *om* drept se abate de la dreptatea lui și face nelegiuire și eu pun o piatră de poticnire înaintea lui, el va muri, pentru că nu l-ai avertizat, el va muri în păcatul lui și dreptatea lui pe care a făcut-o nu va fi amintită; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta.
21. Totuși, dacă tu avertizezi pe cel drept, ca cel drept să nu păcătuiască și el nu păcătuiește, el va trăi într-adevăr, deoarece este avertizat; de asemenea tu ți-ai scăpat sufletul.
22. ¶ Și mâna DOMNULUI a fost acolo peste mine; și el mi-a spus: Ridică-te, ieși în câmpie și voi vorbi cu tine acolo.
23. Atunci m-am ridicat și am ieșit în câmpie; și, iată, gloria DOMNULUI stătea în picioare acolo, ca gloria pe care o văzusem lângă râul Chebar; și am căzut cu fața la pământ.
24. Atunci duhul a intrat în mine și m-a pus pe picioare și a vorbit cu mine și mi-a spus: Du-te, închide-te înăuntrul casei tale.
25. Dar tu, fiu al omului, iată, vor pune funii peste tine și te vor lega cu ele și tu nu vei ieși dintre ei;
26. Și voi face ca limba ta să se lipească de cerul gurii tale, încât vei fi mut și nu vei fi pentru ei un mustrător, pentru că ei *sunt* o casă răzvrătită.
27. Dar când voi vorbi cu tine, îți voi deschide gura și tu le vei spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cel care ascultă să asculte și cel care se ferește să se ferească, pentru că ei *sunt* o casă răzvrătită.

Capitolul 4

TU de asemenea, fiu al omului, ia-ți o dală și pune-o înaintea ta și gravează pe ea cetatea, *adică* Ierusalimul;
2. Și așază asediu împotriva ei și construiește o fortificație împotriva ei și ridică un val de pământ împotriva ei; pune tabăra de asemenea împotriva ei și pune berbeci împotriva ei de jur împrejur.
3. Mai mult, ia-ți o tigaie de fier și pune-o *ca* un zid de fier între tine și cetate; și îndreaptă-ți fața împotriva ei și ea va fi asediată, și tu vei așeza asediu împotriva ei. Acesta *va fi* un semn pentru casa lui Israel.
4. Culcă-te de asemenea pe partea ta stângă și culcă nelegiuirea casei lui Israel peste ea; *conform* cu numărul zilelor cât vei sta culcat pe ea, vei purta nelegiuirea lor.
5. Fiindcă am pus peste tine anii nelegiuirii lor, conform cu numărul zilelor, trei sute nouăzeci de zile; astfel vei purta tu nelegiuirea casei lui Israel.

6. Și după ce le vei fi împlinit, așează-te din nou pe partea ta dreaptă și poartă
nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile; ți-am rânduit fiecare zi pentru un an.
7. De aceea să îți îndrepți fața spre asediul Ierusalimului și brațul tău *va*
fi descoperit și vei profeți împotriva lui.
8. Și, iată, voi pune funii asupra ta și nu te vei întoarce de pe o parte pe
alta, până când vei fi împlinit zilele asediului tău.
9. ¶ Ia-ți de asemenea grâu și orz și fasole și linte și mei și alac și pune-le
într-un vas și fă-ți pâine din ele, *conform* cu numărul zilelor cât te vei așeza
pe *o* parte a ta, trei sute nouăzeci de zile să mănânci din ea.
10. Și mâncarea ta, pe care o vei mânca, *va fi* cântărită, douăzeci de șekeli
pe zi; o vei mânca din când în când.
11. Și apa o vei bea de asemenea prin măsură, o a șasea parte dintr-un hin;
o vei bea din când în când.
12. Și o vei mânca *precum* turte de orz și o vei coace înaintea ochilor lor
cu balega care iese din om.
13. Și DOMNUL a spus: Astfel copiii lui Israel își vor mânca pâinea lor
pângărită printre neamurile unde îi voi alunga.
14. Atunci am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată, sufletul meu nu
a fost pângărit; fiindcă din tinerețea mea până acum nu am mâncat din
ceea ce moare de la sine sau din ce este sfâșiat în bucăți; nici nu a intrat
carne urâcioasă în gura mea.
15. Atunci el mi-a spus: Iată, îți dau balegă de vacă în loc de balegă de om,
să îți pregătești pâinea cu ea.
16. Mai mult, el mi-a spus: Fiu al omului, iată, voi frânge toiagul pâinii
în Ierusalim; și ei vor mânca pâinea cântărită și cu grijă; și vor bea apa cu
măsură și cu înmărmurire;
17. Ca să le lipsească pâine și apă și să fie înmărmuriți unii cu alții și să fie
mistuiți pentru nelegiuirea lor.

CAPITOLUL 5

ȘI tu, fiu al omului, ia-ți un cuțit ascuțit, ia-ți un brici de bărbier
și fă-*l* să treacă pe capul tău și pe barba ta; apoi ia-ți balanțe de
cântărit și împarte *părul.*
2. Să arzi cu foc a treia parte în mijlocul cetății, când zilele asediului se
vor împlini; și să iei a treia parte *și* să o lovești împrejur cu un cuțit; și a
treia parte să o împrăștii în vânt; și eu voi scoate o sabie după ei.
3. Tu de asemenea să iei de acolo puțini la număr și să îi legi în poalele
hainei tale.
4. Apoi să iei din nou dintre ei și să îi arunci în mijlocul focului și să îi
arzi în foc; *fiindcă* din el un foc va ieși la toată casa lui Israel.
5. ¶ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Acesta *este* Ierusalimul; eu l-am
pus în mijlocul națiunilor și al țărilor *care sunt* în jurul lui.
6. Și *Ierusalimul* a schimbat judecățile mele în stricăciune mai mult decât
națiunile și statutele mele mai mult decât țările care *sunt* în jurul lui, pentru
că ei au refuzat judecățile mele *și* nu au umblat în statutele mele.

7. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ați făcut mai mult decât națiunile care *sunt* de jur împrejurul vostru *și* nu ați umblat în statutele mele, nici nu ați ținut judecățile mele, nici nu ați făcut conform cu judecățile națiunilor care *sunt* de jur împrejurul vostru;
8. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu, chiar eu, *sunt* împotriva ta și voi face judecăți în mijlocul tău, înaintea vederii națiunilor.
9. Și voi face în tine ceea ce nu am *mai* făcut și ce nu voi mai face la fel, din cauza tuturor urâciunilor tale.
10. De aceea părinții vor mânca pe fii în mijlocul tău și fiii vor mânca pe părinții lor; și eu voi face judecăți în tine și toată rămășița ta o voi împrăștia în toate vânturile.
11. Pentru aceea, *precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU: Într-adevăr, pentru că ai spurcat sanctuarul meu cu toate lucrurile tale detestabile și cu toate urâciunile tale, de aceea *te* voi micșora și eu; ochiul meu nu va cruța, nici nu voi avea vreo milă.
12. A treia parte din tine va muri de ciumă și cu foamete vor fi mistuiți în mijlocul tău; și a treia parte va cădea prin sabie de jur împrejurul tău; și voi împrăștia a treia parte în toate vânturile și voi scoate o sabie după ei.
13. Astfel mânia mea va fi împlinită și furia mea se va odihni asupra lor iar eu voi fi mângâiat; și ei vor cunoaște că eu, DOMNUL, am vorbit *aceasta* în zelul meu, când îmi voi fi împlinit furia în ei.
14. Mai mult, te voi face risipire și ocară printre națiunile care *sunt* de jur împrejurul tău, înaintea ochilor tuturor care trec pe lângă *tine*.
15. Astfel, aceasta va fi o ocară și o batjocură, o instruire și o înmărmurire pentru națiunile care *sunt* de jur împrejurul tău, când voi face judecăți în tine în mânie și în furie și în mustrări furioase. Eu, DOMNUL, am vorbit *aceasta*.
16. Când voi trimite asupra lor săgețile rele ale foametei, care vor fi pentru nimicirea *lor și* pe care le voi trimite pentru a vă nimici; și voi mări foametea asupra voastră și vă voi zdrobi toiagul pâinii;
17. Astfel voi trimite asupra voastră foamete și fiare rele și ele te vor văduvi; și ciuma și sângele vor trece prin tine; și voi aduce sabia asupra ta. Eu, DOMNUL, am vorbit *aceasta*.

CAPITOLUL 6

ȘI cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, îndreaptă-ți fața către munții lui Israel și profețește împotriva lor,
3. Și spune: Voi munți ai lui Israel, ascultați cuvântul Domnului DUMNEZEU; Astfel spune Domnul DUMNEZEU munților și dealurilor, râurilor și văilor: Iată, eu, eu voi aduce o sabie asupra voastră și voi distruge înălțimile voastre.
4. Și altarele voastre vor fi pustiite și chipurile voastre vor fi zdrobite; și voi arunca înaintea idolilor voștri pe *oamenii* voștri uciși.
5. Și voi pune trupurile moarte ale copiilor lui Israel înaintea idolilor lor și voi împrăștia oasele voastre de jur împrejurul altarelor voastre.

6. În toate locuințele voastre, cetățile vor fi risipite și înălțimile vor fi pustiite; încât altarele voastre vor fi risipite și pustiite și idolii voștri vor fi zdrobiți și vor înceta și chipurile voastre vor fi retezate și lucrările voastre vor fi abolite.
7. Și cei uciși vor cădea în mijlocul vostru și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
8. ¶ Totuși voi lăsa o rămășiță, ca să aveți *pe unii* care să scape de sabie printre națiuni, când veți fi împrăștiați prin *toate* țările.
9. Și cei dintre voi, care scapă, își vor aminti de mine printre națiuni, oriunde vor fi duși captivi, pentru că sunt frânt din cauza inimii lor curvare, care s-a depărtat de mine, și din cauza ochilor lor, care curvesc după idolii lor; și se vor detesta pe ei înșiși de relele pe care le-au făcut în toate urâciunile lor.
10. Și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL *și că* nu am spus în zadar că le voi face acest rău.
11. ¶ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Lovește cu mâna ta și tropaie cu piciorul tău și spune: Vai, pentru toate urâciunile rele ale casei lui Israel! Căci ei vor cădea prin sabie, prin foamete și prin ciumă.
12. Cel care este departe va muri de ciumă; și cel care este aproape va cădea prin sabie; și cel care rămâne și este asediat va muri de foamete, astfel îmi voi împlini furia asupra lor.
13. Atunci veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când *oamenii* lor uciși vor fi printre idolii lor de jur împrejurul altarelor lor, pe fiecare deal înalt, pe toate vârfurile munților și sub fiecare pom verde și sub fiecare stejar stufos, în locurile unde ei ofereau arome dulci tuturor idolilor lor.
14. Astfel îmi voi întinde mâna asupra lor și voi pustii țara, da, mai pustiită decât pustia spre Dibla, în toate locuințele lor; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

CAPITOLUL 7

MAI mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. De asemenea, tu fiu al omului, astfel spune Domnul DUMNEZEU către țara lui Israel: Un sfârșit, sfârșitul a venit peste cele patru colțuri ale țării.
3. Acum *a venit* sfârșitul asupra ta și eu voi trimite mânia mea asupra ta și conform căilor tale te voi judeca, și voi întoarce asupra ta toate urâciunile tale.
4. Și ochiul meu nu te va cruța, nici nu va avea milă; ci voi întoarce căile tale asupra ta și urâciunile tale vor fi în mijlocul tău; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
5. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Un rău, un singur rău, iată, a venit.
6. Un sfârșit a venit, sfârșitul a venit; se trezește *împotriva* ta; iată, a venit.
7. Dimineața a venit la tine, tu cel care locuiești în țară; a venit timpul, ziua tulburării *este* aproape și nu răsunetul munților.
8. Acum, îmi voi turna în curând furia mea asupra ta și voi împlini mânia mea asupra ta; și conform căilor tale te voi judeca și te voi răsplăti pentru toate urâciunile tale.

9. Şi ochiul meu nu va cruţa, nici nu avea milă; te voi răsplăti conform căilor tale şi urâciunilor tale, care *sunt* în mijlocul tău; şi veţi cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL care loveşte.
10. Iată, ziua, iată, a venit; dimineaţa a rodit, toiagul a înflorit, mândria a înmugurit.
11. Violenţa s-a ridicat într-un toiag al stricăciunii; nimeni dintre ei *nu va rămâne*, nici din mulţimea lor, nici vreunul dintre ei; nici nu *va fi* bocire pentru ei.
12. A venit timpul, ziua se apropie; să nu se bucure cumpărătorul şi să nu jelească vânzătorul, căci furie *este* peste întreaga lor mulţime.
13. Pentru că vânzătorul nu se va întoarce la ceea ce este vândut, chiar dacă ei ar fi încă în viaţă, pentru că viziunea *este* referitor la întreaga lor mulţime, *care* nu se va întoarce; nici nu se va întări cineva în nelegiuirea vieţii lui.
14. Ei au sunat din trâmbiţă ca să pregătească totul; dar nimeni nu merge la bătălie, pentru că furia mea *este* peste întreaga lor mulţime.
15. Sabia *este* afară şi ciuma şi foametea înăuntru; cel din câmp va muri de sabie; şi pe cel din cetate, foametea şi ciuma îl vor mânca.
16. ¶ Dar cei dintre ei care scapă, vor scăpa şi vor fi pe munţi ca porumbeii văilor, jelind cu toţii, fiecare pentru nelegiuirea lui.
17. Toate mâinile vor fi slăbite şi toţi genunchii vor fi slabi *ca* apa.
18. Ei *se* vor încinge de asemenea cu pânză de sac şi groaza îi va acoperi; şi ruşine *va fi* pe toate feţele şi chelie pe toate capetele lor.
19. Vor arunca argintul lor pe străzi şi aurul lor va fi îndepărtat; argintul lor şi aurul lor nu vor fi în stare să îi scape în ziua furiei DOMNULUI; nu le vor sătura sufletele, nici nu le vor umple adâncurile, pentru că aceasta este piatra de poticnire a nelegiuirii lor.
20. Cât despre frumuseţea ornamentului său, el l-a pus în măreţie; dar ei au făcut chipurile urâciunilor lor *şi* lucrurile lor detestabile, în el; de aceea l-am pus eu departe de ei.
21. Şi îl voi da în mâinile străinilor ca pradă şi stricaţilor pământului ca jefuire; şi ei îl vor spurca.
22. Îmi voi întoarce de asemenea faţa de la ei şi ei vor spurca *locul* meu tainic; fiindcă jefuitorii vor intra în el şi îl vor spurca.
23. ¶ Fă un lanţ, pentru că ţara este plină de crime sângeroase şi cetatea este plină de violenţă.
24. De aceea voi aduce pe cei mai răi dintre păgâni şi ei vor stăpâni casele lor; voi face de asemenea să înceteze fastul celor puternici; şi locurile lor sfinte vor fi spurcate.
25. Nimicirea vine; iar ei vor căuta pace şi nu *va fi*.
26. Ticăloşie va veni peste ticăloşie şi zvon va fi peste zvon; atunci vor cere ei o viziune a profetului; dar legea va pieri de la preot şi sfatul de la cei bătrâni.
27. Împăratul va jeli şi prinţul va fi îmbrăcat cu pustiire şi mâinile poporului ţării vor fi tulburate; le voi face după calea lor şi conform cu meritele lor îi voi judeca; şi ei vor cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL.

Capitolul

8 ŞI s-a întâmplat în anul al şaselea, în *luna* a şasea, în a cincea *zi* a lunii, *pe când* şedeam în casa mea şi bătrânii lui Iuda şedeau înaintea mea, că mâna Domnului DUMNEZEU a căzut acolo peste mine.
2. Atunci am privit şi iată, o asemănare ca înfăţişarea focului; de la înfăţişarea coapselor lui drept în jos, foc; şi de la coapsele lui drept în sus, ca înfăţişarea unei străluciri, asemenea culorii chihlimbarului.
3. Şi el a întins forma unei mâini şi m-a luat de o şuviţă a capului meu; şi duhul m-a ridicat între pământ şi cer şi m-a adus în viziunile lui Dumnezeu la Ierusalim, la uşa porţii interioare care priveşte spre nord; unde *era* scaunul chipului geloziei, care provoacă la gelozie.
4. Şi, iată, gloria Dumnezeului lui Israel *era* acolo, conform viziunii pe care o văzusem în câmpie.
5. Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, ridică-ţi acum ochii spre calea dinspre nord. Astfel mi-am ridicat ochii spre calea dinspre nord şi iată, spre nord la poarta altarului acest chip al geloziei la intrare.
6. El mi-a mai spus: Fiu al omului, vezi tu ce fac ei? Urâciunile cele mari pe care casa lui Israel le face aici, ca să mă îndepărtez de sanctuarul meu? Dar întoarce-te din nou *şi* vei vedea urâciuni mai mari.
7. ¶ Şi m-a adus la uşa curţii; şi când am privit, iată, o gaură în zid.
8. Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, sapă acum în zid; şi după ce am săpat în zid, iată, o uşă.
9. Şi el mi-a spus: Intră şi priveşte urâciunile cele stricate pe care ei le fac aici.
10. Astfel eu am intrat şi am văzut; şi iată, fiecare formă de târâtoare şi de fiare urâcioase şi toţi idolii casei lui Israel, gravaţi pe perete de jur împrejur.
11. Şi acolo stăteau în picioare înaintea lor şaptezeci de bărbaţi dintre bătrânii casei lui Israel şi în mijlocul lor stătea în picioare Iaazania, fiul lui Şafan, cu fiecare bărbat *având* tămâietoarea sa în mână; şi un nor gros de tămâie se ridica.
12. Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, ai văzut ce fac bătrânii casei lui Israel în întuneric, fiecare bărbat în camerele chipurilor lui? Pentru că ei spun: DOMNUL nu ne vede, DOMNUL a părăsit pământul.
13. ¶ El mi-a spus de asemenea: Întoarce-te din nou *şi* vei vedea urâciuni mai mari pe care le fac ei.
14. Atunci m-a adus la uşa din poarta casei DOMNULUI care *era* spre nord; şi, iată, acolo şedeau femei plângând pentru Tamuz.
15. Atunci el mi-a spus: Ai văzut *aceasta*, fiu al omului? Întoarce-te din nou *şi* vei vedea urâciuni mai mari decât acestea.
16. Şi m-a adus în curtea interioară a casei DOMNULUI şi, iată, la uşa templului DOMNULUI, între portic şi altar, *erau* vreo douăzeci şi cinci de bărbaţi, cu spatele spre templul DOMNULUI şi cu feţele spre est; şi ei se închinau soarelui spre est.
17. Atunci el mi-a spus: Ai văzut *aceasta*, fiu al omului? Este un lucru uşor pentru casa lui Iuda că ei fac urâciunile pe care le fac aici? Fiindcă au

umplut țara cu violență și s-au întors să mă provoace la mânie; și, iată, ei își pun ramura la nas.
18. De aceea și eu mă voi purta cu furie; ochiul meu nu va cruța, nici nu voi avea milă; și deși ei strigă cu voce tare în urechile mele, *totuși* nu îi voi asculta.

CAPITOLUL 9

EL a strigat de asemenea în urechile mele cu voce tare, spunând: Fă pe cei care au sarcina asupra cetății să se apropie, fiecare bărbat *cu* arma lui de nimicire în mâna lui.
2. Și, iată, șase bărbați veneau de pe calea porții de sus, care se află spre nord și fiecare bărbat *cu* arma lui de măcel în mână; și un bărbat printre ei *era* îmbrăcat în in, cu un corn cu cerneală la șoldul lui; și ei au intrat și au stat în picioare lângă altarul de aramă.
3. Și gloria Dumnezeului lui Israel se ridicase de la heruvimul, deasupra căruia era, la pragul casei. Și el a strigat la bărbatul îmbrăcat în in, care *avea* cornul cu cerneală la șold;
4. Și DOMNUL i-a spus: Du-te prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului și pune un semn pe frunțile oamenilor care suspină și care strigă din cauza tuturor urâciunilor care sunt făcute în mijlocul lui.
5. ¶ Și celorlalți le-a spus în auzul meu: Duceți-va după el prin cetate și loviți, ochiul vostru să nu cruțe, nici să nu aveți milă;
6. Ucideți fără cruțare pe bătrân *și* pe tânăr, deopotrivă pe fecioare și pe copilași și pe femei; dar nu vă apropiați de vreun om asupra căruia *este* semnul; și începeți la sanctuarul meu. Atunci ei au început de la bătrânii care *erau* înaintea casei.
7. Și le-a spus: Spurcați casa și umpleți curțile cu cei uciși; ieșiți. Și au ieșit și au ucis în cetate.
8. Și s-a întâmplat, în timp ce ei îi ucideau iar eu rămăsesem, că am căzut cu fața la pământ și am strigat și am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Vei nimici tu toată rămășița lui Israel în turnarea furiei tale asupra Ierusalimului?
9. Atunci mi-a spus el: Nelegiuirea casei lui Israel și a lui Iuda *este* peste măsură de mare și țara este plină de sânge și cetatea plină de perversiune, pentru că ei spun: DOMNUL a părăsit pământul și DOMNUL nu vede.
10. Și cât despre mine de asemenea, ochiul meu nu va cruța, nici nu voi avea milă, *ci* voi întoarce calea lor asupra capului lor.
11. Și, iată, bărbatul îmbrăcat în in, care *avea* cornul cu cerneală la șold, a vestit despre ce s-a făcut, spunând: Am făcut precum mi-ai poruncit.

CAPITOLUL 10

ATUNCI am privit și, iată, în întinderea care era deasupra capului heruvimilor s-a arătat deasupra lor ca o piatră de safir, ca înfățișarea asemănării unui tron.

2. Şi el a vorbit bărbatului îmbrăcat în in şi a spus: Intră între roţi, sub heruvim şi umple-ţi mâinile cu cărbuni de foc dintre heruvimi şi împrăştie-i peste cetate. Şi a intrat înaintea ochilor mei.
3. Şi heruvimii stăteau pe partea dreaptă a casei, când omul a intrat; şi norul umplea curtea interioară.
4. Atunci gloria DOMNULUI s-a ridicat de la heruvim *şi a stat* peste pragul casei; şi casa s-a umplut cu acel nor şi curtea a fost plină de strălucirea gloriei DOMNULUI.
5. Şi zgomotul aripilor heruvimilor era auzit până în curtea din afară, precum vocea Atotputernicului Dumnezeu când vorbeşte.
6. Şi s-a întâmplat, atunci când el a poruncit bărbatului îmbrăcat în in, spunând: Ia foc dintre roţi, dintre heruvimi; *că* el a intrat şi a stat în picioare lângă roţi.
7. Şi *un* heruvim şi-a întins mâna dintre heruvimi spre focul care *era* între heruvimi; şi a luat *din cărbuni* şi *l*-a pus în mâinile *celui care era* îmbrăcat în in; care *l*-a luat şi a ieşit.
8. ¶ Şi s-a arătat forma unei mâini de om, la heruvimi, sub aripile lor.
9. Şi când am privit, iată, cele patru roţi lângă heruvimi, o roată lângă un heruvim şi o altă roată lângă un alt heruvim; şi înfăţişarea roţilor *era* precum culoarea pietrei de beril.
10. Şi *cât despre* înfăţişarea lor, acestea patru aveau o singură asemănare, ca şi când era o roată în roată.
11. Când mergeau, mergeau pe cele patru laturi ale lor; nu se întorceau când mergeau, ci ori încotro privea capul ele urmau; nu se întorceau când mergeau.
12. Şi tot trupul lor şi spatele lor şi mâinile lor şi aripile lor şi roţile, *erau* pline de ochi de jur împrejur, *la* roţile pe care aceşti patru le aveau.
13. Cât despre roţi, li s-a strigat în auzul meu: Roată!
14. Şi fiecare avea patru feţe: faţa întâi *era* faţa unui heruvim şi a doua faţă *era* faţa unui om şi a treia faţa unui leu şi a patra faţa unei acvile.
15. Şi heruvimii s-au ridicat. Aceasta *este* făptura vie pe care o văzusem lângă râul Chebar.
16. Şi când heruvimii mergeau, roţile mergeau lângă ei; şi când heruvimii îşi ridicau aripile ca să se înalţe de pe pământ, roţile de asemenea nu se întorceau de lângă ei.
17. Când ei stăteau, stăteau *şi acestea*; şi când se ridicau, se ridicau *şi acestea*, pentru că duhul făpturii vii *era* în acestea.
18. Atunci gloria DOMNULUI s-a depărtat de deasupra pragului casei şi a stat peste heruvimi.
19. Şi heruvimii şi-au ridicat aripile şi s-au înălţat de pe pământ înaintea ochilor mei; când au ieşit, roţile de asemenea *erau* lângă ei şi *fiecare* a stat la uşa din poarta de est a casei DOMNULUI; şi gloria Dumnezeului lui Israel *era* peste ei, deasupra.
20. Aceasta *este* făptura vie pe care o văzusem sub Dumnezeul lui Israel lângă râul Chebar; şi am ştiut că ei *erau* heruvimii.

21. Fiecare avea patru fețe și fiecare patru aripi; și asemănarea unor mâini de om *era* sub aripile lor.
22. Și *cât despre* asemănarea fețelor lor, ele *erau* aceleași fețe pe care le văzusem lângă râul Chebar, înfățișarea lor și ei înșiși, *tot același erau*; mergeau fiecare drept înainte.

CAPITOLUL

11 MAI mult, duhul m-a ridicat și m-a adus la poarta dinspre est a casei DOMNULUI, care privește spre est; și, iată, la ușa din poartă *erau* douăzeci și cinci de bărbați; printre care am văzut pe Iaazania, fiul lui Azur, și pe Pelatia, fiul lui Benaia, prinți ai poporului.
2. Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, aceștia *sunt* oamenii care plănuiesc ticăloșie și dau sfat stricat în această cetate;
3. Care spun: Nu *este* aproape, să construim case; această *cetate este* cazanul și noi *suntem* carnea.
4. De aceea profețește împotriva lor, profețește, fiu al omului.
5. Și Duhul DOMNULUI a căzut peste mine și mi-a spus: Vorbește: Astfel spune DOMNUL: Astfel ați spus voi, casă a lui Israel; fiindcă eu știu lucrurile care vă vin în minte, *fiecare dintre* ele.
6. Ați înmulțit pe cei uciși ai voștri în această cetate și ați umplut străzile ei cu cei uciși.
7. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cei uciși ai voștri, pe care i-ați pus în mijlocul ei, ei *sunt* carnea și această *cetate este* cazanul; dar pe voi vă voi scoate din mijlocul ei.
8. V-ați temut de sabie și voi aduce o sabie asupra voastră, spune Domnul DUMNEZEU.
9. Și vă voi scoate din mijlocul ei și vă voi da în mâinile străinilor și voi face judecăți printre voi.
10. Veți cădea prin sabie; vă voi judeca în granița lui Israel; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
11. Această *cetate* nu va fi cazanul vostru, nici voi nu sunteți carnea în mijlocul ei; *ci* vă voi judeca în granița lui Israel;
12. Și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, căci nu ați umblat în statutele mele, nici nu ați făcut judecățile mele, ci ați făcut după obiceiurile păgânilor care *sunt* de jur împrejurul vostru.
13. Și s-a întâmplat, pe când profețeam, că Pelatia, fiul lui Benaia, a murit. Atunci am căzut cu fața la pământ și am strigat cu o voce tare și am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Vei mistui deplin rămășița lui Israel?
14. ¶ Din nou, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
15. Fiu al omului, frații tăi, *chiar* frații tăi, bărbații din rudenia ta și toată casa lui Israel în întregime, *sunt* aceia către care locuitorii Ierusalimului au spus: Depărtați-vă de DOMNUL; nouă ne este dată această țară în stăpânire.
16. De aceea spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Deși i-am lepădat departe printre păgâni și deși i-am împrăștiat printre țări, totuși le voi fi ca un mic sanctuar în țările unde au ajuns.

17. De aceea spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vă voi strânge chiar dintre popoare și vă voi aduna din țările în care ați fost împrăștiați și vă voi da țara lui Israel.
18. Și ei vor veni acolo și vor îndepărta toate lucrurile ei detestabile și toate urâciunile ei din ea.
19. Și le voi da o singură inimă și voi pune un duh nou în voi; și voi lua inima de piatră din carnea lor și le voi da o inimă de carne;
20. Ca să umble în statutele mele și să păzească rânduielile mele și să le împlinească; și ei vor fi poporul meu iar eu le voi fi Dumnezeul lor.
21. Dar *cât despre aceia*, a căror inimă umblă după inima lucrurilor lor detestabile și urâcioase, eu le voi întoarce calea asupra capetelor lor, spune Domnul DUMNEZEU.
22. ¶ Atunci heruvimii și-au ridicat aripile și roțile de lângă ei; și gloria Dumnezeului lui Israel *era* peste ei, deasupra.
23. Și gloria DOMNULUI s-a urcat din mijlocul cetății și a stat pe muntele care *este* pe partea de est a cetății.
24. După acestea duhul m-a ridicat și m-a adus într-o viziune, prin Duhul lui Dumnezeu, în Caldeea, la cei din captivitate. Astfel viziunea, pe care am văzut-o, s-a înălțat de la mine.
25. Atunci am vorbit celor din captivitate toate lucrurile pe care DOMNUL mi le arătase.

CAPITOLUL 12

CUVÂNTUL DOMNULUI de asemenea a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, locuiești în mijlocul unei case răzvrătite, care au ochi să vadă dar nu văd; au urechi să audă dar nu aud, pentru că *sunt* o casă răzvrătită.
3. De aceea, tu fiu al omului, pregătește-ți lucrurile pentru strămutare și pleacă ziua înaintea ochilor lor; și să pleci din locul tău într-un alt loc înaintea ochilor lor; poate că vor lua aminte, deși ei *sunt* o casă răzvrătită.
4. Atunci să scoți afară lucrurile tale ziua, înaintea ochilor lor, ca lucrurile pentru strămutare; și să ieși seara înaintea ochilor lor, asemenea celor mergând în captivitate.
5. Sapă prin zid înaintea ochilor lor și scoate-le pe acolo.
6. Înaintea ochilor lor să *le* porți pe umeri *și* să *le* scoți în amurg; să îți acoperi fața ca să nu vezi pământul, pentru că te-am pus *ca* un semn pentru casa lui Israel.
7. Și am făcut astfel precum mi se poruncise: Am scos afară lucrurile mele ziua, ca lucrurile pentru captivitate și seara am săpat prin zid cu mâna mea; *le*-am scos în amurg *și le*-am purtat pe umeri înaintea ochilor lor.
8. Și dimineața a venit cuvântul DOMNULUI la mine, spunând:
9. Fiu al omului, nu ți-a spus casa lui Israel, casa cea răzvrătită: Ce faci?
10. Spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Această povară *se referă* la prințul din Ierusalim și la toată casa lui Israel care *este* printre ei.

11. Spune: Eu *sunt* semnul vostru; precum am făcut eu, astfel li se va face lor; ei vor pleca *și* vor merge în captivitate.
12. Și prințul care *este* printre ei va purta pe umeri, în amurg, și va ieși; ei vor săpa prin zid pentru a le scoate prin acesta; el își va acoperi fața, ca să nu vadă pământul cu ochii *săi*.
13. Plasa mea o voi întinde de asemenea peste el și va fi prins în cursa mea; și îl voi aduce la Babilon *în* țara caldeenilor; totuși el nu o va vedea, deși va muri acolo.
14. Și voi împrăștia spre fiecare vânt pe toți cei ce *sunt* lângă el pentru a-l ajuta și pe toate cetele lui; și voi scoate sabia după ei.
15. Și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când îi voi împrăștia printre națiuni și îi voi răspândi prin țări.
16. Dar voi lăsa câțiva oameni dintre ei, de la sabie, de la foamete și de la ciumă; ca ei să vestească toate urâciunile acestora printre păgânii unde vor ajunge; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
17. ¶ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
18. Fiu al omului, mănâncă-ți pâinea cu frică și bea-ți apa cu tremur și cu grijă;
19. Și spune poporului țării: Astfel spune Domnul DUMNEZEU despre locuitorii Ierusalimului *și* despre țara lui Israel: Ei își vor mânca pâinea cu grijă și își vor bea apa cu înmărmurire, pentru ca țara lor să fie pustiită de tot ce este în ea, din cauza violenței tuturor celor care locuiesc în ea.
20. Și cetățile care sunt locuite vor fi risipite și țara va fi pustiită și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
21. ¶ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
22. Fiu al omului, ce *este* acel proverb *pe care* voi îl aveți în țara lui Israel, spunând: Zilele sunt prelungite și orice viziune se sfârșește?
23. Spune-le de aceea: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Eu voi face acest proverb să înceteze și nu îl vor mai folosi ca proverb în Israel; ci spune-le: Zilele sunt aproape și împlinirea fiecărei viziuni.
24. Fiindcă nu va mai fi vreo viziune deșartă, nici ghicire lingușitoare în casa lui Israel.
25. Fiindcă eu *sunt* DOMNUL; voi vorbi și cuvântul pe care îl voi vorbi se va întâmpla; acesta nu va mai fi prelungit, pentru că în zilele voastre, casă răzvrătită, voi spune cuvântul și îl voi împlini, spune Domnul DUMNEZEU.
26. Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
27. Fiu al omului, iată, *cei din* casa lui Israel spun: Viziunea pe care el o vede *este* pentru multe zile *ce au să vină* și el profețește despre timpuri îndepărtate.
28. De aceea spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Niciunul din cuvintele mele nu va mai fi prelungit, ci cuvântul pe care l-am vorbit va fi împlinit, spune Domnul DUMNEZEU.

CAPITOLUL 13

ȘI cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, profețește împotriva profeților lui Israel care profețesc, și spune celor care profețesc din propriile lor inimi: Ascultați cuvântul DOMNULUI;

3. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai profeților proști care urmează propriul lor duh și nu au văzut nimic!
4. Israele, profeții tăi sunt ca vulpile în pustiuri.
5. Voi nu ați urcat în spărturi, nici nu ați ridicat îngrăditura pentru casa lui Israel, pentru a sta în picioare în bătălie în ziua DOMNULUI.
6. Ei au văzut deșertăciune și ghicire mincinoasă, spunând: DOMNUL spune; și DOMNUL nu i-a trimis; și au făcut pe *alții* să spere că vor întări cuvântul.
7. Nu ați văzut voi o viziune deșartă și nu ați vorbit o ghicire mincinoasă, prin aceea când spuneți: DOMNUL spune *aceasta*; deși eu nu am vorbit?
8. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ați vorbit deșertăciune și ați văzut minciuni, de aceea, iată, eu *sunt* împotriva voastră, spune Domnul DUMNEZEU.
9. Și mâna mea va fi asupra profeților care văd deșertăciune și care ghicesc minciuni; ei nu vor fi în adunarea poporului meu, nici nu vor fi scriși în scrierea casei lui Israel, nici nu vor intra în țara lui Israel; și voi veți cunoaște că eu *sunt* Domnul DUMNEZEU.
10. ¶ Pentru că, da pentru că au amăgit pe poporul meu, spunând: Pace; și nu *era* pace; și unul construiește un zid și, iată, alții îl tencuiesc cu *mortar* nestins;
11. Spune celor ce *îl* tencuiesc cu *mortar* nestins că va cădea; va fi o ploaie torențială; și voi, pietre mari de grindină, veți cădea; și un vânt furtunos *îl* va rupe.
12. Iată, după ce zidul va fi căzut, nu vi se va spune: Unde *este* tencuiala cu care *l*-ați tencuit?
13. De aceea, astfel spune Domnul DUMNEZEU: *Îl* voi rupe cu un vânt furtunos în furia mea; și va fi o ploaie torențială în mânia mea și pietre mari de grindină în furia *mea*, pentru a-*l* mistui.
14. Astfel voi dărâma zidul pe care voi l-ați tencuit cu *mortar* nestins și îl voi doborî la pământ, astfel încât temelia acestuia va fi descoperită și el va cădea și voi veți fi mistuiți în mijlocul lui; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
15. Astfel îmi voi împlini furia asupra zidului și asupra celor ce l-au tencuit cu *mortar* nestins și vă voi spune: Zidul nu *mai este*, nici cei care l-au tencuit;
16. *Adică,* profeții lui Israel care profețesc referitor la Ierusalim și care văd viziuni de pace pentru el, dar nu *este* pace, spune Domnul DUMNEZEU.
17. ¶ De asemenea, tu fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva fiicelor poporului tău, care profețesc din propria lor inimă; și profețește împotriva lor,
18. Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai de *femeile* care cos pernițe pentru toți subțiorii și fac voaluri pentru cap de orice mărime pentru a vâna suflete! Veți vâna voi sufletele poporului meu și veți lăsa în viață *pe cei care vin* la voi?
19. Și mă veți întina voi printre poporul meu pentru *câteva* mâini pline de orz și pentru bucăți de pâine, ca să ucideți sufletele care nu ar trebui să moară și să lăsați în viață sufletele care nu ar trebui să trăiască, mințind pe poporul meu care ascultă minciunile *voastre*?

20. De aceea, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva pernițelor voastre cu care vânați acolo sufletele pentru a *le* face să zboare, și le voi rupe de la brațele voastre și voi lăsa sufletele să plece, sufletele pe care voi le vânați pentru a *le* face să zboare.
21. Voalurile voastre le voi rupe de asemenea și voi elibera pe poporul meu din mâna voastră și ei nu vor mai fi în mâna voastră pentru a fi vânați; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
22. Deoarece cu minciuni ați întristat inima celui drept, pe care eu nu l-am întristat; și ați întărit mâinile celui stricat, ca să nu se întoarcă de la calea lui stricată, promițându-i viața;
23. De aceea nu veți mai vedea deșertăciune, nici nu veți ghici ghiciri, căci voi elibera pe poporul meu din mâna voastră; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

CAPITOLUL 14

ATUNCI au venit unii dintre bătrânii lui Israel la mine și au șezut înaintea mea.
2. Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
3. Fiu al omului, acești oameni și-au înălțat idolii în inima lor și au pus piatra de poticnire a nelegiuirii lor înaintea feței lor: să fiu eu cumva luat la întrebări de ei?
4. De aceea vorbește-le și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Fiecare om din casa lui Israel care își înalță idolii săi în inima sa și pune piatra de poticnire a nelegiuirii lui înaintea feței lui și vine la profet; eu, DOMNUL, îi voi răspunde, celui care vine, conform cu mulțimea idolilor săi;
5. Ca să prind casa lui Israel în propria lor inimă, căci toți s-au înstrăinat de mine prin idolii lor.
6. De aceea spune casei lui Israel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pocăiți-vă și întoarceți-*vă* de la idolii voștri; și întoarceți-vă fețele de la toate urâciunile voastre.
7. Căci fiecare om din casa lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar în Israel, care se îndepărtează de mine și își înalță idolii săi în inima sa și pune piatra de poticnire a nelegiuirii lui înaintea feței lui și vine la profet pentru a-l întreba referitor la mine; eu, DOMNUL, singur îi voi răspunde;
8. Și îmi voi îndrepta fața împotriva acelui om și îl voi face un semn și un proverb și îl voi stârpi din mijlocul poporului meu; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
9. Și dacă profetul este înșelat când a vorbit un cuvânt, eu, DOMNUL, am înșelat pe acel profet și îmi voi întinde mâna asupra lui și îl voi nimici din mijlocul poporului meu Israel.
10. Și ei vor purta pedeapsa nelegiuirii lor; pedeapsa profetului va fi chiar ca pedeapsa celui care *îl* caută;
11. Pentru ca să nu mai rătăcească de la mine casa lui Israel, nici să nu mai fie pângărită cu toate fărădelegile lor; ci ca ei să fie poporul meu și eu să le fiu Dumnezeu, spune Domnul DUMNEZEU.

12. ¶ Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:
13. Fiu al omului, când țara păcătuiește împotriva mea încălcând *legea* cumplit, atunci îmi voi întinde mâna asupra ei și îi voi sfărâma toiagul pâinii și voi trimite foamete asupra ei și voi stârpi pe om și pe animal din ea;
14. Chiar dacă acești trei bărbați: Noe, Daniel și Iov, ar fi în ea, ei și-ar elibera *numai* propriile lor suflete prin dreptatea lor, spune Domnul DUMNEZEU.
15. Dacă eu fac să treacă prin țară fiare vătămătoare și ele o jefuiesc, astfel încât este pustiită, încât niciun om să nu poată trece prin ea din cauza fiarelor,
16. *Chiar dacă* acești trei bărbați *ar fi* în ea, *precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, ei nu vor elibera nici fii nici fiice; numai ei vor fi eliberați, iar țara va fi pustiită.
17. Sau *dacă* aduc o sabie asupra acelei țări și spun: Sabie, străbate țară; pentru ca eu să stârpesc pe om și pe animal din ea;
18. Chiar dacă acești trei bărbați *ar fi* în ea, *precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, ei nu vor elibera nici fii nici fiice, ci numai ei singuri vor fi eliberați.
19. Sau *dacă* trimit o ciumă în acea țară și îmi torn furia asupra ei în sânge, pentru a stârpi pe om și pe animal din ea;
20. Chiar dacă Noe, Daniel și Iov, *ar fi* în ea, *precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, ei nu vor elibera nici fiu nici fiică; ei, prin dreptatea lor, vor elibera *numai* propriile lor suflete.
21. Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cu cât mai mult atunci, când voi trimite cele patru judecăți cumplite ale mele asupra Ierusalimului: sabia și foametea și fiara nimicitoare și ciuma, pentru a stârpi din el pe om și pe animal?
22. Totuși, iată, va fi lăsată în el o rămășiță care va fi scoasă, *deopotrivă* fii și fiice; iată, ei vor ieși la voi și voi veți vedea calea lor și facerile lor; și veți fi mângâiați referitor la răul pe care l-am adus asupra Ierusalimului, *da*, referitor la tot ce am adus asupra lui.
23. Și, când voi vedeți căile lor și facerile lor, ei vă vor mângâia; și veți cunoaște că, tot ce am făcut în el, nu am făcut fără motiv, spune Domnul DUMNEZEU.

Capitolul 15

ȘI cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, Cu ce este lemnul de viță mai mult decât alt lemn, *sau decât* o ramură care este printre copacii pădurii?
3. Va fi luat din el lemn pentru a face vreo lucrare? Sau vor lua oamenii din el un țăruș, pentru a atârna în el vreun vas?
4. Iată, este aruncat în foc ca hrană: focul mistuie ambele lui capete și mijlocul lui este ars. Este bun pentru *vreo* lucrare?
5. Iată, când acesta era întreg, nu era bun pentru nicio lucrare; totuși, cu cât mai puțin va fi bun pentru *vreo* lucrare, după ce focul îl mistuie și este ars?

6. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Ca lemnul de viță printre copacii pădurii, pe care l-am dat focului ca hrană, astfel voi da *și* pe locuitorii Ierusalimului.
7. Și îmi voi întoarce fața împotriva lor: ei vor ieși dintr-*un* foc, și *un alt* foc îi va mistui; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când îmi voi întoarce fața împotriva lor.
8. Și voi face țara un pustiu, pentru că au făcut fărădelege, spune Domnul DUMNEZEU.

CAPITOLUL 16

DIN nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, fă cunoscute Ierusalimului urâciunile lui;
3. Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEUL Ierusalimului: Originea ta și nașterea ta *sunt* din țara lui Canaan; tatăl tău *a fost* amorit și mama ta hitită.
4. Și *cât despre* nașterea ta, în ziua în care ai fost născută, buricul tău nu s-a tăiat, nici nu ai fost spălată în apă pentru înmuiere; nu ai fost *tratată* deloc cu sare, nici înfășată deloc.
5. Niciun ochi nu s-a milostivit de tine, pentru a-ți face ceva din acestea, să aibă milă de tine; ci ai fost aruncată în câmp deschis, pentru a fi detestată ființa ta, în ziua în care te-ai născut.
6. ¶ Și când eu am trecut pe lângă tine și te-am văzut murdărită în propriul tău sânge și ți-am spus *pe când erai* în sângele tău: Trăiește! Da, ți-am spus *pe când erai* în sângele tău: Trăiește!
7. Eu te-am făcut să te înmulțești ca mugurele câmpului și ai crescut și te-ai făcut mare și ai ajuns podoaba podoabelor; sânii *tăi* s-au rotunjit și părul tău a crescut, deși *erai* goală și fără haine.
8. Acum, după ce am trecut pe lângă tine și te-am privit, iată, timpul tău *era* timpul dragostei; și mi-am întins învelitoarea peste tine și ți-am acoperit goliciunea; da, ți-am jurat și am intrat în legământ cu tine, spune Domnul DUMNEZEU și tu ai devenit a mea.
9. Atunci te-am spălat cu apă; da, ți-am spălat în întregime sângele de pe tine și te-am uns cu untdelemn.
10. Te-am îmbrăcat de asemenea cu lucrare brodată și te-am încălțat cu piele de bursuc și te-am încins cu in subțire și te-am acoperit cu mătase.
11. Te-am împodobit de asemenea cu ornamente și ți-am pus brățări la mâini și un lănțișor la gât.
12. Și ți-am pus o bijuterie pe frunte și cercei în urechi și o coroană frumoasă pe cap.
13. Astfel ai fost împodobită cu aur și cu argint și veșmântul tău era din in subțire și mătase și lucrare brodată; ai mâncat floarea făinii și miere și untdelemn; și ai fost foarte frumoasă și ai prosperat și ai ajuns o împărăție.
14. Și faima ta a mers printre păgâni pentru frumusețea ta, pentru că aceasta *era* desăvârșită prin frumusețea mea, pe care am pus-o peste tine, spune Domnul DUMNEZEU.

15. ¶ Dar tu te-ai încrezut în frumusețea ta și ai făcut pe curva din cauza
faimei tale, și ți-ai turnat curviile la fiecare ce trecea; a lui era *frumusețea ta*.
16. Și ai luat din hainele tale și ți-ai împodobit înălțimile tale cu felurite
culori și ai făcut pe curva pe ele, *astfel de lucruri* nu se vor *mai* întâmpla,
nici nu va mai fi *astfel*.
17. Ai luat de asemenea bijuteriile tale frumoase din aurul meu și din
argintul meu, pe care ți le dădusem și ți-ai făcut chipuri de bărbați și ai
curvit cu ele,
18. Și ai luat hainele tale brodate și le-ai acoperit; și ai pus untdelemnul meu
și tămâia mea înaintea lor.
19. Mâncarea mea de asemenea, pe care ți-am dat-o, floarea făinii și
untdelemn și miere, *cu care* te-am hrănit, și pe ele le-ai pus înaintea lor ca
aromă dulce; și *astfel* a fost, spune Domnul DUMNEZEU.
20. Mai mult, ai luat pe fiii tăi și pe fiicele tale, pe care mi i-ai născut și pe
aceștia i-ai sacrificat lor pentru a fi mâncați. *Este acesta* între curviile tale
un lucru mic,
21. De ai ucis și pe copiii mei și i-ai dat ca să îi treci *prin foc* pentru ele?
22. Și în toate urâciunile tale și curviile tale nu ți-ai amintit de zilele tinereții
tale, când erai goală și fără haine *și* erai murdărită în sângele tău.
23. Și s-a întâmplat după toată stricăciunea ta (vai, vai ție! spune Domnul
DUMNEZEU);
24. *Că* ți-ai zidit de asemenea un loc de cinste și ți-ai făcut o înălțime în
fiecare stradă.
25. Ți-ai zidit înălțimea ta la capul fiecărei căi și ți-ai făcut frumusețea să fie
detestată și ți-ai desfăcut picioarele la fiecare ce trecea și ți-ai înmulțit curviile.
26. De asemenea ai curvit cu egiptenii vecinii tăi, mari la carne; și ți-ai
înmulțit curviile pentru a mă provoca la mânie.
27. Iată, de aceea mi-am întins mâna asupra ta și ți-am micșorat *hrana*
rânduită și te-am dat în voia celor care te urăsc, fiicelor filistenilor, care sunt
rușinate de calea ta desfrânată.
28. Ai făcut de asemenea pe curva cu asirienii, pentru că erai nesățioasă; da,
ai făcut pe curva cu ei și totuși nu ai putut fi satisfăcută.
29. Mai mult, ți-ai înmulțit curvia în țara lui Canaan până în Caldeea; și
totuși nu ai fost satisfăcută cu aceasta.
30. Cât de slabă este inima ta, spune Domnul DUMNEZEU, văzând că faci
toate acestea, lucrarea unei femei curve trufașă;
31. În aceea că îți zidești un loc de cinste la capul fiecărei căi și îți faci înălțime
în fiecare stradă; și nu ai fost ca o curvă, în aceea că tu batjocorești plata;
32. *Ci ca* o soție care comite adulter, *care* ia pe străini în locul soțului ei!
33. Ei dau daruri tuturor curvelor; dar tu dai darurile tale tuturor iubiților
tăi și îi plătești, ca ei să vină la tine din toate părțile pentru curvia ta.
34. Și tu ești altfel în curviile tale față de *alte* femei, prin aceea că nimeni nu
te urmează ca să curvească; ci în aceea că tu dai o răsplată și nicio răsplată
nu îți este dată ție, de aceea tu ești altfel.
35. ¶ De aceea, curvă, ascultă cuvântul DOMNULUI;

36. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că murdăria ta a fost turnată afară și goliciunea ta descoperită prin curviile tale cu iubiții tăi și cu toți idolii urâciunilor tale și prin sângele copiilor tăi, pe care i-ai dat lor;
37. Iată, de aceea voi aduna pe toți iubiții tăi cu care ai avut plăcere și pe toți *cei* care i-ai iubit, cu toți *cei* pe care i-ai urât; îi voi aduna de jur împrejur împotriva ta și îți voi descoperi goliciunea înaintea lor, încât ei să vadă toată goliciunea ta.
38. Și te voi judeca, cum sunt judecate femeile care comit adulter și care varsă sânge; și îți voi da sânge în furie și gelozie.
39. Și te voi da de asemenea în mâna lor și ei îți vor dărâma locul tău de cinste și îți vor sfărâma înălțimile; te vor dezbrăca de asemenea de hainele tale și îți vor lua bijuteriile tale frumoase și te vor lăsa goală și fără haine.
40. Ei vor aduce de asemenea o ceată împotriva ta și te vor ucide cu pietre și te vor străpunge cu săbiile lor.
41. Și îți vor arde casele cu foc și vor face judecăți asupra ta înaintea ochilor multor femei; și te voi face să încetezi a mai face pe curva și de asemenea nu vei mai da vreo plată.
42. Astfel voi face ca furia mea împotriva ta să se odihnească și gelozia mea se va depărta de la tine și voi fi liniștit și nu mă voi mai mânia.
43. Pentru că nu ți-ai amintit de zilele tinereții tale, ci m-ai provocat în toate acestea; iată, de aceea și eu îți voi întoarce calea ta asupra capului *tău*, spune Domnul DUMNEZEU; și nu vei *mai* face această desfrânare deasupra tuturor urâciunilor tale.
44. ¶ Iată, oricine folosește proverbe va folosi *acest* proverb împotriva ta, spunând: *Precum este* mama, *astfel este* fiica ei.
45. Tu *ești* fiica mamei tale, care detestă pe soțul ei și pe copiii ei; și *ești* sora surorilor tale, care au detestat pe soții lor și pe copiii lor; mama voastră *a fost* hitită și tatăl vostru amorit.
46. Și sora ta mai mare *este* Samaria, ea și fiicele ei care locuiesc la stânga ta; și sora ta mai tânără care locuiește la dreapta ta, *este* Sodoma și fiicele ei.
47. Totuși tu nu ai umblat după căile lor, nici nu ai lucrat după urâciunile lor; ci, ca și *cum acesta ar fi fost* un *lucru* foarte mic, tu ai fost mai coruptă decât ele în toate căile tale.
48. *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, sora ta Sodoma nu a făcut, nici ea nici fiicele ei, precum ai făcut tu și fiicele tale.
49. Iată, aceasta a fost nelegiuirea surorii tale Sodoma: mândrie, plinătate de pâine și abundență de lenevie erau în ea și în fiicele ei; și nu a întărit mâna celui sărac și nevoiaș.
50. Și ele au fost trufașe și au lucrat urâciune înaintea mea; de aceea le-am îndepărtat precum mi s-a părut *bine*.
51. Nici Samaria nu a făcut *nici* jumătate din păcatele tale, dar tu ți-ai înmulțit urâciunile tale mai mult decât ele și ai declarat drepte pe surorile tale în toate urâciunile tale pe care le-ai făcut.
52. Tu de asemenea, care ai judecat pe surorile tale, poartă-ți propria ta rușine pentru păcatele tale pe care le-ai făcut mai urâcios decât ele, ele sunt

mai drepte decât tine; da, fii de asemenea încurcată și poartă-ți rușinea, în aceea că tu le-ai declarat drepte pe surorile tale.
53. Când voi întoarce din nou pe captivii lor, captivii Sodomei și a fiicelor ei și captivii Samariei și a fiicelor ei, atunci *voi întoarce din nou* pe captivii captivității tale în mijlocul lor;
54. Ca să îți porți propria ta rușine și să fii încurcată în tot ce ai făcut, în aceea că ești o mângâiere pentru ele.
55. Când surorile tale, Sodoma și fiicele ei, se vor întoarce la starea lor dinainte și Samaria și fiicele ei se vor întoarce la starea lor dinainte, atunci *și* tu și fiicele tale vă veți întoarce la starea voastră dinainte.
56. Pentru că sora ta Sodoma nu a fost menționată de gura ta în ziua mândriei tale,
57. Înainte ca stricăciunea ta să se descopere, ca pe timpul ocărârii *tale* a fiicelor Siriei și a tuturor *celor ce sunt* de jur împrejurul ei, fiicele filistenilor, care te disprețuiesc de jur împrejur.
58. Tu ți-ai purtat desfrânarea și urâciunile tale, spune DOMNUL.
59. Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Mă voi purta cu tine precum te-ai purtat *cu alții*, tu care ai disprețuit jurământul călcând legământul.
60. ¶ Totuși eu îmi voi aminti de legământul meu cu tine în zilele tinereții tale și voi întemeia pentru tine un legământ veșnic.
61. Atunci îți vei aminti de căile tale și vei fi rușinată, când le vei primi pe surorile tale, pe cele mai mari și pe cele mai tinere; și ți le voi da ca fiice, dar nu prin legământul tău.
62. Și eu voi întemeia legământul meu cu tine și vei ști că eu *sunt* DOMNUL;
63. Ca să îți amintești și să fii încurcată și niciodată să nu îți mai deschizi gura din cauza rușinii tale, după ce eu mă voi fi potolit față de tine pentru tot ce ai făcut, spune Domnul DUMNEZEU.

CAPITOLUL 17

ȘI cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, pune înainte o ghicitoare și vorbește o parabolă casei lui Israel;
3. Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: O acvilă mare cu aripi mari, aripi lungi, plină de pene, care avea culori diferite, a venit în Liban și a luat ramura cea mai înaltă a cedrului;
4. A rupt vârful lăstarilor lui și l-a dus într-o țară de comerț; l-a pus într-o cetate de comercianți.
5. El a luat de asemenea din sămânța țării și a sădit-o într-un câmp roditor; a pus-*o* lângă ape mari *și* a sădit-o *ca* pe o salcie.
6. Și ea a crescut și a devenit o viță care se întinde, *dar* de statură mică, a cărei ramuri s-au întors spre ea și rădăcinile ei erau sub el; astfel a devenit o viță și a adus ramuri și a dat mulți lăstari.
7. Era de asemenea o altă acvilă mare cu aripi mari și pene multe; și, iată, această viță și-a plecat rădăcinile spre ea, și și-a întins multe ramuri spre ea, ca ea să o adape *din* brazdele sădirii ei.

8. Era sădită într-un pământ bun lângă ape mari, ca să facă ramuri și să dea rod, ca să ajungă o viță frumoasă.
9. Spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Va prospera? Nu va smulge el rădăcinile acesteia și nu îi va tăia rodul, ca să se ofilească? Se va ofili în toate frunzele ei înverzite, fără ca o mare putere și mult popor să o smulgă din rădăcinile ei.
10. Da, iată, *fiind* sădită, va prospera? Nu se va ofili de tot când vântul de est o atinge? Se va ofili în brazdele unde a crescut.
11. Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
12. Spune acum casei cea răzvrătită: Nu știți voi ce *înseamnă acestea*? Spune-*le*: Iată, împăratul Babilonului a venit la Ierusalim și a luat pe împăratul lui și pe prinții lui și i-a dus cu el la Babilon;
13. Și a luat din sămânța împăratului și a făcut legământ cu el și a luat un jurământ de la el; a luat de asemenea pe cei puternici ai țării;
14. Ca împărăția să fie înjosită, ca să nu se ridice, *ci* prin ținerea legământului său să stea în picioare.
15. Dar el s-a răzvrătit împotriva lui trimițând pe ambasadorii lui în Egipt, ca ei să îi dea cai și mult popor. Va prospera el? Va scăpa cel care face acestea? Va rupe el legământul și va scăpa?
16. *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, cu siguranță, în locul *în care locuiește* împăratul, care l-a făcut împărat, al cărui jurământ el l-a disprețuit și al cărui legământ l-a rupt, va muri cu el în mijlocul Babilonului.
17. Nici Faraon cu armata *lui* puternică și marea ceată nu va face nimic pentru el în război, ridicând valuri de pământ și construind fortificații, pentru a stârpi multe persoane;
18. Văzând că el a disprețuit jurământul prin ruperea legământului, când, iată, el și-a dat mâna și a făcut toate acestea, nu va scăpa.
19. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: *Precum* eu trăiesc, într-adevăr, jurământul meu pe care l-a disprețuit și legământul meu pe care l-a rupt, chiar pe acesta îl voi întoarce asupra capului său.
20. Și îmi voi întinde plasa peste el și va fi prins în cursa mea și îl voi aduce la Babilon și mă voi judeca acolo cu el pentru fărădelegea lui cu care a încălcat *legea*, împotriva mea.
21. Și toți fugarii lui cu toate cetele lui vor cădea prin sabie, iar cei ce rămân vor fi împrăștiați în toate vânturile; și veți cunoaște că eu, DOMNUL, am vorbit.
22. ¶ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Eu de asemenea voi lua din ramura cea mai înaltă a cedrului cel înalt și *o* voi pune; voi tăia din vârful lăstarilor lui unul fraged și *îl* voi sădi pe un munte înalt și înălțat;
23. Pe muntele înălțimii lui Israel îl voi sădi; și va aduce mlădițe și va da rod și va fi un cedru frumos; și sub el vor locui toate păsările de tot felul; în umbra ramurilor lui vor locui ele.
24. Și toți copacii câmpului vor cunoaște că eu, DOMNUL, am înjosit copacul înalt, am înălțat copacul de jos, am uscat copacul verde și am făcut copacul uscat să înflorească; eu, DOMNUL, am vorbit și am făcut *aceasta*.

CAPITOLUL

18 CUVÂNTUL DOMNULUI a venit la mine din nou, spunând:
2. Ce înseamnă *aceasta*, că voi folosiți acest proverb referitor la țara lui Israel, spunând: Părinții au mâncat aguridă și dinții copiilor s-au strepezit?
3. *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, că nu veți mai folosi acest proverb în Israel.
4. Iată, toate sufletele sunt ale mele; ca sufletul tatălui, tot astfel sufletul fiului este al meu; sufletul care păcătuiește, acela va muri.
5. Dar dacă un om este drept și face ceea ce este legiuit și drept,
6. *Și* nu a mâncat pe munți, nici nu și-a ridicat ochii spre idolii casei lui Israel, nici nu a pângărit-o pe soția aproapelui său, nici nu s-a apropiat de o femeie în timpul menstruației *ei*,
7. Și nu a oprimat pe nimeni, *ci* a dat înapoi datornicului garanția lui, nu a jefuit pe nimeni prin violență, a dat pâinea lui celui flămând și a acoperit pe cel gol cu o haină;
8. Cel *care* nu a dat cu camătă, nici nu a luat vreo dobândă, *care* și-a retras mâna de la nelegiuire, a făcut judecată dreaptă între om și om,
9. A umblat în statutele mele și a păzit judecățile mele, pentru a lucra după adevăr; el este drept; el va trăi negreșit, spune Domnul DUMNEZEU.
10. ¶ Dacă el naște un fiu *care este* tâlhar, un vărsător de sânge și *care* face *cuiva* unul din aceste *lucruri*,
11. Și care nu împlinește niciuna din acele *datorii*, ci a mâncat pe munți și a pângărit-o pe soția aproapelui său,
12. A oprimat pe sărac și pe nevoiaș, a jefuit prin violență, nu a dat înapoi garanția și și-a ridicat ochii spre idoli, a făcut urâciune,
13. A dat cu camătă și a luat dobândă, să trăiască *unul ca* acesta? Nu va trăi; a făcut toate aceste urâciuni; va muri negreșit, sângele lui va fi asupra lui.
14. Acum, iată, *dacă* el naște un fiu care vede toate păcatele pe care le-a făcut tatăl lui și ia seama și nu face unele ca acestea,
15. Nu a mâncat pe munți, nici nu și-a ridicat ochii spre idolii casei lui Israel, nu a pângărit soția aproapelui său,
16. Nici nu a oprimat pe cineva, nu a păstrat garanția, nici nu a jefuit prin violență, *ci* a dat pâinea lui celui flămând și a acoperit pe cel gol cu o haină,
17. Și-a tras mâna de la cel sărac, nu a primit camătă nici dobândă, a împlinit judecățile mele, a umblat în statutele mele; el nu va muri pentru nelegiuirea tatălui său, va trăi negreșit.
18. *Cât despre* tatăl său, pentru că a oprimat cu cruzime, a jefuit pe fratele său prin violență și a făcut *ceea* ce nu *este* bine în mijlocul poporului său, iată, el va muri în nelegiuirea lui.
19. Totuși voi spuneți: De ce? Nu poartă fiul nelegiuirea tatălui? Când fiul a făcut ceea ce este legiuit și drept *și* a păzit toate statutele mele și le-a împlinit, el va trăi negreșit.

20. Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui, nici tatăl nu va purta nelegiuirea fiului: dreptatea celui drept va fi asupra lui însuși și stricăciunea celui stricat va fi asupra lui însuși.
21. ¶ Dar dacă cel stricat se va întoarce de la toate păcatele lui, pe care le-a făcut, și va păzi toate statutele mele și va face ceea ce este legiuit și drept, el va trăi negreșit, nu va muri.
22. Toate fărădelegile lui, pe care le-a făcut, nu îi vor fi menționate; el va trăi în dreptatea lui, pe care a făcut-o.
23. Găsesc eu vreo plăcere în moartea celui stricat? spune Domnul DUMNEZEU; *și* nu în întoarcerea lui de la căile lui, pentru a trăi?
24. Dar când cel drept se întoarce de la dreptatea lui și face nelegiuire *și* face conform cu toate urâciunile pe care *omul* stricat le face, va trăi el? Toată dreptatea lui, pe care a făcut-o, nu va fi menționată; în fărădelegea lui pe care a încălcat *legea* și în păcatul lui pe care l-a păcătuit, în ele va muri.
25. Totuși voi spuneți: Calea Domnului nu este nepărtinitoare. Ascultă acum, casă a lui Israel: Nu este calea mea nepărtinitoare? Nu sunt căile voastre părtinitoare?
26. Când unul drept se întoarce de la dreptatea lui și face nelegiuire și moare în ele; pentru nelegiuirea pe care a făcut-o va muri el.
27. Din nou, când cel stricat se întoarce de la stricăciunea lui pe care a făcut-o și face ceea ce este legiuit și drept, el își va păstra sufletul în viață.
28. Pentru că el ia aminte și se întoarce de la toate fărădelegile lui pe care le-a făcut, va trăi negreșit, nu va muri.
29. Totuși casa lui Israel spune: Calea Domnului nu este nepărtinitoare. Casă a lui Israel, nu sunt căile mele nepărtinitoare? Nu sunt căile voastre părtinitoare?
30. ¶ De aceea, casă a lui Israel, eu vă voi judeca, pe fiecare conform căilor lui, spune Domnul DUMNEZEU. Pocăiți-vă și întoarceți-vă de la toate fărădelegile voastre; astfel nelegiuirea nu va fi ruina voastră.
31. Lepădați de la voi toate fărădelegile voastre, prin care ați încălcat *legea;* și faceți-vă o inimă nouă și un duh nou, căci de ce să muriți, casă a lui Israel?
32. Fiindcă eu nu găsesc vreo plăcere în moartea celui care moare, spune Domnul DUMNEZEU; pentru aceea, întoarceți-vă și trăiți.

CAPITOLUL 19

MAI mult, înaltă o plângere pentru prinții lui Israel,
2. Și spune: Ce *este* mama ta? O leoaică; ea s-a culcat printre lei, și-a hrănit puii printre leii tineri.
3. Și a crescut pe unul dintre puii; el care a devenit un leu tânăr și a învățat să prindă prada; a mâncat oameni.
4. Națiunile de asemenea au auzit despre el; a fost prins în groapa lor și l-au adus cu lanțuri în țara Egiptului.
5. Și după ce ea a văzut că a așteptat *în zadar și* speranța ei a fost pierdută, atunci a luat pe un altul dintre puii ei *și* l-a făcut un leu tânăr.

6. Şi el se urca şi cobora printre lei, a devenit un leu tânăr şi a învăţat să prindă prada *şi* a mâncat oameni.
7. Şi a cunoscut palatele lor pustii şi le-a risipit cetăţile; şi ţara a fost pustiită şi plinătatea ei, prin zgomotul răcnetului său.
8. Atunci naţiunile s-au pus împotriva lui de fiecare parte a provinciilor şi şi-au întins plasa asupra lui; el a fost prins în groapa lor.
9. Şi l-au pus sub pază în lanţuri şi l-au adus la împăratul Babilonului; l-au adus în întărituri, ca vocea lui să nu mai fie auzită pe munţii lui Israel.
10. ¶ Mama ta *este* ca o viţă în sângele tău, sădită lângă ape; ea a fost roditoare şi plină de ramuri din cauza multor ape.
11. Şi avea toiege puternice pentru sceptrele celor care conduceau şi statura ei era înălţată printre ramurile dese şi se arăta în înălţimea ei cu mulţimea ramurilor ei.
12. Dar a fost smulsă în furie, a fost doborâtă la pământ şi vântul de est i-a uscat rodul; toiegele ei puternice au fost frânte şi vestejite; focul le-a mistuit.
13. Şi acum ea *este* sădită în pustie, într-un pământ uscat şi însetat.
14. Şi focul a ieşit dintr-un toiag al ramurilor ei, *care* i-a mâncat rodul, astfel încât ea nu *mai* are niciun toiag puternic *să fie* sceptru pentru a conduce. Aceasta *este* plângere şi plângere va fi.

Capitolul 20

ŞI s-a întâmplat în al şaptelea an, în *luna* a cincea, *în* a zecea *zi* a lunii, *că* anumiţi dintre bătrânii lui Israel au venit să întrebe pe DOMNUL şi au şezut înaintea mea.
2. Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la mine, spunând:
3. Fiu al omului, vorbeşte bătrânilor lui Israel şi spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Aţi venit să mă luaţi la întrebări? *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, nu mă voi lăsa întrebat de voi.
4. Îi vei judeca tu, fiu al omului, *îi* vei judeca? Fă-i să cunoască urâciunile părinţilor lor;
5. Şi spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În ziua când l-am ales pe Israel şi mi-am ridicat mâna către sămânţa casei lui Iacob şi m-am făcut cunoscut lor în ţara Egiptului, când mi-am ridicat mâna către ei, spunând: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru;
6. În ziua *în care* mi-am ridicat mâna către ei, pentru a-i aduce din ţara Egiptului într-o ţară pe care o cercetasem pentru ei, în care curge lapte şi miere, care *este* gloria tuturor ţărilor;
7. Atunci le-am spus: Lepădaţi, fiecare om urâciunile ochilor săi, şi nu vă pângăriţi cu idolii Egiptului; Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
8. Dar ei s-au răzvrătit împotriva mea şi au refuzat să îmi dea ascultare; nu au lepădat, niciun om, urâciunile ochilor lor, nici nu au părăsit idolii Egiptului; atunci am spus: Îmi voi turna furia asupra lor, ca să îmi împlinesc mânia împotriva lor în mijlocul ţării Egiptului.

9. Dar am lucrat pentru numele meu, ca acesta să nu fie murdărit
înaintea păgânilor, printre care ei *erau*, înaintea ochilor cărora m-am
făcut cunoscut, scoţându-i din ţara Egiptului.
10. ¶ Pentru aceea i-am făcut să iasă din ţara Egiptului şi i-am adus
în pustie.
11. Şi le-am dat statutele mele şi le-am arătat judecăţile mele, pe care *dacă*
un om le împlineşte, va trăi în ele.
12. Mai mult, le-am dat de asemenea sabatele mele, să fie un semn între
mine şi ei, ca să ştie că eu *sunt* DOMNUL care îi sfinţeşte.
13. Dar casa lui Israel s-a răzvrătit împotriva mea în pustie, nu au umblat
în statutele mele şi au disprețuit judecăţile mele, pe care, *dacă* un om le
împlineşte, va trăi în ele; şi au murdărit sabatele mele foarte mult; atunci am
spus: Îmi voi turna furia asupra lor în pustie, pentru a-i mistui.
14. Dar am lucrat pentru numele meu, ca acesta să nu fie murdărit înaintea
păgânilor, înaintea ochilor cărora îi scosesem.
15. Totuşi mi-am ridicat de asemenea mâna către ei în pustie, că nu îi voi
duce în ţara pe care *le*-am dat-o, în care curge lapte şi miere, care *este* gloria
tuturor ţărilor;
16. Deoarece ei au disprețuit judecăţile mele şi nu au umblat în statutele
mele, ci au murdărit sabatele mele, pentru că inima lor mergea după idolii lor.
17. Totuşi ochiul meu i-a cruţat de la a-i nimici, nici nu i-am nimicit
în pustie.
18. Ci am spus copiilor lor în pustie: Nu umblaţi în statutele părinţilor voştri,
nici nu ţineţi judecăţile lor, nici nu vă pângăriţi cu idolii lor;
19. Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru; umblaţi în statutele mele şi
păziţi judecăţile mele şi împliniţi-le;
20. Şi sfinţiţi sabatele mele; iar ele vor fi un semn între mine şi voi, ca să
cunoaşteţi că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.
21. Totuşi copiii s-au răzvrătit împotriva mea; nu au umblat în statutele
mele, nici nu au păzit judecăţile mele pentru a le împlini, pe care, *dacă* un
om le împlineşte, va trăi în ele; ei au murdărit sabatele mele; atunci am
spus: Îmi voi turna furia asupra lor, pentru a împlini mânia mea împotriva
lor în pustie.
22. Totuşi mi-am retras mâna şi am lucrat pentru numele meu, ca acesta
să nu fie murdărit înaintea ochilor păgânilor, înaintea ochilor cărora
îi scosesem.
23. Mi-am ridicat de asemenea mâna pentru ei în pustie, că îi voi împrăştia
printre păgâni şi îi voi risipi prin ţări;
24. Pentru că nu au împlinit judecăţile mele, ci au disprețuit statutele mele
şi au murdărit sabatele mele şi ochii lor au fost după idolii părinţilor lor.
25. Şi de asemenea eu, eu le-am dat statute *care* nu *erau* bune şi judecăţi
prin care nu puteau să trăiască;
26. Şi i-am murdărit în propriile lor daruri, în aceea că ei au făcut să treacă
prin *foc* pe toţi cei care deschid pântecele, ca să îi pustiesc ca ei să ştie că
eu *sunt* DOMNUL.

27. ¶ De aceea, fiu al omului, vorbește casei lui Israel și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Totuși în aceasta părinții voștri m-au blasfemiat, în aceea că fărădelege au făcut împotriva mea.
28. După ce i-am adus în țara, *pentru* care îmi ridicasem mâna că le-o voi da, au văzut fiecare deal înalt și toți copacii stufoși, și acolo au adus sacrificiile lor și acolo și-au prezentat provocarea darului lor; acolo de asemenea și-au pregătit aroma dulce și acolo și-au turnat darurile de băutură.
29. Atunci eu le-am spus: Ce *este* înălțimea la care mergeți? Și până în această zi i s-a pus numele Bama.
30. Pentru aceea spune casei lui Israel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Sunteți voi murdăriți după felul părinților voștri? Și curviți după urâciunile lor?
31. Fiindcă atunci când aduceți darurile voastre, când treceți pe fiii voștri prin foc, vă murdăriți cu toți idolii voștri, până în această zi; iar eu să mă las întrebat de voi, casă a lui Israel? *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, nu mă voi lăsa întrebat de voi.
32. Și ce vă vine în minte de spuneți: Vom fi ca păgânii, ca familiile țărilor, pentru a servi lemnului și pietrei, nu va fi nicidecum.
33. ¶ *Precum* eu trăiesc, spune DOMNUL Dumnezeu, într-adevăr cu o mână puternică și cu un braț întins și cu furie revărsată, voi conduce peste voi;
34. Și vă voi scoate dintre popoare și vă voi aduna din țările în care sunteți împrăștiați, cu o mână puternică și cu un braț întins și cu furie revărsată.
35. Și vă voi aduce în pustia popoarelor și acolo mă voi judeca eu cu voi față în față.
36. Precum m-am judecat cu părinții voștri în pustia țării Egiptului, astfel mă voi judeca *și* cu voi, spune Domnul DUMNEZEU.
37. Și vă voi face să treceți pe sub toiag și vă voi aduce în legătura legământului;
38. Și voi curăți dintre voi pe răzvrătiți și pe cei care calcă *legea* împotriva mea; îi voi scoate din țara în care ei locuiesc temporar și nu vor intra în țara lui Israel; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
39. Cât despre voi, casă a lui Israel, astfel spune Domnul DUMNEZEU: De acum înainte, dacă refuzați să îmi dați ascultare, *atunci* duceți-vă, serviți, fiecare, idolilor săi; dar nu mai murdăriți numele meu sfânt cu darurile voastre și cu idolii voștri.
40. Pentru că pe muntele meu cel sfânt, pe muntele înălțimii lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU, acolo îmi va servi toată casa lui Israel, cu toții în țară; acolo îi voi accepta și acolo voi cere ofrandele voastre și primele roade ale darurilor voastre, cu toate lucrurile voastre sfinte.
41. Vă voi accepta cu aroma voastră dulce, când vă voi scoate dintre popoare și vă voi aduna din țările în care ați fost împrăștiați; și voi fi sfințit în voi înaintea păgânilor.
42. Și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când vă voi aduce în țara lui Israel, în țara *pentru* care mi-am ridicat mâna că o voi da părinților voștri.

43. Şi acolo vă veţi aminti de căile voastre şi de toate facerile voastre cu care v-aţi pângărit; şi vă veţi detesta înaintea ochilor voştri pentru toate relele voastre pe care le-aţi făcut.
44. Şi veţi cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL, după ce voi fi lucrat cu voi din cauza numelui meu, nu conform căilor voastre stricate, nici conform facerilor voastre corupte, casă a lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU.
45. ¶ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
46. Fiu al omului, îndreaptă-ţi faţa spre sud şi picură *cuvântul tău* spre sud şi profeţeşte împotriva pădurii câmpiei de sud;
47. Şi spune pădurii de sud: Ascultă cuvântul DOMNULUI: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi aprinde un foc în tine şi va mistui fiecare copac verde în tine şi fiecare copac uscat; flacăra învăpăiată, nu va fi stinsă şi toate feţele de la sud până la nord vor fi arse în el.
48. Şi toată făptura va vedea că eu, DOMNUL, am aprins-o; nu se va stinge.
49. Atunci am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Ei spun despre mine: Nu vorbeşte el în parabole?

Capitolul 21

ŞI cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, îndreaptă-ţi faţa împotriva Ierusalimului şi picură *cuvântul tău* împotriva locurilor sfinte şi profeţeşte împotriva ţării lui Israel;
3. Şi spune ţării lui Israel: Astfel spune DOMNUL: Iată, eu *sunt* împotriva ta şi îmi voi scoate sabia din teacă şi voi stârpi din tine pe cel drept şi pe cel stricat.
4. Văzând atunci că voi stârpi din tine pe cel drept şi pe cel stricat, de aceea sabia mea va ieşi din teacă împotriva fiecărei făpturi de la sud până la nord;
5. Ca toată făptura să ştie că eu, DOMNUL, mi-am scos sabia din teacă; ea nu se va mai întoarce.
6. Suspină de aceea, tu fiu al omului, până la frângerea rărunchilor *tăi* şi suspină cu amărăciune înaintea ochilor lor.
7. Şi se va întâmpla, când îţi vor spune: Pentru ce suspini tu? că le vei răspunde: Din cauza veştilor, căci vine; şi fiecare inimă se va topi şi toate mâinile vor fi slabe şi fiecare duh va leşina şi toţi genunchii vor slăbi *ca* apa; iată, vine şi se va împlini, spune Domnul DUMNEZEU.
8. ¶ Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
9. Fiu al omului, profeţeşte şi spune: Astfel spune DOMNUL. Spune: O sabie, o sabie este ascuţită şi de asemenea lustruită;
10. Este ascuţită pentru a face un măcel greu, este lustruită ca să strălucească; ar trebui să ne veselim? Aceasta disprețuiește toiagul fiului meu, *ca* pe orice copac.
11. Şi el a dat-o să fie lustruită, ca să fie mânuită; această sabie este ascuţită şi este lustruită, pentru a fi dată în mâna ucigaşului.
12. Strigă şi urlă, fiu al omului, pentru că aceasta va fi asupra poporului meu, *va fi* asupra tuturor prinţilor lui Israel; terori din cauza sabiei vor fi asupra poporului meu; loveşte-te, de aceea, peste coapsă.

13. Căci *este* o încercare și ce dacă *sabia* disprețuiește toiagul? Acesta nu va *mai* fi, spune Domnul DUMNEZEU.
14. Tu de aceea, fiu al omului, profețește și bate din palme și sabia să fie dublată a treia oară; este sabia celor uciși; aceasta *este* sabia mai marilor uciși, care intră în camerele lor ascunse.
15. Eu am pus vârful sabiei împotriva tuturor porților lor, ca să *li* se topească inima și să *li* se înmulțească ruinele; ah, *este* făcută strălucitoare *și* învelită pentru măcel.
16. Du-te pe o cale sau pe alta, *fie* la dreapta, *fie* la stânga, oriîncotro se îndreaptă fața ta.
17. Eu de asemenea voi bate din palme și îmi voi odihni furia; eu, DOMNUL, am vorbit.
18. ¶ Cuvântul DOMNULUI a venit la mine din nou, spunând:
19. De asemenea, fiu al omului, rânduiește-ți două căi, pe care sabia împăratului Babilonului să vină; ambele vor ieși dintr-o singură țară; și alege-ți un loc, alege-*l* la capătul căii cetății.
20. Rânduiește o cale, ca sabia să vină la Raba amoniților și la Iuda în Ierusalimul cel întărit.
21. Pentru că împăratul Babilonului a stat în picioare la despărțirea drumului, la capătul celor două căi, pentru a folosi ghicire; el și-a făcut săgețile strălucitoare, s-a sfătuit cu chipuri, căuta în ficat.
22. La dreapta lui era ghicirea pentru Ierusalim, pentru a rândui căpetenii, să deschidă gura pentru măcel, să înalțe vocea cu strigăt, să rânduiască berbeci împotriva porților, să înalțe un val de pământ *și* să construiască o fortificație.
23. Și va fi o ghicire falsă înaintea ochilor lor, pentru cei care au jurat jurăminte; dar el va aminti nelegiuirea, ca ei să fie prinși.
24. De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeu: Pentru că faceți să fie amintită nelegiuirea voastră, întrucât fărădelegile voastre sunt descoperite, astfel încât în toate facerile voastre, se arată păcatele voastre, pentru că, se amintește de voi, veți fi prinși cu mâna.
25. Și tu, prinț profan *și* stricat al lui Israel, a cărui zi a venit, când nelegiuirea *va avea* un sfârșit,
26. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Scoateți diadema și luați coroana; aceasta nu *va mai fi* la fel; înălțați *pe cel* umil și doborâți *pe cel* înălțat.
27. O voi răsturna, răsturna, răsturna; și aceasta nu va *mai* fi, până nu va veni acela căruia dreptatea îi aparține; și i-o voi da *lui*.
28. ¶ Iar tu, fiu al omului, profețește și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU referitor la amoniți și referitor la ocara lor; chiar să spui: Sabia, sabia *este* scoasă; pentru măcel *este* lustruită, pentru a mistui din cauza strălucirii;
29. În timp ce ei văd deșertăciune pentru tine, în timp ce ei îți ghicesc o minciună, pentru a te aduce pe gâturile *celor* uciși, a celor stricați, cărora le-a venit ziua, când nelegiuirea lor *va avea* sfârșit.
30. Să o fac să se întoarcă în teacă? Te voi judeca în locul unde ai fost creat, în țara ta de naștere.

31. Și îmi voi revărsa indignarea asupra ta, voi sufla împotriva ta în focul mâniei mele și te voi da în mâna unor oameni neghiobi și iscusiți în a nimici.
32. Tu vei fi hrană pentru foc; sângele tău va fi în mijlocul țării; nu vei *mai* fi amintit, pentru că eu DOMNUL, am vorbit.

CAPITOLUL

22 MAI mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Și tu, fiu al omului, vei judeca, vei judeca tu cetatea sângeroasă? Da, fă-o să cunoască toate urâciunile ei.
3. Atunci să spui: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cetatea varsă sânge în mijlocul ei, ca să vină timpul ei și își face idoli împotriva ei însăși pentru a se pângări.
4. Tu ai devenit vinovată în sângele tău pe care l-ai vărsat; și te-ai pângărit în idolii tăi pe care i-ai făcut; și ai făcut ca zilele tale să se apropie și ai ajuns la anii tăi; de aceea te-am făcut ocară pentru păgâni și batjocură pentru toate țările.
5. *Cei de* aproape și *cei de* departe de tine te vor batjocori, *pe tine care ești* infamă *și* mult chinuită.
6. Iată, prinții lui Israel, fiecare, au fost în tine ca să verse sânge după puterea lor.
7. În tine au disprețuit pe tată și pe mamă; în mijlocul tău s-au purtat cu oprimare cu străinul; în tine au chinuit pe cel fără tată și pe văduvă.
8. Ai disprețuit lucrurile mele sfinte și ai pângărit sabatele mele.
9. În tine sunt oameni defăimători pentru a vărsa sânge; și în tine ei mănâncă pe munți; în mijlocul tău ei lucrează cu desfrânare.
10. În tine au descoperit ei goliciunea tatălui lor; în tine au umilit pe cea care era pusă deoparte din cauza murdăriei.
11. Și unul a făcut urâciune cu soția aproapelui său; și un altul a pângărit-o cu desfrânare pe nora lui; iar un altul în tine a umilit-o pe sora sa, pe fiica tatălui său.
12. În tine au luat ei daruri pentru a vărsa sânge; ai luat camătă și dobândă și ai câștigat cu lăcomie de la aproapele tău prin jecmănire și pe mine m-ai uitat, spune Domnul DUMNEZEU.
13. Iată, de aceea am bătut din mâna mea la câștigul tău necinstit pe care l-ai câștigat și la sângele tău care a fost în mijlocul tău.
14. Poate inima ta să îndure sau pot mâinile tale să fie tari, în zilele în care mă voi ocupa de tine? Eu DOMNUL am vorbit aceasta și *o* voi face.
15. Și te voi împrăștia printre păgâni și te voi risipi în țări și voi mistui necurăția din tine.
16. Și îți vei lua moștenirea în tine însuți înaintea ochilor păgânilor și vei cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
17. ¶ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
18. Fiu al omului, casa lui Israel a devenit pentru mine *ca o* zgură; ei toți *sunt* aramă și cositor și fier și plumb în mijlocul cuptorului; ei sunt zgura argintului.

19. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că toți ați devenit zgură, iată, de aceea vă voi aduna în mijlocul Ierusalimului.
20. *Precum* ei adună argint și aramă și fier și plumb și cositor în mijlocul cuptorului, pentru a sufla focul asupra lor, să *le* topească; tot astfel vă *voi* aduna în mânia mea și în furia mea și vă *voi* lăsa *acolo* și vă voi topi.
21. Da, vă voi aduna și voi sufla asupra voastră în focul mâniei mele și veți fi topiți în mijlocul lui.
22. Precum este topit argintul în mijlocul cuptorului, tot astfel veți fi topiți în mijlocul lui; și veți cunoaște că eu, DOMNUL, mi-am turnat furia asupra voastră.
23. ¶ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
24. Fiu al omului, spune-i ei: Tu *ești* țara necurățită, fără ploaie în ziua indignării.
25. *Este* o uneltire a profeților ei în mijlocul ei, ca un leu care răcnește, sfâșiind prada; ei au mâncat suflete; au luat tezaurul și lucrurile prețioase; i-au făcut multe văduve în mijlocul ei.
26. Preoții ei au violat legea mea și au spurcat lucrurile mele sfinte; nu au făcut deosebire între *ce este* sfânt și *ce* nu *este* sfânt, nici nu au arătat *deosebire* dintre necurat și curat și și-au ascuns ochii de la sabatele mele și eu sunt spurcat printre ei.
27. Prinții ei în mijlocul ei *sunt* ca lupi sfâșiind prada, pentru a vărsa sânge *și* pentru a nimici suflete, pentru a obține câștig necinstit.
28. Și profeții ei i-au tencuit cu *mortar* nestins, văzând deșertăciune și ghicindu-le minciuni, spunând: Astfel spune Domnul DUMNEZEU, când DOMNUL nu a vorbit.
29. Poporul țării a lucrat cu oprimare și a practicat hoția și au chinuit pe cel sărac și pe cel nevoiaș; da, ei au oprimat pe străin pe nedrept.
30. Și eu am căutat un om printre ei, care să facă îngrăditura și să stea neclintit în spărtură, înaintea mea, pentru țară, ca să nu o distrug; dar nu am găsit pe nimeni.
31. De aceea mi-am turnat indignarea asupra lor; i-am mistuit cu focul mâniei mele; le-am întors calea asupra capului lor, spune Domnul DUMNEZEU.

Capitolul 23

CUVÂNTUL DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:
2. Fiu al omului, erau două femei, fiicele unei singure mame;
3. Și ele au comis curvie în Egipt; au comis curvie în tinerețea lor; acolo le-au fost strânși sânii și acolo și-au lovit sânul fecioriei lor.
4. Și numele lor *erau* Ohola, cea mare și Oholiba sora ei; și ele erau ale mele și au născut fii și fiice. Astfel *erau* numele lor: Samaria *este* Ohola și Ierusalimul *este* Oholiba.
5. Și Ohola a făcut pe curva când era a mea; și s-a aprins după iubiții ei, după asirienii, vecinii *ei*,
6. *Care erau* îmbrăcați în albastru, căpetenii și conducători, cu toții tineri de dorit, călăreți, călărind pe cai.

7. Astfel ea și-a curvit cu aceia, cu toți bărbații aleși ai Asiriei și cu toți
după care se aprindea; cu toți idolii lor se pângărea.
8. Și nu și-a părăsit curviile *aduse* din Egipt, pentru că în tinerețea ei s-au
culcat cu ea și i-au lovit sânii fecioriei ei și și-au turnat curvia lor peste ea.
9. Pentru aceea am dat-o în mâna iubiților ei, în mâna asirienilor, după
care se aprinsese.
10. Aceștia i-au dezvelit goliciunea; au luat pe fiii ei și pe fiicele ei, iar pe
ea au ucis-o cu sabia; și ea a devenit faimoasă printre femei; fiindcă au
făcut judecată asupra ei.
11. ¶ Și când sora ei Oholiba a văzut *aceasta,* ea a fost mai coruptă în
iubirea ei necumpătată decât ea și în curviile ei mai mult decât sora ei
în curviile *ei*.
12. Ea s-a aprins după asirieni, vecinii *ei*, căpetenii și conducători îmbrăcați
în măreție, călăreți călărind pe cai, cu toții tineri de dorit.
13. Atunci am văzut că ea s-a pângărit, *că* ele amândouă *au luat* o
singură cale,
14. Și *că* ea și-a înmulțit curviile, pentru că atunci când a văzut bărbați
gravați pe perete, chipurile caldeenilor desenate cu roșu aprins,
15. Încinși cu brâie peste coapsele lor, preafrumoși în tiare vopsite pe
capetele lor, cu toții prinți *frumoși* la privit, după felul babilonienilor din
Caldeea, țara lor de naștere;
16. Și îndată ce i-a văzut cu ochii ei, s-a aprins după ei și a trimis mesageri
la ei în Caldeea.
17. Și babilonienii au venit la ea, în patul de dragoste, și au pângărit-o cu
curvia lor și ea s-a murdărit cu ei și mintea ei s-a înstrăinat de ei.
18. Astfel ea și-a dezvelit curviile ei și și-a dezvelit goliciunea; atunci mintea
mea s-a înstrăinat de ea, precum mintea mea s-a înstrăinat de sora ei.
19. Totuși ea și-a înmulțit curviile ei, aducându-și aminte de zilele tinereții
ei, în care făcea pe curva în țara Egiptului.
20. Fiindcă ea s-a aprins după concubinii ei, a căror carne *este ca și* carnea
măgarilor și a căror scurgere *este ca și* scurgerea cailor.
21. Astfel ți-ai adus aminte desfrânarea tinereții tale, când sânii tăi erau
loviți de egipteni, pentru pieptul tinereții tale.
22. ¶ De aceea, Oholiba, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi
ridica împotriva ta pe iubiții tăi, de care mintea ta s-a înstrăinat și îi voi
aduce împotriva ta de fiecare parte;
23. Pe babilonieni și pe toți caldeenii, Pecodul și Șoa și Coah *și* pe toți
asirienii împreună cu ei; cu toții tineri de dorit, căpetenii și conducători,
domni mari și renumiți, cu toții călărind pe cai.
24. Și ei vor veni împotriva ta cu care, căruțe și roți și cu o adunare de
popoare, *care* vor pune împotriva ta pavăză și scut și coif, de jur împrejur;
și voi pune judecată înaintea lor și conform cu judecățile lor ei te vor judeca.
25. Și îmi voi întoarce gelozia împotriva ta și ei se vor purta furios cu tine;
îți vor lua nasul și urechile; și rămășița ta va cădea prin sabie, ei vor lua pe
fiii tăi și pe fiicele tale; și rămășița ta va fi nimicită prin foc.

26. De asemenea te vor dezbrăca de hainele tale și îți vor lua bijuteriile tale frumoase.
27. Astfel voi face eu să înceteze desfrânarea ta din tine și curvia ta *adusă* din țara Egiptului; astfel încât să nu îți ridici ochii spre ei, nici să nu îți mai amintești de Egipt.
28. Pentru că astfel spune DOMNUL Dumnezeu: Iată, te voi da în mâna *celor* pe care îi urăști, în mâna *celor* de care mintea ta s-a înstrăinat;
29. Și ei se vor purta cu tine cu ură și îți vor lua toată munca și te vor lăsa goală și fără haine; și goliciunea curviilor tale va fi dezvelită, deopotrivă desfrânarea ta și curviile tale.
30. Îți voi face aceste *lucruri*, pentru că ai curvit după păgâni *și* pentru că ești murdărită cu idolii lor.
31. Ai umblat în calea surorii tale; de aceea voi pune paharul ei în mâna ta.
32. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vei bea din adâncul și largul pahar al surorii tale; se va râde de tine în batjocură și vei fi luată în derâdere; el conține mult.
33. Vei fi umplută cu beție și întristare, cu paharul înmărmuririi și a pustiirii, cu paharul surorii tale, Samaria.
34. Îl vei bea și *îl* vei goli de tot și îi vei sparge cioburile și îți vei smulge sânii, pentru că eu am vorbit *aceasta*, spune Domnul DUMNEZEU.
35. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că m-ai uitat și m-ai lepădat înapoia spatelui tău, de aceea poartă-ți și tu desfrânarea și curviile tale.
36. ¶ DOMNUL mi-a mai spus: Fiu al omului, vei judeca tu pe Ohola și pe Oholiba? Da, vestește-le urâciunile lor;
37. Pentru că ele au curvit și sânge *este* în mâinile lor; și cu idolii lor au comis adulter și de asemenea au făcut pe fiii lor, pe care mi i-au născut, să treacă pentru ele prin *foc*, pentru a-*i* mânca.
38. Mai mult, aceasta mi-au făcut: au spurcat sanctuarul meu în aceeași zi și au pângărit sabatele mele.
39. Pentru că atunci când au ucis pe copiii lor pentru idolii lor, atunci au intrat în aceeași zi în sanctuarul meu pentru a-l spurca; și, iată, astfel au făcut ei în mijlocul casei mele.
40. Și mai mult, ați trimis după bărbați să vină de departe, la care un mesager *a fost* trimis; și, iată, ei au venit; pentru ei te-ai spălat, ți-ai vopsit ochii și te-ai împodobit cu ornamente,
41. Și ai șezut pe un pat maiestos și o masă pregătită înaintea lui, pe care ai pus tămâia mea și untdelemnul meu.
42. Și vocea unei mulțimi tihnite *era* cu ea; și cu bărbații de rând *au fost* aduși sabeeni din pustie, care au pus brățări pe mâinile lor și coroane frumoase pe capetele lor.
43. Atunci *i*-am spus *celei* îmbătrânite în adultere: Vor curvi cu ea și ea *cu ei*?
44. Totuși ei au intrat la ea precum intră la o femeie care face pe curva; astfel au intrat ei la Ohola și la Oholiba, femeile desfrânate.

45. Şi bărbaţii drepţi, le vor judeca după felul celor adultere şi după felul femeilor care varsă sânge, pentru că *sunt* adultere şi sânge *este* în mâinile lor.
46. Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi aduce o ceată asupra lor şi le voi da să fie alungate şi prădate.
47. Şi ceata le va ucide cu pietre şi le va tăia cu săbiile lor; ei vor ucide pe fiii lor şi pe fiicele lor şi le vor arde casele cu foc.
48. Astfel voi face desfrânarea ta să înceteze din ţară, ca toate femeile să fie învăţate să nu facă după desfrânarea voastră.
49. Şi ei vor întoarce desfrânarea voastră asupra voastră şi voi veţi purta păcatele idolilor voştri; şi veţi cunoaşte că eu *sunt* Domnul DUMNEZEU.

CAPITOLUL 24

ŞI în anul al nouălea, în luna a zecea, în *ziua* a zecea a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, scrie-ţi numele zilei, al acestei zile: împăratul Babilonului se îndreaptă împotriva Ierusalimului în această zi.
3. Şi rosteşte o parabolă casei răzvrătite şi spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pune o oală, pune-*o* şi de asemenea toarnă apă în ea;
4. Adună bucăţile ei în ea, fiecare bucată bună, coapsa şi umărul; umple-*o* cu oase alese.
5. Ia pe cele mai alese din turmă şi arde de asemenea oasele sub ea *şi* fă-o să fiarbă bine şi lasă oasele ei să clocotească în ea.
6. Pentru aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai cetăţii sângeroase, *vai* de oala a cărei depunere *este* în ea şi a cărei depunere nu a ieşit din ea! Scoateţi-o bucată cu bucată; să nu cadă niciun sorţ pe ea.
7. Pentru că sângele ei este în mijlocul ei: ea l-a pus pe vârful unei stânci; nu l-a turnat pe pământ pentru a-l acoperi cu ţărână;
8. Ca să facă să vină furia pentru a se răzbuna; eu am pus sângele ei pe vârful unei stânci, ca să nu fie acoperit.
9. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai cetăţii sângeroase! Eu, chiar eu voi mări grămada pentru foc.
10. Îngrămădeşte lemne, aprinde focul, mistuie carnea şi înmiresmeaz-o bine şi lasă oasele să fie arse.
11. Apoi pune-o goală pe cărbunii ei, ca arama ei să fie fierbinte şi să ardă *şi ca* murdăria ei să fie topită în ea, *ca* depunerea ei să fie mistuită.
12. Ea *s*-a ostenit cu minciuni şi depunerea ei mare nu a ieşit din ea; depunerea ei *va fi* în foc.
13. În murdăria ta *este* desfrânare; deoarece eu te-am curăţit şi tu nu ai fost curăţată, nu vei mai fi curăţată de murdăria ta, până nu îmi voi fi făcut furia mea să se odihnească asupra ta.
14. Eu DOMNUL am vorbit *aceasta*: se va întâmpla şi eu *o* voi face; nu mă voi întoarce, nici nu voi cruţa, nici nu mă voi pocăi; conform cu căile tale şi conform cu facerile tale, te vor judeca ei, spune Domnul DUMNEZEU.
15. ¶ De asemenea cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

16. Fiu al omului, iată, eu iau de la tine dorința ochilor tăi cu o lovitură; totuși să nu jelești nici să nu plângi, nici să nu îți curgă lacrimile.
17. Abține-te să plângi, să nu jelești pentru morți, leagă-ți tiara capului tău pe tine și pune-ți sandalele în picioare și nu *îți* acoperi buzele și nu mânca pâinea oamenilor.
18. Astfel am vorbit poporului dimineața; și seara soția mea a murit; iar eu am făcut dimineața precum mi se poruncise.
19. Și poporul mi-a spus: Nu ne vei spune ce *sunt* aceste *lucruri* pentru noi, pe care *astfel* le faci?
20. Atunci le-am răspuns: Cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
21. Vorbește casei lui Israel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi spurca sanctuarul meu, maiestatea puterii voastre, dorința ochilor voștri și pe aceea de care se îndură sufletul vostru; și fiii voștri și fiicele voastre, pe care i-ați lăsat vor cădea prin sabie.
22. Și veți face precum eu am făcut: nu *vă* veți acoperi buzele, nici nu veți mânca pâinea oamenilor.
23. Și tiarele voastre *vor fi* pe capetele voastre și sandalele voastre în picioarele voastre; nu veți jeli nici nu veți plânge; ci veți lâncezi pentru nelegiuirile voastre și veți jeli unul față de altul.
24. Astfel Ezechiel este un semn pentru voi: conform cu toate câte el a făcut veți face voi; și când acest *lucru* va veni, veți cunoaște că eu *sunt* Domnul DUMNEZEU.
25. De asemenea, tu, fiu al omului, nu *se va întâmpla aceasta* în ziua când voi lua de la ei puterea lor, bucuria gloriei lor, dorința ochilor lor și spre ce își îndreaptă mințile, pe fiii lor și pe fiicele lor,
26. *Că* cel care scapă în acea zi va veni la tine, pentru a *te* face să auzi *aceasta* cu urechile *tale*?
27. În acea zi gura ta va fi deschisă spre cel scăpat și vei vorbi și nu vei mai fi mut; și vei fi un semn pentru ei; iar ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

Capitolul 25

CUVÂNTUL DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:
2. Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva amoniților și profețește împotriva lor;
3. Și spune amoniților: Ascultați cuvântul Domnului DUMNEZEU: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ai spus: Aha, împotriva sanctuarului meu, când acesta a fost spurcat; și împotriva țării lui Israel, când a fost pustiită; și împotriva casei lui Iuda, când au mers în captivitate;
4. Iată, de aceea te voi da în stăpânirea oamenilor din est și ei își vor pune palatele lor în tine și își vor face locuințele în tine; vor mânca rodul tău și vor bea laptele tău.
5. Și voi face Raba un grajd pentru cămile și pe amoniți o stână pentru turme; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
6. Fiindcă astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ai bătut din palme și ai tropăit din picioare și te-ai bucurat în inimă cu tot disprețul împotriva țării lui Israel;

7. Iată, de aceea îmi voi întinde mâna asupra ta și te voi da ca pradă păgânilor; și te voi stârpi dintre popoare și te voi face să pieri dintre țări; te voi nimici; și vei cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
8. ¶ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că Moabul și Seirul spun: Iată, casa lui Iuda *este* ca a tuturor păgânilor;
9. De aceea, iată, voi deschide latura Moabului dinspre cetăți, dinspre cetățile lui *care sunt* la granițele lui, gloria țării: Bet-Ieșimot, Baal-Meon și Chiriataim,
10. Pentru oamenii din est, cu amoniții și le-*o* voi da lor în stăpânire, ca amoniții să nu mai fie amintiți printre națiuni.
11. Și voi face judecăți asupra Moabului; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
12. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că Edomul s-a purtat împotriva casei lui Iuda răzbunându-se și a ofensat foarte mult și s-a răzbunat asupra lor;
13. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Îmi voi întinde de asemenea mâna asupra Edomului și voi stârpi pe om și pe animal din el; și îl voi face pustiu de la Teman; și cei din Dedan vor cădea prin sabie.
14Și voi împlini răzbunarea mea asupra Edomului prin mâna poporului meu Israel; și ei vor face în Edom conform cu mânia mea și conform cu furia mea; și vor cunoaște răzbunarea mea, spune Domnul DUMNEZEU.
15. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că filistenii s-au purtat cu răzbunare și s-au răzbunat cu o inimă disprețuitoare, pentru a *o* nimici din *cauza* urii vechi;
16. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, îmi voi întinde mâna asupra filistenilor și voi stârpi pe cheretiți și voi nimici rămășița de pe coasta mării.
17. Și voi aduce mare răzbunare asupra lor cu mustrări furioase; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când voi împlini răzbunarea mea asupra lor.

Capitolul 26

ȘI s-a întâmplat în al unsprezecelea an, în *ziua* întâi a lunii, *că* a venit cuvântul DOMNULUI la mine, spunând:
2. Fiu al omului, pentru că Tirul a spus împotriva Ierusalimului: Aha, el *care era* porțile popoarelor, este frânt, s-a întors la mine; eu voi fi umplut, *acum* el este pustiit;
3. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva ta, Tirule, și voi face multe națiuni să se ridice împotriva ta, precum marea face ca valurile ei să se ridice.
4. Și ele vor distruge zidurile Tirului și îi vor dărâma turnurile; eu de asemenea voi rade praful de pe el și îl voi face ca pe vârful unei stânci.
5. Va fi *un loc pentru* întinderea plaselor în mijlocul mării, pentru că eu am vorbit *aceasta*, spune Domnul DUMNEZEU; și va deveni o pradă pentru națiuni.

6. Și fiicele lui care *sunt* în câmp vor fi ucise de sabie; și vor cunoaște că
eu *sunt* DOMNUL.
7. Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi aduce asupra
Tirului pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, un împărat al împăraților,
de la nord, cu cai și cu care și cu călăreți și cete și mult popor.
8. Cu sabia el va ucide pe fiicele tale din câmp; și va face o fortificație
împotriva ta și va ridica un val de pământ împotriva ta și va ridica pavăza
împotriva ta.
9. Și va pune mașinăriile lui de război împotriva zidurilor tale și cu
topoarele lui îți va dărâma turnurile.
10. Din cauza abundenței cailor lui, țărâna lor te va acoperi; zidurile tale
se vor zgudui la zgomotul călăreților și al roților și al carelor, când el va
intra pe porțile tale, precum oamenii intră într-o cetate în care este făcută
o spărtură.
11. Cu copitele cailor lui îți va călca toate străzile; va ucide pe poporul tău
cu sabia, iar ale tale garnizoane tari vor coborî la pământ.
12. Și ei vor jefui din bogățiile tale și vor prăda marfa ta; și îți vor dărâma
zidurile și vor distruge casele tale plăcute; și îți vor pune pietrele și lemnăria
și țărâna în mijlocul apei.
13. Și voi face să înceteze zgomotul cântărilor tale; și sunetul harpelor tale
nu va mai fi auzit.
14. Și te voi face ca vârful unei stânci; vei fi *un loc* pentru întinderea plaselor;
nu vei mai fi construit, pentru că eu DOMNUL am vorbit *aceasta*, spune
Domnul DUMNEZEU.
15. ¶ Astfel spune Tirului, Domnul DUMNEZEU: Nu se vor tremura
insulele la sunetul căderii tale, când răniții strigă, când se face măcel în
mijlocul tău?
16. Atunci toți prinții mării vor coborî de pe tronurile lor și își vor pune
deoparte robele și se vor dezbrăca de hainele lor brodate; ei se vor îmbrăca
cu tremurare; vor ședea pe pământ și vor tremura în *fiecare* moment și vor
fi înmărmuriți din *cauza* ta.
17. Și vor înălța o plângere pentru tine și îți vor spune: Cum ești distrusă,
tu *care erai* locuită de marinari, cetatea renumită, care era puternică pe
mare, ea și locuitorii ei, care făceau ca teroarea lor *să fie* asupra tuturor
celor ce o vizitează!
18. Acum insulele vor tremura în ziua căderii tale; da, insulele care *sunt* în
mare vor fi tulburate la plecarea ta.
19. Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Când te voi face o cetate
pustiită, ca pe cetățile nelocuite; când voi aduce adâncul asupra ta și mari
ape te vor acoperi;
20. Când te voi coborî cu cei care coboară în groapă, cu poporul din vechime și te
voi pune în părțile de jos ale pământului, în locuri părăsite din vechime, cu cei care
coboară în groapă, ca să nu *mai* fii locuită; și eu voi pune gloria în țara celor vii;
21. Te voi face o teroare, iar tu nu *vei mai fi*; deși vei fi căutată, totuși nu
vei mai fi găsită niciodată, spune Domnul DUMNEZEU.

CAPITOLUL

27 CUVÂNTUL DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:
2. Şi tu, fiu al omului, înalţă o plângere pentru Tir;
3. Şi spune Tirului: Tu, cel care eşti situat la intrarea mării, *care eşti* un comerciant pentru popoarele din multe insule: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Tirule, tu ai spus: Eu *sunt* de o frumuseţe desăvârşită.
4. Graniţele tale *sunt* în mijlocul mărilor, constructorii tăi ţi-au desăvârşit frumuseţea.
5. Ei ţi-au făcut toate scândurile *pentru corăbii* din brazi de Senir; au luat cedri din Liban pentru a face catarge pentru tine.
6. *Din* stejarii Basanului ţi-au făcut vâslele; ceata de aşuriţi ţi-au făcut băncile *din* fildeş, *adus* din insulele Chitimului.
7. In subţire, cu lucrare brodată din Egipt, era ceea ce tu întindeai pentru a fi pânza ta; albastru şi purpură din insulele Elişei era ceea ce te acoperea.
8. Locuitorii Sidonului şi ai Arvadului erau marinarii tăi; înţelepţii tăi, Tirule, *care* erau în tine, erau cârmacii tăi.
9. Bătrânii Ghebalului şi *bărbaţii* lui înţelepţi erau în tine reparându-ţi *spărturilor* tale; toate corăbiile mării cu marinarii lor erau în tine pentru a face schimb cu marfa ta.
10. Cei din Persia şi din Lud şi din Put erau în armata ta, bărbaţii tăi de război; ei îşi atârnau scutul şi coiful în tine; ei îţi dădeau frumuseţea.
11. Bărbaţii Arvadului cu armata ta *erau* pe zidurile tale de jur împrejur şi gamadimii erau în turnurile tale; ei îşi atârnau scuturile pe zidurile tale de jur împrejur; ei îţi desăvârşeau frumuseţea.
12. Tarsisul *era* comerciantul tău din cauza mulţimii tuturor *felurilor de* bogăţii; ei au făcut comerţ în târgurile tale cu argint, fier, cositor şi plumb.
13. Iavanul, Tubalul şi Meşecul, ei *erau* comercianţii tăi: ei făceau comerţ cu sufletele oamenilor şi vase de aramă în piaţa ta.
14. Cei din casa Togarmei făceau comerţ în târgurile tale cu cai şi călăreţi şi catâri.
15. Bărbaţii Dedanului *erau* comercianţii tăi; multe insule *erau* marfa mâinii tale; ei îţi aduceau colţi de fildeş şi abanos *ca* dar.
16. Siria *era* comerciantul tău datorită mulţimii mărfurilor tale; ei făceau schimb în târgurile tale cu smaralde, purpură şi lucrare brodată şi in subţire şi corali şi agate.
17. Iuda şi ţara lui Israel *erau* comercianţii tăi; ei făceau comerţ în piaţa ta *cu* grâu de Minit şi Panag şi miere şi untdelemn şi balsam.
18. Damascul *era* comerciantul tău datorită mulţimii mărfurilor tale, datorită mulţimii tuturor bogăţiilor; în vin din Helbon şi lână albă.
19. Dan de asemenea şi Iavanul mergând încoace şi încolo făceau schimb în târgurile tale; fier strălucitor, casie şi trestie *mirositoare* erau în piaţa ta.
20. Dedanul *era* comerciantul tău în învelitori preţioase pentru care.
21. Arabia şi toţi prinţii Chedarului făceau schimb cu tine cu miei şi berbeci şi capre; cu acestea *erau* comercianţii tăi.

22. Comercianții din Seba și din Raama *erau* comercianții tăi; ei făceau schimb în târgurile tale cu cele mai alese dintre toate mirodeniile și cu toate pietrele prețioase și aur.
23. Haranul și Canehul și Edenul, comercianții Sebei, ai Așurului *și* ai Chilmadului *erau* comercianții tăi.
24. Aceștia *erau* comercianți cu toate felurile *de lucruri*, cu veșminte albastre și lucrare brodată și cu lăzi cu haine bogate, legate cu funii și făcute din cedru, printre mărfurile tale.
25. Corăbiile Tarsisului cântau despre tine în piața ta; și erai umplut și ai ajuns foarte glorios în mijlocul mărilor.
26. ¶ Vâslașii tăi te-au adus în ape mari; vântul de est te-a frânt în mijlocul mărilor.
27. Bogățiile tale și târgurile tale, mărfurile tale, marinarii tăi și cârmacii tăi, reparatorii *spărturilor* tale și cei care făceau schimb cu mărfurile tale și toți bărbații tăi de război, care *sunt* în tine și în toată ceata ta, din mijlocul tău, vor cădea în mijlocul mărilor în ziua ruinării tale.
28. Împrejurimile se vor zgudui la sunetul strigătului cârmacilor tăi.
29. Și toți cei ce mânuiesc vâsla, marinarii *și* toți cârmacii mării vor coborî din corăbiile lor *și* vor sta în picioare pe uscat;
30. Și vor face ca vocea lor să fie auzită împotriva ta și vor striga cu amărăciune și își vor arunca țărână pe capete, se vor tăvăli în cenușă;
31. Și se vor cheli în întregime pentru tine și se vor încinge cu pânză de sac și vor plânge pentru tine cu amărăciune a inimii *și* bocet amar.
32. Și în bocetul lor vor înălța o plângere pentru tine și te vor plânge, *spunând*: Care *cetate este* ca Tirul, ca acea distrusă în mijlocul mării?
33. Când mărfurile tale treceau mările, tu săturai multe popoare; tu ai îmbogățit pe împărații pământului cu abundența bogățiilor tale și al mărfurilor tale.
34. În timpul *când* vei fi frânt de mări în adâncurile apelor, mărfurile tale și toată ceata ta din mijlocul tău, vor cădea.
35. Toți locuitorii insulelor vor fi înmărmuriți din *cauza* ta și împărații lor vor fi foarte înspăimântați, vor fi tulburați în înfățișarea *lor*.
36. Comercianții dintre popoare te vor șuiera; vei fi o teroare și nu *vei* mai *fi*.

CAPITOLUL 28

CUVÂNTUL DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:
2. Fiu al omului, spune prințului Tirului: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că inima ta s-a înălțat și tu ai spus: Eu *sunt* Dumnezeu, eu șed *în* scaunul lui Dumnezeu, în mijlocul mărilor; totuși tu *ești* om și nu Dumnezeu, deși îți pui inima ca inima lui Dumnezeu:
3. Iată, tu *ești* mai înțelept decât Daniel; nu este nicio taină pe care să o poată ascunde de tine;
4. Cu înțelepciunea ta și cu înțelegerea ta ți-ai obținut bogățiile și ai obținut aur și argint în tezaurele tale;

5. Prin înțelepciunea ta cea mare *și* prin comerțul tău ți-ai înmulțit
bogățiile și inima ta s-a înălțat datorită bogățiilor tale.
6. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ți-ai pus inima
ca inima lui Dumnezeu;
7. Iată, de aceea eu voi aduce străini asupra ta, pe cei *mai* tirani dintre
națiuni; și ei își vor scoate săbiile împotriva frumuseții înțelepciunii tale
și îți vor întina strălucirea.
8. Ei te vor coborî în groapă și vei muri de moartea *celor care sunt* ucișii
în mijlocul mărilor.
9. Vei mai spune tu înaintea celui care te ucide: Eu *sunt* Dumnezeu? Dar
tu *vei fi* om și nu Dumnezeu, în mâna celui care te ucide.
10. Vei muri de moartea celor necircumcișii, prin mâna străinilor, pentru
că eu am vorbit *aceasta*, spune Domnul DUMNEZEU.
11. ¶ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
12. Fiu al omului, înalță o plângere asupra împăratului Tirului și spune-i:
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Tu sigilezi măsura *desăvârșirii*, plin
de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe.
13. Tu erai în Eden grădina lui Dumnezeu; fiecare piatră prețioasă *era*
acoperitoarea ta: sardonixul, topazul și diamantul, berilul, onixul și iaspisul,
safirul, smaraldul și rubinul și aurul; măiestria tamburinelor tale și a
fluierelor tale era pregătită în tine în ziua când ai fost creat.
14. Tu *ești* heruvimul uns care acoperă; și eu te-am pus *astfel*; erai pe muntele
cel sfânt al lui Dumnezeu; ai umblat în sus și în jos prin mijlocul pietrelor
de foc.
15. Tu *erai* desăvârșit în căile tale din ziua când ai fost creat, până când
nelegiuire a fost găsită în tine.
16. Prin mulțimea mărfurilor tale, ei ți-au umplut mijlocul cu violență
și tu ai păcătuit; de aceea ca pângărit te voi arunca de pe muntele lui
Dumnezeu; și te voi nimici, pe tine heruvim care acoperă, din mijlocul
pietrelor de foc.
17. Inima ta a fost înălțată din cauza frumuseții tale; tu ți-ai corupt
înțelepciunea datorită strălucirii tale; te voi arunca la pământ, te voi întinde
înaintea împăraților ca ei să te privească.
18. Tu ai spurcat sanctuarele tale prin mulțimea nelegiuirilor tale, prin
nelegiuirea comerțului tău; de aceea voi scoate un foc din mijlocul tău,
acesta te va mistui și te voi preface în cenușă pe pământ înaintea ochilor
tuturor celor care te privesc.
19. Toți cei care te cunosc între popoare vor fi înmărmuriți din *cauza* ta;
vei fi o teroare și niciodată nu *vei* mai *fi*.
20. ¶ Din nou, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
21. Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva Sidonului și profețește
împotriva lui,
22. Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva
ta, Sidonule; și voi fi glorificat în mijlocul tău; și ei vor cunoaște că eu *sunt*
DOMNUL, când voi fi făcut judecăți în el și voi fi sfințit în el.

23. Fiindcă voi trimite ciumă în el și sânge pe străzile lui; și răniții vor cădea în mijlocul lui prin sabia *care va fi* asupra lui de fiecare parte; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
24. Și nu va mai fi niciun spin înțepător pentru casa lui Israel, nici *vreun* mărăcine apăsător dintre toți cei *care sunt* în jurul lor, care îi disprețuiau; și ei vor cunoaște că eu *sunt* Domnul DUMNEZEU.
25. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: După ce voi fi adunat casa lui Israel dintre popoarele între care sunt împrăștiați și voi fi sfințit în ei înaintea ochilor păgânilor, atunci vor locui în țara lor pe care am dat-o servitorului meu Iacob.
26. Și vor locui în ea, în siguranță, și vor construi case și vor sădi vii; da, vor locui cu încredere, după ce îmi voi fi împlinit judecățile asupra tuturor celor care îi disprețuiesc de jur împrejurul lor; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul lor.

CAPITOLUL 29

ÎN anul al zecelea, în *luna* a zecea, în a douăsprezecea *zi* a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva lui Faraon, împăratul Egiptului, și profețește împotriva lui și împotriva întregului Egipt.
3. Vorbește și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva ta, Faraon, împărat al Egiptului, dragonul cel mare care stă întins în mijlocul râurilor lui, care a spus: Râul meu *este* al meu și eu *l*-am făcut pentru mine însumi.
4. Dar eu îți voi pune cârlige în fălci și voi face ca peștii din râurile tale să se lipească de solzii tăi și te voi scoate din mijlocul râurilor tale și toți peștii râurilor tale se vor lipi de solzii tăi.
5. Și te voi lăsa *aruncat* în pustie, pe tine și pe toți peștii râurilor tale; vei cădea peste câmpurile deschise; nu vei fi strâns, nici adunat; te-am dat ca mâncare fiarelor câmpului și păsărilor cerului.
6. Și toți locuitorii Egiptului vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, pentru că ei au fost un toiag de trestie pentru casa lui Israel.
7. Când te-au apucat de mână, tu *te*-ai frânt și le-ai sfâșiat tot umărul; și când s-au rezemat de tine, te-ai frânt și ai făcut toate coapsele lor să rămână nemișcate.
8. ¶ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi aduce o sabie asupra ta și voi stârpi din tine pe om și pe animal.
9. Și țara Egiptului va fi pustiită și goală; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, pentru că el a spus: Râul *este* al meu și eu *l*-am făcut.
10. Iată, de aceea eu *sunt* împotriva ta și împotriva râurilor tale și voi face țara Egiptului în întregime risipită *și* pustiită, de la turnul din Siene până la granița Etiopiei.
11. Nici picior de om nu va trece prin ea, nici picior de animal nu va trece prin ea, nici nu va fi locuită patruzeci de ani.
12. Și voi face țara Egiptului o pustietate în mijlocul țărilor pustiite, iar cetățile ei printre cetățile risipite vor fi pustiite patruzeci de ani; și îi voi împrăștia pe egipteni printre națiuni și îi voi risipi prin țări.

13. Totuşi astfel spune Domnul DUMNEZEU: La sfârşitul a patruzeci de ani voi aduna pe egipteni dintre popoarele unde au fost împrăştiaţi;
14. Şi voi întoarce înapoi pe captivii Egiptului şi îi voi face să se întoarcă *în* ţara Patros, în ţara locuinţei lor; şi vor fi acolo o împărăţie înjosită.
15. Va fi cea mai înjosită dintre împărăţii; nu se va mai înălţa deasupra naţiunilor; fiindcă îi voi micşora, ca să nu mai conducă peste naţiuni.
16. Şi nu va mai fi încrederea casei lui Israel, care *le* aduce nelegiuirea în amintire, când se vor uita după ei; ci ei vor cunoaşte că eu *sunt* Domnul DUMNEZEU.
17. ¶ Şi s-a întâmplat în al douăzeci şi şaptelea an, în *luna* întâi, în *ziua* întâi a lunii, că a venit cuvântul DOMNULUI la mine, spunând:
18. Fiu al omului, Nebucadneţar, împăratul Babilonului, a făcut ca armata lui să servească un mare serviciu împotriva Tirului; fiecare cap *a fost* chelit şi fiecare umăr jupuit; totuşi el nu a avut plată, nici armata lui, pentru Tir, pentru serviciul pe care l-a servit împotriva lui;
19. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu voi da ţara Egiptului lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului; şi el îi va lua mulţimea şi îi va lua jaful şi îi va lua prada; şi aceasta va fi plata pentru armata lui.
20. I-am dat ţara Egiptului *pentru* munca lui cu care a servit împotriva acestuia, deoarece ei au lucrat pentru mine, spune Domnul DUMNEZEU.
21. În acea zi voi face cornul casei lui Israel să înmugurească şi îţi voi da deschiderea gurii în mijlocul lor; şi ei vor cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL.

CAPITOLUL 30

CUVÂNTUL DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:
2. Fiu al omului, profeţeşte şi spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Urlaţi: Vai ce zi!
3. Pentru că ziua *este* aproape, chiar ziua DOMNULUI *este* aproape, o zi noroasă; va fi timpul păgânilor.
4. Şi sabia va veni asupra Egiptului şi mare durere va fi în Etiopia, când cei ucişi vor cădea în Egipt şi ei vor lua mulţimea lui şi temeliile lui vor fi dărâmate.
5. Etiopia şi Libia şi Lidia şi tot poporul amestecat şi Cub şi bărbaţii ţării care este în alianţă, vor cădea cu ei prin sabie.
6. Astfel spune DOMNUL: De asemenea cei care sprijină Egiptul vor cădea; şi mândria puterii lui va coborî; din turnul de la Siene vor cădea în el prin sabie, spune Domnul DUMNEZEU.
7. Şi vor fi pustiiţi în mijlocul ţărilor *care sunt* pustiite, iar cetăţile lui vor fi în mijlocul cetăţilor *care sunt* risipite.
8. Şi vor cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL, când voi fi pus un foc în Egipt şi *când* toţi care îl ajută vor fi nimiciţi.
9. În acea zi vor ieşi mesageri dinaintea mea, în corăbii, pentru a înspăimânta pe etiopienii cei nepăsători; şi mare durere va veni asupra lor, ca în ziua Egiptului, pentru că, iată, vine.
10. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi face de asemenea mulţimea Egiptului să înceteze prin mâna lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului.

11. El și poporul lui împreună cu el, tiranii națiunilor, vor fi aduși ca să distrugă țara; și ei își vor scoate săbiile împotriva Egiptului și vor umple țara cu cei uciși.
12. Și voi usca râurile și voi vinde țara în mâna celor stricați; și voi risipi țara și tot ce este în ea, prin mâna străinilor; eu DOMNUL am vorbit *aceasta.*
13. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi distruge de asemenea idolii și voi face să înceteze chipurile *lor* din Nof; și nu va mai fi prinț din țara Egiptului; și voi pune frică în țara Egiptului.
14. Și voi pustii Patrosul și voi pune foc în Țoan și voi face judecăți în No.
15. Și îmi voi turna furia asupra Sinului, tăria Egiptului; și voi stârpi mulțimea din No.
16. Și voi pune un foc în Egipt; Sinul va avea mare durere și No va fi sfâșiat în două și zilnic Noful *va avea* strâmtorări.
17. Tinerii din Aven și din Pi-Beset vor cădea prin sabie; iar aceste *cetăți* vor merge în captivitate.
18. La Tahpanes de asemenea se va întuneca ziua când voi sfărâma acolo jugurile Egiptului; și fastul tăriei lui va înceta în el; cât despre el, un nor îl va acoperi, iar fiicele lui vor merge în captivitate.
19. Astfel voi face judecăți în Egipt; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
20. ¶ Și s-a întâmplat în al unsprezecelea an, în *luna* întâi, în *ziua* a șaptea a lunii, *că* a venit la mine cuvântul DOMNULUI, spunând:
21. Fiu al omului, eu am frânt brațul lui Faraon, împăratul Egiptului; și, iată, acesta nu va fi legat pentru a se vindeca, pentru a-i pune un bandaj ca să îl lege, pentru a-l face tare să țină sabia.
22. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva lui Faraon, împăratul Egiptului; și îi voi frânge brațele, cel tare și pe cel frânt; și voi face să cadă sabia din mâna lui.
23. Și voi împrăștia pe egipteni printre națiuni și îi voi risipi prin țări.
24. Și voi întări brațele împăratului Babilonului și voi pune sabia mea în mâna lui; dar voi frânge brațele lui Faraon, iar el va geme înaintea lui cu gemetele *omului* rănit de moarte.
25. Dar voi întări brațele împăratului Babilonului, iar brațele lui Faraon vor cădea; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când voi pune sabia mea în mâna împăratului Babilonului și el o va întinde asupra țării Egiptului.
26. Și voi împrăștia pe egipteni printre națiuni și îi voi risipi prin țări; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

CAPITOLUL 31

ȘI s-a întâmplat *că*, în al unsprezecelea an, în *luna* a treia, în *ziua* întâi a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, vorbește lui Faraon, împăratul Egiptului, și mulțimii lui: Ca cine ești tu în măreția ta?
3. Iată, asirianul *era* un cedru în Liban cu crengi frumoase și frunziș umbros și de o statură înaltă; și vârful lui era printre ramurile dese.

4. Apele îl făceau mare, adâncul l-a înălțat sus cu râurile lui curgând de jur împrejurul plantelor lui și își trimitea râulețele la toți copacii câmpului.
5. De aceea înălțimea lui era înălțată deasupra tuturor copacilor câmpului și ramurile lui erau înmulțite și crengile lui s-au lungit datorită mulțimii apelor, când creștea repede.
6. Toate păsările cerului își făceau cuiburile în ramurile lui; și sub crengile lui toate fiarele câmpului își năștеau puii și la umbra lui locuiau toate națiunile mari.
7. Astfel era el frumos în măreția lui, în lungimea crengilor lui, pentru că rădăcina lui era lângă ape mari.
8. Cedrii din grădina lui Dumnezeu nu puteau să îl ascundă; brazii nu erau asemenea ramurilor lui și castanii nu erau precum crengile lui; nici vreun copac din grădina lui Dumnezeu nu îi era asemenea în frumusețea lui.
9. Eu îl făcusem frumos prin mulțimea crengilor lui; astfel încât toți copacii Edenului care *erau* în grădina lui Dumnezeu, îl invidiau.
10. ¶ De aceea, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că te-ai înălțat în înălțime și el și-a crescut repede vârful printre ramurile dese și inima lui s-a înălțat în înălțimea lui;
11. Eu de aceea l-am dat în mâna celui puternic dintre păgâni; el într-adevăr se va purta cu el: l-am alungat pentru stricăciunea lui.
12. Și străinii, tiranii națiunilor, l-au stârpit și l-au părăsit; crengile lui au căzut pe munți și în toate văile și ramurile lui sunt rupte prin toate râurile țării; și toate popoarele pământului au coborât de la umbra lui și l-au părăsit.
13. Peste ruina lui toate păsările cerului vor rămâne și toate fiarele câmpului vor fi peste crengile lui;
14. Ca niciunul dintre toți copacii de lângă ape să nu se înalțe pe ei înșiși pentru înălțimea lor, nici să nu își crească repede vârful printre ramurile dese, nici copacii lor să nu stea drepți în înălțimea lor, toți care beau apă, pentru că toți sunt dați morții, în părțile de jos ale pământului, în mijlocul copiilor oamenilor, cu cei care coboară în groapă.
15. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În ziua când el a coborât în mormânt eu am pus să se facă o jelire; am acoperit adâncul pentru el și am oprit potopurile lui și apele cele mari au fost oprite; și am făcut Libanul să jelească pentru el și toți copacii câmpului s-au topit pentru el.
16. Am făcut națiunile să se zguduie la sunetul căderii lui, când l-am aruncat jos în iad cu cei care coboară în groapă; și toți copacii Edenului, cei mai aleși și cei mai buni ai Libanului, toți cei care beau apă, vor fi mângâiați în părțile de jos ale pământului.
17. Ei de asemenea au coborât cu el în iad la cei uciși cu sabia; și *cei care erau* brațul lui, *care* locuiau sub umbra lui în mijlocul păgânilor.
18. Astfel, cu cine ești tu asemenea în glorie și în măreție printre copacii Edenului? Totuși vei fi coborât cu copacii Edenului în părțile de jos ale pământului; te vei culca în mijlocul celor necircumciși, cu cei uciși de sabie. Acesta *este* Faraon și toată mulțimea lui, spune Domnul DUMNEZEU.

CAPITOLUL

32 ŞI s-a întâmplat *că*, în al doisprezecelea an, în luna a douăsprezecea, în *ziua* întâia a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, înalţă o plângere pentru Faraon, împăratul Egiptului, şi spune-i: Eşti asemenea unui leu tânăr al naţiunilor şi ca o balenă în mări; şi înaintai cu râurile tale şi tulburai apele cu picioarele tale şi le murdăreai râurile.
3. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: De aceea îmi voi întinde plasa peste tine cu o ceată de multe popoare şi ele te vor trage în plasa mea.
4. Atunci te voi lăsa pe pământ, te voi arunca în câmp deschis şi voi face toate păsările cerului să rămână pe tine şi voi sătura fiarele întregului pământ cu tine.
5. Şi voi pune carnea ta pe munţi şi voi umple văile cu înălţimea ta.
6. De asemenea voi uda cu sângele tău, până la munţi, ţara în care înoţi; şi râurile vor fi pline de tine.
7. Şi când te voi stinge, voi acoperi cerul şi îi voi întuneca stelele; voi acoperi soarele cu un nor şi luna nu îşi va da lumina.
8. Pe toţi luminătorii strălucitori ai cerului îi voi întuneca deasupra ta şi voi pune întuneric peste ţara ta, spune Domnul DUMNEZEU.
9. De asemenea voi chinui inimile multor popoare, când voi aduce nimicirea ta printre naţiuni, în ţările pe care nu le-ai cunoscut.
10. Da, voi face pe multe popoare să fie uimite de *starea* ta şi împăraţii lor vor fi groaznic înfricoşaţi din cauza ta, când îmi voi învârti sabia înaintea lor; şi vor tremura în *fiecare* clipă, fiecare om pentru viaţa lui, în ziua căderii tale.
11. Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Sabia împăratului Babilonului va veni asupra ta.
12. Prin săbiile celor puternici voi face mulţimea ta să cadă, pe tiranii naţiunilor, pe toţi; şi vor prăda fastul Egiptului şi toată mulţimea lui va fi nimicită.
13. Şi voi nimici toate animalele lui de lângă apele cele mari; nici picior de om nu le va mai tulbura, nici copitele animalelor nu le vor tulbura.
14. Atunci le voi adânci apele şi voi face râurile lor să curgă precum untdelemnul, spune Domnul DUMNEZEU.
15. Când voi pustii ţara Egiptului, iar ţara va fi lipsită de ceea ce o umplea, când voi lovi pe toţi cei care locuiesc în ea, atunci vor cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL.
16. Aceasta *este* plângerea cu care îl vor plânge; fiicele naţiunilor îl vor plânge; vor plânge pentru el, pentru Egipt şi pentru toată mulţimea lui, spune Domnul DUMNEZEU.
17. ¶ S-a întâmplat de asemenea *că*, în al doisprezecelea an, în a cincisprezecea *zi* a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
18. Fiu al omului, boceşte pentru mulţimea Egiptului şi aruncă-i jos, pe el şi pe fiicele naţiunilor faimoase, în părţile de jos ale pământului, cu cei care coboară în groapă.
19. Pe cine întreci tu în frumuseţe? Coboară şi culcă-te cu cei necircumcişi.
20. Ei vor cădea în mijlocul celor ucişi de sabie; el este dat sabiei; trageţi-l afară, pe el şi toate mulţimile lui.

21. Cei tari printre puternici vor vorbi cu el din mijlocul iadului cu cei care îl ajută; ei au coborât, zac necircumcişi, ucişi de sabie.
22. Aşurul *este* acolo şi toată ceata lui; mormintele lor *sunt* în jurul său; cu toţi cei ucişi, căzuţi prin sabie;
23. Al căror morminte sunt puse în laturile gropii, iar ceata lui este de jur împrejurul mormântului său; cu toţii ucişi, căzuţi prin sabie, care cauzau teroarea în ţara celor vii.
24. Acolo *este* Elamul şi toată mulţimea lui de jur împrejurul mormântului său, cu toţii ucişi, căzuţi prin sabie; care au coborât necircumcişi în părţile de jos ale pământului, care aduceau teroarea lor în ţara celor vii; totuşi ei şi-au purtat ruşinea cu cei care coboară în groapă.
25. Ei i-au pus un pat în mijlocul celor ucişi cu toată mulţimea lui; mormintele lor *sunt* de jur împrejurul lui; cu toţii necircumcişi, ucişi de sabie; deşi groaza de ei a cuprins ţara celor vii, totuşi şi-au purtat ruşinea cu cei care coboară în groapă; el este pus în mijlocul celor ucişi.
26. Acolo *este* Meşec, Tubal şi toată mulţimea lui, mormintele lor *sunt* de jur împrejurul lui; cu toţii necircumcişi, ucişi de sabie, deşi groaza de ei a cuprins ţara celor vii.
27. Şi nu se vor culca cu cei puternici, căzuţi dintre cei necircumcişi, care au coborât în iad cu armele lor de război; şi ei şi-au pus săbiile sub capetele lor, dar nelegiuirile lor vor fi asupra oaselor lor, deşi *ei erau* groaza celor puternici în ţara celor vii.
28. Da, vei fi frânt în mijlocul celor necircumcişi şi te vei culca cu cei ucişi cu sabia.
29. Acolo *este* Edomul, împăraţii lui şi toţi prinţii lui, care cu puterea lor, sunt puşi lângă cei ucişi de sabie; se vor culca împreună cu cei necircumcişi şi cu cei care coboară în groapă.
30. Acolo *sunt* prinţii nordului, cu toţii, şi toţi sidonienii care au coborât cu cei ucişi; cu groaza lor ei sunt ruşinaţi de puterea lor, şi zac necircumcişi cu cei ucişi de sabie şi îşi poartă ruşinea cu cei care coboară în groapă.
31. Faraon îi va vedea şi va fi mângâiat pentru toată mulţimea lui, Faraon şi toată armata lui, ucişi de sabie, spune Domnul DUMNEZEU.
32. Pentru că am adus groaza mea în ţara celor vii; şi el se va culca în mijlocul celor necircumcişi, cu cei ucişi de sabie, Faraon şi toată mulţimea lui, spune Domnul DUMNEZEU.

CAPITOLUL 33

DIN nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, vorbeşte copiilor poporului tău şi spune-le: Când voi aduce sabia asupra vreunei ţări, dacă poporul ţării ia un om din ţinuturile lor şi îl rânduieşte ca paznicul lor,
3. Dacă atunci când el vede sabia venind asupra ţării, sună din trâmbiţă şi avertizează poporul;
4. Atunci oricine aude sunetul trâmbiţei şi nu acceptă avertizarea, dacă sabia vine şi îl ia, sângele lui va fi asupra capului său.

5. El a auzit sunetul trâmbiței și nu a acceptat avertizarea, sângele lui va fi asupra lui. Dar cel care acceptă avertizarea își va scăpa sufletul.
6. Dar dacă paznicul vede sabia venind și nu sună din trâmbiță și poporul nu este avertizat; dacă sabia vine și ia *vreo* persoană dintre ei, el este luat în nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna paznicului.
7. Astfel tu, fiu al omului, te-am pus paznic pentru casa lui Israel; de aceea ascultă cuvântul din gura mea și avertizează-i din partea mea.
8. Când spun celui stricat: Tu cel stricat, vei muri negreșit; dacă nu vorbești să îl avertizezi pe cel stricat de calea lui, acel stricat va muri în nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta.
9. Totuși, dacă îl avertizezi pe cel stricat de calea lui, să se întoarcă de la ea; dacă nu se întoarce de la calea lui, el va muri în nelegiuirea lui; dar tu ți-ai scăpat sufletul.
10. ¶ De aceea, tu fiu al omului, vorbește casei lui Israel: Astfel să vorbiți, spunând: Dacă fărădelegile noastre și păcatele noastre *sunt* asupra noastră și noi lâncezim în ele; cum să trăim atunci?
11. Spune-le: *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, nu am nicio plăcere în moartea celui stricat, ci ca cel stricat să se întoarcă de la calea lui și să trăiască; întoarceți-vă, întoarceți-vă de la căile voastre rele, fiindcă de ce să muriți casă a lui Israel?
12. De aceea, tu fiu al omului, spune copiilor poporului tău: Dreptatea celui drept nu îl va scăpa în ziua fărădelegii lui; cât despre stricăciunea celui stricat, el nu va cădea prin aceasta în ziua în care se întoarce de la stricăciunea lui; nici cel drept nu va fi în stare să trăiască pentru *dreptatea* lui, în ziua în care păcătuiește.
13. Când eu voi spune celui drept, *că* va trăi negreșit; dacă el se încrede în dreptatea lui și face nelegiuire, niciuna dintre toate faptele lui drepte nu va fi amintită; ci pentru nelegiuirea lui pe care a făcut-o, el va muri pentru aceasta.
14. Din nou, când spun celui stricat: Vei muri negreșit; dacă se întoarce de la păcatul lui și face ceea ce este legiuit și drept;
15. *Dacă* cel stricat dă înapoi garanția, dă înapoi ceea ce a furat, umblă în statutele vieții, fără să facă nelegiuire; va trăi negreșit, nu va muri.
16. Niciunul din păcatele pe care le-a făcut nu îi va fi amintit; el a făcut ceea ce este legiuit și drept; va trăi negreșit.
17. Totuși copiii poporului tău spun: Calea Domnului nu este nepărtinitoare; dar cât despre ei, calea lor nu este nepărtinitoare.
18. Când cel drept se întoarce de la dreptatea lui și face nelegiuire, el va muri datorită acesteia.
19. Dar dacă cel stricat se întoarce de la stricăciunea lui și face ceea ce este legiuit și drept, el va trăi prin aceasta.
20. Totuși voi spuneți: Calea Domnului nu este nepărtinitoare. Casă a lui Israel, vă voi judeca pe fiecare, după căile lui.
21. ¶ Și s-a întâmplat în al doisprezecelea an al captivității noastre, în *luna* a zecea, în a cincea *zi* a lunii, *că* unul care scăpase din Ierusalim a venit la mine, spunând: Cetatea este lovită.

22. Și, mâna DOMNULUI fusese asupra mea seara, mai înainte ca cel care scăpase să vină, și îmi deschisese gura, până când a venit el la mine dimineața; și gura îmi era deschisă și nu mai eram mut.
23. Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
24. Fiu al omului, cei care locuiesc acele risipituri din țara lui Israel, vorbesc, spunând: Avraam a fost unul *singur* și el a moștenit țara; dar noi *suntem* mulți; țara ne este dată ca moștenire.
25. Pentru aceea spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi mâncați cu sânge și vă ridicați ochii spre idolii voștri și vărsați sânge; și să stăpâniți voi țara?
26. Vă încredeți în sabia voastră, lucrați urâciune și, fiecare, pângăriți pe soția aproapelui său; și să stăpâniți voi țara?
27. Spune-le astfel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: *Precum* eu trăiesc, într-adevăr cei care *sunt* în risipituri vor cădea prin sabie și cel care *este* în câmp deschis îl voi da fiarelor să fie mâncat și cei care *sunt* în întărituri și în peșteri vor muri de ciumă.
28. Fiindcă voi pustii de tot țara și fastul puterii ei va înceta; și munții lui Israel vor fi pustiiți, încât nimeni nu va trece prin ei.
29. Atunci vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, după ce voi pustii de tot țara datorită tuturor urâciunilor lor pe care le-au făcut.
30. ¶ De asemenea, tu fiu al omului, copiii poporului tău încă vorbesc împotriva ta lângă ziduri și la ușile caselor și vorbesc unul către altul, fiecare către fratele său, spunând: Veniți, vă rog, și ascultați care *este* cuvântul care iese de la DOMNUL.
31. Și ei vin la tine precum poporul vine și șed înaintea ta *ca* popor al meu și ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc, căci cu gura lor ei arată multă dragoste, *dar* inima lor merge după lăcomia lor.
32. Și, iată, tu *ești* pentru ei ca o cântare foarte plăcută a unuia care are o voce plăcută și poate cânta bine la un instrument; fiindcă ei ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc.
33. Și când aceasta se întâmplă (iată, se va întâmpla), atunci vor cunoaște că un profet a fost printre ei.

CAPITOLUL 34

ȘI cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, profețește împotriva păstorilor lui Israel, profețește și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU păstorilor: Vai *fie* păstorilor lui Israel care se pasc pe ei înșiși! Nu ar trebui păstorii să pască turmele?
3. Voi mâncați grăsimea și vă îmbrăcați cu lâna; le înjunghiați pe cele hrănite; *dar* nu paște turma.
4. Pe cea îmbolnăvită nu ați întărit-o, nici nu ați vindecat pe cea bolnavă, nici nu ați legat pe cea zdrobită, nici nu ați întors pe cea alungată, nici nu ați căutat pe cea pierdută; ci cu forță și cruzime le-ați stăpânit.
5. Și ele s-au împrăștiat, pentru că nu era păstor; și au devenit mâncare pentru toate fiarele câmpului, după ce s-au împrăștiat.

6. Oile mele au rătăcit pe toți munții și pe fiecare deal înalt; da, turma mea s-a
împrăștiat pe toată fața pământului și nimeni nu a cercetat sau a căutat *după ele*.
7. ¶ De aceea, voi păstorilor, ascultați cuvântul DOMNULUI:
8. *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, într-adevăr, deoarece
turma mea a devenit o pradă și turma mea a devenit mâncare pentru fiecare
fiară a câmpului, deoarece nu *era* păstor, nici păstorii mei nu căutau oile
mele, ci păstorii se păşteau pe ei înşişi şi nu păşteau turma mea;
9. De aceea, voi păstorilor, ascultați cuvântul DOMNULUI;
10. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva păstorilor;
și voi cere turma mea din mâna lor și îi voi face să înceteze să mai pască
turma; nici păstorii nu se vor mai paște pe ei înșiși; fiindcă voi scăpa turma
mea din gura lor, ca să nu fie mâncare pentru ei.
11. Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu, *chiar* eu,
deopotrivă voi cerceta oile mele și le voi căuta.
12. Ca un păstor care își caută turma în ziua când este printre oile sale
împrăștiate; astfel voi căuta eu oile mele și le voi scăpa din toate locurile în
care s-au împrăștiat în ziua înnorată și întunecată.
13. Şi le voi scoate dintre popoare şi le voi aduna din ţări şi le voi aduce
în propria lor țară și le voi paște pe munții lui Israel lângă râuri și în toate
locurile locuite ale țării.
14. Le voi paște într-o pășune bună și pe munții înalți ai lui Israel va fi
staulul lor; acolo se vor culca într-un staul bun și *într*-o pășune grasă vor
paște ele pe munții lui Israel.
15. Eu voi paște turma mea și eu le voi face să se culce, spune Domnul
DUMNEZEU.
16. O voi căuta pe cea pierdută și o voi întoarce pe cea alungată și o voi
lega pe cea zdrobită și o voi întări pe cea bolnavă; dar voi nimici pe cea
grasă și pe cea tare; le voi paște cu judecată.
17. ¶ Şi *cât despre* voi, turma mea, astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Iată, judec între vite și vite, între berbeci și țapi.
18. Vi *se pare* un lucru mic *că* ați mâncat pășunea cea bună dar trebuie să
călcați cu picioarele voastre ceea ce rămâne din pășunile voastre? Și ați băut
din apele adânci dar trebuie să murdăriți rămășița cu picioarele voastre?
19. Şi *cât despre* turma mea, ele mănâncă ceea ce voi ați călcat cu picioarele
voastre; și beau ceea ce voi ați murdărit cu picioarele voastre.
20. De aceea astfel le spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu, *chiar* eu, voi
judeca între vitele grase și între vitele slabe.
21. Pentru că ați îmbrâncit cu coasta și cu umărul și ați împins pe toate
cele îmbolnăvite cu coarnele voastre, până le-ați împrăștiat peste tot;
22. De aceea îmi voi salva turma și ele nu vor mai fi o pradă; și voi judeca
între vite și vite.
23. Şi voi ridica un *singur* păstor peste ele şi el le va paşte, servitorul meu
David; el le va paşte şi va fi păstorul lor.
24. Şi eu DOMNUL voi fi Dumnezeul lor şi servitorul meu David *va fi* un
prinț printre ei; eu DOMNUL am vorbit *aceasta*.

25. Şi eu voi face un legământ de pace cu ele şi voi face să înceteze fiarele rele din ţară; şi vor locui în siguranţă în pustie şi vor dormi în păduri.
26. Şi le voi face pe acestea şi locurile de jur împrejurul dealului meu, o binecuvântare; şi voi face ploaia să cadă la timpul ei; vor fi ploi de binecuvântare.
27. Şi pomul de pe câmp îşi va da rodul şi pământul îşi va da venitul şi vor fi în siguranţă în ţara lor şi vor cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL, după ce voi fi sfărâmat legăturile jugului lor şi îi voi fi eliberat din mâna celor ce se serveau de ei.
28. Şi nu vor mai fi o pradă păgânilor, nici fiarele pământului nu îi vor *mai* mânca; ci vor locui în siguranţă şi nimeni nu *îi* va înspăimânta.
29. Şi le voi ridica o plantă de renume şi nu vor mai fi mistuiţi de foame în ţară, nici nu vor mai purta ruşinea păgânilor.
30. Astfel ei vor cunoaşte că eu DOMNUL Dumnezeul lor *sunt* cu ei şi *că* ei, casa lui Israel, *sunt* poporul meu, spune Domnul DUMNEZEU.
31. Şi voi turma mea, turma păşunii mele, *sunteţi* oameni, *iar* eu *sunt* Dumnezeul vostru, spune Domnul DUMNEZEU.

CAPITOLUL 35

MAI mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, îndreaptă-ţi faţa împotriva muntelui Seir şi profeţeşte împotriva lui,
3. Şi spune-i: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, munte al Seirului, *sunt* împotriva ta şi îmi voi întinde mâna împotriva ta şi te voi pustii de tot.
4. Voi risipi cetăţile tale şi vei fi pustiit şi vei cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL.
5. Pentru că ai avut o ură continuă şi ai vărsat *sângele* copiilor lui Israel prin forţa sabiei în timpul nenorocirii lor, în timpul *când* nelegiuirea *lor a luat* sfârşit;
6. De aceea, *precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, te voi pregăti pentru sânge şi sângele te va urmări, pentru că nu ai urât sângele, sângele te va urmări.
7. Astfel, voi pustii de tot muntele Seir şi voi stârpi din el pe cel care iese şi pe cel care se întoarce.
8. Şi îi voi umple munţii cu *oamenii* lui ucişi; pe dealurile tale şi în văile tale şi în toate râurile tale vor cădea cei ucişi cu sabia.
9. Te voi face pustiiri continue şi cetăţile tale nu se vor întoarce, şi veţi cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL.
10. ¶ Pentru că ai spus: Aceste două naţiuni şi aceste două ţări vor fi ale mele şi noi îl vom stăpâni; deşi DOMNUL era acolo;
11. De aceea, *precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, voi face întocmai conform mâniei tale şi conform invidiei tale pe care le-ai folosit din ura ta împotriva lor; şi mă voi face cunoscut printre ei, după ce te voi fi judecat.
12. Şi vei cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL *şi că* am auzit toate blasfemiile tale pe care le-ai vorbit împotriva munţilor lui Israel, spunând: Sunt pustiiţi, ne sunt daţi spre mistuire.

13. Astfel, cu gura voastră v-ați fălit împotriva mea și v-ați înmulțit cuvintele împotriva mea; eu *le*-am auzit.
14. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Când tot pământul se bucură, pe tine te voi face o pustiire.
15. Precum te-ai bucurat la moștenirea casei lui Israel, deoarece aceasta a fost pustiită, astfel îți voi face ție, vei fi pustiit, munte al Seirului și toată Idumeea, în întregime; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

CAPITOLUL 36

DE asemenea tu, fiu al omului, profețește munților lui Israel și spune: Munți ai lui Israel, ascultați cuvântul DOMNULUI;
2. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că dușmanul a spus împotriva voastră: Aha, chiar *și* înălțimile cele vechi sunt în stăpânirea noastră;
3. De aceea profețește și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Deoarece ei *v*-au pustiit și v-au înghițit de fiecare parte, ca să fiți o stăpânire pentru rămășița păgânilor și sunteți luați pe buzele vorbăreților și *sunteți* o dezonoare a poporului;
4. De aceea munți ai lui Israel, ascultați cuvântul Domnului DUMNEZEU; Astfel spune Domnul DUMNEZEU munților și dealurilor, râurilor și văilor, risipirilor pustiite și cetăților părăsite, care au devenit o pradă și derâdere pentru rămășița păgânilor de jur împrejur;
5. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cu adevărat în focul geloziei mele am vorbit împotriva rămășiței păgânilor și împotriva întregii Idumeea, care și-au rânduit țara mea în stăpânirea lor cu bucuria întregii *lor* inimi, cu minți disprețuitoare, pentru a o lepăda ca pradă.
6. Profețește de aceea referitor la țara lui Israel și spune munților și dealurilor, râurilor și văilor: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, am vorbit în gelozia mea și în furia mea, pentru că ați purtat rușinea păgânilor;
7. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Mi-am ridicat mâna: Cu adevărat, păgânii care *sunt* în jurul vostru își vor purta rușinea lor.
8. Dar voi, munți ai lui Israel, veți da ramurile voastre și veți aduce rodul vostru poporului meu Israel, pentru că sunt aproape să vină.
9. Căci, iată, eu *sunt* pentru voi și mă voi întoarce la voi și veți fi arați și semănați;
10. Și voi înmulți oamenii pe voi, toată casa lui Israel, *da* toată; și cetățile vor fi locuite și risipirile vor fi zidite;
11. Și voi înmulți oameni și animale pe voi; și se vor înmulți și vor aduce rod; și vă voi așeza după stările voastre din vechime și *vă* voi face mai bine decât la începuturile voastre; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
12. Da, voi face pe oameni să umble pe voi, poporul meu Israel; și ei te vor avea în stăpânire și tu vei fi moștenirea lor și nu îi vei mai văduvi, de acum înainte, *de oameni.*
13. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ei vă spun: Tu *ești o țară care* mănâncă pe oameni și ți-ai văduvit națiunile;
14. De aceea nu vei mai mânca oameni, nici nu îți vei mai văduvi națiunile, spune Domnul DUMNEZEU.

15. Nici nu voi mai face *pe oameni* să audă în tine ruşinea păgânilor, nici nu vei mai purta ocara popoarelor, nici nu vei mai face naţiunile tale să cadă, spune Domnul DUMNEZEU.
16. ¶ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând,
17. Fiu al omului, când casa lui Israel locuia în ţara lor, ei au pângărit-o prin calea lor şi prin facerile lor; calea lor a fost înaintea mea ca necurăţia unei femei *pusă* deoparte.
18. Pentru aceea mi-am turnat furia asupra lor pentru sângele pe care l-au vărsat peste ţară şi pentru idolii lor *cu care* au murdărit-o;
19. Şi i-am împrăştiat printre păgâni şi ei au fost risipiţi prin ţări; conform cu calea lor şi conform cu facerile lor i-am judecat.
20. Şi când au intrat la păgânii la care au mers, ei au pângărit numele meu sfânt, când le-au spus: Aceştia *sunt* poporul DOMNULUI şi au ieşit din ţara lui.
21. Dar eu am avut milă pentru numele meu sfânt, pe care casa lui Israel l-a pângărit printre păgânii la care au mers.
22. De aceea spune casei lui Israel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Eu nu fac *aceasta* datorită vouă, casă a lui Israel, ci datorită numelui meu sfânt, pe care voi l-aţi pângărit printre păgânii la care aţi mers.
23. Şi voi sfinţi numele meu cel mare, care a fost pângărit printre păgâni, pe care voi l-aţi pângărit în mijlocul lor; şi păgânii vor cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL, spune Domnul DUMNEZEU, când voi fi sfinţit în voi înaintea ochilor lor.
24. Fiindcă vă voi lua dintre păgâni şi vă voi aduna din toate ţările şi vă voi aduce în ţara voastră.
25. ¶ Atunci voi stropi apă curată peste voi şi veţi fi curaţi de toată murdăria voastră şi de toţi idolii voştri, *de acestea* vă voi curăţi.
26. De asemenea vă voi da o inimă nouă şi un duh nou voi pune în voi; şi voi lua inima de piatră din carnea voastră şi vă voi da o inimă de carne.
27. Şi voi pune duhul meu în voi şi vă voi face să umblaţi în statutele mele şi voi veţi păzi judecăţile mele şi *le* veţi împlini.
28. Şi veţi locui în ţara pe care am dat-o părinţilor voştri; şi voi veţi fi poporul meu şi eu voi fi Dumnezeul vostru.
29. Vă voi salva de asemenea din toate necurăţiile voastre; şi voi chema grânele şi le voi înmulţi şi nicio foamete nu voi pune peste voi.
30. Şi voi înmulţi rodul pomilor şi venitul câmpului, ca să nu mai primiţi ocara foametei printre păgâni.
31. Atunci vă veţi aminti de propriile voastre căi rele şi de facerile voastre care nu *erau* bune şi vă veţi detesta înaintea ochilor voştri pentru nelegiuirile voastre şi pentru urâciunile voastre.
32. Nu datorită vouă fac eu *aceasta*, spune Domnul DUMNEZEU, să vă fie cunoscut; ruşinaţi-vă şi roşiţi pentru căile voastre, casă a lui Israel.
33. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În ziua când vă voi fi curăţat de toate nelegiuirile voastre, *vă* voi face de asemenea să locuiţi în cetăţi şi risipirile vor fi zidite.

34. Şi ţara pustiită va fi arată, în loc să rămână pustiită înaintea ochilor tuturor celor care trec pe lângă *ea*.
35. Şi ei vor spune: Această ţară care a fost pustiită a devenit ca grădina Edenului; şi cetăţile risipite şi pustiite şi ruinate *au devenit* întărite *şi* sunt locuite.
36. Atunci păgânii lăsaţi de jur împrejurul vostru vor cunoaşte că eu DOMNUL zidesc ruinele *şi* sădesc ceea ce era pustiit; eu DOMNUL am vorbit *aceasta* şi *o* voi împlini.
37. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Totuşi *pentru* aceasta voi fi luat la întrebări de casa lui Israel, ca să împlinesc *aceasta* pentru ei; îi voi înmulţi cu oameni ca pe o turmă.
38. Ca turma cea sfântă, ca turma Ierusalimului, în sărbătorile lui solemne; astfel cetăţile risipite vor fi umplute cu turme de oameni; şi vor cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL.

CAPITOLUL

37 MÂNA DOMNULUI a fost peste mine şi m-a dus în duhul DOMNULUI şi m-a pus jos în mijlocul văii plină de oase,
2. Şi m-a făcut să trec pe lângă ele de jur împrejur; şi, iată, *erau* foarte multe în valea deschisă; şi, iată, *erau* foarte uscate.
3. Şi mi-a spus: Fiu al omului, pot aceste oase să trăiască? Şi eu am răspuns: Doamne DUMNEZEULE, tu ştii.
4. Din nou el mi-a spus: Profeţeşte asupra acestor oase şi spune-le: Oase uscate, ascultaţi cuvântul DOMNULUI.
5. Astfel spune Domnul DUMNEZEU acestor oase: Iată, voi face să intre suflare în voi şi veţi trăi;
6. Şi voi pune tendoane pe voi şi carnea o voi *face* să crească pe voi şi vă voi acoperi cu piele şi voi pune suflare în voi şi veţi trăi; şi veţi cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL.
7. Astfel am profeţit precum mi se poruncise: şi pe când profeţeam, a fost un zgomot şi iată, un cutremur şi oasele s-au adunat împreună, os la osul său.
8. Şi când am privit, iată, tendoanele şi carnea au venit pe ele şi pielea le-a acoperit pe deasupra; dar nu *era* suflare în ele.
9. Atunci el mi-a spus: Profeţeşte vântului, profeţeşte, fiu al omului şi spune vântului: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vino din cele patru vânturi, suflare şi suflă peste aceşti ucişi, ca ei să trăiască.
10. Astfel am profeţit precum îmi poruncise şi suflarea a venit în ele şi au trăit şi au stat pe picioarele lor, o armată nespus de mare.
11. Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, aceste oase sunt toată casa lui Israel; iată, ei spun: Oasele noastre sunt uscate şi speranţa noastră este pierdută; suntem stârpiţi pentru mădularele noastre.
12. De aceea, profeţeşte şi spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, popor al meu, voi deschide mormintele voastre şi vă voi face să ieşiţi din mormintele voastre şi vă voi aduce în ţara lui Israel.
13. Şi veţi cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL, când îmi voi fi deschis mormintele voastre, popor al meu şi vă voi scoate din mormintele voastre,

14. Şi voi pune duhul meu în voi şi veţi trăi şi vă voi pune în propria voastră ţară; atunci veţi cunoaşte că eu DOMNUL am vorbit *aceasta* şi am împlinit-*o*, spune DOMNUL.
15. ¶ Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:
16. Mai mult, fiu al omului, ia-ţi un toiag şi scrie pe el: Pentru Iuda şi pentru copiii lui Israel, tovarăşii săi; apoi ia un alt toiag şi scrie pe el: Pentru Iosif, toiagul lui Efraim şi *pentru* toată casa lui Israel, tovarăşii săi;
17. Şi uneşte-le unul cu altul într-un singur toiag; şi ele vor deveni unul singur în mâna ta.
18. Şi când copiii poporului tău îţi vor vorbi, spunând: Nu ne vei arăta ce *înseamnă* acestea?
19. Spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi lua toiagul lui Iosif, care *este* în mâna lui Efraim şi triburile lui Israel, tovarăşii săi şi le voi pune cu acesta, cu toiagul lui Iuda şi le voi face un singur toiag şi vor fi unul singur în mâna mea.
20. Şi toiegele pe care ai scris vor fi în mâna ta înaintea ochilor lor.
21. Şi spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi lua pe copiii lui Israel dintre păgânii unde au mers şi îi voi aduna din fiecare parte şi îi voi aduce în propria lor ţară;
22. Şi îi voi face o singură naţiune în ţara de pe munţii lui Israel; şi un singur împărat va fi împărat pentru ei toţi; şi nu vor mai fi două naţiuni, nici nu vor mai fi despărţiţi vreodată în două împărăţii;
23. Nici nu se vor mai pângări cu idolii lor, nici cu lucrurile lor detestabile, nici cu vreuna din fărădelegile lor; ci îi voi salva din toate locuinţele lor în care au păcătuit şi îi voi curăţi; astfel ei vor fi poporul meu şi eu voi fi Dumnezeul lor.
24. Şi David, servitorul meu, *va fi* împărat peste ei; şi ei toţi vor avea un singur păstor; vor umbla de asemenea în judecăţile mele şi vor ţine statutele mele şi le vor împlini.
25. Şi vor locui în ţara pe care am dat-o lui Iacob, servitorul meu, în care părinţii voştri au locuit; şi vor locui în ea, ei şi copiii lor şi copiii copiilor lor pentru totdeauna; şi David, servitorul meu, *va fi* prinţul lor pentru totdeauna.
26. Mai mult, voi face un legământ de pace cu ei; acesta va fi cu ei un legământ veşnic; şi îi voi aşeza şi îi voi înmulţi şi voi pune sanctuarul meu în mijlocul lor pentru totdeauna.
27. Tabernacolul meu de asemenea va fi cu ei; da, eu voi fi Dumnezeul lor şi ei vor fi poporul meu.
28. Şi păgânii vor cunoaşte că eu, DOMNUL, sfinţesc pe Israel, când sanctuarul meu va fi în mijlocul lor pentru totdeauna.

CAPITOLUL 38

ŞI cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2. Fiu al omului, îndreaptă-ţi faţa împotriva lui Gog, ţara lui Magog, cel dintâi prinţ al Meşecului şi al Tubalului şi profeţeşte împotriva lui,

3. Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva ta, Gog, cel dintâi prinț al Meșecului și al Tubalului;
4. Și te voi întoarce și îți voi pune cârlige în fălci și te voi scoate pe tine și toată armata ta, cai și călăreți, cu toții îmbrăcați cu tot felul *de armură*, o mare ceată *cu* paveze și scuturi, cu toții mânuind săbii:
5. Persia, Etiopia și Libia cu ei, cu toții cu scut și coif;
6. Gomerul și toate cetele lui; casa Togarmei din ținuturile nordului și toate cetele sale; *și* multe popoare cu tine.
7. Fii pregătit și pregătește-te pentru tine însuți, tu și toată mulțimea ta care este adunată la tine și fii o gardă pentru ei.
8. După multe zile vei fi cercetat; în anii de pe urmă vei intra în țara *care este* adusă înapoi de la sabie *și este* adunată dintre multe popoare, împotriva munților lui Israel care au fost întotdeauna de risipă; dar este scoasă dintre popoare și ei toți vor locui în siguranță.
9. Te vei urca și vei veni ca o furtună, vei fi ca un nor pentru a acoperi țara, tu și toate cetele tale și multe popoare cu tine.
10. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Se va întâmpla de asemenea, *că* în același timp îți vor veni lucruri în minte și vei gândi un gând rău;
11. Și vei spune: mă voi urca la țara cu sate neîmprejmuite; voi merge la cei care au odihnă, care locuiesc în siguranță, cu toții locuind fără ziduri și neavând nici zăvoare nici porți,
12. Ca să iei jaf și să iei pradă; ca să îți întorci mâna asupra locurilor pustiite *care sunt acum* locuite și asupra poporului *care este* adunat dintre națiuni, care a obținut vite și bunuri, care locuiește în mijlocul țării.
13. Seba și Dedanul și comercianții Tarsisului, cu toți leii lui cei tineri, îți vor spune: Ai venit să iei pradă? Ți-ai adunat ceata ca să iei pradă? să duci argint și aur, să duci vite și bunuri, să duci o pradă mare?
14. ¶ De aceea, fiu al omului, profețește și spune lui Gog: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În acea zi când poporul meu Israel locuiește în siguranță, nu vei ști tu *aceasta*?
15. Și vei veni din locul tău, din părțile de nord, tu și multe popoare cu tine, cu toții călărind pe cai, o mare ceată și o armată puternică;
16. Și te vei urca împotriva poporului meu Israel, ca un nor, pentru a acoperi țara; aceasta va fi în zilele de pe urmă și te voi aduce împotriva țării mele, ca să mă cunoască păgânii, când voi fi sfințit în tine, Gog, înaintea ochilor lor.
17. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: *Ești* tu acela despre care am vorbit în vechime prin servitorii mei, profeții lui Israel, care au profețit în acele zile mulți ani, că te voi aduce împotriva lor?
18. Și se va întâmpla în același timp, când Gog va veni împotriva țării lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU, *că* furia mea se va urca în fața mea.
19. Pentru că în gelozia mea *și* în focul mâniei mele am vorbit: Într-adevăr, în acea zi va fi un mare cutremur în țara lui Israel;
20. Astfel încât peștii mării și păsările cerului și fiarele câmpului și toate târâtoarele care se târăsc pe pământ și toți oamenii care *sunt* pe fața

pământului vor tremura la prezența mea și munții vor fi dărâmați și stâncile
înalte vor cădea și fiecare zid va cădea la pământ.
21. Și voi chema sabie împotriva lui pe toți munții mei, spune Domnul
DUMNEZEU; sabia fiecărui om va fi împotriva fratelui său.
22. Și voi pleda împotriva lui cu ciumă și cu sânge; și voi ploua peste el
și peste cetele lui și peste popoarele cele multe care *sunt* cu el, o ploaie
torențială și pietre mari de grindină, foc și pucioasă.
23. Astfel mă voi preamări și mă voi sfinți; și voi fi cunoscut în ochii multor
națiuni și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

CAPITOLUL 39

DE aceea, tu fiu al omului, profețește împotriva lui Gog și spune:
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva ta,
Gog, cel dintâi prinț al Meșecului și al Tubalului;
2. Și te voi întoarce și voi lăsa doar a șasea parte din tine și te voi face să
te urci din părțile de nord și te voi aduce pe munții lui Israel;
3. Și îți voi lovi arcul din stânga ta și voi face să îți cadă săgețile din
dreapta ta.
4. Vei cădea pe munții lui Israel, tu și toate cetele tale și popoarele care
sunt cu tine; te voi da păsărilor răpitoare de fiecare fel și fiarelor câmpului
să fii mâncat.
5. Vei cădea în câmp deschis, pentru că eu am vorbit *aceasta*, spune
Domnul DUMNEZEU.
6. Și voi trimite un foc asupra Magogului și printre cei care locuiesc fără
grijă în insule; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.
7. Astfel voi face cunoscut numele meu sfânt în mijlocul poporului meu
Israel; și nu *îi* voi mai lăsa să pângărească numele meu sfânt; și păgânii vor
cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, Cel Sfânt în Israel.
8. ¶ Iată, aceasta a venit și s-a făcut, spune Domnul DUMNEZEU; aceasta
este ziua despre care am vorbit.
9. Și cei ce locuiesc în cetățile lui Israel vor ieși și le vor pune pe foc, vor
arde armele, deopotrivă scuturile și platoșele, arcurile și săgețile și ciomegele
și sulițele și le vor arde cu foc șapte ani;
10. Astfel încât nu vor lua lemn de pe câmp, nici nu vor tăia din păduri,
pentru că vor arde armele cu foc; și vor prăda pe cei care i-au prădat și vor
jefui pe cei care i-au jefuit, spune Domnul DUMNEZEU.
11. Și se va întâmpla în acea zi, *că* voi da lui Gog un loc pentru morminte în Israel,
valea trecătorilor spre estul mării; și aceasta va astupa *nasurile* trecătorilor; și acolo
vor îngropa pe Gog și toată mulțimea lui; și *o* vor numi Valea lui Hamon-Gog.
12. Și șapte luni îi va îngropa casa lui Israel, ca să curețe pământul.
13. Da, tot poporul țării *îi* va îngropa; și va fi pentru ei un renume, ziua
în care voi fi glorificat, spune Domnul DUMNEZEU.
14. Și vor pune deoparte oameni *care* să lucreze continuu, să treacă prin
țară pentru a îngropa împreună cu trecătorii pe cei care rămân pe fața
pământului, ca să o curețe; la sfârșitul a șapte luni vor cerceta.

15. Şi trecătorii *care* trec prin ţară, când *vreunul* vede un os de om, atunci să ridice un semn lângă el, până groparii îl vor fi îngropat în valea lui Hamon-Gog.
16. Şi de asemenea numele cetăţii *va fi* Hamona. Astfel vor curăţi pământul.
17. Şi tu fiu al omului, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vorbeşte fiecărei păsări înaripate şi fiecărei fiară a câmpului: Adunaţi-vă şi veniţi; strângeţi-vă din fiecare parte la sacrificiul meu pe care îl sacrific pentru voi, un mare sacrificiu pe munţii lui Israel, ca să mâncaţi carne şi să beţi sânge.
18. Să mâncaţi carnea celor puternici şi să beţi sângele prinţilor pământului, a berbecilor, a mieilor şi a caprelor, a taurilor, cu toate vitele îngrăşate ale Basanului.
19. Şi veţi mânca grăsime până veţi fi săturaţi şi veţi bea sânge până veţi fi beţi, din sacrificiul meu pe care l-am sacrificat pentru voi.
20. Astfel veţi fi săturaţi la masa mea cu cai şi care, cu războinici şi cu toţi bărbaţii de război, spune Domnul DUMNEZEU.
21. Şi eu voi pune gloria mea printre păgâni şi toţi păgânii vor vedea judecata mea pe care am făcut-o şi mâna mea pe care am pus-o asupra lor.
22. Astfel casa lui Israel va cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul lor din acea zi înainte.
23. ¶ Şi păgânii vor cunoaşte că *ea*, casa lui Israel, a mers în captivitate pentru nelegiuirea lor, pentru că au încălcat *legea* împotriva mea, de aceea mi-am ascuns faţa de la ei şi i-am dat în mâna duşmanilor lor, astfel că au căzut toţi prin sabie.
24. Conform cu necurăţia lor şi conform cu fărădelegile lor le-am făcut şi mi-am ascuns faţa de la ei.
25. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Acum voi întoarce din nou pe captivii lui Iacob şi voi avea milă de toată casa lui Israel şi voi fi gelos pentru numele meu cel sfânt;
26. După ce îşi vor fi purtat ruşinea şi toate fărădelegile lor prin care au încălcat *legea* împotriva mea, când locuiau în siguranţă în ţara lor şi nimeni nu îi înfricoşa.
27. După ce îi voi fi întors din nou dintre popoare şi îi voi fi adunat din ţările duşmanilor lor şi voi fi sfinţit în ei înaintea ochilor multor naţiuni;
28. Atunci vor cunoaşte că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul lor, care i-a făcut să fie duşi în captivitate printre păgâni; dar i-am adunat *apoi* în propria lor ţară şi nu am mai lăsat pe niciunul dintre ei acolo,
29. Nici nu îmi voi mai ascunde faţa de la ei, pentru că am turnat duhul meu peste casa lui Israel, spune DOMNUL Dumnezeu.

CAPITOLUL 40

ÎN al douăzeci şi cincilea an al captivităţii noastre, la începutul anului, în a zecea *zi* a lunii, în anul al paisprezecelea după ce a fost lovită cetatea, în aceeaşi zi mâna DOMNULUI a fost peste mine şi m-a dus acolo.

2. În viziunile lui Dumnezeu m-a dus în țara lui Israel și m-a pus pe un munte
foarte înalt, lângă care *era ceva* asemenea construcției unei cetăți, spre sud.
3. Și m-a dus acolo și, iată, un bărbat, a cărui înfățișare *era* ca înfățișarea
aramei, cu o funie de in în mână și o trestie de măsurat; și el stătea în
picioare la poartă.
4. Și bărbatul mi-a spus: Fiu al omului, privește cu ochii tăi și ascultă cu
urechile tale și pune-ți inima spre tot ce îți voi arăta; pentru ca ai fost adus
aici ca să ți *le* arăt; vestește casei lui Israel tot ce vezi.
5. ¶ Și iată, un zid în afara casei de jur împrejur; și în mâna bărbatului o
trestie de măsurat *lungă* de șase coți după cot și de un lat de palmă; astfel
el a măsurat lățimea clădirii, o trestie; și înălțimea, o trestie.
6. Atunci a venit la poarta care dă spre est și a urcat pe treptele ei; și a
măsurat pragul porții, *care era* o trestie în lățime; și pragul celălalt *al porții,
și el* o trestie în lățime.
7. Și *fiecare* cămăruță *era* lungă de o trestie și lată de o trestie; și între
cămăruțe *erau* cinci coți; și pragul porții de lângă porticul porții din interior
era de o trestie.
8. A măsurat de asemenea porticul porții interioare, o trestie.
9. Apoi a măsurat porticul porții, opt coți; și stâlpii ei, doi coți; și porticul
porții *era* spre interior.
10. Și cămăruțele porții spre est *erau* trei de o parte și trei de cealaltă parte;
toate trei *erau* de aceeași măsură; și stâlpii aveau aceeași măsură de o parte
și de cealaltă.
11. Și a măsurat lățimea intrării porții, zece coți; *și* lungimea porții,
treisprezece coți.
12. De asemenea distanța dinaintea cămăruțelor *era* un cot *de această parte*
și distanța de cealaltă parte *era* un cot; și cămăruțele *erau* de șase coți de
această parte și de șase coți de cealaltă parte.
13. A măsurat atunci poarta de la acoperișul *unei* cămăruțe până la
acoperișul celeilalte; lățimea *era* de douăzeci și cinci de coți; *era* o ușă în
fața altei uși.
14. A făcut de asemenea stâlpii de șaizeci de coți, chiar lângă stâlpul curții
de jur împrejurul porții.
15. Și din fața porții de la intrare până în fața porticului porții interioare
erau cincizeci de coți.
16. Și *erau* ferestre înguste la cămăruțe și la stâlpii lor pe interiorul porții
de jur împrejur și la fel la arce: și ferestrele *erau* de jur împrejur înăuntru;
și pe *fiecare* stâlp *erau* palmieri.
17. Apoi m-a dus în curtea exterioară și, iată, *acolo erau* camere și un
pavaj făcut pentru curte de jur împrejur; treizeci de camere *erau* pe pavaj.
18. Și pavajul pe latura porților, de-a lungul porților, *era* pavajul de jos.
19. Apoi a măsurat lățimea din fața porții de jos până în fața curții interioare,
pe dinafară, o sută de coți spre est și spre nord.
20. Și poarta curții exterioare care dă spre nord, a măsurat lungimea ei
și lățimea ei.

21. Şi cămăruţele ei *erau* trei de această parte şi trei de cealaltă parte; şi
stâlpii ei şi arcele ei erau după măsura porţii dintâi; lungimea ei *era* de
cincizeci de coţi şi lăţimea de douăzeci şi cinci de coţi.
22. Şi ferestrele ei şi arcele ei şi palmierii ei, *erau* după măsura porţii care
dă spre est; şi se urcau la ea pe şapte trepte; şi arcele ei *erau* înaintea lor.
23. Şi poarta curţii interioare *era* în dreptul porţii spre nord şi spre est; şi
a măsurat de la poartă la poartă o sută de coţi.
24. După aceasta m-a adus spre sud; şi iată, o poartă spre sud; şi a măsurat
stâlpii ei şi arcele ei conform cu aceste măsuri.
25. Şi *erau* ferestre la ea şi la arcele ei de jur împrejur, ca celelalte ferestre;
lungimea *era* de cincizeci de coţi şi lăţimea de douăzeci şi cinci de coţi.
26. Şi *erau* şapte trepte de urcat la ea; şi arcele ei *erau* înaintea lor; şi avea
palmieri, unul pe partea aceasta şi altul de cealaltă parte, pe stâlpii ei.
27. ¶ Şi *era* o poartă în curtea interioară spre sud; şi a măsurat de la poartă
la poartă spre sud o sută de coţi.
28. Şi m-a dus în curtea interioară prin poarta de la sud şi a măsurat poarta
de la sud conform cu aceste măsuri;
29. Şi cămăruţele ei şi stâlpii ei şi arcele ei conform cu aceste măsuri; şi
erau ferestre la ea şi la arcele ei, de jur împrejur: *era* lungă de cincizeci de
coţi şi lată de douăzeci şi cinci de coţi.
30. Şi arcele de jur împrejur *erau* lungi de douăzeci şi cinci de coţi şi late
de cinci coţi.
31. Şi arcele ei *erau* spre curtea exterioară; şi palmieri *erau* pe stâlpii ei; şi
urcarea spre ea *avea* opt trepte.
32. Şi m-a dus în curtea interioară spre est şi a măsurat poarta conform
cu aceste măsuri.
33. Şi cămăruţele ei şi stâlpii ei şi arcele ei *erau* conform cu aceste măsuri;
şi *erau* ferestre la ea şi la arcele ei de jur împrejur: *era* lungă de cincizeci
de coţi şi lată de douăzeci şi cinci de coţi.
34. Şi arcele ei *erau* spre curtea exterioară; şi palmieri *erau* pe stâlpii ei, de
o parte şi de cealaltă parte; şi urcarea spre ea *avea* opt trepte.
35. Şi m-a dus la poarta de la nord şi a măsurat-*o* conform cu aceste măsuri:
36. Cămăruţele ei, stâlpii ei şi arcele ei şi ferestrele ei de jur împrejur;
lungimea *era* de cincizeci de coţi şi lăţimea de douăzeci şi cinci de coţi.
37. Şi stâlpii ei *erau* spre curtea exterioară; şi palmieri *erau* pe stâlpii ei de
o parte şi de cealaltă parte; şi urcarea spre ea *avea* opt trepte.
38. Şi camerele şi intrările ei *erau* lângă stâlpii porţilor, unde spălau
ofranda arsă.
39. ¶ Şi în porticul porţii *erau* două mese de o parte şi două mese de
cealaltă parte, pentru a înjunghia pe ele ofranda arsă şi ofranda pentru
păcat şi ofranda pentru fărădelege.
40. Şi pe latura exterioară, cum se urcă spre intrarea porţii de nord, *erau*
două mese; şi pe cealaltă latură, care *era* la porticul porţii, *erau* două mese.
41. Patru mese *erau* de o parte şi patru mese de cealaltă parte, pe latura
porţii; opt mese, pe care ei înjunghiau *sacrificiile lor*.

42. Şi cele patru mese *erau* de piatră cioplită pentru ofranda arsă, de un cot şi jumătate lungi şi de un cot şi jumătate late şi înalte de un cot; pe ele puneau de asemenea uneltele cu care înjunghiau ofranda arsă şi sacrificiul.
43. Şi înăuntru *erau* cârlige, late de o palmă, prinse de jur împrejur; şi pe mese *era* carnea darului.
44. Şi în afara porţii interioare *erau* camerele cântăreţilor în curtea interioară, care *era* pe latura porţii de nord; şi faţa lor *era* spre sud; una de lângă poarta de la sud *având* faţa spre nord.
45. Şi el mi-a spus: Camera aceasta, a cărei feţe *este* spre sud, *este* pentru preoţii *care* păzesc sarcina casei.
46. Şi camera a cărei feţe *este* spre nord *este* pentru preoţii care păzesc sarcina altarului; aceştia *sunt* fiii lui Ţadoc dintre fiii lui Levi, care se apropie de DOMNUL, ca să îi servească.
47. Astfel, el a măsurat curtea, o sută de coţi de lungă şi o sută de coţi de lată, pătrată; şi altarul *care era* înaintea casei.
48. Şi m-a dus la porticul casei şi a măsurat *fiecare* stâlp al porticului, cinci coţi de o parte şi cinci coţi de cealaltă parte; şi lăţimea porţii *era* trei coţi de o parte şi trei coţi de cealaltă parte.
49. Lungimea porticului *era* de douăzeci de coţi şi lăţimea de unsprezece coţi; şi *m-a dus* la treptele pe care ei se urcau la ea; şi *erau* stâlpi lângă uşori, unul de o parte şi altul de cealaltă parte.

CAPITOLUL 41

DUPĂ aceasta el m-a dus la templu şi a măsurat stâlpii, şase coţi în lăţime pe o parte şi şase coţi în lăţime pe cealaltă parte, *care era* lăţimea tabernacolului.
2. Şi lăţimea uşii *era* de zece coţi; şi laturile uşii *erau* de cinci coţi de o parte şi de cinci coţi de cealaltă parte; şi a măsurat lungimea lui, patruzeci de coţi; şi lăţimea, douăzeci de coţi.
3. Apoi a intrat înăuntru şi a măsurat stâlpul uşii, doi coţi; şi uşa, şase coţi; şi lăţimea uşii, şapte coţi.
4. Astfel a măsurat lungimea lui, douăzeci de coţi; şi lăţimea, douăzeci de coţi, înaintea templului; şi mi-a spus: Acesta *este locul* preasfânt.
5. După aceea a măsurat zidul casei, şase coţi; şi lăţimea *fiecărei* camere laterale, patru coţi, de jur împrejurul casei de fiecare parte.
6. Şi camerele laterale *erau* trei, una peste cealaltă şi treizeci la rând; şi ele intrau în zidul care *era* al casei pentru camerele laterale de jur împrejur, ca să poată avea susţinere, dar ele nu aveau susţinere în zidul casei.
7. Şi *era* o lărgire care mergea împrejur, crescând în sus spre camerele laterale, pentru că răsucirea împrejur a casei creştea în sus de jur împrejurul casei; de aceea lăţimea casei *creştea* în sus şi astfel creştea *de la camera* cea mai de jos până la cea mai de sus prin mijloc.
8. Am văzut de asemenea înălţimea casei de jur împrejur, temeliile camerelor laterale *erau* o trestie întreagă de şase coţi mari.

9. Grosimea zidului, care *era* pentru camera laterală din afară, *era* de
cinci coți; și *ceea* ce *era* lăsat *era* locul camerelor laterale care *erau* înăuntru.
10. Și între camere *era* lățimea de douăzeci de coți de jur împrejurul casei
de fiecare parte.
11. Și ușile camerelor laterale *erau* spre *locul* lăsat, o ușă spre nord și o altă
ușă spre sud; și lățimea locului care era lăsat *era* de cinci coți de jur împrejur.
12. ¶ Și clădirea care *era* înaintea locului despărțit la capăt spre vest, *era*
de șaptezeci de coți de lată; și zidul clădirii *era* gros de cinci coți de jur
împrejur și lungimea lui era de nouăzeci de coți.
13. Astfel el a măsurat casa, o sută de coți lungime; și locul despărțit și
clădirea și zidurile ei, o sută de coți lungime;
14. De asemenea lățimea feței casei și a locului despărțit spre est, o sută de coți.
15. Și a măsurat lungimea clădirii din fața locului despărțit care *era* în
spatele ei și galeriile ei de pe o parte și de pe cealaltă parte, o sută de coți,
cu templul interior și porticele curții;
16. Ușorii ușii și ferestrele înguste și galeriile de jur împrejur pe cele trei
rânduri, în fața ușii, căptușiți cu lemn de jur împrejur și de la pământ până
la ferestre și ferestrele *erau* acoperite;
17. Până deasupra ușii, chiar până la casa interioară și exterioară și la tot
zidul de jur împrejur pe interior și pe exterior, după măsură.
18. Și *era* făcut cu heruvimi și palmieri, astfel încât un palmier *era* între
un heruvim și un heruvim; și *fiecare* heruvim avea două fețe;
19. Astfel încât fața unui om *era* spre palmierul de pe o parte și fața unui
leu tânăr spre palmierul din cealaltă parte; *astfel* s-a făcut pe toată casa de
jur împrejur.
20. De la pământ până deasupra ușii *erau* făcuți heruvimi și palmieri și
de asemenea pe zidul templului.
21. Ușorii templului *erau* pătrați *și* fața sanctuarului *de asemenea*; înfățișarea
unuia era la fel ca și înfățișarea *celuilalt*.
22. Altarul din lemn *era* înalt de trei coți și lungimea lui de doi coți; și
colțurile lui și lungimea lui și pereții lui *erau* din lemn; și el mi-a spus:
Aceasta *este* masa care *este* înaintea DOMNULUI.
23. Și templul și sanctuarul aveau două uși.
24. Și ușile aveau două canate *fiecare*, două canate turnante; două *canate*
pentru o ușă și două canate pentru cealaltă *ușă*.
25. Și *erau* făcuți pe ele, pe ușile templului, heruvimi și palmieri,
precum *erau* făcuți pe ziduri; și *erau* poște groase pe fața porticului
pe exterior.
26. Și *erau* ferestre înguste și palmieri pe o parte și pe cealaltă parte pe
laturile porticului și *la* camerele laterale ale casei și poște groase.

CAPITOLUL 42

APOI el m-a scos în curtea de afară, pe calea spre nord; și m-a
dus în camera care *era* în fața locului despărțit, care *era* înaintea
clădirii spre nord.

2. Înaintea lungimii de o sută de coți *era* ușa de la nord și lățimea *era* de cincizeci de coți.
3. În dreptul celor douăzeci *de coți* ai curții interioare și în dreptul pavajului curții din afară, *era* cornișă lângă cornișă la cele trei *etaje*.
4. Și înaintea camerelor *era* o trecere de zece coți lățime în interior, o cale de un cot; și ușile lor spre nord.
5. Și, camerele de sus *erau* mai scurte; deoarece cornișele erau mai înalte decât acestea, decât cele de mai jos și decât cele din mijlocul clădirii.
6. Pentru că erau pe cele trei *etaje*, dar nu aveau stâlpi ca stâlpii curților; de aceea *etajul de sus* era mai îngust decât cel de jos, de la pământ, și decât cel din mijloc.
7. Și zidul care *era* pe exterior în fața camerelor, spre curtea exterioară înaintea camerelor, lungimea lui *era* de cincizeci de coți.
8. Fiindcă lungimea camerelor care *erau* în curtea exterioară *era* de cincizeci de coți; și, iată, înaintea templului *erau* o sută de coți.
9. Și sub aceste camere *era* intrarea dinspre partea de est, precum cineva intră în ele din curtea exterioară.
10. Camerele *erau* în grosimea zidului curții dinspre est, în fața locului despărțit și în fața clădirii.
11. Și calea înaintea lor *era* ca forma camerelor dinspre nord, la fel de lungă ca ele *și* la fel de lată ca ele; și toate ieșirile lor *erau* deopotrivă conform cu modelele lor și conform ușilor lor.
12. Și conform ușilor camerelor dinspre sud *era* o ușă la capătul căii, a căii drept înaintea zidului spre est, precum cineva intră în ele.
13. Apoi el mi-a spus: Camerele dinspre nord *și* camerele dinspre sud, care *sunt* înaintea locului despărțit, *sunt* camere sfinte, unde preoții, care se apropie de DOMNUL, vor mânca lucrurile preasfinte; acolo vor pune ei lucrurile preasfinte și darul de mâncare și ofranda pentru păcat și ofranda pentru fărădelege, pentru că locul *este* sfânt.
14. Când preoții intră înăuntru, atunci nu vor ieși din *locul* sfânt în curtea exterioară, ci acolo își vor pune hainele în care servesc: pentru că ele *sunt* sfinte; și se vor îmbrăca cu alte haine și se vor apropia de *lucrurile* pentru popor.
15. ¶ Și, când el a terminat de măsurat casa interioară, m-a scos spre poarta a cărei fețe *este* spre est și a măsurat-o de jur împrejur.
16. A măsurat latura de est cu trestia de măsurat, cinci sute de trestii, cu trestia de măsurat de jur împrejur.
17. A măsurat latura de nord, cinci sute de trestii, cu trestia de măsurat, de jur împrejur.
18. A măsurat latura de sud, cinci sute de trestii, cu trestia de măsurat.
19. S-a întors spre latura de vest *și* a măsurat cinci sute de trestii cu trestia de măsurat.
20. A măsurat-o pe cele patru laturi; aceasta avea un zid de jur împrejur, lung de cinci sute de *trestii,* și lat de cinci sute, pentru a face o deosebire între sanctuar și locul *care* nu *este* sfânt.

CAPITOLUL

43 DUPĂ aceasta el m-a dus la poartă, la poarta care dă spre est;
2. Şi, iată, gloria Dumnezeului lui Israel venea pe calea dinspre est; şi vocea lui *era* ca zgomotul multor ape; şi pământul strălucea de gloria sa.
3. Şi *aceasta era* conform cu înfăţişarea viziunii pe care o văzusem, conform cu viziunea pe care o văzusem când am venit să distrug cetatea; şi viziunile *erau* ca viziunea pe care o văzusem la râul Chebar; şi am căzut cu faţa la pământ.
4. Şi gloria DOMNULUI a intrat în casă pe calea porţii a cărei feţe *este* spre est.
5. Astfel duhul m-a ridicat şi m-a dus în curtea interioară; şi, iată, gloria DOMNULUI a umplut casa.
6. Şi *l*-am auzit vorbindu-mi din casă; şi un bărbat stătea în picioare lângă mine.
7. ¶ Şi el mi-a spus: Fiu al omului, locul tronului meu şi locul tălpilor picioarelor mele, unde voi locui în mijlocul copiilor lui Israel pentru totdeauna şi numele meu sfânt, casa lui Israel nu îl vor mai pângări, *nici* ei, nici împăraţii lor, prin curvia lor, nici prin trupurile moarte ale împăraţilor lor pe înălţimile lor.
8. Prin punerea pragului lor lângă pragurile mele şi uşorul lor lângă uşorii mei şi zidul dintre mine şi ei; ei au pângărit numele meu sfânt prin urâciunile lor pe care le-au făcut, pentru aceea i-am mistuit în mânia mea.
9. Să îndepărteze de mine acum, curvia lor şi trupurile moarte ale împăraţilor lor, şi voi locui în mijlocul lor pentru totdeauna.
10. Tu fiu al omului, arată casei lui Israel casa, ca ei să se ruşineze de nelegiuirile lor, şi să îi măsoare modelul.
11. Şi dacă se vor ruşina de tot ce au făcut, arată-le forma casei şi modelul ei şi ieşirile ei şi intrările ei şi toate formele ei şi toate rânduielile ei şi toate formele ei şi toate legile ei; şi scrie-*le* înaintea ochilor lor, ca să păzească toată forma ei şi toate rânduielile ei şi să le împlinească.
12. Aceasta *este* legea casei: Pe vârful muntelui, întreg cuprinsul *muntelui* de jur împrejur *va fi* preasfânt. Iată, aceasta *este* legea casei.
13. ¶ Şi acestea *sunt* măsurile altarului în coţi: Cotul *este* un cot şi un lat de palmă; chiar partea de jos *va fi* de un cot şi lăţimea de un cot şi marginea lui pe muchia lui de jur împrejur *va fi* o palmă; şi acesta *va fi* locul mai înalt al altarului.
14. Şi de la partea de jos *de pe* pământ până la pervazul de jos *vor fi* doi coţi şi lăţimea de un cot; şi de la pervazul mai mic până la pervazul mai mare *vor fi* patru coţi şi lăţimea de *un* cot.
15. Astfel, altarul *va fi* de patru coţi; şi de la altar în sus *vor fi* patru coarne.
16. Şi altarul *va fi* de doisprezece *coţi* în lungime, doisprezece în lăţime, pătrat pe cele patru colţuri ale lui.
17. Şi pervazul *va fi* de paisprezece *coţi* în lungime şi paisprezece în lăţime în cele patru colţuri ale lui; şi marginea de jur împrejurul lui *va fi* de o

jumătate de cot; și partea de jos a lui *va fi* de un cot de jur împrejur; și
treptele lui vor da spre est.
18. Și el mi-a spus: Fiu al omului, astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Acestea *sunt* rânduielile altarului în ziua în care îl vor face ca să ofere pe
el ofrande arse și să stropească sânge pe el.
19. Și să dai preoților, leviților, care sunt din sămânța lui Țadoc, care se
apropie de mine ca să îmi servească, un taur tânăr ca ofrandă pentru păcat,
spune Domnul DUMNEZEU.
20. Și să iei din sângele lui și să *îl* pui pe cele patru coarne ale lui și pe
cele patru colțuri ale pervazului și pe margine de jur împrejur, astfel să îl
cureți și să îl purifici.
21. Să iei de asemenea taurul pentru ofranda pentru păcat și el să îl ardă
în locul rânduit al casei, în afara sanctuarului.
22. Și în ziua a doua să oferi un ied dintre capre, fără cusur, ca ofrandă
pentru păcat; și ei să curețe altarul, precum *l*-au curățit cu taurul.
23. După ce vei termina curățirea *lui*, să oferi un taur tânăr fără cusur și
un berbec, fără cusur, din turmă.
24. Și să îi oferi înaintea DOMNULUI și preoții să arunce sare pe ei și să
îi ofere *ca* ofrandă arsă DOMNULUI.
25. Șapte zile să pregătești în fiecare zi un țap *ca* ofrandă pentru păcat; ei să
pregătească de asemenea un taur tânăr și un berbec, fără cusur, din turmă.
26. Șapte zile să curețe altarul și să îl purifice; și ei să se consacre.
27. Și după ce vor fi trecut aceste zile, se va întâmpla *că,* în ziua a opta și mai
departe, preoții să pregătească ofrandele voastre arse pe altar și ofrandele
voastre de pace; și vă voi primi, spune Domnul DUMNEZEU.

CAPITOLUL 44

ȘI m-a dus înapoi pe calea porții sanctuarului de afară, care dă
spre est; și ea *era* închisă.
2. Atunci DOMNUL mi-a spus: Această poartă să fie închisă, să nu se
deschidă și niciun om să nu intre pe ea, pentru că DOMNUL, Dumnezeul
lui Israel, a intrat pe ea; de aceea să fie închisă.
3. *Aceasta este* pentru prinț; prințul va ședea în ea pentru a mânca pâine
înaintea DOMNULUI; el va intra pe calea porticului *acelei* porți și va ieși
tot pe calea lui.
4. ¶ Apoi m-a dus pe calea porții de nord, înaintea casei; și eu am privit și, iată,
gloria DOMNULUI umplea casa DOMNULUI, și am căzut cu fața la pământ.
5. Și DOMNUL mi-a spus: Fiu al omului, ia aminte și privește cu ochii
tăi și ascultă cu urechile tale tot ce îți spun referitor la toate rânduielile
casei DOMNULUI și la toate legile ei; și ia aminte la intrarea casei, la toate
ieșirile sanctuarului.
6. Și să spui celor răzvrătiți, casei lui Israel: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Voi casă a lui Israel, fie-vă destul toate urâciunile voastre,
7. În aceea că ați adus în sanctuarul meu străini, necircumciși în inimă și
necircumciși în carne, să fie în sanctuarul meu, să îl murdărească în chiar

casa mea, când oferiți pâinea mea, grăsimea și sângele, iar ei au călcat legământul meu din cauza tuturor urâciunilor voastre.
8. Și nu ați păzit însărcinarea lucrurilor mele sfinte; ci ați pus păzitori ai însărcinării mele în sanctuarul meu pentru voi înșivă.
9. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Niciun străin, necircumcis în inimă, nici necircumcis în carne, să nu intre în sanctuarul meu, din toți străinii câți se vor afla între copiii lui Israel.
10. ¶ Și leviții care s-au depărtat de mine, când Israel rătăcea, care au rătăcit de la mine după idolii lor, să își poarte nelegiuirea lor.
11. Totuși ei să fie servitori în sanctuarul meu, având sarcina la porțile casei și servind casei; ei să înjunghie ofranda arsă și sacrificiul pentru popor și să stea în picioare înaintea lor să le servească.
12. Pentru că ei le-au servit înaintea idolilor lor și au făcut să cadă casa lui Israel în nelegiuire; de aceea mi-am ridicat mâna împotriva lor, spune Domnul DUMNEZEU și ei își vor purta nelegiuirea.
13. Și să nu se apropie de mine, ca să îmi facă serviciul de preot, nici să nu se apropie de vreunul din lucrurile mele sfinte, în locul preasfânt; ci să își poarte rușinea și urâciunile lor pe care le-au făcut.
14. Ci îi voi face păzitori ai sarcinii casei, pentru tot serviciul ei și pentru tot ce se va face în ea.
15. Dar preoții, leviții, fiii lui Țadoc, care au păzit sarcina sanctuarului meu când copiii lui Israel au rătăcit de la mine, ei să se apropie de mine ca să îmi servească; și să stea în picioare înaintea mea pentru a-mi aduce grăsimea și sângele, spune Domnul DUMNEZEU;
16. Ei să intre în sanctuarul meu și să se apropie de masa mea, pentru a-mi servi și să păzească însărcinarea mea.
17. ¶ Și se va întâmpla, când vor intra pe porțile curții interioare, că vor fi îmbrăcați cu haine de in și să nu pună lână pe ei în timp ce servesc în porțile curții interioare și înăuntru.
18. Să aibă bonete de in pe capetele lor și să aibă izmene de in pe coapsele lor; să nu se încingă cu vreun lucru care să îi facă să transpire.
19. Și când ies în curtea exterioară, în curtea exterioară la popor, să se dezbrace de hainele lor în care au servit și să le pună în camerele sfinte; și să îmbrace alte haine; și să nu sfințească poporul cu hainele lor.
20. Nici să nu își radă capetele, nici să nu permită șuvițelor lor să crească lungi; ei doar să își tundă scurt capetele.
21. Nici să nu bea vin vreunul dintre preoți când intră în curtea interioară.
22. Nici să nu își ia de soții vreo văduvă, nici pe cea divorțată, ci să ia tinere din sămânța casei lui Israel sau o văduvă de preot.
23. Și să învețe pe poporul meu deosebire dintre ce este sfânt și ce nu este sfânt și să îi facă să discearnă între necurat și curat.
24. Și în neînțelegeri ei să stea în picioare la judecată; și să judece conform cu judecățile mele; și să păzească legile mele și statutele mele în toate adunările mele; și să sfințească sabatele mele.

25. Şi să nu vină la nicio persoană moartă să se întineze, numai pentru tată sau pentru mamă sau pentru fiu sau pentru fiică, pentru frate sau pentru soră care nu a avut soţ, se pot întina.
26. Şi după ce se curăţeşte, să îi numere şapte zile.
27. Şi, în ziua când el intră în sanctuar, în curtea interioară, pentru a servi în sanctuar, să ofere ofranda lui pentru păcat, spune Domnul DUMNEZEU.
28. Şi aceasta să le fie ca moştenire, eu *sunt* moştenirea lor; şi să nu le daţi nicio stăpânire în Israel, eu *sunt* stăpânirea lor.
29. Ei vor mânca darul de mâncare şi ofranda pentru păcat şi ofranda pentru fărădelege; şi fiecare lucru dedicat în Israel va fi al lor.
30. Şi primele dintre toate roadele dintâi din toate *lucrurile şi* fiecare dar dintre toate, din fiecare *fel* de daruri, vor fi ale preoţilor; voi să daţi de asemenea preotului cel dintâi din aluatul vostru, ca să facă să se odihnească binecuvântarea în casa voastră.
31. Preoţii să nu mănânce din vreun lucru care a murit de la sine, sau sfâşiat, fie pasăre fie animal.

CAPITOLUL 45

MAI mult, când veţi împărţi ţara, prin sorţ, pentru moştenire, să oferiţi un dar pentru DOMNUL, o parte sfântă din ţară; lungimea *va fi* de douăzeci şi cinci de mii *de trestii* şi lăţimea *să fie* de zece mii. Aceasta *să fie* sfântă în toate graniţele ei de jur împrejur.
2. Din aceasta să fie pentru sanctuar cinci sute *în lungime,* cu cinci sute *în lăţime*, pătrat de jur împrejur; şi cincizeci de coţi de jur împrejur pentru împrejurimile lui.
3. Şi din această măsură să măsori lungimea a douăzeci şi cinci de mii şi lăţimea de zece mii; şi în ea va fi sanctuarul *şi locul* preasfânt.
4. *Partea* sfântă a ţării să fie pentru preoţii care servesc sanctuarului, care se vor apropia să servească DOMNULUI; şi să fie un loc pentru casele lor şi un loc sfânt pentru sanctuar.
5. Şi douăzeci şi cinci de mii în lungime şi zece mii în lăţime să aibă de asemenea leviţii pentru ei înşişi, servitorii casei, ca stăpânire, pentru douăzeci de camere.
6. Şi să rânduiţi stăpânirii cetăţii, cinci mii în lăţime şi douăzeci şi cinci de mii în lungime, în faţa darului *părţii* sfinte, aceasta să fie pentru toată casa lui Israel.
7. Şi o *parte să fie* pentru prinţ de o parte şi de cealaltă parte a darului *părţii* sfinte şi a stăpânirii cetăţii, înaintea darului *părţii* sfinte şi înaintea stăpânirii cetăţii, din partea de vest spre vest şi din partea de est spre est; şi lungimea *să fie* în faţa uneia dintre părţi, de la graniţa de vest până la graniţa de est.
8. Stăpânirea lui în Israel va fi din ţară; şi prinţii mei să nu mai oprime pe poporul meu; şi *ce rămâne din* ţară să o dea casei lui Israel conform cu triburile lor.

9. ¶ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Fie-vă destul, prinți ai
lui Israel; îndepărtați violența și jaful și faceți judecată și dreptate;
îndepărtați pretențiile voastre excesive de la poporul meu, spune Domnul
DUMNEZEU.
10. Să aveți balanțe drepte și o efă dreaptă și un bat drept.
11. Efa și batul să fie de aceeași măsură, încât batul să conțină a zecea
parte dintr-un homer și efa a zecea parte dintr-un homer, măsura lor să
fie după homer.
12. Și șekelul să fie douăzeci de ghere; douăzeci de șekeli, douăzeci și cinci
de șekeli, cincisprezece șekeli să fie mina voastră.
13. ¶ Acesta să fie darul pe care să îl oferiți: a șasea parte dintr-o efă
dintr-un homer de grâu și să dați a șasea parte dintr-o efă dintr-un homer
de orz;
14. Referitor la rânduiala untdelemnului, batul untdelemnului, să oferiți
a zecea parte dintr-un bat dintr-un cor, care este un homer de zece bați,
pentru că zece bați sunt un homer;
15. Și un miel din turmă, dintre două sute, din pășunile grase ale lui
Israel, ca dar de mâncare și ca ofrandă arsă și ca ofrande de pace, ca să facă
împăcare pentru ei, spune Domnul DUMNEZEU.
16. Tot poporul țării să dea acest dar pentru prințul din Israel.
17. Și să fie partea prințului să dea ofrande arse și daruri de mâncare
și daruri de băutură, la sărbători și la lunile noi și la sabate, la toate
solemnitățile casei lui Israel; el să pregătească ofranda pentru păcat și darul
de mâncare și ofranda arsă și ofrandele de pace, pentru a face împăcare
pentru casa lui Israel.
18. Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În luna întâi, în prima zi a lunii,
să iei un taur tânăr, fără cusur, și să cureți sanctuarul;
19. Și preotul să ia din sângele ofrandei pentru păcat și să îl pună pe ușorii
casei și pe cele patru colțuri ale pervazului altarului și pe ușorii porții
curții interioare.
20. Și astfel să faci și în a șaptea zi a lunii pentru fiecare ce rătăcește și
pentru cel simplu; astfel să împăcați casa.
21. În luna întâi, în a paisprezecea zi a lunii, să aveți paștele, o sărbătoare
de șapte zile; azimă să se mănânce.
22. Și în acea zi prințul să pregătească pentru el însuși și pentru tot poporul
țării un taur ca ofrandă pentru păcat.
23. Și în cele șapte zile ale sărbătorii să pregătească zilnic o ofrandă arsă
pentru DOMNUL: șapte tauri și șapte berbeci fără cusur, în cele șapte zile;
și un ied dintre capre ca ofrandă zilnică pentru păcat.
24. Și să pregătească un dar de mâncare dintr-o efă pentru un taur și o efă
pentru un berbec și un hin de untdelemn pentru o efă.
25. În luna a șaptea, în ziua a cincisprezecea a lunii, să facă la fel
în sărbătoarea celor șapte zile, conform cu ofranda pentru păcat,
conform cu ofranda arsă și conform cu darul de mâncare și conform
cu untdelemnul.

CAPITOLUL

46 ASTFEL spune Domnul DUMNEZEU: Poarta curții interioare care dă spre est să fie închisă în cele șase zile lucrătoare; dar în sabat să fie deschisă și în ziua de lună nouă să fie deschisă.
2. Și prințul să intre pe calea porticului *acelei* porți din afară și să stea în picioare lângă ușorul porții și preoții să îi pregătească ofranda arsă și ofrandele lui de pace și el să se închine pe pragul porții; apoi să iasă afară; dar poarta să nu fie închisă până seara.
3. Tot la fel, poporul țării să se închine la ușa acestei porți înaintea DOMNULUI, în sabate și la lunile noi.
4. Și ofranda arsă pe care prințul o va aduce DOMNULUI în ziua de sabat *să fie* șase miei fără cusur și un berbec fără cusur.
5. Și darul de mâncare *să fie* o efă pentru un berbec și darul de mâncare pentru miei cât va fi în stare să dea și un hin de untdelemn pentru o efă.
6. Și în ziua lunii noi *acesta să fie* un taur tânăr fără cusur, și șase miei și un berbec; ei să fie fără cusur.
7. Și să pregătească un dar de mâncare, o efă pentru un taur și o efă pentru un berbec și pentru miei conform cu cât mâna lui va ajunge și un hin de untdelemn pentru o efă.
8. Și când prințul va intra, să intre pe calea porticului *acelei* porți și să iasă pe calea *porticului*.
9. Dar când poporul țării va veni înaintea DOMNULUI la sărbătorile solemne, cel care intră pe calea porții de nord să se închine, să iasă pe calea porții de sud; și cel care intră pe calea porții de sud, să iasă pe calea porții de nord; să nu se întoarcă pe calea porții pe care a intrat, ci să iasă pe cea din fața acesteia.
10. Și prințul să intre în mijlocul lor când ei intră; și când ei ies, să iasă *împreună cu ei*.
11. Și la sărbători și la solemnități darul de mâncare să fie o efă pentru un taur și o efă pentru un berbec; și pentru miei cât este în stare să dea; și un hin de untdelemn pentru o efă.
12. Și când prințul va pregăti o ofrandă arsă de bunăvoie sau ofrande de pace de bunăvoie pentru DOMNUL, *unul* să îi deschidă atunci poarta care dă spre est și el să pregătească ofranda sa arsă și ofrandele sale de pace, precum a făcut în ziua de sabat; apoi să iasă; și, după ieșirea lui *cineva* să închidă poarta.
13. Tu să pregătești zilnic o ofrandă arsă DOMNULUI *dintr-un* miel fără cusur de un an; să îl pregătești în fiecare dimineață.
14. Și să pregătești un dar de mâncare pentru acesta în fiecare dimineață, a șasea parte dintr-o efă și a treia parte dintr-un hin de untdelemn pentru a înmuia floarea făinii; un dar de mâncare neîncetat printr-o rânduială continuă DOMNULUI.
15. Astfel ei să pregătească mielul și darul de mâncare și untdelemnul, în fiecare dimineață *pentru* o ofrandă arsă neîncetată.
16. ¶ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Dacă prințul dă un dar unuia dintre fiii săi, această moștenire să fie a fiilor săi, *să fie* stăpânirea lor prin moștenire.

17. Dar dacă dă un dar din moștenirea sa unuia dintre servitorii săi, atunci acesta să fie al lui până în anul libertății; după aceasta să se întoarcă la prinț; dar moștenirea lui să fie a fiilor săi pentru ei.
18. Mai mult, prințul să nu ia din moștenirea poporului prin oprimare, pentru a-i alunga din stăpânirea lor, *ci* să dea fiilor săi moștenire din propria lui stăpânire, ca poporul meu să nu fie împrăștiat fiecare om din stăpânirea lui.
19. ¶ După aceea m-a dus prin intrarea care *era* în latura porții, în camerele sfinte ale preoților, care dau spre nord; și, iată, *era* un loc pe cele două laturi spre vest.
20. Apoi mi-a spus: Acesta *este* locul unde preoții vor fierbe ofranda pentru fărădelege și ofranda pentru păcat, unde vor coace darul de mâncare; ca să nu *le* ducă afară în curtea exterioară, pentru a sfinți poporul.
21. Atunci m-a scos în curtea exterioară și m-a făcut să trec prin cele patru colțuri ale curții; și, iată, în fiecare colț al curții *era* o curte.
22. În cele patru colțuri ale curții *erau* curți alăturate lungi de patruzeci *de coți* și late de treizeci; aceste patru colțuri *erau* de o *singură* măsură.
23. Și *era* un rând *de clădiri* de jur împrejur în ele, de jur împrejurul celor patru și *erau* făcute cu locuri pentru fierbere, de jur împrejur, sub rânduri.
24. Apoi el mi-a spus: Acestea *sunt* locurile celor care fierb, unde servitorii casei vor fierbe sacrificiul poporului.

CAPITOLUL 47

DUPĂ aceasta m-a dus din nou la ușa casei și, iată, ape ieșeau de sub pragul casei spre est, pentru că fața casei *dădea spre* est și apele curgeau de sub partea dreaptă a casei, în *partea* de sud a altarului.
2. Apoi m-a dus pe calea porții dinspre nord și m-a condus împrejurul căii de afară până la poarta exterioară spre calea care dă spre est; și, iată, curgeau ape pe partea dreaptă.
3. Și când bărbatul care avea frânghia în mână a ieșit spre est, a măsurat o mie de coți și m-a trecut prin ape; apele *erau* până la glezne.
4. Din nou a măsurat o mie și m-a trecut prin ape; apele *erau* până la genunchi. Din nou a măsurat o mie și m-a trecut; apele *erau* până la coapse.
5. După aceea a măsurat o mie; *și era* un râu pe care nu-l puteam trece, pentru că apele crescuseră, ape de înotat, un râu care nu putea fi trecut.
6. Și mi-a spus: Fiu al omului, ai văzut *aceasta*? Apoi m-a dus și m-a făcut să mă întorc la marginea râului.
7. Acum, când m-am întors, iată, pe malul râului *erau* foarte mulți pomi pe o parte și pe cealaltă.
8. Apoi mi-a spus: Aceste ape ies spre țara de est și coboară înspre deșert și se varsă în mare, *când* se vor vărsa în mare, apele se vor vindeca.
9. Și se va întâmpla, *că* orice lucru care trăiește, care se mișcă, oriunde râurile vor curge, va trăi; și va fi o foarte mare mulțime de pești, pentru că aceste ape vor curge până acolo, fiindcă aceștia vor fi vindecați; și orice lucru, pe unde va curge râul, va trăi.

10. Și se va întâmpla, *că* pescarii vor sta în picioare pe el, de la En-Ghedi chiar până la En-Eglaim; vor fi *un loc* pentru a întinde plase; peștii lor vor fi conform cu felul lor, ca peștii mării celei mari, peste măsură de mulți.
11. Dar locurile ei noroioase și mlaștinile ei nu vor fi vindecate; vor fi date pentru sare.
12. Și lângă râu, pe malul lui, de o parte și de cealaltă parte, vor crește tot *felul* de pomi pentru hrană, a căror frunză nu se veștejește, nici rodul lor nu va fi mistuit; el va aduce rod nou conform cu lunile lui, pentru că apele lui au ieșit din sanctuar; și rodul lui va fi pentru hrană și frunza lui pentru medicament.
13. ¶ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Aceasta *va fi* granița, în care veți moșteni țara conform cu cele douăsprezece triburi ale lui Israel; Iosif *va avea două* părți.
14. Și o veți moșteni, unul ca și celălalt, *referitor* la ea mi-am ridicat mâna pentru a o da părinților voștri; și această țară vă va cădea ca moștenire.
15. Și acesta *va fi* granița țării spre latura de nord, de la marea cea mare, calea Hetlonului, precum se merge la Țedad;
16. Hamat, Berota, Sibraim, care *este* între granița Damascului și granița Hamatului; Hațer-Haticon, care *este* lângă ținutul Hauranului.
17. Și granița de la mare va fi Hațar-Enon, granița Damascului și la nord spre nord și granița Hamatului. Aceasta *este* latura de nord.
18. Și latura de est să o măsurați de la Hauran și de la Damasc și de la Galaad și de la țara lui Israel, *lângă* Iordan, de la graniță până la marea de est. Și *aceasta este* latura de est.
19. Și latura de sud spre sud, de la Tamar până la apele certei *în* Cades, râul până la marea cea mare. Și a*ceasta este* latura de sud spre sud.
20. Latura de vest de asemenea *va fi* marea cea mare de la graniță, precum vine cineva în fața Hamatului. Aceasta *este* latura de vest.
21. Astfel să împărțiți această țară între voi conform cu triburile lui Israel.
22. Și se va întâmpla, *că* o veți împărți prin sorț ca moștenire, vouă și străinilor, care locuiesc temporar în mijlocul vostru, care vor naște copii printre voi; și ei să vă fie ca născuți în țară printre copiii lui Israel; ei să aibă moștenire cu voi printre triburile lui Israel.
23. Și se va întâmpla *că,* în tribul în care străinul locuiește temporar, acolo să *îi* dați moștenirea lui, spune Domnul DUMNEZEU.

CAPITOLUL 48

ȘI acestea sunt numele triburilor. De la marginea de nord spre ținutul căii Hetlonului, precum se merge la Hamat, Hațar-Enan, granița Damascului spre nord, până la ținutul Hamatului, pentru că acestea sunt laturile lui de est *și* de vest; o *parte pentru* Dan.
2. Și lângă granița lui Dan, de la latura de est până la latura de vest, o *parte pentru* Așer.
3. Și lângă granița lui Așer, de la latura de est până la latura de vest, o *parte pentru* Neftali.

4. Și lângă granița lui Neftali, de la latura de est până la latura de vest, o *parte pentru* Manase.
5. Și lângă granița lui Manase, de la latura de est până la latura de vest, o *parte pentru* Efraim.
6. Și lângă granița lui Efraim, de la latura de est până la latura de vest, o *parte pentru* Ruben.
7. Și lângă granița lui Ruben, de la latura de est până la latura de vest, o *parte pentru* Iuda.
8. Și lângă granița lui Iuda, de la latura de est până la latura de vest, va fi ofranda pe care o veți oferi de douăzeci și cinci de mii *de trestii în* lățime și *în* lungime ca una din *celelalte* părți, de la latura de est până la latura de vest, și sanctuarul va fi în mijlocul său.
9. Darul pe care îl veți oferi DOMNULUI *va fi* de douăzeci și cinci de mii în lungime și de zece mii în lățime.
10. Și pentru ei, pentru preoți, va fi *acest* dar sfânt; spre nord, douăzeci, și cinci de mii *în lungime* și spre vest, zece mii în lățime; și spre est, zece mii în lățime, și spre sud douăzeci și cinci de mii în lungime; și sanctuarul DOMNULUI va fi în mijlocul lui.
11. *Să fie* pentru preoții, care sunt sfințiți, dintre fiii lui Țadoc, care au păzit însărcinarea mea, care nu au rătăcit când copiii lui Israel au rătăcit, precum au rătăcit leviții.
12. Și *acest* dar al țării care este oferit le va fi preasfânt, lângă granița leviților.
13. Și în fața graniței preoților, leviții *vor avea* douăzeci și cinci de mii în lungime și zece mii în lățime; toată lungimea *va fi* de douăzeci și cinci de mii și lățimea de zece mii.
14. Și ei să nu vândă din el, nici să nu îl schimbe, nici să nu înstrăineze roadele dintâi ale țării, pentru că *acesta este* sfânt pentru DOMNUL.
15. Și cele cinci mii, care rămân în lățime în fața celor douăzeci și cinci de mii, să fie un *loc care* nu *este* sfânt, pentru cetate, pentru locuințe și pentru împrejurimi; și cetatea să fie în mijlocul său.
16. Și acestea *să fie* măsurile lui: partea de nord, patru mii cinci sute, și partea de sud, patru mii cinci sute, și partea de est, patru mii cinci sute, și partea de vest, patru mii cinci sute.
17. Și împrejurimile cetății să fie spre nord, două sute cincizeci, și spre sud, două sute cincizeci, și spre est, două sute cincizeci, și spre vest, două sute cincizeci.
18. Și ceea ce rămâne din lungime în fața darului *părții* sfinte *să fie* zece mii spre est și zece mii spre vest; să fie în fața darului *părții* sfinte; și venitul lui să fie pentru hrana celor ce servesc cetatea.
19. Și cei care servesc cetatea să o servească din toate triburile lui Israel.
20. Tot darul *să fie* de douăzeci și cinci de mii pe douăzeci și cinci de mii; să oferiți darul pătrat, cu stăpânirea cetății.
21. Și ce rămâne *să fie* pentru prinț, de o parte și de cealaltă a darului sfânt și a stăpânirii cetății, în fața celor douăzeci și cinci de mii ale darului spre granița de est și spre vest în fața celor douăzeci și cinci de mii spre

graniţa de vest, în faţa părţilor pentru prinţ, şi aceasta să fie darul sfânt; şi sanctuarul casei *să fie* în mijlocul lui.
22. Mai mult, de la stăpânirea leviţilor şi de la stăpânirea cetăţii, *fiind* în mijlocul *a ceea* ce este al prinţului, între graniţa lui Iuda şi graniţa lui Beniamin, să fie pentru prinţ.
23. Şi cât despre restul triburilor, de la latura de est până la latura de vest, Beniamin *va avea* o *parte*.
24. Şi lângă graniţa lui Beniamin, de la latura de est până la latura de vest, Simeon *va avea* o *parte*.
25. Şi lângă graniţa lui Simeon, de la latura de est până la latura de vest, Isahar *va avea* o *parte*.
26. Şi lângă graniţa lui Isahar, de la latura de est până la latura de vest, Zabulon *va avea* o *parte*.
27. Şi lângă graniţa lui Zabulon, de la latura de est până la latura de vest, Gad *va avea* o *parte*.
28. Şi lângă graniţa lui Gad, pe latura de sud spre sud; graniţa va fi de la Tamar *până* la apele certei *în* Cades *şi* la râul spre marea cea mare.
29. Aceasta *este* ţara pe care o veţi împărţi prin sorţ triburilor lui Israel ca moştenire, şi acestea *sunt* părţile lor, spune Domnul DUMNEZEU.
30. Şi acestea *sunt* ieşirile cetăţii pe latura de nord, patru mii cinci sute de măsuri.
31. ¶ Şi porţile cetăţii *vor fi* după numele triburilor lui Israel, trei porţi spre nord: o poartă a lui Ruben, o poartă a lui Iuda, o poartă a lui Levi.
32. Şi pe latura de est, patru mii cinci sute; şi trei porţi, şi o poartă a lui Iosif, o poartă a lui Beniamin, o poartă a lui Dan.
33. Şi pe latura de sud, patru mii cinci sute măsuri; şi trei porţi, o poartă a lui Simeon, o poartă a lui Isahar, o poartă a lui Zabulon.
34. Pe latura de vest, patru mii cinci sute, *cu* cele trei porţi ale lor; o poartă a lui Gad, o poartă a lui Aşer, o poartă a lui Neftali.
35. *Erau* de jur împrejur optsprezece mii *de măsuri*; şi numele cetăţii din *acea* zi *va fi*: DOMNUL *este* acolo.

DANIEL

CAPITOLUL

1 ÎN anul al treilea al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului la Ierusalim și l-a asediat.
2. Și Domnul l-a dat pe Ioiachim, împăratul lui Iuda, în mâna lui, cu o parte din vasele casei lui Dumnezeu; pe care le-a dus în țara Șinar la casa dumnezeului său; și a adus vasele în casa tezaurului dumnezeului său.
3. Și împăratul i-a vorbit lui Așpenaz, stăpânul famenilor săi, să aducă *pe câțiva* dintre copiii lui Israel și din sămânța împăratului și a prinților;
4. Copii în care nu *era* cusur, ci plăcuți la vedere și pricepuți în toată înțelepciunea și iscusiți în cunoaștere și înțelegând știința și să fie în stare să stea în palatul împăratului și pe care să îi învețe învățătura și limba caldeenilor.
5. Și împăratul le-a rânduit o porție zilnică din mâncarea împăratului și din vinul pe care l-a băut; astfel hrănindu-i trei ani, ca la sfârșitul acestora să poată sta în fața împăratului.
6. Și printre aceștia erau dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mișael și Azaria;
7. Cărora mai marele famenilor le-a dat nume; și i-a dat lui Daniel *numele* Belteșațar; și lui Hanania, Șadrac; și lui Mișael, Meșac; și lui Azaria, Abednego.
8. ¶ Dar Daniel a hotărât în inima lui să nu se întineze cu porția de mâncare a împăratului, nici cu vinul pe care îl bea el; de aceea a cerut de la mai marele famenilor să nu *îl oblige* să se pângărească.
9. Și Dumnezeu i-a dat lui Daniel favoare și milă înaintea mai marelui famenilor.
10. Și mai marele famenilor i-a spus lui Daniel: Mă tem de domnul meu împăratul, care v-a rânduit mâncarea și băutura; căci de ce să vadă el fețele voastre arătând mai rău decât ale tinerilor care *sunt* de felul vostru? Atunci *îmi* veți pune capul în pericol în fața împăratului.
11. Atunci Daniel i-a spus lui Melțar, pe care mai marele famenilor l-a pus peste Daniel, Hanania, Mișael și Azaria:
12. Te implor, încearcă pe servitorii tăi, zece zile; și ei să ne dea legume să mâncăm și apă să bem.
13. Apoi să fie privite înfățișările noastre înaintea ta și înfățișarea tinerilor ce mănâncă din porția de mâncare a împăratului; și după cum vezi *așa* să te porți cu servitorii tăi.
14. Astfel el le-a dat ascultare în acest lucru și i-a încercat zece zile.
15. Și la sfârșitul a zece zile, înfățișările lor au apărut mai frumoase și mai grase în carne decât a tuturor tinerilor care au mâncat porția de mâncare a împăratului.

16. Astfel Melțar a luat porția lor de mâncare și vinul pe care trebuiau să îl bea; și le-a dat legume.
17. ¶ Cât despre acești patru tineri, Dumnezeu le-a dat cunoaștere și pricepere în toată învățătura și înțelepciunea; și Daniel avea înțelegere în toate viziunile și visele.
18. Și la sfârșitul zilelor la care împăratul spusese să îi aducă, mai marele famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar.
19. Și împăratul a vorbit îndeaproape cu ei; și dintre toți nu s-a găsit nimeni ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria; de aceea au stat în picioare înaintea împăratului.
20. Și în toate lucrurile de înțelepciune *și* înțelegere de care i-a întrebat împăratul, i-a găsit de zece ori mai buni decât toți magii *și* astrologii care *erau* în tot domeniul lui.
21. Și Daniel a fost acolo până în anul întâi al împăratului Cirus.

Capitolul 2

ȘI în anul al doilea al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a visat vise prin care duhul i s-a tulburat și somnul i-a fugit.
2. Atunci împăratul a poruncit să fie chemați magii și astrologii și vrăjitorii și caldeenii, pentru a arăta împăratului visele lui. Astfel, ei au venit și au stat în picioare înaintea împăratului.
3. Și împăratul le-a spus: Am visat un vis și duhul meu a fost tulburat pentru a cunoaște visul.
4. Atunci au vorbit caldeenii împăratului în siriană: Să trăiești pentru totdeauna împărate; spune servitorilor tăi visul și noi vom arăta interpretarea.
5. Împăratul a răspuns și a zis caldeenilor: Lucrul *acesta* mi-a scăpat; dacă nu îmi veți face cunoscut visul, cu interpretarea lui, veți fi tăiați în bucăți și casele voastre vor fi făcute un morman de balegă.
6. Dar dacă *îmi* arătați visul și interpretarea lui, veți primi de la mine daruri și răsplăți și mare onoare; de aceea arătați-mi visul și interpretarea lui.
7. Ei au răspuns din nou și au zis: Să spună împăratul servitorilor săi visul, iar noi vom arăta interpretarea lui.
8. Împăratul a răspuns și a zis: Știu sigur că doriți să câștigați timp, deoarece vedeți că lucrul mi-a scăpat.
9. Dar dacă nu îmi veți face cunoscut visul, *nu este decât* o *singură* hotărâre pentru voi, fiindcă ați pregătit cuvinte mincinoase și corupte pentru a vorbi înaintea mea, până când timpul se schimbă; de aceea spuneți-mi visul și voi cunoaște că puteți să îmi arătați interpretarea lui.
10. Caldeenii au răspuns înaintea împăratului și au zis: Nu este om pe pământ care poate arăta acest lucru al împăratului; de aceea nu *este nici* împărat, *nici* domn, nici conducător, *care* să fi cerut astfel de lucruri de la vreun mag sau astrolog sau caldeean.
11. Și *este* lucru rar ceea ce împăratul cere, și nu este nimeni altul care să îl poată arăta împăratului, cu excepția dumnezeilor, a căror locuință nu este cu carnea.

12. Din această cauză împăratul a fost mânios şi foarte furios şi a poruncit
să fie nimiciţi toţi înţelepţii Babilonului.
13. Şi a ieşit hotărârea ca înţelepţii să fie ucişi; şi căutau pe Daniel şi pe
tovarăşii lui să fie ucişi.
14. ¶ Atunci Daniel a răspuns cu sfat şi înţelepciune lui Arioc, căpetenia
gărzii împăratului, care ieşise să ucidă pe înţelepţii Babilonului;
15. El a răspuns şi a zis lui Arioc căpetenia împăratului: De ce *este* hotărârea
de la împărat *atât* de grăbită? Atunci Arioc i-a făcut cunoscut lui Daniel
acest lucru.
16. Atunci Daniel a intrat şi a rugat pe împărat să îi dea timp, iar el îi va
arăta împăratului interpretarea.
17. Atunci Daniel a mers la casa lui şi a făcut lucrul *acesta* cunoscut lui
Hanania, Mişael şi Azaria, tovarăşii lui,
18. Ca ei să ceară îndurări de la Dumnezeul cerului referitor la
această taină, ca Daniel și tovarășii lui să nu piară cu restul înțelepților
Babilonului.
19. Atunci taina i-a fost revelată lui Daniel într-o viziune de noapte. Apoi
Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerului.
20. Daniel a răspuns și a zis: Binecuvântat fie numele lui Dumnezeu pentru
totdeauna și întotdeauna, căci înțelepciunea și tăria sunt ale lui;
21. Și schimbă timpurile și anotimpurile; îndepărtează împărați și
ridică împărați; dă înțelepciune înțelepților și cunoaștere celor ce
cunosc înțelegerea;
22. Revelează lucrurile adânci și tainice; cunoaște ce *este* în întuneric și
lumina locuieşte cu el.
23. Îți mulțumesc și te laud, Dumnezeul părinților mei, care mi-ai dat
înțelepciune și tărie și mi-ai făcut cunoscut acum ceea ce noi am cerut de
la tine, căci ne-ai făcut cunoscut acest lucru al împăratului.
24. ¶ De aceea Daniel a intrat la Arioc, căruia împăratul i-a ordonat
să nimicească pe înțelepții Babilonului; a mers și i-a spus astfel: Nu
nimici pe înțelepții Babilonului, du-mă înaintea împăratului și voi arăta
împăratului interpretarea.
25. Atunci Arioc l-a dus în grabă pe Daniel înaintea împăratului și i-a spus
astfel: Eu am găsit un om dintre captivii din Iuda, care va face cunoscut
împăratului interpretarea.
26. Împăratul a răspuns și i-a zis lui Daniel, al cărui nume *era* Belteşaţar:
Ești în stare să îmi faci cunoscut visul pe care l-am văzut și interpretarea lui?
27. Daniel a răspuns în prezența împăratului și a zis: Taina pe care împăratul
a cerut-o, nu pot înțelepții, astrologii, magii, ghicitorii să o arate împăratului;
28. Dar este un Dumnezeu în cer care revelează taine și face cunoscut
împăratului Nebucadnețar ce va fi în zilele de pe urmă. Visul tău și viziunile
capului tău pe patul tău, sunt acestea:
29. Cât despre tine, împărate, gândurile tale *ți*-au venit pe patul tău, ceea
ce se va întâmpla de acum înainte; și cel ce revelează taine îți face cunoscut
ce se va întâmpla.

30. Dar cât despre mine, această taină nu îmi este revelată datorită *vreunei* înțelepciuni pe care o am mai mult decât vreo *altă* ființă, ci de dragul *lor* să fie făcută cunoscută împăratului interpretarea și să cunoști gândurile inimii tale.
31. ¶ Tu împărate, ai văzut și iată, un mare chip. Acest chip mare, a cărui strălucire *era* măreață, a stat în picioare înaintea ta; și forma lui *era* înfricoșătoare.
32. Capul acestui chip *era* din aur pur, pieptul și brațele lui din argint, pântecele și coapsele lui din aramă,
33. Picioarele lui din fier, laba piciorului parte din fier și parte din lut.
34. Tu ai privit până când o piatră tăiată, fără mâini, a lovit chipul peste picioarele lui *care erau* din fier și lut și le-a spart în bucăți.
35. Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul, au fost sparte în bucăți, *toate* împreună, și au devenit ca pleava ariilor vara; și vântul le-a dus departe, încât nu s-a găsit loc pentru ele; și piatra care a lovit chipul a devenit un munte mare și a umplut întregul pământ.
36. Acesta *este* visul; și vom spune interpretarea acestuia înaintea împăratului.
37. Tu împărate, *ești* un împărat al împăraților, fiindcă Dumnezeul cerului ți-a dat o împărăție, putere și tărie și glorie.
38. Și oriunde locuiesc copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului le-a dat în mâna ta și te-a făcut conducător peste toate acestea. Tu *ești* acest cap din aur.
39. Și după tine se va ridica o altă împărăție inferioară ție și o a treia împărăție de aramă, care va stăpâni peste tot pământul.
40. Și a patra împărăție va fi tare ca fierul, întrucât fierul sparge în bucăți și supune toate; și ca fierul ce sparge toate acestea, *astfel* va sparge în bucăți și va zdrobi.
41. Și după cum ai văzut picioarele și degetele de la picioare, o parte din lutul olarului și o parte din fier, împărăția va fi împărțită; dar va fi *încă* în ea *ceva* din tăria fierului, întrucât ai văzut fierul amestecat cu lut noroios.
42. Și *după cum* degetele de la picioare *erau* parte din fier și parte din lut, *tot astfel* împărăția va fi în parte tare și *va fi* în parte spartă.
43. Și precum ai văzut fier amestecat cu lut noroios, ei se vor amesteca cu sămânța oamenilor; dar nu se vor lipi unul de celălalt, după cum fier nu se amestecă cu lut.
44. Și în zilele acestor împărați, Dumnezeul cerului va ridica o împărăție, care nu va fi niciodată distrusă; și împărăția nu va fi lăsată altui popor, *ci* va sparge în bucăți și va mistui toate aceste împărății și va sta în picioare pentru totdeauna.
45. După cum ai văzut că piatra a fost tăiată, fără mâini, din munte și că a spart în bucăți fierul, arama, lutul, argintul și aurul; marele Dumnezeu a făcut cunoscut împăratului ce se va întâmpla de acum înainte; și visul *este* cert și interpretarea lui sigură.

46. ¶ Atunci împăratul Nebucadneţar a căzut cu faţa *la pământ* şi s-a
închinat lui Daniel şi a poruncit ca ei să îi aducă un dar de mâncare şi
arome dulci.
47. Împăratul i-a răspuns lui Daniel şi a zis: Cu adevărat Dumnezeul
vostru *este* un Dumnezeu al dumnezeilor şi un Domn al împăraţilor şi un
descoperitor al tainelor, văzând că poţi revela această taină.
48. Atunci împăratul l-a făcut pe Daniel un om mare şi i-a dat multe daruri
măreţe şi l-a făcut conducător peste întreaga provincie a Babilonului şi mai
marele guvernatorilor peste toţi înţelepţii Babilonului.
49. Atunci Daniel a cerut de la împărat şi a pus pe Şadrac, Meşac şi
Abednego, peste treburile provinciei Babilonului; iar Daniel *a şezut* la
poarta împăratului.

Capitolul 3

ÎMPĂRATUL Nebucadneţar, a făcut un chip de aur, a cărui înălţime
era de şaizeci de coţi *şi* lăţimea lui şase coţi; l-a înălţat în câmpia
Dura, în provincia Babilon.
2. Atunci împăratul Nebucadneţar a trimis să adune prinţii, guvernatorii
şi căpeteniile, judecătorii, trezorierii, sfătuitorii, oamenii legii şi toţi
conducătorii provinciilor, să vină la dedicarea chipului pe care împăratul
Nebucadneţar l-a înălţat.
3. Atunci prinţii, guvernatorii şi căpeteniile, judecătorii, trezorierii,
sfătuitorii, oamenii legii şi toţi conducătorii provinciilor, s-au adunat la
dedicarea chipului pe care împăratul Nebucadneţar l-a înălţat; şi au stat
în picioare înaintea chipului pe care Nebucadneţar l-a înălţat.
4. Atunci un crainic a strigat tare: Vă este poruncit, popoare, naţiuni
şi limbi,
5. Când auziţi sunetul cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului,
cimpoiului şi tot felul de muzică, să cădeţi şi să vă închinaţi chipului de
aur pe care împăratul Nebucadneţar l-a înălţat;
6. Şi oricine nu cade şi nu se închină, în acelaşi moment va fi aruncat în
mijlocul unui cuptor arzând încins.
7. De aceea, în acel timp, când toate popoarele au auzit sunetul cornului,
flautului, harpei, lirei, psalterionului şi tot felul de muzică, toate popoarele,
naţiunile şi limbile, au căzut *şi* s-au închinat chipului de aur pe care
împăratul Nebucadneţar l-a înălţat.
8. ¶ De aceea, în acel timp, anumiţi caldeeni s-au apropiat şi au acuzat
pe iudei.
9. Au vorbit şi au spus împăratului Nebucadneţar: Să trăieşti veşnic
împărate.
10. Tu, împărate, ai dat o hotărâre, ca fiecare om care va auzi sunetul
cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului şi cimpoiului şi tot felul de
muzică, să cadă şi să se închine chipului de aur;
11. Şi oricine nu cade şi nu se închină, să fie aruncat în mijlocul unui
cuptor arzând încins.

12. Sunt anumiți evrei, Șadrac, Meșac și Abednego, pe care i-ai pus peste treburile provinciei Babilon; acești oameni, împărate, nu te-au luat în considerare, ei nu servesc dumnezeilor tăi, nici nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat.
13. Atunci Nebucadnețar, în turbarea și furia *lui*, a poruncit să aducă pe Șadrac, Meșac și Abednego. Atunci i-au adus pe acești oameni înaintea împăratului.
14. Nebucadnețar a vorbit și le-a spus: *Este* adevărat, Șadrac, Meșac și Abednego, *că* nu serviți dumnezeilor mei, nici nu vă închinați chipului de aur pe care l-am înălțat?
15. Și, când auziți sunetul cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului, cimpoiului și tot felul de muzică, dacă sunteți gata să cădeți și să vă închinați chipului pe care l-am făcut, *va fi bine*; dar dacă nu vă închinați, veți fi aruncați în același moment în mijlocul unui cuptor arzând încins; și cine *este* acel Dumnezeu care vă va elibera din mâinile mele?
16. Șadrac, Meșac și Abednego, au răspuns și au zis împăratului: Nebucadnețar, îți răspundem fără grijă în acest lucru.
17. Dacă este *astfel,* Dumnezeul nostru, căruia îi servim, este în stare să ne elibereze din cuptorul arzând încins și *ne* va elibera din mâna ta, împărate.
18. Dar dacă nu, să îți fie cunoscut, împărate, că nu vom servi dumnezeilor tăi, nici nu ne vom închina chipului din aur pe care l-ai înălțat.
19. ¶ Atunci Nebucadnețar s-a umplut de furie și forma feței lui s-a schimbat împotriva lui Șadrac, Meșac și Abednego; *de aceea* a vorbit și le-a poruncit să înfierbânte cuptorul de șapte ori mai mult decât se obișnuia să fie înfierbântat.
20. Și a poruncit celor mai puternici bărbați din armata lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abednego *și* să *îi* arunce în cuptorul arzând încins.
21. Atunci acești bărbați au fost legați în mantiile lor, izmenele lor și pălăriile lor și *celelalte* haine ale lor și au fost aruncați în mijlocul cuptorului arzând încins.
22. Astfel deoarece porunca împăratului era urgentă și cuptorul peste măsură de încins, flacăra focului a ucis pe acei bărbați care luaseră pe Șadrac, Meșac și Abednego.
23. Și acești trei bărbați, Șadrac, Meșac și Abednego, au căzut legați în mijlocul cuptorului arzând încins.
24. Atunci împăratul Nebucadnețar a fost înmărmurit și s-a ridicat în grabă *și* a vorbit și a spus sfătuitorilor săi: Nu am aruncat noi trei bărbați legați în mijlocul focului? Ei au răspuns și au zis împăratului: Adevărat, împărate.
25. El a răspuns și a zis: Iată, văd patru bărbați dezlegați, umblând în mijlocul focului și nu au nicio vătămare; și înfățișarea celui de al patrulea este ca a Fiului lui Dumnezeu.
26. Atunci Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului arzând încins *și* a vorbit și a spus: Șadrac, Meșac și Abednego, servitori ai Dumnezeului cel preaînalt, veniți și apropiați-vă. Atunci Șadrac, Meșac și Abednego, au ieșit din mijlocul focului.

27. Și prinții, guvernatorii și căpeteniile și sfătuitorii împăratului, fiind adunați, au văzut pe acești bărbați, asupra trupurilor cărora focul nu a avut putere, nici nu a fost pârlit vreun păr al capului lor, nici mantiile lor schimbate, nici mirosul focului nu trecuse pe ei.
28. ¶ *Atunci* Nebucadnețar a vorbit și a zis: Binecuvântat *fie* Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abednego, care a trimis pe îngerul său și a eliberat pe servitorii lui care s-au încrezut în el și au schimbat cuvântul împăratului și și-au dat trupurile, ca să nu servească nici să nu se închine vreunui dumnezeu, cu excepția propriului lor Dumnezeu.
29. De aceea dau o hotărâre: Ca fiecare popor, națiune și limbă, care vorbește ceva greșit împotriva Dumnezeului lui Șadrac, Meșac și Abednego, să fie tăiat în bucăți, iar casele lor să fie făcute morman de balegă; deoarece nu este alt Dumnezeu care poate elibera în acest fel.
30. Atunci împăratul a promovat pe Șadrac, Meșac și Abednego, în provincia Babilon.

CAPITOLUL 4

ÎMPĂRATUL Nebucadnețar, tuturor popoarelor, națiunilor și limbilor, ce locuiesc pe tot pământul: Pacea să vi se înmulțească.
2. Am gândit *că este* bine să arăt semnele și minunile pe care Dumnezeul cel Preaînalt le-a lucrat către mine.
3. Cât de mărețe *sunt* semnele lui! Și cât de puternice *sunt* minunile lui! Împărăția lui *este* o împărăție veșnică și domnia lui *este* din generație în generație.
4. ¶ Eu Nebucadnețar mă odihneam în casa mea, înflorind în palatul meu:
5. Am văzut un vis care m-a înfricoșat și gândurile *mele* pe patul meu și viziunile capului meu m-au tulburat.
6. De aceea am dat o hotărâre să se aducă toți înțelepții Babilonului înaintea mea, ca să îmi facă cunoscută interpretarea visului.
7. Atunci au intrat magii, astrologii, caldeenii și ghicitorii și am spus visul înaintea lor, dar nu mi-au făcut cunoscută interpretarea lui.
8. Dar la urmă a intrat Daniel înaintea mea, al cărui nume *era* Belteșațar, conform cu numele dumnezeului meu și în care *este* duhul sfinților dumnezei și am spus visul înaintea lui, *zicând:*
9. Belteșațar, stăpânul magilor, deoarece știu că duhul sfinților dumnezei *este* în tine și nicio taină nu te tulbură, spune-mi viziunile visului meu pe care l-am văzut și interpretarea lui.
10. Astfel *erau* viziunile capului meu în patul meu; am văzut și, iată, un copac în mijlocul pământului și înălțimea lui *era* mare.
11. Copacul a crescut și era tare și înălțimea lui a ajuns la cer și priveliștea lui la marginea întregului pământ;
12. Frunzele lui *erau* frumoase și rodul lui mult și în el *era* mâncare pentru toți; fiarele câmpului aveau umbră sub el și păsările cerului locuiau printre crengile lui și toată făptura era hrănită din acesta.

13. Am văzut în viziunile capului meu pe patul meu și, iată, un paznic și un sfânt a coborât din cer;
14. El a strigat tare și a spus astfel: Tăiați copacul și retezați-i ramurile, scuturați-i frunzele și împrăștiați-i rodul; să se îndepărteze fiarele de sub el și păsările dintre ramurile lui;
15. Totuși lasă buturuga cu rădăcinile lui în pământ, chiar cu o legătură de fier și aramă, în iarba nouă a câmpului; și să fie udat cu roua cerului și să *fie* porția lui cu fiarele în iarba pământului;
16. Să fie schimbată inima lui de om și să îi fie dată o inimă de fiară; și să treacă șapte timpuri peste el.
17. Acest lucru *este* prin hotărârea paznicilor și cererea prin cuvântul celor sfinți, pentru a cunoaște cei vii că cel Preaînalt domnește în împărăția oamenilor și o dă oricui voiește și așează peste ea pe cei mai josnici dintre oameni.
18. Acest vis eu împăratul Nebucadnețar l-am văzut. Acum tu, Belteșațar, spune interpretarea lui, întrucât toți înțelepții împărăției mele nu sunt în stare să îmi facă cunoscută interpretarea; dar tu *ești* în stare, căci duhul dumnezeilor sfinți *este* în tine.
19. ¶ Atunci Daniel, al cărui nume *era* Belteșațar, a rămas înmărmurit pentru o oră și gândurile lui l-au tulburat. Împăratul a vorbit și a spus: Belteșațar, să nu te tulbure visul sau interpretarea lui. Belteșațar a răspuns și a zis: Domnul meu, visul *să fie* pentru cei ce te urăsc și interpretarea lui dușmanilor tăi.
20. Copacul pe care l-ai văzut, care a crescut și era tare, a cărui înălțime a atins cerul și priveliștea lui tot pământul;
21. Ale cărui frunze *erau* frumoase și rodul lui mult și în el *era* mâncare pentru toți; sub care fiarele câmpului au locuit și pe ramurile căruia păsările cerului au avut locuința lor:
22. Acesta *ești* tu, împărate, care ai crescut și ai devenit tare, căci măreția ta a crescut și ajunge până la cer și domnia ta până la marginea pământului.
23. Și pentru că împăratul a văzut un paznic și un sfânt coborând din cer și spunând: Tăiați copacul și distrugeți-l; totuși lăsați buturuga cu rădăcinile lui în pământ, chiar cu o legătură de fier și aramă, în iarba moale a câmpului; și să fie udat cu roua cerului și să *fie* porția lui cu fiarele câmpului, până când șapte timpuri vor trece peste el;
24. Aceasta *este* interpretarea, împărate și acesta *este* hotărârea celui Preaînalt, care a venit peste domnul meu împăratul:
25. Te vor alunga dintre oameni și locuința ta va fi cu fiarele câmpului și te vor face să mănânci iarbă ca boii și te vor uda cu roua cerului și șapte timpuri vor trece peste tine, până când vei cunoaște că cel Preaînalt domnește în împărăția oamenilor și o dă oricui voiește.
26. Și pentru că au poruncit să lase buturuga cu rădăcinile copacului, împărăția ta îți va fi sigură, după ce vei fi cunoscut că cerurile domnesc.
27. De aceea, împărate, să îți fie bine primit sfatul meu și încetează păcatele tale, făcând dreptate; și nelegiuirile tale, arătând milă celor săraci; poate va fi o lungire a liniștii tale.

28. ¶ Toate acestea au venit peste împăratul Nebucadnețar.
29. La sfârșitul a douăsprezece luni umbla prin palatul împărăției Babilonului.
30. Împăratul a vorbit și a spus: Nu este acesta marele Babilon, pe care eu l-am construit pentru casa împărăției prin tăria puterii mele și pentru onoarea maiestății mele?
31. În timp ce cuvântul *era încă* în gura împăratului, a căzut o voce din cer, *spunând:* Împărate Nebucadnețar, ție ți se spune: Împărăția este îndepărtată de la tine.
32. Și te vor alunga dintre oameni și locuința ta *va fi* cu fiarele câmpului; te vor face să mănânci iarbă ca boii și șapte timpuri vor trece peste tine, până când vei cunoaște că cel Preaînalt domnește în împărăția oamenilor și o dă oricui voiește.
33. În același moment s-a împlinit aceasta peste Nebucadnețar și a fost alungat dintre oameni și a mâncat iarbă ca boii și trupul lui a fost udat cu roua cerului, până când perii lui au crescut ca *penele* acvilelor și unghiile lui ca *ghearele* păsărilor.
34. ¶ Și la sfârșitul zilelor eu, Nebucadnețar, mi-am ridicat ochii spre cer și înțelegerea mi s-a întors și am binecuvântat pe cel Preaînalt și l-am lăudat și l-am onorat pe cel ce trăiește pentru totdeauna, a cărui domnie *este* o domnie veșnică și împărăția lui *este* din generație în generație;
35. Și toți locuitorii pământului *sunt* considerați ca nimic; și el face conform voii lui în oștirea cerului și *printre* locuitorii pământului; și nimeni nu poate opri mâna lui, sau să îi spună: Ce faci?
36. În același timp rațiunea mi s-a întors; și pentru gloria împărăției mele, onoarea mea și strălucirea mi s-au întors; și sfătuitorii mei și domnii mei m-au căutat; și am fost întemeiat în împărăția mea și mi s-a adăugat o maiestate aleasă.
37. Acum eu Nebucadnețar laud și înalț și onorez pe Împăratul cerului, ale cărui lucrări toate *sunt* adevăr și căile lui judecată; și pe cei ce umblă în mândrie este în stare să îi doboare.

CAPITOLUL 5

ÎMPĂRATUL Belșațar a făcut un mare ospăț pentru o mie dintre domnii lui și a băut vin înaintea celor o mie.
2. Belșațar, în timp ce gusta vinul, a poruncit să aducă vasele de aur și argint pe care tatăl său Nebucadnețar le scosese din templul din Ierusalim; pentru ca împăratul și prinții lui, soțiile lui și concubinele lui, să bea din ele.
3. Atunci au adus vasele din aur care au fost scoase din templul casei lui Dumnezeu din Ierusalim; și împăratul și prinții lui, soțiile lui și concubinele lui, au băut din ele.
4. Au băut vin și au lăudat dumnezeii din aur și din argint, din aramă, din fier, din lemn și din piatră.
5. În același moment au ieșit degetele unei mâini de om și au scris în partea opusă sfeșnicului pe tencuiala peretelui din palatul împăratului; și împăratul a văzut partea mâinii care scria.

6. Atunci înfățișarea împăratului s-a schimbat și gândurile lui l-au tulburat, astfel încât i s-au dezlegat încheieturile coapselor sale și genunchii i s-au lovit unul de altul.
7. Împăratul a strigat cu *voce* tare să aducă astrologii, caldeenii și ghicitorii. *Și* împăratul a vorbit și a spus înțelepților Babilonului: Oricine va citi această scriere și îmi va arăta interpretarea ei, va fi îmbrăcat cu stacojiu și *va avea* un lanț din aur la gâtul lui și va fi al treilea domnitor în împărăție.
8. Atunci au intrat toți înțelepții împăratului; dar nu au putut citi scrisul, nici să facă cunoscută împăratului interpretarea lui.
9. Atunci împăratul Belșațar s-a tulburat mult și înfățișarea lui s-a schimbat în el și domnii lui au fost înmărmuriți.
10. ¶ *Și* împărăteasa, din cauza cuvintelor împăratului și a domnilor lui, a venit în casa banchetului *și* împărăteasa a vorbit și a spus: Împărate, să trăiești veșnic; să nu te tulbure gândurile tale, nici nu lăsa înfățișarea ta să fie schimbată;
11. Este un om în împărăția ta, în care *este* duhul dumnezeilor sfinți; și în zilele tatălui tău lumină și înțelegere și înțelepciune, ca înțelepciunea dumnezeilor, s-a găsit în el; pe el împăratul Nebucadnețar tatăl tău, împăratul, *spun eu*, tatăl tău l-a făcut stăpân al magilor, astrologilor, caldeenilor *și* ghicitorilor;
12. Căci un duh ales și cunoaștere și înțelegere, interpretare de vise și arătare de vorbe grele și dezlegarea îndoielilor, s-au găsit în acest Daniel, pe care împăratul l-a numit Belteșațar; acum să fie chemat Daniel, iar el va arăta interpretarea.
13. Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. *Și* împăratul a vorbit și i-a spus lui Daniel: *Ești* tu acel Daniel, care *ești* dintre copiii captivității lui Iuda, pe care împăratul, tatăl meu, i-a scos din Iudeea?
14. Și am auzit despre tine, că duhul dumnezeilor *este* în tine și *că* lumină și înțelegere și aleasă înțelepciune se găsește în tine.
15. Și acum înțelepții, astrologii, au fost aduși înaintea mea, ca să citească această scriere și să îmi facă cunoscută interpretarea ei; dar nu au putut să arate interpretarea lucrului;
16. Și am auzit despre tine, că poți face interpretări și să dezlegi îndoieli; acum dacă poți să citești scrisul și să îmi faci cunoscută interpretarea lui, vei fi îmbrăcat în stacojiu și vei avea un lanț din aur la gâtul tău și vei fi al treilea domnitor în împărăție.
17. Atunci Daniel a răspuns și a zis înaintea împăratului: Să îți rămână ție darurile și dă răsplățile tale altuia; totuși voi citi scrierea împăratului și îi voi face cunoscută interpretarea.
18. Împărate, Dumnezeul cel preaînalt i-a dat lui Nebucadnețar tatăl tău o împărăție și maiestate și glorie și onoare;
19. Și pentru maiestatea pe care i-a dat-o, toate popoarele, națiunile și limbile, au tremurat și s-au temut înaintea lui; pe cine voia, ucidea; și pe cine voia, ținea în viață; și pe cine voia, înălța; și pe cine voia, umilea.

20. Dar când i s-a înălțat inima și i s-a împietrit mintea în mândrie, a fost deposedat de tronul lui împărătesc și i-au luat gloria;
21. Și a fost alungat dintre fiii oamenilor; și inima lui a fost făcută ca a fiarelor și locuința lui *a fost* cu măgarii sălbatici; l-au hrănit cu iarbă ca pe boi și trupul i-a fost udat cu roua cerului; până când a cunoscut că Dumnezeul cel preaînalt a domnit în împărăția oamenilor și *că* rânduiește peste ea pe oricine voiește.
22. Și tu, Belșațar, fiul lui, nu ți-ai umilit inima, cu toate că ai cunoscut toate acestea;
23. Ci te-ai ridicat împotriva Domnului cerului; iar ei au adus vasele casei lui înaintea ta și tu și domnii tăi, soțiile tale și concubinele tale, ați băut vin din ele; și ai lăudat dumnezeii din argint și aur, din aramă, fier, lemn și piatră, care nu văd, nici nu aud, nici nu cunosc; și pe Dumnezeul în a cărui mână *este* suflarea ta și ale căruia *sunt* toate căile tale, tu, nu l-ai glorificat;
24. Atunci a fost trimisă partea de mână de la el; și această scriere a fost scrisă.
25. Și aceasta *este* scrierea care a fost scrisă, MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN.
26. Aceasta *este* interpretarea lucrului: MENE: Dumnezeu a numărat împărăția ta și a sfârșit-o.
27. TEKEL: Ești cântărit în balanțe și ești în lipsă.
28. PERES: Împărăția ta este divizată și dată mezilor și perșilor.
29. Atunci Belșațar a poruncit și l-au îmbrăcat pe Daniel în stacojiu și *au pus* un lanț din aur la gâtul său și au făcut o proclamație referitoare la el, ca el să fie al treilea domnitor în împărăție.
30. În acea noapte a fost ucis Belșațar, împăratul caldeenilor.
31. Și Darius, medul, a luat împărăția, *fiind* aproape de șaizeci și doi de ani.

Capitolul 6

I-A plăcut lui Darius să pună peste împărăție o sută douăzeci de prinți, care să fie peste întreaga împărăție;
2. Și peste aceștia, trei președinți, dintre care Daniel *era* primul; ca prinții să le dea socoteală, iar împăratul să nu aibă pagubă.
3. Atunci acest Daniel a fost preferat peste președinți și prinți, deoarece un duh ales *era* în el; și împăratul s-a gândit să îl pună peste întreg domeniul.
4. Atunci președinții și prinții au căutat să găsească ocazie împotriva lui Daniel referitor la împărăție; dar nu au putut afla nici ocazie, nici vină; întrucât *era* credincios, nu s-a aflat în el nici eroare nici greșeală.
5. Atunci acești oameni au spus: Nu vom găsi vreo ocazie împotriva acestui Daniel, decât dacă *o* găsim împotriva lui referitor la legea Dumnezeului său.
6. ¶ Atunci acești președinți și prinți s-au adunat la împărat și i-au spus astfel: Împărate Darius, să trăiești veșnic.
7. Toți președinții împărăției, guvernatorii și prinții, sfătuitorii și căpeteniile, s-au sfătuit împreună pentru a întemeia un edict împărătesc și pentru a face o hotărâre fermă, ca oricine va face o cerere vreunui

Dumnezeu sau om, pentru treizeci de zile, altuia decât ție, împărate, să fie
aruncat în groapa leilor.
8. Acum împărate, întemeiază hotărârea și semnează înscrisul, ca să nu
fie schimbat, conform legii mezilor și perșilor, care nu se schimbă.
9. Astfel împăratul Darius a semnat scrierea și hotărârea.
10. Și când Daniel a cunoscut că înscrisul a fost semnat, a intrat în casa lui;
și ferestrele lui fiind deschise în camera lui spre Ierusalim, a îngenuncheat
pe genunchii săi de trei ori pe zi și s-a rugat și a adus mulțumiri înaintea
Dumnezeului său, cum a făcut mai înainte.
11. Atunci acești bărbați s-au adunat și l-au găsit pe Daniel rugându-se și
făcând cerere înaintea Dumnezeului său.
12. Atunci s-au apropiat și au vorbit înaintea împăratului referitor la
hotărârea împăratului: Nu ai semnat o hotărâre, ca fiecare om care va face
o cerere vreunui Dumnezeu sau om timp de treizeci de zile, altuia decât
ție, împărate, va fi aruncat în groapa leilor? Împăratul a răspuns și a zis:
Lucrul *este* adevărat, conform legii mezilor și perșilor, care nu se schimbă.
13. Iar ei au răspuns și au zis înaintea împăratului: Acel Daniel, *care* este
dintre copiii captivității lui Iuda, nu te ia în considerare, împărate, nici
hotărârea pe care ai semnat-o, ci își face cererea de trei ori pe zi.
14. Atunci împăratul, când a auzit *aceste* cuvinte, a fost foarte nemulțumit
de el însuși și *și*-a îndreptat inima spre Daniel pentru a-l elibera; și a ostenit
până la apusul soarelui să îl elibereze.
15. Atunci acești oameni s-au adunat la împărat și au spus împăratului: Să
știi, împărate, că legea mezilor și perșilor *este*: Că nicio hotărâre sau edict
pe care împăratul îl întemeiază nu poate fi schimbat.
16. Atunci împăratul a poruncit și l-au adus pe Daniel și *l*-au aruncat în
groapa leilor. Împăratul a vorbit și i-a spus lui Daniel: Dumnezeul tău pe
care îl servești continuu, el te va elibera.
17. Și o piatră a fost adusă și așezată pe gura gropii; și împăratul a sigilat-o
cu propriul sigiliu și cu sigiliul domnilor lui; ca hotărârea, referitoare la
Daniel, să nu fie schimbată.
18. ¶ Atunci împăratul s-a întors la palatul său și a petrecut noaptea postind,
nici nu au fost aduse instrumente de muzică înaintea lui și somnul i-a fugit.
19. Atunci împăratul s-a sculat dimineața foarte devreme și a mers în
grabă la groapa leilor.
20. Și când s-a apropiat de groapă, a strigat la Daniel cu voce plângătoare *și*
împăratul a vorbit și i-a spus lui Daniel: Daniele, servitor al Dumnezeului
cel viu, a fost Dumnezeul tău, pe care îl servești continuu, în stare să te
scape de lei?
21. Atunci Daniel a spus împăratului: Împărate, să trăiești veșnic.
22. Dumnezeul meu a trimis pe îngerul său și a închis gurile leilor ca să
nu mă vatăme, întrucât s-a găsit nevinovăție în mine înaintea lui; și de
asemenea înaintea ta, împărate, nu am făcut vătămare.
23. Atunci împăratul s-a bucurat peste măsură pentru el și le-a poruncit
să îl scoată pe Daniel din groapă. Astfel Daniel a fost scos din groapă

și niciun fel de vătămare nu s-a găsit asupra lui, deoarece el a crezut în Dumnezeul său.
24. Și împăratul a poruncit și au adus pe acei oameni care l-au acuzat pe Daniel și *i*-au aruncat în groapa leilor, pe ei, pe copiii lor și pe soțiile lor; și leii i-au apucat și le-au frânt toate oasele în bucăți înainte ca ei să ajungă la fundul gropii.
25. ¶ Atunci împăratul Darius a scris tuturor popoarelor, națiunilor și limbilor care locuiesc pe tot pământul: Pacea sa vă fie înmulțită.
26. Eu dau o hotărâre: Ca în fiecare domnie a împărăției mele oamenii să tremure și să se teamă înaintea Dumnezeului lui Daniel; căci el *este* Dumnezeul cel viu și neclintit pentru totdeauna și împărăția sa nu va fi distrusă și domnia lui *va fi* până la sfârșit.
27. El eliberează și salvează și lucrează semne și minuni în cer și pe pământ, el care a eliberat pe Daniel din puterea leilor.
28. Și acest Daniel a prosperat sub domnia lui Darius și sub domnia lui Cirus persanul.

CAPITOLUL 7

ÎN anul întâi al lui Belșațar împărat al Babilonului Daniel a avut un vis și viziuni ale capului său pe patul său; atunci a scris visul *și* a spus suma acestor lucruri.
2. Daniel a vorbit și a spus: Am văzut în viziunea mea în noapte și, iată, cele patru vânturi ale cerului s-au luptat pe marea cea mare.
3. Și patru fiare mari au ieșit din mare, diferite una de alta.
4. Prima *era* ca un leu și avea aripi de acvilă; am privit până când aripile ei au fost smulse și a fost ridicată de pe pământ și făcută să stea pe picioare ca un om și i-a fost dată o inimă de om.
5. Și, iată, o altă fiară, a doua, asemănătoare unui urs, și s-a ridicat pe o parte și *avea* trei coaste în gura ei între dinții ei; și ei i-au spus astfel: Ridică-te, mănâncă multă carne.
6. După aceasta am privit și, iată, o alta, ca un leopard, care avea pe spatele ei patru aripi ale unei păsări; fiara avea de asemenea patru capete; și i s-a dat dominație.
7. După aceasta am văzut în viziunile nopții și, iată, o a patra fiară, înspăimântătoare și vânjoasă și peste măsură de tare; și avea dinți mari de fier; mânca și rupea în bucăți și călca rămășița în picioare; și *era* diferită de toate fiarele care *au fost* înaintea ei; și avea zece coarne.
8. Am privit cu atenție coarnele și, iată, a ieșit printre ele un alt corn mic, înaintea căruia erau trei dintre primele coarne smulse de la rădăcini; și, iată, în acest corn *erau* ochi ca ochii omului și o gură vorbind lucruri mari.
9. ¶ Am privit până când tronurile au fost dărâmate și Bătrânul de zile a șezut, îmbrăcămintea lui *era* albă ca zăpada și părul capului său ca lâna pură; tronul său *era ca* flacăra încinsă *și* roțile lui *ca* foc arzând.
10. Un pârâu încins a curs și a ieșit dinaintea lui; o mie de mii i-au servit și de zece mii de ori zece mii au stat în picioare înaintea lui; judecata a fost ținută și cărțile au fost deschise.

11. Am privit atunci din cauza vocii marilor cuvinte pe care cornul le vorbea; am privit până când fiara a fost ucisă și trupul ei nimicit și dat flăcării arzânde.
12. Cât despre restul fiarelor, li s-a luat domnia; totuși viețile lor au fost prelungite pentru un anotimp și un timp.
13. Am văzut în viziunile nopții și, iată, unul ca Fiul omului a venit cu norii cerului și a venit la Bătrânul de zile și l-au adus aproape, înaintea lui.
14. Și i s-a dat domnie și glorie și o împărăție, ca toate popoarele, națiunile și limbile să îl servească; domnia lui *este* o domnie veșnică, ce nu va trece și împărăția sa *una* care nu va fi distrusă.
15. ¶ Eu, Daniel, am fost întristat în duhul meu în mijlocul trupului *meu* și viziunile capului meu m-au tulburat.
16. M-am apropiat de unul dintre cei care stăteau acolo și l-am întrebat adevărul despre toate acestea. Astfel mi-a spus și m-a făcut să cunosc interpretarea lucrurilor.
17. Aceste fiare mari, care sunt patru, *sunt* patru împărați, *care* se vor ridica din pământ.
18. Dar sfinții celui Preaînalt vor lua împărăția și vor stăpâni împărăția pentru totdeauna, chiar pentru totdeauna și întotdeauna.
19. Atunci am voit să cunosc adevărul despre cea de-a patra fiară, care era diferită de toate celelalte, peste măsură de înspăimântătoare, a cărei dinți *erau din* fier și unghiile ei *din* aramă; *care* a mâncat, a rupt în bucăți și a călcat rămășița în picioare;
20. Și despre cele zece coarne care erau în capul ei și despre celălalt care ieșise și înaintea căruia trei au căzut; chiar despre acel corn care avea ochi și o gură ce vorbea lucruri mari, a cărui privire era mai tare decât a tovarășilor săi.
21. Am privit și același corn a făcut război cu sfinții și i-a învins;
22. Până când Bătrânul de zile a venit și le-a fost dată judecata sfinților celui Preaînalt; și a venit timpul că sfinții au stăpânit împărăția.
23. Astfel a spus el: Cea de-a patra fiară va fi a patra împărăție pe pământ, care va fi diferită de toate împărățiile și va mânca întregul pământ și îl va călca și îl va sparge în bucăți.
24. Și cele zece coarne din această împărăție *sunt* zece împărați *care* se vor ridica; și un altul se va ridica după ei; și va fi diferit de primul și va supune trei împărați.
25. Și el va vorbi cuvinte *mari* împotriva celui Preaînalt și va obosi pe sfinții celui Preaînalt și va gândi să schimbe timpurile și legile; iar ei vor fi dați în mâna lui până la un timp și timpuri și împărțirea timpului.
26. Dar judecata se va așeza și ei îi vor lua domnia, pentru a o mistui și a *o* distruge până la sfârșit.
27. Și împărăția și domnia și măreția împărăției sub întregul cer vor fi date poporului sfinților celui Preaînalt, a cărui împărăție *este* o împărăție veșnică; și toate domniile îl vor servi și vor asculta de el.

28. Aici *este* sfârșitul acestui lucru. Cât despre mine, Daniel, gândurile mele m-au tulburat mult și înfățișarea mea s-a schimbat în mine; dar am ținut acest lucru în inima mea.

CAPITOLUL 8

ÎN anul al treilea al domniei împăratului Belșațar o viziune mi-a apărut mie, Daniel, după cea care mi-a apărut la început.

2. Și am văzut în viziune; și s-a întâmplat, când am văzut, că eu *eram* la Susa *în* palat, care *este* în provincia Elam; și am văzut în viziune și eram lângă râul Ulai.

3. Atunci mi-am ridicat ochii și am văzut și, iată, un berbece, care avea *două* coarne, stătea în picioare în fața râului; și cele *două* coarne *erau* înalte; dar unul *era* mai înalt ca celălalt și cel mai înalt a ieșit ultimul.

4. Am văzut berbecele împungând spre vest și spre nord și spre sud; încât nicio fiară nu putea sta înaintea lui, nici *nu era vreunul* să elibereze din mâna lui; iar el a făcut conform voii lui și a devenit mare.

5. Și pe când priveam cu atenție, iată, un țap a ieșit dinspre vest peste fața întregului pământ și nu a atins pământul; și țapul *avea* un corn însemnat între ochii lui.

6. Și a venit la berbecele care avea *două* coarne, pe care l-am văzut stând în picioare în fața râului și a fugit spre el în furia puterii lui.

7. Și l-am văzut apropriindu-se de berbece și a fost împins de amărăciune împotriva lui și a lovit berbecele și i-a rupt cele două coarne ale lui; și nu era putere în berbece să stea în picioare înaintea lui, ci l-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare; și nu era nimeni să scape berbecele din mâna lui.

8. De aceea țapul a crescut foarte mare; și când a fost puternic, marele corn a fost rupt; și în locul lui au ieșit patru *coarne* însemnate spre cele patru vânturi ale cerului.

9. Și din unul dintre ele a ieșit un corn mic, care a crescut foarte mare, spre sud și spre est și spre *țara* plăcută.

10. Și a crescut mare până la oștirea cerului; și a aruncat *câtva* din oaste și din stele la pământ și le-a călcat în picioare.

11. Da, s-a preamărit chiar până la prințul oștirii și prin el *sacrificiul* zilnic a fost luat și locul sanctuarului său a fost dărâmat.

12. Și o oaste *i*-a fost dată împotriva *sacrificiului* zilnic, din cauza fărădelegii și a aruncat adevărul la pământ; și a lucrat și a prosperat.

13. Atunci am auzit un sfânt vorbind și un alt sfânt a spus acelui *sfânt* care a vorbit: Cât de lungă *va fi* viziunea *referitoare* la *sacrificiul* zilnic și fărădelegea pustiirii, pentru a da și sanctuarul și oștirea să fie călcate în picioare?

14. Și mi-a spus: Până la două mii trei sute de zile; atunci sanctuarul va fi curățat.

15. Și s-a întâmplat, când eu, Daniel, am văzut viziunea și am căutat înțelesul că iată, *cineva* a stat în picioare înaintea mea ca înfățișarea unui om.

16. Și am auzit vocea unui om între *malurile* Ulaiului, care a strigat și a spus: Gabriel, fă pe acest *om* să înțeleagă viziunea.

17. Astfel el s-a apropiat de *locul* unde am stat; și când a venit m-am înfricoșat și am căzut cu fața la pământ; dar el mi-a spus: Înțelege, fiu al omului, că viziunea *este* pentru timpul sfârșitului.
18. Și în timp ce vorbea cu mine, eram într-un somn adânc cu fața mea spre pământ; dar el m-a atins și m-a ridicat să stau drept în picioare.
19. Și a spus: Iată, te voi face să cunoști ce va fi la sfârșitul indignării, căci la timpul rânduit *va fi* sfârșitul.
20. Berbecele pe care l-ai văzut având *două* coarne *sunt* împărații Mediei și Persiei.
21. Și țapul păros *este* împăratul Greciei; și marele corn dintre ochii lui *este* primul împărat.
22. Și acesta fiind rupt, patru s-au ridicat în locul lui, patru împărății se vor ridica din națiune, dar nu în puterea lui.
23. Și în timpul de pe urmă al împărăției lor, după ce călcătorii *de lege* vor ajunge la plinătate, se va ridica un împărat cu o înfățișare aspră care înțelege vorbe adânci.
24. Și puterea lui va fi mare, dar nu prin propria lui putere; și va distruge *în chip* uimitor; și va prospera și va lucra și va nimici poporul cel puternic și sfânt.
25. Și prin politica sa de asemenea va face viclenia să prospere în mâna sa; și *se* va preamări în inima sa și prin pace va nimici pe mulți; el de asemenea se va ridica împotriva Prințului prinților; dar va fi frânt fără mână.
26. Și viziunea serii și dimineții ce s-a spus *este* adevărată; de aceea închide viziunea; căci *va fi așa* pentru multe zile.
27. Și eu, Daniel, am leșinat și am fost bolnav *câteva* zile; după aceea m-am ridicat și am făcut afacerile împăratului; și mă minunam de viziune, dar nu a priceput-*o* nimeni.

CAPITOLUL 9

ÎN anul întâi al lui Darius fiul lui Ahașveroș, din sămânța mezilor, care a fost făcut împărat peste domeniul caldeenilor;
2. În anul întâi al domniei lui, eu, Daniel, am înțeles din cărți că numărul anilor pentru care fusese cuvântul DOMNULUI către profetul Ieremia, pentru împlinirea pustiirilor Ierusalimului, era șaptezeci de ani.
3. Și mi-am îndreptat fața către Domnul Dumnezeu, să caut prin rugăciune și cerere, cu postire și pânză de sac și cenușă.
4. Și m-am rugat DOMNULUI Dumnezeul meu și am mărturisit și am spus: Doamne, marele și înfricoșătorul Dumnezeu, ce ține legământul și mila pentru cei ce îl iubesc și pentru cei ce țin poruncile lui;
5. Noi am păcătuit și am făcut nelegiuire și ne-am purtat cu stricăciune și ne-am răzvrătit, prin îndepărtarea de preceptele tale și de judecățile tale;
6. Și nu am dat ascultare servitorilor tăi profeții, care au vorbit în numele tău împărații noștri, prinții noștri și părinții noștri și întregului popor al țării.

7. A ta, Doamne, *este* dreptatea, iar a noastră *este* rușinea fețelor, ca în această zi; bărbaților din Iuda și locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, *care sunt* aproape și *care sunt* departe, prin toate țările unde i-ai alungat din cauza fărădelegii lor prin care au încălcat *legea* împotriva ta.
8. Doamne, a noastră *este* rușinea feței, a împăraților noștri, a prinților noștri și a părinților noștri, deoarece am încălcat *legea* împotriva ta.
9. La Domnul Dumnezeul nostru *sunt* îndurări și iertări, cu toate că ne-am răzvrătit împotriva lui;
10. Și nu am ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeul nostru, să umblăm în legile lui, pe care le-a pus înaintea servitorilor lui, profeții.
11. Da, tot Israelul a încălcat legea ta, prin îndepărtare, ca să nu asculte de vocea ta; de aceea blestemul este turnat peste noi și jurământul care *este* scris în legea lui Moise servitorul lui Dumnezeu, deoarece am păcătuit împotriva lui *Dumnezeu*.
12. Și el a întărit cuvintele lui, pe care le-a vorbit împotriva noastră și împotriva judecătorilor noștri care ne-au judecat, aducând asupra noastră un mare rău, căci sub întreg cerul nu s-a făcut cum s-a făcut asupra Ierusalimului.
13. Precum *este* scris în legea lui Moise, tot acest rău a venit peste noi, totuși nu ne-am făcut rugăciunea înaintea DOMNULUI Dumnezeul nostru, ca să ne întoarcem de la nelegiuirile noastre și să înțelegem adevărul tău.
14. De aceea DOMNUL a vegheat asupra răului și l-a adus asupra noastră, fiindcă DOMNUL Dumnezeul nostru *este* drept în toate lucrările lui pe care le face, căci nu am ascultat de vocea lui.
15. Și acum, Doamne Dumnezeul nostru, care ai scos poporul tău afară din țara Egiptului cu o mână puternică și ți-ai făcut renume, ca în această zi; noi am păcătuit, am lucrat cu stricăciune.
16. Doamne, conform tuturor dreptăților tale, te implor, să fie mânia și furia ta întoarse de la cetatea ta Ierusalim, muntele tău sfânt, deoarece pentru păcatele noastre și pentru nelegiuirile părinților noștri, Ierusalimul și poporul tău *au ajuns să fie de* ocară pentru toți *cei* din jurul nostru.
17. Acum, de aceea, Dumnezeul nostru, ascultă rugăciunea servitorului tău și cererile lui, și pentru Domnul fă să strălucească fața ta peste sanctuarul tău pustiu.
18. Dumnezeul meu, apleacă-ți urechea și ascultă; deschide-ți ochii și privește pustiirile noastre și cetatea chemată după numele tău, fiindcă noi nu prezentăm cererile noastre înaintea ta din cauza faptelor noastre drepte, ci din cauza îndurărilor tale mari.
19. Doamne, ascultă; Doamne, iartă; Doamne, dă ascultare și lucrează; nu întârzia, pentru tine, Dumnezeul meu, fiindcă cetatea ta și poporul tău sunt chemați după numele tău.
20. ¶ Și în timp ce vorbeam și mă rugam și mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu Israel și prezentam cererea mea înaintea DOMNULUI Dumnezeul meu pentru muntele sfânt al Dumnezeului meu;

21. Da, în timp ce încă vorbeam în rugăciune, bărbatul Gabriel, pe care l-am văzut în viziunea de la început, fiindu-i *poruncit* să zboare iute, m-a atins pe la timpul ofrandei de seară.
22. Și *mi*-a dat de înțeles și a vorbit cu mine și a spus: Daniele, am venit acum să îți dau pricepere și înțelegere.
23. La începutul cererilor tale a ieșit porunca și am venit să *îți* arăt; fiindcă tu *ești* foarte mult iubit; de aceea înțelege acest lucru și ia aminte la viziune.
24. Șaptezeci de săptămâni sunt hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale sfinte, pentru a sfârși fărădelegea și pentru a pune capăt păcatelor și pentru a face împăcare pentru nelegiuire și pentru a aduce dreptatea veșnică și pentru a sigila viziunea și profeția și pentru a unge pe cel Preasfânt.
25. Să știi de aceea și să înțelegi, *că* de la ieșirea poruncii de a restaura și de a construi Ierusalimul până la Mesia Prințul *vor fi* șapte săptămâni și șaizeci și două de săptămâni; strada va fi construită din nou și zidul, chiar în timpuri de necaz.
26. Și după șaizeci și două de săptămâni Mesia va fi stârpit, dar nu pentru el însuși; și poporul prințului care va veni va distruge cetatea și sanctuarul; și sfârșitul lor *va fi* cu un potop și până la sfârșitul războiului, pustiiri sunt hotărâte.
27. Și el va confirma legământul cu mulți pentru o săptămână; și în mijlocul săptămânii el va face ca sacrificiul și ofranda să înceteze și din cauza împrăștierii urâciunilor *îl* va pustii, chiar până la mistuire și ce s-a hotărât se va turna peste cel pustiit.

CAPITOLUL 10

ÎN anul al treilea al lui Cirus, împăratul Persiei, un lucru i-a fost revelat lui Daniel, celui ce i s-a pus numele Belteșațar; și lucrul *era* adevărat, dar timpul rânduit *a fost* lung și el a înțeles lucrul și a avut înțelegerea viziunii.
2. În acele zile eu, Daniel, am jelit trei săptămâni întregi.
3. Nu am mâncat pâine plăcută, nici nu a intrat carne sau vin în gura *mea*, nici nu m-am uns deloc, până când nu au trecut trei săptămâni întregi.
4. Și în a douăzeci și patra zi a primei luni, când eram lângă marele râu, care *este* Hidechel;
5. Atunci mi-am ridicat ochii și am privit și, iată, un anumit om îmbrăcat în in, a cărui coapse *erau* încinse cu aur pur din Ufaz;
6. Trupul lui de asemenea *era* ca berilul și fața lui ca înfățișarea fulgerului și ochii lui ca lămpi de foc și brațele și picioarele lui de culoarea aramei lustruite și vocea cuvintelor lui ca vocea unei mulțimi.
7. Și doar eu, Daniel, am văzut viziunea, fiindcă oamenii care erau cu mine nu au văzut viziunea; dar un mare tremur a căzut peste ei, încât au fugit să se ascundă.
8. De aceea am fost lăsat singur și am văzut această mare viziune și nu a rămas tărie în mine, căci frumusețea mea s-a schimbat în mine în putrezire și nu am păstrat tărie *în mine*.

9. Totuşi am auzit vocea cuvintelor lui; şi când am auzit vocea cuvintelor lui, atunci am fost într-un somn adânc pe faţa mea şi faţa mea spre pământ.
10. ¶ Şi, iată, o mână m-a atins, care m-a aşezat pe genunchii mei şi *pe* palmele mâinilor mele.
11. Şi el mi-a spus: Daniele, bărbat foarte mult iubit, înţelege cuvintele pe care ţi le vorbesc şi stai drept în picioare, căci la tine sunt acum trimis. Şi după ce mi-a spus acest cuvânt, am stat în picioare tremurând.
12. Atunci el mi-a spus: Nu te teme, Daniele: fiindcă din prima zi când ţi-ai pus inima să înţelegi şi să te disciplinezi înaintea Dumnezeului tău, cuvintele tale au fost auzite, iar eu am venit datorită cuvintelor tale.
13. Dar prinţul împărăţiei Persiei mi s-a împotrivit douăzeci şi una de zile, dar, iată, Mihail, unul dintre mai marii prinţilor, a venit să mă ajute; şi am rămas acolo cu împăraţii Persiei.
14. Am venit acum să te fac să înţelegi ce se va întâmpla poporului tău în zilele de pe urmă: căci totuşi viziunea *este* pentru *multe* zile.
15. Şi după ce mi-a vorbit astfel de cuvinte, mi-am aşezat faţa spre pământ şi am amuţit.
16. Şi, iată, *unul* ca asemănarea fiilor oamenilor mi-a atins buzele; atunci mi-am deschis gura şi am vorbit şi i-am spus celui ce stătea înaintea mea: Domnul meu, prin viziune întristările mele s-au întors asupra mea şi nu am păstrat tărie *în mine*.
17. Şi cum poate servitorul domnului meu să vorbească cu domnul meu? Deoarece cât despre mine, dintr-odată nu a rămas tărie în mine, nici nu mai este suflare în mine.
18. Atunci a venit din nou şi m-a atins *unul* ca înfăţişarea unui om şi m-a întărit,
19. Şi a spus: Bărbate foarte mult iubit, nu te teme, pace ţie, fii tare, da, fii tare. Şi după ce mi-a vorbit, am fost întărit şi am spus: Să vorbească domnul meu, fiindcă m-ai întărit.
20. Atunci el a spus: Ştii de ce am venit la tine? Şi acum mă voi întoarce să lupt cu prinţul Persiei; şi când voi pleca, iată, prinţul Greciei va veni.
21. Dar îţi voi arăta ceea ce este notat în scriptura adevărului; şi niciunul nu rămâne tare alături de mine în aceste lucruri, decât Mihail, prinţul tău.

Capitolul 11

DE asemenea, eu, în anul întâi al lui Darius medul, eu am stat să îl îmbărbătez şi să îl întăresc.
2. Şi acum îţi voi arăta adevărul. Iată, se vor ridica în picioare încă trei împăraţi în Persia; şi al patrulea va fi mult mai bogat decât *ei* toţi; şi prin tăria lui, prin bogăţiile sale, va stârni pe toţi împotriva domeniului Greciei.
3. Şi un împărat puternic se va ridica în picioare, care va stăpâni cu mare stăpânire şi va face conform voinţei sale.
4. Şi când se va ridica în picioare, împărăţia lui va fi frântă şi va fi împărţită spre cele patru vânturi ale cerului; şi nu pentru posteritatea lui, nici conform

domniei sale, pe care a condus-o; fiindcă împărăția lui va fi smulsă și dată altora, în afară de aceștia.

5. ¶ Și împăratul sudului va fi tare și *unul* dintre prinții lui; și va fi tare peste el și va avea stăpânire; stăpânirea lui *va fi* o stăpânire mare.

6. Și la sfârșitul anilor, ei se vor alătura; căci fiica împăratului sudului va veni la împăratul nordului să facă o înțelegere; dar ea nu va păstra puterea brațului; nici nu va sta el în picioare, nici brațul său; ci ea va fi dată și cei care au adus-o și cel care a născut-o și cel care a întărit-o în *acele* timpuri.

7. Dar dintr-un lăstar al rădăcinii ei se va ridica *unul* în locul lui, care va veni cu armată și va intra în fortăreața împăratului nordului și se va purta rău împotriva lor și va învinge;

8. Și de asemenea va duce în Egipt captivi pe dumnezeii lor, cu prinții lor și cu vasele lor prețioase din argint și din aur; și el va dăinui *mai mulți* ani decât împăratul nordului.

9. Astfel împăratul sudului va veni în împărăția *lui și* se va întoarce în propria țară.

10. Dar fiii lui vor fi stârniți și vor aduna o mulțime de mari forțe; și *unul* va veni negreșit și se va revărsa și va trece, atunci se va întoarce și va fi stârnit, până la fortăreața lui.

11. Și împăratul sudului va fi împins de amărăciune și va ieși și se va lupta cu el, cu împăratul nordului; și va ridica o mare mulțime; iar mulțimea va fi dată în mâna lui.

12. *Și* după ce va fi luat mulțimea, inima lui se va înălța; și va doborî *multe* zeci de mii, dar nu va fi întărit *prin aceasta*.

13. Căci împăratul nordului se va întoarce și va ridica o mulțime mai mare decât cea dinainte și va veni negreșit după câțiva ani cu o mare armată și cu multe bogății.

14. Și în acele timpuri mulți se vor ridica împotriva împăratului sudului; de asemenea jefuitorii poporului tău se vor înălța pentru a întemeia viziunea; dar vor cădea.

15. Astfel împăratul nordului va veni și va înălța un val de pământ și va lua cele mai fortificate cetăți și brațele sudului nu vor rezista, nici poporul lui ales, nici *nu va fi* tărie pentru a rezista.

16. Dar cel ce vine împotriva lui va face conform propriei voințe și nimeni nu va sta în picioare înaintea lui, iar el va sta în țara glorioasă, care prin mâna lui va fi mistuită.

17. El de asemenea își va îndrepta fața să intre cu tăria întregii lui împărății și cei integri cu el; astfel va face el și îi va da lui fiica femeilor, corupând-o; dar ea nu va sta *de partea lui,* nici nu va fi pentru el.

18. După aceasta își va întoarce fața spre insule și va lua multe, dar un prinț va face să înceteze pentru el ocara oferită de el; fără propria ocară el *o* va face să se întoarcă asupra lui.

19. Atunci își va întoarce fața spre fortăreața propriei țări, dar se va poticni și va cădea și nu va fi găsit.

20. Atunci se va ridica în locul lui un ridicător de taxe *în* gloria împărăției, dar în puține zile va fi nimicit, nici în mânie, nici în bătălie.
21. ¶ Și în locul lui se va ridica o persoană nemernică, căreia nu îi vor da onoarea împărăției; dar el va veni în pace și va obține împărăția prin lingușiri.
22. Și cu brațele unui potop vor fi ei potopiți dinaintea lui și vor fi frânți; da și prințul legământului.
23. Și după alianța *făcută* cu el, el va lucra înșelător, căci va urca și va deveni tare cu popor puțin.
24. El va intra pașnic chiar peste cele mai grase locuri ale provinciei; și va face *ce* părinții lui nu au făcut, nici părinții părinților lui; va împrăștia printre ei prada și jaf și bogății; *da,* și își va plănui uneltirile împotriva întăriturilor, chiar pentru un timp.
25. Și își va stârni puterea și curajul său împotriva împăratului sudului cu o mare armată; și împăratul sudului va fi stârnit să se lupte cu o foarte mare și puternică armată; dar el nu va sta în picioare, căci ei vor plănui uneltiri împotriva lui.
26. Da, cei ce se hrănesc din porția mâncării lui îl vor nimici și armata lui se va revărsa și mulți vor cădea uciși.
27. Și ambele inimi ale acestor împărați *vor fi* să facă ticăloșie și vor vorbi minciuni la o masă; dar nu va prospera, căci totuși sfârșitul *va fi* la timpul rânduit.
28. Atunci el se va întoarce în țara lui cu mari bogății; și inima lui *va fi* împotriva legământului sfânt; și va face *lucruri mărețe și* se va întoarce în propria țară.
29. La timpul rânduit se va întoarce și va veni spre sud; dar nu va fi ca mai înainte, sau ca la sfârșit.
30. ¶ Căci corăbiile Chitimului vor veni împotriva lui; de aceea va fi întristat și se va întoarce și va avea indignare împotriva legământului sfânt; astfel va face el; chiar se va întoarce și se va înțelege cu cei care părăsesc legământul sfânt.
31. Și brațe vor sta de partea lui, iar ei vor spurca sanctuarul tăriei și vor lua *sacrificiul* zilnic și vor pune urâciunea care pustiește.
32. Și pe cei care se poartă cu stricăciune împotriva legământului îi va corupe prin lingușiri, dar poporul care cunoaște pe Dumnezeul său va fi tare și va face *lucruri mărețe.*
33. Și cei ce înțeleg din popor vor instrui pe mulți; totuși vor cădea prin sabie și prin flacără, prin captivitate și prin pradă, *multe* zile.
34. Și după ce vor cădea, vor fi ajutați cu un mic ajutor; dar mulți se vor lipi de ei cu lingușiri.
35. Și *unii* dintre cei care înțeleg vor cădea, pentru a-i încerca și pentru a-*i* curăța și pentru a-*i* albi, până la timpul sfârșitului, pentru că *va fi* totuși pentru un timp rânduit.
36. Și împăratul va face conform voinței lui; și se va înălța și se va preamări deasupra fiecărui dumnezeu și va vorbi lucruri uimitoare împotriva Dumnezeului dumnezeilor și va prospera până când indignarea se va împlini; fiindcă ceea ce este hotărât va fi făcut.

37. Nici nu va lua aminte la Dumnezeul părinților lui, nici dorința femeilor, nici nu va lua aminte la vreun dumnezeu, fiindcă se va preamări deasupra tuturor.
38. Dar va onora în locul lui pe Dumnezeul întăriturilor; și pe un dumnezeu pe care părinții lui nu l-au cunoscut el *îl* va onora cu aur și argint și cu pietre prețioase și lucruri plăcute.
39. Astfel va face el în cele mai puternice întărituri cu un dumnezeu străin, pe care îl va recunoaște *și* înmulți cu glorie; și îi va face să stăpânească peste mulți și va împărți țara pentru câștig.
40. Și la timpul sfârșitului împăratul sudului îl va împinge; și împăratul nordului va veni împotriva lui ca un vârtej de vânt, cu care și cu călăreți și cu multe corăbii; și va intra în țări și se va revărsa și va trece.
41. Va intra de asemenea în țara glorioasă și multe *țări* vor fi doborâte; dar aceștia vor scăpa din mâna lui: Edom și Moab și măreția copiilor lui Amon.
42. Își va întinde mâna și asupra țărilor și țara Egiptului nu va scăpa.
43. Ci va avea putere peste tezaurele din aur și din argint și peste toate lucrurile prețioase ale Egiptului și libienii și etiopienii *vor fi* la treptele lui.
44. Dar vești dinspre est și dinspre nord îl vor tulbura; de aceea va pleca cu mare furie să distrugă și să îndepărteze în întregime pe mulți.
45. Și va întinde corturile palatului său între mări în muntele sfânt *și* glorios; totuși va ajunge la sfârșitul său și nimeni nu îl va ajuta.

CAPITOLUL 12

ȘI în acel timp Mihail se va ridica, marele prinț care stă în picioare pentru copiii poporului tău; și va fi un timp de necaz, cum nu a mai fost de când a fost vreo națiune până la acel timp; și în acel timp poporul tău va fi eliberat, fiecare ce va fi găsit scris în carte.
2. Și mulți dintre cei care dorm în țărâna pământului se vor trezi, unii la viață veșnică, și alții la rușine *și* dispreț veșnic.
3. Și cei înțelepți vor străluci ca strălucirea întinderii cerului; și cei ce întorc pe mulți la dreptate *vor străluci* ca stelele pentru totdeauna și întotdeauna.
4. Dar tu, Daniele, închide cuvintele și sigilează cartea până la timpul sfârșitului; mulți vor alerga încoace și încolo și cunoașterea va fi înmulțită.
5. Atunci eu, Daniel, am privit și, iată, au stat în picioare alți doi, unul de această parte a malului râului și celălalt de cealaltă parte a malului râului.
6. Și *unul* a spus bărbatului îmbrăcat în in, care *era* pe apele râului: Cât *va dura până la* sfârșitul acestor minuni?
7. Și am auzit pe bărbatul îmbrăcat în in, care *era* pe apele râului, când și-a ridicat mâna sa dreaptă și mâna sa stângă la cer și a jurat prin cel care trăiește pentru totdeauna că *aceasta va fi* pentru un timp, timpuri și o jumătate; și după ce va fi împlinit împrăștierea puterii poporului sfânt, toate acestea se vor termina.
8. Și am auzit, dar nu am înțeles; atunci am spus: Domnul meu, care *va fi* sfârșitul acestora?

9. Iar el a spus: Du-te pe calea ta, Daniele, căci cuvintele *sunt* închise și sigilate până la timpul sfârșitului.
10. Mulți vor fi purificați și vor fi albiți și încercați; dar cei stricați vor lucra cu stricăciune; și nimeni dintre cei stricați nu va înțelege; dar cei înțelepți vor înțelege.
11. Și din timpul *în care sacrificiul* zilnic va fi oprit și se va ridica urâciunea care pustiește, *vor fi* o mie două sute și nouăzeci de zile.
12. Binecuvântat *este* cel care așteaptă și ajunge la cele o mie trei sute și treizeci și cinci de zile.
13. Dar tu, du-te pe calea ta până la sfârșit, căci te vei odihni și vei sta în sorțul tău la sfârșitul zilelor.

OSEA

CAPITOLUL

1 CUVÂNTUL DOMNULUI care a venit la Osea, fiul lui Beeri, în zilele lui Ozia, Iotam, Ahaz *și* Ezechia, împărați ai lui Iuda, și în zilele lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împărat al lui Israel.

2. Începutul cuvântului DOMNULUI prin Osea. Și DOMNUL ia spus lui Osea: Du-te, ia-ți o soție a curviilor și copii ai curviilor; fiindcă țara a curvit mult, *depărtându-se* de DOMNUL.

3. Astfel el a mers și a luat pe Gomer, fiica lui Diblaim, care a rămas însărcinată și i-a născut un fiu.

4. Și DOMNUL i-a spus: Pune-i numele Izreel; căci încă puțin *timp* și voi răzbuna sângele lui Izreel peste casa lui Iehu și voi face să înceteze împărăția casei lui Israel.

5. Și se va întâmpla în acea zi, că voi frânge arcul lui Israel în valea lui Izreel.

6. Și ea a rămas din nou însărcinată și a născut o fiică. Și *Dumnezeu* i-a spus: Pune-i numele Lo-Ruhama; fiindcă nu voi mai avea milă de casa lui Israel; ci îi voi lua cu desăvârșire.

7. Dar voi avea milă de casa lui Iuda, și îi voi salva prin DOMNUL Dumnezeul lor, și nu îi voi salva prin arc, nici prin sabie, nici prin bătălie, nici prin cai *și* nici prin călăreți.

8. ¶ Și după ce a înțărcat-o pe Lo-Ruhama, a rămas însărcinată și a născut un fiu.

9. Atunci *Dumnezeu* a spus: Pune-i numele Lo-Ami, fiindcă voi nu *sunteți* poporul meu și eu nu voi fi *Dumnezeul* vostru.

10. Totuși numărul copiilor lui Israel va fi ca nisipul mării, care nu se poate măsura nici număra; și se va întâmpla *că,* în locul unde li s-a spus: Voi nu *sunteți* poporul meu, *acolo* li se va spune: *Sunteți* fiii Dumnezeului cel viu.

11. Atunci copiii lui Iuda și copiii lui Israel se vor aduna și își vor rândui o singură căpetenie și se vor urca din țară; fiindcă mare *va fi* ziua lui Izreel.

CAPITOLUL

2 SPUNEȚI fraților voștri: Ami; și surorilor voastre: Ruhama.

2. Certați-vă cu mama voastră, certați-vă *cu ea*, căci ea nu *este* soția mea, nici eu nu *sunt* soțul ei; de aceea să pună deoparte curviile ei dinaintea ochilor ei, și faptele ei de adulter dintre sânii ei;

3. Ca nu cumva să o dezbrac de tot și să o pun ca în ziua în care s-a născut și să o pustiesc și să o pun ca pe un pământ uscat și să ucid de sete.

4. Și nu voi avea milă de copiii ei; fiindcă ei *sunt* copii ai curviilor.

5. Fiindcă mama lor a făcut pe curva; cea care i-a conceput a făcut *fapte* rușinoase, fiindcă a spus: Voi merge după iubiții mei, care *îmi*

dau pâinea mea şi apa mea, lâna mea şi inul meu, untdelemnul meu şi băutura mea.
6. ¶ De aceea, iată, îţi voi îngrădi calea cu spini şi voi face un zid, ca ea să nu îşi poată găsi cărările.
7. Şi îi va urmări pe iubiţii ei, dar nu îi va ajunge; şi îi va căuta, dar nu *îi* va găsi; atunci va spune: Voi merge şi mă voi întoarce la întâiul meu soţ, pentru că atunci îmi *era* mai bine decât acum.
8. Fiindcă nu a cunoscut că eu îi dădeam grâne şi vin şi untdelemn şi îi înmulţeam argintul şi aurul, *pe care* ei le-au pregătit lui Baal.
9. De aceea mă voi întoarce şi voi lua grânele mele la timpul lor şi vinul meu la timpul lui, şi voi lua înapoi lâna mea şi inul meu, *dat* pentru a-i acoperi goliciunea.
10. Şi acum îi voi descoperi desfrânarea ei înaintea ochilor iubiţilor ei, şi nimeni nu o va scăpa din mâna mea.
11. Voi face de asemenea să înceteze toată bucuria ei, zilele ei de sărbătoare, lunile ei noi şi sabatele ei şi toate sărbătorile ei solemne.
12. Şi voi distruge viile ei şi smochinii ei, despre care a spus: Acestea *sunt* răsplăţile mele pe care iubiţii mei mi le-au dat; şi le voi preface într-o pădure şi fiarele câmpului le vor mânca.
13. Şi voi cerceta asupra ei zilele Baalilor, în care ea le ardea tămâie şi se împodobea cu cerceii ei şi cu bijuteriile ei şi mergea după iubiţii ei, iar pe mine m-a uitat, spune DOMNUL.
14. ¶ De aceea, iată, o voi ademeni şi o voi aduce în pustie şi voi vorbi cu *mângâiere* inimii ei.
15. Şi de acolo îi voi da viile ei şi valea Acor ca o uşă a speranţei; şi ea va cânta acolo, ca în zilele tinereţii ei şi ca în ziua când a urcat din ţara Egiptului.
16. Şi se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL, *că,* tu mă vei numi Işi, şi nu mă vei mai numi Baali.
17. Fiindcă voi lua numele Baalilor din gura ei şi nu vor mai fi amintiţi după numele lor.
18. Şi în acea zi voi face un legământ pentru ei cu fiarele câmpului şi cu păsările cerului şi *cu* târâtoarele pământului; şi voi frânge arcul şi sabia şi bătălia de pe pământ şi le voi face să se culce în siguranţă.
19. Şi te voi logodi cu mine pentru totdeauna; da, te voi logodi cu mine în dreptate şi în judecată şi în bunătate iubitoare şi în îndurări.
20. Chiar în credincioşie te voi logodi cu mine; şi tu vei cunoaşte pe DOMNUL.
21. Şi se va întâmpla în acea zi *că,* voi asculta, spune DOMNUL, voi asculta cerurile, şi ele vor asculta pământul;
22. Şi pământul va asculta grânele şi vinul şi untdelemnul; şi acestea vor asculta pe Izreel.
23. Şi o voi semăna pentru mine pe pământ; şi voi avea milă de cea care nu a obţinut milă; şi voi spune *celor care* nu *erau* poporul meu: Tu *eşti* poporul meu; iar ei vor spune: *Tu eşti* Dumnezeul meu.

CAPITOLUL 3

3 ATUNCI DOMNUL mi-a spus: Du-te din nou, iubește o femeie iubită de un prieten și adulteră, *iubește-o* conform cu iubirea DOMNULUI
către copiii lui Israel, care privesc la alți dumnezei și iubesc ulcioarele de vin.
2. Astfel, mi-am cumpărat-o cu cincisprezece arginți și *pentru* un homer de orz și o jumătate de homer de orz;
3. Și i-am spus: Să rămâi *aici* pentru mine multe zile; să nu curvești și să nu fii pentru *alt* bărbat; astfel *voi fi* și eu pentru tine.
4. Căci copiii lui Israel vor rămâne multe zile fără un împărat și fără un prinț și fără un sacrificiu și fără idol și fără un efod și *fără* terafim;
5. După aceasta copiii lui Israel se vor întoarce și vor căuta pe DOMNUL Dumnezeul lor și pe David împăratul lor; și se vor teme de DOMNUL și de bunătatea lui în zilele de pe urmă.

CAPITOLUL 4

4 ASCULTAȚI cuvântul DOMNULUI, voi copii ai lui Israel; fiindcă DOMNUL are o ceartă cu locuitorii țării, pentru că nu *este* adevăr,
nici milă, nici cunoaștere de Dumnezeu în țară.
2. Prin înjurături și minciună și ucidere și furt și comiterea de adulter, ei se răspândesc, și sângele atinge sânge.
3. De aceea țara va jeli și fiecare ce locuiește în ea va lâncezi, împreună cu fiarele câmpului și păsările cerului; da, peștii mării de asemenea vor fi luați.
4. Totuși să nu se certe nimeni, nici să nu se mustre, pentru că poporul tău *este* asemenea celor ce se ceartă cu preotul.
5. De aceea vei cădea ziua și profetul de asemenea va cădea cu tine noaptea, și eu voi nimici pe mama ta.
6. ¶ Poporul meu este nimicit din lipsă de cunoaștere, pentru că tu ai respins cunoașterea, eu de asemenea te voi respinge, ca să nu îmi fii preot; văzând că ai uitat legea Dumnezeului tău, eu de asemenea îi voi uita pe copiii tăi.
7. Cu cât s-au înmulțit, cu atât au păcătuit împotriva mea, *de aceea* le voi schimba gloria în rușine.
8. Ei mănâncă păcatul poporului meu și își pun inima în nelegiuirea lor.
9. Precum poporul, așa va fi și preotul; și îi voi pedepsi pentru căile lor și îi voi răsplăti *pentru* facerile lor.
10. Fiindcă vor mânca și nu vor avea destul; vor curvi și nu se vor înmulți, pentru că au încetat să ia seama la DOMNUL.
11. Curvia și vinul și vinul nou iau inima.
12. ¶ Poporul meu cere sfat de la trunchiurile lor și toiagul lor le vestește; fiindcă duhul curviilor *i*-a făcut să rătăcească și curvind, s-au îndepărtat de sub Dumnezeul lor.
13. Ei sacrifică pe vârfurile munților și ard tămâie pe dealuri, sub stejari și plopi și ulmi, pentru că umbra lor *este* bună; de aceea fiicele voastre vor curvi și soțiile voastre vor comite adulter.

14. Nu voi pedepsi pe fiicele voastre când vor curvi, nici pe soțiile voastre
când comit adulter; fiindcă ele însele trag deoparte cu curve și sacrifică cu
prostituatele; de aceea poporul *care* nu înțelege va cădea.
15. Deși tu, Israele, curvești, *totuși* Iuda să nu se poticnească; și nu
veniți până la Ghilgal, nici nu urcați încă la Bet-Aven, nici nu jurați:
DOMNUL trăiește.
16. Fiindcă Israel decade ca o vițea care dă înapoi; acum DOMNUL îi va
paște ca pe un miel într-un loc larg.
17. Efraim s-a alipit de idoli, lăsați-l în pace.
18. Băutura lor este acră, au curvit în continuu; conducătorii ei iubesc *cu*
rușine: Dați.
19. Vântul l-a legat în aripile lui și ei se vor rușina din cauza sacrificiilor lor.

CAPITOLUL 5

ASCULTAȚI aceasta, voi preoților; și dați ascultare, voi casă a lui
Israel, și deschide urechea, casă a împăratului; fiindcă judecată *este*
către voi, pentru că ați fost o capcană la Mițpa și o plasă întinsă asupra
Taborului.
2. Și răzvrătiții sunt profunzi pentru a face măcel, deși eu i-am mustrat
pe toți.
3. Eu cunosc pe Efraim și Israel nu este ascuns de mine; fiindcă acum,
Efraime, tu curvești *și* Israel se întinează.
4. Ei nu își vor pregăti faptele pentru a se întoarce la Dumnezeul lor, pentru
că duhul curviilor *este* în mijlocul lor și nu au cunoscut pe DOMNUL.
5. Și mândria lui Israel mărturisește înaintea feței lui; de aceea Israel și
Efraim vor cădea în nelegiuirea lor; Iuda de asemenea va cădea cu ei.
6. Ei vor merge cu turmele lor și cu cirezile lor să caute pe DOMNUL;
dar nu *îl* vor găsi; el s-a retras de la ei.
7. S-au purtat perfid împotriva DOMNULUI; fiindcă au născut copii
străini; încă o lună îi va mistui împreună cu porțiile lor.
8. ¶ Sunați cornul în Ghibea *și* trâmbița în Rama; strigați tare *la* Bet-Aven,
înapoia ta, Beniamine.
9. Efraim va fi pustiit în ziua mustrării; printre triburile lui Israel am
făcut cunoscut ceea ce cu siguranță va fi.
10. Prinții lui Iuda au fost asemenea celor ce mută granița; *de aceea* îmi
voi turna furia mea asupra lor, ca apa.
11. Efraim *este* oprimat *și* zdrobit în judecată, pentru că de bunăvoie a
umblat după poruncă.
12. De aceea *voi fi* pentru Efraim ca molia și pentru casa lui Iuda
ca putrezirea.
13. Când Efraim și-a văzut boala și Iuda și-*a văzut* rana, atunci Efraim
a mers la asirian și a trimis la împăratul Iareb; totuși el nu a putut să vă
vindece, nici să vă lecuiască rana.
14. Fiindcă *voi fi* pentru Efraim ca un leu și ca un leu tânăr pentru casa
lui Iuda; eu, *chiar* eu, voi sfâșia și voi pleca; voi lua și nimeni nu *îl* va salva.

15. Voi merge *și* mă voi întoarce la locul meu, până ei își vor recunoaște poticnirea și vor căuta fața mea; în nenorocirea lor mă vor căuta devreme.

CAPITOLUL 6

VENIȚI și să ne întoarcem la DOMNUL, pentru că el a sfâșiat și *tot* el ne va vindeca; el a lovit și *tot* el ne va lega *rana*.
2. După două zile ne va înviora; în a treia zi ne va ridica și vom trăi înaintea feței lui.
3. Atunci vom cunoaște, *dacă* urmărim a cunoaște pe DOMNUL; ieșirea lui este pregătită ca dimineața; și el va veni la noi ca ploaia, ca ploaia târzie *și* timpurie pentru pământ.
4. ¶ Efraime, ce să îți fac? Iudo, ce să îți fac? Fiindcă bunătatea voastră *este* ca un nor de dimineață, și ca roua de dimineață *care* trece.
5. De aceea *i*-am cioplit prin profeți; i-am ucis prin cuvintele gurii mele și judecățile tale *sunt ca* lumina ce strălucește.
6. Fiindcă am dorit milă și nu sacrificiu; și cunoașterea lui Dumnezeu mai mult decât ofrande arse.
7. Dar ei, ca oameni, au călcat legământul; acolo s-au purtat cu perfidie împotriva mea.
8. Galaad *este* o cetate a celor care lucrează nelegiuire *și este* pângărit cu sânge.
9. Și precum cetele de tâlhari pândesc pe un om, *tot astfel* ceata preoților se înțelege să ucidă pe cale, fiindcă ei comit desfrânare.
10. Am văzut un lucru groaznic în casa lui Israel; acolo *este* curvia lui Efraim, Israel este pângărit.
11. De asemenea, Iudo, el a pus un seceriș pentru tine, când am întors pe captivii poporului meu.

CAPITOLUL 7

CÂND am voit să vindec pe Israel, atunci nelegiuirea lui Efraim a fost descoperită și stricăciunea Samariei, fiindcă ei fac înșelăciuni; și hoțul intră *și* ceata de tâlhari pradă afară.
2. Și ei nu iau aminte în inimile lor *că* eu îmi amintesc de toată stricăciunea lor; acum propriile lor fapte i-au înconjurat; ele sunt înaintea feței mele.
3. Ei înveselesc pe împărat cu stricăciunea lor, și pe prinți cu minciunile lor.
4. Ei *sunt* toți adulteri, ca un cuptor încălzit de brutar, el încetează să se scoale după ce a frământat aluatul până ce este dospit.
5. În ziua împăratului nostru, prinții *l*-au îmbolnăvit cu burdufuri de vin; el și-a întins mâna cu batjocoritori.
6. Fiindcă ei și-au pregătit inima ca un cuptor, în timp ce stăteau la pândă, brutarul lor doarme toată noaptea: dimineața arde ca un foc arzând.
7. Ei toți sunt fierbinți ca un cuptor și au mistuit pe judecătorii lor; toți împărații lor au căzut; niciunul dintre ei nu mă cheamă.
8. ¶ Efraim, el s-a amestecat printre popoare; Efraim este o turtă neîntoarsă.

9. Străinii i-au mistuit tăria şi el nu ştie; da, peri cărunţi sunt aici şi acolo pe el, totuşi el nu ştie.
10. Şi mândria lui Israel aduce mărturie înaintea feţei lui; iar ei nu se întorc la DOMNUL Dumnezeul lor, nici nu îl caută în ciuda tuturor acestor *lucruri*.
11. Efraim de asemenea este ca un porumbel nechibzuit fără inimă; ei strigă către Egipt, merg la Asiria.
12. Când vor merge, eu îmi voi întinde plasa asupra lor; îi voi doborî ca pe păsările cerului; îi voi pedepsi, precum a auzit adunarea lor.
13. Vai lor! Pentru că au fugit de mine. Nimicire lor! Pentru că au încălcat *legea* împotriva mea; deşi i-am răscumpărat, totuşi au vorbit minciuni împotriva mea.
14. Şi nu au strigat către mine cu inima lor, când urlau în paturile lor; se adună pentru grâne şi vin *şi* se răzvrătesc împotriva mea.
15. Deşi i-am înfăşurat *şi* le-am întărit braţele, totuşi îşi închipuie ticăloşie împotriva mea.
16. Ei se întorc, *dar* nu la cel Preaînalt; ei sunt ca un arc înşelător; prinţii lor vor cădea prin sabie din cauza furiei limbii lor; aceasta *va fi* batjocura lor în ţara Egiptului.

CAPITOLUL 8

PUNE trâmbiţa la gură. *El va veni* ca o acvilă împotriva casei DOMNULUI, pentru că au încălcat legământul meu şi s-au răzvrătit împotriva legii mele.
2. Israel va striga către mine: Dumnezeul meu, noi te cunoaştem.
3. Israel a lepădat *ceea ce este* bun; duşmanul îl va urmări.
4. Ei *şi*-au pus împăraţi, dar nu prin mine; au făcut prinţi fără ca eu să ştiu; din argintul lor şi din aurul lor şi-au făcut idoli ca să fie stârpiţi.
5. Viţelul tău, Samaria, *te*-a lepădat; mânia mea este aprinsă împotriva lor; cât timp *va fi* până când vor ajunge la nevinovăţie?
6. Fiindcă din Israel *a fost* şi aceasta; lucrătorul l-a făcut, de aceea nu *este* Dumnezeu; dar viţelul Samariei va fi spart în bucăţi.
7. Căci au semănat vânt şi vor secera vârtejul de vânt; nu are spic; mugurele nu va da făină; şi dacă totuşi dă roadă, străinii îl vor înghiţi.
8. ¶ Israel este înghiţit; acum, printre neamuri, ei vor fi ca un vas în care nu *este* plăcere.
9. Fiindcă au urcat în Asiria, un măgar sălbatic, singur; Efraim a angajat iubiţi.
10. Da, deşi au angajat printre naţiuni, acum îi voi aduna, şi se vor întrista puţin *timp* din cauza poverii împăratului prinţilor.
11. Pentru că Efraim a făcut multe altare pentru a păcătui, altarele îi vor fi pentru a păcătui.
12. I-am scris lucrurile mărețe ale legii mele, *dar* erau socotite ca un lucru străin.
13. Carne sacrifică ei *pentru* sacrificiile ofrandelor mele, şi *o* mănâncă; *dar* DOMNUL nu le primeşte; acum îşi va aminti nelegiuirea lor şi va cerceta păcatele lor; ei se vor întoarce în Egipt.

14. Fiindcă Israel a uitat pe Făcătorul lui și construiește temple; și Iuda a înmulțit cetățile întărite; dar eu voi trimite un foc asupra cetăților lui și acesta le va mistui palatele.

CAPITOLUL 9

NU te bucura, Israele, veselindu-te ca *alte* popoare, pentru că ai plecat curvind de la Dumnezeul tău, ai iubit o răsplată în fiecare arie de grâu.

2. Aria și teascul nu îi vor hrăni și vinul nou îi va lipsi.

3. Ei nu vor locui în țara DOMNULUI; ci Efraim se va întoarce în Egipt și vor mânca *lucruri* necurate în Asiria.

4. Nu vor aduce DOMNULUI *ofrande* de vin, nici nu îi vor fi acestea plăcute; sacrificiile lor le *vor fi* ca pâinea jelitorilor; toți care mănâncă din ea se vor pângări, pentru că pâinea lor, pentru sufletul lor, nu va intra în casa DOMNULUI.

5. Ce veți face în ziua solemnă și în ziua sărbătorii DOMNULUI?

6. Fiindcă, iată, ei au plecat din cauza nimicirii; Egiptul îi va aduna, Memfis îi va îngropa; urzicile vor stăpâni *locurile* plăcute pentru argintul lor; spini *vor fi* în corturile lor.

7. Zilele cercetării au venit, zilele răsplătirii au venit; Israel va cunoaște *aceasta*; profetul *este* un prost, omul spiritual *este* nebun, din cauza mulțimii nelegiuirilor tale și a urii *tale* mari.

8. Paznicul lui Efraim *era* cu Dumnezeul meu; *dar* profetul *este* o capcană a unui păsărar în toate căile sale *și* ură în casa Dumnezeului său.

9. *S*-au corupt profund *pe ei înșiși*, ca în zilele din Ghibea; *de aceea* el își va aminti de nelegiuirile lor, va cerceta păcatele lor.

10. Am găsit pe Israel ca struguri în pustie; am văzut pe părinții voștri ca pe întâiul rod al smochinului la prima *recoltă*; *dar* ei au mers la Baal-Peor și s-au consacrat *acestei* rușini și urâciunile lor au devenit asemenea iubirii lor.

11. ¶ *Cât despre* Efraim, gloria lor va zbura ca o pasăre, de la naștere și din pântece și de la concepere.

12. Deși își cresc copiii, totuși eu îi voi văduvi de ei, *ca să* nu *rămână* niciun bărbat; da, vai de asemenea lor, când mă voi depărta de ei!

13. Efraimul, precum am văzut Tirul, *este* sădit într-un loc plăcut; dar Efraim își va aduce copiii înaintea ucigașului.

14. Dă-le, DOAMNE! Ce le vei da? Dă-le un pântece sterp și sâni seci.

15. Toată stricăciunea lor *este* în Ghilgal; fiindcă acolo i-am urât; pentru stricăciunea faptelor lor îi vor alunga din casa mea, nu îi voi mai iubi; toți prinții lor *sunt* răzvrătiți.

16. Efraim este lovit, rădăcina lor este uscată, rod nu vor aduce; da, *chiar* dacă ar naște, totuși voi ucide *rodul* iubit al pântecului lor.

17. Dumnezeul meu îi va lepăda, pentru că nu i-au dat ascultare; și ei vor fi rătăcitori printre națiuni.

CAPITOLUL

10 ISRAEL *este* o viță culeasă, aduce rod pentru el însuşi; conform cu mulțimea rodului său el a înmulțit altarele; conform cu bunătatea țării lui ei au făcut chipuri frumoase.
2. Inima lor este împărțită; acum vor fi găsiți vinovați; el le va dărâma altarele, le va prăda chipurile.
3. Pentru că acum ei spun: Nu avem împărat, pentru că nu ne-am temut de DOMNUL; ce să ne facă atunci un împărat?
4. Au rostit cuvinte, jură fals când fac un legământ; astfel judecata răsare precum cucuta în brazdele ogorului.
5. Locuitorii Samariei se vor teme din cauza vițeilor din Bet-Aven; fiindcă poporul lui va jeli pentru el, şi preoții lui, *care* s-au bucurat de el, *vor jeli* pentru gloria lui, pentru că s-a depărtat de la el.
6. Va fi de asemenea dus în Asiria *ca* dar împăratului Iareb; Efraim va primi ruşine şi Israel se va ruşina de propriul lui sfat.
7. *Cât despre* Samaria, împăratul ei este stârpit ca spuma pe apă.
8. De asemenea locurile înalte din Aven, păcatul lui Israel, vor fi distruse; spinul şi ciulinul vor veni pe altarele lor; iar ei vor spune munților: Acoperiți-ne; şi dealurilor: Cădeți peste noi.
9. ¶ Israele, tu ai păcătuit din zilele Ghibei; acolo au stat în picioare; bătălia în Ghibea împotriva copiilor nelegiuirii nu i-a ajuns.
10. *Este* dorința mea să îi pedepsesc; şi popoarele se vor aduna împotriva lor, când se vor lega în cele două brazde ale lor.
11. Şi Efraim *este ca* o viţea învățată *şi* îi place să treiere *grânele*; dar eu am trecut peste gâtul ei frumos; voi face pe Efraim să călărească; Iuda va ara *şi* Iacov îi va sparge brazdele.
12. Semănați pentru voi înşivă în dreptate, seceraţi în milă, deşteleniţi-vă pământul; fiindcă *este* timpul să căutați pe DOMNUL, până va veni el şi va ploua dreptate peste voi.
13. Ați arat stricăciune, ați secerat nelegiuire; ați mâncat rodul minciunilor, pentru că te-ai încrezut în calea ta, în mulțimea oamenilor tăi puternici.
14. De aceea un tumult se va ridica în poporul tău şi toate cetățuile tale vor fi prădate, precum Şalman a prădat Bet-Arbelul în ziua bătăliei; mama a fost zdrobită în bucăți peste copiii *ei*.
15. Astfel vă va face Betelul din cauza stricăciunii voastre mari; într-o dimineață împăratul lui Israel va fi stârpit cu desăvârşire.

CAPITOLUL

11 CÂND Israel *era* copil, atunci l-am iubit, şi am chemat pe fiul meu din Egipt.
2. Precum ei i-au chemat, astfel au plecat de la ei; au sacrificat Baalilor şi au ars tămâie chipurilor cioplite.
3. Pe Efraim l-am învățat de asemenea să meargă, luându-i de brațe; dar nu au cunoscut că eu i-am vindecat.

4. I-am tras cu funii omenești, cu legături de iubire; și le-am fost asemenea
celor ce scot jugul de pe fălcile lor și le-am pus mâncare.
5. El nu se va întoarce în țara Egiptului, ci asirianul va fi împăratul lui,
pentru că au refuzat să se întoarcă.
6. Și sabia va rămâne peste cetățile lui și va mistui ramurile lui și *le* va
mânca, din cauza propriilor sfaturi.
7. Și poporul meu înclină a da înapoi de la mine; deși ei i-au chemat la
cel Preaînalt, nici măcar unul nu a voit să *îl* înalțe.
8. ¶ Cum să renunț la tine, Efraime? *Cum* să te dau, Israele? Cum să te
fac precum Adma? *Cum* să te pun ca Țeboimul? Inima mea s-a întors în
mine, pocăințele mele s-au aprins împreună.
9. Nu voi împlini înverșunarea mâniei mele, nu mă voi întoarce să
nimicesc pe Efraim, pentru că eu *sunt* Dumnezeu, și nu om; Cel Sfânt în
mijlocul tău; și nu voi intra în cetate.
10. Ei vor umbla după DOMNUL; el va răcni ca un leu; când va răcni,
atunci copiii de la vest vor tremura.
11. Vor tremura ca o pasăre din Egipt și ca un porumbel din țara Asiriei;
și îi voi pune în casele lor, spune DOMNUL.
12. Efraim mă înconjoară cu minciuni și casa lui Israel cu înșelăciune;
dar Iuda încă stăpânește cu Dumnezeu și este credincios împreună
cu sfinții.

CAPITOLUL 12

EFRAIM se hrănește cu vânt și urmărește vântul de est; zilnic
înmulțește minciuni și pustiire; și ei fac un legământ cu asirienii,
și untdelemnul este dus în Egipt.
2. DOMNUL are de asemenea o ceartă cu Iuda și va pedepsi pe Iacob
conform căilor lui; conform faptelor lui îi va răsplăti.
3. În pântece el a apucat de călcâi pe fratele său și prin tăria lui a avut
putere cu Dumnezeu;
4. Da, a avut putere asupra îngerului și a învins; el a plâns și i-a făcut
cerere; l-a găsit *în* Betel și acolo a vorbit cu noi;
5. Chiar DOMNUL Dumnezeul oștirilor; DOMNUL *este* amintirea lui.
6. De aceea întoarce-te la Dumnezeul tău, păzește mila și judecata și
așteaptă pe Dumnezeul tău continuu.
7. ¶ *El este* un comerciant, balanțele înșelăciunii *sunt* în mâna lui; îi place
să oprime.
8. Și Efraim a spus: Totuși m-am îmbogățit, mi-am găsit avere; *în* toate
muncile mele ei nu vor găsi nicio nelegiuire în mine care *să fie* păcat.
9. Și eu *care sunt* DOMNUL Dumnezeul tău din țara Egiptului te voi face
totuși să locuiești în corturi, ca în zilele sărbătorii solemne.
10. Am vorbit de asemenea prin profeți și am înmulțit viziuni și am folosit
asemănări prin serviciul profeților.
11. *Este* nelegiuire *în* Galaad? Într-adevăr ei sunt deșertăciune; în Ghilgal
sacrifică tauri; da, altarele lor *sunt* ca ruine în brazdele ogoarelor.

12. Și Iacob a fugit în țara Siriei și Israel a servit pentru o soție, și pentru o soție a păzit *oi*.
13. Și printr-un profet, DOMNUL l-a scos pe Israel din Egipt și printr-un profet a fost păstrat.
14. Efraim *l*-a provocat amar la mânie; de aceea va lăsa sângele lui asupra lui, și ocara lui, Domnul său, o va întoarce la el.

CAPITOLUL

13 CÂND Efraim a vorbit tremurând, el s-a înălțat în Israel; dar când s-a făcut vinovat prin Baal, a murit.
2 Și acum ei păcătuiesc tot mai mult, și și-au făcut imagini turnate din argintul lor *și* idoli conform cu propria lor înțelegere, toate acestea *fiind* lucrarea meșteșugarilor; ei spun despre ele: Oamenii care sacrifică să sărute viței.
3 De aceea vor fi ca norul de dimineață și ca roua dimineții care trece repede, ca pleava *care* este împinsă din arie de vârtejul de vânt și ca fumul din horn.
4 Totuși eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul tău din țara Egiptului și tu nu vei cunoaște *alt* dumnezeu decât pe mine; fiindcă nu *este* salvator în afară de mine.
5. ¶ Eu te-am cunoscut în pustie, în țara cu secetă mare.
6 După pășunea lor, s-au săturat; au fost săturați și inima li s-a înălțat; de aceea m-au uitat.
7 De aceea voi fi pentru ei ca un leu, *îi* voi privi ca un leopard lângă cale,
8 Îi voi întâmpina ca o ursoaică lipsită *de puii ei* și voi sfâșia învelitoarea inimii lor, și acolo, ca un leu, îi voi mânca; fiara sălbatică îi va sfâșia.
9. ¶ Israele, tu te-ai nimicit pe tine însuți; dar în mine *este* ajutorul tău.
10 Eu voi fi împăratul tău, unde *este vreun altul* care să te salveze în toate cetățile tale? Și judecătorii tăi despre care ai spus: Dă-mi un împărat și prinți?
11 Ți-am dat un împărat în mânia mea și *l*-am luat în furia mea.
12 Nelegiuirea lui Efraim *este* legată; păcatul lui *este* ascuns.
13 Întristările unei femei în travaliu vor veni peste el; el *este* un fiu neînțelept; fiindcă nu ar trebui să stea mult *în locul* nașterii copiilor.
14 Îi voi răscumpăra din puterea mormântului, îi voi răscumpăra din moarte. Moarte, eu voi fi plăgile tale; mormântule, voi fi nimicirea ta; pocăința va fi ascunsă de ochii mei.
15 Deși este roditor între frații *lui*, un vânt de est va veni, vântul DOMNULUI se va ridica din pustie și izvorul lui se va usca și fântâna lui va seca; el va prăda tezaurul tuturor vaselor plăcute.
16 Samaria va fi pustiită, pentru că s-a răzvrătit împotriva Dumnezeului ei; vor cădea prin sabie; pruncii lor vor fi zdrobiți în bucăți și femeile lor însărcinate vor fi spintecate.

CAPITOLUL

14 ISRAELE, întoarce-te la DOMNUL Dumnezeul tău, pentru că ai
. căzut prin nelegiuirea ta.
2. Luați cu voi cuvinte și întoarceți-vă la DOMNUL; spuneți-i: Înlătură toată nelegiuirea și primește-*ne* cu har; astfel vom aduce din nou viteii buzelor noastre.
3. Aşur nu ne va salva; nu vom călări pe cai; nici nu vom mai spune lucrării mâinilor noastre: *Voi sunteți* dumnezeii noştri; fiindcă în tine, cel fără tată, găseşte milă.
4. ¶ Voi vindeca decăderea lor, îi voi iubi de bunăvoie; căci mânia mea s-a întors de la el.
5. Voi fi ca roua pentru Israel; el va creşte precum crinul și va prinde rădăcini precum Libanul.
6. Ramurile lui se vor întinde și frumusețea lui va fi ca măslinul și mirosul lui ca Libanul.
7. Cei ce locuiesc sub umbra lui se vor întoarce; se vor înviora *precum* grânele și vor creşte precum vița, mirosul lor *va fi* ca al vinului din Liban.
8. Efraim *va spune*: Ce mai am eu a face cu idolii? Eu *l*-am auzit și l-am ocrotit; eu *sunt* ca un brad verde. Din mine iese rodul tău.
9. Cine *este* înțelept și va înțelege acestea? *Cine este* priceput și le va cunoaște? Căci căile DOMNULUI *sunt* drepte și cei drepți vor umbla în ele; dar călcătorii *de lege* vor cădea pe ele.

IOEL

CAPITOLUL

1 CUVÂNTUL DOMNULUI care a venit la Ioel, fiul lui Petuel.
2. Ascultați aceasta, voi bătrânilor, și deschideți urechea, voi toți locuitorii țării. A fost aceasta în zilele voastre sau în zilele părinților voștri?
3. Spuneți copiilor voștri despre aceasta și copiii voștri *să spună* copiilor lor și copiii lor unei alte generații.
4. Ceea ce a lăsat forfecarul a mâncat lăcusta; și ceea ce a lăsat lăcusta a mâncat mușița; și ce a lăsat mușița a mâncat omida.
5. Treziți-vă, bețivilor, și plângeți; și urlați, toți băutorii de vin, din cauza vinului nou, pentru că este stârpit din gura voastră.
6. Căci o națiune s-a ridicat asupra țării mele, puternică și fără număr, a cărei dinți *sunt* dinți de leu și are măselele unui leu mare.
7. El mi-a risipit via și mi-a cojit smochinul; l-a curățat de tot și *l*-a lepădat: ramurile lui au devenit albe.
8. ¶ Plânge-*te* ca o fecioară încinsă cu pânză de sac pentru soțul tinereții ei.
9. Darul de mâncare și darul de băutură este stârpit din casa DOMNULUI; preoții, servitorii DOMNULUI, jelesc.
10. Câmpia este risipită, pământul jelește, pentru că grânele sunt risipite; vinul nou a secat, untdelemnul lâncezește.
11. Rușinați-vă, agricultorilor; urlați, viticultorilor, pentru grâu și pentru orz, pentru că secerișul câmpului a pierit.
12. Via s-a uscat și smochinul lâncezește; rodiul, palmierul de asemenea și mărul, toți copacii câmpului sunt uscați, pentru că bucuria a secat, departe de fiii oamenilor.
13. Încingeți-vă și plângeți, preoților; urlați, servitori ai altarului; veniți, culcați-vă toată noaptea în pânză de sac, servitorii Dumnezeului meu, pentru că darul de mâncare și darul de băutură au fost oprite de la casa Dumnezeului vostru.
14. ¶ Sfințiți un post, anunțați o adunare solemnă, adunați pe bătrâni *și* pe toți locuitorii țării *la* casa DOMNULUI Dumnezeului vostru și strigați către DOMNUL:
15. Vai de *această* zi! pentru că ziua DOMNULUI *este* aproape și va veni ca o nimicire de la cel Atotputernic.
16. Nu este hrana luată dinaintea ochilor noștri, *da,* bucuria și veselia din casa Dumnezeului nostru?
17. Sămânța este putrezită sub bulgării ei; grânarele sunt pustiite, hambarele sunt dărâmate; căci grânele s-au uscat.
18. Cum gem animalele! Cirezile de vite rătăcesc, pentru că nu au pășune; da, turmele de oi sunt pustiite.
19. DOAMNE, către tine voi striga, pentru că focul a mistuit pășunile pustiei și flacăra a ars toți copacii câmpului.

20. Fiarele câmpului de asemenea strigă către tine, pentru că râurile de apă au secat și focul a mistuit pășunile pustiei.

CAPITOLUL

2 SUNAȚI din trâmbiță în Sion și sunați alarma pe muntele meu cel sfânt; să tremure toți locuitorii țării, pentru că ziua DOMNULUI vine, pentru că *este* aproape;
2. O zi de întuneric și de întunecime, o zi cu nori și de întuneric gros; ca dimineața revărsată peste munți; un popor mare și puternic; nu a fost vreodată asemenea, nici nu va mai fi după el, în anii multor generații.
3. Un foc mistuie înaintea lor; și în spatele lor o flacără arde; țara *este* ca grădina Edenului înaintea lor și în spatele lor o pustie părăsită; da, și nimic nu le va scăpa.
4. Înfățișarea lor *este* ca înfățișarea cailor; și ca niște călăreți, astfel vor alerga.
5. Vor sări ca zgomotul carelor pe vârfurile munților, ca zgomotul flăcării de foc care mistuie miriștea, ca un popor puternic desfășurat pentru bătălie.
6. Înaintea feței lor popoarele vor fi foarte îndurerate; toate fețele se vor înnegri.
7. Ei vor alerga precum războinicii; vor urca pe zid ca bărbații de război; și vor mărșălui fiecare pe căile lui și nu vor rupe rândurile lor;
8. Nici nu se împing unul pe altul; fiecare va merge pe cărarea lui; și *când* vor cădea pe sabie, nu vor fi răniți.
9. Vor alerga încoace și încolo în cetate; vor alerga pe zid, se vor cățăra pe case; ca un hoț vor intra pe ferestre.
10. Pământul se va zgudui înaintea lor; cerurile vor tremura; soarele și luna vor fi întunecate și stelele își vor retrage strălucirea;
11. Și DOMNUL își va înălța vocea înaintea armatei sale, pentru că tabăra lui *este* foarte mare, pentru că *este* puternic cel care împlinește cuvântul său, pentru că ziua DOMNULUI *este* mare și foarte înfricoșătoare; și cine o poate suporta?
12. ¶ De aceea chiar acum, spune DOMNUL, întoarceți-*vă* la mine cu toată inima voastră și cu post și cu plâns și cu jale;
13. Și sfâșiați-vă inima, și nu hainele, și întoarceți-vă la DOMNUL Dumnezeul vostru, pentru că el *este* cu har și milostiv, încet la mânie și de o mare bunătate și se pocăiește de rău.
14. Cine știe *dacă* el nu se va întoarce și nu se va pocăi și nu va lăsa o binecuvântare după el; un dar de mâncare și un dar de băutură pentru DOMNUL Dumnezeul vostru?
15. Sunați trâmbița în Sion, sfințiți un post, anunțați o adunare solemnă;
16. Adunați poporul, sfințiți adunarea, strângeți pe bătrâni, adunați copiii și pe cei care sug la sâni; să iasă mirele din camera lui și mireasa din cămăruța ei.
17. Preoții, servitorii DOMNULUI, să plângă între portic și altar și să spună: Cruță pe poporul tău, DOAMNE și nu da moștenirea ta ocărârii,

ca păgânii să stăpânească asupra lor, pentru a spune ei printre popoare: Unde *este* Dumnezeul lor?
18. ¶ Atunci DOMNUL va fi gelos pentru țara lui și va avea milă de poporul său.
19. Da, DOMNUL va răspunde și va spune poporului său: Iată, eu vă voi trimite grâne și vin și untdelemn și vă veți sătura cu ele; și nu vă voi mai face *de* ocară printre păgâni;
20. Ci voi îndepărta mult de la voi *armata* de la nord și o voi alunga într-o țară stearpă și pustie, cu fața spre marea de est și cu spatele spre marea de vest, și putoarea ei se va ridica și mirosul ei urât se va urca, pentru că a făcut lucruri mari.
21. Nu te teme, țară; fii veselă și bucură-te, pentru că DOMNUL va face lucruri mari.
22. Nu vă temeți, voi vite ale câmpului: pentru că pășunile pustiei înverzesc, pentru că pomul își poartă rodul, smochinul și vița își dau tăria.
23. Fiți veseli, voi copii ai Sionului, și bucurați-vă în DOMNUL Dumnezeul vostru, pentru că el v-a dat ploaia timpurie cu măsură și va face să cadă pentru voi ploaia, ploaia timpurie și ploaia târzie în *luna* întâi.
24. Și ariile vor fi pline de grâu și teascurile se vor revărsa de vin și de untdelemn.
25. Și vă voi da înapoi anii pe care i-a mâncat lăcusta, mușița și omida și forfecarul, armata mea cea mare pe care am trimis-o printre voi.
26. Și veți mânca în abundență și vă veți sătura și veți lăuda numele DOMNULUI Dumnezeul vostru, care a lucrat minunat cu voi; și poporul meu nu se va rușina niciodată.
27. Și veți cunoaște că *sunt* în mijlocul lui Israel și *că* eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru și niciun altul; și poporul meu nu se va rușina niciodată.
28. ¶ Și după aceea se va întâmpla *că* voi turna duhul meu peste toată făptura; și fiii voștri și fiicele voastre vor profeți, bătrânii voștri vor visa vise, tinerii voștri vor avea viziuni;
29. Și de asemenea, în acele zile, voi turna duhul meu peste servitori și peste servitoare.
30. Și voi arăta minuni în ceruri și pe pământ: sânge și foc și stâlpi de fum.
31. Soarele se va schimba în întuneric și luna în sânge, înainte ca ziua cea mare și înfricoșătoare a DOMNULUI să vină.
32. Și se va întâmpla, *că* oricine va chema numele DOMNULUI va fi eliberat, pentru că în muntele Sionului și în Ierusalim va fi eliberare, precum a spus DOMNUL, și în rămășița pe care DOMNUL o va chema.

CAPITOLUL 3

FIINDCĂ, iată, în acele zile și în acel timp, când voi întoarce pe captivii lui Iuda și ai Ierusalimului,
2. Voi aduna de asemenea toate națiunile și le voi coborî în valea lui Iosafat și acolo, cu ele, mă voi judeca pentru poporul meu și *pentru* moștenirea mea Israel, pe care ei l-au împrăștiat printre națiuni și au împărțit țara mea.

3. Și au aruncat sorți pentru poporul meu; și au dat un băiat pentru o
curvă și au vândut o fată pentru vin ca să bea.
4. Da, și ce aveți voi a face cu mine, Tirule și Sidonule, și toate ținuturile
Palestinei? Doriți să îmi întoarceți o răsplată? Și dacă mă răsplătiți, repede
și în grabă vă voi întoarce răsplata voastră asupra capului vostru;
5. Pentru că ați luat argintul meu și aurul meu și ați dus în templele voastre
lucrurile mele bune *și* plăcute;
6. De asemenea ați vândut pe copiii lui Iuda și pe copiii Ierusalimului
grecilor, ca să îi îndepărtați mult de granița lor.
7. Iată, îi voi ridica din locul în care i-ați vândut și voi întoarce răsplata
voastră asupra capului vostru;
8. Și voi vinde pe fiii voștri și pe fiicele voastre în mâna copiilor lui Iuda
și ei îi vor vinde sabeenilor, unui popor îndepărtat, pentru că DOMNUL
a vorbit *aceasta*.
9. ¶ Vestiți aceasta printre neamuri: Pregătiți războiul, treziți pe războinici,
să se apropie *și* să se urce toți bărbații de război;
10. Bateți fiarele voastre de plug în săbii și prăjinile voastre de curățat *pomi*
în sulițe; cel slab să spună: *Sunt* tare.
11. Adunați-vă și veniți, voi toți păgânii, strângeți-vă împreună de jur
împrejur; acolo coboară-i pe războinicii tăi, DOAMNE.
12. Păgânii să fie treziți și să urce la valea lui Iosafat, pentru că acolo voi
ședea, ca să judec pe toți păgânii de jur împrejur.
13. Puneți secera, pentru că secerișul este copt; veniți, coborâți, pentru că
presa este plină, teascurile se revarsă, pentru că mare *este* stricăciunea lor.
14. Mulțimi, mulțimi în valea hotărârii, pentru că ziua DOMNULUI *este*
aproape în valea hotărârii.
15. Soarele și luna se vor întuneca și stelele își vor retrage strălucirea.
16. DOMNUL de asemenea va răcni din Sion și își va înălța vocea din
Ierusalim; și cerurile și pământul se vor cutremura; dar DOMNUL *va fi*
speranța poporului său și tăria copiilor lui Israel.
17. Astfel veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru locuind
în Sion, muntele meu sfânt; atunci Ierusalimul va fi sfânt și acolo străinii
nu vor mai trece prin el.
18. ¶ Și se va întâmpla în acea zi *că* munții vor picura vin nou și dealurile
vor curge cu lapte și toate râurile lui Iuda vor curge cu ape și o fântână va
ieși din casa DOMNULUI și va uda valea Sitimului.
19. Egiptul va fi o pustie și Edomul va fi o pustie părăsită, din cauza
violenței *împotriva* copiilor lui Iuda, deoarece au vărsat sânge nevinovat
în țara lor.
20. Dar Iuda va locui pentru totdeauna și Ierusalimul din generație
în generație.
21. Fiindcă voi curăți sângele lor *pe care* nu l-am curățit, fiindcă
DOMNUL locuiește în Sion.

Amos

Capitolul

1 CUVINTELE lui Amos, care era dintre stăpânii de oi din Tecoa, pe care le-a văzut, referitor la Israel, în zilele lui Ozia, împăratul lui Iuda, și în zilele lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel, *cu* doi ani înaintea cutremurului.

2. Și a spus: DOMNUL va răcni din Sion și își va înălța vocea din Ierusalim; și locuințele păstorilor vor jeli și vârful Carmelului se va ofili.

3. ¶ Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Damascului și pentru patru, nu voi întoarce *pedeapsa* lui, pentru că au treierat Galaadul cu unelte de vânturat, de fier;

4. Dar voi trimite un foc în casa lui Hazael, care va mistui palatele lui Ben-Hadad.

5. Voi frânge de asemenea zăvorul Damascului și voi stârpi locuitorul din câmpia Aven; și din casa Edenului pe cel care ține sceptrul; și poporul Siriei va merge în captivitate la Chir, spune DOMNUL.

6. Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Gazei și pentru patru, nu voi întoarce *pedeapsa* lui, pentru că au dus în captivitate pe toți captivii, ca să *îi* dea Edomului;

7. Dar voi trimite un foc pe zidul Gazei care îi va mistui palatele;

8. Și voi stârpi pe locuitorul din Asdod; și din Ascalon, pe cel care ține sceptrul și îmi voi întoarce mâna împotriva Ecronului; și rămășița filistenilor va pieri, spune Domnul DUMNEZEU.

9. Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Tirului și pentru patru, nu voi întoarce *pedeapsa* lui, pentru că au dat Edomului pe toți captivii și nu și-au amintit legământul frățesc;

10. De aceea voi trimite un foc pe zidul Tirului, care îi va mistui palatele.

11. Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Edomului și pentru patru, nu voi întoarce *pedeapsa* lui, pentru că a urmărit pe fratele său cu sabia și a lepădat toată mila și mânia lui a sfâșiat neîncetat și și-a ținut mânia pentru totdeauna;

12. Dar voi trimite un foc asupra Temanului, care va mistui palatele Boțrei.

13. Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale copiilor lui Amon și pentru patru, nu voi întoarce *pedeapsa* lor, pentru că au spintecat femeile însărcinate din Galaad, ca să își lărgească granița;

14. Dar voi aprinde un foc în zidul Rabei și acesta îi va mistui palatele, cu strigare în ziua de bătălie, cu furtună în ziua vârtejului de vânt;

15. Și împăratul lor va merge în captivitate, el și prinții lui împreună, spune DOMNUL.

CAPITOLUL 2

ASTFEL spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Moabului și pentru patru, nu voi întoarce *pedeapsa* lui, pentru că a ars oasele împăratului Edomului până *le-a făcut* var;
2. Dar voi trimite un foc asupra Moabului și acesta va mistui palatele Cheriotului; și Moabul va muri cu tumult, cu strigăte *și* cu sunetul trâmbiței;
3. Și voi stârpi pe judecător din mijlocul lui și voi ucide pe toți prinții lui împreună cu el, spune DOMNUL.
4. Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale lui Iuda și pentru patru, nu voi întoarce *pedeapsa* lui, pentru că au disprețuit legea DOMNULUI și nu au păzit poruncile lui, iar minciunile lor, după care au umblat părinții lor, i-au făcut să rătăcească;
5. Dar voi trimite un foc asupra lui Iuda și acesta va mistui palatele Ierusalimului.
6. Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale lui Israel și pentru patru, nu voi întoarce *pedeapsa* lui, pentru că au vândut pe cel drept pentru argint și pe cel sărac pentru o pereche de încălțăminte;
7. Care doresc cu ardoare țărâna pământului de pe capul săracilor și abat calea celor blânzi; și un bărbat și tatăl lui vor intra la *aceeași* tânără, pentru a pângări numele meu sfânt;
8. Și *se* culcă pe haine puse pentru *a fi* garanție, lângă fiecare altar, și beau vinul celor condamnați *în* casa dumnezeilor lor.
9. ¶ Totuși eu am nimicit pe amorit dinaintea lor, a cărui înălțime *era* ca înălțimea cedrilor și *era* tare ca stejarii; totuși i-am nimicit rodul de deasupra și rădăcinile lui de dedesubt.
10. De asemenea v-am adus din țara Egiptului și v-am condus patruzeci de ani prin pustie, ca să stăpâniți țara amoritului.
11. Și am ridicat profeți dintre fiii voștri și nazirei dintre tinerii voștri. Nu *este* așa, copii ai lui Israel? spune DOMNUL.
12. Dar voi ați dat nazireilor să bea vin; și ați poruncit profeților, spunând: Nu profețiți.
13. Iată, sunt apăsat sub voi, precum este apăsată o căruță, plină de snopi.
14. De aceea fuga va pieri de la cel iute și cel tare nu își va întări forța, nici războinicul nu se va elibera pe el însuși;
15. Nici cel ce mânuiește arcul nu va sta în picioare; și cel iute de picior nu se va elibera; nici cel ce călărește pe cal nu se va elibera pe el însuși.
16. Și *cel* curajos printre războinici va fugi gol în acea zi, spune DOMNUL.

CAPITOLUL 3

ASCULTAȚI acest cuvânt pe care DOMNUL l-a vorbit împotriva voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregii familii pe care am adus-o din țara Egiptului, spunând:
2. Doar pe voi v-am cunoscut dintre toate familiile pământului; de aceea vă voi pedepsi pentru toate nelegiuirile voastre.

3. Pot doi să meargă împreună, fără să se fi învoit?
4. Va răcni un leu în pădure când nu are pradă? Va striga un leu tânăr din vizuina lui, dacă nu a prins nimic?
5. Poate o pasăre să cadă într-o cursă pe pământ, când nu *este* laț pentru ea? Va trage *cineva* cursa de pe pământ, fără să fi prins nimic?
6. Se va suna din trâmbiță în cetate fără ca poporul să se teamă? Va fi vreun rău într-o cetate fără ca DOMNUL să îl fi făcut?
7. Într-adevăr Domnul DUMNEZEU nu va face nimic fără să își reveleze taina lui servitorilor săi, profeții.
8. Leul a răcnit, cine nu se va teme? Domnul DUMNEZEU a vorbit, cine poate să nu profețească?
9. ¶ Vestiți în palatele din Asdod și în palatele din țara Egiptului și spuneți: Adunați-vă pe munții Samariei și priviți marile tumulturi din mijlocul ei și pe cei oprimați din mijlocul ei.
10. Fiindcă ei nu știu să lucreze drept, spune DOMNUL, cei care strâng violența și jefuirea în palatele lor.
11. De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Un potrivnic *va fi chiar* de jur împrejurul țării; și el îți va doborî puterea și palatele tale vor fi prădate.
12. Astfel spune DOMNUL: Precum păstorul scoate din gura leului două picioare sau o bucată dintr-o ureche; tot astfel vor fi scoși, copiii lui Israel, care locuiesc în Samaria în colțul patului și în Damasc *pe* un divan.
13. Ascultați și mărturisiți în casa lui Iacob, spune Domnul DUMNEZEU, Dumnezeul oștirilor:
14. Că în ziua în care voi cerceta fărădelegile lui Israel asupra lui, voi cerceta de asemenea altarele din Betel; și coarnele altarului vor fi retezate și vor cădea la pământ.
15. Și voi lovi casa de iarnă împreună cu casa de vară; și casele de fildeș vor pieri și casele mari vor avea sfârșit, spune DOMNUL.

Capitolul 4

ASCULTAȚI acest cuvânt, voi, vaci din Basan, care *sunteți* pe muntele Samariei care asupriți pe săraci, care zdrobiți pe nevoiași, cele ce spun stăpânilor lor: Aduceți și să bem.
2. Domnul DUMNEZEU a jurat pe sfințenia sa, că, iată, vor veni zilele asupra voastră, în care el vă va duce cu cârlige și posteritatea voastră cu cârlige pentru pești.
3. Și veți ieși la spărturi, fiecare *drept* înaintea sa; și veți arunca *vacile* în palat, spune DOMNUL.
4. Veniți la Betel și încălcați *legea*; la Ghilgal înmulțiți fărădelegea; și aduceți sacrificiile voastre în fiecare dimineață *și* zeciuielile voastre după trei ani;
5. Și oferiți un sacrificiu de mulțumire cu dospeală și rostiți *și* vestiți ofrande de bunăvoie, pentru că aceasta vă place, copii ai lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU.

6. ¶ Și eu v-am dat de asemenea curăție a dinților în toate cetățile voastre și lipsă de pâine în toate locurile voastre; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL.
7. Și de asemenea am oprit ploaia de la voi, când mai *erau* doar trei luni până la seceriș; și am făcut să plouă peste o cetate și am făcut să nu plouă peste altă cetate; peste o bucată a plouat și bucata peste care nu a plouat, s-a uscat.
8. Astfel, două *sau* trei cetăți rătăceau spre o singură cetate, pentru a bea apă, dar nu s-au săturat; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL.
9. V-am lovit cu tăciune *în grâu* și cu mană, când grădinile voastre și viile voastre și smochinii voștri și măslinii voștri s-au înmulțit, forfecarul *le*-a mâncat; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL.
10. Am trimis printre voi ciuma, după felul *celei din* Egipt; pe tinerii voștri i-am ucis cu sabia și v-am luat caii; și am făcut să se ridice putoarea în taberele voastre până la nările voastre; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL.
11. Am doborât *pe unii* dintre voi, cum a dărâmat Dumnezeu Sodoma și Gomora, și ați fost ca un tăciune smuls din foc; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL.
12. De aceea astfel îți voi face, Israele; *și* pentru că îți voi face astfel, pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeul tău, Israele.
13. Căci, iată, cel care formează munții și creează vântul și vestește omului care *este* gândul lui, care face dimineața întuneric și calcă pe înălțimile pământului, DOMNUL, Dumnezeul oștirilor, *acesta este* numele lui.

Capitolul 5

ASCULTAȚI acest cuvânt, pe care îl înalț împotriva voastră, o plângere, casă a lui Israel.
2. Fecioara lui Israel a căzut; ea nu se va mai ridica; este părăsită pe pământul ei; nu *este* nimeni să o ridice.
3. Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cetatea care ieșea *cu* o mie va lăsa o sută și cea care ieșea *cu* o sută va lăsa zece, pentru casa lui Israel.
4. ¶ Pentru că astfel spune DOMNUL, casei lui Israel: Căutați-mă și veți trăi;
5. Dar nu căutați Betelul, nici nu intrați în Ghilgal și nu treceți la Beer-Șeba, pentru că Ghilgalul va fi dus negreșit în captivitate și Betelul va ajunge de nimic.
6. Căutați pe DOMNUL și veți trăi; ca nu cumva să izbucnească el ca focul în casa lui Iosif și să *o* mistuie și *să* nu *fie* nimeni să *îl* stingă în Betel.
7. Voi care întoarceți judecata în pelin și lăsați deoparte dreptatea la pământ,
8. *Căutați* pe *cel* care face cele șapte stele și Orionul și preface umbra morții în dimineață și întunecă ziua cu noapte; care cheamă apele mării și le toarnă pe fața pământului: DOMNUL *este* numele său;
9. Care întărește pe cel prădat împotriva celui tare, astfel încât cel prădat va veni împotriva fortăreței.

10. Ei urăsc pe cel care *îi* mustră la poartă și detestă pe cel care vorbește cu integritate.
11. Întrucât așa cum călcarea voastră în picioare *este* peste sărac și luați de la el sarcini de grâu, ați zidit case din piatră cioplită, dar nu veți locui în ele; ați sădit vii plăcute, dar nu veți bea vin din ele.
12. Fiindcă eu cunosc multele voastre fărădelegi și păcatele voastre mari, ei nenorocesc pe cel drept, iau mită și abat *de la dreptul lor* pe cei săraci la poartă.
13. De aceea, cel chibzuit va tăcea în acel timp, pentru că *este* un timp rău.
14. Căutați binele și nu răul, ca să trăiți; și astfel DOMNUL Dumnezeul oștirilor va fi cu voi, precum ați spus.
15. Urâți răul și iubiți binele și întemeiați judecata la poartă; poate că DOMNUL Dumnezeul oștirilor va arăta bunătate rămășiței lui Iosif.
16. ¶ De aceea DOMNUL Dumnezeul oștirilor, Domnul, spune astfel: Bocet *va fi* în toate străzile; și ei vor spune pe toate drumurile mari: Vai! Vai! și vor chema pe agricultor la jelire și pe cei iscusiți la plângere, la bocire.
17. Și în toate viile *va fi* bocet, fiindcă voi trece prin mijlocul tău, spune DOMNUL.
18. Vai vouă care doriți ziua DOMNULUI! Ce *este* ea pentru voi? Ziua DOMNULUI *este* întuneric și nu lumină.
19. Ca și cum un om ar fugi de un leu și un urs l-ar întâlni; sau ar intra în casă și și-ar sprijini mâna de perete și un șarpe l-ar mușca.
20. Nu *va fi* ziua DOMNULUI întuneric și nu lumină? Chiar foarte întuneric și fără strălucire în ea?
21. ¶ Urăsc, disprețuiesc zilele voastre de sărbătoare și nu voi mirosi *aromă dulce* la adunările voastre solemne.
22. Deși îmi oferiți ofrande arse și darurile voastre de mâncare, eu nu *le* voi accepta; nici nu voi lua aminte la ofrandele voastre de pace din vitele voastre îngrășate.
23. Îndepărtează de la mine zgomotul cântărilor tale; fiindcă nu voi asculta melodia violelor tale.
24. Ci să curgă judecata ca apele și dreptatea ca un pârâu puternic.
25. Mi-ați oferit voi sacrificii și ofrande în pustie patruzeci de ani, casă a lui Israel?
26. Dar ați purtat tabernacolul lui Moloc al vostru și pe Chiun, chipurile voastre, steaua dumnezeului vostru, pe care vi l-ați făcut.
27. De aceea vă voi face să mergeți în captivitate dincolo de Damasc, spune DOMNUL, al cărui nume *este* Dumnezeul oștirilor.

Capitolul 6

VAI celor din Sion, *care sunt* în tihnă, și se încred în muntele Samariei, *care sunt* numiți mai marii națiunilor, la care a venit casa lui Israel!
2. Treceți la Calne și vedeți; și de acolo mergeți la Hamatul cel mare; apoi coborâți la Gatul filistenilor; *sunt ele* mai bune decât aceste împărății? Sau granița lor *este* mai mare decât granița voastră?

3. Voi care îndepărtați ziua cea rea și faceți să se apropie scaunul violenței;
4. Care vă culcați pe paturi de fildeș și vă întindeți pe divanurile lor și mâncați mieii din turmă și viteii din mijlocul staulului;
5. Care cântați la sunetul violei *și* inventați instrumente de muzică pentru voi, precum David;
6. Care beți vin din boluri și vă ungeți cu unguentele cele mai alese; dar ei nu se mâhnesc pentru nenorocirea lui Iosif.
7. De aceea acum vor merge captivi cu cei dintâi care merg captivi și banchetul celor care s-au întins va fi luat.
8. ¶ Domnul DUMNEZEU a jurat pe sine însuși, spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor: Detest maiestatea lui Iacob și îi urăsc palatele; de aceea voi da cetatea cu tot ce este în ea.
9. Și se va întâmpla, dacă rămân zece oameni într-o casă, că ei vor muri.
10. Și unchiul unui om și cel care îl arde, îl va ridica să scoată oasele din casă și va spune celui de lângă laturile casei: Mai *este cineva* cu tine? Și el va spune: Nu. Atunci el va spune: Tăcere, pentru că nu putem aminti despre numele DOMNULUI.
11. Pentru că, iată, DOMNUL poruncește și va lovi casa cea mare cu spărturi și casa cea mică cu crăpături.
12. Vor alerga caii pe stâncă? Va ara *cineva acolo* cu boii? Pentru că ați întors judecata în fiere și rodul dreptății în cucută;
13. Voi care vă bucurați într-un lucru de nimic, care spuneți: Nu ne-am luat noi coarne prin tăria noastră?
14. Dar, iată, voi ridica împotriva voastră o națiune, casă a lui Israel, spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor; și ei vă vor chinui de la intrarea Hamatului până la râul pustiului.

Capitolul 7

ASTFEL mi-a arătat Domnul DUMNEZEU; și, iată, el a format cosași la începutul creșterii otavei; și, iată, *era* otava după cositul împăratului.
2. Și s-a întâmplat, după ce au terminat de mâncat iarba țării, *că* atunci am spus: Doamne DUMNEZEULE, iartă, te implor, prin cine se va ridica Iacob? pentru că el *este* mic.
3. DOMNUL s-a pocăit pentru aceasta: Nu va fi, spune DOMNUL.
4. Astfel mi-a arătat Domnul DUMNEZEU; și, iată, Domnul DUMNEZEU a chemat la luptă prin foc și a mistuit adâncul cel mare și a mâncat o parte.
5. Atunci am spus: Doamne DUMNEZEULE, încetează, te implor, prin cine se va ridica Iacob? pentru că el *este* mic.
6. DOMNUL s-a pocăit pentru aceasta. Aceasta de asemenea nu va fi, spune Domnul DUMNEZEU.
7. Astfel el mi-a arătat; și, iată, Domnul stătea în picioare pe un zid *făcut* cu un fir cu plumb, cu un fir cu plumb în mâna sa.

8. Și DOMNUL mi-a spus: Amos ce vezi? Și eu am spus: Un fir cu plumb. Atunci Domnul a spus: Iată, voi pune un fir cu plumb în mijlocul poporului meu Israel; nu voi mai trece pe lângă ei;
9. Și înălțimile lui Isaac vor fi pustiite și sanctuarele lui Israel vor fi risipite; și mă voi ridica cu sabia împotriva casei lui Ieroboam.
10. ¶ Atunci Amația, preotul din Betel, a trimis la Ieroboam, împăratul lui Israel, spunând: Amos a uneltit împotriva ta în mijlocul casei lui Israel; țara nu este în stare să sufere toate cuvintele lui.
11. Pentru că astfel a spus Amos: Ieroboam va muri prin sabie și Israel va fi, negreșit, dus captiv din propria lui țara.
12. De asemenea Amația i-a spus lui Amos: Tu văzătorule, du-te, fugi în țara lui Iuda și acolo mănâncă pâine și acolo profețește;
13. Dar să nu mai profețești la Betel, pentru că *este* capela împăratului și *este* curtea împăratului.
14. Atunci Amos a răspuns și i-a zis lui Amația: Eu nu *eram* profet, nici fiu de profet, ci *eram* păzitor de oi și culegător de roade de sicomor;
15. Și DOMNUL m-a luat precum urmam turma și DOMNUL mi-a spus: Du-te, profețește poporului meu Israel.
16. De aceea acum, ascultă cuvântul DOMNULUI: Tu spui: Nu profeți împotriva lui Israel și nu picura *cuvântul tău* împotriva casei lui Isaac.
17. De aceea astfel spune DOMNUL: Soția ta va fi o curvă în cetate și fiii tăi și fiicele tale vor cădea prin sabie și țara ta va fi împărțită cu frânghia; și tu vei muri într-o țară întinată; iar Israel va merge negreșit în captivitate din țara lui.

Capitolul 8

ASTFEL mi-a arătat Domnul DUMNEZEU; și, iată, un coș cu fructe de vară.
2. Și a spus: Amos ce vezi? Iar eu am spus: Un coș cu fructe de vară. Atunci DOMNUL mi-a spus: A venit sfârșitul asupra poporului meu Israel; nu voi mai trece pe lângă ei.
3. Și cântările templului vor fi urlete în acea zi, spune Domnul DUMNEZEU; *vor fi* multe trupuri moarte în fiecare loc; ei *le* vor arunca afară în tăcere.
4. ¶ Ascultați aceasta, voi care înghițiți pe nevoiași, pentru a face pe săracii țării să înceteze,
5. Spunând: Când va trece luna nouă, ca să vindem grâne? și sabatul, ca să punem înainte grâu, făcând efa mică și șekelul mare, și prin înșelăciune falsificând balanțele?
6. Ca să cumpărăm pe săraci pentru argint și pe nevoiași pentru o pereche de încălțăminte; *da,* și să vindem codina grâului?
7. DOMNUL a jurat pe maiestatea lui Iacob: Cu siguranță nu voi uita vreuna din lucrările lor.
8. Să nu se cutremure țara pentru aceasta, și să nu se jelească oricine care locuiește în ea? Și se va ridica în întregime ca un potop; și va fi lepădată și înecată, precum *prin* potopul Egiptului.

9. Și se va întâmpla în acea zi, spune Domnul DUMNEZEU, că voi face
ca soarele să apună la amiază și voi întuneca pământul în plină zi;
10. Și voi preface sărbătorile voastre în jale și toate cântările voastre în
plângere; și voi aduce pânză de sac pe toate coapsele și chelie pe fiecare
cap; și o voi face ca jalea pentru singurul *fiu* și sfârșitul ei ca o zi amară.
11. ¶ Iată, vin zilele, spune Domnul DUMNEZEU, că voi trimite o foamete
în țară; nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci de auzire a cuvintelor
DOMNULUI;
12. Și ei vor rătăci de la mare la mare și de la nord până la est, vor alerga
încoace și încolo pentru a căuta cuvântul DOMNULUI și nu *îl* vor găsi.
13. În acea zi fecioarele cele frumoase și tinerii vor leșina de sete.
14. Cei care jură pe păcatul Samariei și spun: Dane, viu *este* dumnezeul
tău; și: Viu este obiceiul Beer-Șebei; chiar ei vor cădea și niciodată nu se
vor mai ridica.

Capitolul 9

AM văzut pe Domnul stând în picioare pe altar; și el a spus: Lovește
pragul de sus al ușii, ca ușorii să se clatine; și retează-le capul, la toți;
iar eu voi ucide pe ultimul dintre ei cu sabia; cel care fuge dintre ei nu va
fugi departe și cel care scapă dintre ei nu va fi eliberat.
2. Chiar dacă ar săpa până în iad, de acolo îi va lua mâna mea; chiar dacă
s-ar cățăra până la cer, de acolo îi voi coborî;
3. Și chiar dacă s-ar ascunde pe vârful Carmelului, voi cerceta și îi voi lua
de acolo; și chiar dacă ar fi ascunși dinaintea ochilor mei pe fundul mării,
de acolo voi porunci șarpelui și el îi va mușca;
4. Și chiar dacă merg în captivitate în fața dușmanilor lor, de acolo voi
porunci sabiei și îi va ucide; și îmi voi pune ochii asupra lor pentru rău și
nu pentru bine.
5. Și Domnul DUMNEZEUL oștirilor *este* cel care atinge țara și ea se va
topi și toți cei ce locuiesc în ea vor jeli; și se va ridica în întregime ca un
potop și se va îneca precum *prin* potopul Egiptului.
6. El este cel ce își zidește locurile de sus, *unele peste altele*, în cer și a
întemeiat ceata sa peste pământ; cel ce cheamă apele mării și le toarnă pe
fața pământului, DOMNUL *este* numele său.
7. Nu îmi sunteți voi precum copiii etiopienilor, copii ai lui Israel? spune
DOMNUL. Nu l-am adus eu pe Israel din țara Egiptului și pe filisteni din
Caftor și pe sirieni din Chir?
8. Iată, ochii DOMNULUI Dumnezeu *sunt* asupra împărăției păcătoase
și o voi nimici de pe fața pământului: numai că nu voi nimici de tot casa
lui Iacob, spune DOMNUL.
9. Pentru că, iată, eu voi porunci și voi vântura casa lui Israel printre toate
națiunile, precum *grânele* sunt vânturate într-o sită, totuși nici cel mai mic
grăunte nu va cădea pe pământ.
10. Toți păcătoșii poporului meu vor muri prin sabie, cei care spun: Răul
nu ne va întrece nici nu ne va întâmpina.

11. ¶ În acea zi voi ridica tabernacolul căzut al lui David și îi voi închide
spărturile; și îi voi ridica ruinele și îl voi zidi ca în zilele din vechime;
12. Ca ei să stăpânească rămășița Edomului și a tuturor păgânilor, cei
chemați după numele meu, spune DOMNUL care face aceasta.
13. Iată, vin zilele, spune DOMNUL, că plugarul va întrece pe secerător și
cel care calcă struguri pe cel care seamănă sămânță; și munții vor picura
vin dulce și toate dealurile se vor topi.
14. Și voi întoarce pe captivii poporului meu Israel; și ei vor zidi cetățile
risipite și *le* vor locui; și vor sădi vii și vor bea vinul lor; vor face de asemenea
grădini și vor mânca rodul lor.
15. Și îi voi sădi în țara lor și nu vor mai fi smulși din țara lor pe care le-am
dat-o, spune DOMNUL Dumnezeul tău.

Obadia

Capitolul

1 VIZIUNEA lui Obadia. Astfel spune Domnul DUMNEZEU referitor
la Edom: Noi am auzit un zvon de la DOMNUL și un ambasador este
trimis printre păgâni: Sculați-vă și să ne ridicăm împotriva ei în bătălie.
2. Iată, te-am făcut mică printre păgâni, ești foarte disprețuită.
3. Mândria inimii tale te-a înșelat, tu, care locuiești în crăpăturile stâncii, a
cărei locuință *este* sus; care spune în inima ei: Cine mă va coborî la pământ?
4. Chiar dacă *te-ai* înălța ca acvila și chiar dacă ți-ai așeza cuibul printre
stele, de acolo te voi coborî, spune DOMNUL.
5. Dacă ar fi venit hoți la tine, dacă *ar fi venit* tâlhari noaptea, (cât ești de
stârpit) nu ar fi furat până când s-ar fi îndestulat? Dacă ar fi venit culegători
de struguri la tine, nu ar fi lăsat *câțiva* struguri?
6. Cât de cercetate sunt *lucrurile* lui Esau! *Cât* de căutate sunt lucrurile
lui ascunse!
7. Toți oamenii din alianța ta te-au adus *până* la graniță; oamenii care
erau în pace cu tine te-au înșelat *și* te-au învins; *cei care mănâncă* pâinea
ta au pus o vătămare sub tine; nu *este* înțelegere în el.
8. În ziua aceea, spune DOMNUL, nu voi nimici pe înțelepții din Edom
și înțelegerea de pe muntele lui Esau?
9. Și *oamenii* tăi puternici, Temane, se vor descuraja, pentru că fiecare
din muntele lui Esau va fi stârpit prin măcelărire.
10. ¶ Pentru violența *ta* împotriva fratelui tău Iacob, rușinea te va acoperi
și vei fi stârpit pentru totdeauna.
11. În ziua în care stăteai în picioare pe cealaltă parte, în ziua în care străinii
îi duceau în captivitate forțele și locuitorii temporari intrau pe porțile lui și
aruncau sorți asupra Ierusalimului, chiar tu *erai* ca unul dintre ei.
12. Dar tu nu trebuia să fi privit ziua fratelui tău în ziua în care a devenit un
străin, nici nu trebuia să te bucuri asupra copiilor lui Iuda în ziua nimicirii
lor, nici nu trebuia să vorbești cu mândrie în ziua strâmtorării.
13. Tu nu trebuia să fi intrat pe poarta poporului meu în ziua nenorocirii
lor; da, nu trebuia să fi privit necazul lor în ziua nenorocirii lor, nici să fi
pus *mâna* pe averea lor în ziua nenorocirii lor,
14. Nici nu trebuia să fi stat în picioare la răspântie, ca să stârpești pe aceia
dintre ai lui care au scăpat, nici nu trebuia să fi predat pe aceia dintre ai lui
care au rămas în ziua strâmtorării.
15. Fiindcă ziua DOMNULUI *este* aproape asupra tuturor păgânilor, cum
ai făcut așa ți se va face; răsplata ta se va întoarce asupra capului tău.
16. Așa cum ați băut pe muntele meu sfânt, *așa* vor bea toți păgânii în
continuu, da, vor bea și vor înghiți și vor fi ca și cum nu ar fi fost.
17. ¶ Dar pe muntele Sion va fi eliberare și va fi sfințenie; și casa lui Iacob
va stăpâni posesiunile lor.

18. Și casa lui Iacob va fi un foc și casa lui Iosif, o flacără, și casa lui Esau,
miriște, și vor arde în ei și îi *vor* mistui; și nu va fi *niciunul* care să rămână
din casa lui Esau; fiindcă DOMNUL a vorbit.
19. Și *cei de la* sud vor stăpâni muntele lui Esau; și *cei din* câmpie, pe filisteni;
și vor stăpâni câmpurile lui Efraim și câmpurile Samariei; și Beniamin *va*
stăpâni Galaadul.
20. Și captivitatea acestei oștiri a copiilor lui Israel *va stăpâni* ce *este* a
Canaaniților, până la Sarepta; și captivitatea Ierusalimului, care *este* în
Sefarad, va stăpâni cetățile din sud.
21. Și vor urca salvatori pe muntele Sion să judece muntele lui Esau; și
împărăția va fi a DOMNULUI.

IONA

CAPITOLUL

1 ŞI cuvântul DOMNULUI a venit la Iona, fiul lui Amitai, spunând:
2. Ridică-te, du-te la Ninive, acea mare cetate şi strigă împotriva ei, pentru că stricăciunea lor s-a ridicat înaintea mea.
3. Dar Iona s-a ridicat să fugă la Tarsis, *departe* de prezenţa DOMNULUI; şi a coborât la Iafo; şi a găsit o corabie care mergea la Tarsis, aşa că el a plătit costul călătoriei şi a coborât în ea, ca să meargă cu ei la Tarsis, *departe* de prezenţa DOMNULUI.
4. ¶ Dar DOMNUL a trimis un vânt tare pe mare şi a fost o furtună puternică pe mare, aşa încât corabia era gata să fie spartă.
5. Atunci marinarii s-au înspăimântat şi a strigat fiecare bărbat către dumnezeul lui şi au aruncat în mare încărcăturile care *erau* în corabie, ca să fie uşurată de ele. Dar Iona a coborât în părţile de jos ale corabiei şi s-a culcat şi a dormit adânc.
6. Atunci căpitanul a venit la el şi i-a spus: Ce faci somnorosule? Ridică-te, cheamă pe Dumnezeul tău, poate că Dumnezeu se va gândi la noi, ca să nu pierim!
7. Şi au spus fiecare unul către altul: Veniţi şi să aruncăm sorţi, ca să ştim din cauza cui *este* asupra noastră acest rău. Astfel ei au aruncat sorţi şi sorţul a căzut pe Iona.
8. Atunci i-au spus: Spune-ne, te rugăm, din cauza cui *este* acest rău asupra noastră? Care *este* ocupaţia ta? Şi de unde vii tu? Care *este* ţara ta? Şi din ce popor *eşti* tu?
9. Şi el le-a spus: Eu *sunt* evreu; şi mă tem de DOMNUL, Dumnezeul cerului, care a făcut marea şi uscatul.
10. Atunci oamenii au fost grozav de înspăimântaţi şi i-au spus: De ce ai făcut aceasta? Pentru că bărbaţii au ştiut că el fugea *departe* de faţa DOMNULUI, pentru că le spusese.
11. ¶ Atunci i-au spus: Ce să îţi facem, ca marea să se liniştească faţă de noi? Pentru că marea se înfuria şi era furtunoasă.
12. Şi el le-a spus: Luaţi-mă şi aruncaţi-mă în mare; astfel marea se va linişti faţă de voi, pentru că ştiu că din cauza mea această mare furtună *este* asupra voastră.
13. Totuşi oamenii au vâslit din greu ca să aducă *corabia* la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se înfuria şi era furtunoasă împotriva lor.
14. De aceea au strigat către DOMNUL şi au spus: Te implorăm, DOAMNE, te implorăm, nu ne lăsa să pierim din cauza vieţii acestui om şi nu pune asupra noastră sânge nevinovat! Pentru că tu, DOAMNE, ai făcut cum ai dorit.
15. Astfel au luat pe Iona şi l-au aruncat în mare, şi furia mării a încetat.
16. Atunci oamenii s-au temut de DOMNUL grozav de tare şi au oferit un sacrificiu DOMNULUI şi au făcut promisiuni.

17. Și DOMNUL pregătise un pește mare care să înghită pe Iona. Și Iona a fost în pântecele peștelui trei zile și trei nopți.

CAPITOLUL 2

ATUNCI din pântecele peștelui Iona s-a rugat DOMNULUI Dumnezeul său,
2. Și a spus: Din cauza necazului meu am strigat către DOMNUL iar el m-a ascultat; din pântecele iadului am strigat *și* mi-ai auzit vocea.
3. Pentru că m-ai aruncat în adânc, în mijlocul mărilor, și potopurile m-au încercuit; toate talazurile tale și valurile tale au trecut peste mine.
4. Atunci am spus: Sunt aruncat dinaintea ochilor tăi; totuși din nou voi privi spre templul tău sfânt.
5. Apele m-au încercuit, până la suflet; adâncul m-a învăluit; papura era împletită în jurul capului meu.
6. Am coborât până la poalele munților; pământul cu zăvoarele lui *era* în jurul meu pentru totdeauna; totuși ai scos viața mea din putrezire, DOAMNE, Dumnezeul meu.
7. Când sufletul meu a leșinat în mine mi-am amintit de DOMNUL; și rugăciunea mea a intrat la tine, în templul tău sfânt.
8. Cei care dau atenție la deșertăciuni mincinoase își părăsesc propria lor milă.
9. Dar îți voi sacrifica cu vocea mulțumirii, voi împlini ceea ce am promis. Salvarea *este* a DOMNULUI.
10. Și DOMNUL i-a vorbit peștelui și l-a vărsat pe Iona pe uscat.

CAPITOLUL 3

ȘI cuvântul DOMNULUI a venit la Iona a doua oară, spunând:
2. Ridică-te, mergi la Ninive, acea mare cetate, și predică-i această predicare pe care ți-o voi porunci.
3. Astfel Iona s-a ridicat și a mers la Ninive, conform cuvântului DOMNULUI. Și Ninive era o cetate peste măsură de mare, cât o călătorie de trei zile.
4. Și Iona a început să intre în cetate cale de o zi și a strigat și a zis: Încă patruzeci de zile și Ninive va fi dărâmată!
5. ¶ Atunci oamenii din Ninive l-au crezut pe Dumnezeu și au proclamat un post și au îmbrăcat pânză de sac, de la cel mai mare dintre ei până la cel mai mic dintre ei.
6. Căci a ajuns cuvântul la împăratul din Ninive; și s-a ridicat de pe tronul lui și și-a scos roba de pe el și s-a acoperit cu pânză de sac și s-a așezat în cenușă.
7. Și el a făcut să fie proclamată și publicată *aceasta* prin Ninive, prin decretul împăratului și a nobililor săi, spunând: Niciun om, nici animal, nici cireadă, nici turmă, să nu guste nimic, nici să nu se hrănească, nici să nu bea apă;
8. Ci și om și animal să fie acoperit cu pânză de sac și să strige tare către Dumnezeu, da, să se întoarcă fiecare de la calea lui cea rea și de la violența care *este* în mâinile lor.

9. Cine poate spune *dacă* Dumnezeu nu se va întoarce și nu se va pocăi, și se va întoarce de la mânia lui înverșunată, ca să nu pierim?
10. Și Dumnezeu a văzut lucrările lor, că s-au întors de la calea lor cea rea; și Dumnezeu s-a pocăit de răul pe care spusese că li-l va face și nu *l*-a făcut.

CAPITOLUL 4

DAR aceasta a displăcut foarte mult lui Iona și s-a mâniat foarte tare.
2. Și s-a rugat DOMNULUI și a spus: Te rog, DOAMNE, nu *era* aceasta spusa mea, când eram încă în țara mea? De aceea am fugit înainte la Tarsis, pentru că am știut că *ești* un Dumnezeu cu har și milostiv, încet la mânie și de *o* mare bunătate și te pocăiești de la rău.
3. De aceea acum, DOAMNE, te implor, ia viața de la mine, pentru că *este* mai bine pentru mine să mor decât să trăiesc.
4. Atunci DOMNUL a spus: Faci tu bine *că* te mânii?
5. ¶ Astfel Iona a ieșit din cetate și s-a așezat în partea de est a cetății și acolo și-a făcut o colibă și a stat jos la umbră lângă ea, până când va vedea ce se va întâmpla cu cetatea.
6. Și DOMNUL Dumnezeu a pregătit o plantă și a făcut-*o* să se ridice peste Iona, ca să fie o umbră deasupra capului său, ca să îl scape din mâhnirea lui. Astfel Iona s-a veselit cu mare bucurie pentru *acea* plantă.
7. Dar Dumnezeu a pregătit un vierme când dimineața s-a ridicat în ziua următoare și *viermele* a lovit planta așa că aceasta s-a uscat.
8. Și s-a întâmplat, când soarele a răsărit, că Dumnezeu a pregătit un vânt arzător din est; și soarele a bătut peste capul lui Iona, încât el a leșinat și a dorit în el însuși să moară și a spus: Mai bine *este* pentru mine să mor decât să trăiesc!
9. Și Dumnezeu i-a spus lui Iona: Faci tu bine *că* te mânii din cauza plantei? Iar el a spus: Fac bine *că* mă mânii, până la moarte!
10. Atunci DOMNUL a spus: Ai avut milă de plantă, pentru care nu ai muncit, nici nu ai făcut-o să crească; ea care într-o noapte s-a ridicat și într-o noapte a pierit.
11. Și nu ar trebui să cruț Ninive, acea mare cetate, în care sunt mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni care nu pot să discearnă între dreapta lor și stânga lor; și *de asemenea* multe vite?

MICA

CAPITOLUL

1 CUVÂNTUL DOMNULUI care a venit la Mica, morașitul, în zilele lui Iotam, Ahaz *și* Ezechia, împărați ai lui Iuda, pe care el l-a văzut referitor la Samaria și Ierusalim.

2. Ascultați, toți oamenii; dă ascultare pământule și tot ce este pe tine, și Domnul DUMNEZEU să fie martor împotriva voastră, Domnul din templul lui sfânt.

3. Fiindcă, iată, DOMNUL iese din locul lui și va coborî și va călca în picioare înălțimile pământului.

4. Și munții se vor topi sub el și văile, ca ceara înaintea focului, se vor despica *și* ca apele turnate dintr-o râpă.

5. Toate acestea *sunt* pentru păcatul lui Iacob și pentru păcatele casei lui Israel. Care *este* păcatul lui Iacob? Nu *este* Samaria? Și care *sunt* locurile înalte ale lui Iuda? Nu *sunt ele* Ierusalimul?

6. De aceea voi face Samaria ca o movilă de pe câmp *și* ca plantații de vii; și voi rostogoli pietrele ei în vale și îi voi dezveli temeliile.

7. Și toate chipurile ei cioplite vor fi zdrobite în bucăți și toate darurile ei vor fi arse cu foc și toți idolii ei îi voi lăsa pustii, căci ea a adunat din plata curvei și se vor întoarce *la* plata curvei.

8. ¶ De aceea eu voi boci și voi urla, voi umbla dezbrăcat și gol; voi face bocet ca dragonii și voi jeli ca bufnițele.

9. Fiindcă rana ei *este* incurabilă; fiindcă a venit la Iuda; a venit la poarta poporului meu, la Ierusalim.

10. Nu spuneți *aceasta* la Gat, nu plângeți deloc; în casa lui Afra rostogolește-te în țărână.

11. Treceți locuitori al Safirului, având rușinea dezgolită; locuitorul lui Țaanan nu a venit la jelirea lui Bet-Ețel; el va primi adăpost de la tine.

12. Fiindcă locuitorul Marotului a așteptat cu grijă binele; dar răul a coborât de la DOMNUL la poarta Ierusalimului.

13. O, tu locuitor din Lachiș, înhamă animalul iute la car, ea *este* începutul păcatului fiicei Sionului, fiindcă păcatele Israelului s-au găsit în tine.

14. De aceea tu vei da daruri Moreșet-Gatului: casele lui Aczib *vor fi* o minciună împărăților lui Israel.

15. Totuși eu îți voi aduce un moștenitor, locuitor al Mareșahului, gloria lui Israel va ajunge până la Adulam.

16. Chelește-te și tunde-te pentru copiii desfătărilor tale; mărește-ți chelia ca acvila; fiindcă ei sunt plecați de la tine în captivitate.

CAPITOLUL

2 VAI celor ce plănuiesc nelegiuire și fac răutate pe paturile lor! Când dimineața se luminează, ei o împlinesc, fiindcă este în puterea mâinii lor.

2. Și ei poftesc câmpii și *le* iau prin violență; și case, și *le* iau; astfel ei oprimă pe om și casa lui, chiar pe om și moștenirea lui.
3. De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, împotriva acestei familii, eu plănuiesc un rău, de la care nu vă veți feri gâturile, nici nu veți merge trufași, căci timpul acesta *este* rău.
4. În acea zi, *cineva* va ridica o parabolă împotriva ta și *va* plânge cu plângere jalnică *și* va spune: Noi suntem prădați în întregime, el a schimbat partea de moștenire a poporului meu, cum a luat-*o* el de la mine! Întorcându-se, el ne-a împărțit câmpiile.
5. De aceea tu *nu* vei avea pe nimeni în adunarea DOMNULUI care să arunce o funie *de măsurat* prin sorț.
6. Nu profețiți, *spuneți-le celor ce* profețesc: ei nu le vor profeți, *ca* să nu le fie rușine.
7. Tu, *cea* numită casa lui Iacob, este duhul DOMNULUI strâmtorat? *Sunt* acestea lucrările lui? Nu fac bine cuvintele mele celui ce umblă cu integritate?
8. Chiar de curând poporul meu s-a ridicat ca un dușman: voi smulgeți roba cu *tot cu* cămașă de la cei ce trec în siguranță, ca și oameni care se întorc de la război.
9. Ați aruncat afară din casele lor plăcute pe femeile poporului meu; ați luat pentru totdeauna gloria mea de la copiii lor.
10. Ridicați-vă și îndepărtați-vă; fiindcă aceasta nu *este* odihna *voastră*: fiindcă este întinată, *vă* va nimici, chiar cu o nimicire grozavă.
11. Dacă un om, umblând în duhul și în falsitate, minte, *spunând*: Eu vă voi profeți despre vin și băutură tare; el va fi profetul acestui popor.
12. Eu îi voi aduna negreșit pe toți ai tăi, Iacobe; eu voi strânge negreșit rămășița lui Israel; eu îi voi pune împreună ca oile lui Boțra, ca turma în mijlocul staulului ei, ei vor face zgomot mare din cauza *mulțimii* oamenilor.
13. Cel care zdrobește a venit înaintea lor; au fost zdrobiți și au trecut prin poartă și au ieșit pe ea; și împăratul lor va trece înaintea lor și DOMNUL în fruntea lor.

CAPITOLUL 3

ȘI eu am spus: Auziți, vă rog, căpeteniile lui Iacob și voi prinți ai casei lui Israel; nu *ar trebui* să cunoașteți voi judecata?
2. Voi care urâți binele și iubiți răul; care smulgeți pielea lor de pe ei și carnea lor de pe oasele lor;
3. Care de asemenea mâncați carnea poporului meu și jupuiți pielea lor de pe ei; și ei le rup oasele și îi toacă în bucăți, ca pentru oală și precum carnea înăuntrul căldării ce fierbe.
4. Atunci vor striga către DOMNUL, dar nu îi va auzi; își va ascunde fața de ei în acel timp, după cum s-au comportat rău în faptele lor.
5. Astfel spune DOMNUL referitor la profeții care rătăcesc pe poporul meu, care mușcă cu dinții lor și strigă: Pace! Dar oricui nu pune *nimic* în gurile lor, ei îi pregătesc război împotrivă.

6. De aceea noapte vă *va fi*, ca să nu aveți viziune; și întuneric vă va fi, ca să nu ghiciți; și soarele va apune asupra profeților și ziua se va întuneca asupra lor.
7. Atunci văzătorii vor fi rușinați, și ghicitorii încurcați: da, ei toți își vor acoperi buzele; fiindcă nu *este* răspuns de la Dumnezeu.
8. Dar cu adevărat eu sunt plin de putere, prin duhul DOMNULUI și de judecată și de tărie, *ca* să îi spun lui Iacob încălcarea lui și lui Israel păcatul lui.
9. Ascultați aceasta, vă rog, voi, căpetenii ale casei lui Iacob și prinți ai casei lui Israel, care detestați judecata și pervertiți toată echitatea.
10. Ei zidesc Sionul cu sânge și Ierusalimul cu nelegiuire.
11. Căpeteniile acestora judecă pentru mită și preoții acestora învață pentru plată, și profeții acestora ghicesc pentru bani, totuși ei se vor sprijini pe DOMNUL și *vor* spune: Nu *este* DOMNUL printre noi? Niciun rău *nu* poate veni asupra noastră.
12. De aceea Sionul va fi arat *ca* un câmp din cauza voastră și Ierusalimul va deveni movile și muntele casei ca locurile înalte ale pădurii.

CAPITOLUL 4

4 DAR în zilele de pe urmă se va întâmpla *că* muntele casei DOMNULUI va fi întemeiat în vârful munților, și va fi înălțat deasupra dealurilor; și vor curge oameni spre el.
2. Și multe națiuni vor veni și vor spune: Veniți și să urcăm pe muntele DOMNULUI și la casa Dumnezeului lui Iacob; și el ne va învăța despre căile lui, și noi vom merge pe cărările lui, fiindcă legea va ieși din Sion și cuvântul DOMNULUI din Ierusalim.
3. Și el va judeca între mulți oameni și va mustra națiuni puternice de departe; și ei își vor bate *din* săbii fiare de plug, și *din* sulițele lor prăjini de curățat *pomi*; nu va ridica națiune sabie împotriva *altei* națiuni, nici nu vor mai învăța războiul.
4. Dar ei vor ședea, fiecare om sub via sa și sub smochinul său; și nimeni nu-*i* va înspăimânta; fiindcă gura DOMNULUI oștirilor a vorbit.
5. Fiindcă toți oamenii vor merge, fiecare în numele dumnezeului său, și noi vom merge în numele DOMNULUI Dumnezeul nostru pentru totdeauna și întotdeauna.
6. În acea zi, spune DOMNUL, eu o voi aduna pe cea care șchiopătează și *o* voi strânge pe cea alungată și pe cea pe care am chinuit-o.
7. Și pe cea care șchiopăta, o voi face o rămășiță; și pe cea lepădată departe, o națiune puternică; și DOMNUL va domni peste ei în muntele Sion de acum înainte, chiar pentru totdeauna.
8. ¶ Și tu, turn al turmei, locul întărit al fiicei Sionului, la tine va veni, la cea dintâi domnie; împărăția va veni la fiica Ierusalimului.
9. Acum, de ce strigi tare? Nu *este* împărat în tine? A pierit sfătuitorul tău? Fiindcă te-au luat junghiuri precum o femeie în durerile nașterii.
10. Fii în durere și chinuiește-te să nești, tu, fiică a Sionului, ca o femeie în durerile nașterii; căci acum vei ieși din cetate și vei locui pe câmp și vei

merge la Babilon; acolo tu vei fi eliberată; acolo DOMNUL te va răscumpăra din mâna dușmanilor tăi.
11. Acum, de asemenea multe națiuni se adună împotriva ta, care spun: Să fie întinată și ochiul nostru să privească asupra Sionului.
12. Dar ei nu cunosc gândurile DOMNULUI, nici nu înțeleg sfatul lui; fiindcă el îi va aduna ca pe *niște* snopi în arie.
13. Ridică-te și treieră, tu, fiică a Sionului; fiindcă voi face cornul tău, fier și voi face copitele tale, aramă; și tu vei zdrobi în bucăți multe popoare, iar eu voi consacra DOMNULUI câștigul lor, și averea lor Domnului întregului pământ.

CAPITOLUL 5

ACUM adună-te în cete, tu, fiică a cetelor; el ne-a asediat; ei vor lovi pe judecătorul lui Israel cu un toiag peste obraz.
2. Dar tu, Betleeme Efrata, *deși* ești mică între miile lui Iuda, *totuși* din tine îmi va ieși cel *care* va fi conducător peste Israel, a cărui ieșiri *au fost* din vechime, din veșnicie.
3. De aceea el va renunța la ei, până când cea care *este în* travaliu a născut: atunci rămășița fraților lui se va întoarce la copiii lui Israel.
4. Și el va sta în picioare și va paște în tăria DOMNULUI, în maiestatea numelui DOMNULUI, Dumnezeul lui; și ei vor dăinui; fiindcă acum el va fi mare până la marginile pământului.
5. Și acest *bărbat* va fi pacea, când Asirianul va veni în țara noastră; și când el va călca în palatele noastre, atunci vom ridica împotriva lui șapte păstori și opt bărbați conducători.
6. Și ei vor pustii țara Asiriei cu sabia, și țara lui Nimrod în intrările acesteia; astfel el *ne* va elibera de Asirian, când va veni în țara noastră și când va călca înăuntrul granițelor noastre.
7. Și rămășița lui Iacov va fi în mijlocul multor popoare ca o rouă de la DOMNUL, ca ploaia pe iarbă, care nu întârzie pentru om nici nu așteaptă pe fiii oamenilor.
8. Și rămășița lui Iacob va fi printre neamuri în mijlocul multor popoare ca un leu printre fiarele pădurii, ca un leu tânăr printre turmele de oi, care, dacă trece prin *ele*, deopotrivă calcă în picioare și sfâșie în bucăți și nimeni nu poate elibera.
9. Mâna ta se va înălța asupra potrivnicilor tăi și toți dușmanii tăi vor fi stârpiți.
10. Și se va întâmpla, în acea zi, spune DOMNUL, că voi stârpi caii tăi din mijlocul tău și îți voi distruge carele.
11. Și voi stârpi cetățile țării tale și voi dărâma toate întăriturile tale,
12. Și voi stârpi vrăjitoriile din mâna ta; și nu vei *mai* avea ghicitori;
13. Chipurile tale cioplite le voi stârpi deopotrivă și stâlpii tăi idolești din mijlocul tău; și nu te vei mai închina lucrării mâinilor tale.
14. Și voi smulge dumbrăvile tale *de închinare* din mijlocul tău, astfel îți voi distruge cetățile.
15. Și voi face răzbunare în mânie și furie asupra păgânilor, așa cum ei nu au auzit.

CAPITOLUL

6 AUZIȚI acum ce spune DOMNUL: Ridică-te și luptă-te înaintea munților și dealurile să îți audă vocea.
2. Auziți, voi, munților, și voi, temelii tari ale pământului, cearta DOMNULUI; fiindcă DOMNUL are o ceartă cu poporul lui și el, cu Israel, se va judeca.
3. Poporul meu, ce ți-am făcut eu ție? Și cu ce te-am obosit eu? Adu mărturie împotriva mea.
4. Fiindcă te-am scos din țara Egiptului și te-am răscumpărat din casa servitorilor; și i-am trimis înaintea ta pe Moise, Aaron și Miriam.
5. Poporul meu, amintește-ți acum ce sfat *a cerut* Balac, împăratul Moabului, și ce i-a răspuns Balaam, fiul lui Beor, de la Sitim până la Ghilgal; ca voi să cunoașteți dreptatea DOMNULUI.
6. ¶ Cu ce să vin eu înaintea DOMNULUI, să mă plec înaintea preaînaltului Dumnezeu? Să vin înaintea lui cu ofrande arse, cu viței de un an?
7. Va fi DOMNUL mulțumit cu mii de berbeci *sau* cu zeci *de* mii de râuri de untdelemn? Să dau pe întâiul meu născut *pentru* încălcarea mea, rodul trupului meu *pentru* păcatul sufletului meu?
8. El ți-a arătat, omule, ce este bine; și ce cere DOMNUL de la tine *altceva* decât să faci *ce este* drept și să iubești mila și să umbli umil cu Dumnezeul tău?
9. ¶ Vocea DOMNULUI strigă către cetate, și *omul* înțelepciunii va vedea numele tău. Ascultați nuia, și pe cel ce a rânduit-o.
10. Mai sunt tezaurele stricăciunii în casa celui stricat și o blestemată efă mică?
11. Să îi socotesc puri pe cei cu balanțele stricăciunii și cu punga *plină* cu greutăți înșelătoare?
12. Fiindcă bogații ei sunt plini de violență și locuitorii ei au spus minciuni și limba din gura lor *este* înșelătoare.
13. De aceea *te* voi îmbolnăvi de asemenea lovindu-te, pustiindu-*te* datorită păcatelor tale.
14. Vei mânca dar nu te vei sătura; și în mijlocul tău *va fi* doborârea ta; și tu vei apuca dar nu vei salva; și ce salvezi, eu voi da sabiei.
15. Vei semăna, dar nu vei secera; tu vei călca măslinele, dar nu tu te vei unge cu untdelemn; și vin dulce, dar nu tu vei bea vin.
16. Fiindcă statutele lui Omri sunt ținute, și toate lucrările casei lui Ahab, și voi umblați în sfaturile lor; căci te voi face o ruină și pe locuitorii acesteia, o șuierare; de aceea veți purta ocara poporului meu.

CAPITOLUL

7 VAI mie! Pentru că sunt ca după adunatul fructelor de vară, precum strugurii culeși pe urma recoltei; nu *este niciun* ciorchine de mâncat, sufletul meu a dorit întâiul rod copt *al* fructelor.
2. *Omul* bun a pierit de pe pământ; nu *este* niciunul integru printre oameni; toți stau la pândă după sânge; ei vânează cu o plasă, fiecare bărbat pe fratele lui.

3. Pentru ca să facă răul cu amândouă mâinile cu zel, și prințul și judecătorul
cer o răsplată; și *omul* mare, își rostește dorința ticăloasă; astfel încheie *târgul*.
4. Cel mai bun dintre ei *este* ca un mărăcine, cel mai integru *este* mai
ascuțit decât un gard de spini; ziua paznicilor tăi *și* a cercetării vine; acum
va fi uimirea *și* nedumerirea lor.
5. Nu vă încredeți într-un prieten, nu vă puneți încrederea într-o călăuză;
păzește-ți ușile gurii tale de cea care se întinde la pieptul tău.
6. Fiindcă fiul îl dezonorează pe tată, fiica se ridică împotriva mamei sale,
nora împotriva soacrei ei; dușmanii unui om sunt oamenii propriei case.
7. ¶ De aceea eu voi privi la DOMNUL; îl voi aștepta pe Dumnezeul salvării
mele; Dumnezeul meu mă va auzi.
8. Nu te bucura împotriva mea, dușmanul meu; când cad, mă voi scula;
când mă așez în întuneric, DOMNUL îmi *va fi* o lumină.
9. Voi purta indignarea DOMNULUI, fiindcă am păcătuit împotriva lui,
până când va pleda *în* cauza mea și îmi va face judecata; mă va scoate la
lumină *iar* eu voi privi dreptatea lui.
10. Atunci *cea care este* dușmana mea va vedea, și rușinea o va acoperi pe
cea care mi-a spus: Unde este DOMNUL Dumnezeul tău? Ochii mei o vor
privi; acum ea va fi călcată în picioare ca noroiul de pe străzi.
11. *În* ziua în care zidurile tale vor fi construite, *în* acea zi hotărârea va fi
mult îndepărtată.
12. *În* acea zi *de asemenea* el va veni din Asiria, până la tine, și *din* cetățile
fortificate, și din fortăreață până la râu, și de la mare la mare, și *din* munte
la munte.
13. Cu toate acestea, țara va fi părăsită din cauza celor ce locuiesc în ea,
datorită roadelor faptelor lor.
14. ¶ Paște-ți poporul cu toiagul tău, turma moștenirii tale, care locuiește
singură *în* pădure, în mijlocul Carmelului; să se hrănească în Basan și
Galaad, ca în zilele din vechime.
15. Lui îi voi arăta lucruri minunate, conform cu zilele ieșirii tale din țara
Egiptului.
16. Națiunile vor vedea și vor fi încurcate în toată tăria lor; ei *își* vor pune
mâna la gură, urechile lor vor fi surde.
17. Vor linge țărâna ca un șarpe, vor ieși din găurile lor ca viermii pământului;
le va fi frică de DOMNUL, Dumnezeul nostru, și se vor înfricoșa din cauza ta.
18. Cine *este* un Dumnezeu ca tine, care iartă nelegiuirea și trece cu vederea
încălcarea *de lege* a rămășiței moștenirii sale? Nu își ține mânia pentru
totdeauna, fiindcă găsește plăcere *în* milă.
19. El se va întoarce din nou, va avea milă de noi; el va supune nelegiuirile
noastre; și tu vei arunca toate păcatele lor în adâncurile mării.
20. Tu îi vei împlini lui Iacob adevărul *și* lui Avraam mila, pe care le-ai jurat
părinților noștri în zilele din vechime.

NAUM

CAPITOLUL

1 POVARA Ninivei. Cartea viziunii lui Naum elcoșitul.
2. Dumnezeu *este* gelos și DOMNUL se răzbună; DOMNUL se răzbună și *este* furios; DOMNUL se va răzbuna pe potrivnicii lui și el păstrează *furie* pentru dușmanii lui.
3. DOMNUL *este* încet la mânie și măreț în putere și nu va achita deloc pe *cel stricat*; DOMNUL își are calea în vârtej de vânt și în furtună, și norii *sunt* praful picioarelor lui.
4. El mustră marea și o face uscat și seacă toate râurile; Basanul tânjește și Carmelul *de asemenea*; și floarea Libanului tânjește.
5. Munții se cutremură înaintea lui și dealurile se topesc și pământul arde la prezența lui, da, lumea și toți cei ce locuiește în ea.
6. Cine poate sta înaintea indignării lui? Și cine poate rămâne în înverșunarea mâniei lui? Furia lui este turnată ca focul și stâncile sunt dărâmate de el.
7. DOMNUL *este* bun, o întăritură în ziua tulburării; și el îi cunoaște pe cei ce se încred în el.
8. Dar cu un potop ce se revarsă, va distruge deplin acel loc și întunericul va urmări pe dușmanii lui.
9. ¶ Ce vă închipuiți împotriva DOMNULUI? El va mistui deplin; necazul nu se va ridica a doua oară.
10. Pe când *ei sunt* îngrămădiți *ca* spinii și beți *ca* bețivii, vor fi mistuiți ca miriștea cu totul uscată.
11. Este *unul* ieșit din tine, care își închipuie răul împotriva DOMNULUI, un sfătuitor stricat.
12. Astfel spune DOMNUL: Deși *sunt* liniștiți și de asemenea mulți, totuși astfel vor fi ei stârpiți, când el va trece. Deși te-am chinuit, nu te voi mai chinui.
13. Fiindcă acum voi sfărâma jugul lui de pe tine și îți voi rupe legăturile.
14. Și DOMNUL a dat o poruncă referitor la tine, *ca* numele tău să nu mai fie semănat; din casa dumnezeilor tăi voi stârpi chipul cioplit și chipul turnat; îți voi săpa mormântul, căci ești nemernic.
15. Iată, pe munți picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea! Iudo, ține-ți sărbătorile solemne, împlinește-ți promisiunile, căci cel stricat nu va mai trece prin tine; el este stârpit deplin.

CAPITOLUL

2 CEL ce sparge în bucăți a venit înaintea feței tale; păzește cetatea întărită, păzește calea, întărește-*ți* coapsele, întărește-*ți* mult puterea.
2. Pentru că DOMNUL a abătut maiestatea lui Iacob, precum maiestatea lui Israel, fiindcă pustiitorii i-au pustiit și le-au stricat vițele.

3. Scutul războinicilor lui este înroșit, vitejii *sunt* în stacojiu; carele *vor fi* cu torțe arzând în ziua pregătirii sale și brazii vor fi înfricoșător zguduiți.
4. Carele vor năvăli pe străzi, se vor izbi unul de altul pe drumurile late; vor părea ca torțele, vor alerga ca fulgerele.
5. El se gândește la vitejii lui; ei se vor poticni în mersul lor; se vor grăbi spre zidul acesteia și apărarea va fi pregătită.
6. Porțile râurilor vor fi deschise și palatul se va topi.
7. Și Huțab va fi dusă captivă, va fi ridicată și servitoarele ei *o* vor conduce ca și cu vocea porumbițelor, lovindu-și pieptul cu tamburinele.
8. Dar Ninive *este* din vechime ca un iaz de apă; totuși ei vor fugi. Stați, stați, *vor striga ei*; dar niciunul nu va privi înapoi.
9. Prădați argintul, prădați aurul, fiindcă fără sfârșit *este* tezaurul și gloria tuturor mobilelor plăcute.
10. Ea este nelocuită și goală și pustiită; și inima se topește și genunchii se lovesc unul de altul și *este* multă durere în toate coapsele, și fețele lor toate adună negreală.
11. Unde *este* vizuina leilor și locul de hrană al leilor tineri, unde leul, leul cel bătrân, *și* puiul de leu a umblat și nimeni nu *i*-a speriat?
12. Leul a sfâșiat în bucăți destul pentru puii săi și a sugrumat pentru leoaicele sale și și-a umplut gropile cu pradă și vizuinile sale cu animale sfâșiate.
13. Iată, eu *sunt* împotriva ta, spune DOMNUL oștirilor și voi arde carele ei în fum și sabia va mistui pe leii tăi tineri; și îți voi stârpi prada de pe pământ și vocea mesagerilor tăi nu va mai fi auzită.

CAPITOLUL 3

VAI cetății sângeroase! *Este* plină toată de minciuni *și* jefuire; prada nu se depărtează;
2. Zgomotul unui bici și zgomotul huruitului roților și al cailor galopând și al carelor sărind.
3. Călărețul ridică deopotrivă sabia strălucitoare și sulița scânteietoare și *este* o mulțime de uciși și un număr mare de trupuri moarte; și nu *este* sfârșit al cadavrelor *lor*; se poticnesc de cadavrele lor;
4. Din cauza mulțimii curviilor atrăgătoarei curve, stăpâna vrăjitoriilor, care vinde națiuni prin curviile ei și familii prin vrăjitoriile ei.
5. Iată, eu *sunt* împotriva ta, spune DOMNUL oștirilor; și îți voi ridica poalele peste fața ta și voi arăta națiunilor goliciunea ta și împărățiilor rușinea ta.
6. Și voi arunca murdărie scârboasă asupra ta și te voi înjosi și te voi așeza ca privelește.
7. Și se va întâmpla, *că* toți cei ce te vor privi vor fugi de tine și vor spune: Ninive este risipită, cine o va plânge? De unde să îți caut mângâietori?
8. ¶ Ești tu mai bună decât populata No, care era așezată printre râuri, *care avea* apele de jur împrejurul ei, a cărei parapet *era* marea *și* zidul ei *era* din mare?

9. Etiopia și Egiptul *erau* tăria ei și *era* infinită; Put și Lubim erau ajutoarele tale.
10. Totuși ea *a fost* strămutată, a mers în captivitate; copiii ei tineri de asemenea au fost zdrobiți în bucăți la capătul tuturor străzilor; și au aruncat sorți pentru bărbații ei demni de cinste și toți marii ei oameni au fost legați în lanțuri.
11. Tu de asemenea vei fi beată, vei fi ascunsă; de asemenea vei căuta tărie din cauza dușmanului *tău*.
12. Toate întăriturile *vor fi ca* smochinii cu primul rod de smochine; dacă vor fi scuturate, vor cădea chiar în gura celui ce mănâncă.
13. Iată, oamenii tăi din mijlocul tău *sunt* femei; porțile țării tale vor fi ținute larg deschise pentru dușmanii tăi; focul îți va mistui zăvoarele.
14. Scoate-ți ape pentru asediu; întărește-ți întăriturile; intră în lut și calcă în picioare mortarul; întărește cuptorul pentru cărămizi.
15. Acolo te va mistui focul; sabia te va stârpi; te va mânca precum omida; înmulțește-te asemenea omidei, înmulțește-te ca lăcustele.
16. Ți-ai înmulțit comercianții mai mult decât stelele cerului; omida pradă și zboară.
17. Încoronații tăi *sunt* ca lăcustele și căpeteniile tale precum cosașii mari, care se așază pe îngrădituri în ziua rece, *dar* când soarele răsare ei zboară și nu se cunoaște locul unde *sunt*.
18. Păstorii tăi dormitează, împărat al Asiriei; nobilii tăi vor locui *în țărână*; poporul tău este împrăștiat pe munți și nimeni nu *îi* adună.
19. Nu *este* vindecare pentru vânătaia ta; rana ta este apăsătoare; toți care aud faima ta vor bate din palme asupra ta, căci peste cine nu a trecut stricăciunea ta neîncetat?

HABACUC

CAPITOLUL

1 POVARA pe care a văzut-o profetul Habacuc.
2. DOAMNE, cât timp voi mai striga fără să *mă* auzi! Strig către tine *despre* violență dar nu vei salva!
3. De ce îmi arăți nelegiuire și *mă* faci să privesc apăsare? Căci înaintea mea *sunt* jefuire și violență și *cei care* ridică ceartă și discordie.
4 De aceea legea este neglijată și judecata niciodată nu înaintează, căci cel stricat împresoară pe cel drept; de aceea judecata nedreaptă merge înainte.
5. ¶ Voi, cei dintre păgâni, priviți și luați aminte și minunați-vă *cu* uimire, căci în zilele voastre voi lucra o lucrare *pe care* voi nu *o* veți crede chiar dacă *vi* se va spune.
6. Căci, iată, îi ridic pe caldeeni, *acea* națiune amarnică și pripită, care va mărșălui prin întinderea țării, pentru a stăpâni locuințe *care* nu *sunt* ale lor.
7 Ei *sunt* îngrozitori și înspăimântători; de la ei înșiși vine judecata lor și demnitatea lor.
8. De asemenea, caii lor sunt mai iuți decât leoparzii și mai feroce decât lupii nopții; și călăreții lor se vor împrăștia și călăreții lor vor veni din depărtare; ei vor zbura ca acvila *ce* se grăbește să mănânce.
9. Ei toți vor veni pentru violență; fețele lor vor înfuleca *precum* vântul de est și vor aduna captivi ca nisipul.
10. Și vor batjocori împărați și prinții le vor fi de batjocură; vor lua în derâdere orice întăritură; căci vor îngrămădi țărână și o vor lua.
11 Atunci se va răzgândi și va trece înainte și va ofensa, *atribuind* această putere a lui dumnezeului său.
12. ¶ Nu *ești* tu din veșnicie, DOAMNE Dumnezeul meu, Sfântul meu? Nu vom muri. DOAMNE, tu i-ai rânduit pentru judecată; și: Dumnezeule puternic, tu i-ai întemeiat pentru mustrare.
13 Ochii *tăi sunt* prea puri ca să privești răul și nu te poți uita la nelegiuire; de ce te uiți atunci la cei care lucrează perfid *și* îți ții limba când cel stricat mănâncă *pe cel* mai drept decât el?
14. Și îi faci pe oameni ca peștii mării, ca pe târâtoarele *ce* nu *au* conducător peste ele?
15. Ei îi ridică pe toți cu cârligul, îi prind în plasa lor și îi adună în năvodul lor; de aceea se bucură și se veselesc.
16. De aceea ei sacrifică *în cinstea* plasei lor și ard tămâie *în cinstea* năvodului lor, fiindcă prin ele partea lor *este* grasă și carnea lor, multă.
17. Își vor goli astfel plasa și nu vor continua să ucidă națiunile fără cruțare?

CAPITOLUL

2 ÎMI voi face garda și mă voi așeza pe turn și voi veghea să văd ce îmi va spune și ce îi voi răspunde când voi fi mustrat.

2. Și DOMNUL mi-a răspuns și a zis: Scrie viziunea și lămurește-*o* pe
table, ca să fugă cel ce o citește.
3. Pentru că viziunea *este* pentru *încă* un timp rânduit, dar la sfârșit va
vorbi și nu va minți; deși întârzie, așteapt-o, pentru că va veni cu siguranță,
nu va întârzia.
4. Iată, sufletul lui *care* este înălțat, nu este integru în el, dar cel drept va
trăi prin credința lui.
5. ¶ Da, de asemenea, pentru că el calcă *legea* prin vin, *el este* un om
mândru, nici nu stă acasă, el, care își lărgește dorința lui ca iadul și *este* ca
moartea și nu poate fi săturat, dar adună la el toate națiunile și îngrămădește
la el toate popoarele;
6. Nu vor ridica toți aceștia o parabolă împotriva lui și un proverb
zeflemitor împotriva lui și *nu* vor spune: Vai celui care înmulțește *ce* nu
este a lui! Cât timp? Și celui care se împovărează cu lut gros!
7. Nu se vor ridica deodată cei ce te vor mușca și se vor trezi cei ce te vor
chinui iar tu vei fi pradă pentru ei?
8. Pentru că ai prădat multe națiuni, toată rămășița poporului te va
prăda; datorită sângelui oamenilor și *datorită* violenței *făcute* țării, cetății
și tuturor celor ce o locuiesc.
9. Vai celui ce pofteşte o poftă rea pentru casa lui, ca el să își așeze casa
pe înălțime, ca să fie scăpat de puterea răului!
10 Tu ai croit rușine casei tale, prin stârpirea multor popoare, și ai păcătuit
împotriva sufletului tău.
11. Căci piatra va striga din zid și bârna din lemnărie îi va răspunde.
12. Vai celui ce construiește un oraș cu sânge și întemeiază o cetate
prin nelegiuire!
13. Iată, nu *este* de la DOMNUL oștirilor, că popoarele vor munci
întocmai pentru *acest* foc și popoarele se vor obosi întocmai pentru *această*
deșertăciune?
14. Căci pământul va fi umplut de cunoștința gloriei DOMNULUI, precum
apele acoperă marea.
15. ¶ Vai celui ce dă băutură aproapelui său, care *îi* torni din burduful tău
și *îl* îmbeți de asemenea ca să îi privești goliciunea!
16. Ești umplut de rușine pentru glorie, bea și tu și lasă-ți prepuțul să fie
descoperit; paharul dreptei DOMNULUI va fi întors spre tine, și vomă
rușinoasă *va fi* pe gloria ta.
17. Fiindcă violența Libanului te va acoperi, și prada fiarelor, *care* i-a
înspăimântat, datorită sângelui oamenilor și *datorită* violenței *făcute* țării,
cetății și tuturor celor ce o locuiesc.
18. La ce folosește chipul cioplit pe care făcătorul lui l-a cioplit; chipul
turnat și învățătorul minciunilor? În care se încrede făcătorul lucrării lui,
pentru a face idoli muți?
19. Vai celui ce spune lemnului: Trezește-te; pietrei mute: Ridică-te, ea *ne*
va învăța! Iată, *idolul este* acoperit cu aur și argint și nu *este* deloc suflare în
mijlocul lui.

20. Dar DOMNUL *este* în templul lui sfânt: tot pământul să tacă înaintea lui.

CAPITOLUL 3

O rugăciune a profetului Habacuc, un poem.
2. DOAMNE, am auzit vorbirea ta *și* m-am înspăimântat; DOAMNE, înviorează-ți lucrarea în mijlocul anilor, fă-o cunoscută în mijlocul anilor; în furie, amintește-*ți* mila.
3. Dumnezeu a venit din Teman și Cel Sfânt din muntele Paran. Selah. Gloria lui a acoperit cerurile și pământul era plin de lauda lui.
4. Și strălucirea *lui* era ca lumina; el avea coarne *ieșind* din mâna lui și acolo *era* ascunderea puterii lui.
5. Înaintea lui mergea ciuma și cărbuni aprinși mergeau înaintea picioarelor lui.
6. El a stat în picioare și a măsurat pământul, el a privit și a tulburat națiunile; și munții veșnici au fost împrăștiați, dealurile străvechi s-au plecat; căile lui *sunt* veșnice.
7. Am văzut corturile Cușanului în nenorocire, *și* perdelele țării lui Madian au tremurat.
8. L-au nemulțumit râurile pe Domnul? *S-a aprins* mânia ta împotriva râurilor? *S-a aprins* furia ta împotriva mării, încât ai călărit pe caii tăi *și te-ai urcat în* carele salvării tale?
9. Arcul tău a fost dezgolit de tot, *chiar* cuvântul *tău, conform* jurămintelor triburilor. Selah. Tu ai despicat pământul cu râuri.
10. Munții te-au văzut *și* s-au cutremurat, potopul apei a trecut; adâncul și-a înălțat vocea *și* și-a ridicat mâinile în înalt.
11. Soarele *și* luna s-au oprit în locuința lor, la lumina săgeților tale au mers *și* la strălucirea suliței scânteietoare.
12. Ai mărșăluit prin țară în indignare, ai treierat păgânii în mânie.
13. Ai mers înainte pentru salvarea poporului tău, pentru salvare cu unsul tău; ai rănit capul din casa celui stricat, dezvelind temelia până la gât. Selah.
14. Cu bâtele lui, ai străpuns capul satelor sale; ei au ieșit ca un vârtej de vânt să mă împrăștie; bucuria lor *era* să mistuie pe sărac în ascuns.
15. Tu ai umblat prin mare cu caii tăi, *prin* mormanul apelor mari.
16. Când am auzit, pântecele meu s-a cutremurat, buzele mele au tremurat la *această* voce, putregai a intrat în oasele mele și am tremurat în mine însumi, ca să mă odihnesc în ziua necazului, când va veni la popoare, el îi va invada cu oștirea sa.
17. Deși smochinul nu va înflori, nici nu *vor fi* roade în vii; osteneala măslinului va eșua și câmpiile nu vor da hrana; turma va fi stârpită din staul și nu *va mai fi* cireadă în iesle;
18. Totuși eu mă voi bucura în DOMNUL, mă voi veseli în Dumnezeul salvării mele.
19. DOMNUL Dumnezeu *este* tăria mea și îmi va face picioarele precum *picioarele* căprioarelor și el mă va face să umblu pe locurile mele înalte. Mai marelui cântăreț pe instrumentele mele cu coarde.

ȚEFANIA

CAPITOLUL

1 CUVÂNTUL DOMNULUI, care a venit la Țefania, fiul lui Cuși, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Hizchia, în zilele lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda.

2. Voi mistui cu desăvârșire totul de pe fața pământului, spune DOMNUL.

3. Voi mistui pe om și pe animal; voi mistui păsările cerului și peștii mării și pietrele de poticnire împreună cu cei stricați; și voi stârpi omul de pe pământ, spune DOMNUL.

4. De asemenea îmi voi întinde mâna asupra lui Iuda și asupra tuturor locuitorilor Ierusalimului; și voi stârpi rămășița lui Baal din acest loc *și* numele chemarimilor împreună cu preoții;

5. Și pe cei care se închină oștirii cerului pe acoperișuri; și pe cei care se închină și care jură pe DOMNUL și care jură pe Malcam;

6. Și pe cei care se întorc de la *a-l urma pe* DOMNUL și *pe cei* care nu l-au căutat pe DOMNUL, nici nu au întrebat de el.

7. Taci în prezența Domnului DUMNEZEU, pentru că ziua DOMNULUI este aproape, pentru că DOMNUL a pregătit un sacrificiu, el și-a chemat oaspeții.

8. Și se va întâmpla că în ziua sacrificiului DOMNULUI voi pedepsi prinții și copiii împăratului și pe toți care sunt îmbrăcați cu haine străine.

9. De asemenea, în aceeași zi voi pedepsi pe toți cei care sar pragul, care umplu casele stăpânilor lor cu violență și înșelăciune.

10. Și se va întâmpla, în acea zi, spune DOMNUL, *că va fi* zgomotul unui strigăt de la poarta peștelui și un urlet de la a doua și un trosnet mare dinspre dealuri.

11. Urlați, voi locuitori din Macteș, pentru că tot poporul comercianților este doborât; toți cei ce cară argint sunt stârpiți.

12. Și se va întâmpla, în acel timp, *că* voi cerceta Ierusalimul cu candele și voi pedepsi oamenii care sunt așezați pe drojdiile lor, care spun în inima lor: DOMNUL nu va face bine, nici nu va face rău.

13. De aceea bunurile lor vor deveni o pradă, și casele lor o pustietate; de asemenea vor zidi case, dar nu *le* vor locui; și vor sădi vii, dar nu le vor bea vinul.

14. ¶ Ziua cea mare a DOMNULUI este aproape, *este* aproape, și se grăbește foarte mult, vocea zilei DOMNULUI; viteazul va striga acolo cu amar.

15. Ziua aceea *este* o zi a furiei, o zi de necaz și strâmtorare, o zi de secătuire și de pustiire, o zi de întuneric și de întunecime, o zi cu nori și de întuneric gros,

16. O zi a trâmbiței și a alarmei împotriva cetăților întărite și împotriva turnurilor înalte.

17. Și voi aduce strâmtorare peste oameni pentru ca ei să umble ca orbii, pentru că au păcătuit împotriva DOMNULUI; și sângele lor va fi vărsat ca țărâna, și carnea lor ca balega.
18. Nici argintul lor, nici aurul lor nu va fi în stare să îi scape în ziua furiei DOMNULUI; dar tot ținutul va fi mistuit de focul geloziei lui, pentru că el va face chiar o descotorosire grabnică de toți cei care locuiesc în ținut.

CAPITOLUL 2

ADUNAȚI-VĂ, da, adunați-vă, națiune nedorită;
2. Înainte de a se da hotărârea, *înainte* ca ziua să treacă precum pleava, înainte ca mânia înverșunată a DOMNULUI să vină asupra voastră, înainte ca ziua mâniei DOMNULUI să vină asupra voastră.
3. Căutați-l pe DOMNUL, voi toți cei blânzi ai pământului, care ați lucrat judecata lui; căutați dreptatea, căutați blândețea, poate că veți fi ascunși în ziua mâniei DOMNULUI.
4. ¶ Fiindcă Gaza va fi părăsită și Ascalonul va fi un pustiu, ei vor alunga Asdodul la amiază și Ecronul va fi dezrădăcinat.
5. Vai locuitorilor țărmului mării, națiunea cheretiților! Cuvântul DOMNULUI *este* împotriva voastră; Canaane, țara filistenilor, te voi nimici până nu va mai fi niciun locuitor.
6. Și țărmul mării va fi locașuri *și* colibe pentru păstori și staule pentru turme.
7. Și țărmul va fi pentru rămășița casei lui Iuda; ei se vor hrăni de acolo; ei se vor culca seara în casele Ascalonului, pentru că DOMNUL Dumnezeul lor îi va cerceta și *îi* va întoarce din captivitatea lor.
8. ¶ Am auzit ocara Moabului și disprețuirile copiilor lui Amon, cu care au ocărât poporul meu și s-au preamărit peste granița lor.
9. De aceea, precum eu trăiesc, spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, negreșit Moabul va fi ca Sodoma și copiii lui Amon ca Gomora, *locul* înmulțirii urzicilor și ocnelor de sare și o pustiire veșnică, restul poporului meu îi va prăda, și rămășița poporului meu îi va stăpâni.
10. Aceasta vor avea pentru mândria lor, pentru că au ocărât și *s*-au preamărit împotriva poporului DOMNULUI oștirilor.
11. DOMNUL va fi înfricoșător împotriva lor, pentru că el îi va înfometa pe toți dumnezeii pământului; și *oamenii* i se vor închina, fiecare din locul lui, toate insulele păgânilor.
12. ¶ Voi, de asemenea, etiopienilor, *veți* fi uciși de sabia mea.
13. Și el își va întinde mâna împotriva nordului și va distruge Asiria; și va face Ninive o pustietate *și* uscat ca o sălbăticie.
14. Și turme se vor culca în mijlocul ei, toate animalele națiunilor: și cormoranul și cocostârcul vor cuibări pe capitelurile stâlpilor ei; vocea *lor* va cânta la ferestre; pustiirea *va fi* pe praguri, pentru că el va dezgoli lucrarea de cedru.

15. Aceasta *este* cetatea care se bucură, care a trăit fără grijă, care a spus în inima ei: Eu *sunt* și nu este niciuna în afară de mine; cum a devenit ea o pustietate, un loc în care animalele să se culce! Fiecare ce trece pe lângă ea va șuiera *și* va face semn cu mână.

CAPITOLUL 3

VAI celei murdare și întinate, cetății asupritoare!
2. Ea nu a ascultat de acea voce; nu a primit disciplinarea; nu s-a încrezut în DOMNUL; nu s-a apropiat de Dumnezeul ei.
3. Prinții dinlăuntrul ei *sunt* lei răcnind; judecătorii ei *sunt* lupi de seară; ei nu rod oasele până ziua următoare.
4. Profeții ei *sunt* persoane ușoare *și* perfide; preoții ei au întinat sanctuarul, ei au încălcat legea.
5. DOMNUL cel drept *este* în mijlocul ei; el nu va face nelegiuire, în fiecare dimineață el își aduce judecata la lumină, el nu eșuează; dar cel nedrept nu cunoaște rușine.
6. Eu am stârpit națiunile, turnurile lor sunt pustiite; eu le-am risipit străzile, încât nimeni nu trece pe acolo; cetățile lor sunt distruse, încât nu este niciun om, nu este niciun locuitor.
7. Am spus: Sigur te vei teme de mine, vei primi instruirea; astfel încât locuința lor să nu fie stârpită, oricum i-am pedepsit, dar ei s-au sculat devreme *și* și-au corupt toate facerile lor.
8. ¶ De aceea, așteptați-mă, spune DOMNUL, până în ziua în care mă voi ridica pentru pradă: căci hotărârea mea *este* să adun națiunile, să strâng împărățiile, să îmi vărs indignarea asupra lor, toată mânia mea înverșunată, pentru că tot pământul va fi mistuit de focul geloziei mele.
9. Pentru că atunci voi da *din nou* popoarelor o limbă pură, ca toți să cheme numele DOMNULUI, să îi servească într-un *singur* gând.
10. De dincolo de râurile Etiopiei, închinătorii mei, *chiar* fiica risipiților mei, îmi vor aduce ofranda.
11. În acea zi nu vei fi rușinat de toate facerile tale, în care ai încălcat *legea* împotriva mea, pentru că atunci voi scoate afară din mijlocul tău pe cei care se bucură în mândria ta, și nu te vei mai îngâmfa datorită muntelui meu sfânt.
12. De asemenea, voi lăsa în mijlocul tău un popor chinuit și sărac, și ei se vor încrede în numele DOMNULUI.
13. Rămășița lui Israel nu va face nelegiuire, nici nu va vorbi minciuni; nici nu se va găsi în gura lor o limbă înșelătoare, pentru că ei se vor hrăni și se vor culca și nimeni nu *îi* va înspăimânta.
14. ¶ Cântă, fiică a Sionului; strigă, Israele; veselește-te și bucură-te cu toată inima, fiică a Ierusalimului.
15. DOMNUL a luat judecățile tale, el a alungat pe dușmanul tău; împăratul lui Israel, DOMNUL, *este* în mijlocul tău, nu vei mai vedea răul.
16. În acea zi se va spune Ierusalimului: Nu te teme; *și* Sionului: Să nu îți slăbească mâinile.

17. DOMNUL Dumnezeul tău în mijlocul tău *este* puternic; el va salva, el se va bucura de tine cu bucurie; el se va odihni în dragostea lui, se va bucura de tine cu cântare.
18. Îi voi aduna *pe cei* întristați pentru adunarea solemnă, *care* sunt ai tăi, *pentru care* ocara ei *era* o povară.
19. Iată, atunci îi voi aduce la nimic pe toți cei care te chinuiesc; și voi salva pe cea șchioapă și o voi aduna pe cea alungată; și le voi aduce laudă și faimă în fiecare țară unde au fost făcuți de rușine.
20. În acel timp vă voi aduce *din nou*, la timpul în care vă adun, fiindcă vă voi face un nume și o laudă printre toate popoarele pământului, când vă voi aduce înapoi din captivitate înaintea ochilor voștri, spune DOMNUL.

HAGAI

CAPITOLUL

1 ÎN anul al doilea al împăratului Darius, în luna a șasea, în ziua întâi a lunii, a venit cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai la Zorobabel, fiul lui Șealtiel, guvernatorul lui Iuda, și către Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, spunând:
2. Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, spunând: Acest popor spune: Nu a venit timpul, timpul să fie construită casa DOMNULUI.
3. Atunci a venit cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai, spunând:
4. Pentru voi *este* timpul să locuiți în casele voastre *căptușite* cu lemn, iar această casă *stă* pustiită?
5. Și acum astfel zice DOMNUL oștirilor: Luați aminte la căile voastre.
6. Ați semănat mult și adunați puțin; mâncați, dar nu aveți destul; beți, dar nu sunteți îndestulați cu băutură; vă îmbrăcați, dar nimănui nu îi este cald; și cel ce câștigă un venit, câștigă venit pentru *a-l pune* într-o pungă spartă.
7. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Luați aminte la căile voastre.
8. Urcați-vă la munte și aduceți lemn și construiți casa; și eu îmi voi găsi plăcerea în ea și voi fi glorificat, spune DOMNUL.
9. Vă așteptați la mult și, iată, *a fost* puțin; și când *l*-ați adus acasă, eu l-am suflat. De ce? Spune DOMNUL oștirilor. Din cauza casei mele care *stă* pustiită, *în timp ce* voi alergați fiecare pentru propria lui casă.
10. De aceea cerul de deasupra voastră este oprit a da rouă și pământul este oprit a da rodul lui.
11. Și am chemat o secetă peste țară și peste munți și peste grâne și peste vinul nou și peste untdelemn și peste *ceea* ce dă pământul și peste oameni și peste vite și peste toată lucrarea mâinilor.
12. ¶ Atunci Zorobabel, fiul lui Șealtiel, și Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, împreună cu toată rămășița poporului, au ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeului lor și de cuvintele profetului Hagai, precum DOMNUL Dumnezeul lor l-a trimis; și poporul s-a temut înaintea DOMNULUI.
13. Atunci a vorbit Hagai, mesagerul DOMNULUI, în mesajul DOMNULUI către popor, spunând: Eu *sunt* cu voi, zice DOMNUL.
14. Și DOMNUL a stârnit duhul lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, guvernator al lui Iuda și duhul lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și duhul întregii rămășițe a poporului; și ei au venit și au lucrat la casa DOMNULUI oștirilor, Dumnezeul lor,
15. În ziua a douăzeci și patra a lunii a șasea, în anul al doilea al împăratului Darius.

CAPITOLUL

2 ÎN *luna* a șaptea, în *ziua* a douăzeci și una a lunii, a venit cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai, spunând:

2. Vorbește acum lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, guvernator al lui Iuda, și lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și rămășiței poporului, spunând:
3. Cine a *mai* rămas între voi *dintre cei* ce au văzut această casă în gloria ei dintâi? Și cum o vedeți acum? Nu *este ea* ca nimic în ochii voștri pe lângă aceea?
4. Totuși acum fii tare, Zorobabel, spune DOMNUL; și fii tare, Iosua, fiu al lui Ioțadac, marele preot; și fiți tari, voi, tot poporul țării, zice DOMNUL, și lucrați, pentru că eu *sunt* cu voi, spune DOMNUL oștirilor;
5. *Conform* cuvântului prin care am făcut legământ cu voi, când ați ieșit din Egipt, *tot* astfel duhul meu rămâne printre voi: nu vă temeți.
6. Fiindcă astfel spune DOMNUL oștirilor: Încă o dată, *mai este* puțin timp și voi clătina cerurile și pământul și marea și uscatul;
7. Și voi clătina toate națiunile și dorința tuturor națiunilor va veni, și voi umple casa aceasta cu glorie, spune DOMNUL oștirilor.
8. Argintul *este* al meu și aurul *este* al meu, spune DOMNUL oștirilor.
9. Gloria acestei case de pe urmă va fi mai mare decât cea dinainte, spune DOMNUL oștirilor; și în acest loc voi da pace, zice DOMNUL oștirilor.
10. ¶ În *ziua* a douăzeci și patra a *lunii* a noua, în anul al doilea al lui Darius, a venit cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai, spunând:
11. Astfel zice DOMNUL oștirilor: Întreabă acum pe preoți, *referitor la* lege, spunând:
12. Dacă cineva poartă carne sfântă în poala hainei lui și cu poala sa atinge pâine sau supă sau vin sau untdelemn sau orice hrană, va fi aceasta sfântă? Și preoții au răspuns și au zis: Nu.
13. Atunci Hagai a spus: Dacă *cineva care este* necurat printr-un trup mort atinge vreuna din acestea, va fi aceasta necurată? Și preoții au răspuns și au zis: Va fi necurată.
14. Atunci Hagai a răspuns și a zis: Așa *este* acest popor și așa *este* această națiune înaintea mea, zice DOMNUL; și așa *este* fiecare lucrare a mâinilor lor; și ceea ce ei oferă acolo *este* necurat.
15. Și acum, vă rog, luați aminte din această zi și de acum încolo, înainte de a se pune piatră pe piatră în templul DOMNULUI;
16. De când au fost acele *zile*, când *cineva* venea la o grămadă de douăzeci *de măsuri,* erau *doar* zece; când *cineva* venea la teasc să scoată cincizeci de *vase din teasc,* erau *doar* douăzeci.
17. V-am lovit cu tăciune *în grâu* și cu mană și cu grindină în toate ostenelile mâinilor voastre; totuși nu v-*ați întors* la mine, spune DOMNUL.
18. Luați aminte acum din această zi și de acum încolo, din a douăzeci și patra zi a *lunii* a noua, din ziua când a fost pusă temelia templului DOMNULUI, luați aminte.
19. Este încă sămânța în grânar? Da, și vița și smochinul și rodiul și măslinul, nu au rodit: din această zi *vă* voi binecuvânta.
20. ¶ Și din nou cuvântul DOMNULUI a venit la Hagai, în a douăzeci și patra *zi* a lunii, spunând:

21. Vorbește lui Zorobabel, guvernatorul lui Iuda, zicând: Voi clătina cerurile și pământul;
22. Și voi dărâma tronul împărăților și voi distruge tăria împărăților păgânilor; și voi răsturna carele și pe cei ce merg cu ele; și caii și călăreții lor vor cădea, fiecare prin sabia fratelui său.
23. În acea zi, spune DOMNUL oștirilor, te voi lua, Zorobabel, servitorul meu, fiul lui Șealtiel, zice DOMNUL, și te voi face ca un sigiliu, pentru că eu te-am ales, spune DOMNUL oștirilor.

ZAHARIA

CAPITOLUL

1 ÎN luna a opta, în anul al doilea al lui Darius, a venit cuvântul DOMNULUI la profetul Zaharia, fiul lui Berechia, fiul profetului Ido, spunând:

2. DOMNUL s-a înfuriat pe părinții voștri.

3. De aceea spune-le: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Întoarceți-vă la mine, spune DOMNUL oștirilor și eu mă voi întoarce la voi, spune DOMNUL oștirilor.

4. Nu fiți ca părinții voștri, la care au strigat profeții dinainte, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Întoarceți-vă acum de la căile voastre rele și *de la* faptele voastre rele; dar nu au auzit, nici nu mi-au dat ascultare, spune DOMNUL.

5. Părinții voștri, unde *sunt* ei? Și profeții, trăiesc ei pentru totdeauna?

6. Dar cuvintele mele și statutele mele pe care le-am poruncit servitorilor mei, profeții, nu i-au apucat ele pe părinții voștri? Și ei s-au întors și au spus: Precum DOMNUL oștirilor a gândit să ne facă, conform căilor noastre și conform faptelor noastre, astfel s-a purtat el cu noi.

7. ¶ În ziua a douăzeci și patra a lunii a unsprezecea, care *este* luna Șebat, în anul al doilea al lui Darius, a venit cuvântul DOMNULUI la profetul Zaharia, fiul lui Berechia, fiul profetului Ido, spunând:

8. Am văzut în noapte și iată, un om călărind pe un cal roșu și stătea între pomii de mirt care *erau* jos; și în urma lui *erau acolo* cai roșii, pestriți și albi.

9. Atunci am spus: Ce *sunt* aceștia, domnul meu? Și îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: Îți voi arăta ce *sunt* aceștia.

10. Și bărbatul care stătea între pomii de mirt a răspuns și a zis: Aceștia *sunt* cei pe care DOMNUL i-a trimis să umble încoace și încolo pe pământ.

11. Și ei au răspuns îngerului DOMNULUI, care stătea între pomii de mirt, și au zis: Noi am umblat încoace și încolo pe pământ și, iată, tot pământul șade liniștit și este în odihnă.

12. Atunci îngerul DOMNULUI a răspuns și a zis: DOAMNE al oștirilor, până când nu vei avea milă de Ierusalim și de cetățile lui Iuda, împotriva cărora te-ai indignat acești șaptezeci de ani?

13. Și DOMNUL a răspuns îngerului care vorbea cu mine, cuvinte bune *și* cuvinte mângâietoare.

14. Astfel îngerul care vorbea cu mine îndeaproape, mi-a zis: Strigă, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Sunt gelos, cu o mare gelozie, pentru Ierusalim și pentru Sion.

15. Și mă înfurii pe păgânii *care sunt* în tihnă; fiindcă eu eram numai puțin înfuriat iar ei au ajutat nenorocirii.

16. De aceea astfel spune DOMNUL: M-am întors la Ierusalim cu îndurări;
casa mea va fi construită în el, spune DOMNUL oștirilor, și o frânghie *de*
măsurat va fi întinsă peste Ierusalim.
17. Strigă totuși, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Cetățile mele,
prin prosperitate, vor fi împrăștiate peste tot și DOMNUL va mângâia încă
Sionul și va alege încă Ierusalimul.
18. ¶ Atunci mi-am ridicat ochii și am văzut și iată, patru coarne.
19. Și am spus îngerului care vorbea cu mine: Ce *sunt* acestea? Și el
mi-a răspuns: Acestea *sunt* coarnele care au împrăștiat pe Iuda, pe Israel
și Ierusalimul.
20. Și DOMNUL mi-a arătat patru tâmplari.
21. Atunci eu am zis: Ce vin aceștia să facă? Iar el a vorbit, spunând: Acestea
sunt coarnele care au împrăștiat pe Iuda, astfel încât niciun om nu și-a ridicat
capul; dar aceștia au venit să le sperie, ca să alunge coarnele neamurilor care
și-au înălțat cornul împotriva țării lui Iuda pentru a o împrăștia.

CAPITOLUL 2

MI-AM ridicat ochii din nou și am privit și iată, un om cu o frânghie
de măsurat în mâna lui.
2. Atunci am spus: Unde mergi? Și el mi-a zis: Să măsor Ierusalimul, să
văd care *este* lățimea lui și care *este* lungimea lui.
3. Și, iată, îngerul care vorbea cu mine a ieșit și un alt înger a ieșit să
îl întâlnească,
4. Și i-a zis: Aleargă, vorbește acestui tânăr, spunând: Ierusalimul va
fi locuit *ca* orașe fără ziduri, din cauza mulțimii oamenilor și a vitelor
din el;
5. Fiindcă eu, spune DOMNUL, îi voi fi un zid de foc de jur împrejur și
voi fi glorie în mijlocul lui.
6. ¶ Hei, hei! *ieșiți* și fugiți din țara nordului, spune DOMNUL, pentru
că v-am împrăștiat ca pe cele patru vânturi ale cerului, spune DOMNUL.
7. Eliberează-te, Sioane, care locuiești *cu* fiica Babilonului!
8. Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor: După glorie m-a trimis el
la națiunile care v-au prădat, pentru că cine se atinge de voi se atinge de
lumina ochiului său.
9. Pentru că, iată, eu îmi voi scutura mâna peste ele și vor ajunge o pradă
servitorilor lor; și veți cunoaște că DOMNUL oștirilor m-a trimis.
10. ¶ Cântă și bucură-te, fiică a Sionului, pentru că, iată, eu vin și voi locui
în mijlocul tău, spune DOMNUL.
11. Și multe națiuni se vor alătura DOMNULUI în acea zi și vor fi poporul
meu; și eu voi locui în mijlocul tău și vei cunoaște că DOMNUL oștirilor
m-a trimis la tine.
12. Și DOMNUL va moșteni pe Iuda, partea lui în țara sfântă; și din nou
va alege Ierusalimul.
13. Să tacă toată făptura înaintea DOMNULUI, pentru că el s-a ridicat din
locuința lui sfântă.

CAPITOLUL 3

ȘI el mi l-a arătat pe Iosua, marele preot, stând în picioare înaintea îngerului DOMNULUI și pe Satan stând în picioare la dreapta lui, pentru a i se împotrivi.
2. Și DOMNUL i-a spus lui Satan: DOMNUL să te mustre, Satan! Chiar DOMNUL, care a ales Ierusalimul, să te mustre! Nu *este* acesta un semn de înfierare smuls din foc?
3. Și Iosua era îmbrăcat cu haine murdare și stătea în picioare înaintea îngerului.
4. Și *îngerul* a răspuns și a vorbit celor care stăteau în picioare înaintea lui, spunând: Luați de pe el hainele murdare. Și lui i-a spus: Iată, am făcut ca nelegiuirea ta să treacă de la tine și cu un rând de haine te voi îmbrăca.
5. Iar eu am spus: Să-i pună o mitră frumoasă pe cap. Astfel ei i-au pus o mitră frumoasă pe cap și l-au îmbrăcat cu haine. Și îngerul DOMNULUI stătea de față.
6. Și îngerul DOMNULUI l-a avertizat pe Iosua, spunând:
7. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Dacă vei umbla în căile mele și dacă vei păzi însărcinarea mea, atunci tu vei judeca de asemenea casa mea și de asemenea vei păzi curțile mele și îți voi da locuri să umbli între aceștia care stau de față.
8. ¶ Ascultă Iosua, mare preot, tu și tovarășii tăi care șed înaintea ta, pentru că ei *sunt* oameni admirați; căci, iată, eu voi aduce pe servitorul meu, LĂSTARUL.
9. Căci, iată, piatra pe care am pus-o înaintea lui Iosua: pe o singură piatră *vor fi* șapte ochi; iată, eu voi grava inscripția ei, spune DOMNUL oștirilor, și voi îndepărta nelegiuirea acestei țări într-o singură zi.
10. În acea zi, spune DOMNUL oștirilor, veți chema, fiecare pe aproapele său sub viță și sub smochin.

CAPITOLUL 4

ȘI îngerul care vorbea cu mine a venit din nou și m-a trezit, ca pe un om care este trezit din somnul său,
2. Și mi-a spus: Ce vezi? Iar eu am zis: Am privit, și iată, un sfeșnic cu totul *de* aur cu un potir în vârful lui și cele șapte candele ale lui pe el; și șapte țevi la cele șapte candele, care *sunt* în vârful lui,
3. Și doi măslini lângă el, unul pe *partea* dreaptă a potirului și celălalt pe *partea* stângă a lui.
4. Astfel am răspuns și am vorbit îngerului care vorbea cu mine și am zis: Ce *sunt* acestea, domnul meu?
5. Atunci îngerul care vorbea cu mine a răspuns și mi-a zis: Nu știi ce sunt acestea? Iar eu am spus: Nu, domnul meu.
6. Atunci el a răspuns și mi-a vorbit, zicând: Acesta *este* cuvântul DOMNULUI către Zorobabel, spunând: Nu prin tărie, nici prin putere, ci prin duhul meu, spune DOMNUL oștirilor.

7. Cine *ești* tu, munte mare? Înaintea lui Zorobabel *tu vei deveni* o câmpie; și el va scoate piatra de căpătâi *cu* strigăte, *zicând*: Har, har pentru ea.
8. Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
9. Mâinile lui Zorobabel au pus temelia acestei case; mâinile lui de asemenea o vor termina; iar tu vei cunoaște că DOMNUL oștirilor m-a trimis la voi.
10. Căci cine a disprețuit ziua lucrurilor mici? Fiindcă ei se vor bucura și vor vedea firul cu plumb în mâna lui Zorobabel împreună *cu* cei șapte; aceștia *sunt* ochii DOMNULUI, care aleargă încoace și încolo pe întreg pământul.
11. ¶ Atunci am răspuns și i-am zis: Ce *sunt* acești doi măslini în dreapta sfeșnicului și în stânga lui?
12. Și am răspuns din nou și i-am zis: Ce *sunt aceste* două ramuri de măslin, care prin cele două țevi de aur golesc *untdelemnul* de aur din ele însele?
13. Și el mi-a răspuns și a zis: Nu știi ce *sunt* acestea? Iar eu am spus: Nu, domnul meu.
14. Atunci el a zis: Acestea *sunt* cei doi unși care stau în picioare lângă Domnul întregului pământ.

CAPITOLUL 5

ATUNCI m-am întors și mi-am ridicat ochii și am privit și iată, un sul zburând.
2. Și el mi-a zis: Ce vezi? Iar eu am răspuns: Văd un sul zburând; lungimea lui *este* de douăzeci de coți și lățimea lui de zece coți.
3. Atunci el mi-a spus: Acesta *este* blestemul care se răspândește pe fața întregului pământ: căci oricine fură va fi nimicit, precum *este scris* pe această parte, conform cu aceasta; și oricine jură va fi nimicit precum *este scris* pe partea aceea, conform cu aceea.
4. Îl voi răspândi, spune DOMNUL oștirilor, și va intra în casa hoțului și în casa celui care jură fals pe numele meu; și va rămâne în mijlocul casei lui și o va mistui cu lemnăria ei și *cu* pietrele ei.
5. ¶ Atunci îngerul care vorbea cu mine a mers înainte și mi-a spus: Ridică-ți acum ochii și vezi ce *este* aceasta care merge înainte?
6. Și eu am spus: Ce *este* aceasta? Iar el a zis: Aceasta *este* o efă care merge înainte. El a mai spus: Aceasta *este* înfățișarea lor pe tot pământul.
7. Și, iată, s-a ridicat un talant de plumb: și aceasta *este* o femeie care șede în mijlocul efei.
8. Și el a spus: Aceasta *este* stricăciune. Și a aruncat-o în mijlocul efei; și a aruncat greutatea de plumb peste gura ei.
9. Atunci mi-am ridicat ochii și am privit și, iată, au ieșit două femei; și vântul *bătea* în aripile lor; fiindcă aveau aripi ca aripile unei berze; și ele au ridicat efa între pământ și cer.
10. Atunci am spus îngerului care vorbea cu mine: Unde duc acestea efa?
11. Și el mi-a spus: Pentru a-i construi o casă în țara Șinarului; și va fi întemeiată, și pusă acolo pe temelia ei.

CAPITOLUL

6 ȘI m-am întors și mi-am ridicat ochii și am privit și, iată, ieșeau patru care dintre doi munți; și munții *erau* munți de aramă.
2. La primul car *erau* cai roșii; și la carul al doilea, cai negri;
3. Și la carul al treilea, cai albi; și la carul al patrulea, cai bălțați și murgi.
4. Atunci eu am răspuns și am zis îngerului care vorbea cu mine: Ce *sunt* aceștia, domnul meu?
5. Și îngerul a răspuns și mi-a zis: Acestea *sunt* cele patru duhuri ale cerurilor care ies din locul unde stăteau în picioare înaintea Domnului întregului pământ.
6. Caii negri care *sunt* la acesta merg înainte spre țara nordului; și cei albi merg înainte după ei și cei bălțați merg înainte spre țara sudului.
7. Și cei murgi au ieșit și au căutat să meargă înainte ca să umble încolo și încoace pe pământ; și el a spus: Plecați de aici, umblați încolo și încoace pe pământ. Astfel ei au umblat încolo și încoace pe pământ.
8. Atunci a strigat către mine și mi-a vorbit, spunând: Iată, aceștia care merg înainte spre țara nordului mi-au liniștit duhul în țara nordului.
9. ¶ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
10. Ia de la *cei din* captivitate, de la Heldai, de la Tobia și de la Iedaia, care au venit din Babilon, și vino în aceeași zi și intră în casa lui Iosia, fiul lui Țefania;
11. Apoi ia argint și aur și fă coroane și pune-*le* pe capul lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot;
12. Și vorbește-i, spunând: Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, zicând: Iată, pe bărbatul al cărui nume *este* LĂSTARUL; Și el va crește din locul lui și va construi templul DOMNULUI;
13. Chiar el va construi templul DOMNULUI și el va purta gloria și va ședea și va conduce pe tronul său; și va fi preot pe tronul său, și sfatul de pace va fi între ei amândoi.
14. Și coroanele vor fi pentru Helem și pentru Tobia și pentru Iedaia și pentru Hen, fiul lui Țefania, ca o amintire în templul DOMNULUI.
15. Și cei de departe vor veni și vor construi în templul DOMNULUI și veți cunoaște că DOMNUL oștirilor m-a trimis la voi. Și *aceasta* se va întâmpla, dacă voi, cu atenție, veți asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeul vostru.

CAPITOLUL

7 ȘI s-a întâmplat *că*, în anul al patrulea al împăratului Darius, cuvântul DOMNULUI a venit la Zaharia, în *ziua* a patra a lunii a noua, în *luna* Chislev,
2. Când ei trimiseseră la casa lui Dumnezeu pe Șarețer și pe Reghem-Melec și pe oamenii lor, pentru a se ruga înaintea DOMNULUI;
3. *Și* să vorbească preoților, care *erau* în casa DOMNULUI oștirilor, și profeților, spunând: Să plâng în luna a cincea, punându-mă deoparte, precum am făcut acești atât de mulți ani?
4. Atunci cuvântul DOMNULUI oștirilor a venit la mine, spunând:

5. Vorbește întregului popor al țării și preoților, spunând: Când ați postit
și ați jelit în *luna* a cincea și în *luna* a șaptea, în acești șaptezeci de ani, cu
adevărat ați postit pentru mine, *chiar* pentru mine?
6. Și când ați mâncat și ați băut, nu ați mâncat și nu ați băut *pentru voi*
înșivă?
7. Nu *trebuia să auziți* cuvintele pe care DOMNUL le-a strigat prin profeții
dinainte, când Ierusalimul era locuit și în prosperitate, și cetățile lui de jur
împrejurul lui, când *oamenii* locuiau *partea* de sud și câmpia?
8. ¶ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Zaharia, spunând:
9. Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, spunând: Faceți judecată adevărată
și arătați milă și mângâieri, fiecare om fratelui său;
10. Și nu oprimați nici pe văduvă, nici pe cel fără tată, nici pe străin, nici pe
cel sărac; și nimeni dintre voi să nu își închipuie răul în inima sa, împotriva
fratelui său.
11. Dar ei au refuzat să dea ascultare și și-au tras umărul și și-au astupat
urechile, ca să nu audă.
12. Da, și-au făcut inima *ca* o piatră de diamant, ca nu cumva să asculte
legea și cuvintele pe care DOMNUL oștirilor le-a trimis în duhul său, prin
profeții dinainte; de aceea a venit o mare furie de la DOMNUL oștirilor.
13. De aceea s-a întâmplat *că*, pe când el striga totuși ei au refuzat să audă;
tot astfel, ei au strigat și eu am refuzat să aud, spune DOMNUL oștirilor;
14. Ci i-am împrăștiat cu un vârtej de vânt printre toate națiunile pe care
nu le cunoșteau. Astfel țara a fost pustie după ei, încât nimeni nu trecea
prin *ea*, nici nu se întorcea *din ea*; fiindcă ei au pustiit țara cea plăcută.

CAPITOLUL 8

DIN nou, cuvântul DOMNULUI oștirilor a venit *la mine*, spunând:
2. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Sunt gelos, cu mare gelozie,
pentru Sion; și sunt gelos, cu mare furie, pentru el.
3. Astfel spune DOMNUL: M-am întors la Sion și voi locui în mijlocul
Ierusalimului; și Ierusalimul se va numi cetatea adevărului; și muntele
DOMNULUI oștirilor, muntele sfânt.
4. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Vor locui totuși bătrâni și bătrâne
pe străzile Ierusalimului, și fiecare om cu toiagul său în mână, din cauza
mulțimii zilelor.
5. Și străzile cetății vor fi pline de băieți și fete, jucându-se pe străzile ei.
6. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Dacă aceasta este minunată în ochii
rămășiței acestui popor în acele zile, ar trebui să fie de asemenea minunată
în ochii mei? spune DOMNUL oștirilor.
7. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, voi salva pe poporul meu din
țara estului și din țara vestului;
8. Și îi voi aduce și vor locui în mijlocul Ierusalimului; și ei vor fi poporul
meu iar eu voi fi Dumnezeul lor, în adevăr și în dreptate.
9. ¶ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Să fie tari mâinile voastre, voi
care auziți, în aceste zile, cuvintele acestea prin gura profeților, care *erau*

în ziua *în care* temelia casei DOMNULUI oștirilor a fost pusă, ca templul
să fie construit.
10. Pentru că înainte de aceste zile nu era plată pentru om, nici vreo plată
pentru vită; și nici nu *era* pace pentru cel care ieșea sau pentru cel care
intra, din cauza necazului, pentru că am stârnit pe toți oamenii, pe fiecare,
împotriva aproapelui său.
11. Dar acum nu *voi fi,* pentru rămășița acestui popor, ca în zilele dinainte,
spune DOMNUL oștirilor.
12. Pentru că sămânța *va fi* prosperă; vița își va da rodul și pământul își va
da venitul și cerurile își vor da roua; și eu voi face ca rămășița acestui popor
să stăpânească toate acestea.
13. Și se va întâmpla *că*, precum ați fost un blestem printre păgâni, casă a
lui Iuda și casă a lui Israel, tot astfel vă voi salva și veți fi o binecuvântare;
nu vă temeți, întăriți-vă mâinile.
14. Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor: Precum am gândit să vă
pedepsesc, când părinții voștri mă provocau la furie, spune DOMNUL
oștirilor, și nu m-am pocăit,
15. Tot astfel am gândit, din nou, în aceste zile să fac bine Ierusalimului și
casei lui Iuda: nu vă temeți.
16. Acestea *sunt* lucrurile pe care să le faceți: Fiecare să vorbească adevărul
aproapelui său; faceți judecata adevărului și a păcii în porțile voastre;
17. Și nimeni dintre voi să nu își închipuie răul în inimile voastre
împotriva aproapelui său; și nu iubiți jurământul fals, pentru că toate
acestea *sunt lucruri* pe care eu le urăsc, spune DOMNUL.
18. ¶ Și cuvântul DOMNULUI oștirilor a venit la mine, spunând:
19. Astfel spune DOMNUL oștirilor: Postul *lunii* a patra și postul *lunii*
a cincea și postul *lunii* a șaptea și postul *lunii* a zecea vor fi pentru casa
lui Iuda bucurie și veselie și sărbători fericite; de aceea iubiți adevărul
și pacea.
20. Astfel spune DOMNUL oștirilor: *Se va întâmpla* din nou că, vor veni
popoare și locuitori ai multor cetăți;
21. Și locuitorii unei *cetăți* vor merge la o alta, spunând: Să mergem repede
să ne rugăm înaintea DOMNULUI și să îl căutăm pe DOMNUL oștirilor,
voi merge și eu.
22. Da, multe popoare și națiuni puternice vor veni să îl caute pe DOMNUL
oștirilor în Ierusalim și să se roage înaintea DOMNULUI.
23. Astfel spune DOMNUL oștirilor: În acele zile *se va întâmpla* că, zece
oameni din toate limbile națiunilor vor apuca, da, vor apuca poala
aceluia care este iudeu, spunând: Vom merge cu voi, fiindcă am auzit *că*
Dumnezeu *este* cu voi.

CAPITOLUL 9

POVARA cuvântului DOMNULUI în țara Hadrac; și Damascul *va*
fi odihna acestuia; când ochii omului, precum și a tuturor triburilor
lui Israel, *vor fi* spre DOMNUL.

2. Și Hamatul de asemenea va avea graniță cu el, Tirul și Sidonul, deși acesta este foarte înțelept.
3. Și Tirul și-a construit o întărătură și și-a îngrămădit argint ca țărâna și aur fin ca noroiul străzilor.
4. Iată, Domnul îl va lepăda și îi va lovi puterea în mare și va fi mistuit de foc.
5. Ascalonul va vedea și se va teme; Gaza, de asemenea *va vedea* și se va întrista foarte mult și Ecronul *de asemenea*, pentru că speranța lui va fi rușinată; și împăratul va pieri din Gaza și Ascalonul nu va fi locuit.
6. Și un bastard va locui în Asdod, iar eu voi stârpi mândria filistenilor.
7. Și voi îndepărta sângele lui din gura lui și urâciunile lui dintre dinții lui; dar cel care rămâne, chiar el, *va fi* pentru Dumnezeul nostru și va fi ca un guvernator în Iuda, și Ecronul ca un iebusit.
8. Iar eu voi așeza tabăra lângă casa mea, din cauza armatei, din cauza celui care trece și din cauza celui care se întoarce; și opresorul nu va mai trece printre ei, pentru că acum am văzut cu ochii mei.
9. ¶ Bucură-te foarte mult, fiică a Sionului; strigă, fiică a Ierusalimului, iată, Împăratul tău vine la tine; el *este* drept și având salvare; umil și călărind pe o măgăriță și un măgăruș, mânzul unei măgărițe.
10. Și voi stârpi carul din Efraim și calul din Ierusalim și arcul de război va fi stârpit; și el va vorbi păgânilor de pace; și *locul* domniei lui *va fi* de la mare până la mare și de la râu până la marginile pământului.
11. Iar cât despre tine, prin sângele legământului tău, am trimis pe prizonierii tăi din groapa în care nu *este* apă.
12. ¶ Întoarceți-vă la întărătură, voi, prizonieri ai speranței; chiar astăzi vestesc *că* îți voi răsplăti dublu;
13. După ce l-am încordat pe Iuda pentru mine, *după ce*, cu Efraim, am umplut arcul și i-am ridicat pe fiii tăi, Sioane, împotriva fiilor tăi, Grecie, și te-am făcut ca sabia unui bărbat puternic.
14. Și DOMNUL va fi văzut deasupra lor și săgeata sa va ieși ca fulgerul: și Domnul DUMNEZEU va suna trâmbița și va merge cu vârtejurile de vânt de la sud.
15. DOMNUL oștirilor îi va apăra și ei vor nimici și vor supune cu pietre de praștie; și vor bea *și* vor face un zgomot ca de la vin; și vor fi umpluți precum vasele adânci *și* precum colțurile altarului.
16. Și Domnul DUMNEZEUL lor îi va salva în acea zi, ca pe turma poporului său; căci *vor fi ca* pietrele unei coroane, ridicată ca un însemn peste țara sa.
17. Iată, cât de mare *este* bunătatea sa și cât de mare *este* frumusețea sa! Grânele îi vor înveseli pe tineri și vinul nou pe fecioare.

CAPITOLUL 10

CEREȚI de la DOMNUL ploaie la timpul ploii târzii; *astfel* DOMNUL va face nori strălucitori și le va da averse de ploaie, la fiecare *om* verdeață în câmp.

2. Pentru că idolii au vorbit deşertăciune şi ghicitorii au văzut o minciună şi au istorisit vise false; ei mângâie în deşert; de aceea ei au mers pe calea lor ca o turmă, s-au tulburat pentru că nu *era* păstor.
3. Mânia mea s-a aprins împotriva păstorilor şi am pedepsit ţapii, pentru că DOMNUL oştirilor a cercetat turma sa, casa lui Iuda, şi i-a făcut ca pe calul său ales în luptă.
4. Din el a ieşit colţul, din el cuiul, din el arcul de bătălie, din el fiecare opresor laolaltă.
5. ¶ Şi ei vor fi ca războinici care calcă *pe duşmanii lor*, în noroiul străzilor, în bătălie; şi vor lupta, pentru că DOMNUL *este* cu ei şi cei călare pe cai vor fi încurcaţi.
6. Şi voi întări casa lui Iuda şi voi salva casa lui Iosif, şi îi voi aduce pentru a-i pune înapoi, pentru că am milă de ei; şi vor fi ca şi cum nu i-aş fi lepădat, pentru că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul lor şi îi voi auzi.
7. Şi *cei din* Efraim vor fi ca un războinic; şi inima lor se va bucura ca de vin; da, copiii lor vor vedea *aceasta* şi se vor veseli; inima lor se va bucura în DOMNUL.
8. Eu voi şuiera după ei şi îi voi aduna, pentru că i-am răscumpărat; şi se vor înmulţi precum se înmulţeau *înainte*.
9. Şi îi voi semăna printre popoare, iar ei îşi vor aminti de mine în ţări îndepărtate; şi vor trăi, *ei* şi copiii lor, şi se vor întoarce din nou.
10. De asemenea îi voi aduce din nou din ţara Egiptului şi îi voi aduna din Asiria şi îi voi duce în ţara Galaadului şi în Liban şi *loc* nu va fi găsit pentru ei.
11. Şi el va trece prin mare cu necaz şi va lovi valurile în mare şi toate adâncurile râului se vor usca; şi mândria Asiriei va fi coborâtă şi sceptrul Egiptului se va îndepărta.
12. Şi îi voi întări în DOMNUL; şi ei vor umbla în sus şi în jos în numele său, spune DOMNUL.

CAPITOLUL 11

DESCHIDE-ŢI uşile, Libanule, ca focul să îţi mistuie cedrii.
2. Urlă, bradule, pentru că cedrul a căzut, pentru că puternicii sunt prădaţi. Urlaţi, stejari ai Basanului, pentru că pădurea cea deasă a fost dată jos.
3. Răsună urletul păstorilor, pentru că gloria lor este prădată; răsună răcnetul leilor tineri, pentru că mândria Iordanului este prădată.
4. ¶ Astfel spune DOMNUL Dumnezeul meu: Paşte turma de măcel;
5. Ale căror stăpâni le înjunghie, şi nu se cred vinovaţi; şi cei care le vând, spun: Binecuvântat *fie* DOMNUL, pentru că sunt bogat; şi păstorii lor nu au milă de ele.
6. Fiindcă nu voi mai avea milă de locuitorii ţării, spune DOMNUL; ci, iată, voi da pe oameni, pe fiecare în mâna aproapelui său şi în mâna împăratului său; şi ei vor lovi ţara şi nu *îi* voi elibera din mâna lor.

7. Și voi paște turma de măcel, pe voi, cele sărace din turmă. Și mi-am luat două toiege; pe unul l-am numit Frumusețe și pe celălalt l-am numit Legături; și păștеam turma.
8. Într-o lună am nimicit de asemenea trei păstori; și sufletul meu i-a urât și sufletul lor de asemenea m-a detestat.
9. Atunci am spus: Nu vă voi *mai* paște; cea care moare, să moară; și cea care trebuie stârpită, să fie stârpită; și restul să mănânce, fiecare, carnea celeilalte.
10. Și mi-am luat toiagul, Frumusețe, și l-am tăiat în două, ca să rup legământul meu pe care l-am făcut cu toate popoarele.
11. Și a fost rupt în acea zi: și astfel, cei săraci ai turmei, care m-au așteptat, au cunoscut că acesta *era* cuvântul DOMNULUI.
12. Și le-am spus: Dacă credeți *că este* bine, dați-*mi* plata mea; iar dacă nu, lăsați-*o*. Astfel ei mi-au cântărit ca preț, treizeci de arginți.
13. Și DOMNUL mi-a spus: Aruncă-l olarului: un preț frumos cu care am fost prețuit de ei. Și am luat cei treizeci de arginți și i-am aruncat olarului, în casa DOMNULUI.
14. Atunci am tăiat în două celălalt toiag al meu, Legături, ca să rup înfrățirea dintre Iuda și Israel.
15. ¶ Și DOMNUL mi-a spus: Ia-ți și uneltele unui păstor nebun.
16. Pentru că, iată, voi ridica un păstor în țară *care* nu va cerceta pe cele care sunt stârpite, nici nu va căuta pe cea tânără, nici nu va vindeca pe cea rănită, nici nu va paște pe cea care stă pe loc; ci carnea celor îngrășate va mânca și le va rupe copitele în bucăți.
17. Vai de păstorul idolatru, ce părăsește turma! Sabia *va fi* pe brațul lui și pe ochiul lui drept; brațul lui va fi uscat deplin și ochiul lui drept va fi deplin întunecat.

CAPITOLUL 12

POVARA cuvântului DOMNULUI pentru Israel, spune DOMNUL, care întinde cerurile și pune temelia pământului și formează duhul omului înăuntrul lui.
2. Iată, voi face Ierusalimul un pahar de cutremurare pentru toate popoarele de jur împrejur, când ele vor fi de asemenea la asediu atât împotriva lui Iuda cât *și* împotriva Ierusalimului.
3. Și în acea zi voi face Ierusalimul o piatră grea pentru toate popoarele: toți câți se vor împovăra cu ea vor fi tăiați în bucăți, deși toate popoarele pământului se adună împotriva lui.
4. În acea zi, spune DOMNUL, voi lovi fiecare cal cu înmărmurire și pe călărețul lui cu nebunie; și îmi voi deschide ochii peste casa lui Iuda și voi lovi cu orbire toți caii popoarelor.
5. Și guvernatorii lui Iuda vor spune în inima lor: Locuitorii Ierusalimului *vor fi* tăria mea, în DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lor.
6. În acea zi îi voi face pe guvernatorii lui Iuda ca o vatră de foc între lemne și ca o torță de foc într-un snop; și ei vor mistui toate popoarele

de jur împrejur, la dreapta și la stânga: și Ierusalimul va locui din nou la
locul său în Ierusalim.
7. DOMNUL de asemenea va salva corturile lui Iuda întâi, pentru ca gloria
casei lui David și gloria locuitorilor Ierusalimului să nu se preamărească
împotriva lui Iuda.
8. În acea zi DOMNUL va apăra pe locuitorii Ierusalimului; și cel slab
între ei, în acea zi, va fi ca David; și casa lui David *va fi* ca Dumnezeu, ca
îngerul DOMNULUI înaintea lor.
9. ¶ Și se va întâmpla în acea zi *că*, eu voi căuta să nimicesc toate națiunile
care vin împotriva Ierusalimului.
10. Și voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului duhul
harului și al cererilor; și vor privi spre mine, a*cela* pe care l-au străpuns, și vor jeli
pentru el, precum jelește cineva pentru singurul *lui fiu*, și vor fi în amărăciune
pentru el, precum este cineva în amărăciune pentru întâiul *său* născut.
11. În acea zi va fi o jelire mare în Ierusalim, ca jelirea din Hadadrimon
în valea Meghidonului.
12. Și țara va jeli, fiecare familie deoparte; familia casei lui David deoparte și
soțiile lor deoparte; familia casei lui Natan deoparte, și soțiile lor deoparte;
13. Familia casei lui Levi deoparte, și soțiile lor deoparte; familia lui Șimei
deoparte, și soțiile lor deoparte;
14. Toate familiile care rămân, fiecare familie deoparte, și soțiile
lor deoparte.

CAPITOLUL 13

ÎN acea zi se va deschide o fântână casei lui David și locuitorilor
Ierusalimului, pentru păcat și pentru necurăție.
2. Și se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL oștirilor, *că* voi stârpi din
țară numele idolilor și ei nu vor mai fi amintiți; și de asemenea voi face pe
profeți și duhul necurat să iasă din țară.
3. Și se va întâmpla când cineva va mai profeți *că*, tatăl său și mama sa,
care l-au născut, îi vor spune: Nu vei trăi, pentru că vorbești minciuni
în numele DOMNULUI; și tatăl său și mama sa, care l-au născut, îl vor
străpunge când el profețește.
4. Și se va întâmpla în acea zi *că*, profeții vor fi rușinați, fiecare de viziunea
lui, după ce va fi profețit; nici nu vor *mai* purta ei o îmbrăcăminte aspră
pentru a înșela;
5. Ci el va spune: Nu *sunt* profet, *sunt* agricultor, pentru că un om m-a
învățat să păzesc vite din tinerețea mea.
6. Și *cineva* îi va spune: Ce *sunt* aceste răni în mâinile tale? Atunci el va
răspunde: *Acelea* cu care am fost rănit *în* casa prietenilor mei.
7. ¶ Trezește-te, sabie, împotriva păstorului meu și împotriva omului *care
este* tovarășul meu, spune DOMNUL oștirilor; lovește păstorul, și oile vor
fi împrăștiate; și eu îmi voi întoarce mâna asupra micuților.
8. Și se va întâmpla în toată țara, spune DOMNUL, *că* două părți din ea
vor fi stârpiți *și* vor muri, dar a treia *parte* va rămâne în ea.

9. Și eu voi duce a treia parte prin foc și îi voi curăța precum argintul este curățat și îi voi încerca precum aurul este încercat; ei vor chema numele meu și eu îi voi asculta; voi spune: Acesta *este* poporul meu; iar ei vor spune: DOMNUL *este* Dumnezeul meu.

CAPITOLUL 14

IATĂ, ziua DOMNULUI vine, și prada ta va fi împărțită în mijlocul tău.
2. Fiindcă voi aduna toate națiunile la luptă împotriva Ierusalimului; și cetatea va fi luată, și casele vor fi jefuite, și femeile violate; și jumătate din cetate va merge în captivitate și rămășița poporului nu va fi stârpită din cetate.
3. Atunci va ieși DOMNUL și va lupta împotriva acelor națiuni, ca atunci când a luptat în ziua bătăliei.
4. Și picioarele lui vor sta în acea zi pe muntele Măslinilor, care *este* înaintea Ierusalimului, la est, și muntele Măslinilor se va despica în mijlocul său spre est și spre vest, *și va fi* o vale foarte mare; și jumătate din munte se va retrage spre nord și jumătate din el spre sud.
5. Și voi veți fugi *spre* valea munților, pentru că valea munților va ajunge până la Ațel; da, veți fugi, precum ați fugit dinaintea cutremurului în zilele lui Ozia, împăratul lui Iuda; și DOMNUL Dumnezeul meu va veni, *și* toți sfinții împreună cu tine.
6. Și se va întâmpla în acea zi, *că* lumina nu va fi nici strălucitoare, *nici* întunecată;
7. Ci va fi o zi cunoscută DOMNULUI, nici *ca* zi, nici *ca* noapte; ci se va întâmpla, *că* seara va fi lumină.
8. ¶ Și se va întâmpla în acea zi, *că* ape vii vor ieși din Ierusalim: jumătate din ele spre marea de est și jumătate din ele spre marea de vest; vara și iarna va fi aceasta.
9. Și DOMNUL va fi împărat peste tot pământul; în acea zi va fi un singur DOMN și numele lui, unul *singur*.
10. Toată țara va fi transformată într-o câmpie, de la Gheba până la Rimon, la sud de Ierusalim; și acesta va fi înălțat și va fi locuit pe locul său, de la poarta lui Beniamin până la locul porții întâi, până la poarta colțului și *de la* turnul lui Hananeel până la teascurile împăratului.
11. Și *oameni* vor locui în el și nu va mai fi o nimicire totală, ci Ierusalimul va fi locuit în siguranță.
12. Și aceasta va fi plaga cu care DOMNUL va lovi toate popoarele care au luptat împotriva Ierusalimului: Carnea li se va mistui în timp ce ei stau încă pe picioarele lor, și ochii li se vor mistui în orbitele lor, și limba li se va mistui în gura lor.
13. Și se va întâmpla în acea zi, *că* va fi un mare tumult de la DOMNUL printre ei; și vor apuca, fiecare, mâna aproapelui său și mâna lui se va ridica împotriva mâinii aproapelui său.
14. Și Iuda de asemenea va lupta la Ierusalim; și bogățiile tuturor păgânilor de jur împrejur vor fi strânse împreună, aur și argint și haine foarte multe.

15. Și astfel va fi plaga calului, a catârului, a cămilei și a măgarului și a tuturor vitelor care vor fi în acele corturi, ca această plagă.
16. ¶ Și se va întâmpla, *că* oricine care rămâne din toate națiunile care au venit împotriva Ierusalimului se vor urca din an în an să se închine Împăratului, DOMNULUI oștirilor, și să țină sărbătoarea tabernacolelor.
17. Și va fi *astfel*, *că* oricine nu se va urca din *toate* familiile pământului la Ierusalim să se închine Împăratului, DOMNULUI oștirilor, peste ei nu va fi ploaie.
18. Și dacă familia Egiptului nu urcă și nu vine, aceea nu *va avea ploaie*; va fi plaga cu care DOMNUL va lovi păgânii care nu urcă să țină sărbătoarea tabernacolelor.
19. Aceasta va fi pedeapsa Egiptului și pedeapsa tuturor națiunilor care nu urcă să țină sărbătoarea tabernacolelor.
20. În acea zi va fi pe clopoțeii cailor: SFINȚENIE DOMNULUI; și oalele din casa DOMNULUI vor fi ca vasele adânci înaintea altarului.
21. Da, fiecare oală în Ierusalim și în Iuda va fi sfințenie DOMNULUI oștirilor; și toți cei care sacrifică vor veni și vor lua din ele și vor fierbe în ele; și în acea zi nu va mai fi niciun canaanit în casa DOMNULUI oștirilor.

Maleahi

Capitolul

1 POVARA cuvântului DOMNULUI către Israel prin Maleahi.
2. Te-am iubit, spune DOMNUL. Totuşi voi spuneţi: În ce ne-ai iubit? Nu *era* Esau fratele lui Iacob? spune DOMNUL; totuşi am iubit pe Iacob,
3. Şi pe Esau l-am urât şi munţii săi şi moştenirea sa le-am făcut pustii pentru dragonii pustiului.
4. Pentru că Edom spune: Suntem săraci dar ne vom întoarce şi vom zidi locurile pustiite; astfel spune DOMNUL oştirilor: Vor zidi, dar eu voi surpa; şi îi vor numi: Graniţa stricăciunii; şi: Poporul împotriva căruia DOMNUL are indignare pentru totdeauna.
5. Şi ochii voştri vor vedea şi veţi spune: DOMNUL va fi preamărit de la graniţa lui Israel.
6. Un fiu onorează pe tatăl *său* şi un servitor pe stăpânul său. De aceea dacă eu *sunt* tată, unde *este* onoarea mea? Şi dacă *sunt* stăpân, unde *este* temerea de mine? vă spune DOMNUL oştirilor, preoţilor, care disprețuiţi numele meu. Iar voi spuneţi: În ce am disprețuit numele tău?
7. Voi aduceţi pâine întinată pe altarul meu şi spuneţi: În ce te-am întinat? În aceea că spuneţi: Masa DOMNULUI *este* de disprețuit.
8. Şi dacă aduceţi pe cea oarbă ca sacrificiu, nu *este* rău? Şi dacă aduceţi pe cea şchioapă şi bolnavă, nu *este* rău? Adu-o acum guvernatorului tău; va fi el mulţumit de tine, sau te va primi el? spuneDOMNUL oştirilor.
9. Şi acum, vă rog, imploraţi-l pe Dumnezeu să ne arate bunătate; aceasta a fost prin mijloacele voastre; va lua el aminte la vreunul dintre voi? spune DOMNUL oştirilor.
10. Cine, chiar dintre voi, ar închide uşile *fără motiv*? Şi nu aţi aprinde *foc* fără motiv pe altarul meu. Nu am plăcere în voi, spune DOMNUL oştirilor, nici nu voi primi un dar din mâna voastră.
11. Căci, de la răsăritul soarelui chiar până la apusul lui, numele meu *va fi* mare între neamuri; şi în fiecare loc, tămâie *va fi* oferită numelui meu şi o ofrandă pură, pentru că numele meu *va fi* mare între păgâni, spune DOMNUL oştirilor.
12. Dar voi l-aţi pângărit, în aceea că spuneţi: Masa DOMNULUI *este* întinată; şi rodul ei, mâncarea ei *este* de disprețuit.
13. Aţi spus de asemenea: Iată, ce obositor *este*! Şi aţi suflat *disprețuitor* asupra ei, spune DOMNUL oştirilor; şi aţi adus *ceea ce a fost* sfâşiat şi pe cea şchioapă şi pe cea bolnavă; astfel aţi adus ofrandă, să o accept din mâna voastră? spune DOMNUL.
14. Dar blestemat *fie* înşelătorul, care are în turma lui o parte bărbătească şi face promisiune şi sacrifică Domnului un lucru corupt; fiindcă eu *sunt* un mare Împărat, spune DOMNUL oştirilor, şi numele meu *este* înspăimântător printre păgâni.

Capitolul

2 ŞI acum, voi, preoţilor, această poruncă *este* pentru voi.
2. Dacă refuzaţi să ascultaţi şi dacă refuzaţi să puneţi la inimă, să daţi glorie numelui meu, spune DOMNUL oştirilor, voi trimite chiar un blestem asupra voastră şi voi blestema binecuvântările voastre; da, le-am blestemat deja, deoarece nu puneţi la inimă.
3. Iată, voi corupe sămânţa voastră şi voi împrăştia balega pe feţele voastre, balega sărbătorilor voastre solemne; şi unul vă va îndepărta cu ea.
4. Şi veţi şti că v-am trimis această poruncă, pentru ca legământul meu să fie cu Levi, spune DOMNUL oştirilor.
5. Legământul meu cu el a fost de viaţă şi de pace; şi i le-am dat pentru teama cu care s-a temut de mine şi a fost înfricoşat înaintea numelui meu.
6. Legea adevărului era în gura lui şi nu s-a găsit nelegiuire pe buzele lui; el a umblat cu mine în pace şi echitate şi a întors pe mulţi de la nelegiuire.
7. Fiindcă buzele preoţilor ar trebui să păstreze cunoaştere şi ei ar trebui să caute legea la gura lui, căci el este mesagerul DOMNULUI oştirilor.
8. Dar voi v-aţi abătut de pe cale; aţi făcut pe mulţi să se poticnească de lege; aţi corupt legământul lui Levi, spune DOMNUL oştirilor.
9. De aceea v-am făcut şi eu de dispreţuit şi înjosiţi înaintea tuturor oamenilor, după cum nu aţi ţinut căile mele, ci aţi fost părtinitori în lege.
10. ¶ Nu avem noi toţi un *singur* tată? Nu ne-a creat un *singur* Dumnezeu? De ce ne purtăm cu perfidie fiecare om împotriva fratelui său, pângărind legământul părinţilor noştri?
11. Iuda s-a purtat cu perfidie şi o urâciune s-a comis în Israel şi în Ierusalim, pentru că Iuda a pângărit sfinţenia DOMNULUI pe care el a iubit-o şi s-a căsătorit cu fiica unui dumnezeu străin.
12. DOMNUL va stârpi pe omul care face aceasta, pe stăpânul şi elevul din corturile lui Iacob şi pe cel ce aduce ofrandă DOMNULUI oştirilor.
13. Şi aceasta aţi făcut din nou, acoperind altarul DOMNULUI cu lacrimi, cu plâns şi cu strigare, într-atât că nu mai priveşte ofranda, *nici nu o* primeşte cu bunăvoinţă din mâna voastră.
14. Totuşi spuneţi: Pentru ce? Pentru că DOMNUL a fost martor între tine şi soţia tinereţii tale, împotriva căreia te-ai purtat cu perfidie, totuşi ea *este* tovarăşa ta şi soţia legământului tău.
15. Şi nu a făcut el una? Totuşi a avut rămăşiţa duhului. Şi pentru ce una? Ca el să caute o sămânţă evlavioasă. De aceea luaţi seama la duhul vostru şi nimeni să nu se poarte cu perfidie împotriva soţiei tinereţii lui.
16. Căci DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, spune că urăşte divorţul; fiindcă *unul* acoperă violenţă cu haina lui, spune DOMNUL oştirilor; de aceea luaţi seama la duhul vostru să nu vă purtaţi cu perfidie.
17. Aţi obosit pe DOMNUL prin cuvintele voastre. Totuşi voi spuneţi: În ce *l*-am obosit? Când spuneţi: Fiecare *om* ce face rău *este* bun în ochii DOMNULUI şi el *îşi* găseşte plăcerea în ei; sau: Unde *este* Dumnezeul judecăţii.

CAPITOLUL

3 IATĂ, voi trimite mesagerul meu și el va pregăti calea înaintea mea; și Domnul, pe care îl căutați, va veni deodată la templul său, chiar mesagerul legământului, în care găsiți plăcere; iată, el va veni, spune DOMNUL oștirilor.

2. Dar cine poate îndura ziua venirii lui? Și cine va sta în picioare când va arăta el? Fiindcă el *este* ca focul topitorului și ca săpunul albitorului;

3. Și va ședea *ca* un topitor și un purificator al argintului; și îi va purifica pe fiii lui Levi și îi va curăți ca aurul și argintul, ca ei să aducă DOMNULUI o ofrandă în dreptate.

4. Atunci ofranda lui Iuda și a Ierusalimului va fi plăcută DOMNULUI, ca în zilele din vechime și ca în anii de mai înainte.

5. Iar eu mă voi apropia de voi la judecată; și voi fi un martor grabnic împotriva vrăjitorilor și împotriva adulterilor și împotriva celor care jură fals și împotriva celor care oprimă pe angajat în plățile *lui*, pe văduvă și pe cel fără tată și pe cei care abat pe străin *de la dreptul său* și nu se tem de mine, spune DOMNUL oștirilor.

6. Căci eu *sunt* DOMNUL, eu nu mă schimb; de aceea voi, fii ai lui Iacob, nu sunteți mistuiți.

7. ¶ Chiar din zilele părinților voștri v-ați abătut de la rânduielile mele și nu *le*-ați ținut. Întoarceți-vă la mine și eu mă voi întoarce la voi, spune DOMNUL oștirilor. Dar ați spus: În ce să ne întoarcem?

8. Va jefui un om pe Dumnezeu? Totuși voi m-ați jefuit. Dar voi spuneți: În ce te-am jefuit? În zeciuieli și ofrande.

9. *Sunteți* blestemați cu un blestem, căci m-ați jefuit, *chiar* toată această națiune.

10. Aduceți toate zeciuielile în cămară, ca să fie mâncare în casa mea, și încercați-mă cu aceasta, spune DOMNUL oștirilor, dacă nu vă voi deschide ferestrele cerului și să vă torn o binecuvântare, până nu *va mai fi loc* destul *să o primiți*.

11. Și voi mustra din cauza voastră pe devoratorul, iar el nu va distruge roadele pământului vostru; nici via voastră nu își va arunca rodul în câmp înainte de timp, spune DOMNUL oștirilor.

12. Și toate națiunile vă vor numi binecuvântați, căci veți fi o țară încântătoare, spune DOMNUL oștirilor.

13. Cuvintele voastre au fost înăsprite împotriva mea, spune DOMNUL. Totuși voi spuneți: Ce am vorbit noi *atât de mult* împotriva ta?

14. Voi ați spus: *Este* zadarnic să servim pe Dumnezeu; și ce folos *este* că noi am ținut rânduiala sa și că am umblat cu jale înaintea DOMNULUI oștirilor?

15. Și acum numim fericiți pe cei mândri; da, cei ce lucrează stricăciune sunt ridicați; da, *cei ce* ispitesc pe Dumnezeu chiar sunt eliberați.

16. Atunci cei ce s-au temut de DOMNUL au vorbit deseori unul cu altul; și DOMNUL a dat ascultare și a auzit *aceasta;* și o carte a amintirii a fost scrisă înaintea lui pentru cei ce s-au temut de DOMNUL și care s-au gândit la numele lui.

17. Și vor fi ai mei, spune DOMNUL oștirilor, în acea zi când îmi pregătesc bijuteriile; și îi voi cruța, așa cum un om cruță pe propriul fiu care îl servește.
18. Atunci vă veți întoarce și veți discerne între cel drept și cel stricat, între cel ce servește pe Dumnezeu și cel ce nu îl servește.

Capitolul 4

CĂCI, iată, vine ziua care va arde ca un cuptor; și toți cei mândri, da, și toți cei ce lucrează cu stricăciune vor fi miriștea; și ziua care vine îi va arde în întregime, spune DOMNUL oștirilor, astfel încât nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură.
2. Dar vouă, care vă temeți de numele meu, vi se va ridica Soarele dreptății cu vindecare în aripile lui; și veți merge înainte și veți crește ca viițeii din staul.
3. Și veți călca în picioare pe cei stricați, căci vor fi cenușă sub tălpile picioarelor voastre în ziua în care voi face *aceasta*, spune DOMNUL oștirilor.
4. Amintiți-vă legea lui Moise, servitorul meu, pe care i-am poruncit-o în Horeb pentru tot Israelul, *cu* statutele și judecățile.
5. Iată, vă voi trimite pe profetul Ilie înainte de a veni ziua DOMNULUI cea mare și înspăimântătoare;
6. Și el va întoarce inima părinților la copii și inima copiilor la părinții lor, ca nu cumva să vin și să lovesc pământul cu blestem.

Noul Testament

BIBLIA
TRADUCEREA
FIDELA

BIBLIA
TRADUCEREA
FIDELA

FIDELA Biblia în limba română
ediția a IV-a

FIDELA Biblia în limba română
Copyright © 2014 Brian James Nibbe
Str. Nirajului, Nr. 6
Cluj-Napoca, 400559 România

Printed in the United States

MATEI

CAPITOLUL

1 CARTEA naşterii lui Isus Cristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.
2. Avraam a născut pe Isaac; şi Isaac a născut pe Iacob; şi Iacob a născut pe Iuda şi pe fraţii lui;
3. Şi Iuda a născut pe Fares şi pe Zara din Tamar; şi Fares a născut pe Esrom; şi Esrom a născut pe Aram;
4. Şi Aram a născut pe Aminadab; şi Aminadab a născut pe Naason; şi Naason a născut pe Salmon;
5. Şi Salmon a născut pe Boaz din Rahab; şi Boaz a născut pe Obed din Rut; şi Obed a născut pe Isai;
6. Şi Isai a născut pe David, împăratul; şi David, împăratul, a născut pe Solomon din *cea care a fost soţia lui* Urie;
7. Şi Solomon a născut pe Roboam; şi Roboam a născut pe Abia; şi Abia a născut pe Asa;
8. Şi Asa a născut pe Iosafat; şi Iosafat a născut pe Ioram; şi Ioram a născut pe Ozia;
9. Şi Ozia a născut pe Ioatam; şi Ioatam a născut pe Ahaz; şi Ahaz a născut pe Ezechia;
10. Şi Ezechia a născut pe Manase; şi Manase a născut pe Amon; şi Amon a născut pe Iosia;
11. Şi Iosia a născut pe Iehonia şi pe fraţii lui, pe timpul strămutării în Babilon.
12. Şi după ce au fost strămutaţi în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; şi Salatiel a născut pe Zorobabel;
13. Şi Zorobabel a născut pe Abiud; şi Abiud a născut pe Eliachim; şi Eliachim a născut pe Azor;
14. Şi Azor a născut pe Sadoc; şi Sadoc a născut pe Achim; şi Achim a născut pe Eliud;
15. Şi Eliud a născut pe Eleazar; şi Eleazar a născut pe Matan; şi Matan a născut pe Iacob;
16. Şi Iacob a născut pe Iosif, soţul Mariei, din care a fost născut Isus, care este numit Cristos.
17. Aşadar, toate generaţiile de la Avraam până la David *au fost* paisprezece generaţii; şi de la David până la strămutarea în Babilon *au fost* paisprezece generaţii; şi de la strămutarea în Babilon până la Cristos, *sunt* paisprezece generaţii.
18. ¶ Şi naşterea lui Isus Cristos a fost astfel: Pe când Maria, mama lui, era logodită cu Iosif, înainte ca să fie ei împreună, *ea* s-a aflat însărcinată din Duhul Sfânt.
19. Atunci Iosif, soţul ei, fiind drept şi nevoind să o facă de ruşine înaintea lumii, a vrut să divorţeze de ea pe ascuns.

20. Dar pe când se gândea el la acestea, iată, îngerul Domnului i s-a arătat
într-un vis, spunând: Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria,
soția ta; fiindcă ce a fost conceput în ea este din Duhul Sfânt.
21. Și ea va naște un Fiu și îi vei pune numele ISUS, pentru că el va salva
pe poporul său de păcatele lor.
22. Și toată aceasta s-a făcut ca să se împlinească ce fusese rostit de Domnul
prin profetul, care a spus:
23. Iată, o fecioară va fi însărcinată și va naște un fiu și îi vor pune numele
Emanuel, care tradus este: Dumnezeu cu noi.
24. Apoi Iosif, trezindu-se din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul
Domnului și a luat la el pe soția sa;
25. Dar nu a cunoscut-o, până *după* ce ea a născut pe fiul ei primul născut;
și i-a pus numele ISUS.

CAPITOLUL

2 IAR după ce s-a născut Isus în Betleemul Iudeii, în zilele împăratului
Irod, iată, au venit *niște* magi din răsărit la Ierusalim,
2. Zicând: Unde este cel ce s-a născut Împărat al iudeilor? Fiindcă i-am
văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm lui.
3. Dar Irod, împăratul, auzind, s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el.
4. Și după ce a adunat pe toți preoții de seamă și pe scribii poporului, a
căutat să afle de la ei unde trebuia să se nască Cristos.
5. Și i-au spus: În Betleemul Iudeii, fiindcă astfel este scris prin profetul:
6. Și tu, Betleeme, *în* țara lui Iuda, nu ești cel mai neînsemnat dintre prinții
lui Iuda; fiindcă din tine va ieși un Conducător, care va conduce poporul
meu Israel.
7. ¶ Atunci Irod, după ce a chemat în ascuns pe magi, a aflat de la ei în
amănunțime timpul când s-a arătat steaua.
8. Și i-a trimis la Betleem, spunând: Mergeți și cercetați amănunțit despre
copil; și după ce *îl* veți fi găsit, dați-mi de știre din nou, ca să vin și eu să
mă închin lui.
9. ¶ După ce l-au auzit pe împăratul, au plecat; și iată, steaua, pe care
au văzut-o în răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stat deasupra
locului, unde era copilul.
10. Când au văzut steaua, s-au bucurat cu nespus de mare bucurie.
11. Și când au intrat în casă, au văzut pe copil cu Maria, mama lui și s-au
prosternat și i s-au închinat; și deschizându-și tezaurele, i-au oferit daruri:
aur și tămâie și smirnă.
12. Și, fiind avertizați de Dumnezeu în vis să nu se întoarcă la Irod, s-au
întors în țara lor pe altă cale.
13. ¶ Și după ce au plecat, iată, îngerul Domnului se arată lui Iosif în vis,
spunând: Ridică-te și ia copilul și pe mama lui și fugi în Egipt și stai acolo
până îți voi trimite eu vorbă; fiindcă Irod va căuta copilul, să îl nimicească.
14. După ce s-a ridicat, a luat copilul și *pe* mama lui în noapte și a plecat
în Egipt.

15. Și a fost acolo până la moartea lui Irod; ca să se împlinească ce fusese spus de Domnul prin profetul, care a spus: Am chemat pe fiul meu din Egipt.
16. ¶ Atunci Irod, văzând că fusese batjocorit de magi, s-a înfuriat foarte tare și a trimis și a ucis pe toți copiii de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, conform timpului pe care îl aflase în amănunțime de la magi.
17. Atunci s-a împlinit ce fusese spus de către Ieremia, profetul, zicând:
18. O voce s-a auzit în Rama, tânguire și plângere și jale mare: Rahela jelindu-și copiii și refuzând să fie mângâiată, pentru că nu *mai* erau.
19. ¶ Dar după ce Irod a murit, iată, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif în Egipt,
20. Spunând: Ridică-te și ia copilul și *pe* mama lui și du-te în țara lui Israel; fiindcă au murit cei ce căutau *să ia* viața copilului.
21. Și s-a ridicat și a luat copilul și *pe* mama lui și a venit în țara lui Israel.
22. Dar când a auzit că Arhelaus domnește în Iudeea în locul tatălui său, Irod, i-a fost teamă să se ducă acolo; totuși fiind avertizat de Dumnezeu în vis, s-a dus în părțile Galileii.
23. Și a venit și a locuit într-o cetate numită Nazaret; ca să se împlinească ce fusese spus prin profeți: El se va chema Nazarinean.

CAPITOLUL 3

ȘI în acele zile a venit Ioan Baptist, predicând în pustia Iudeii,
2. Și spunând: Pocăiți-vă, fiindcă împărăția cerului este aproape.
3. Fiindcă acesta este cel despre care fusese spus de profetul Isaia, zicând: Vocea unuia strigând în pustie, Pregătiți calea Domnului, faceți cărările lui drepte.
4. Și acest Ioan își avea haina din păr de cămilă și un brâu de piele în jurul mijlocului său; și mâncarea lui era lăcuste și miere sălbatică.
5. Atunci au ieșit la el Ierusalimul și toată Iudeea și toată regiunea de jur împrejurul Iordanului,
6. Și erau botezați de el în Iordan, mărturisindu-și păcatele.
7. Dar când a văzut pe mulți dintre farisei și saduchei venind la botezul lui, le-a spus: O pui de vipere, cine v-a avertizat să fugiți de furia care vine?
8. Faceți de aceea roade cuvenite pocăinței.
9. Și nu vă gândiți să spuneți în voi înșivă: Avem ca tată pe Avraam; căci vă spun că Dumnezeu este în stare să ridice copii lui Avraam din aceste pietre.
10. Iar acum, securea deja este înfiptă la rădăcina pomilor; de aceea, fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.
11. Eu, într-adevăr, vă botez cu apă pentru pocăință; dar cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, ale cărui sandale nu sunt demn să *le* duc; el vă va boteza cu Duhul Sfânt și *cu* foc;
12. *Acela* a cărui furcă *este* în mâna lui și își va curăța în întregime aria și își va aduna grâul în grânar; dar pleava o va arde cu foc de nestins.
13. Atunci a venit Isus din Galileea la Iordan, la Ioan, să fie botezat de el.

14. Dar Ioan l-a oprit, spunând: Eu am nevoie să fiu botezat de tine și tu vii la mine?
15. Și Isus răspunzând, i-a zis: Lasă acum, fiindcă astfel ni se cuvine a împlini toată dreptatea. Atunci l-a lăsat.
16. Și Isus, după ce a fost botezat, a ieșit din apă îndată; și iată, cerurile i s-au deschis și a văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și așezându-se ușor pe el.
17. Și iată, o voce din cer a spus: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea.

CAPITOLUL 4

ATUNCI a fost Isus condus de Duhul sus în pustie, să fie ispitit de diavolul.
2. Și după ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit.
3. Și când ispititorul a venit la el, *i*-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu poruncește ca aceste pietre să se facă pâini.
4. Dar el a răspuns și a zis: Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.
5. Atunci diavolul l-a luat sus în sfânta cetate și l-a așezat pe un turn al templului.
6. Și i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, fiindcă este scris: El va porunci îngerilor săi referitor la tine; și te vor purta pe mâini, ca nu cumva să îți lovești piciorul de *vreo* piatră.
7. Isus i-a spus: Din nou este scris: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău.
8. Din nou diavolul l-a luat sus pe un munte foarte înalt și i-a arătat toate împărățiile lumii și gloria lor;
9. Și i-a spus: Toate acestea ți le voi da, dacă te prosterni și mi te închini.
10. Atunci Isus i-a spus: Pleacă de aici Satan, fiindcă este scris: Să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai lui să îi servești.
11. Atunci diavolul l-a lăsat; și iată, îngeri au venit și i-au servit.
12. ¶ Și Isus, auzind că Ioan fusese aruncat în închisoare, a plecat în Galileea.
13. Și părăsind Nazaretul, a venit și a locuit în Capernaum, care este lângă mare, în ținuturile lui Zabulon și Neftali;
14. Ca să se împlinească ce fusese spus prin Isaia, profetul, care zice:
15. Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, *pe* calea mării, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor;
16. Poporul care ședea în întuneric a văzut o mare lumină; și celor ce ședeau în ținutul și în umbra morții, le-a răsărit lumina.
17. De atunci Isus a început să predice și să spună: Pocăiți-vă, fiindcă împărăția cerului este aproape.
18. ¶ Și Isus, trecând pe lângă marea Galileii, a văzut doi frați: pe Simon, numit Petru, și pe Andrei, fratele său, aruncând un năvod în mare, fiindcă erau pescari.

19. Și le-a spus: Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni.
20. Și îndată *și*-au lăsat plasele *și* l-au urmat.
21. Și mergând de acolo, a văzut alți doi frați: pe Iacov al lui Zebedei, și pe Ioan, fratele său, în corabie cu tatăl lor, Zebedei, reparându-și plasele; și i-a chemat.
22. Și îndată au lăsat corabia și pe tatăl lor și l-au urmat.
23. ¶ Și Isus străbătea toată Galileea, învățând *oamenii* în sinagogile lor și predicând evanghelia împărăției și vindecând fiecare boală și fiecare neputință în popor.
24. Și faima lui s-a dus în toată Siria; și aduceau la el pe toți bolnavii, ce sufereau de diferite boli și chinuri și pe cei posedați de draci și pe lunatici și pe paralizați; și el îi vindeca.
25. Și l-au urmat mulțimi mari de oameni din Galileea și Decapole și Ierusalim și Iudeea și *de* dincolo de Iordan.

CAPITOLUL 5

ȘI văzând mulțimile, a urcat pe munte; și pe când ședea, discipolii lui au venit la el;
2. Și el și-a deschis gura și i-a învățat, spunând:
3. ¶ Binecuvântați *sunt* cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerului.
4. Binecuvântați *sunt* cei ce jelesc, pentru că ei vor fi mângâiați.
5. Binecuvântați *sunt* cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul.
6. Binecuvântați *sunt* cei ce flămânzesc și însetează după dreptate, pentru că ei vor fi săturați.
7. Binecuvântați *sunt* cei milostivi, pentru că ei vor obține milă.
8. Binecuvântați *sunt* cei cu inima pură, pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu.
9. Binecuvântați *sunt* cei ce fac pace, pentru că ei vor fi chemați copiii lui Dumnezeu.
10. Binecuvântați *sunt* cei persecutați pentru dreptate, pentru că a lor este împărăția cerului.
11. Binecuvântați sunteți când, din cauza mea, vă vor ocărî și *vă* vor persecuta și vor spune orice fel de rău, cu falsitate, împotriva voastră.
12. Bucurați-vă și veseliți-vă peste măsură, pentru că mare *este* răsplata voastră în cer; fiindcă tot așa i-au persecutat pe profeții care au fost înainte de voi.
13. Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce va fi sărată? Nu mai este bună la nimic decât să fie aruncată afară și călcată sub picioarele oamenilor.
14. Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe deal nu poate fi ascunsă.
15. Nici nu aprind oamenii candela și o pun sub oboroc, ci pe sfeșnic; și aceasta dă lumină tuturor celor din casă.
16. Astfel să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre bune și să îl glorifice pe Tatăl vostru care este în cer.

17. ¶ Să nu gândiți că am venit să distrug legea sau profeții; nu am venit
să distrug, ci să împlinesc.
18. Fiindcă adevărat vă spun: Până cerul și pământul vor trece, o iotă sau o
frântură de literă nu va trece nicidecum din lege, până totul va fi împlinit.
19. De aceea, oricine va strica una dintre cele mai mici din aceste porunci
și va învăța pe oameni astfel, va fi chemat cel mai mic în împărăția cerului;
dar oricine le va împlini și *îi* va învăța *pe alții*, acela va fi chemat mare în
împărăția cerului.
20. Căci vă spun că: Dacă dreptatea voastră nu va întrece *dreptatea* scribilor
și a fariseilor, nicidecum nu veți intra în împărăția cerului.
21. ¶ Ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu ucizi; și oricine
va ucide va fi sub amenințarea judecății.
22. Dar eu vă spun că: Oricine este mânios fără motiv pe fratele său, va
fi sub amenințarea judecății; și oricine va spune fratelui său: Raca, va fi
sub amenințarea consiliului; dar oricine va spune: Nebunule, va fi sub
amenințarea focului iadului.
23. ¶ De aceea, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele
tău are ceva împotriva ta,
24. Lasă-ți darul acolo, înaintea altarului și du-te întâi de te împacă cu
fratele tău și apoi vino și adu-ți darul.
25. Învoiește-te repede cu potrivnicul tău, pe când ești cu el pe cale; ca nu
cumva potrivnicul să te predea judecătorului și judecătorul să te predea
executorului și să fii aruncat în închisoare.
26. Adevărat îți spun: Nu vei ieși nicidecum de acolo, până nu vei plăti
cel din urmă bănuț.
27. ¶ Ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu comiți adulter;
28. Dar eu vă spun că: Oricine se uită la o femeie pentru a o pofti, a comis
deja adulter cu ea în inima lui.
29. Și dacă ochiul tău cel drept te poticnește, scoate-l și aruncă-*l* de la
tine; fiindcă îți este de folos să piară unul dintre membrele tale și să nu fie
aruncat tot trupul tău în iad.
30. Și dacă mâna ta cea dreaptă te poticnește, taie-o și arunc-*o* de la tine;
fiindcă îți este de folos să piară unul dintre membrele tale și să nu fie aruncat
tot trupul tău în iad.
31. ¶ **S**-a spus că: Oricine va divorța de soția lui, să îi dea o carte
de despărțire.
32. Dar eu vă spun: Oricine va divorța de soția lui, exceptând cauza curviei,
o face să comită adulter; și oricine se va căsători cu cea care este divorțată,
comite adulter.
33. ¶ Din nou, ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu juri fals,
ci împlinește jurămintele tale față de Domnul;
34. Dar eu vă spun: Nu jurați niciodată; nici pe cer, pentru că este tronul
lui Dumnezeu;
35. Nici pe pământ, pentru că este sprijinul picioarelor lui; nici pe Ierusalim,
pentru că este cetatea marelui Împărat.

36. Să nu juri nici pe capul tău, pentru că nu poți face un singur păr alb sau negru.
37. Dar cuvântul vostru să fie: Da, da; nu, nu; dar ce este mai mult decât acestea vine din rău.
38. ¶ Ați auzit că s-a spus: Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.
39. Dar eu vă spun: Nu vă împotriviți *celor ce vă* fac rău; ci oricui te va lovi peste obrazul tău drept, întoarce-i și pe celălalt.
40. Și dacă vreunul voiește să meargă la judecată *cu* tine și să îți ia cămașa, lasă-i și haina.
41. Și cu cel ce te va constrânge să mergi o milă, mergi cu el două.
42. Celui ce îți cere, dă-i; și celui ce voiește să se împrumute de la tine, nu îi întoarce *spatele*.
43. ¶ Ați auzit că s-a spus: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe dușmanul tău.
44. Dar eu vă spun: Iubiți pe dușmanii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă folosesc cu dispreț și vă persecută;
45. Ca să fiți copiii Tatălui vostru care este în cer, pentru că el face să răsară soarele său peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți.
46. Fiindcă, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată aveți? Nu fac și vameșii la fel?
47. Și dacă salutați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult *decât alții*? Nu fac și vameșii astfel?
48. De aceea fiți desăvârșiți, chiar așa cum Tatăl vostru *din* cer este desăvârșit.

CAPITOLUL 6

AVEȚI grijă să nu faceți milosteniile voastre înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei; altfel, nu aveți răsplată de la Tatăl vostru care este în cer.
2. De aceea când faci milostenii, nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe străzi, ca să aibă glorie de la oameni. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor.
3. Ci tu, când faci milostenii, să nu știe stânga ta ce face dreapta,
4. Pentru ca milosteniile tale să fie în taină; și Tatăl tău care vede în taină, el însuși îți va răsplăti pe față.
5. ¶ Și când te rogi, să nu fii ca fățarnicii, pentru că lor le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile străzilor, ca să poată fi văzuți de oameni. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor.
6. Dar tu, când te rogi, intră în cămăruța ta și după ce ai închis ușa ta, roagă-te Tatălui tău care *este* în taină; și Tatăl tău care vede în taină, îți va răsplăti pe față.
7. Iar când vă rugați, nu folosiți repetiții deșarte, ca păgânii; fiindcă *ei* gândesc că pentru multa lor vorbire vor fi ascultați.

8. De aceea nu vă asemănați cu ei; fiindcă Tatăl vostru știe de care lucruri
aveți nevoie, mai înainte ca să i le cereți voi.
9. De aceea astfel să vă rugați: Tatăl nostru care ești în cer, Sfințit fie
numele tău.
10. Vie împărăția ta. Facă-se voia ta, precum în cer așa și pe pământ.
11. Pâinea noastră zilnică, dă-ne-o nouă astăzi.
12. Și ne iartă nouă datoriile noastre, precum și noi iertăm
datornicilor noștri.
13. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci scapă-ne de rău, pentru că a ta este
împărăția și puterea și gloria pentru totdeauna. Amin.
14. Căci dacă iertați oamenilor fărădelegile lor, și Tatăl vostru ceresc vă
va ierta.
15. Dar dacă nu iertați oamenilor fărădelegile lor, nici Tatăl vostru nu va
ierta fărădelegile voastre.
16. ¶ Mai mult, când postiți, nu fiți posomorâți ca fățarnicii; fiindcă își
sluțesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun: Ei își
au răsplata lor.
17. Dar tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața;
18. Ca să nu le arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care *este* în taină;
și Tatăl tău care vede în taină, îți va răsplăti pe față.
19. ¶ Nu vă strângeți tezaure pe pământ, unde le strică molia și rugina și
unde hoții le sapă și le fură;
20. Ci strângeți-vă tezaure în cer, unde nici molia *și* nici rugina nu le strică
și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură.
21. Fiindcă unde este tezaurul vostru, acolo va fi și inima voastră.
22. Lumina trupului este ochiul; de aceea, dacă ochiul tău este ațintit clar,
tot trupul tău va fi plin de lumină.
23. Dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. De aceea
dacă lumina ce este în tine este întuneric, cât de mare *este* întunericul acela!
24. Nimeni nu poate servi la doi stăpâni; fiindcă sau va urî pe unul și va
iubi pe celălalt, sau va ține la unul și va dispreți pe celălalt. Nu puteți servi
lui Dumnezeu și mamonei.
25. ¶ Din această cauză vă spun: Nu vă îngrijorați de viața voastră, ce veți
mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, ce veți îmbrăca. Nu este viața
mai mult decât mâncarea și trupul *mai mult* decât îmbrăcămintea?
26. Uitați-vă la păsările cerului, pentru că nici nu seamănă, nici nu seceră
și nici nu adună în grânare; totuși Tatăl vostru ceresc le hrănește. Nu sunteți
voi mult mai valoroși decât ele?
27. Care dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate adăuga un cot la statura lui?
28. Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu atenție la crinii
câmpului cum cresc; nu ostenesc, nici nu torc;
29. Și totuși vă spun că: Nici chiar Solomon, în toată gloria lui, nu a fost
înveșmântat ca unul dintre ei.
30. Iar dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este și
mâine este aruncată în cuptor, nu cu atât mai mult pe voi, puțin credincioșilor?

31. De aceea nu vă îngrijorați, spunând: Ce vom mânca? Sau: Ce vom bea? Sau: Cu ce ne vom îmbrăca?
32. (Fiindcă toate acestea neamurile le caută); Fiindcă Tatăl vostru ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea.
33. Dar căutați întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui; și toate acestea vă vor fi adăugate.
34. De aceea nu vă îngrijorați de ziua de mâine; fiindcă ziua de mâine se va îngrijora de ale ei. Ajunge zilei răutatea ei.

CAPITOLUL

7 NU judecați, ca să nu fiți judecați.
2. Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura la rândul vostru.
3. Dar de ce te uiți la paiul care *este* în ochiul fratelui tău și nu iei în considerare bârna care *este* în propriul tău ochi?
4. Sau cum poți spune fratelui tău: Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău; și iată, bârna în propriul tău ochi?
5. Fățarnicule, scoate întâi bârna din propriul tău ochi; și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău.
6. ¶ Nu dați ceea ce *este* sfânt câinilor, nici nu aruncați perlele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și întorcându-se să vă sfâșie.
7. ¶ Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide;
8. Fiindcă oricine cere, primește; și cine caută, găsește; și celui ce bate, i se va deschide.
9. Sau care este omul acela dintre voi, căruia, dacă *îi* cere fiul său o pâine, îi va da o piatră?
10. Sau dacă *îi* cere un pește, îi va da un șarpe?
11. Așadar dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care *este* în cer, va da lucruri bune celor ce i le cer.
12. ¶ De aceea toate lucrurile, pe care voiți să vi le facă oamenii, faceți-le și voi la fel; fiindcă aceasta este legea și profeții.
13. ¶ Intrați pe poarta cea strâmtă, pentru că largă *este* poarta și lată *este* calea care duce la nimicire și mulți sunt cei ce intră pe ea.
14. Fiindcă strâmtă *este* poarta și îngustă *este* calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o găsesc.
15. Păziți-vă de profeții falși, care vin la voi în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.
16. După roadele lor îi veți cunoaște. Culeg oamenii struguri din spini, sau smochine din ciulini?
17. Tot așa, fiecare pom bun aduce rod bun; dar pomul rău face rod rău.
18. Un pom bun nu poate face rod rău, niciun pom rău nu face rod bun.
19. Fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.
20. Așadar după roadele lor îi veți cunoaște.

21. Nu oricine îmi spune: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerului;
ci cel ce face voia Tatălui meu care *este* în cer.
22. Mulți îmi vor spune în acea zi: Doamne, Doamne, nu am profețit în
numele tău? Și nu am scos draci în numele tău? Și nu am făcut multe lucrări
minunate în numele tău?
23. Și atunci le voi mărturisi: Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la
mine, voi, *cei* care lucrați nelegiuire.
24. De aceea pe oricine aude aceste cuvinte ale mele și le face, îl voi asemăna
cu un om înțelept, care și-a zidit casa pe stâncă;
25. Și a căzut ploaia și au venit șuvoaiele și au suflat vânturile și au bătut
peste casa aceea; și nu a căzut pentru că a fost fondată pe stâncă.
26. Și oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le face, va fi asemănat cu
un om nebun, care și-a zidit casa pe nisip;
27. Și a căzut ploaia și au venit șuvoaiele și au suflat vânturile și au bătut
peste casa aceea; și a căzut și prăbușirea ei a fost mare.
28. Și s-a întâmplat, după ce a terminat Isus aceste cuvinte, că oamenii au
rămas înmărmuriți de doctrina lui;
29. Fiindcă îi învăța ca *unul* care avea autoritate și nu precum scribii.

CAPITOLUL 8

CÂND a coborât el de pe munte, mari mulțimi l-au urmat.
2. Și iată, un lepros a venit și i s-a închinat, spunând: Doamne, dacă
voiești, mă poți curăți.
3. Și Isus întinzând mâna, l-a atins, spunând: Voiesc; fii curățit. Și îndată
a fost curățită lepra lui.
4. Și Isus i-a spus: Vezi să nu spui nimănui; ci du-te, arată-te preotului și
oferă darul pe care Moise l-a poruncit ca mărturie pentru ei.
5. ¶ Și pe când Isus intra în Capernaum, a venit la el un centurion,
implorându-l,
6. Și spunând: Doamne, servitorul meu zace paralizat în casă,
chinuit cumplit.
7. Și Isus i-a spus: Eu voi veni și îl voi vindeca.
8. Și centurionul răspunzând a zis: Doamne, nu sunt demn să intri sub
acoperișul meu, ci spune numai un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat.
9. Fiindcă și eu sunt om sub autoritate, având sub mine soldați; și spun
unuia: Du-te și se duce; și altuia: Vino și vine; și robului meu: Fă aceasta
și face.
10. Când a auzit Isus, s-a minunat și a spus celor ce *îl* urmau: Adevărat vă
spun, nu am găsit așa o credință nici chiar în Israel.
11. Și vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și se vor așeza cu
Avraam și Isaac și Iacob în împărăția cerului.
12. Dar copiii împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară; acolo va
fi plânsul și scrâșnirea dinților.
13. Și Isus a spus centurionului: Du-te și ți se va face cum ai crezut. Și
servitorul lui a fost vindecat în ora aceea.

14. ¶ Și când a ajuns Isus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia
zăcând și cu febră.
15. Și i-a atins mâna și a lăsat-o febra; și s-a ridicat și le-a servit.
16. Și când s-a înserat, au adus la el pe mulți posedați de draci; și a scos
duhurile prin cuvânt și a vindecat pe toți bolnavii;
17. Ca să se împlinească ce fusese spus prin Isaia, profetul, care a zis: El
însuși a luat neputințele noastre și a purtat bolile *noastre*.
18. ¶ Și când a văzut Isus mulțimi mari în jurul lui, a poruncit să meargă
de cealaltă parte.
19. Și un anume scrib a venit și i-a spus: Învățătorule, te voi urma oriunde
ve merge.
20. Și Isus i-a spus: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; dar Fiul
omului nu are unde să *își* culce capul.
21. Și un altul dintre discipolii săi i-a spus: Doamne, lasă-mă întâi să mă
duc și să îl înmormântez pe tatăl meu.
22. Dar Isus i-a spus: Urmează-mă! Și lasă morții să își înmormânteze
morții.
23. ¶ Și după ce s-a îmbarcat într-o corabie, discipolii săi l-au urmat.
24. Și iată, s-a stârnit pe mare o furtună puternică încât corabia era
acoperită de valuri, dar el dormea.
25. Și discipolii lui au venit la *el* și l-au trezit, spunând: Doamne,
salvează-ne, pierim.
26. Iar el le-a spus: De ce sunteți fricoși, puțin credincioșilor? Apoi
ridicându-se, a mustrat vânturile și marea; și s-a făcut o liniște mare.
27. Iar oamenii se minunau, spunând: Ce fel de om este acesta, că până și
vânturile și marea ascultă de el?
28. ¶ Și când a ajuns el de partea cealaltă în ținutul Gherghesenilor, l-au
întâmpinat doi posedați de draci, foarte periculoși, ieșind din morminte,
încât nimeni nu era în stare să treacă pe acea cale.
29. Și iată, strigau, spunând: Ce avem noi de a face cu tine, Isuse, Fiul lui
Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înainte de timp?
30. Și mai departe de ei era o turmă cu mulți porci păscând.
31. Așa că dracii îl implorau, spunând: Dacă ne scoți *din ei,* lasă-ne să ne
ducem în turma de porci.
32. Și le-a spus: Duceți-vă. Și după ce au ieșit, s-au dus în turma de porci;
și iată, toată turma de porci s-a aruncat furios în jos, pe râpă, în mare și
au pierit în ape.
33. Și cei care *îi* păștea au fugit; și, ducându-se în cetate au povestit tot și
cele întâmplate cu cei posedați de draci.
34. Și, iată, toată cetatea a ieșit să îl întâmpine pe Isus; și când l-au văzut,
l-au implorat să plece din ținuturile lor.

CAPITOLUL 9

ȘI s-a îmbarcat într-o corabie și a trecut dincolo și a intrat în
cetatea sa.

2. Și iată, i-au adus un paralitic, zăcând pe un pat; și Isus, văzând credința
lor, a spus paraliticului: Îndrăznește, fiule; păcatele tale îți sunt iertate.
3. Și iată, unii dintre scribi au spus în ei înșiși: Acesta blasfemiază.
4. Și Isus, cunoscându-le gândurile, a spus: Pentru ce gândiți voi rău în
inimile voastre?
5. Fiindcă ce este mai ușor a spune: Păcatele tale îți sunt iertate, sau a
spune: Ridică-te și umblă?
6. Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele,
(atunci i-a spus paraliticului): Ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă.
7. Și s-a ridicat și s-a dus acasă.
8. Iar mulțimile văzând, s-au minunat și au glorificat pe Dumnezeu, care
a dat astfel de putere oamenilor.
9. ¶ Și pe când trecea Isus pe acolo, a văzut un om, numit Matei, șezând
la recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă. Iar el sculându-se, l-a urmat.
10. Și s-a întâmplat că, pe când ședea Isus la masă în casă, iată, mulți vameși
și păcătoși au venit și au șezut cu el și cu discipolii lui.
11. Și când au văzut fariseii, au spus discipolilor lui: De ce mănâncă
Învățătorul vostru cu vameșii și păcătoșii?
12. Dar când a auzit Isus, le-a spus: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor,
ci bolnavii.
13. Dar mergeți și învățați ce înseamnă: Milă voiesc și nu sacrificiu; fiindcă
nu am venit să chem pe cei drepți, ci pe păcătoși la pocăință.
14. ¶ Atunci au venit la el discipolii lui Ioan, spunând: De ce noi și fariseii
postim des, dar discipolii tăi nu postesc?
15. Și Isus le-a răspuns: Pot jeli însoțitorii mirelui cât timp este mirele
cu ei? Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti.
16. Și nimeni nu pune un petic de stofă nouă la o haină veche; fiindcă
umplutura ia din haină și ruptura se face mai rea.
17. Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; altfel burdufurile se
sparg și vinul se varsă și burdufurile sunt distruse; ci vinul nou îl pun în
burdufuri noi și amândouă se păstrează.
18. ¶ Pe când le spunea el acestea, iată, a venit un anumit conducător și
i s-a închinat, spunând: Fiica mea adineaori a murit; dar vino și pune-ți
mâna peste ea și va trăi.
19. Și Isus s-a ridicat și l-a urmat *la fel* și discipolii lui.
20. Și iată, o femeie care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani, a
venit din spate și s-a atins de marginea hainei lui;
21. Fiindcă spunea în ea însăși: Dacă mă voi atinge doar de haina lui, voi
fi sănătoasă.
22. Dar Isus s-a întors și când a văzut-o a spus: Îndrăznește, fiică, credința
ta te-a făcut sănătoasă. Și femeia a fost făcută sănătoasă din acea oră.
23. Și când a intrat Isus în casa conducătorului și a văzut pe cei ce cântau
din fluier și mulțimea făcând gălăgie,
24. Le-a spus: Dați-vă la o parte, fiindcă fetița nu este moartă, ci doarme.
Iar ei au râs în batjocură de el.

25. Dar după ce oamenii au fost scoși afară, a intrat și a luat-o de mână și fetița s-a ridicat.
26. Și faima acestui *lucru* s-a răspândit în tot ținutul acela.
27. ¶ Și pe când Isus pleca de acolo, doi orbi l-au urmat strigând și spunând: Fiul lui David, ai milă de noi.
28. Și după ce a intrat în casă, orbii au venit la el; și Isus le-a spus: Credeți că pot face aceasta? *Ei* i-au spus: Da, Doamne.
29. Atunci le-a atins ochii, spunând: Fie-vă conform credinței voastre.
30. Și le-au fost deschiși ochii; și Isus le-a poruncit cu strictețe, spunând: Vedeți, nimeni să nu știe.
31. Dar după ce au ieșit, au răspândit faima lui în tot ținutul acela.
32. ¶ Pe când ieșeau, iată, au adus la el un om mut, posedat de un drac.
33. Și după ce dracul a fost scos, mutul a vorbit; și mulțimile se minunau, spunând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel.
34. Dar fariseii spuneau: Scoate dracii cu prințul dracilor.
35. ¶ Și Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor și predicând evanghelia împărăției și vindecând fiecare boală și fiecare neputință în popor.
36. ¶ Dar când a văzut mulțimile, i s-a făcut milă de ele, pentru că erau căzute de oboseală și risipite, ca *niște* oi neavând niciun păstor.
37. Atunci le-a spus discipolilor săi: Secerișul, într-adevăr, *este* mare, dar lucrătorii puțini.
38. Implorați, de aceea, pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui.

CAPITOLUL 10

ȘI după ce i-a chemat la *el* pe cei doisprezece discipoli ai săi, le-a dat autoritate *împotriva* duhurilor necurate, să le scoată și să vindece fiecare boală și fiecare neputință.
2. Și numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Primul, Simon, care este numit Petru și Andrei, fratele lui; Iacov al lui Zebedei și Ioan, fratele lui;
3. Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov al lui Alfeu și Levi numit și Tadeu;
4. Simon Canaanitul și Iuda Iscariot, care l-a și trădat.
5. ¶ Pe aceștia doisprezece Isus i-a trimis înainte și le-a poruncit, spunând: Nu mergeți pe calea neamurilor și nu intrați în *nicio* cetate a samaritenilor.
6. Ci mai degrabă mergeți la oile pierdute ale casei lui Israel.
7. Și mergând, predicați, spunând: Împărăția cerului este aproape.
8. Vindecați bolnavii, curățiți leproșii, înviați morții, scoateți draci; în dar ați primit, în dar să dați.
9. Nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brâiele voastre,
10. Nici traistă pentru călătorie, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiege; fiindcă lucrătorul este demn de hrana lui.
11. Și în orice cetate sau sat intrați, cercetați cine este demn acolo; și rămâneți acolo până când plecați.

12. Și când intrați într-o casă, salutați-o.
13. Și dacă este demnă casa, pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este demnă, pacea voastră să se întoarcă la voi.
14. Și oricine nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, când plecați din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.
15. Adevărat vă spun: Va fi mai ușor de suportat pentru ținutul Sodomei și Gomorei în ziua judecății, decât pentru acea cetate.
16. Iată, eu vă trimit înainte ca oi în mijlocul lupilor; de aceea fiți înțelepți ca șerpii și inocenți ca porumbeii.
17. Dar păziți-vă de oameni, fiindcă vă vor preda consiliilor și vă vor biciui în sinagogile lor;
18. Și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a împăraților din cauza mea, pentru mărturie împotriva lor și a neamurilor.
19. Dar când vă vor preda, nu vă îngrijorați cum sau ce veți spune, fiindcă vi se va da în acea oră ce veți spune.
20. Fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru care vorbește în voi.
21. Și frate va preda la moarte pe frate și tatăl pe copil și copiii se vor ridica împotriva părinților și vor face să fie uciși.
22. Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu, dar cel ce îndură până la sfârșit, *acela* va fi salvat.
23. Dar când vă vor persecuta în această cetate, fugiți în alta; fiindcă adevărat vă spun: Nicidecum nu veți sfârși cetățile lui Israel până va fi venit Fiul omului.
24. Discipolul nu este mai presus de învățătorul *său*, nici robul mai presus de domnul său.
25. Ajunge discipolului să fie ca învățătorul său și robului ca domnul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Beelzebub, cu cât mai mult pe cei din casa lui?
26. De aceea nu vă temeți de ei, fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi revelat; și ascuns, care nu va fi cunoscut.
27. Ce vă spun eu la întuneric, spuneți la lumină; și ce auziți la ureche, predicați pe acoperișul caselor.
28. Și nu vă temeți de cei care ucid trupul, dar nu sunt în stare să ucidă sufletul; ci mai degrabă temeți-vă de cel care este în stare să nimicească deopotrivă *și* sufletul și trupul în iad.
29. Nu se vând două vrăbii cu un ban? Și *totuși* niciuna din ele nu cade pe pământ fără *cunoștința* Tatălui vostru.
30. Dar până și perii capului vostru, toți *vă* sunt numărați.
31. De aceea nu vă temeți, voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.
32. De aceea oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și eu înaintea Tatălui meu care este în cer.
33. Dar pe oricine mă va nega înaintea oamenilor, pe acela îl voi nega și eu înaintea Tatălui meu care este în cer.

34. Să nu gândiți că am venit să trimit pace pe pământ; nu am venit să trimit pace, ci sabie.
35. Fiindcă am venit să întorc pe om împotriva tatălui său și pe fiică împotriva mamei sale și pe noră împotriva soacrei sale.
36. Și dușmanii omului *vor fi* cei din casa lui.
37. Cel ce iubește tată sau mamă mai mult decât pe mine, nu este demn de mine; și cel ce iubește fiu sau fiică mai mult decât pe mine, nu este demn de mine.
38. Și cel ce nu își ia crucea și nu mă urmează, nu este demn de mine.
39. Cel ce își găsește viața, și-o va pierde; și cel ce își pierde viața pentru mine, o va găsi.
40. Cel ce vă primește pe voi, mă primește pe mine; și cel ce mă primește pe mine, îl primește pe cel ce m-a trimis.
41. Cel ce primește un profet în numele unui profet, va primi răsplata unui profet; și cel ce primește pe un om drept în numele unui om drept, va primi răsplata unui om drept.
42. Și oricine va da să bea unuia din acești micuți doar un pahar cu *apă* rece în numele unui discipol, adevărat vă spun, nicidecum nu își va pierde răsplata.

CAPITOLUL 11

1. ȘI s-a întâmplat, după ce a terminat Isus de poruncit celor doisprezece discipoli ai săi, că a plecat de acolo să învețe *pe oameni* și să predice în cetățile lor.
2. ¶ Iar când a auzit Ioan din închisoare faptele lui Cristos, a trimis pe doi dintre discipolii săi,
3. Și i-au spus: Tu ești cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?
4. Isus a răspuns și le-a zis: Mergeți și arătați-i din nou lui Ioan cele ce auziți și vedeți;
5. Orbii își primesc vederea și șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți și surzii aud, morții sunt înviați și săracilor li se predică evanghelia.
6. Și binecuvântat este oricine nu se va poticni de mine.
7. Și pe când se duceau, Isus a început să vorbească mulțimilor despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie scuturată de vânt?
8. Totuși ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă *haine* moi sunt în casele împăraților.
9. Totuși ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet.
10. Fiindcă acesta este *cel* despre care este scris: Iată, eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta.
11. Adevărat vă spun: Între cei născuți din femei nu s-a ridicat niciunul mai mare decât Ioan Baptist; cu toate acestea, cel mai mic în împărăția cerului este mai mare decât el.
12. Și din zilele lui Ioan Baptist până acum, împărăția cerului suferă violență și *oamenii* violenți o iau cu forța.

13. Fiindcă toți profeții și legea au profețit până la Ioan.
14. Și dacă voiți să primiți, acesta este Ilie care trebuia să vină.
15. Cine are urechi de auzit, să audă.
16. Dar cu ce voi asemăna această generație? Este asemănătoare copilașilor șezând în piețe și strigând la tovarășii lor,
17. Și spunând: V-am cântat din fluier și nu ați dansat; v-am *cântat* de jale și nu v-ați jelit.
18. Fiindcă a venit Ioan, nici mâncând nici bând și ei spun: Are drac.
19. Fiul omului a venit mâncând și bând și ei spun: Iată, un om mâncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor. Totuși, înțelepciunea este justificată prin copiii ei.
20. ¶ Atunci a început să le reproșeze cetăților în care fuseseră făcute cele mai multe din faptele lui puternice, pentru că nu s-au pocăit.
21. Vai ție, Corazin! Vai ție, Betsaida! Căci, dacă în Tir și Sidon ar fi fost făcute faptele puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit cu pânză de sac și cenușă.
22. Dar vă spun: Pentru Tir și Sidon va fi mai ușor de suportat în ziua judecății, decât pentru voi.
23. Și tu, Capernaum, care ești înălțat până la cer, vei fi doborât până în iad, căci, dacă în Sodoma ar fi fost făcute faptele puternice care au fost făcute în tine, ar fi rămas până astăzi.
24. Dar vă spun: Pentru ținutul Sodomei va fi mai ușor de suportat în ziua judecății, decât pentru tine.
25. ¶ În timpul acela, Isus a răspuns și a zis: Îți mulțumesc, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea de la cei înțelepți și prevăzători și le-ai revelat pruncilor.
26. Da, Tată, pentru că așa este plăcut înaintea ta.
27. Toate lucrurile mi-au fost date de Tatăl meu; și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât Tatăl; *tot astfel* nimeni nu cunoaște pe Tatăl, decât Fiul și acela căruia Fiul vrea să *i-l* reveleze.
28. Veniți la mine toți cei ce munciți și sunteți greu împovărați și eu vă voi da odihnă.
29. Luați jugul meu asupra voastră și învățați de la mine, pentru că *eu* sunt blând și umil în inimă; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.
30. Fiindcă jugul meu *este* ușor și sarcina mea este ușoară.

CAPITOLUL 12

ÎN timpul acela, Isus trecea în sabat prin lan; și discipolii lui erau flămânzi și au început să smulgă spice și să *le* mănânce.
2. Dar când fariseii au văzut, i-au spus: Iată, discipolii tăi fac ce nu este legiuit să facă în sabat.
3. Dar el le-a spus: Nu ați citit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el?
4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile punerii înainte, ceea ce nu îi era legiuit să mănânce, nici celor ce erau cu el, decât numai preoților?

5. Sau nu ați citit în lege, că în sabate, preoții în templu pângăresc sabatul și sunt nevinovați?
6. Dar vă spun că aici este *unul* mai mare decât templul.
7. Dar dacă ați fi știut ce înseamnă: Milă voiesc și nu sacrificiu, nu ați fi condamnat pe cei nevinovați.
8. Fiindcă Fiul omului este Domn și al sabatului.
9. Și după ce a plecat de acolo, a intrat în sinagoga lor;
10. Și iată, era un om care avea *o* mână uscată. Și l-au întrebat, spunând: Este legiuit a vindeca în sabate? Ca să îl acuze.
11. Iar el le-a spus: Cine este acel om dintre voi care, dacă are o oaie și ea cade într-o groapă în sabat, să nu o apuce și să *o* ridice?
12. Cu cât mai de preț este atunci un om decât o oaie? De aceea este legiuit a face bine în sabate.
13. Atunci i-a spus omului: Întinde-ți mâna. Iar el a întins-*o* și a fost refăcută complet, ca cealaltă.
14. ¶ Atunci fariseii ieșind, au ținut sfat împotriva lui, cum să îl nimicească *pe Isus*.
15. Dar Isus știind *aceasta*, a plecat de acolo; și mulțimi mari l-au urmat și i-a vindecat pe toți.
16. Și le-a poruncit să nu îl facă cunoscut;
17. Ca să se împlinească ce fusese spus prin Isaia, profetul, care zice:
18. Iată, servitorul meu, pe care l-am ales; preaiubitul meu în care sufletul meu își găsește toată plăcerea; voi pune duhul meu peste el și va arăta judecată neamurilor.
19. Nu se va certa, nici nu va striga; nici nu îi va auzi nimeni vocea pe străzi.
20. Nu va rupe o trestie frântă și nu va stinge un fitil fumegând, până ce va trimite judecată pentru victorie.
21. Și în numele lui se vor încrede neamurile.
22. Atunci i-a fost adus unul posedat de un drac, orb și mut; și *Isus* l-a vindecat, așa că cel orb și mut, deopotrivă vorbea și vedea.
23. Și toți oamenii erau uimiți și spuneau: Nu este acesta fiul lui David?
24. Dar fariseii auzind, au spus: Acesta nu scoate draci decât cu Beelzebub, prințul dracilor.
25. Și Isus, știind gândurile lor, le-a spus: Fiecare împărăție dezbinată împotriva ei însăși este pustiită; și fiecare cetate sau casă dezbinată împotriva ei însăși nu va sta în picioare.
26. Și dacă Satan scoate pe Satan, este dezbinat împotriva lui însuși; cum va sta așadar împărăția lui în picioare?
27. Și dacă eu prin Beelzebub scot draci, copiii voștri prin cine *îi* scot? Din această cauză ei vor fi judecătorii voștri.
28. Dar dacă eu scot draci prin Duhul lui Dumnezeu, atunci împărăția lui Dumnezeu a ajuns la voi.
29. Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare și să îi jefuiască bunurile, decât dacă întâi îl leagă pe cel tare? Și după aceea îi va jefui casa.

30. Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea; și cel ce nu adună cu mine, risipește.
31. Din această cauză vă spun: Orice păcat și *orice* blasfemie vor fi iertate oamenilor; dar blasfemia *împotriva* Duhului *Sfânt* nu va fi iertată oamenilor.
32. Și oricui vorbește un cuvânt împotriva Fiului omului, îi va fi iertat; dar oricui vorbește împotriva Duhului Sfânt, nu îi va fi iertat nici în această lume, nici în cea care vine.
33. Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul stricat și rodul lui stricat; fiindcă pomul se cunoaște după rodul *lui*.
34. Pui de vipere, cum puteți spune lucruri bune, fiind răi? Fiindcă din abundența inimii vorbește gura.
35. Omul bun, din tezaurul bun al inimii scoate lucruri bune; iar omul rău, din tezaurul rău scoate lucruri rele.
36. Dar vă spun că: De fiecare cuvânt nefolositor pe care oamenii îl vor vorbi, vor da socoteală în ziua judecății.
37. Fiindcă prin cuvintele tale vei fi declarat drept și prin cuvintele tale vei fi condamnat.
38. ¶ Atunci unii dintre scribi și dintre farisei au răspuns, zicând: Învățătorule, voim să vedem un semn de la tine.
39. Dar răspunzând, le-a zis: O generație vicleană și adulteră caută un semn; și semn nu i se va da, decât semnul profetului Iona;
40. Fiindcă, așa cum Iona a fost trei zile și trei nopți în pântecele balenei, tot așa Fiul omului va fi trei zile și trei nopți în inima pământului.
41. Bărbații din Ninive se vor scula la judecată cu această generație și o vor condamna, pentru că s-au pocăit la predicarea lui Iona; și iată, aici *este unul* mai mare decât Iona.
42. Împărăteasa sudului se va ridica la judecată cu această generație și o va condamna, pentru că a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată, aici *este unul* mai mare decât Solomon.
43. Și, când duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin locuri uscate căutând odihnă și nu găsește.
44. Atunci spune: Mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit; și când vine, *o* găsește goală, măturată și înfrumusețată.
45. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai stricate decât el și intră și locuiesc acolo; și *starea* de pe urmă a acelui om devine mai rea decât cea dintâi. Chiar așa va fi și cu această generație stricată.
46. ¶ Pe când vorbea el încă oamenilor, iată, mama și frații lui stăteau afară în picioare, dorind să vorbească cu el.
47. Atunci cineva i-a spus: Iată, mama ta și frații tăi stau afară în picioare, dorind să vorbească cu tine.
48. Dar el a răspuns și a zis celui ce i-a vorbit: Cine este mama mea? Și cine sunt frații mei?
49. Și și-a întins mâna spre discipolii săi și a spus: Iată, mama mea și frații mei!

50. Fiindcă oricine va face voia Tatălui meu care este în cer, acesta este fratele meu și soră și mamă.

CAPITOLUL

13 ŞI în aceeași zi, Isus a ieșit din casă și ședea lângă mare.
2. Și mulțimi mari s-au adunat la el, așa că a intrat într-o corabie și a șezut; și toată mulțimea stătea în picioare pe țărm.
3. Și le-a vorbit multe lucruri în parabole, spunând: Iată, un semănător a ieșit să semene;
4. Și pe când semăna el, câteva *semințe* au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat.
5. Și câteva au căzut pe locuri pietroase, unde nu aveau pământ mult; și imediat au răsărit, pentru că nu au avut adâncime a pământului.
6. Și când soarele a fost sus, au fost pârlite; și pentru că nu aveau rădăcină, s-au uscat.
7. Și câteva au căzut între spini; și spinii au crescut și le-au înăbușit.
8. Dar câteva au căzut în pământ bun și au dat rod, una o sută, alta șaizeci și alta treizeci.
9. Cine are urechi de auzit, să audă.
10. Și discipolii au venit și i-au spus: De ce le vorbești în parabole?
11. *Iar el* a răspuns și le-a zis: Pentru că vouă vă este dat să cunoașteți misterele împărăției cerului, dar lor nu le este dat.
12. Fiindcă celui ce are i se va da și va avea din abundență; dar celui ce nu are, de la el se va lua și ce are.
13. Din această cauză le vorbesc în parabole, pentru că *ei* văzând nu văd și auzind nu aud, nici nu înțeleg.
14. Și în ei este împlinită profeția lui Isaia, care spune: Cu auzul veți auzi și nicidecum nu veți înțelege; și văzând veți vedea și nicidecum nu veți pricepe.
15. Fiindcă inima acestui popor s-a îngroșat și urechile *lor* sunt greoaie la auzire și au închis ochii lor, ca nu cumva să vadă cu ochii *lor* și să audă cu urechile *lor* și să înțeleagă cu inima și să se întoarcă și să îi vindec.
16. Dar binecuvântați *sunt* ochii voștri, pentru că văd; și urechile voastre, pentru că aud.
17. Fiindcă adevărat vă spun că mulți profeți și *oameni* drepți au dorit să vadă ce vedeți voi și nu au văzut; și să audă ce auziți voi și nu au auzit.
18. Voi așadar ascultați parabola semănătorului.
19. Orice om când aude cuvântul împărăției și nu înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este cel ce a primit sămânța lângă drum.
20. Iar cel ce a primit sămânța în locuri pietroase, acesta este cel ce aude cuvântul și îl primește imediat cu bucurie;
21. Dar nu are rădăcină în el, ci ține până la un timp; și când se întâmplă necaz sau persecuție din cauza cuvântului, îndată se poticnește.
22. Și cel ce a primit sămânța între spini, acesta este cel ce aude cuvântul; și îngrijorarea acestei lumi și înșelătoria bogăților înăbușă cuvântul și *el* devine neroditor.

23. Dar cel ce a primit sămânța în pământul bun, acesta este cel ce aude cuvântul și înțelege; care de asemenea aduce rod și face unul o sută, altul șaizeci, altul treizeci.
24. ¶ Le-a pus înainte altă parabolă, spunând: Împărăția cerului se aseamănă cu un om care a semănat sămânță bună în câmpul lui.
25. Dar, pe când dormeau oamenii, a venit dușmanul lui și a semănat neghine în grâu și a plecat.
26. Iar când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, atunci au apărut și neghinele.
27. Așa că robii stăpânului au venit și i-au spus: Domnule, nu ai semănat sămânță bună în câmpul tău? De unde are așadar neghine?
28. El le-a spus: Un dușman a făcut aceasta. Iar robii i-au spus: Voiești dar să mergem să le strângem?
29. Dar el a spus: Nu; ca nu cumva, strângând neghinele să dezrădăcinați și grâul împreună cu ele.
30. Lăsați-le să crească împreună amândouă până la seceriș; și la timpul secerișului, voi spune secerătorilor: Strângeți întâi neghinele și legați-le în snopi să le ardeți; dar grâul adunați-*l* în grânarul meu.
31. ¶ A pus înaintea lor altă parabolă, spunând: Împărăția cerului se aseamănă unui grăunte de muștar, pe care l-a luat un om și l-a semănat în câmpul său;
32. *Grăunte*, care într-adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele; dar după ce a crescut, este cea mai mare între ierburi și se face un copac, încât păsările cerului vin și cuibăresc în ramurile lui.
33. ¶ Le-a spus altă parabolă: Împărăția cerului se aseamănă cu dospeala, pe care o femeie a luat-o și a ascuns-o în trei măsuri de făină, până a dospit totul.
34. ¶ Toate acestea le-a spus Isus mulțimilor în parabole; și fără parabolă nu le vorbea.
35. Ca să se împlinească ce fusese spus prin profetul care zice: Îmi voi deschide gura în parabole; voi rosti lucruri ținute în taină de la întemeierea lumii.
36. Atunci Isus a dat drumul mulțimii și a intrat în casă; și discipolii lui au venit la el, spunând: Explică-ne parabola neghinelor din câmp.
37. *Iar* el a răspuns și le-a zis: Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului;
38. Câmpul este lumea; sămânța bună sunt copiii împărăției; dar neghinele sunt copiii celui rău.
39. Iar dușmanul care i-a semănat este diavolul; secerișul este sfârșitul lumii; și secerătorii sunt îngerii.
40. Așadar după cum neghinele sunt strânse și arse în foc, așa va fi la sfârșitul acestei lumi.
41. Fiul omului va trimite înainte pe îngerii săi și vor strânge din împărăția lui toate cele ce poticnesc și pe cei ce fac nelegiuire;
42. Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

43. Atunci cei drepți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.
44. ¶ Din nou, împărăția cerului este asemănătoare unui tezaur ascuns într-un câmp; pe care, când un om îl găsește îl ascunde și de bucuria lui se duce și vinde tot ce are și cumpără câmpul acela.
45. ¶ Din nou, împărăția cerului se aseamănă cu un om, un comerciant, care caută perle frumoase;
46. Care după ce a găsit o perlă foarte prețioasă, s-a dus și a vândut tot ce a avut și a cumpărat-o.
47. ¶ Din nou, împărăția cerului se aseamănă cu o plasă aruncată în mare și care a adunat din fiecare fel,
48. Pe care, după ce a fost plină, au scos-o la țărm și au șezut și au strâns în vase ce *era* bun, dar au aruncat ce *era* stricat.
49. Astfel va fi la sfârșitul lumii; îngerii vor ieși și vor reteza pe cei stricați din mijlocul drepților,
50. Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
51. Isus le-a spus: Ați înțeles toate acestea? Ei i-au spun: Da, Doamne.
52. Atunci el le-a spus: Din această cauză fiecare scrib învățat despre împărăția cerului este asemănător unui om gospodar, care scoate din tezaurul lui *lucruri* noi și vechi.
53. ¶ Și s-a întâmplat că după ce a terminat Isus parabolele acestea, a plecat de acolo.
54. Și după ce a venit în patria sa, îi învăța în sinagoga lor, într-atât că ei erau înmărmuriți și spuneau: De unde are acest *om* această înțelepciune și faptele puternice?
55. Nu este acesta fiul tâmplarului? Nu este mama lui numită Maria; și frații lui, Iacov și Iose și Simon și Iuda?
56. Și nu sunt toate surorile lui cu noi? Atunci de unde are acest *om* toate acestea?
57. Și s-au poticnit de el. Dar Isus le-a spus: Un profet nu este disprețuit decât în patria sa și în casa lui.
58. Și nu a făcut multe fapte puternice acolo din cauza necredinței lor.

CAPITOLUL 14

ÎN acel timp, Irod, tetrarhul, a auzit de faima lui Isus;
2. Și a spus servitorilor săi: Acesta este Ioan Baptist. El a înviat dintre morți; și din această cauză se arată fapte puternice în el.
3. Fiindcă Irod prinsese pe Ioan și îl legase și îl pusese în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui său, Filip.
4. Fiindcă Ioan i-a spus: Nu îți este legiuit să o ai.
5. Și voind să îl ucidă, se temea de mulțimi, pentru că îl considerau *pe Ioan* ca profet.
6. Dar când s-a ținut ziua nașterii lui Irod, fiica Irodiadei a dansat înaintea lor și i-a plăcut lui Irod.

7. De aceea el i-a promis cu jurământ că îi va da orice va cere.
8. Și fiind instruită dinainte de mama ei, a spus: Dă-mi aici, pe o tavă, capul lui Ioan Baptist.
9. Și împăratul s-a întristat; cu toate acestea, din cauza jurământului și a celor ce ședeau la masă cu el, a poruncit să *i-l* dea.
10. Și a trimis și a decapitat pe Ioan în închisoare.
11. Și capul lui a fost adus pe o tavă și dat fetei; și *l*-a dus mamei ei.
12. Și discipolii lui au venit și au luat trupul și l-au îngropat și s-au dus și i-au spus lui Isus.
13. ¶ Isus, când a auzit, a plecat de acolo cu o corabie într-un loc pustiu, deoparte; și când oamenii au auzit, l-au urmat pe jos afară din cetăți.
14. Și Isus a mers și a văzut o mulțime mare și i s-a făcut milă de ei și le-a vindecat bolnavii.
15. Și pe când se făcea seară, discipolii lui au venit la el, spunând: Acesta este un loc pustiu și timpul este de acum trecut; trimite oamenii ca să se ducă prin sate și să își cumpere de mâncare.
16. Dar Isus le-a spus: Ei nu trebuie să plece; dați-le voi să mănânce.
17. Iar ei i-au spus: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești.
18. Și el a spus: Aduceți-le aici la mine.
19. Și a poruncit mulțimilor să șadă pe iarbă și a luat cele cinci pâini și cei doi pești și privind în sus spre cer a binecuvântat; și frângând a dat pâinile discipolilor, iar discipolii mulțimilor.
20. Și au mâncat toți și au fost săturați; și au ridicat din frânturile rămase douăsprezece coșuri pline.
21. Și cei ce mâncaseră erau cam cinci mii de bărbați, în afară de femei și copii.
22. ¶ Și imediat Isus a constrâns pe discipolii săi să intre într-o corabie și să treacă înaintea lui de partea cealaltă, în timp ce el dădea drumul mulțimilor.
23. Și după ce a dat drumul mulțimilor, a urcat pe un munte să se roage, la o parte; și pe când s-a făcut seară, era acolo singur.
24. Dar corabia era deja în mijlocul mării, aruncată de valuri; fiindcă vântul era împotrivă.
25. Și Isus a mers la ei în a patra gardă din noapte, umblând pe mare.
26. Și când discipolii l-au văzut umblând pe mare, s-au tulburat, spunând: Este un duh; și de frică au strigat.
27. Dar imediat Isus le-a vorbit, spunând: Îndrăzniți, eu sunt; nu vă temeți!
28. Și Petru i-a răspuns și a zis: Doamne, dacă ești tu, cheamă-mă să vin la tine pe apă.
29. Iar el a spus: Vino! Și coborând din corabie, Petru a umblat pe apă să meargă la Isus.
30. Dar văzând vântul furtunos, i-a fost teamă; și începând să se scufunde a strigat, spunând: Doamne, salvează-mă.
31. Și imediat Isus a întins mâna și l-a apucat și i-a spus: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?
32. Și după ce au intrat în corabie, vântul a încetat.

33. Atunci cei ce erau în corabie au venit și i s-au închinat, spunând: Cu adevărat ești Fiul lui Dumnezeu.
34. ¶ Și după ce au trecut dincolo, au venit în ținutul Ghenezaretului.
35. Și când bărbații din locul acela l-au recunoscut, au trimis în întreg ținutul acela de jur împrejur și au adus la el pe toți cei ce erau bolnavi.
36. Și l-au implorat ca numai să se atingă de marginea hainei lui; și toți câți s-au atins au fost complet însănătoșiți.

CAPITOLUL 15

ATUNCI au venit la Isus scribi și farisei care erau din Ierusalim, spunând:
2. De ce discipolii tăi încalcă tradiția bătrânilor? Fiindcă nu își spală mâinile când mănâncă pâine.
3. Iar el a răspuns și le-a zis: De ce și voi încălcați porunca lui Dumnezeu datorită tradiției voastre?
4. Fiindcă Dumnezeu a poruncit, spunând: Onorează pe tatăl și pe mamă ta; și, Cel ce blestemă pe tată sau mamă, de moarte să moară.
5. Dar voi spuneți: Oricine ar spune tatălui ori mamei: Orice ți-ar fi de folos la mine *este* un dar;
6. Și *astfel va fi liber* să nu onoreze pe tatăl și pe mama lui. Astfel ați făcut porunca lui Dumnezeu fără efect din cauza tradiției voastre.
7. Fățarnicilor, bine a profețit Isaia despre voi, spunând:
8. Acest popor se apropie de mine cu gura lor și mă onorează cu buzele *lor*; dar inima lor este departe de mine.
9. Dar în zadar mi se închină, învățând *pe oameni ca* doctrine poruncile oamenilor.
10. Și a chemat mulțimea și le-a spus: Auziți și înțelegeți;
11. Nu ce intră în gură spurcă pe om; ci ce iese din gură, aceasta spurcă pe om.
12. Atunci au venit discipolii lui și i-au spus: Știi că fariseii s-au poticnit după ce au auzit acest cuvânt?
13. Dar *el* a răspuns și a zis: Orice plantă pe care nu a sădit-o Tatăl meu cel ceresc, va fi dezrădăcinată.
14. Lăsați-i; *ei* sunt călăuze oarbe ale orbilor. Și dacă orbul călăuzește pe orb, vor cădea amândoi în groapă.
15. Atunci Petru a răspuns și i-a zis: Explică-ne parabola aceasta.
16. Și Isus a spus: Sunteți și voi încă fără de înțelegere?
17. Încă nu înțelegeți că orice intră în gură merge în pântece și *apoi* este aruncat afară în hazna?
18. Dar cele care ies din gură vin din inimă; și ele spurcă omul.
19. Fiindcă din inimă ies gânduri rele, ucideri, adultere, curvii, hoții, mărturii false, blasfemii;
20. Acestea sunt *cele* ce spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu spurcă pe om.
21. ¶ Atunci Isus a ieșit de acolo și s-a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

22. Și iată, o femeie din Canaan a ieșit din aceleași ținuturi și a strigat către el, spunând: Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este chinuită rău de un drac.
23. Dar nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și discipolii lui, venind la el, l-au implorat, spunând: Trimite-o de aici fiindcă strigă după noi.
24. Iar el a răspuns și a zis: Nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.
25. Atunci *ea* a venit și i s-a închinat, spunând: Doamne, ajută-mă.
26. Iar el a răspuns și a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și să *o* arunci la căței.
27. Dar ea a spus: Adevărat, Doamne, totuși cățeii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.
28. Atunci Isus a răspuns și i-a zis: O, femeie, mare *este* credința ta, facă-ți-se precum voiești. Și fiica ei a fost vindecată din ora aceea.
29. ¶ Și Isus a plecat de acolo și a venit lângă marea Galileii; și a urcat pe munte și a șezut acolo.
30. Și au venit la el mulțimi mari, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi și mulți alții; și i-au aruncat la picioarele lui Isus și i-a vindecat;
31. Încât mulțimea se minuna, văzând *că* muții vorbesc, ciungii sunt făcuți sănătoși, șchiopii umblă și orbii văd; și glorificau pe Dumnezeul lui Israel.
32. Atunci Isus i-a chemat pe discipolii săi și a spus: Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt acum de trei zile cu mine și nu au ce să mănânce; și refuz să le dau drumul postind, ca nu cumva să cadă de oboseală pe cale.
33. Și discipolii săi i-au spus: De unde să luăm așa multe pâini în pustie, încât să sturăm așa mulțime mare?
34. Și Isus le-a spus: Câte pâini aveți? Și au răspuns: Șapte și câțiva peștișori.
35. Și a poruncit mulțimii să șadă jos pe pământ.
36. Și a luat cele șapte pâini și peștii, a adus mulțumiri, a frânt și le-a dat discipolilor lui; și discipolii, mulțimilor.
37. Și au mâncat toți și au fost săturați; și au ridicat din frânturile care au rămas șapte coșuri pline.
38. Și cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbați, în afară de femei și copii.
39. Și a dat drumul mulțimilor și s-a îmbarcat într-o corabie și a venit în ținuturile Magdalei.

CAPITOLUL 16

FARISEII și cu saducheii au venit; și ispitindu-*l*, îi cereau să le arate un semn din cer.
2. Iar el a răspuns și le-a zis: Când este seară spuneți: *Vine* vreme frumoasă, pentru că cerul este roșu.
3. Și dimineața: Astăzi *vine* furtună, fiindcă cerul este roșu posomorât. Fețarnicilor, fața cerului știți să o deosebiți; dar semnele timpurilor nu *le* puteți?
4. O generație stricată și adulteră caută un semn; dar semn nu i se va da, decât semnul profetului Iona. Și i-a lăsat *și* a plecat.

5. ¶ Și când discipolii lui au ajuns de cealaltă parte, uitaseră să ia pâini.
6. Atunci Isus le-a spus: Fiți atenți și păziți-vă de dospeala fariseilor și a saducheilor.
7. Și discutau între ei, spunând: *A spus așa* pentru că nu am luat pâini.
8. Iar Isus înțelegând le-a spus: Puțin credincioșilor, de ce discutați între voi că nu ați luat pâini?
9. Încă nu înțelegeți, nici nu vă amintiți cele cinci pâini ale celor cinci mii și câte coșuri ați luat?
10. Nici *de* cele șapte pâini ale celor patru mii și câte coșuri ați luat?
11. Cum nu înțelegeți că nu despre pâini vă vorbeam, *ci* ca să vă păziți de dospeala fariseilor și a saducheilor?
12. Atunci au înțeles că nu *le*-a poruncit să se păzească de dospeala pâinii, ci de doctrina fariseilor și a saducheilor.
13. ¶ Când Isus a venit în părțile Cezareii Filippi, a întrebat pe discipolii săi, spunând: Cine spun oamenii că sunt eu, Fiul omului?
14. Iar ei au spus: Unii, Ioan Baptist; și alții, Ilie; și alții, Ieremia, sau unul dintre profeți.
15. *Iar* el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu?
16. Și Simon Petru a răspuns și a zis: Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.
17. Și Isus a răspuns și i-a zis: Binecuvântat ești Simon Bar-Iona, pentru că nu carnea și sângele ți-au revelat *aceasta*, ci Tatăl meu care *este* în cer.
18. Și de asemenea îți spun că tu ești Petru și pe această stâncă voi zidi biserica mea; și porțile iadului nu o vor învinge.
19. Și îți voi da cheile împărăției cerului; și orice vei lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer.
20. Atunci a poruncit discipolilor săi să nu spună nimănui că el este Isus, Cristosul.
21. ¶ De atunci a început Isus să arate discipolilor săi, că el trebuie să meargă la Ierusalim și să sufere multe lucruri din partea bătrânilor și a marilor preoți și a scribilor și să fie ucis și a treia zi să fie înviat.
22. Atunci Petru l-a luat și a început să îl mustre, spunând: Departe de tine, Doamne, să nu ți se întâmple așa ceva.
23. Dar s-a întors și i-a spus lui Petru: Du-te înapoia mea, Satan; tu îmi ești poticnire, pentru că nu gândești lucrurile lui Dumnezeu, ci lucrurile oamenilor.
24. Atunci Isus a spus discipolilor săi: Dacă cineva voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea și să mă urmeze.
25. Fiindcă oricine voiește să își salveze viața, o va pierde; și oricine își va pierde viața pentru mine, o va găsi.
26. Căci ce i-ar folosi unui om dacă va câștiga întreaga lume și își va pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?
27. Fiindcă Fiul omului va veni în gloria Tatălui său cu îngerii săi; și atunci va răsplăti fiecăruia conform faptelor sale.

28. Adevărat vă spun: Sunt unii, care stau aici în picioare, care nu vor gusta nicidecum din moarte până nu vor vedea pe Fiul omului venind în împărăția sa.

CAPITOLUL

17 ŞI după şase zile, Isus ia pe Petru şi pe Iacov şi pe Ioan, fratele lui; şi îi conduce sus într-un munte înalt, la o parte.
2. Şi a fost transfigurat înaintea lor; şi fața lui a strălucit ca soarele şi hainele lui erau albe ca lumina.
3. Şi iată, li s-au arătat Moise şi Ilie, vorbind cu el.
4. Atunci Petru a răspuns şi i-a zis lui Isus: Doamne, este bine pentru noi să fim aici; dacă voieşti, să facem aici trei corturi: unul pentru tine şi unul pentru Moise şi unul pentru Ilie.
5. Pe când el încă vorbea, iată, un nor strălucitor i-a umbrit; şi iată, o voce din nor care spunea: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea; ascultați-l!
6. Şi când au auzit discipolii, au căzut cu fețele lor *la pământ* şi s-au temut foarte mult.
7. Şi Isus a venit şi i-a atins şi a spus: Ridicați-vă şi nu vă temeți.
8. Şi când şi-au ridicat ochii, nu au văzut pe nimeni decât numai pe Isus.
9. Şi pe când coborau de pe munte, Isus le-a poruncit, spunând: Nu spuneți nimănui viziunea, până ce Fiul omului este înviat dintre morți.
10. Şi discipolii săi l-au întrebat, spunând: De ce atunci spun scribii că Ilie trebuie să vină întâi?
11. Şi Isus răspunzând le-a zis: Ilie, într-adevăr, va veni întâi şi va restaura toate.
12. Dar vă spun că: Ilie a venit deja şi nu l-au cunoscut, ci i-au făcut orice au voit. Tot aşa şi Fiul omului va suferi din partea lor.
13. Atunci discipolii au înțeles că le vorbise despre Ioan Baptist.
14. ¶ Şi când au venit la mulțime, a venit la el un om, îngenunchind *înaintea* lui şi spunând:
15. Doamne, ai milă de fiul meu, fiindcă este lunatic şi chinuit îngrozitor; fiindcă deseori cade în foc şi deseori în apă.
16. Şi l-am adus la discipolii tăi şi nu au putut să îl vindece.
17. Atunci Isus a răspuns şi a zis: O, generație fără credință şi perversă, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l aici la mine.
18. Şi Isus l-a mustrat şi dracul a ieşit din el; şi copilul a fost vindecat chiar din ora aceea.
19. Atunci discipolii au venit la Isus, la o parte şi au zis: Noi de ce nu l-am putut scoate afară?
20. Şi Isus le-a spus: Din cauza necredinței voastre; fiindcă adevărat vă spun: Dacă aveți credință cât un grăunte de muştar, îi veți spune acestui munte: Mută-te de aici acolo; şi se va muta; şi nimic nu vă va fi imposibil.
21. Dar acest fel *de draci* nu iese decât prin rugăciune şi postire.

22. ¶ Și pe când stăteau în Galileea, Isus le-a spus: Fiul omului va fi trădat *și predat* în mâinile oamenilor;
23. Și îl vor ucide și a treia zi va fi înviat. Și au fost foarte întristați.
24. ¶ Și când au ajuns în Capernaum, cei ce primeau taxa au venit la Petru și au spus: Învățătorul vostru nu plătește taxa?
25. *Iar* el a spus: Ba da. Și când a intrat în casă, Isus l-a întâmpinat, spunând: Ce gândești tu, Simone? Împărații pământului de la cine iau vamă sau taxă? De la copiii lor sau de la străini?
26. Petru i-a spus: De la străini. *Iar* Isus i-a zis: Așadar copiii sunt scutiți.
27. Cu toate acestea, ca nu cumva să îi poticnim, du-te la mare și aruncă un cârlig și scoate peștele care va veni primul; și deschizându-i gura, vei găsi un ban; pe acela ia-*l* și dă-*l* lor pentru mine și *pentru* tine.

CAPITOLUL 18

ÎN același timp, discipolii au venit la Isus, spunând: Cine este cel mai mare în împărăția cerului?
2. Și Isus a chemat la el un copilaș și l-a pus în mijlocul lor,
3. Și a zis: Adevărat vă spun: Dacă nu vă întoarceți și nu deveniți precum copilașii, nicidecum nu veți intra în împărăția cerului.
4. De aceea oricine se va umili ca acest copilaș, acela este cel mai mare în împărăția cerului.
5. Și oricine va primi un astfel de copilaș în numele meu, pe mine mă primește.
6. Dar oricine va poticni pe unul dintre acești micuți care cred în mine, ar fi mai bine pentru el să i se atârne de gât o piatră de moară și să fie înecat în adâncul mării.
7. ¶ Vai lumii din cauza poticnirilor! Fiindcă poticniri trebuie să vină; dar vai acelui om prin care vine poticnirea.
8. De aceea dacă mâna ta sau piciorul tău te poticnește, taie-le și aruncă-*le* de la tine; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop sau ciung, decât având două mâini sau două picioare și să fii aruncat în focul veșnic.
9. Și dacă ochiul tău te poticnește, scoate-l și aruncă-*l* de la tine; este mai bine pentru tine să intri în viață cu un ochi, decât având doi ochi, să fii aruncat în focul iadului.
10. Fiți atenți să nu disprețuiți pe niciunul dintre acești micuți; fiindcă vă spun că: În cer, îngerii lor văd totdeauna fața Tatălui meu care este în cer.
11. Fiindcă Fiul omului a venit să salveze ce era pierdut.
12. Ce gândiți voi? Dacă un om are o sută de oi și una dintre ele se rătăcește, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă și se duce pe munte și o caută pe cea rătăcită?
13. Și dacă se întâmplă să o găsească, adevărat vă spun, se bucură mai mult de aceea, decât de cele nouăzeci și nouă care nu au rătăcit.
14. Tot așa, nu este voia Tatălui vostru care *este* în cer ca unul dintre acești micuți să piară.

15. ¶ Mai mult, dacă fratele tău va încălca *legea* împotriva ta, du-te și spune-i greșeala lui între tine și el singur; dacă te ascultă, l-ai câștigat pe fratele tău.
16. Dar dacă refuză să asculte, mai ia cu tine unul sau doi, pentru ca fiecare cuvânt să fie întemeiat pe gura a doi sau trei martori.
17. Iar dacă neglijează să îi asculte, spune bisericii; iar dacă va neglija să asculte *și* biserica, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.
18. Adevărat vă spun: Orice veți lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.
19. Din nou vă spun că: Dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ în legătură cu orice lucru să îl ceară, *acesta* le va fi făcut de Tatăl meu care *este* în cer.
20. Fiindcă unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, sunt *și* eu acolo în mijlocul lor.
21. ¶ Atunci Petru a venit la el și a spus: Doamne, cât de des să păcătuiască fratele meu împotriva mea și eu să îl iert? Până la șapte ori?
22. Isus i-a spus: Nu îți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.
23. De aceea împărăția cerului se aseamănă cu un împărat care a voit să facă socoteala cu robii săi.
24. Și când a început să facă socoteala i-a fost adus unul care îi datora zece mii de talanți.
25. Dar fiindcă el nu avea cu ce plăti, domnul lui a poruncit să fie vândut el și soția lui și copiii și tot ce avea și să fie făcută plata.
26. Atunci robul s-a prosternat și i s-a închinat, spunând: Domnule, ai răbdare cu mine și îți voi plăti totul.
27. Atunci domnul acelui rob, făcându-i-se milă, i-a dat drumul și i-a iertat datoria.
28. Dar robul acela a ieșit și a găsit pe unul dintre părtașii lui de robie, care îi datora o sută de dinari; și apucându-l, îl strângea de gât, spunând: Plătește-mi ce îmi ești dator.
29. Atunci părtașul lui de robie a căzut la picioarele lui și l-a implorat, spunând: Ai răbdare cu mine și îți voi plăti tot.
30. Dar el a refuzat; și s-a dus și l-a aruncat în închisoare, până va plăti datoria.
31. Dar când părtașii lui de robie au văzut cele făcute, au fost foarte întristați și au venit și au spus domnului lor toate cele făcute.
32. Atunci domnul lui, după ce l-a chemat, i-a spus: Rob stricat, ți-am iertat toată datoria aceea fiindcă m-ai implorat;
33. Nu trebuia să ai și tu milă de părtașul tău de robie, întocmai cum am avut eu milă de tine?
34. Și domnul lui s-a înfuriat și l-a predat chinuitorilor, până când va plăti tot ce i-a datorat.
35. Tot așa vă va face și Tatăl meu ceresc, dacă nu iertați din inimile voastre, fiecare, fratelui său, fărădelegile lor.

CAPITOLUL

19 ŞI s-a întâmplat după ce Isus a terminat aceste cuvinte, că a plecat
. din Galileea şi a venit în ţinuturile Iudeii, dincolo de Iordan;
2. Şi l-au urmat mulţimi mari; şi acolo i-a vindecat.
3. ¶ Fariseii de asemenea au venit la el, ispitindu-l şi spunându-i: Este legiuit unui bărbat să divorţeze de soţia lui pentru orice motiv?
4. Iar el a răspuns şi le-a zis: Nu aţi citit că cel care *i*-a făcut, de la început i-a făcut parte bărbătească şi *parte* femeiască?
5. Şi a spus: Din această cauză va lăsa un bărbat pe tată şi pe mamă şi se va lipi de soţia sa; şi cei doi vor fi un singur trup.
6. Aşa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. De aceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă.
7. *Iar* ei i-au spus: De ce atunci a poruncit Moise să dea o carte de despărţire şi să divorţeze de ea?
8. *Dar* el le-a spus: Moise v-a permis să divorţaţi de soţiile voastre din cauza împietririi inimilor voastre; dar nu a fost aşa de la început.
9. Şi vă spun: Oricine va divorţa de soţia lui, în afară de *motiv de* curvie şi se va căsători *cu* alta, comite adulter; şi cine se căsătoreşte cu cea divorţată, comite adulter.
10. Discipolii lui îi spun: Dacă astfel stau lucrurile cu omul şi soţia, nu este bine a se căsători.
11. Dar el le-a spus: Nu toţi primesc acest cuvânt, ci numai *cei* cărora le este dat.
12. Fiindcă sunt fameni care au fost născuţi aşa din pântecele mamei; şi sunt fameni care au fost făcuţi fameni de către oameni; şi sunt fameni care ei înşişi s-au făcut fameni din cauza împărăţiei cerului. Cine este în stare să primească, să primească.
13. ¶ Atunci i s-au adus copilaşi ca să pună mâinile peste ei şi să se roage; şi discipolii i-au mustrat.
14. Dar Isus a spus: Lăsaţi copilaşii să vină la mine şi nu îi opriţi; fiindcă a unora ca ei este împărăţia cerului.
15. Şi a pus mâinile peste ei şi a plecat de acolo.
16. ¶ Şi iată, unul a venit şi i-a spus: Bunule Învăţător, ce lucru bun să fac ca să am viaţă eternă?
17. Şi i-a spus: De ce mă numeşti bun? Nimeni *nu este* bun decât unul, *adică*, Dumnezeu; dar dacă voieşti să intri în viaţă, ţine poruncile.
18. El i-a spus: Care? Isus a spus: Să nu ucizi, Să nu comiţi adulter, Să nu furi, Să nu aduci mărturie falsă;
19. Onorează pe tatăl tău şi pe mama *ta*; şi, Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi.
20. Tânărul i-a spus: Toate acestea le-am păzit din tinereţea mea; ce îmi mai lipseşte?
21. Isus i-a spus: Dacă voieşti să fii desăvârşit, du-te, vinde ce ai şi dă la săraci şi vei avea tezaur în cer; şi vino, urmează-mă.
22. Dar după ce tânărul a auzit acel cuvânt, a plecat întristat; fiindcă avea multe averi.

23. Atunci Isus le-a spus discipolilor săi: Adevărat vă spun că: Greu va intra un bogat în împărăția cerului.
24. Și vă spun din nou: Este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea unui ac, decât pentru un om bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu.
25. Când au auzit discipolii lui, au fost uimiți peste măsură, spunând: Atunci cine poate fi salvat?
26. Dar Isus *i*-a privit și le-a spus: La oameni, aceasta este imposibil; dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.
27. ¶ Atunci a răspuns Petru și i-a zis: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat; așadar ce va fi cu noi?
28. Iar Isus le-a spus: Adevărat vă spun că: Voi care m-ați urmat, în regenerare, când Fiul omului va ședea pe tronul gloriei sale, voi de asemenea veți ședea pe douăsprezece tronuri, judecând pe cele douăsprezece triburi ale lui Israel.
29. Și fiecare om care a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri pentru numele meu, va primi însutit și va moșteni viață veșnică.
30. Dar mulți *care sunt* cei dintâi vor fi cei de pe urmă; iar cei de pe urmă *vor fi* cei dintâi.

CAPITOLUL 20

FIINDCĂ împărăția cerului se aseamănă cu un om gospodar, care a ieșit devreme dimineața să angajeze lucrători în via lui.
2. Și după ce s-a învoit cu lucrătorii cu câte un dinar pe zi, i-a trimis în via lui.
3. Și a ieșit pe la ora a treia și a văzut pe alții stând în picioare fără lucru în piață.
4. Și le-a spus: Duceți-vă și voi în vie și vă voi da ce este drept. Și s-au dus.
5. A ieșit din nou pe la ora a șasea și *pe la ora* noua și a făcut la fel.
6. Și pe la ora a unsprezecea a ieșit și a găsit pe alții stând în picioare fără lucru și le-a spus: De ce stați aici în picioare toată ziua fără lucru?
7. *Iar* ei i-au răspuns: Pentru că nimeni nu ne-a angajat. *Iar* el le-a spus: Duceți-vă și voi în vie; și veți primi ce este drept.
8. Și când s-a făcut seară, domnul viei i-a spus administratorului său: Cheamă lucrătorii și dă-le plata, începând de la cei de pe urmă până la cei dintâi.
9. Și când au venit *angajații* de pe la ora a unsprezecea, au primit fiecare câte un dinar.
10. Dar când au venit primii, presupuneau că vor primi mai mult; dar au primit de asemenea fiecare câte un dinar.
11. Și când au primit, cârteau împotriva stăpânului casei,
12. Spunând: Aceștia, ultimii, nu au lucrat *decât* o oră și i-ai făcut egali cu noi, care am dus greul și arșița zilei.
13. Dar el a răspuns unuia dintre ei și a zis: Prietene, nu îți fac nicio nedreptate; nu te-ai învoit cu mine cu un dinar?

14. Ia *ce este* al tău și pleacă; voiesc să plătesc acestuia ultim, ca și ție.
15. Nu îmi este legiuit să fac ce voiesc cu ce este al meu? Este ochiul tău rău pentru că eu sunt bun?
16. Astfel că aceia din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă; fiindcă mulți sunt chemați, dar puțini *sunt* aleși.
17. ¶ Și Isus, urcând la Ierusalim, a luat pe cei doisprezece discipoli deoparte, pe cale și le-a spus:
18. Iată, urcăm la Ierusalim; și Fiul omului va fi trădat *și predat* marilor preoți și scribilor și îl vor condamna la moarte,
19. Și îl vor preda neamurilor să *îl* batjocorească și să *îl* biciuiască și să *îl* crucifice; și a treia zi va învia.
20. ¶ Atunci a venit la el mama copiilor lui Zebedei, cu fiii ei, închinându-se și cerând ceva anume de la el.
21. Și el i-a spus: Ce voiești? Iar ea i-a spus: Permite ca acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta ta și altul la stânga, în împărăția ta.
22. Dar Isus răspunzând a zis: Nu știți ce cereți. Puteți bea paharul pe care îl voi bea eu? Și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat eu? *Ei* i-au spus: Putem.
23. Iar el le-a spus: Într-adevăr, veți bea paharul meu, și cu botezul cu care sunt botezat eu, veți fi botezați; dar a ședea la dreapta și la stânga mea nu este al meu să dau, ci *va fi dat celor* pentru care a fost pregătit de Tatăl meu.
24. Și după ce au auzit cei zece, au fost foarte supărați pe cei doi frați.
25. Dar Isus i-a chemat și a spus: Știți că domnitorii neamurilor exercită domnie asupra lor și cei mari exercită autoritate asupra lor.
26. Dar între voi nu va fi așa; ci oricine voiește să devină mare între voi, să vă fie servitor;
27. Și oricine voiește să devină primul între voi, să vă fie rob;
28. Chiar așa cum Fiul omului nu a venit ca să fie servit ci ca să servească, și ca să își dea viața răscumpărare pentru mulți.
29. ¶ Și pe când ieșeau din Ierihon, o mare mulțime l-a urmat.
30. Și, iată, doi orbi șezând lângă drumul mare, când au auzit că trece Isus, au strigat, spunând: Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!
31. Și mulțimea îi mustra pentru că trebuiau să tacă; dar strigau mai tare, spunând: Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!
32. Și Isus s-a oprit și i-a chemat și a spus: Ce voiți să vă fac?
33. *Iar* ei i-au spus: Doamne, să ne fie deschiși ochii.
34. Și Isus, făcându-i-se milă, le-a atins ochii; și îndată ochii lor *și*-au primit vederea; și ei l-au urmat.

CAPITOLUL 21

ȘI când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, la muntele Măslinilor, atunci Isus a trimis înainte doi discipoli,
2. Spunându-le: Mergeți în satul dinaintea voastră și imediat veți găsi o măgăriță legată și un măgăruș cu ea; dezlegați-*i* și aduceți-*i* la mine.
3. Și dacă cineva vă spune ceva, veți zice: Domnul are nevoie de ei; și imediat îi va trimite.

4. Toată aceasta s-a făcut ca să se împlinească ce fusese spus prin profetul, care a zis:
5. Spuneți fiicei Sionului: Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și șezând pe o măgăriță și pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.
6. Și discipolii s-au dus și au făcut precum le poruncise Isus.
7. Și au adus măgărița și măgărușul și și-au pus peste ei hainele și *l*-au așezat pe ele.
8. Și o mulțime foarte mare își așterneau hainele pe cale; iar alții tăiau ramuri din copaci și *le* așterneau pe cale.
9. Și mulțimile care mergeau înainte și care veneau în urmă strigau, spunând: Osana Fiului lui David; Binecuvântat *este* cel ce vine în numele Domnului. Osana în cele preaînalte.
10. Și când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare, spunând: Cine este acesta?
11. Și mulțimile spuneau: Acesta este Isus, profetul din Nazaretul Galileii.
12. ¶ Și Isus a intrat în templul lui Dumnezeu și a aruncat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în templu și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei,
13. Și le-a spus: Este scris: Casa mea se va chema casa rugăciunii; dar voi ați făcut *din* ea o peșteră de tâlhari.
14. Și orbii și șchiopii au venit la el în templu; și i-a vindecat.
15. Și când preoții de seamă și scribii au văzut minunile pe care le făcea și pe copii strigând în templu și spunând: Osana Fiului lui David, s-au supărat foarte mult,
16. Și i-au spus: Auzi ce spun aceștia? Și Isus le-a zis: Da, nu ați citit niciodată: Din gura pruncilor și a celor ce sug ți-ai împlinit laudă?
17. Și i-a lăsat și a ieșit din cetate în Betania; și a înnoptat acolo.
18. ¶ Și dimineața pe când se întorcea în cetate, a flămânzit.
19. Și când a văzut un smochin pe cale, a venit la el și nu a găsit nimic în el decât numai frunze și i-a spus: Să nu mai fie rod în tine de acum încolo pentru totdeauna. Și imediat smochinul s-a uscat.
20. Și când au văzut discipolii s-au minunat, spunând: Cât de repede s-a uscat smochinul!
21. Isus a răspuns și le-a zis: Adevărat vă spun: Dacă aveți credință și nu vă îndoiți, veți face nu numai *ce s-a făcut* smochinului, ci chiar dacă spuneți acestui munte: Ridică-te și aruncă-te în mare; se va face.
22. Și toate lucrurile, orice veți cere în rugăciune, crezând, veți primi.
23. ¶ Și după ce a intrat în templu, preoții de seamă și bătrânii poporului au venit la el pe când învăța *poporul* și au spus: Cu ce autoritate faci *tu* acestea? Și cine ți-a dat această autoritate?
24. Și Isus a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru, pe care dacă mi-l veți spune, vă voi spune și eu cu ce autoritate fac aceste lucruri.
25. Botezul lui Ioan, de unde a fost? Din cer, sau de la oameni? Dar ei discutau între ei, spunând: Dacă vom spune: Din cer, ne va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut?

26. Dar dacă vom spune: De la oameni; ne temem de popor; fiindcă toți
îl consideră pe Ioan ca profet.
27. Și i-au răspuns lui Isus și au zis: Nu putem spune. Și el le-a spus: Nici
eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.
28. ¶ Dar ce gândiți voi? Un om avea doi fii; și a venit la primul și a spus:
Fiule, du-te, lucrează astăzi în via mea.
29. *Iar* el a răspuns și a zis: Refuz *să mă duc*; dar pe urmă, s-a pocăit și
s-a dus.
30. Și a venit la al doilea și a spus tot așa. Și el a răspuns și a zis: Eu *mă
duc*, domnule. Și nu s-a dus.
31. Care dintre cei doi a făcut voia tatălui? *Iar* ei i-au spus: Primul. Isus
le-a zis: Adevărat vă spun că: Vameșii și curvele merg în împărăția lui
Dumnezeu înaintea voastră.
32. Fiindcă Ioan a venit la voi pe calea dreptății și nu l-ați crezut; dar vameșii și
curvele l-au crezut; și voi, văzând *aceasta*, nu v-ați pocăit mai apoi ca să îl credeți.
33. ¶ Ascultați altă parabolă: Era un anume gospodar care a sădit o vie. Și
a împrejmuit-o cu un gard și a săpat un teasc în ea și a zidit un turn. Și a
arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată;
34. Și când anotimpul roadelor s-a apropiat, a trimis pe robii săi la
viticultori, ca să primească din roadele acesteia.
35. Dar viticultorii i-au prins pe robii lui și pe unul l-au bătut și pe altul
l-au ucis, iar pe altul l-au împroșcat cu pietre.
36. Din nou a trimis alți robi, mai mulți decât primii; iar ei le-au făcut la fel.
37. Dar în cele din urmă a trimis la ei pe fiul său, spunând: Îl vor respecta pe fiul meu.
38. Dar viticultorii, văzând pe fiul, au spus între ei: Acesta este moștenitorul;
veniți să îl ucidem și să punem stăpânire pe moștenirea lui.
39. Și l-au prins și *l*-au scos în afara viei și *l*-au ucis.
40. Așadar când vine domnul viei, ce va face el acelor viticultori?
41. Ei îi spun: Pe oamenii aceia răi îi va nimici groaznic și își va arenda
via altor viticultori, care îi vor da roadele la timpurile lor.
42. Isus le-a spus: Nu ați citit niciodată în scripturi: Piatra pe care au
respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului *temeliei*; DOMNUL a
făcut aceasta și este minunată în ochii noștri?
43. Din această cauză vă spun: Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la
voi și va fi dată unei națiuni care va aduce roadele ei.
44. Și oricine va cădea peste această piatră, va fi zdrobit; dar peste oricine
va cădea, îl va spulbera.
45. Și când preoții de seamă și fariseii au auzit parabolele lui, au priceput
că *Isus* vorbea despre ei.
46. Și au căutat să pună mâna pe el *dar* s-au temut de mulțimi, pentru că
îl considerau ca profet.

CAPITOLUL
22 ȘI Isus a răspuns și le-a vorbit din nou prin parabole și
spunea:

2. Împărăția cerului se aseamănă cu un anumit împărat, care a făcut
nuntă fiului său;
3. Și a trimis pe robii săi să cheme pe cei invitați la nuntă; dar *aceștia* au
refuzat să vină.
4. Din nou a trimis alți robi, zicând: Spuneți celor ce au fost invitați: Iată,
am pregătit prânzul meu; boii mei și dobitoacele îngrășate *sunt* tăiate și
toate lucrurile *sunt* gata; veniți la nuntă.
5. Dar, fără să le pese, au plecat, unul la câmpul lui, altul la comerțul lui.
6. Și ceilalți au pus mâna pe robii lui; și *i*-au ocărât și *i*-au ucis.
7. Dar când a auzit împăratul, s-a înfuriat; și și-a trimis oștirile și a nimicit
pe acei ucigași și le-a ars cetatea.
8. Apoi a spus robilor săi: Nunta este gata; dar cei ce au fost invitați nu
au fost demni.
9. De aceea duceți-vă la drumurile mari și chemați la nuntă cât de mulți
veți găsi.
10. Și acei robi au ieșit la drumurile mari și au adunat pe toți câți au găsit,
deopotrivă răi și buni; și nunta a fost umplută de oaspeți.
11. Și când împăratul a intrat să vadă oaspeții, a văzut acolo un om care
nu era îmbrăcat cu haină de nuntă.
12. Și i-a spus: Prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă? Dar
el era fără cuvinte.
13. Atunci împăratul a spus servitorilor: Legați-i mâinile și picioarele
și luați-l și aruncați-*l* în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și
scrâșnirea dinților.
14. Fiindcă mulți sunt chemați, dar puțini aleși.
15. ¶ Atunci fariseii s-au dus și au ținut sfat cum să îl prindă în cuvinte.
16. Și au trimis la el pe discipolii lor cu irodienii, spunând: Învățătorule,
știm că ești adevărat și *îi* înveți *pe oameni* calea lui Dumnezeu în adevăr și
nu îți pasă de nimeni; fiindcă nu te uiți la fața oamenilor.
17. Spune-ne atunci: Ce părere ai? Este legiuit a da taxă Cezarului, sau nu?
18. Dar Isus pricepând stricăciunea lor, a spus: De ce mă ispitiți, fățarnicilor?
19. Arătați-mi moneda pentru taxă. Și i-au adus un dinar.
20. Iar el le-a spus: Al cui *este* acest chip și inscripție?
21. *Iar* ei i-au spus: Al Cezarului. Atunci el le-a spus: De aceea dați Cezarului
cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.
22. Când au auzit, s-au minunat și l-au lăsat și s-au dus.
23. ¶ În aceeași zi au venit la el saducheii, care spun că nu este înviere și
l-au întrebat,
24. Spunând: Învățătorule, Moise a spus: Dacă moare un bărbat neavând
copii, fratele lui să se căsătorească cu soția lui și să ridice sămânță
fratelui său.
25. Și erau cu noi șapte frați: și primul, după ce s-a căsătorit, a murit; și
neavând sămânță a lăsat pe soția lui fratelui său.
26. Tot așa și al doilea și al treilea, până la al șaptelea.
27. Și la urma tuturor a murit și femeia.

28. La înviere așadar, căruia din cei șapte îi va fi ea soție? Fiindcă toți au avut-o.
29. Isus a răspuns și le-a zis: Vă rătăciți, necunoscând *nici* scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.
30. Fiindcă la înviere nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer.
31. Dar în legătură cu învierea morților, nu ați citit ce v-a fost rostit de Dumnezeu, zicând:
32. Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob? Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii.
33. Și când mulțimile au auzit, au fost înmărmurite de doctrina lui.
34. ¶ Dar când au auzit fariseii că a astupat gura saducheilor, s-au adunat împreună.
35. Atunci unul dintre ei, un învățător al legii, *l*-a întrebat, ispitindu-l și spunând:
36. Învățătorule, care *este* marea poruncă în lege?
37. Iar Isus i-a spus: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta.
38. Aceasta este prima și marea poruncă.
39. Și a doua, asemenea ei: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.
40. De aceste două porunci atârnă toată legea și profeții.
41. ¶ Pe când fariseii erau adunați, Isus i-a întrebat,
42. Spunând: Ce gândiți voi despre Cristos? Al cui fiu este? Iar ei i-au spus: Al lui David.
43. *Iar* el le-a spus: Cum atunci David, în duh, îl numește, Domn, spunând:
44. DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până fac pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău?
45. Dacă atunci David îl numește Domn, cum este fiul lui?
46. Și nimeni nu a fost în stare să îi răspundă un cuvânt, nici nu a cutezat nimeni din acea zi să îl mai întrebe ceva.

CAPITOLUL 23

1. ATUNCI Isus a vorbit mulțimilor și discipolilor săi,
2. Spunând: Scribii și fariseii șed pe scaunul lui Moise;
3. De aceea toate, oricâte vă spun ei să țineți, *acestea* să *le* țineți și să *le* faceți; dar să nu faceți conform cu faptele lor; fiindcă ei spun și nu fac.
4. Fiindcă leagă sarcini grele și greu de purtat și le pun pe umerii oamenilor; dar *ei*, nici cu degetul lor, nu voiesc să le miște.
5. Ci toate faptele lor le fac pentru a fi văzuți de oameni; își fac filacterele late și își lățesc marginile hainelor;
6. Și le plac locurile de onoare la ospețe și scaunele din față în sinagogi,
7. Și saluturile în piețe și să fie numiți de oameni Rabi, Rabi.
8. Dar voi, să nu fiți numiți Rabi; fiindcă unul este Stăpânul vostru, Cristos; și voi toți sunteți frați.
9. Și să nu numiți *pe nimeni* tatăl vostru, pe pământ; fiindcă unul singur este Tatăl vostru, care *este* în cer.

10. Nici să nu fiți numiți stăpâni; fiindcă unul singur este Stăpânul vostru, Cristos.
11. Dar cel ce este cel mai mare dintre voi va fi servitorul vostru.
12. Și oricine se va înălța pe sine însuși, va fi umilit; și cel ce se va umili, va fi înălțat.
13. Dar vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că închideți împărăția cerului înaintea oamenilor; fiindcă nici voi nu intrați, nici pe cei ce vor să intre nu îi lăsați să intre.
14. Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că mâncați casele văduvelor și de ochii lumii faceți rugăciuni lungi; din această cauză veți primi mai mare damnare.
15. Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că înconjurați marea și pământul să faceți un prozelit; și când l-ați făcut, îl faceți de două ori mai mult copilul iadului decât pe voi înșivă.
16. Vai vouă, călăuze oarbe, care spuneți: Oricine va jura pe templu, aceasta nu este nimic; dar oricine va jura pe aurul templului este dator.
17. Nebuni și orbi, fiindcă ce este mai mare, aurul sau templul care sfințește aurul?
18. Și oricine va jura pe altar, aceasta nu este nimic; dar oricine jură pe darul de pe *altar*, este dator.
19. Nebuni și orbi, căci care *este* mai mare, darul, sau altarul care sfințește darul?
20. De aceea oricine va jura pe *altar*, jură pe acesta și pe toate lucrurile de pe el.
21. Și oricine va jura pe templu, jură pe acesta și pe cel ce locuiește în el;
22. Și cel ce jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu și pe cel ce șade pe el.
23. Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că dați zeciuială din mentă și anis și chimen și ați lăsat nefăcute cele mai grele *lucruri* ale legii: judecata și mila și credința; pe acestea trebuia să le faceți și să nu le lăsați nefăcute pe celelalte.
24. Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila.
25. Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că faceți curat exteriorul paharului și al strachinei, dar în interior sunt pline de jecmănire și de necumpătare.
26. Fariseu orb, curăță întâi ceea *ce este* în interiorul paharului și al strachinei, pentru ca și exteriorul lor să fie curat.
27. Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că sunteți asemănători unor morminte văruite, care, într-adevăr, se arată frumoase la exterior, dar în interior sunt pline de oasele morților și de toată necurăția.
28. Tot așa și voi, la exterior vă arătați drepți oamenilor, dar în interior sunteți plini de fățărnicie și *de* nelegiuire.
29. Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că *voi* zidiți mormintele profeților și înfrumusețați mormintele celor drepți,
30. Și spuneți: Dacă am fi fost în zilele părinților noștri, nu ne-am fi făcut părtași cu ei la sângele profeților.

31. De aceea vă sunteți martori vouă înșivă că sunteți copiii celor ce au ucis profeții.
32. Umpleți și voi măsura părinților voștri!
33. Șerpi, pui de vipere, cum să scăpați *de* damnarea iadului?
34. Din această cauză, iată, eu vă trimit profeți și înțelepți și scribi; și *pe unii* dintre ei îi veți ucide și crucifica; și *pe alții* dintre ei îi veți biciui în sinagogile voastre și *îi* veți persecuta din cetate în cetate;
35. Ca să vină asupra voastră tot sângele drept vărsat pe pământ, de la sângele dreptului Abel, până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între templu și altar.
36. Adevărat vă spun: Toate acestea vor veni asupra acestei generații.
37. Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profeții și împroști cu pietre pe cei trimiși la tine. Cât de des am voit să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi și ați refuzat.
38. Iată, casa vă este lăsată pustie.
39. Fiindcă vă spun: De acum înainte nicidecum nu mă veți mai vedea până când veți spune: Binecuvântat *este* cel ce vine în numele Domnului.

CAPITOLUL 24

ȘI ieșind, Isus a plecat din templu; și discipolii lui au venit la *el* să îi arate clădirile templului.
2. Dar Isus le-a spus: Nu vedeți toate acestea? Adevărat vă spun: Nu va fi lăsată aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.
3. ¶ Și pe când ședea el pe muntele Măslinilor, discipolii au venit la el la o parte, zicând: Spune-ne, când vor fi acestea? Și care *va fi* semnul venirii tale și al sfârșitului lumii?
4. ¶ Și Isus a răspuns și le-a zis: Luați seama să nu vă înșele cineva.
5. Fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând: Eu sunt Cristos; și pe mulți îi vor înșela.
6. Și veți auzi de războaie și zvonuri de războaie; vedeți să nu fiți tulburați; fiindcă toate trebuie să se întâmple, dar încă nu este sfârșitul.
7. Fiindcă se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție; și vor fi foamete și molime și cutremure de pământ în diferite locuri.
8. Dar toate acestea *sunt* începutul durerilor.
9. Atunci vă vor preda ca să fiți chinuiți și vă vor ucide; și veți fi urâți de toate națiunile din cauza numelui meu.
10. Și atunci mulți vor fi poticniți și *se* vor trăda unii pe alții și *se* vor urî unii pe alții.
11. Și mulți profeți falși se vor ridica și vor înșela pe mulți.
12. Și pentru că nelegiuirea va abunda, dragostea celor mai mulți se va răci.
13. Dar cel ce va îndura până la sfârșit, acela va fi salvat.
14. Și această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea, pentru mărturie la toate națiunile; și atunci va veni sfârșitul.
15. De aceea când veți vedea urâciunea pustiirii, spusă prin Daniel, profetul, stând în picioare în locul sfânt, (cine citește să înțeleagă);

16. Atunci, cei din Iudeea, să fugă în munți;
17. Cel de pe acoperiș să nu coboare în casă, să ia vreun lucru din casa lui;
18. Și nici cel de pe câmp să nu se întoarcă să își ia hainele.
19. Și vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile.
20. Dar rugați-vă ca nu cumva fuga voastră să fie iarna sau într-un sabat.
21. Fiindcă atunci va fi necaz mare, cum nu a fost de la începutul lumii până acum și nu va mai fi niciodată.
22. Și dacă acele zile nu ar fi scurtate, *nicio* făptură nu ar fi salvată; dar acele zile vor fi scurtate din cauza celor aleși.
23. Atunci dacă cineva vă va spune: Iată, aici *este* Cristos, sau acolo; să nu credeți.
24. Fiindcă se vor ridica Cristoși falși și profeți falși și vor arăta semne mari și minuni, încât să înșele, dacă *ar fi* posibil, chiar pe cei aleși.
25. Iată, v-am spus dinainte.
26. De aceea dacă ei vă spun: Iată, este în pustie, nu vă duceți. Iată, *este* în cămăruțe tainice, nu credeți.
27. Pentru că așa cum fulgerul vine de la răsărit și strălucește până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.
28. Fiindcă oriunde este trupul mort, acolo se vor aduna vulturii.
29. ¶ Imediat după necazul acelor zile, soarele va fi întunecat și luna nu își va da lumina și stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate;
30. Și atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului; și atunci, toate semințiile pământului se vor jeli și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și mare glorie;
31. Și va trimite pe îngerii săi cu mare sunet de trâmbiță și vor strânge pe aleșii săi din cele patru vânturi, de la o margine a cerului până la cealaltă.
32. ¶ Acum învățați o parabolă a smochinului; când lăstarul lui este încă fraged și dă frunze, știți că vara *este* aproape.
33. Tot așa și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, *chiar* la uși.
34. Adevărat vă spun: Această generație nicidecum nu va trece până se vor întâmpla toate acestea.
35. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece.
36. ¶ Dar, despre acea zi și oră, nu știe nimeni, nici îngerii din cer, ci numai Tatăl meu.
37. Și așa cum *au fost* zilele lui Noe, tot așa va fi și venirea Fiului omului.
38. Fiindcă, așa cum a fost în zilele dinainte de potop, mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în arcă,
39. Și nu au știut, până când a venit potopul și i-a luat pe toți; așa va fi și venirea Fiului omului.
40. ¶ Atunci, doi vor fi la câmp; unul va fi luat și celălalt lăsat.
41. Două *femei* vor măcina la moară; una va fi luată și cealaltă lăsată.
42. ¶ Vegheați așadar, pentru că nu știți în ce oră vine Domnul vostru.
43. Dar să știți aceasta, că dacă ar fi știut stăpânul casei la ce oră ar veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi permis să îi fie spartă casa.

44. Din această cauză fiți și voi pregătiți, pentru că la o astfel de oră la care nu vă gândiți, vine Fiul omului.
45. ¶ Atunci cine este robul credincios și înțelept, pe care l-a pus domnul său peste casa lui, ca să le dea mâncarea la timp?
46. Binecuvântat *este* acel rob, pe care domnul său, când vine, îl va găsi făcând astfel.
47. Adevărat vă spun că îl va face stăpân peste toate averile sale.
48. Dar dacă acel rob rău va spune în inima lui: Domnul meu întârzie să vină;
49. Și va începe să îi bată pe părtașii de robie și să mănânce și să bea cu bețivii;
50. Domnul acelui rob va veni într-o zi când *el* nu *se* așteaptă la *aceasta* și la o oră pe care nu *o* știe,
51. Și îl va tăia în două și îi va rândui partea cu fățarnicii; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

CAPITOLUL 25

ATUNCI împărăția cerului se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelele și au ieșit în întâmpinarea mirelui.
2. Și cinci dintre ele erau înțelepte și cinci fără minte.
3. Cele fără minte și-au luat candelele și nu au luat untdelemn cu ele;
4. Dar cele înțelepte au luat untdelemn în vasele lor, cu candelele lor.
5. În timp ce mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit.
6. Și la miezul nopții s-a făcut o strigare: Iată, vine mirele; ieșiți-i în întâmpinare.
7. Atunci toate acele fecioare s-au ridicat și și-au pregătit candelele.
8. Și cele fără minte au spus celor înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, pentru că ni s-au stins candelele.
9. Dar cele înțelepte au răspuns, zicând: *Nu*; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai degrabă duceți-vă la cei ce vând și cumpărați-vă.
10. Și pe când se duceau să cumpere, a venit mirele; și cele ce erau pregătite, au intrat cu el la nuntă; și ușa a fost închisă.
11. Și după aceea au venit și celelalte fecioare, spunând: Doamne, Doamne, deschide-ne.
12. Dar el a răspuns și a zis: Adevărat vă spun: Nu vă cunosc.
13. Vegheați așadar, pentru că nu știți nici ziua nici ora în care vine Fiul omului.
14. ¶ Fiindcă *împărăția cerului este* ca un om, *care,* plecând într-o țară îndepărtată, a chemat pe robii săi și le-a încredințat averile sale.
15. Și unuia i-a dat cinci talanți și altuia doi și altuia unul; fiecăruia conform capacităților lui; și imediat a plecat.
16. Atunci, cel ce primise cinci talanți s-a dus și a făcut comerț cu ei și a făcut alți cinci talanți.
17. Și tot așa, cel ce *primise* doi *talanți*, a câștigat și el alți doi.

18. Dar cel ce primise unul s-a dus și a săpat în pământ și a ascuns banii domnului său.
19. Și după mult timp domnul acelor robi vine și face socoteala cu ei.
20. Și cel ce primise cinci talanți a venit și a adus alți cinci talanți, spunând: Domnule, mi-ai încredințat cinci talanți; iată, am câștigat pe lângă ei alți cinci talanți.
21. Și domnul său i-a spus: Bine ai lucrat, rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține, te voi face stăpân peste multe; intră în bucuria domnului tău.
22. Și cel ce primise doi talanți a venit și a spus: Domnule, mi-ai încredințat doi talanți; iată, am câștigat pe lângă ei alți doi talanți.
23. Domnul său i-a spus: Bine ai lucrat rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține, te voi face stăpân peste multe; intră în bucuria domnului tău.
24. Atunci și cel ce primise un talant a venit și a spus: Domnule, te știam că ești om aspru, secerând de unde nu ai semănat și adunând de unde nu ai vânturat;
25. Și mi-a fost teamă *și* m-am dus și am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai *ce este* al tău.
26. Și domnul său, răspunzând, i-a zis: Rob stricat și leneș, ai știut că secer de unde nu am semănat și adun de unde nu am vânturat;
27. De aceea trebuia să dai banii mei schimbătorilor de bani și eu venind, aș fi primit ce este al meu cu dobândă.
28. Luați de aceea talantul de la el și dați-*l* celui ce are zece talanți;
29. Căci fiecăruia care are, i se va da și va avea din abundență; dar de la cel ce nu are, se va lua și ce are.
30. Și aruncați pe robul nefolositor în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
31. ¶ Când Fiul omului va veni în gloria sa și toți îngerii sfinți cu el, atunci va ședea pe tronul gloriei sale;
32. Și înaintea lui vor fi adunate toate națiunile; și îi va separa pe unii de alții, precum păstorul separă oile de capre;
33. Și va pune oile la dreapta sa, dar caprele la stânga.
34. Atunci Împăratul va spune celor de la dreapta lui: Veniți binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii;
35. Fiindcă am fost flămând și mi-ați dat să mănânc; am fost însetat și mi-ați dat să beau; am fost străin și m-ați primit;
36. Gol și m-ați îmbrăcat; am fost bolnav și m-ați vizitat; am fost în închisoare și ați venit la mine.
37. Atunci cei drepți îi vor răspunde, zicând: Doamne, când te-am văzut noi flămând și *ți*-am dat să mănânci? Sau însetat și *ți*-am dat să bei?
38. Când te-am văzut noi străin și *te*-am primit? Sau gol și *te*-am îmbrăcat?
39. Sau când te-am văzut noi bolnav sau în închisoare și am venit pe la tine?

40. Și Împăratul va răspunde și le va zice: Adevărat vă spun: Întrucât ați făcut *acestea* unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai mei, mie mi le-ați făcut.
41. Apoi va spune și celor de la stânga: Plecați de la mine, blestemaților, în focul veșnic, pregătit pentru diavol și îngerii lui;
42. Fiindcă am fost flămând și nu mi-ați dat să mănânc; am fost însetat și nu mi-ați dat să beau;
43. Am fost străin și nu m-ați primit; gol și nu m-ați îmbrăcat; bolnav și în închisoare și nu m-ați vizitat.
44. Atunci îi vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut noi flămând sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu te-am servit?
45. Atunci le va răspunde, zicând: Adevărat vă spun: Întrucât nu ați făcut *acestea* unuia dintre cei mai neînsemnați din aceștia, mie nu mi *le*-ați făcut.
46. Și aceștia vor merge în pedeapsă veșnică; dar cei drepți în viață eternă.

CAPITOLUL 26

ŞI s-a întâmplat că, după ce Isus a terminat toate aceste cuvinte, a spus discipolilor săi:
2. Ştiți că peste două zile este paştele și Fiul omului este trădat pentru a fi crucificat.
3. Atunci s-au adunat preoți de seamă și scribii și bătrânii poporului în curtea palatului marelui preot, care se numea Caiafa,
4. Și au convenit ca să prindă pe Isus prin viclenie și să *îl* ucidă.
5. Dar spuneau: Nu în *ziua* sărbătorii, ca nu cumva să fie tulburare în popor.
6. ¶ Iar când Isus era în Betania, în casa lui Simon leprosul,
7. A venit la el o femeie având un vas de alabastru cu mir foarte prețios și *l*-a turnat pe capul lui în timp ce stătea la masă.
8. Dar când au văzut, discipolii lui s-au supărat foarte mult, spunând: Pentru ce risipa aceasta?
9. Fiindcă acest mir s-ar fi putut vinde pentru mult și dat săracilor.
10. Când Isus a înțeles, le-a spus: De ce tulburați femeia? Fiindcă a lucrat o lucrare bună față de mine.
11. Deoarece pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe mine nu mă aveți totdeauna.
12. Fiindcă ea, turnând acest mir pe trupul meu, a făcut-*o* pentru înmormântarea mea.
13. Adevărat vă spun: Oriunde va fi predicată această evanghelie, în întreaga lume, va fi spus și ce a făcut ea, spre amintirea ei.
14. ¶ Atunci unul dintre cei doisprezece, numit Iuda Iscariot, s-a dus la preoții de seamă,
15. Și *le*-a spus: Ce voiți să îmi dați și vi-l voi preda? Și s-au înțeles cu el pentru treizeci de arginți.
16. Și de atunci căuta ocazia potrivită să îl trădeze.

17. ¶ Și în prima *zi* a azimelor, discipolii au venit la Isus, spunându-i: Unde
voiești să îți pregătim să mănânci paștele?
18. Iar el a spus: Mergeți în cetate la cutare om și spuneți-i: Învățătorul
spune: Timpul meu este aproape; voi ține paștele în casa ta, cu discipolii mei.
19. Și discipolii au făcut cum îi îndrumase Isus; și au pregătit paștele.
20. Iar, după ce s-a înserat, a șezut cu cei doisprezece.
21. Și pe când mâncau, a spus: Adevărat vă spun că unul dintre voi mă
va trăda.
22. Și s-au întristat foarte mult și a început fiecare dintre ei să îi spună:
Sunt eu, Doamne?
23. Iar el a răspuns și a zis: Cel ce *își* înmoaie mâna cu mine în farfurie,
acela mă va trăda.
24. Într-adevăr, Fiul omului se duce, așa cum este scris despre el; dar vai
acelui om prin care Fiul omului este trădat! Bine ar fi fost pentru acel om
dacă nu s-ar fi născut.
25. Atunci Iuda, care l-a trădat, a răspuns și a zis: Rabi, sunt eu? *Iar* el i-a
zis: Tu ai spus-*o*.
26. ¶ Și pe când mâncau, Isus a luat o pâine și a binecuvântat-*o* și a frânt-*o*
și a dat-*o* discipolilor și a spus: Luați, mâncați; acesta este trupul meu.
27. Și a luat paharul și după ce a adus mulțumiri, le-a dat, spunând: Beți
toți din el;
28. Fiindcă acesta este sângele meu, al noului testament, care se varsă
pentru mulți pentru iertarea păcatelor.
29. Dar vă spun: De acum încolo, nicidecum nu voi mai bea din
acest rod al viței până în ziua când îl voi bea nou cu voi în împărăția
Tatălui meu.
30. Și după ce au cântat un imn, au ieșit înspre muntele Măslinilor.
31. ¶ Atunci Isus le-a spus: Voi toți vă veți poticni din cauza mea în această
noapte; fiindcă este scris: Voi bate păstorul și oile turmei vor fi împrăștiate.
32. Dar după ce voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea.
33. Petru a răspuns și i-a zis: Chiar dacă toți se vor poticni din cauza ta,
totuși niciodată eu nu mă voi poticni.
34. Isus i-a spus: Adevărat îți spun că: În această noapte înainte de a cânta
cocoșul, mă vei nega de trei ori.
35. Petru i-a spus: Chiar dacă ar trebui să mor cu tine, nicidecum nu te
voi nega. Și toți discipolii au spus la fel.
36. ¶ Atunci Isus a venit cu ei într-un loc numit Ghetsimani și le-a spus
discipolilor: Ședeți aici în timp ce mă voi duce să mă rog acolo.
37. Și a luat cu el pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei și a început să fie
întristat și foarte mâhnit.
38. Atunci le-a spus: Sufletul meu este foarte întristat, chiar de moarte;
rămâneți aici și vegheați cu mine.
39. Și a mers puțin mai înainte și a căzut *cu* fața sa la *pământ* și s-a rugat,
spunând: Tatăl meu, dacă este posibil, să fie depărtat de la mine acest pahar;
totuși nu cum voiesc eu, ci cum *voiești* tu.

40. Apoi a venit la discipoli și i-a găsit adormiți și i-a spus lui Petru: Ce, o
oră nu ați fost în stare să vegheați cu mine?
41. Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită; într-adevăr, duhul
este plin de zel, dar carnea fără putere.
42. S-a depărtat din nou a doua oară și s-a rugat, spunând: Tatăl meu, dacă
acest pahar nu poate fi depărtat de la mine fără să îl beau, facă-se voia ta.
43. Și venind, i-a găsit din nou adormiți; fiindcă ochii lor erau îngreunați.
44. Și i-a lăsat și a plecat din nou și s-a rugat a treia oară, spunând
aceleași cuvinte.
45. Atunci a venit la discipolii săi și le-a spus: Dormiți de acum și
odihniți-vă; iată, ora este aproape și Fiul omului este trădat în mâinile
păcătoșilor.
46. Ridicați-vă, să mergem; iată, este aproape cel ce mă trădează.
47. ¶ Și pe când încă vorbea el, iată, Iuda, unul dintre cei doisprezece,
venea și cu el o mulțime mare cu săbii și bâte, de la preoții de seamă și
bătrânii poporului.
48. Și cel ce îl trădase le dăduse un semn, spunând: Pe acela pe care îl voi
săruta, acela este: prindeți-l.
49. Și apropiindu-se îndată de Isus, a spus: Bucură-te, Rabi; și l-a sărutat.
50. Iar Isus i-a spus: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci au venit și au pus
mâinile pe Isus și l-au prins.
51. Și, iată, unul dintre cei ce erau cu Isus, a întins mâna și și-a scos sabia
și a lovit pe un rob al marelui preot și i-a tăiat urechea.
52. Atunci Isus i-a spus: Pune-ți sabia la locul ei; fiindcă toți cei ce iau
sabia, vor pieri de sabie.
53. Sau gândești că nu pot să rog acum pe Tatăl meu și el mi-ar pune
imediat la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?
54. Atunci cum se vor împlini scripturile, că astfel trebuie să fie?
55. În aceeași oră Isus a spus mulțimii: Ați ieșit ca după un tâlhar, cu săbii
și cu bâte, ca să mă luați? Ședeam zilnic cu voi, învățându-*vă* în templu și
nu m-ați prins.
56. Dar toată aceasta s-a făcut ca scripturile profeților să se împlinească.
Atunci toți discipolii l-au părăsit și au fugit.
57. ¶ Și cei ce l-au prins pe Isus *l*-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau
adunați scribii și bătrânii.
58. Iar Petru l-a urmat de departe, până la curtea palatului marelui preot
și a intrat și a șezut cu servitorii să vadă sfârșitul.
59. Și preoții de seamă și bătrânii și tot consiliul căutau mărturie falsă
împotriva lui Isus, ca să îl ucidă.
60. Dar nu au găsit; deși au venit mulți martori falși, *totuși* nu au găsit
nimic. Și la urmă au venit doi martori falși,
61. Și au spus: Acesta a zis: Sunt în stare să distrug templul lui Dumnezeu
și să îl construiesc *iarăși* în trei zile.
62. Și marele preot s-a sculat și i-a spus: Nu răspunzi nimic? Ce mărturie
aduc aceștia împotriva ta?

63. Dar Isus tăcea. Și marele preot a răspuns și i-a zis: Te conjur pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu.
64. Isus i-a zis: Tu ai spus-*o*. Cu toate acestea vă spun: De acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.
65. Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele, spunând: A blasfemiat; ce nevoie mai avem de alți martori? Iată acum ați auzit blasfemia lui.
66. Ce gândiți voi? Ei au răspuns și au zis: Este vinovat de moarte.
67. Atunci l-au scuipat în față și l-au bătut cu pumnii și alții *l*-au pălmuit,
68. Spunând: Profețește-ne, Cristoase: Cine este cel ce te-a lovit?
69. ¶ Și Petru ședea afară în curtea palatului și o tânără a venit la el, spunând: Și tu ai fost cu Isus din Galileea.
70. Dar el a negat înaintea tuturor, spunând: Nu știu ce spui.
71. Și când a ieșit în portic, l-a văzut altă *tânără* și a spus celor de acolo: Și acesta era cu Isus din Nazaret.
72. Și din nou a negat cu jurământ: Nu *îl* cunosc *pe* omul *acesta*.
73. Și după un timp, cei ce stăteau acolo în picioare au venit și i-au spus lui Petru: Cu adevărat și tu ești dintre ei, fiindcă și vorbirea ta te dă pe față.
74. Atunci el a început să blesteme și să jure, *spunând:* Nu *îl* cunosc pe omul acesta. Și îndată cocoșul a cântat.
75. Și Petru și-a amintit vorba lui Isus, care îi zisese: Înainte de a cânta cocoșul, mă vei nega de trei ori. Și a ieșit și a plâns cu amar.

CAPITOLUL 27

CÂND a venit dimineața, toți preoții de seamă și bătrânii poporului au ținut sfat împotriva lui Isus, să îl ucidă.
2. Și legându-l, *l*-au dus și l-au predat lui Pontius Pilat, guvernatorul.
3. Atunci Iuda, care l-a trădat, când a văzut că a fost condamnat, s-a căit și a adus înapoi cei treizeci de arginți marilor preoți și bătrânilor,
4. Spunând: Am păcătuit prin aceea că am trădat sângele nevinovat. Dar ei au spus: Ce ne *pasă* nouă? Te privește!
5. Și el aruncând arginții în templu, a plecat; și s-a dus și s-a spânzurat.
6. Dar preoții de seamă au luat arginții și au spus: Nu este legiuit să îi punem în vistierie, pentru că este prețul sângelui.
7. Și au ținut sfat și au cumpărat cu ei câmpul olarului, ca să îngroape pe străini în *el*.
8. De aceea câmpul acela a fost numit câmpul sângelui, până în ziua de azi.
9. Atunci a fost împlinit ce fusese spus prin profetul Ieremia, spunând: Și au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care cei dintre copiii lui Israel l-au prețuit;
10. Și i-au dat pentru câmpul olarului, așa cum mi-a rânduit mie Domnul.
11. ¶ Și Isus a stat în picioare înaintea guvernatorului; și guvernatorul l-a întrebat, spunând: Ești tu Împăratul iudeilor? Și Isus i-a spus: Tu spui.
12. Și când a fost acuzat de preoții de seamă și bătrâni, nu a răspuns nimic.
13. Atunci Pilat i-a spus: Nu auzi câte lucruri aduc ei mărturie împotriva ta?

14. Și nu i-a răspuns la nicio vorbă; așa că guvernatorul se minuna foarte mult.
15. Și la *acea* sărbătoare guvernatorul avea obiceiul să elibereze oamenilor un prizonier, pe care îl voiau.
16. Pe atunci aveau un prizonier faimos, numit Baraba.
17. De aceea când erau adunați, Pilat le-a spus: Pe care voiți să vi-l eliberez? Pe Baraba, sau pe Isus, care este numit Cristos?
18. Fiindcă știa că din cauza invidiei l-au predat.
19. Pe când el era așezat pe scaunul de judecată, soția sa a trimis la el, spunând: Să nu ai nimic a face cu acel om drept; fiindcă azi am suferit multe în vis din cauza lui.
20. Dar preoții de seamă și bătrânii au convins mulțimile ca să îl ceară pe Baraba, iar pe Isus să *îl* nimicească.
21. Guvernatorul a răspuns și le-a zis: Pe care dintre cei doi voiți să vi-l eliberez? Iar ei spuneau: Pe Baraba.
22. Pilat le-a spus: Atunci ce să fac cu Isus, care este numit Cristos? *Iar ei* toți i-au spus: Să fie crucificat.
23. Iar guvernatorul a spus: De ce, ce rău a făcut? Dar ei strigau și mai tare, spunând: Să fie crucificat.
24. Când Pilat a văzut că nu poate fi de niciun folos, ci mai degrabă s-a făcut tumult, a luat apă și *și*-a spălat mâinile înaintea mulțimii, spunând: Sunt nevinovat de sângele acestui om drept. Vă privește!
25. Atunci tot poporul a răspuns și a zis: Sângele lui *fie* asupra noastră și asupra copiilor noștri.
26. Atunci le-a eliberat pe Baraba; și după ce *l*-a biciuit pe Isus, *l*-a predat să fie crucificat.
27. ¶ Atunci soldații guvernatorului l-au luat pe Isus în sala de judecată și au adunat în jurul lui toată ceata *de soldați*.
28. Și l-au dezbrăcat și i-au pus o robă stacojie.
29. Și după ce au împletit o coroană de spini, au pus-o pe capul lui; și o trestie în mâna lui dreaptă și îngenuncheau în fața lui și își băteau joc de el, spunând: Bucură-te, Împăratul iudeilor.
30. Și scuipând asupra lui, au luat trestia și îl loveau în cap.
31. Și după ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de robă și l-au îmbrăcat cu hainele lui și l-au dus să *îl* crucifice.
32. Și pe când ieșeau, au găsit un om din Cirene, numit Simon; pe el l-au constrâns să îi ducă crucea.
33. ¶ Și când au ajuns la un loc numit Golgota, căruia i se spune Locul Căpățânii,
34. I-au dat să bea oțet amestecat cu fiere. Și gustând, a refuzat să bea.
35. Și l-au crucificat și și-au împărțit hainele lui, aruncând sorți; ca să se împlinească ce fusese spus de profetul: Și-au împărțit hainele mele între ei și pe cămașa mea au aruncat sorți.
36. Și șezând, *soldații* îl vegheau acolo.
37. Și i-au pus deasupra capului său acuzația lui în scris: ACESTA ESTE ISUS ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

38. Tot atunci au fost crucificați cu el doi tâlhari, unul la dreapta și altul
la stânga.
39. Și cei ce treceau îl înjurau, clătinând din cap,
40. Și spunând: Tu care distrugi templul și *îl* zidești în trei zile, salvează-te
pe tine însuți. Dacă ești tu Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce.
41. Și la fel, batjocorindu-*l*, preoții de seamă, cu scribii și bătrânii, spuneau:
42. Pe alții i-a salvat; pe sine însuși nu se poate salva. Dacă este el Împăratul
lui Israel, să coboare acum de pe cruce și îl vom crede.
43. S-a încrezut în Dumnezeu; să îl scape acum, dacă îl dorește. Fiindcă
a spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu.
44. De asemenea tâlharii care erau crucificați *împreună* cu el, îl ocărau
cu aceleași cuvinte.
45. ¶ Iar de la ora șase s-a făcut întuneric peste toată țara, până la ora nouă.
46. Și pe la ora nouă, Isus a strigat cu voce tare, spunând: Eli, Eli, lama
sabactani? Care este *tradus*: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce
m-ai părăsit?
47. Și unii din cei ce stăteau acolo în picioare, când au auzit, au spus:
Acesta cheamă pe Ilie.
48. Și imediat, unul dintre ei a alergat și a luat un burete și *l*-a umplut cu
oțet și *l*-a pus într-o trestie și i-a dat să bea.
49. Dar ceilalți spuneau: Lăsați-*l*, să vedem dacă va veni Ilie să îl salveze.
50. Iar Isus, după ce a strigat din nou cu voce tare și-a dat duhul.
51. Și iată, perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos; și pământul
s-a cutremurat și stâncile s-au despicat;
52. Și mormintele au fost deschise; și multe trupuri ale sfinților care
adormiseră, s-au ridicat;
53. Și au ieșit din morminte, după învierea lui, au intrat în sfânta cetate
și s-au arătat multora.
54. Și centurionul și cei ce erau cu el veghind pe Isus, văzând cutremurul și
lucrurile care fuseseră făcute, s-au temut foarte tare, spunând: Cu adevărat,
acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.
55. Acolo erau și multe femei, privind de departe, care îl urmaseră din
Galileea pe Isus, servindu-i,
56. Între care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov și Iose, și
mama copiilor lui Zebedei.
57. ¶ Și când s-a înserat, a venit un om bogat din Arimateea, numit Iosif,
care era și el discipol al lui Isus;
58. Acesta a mers la Pilat și a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit
să *îi* fie dat trupul.
59. Și Iosif, după ce a luat trupul, l-a înfășurat într-o pânză curată de in,
60. Și l-a pus într-un mormânt nou, al lui însuși, pe care îl tăiase în stâncă;
și a rostogolit o piatră mare la ușa mormântului și a plecat.
61. Și acolo erau Maria Magdalena și cealaltă Marie, șezând cu fața
la mormânt.

62. Și a doua zi, care urmează zilei pregătirii, preoții de seamă și fariseii s-au adunat la Pilat,
63. Spunând: Domnule, ne amintim că înșelătorul acela a spus pe când era încă în viață: După trei zile, voi învia.
64. De aceea poruncește ca mormântul să fie asigurat până a treia zi, ca nu cumva să vină discipolii lui noaptea să îl fure și să spună poporului: A înviat dintre morți; atunci rătăcirea de pe urmă va fi mai rea decât cea dintâi.
65. Pilat le-a spus: Aveți o gardă; duceți-vă și asigurați-*l* cum puteți.
66. Așa că ei au plecat și au asigurat mormântul, sigilând piatra și punând o gardă.

CAPITOLUL

28 LA sfârșitul sabatului, pe când începea să se lumineze înspre prima *zi* a săptămânii, au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie să vadă mormântul.
2. Și iată, a fost un mare cutremur; fiindcă îngerul Domnului a coborât din cer și a venit și a rostogolit deoparte piatra de la ușa *mormântului* și a șezut pe ea.
3. Și înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.
4. Și de teama lui, paznicii au tremurat și au fost ca morți.
5. Iar îngerul a răspuns și le-a zis femeilor: Nu vă temeți; fiindcă știu că *voi* îl căutați pe Isus cel crucificat.
6. Nu este aici; fiindcă a înviat, așa cum a spus. Veniți, vedeți locul unde zăcea Domnul.
7. Și duceți-vă repede să spuneți discipolilor lui că a înviat dintre morți; și iată, el merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea; iată, v-am spus.
8. Și ele au plecat repede de la mormânt cu teamă și cu mare bucurie; și au alergat să îi anunțe pe discipolii lui.
9. Și pe când mergeau să îi anunțe pe discipolii lui, iată, Isus le-a întâlnit, spunând: Bucurați-vă. Și au venit și i-au cuprins picioarele și i s-au închinat.
10. Atunci Isus le-a spus: Nu vă temeți; duceți-vă, spuneți fraților mei să meargă în Galileea și acolo mă vor vedea.
11. ¶ Și pe când se duceau ele, iată, unii din gardă au venit în cetate și au arătat marilor preoți toate cele făcute.
12. Și după ce s-au adunat cu bătrânii și au ținut sfat, au dat mulți bani soldaților,
13. Spunând: Ziceți *așa*: Discipolii lui au venit noaptea și l-au furat pe când noi dormeam.
14. Și dacă aceasta va ajunge la urechile guvernatorului, noi îl vom convinge și vă vom păstra în siguranță.
15. Așa că au luat banii și au făcut cum fuseseră învățați. Și acest cuvânt este răspândit printre iudei până în ziua de astăzi.
16. ¶ Atunci cei unsprezece discipoli s-au dus în Galileea, la un munte unde Isus le rânduise.

17. Și când l-au văzut, i s-au închinat; dar unii s-au îndoit.
18. Și Isus a venit și le-a vorbit, spunând: Toată puterea îmi este dată în cer și pe pământ.
19. De aceea duceți-vă și învățați toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,
20. Învățându-i să țină toate câte v-am poruncit; și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii. Amin.

MARCU

CAPITOLUL

1 ÎNCEPUTUL evangheliei lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu;
2. Așa cum este scris în profeți: Iată, eu trimit pe mesagerul meu
înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta.
3. Vocea unuia care strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, faceți
cărările sale drepte.
4. Ioan boteza în pustie și predica botezul pocăinței pentru
iertarea păcatelor.
5. Și ieșea la el toată țara Iudeii și cei din Ierusalim și toți au fost botezați
de el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele.
6. Și Ioan era îmbrăcat cu *o haină din* păr de cămilă și cu un brâu de piele
în jurul mijlocului său și mânca lăcuste și miere sălbatică;
7. Și predica, spunând: După mine vine unul mai puternic decât mine,
căruia nu sunt demn să mă aplec să îi dezleg cureaua sandalelor.
8. Eu într-adevăr v-am botezat cu apă, dar el vă va boteza cu Duhul Sfânt.
9. ¶ Și s-a întâmplat în acele zile că Isus a venit din Nazaretul Galileii și
a fost botezat de Ioan în Iordan.
10. Și îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschizându-se și Duhul ca
un porumbel coborând pe el;
11. Și a venit o voce din cer: Tu ești Fiul meu preaiubit în care îmi găsesc
toată plăcerea.
12. ¶ Și îndată Duhul l-a condus în pustie.
13. Și a fost acolo, în pustie, patruzeci de zile ispitit de Satan; și a fost cu
fiarele sălbatice; și îngerii i-au servit.
14. ¶ Și după ce Ioan a fost pus în închisoare, Isus a venit în Galileea
predicând evanghelia împărăției lui Dumnezeu,
15. Și, spunând: Timpul este împlinit și împărăția lui Dumnezeu este
aproape: pocăiți-vă și credeți evanghelia.
16. ¶ Și pe când umbla pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe
Andrei, fratele lui, aruncând un năvod în mare, fiindcă erau pescari.
17. Și Isus le-a spus: Veniți după mine și vă voi face să deveniți pescari
de oameni.
18. Și îndată și-au lăsat plasele și l-au urmat.
19. Și mergând puțin mai departe de acolo, a văzut pe Iacov al lui Zebedei
și pe Ioan, fratele său; și ei erau în corabie, reparându-și plasele.
20. Și îndată i-a chemat; iar ei au lăsat pe tatăl lor, Zebedei, în corabie, cu
servitorii angajați și au mers după el.
21. ¶ Și s-au dus în Capernaum; și îndată în sabat, a intrat în sinagogă și
îi învăța.
22. Și erau înmărmuriți de doctrina lui; fiindcă îi învăța ca unul care avea
autoritate și nu precum scribii.

23. ¶ Și în sinagoga lor era un om cu un duh necurat; și el a strigat,
24. Spunând: Lasă-*ne*; ce avem noi a face cu tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne nimicești? Te știu cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.
25. Și Isus l-a mustrat, spunând: Taci și ieși din el.
26. Și după ce duhul necurat l-a scuturat puternic, și a strigat cu voce tare, a ieșit din el.
27. Și toți au fost atât de uimiți, încât se întrebau între ei, spunând: Ce este aceasta? Ce doctrină nouă *este* aceasta? Căci poruncește cu autoritate chiar duhurilor necurate și ele ascultă de el.
28. Și faima lui s-a răspândit îndată prin toată regiunea, de jur împrejurul Galileii.
29. ¶ Și îndată, ieșind din sinagogă, au intrat în casa lui Simon și Andrei, împreună cu Iacov și Ioan.
30. Iar soacra lui Simon zăcea cu febră și îndată i-au vorbit despre ea.
31. Iar el a venit și a luat-o de mână și a ridicat-o; și îndată a lăsat-o febra și ea le-a servit.
32. Și făcându-se seară, când soarele apunea, aduceau la el pe toți cei ce erau bolnavi și pe cei posedați de draci.
33. Și toată cetatea s-a adunat la ușă.
34. Și a vindecat pe mulți ce erau bolnavi de diferite boli; și a scos mulți draci; și nu îi lăsa pe draci să vorbească, pentru că îl cunoșteau.
35. Și de dimineață, s-a sculat cu mult înainte de ziuă, a ieșit și a plecat într-un loc pustiu și s-a rugat acolo.
36. Și Simon și cei ce erau cu el, l-au urmat.
37. Și când l-au găsit, i-au spus: Toți te caută.
38. Iar el le-a spus: Să mergem în satele învecinate ca să predic și acolo; fiindcă pentru aceasta am venit.
39. Și predica în sinagogile lor, prin toată Galileea și scotea draci.
40. ¶ Și a venit la el un lepros, implorându-l și îngenunchind *înaintea* lui și spunându-i: Dacă voiești, mă poți curăți.
41. Iar lui Isus, făcându-i-se milă, *și*-a întins mâna și l-a atins și i-a spus: Voiesc; fii curățit.
42. Și pe când vorbea, îndată lepra s-a depărtat de la el și a fost curățit.
43. Și i-a poruncit cu strictețe și îndată l-a trimis de acolo;
44. Și i-a spus: Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te, arată-te preotului și oferă pentru curățirea ta lucrurile pe care le-a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.
45. Dar el a ieșit și a început să vestească mult și să răspândească acest lucru, atât de mult încât Isus nu mai putea să intre pe față în cetate, ci era afară în locuri pustii; și veneau la el din toate părțile.

CAPITOLUL 2

ȘI din nou a intrat în Capernaum după *câteva* zile; și s-a auzit că este în casă.
2. Și îndată mulți s-au adunat, încât nu mai era loc să *îi* încapă, nici măcar în apropierea ușii; și le predica cuvântul.

3. Și au venit la el, aducând un paralitic, purtat de patru *oameni*.
4. Și cum nu puteau să se apropie de el din cauza mulțimii, au descoperit acoperișul unde era; și după ce *l*-au spart, au coborât patul pe care zăcea paraliticul.
5. Când Isus a văzut credința lor, i-a spus paraliticului: Fiule, păcatele tale îți sunt iertate.
6. Dar erau unii din scribi, șezând acolo și cugetând în inimile lor,
7. De ce vorbește acesta astfel de blasfemii? Cine poate ierta păcatele, decât numai Dumnezeu?
8. Și Isus, cunoscând îndată în duhul său că ei cugetau așa în ei înșiși, le-a spus: De ce cugetați acestea în inimile voastre?
9. Ce este mai ușor a spune paraliticului: Păcatele tale îți sunt iertate, sau a spune: Ridică-te și ia-ți patul și umblă?
10. Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (i-a spus paraliticului),
11. Îți spun: Ridică-te și ia-ți patul și du-te acasă.
12. Iar el îndată s-a ridicat și luând patul, a ieșit înaintea tuturor; astfel că toți erau uimiți și îl glorificau pe Dumnezeu, spunând: Nu am văzut niciodată așa ceva.
13. ¶ Și a ieșit din nou lângă mare; și toată mulțimea venea la el, iar el îi învăța.
14. Și pe când trecea pe acolo, l-a văzut pe Levi al lui Alfeu șezând la recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă. Iar el s-a sculat și l-a urmat.
15. Și s-a întâmplat, pe când Isus ședea la masă în casa lui *Levi*, că mulți vameși și păcătoși ședeau și ei împreună cu Isus și discipolii lui; fiindcă erau mulți și îl urmau.
16. Și când l-au văzut scribii și fariseii mâncând cu vameșii și păcătoșii, le-au spus discipolilor săi: Cum se face că mănâncă și bea cu vameșii și păcătoșii?
17. Și Isus auzind le-a spus: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii. Nu am venit să chem pe cei drepți, ci pe păcătoși la pocăință.
18. Și discipolii lui Ioan și ai fariseilor obișnuiau să postească; și au venit și i-au spus: De ce discipolii lui Ioan și ai fariseilor postesc, dar discipolii tăi nu postesc?
19. Și Isus le-a spus: Pot însoțitorii mirelui să postească atât timp cât mirele este cu ei? Cât timp îl au pe mire cu ei, nu pot posti.
20. Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti în acele zile.
21. ¶ Și nimeni nu coase un petic de stofă nouă la o haină veche; altfel, bucata cea nouă care umple, ia din cea veche și ruptura se face mai rea.
22. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou sparge burdufurile și vinul este vărsat și burdufurile vor fi distruse; ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi.
23. ¶ Și s-a întâmplat că mergea în sabat prin lanuri; și discipolii lui, făcându-și drum, au început să smulgă spicele.

24. Și fariseii i-au spus: Iată, de ce fac ei în sabat ce nu este legiuit?
25. Și el le-a spus: Nu ați citit niciodată ce a făcut David, când a avut nevoie și a flămânzit, el și cei care erau cu el?
26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele lui Abiatar, marele preot și a mâncat pâinile punerii înainte, care nu este legiuit a le mânca decât preoților și a dat și celor ce erau cu el?
27. Și le-a spus: Sabatul a fost făcut pentru om și nu omul pentru sabat;
28. De aceea Fiul omului este Domn și al sabatului.

CAPITOLUL 3

ȘI a intrat din nou în sinagogă; și acolo era un om care avea o mână uscată.
2. Și îl pândeau *să vadă* dacă îl va vindeca în sabat, ca să îl acuze.
3. Iar el i-a spus omului care avea mâna uscată: Ridică-te și vino.
4. Și le-a spus: Este legiuit a face bine în sabate, sau a face rău? A salva viața, sau a ucide? Dar ei tăceau.
5. Și uitându-se împrejur la ei cu mânie, fiind mâhnit din cauza împietririi inimii lor, i-a spus omului: Întinde-ți mâna. Și el a întins-*o*; și mâna lui a fost refăcută complet, ca cealaltă.
6. Și fariseii au ieșit și îndată au ținut sfat cu irodienii împotriva lui, cum să îl nimicească.
7. ¶ Dar Isus s-a retras cu discipolii lui la mare; și o mare mulțime din Galileea l-a urmat și din Iudeea,
8. Și din Ierusalim și din Idumeea și *de* dincolo de Iordan; și cei din jurul Tirului și Sidonului, când au auzit ce lucruri mari făcea, o mare mulțime a venit la el.
9. Și el a spus discipolilor săi ca o corabie mică să îl aștepte, din cauza mulțimii, ca nu cumva să îl îmbulzească.
10. Fiindcă vindecase pe mulți; încât toți câți aveau boli îl înghesuiau ca să îl atingă.
11. Și duhurile necurate, când îl vedeau, se prosternau *înaintea* lui și strigau, spunând: Tu ești Fiul lui Dumnezeu.
12. Și le-a poruncit cu strictețe ca nu cumva să îl facă cunoscut.
13. ¶ Și el a urcat pe un munte și a chemat *la el* pe cine a voit; și ei au venit la el.
14. Și a rânduit doisprezece, ca să fie cu el și ca să îi trimită să predice,
15. Și să aibă putere să vindece bolile și să scoată dracii;
16. Și lui Simon, i-a dat numele Petru;
17. Și lui Iacov, al lui Zebedei, și lui Ioan, fratele lui Iacov; și le-a dat numele Boanerghes, adică Fiii Tunetului;
18. Și Andrei și Filip și Bartolomeu și Matei și Toma și Iacov al lui Alfeu și Tadeu și Simon Canaanitul,
19. Și Iuda Iscariot, care l-a și trădat; și s-au dus într-o casă.
20. Și mulțimea s-a adunat din nou, așa încât ei nu mai puteau să mănânce nici pâine.

21. Şi când au auzit prietenii săi, s-au dus să îl prindă; fiindcă spuneau: Şi-a ieşit din minţi.
22. ¶ Şi scribii care au coborât din Ierusalim, spuneau: El îl are pe Beelzebub şi prin prinţul dracilor scoate dracii.
23. Dar el i-a chemat şi le-a spus în parabole: Cum poate Satan să îl scoată afară pe Satan?
24. Şi dacă o împărăţie este dezbinată împotriva ei însăşi, acea împărăţie nu poate sta în picioare.
25. Şi dacă o casă este dezbinată împotriva ei însăşi, acea casă nu poate sta în picioare.
26. Şi dacă Satan se ridică împotriva lui însuşi şi ar fi dezbinat, el nu poate sta în picioare, ci are un sfârşit.
27. Nimeni nu poate intra în casa celui tare şi să îi jefuiască bunurile, decât dacă întâi îl leagă pe cel tare şi apoi îi va jefui casa.
28. Adevărat vă spun: Toate păcatele vor fi iertate fiilor oamenilor şi blasfemiile cu care vor blasfemia;
29. Dar cel ce va blasfemia împotriva Duhului Sfânt, nu are niciodată iertare, ci este sub ameninţarea damnării eterne;
30. Pentru că ei spuneau: Are un duh necurat.
31. ¶ Atunci au venit fraţii lui şi mama lui, şi, stând în picioare afară, au trimis la el să îl cheme.
32. Şi mulţimea şedea în jurul lui şi i-au spus: Iată, mama ta şi fraţii tăi *sunt* afară, te caută.
33. Iar el le-a răspuns, zicând: Cine este mama mea, sau fraţii mei?
34. Şi s-a uitat împrejur la cei ce şedeau în jurul lui şi a spus: Iată, mama mea şi fraţii mei.
35. Fiindcă oricine va face voia lui Dumnezeu, acesta este fratele meu şi sora mea şi mamă.

CAPITOLUL 4

ŞI a început din nou să *îi* înveţe lângă mare; şi s-a adunat la el o mare mulţime, astfel că el s-a urcat într-o corabie şi şedea pe mare; şi toată mulţimea era lângă mare, pe uscat.
2. Şi *îi* învăţa multe lucruri în parabole şi le-a spus în doctrina lui:
3. Daţi ascultare; Iată, a ieşit un semănător să semene;
4. Şi s-a întâmplat, că pe când semăna, o parte *din sămânţă* a căzut lângă drum şi păsările cerului au venit şi au mâncat-o.
5. Şi alta a căzut pe un loc pietros, unde nu a avut pământ mult; şi îndată a răsărit, pentru că nu a avut adâncime a pământului;
6. Dar când răsărit soarele, a fost pârlită; şi pentru că nu a avut rădăcină s-a uscat.
7. Şi alta a căzut printre spini şi spinii au crescut şi au înăbuşit-o şi nu a dat rod.
8. Şi alta a căzut pe pământ bun şi a dat rod, crescând şi înmulţindu-se; şi a adus, una treizeci şi una şaizeci şi una o sută.

9. Și le-a spus: Cel ce are urechi de auzit, să audă.
10. Și când a fost singur, cei ce erau în jurul lui cu cei doisprezece l-au
întrebat despre parabolă.
11. Și le-a spus: Vouă vă este dat să cunoașteți misterul împărăției lui
Dumnezeu; dar pentru cei de afară, toate *acestea* sunt făcute în parabole;
12. Ca văzând, ei să vadă și să nu priceapă; și auzind, să audă și să nu
înțeleagă; ca nu cumva să se întoarcă și păcatele *lor* să le fie iertate.
13. Și le-a spus: Nu pricepeți această parabolă? Și cum veți cunoaște toate
parabolele?
14. Semănătorul seamănă cuvântul.
15. Și aceștia sunt cei de lângă drum, unde cuvântul este semănat; dar după
ce au auzit, vine îndată Satan și ia cuvântul ce fusese semănat în inimile lor.
16. Și la fel, aceștia sunt cei semănați pe locul pietros; care, după ce au auzit
cuvântul, îl primesc îndată cu veselie;
17. Și nu au rădăcină în ei înșiși și țin doar un timp; după aceea, când
se ridică necaz sau persecuție din cauza cuvântului, îndată se poticnesc.
18. Și aceștia sunt cei semănați printre spini, care aud cuvântul,
19. Și îngrijorările acestei lumi și înșelătoria bogățiilor și poftele altor
lucruri, intrând, înăbușă cuvântul și *cuvântul* devine neroditor.
20. Și aceștia sunt cei semănați pe pământ bun, care aud cuvântul și *îl*
primesc și aduc rod, unul treizeci, unul șaizeci și unul o sută.
21. ¶ Și le-a spus: Este adusă o candelă ca să fie pusă sub oboroc, sau sub
pat? Și nu ca să fie pusă pe sfeșnic?
22. Fiindcă nu este nimic ascuns care să nu fie arătat; nici nu a fost nimic
ținut în taină, decât ca să fie arătat pe față.
23. Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.
24. Și le-a spus: Luați seama la ce auziți; cu ce măsură măsurați, vi se va
măsura; și vouă care auziți vi se va adăuga mult.
25. Fiindcă oricui are, i se va da; și cel ce nu are, de la el se va lua și ce are.
26. ¶ Și a spus: Așa este împărăția lui Dumnezeu, ca și cum un om ar
arunca sămânță în pământ;
27. Și ar dormi și s-ar trezi noapte și zi și sămânța ar răsări și ar crește, el
nu știe cum.
28. Fiindcă singur pământul aduce rod; întâi fir, apoi spic, apoi grâu deplin
în spic.
29. Dar când rodul este gata, îndată pune secera în *el*, pentru că a
venit secerișul.
30. ¶ Și a spus: Cu ce vom asemăna împărăția lui Dumnezeu? Sau cu ce
parabolă să o comparăm?
31. *Este* ca un grăunte de muștar, care, când este semănat în pământ, este
mai mic decât toate semințele care sunt în pământ;
32. Dar după ce este semănat, crește și se face mai mare decât toate ierburile
și își întinde ramuri mari; așa că păsările cerului pot cuibări sub umbra lui.
33. Și cu multe astfel de parabole le-a vorbit cuvântul, așa cum erau în
stare să *îl* audă.

34. Dar nu le-a vorbit fără parabolă; și când erau singuri, le explica discipolilor săi toate lucrurile.
35. ¶ Și în aceeași zi, după ce s-a făcut seară, el le-a spus: Să trecem de cealaltă parte.
36. Și după ce au trimis mulțimea, l-au luat așa cum era în corabie. Și erau cu el și alte corăbii mici.
37. Și s-a făcut o furtună mare de vânt și valurile băteau în corabie, încât aceasta era aproape să se umple.
38. Și el era la pupa corabiei, adormit pe o pernă; și ei l-au trezit și i-au spus: Învățătorule, nu îți pasă că pierim?
39. Și s-a ridicat și a mustrat vântul și a spus mării: Taci, liniștește-te! Și vântul a încetat și s-a făcut o mare liniște.
40. Și le-a spus: Pentru ce sunteți așa de fricoși? Cum de nu aveți credință?
41. Și s-au înfricoșat foarte tare și au spus unii către alții: Ce fel de om este acesta, că până și vântul și marea ascultă de el?

CAPITOLUL 5

ŞI au ajuns de partea cealaltă a mării, în ținutul Gadarenilor.
2. Și când a ieșit din corabie, îndată l-a întâlnit un om *ieșit* din morminte, cu un duh necurat,
3. Care *își* avea locuința printre morminte; și nimeni nu îl putea lega, nici măcar cu lanțuri;
4. Pentru că el fusese deseori legat cu cătușe și lanțuri și lanțurile au fost rupte de către el și cătușele zdrobite în bucăți; și *nimeni* nu a fost în stare să îl îmblânzească.
5. Și totdeauna, noapte și zi, era în munți și în morminte, strigând și tăindu-se cu pietre.
6. Dar când l-a văzut pe Isus de departe, a alergat și i s-a închinat,
7. Și a strigat cu voce tare și a spus: Ce am eu a face cu tine, Isuse, Fiul Dumnezeului cel preaînalt? Te conjur pe Dumnezeu, să nu mă chinuiești;
8. Fiindcă îi spusese: Ieși din omul *acesta*, duh necurat.
9. Și l-a întrebat: Care *este* numele tău? Iar el a răspuns, zicând: Numele meu *este* Legiune, căci suntem mulți.
10. Și l-a implorat mult să nu îi trimită afară din ținut.
11. Și acolo, aproape de munți, era o turmă mare de porci păscând.
12. Și toți dracii l-au implorat, spunând: Trimite-ne în porci, ca să intrăm în ei.
13. Și îndată Isus le-a dat voie să plece. Și duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci; și turma s-a aruncat furios în jos pe râpă în mare (erau cam două mii) și s-au înecat în mare.
14. Și cei ce pășteau porcii au fugit și au povestit în cetate și în ținut. Iar *oamenii* au ieșit să vadă ce s-a întâmplat.
15. Și au venit la Isus și l-au văzut pe cel ce fusese posedat de drac și a avut legiunea, șezând și îmbrăcat și întreg la minte; și s-au temut.
16. Și cei ce au văzut, le-au spus cum s-a întâmplat cu cel ce fusese posedat de draci și despre porci.

17. Și au început să îl roage să plece afară din ținuturile lor.
18. Și când el s-a urcat în corabie, cel ce fusese posedat de drac l-a implorat să fie cu el.
19. Totuși Isus nu l-a lăsat, ci i-a spus: Du-te acasă la prietenii tăi și povestește-le ce lucruri mari a făcut Domnul pentru tine și *cum* a avut milă de tine.
20. Iar el a plecat și a început să vestească în Decapole ce lucruri mari a făcut Isus pentru el; și toți se minunau.
21. ¶ Și după ce Isus a trecut din nou de partea cealaltă, cu corabia, s-au adunat mulți oameni la el; și el era lângă mare.
22. Și iată, a venit unul dintre conducătorii sinagogii, pe nume Iair; și când l-a văzut, a căzut la picioarele lui,
23. Și l-a implorat mult, spunând: Fetița mea zace pe moarte, vino *te rog* și pune-ți mâinile pe ea, ca să fie vindecată; și va trăi.
24. Și *Isus* s-a dus cu el; și mulți oameni îl urmau și îl îmbulzeau.
25. Și o anume femeie, cu o scurgere de sânge de doisprezece ani,
26. Și *care* suferise multe lucruri de la mulți doctori și cheltuise tot ce avusese și nu se îmbunătățise nimic, ci mai degrabă *îi* mergea mai rău,
27. Când a auzit despre Isus, a venit în mulțime, în spatele *lui* și i-a atins haina.
28. Fiindcă spunea: Dacă i-aș atinge hainele doar, voi fi sănătoasă.
29. Și îndată, izvorul sângerării ei a secat; și a simțit în trupul *ei* că a fost vindecată de acea boală.
30. Și Isus, cunoscând îndată în el însuși *că* o putere a ieșit din el, s-a întors în mulțime și a spus: Cine mi-a atins hainele?
31. Și discipolii lui i-au spus: Vezi mulțimea îmbulzindu-te și spui: Cine m-a atins?
32. Iar el s-a uitat de jur împrejur să o vadă pe cea care a făcut acest lucru.
33. Dar femeia, temându-se și tremurând, cunoscând ce s-a făcut în ea, a venit și i s-a prosternat în fața lui și i-a spus tot adevărul.
34. Iar el i-a spus: Fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă; mergi în pace și fii vindecată de boala ta.
35. Pe când el încă vorbea, au venit de la *casa* conducătorului sinagogii *unii* care spuneau: Fiica ta este moartă; pentru ce îl mai tulburi pe Învățătorul?
36. Dar îndată ce Isus a auzit cuvântul rostit, i-a zis conducătorului sinagogii: Nu te teme, crede numai.
37. Și nu a lăsat pe niciunul să îl însoțească, decât pe Petru și Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.
38. Și a venit la casa conducătorului sinagogii și a văzut tumultul și pe cei ce plângeau și boceau mult.
39. Și după ce a intrat, le-a spus: De ce faceți tumult și plângeți? Copila nu este moartă, ci doarme.
40. Și au râs de el în batjocură. Dar după ce i-a scos pe toți afară, el a luat pe tatăl și pe mama copilei și pe cei ce erau cu el și a intrat acolo unde zăcea copila.

41. Și luând copila de mână i-a spus: Talita cumi; care este tradus: Fetițo, îți spun, ridică-te.
42. Și îndată fetița s-a sculat și a umblat, fiindcă avea doisprezece ani. Iar ei erau înmărmuriți cu mare uimire.
43. Și le-a poruncit cu strictețe ca nimeni să nu știe aceasta; și a poruncit să îi fie dat ceva de mâncare.

CAPITOLUL 6

ȘI a plecat de acolo și a venit în patria sa; și discipolii săi îl urmează.
2. Și când a venit sabatul, a început să *îi* învețe în sinagogă; și mulți, auzindu-*l*, erau înmărmuriți, spunând: De unde *are* el acestea? Și ce înțelepciune îi *este* dată, încât și fapte puternice ca acestea sunt făcute prin mâinile lui?
3. Nu este acesta tâmplarul, fiul Mariei, fratele lui Iacov și al lui Iose și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile lui aici cu noi? Și se poticneau de el.
4. Dar Isus le-a spus: Un profet nu este fără onoare decât în patria sa și printre rudele sale și în casa lui.
5. Și nu a putut face acolo nicio lucrare puternică, decât că *și*-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și *i*-a vindecat.
6. Și s-a minunat de necredința lor. Și străbătea satele din jur, învățându-*i*.
7. ¶ Și a chemat pe cei doisprezece și a început să îi trimită înainte, doi câte doi; și le-a dat putere peste duhurile necurate;
8. Și le-a poruncit să nu ia nimic pentru drum, decât doar un toiag; nici traistă, nici pâine, nici bani în brâu;
9. Ci încălțați cu sandale; și să nu îmbrace două haine.
10. Și le-a spus: În orice loc *ar fi să* intrați într-o casă, acolo *să* rămâneți până plecați din acel loc.
11. Și oricine nu vă va primi, nici nu vă va asculta, când plecați de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor. Adevărat vă spun: Va fi mai ușor de suportat pentru Sodoma și Gomora în ziua judecății decât pentru acea cetate.
12. Și au plecat și au predicat ca *oamenii* să se pocăiască.
13. Și au scos mulți draci și au uns cu untdelemn pe mulți bolnavi și *i*-au vindecat.
14. ¶ Și împăratul Irod a auzit *despre el*, (pentru că numele lui se răspândise) și a spus: Ioan Baptist a înviat dintre morți și din această cauză se arată fapte puternice în el.
15. Alții au spus: Este Ilie. Și alții au spus: Este un profet, sau ca unul dintre profeți.
16. Dar când Irod a auzit, a spus: El este Ioan, pe care eu l-am decapitat. El a înviat dintre morți.
17. Fiindcă Irod însuși a trimis și a prins pe Ioan și l-a legat în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui său Filip, pentru că se căsătorise cu ea.
18. Fiindcă Ioan îi spusese lui Irod: Nu îți este legiuit să o ai pe soția fratelui tău.

19. De aceea Irodiada îi purta pică și voia să îl ucidă, dar nu a putut;
20. Fiindcă Irod se temea de Ioan, știind că el era un bărbat drept și un sfânt și îl ocrotea; și când îl auzea, făcea multe și îl asculta cu plăcere.
21. Și când a venit o zi potrivită, Irod, de ziua lui de naștere, a făcut o masă mai marilor săi și marilor căpetenii și celor dintâi ai Galileii;
22. Și când fiica acelei Irodiade a intrat și a dansat și a plăcut lui Irod și celor ce ședeau la masă cu *el*, împăratul i-a spus fetei: Cere-mi orice voiești și îți voi da.
23. Și i-a jurat: Orice îmi vei cere, îți voi da, până la jumătate din împărăția mea.
24. Iar ea a ieșit și i-a spus mamei ei: Ce să cer? Iar ea a spus: Capul lui Ioan Baptist.
25. Și îndată a intrat cu grabă la împărat și *i*-a cerut, spunând: Voiesc să îmi dai îndată, pe o tavă, capul lui Ioan Baptist.
26. Și împăratul a fost foarte întristat; *totuși*, din cauza jurământului și a celor care ședeau la masă cu el, nu a voit să o respingă.
27. Și îndată împăratul a trimis un călău și a poruncit să îi fie adus capul; și s-a dus și l-a decapitat în închisoare,
28. Și i-a adus capul pe o tavă și l-a dat fetei; și fata l-a dat mamei ei.
29. Și când au auzit discipolii lui, au venit și i-au luat trupul mort și l-au pus într-un mormânt.
30. ¶ Și apostolii s-au adunat la Isus și i-au spus toate lucrurile, deopotrivă cele făcute și cele ce *i*-au învățat *pe oameni*.
31. Iar el le-a spus: Veniți voi înșivă la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă un timp. Fiindcă erau mulți venind și plecând și nu aveau timp nici să mănânce.
32. Și au plecat cu corabia într-un loc pustiu, deoparte.
33. Și oamenii i-au văzut plecând și mulți l-au cunoscut și au alergat pe jos până acolo, din toate cetățile și s-au dus înaintea lor și s-au adunat la el.
34. Și Isus, când a ieșit, a văzut mulți oameni și i s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca *niște* oi fără păstor; și a început să îi învețe multe lucruri.
35. Și când ziua era deja trecută, discipolii săi au venit la el și au spus: Acesta este un loc pustiu și ora *este* deja târzie.
36. Trimite-i ca să meargă în împrejurimile ținutului și în sate și să își cumpere pâine, fiindcă nu au nimic să mănânce.
37. Iar el a răspuns și le-a zis: Dați-le voi să mănânce. Iar ei i-au spus: Să mergem și să cumpăram pâine de două sute de dinari și să le dăm să mănânce?
38. Iar el le-a spus: Câte pâini aveți? Mergeți și vedeți. Și după ce s-au lămurit, ei au spus: Cinci și doi pești.
39. Și le-a poruncit să îi așeze pe toți în grupuri, pe iarba verde.
40. Și au șezut în rânduri câte o sută și câte cincizeci.
41. Și după ce a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a privit în sus spre cer și a binecuvântat și a frânt pâinile și le-a dat discipolilor săi să le pună înaintea lor; și cei doi pești i-a împărțit printre toți.

42. Şi au mâncat toţi şi s-au săturat.
43. Şi au ridicat douăsprezece coşuri pline de frânturi şi *rămăşiţele* de la peşti.
44. Şi cei ce au mâncat din pâini erau cam cinci mii de bărbaţi.
45. ¶ Şi îndată a constrâns pe discipolii săi să intre în corabie şi să meargă de cealaltă parte, înainte, spre Betsaida, în timp ce el dădea drumul mulţimii.
46. Şi după ce i-a trimis, a plecat pe munte, să se roage.
47. Şi când s-a făcut seară, corabia era în mijlocul mării iar el singur pe uscat.
48. Şi i-a văzut chinuindu-se cu vâslirea fiindcă vântul era împotriva lor; şi cam pe la garda a patra a nopţii a venit spre ei umblând pe mare şi ar fi voit să treacă pe lângă ei.
49. Dar când l-au văzut umblând pe mare, au presupus că era un duh şi au strigat;
50. Fiindcă toţi l-au văzut şi au fost tulburaţi. Şi îndată a vorbit cu ei şi le-a spus: Îndrăzniţi; eu sunt, nu vă temeţi!
51. Şi s-a urcat la ei în corabie şi vântul a încetat; şi au fost uimiţi peste măsură în ei înşişi şi se minunau.
52. Fiindcă nu pricepeau *miracolul* pâinilor, fiindcă inima lor era împietrită.
53. ¶ Şi după ce au trecut dincolo, au venit în ţinutul Ghenezaretului şi au tras la ţărm.
54. Şi după ce au ieşit din corabie, îndată l-au cunoscut,
55. Şi alergau prin toată acea regiune de jur împrejur şi începeau să îi aducă pe paturi pe cei bolnavi, acolo unde auzeau că este el.
56. Şi oriunde intra în sate, sau cetăţi, sau ţinuturi, puneau pe bolnavi în străzi şi îl implorau ca ei măcar să îi atingă marginea hainei; şi câţi l-au atins au fost făcuţi sănătoşi.

CAPITOLUL 7

ATUNCI s-au adunat la el fariseii şi anumiţi scribi care au venit din Ierusalim.
2. Şi când au văzut pe unii din discipolii lui mâncând pâine cu mâinile spurcate, adică nespălate, *îi* învinovăţeau.
3. Fiindcă fariseii şi toţi iudeii, dacă nu se spală des pe mâini, nu mănâncă, ţinând tradiţia bătrânilor.
4. Şi *când vin* de la piaţă, dacă nu se îmbăiază, nu mănâncă. Şi sunt multe alte lucruri, pe care *le*-au primit să le ţină, *precum este*: îmbăierea paharelor şi a oalelor şi a vaselor de aramă şi a meselor.
5. Atunci fariseii şi scribii l-au întrebat: De ce nu umblă discipolii tăi conform tradiţiei bătrânilor, ci mănâncă pâine cu mâinile nespălate?
6. El a răspuns şi le-a zis: Bine a profeţit Isaia despre voi, făţarnicilor, aşa cum este scris: Acest popor mă onorează cu buzele *lor*, dar inima lor este departe de mine.
7. Dar în zadar mi se închină, învăţându-*i pe oameni ca* doctrine poruncile oamenilor.

8. Fiindcă lăsând deoparte porunca lui Dumnezeu, țineți tradiția oamenilor, *precum* îmbăierea oalelor și a paharelor; și faceți multe alte *lucruri* asemănătoare.
9. Și le-a spus: Prea bine respingeți porunca lui Dumnezeu, ca să țineți propria voastră tradiție.
10. Fiindcă Moise a spus: Onorează *pe* tatăl tău și *pe* mama ta; și: Cel ce blestemă *pe* tată sau mamă, de moarte să moară;
11. Dar voi spuneți: Dacă un om va spune tatălui sau mamei sale: *Este* corban, altfel spus, orice ți-ar fi de folos de la mine este un dar; *va fi liber,*
12. Și nu îl mai lăsați să facă ceva pentru tatăl său sau mama sa;
13. Făcând fără efect cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră, pe care ați dat-o; și faceți multe alte *lucruri* asemănătoare.
14. Și după ce a chemat pe toți oamenii, le-a spus: Dați-mi fiecare ascultare și înțelegeți;
15. Nu este nimic din afara unui om, care intrând în el îl poate spurca, ci lucrurile care ies din el, acelea sunt cele ce spurcă pe om.
16. Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.
17. Și când a intrat în casă, *ieșind* din mulțime, discipolii săi l-au întrebat despre parabolă.
18. Iar el le-a spus: Așa de nepricepuți sunteți și voi? Nu pricepeți că orice intră în om din afară, nu îl poate spurca;
19. Pentru că nu intră în inima lui, ci în pântece și iese în hazna, curățind toate mâncărurile?
20. Și a spus: Ce iese din om, aceea spurcă pe om.
21. Fiindcă dinăuntru, din inima oamenilor, ies gânduri rele, adultere, curvii, uciderи,
22. Hoții, lăcomii, stricăciuni, înșelăciune, desfrânare, un ochi rău, blasfemie, mândrie, nebunie;
23. Toate aceste rele ies dinăuntru și îl spurcă pe om.
24. ¶ Și de acolo s-a sculat și s-a dus între ținuturile Tirului și ale Sidonului și a intrat într-o casă și dorea ca nimeni să nu știe; dar nu a putut fi ascuns.
25. Fiindcă o femeie, a cărei fetiță avea un duh necurat, a auzit despre el și a venit și a căzut la picioarele lui;
26. Femeia era grecoaică, de națiune siro-feniciană; și l-a implorat să scoată dracul din fiica ei.
27. Dar Isus i-a spus: Lasă întâi copiii să se sature; fiindcă nu este potrivit să iei pâinea copiilor și să *o* arunci la căței.
28. Iar ea a răspuns și i-a zis: Da, Doamne, totuși și cățeii de sub masă mănâncă din firimiturile copiilor.
29. Și el i-a spus: Pentru acest cuvânt, du-te; dracul a ieșit din fiica ta.
30. Și când a ajuns acasă, a găsit dracul plecat și pe fiica ei întinsă pe pat.
31. ¶ Și din nou, plecând din ținuturile Tirului și Sidonului, a venit la marea Galileii, prin mijlocul ținuturilor Decapolei.
32. Și ei i-au adus pe unul care era surd și avea un impediment în vorbire; și l-au implorat să își pună mâna pe el.

33. Și l-a luat deoparte afară din mulțime și și-a pus degetele în urechile lui și a scuipat și i-a atins limba,
34. Și privind în sus spre cer, a oftat și i-a spus: Effata, care înseamnă, Deschide-te.
35. Și îndată urechile i-au fost deschise și frâul limbii sale a fost dezlegat și vorbea clar.
36. Și le-a poruncit să nu spună nimănui; dar cu cât le poruncea mai mult, cu atât mai mult proclamau *aceasta*.
37. Și erau peste măsură de înmărmuriți, spunând: Toate le-a făcut bine; face deopotrivă pe surzi să audă și pe muți să vorbească.

CAPITOLUL 8

ÎN acele zile mulțimea fiind foarte mare și neavând nimic să mănânce, Isus i-a chemat pe discipolii săi și le-a spus:
2. Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt acum de trei zile cu mine și nu au ce să mănânce;
3. Și dacă le dau drumul la casele lor postind, vor cădea de oboseală pe drum; fiindcă unii dintre ei au venit de departe.
4. Și discipolii lui i-au răspuns: De unde poate cineva să sature pe aceștia cu pâine, aici, în pustie?
5. Iar el i-a întrebat: Câte pâini aveți? Iar ei au spus: Șapte.
6. Și a poruncit mulțimii să șadă pe pământ; și a luat cele șapte pâini, a adus mulțumiri, a frânt și a dat discipolilor săi să *le* pună înainte; și *le*-au pus înaintea oamenilor.
7. Și aveau câțiva peștișori; și binecuvântând a poruncit să îi pună și pe aceștia înainte.
8. Așa că au mâncat și s-au săturat; și au ridicat din frânturile care au rămas, șapte coșuri.
9. Și cei ce mâncaseră au fost în jur de patru mii; și le-a dat drumul.
10. ¶ Și îndată a intrat într-o corabie cu discipolii săi și a venit în părțile Dalmanutei.
11. Și fariseii au venit și au început să îi pună întrebări, căutând de la el un semn din cer, ispitindu-l.
12. Și a oftat adânc în duhul său și a spus: De ce caută generația aceasta un semn? Adevărat vă spun: Un semn nu va fi dat acestei generații.
13. Și lăsându-i, a intrat din nou în corabie *și* a plecat de partea cealaltă.
14. ¶ Și *discipolii* uitaseră să ia pâini și nici nu aveau cu ei în corabie mai mult de o pâine.
15. Și le-a poruncit, spunând: Fiți atenți, păziți-vă de dospeala fariseilor și *de* dospeala lui Irod.
16. Și discutau între ei, spunând: *A spus așa* pentru că nu avem pâini.
17. Și Isus știind *aceasta*, le-a spus: De ce discutați că nu aveți pâini? Încă nu pricepeți, nici nu înțelegeți? Vă împietriți încă inima?
18. Având ochi, nu vedeți? Și având urechi, nu auziți? Și nu vă amintiți?

19. Când am frânt cele cinci pâini pentru cei cinci mii, câte coșuri pline de frânturi ați ridicat? Ei i-au spus: Douăsprezece.
20. Și când, *am frânt* cele șapte pentru patru mii, câte coșuri pline de frânturi ați ridicat? Și au spus: Șapte.
21. Și le-a spus: Cum de nu înțelegeți?
22. ¶ Și a venit la Betsaida; și i-au adus un orb și l-au implorat să îl atingă.
23. Și luând mâna orbului, l-a condus afară din sat; și scuipând pe ochii lui și punându-și mâinile peste el, l-a întrebat dacă vede ceva.
24. Și privind în sus, a zis: Văd oameni precum pomii, umblând.
25. După aceea *și*-a pus din nou mâinile pe ochii lui și l-a făcut să privească în sus; și a fost refăcut și vedea clar pe fiecare.
26. Și l-a trimis acasă, spunând: Nici nu intra în sat, nici nu spune nimănui în sat.
27. ¶ Și Isus și discipolii săi au ieșit în satele din Cezareea Filippi; și pe drum i-a întrebat pe discipolii lui, spunându-le: Cine spun oamenii că sunt eu?
28. Și au răspuns: Ioan Baptist, iar alții: Ilie; și alții: Unul dintre profeți.
29. Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu? Și Petru răspunzând i-a zis: Tu ești Cristosul.
30. Și le-a poruncit să nu spună nimănui despre el.
31. Și a început să îi învețe, că Fiul omului trebuie să sufere multe lucruri și să fie respins de bătrâni și *de* preoții de seamă și scribi și să fie ucis și după trei zile să învie.
32. Și vorbea pe față acel cuvânt. Și Petru l-a luat deoparte și a început să îl mustre.
33. Dar el, întorcându-se și privind la discipolii săi, l-a mustrat pe Petru, spunând: Du-te înapoia mea, Satan. Pentru că nu gândești lucrurile lui Dumnezeu, ci lucrurile oamenilor.
34. ¶ Și chemând *la el* mulțimea, împreună cu discipolii săi, le-a spus: Oricine voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea și să mă urmeze.
35. Fiindcă oricine voiește să își salveze viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru mine și pentru evanghelie, acela *și*-o va salva.
36. Fiindcă la ce îi va folosi unui om, dacă va câștiga lumea întreagă, și își va pierde propriul suflet?
37. Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?
38. De aceea oricine se va ruși na de mine și de cuvintele mele în această generație adulteră și păcătoasă, de acela și Fiul omului se va rușina când va veni în gloria Tatălui său cu îngerii sfinți.

CAPITOLUL 9

ȘI le-a spus: Adevărat vă spun că: Sunt unii dintre cei ce stau în picioare aici, care nicidecum nu vor gusta din moartea, până ce nu vor fi văzut împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.
2. ¶ Și după șase zile, Isus ia pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și îi conduce sus pe un munte înalt, singuri, la o parte; și a fost transfigurat înaintea lor.

3. Și hainele sale au devenit strălucitoare, peste măsură de albe, ca zăpada; așa cum niciun înălbitor de pe pământ nu le poate înălbi.
4. Și li s-au arătat Ilie cu Moise; și vorbeau cu Isus.
5. Și Petru a răspuns și i-a zis lui Isus: Învățătorule, este bine pentru noi să fim aici; și să facem trei tabernacole: unul pentru tine și unul pentru Moise și unul pentru Ilie.
6. Fiindcă nu știa ce să spună; fiindcă erau foarte înspăimântați.
7. Și s-a făcut un nor care i-a umbrit; și o voce a venit din nor, spunând: Acesta este Fiul meu preaiubit: Ascultați-l!
8. Și dintr-o dată, când s-au uitat de jur împrejur, nu au mai văzut pe nimeni, decât numai pe Isus cu ei.
9. Și pe când coborau ei de pe munte, le-a poruncit să nu spună nimănui ce lucruri au văzut, până ce Fiul omului va fi înviat dintre morți.
10. Și au ținut în ei acel cuvânt, întrebându-se unul pe altul ce ar însemna învierea dintre morți.
11. Și l-au întrebat, spunând: De ce spun scribii că Ilie trebuie să vină întâi?
12. Iar el, răspunzând, le-a zis: Ilie, într-adevăr, venind întâi, restaurează toate lucrurile; și după cum este scris despre Fiul omului, că trebuie să sufere multe și să fie disprețuit.
13. Dar vă spun că: Ilie a și venit și i-au făcut orice au voit, așa cum este scris despre el.
14. ¶ Și când a venit la discipoli, a văzut o mulțime mare împrejurul lor și pe scribi întrebându-se cu ei.
15. Și îndată toți oamenii, când l-au văzut, au fost foarte uimiți, și alergând *la el*, îl salutau.
16. Și i-a întrebat pe scribi: Ce vă întrebați cu ei?
17. Și unul din mulțime a răspuns și a zis: Învățătorule, am adus la tine pe fiul meu, care are un duh mut;
18. Și oriunde îl apucă, îl scutură puternic și face spume și își scrâșnește dinții și rămâne vlăguit; și am vorbit cu discipolii tăi ca să îl scoată; și ei nu au fost în stare.
19. El i-a răspuns și a zis: O, generație fără credință, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l la mine.
20. Și l-au adus la el. Și când l-a văzut, îndată duhul l-a scuturat puternic și el a căzut la pământ și se zvârcolea făcând spume.
21. Și l-a întrebat pe tatăl lui: De cât timp i se întâmplă aceasta? Iar el a spus: Din copilărie.
22. Și deseori îl aruncă în foc și în ape, ca să îl nimicească; dar dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne.
23. Iar Isus i-a spus: Dacă poți crede, toate lucrurile *sunt* posibile celui ce crede.
24. Și îndată tatăl copilului a strigat și a spus cu lacrimi: Cred, Doamne; ajută a mea necredință.
25. Când Isus a văzut că mulțimea se aduna alergând, a mustrat duhul necurat, spunându-i: Duhule mut și surd, eu îți poruncesc, ieși din el și nu mai intra în el.

26. Și *duhul* a strigat și l-a scuturat puternic și a ieșit din el; și era ca unul mort; încât mulți au spus: Este mort.
27. Dar Isus, luându-l de mână, l-a ridicat; iar el s-a sculat.
28. Și după ce *el* a intrat în casă, discipolii săi l-au întrebat deoparte: Noi de ce nu l-am putut scoate afară?
29. Iar el le-a spus: Acest fel nu poate ieși afară prin nimic, decât prin rugăciune și postire.
30. ¶ Și au plecat de acolo și au trecut prin Galileea; și nu voia ca cineva să știe.
31. Fiindcă învăța pe discipolii săi și le spunea: Fiul omului este trădat în mâinile oamenilor iar ei îl vor ucide; și după ce va fi fost ucis, a treia zi va învia.
32. Dar nu au înțeles acea spusă și *le*-a fost teamă să îl întrebe.
33. ¶ Și a venit la Capernaum și fiind în casă, i-a întrebat: Pentru ce v-ați contrazis între voi pe drum?
34. Dar tăceau, fiindcă pe drum s-au contrazis unii cu alții cine *va fi* cel mai mare.
35. Și a șezut și a chemat pe cei doisprezece și le-a spus: Dacă cineva dorește să fie cel dintâi, să fie cel de pe urmă între toți și servitor al tuturor.
36. Și a luat un copilaș și l-a pus în mijlocul lor; și după ce l-a luat în brațe, le-a spus:
37. Oricine va primi pe unul din acest fel de copilași în numele meu, pe mine mă primește; și oricine mă primește pe mine, nu pe mine mă primește, ci pe cel ce m-a trimis.
38. Și Ioan i-a răspuns, zicând: Învățătorule, *noi* am văzut pe unul scoțând draci în numele tău și el nu ne urmează; și l-am oprit, pentru că nu ne urmează.
39. Dar Isus a spus: Nu îl opriți, fiindcă nu este niciun om care să facă un miracol în numele meu *și* care îndată să mă poată vorbi de rău.
40. Fiindcă cine nu este împotriva noastră, este de partea noastră.
41. Fiindcă oricine vă va da să beți un pahar cu apă în numele meu, pentru că aparțineți lui Cristos, adevărat vă spun, nu își va pierde răsplata.
42. ¶ Și oricine va poticni pe unul dintre micuții care cred în mine, este mai bine pentru el ca o piatră de moară să îi fie atârnată de gât și să fie aruncat în mare.
43. Și dacă mâna ta te poticnește, taie-o; este mai bine pentru tine să intri în viață ciung, decât să ai două mâini și să mergi în iad, în focul ce niciodată nu se va stinge,
44. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
45. Și dacă piciorul tău te poticnește, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare și să fii aruncat în iad, în focul ce niciodată nu se va stinge.
46. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
47. Și dacă ochiul tău te poticnește, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în împărăția lui Dumnezeu cu un ochi, decât să ai doi ochi și să fii aruncat în focul iadului,

48. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
49. Căci fiecare va fi sărat cu foc și fiecare sacrificiu va fi sărat cu sare.
50. Sarea *este* bună; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce o veți drege? Să aveți sare în voi înșivă și pace unii cu alții.

CAPITOLUL 10

ȘI s-a sculat de acolo și a venit în ținuturile Iudeii prin partea de dincolo a Iordanului: și din nou au mers mulțimi la el; și așa cum era obișnuit, i-a învățat din nou.
2. Și fariseii au venit la el și l-au întrebat, ispitindu-l: Este legiuit unui bărbat să divorțeze de soția *lui*?
3. Iar el a răspuns și le-a zis: Ce v-a poruncit Moise?
4. Și au spus: Moise a permis să scrie o carte de despărțire și să divorțeze de *ea*.
5. Iar Isus a răspuns și le-a zis: Din cauza împietririi inimii voastre v-a scris el acest precept.
6. Dar de la începutul creației Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască.
7. Din această cauză va lăsa un bărbat pe tatăl său și pe mama *sa* și se va lipi de soția sa.
8. Și cei doi vor fi un singur trup; așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup.
9. De aceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă.
10. Și în casă, discipolii lui l-au întrebat din nou despre același *lucru*.
11. Iar el le-a spus: Oricine va divorța de soția lui și se va căsători cu alta, comite adulter împotriva ei.
12. Și dacă o femeie va divorța de soțul ei și va fi căsătorită cu altul, ea comite adulter.
13. ¶ Și i-au adus copilași ca să îi atingă, dar discipolii i-au mustrat pe aceia care *îi* aduceau.
14. Iar Isus, văzând, s-a supărat foarte mult și le-a spus: Lăsați copilașii să vină la mine și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția lui Dumnezeu.
15. Adevărat vă spun: Oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum nu va intra în ea.
16. Și luându-i în brațe, *și*-a pus mâinile peste ei și i-a binecuvântat.
17. ¶ Și după ce a ieșit la drum, a venit unul alergând și a îngenuncheat înaintea lui și l-a întrebat: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viață eternă?
18. Iar Isus i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu *este* bun decât unul, *adică,* Dumnezeu.
19. Poruncile le cunoști: Să nu comiți adulter, Să nu ucizi, Să nu furi, Să nu aduci mărturie falsă, Să nu înșeli, Să onorezi pe tatăl tău și pe mama *ta*.
20. Iar el a răspuns și i-a zis: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețea mea.
21. Atunci Isus, privindu-l, l-a iubit și i-a spus: Un lucru îți lipsește; du-te, vinde orice ai și dă săracilor și vei avea tezaur în cer; și ridicând crucea, vino și urmează-mă.

22. Iar el s-a întristat la acel cuvânt și a plecat mâhnit, pentru că avea multe averi.
23. Și Isus uitându-se împrejur, le-a spus discipolilor săi: Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății.
24. Și discipolii au fost înmărmuriți la cuvintele lui. Iar Isus răspunde din nou și le zice: Copii, cât de greu este pentru cei ce se încred în bogății să intre în împărăția lui Dumnezeu.
25. Este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decât să intre un om bogat în împărăția lui Dumnezeu.
26. Și au fost înmărmuriți peste măsură, spunând între ei: Atunci cine poate fi salvat?
27. Și Isus uitându-se la ei, spune: La oameni *este* imposibil, dar nu la Dumnezeu; căci la Dumnezeu toate sunt posibile.
28. Atunci Petru a început să îi spună: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat.
29. Iar Isus a răspuns și a zis: Adevărat vă spun: Nu este niciun om care a lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri, din cauza mea și a evangheliei,
30. Și *care* să nu primească cumva însutit acum în acest timp, case și frați și surori și mame și copii și pământuri, cu persecuții; și în lumea ce vine, viață eternă.
31. Dar mulți *care sunt* cei dintâi vor fi cei de pe urmă și cei de pe urmă vor fi cei dintâi.
32. ¶ Și erau pe cale, urcându-se la Ierusalim; și Isus mergea înaintea lor; și erau uimiți; și pe când îl urmau, le era teamă. Și i-a strâns din nou pe cei doisprezece și a început să le spună ce lucruri i se vor întâmpla,
33. *Spunând:* Iată, ne urcăm la Ierusalim; și Fiul omului va fi predat marilor preoți și scribilor; și îl vor condamna la moarte și îl vor preda neamurilor.
34. Și îl vor batjocori și îl vor biciui și îl vor scuipa și îl vor ucide; și a treia zi va învia.
35. ¶ Și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, vin la el, spunând: Învățătorule, voim ca să ne faci ce vom cere.
36. Iar el le-a spus: Ce voiți să vă fac?
37. Iar ei i-au spus: Dă-ne ca să ședem unul la dreapta ta și celălalt la stânga ta, în gloria ta.
38. Dar Isus le-a spus: Nu știți ce cereți. Puteți bea paharul pe care îl beau eu? Și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat eu?
39. Iar ei i-au spus: Putem. Iar Isus le-a spus: Într-a-devăr veți bea paharul pe care îl beau eu; și cu botezul cu care sunt botezat eu, veți fi botezați;
40. Dar a ședea la dreapta și la stânga mea nu este al meu a da; ci *va fi dat celor* pentru care a fost pregătit.
41. Și după ce au auzit cei zece, au început să se supere foarte mult pe Iacov și Ioan.
42. Dar Isus, chemându-i, le spune: Știți că toți cei socotiți că domnesc peste neamuri exercită domnie asupra lor; și mai marii lor exercită autoritate asupra lor.

43. Dar între voi nu va fi așa; ci oricine voiește să devină mare printre voi, va fi servitorul vostru.
44. Și oricine dintre voi voiește să devină primul, va fi rob tuturor.
45. Căci chiar Fiul omului a venit nu ca să fie servit, ci ca să servească și ca să-și dea viața, o răscumpărare pentru mulți.
46. ¶ Și au venit la Ierihon; și pe când ieșea el din Ierihon cu discipolii săi și *cu* o mare mulțime, Bartimeu orbul, fiul lui Timeu, ședea lângă drumul mare cerșind.
47. Și auzind că era Isus din Nazaret, a început să strige și spunea: Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine.
48. Și mulți îi porunceau să tacă; dar el striga și mai mult: Fiul lui David, ai milă de mine.
49. Și Isus oprindu-se a poruncit să fie chemat. Și au chemat pe orb, spunându-i: Îndrăznește, ridică-te, el te cheamă.
50. Și el, aruncându-și haina, s-a sculat și a venit la Isus.
51. Și Isus, răspunzând, îi zice: Ce voiești să îți fac? Iar orbul i-a spus: Doamne, să primesc vedere.
52. Și Isus i-a spus: Du-te; credința ta te-a făcut sănătos. Și îndată *și*-a primit vederea și l-a urmat pe Isus pe cale.

CAPITOLUL 11

ȘI când au ajuns aproape de Ierusalim, înspre Betfaghe și Betania, la muntele Măslinilor, a trimis înainte pe doi dintre discipolii săi,
2. Și le-a spus: Duceți-vă în satul dinaintea voastră; și îndată ce veți fi intrat în el veți găsi un măgăruș legat, pe care nu a șezut nimeni niciodată; dezlegați-l și aduceți-*l*.
3. Și dacă vă spune cineva: De ce faceți aceasta? Spuneți că Domnul are nevoie de el; și îndată îl va trimite aici.
4. Și s-au dus și au găsit măgărușul legat afară, lângă ușă, în locul unde se întâlnesc două drumuri; și l-au dezlegat.
5. Și unii dintre cei ce stăteau în picioare acolo le-au spus: Ce faceți dezlegând măgărușul?
6. Iar ei le-au spus așa cum le poruncise Isus; și i-au lăsat să plece.
7. Și au adus măgărușul la Isus și și-au aruncat hainele pe el; iar el a șezut pe el.
8. Și mulți își așterneau hainele pe cale; și alții tăiau ramuri din copaci și *le* așterneau pe cale.
9. Și cei ce mergeau înainte și cei ce veneau după, strigau, spunând: Osana! Binecuvântat *este* cel ce vine în numele Domnului,
10. Binecuvântată *fie* împărăția tatălui nostru David, care vine în numele Domnului. Osana în cele preaînalte!
11. Și Isus a intrat în Ierusalim și în templu; și după ce a privit toate lucrurile de jur împrejur, fiind ora serii, a ieșit înspre Betania cu cei doisprezece.
12. ¶ Și a doua zi, când veneau din Betania, a flămânzit;

13. Și văzând de departe un smochin care avea frunze, a venit să vadă
dacă cumva găsește ceva pe el; și când a ajuns la el, nu a găsit nimic decât
frunze; fiindcă nu era timpul smochinelor.
14. Și Isus, luând cuvântul, i-a zis *smochinului*: De acum înainte, nimeni
să nu mănânce niciodată fructe din tine. Și discipolii lui au auzit.
15. Și au venit la Ierusalim; și Isus a intrat în templu și a început să arunce
afară pe cei ce vindeau și cumpărau în templu; și a răsturnat mesele
schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei;
16. Și nu lăsa ca cineva să poarte *vreun* vas prin templu.
17. Și *i*-a învățat, spunându-le: Nu este scris: Casa mea va fi numită de toate
națiunile, casa rugăciunii? Dar voi ați făcut *din* ea o peșteră de tâlhari.
18. Și scribii și preoții de seamă au auzit și au căutat cum să îl nimicească; fiindcă
se temeau de el, pentru că toată mulțimea era înmărmurită de doctrina lui.
19. Și când s-a făcut seară a ieșit din cetate.
20. ¶ Și dimineața, pe când treceau, au văzut smochinul uscat din rădăcini.
21. Și Petru, amintindu-și, i-a spus: Rabi, iată, smochinul pe care l-ai
blestemat este uscat.
22. Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu!
23. Fiindcă adevărat vă spun că oricine va spune acestui munte: Ridică-te
și aruncă-te în mare; și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că acele
lucruri pe care le spune se vor face, el va avea orice spune.
24. De aceea vă spun: Tot ce doriți când vă rugați, să credeți că veți primi
și veți avea.
25. Și când stați în picioare rugându-vă, iertați dacă aveți ceva împotriva
oricui; pentru ca și Tatăl vostru care este în cer să vă ierte fărădelegile voastre.
26. Dar dacă voi nu iertați, nici Tatăl vostru care este în cer nu va ierta
fărădelegile voastre.
27. ¶ Și au venit din nou la Ierusalim; și pe când se plimba el prin templu,
au venit la el preoții de seamă și scribii și bătrânii,
28. Și i-au spus: Cu ce autoritate faci acestea? Și cine ți-a dat această
autoritate să faci acestea?
29. Iar Isus a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru și răspundeți-mi
și vă voi spune cu ce autoritate fac acestea.
30. Botezul lui Ioan era din cer, sau de la oameni? Răspundeți-mi.
31. Și discutau între ei, spunând: Dacă spunem: Din cer; va spune: Atunci
de ce nu l-ați crezut?
32. Dar dacă spunem: De la oameni; se temeau de popor, fiindcă toți
oamenii îl considerau pe Ioan, că era, într-adevăr, profet.
33. Și au răspuns și i-au zis lui Isus: Nu putem spune. Și Isus, răspunzând,
le zice: Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.

CAPITOLUL 12

ȘI a început să le vorbească în parabole. Un *anumit* om a sădit o
vie și a pus o îngrăditură împrejur și a săpat un teasc și a zidit un
turn și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată.

2. Și la timpul cuvenit a trimis un rob la viticultori, ca să primească de
la viticultori din rodul viei.
3. Și ei *l*-au prins și l-au bătut și *l*-au trimis fără nimic.
4. Și el, din nou, a trimis alt rob la ei; iar ei au aruncat cu pietre în el și
l-au rănit la cap și *l*-au trimis ocărât.
5. Și din nou a trimis *pe* un altul; și pe acela l-au ucis; și pe mulți alții: pe
unii bătându-i și pe alții ucigându-i.
6. De aceea mai având un singur fiu, pe preaiubitul său, l-a trimis și pe
el la ei în cele din urmă, spunând: Îl vor respecta pe fiul meu.
7. Dar acei viticultori au spus între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să
îl ucidem și moștenirea va fi a noastră.
8. Iar ei l-au luat și *l*-au ucis și *l*-au scos afară din vie.
9. Ce va face așadar domnul viei? Va veni și va nimici pe viticultori și
va da via altora.
10. Și nu ați citit această scriptură? Piatra pe care au respins-o zidarii,
aceasta a devenit capul colțului *temeliei*;
11. DOMNUL a făcut aceasta; și *este* minunat în ochii noștri.
12. Și căutau să pună mâna pe el, dar se temeau de popor; fiindcă știau că
spusese parabola împotriva lor; și l-au lăsat și s-au dus.
13. ¶ Și au trimis la el pe unii dintre farisei și dintre irodieni, să îl prindă
în cuvinte.
14. Și când au venit, i-au spus: Învățătorule, știm că ești adevărat și nu
îți pasă de nimeni; fiindcă nu te uiți la fața oamenilor, ci înveți calea lui
Dumnezeu în adevăr: Este legiuit a da taxă Cezarului, sau nu?
15. Să dăm, sau să nu dăm? Dar el, cunoscând fățărnicia lor, le-a spus: De
ce mă ispitiți? Aduceți-mi un dinar, ca să *îl* văd.
16. Și *l*-au adus. Iar el le-a spus: Al cui *este* acest chip și inscripție? Iar ei
i-au spus: Al Cezarului.
17. Și Isus, răspunzând, le-a zis: Dați Cezarului cele ale Cezarului și lui
Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu. Și s-au minunat de el.
18. ¶ Atunci saducheii, care spun *că* nu este înviere, au venit la el și l-au
întrebat, spunând:
19. Învățătorule, Moise ne-a scris că: Dacă fratele *unui* bărbat moare și *își*
lasă soția și nu lasă copii, fratele lui să ia pe soția lui și să ridice sămânță
fratelui său.
20. Așadar au fost șapte frați; și primul a luat o soție, și, murind, nu a
lăsat sămânță.
21. Și al doilea a luat-o și a murit și nici el nu a lăsat sămânță; și la fel
al treilea.
22. Și cei șapte au luat-o și nu au lăsat sămânță. La urma tuturor a murit
și femeia.
23. La înviere așadar, când vor învia, căruia dintre ei îi va fi ea soție? Fiindcă
toți cei șapte au avut-o de soție.
24. Și Isus, răspunzând, le-a zis: Nu de aceea vă rătăciți, pentru că nu
cunoașteți *nici* scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

25. Fiindcă *atunci* când vor învia dintre morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita; ci sunt ca îngerii care sunt în cer.
26. Iar despre cei morți, că învie; nu ați citit în cartea lui Moise, cum în rug i-a vorbit Dumnezeu? Spunând: Eu *sunt* Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob?
27. El nu este Dumnezeul celor morți, ci Dumnezeul celor vii; voi de aceea vă rătăciți mult.
28. ¶ Și unul dintre scribi a venit, și auzindu-i discutând, și pricepând că le răspunsese bine, l-a întrebat: Care este prima poruncă, dintre toate?
29. Și Isus i-a răspuns: Prima dintre toate poruncile *este*: Ascultă, Israel; Domnul Dumnezeul nostru este un *singur* Domn;
30. Și să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta și cu toată tăria ta; aceasta *este* prima poruncă.
31. Și a doua *este* asemănătoare, *adică* aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.
32. Și scribul i-a spus: Bine, Învățătorule, ai spus adevărul, pentru că este un singur Dumnezeu și nu este altul decât el;
33. Și a-l iubi cu toată inima și cu toată înțelegerea și cu tot sufletul și cu toată tăria și a-l iubi pe aproapele *său* ca pe sine însuși, este mai mult decât toate ofrandele arse în întregime și sacrificiile.
34. Și când Isus a văzut că el a răspuns cu pricepere, i-a spus: Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu. Și după aceea nimeni nu a mai cutezat să îl întrebe.
35. ¶ Și, în timp ce *îi* învăța în templu, Isus a răspuns și a zis: Cum spun scribii că Cristos este Fiul lui David?
36. Fiindcă însuși David a spus prin Duhul Sfânt: DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până îi fac pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău.
37. De aceea, însuși David îl numește Domn; și de unde este el fiul lui? Și oamenii de rând îl ascultau cu plăcere.
38. ¶ Și le-a spus în doctrina lui: Păziți-vă de scribii cărora le place să umble cu robe lungi și *le plac* saluturile în piețe,
39. Și scaunele din față în sinagogi și locurile de onoare la ospețe;
40. Care devorează casele văduvelor și de ochii lumii fac rugăciuni lungi; aceștia vor primi mai mare damnare.
41. ¶ Și Isus ședea în fața vistieriei și privea cum oamenii aruncau bani în vistierie; și mulți bogați aruncau mult.
42. Și a venit o anumită văduvă săracă și a aruncat doi cadranți care fac un bănuț.
43. Și a chemat pe discipolii săi și le-a spus: Adevărat vă spun că: Această văduvă săracă a aruncat mai mult decât au aruncat toți în vistierie;
44. Fiindcă *ei* toți au aruncat din abundența lor; dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce a avut, tot avutul ei.

CAPITOLUL

13 ŞI pe când ieşea el din templu, unul dintre discipolii săi i-a spus: Învăţătorule, iată, ce pietre şi ce clădiri!
2. Şi Isus, răspunzând, i-a zis: Vezi aceste mari clădiri? Nu va fi lăsată nicidecum piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.
3. Şi pe când şedea el pe muntele Măslinilor, înaintea templului, Petru şi Iacov şi Ioan şi Andrei, l-au întrebat deoparte:
4. Spune-ne, când vor fi acestea? Şi ce semn *va fi* când toate acestea vor fi împlinite?
5. ¶ Şi Isus, răspunzându-le, a început să spună: Luaţi seama să nu vă înşele cineva;
6. Fiindcă mulţi vor veni în numele meu, spunând: Eu sunt *Cristos*; şi pe mulţi vor înşela.
7. Şi când veţi auzi de războaie şi zvonuri de războaie, nu fiţi tulburaţi, fiindcă *acestea* trebuie să se întâmple; dar nu *este* încă sfârşitul.
8. Fiindcă se va ridica naţiune contra naţiune şi împărăţie contra împărăţie; şi vor fi cutremure de pământ în diferite locuri şi vor fi foamete şi tulburări; acestea *sunt* începuturile durerilor.
9. Dar luaţi seama la voi înşivă; fiindcă vă vor preda consiliilor; şi veţi fi bătuţi în sinagogi; şi veţi fi aduşi înaintea guvernatorilor şi a împăraţilor din cauza mea, pentru mărturie împotriva lor.
10. Şi evanghelia trebuie întâi să fie predicată printre toate naţiunile.
11. Dar când *vă* vor duce şi vă vor preda, nu vă îngrijoraţi dinainte ce veţi spune, nici nu premeditaţi; ci tot ce vă va fi dat în acea oră, aceea să vorbiţi; fiindcă nu voi sunteţi cei care vorbiţi, ci Duhul Sfânt.
12. Şi frate va trăda pe frate la moarte şi tatăl pe fiu; şi copii se vor ridica împotriva părinţilor şi vor face *ca* ei să fie ucişi.
13. Şi veţi fi urâţi de toţi din cauza numelui meu, dar cel ce va îndura până la sfârşit, acela va fi salvat.
14. ¶ Dar când veţi vedea urâciunea pustiirii, spusă prin Daniel, profetul, stând în picioare unde nu ar trebui (cine citeşte să înţeleagă), atunci cei din Iudeea să fugă în munţi.
15. Şi cel de pe acoperiş să nu coboare în casă, nici să nu intre să ia vreun lucru din casa lui;
16. Şi cel de pe câmp să nu se întoarcă să îşi ia haina.
17. Dar vai celor însărcinate şi celor ce alăptează în acele zile!
18. Şi rugaţi-vă ca nu cumva fuga voastră să fie iarna.
19. Fiindcă *în* acele zile va fi necaz, aşa cum nu a fost de la începutul creaţiei, pe care Dumnezeu a creat-o până în acest timp, nici nu va *mai* fi niciodată.
20. Şi dacă Domnul nu ar fi scurtat *acele* zile, nicio carne nu ar fi salvată; dar din cauza celor aleşi, pe care i-a ales, a scurtat zilele.
21. Şi atunci, dacă cineva vă va spune: Iată, Cristos *este* aici; sau: Iată, *este* acolo; nu credeţi.
22. Fiindcă se vor ridica Cristoşi falşi şi profeţi falşi şi vor arăta semne şi minuni, ca să amăgească, dacă *ar fi* posibil, chiar pe cei aleşi.

23. Dar luați bine seama; iată, v-am spus dinainte toate lucrurile.
24. ¶ Dar în acele zile, după acel necaz, soarele se va întuneca și luna nu își va da lumina ei.
25. Și stelele din cer vor cădea și puterile din cer vor fi clătinate.
26. Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind în nori cu mare putere și glorie.
27. Și atunci își va trimite îngerii și va strânge pe aleșii săi din cele patru vânturi, de la cele mai îndepărtate părți ale pământului până la cele mai îndepărtate părți ale cerului.
28. ¶ Acum învățați o parabolă a smochinului: Când lăstarul lui este deja fraged și dă frunze, știți că vara este aproape;
29. Tot așa și voi, când vedeți acestea întâmplându-se, știți că aceasta este aproape, la uși.
30. Adevărat vă spun că nicidecum nu va trece această generație, până nu se vor face toate acestea.
31. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece.
32. Dar despre acea zi și oră nu știe nimeni, nici îngerii care sunt în cer, nici Fiul, ci numai Tatăl.
33. Luați bine seama, vegheați și rugați-vă; fiindcă nu știți când este timpul.
34. *Fiindcă Fiul omului este* ca un om ce se află într-o călătorie lungă, care și-a lăsat casa și a dat autoritate robilor săi și fiecărui om lucrarea sa și a poruncit portarului să vegheze.
35. De aceea vegheați; fiindcă nu știți când vine domnul casei, seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșului, sau dimineața;
36. Ca nu cumva, venind pe neașteptate, să vă găsească dormind.
37. Și ce vă spun, spun tuturor: Vegheați.

CAPITOLUL 14

DUPĂ două zile era *sărbătoarea* paștelui și a azimelor; și preoții de seamă și scribii căutau cum să îl prindă prin viclenie să *îl* ucidă.
2. Dar spuneau: Nu în sărbătoare, ca nu cumva să fie tulburare a poporului.
3. ¶ Și fiind *el* în Betania, în casa lui Simon leprosul, pe când ședea el la masă, a venit o femeie având un vas de alabastru cu ulei parfumat de mir de nard curat, foarte prețios; și a spart vasul și a turnat *mirul* pe capul lui.
4. Și erau unii supărați în ei înșiși și spuneau: Pentru ce s-a făcut risipa aceasta de mir?
5. Fiindcă acesta s-ar fi putut vinde pe mai mult de trei sute de dinari și s-ar fi dat *banii* la săraci. Și cârteau împotriva ei.
6. Dar Isus a spus: Lăsați-o în pace; de ce o tulburați? A lucrat o lucrare bună față de mine.
7. Fiindcă pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și oricând voiți, puteți să le faceți bine; dar pe mine nu mă aveți totdeauna.
8. Ea a făcut ce a putut; a venit dinainte ca să îmi ungă trupul pentru înmormântare.

9. Adevărat vă spun: Oriunde va fi predicată această evanghelie, prin
întreaga lume și ce a făcut ea va fi spus, ca o amintire despre ea.
10. Și Iuda Iscariot, unul dintre cei doisprezece, s-a dus la preoții de seamă
să li-l trădeze.
11. Și când au auzit, s-au bucurat și au promis să îi dea bani. Și căuta cum
să îl trădeze la un moment potrivit.
12. ¶ Și în prima zi a azimelor, când înjunghiau paștele, discipolii lui i-au
spus: Unde voiești să mergem și să pregătim ca să mănânci paștele?
13. Și a trimis doi dintre discipolii săi și le-a spus: Mergeți în cetate și acolo
veți întâlni un om purtând un ulcior de apă; urmați-l.
14. Și oriunde va intra, spuneți stăpânului casei: Învățătorul spune: Unde
este camera de oaspeți, unde voi mânca paștele cu discipolii mei?
15. Și el vă va arăta o cameră mare de sus, așternută *și* pregătită; acolo să
pregătiți pentru noi.
16. Și discipolii lui s-au dus și au intrat în cetate și au găsit așa cum le
spusese; și au pregătit paștele.
17. ¶ Și *după ce* s-a făcut seară, a venit cu cei doisprezece.
18. Și pe când ședeau ei și mâncau, Isus a zis: Adevărat vă spun: Unul dintre
voi care mănâncă cu mine mă va trăda.
19. Și au început să se întristeze și să îi spună unul câte unul: *Sunt* eu? Și
altul: *Sunt* eu?
20. Iar el a răspuns și le-a zis: *Este* unul dintre cei doisprezece, care înmoaie
cu mine în farfurie.
21. Într-adevăr, Fiul omului se duce așa cum este scris despre el; dar vai
acelui om prin care Fiul omului este trădat! Bine ar fi fost pentru acel om
dacă el niciodată nu s-ar fi născut.
22. ¶ Și pe când mâncau ei, Isus a luat pâine și a binecuvântat și a frânt-*o*
și le-a dat și a spus: Luați, mâncați; acesta este trupul meu.
23. Și a luat paharul și după ce a adus mulțumiri, le-a dat; și toți au băut
din el.
24. Și le-a spus: Acesta este sângele meu, al noului testament, care se varsă
pentru mulți.
25. Adevărat vă spun: Nicidecum nu voi mai bea din rodul viței, până în
acea zi când îl voi bea nou în împărăția lui Dumnezeu.
26. ¶ Și după ce au cântat un imn, au ieșit înspre muntele Măslinilor.
27. Și Isus le-a spus: Voi toți vă veți poticni din cauza mea în această noapte,
pentru că este scris: Voi bate păstorul și oile se vor împrăștia.
28. Dar după ce eu voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea.
29. Dar Petru i-a spus: Chiar dacă toți se vor poticni, totuși eu nu.
30. Iar Isus i-a zis: Adevărat îți spun că: Astăzi, *chiar* în această noapte,
înainte de a cânta cocoșul de două ori, mă vei nega de trei ori.
31. Dar el vorbea mai vehement: Dacă ar trebui să mor cu tine, nicidecum
nu te voi nega. Și toți au spus la fel.
32. ¶ Și au venit într-un loc al cărui nume *era* Ghetsimani; și le-a spus
discipolilor săi: Ședeți aici, în timp ce mă voi ruga.

33. Și a luat cu el pe Petru și pe Iacov și pe Ioan; și a început să fie tulburat
amarnic și foarte mâhnit.
34. Și le-a spus: Sufletul meu este foarte întristat, chiar de moarte; rămâneți
aici și vegheați.
35. Și s-a dus puțin mai înainte și a căzut la pământ și se ruga ca, dacă ar
fi posibil, timpul *acesta* să treacă de la el.
36. Și a spus: Abba, Tată, toate îți *sunt* posibile; ia de la mine acest pahar;
cu toate acestea, nu ce voiesc eu, ci ce *voiești* tu.
37. Și a venit și i-a găsit dormind și i-a spus lui Petru: Simone, dormi? Nu
ai putut veghea o oră?
38. Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită. Într-adevăr, duhul
este plin de zel, dar carnea fără putere.
39. Și din nou s-a dus deoparte și s-a rugat și a spus aceleași cuvinte.
40. Și când s-a întors, i-a găsit din nou adormiți, (fiindcă ochii le erau
îngreunați) și nu știau ce să îi răspundă.
41. Și a venit a treia oară și le-a spus: Dormiți de-acum și
odihniți-*vă*; este destul, a sosit timpul; iată, Fiul omului este trădat în
mâinile păcătoșilor.
42. Ridicați-vă, să mergem; iată, cel ce mă trădează este aproape.
43. ¶ Și îndată, pe când el încă vorbea, a venit Iuda, unul dintre cei
doisprezece și împreună cu el o mulțime mare cu săbii și bâte, de la preoții
de seamă și scribi și bătrâni.
44. Și cel ce îl trădase le dăduse un semn, spunând: Pe oricare *îl* voi săruta,
el este; prindeți-l și duceți-*l* în siguranță.
45. Și venind, s-a apropiat îndată de el și a spus: Rabi, rabi; și l-a sărutat.
46. Și și-au pus mâinile pe el și l-au prins.
47. Iar unul dintre cei ce stăteau în picioare acolo a scos o sabie și a lovit
pe un rob al marelui preot și i-a tăiat urechea.
48. Și Isus a răspuns și le-a zis: Ați ieșit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii
și bâte, ca să mă luați?
49. Zilnic am fost cu voi în templu învățându-*vă* și nu m-ați prins; totuși,
scripturile trebuie să fie împlinite.
50. Și toți l-au părăsit și au fugit.
51. Și un anumit tânăr l-a urmat, având o pânză de in aruncată peste
goliciunea *lui*; și cei tineri au pus mâna pe el;
52. Și a lăsat pânza de in și a fugit gol de la ei.
53. ¶ Și l-au dus pe Isus la marele preot; și cu el s-au adunat toți preoții
de seamă și bătrânii și scribii.
54. Și Petru l-a urmat de departe, până în curtea palatului marelui preot;
și ședea cu servitorii și se încălzea la foc.
55. Și preoții de seamă și tot consiliul căutau mărturie împotriva lui Isus
ca să îl ucidă; și nu au găsit pe nimeni.
56. Fiindcă mulți aduceau mărturie falsă împotriva lui, dar mărturiile lor
nu se potriveau împreună.
57. Și unii s-au sculat și au adus mărturie falsă împotriva lui, spunând:

58. Noi l-am auzit, spunând: Eu voi distruge acest templu făcut de mâini
și în trei zile voi construi altul făcut fără mâini.
59. Dar nici așa mărturiile lor nu se potriveau.
60. Și marele preot s-a sculat *în picioare* în mijloc și l-a întrebat pe Isus,
spunând: Nu răspunzi nimic? Ce mărturie aduc aceștia împotriva ta?
61. Dar *el* tăcea și nu răspundea nimic. Din nou, marele preot l-a întrebat
și i-a spus: Ești tu Cristosul, Fiul Celui Binecuvântat?
62. Și Isus a spus: Eu sunt. Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta
puterii și venind pe norii cerului.
63. Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele și a zis: Ce nevoie mai avem
de alți martori?
64. Ați auzit blasfemia; ce gândiți voi? Și toți l-au condamnat ca fiind
vinovat de moarte.
65. Și unii au început să îl scuipe și să îi acopere fața și să îl bată cu
pumnii și să îi spună: Profețește; și servitorii îl loveau cu palmele
mâinilor lor.
66. ¶ Și pe când Petru era jos în curtea palatului, a venit una dintre
servitoarele marelui preot;
67. Și când l-a văzut pe Petru încălzindu-se, l-a privit și a spus: Și tu ai
fost cu Isus din Nazaret.
68. Dar el a negat, spunând: Nu știu, nici nu înțeleg ce spui tu. Și a ieșit
afară în portic; și cocoșul a cântat.
69. Și din nou, o servitoare l-a văzut și a început să le spună celor ce stăteau
în picioare acolo: Acesta este *unul* dintre ei.
70. Dar el a negat din nou. Și la puțin timp după aceea, cei ce stăteau
acolo în picioare *i*-au spus din nou lui Petru: Într-adevăr, ești *unul* dintre
ei; fiindcă ești galileean și vorbirea ta este la fel.
71. Dar a început să blesteme și să jure: Nu îl cunosc pe acest om despre
care vorbiți.
72. Și cocoșul a cântat a doua oară. Și Petru și-a amintit cuvântul care i
l-a zis Isus: Înainte de a cânta cocoșul de două ori, mă vei nega de trei ori.
Și gândindu-se la aceasta, a plâns.

CAPITOLUL 15

ȘI îndată, dimineața, preoții de seamă au ținut sfat cu bătrânii și
cu scribii și *cu* întregul consiliu și l-au legat pe Isus și *l*-au dus și
l-au predat lui Pilat.
2. Și Pilat l-a întrebat: Ești tu Împăratul iudeilor? Și, răspunzând, i-a zis:
Tu spui.
3. Și preoții de seamă l-au acuzat de multe lucruri; dar el nu a
răspuns nimic.
4. Și Pilat l-a întrebat din nou, spunând: Nu răspunzi nimic? Iată, câte
lucruri aduc ei mărturie împotriva ta.
5. Dar Isus, tot nu a răspuns nimic; așa că Pilat se minuna.
6. Și la *acea* sărbătoare le elibera un prizonier, pe oricare îl doreau.

7. Și era *unul* numit Baraba, legat cu cei care făcuseră insurecție cu el, care au comis crimă în insurecția *aceea*.
8. Și mulțimea, strigând tare, a început să *îl* implore *să facă* cum le-a făcut totdeauna.
9. Dar Pilat le-a răspuns, zicând: Voiți să vă eliberez pe Împăratul iudeilor?
10. Fiindcă știa că preoții de seamă îl predaseră din cauza invidiei.
11. Dar preoții de seamă au întărâtat oamenii, ca să le elibereze mai degrabă pe Baraba.
12. Și Pilat a răspuns din nou și le-a zis: Ce voiți atunci să *îi* fac *celui* pe care îl numiți Împăratul iudeilor?
13. Iar ei au strigat din nou: Crucifică-l!
14. Atunci Pilat le-a spus: De ce, ce rău a făcut? Dar au strigat și mai tare: Crucifică-l.
15. Și Pilat, voind să mulțumească poporul, le-a eliberat pe Baraba și l-a predat pe Isus, după ce *l*-a biciuit, să fie crucificat.
16. ¶ Și soldații l-au dus în sala numită Pretoriu și au adunat întreaga ceată.
17. Și l-au îmbrăcat cu purpură și au împletit o coroană din spini și i-au pus-*o pe cap*.
18. Și au început să îl salute: Bucură-te, Împărat al iudeilor!
19. Și îl băteau peste cap cu o trestie și îl scuipau; și, plecându-*și* genunchii, i se închinau.
20. Și după ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de purpură și l-au îmbrăcat cu hainele lui; și l-au dus afară ca să îl crucifice.
21. ¶ Și au constrâns pe unul Simon, un cirenean care trecea pe acolo, venind de la câmp, tatăl lui Alexandru și Rufus, ca să îi poarte crucea.
22. Și l-au adus la locul Golgota, care fiind tradus este: Locul Căpățânii.
23. Și i-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar nu a primit.
24. Și după ce l-au crucificat, și-au împărțit hainele lui, aruncând sorți peste ele, ce să ia fiecare.
25. Și era ora a treia și l-au crucificat.
26. Și inscripția acuzației sale a fost scrisă deasupra: ÎMPĂRATUL IUDEILOR.
27. Și cu el au crucificat pe doi tâlhari; unul la dreapta și celălalt la stânga lui.
28. Și s-a împlinit scriptura care spune: Și a fost numărat cu călcătorii *de lege*.
29. Și cei ce treceau pe acolo îl defăimau, clătinându-și capetele și spunând: Aha, tu care distrugi templul și în trei zile *îl* zidești,
30. Salvează-te pe tine însuți și coboară de pe cruce!
31. La fel și preoții de seamă, batjocorind, spuneau între ei împreună cu scribii: Pe alții i-a salvat; pe sine însuși nu se poate salva;
32. Să coboare acum de pe cruce Cristos, Împăratul lui Israel, ca să vedem și să credem. Și cei care erau crucificați cu el îl ocărau.
33. ¶ Și când a venit ora şase, s-a făcut întuneric peste toată țara până la ora nouă.

34. Și la ora nouă Isus a strigat cu voce tare, spunând: Eloi, Eloi, lama sabactani? Care fiind tradus este: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?
35. Și unii dintre cei ce stăteau acolo în picioare, când au auzit, au spus: Iată, cheamă pe Ilie.
36. Și unul a alergat și a umplut un burete cu oțet și *l*-a pus într-o trestie și i-a dat să bea, spunând: Lăsați-*l*; să vedem dacă va veni Ilie să îl ia jos.
37. Și Isus a strigat cu voce tare și și-a dat duhul.
38. Și perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos.
39. Și centurionul care stătea înaintea lui în picioare, văzând că astfel a strigat și și-a dat duhul, a spus: Cu adevărat, acest om era Fiul lui Dumnezeu.
40. Iar acolo erau și femei privind de departe, printre care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov cel mic și al lui Iose și Salome;
41. (Care de asemenea, când era *el* în Galileea, îl urmau și îl serveau); și multe alte femei care s-au urcat cu el la Ierusalim.
42. ¶ Și acum, făcându-se seară pentru că era pregătirea, care este ziua dinaintea sabatului,
43. Iosif din Arimateea, un consilier demn de cinste care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, a venit și a intrat cutezător la Pilat și a cerut trupul lui Isus.
44. Și Pilat s-a minunat că era deja mort; și chemând centurionul, l-a întrebat dacă era mort de ceva timp.
45. Și când a aflat *aceasta* de la centurion, i-a dăruit lui Iosif trupul.
46. Și a cumpărat in subțire și l-a luat jos și l-a înfășurat în pânză de in și l-a pus într-un mormânt care era tăiat într-o stâncă și a rostogolit o piatră peste ușa mormântului.
47. Și Maria Magdalena și Maria, *mama* lui Iose, priveau unde era pus.

CAPITOLUL 16

ȘI după ce a trecut sabatul, Maria Magdalena și Maria, *mama* lui Iacov, și Salome au cumpărat miresme, ca să vină și să îl ungă.
2. Și foarte devreme în dimineața primei *zile* a săptămânii, au venit la mormânt, la răsăritul soarelui.
3. Și spuneau între ele: Cine ne va rostogoli deoparte piatra de la ușa mormântului?
4. Și când s-au uitat, au văzut că piatra fusese rostogolită deoparte; fiindcă era foarte mare.
5. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în dreapta, îmbrăcat cu o robă lungă, albă; și s-au înspăimântat.
6. Iar el le-a spus: Nu vă înspăimântați; voi căutați pe Isus din Nazaret, cel crucificat; el a înviat, nu este aici; iată, locul unde l-au pus.
7. Dar mergeți, spuneți discipolilor săi și lui Petru, că el merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea, așa cum v-a spus.
8. Și au ieșit repede și au fugit de la mormânt, pentru că au tremurat și au fost uimite; și nu au spus nimănui nimic, fiindcă se temeau.

9. ¶ Și după ce *Isus* a înviat devreme în prima *zi* a săptămânii, s-a arătat
întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte draci.
10. Ea s-a dus și le-a spus celor ce au fost cu el, pe când jeleau și plângeau.
11. Iar ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, nu au crezut.
12. După aceea, s-a arătat într-un alt chip la doi dintre ei, pe când umblau
și mergeau la câmp.
13. Și s-au dus și au spus celor rămași; *dar* nici pe ei nu i-au crezut.
14. ¶ La urmă, s-a arătat celor unsprezece în timp ce ședeau la masă și
le-a reproșat necredința și împietrirea inimii, pentru că nu i-au crezut pe
cei ce l-au văzut după ce a înviat.
15. Și le-a spus: Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la toată
creatura.
16. Cel ce crede și este botezat, va fi salvat; dar cel ce nu crede va fi damnat.
17. Și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: În numele meu vor scoate
draci; vor vorbi limbi noi;
18. Vor lua șerpi; și dacă vor bea orice lucru ucigător, nicidecum nu îi va
vătăma; vor pune mâinile pe bolnavi și ei se vor însănătoși.
19. ¶ Așa că, după ce Domnul le-a vorbit, a fost primit sus la cer și a șezut
la dreapta lui Dumnezeu.
20. Și ei au plecat și au predicat pretutindeni, Domnul lucrând cu *ei* și
confirmând cuvântul cu semne care *îi* urmau. Amin.

LUCA

CAPITOLUL

1 ÎNTRUCÂT mulți s-au angajat să pună în ordine o istorisire despre acele lucruri care sunt pe deplin crezute printre noi,
2. Chiar așa cum ni le-au încredințat cei care au fost de la început martori oculari și servitori ai cuvântului,
3. Mi s-a părut bine și mie, înțelegând toate cu acuratețe de la început, să ți le scriu în ordine, preaalesule Teofil,
4. Ca să cunoști certitudinea lucrurilor în care ai fost învățat.
5. ¶ A fost în zilele lui Irod, împăratul Iudeii, un anumit preot numit Zaharia, din rândul lui Abia; și soția lui *era* dintre fiicele lui Aaron, și numele ei *era* Elisabeta.
6. Și amândoi erau drepți înaintea lui Dumnezeu, umblând ireproșabil în toate poruncile și rânduielile Domnului.
7. Și ei nu aveau copil, pentru că Elisabeta era stearpă; și amândoi erau mult înaintați în vârstă.
8. Dar s-a întâmplat, pe când el împlinea serviciul de preot înaintea lui Dumnezeu, la rândul grupului său,
9. Conform obiceiului serviciului preoțesc, i-a venit rândul să ardă tămâie când intra în templul Domnului.
10. Și toată mulțimea poporului se ruga afară în timpul tămâierii.
11. Și i s-a arătat un înger al Domnului, stând în picioare la dreapta altarului tămâierii.
12. Și când Zaharia *l*-a văzut, s-a tulburat și frică a căzut peste el.
13. Dar îngerul i-a spus: Nu te teme Zaharia; fiindcă rugăciunea ta este ascultată; și soția ta Elisabeta îți va naște un fiu și îi vei pune numele Ioan.
14. Și tu vei avea bucurie și veselie; și mulți se vor bucura la nașterea lui.
15. Fiindcă va fi mare înaintea Domnului și nicidecum nu va bea nici vin, nici băutură tare; și va fi umplut cu Duhul Sfânt, chiar din pântecele mamei sale.
16. Și pe mulți dintre copiii lui Israel *îi* va întoarce la Domnul Dumnezeul lor.
17. Și el va merge înaintea lui, în duhul și puterea lui Ilie, să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la înțelepciunea celor drepți; să pregătească un popor înzestrat pentru Domnul.
18. Și Zaharia i-a spus îngerului: Prin ce voi ști aceasta? Fiindcă eu sunt bătrân și soția mea este mult înaintată în anii ei.
19. Și îngerul, răspunzând, i-a zis: Eu sunt Gabriel, care stau în picioare în prezența lui Dumnezeu; și sunt trimis să vorbesc cu tine și să îți anunț aceste vești bune.
20. Și iată, vei fi mut și nu vei fi în stare să vorbești, până în ziua când se vor face acestea, pentru că nu crezi cuvintele mele, care vor fi împlinite la timpul lor.

21. Şi poporul îl aştepta pe Zaharia şi se mira că el întârzia atât în templu.
22. Şi când a ieşit nu a putut să vorbească cu ei; şi au priceput că văzuse o viziune în templu; fiindcă el le făcea semne şi a rămas fără cuvinte.
23. Şi s-a întâmplat că, imediat ce s-au împlinit zilele serviciului său, s-a dus acasă.
24. Iar după zilele acelea Elisabeta, soția lui, a rămas însărcinată şi s-a ascuns cinci luni, spunând:
25. Astfel s-a purtat cu mine Domnul în zilele în care s-a uitat spre *mine*, ca să îmi ia ocara dintre oameni.
26. ¶ Iar în luna a şasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,
27. La o fecioară logodită cu un bărbat al cărui nume *era* Iosif, din casa lui David; şi numele fecioarei *era* Maria.
28. Şi îngerul a intrat la ea şi a spus: Bucură-te, cea privilegiată: Domnul *este* cu tine; binecuvântată *eşti* tu între femei.
29. Iar când *l*-a văzut, ea a fost tulburată de cuvintele lui şi cugeta ce fel de salutare ar fi aceasta.
30. Şi îngerul i-a spus: Nu te teme, Maria; fiindcă ai găsit favoare la Dumnezeu.
31. Şi iată, vei rămâne însărcinată în pântecele tău şi vei naşte un fiu şi îi vei pune numele Isus.
32. El va fi mare şi va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; şi Domnul Dumnezeu îi va da tronul tatălui său David.
33. Şi va domni peste casa lui Iacob pentru totdeauna; şi cât despre împărăția lui, ea nu va avea sfârşit.
34. Atunci Maria i-a spus îngerului: Cum va fi aceasta, fiindcă eu nu ştiu de bărbat?
35. Şi îngerul a răspuns şi i-a zis: Duhul Sfânt va veni peste tine şi puterea Celui Preaînalt te va umbri; de aceea şi cel sfânt care se va naşte din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.
36. Şi iată, Elisabeta, ruda ta, a rămas şi ea însărcinată *cu* un fiu la bătrânețea ei; şi aceasta este a şasea lună pentru ea, care era numită stearpă.
37. Căci la Dumnezeu nimic nu va fi imposibil.
38. Iar Maria a spus: Iată, roaba Domnului; fie-mi după cuvântul tău. Şi îngerul a plecat de la ea.
39. ¶ Iar Maria s-a sculat în acele zile şi a plecat cu grabă în ținutul muntos, într-o cetate a lui Iuda.
40. Şi a intrat în casa lui Zaharia şi a salutat-*o* pe Elisabeta.
41. Şi s-a întâmplat că, de cum a auzit Elisabeta salutul Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei; şi Elisabeta a fost umplută cu Duhul Sfânt;
42. Şi a vorbit cu voce tare şi a spus: Binecuvântată *eşti* tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău.
43. Şi de unde îmi *este* aceasta, ca mama Domnului meu să vină la mine?
44. Căci iată, de cum a ajuns sunetul salutului tău la urechile mele, pruncul a săltat în pântecele meu de bucurie.

45. Şi binecuvântată *este* cea care a crezut, pentru că va fi o împlinire a lucrurilor care i-au fost spuse din partea Domnului.
46. Şi Maria a spus: Sufletul meu preamăreşte pe Domnul,
47. Şi duhul meu s-a bucurat în Dumnezeu, Salvatorul meu.
48. Pentru că a privit spre starea înjosită a roabei sale; căci, iată, de acum încolo, toate generațiile mă vor numi binecuvântată,
49. Pentru că cel puternic mi-a făcut lucruri mari; şi sfânt *este* numele lui.
50. Şi mila lui *este* peste cei ce se tem de el din generație în generație.
51. A arătat putere cu brațul lui; a risipit pe cei mândri în imaginația inimii lor.
52. A doborât pe cei puternici de pe tronuri şi a înălțat pe cei de rând.
53. A săturat pe cei flămânzi cu bunătăți; şi pe cei bogați i-a trimis fără nimic.
54. A ajutat pe servitorul său Israel, în amintirea milei *sale*;
55. După cum le-a vorbit părinților noştri, lui Avraam şi seminței sale pentru totdeauna.
56. Şi Maria a rămas cu ea cam trei luni; şi s-a întors acasă.
57. ¶ Iar Elisabetei i s-a împlinit timpul să nască; şi a născut un fiu.
58. Şi vecinii şi rudele ei au auzit că Domnul a arătat mare milă față de ea; şi se bucurau *cu* ea.
59. Şi s-a întâmplat în a opta zi că au venit să circumcidă copilul; şi l-au numit Zaharia, după numele tatălui său.
60. Și mama lui a răspuns și a zis: Nu, ci se va numi Ioan.
61. Și i-au spus: Nimeni din rudeniile tale nu este numit aşa.
62. Și făceau semne tatălui său, *despre* cum ar voi să îl numească.
63. Și a cerut o tăbliță de scris și a scris, spunând: Numele lui este Ioan. Și toți s-au minunat.
64. Și gura lui a fost deschisă imediat și limba lui *dezlegată* și a vorbit, lăudând pe Dumnezeu.
65. Și frică a venit peste toți cei ce locuiau împrejurul lor; și toate aceste cuvinte au fost vestite prin tot ținutul muntos al Iudeii.
66. Și toți cei ce *le*-au auzit, *le*-au păstrat în inimile lor, spunând: Ce fel de copil va fi acesta? Și mâna Domnului era cu el.
67. ¶ Şi Zaharia, tatăl lui, a fost umplut cu Duhul Sfânt şi a profețit, spunând:
68. Binecuvântat *fie* Domnul Dumnezeul lui Israel, pentru că a vizitat și a răscumpărat pe poporul său,
69. Și ne-a ridicat un corn al salvării în casa servitorului său, David,
70. Aşa cum vorbise prin gura sfinților săi profeți, care fuseseră de când lumea a început;
71. Ca să fim salvați de dușmanii noştri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc;
72. Să înfăptuiască mila *promisă* părinților noştri și să își amintească sfântul lui legământ;
73. Jurământul pe care i l-a jurat tatălui nostru Avraam,

74. Că ne va da, fiind noi scăpați din mâna dușmanilor noștri, să îi servim fără frică,
75. În sfințenie și dreptate înaintea lui, toate zilele vieții noastre.
76. Și tu copile, vei fi chemat profet al celui Preaînalt; fiindcă vei merge înaintea feței Domnului, să pregătești căile lui;
77. Să dai cunoștința salvării poporului său, prin iertarea păcatelor lor,
78. Prin blânda milă a Dumnezeului nostru; prin care răsăritul din înalt ne-a vizitat,
79. Să dea lumină celor ce șed în întuneric și *în* umbra morții, să ne îndrepte picioarele pe calea păcii.
80. Iar copilul a crescut și s-a întărit în duh și a fost în pustiuri până în ziua arătării sale înaintea lui Israel.

CAPITOLUL 2

DAR s-a întâmplat, în acele zile, că a ieșit un decret de la Cezar Augustus ca toată lumea să fie impozitată.
2. (Acesta impozitare s-a făcut prima dată când Quirinius era guvernator al Siriei.)
3. Și toți se duceau pentru impozitare, fiecare în propria lui cetate.
4. Iar Iosif s-a urcat și el din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, la cetatea lui David care se numește Betleem; (pentru că era din casa și *din* genealogia lui David);
5. Pentru impozitare împreună cu Maria, soția lui logodită, *ea* fiind înaintată în sarcină.
6. Și s-a întâmplat *că*, pe când erau ei acolo, au fost împlinite zilele când trebuia să nască.
7. Și a născut pe fiul ei întâiul născut și l-a înfășat în scutece și l-a pus în iesle, pentru că nu era loc pentru ei în casa de oaspeți.
8. ¶ Și în același ținut erau *niște* păstori care stăteau în câmp și făceau de pază, noaptea, împrejurul turmei lor.
9. Și iată, îngerul Domnului a venit peste ei și gloria Domnului a strălucit împrejurul lor; iar ei s-au înfricoșat foarte tare.
10. Și îngerul le-a spus: Nu vă temeți; căci, iată, vă aduc veștile bune ale marii bucurii care va fi pentru tot poporul.
11. Pentru că în cetatea lui David vi s-a născut astăzi un Salvator, care este Cristos Domnul.
12. Și pentru voi acesta *va fi* semnul: veți găsi pruncul înfășat *și* culcat în iesle.
13. Și dintr-odată a fost cu îngerul o mulțime de oștire cerească, lăudând pe Dumnezeu și spunând:
14. Glorie lui Dumnezeu în cele preaînalte și pace pe pământ, bunăvoință față de oameni.
15. Și s-a întâmplat, pe când îngerii plecau de la ei în cer, că păstorii au spus unii către alții: Să mergem acum până la Betleem și să vedem acest lucru care s-a întâmplat, pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut.

16. Și au venit în grabă și au găsit pe Maria și pe Iosif și pruncul culcat în iesle.
17. Iar după ce *l*-au văzut, au răspândit vorba ce li s-a zis despre acest copil.
18. Și toți cei ce au auzit, s-au minunat despre cele ce le spuneau păstorii.
19. Dar Maria păstra toate aceste lucruri și cugeta în inima ei.
20. Și păstorii s-au întors, glorificând și lăudând pe Dumnezeu pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, așa cum li se spusese.
21. ¶ Și când s-au împlinit opt zile pentru circumcizia copilului, i-au pus numele ISUS, care a fost dat de înger înainte ca ea să fi rămas însărcinată cu el în pântece.
22. Și după ce s-au împlinit zilele curățirii ei, conform legii lui Moise, l-au adus la Ierusalim, ca să *îl* înfățișeze Domnului;
23. (Așa cum este scris în legea Domnului: Fiecare parte bărbătească ce deschide pântecele, va fi chemat sfânt pentru Domnul);
24. Și să ofere un sacrificiu conform cu ce este spus în legea Domnului: O pereche de turturele sau doi pui de porumbel.
25. ¶ Și, iată, era un om în Ierusalim al cărui nume *era* Simeon; și acest om *era* drept și pios, așteptând mângâierea lui Israel; și Duhul Sfânt era peste el.
26. Și i-a fost revelat de Duhul Sfânt, că nu va vedea moartea înainte să fi văzut pe Cristosul Domnului.
27. Și a venit prin Duhul în templu; și când părinții au adus înăuntru pe copilul Isus, să facă pentru el după obiceiul legii,
28. Atunci, el l-a luat în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a spus:
29. Doamne, acum îl lași pe robul tău să plece în pace, conform cuvântului tău:
30. Pentru că ochii mei au văzut salvarea ta,
31. Pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor,
32. O lumină să lumineze neamurile și gloria poporului tău Israel.
33. Și Iosif și mama lui s-au minunat de cele spuse despre el.
34. Și Simeon i-a binecuvântat și i-a spus Mariei, mama lui: Iată, acest *copil* este pus pentru prăbușirea și ridicarea multora în Israel; și să fie un semn împotriva căruia se va vorbi;
35. (Da, o sabie va trece chiar prin sufletul tău), ca să fie revelate gândurile din multe inimi.
36. Și era Ana, o profetesă, fata lui Fanuel, din tribul lui Așer; ea era foarte înaintată în vârstă și trăise cu un soț șapte ani după fecioria ei;
37. Și ea *fusese* văduvă timp de aproape optzeci și patru de ani, care nu se depărta de templu; ci servea cu posturi și rugăciuni noapte și zi.
38. Și, venind ea în acel moment, a adus mulțumiri la fel Domnului și a vorbit despre el tuturor celor ce așteptau răscumpărarea în Ierusalim.
39. Și, după ce au îndeplinit toate conform legii Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.
40. Iar copilul creștea și se întărea în duh, umplut cu înțelepciune; și harul lui Dumnezeu era peste el.

41. ¶ Și părinții lui se duceau la Ierusalim în fiecare an, la sărbătoarea paștelui.
42. Și când el avea doisprezece ani, au urcat la Ierusalim, după obiceiul sărbătorii.
43. Și după ce au împlinit zilele, pe când se întorceau ei, copilul Isus a rămas în Ierusalim; și Iosif și mama lui nu au știut.
44. Iar ei, presupunând că el este printre călători, au mers cale de o zi; și l-au căutat printre rude și cunoscuți.
45. Și negăsindu-l, s-au întors înapoi la Ierusalim, căutându-l.
46. Și s-a întâmplat, *că* după trei zile l-au găsit în templu, șezând în mijlocul învățătorilor, deopotrivă ascultându-i și punându-le întrebări.
47. Și toți care îl auzeau, erau înmărmuriți de înțelegerea și răspunsurile lui.
48. Și când l-au văzut, au fost uimiți și mama lui i-a spus: Fiule, de ce te-ai purtat astfel cu noi? Iată, tatăl tău și *cu* mine te-am căutat, mâhnindu-ne.
49. Și le-a spus: Cum se face că m-ați căutat? Nu știați că trebuie să fiu în cele ale Tatălui meu?
50. Și ei nu au înțeles vorba pe care le-o spusese.
51. Și a coborât cu ei și a venit la Nazaret și le era supus; dar mama lui păstra toate aceste cuvinte în inima ei.
52. Și Isus creștea în înțelepciune și *în* statură și în favoare față de Dumnezeu și de oameni.

CAPITOLUL 3

ȘI în anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, Pontius Pilat fiind guvernator al Iudeii și Irod fiind tetrarh al Galileii și Filip, fratele lui, tetrarh al Ituriei și al regiunii Trachonitis și Lisanias, tetrarh al Abilenei,
2. Ana și Caiafa fiind înalții preoți, cuvântul lui Dumnezeu a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.
3. Și a venit în tot ținutul din jurul Iordanului, predicând botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor;
4. Așa cum este scris în cartea cuvintelor lui Isaia, profetul, spunând: Vocea unuia strigând în pustie: Pregătiți calea Domnului, faceți-i cărările drepte.
5. Fiecare vale va fi umplută și fiecare munte și deal va fi coborât; și cea strâmbă va fi îndreptată și căile colțuroase *vor fi* netezite;
6. Și toată făptura va vedea salvarea lui Dumnezeu.
7. Atunci a spus mulțimilor care ieșeau să fie botezate de el: Pui de vipere, cine v-a avertizat să fugiți de furia care vine?
8. Faceți de aceea roade cuvenite de pocăință și nu începeți să spuneți în voi înșivă: Avem ca tată pe Avraam; fiindcă vă spun că Dumnezeu este în stare să ridice copii lui Avraam din aceste pietre.
9. Iar acum, securea chiar este înfiptă la rădăcina pomilor; de aceea fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.
10. Și mulțimea l-a întrebat, spunând: Atunci ce să facem?

11. El a răspuns și le-a zis: Cel ce are două haine, să împartă celui ce nu
are; și cel ce are mâncare, să facă la fel.
12. Atunci au venit și *niște* vameși să fie botezați și i-au spus: Învățătorule,
ce să facem?
13. Și le-a spus: Să nu stoarceți mai mult decât vă este rânduit.
14. Și soldații la fel îl întrebau, spunând: Și noi ce să facem? Și le-a spus:
Nu asupriți pe *nimeni*, nici să nu acuzați pe nedrept; și să fiți mulțumiți
cu plățile voastre.
15. ¶ Și pe când poporul era în așteptare și toți cugetau în inimile lor despre
Ioan, dacă este sau nu *este* el Cristosul,
16. Ioan a răspuns, zicând, tuturor: Eu într-adevăr vă botez cu apă; dar vine
unul mai puternic decât mine, căruia nu sunt demn să îi dezleg cureaua
sandalelor; el vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.
17. A cărui furcă *este* în mâna lui și își va curăța în întregime aria și va
aduna grâul în grânarul său; dar pleava o va arde cu foc de nestins.
18. Și predica poporului multe alte lucruri, îndemnându-i.
19. Dar Irod, tetrarhul, fiind mustrat de el pentru Irodiada, soția fratelui
său Filip și pentru toate relele pe care Irod le făcuse,
20. A mai adăugat peste toate și pe aceasta, că a închis pe Ioan
în închisoare.
21. ¶ Și, după ce toți oamenii au fost botezați, s-a întâmplat *că* și Isus a
fost botezat și rugându-se, cerul a fost deschis;
22. Și Duhul Sfânt a coborât în chip trupesc ca un porumbel peste el și o
voce a venit din cer, spunând: Tu ești Fiul meu preaiubit; în tine îmi găsesc
toată plăcerea.
23. Și Isus începuse a fi cam de treizeci de ani când și-a început *lucrarea*,
fiind (cum se presupunea) fiul lui Iosif, care era al lui Eli,
24. Care era al lui Matat, care era al lui Levi, care era al lui Melhi, care era
al lui Iana, care era al lui Iosif,
25. Care era al lui Matatia, care era al lui Amos, care era al lui Naum, care
era al lui Esli, care era al lui Nagai,
26. Care era al lui Maat, care era al lui Matatia, care era al lui Semei, care
era al lui Iosif, care era al lui Iuda,
27. Care era al lui Ioanan, care era al lui Resa, care era al lui Zorobabel,
care era al lui Salatiel, care era al lui Neri,
28. Care era al lui Melhi, care era al lui Adi, care era al lui Cosam, care era
al lui Elmodam, care era al lui Er,
29. Care era al lui Iose, care era al lui Eliezer, care era al lui Iorim, care era
al lui Matat, care era al lui Levi,
30. Care era al lui Simeon, care era al lui Iuda, care era al lui Iosif, care era
al lui Ionan, care era al lui Eliachim,
31. Care era al lui Melea, care era al lui Mena, care era al lui Matata, care
era al lui Natan, care era al lui David,
32. Care era al lui Isai, care era al lui Obed, care era al lui Boaz, care era
al lui Salmon, care era al lui Naason,

33. Care era al lui Aminadab, care era al lui Aram, care era al lui Esrom, care era al lui Fares, care era al lui Iuda,
34. Care era al lui Iacob, care era al lui Isaac, care era al lui Avraam, care era al lui Tara, care era al lui Nahor,
35. Care era al lui Saruh, care era al lui Ragau, care era al lui Falec, care era al lui Eber, care era al lui Sala,
36. Care era al lui Cainan, care era al lui Arpacşad, care era al lui Sem, care era al lui Noe, care era al lui Lameh,
37. Care era al lui Matusala, care era al lui Enoh, care era al lui Iared, care era al lui Maleleel, care era al lui Cainan,
38. Care era al lui Enos, care era al lui Set, care era al lui Adam, care era al lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 4

IAR Isus, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a întors de la Iordan şi a fost dus de Duhul în pustie,
2. Fiind ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. Şi nu a mâncat nimic în zilele acelea; şi după ce s-au terminat, la urmă a flămânzit.
3. Şi diavolul i-a spus: Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, porunceşte acestei pietre să se facă pâine.
4. Şi Isus i-a răspuns, zicând: Este scris că omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt al lui Dumnezeu.
5. Şi diavolul, luându-l pe un munte înalt, i-a arătat toate împărăţiile pământului în timp de o clipă.
6. Şi diavolul i-a spus: Îţi voi da ţie toată această putere şi gloria lor, pentru că îmi este dată; şi o dau oricui voiesc.
7. De aceea dacă mi te vei închina, toată va fi a ta.
8. Şi Isus a răspuns şi i-a zis: Înapoia mea, Satan; fiindcă este scris: Să te închini Domnului Dumnezeului tău şi numai lui serveşte-i.
9. Şi l-a adus la Ierusalim şi l-a aşezat pe un turn al templului şi i-a spus: Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos de aici;
10. Fiindcă este scris: El va porunci îngerilor săi referitor la tine, să te apere;
11. Şi te vor purta pe mâini, ca nu cumva să îţi loveşti piciorul de *vreo* piatră.
12. Şi Isus, răspunzând, i-a zis: S-a spus: Să nu ispiteşti pe Domnul Dumnezeul tău.
13. Şi după ce diavolul a terminat toată ispitirea, a plecat de la el pentru un timp.
14. ¶ Şi Isus s-a întors în puterea Duhului în Galileea; şi s-a răspândit o faimă despre el prin toată regiunea dimprejur.
15. Şi el *îi* învăţa în sinagogile lor, fiind glorificat de toţi.
16. Şi a venit în Nazaret, unde fusese crescut; şi aşa cum era obiceiul lui, a intrat în sinagogă în ziua de sabat şi s-a sculat să citească,
17. Şi i s-a dat cartea profetului Isaia. Şi după ce a deschis cartea, a găsit locul unde era scris:

18. Duhul Domnului *este* asupra mea, pentru că m-a uns să predic săracilor evanghelia; m-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să predic celor captivi eliberarea și orbilor primirea vederii, să pun în libertate pe cei zdrobiți,
19. Să predic anul de îndurare al Domnului.
20. Și a închis cartea și a dat-o înapoi servitorului *sinagogii și* a șezut. Iar ochii tuturor celor ce erau în sinagogă erau ațintiți asupra lui.
21. Și a început să le spună: În această zi este împlinită această scriptură în urechile voastre.
22. Și toți îi aduceau mărturie și se minunau de cuvintele cu har care ieșeau din gura lui. Și spuneau: Nu este acesta fiul lui Iosif?
23. Iar el le-a spus: Într-adevăr, îmi veți spune acest proverb: Doctore, vindecă-te pe tine însuți; tot ce am auzit că s-a făcut în Capernaum, fă și aici în patria ta.
24. Și a spus: Adevărat vă spun: Niciun profet nu este acceptat în patria lui.
25. Dar în adevăr vă spun, erau multe văduve în Israel în zilele lui Ilie, când a fost închis cerul trei ani și șase luni, când a fost foamete mare peste toată țara;
26. Dar la niciuna dintre ele nu a fost trimis Ilie, decât în Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă.
27. Și erau mulți leproși în Israel în timpul lui Elisei, profetul; totuși niciunul dintre ei nu a fost curățit, afară de Naaman, sirianul.
28. Și toți cei din sinagogă, când au auzit acestea, au fost umpluți de furie.
29. Și s-au sculat și l-au scos afară din cetate și l-au dus până în sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să îl arunce cu capul în jos.
30. Dar el, trecând prin mijlocul lor, a plecat.
31. ¶ Și s-a coborât la Capernaum, o cetate a Galileii și îi învăța în sabate.
32. Și erau înmărmuriți de doctrina lui, deoarece cuvântul lui era cu putere.
33. Și în sinagogă era un om care avea un duh al unui drac necurat și a strigat cu voce tare,
34. Spunând: Lasă-*ne*; ce avem noi a face cu tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne nimicești? Te știu cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.
35. Și Isus l-a mustrat, spunând: Taci și ieși din el. Și după ce dracul l-a trântit în mijloc, a ieșit din el și nu l-a vătămat.
36. Și toți au fost uimiți și vorbeau între ei, spunând: Ce cuvânt *este* acesta! Pentru că poruncește cu autoritate și putere duhurilor necurate și ele ies afară.
37. Și faima despre el s-a răspândit în fiecare loc din împrejurimi.
38. Iar *el* s-a sculat, *ieșind* din sinagogă, și a intrat în casa lui Simon. Și soacra lui Simon era cuprinsă de febră mare; și l-au implorat în legătură cu ea.
39. Și s-a aplecat peste ea și a mustrat febra; și *febra* a lăsat-o; iar ea s-a sculat imediat și le-a servit.
40. Și pe când soarele apunea, toți cei ce aveau bolnavi atinși de diverse boli, îi aduceau la el; iar el își punea mâinile pe fiecare dintre ei și îi vindeca.

41. Și draci ieșeau de asemenea din mulți, strigând și spunând: Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Iar el mustrându-*i*, nu îi lăsa să vorbească, pentru că știau că el era Cristos.
42. Iar când s-a făcut ziuă, a ieșit și s-a dus într-un loc pustiu; și oamenii îl căutau și au ajuns la el și îl opreau, ca să nu plece de la ei.
43. Dar le-a spus: Eu trebuie să predic împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, pentru că de aceea sunt trimis.
44. Și predica în sinagogile Galileii.

CAPITOLUL 5

ȘI s-a întâmplat, pe când îl îmbulzeau oamenii ca să audă cuvântul lui Dumnezeu, că el stătea în picioare lângă lacul Ghenezaret,
2. Și a văzut două corăbii stând lângă lac; iar pescarii ieșiseră din ele și *își* spălau plasele.
3. Și s-a urcat într-una din corăbii, care era a lui Simon, și l-a rugat să o depărteze puțin de țărm. Și a șezut și *i*-a învățat *pe oameni* din corabie.
4. Iar după ce a încetat să vorbească, i-a spus lui Simon: Depărteaz-o la adânc și coborâți-vă plasele pentru *a prinde* o mulțime *de pește*.
5. Și Simon, răspunzând, i-a zis: Stăpâne, toată noaptea ne-am ostenit și nu am prins nimic; cu toate acestea, la cuvântul tău, voi coborî plasa.
6. Și după ce au făcut aceasta, au prins o mare mulțime de pești; și li se rupea plasa.
7. Și au făcut semn părtașilor *lor* care erau în cealaltă corabie, să vină să îi ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât au început să se scufunde.
8. Când Simon Petru a văzut, a căzut la genunchii lui Isus, spunând: Pleacă de la mine, Doamne, fiindcă sunt un bărbat păcătos.
9. Fiindcă era înmărmurit el și toți cei care erau cu el, datorită mulțimii de pești pe care îi prinseseră;
10. Și tot așa și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, care erau părtași cu Simon. Și Isus i-a spus lui Simon: Nu te teme; de acum încolo vei prinde oameni.
11. Și după ce au tras corăbiile pe uscat, lăsând totul, l-au urmat.
12. ¶ Și s-a întâmplat, când era el într-una din cetăți, că iată, *era acolo* un bărbat plin de lepră; acesta, văzându-l pe Isus, a căzut *cu* fața la *pământ* și l-a implorat, spunând: Doamne, dacă voiești, mă poți curăți.
13. Și întinzând mâna, l-a atins, spunând: Voiesc, fii curățit. Și îndată lepra s-a depărtat de la el.
14. Și el i-a poruncit să nu spună nimănui: Ci du-te și arată-te preotului și oferă pentru curățirea ta după cum a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.
15. Dar cu atât mai mult se răspândea faimă despre el; și mulțimi mari se adunau să *îl* asculte și să fie vindecate de către el de neputințele lor.
16. Iar el s-a retras în pustie și s-a rugat.
17. ¶ Și s-a întâmplat într-una din zile, pe când *îi* învăța el, că erau farisei și învățători ai legii, șezând acolo, care veneau din fiecare sat al Galileii și Iudeii și *din* Ierusalim; și puterea Domnului era *prezentă* pentru a-i vindeca.

18. Și iată, *niște* bărbați au adus într-un pat un om paralitic; și căutau *cum* să îl ducă înăuntru și să *îl* pună înaintea lui.
19. Și după ce nu au găsit în ce fel să îl ducă înăuntru din cauza mulțimii, s-au urcat pe acoperiș și l-au coborât cu patul printre țigle, în mijloc, înaintea lui Isus.
20. Și când le-a văzut credința, i-a spus: Omule, păcatele tale îți sunt iertate!
21. Și scribii și fariseii au început să cugete, spunând: Cine este acesta care vorbește blasfemii? Cine poate ierta păcatele, decât numai Dumnezeu?
22. Dar când Isus le-a cunoscut gândurile a răspuns și le-a zis: Ce cugetați în inimile voastre?
23. Ce este mai ușor a spune: Păcatele tale îți sunt iertate; sau a spune: Ridică-te și umblă?
24. Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (a zis paraliticului): Îți spun, ridică-te și ia-ți patul *și* du-te acasă.
25. Și imediat s-a sculat în fața lor, a luat patul pe care zăcea și s-a dus acasă, glorificând pe Dumnezeu.
26. Și toți au fost uimiți și glorificau pe Dumnezeu și au fost umpluți de frică, spunând: Astăzi am văzut lucruri neobișnuite.
27. ¶ Și după acestea a ieșit și a văzut pe un vameș numit Levi, șezând la recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă.
28. Și el a abandonat totul *și* sculându-se, l-a urmat.
29. Și Levi i-a făcut un ospăț mare în casa lui; și a fost o mare mulțime de vameși și de alții care ședeau la masă cu ei.
30. Dar scribii lor și fariseii cârteau împotriva discipolilor lui, spunând: De ce mâncați și beți cu vameșii și păcătoșii?
31. Și Isus, răspunzând, le-a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii.
32. Nu am venit să chem pe cei drepți, ci pe păcătoși la pocăință.
33. Iar ei i-au spus: De ce discipolii lui Ioan postesc des și fac rugăciuni și la fel cei ai fariseilor; dar ai tăi mănâncă și beau?
34. Iar el le-a spus: Puteți face pe însoțitorii mirelui să postească în timp ce mirele este cu ei?
35. Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti în acele zile.
36. Și le-a spus și o parabolă: Nimeni nu pune un petic dintr-o haină nouă la una veche; altfel și cea nouă se rupe și peticul ce a fost *luat* din cea nouă nu se potrivește cu cea veche.
37. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou va sparge burdufurile și se va vărsa și burdufurile se vor distruge;
38. Ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi și amândouă se păstrează.
39. Și nimeni, după ce a băut *vin* vechi, nu dorește imediat *vin* nou; fiindcă spune: Cel vechi este mai bun.

CAPITOLUL 6

ȘI s-a întâmplat în al doilea sabat după primul, *că* el trecea prin lanuri; și discipolii lui smulgeau spice, *le* frecau în mâini și mâncau.

2. Și unii dintre farisei le-au spus: De ce faceți ce nu este legiuit să faceți în sabate?
3. Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Nu ați citit deloc aceasta, ce a făcut David când a flămânzit el și cei ce erau cu el?
4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat și a mâncat pâinile punerii înainte și a dat și celor ce erau cu el; ceea ce nu este legiuit decât numai preoților să mănânce?
5. Și le-a spus: Fiul omului este Domn și al sabatului.
6. Și s-a întâmplat și în alt sabat, că a intrat în sinagogă și *îi* învăța; și acolo era un om a cărui mână dreaptă era uscată.
7. Și scribii și fariseii îl pândeau, dacă va vindeca în sabat; ca să găsească o acuzație împotriva lui.
8. Dar el le știa gândurile și a spus omului care avea mâna uscată: Ridică-te și stai în picioare în mijloc. Iar el s-a sculat și a stat în picioare.
9. Atunci Isus le-a spus: Vă voi întreba ceva. Este legiuit în sabate a face bine, ori a face rău? A salva viața sau a *o* nimici?
10. Și, uitându-se împrejur peste ei toți, a spus omului: Întinde-ți mâna. Iar el așa a făcut; și mâna lui a fost refăcută complet, ca cealaltă.
11. Iar ei s-au umplut de nebunie; și au vorbit îndeaproape unii cu alții ce să îi facă lui Isus.
12. ¶ Și s-a întâmplat în zilele acelea, că *el* s-a dus pe un munte să se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.
13. Și când s-a făcut ziuă, a chemat la el pe discipolii săi; și dintre ei a ales doisprezece, pe care i-a numit și apostoli;
14. Pe Simon (pe care l-a numit și Petru) și pe Andrei, fratele lui; pe Iacov și pe Ioan, pe Filip și pe Bartolomeu;
15. Pe Matei și pe Toma; pe Iacov, *fiul* lui Alfeu, și pe Simon, numit Zelotes,
16. Pe Iuda, *fratele* lui Iacov; și pe Iuda Iscariot, care era și trădătorul.
17. Și el a coborât cu ei și a stat în picioare în câmp și mulțimea discipolilor lui și o mare mulțime de oameni din toată Iudeea și *din* Ierusalim și de pe lângă țărmul Tirului și al Sidonului, care au venit să îl audă și să fie vindecați de bolile lor,
18. Și cei chinuiți de duhuri necurate și erau vindecați.
19. Și toată mulțimea căuta să îl atingă, pentru că din el ieșea o putere și *îi* vindeca pe toți.
20. ¶ Și el și-a ridicat ochii spre discipolii săi și a spus: Binecuvântați *sunteți voi*, cei săraci, pentru că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.
21. Binecuvântați *sunteți voi*, care flămânziți acum, pentru că veți fi săturați. Binecuvântați *sunteți voi*, care plângeți acum, pentru că veți râde.
22. Binecuvântați sunteți *voi*, când oamenii vă vor urî și când vă vor exclude și *vă* vor ocărî și vor lepăda numele vostru ca rău, datorită Fiului omului.
23. Bucurați-vă în acea zi și săltați de veselie; căci iată, răsplata voastră *este* mare în cer; fiindcă tot așa au făcut părinții lor cu profeții.
24. Dar vai vouă, care sunteți bogați! Pentru că v-ați primit mângâierea.

25. Vai vouă, care sunteți sătui! Pentru că veți flămânzi. Vai vouă, care râdeți acum! Pentru că veți jeli și veți plânge.
26. Vai vouă, când toți oamenii vă vor vorbi de bine! Fiindcă astfel au făcut părinții lor cu profeții falși.
27. ¶ Dar vă spun vouă care ascultați: Iubiți pe dușmanii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,
28. Binecuvântați pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei care vă folosesc cu dispreț.
29. Și celui ce te bate peste obraz, oferă-i și pe celălalt; și celui ce îți ia haina nu îi opri nici cămașa.
30. Și dă fiecăruia ce îți cere, și de la cel ce îți ia bunurile tale nu cere înapoi.
31. Și cum doriți să vă facă oamenii, faceți-le și voi la fel.
32. Și, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc.
33. Și dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii fac la fel.
34. Și dacă dați cu împrumut *acelora* de la care speraţi să primiți înapoi, ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi cât au dat.
35. Totuși, iubiți pe dușmanii voștri și faceți bine și împrumutați fără să speraţi nimic înapoi; și răsplata voastră va fi mare și veți fi copiii Celui Preaînalt; fiindcă el este bun cu cei nemulțumitori și cu cei răi.
36. De aceea fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.
37. ¶ Nu judecați și nu veți fi judecați; nu condamnați și nu veți fi condamnați; iertați și veți fi iertați;
38. Dați și vi se va da; o măsură bună, îndesată și scuturată și vărsându-se pe deasupra *oamenii* vă vor turna în sân. Căci cu aceeași măsură cu care măsurați, vi se va măsura înapoi.
39. Și le-a spus o parabolă: Poate orbul să călăuzească pe orb? Nu vor cădea amândoi în groapă?
40. Discipolul nu este mai presus de învățătorul lui; dar fiecare *discipol* desăvârșit va fi ca învățătorul lui.
41. Și de ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu iei în considerare bârna din propriul tău ochi?
42. Sau cum poți spune fratelui tău: Frate, lasă-mă să scot paiul care este în ochiul tău, pe când, tu însuți nu vezi bârna care este în propriul tău ochi? Fățarnicule, scoate întâi bârna din propriul tău ochi și atunci vei vedea clar să scoți paiul care este în ochiul fratelui tău.
43. Fiindcă un pom bun nu face rod stricat; niciun pom stricat nu face rod bun.
44. Fiindcă fiecare pom este cunoscut după rodul lui. Fiindcă nu se strâng smochine din spini, nici nu se adună struguri din mărăcini.
45. Un om bun, din tezaurul bun al inimii lui, scoate ce este bun; și un om rău, din tezaurul rău al inimii lui scoate ce este rău; fiindcă din abundența inimii vorbește gura lui.

46. Dar de ce mă chemați: Doamne, Doamne şi nu faceți cele ce *vă* spun?
47. Oricine vine la mine şi aude cuvintele mele şi le face, vă voi arăta cu cine se aseamănă;
48. Este asemenea unui om care a zidit o casă şi a săpat adânc şi a aşezat temelia pe o stâncă; şi când a venit potopul, şuvoiul a bătut violent peste casa aceea şi nu a putut să o clatine, pentru că a fost fondată pe stâncă.
49. Dar cel ce aude şi nu face, este asemenea unui om care, fără temelie, a zidit o casă pe pământ, împotriva căreia şuvoiul a bătut violent şi imediat a căzut; şi ruina acelei case a fost mare.

CAPITOLUL 7

IAR după ce a terminat toate cuvintele sale în auzul poporului, a intrat în Capernaum.
2. Şi robul unui anumit centurion, care îi era drag *acestuia*, era bolnav şi gata să moară.
3. Dar când a auzit despre Isus, a trimis la el pe bătrânii iudeilor, implorându-l să vină şi să vindece pe robul lui.
4. Şi când au venit la Isus, l-au implorat insistent, spunând: Cel căruia i se va face aceasta este demn;
5. Fiindcă iubeşte națiunea noastră şi el ne-a zidit o sinagogă.
6. Atunci Isus a plecat cu ei. Dar deja, pe când el nu era departe de casă, centurionul a trimis la el prieteni, spunându-i: Doamne, nu te mai tulbura; fiindcă nu sunt demn ca să intri sub acoperişul meu;
7. De aceea nici pe mine nu m-am considerat demn să vin la tine; dar spune un cuvânt şi servitorul meu va fi vindecat.
8. Fiindcă şi eu sunt om pus sub autoritate, având sub mine soldați şi spun unuia: Du-te, şi se duce; şi altuia: Vino, şi vine; şi robului meu: Fă aceasta, şi face.
9. Când a auzit Isus acestea, s-a minunat de el şi s-a întors şi a spus oamenilor care îl urmau: Vă spun, nu am găsit aşa credință mare nici chiar în Israel.
10. Şi cei trimişi, întorcându-se acasă, au găsit deplin sănătos pe robul care fusese bolnav.
11. ¶ Şi s-a întâmplat în ziua următoare, că a plecat într-o cetate numită Nain; şi mulți dintre discipolii lui l-au însoțit şi mulți oameni.
12. Şi când s-a apropiat de poarta cetății, iată, un mort era dus afară, singurul fiu al mamei lui, iar ea era văduvă; şi o mare mulțime din cetate era cu ea.
13. Şi când Domnul a văzut-o, i s-a făcut milă de ea şi i-a spus: Nu plânge.
14. Şi a venit şi s-a atins de targă; iar cei ce *o* cărau, s-au oprit. Iar el a spus: Tinere, îți spun, ridică-te.
15. Şi mortul s-a ridicat în şezut şi a început să vorbească. Iar el i l-a dat mamei lui.
16. Şi a venit o frică peste toți; şi glorificau pe Dumnezeu, spunând: Un mare profet este ridicat între noi; şi: Dumnezeu a vizitat pe poporul său.

17. Și acest cuvânt despre el s-a răspândit prin toată Iudeea și prin toată regiunea.
18. Și discipolii lui Ioan l-au anunțat despre toate acestea.
19. ¶ Și Ioan chemând pe doi dintre discipolii săi, *i*-a trimis la Isus, spunând: Ești tu cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?
20. Când bărbații au venit la el, au spus: Ioan Baptist ne-a trimis la tine, spunând: Ești tu cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?
21. Iar în acea oră, el a vindecat pe mulți de boli și *de* răni și de duhuri rele; și multor orbi *le*-a dăruit vedere.
22. Atunci Isus, răspunzând, le-a zis: Mergeți și spuneți lui Ioan ce ați văzut și ați auzit; cum orbii văd din nou, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții sunt înviați *și* săracilor li se predică evanghelia.
23. Și binecuvântat este oricine nu se va poticni în mine.
24. Și după ce mesagerii lui Ioan au plecat, a început să vorbească oamenilor despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie scuturată de vânt?
25. Dar ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei îmbrăcați splendid și *cei care* trăiesc în lux sunt la curțile împărătești.
26. Dar ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet.
27. Acesta este *cel* despre care este scris: Iată, eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta.
28. Fiindcă vă spun: Între cei născuți din femei, nu este profet mai mare decât Ioan Baptist; dar cel mai mic în împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decât el.
29. Și toți oamenii care *l*-au auzit și vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, fiind botezați cu botezul lui Ioan.
30. Dar fariseii și învățătorii legii au respins sfatul lui Dumnezeu împotriva lor, nefiind botezați de el.
31. Iar Domnul a spus: Atunci cu ce voi asemăna oamenii din această generație? Și cu ce sunt ei asemenea?
32. Sunt asemenea unor copii, șezând în piață și strigând unii la alții și spunând: V-am cântat din fluier și nu ați dansat; v-am cântat de jale și nu ați plâns.
33. Fiindcă Ioan Baptist a venit, nici mâncând pâine, nici bând vin; și spuneți: Are drac.
34. Fiul omului a venit mâncând și bând; și spuneți: Iată, un om mâncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor.
35. Totuși înțelepciunea este justificată de toți copiii ei.
36. ¶ Iar unul dintre farisei l-a rugat să mănânce cu el. Și a intrat în casa fariseului și a șezut să mănânce.
37. Și iată, o femeie din cetate, care era o păcătoasă, când a aflat că *Isus* a șezut la masă în casa fariseului, a adus un vas de alabastru cu mir,
38. Și a stat la picioarele lui, în spate, plângând și a început să îi spele picioarele cu lacrimi și să *le* șteargă cu perii capului ei și îi săruta picioarele și *le* ungea cu mir.

39. Și când fariseul care îl invitase a văzut, își spunea în el însuși, zicând: Acesta, dacă era profet, ar fi știut cine și ce fel de femeie *este* cea care îl atinge; fiindcă este o păcătoasă.
40. Și Isus, răspunzând, i-a zis: Simon, am să îți spun ceva. Și *el* a zis: Învățătorule, spune.
41. Era un anumit creditor care avea doi datornici; unul îi era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cincizeci.
42. Și când nu au avut nimic *cu* ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-mi dar, care dintre ei îl va iubi cel mai mult?
43. Simon a răspuns și a zis: Presupun că *acela* căruia i-a iertat mai mult. Iar *el* i-a spus: Drept ai judecat.
44. Și s-a întors spre femeie și i-a spus lui Simon: Vezi tu această femeie? Am intrat în casa ta *și* nu mi-ai dat apă pentru picioare; dar ea mi-a spălat picioarele cu lacrimi și *le*-a șters cu perii capului ei.
45. Tu nu mi-ai dat sărutare; dar această femeie, de când am intrat, nu a încetat să îmi sărute picioarele.
46. Capul nu mi l-ai uns cu untdelemn; dar această femeie mi-a uns picioarele cu mir.
47. De aceea îți spun: Păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate; fiindcă a iubit mult; dar cui i se iartă puțin, iubește puțin.
48. Iar ei i-a spus: Păcatele tale sunt iertate.
49. Și cei ce ședeau cu el la masă au început să spună în ei înșiși: Cine este acesta care iartă chiar păcatele?
50. Iar el i-a spus femeii: Credința ta te-a salvat; mergi în pace.

CAPITOLUL 8

ȘI după aceea s-a întâmplat că el a mers prin fiecare cetate și sat, proclamând veștile bune și anunțând evanghelia împărăției lui Dumnezeu; și cei doisprezece împreună cu el,
2. Și anumite femei, care fuseseră vindecate de duhuri rele și *de neputințe*: Maria, numită Magdalena, din care ieșiseră șapte draci,
3. Și Ioana, soția lui Cuza, administratorul lui Irod și Susana și multe altele, care îl serveau din averile lor.
4. ¶ Și după ce mulți oameni s-au adunat și au venit la el din fiecare cetate, a vorbit printr-o parabolă:
5. Un semănător a ieșit să semene sămânța sa; și pe când semăna el, o parte a căzut pe lângă drum; și a fost călcată în picioare și păsările cerului au mâncat-o.
6. Și alta a căzut pe o stâncă; și imediat după ce a răsărit s-a uscat, pentru că îi lipsea umezeală.
7. Și alta a căzut printre spini; și spinii au crescut împreună cu ea și au înăbușit-o.
8. Și alta a căzut pe pământ bun și a răsărit și a făcut rod însutit. Și după ce a spus acestea, a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să audă.
9. Iar discipolii lui l-au întrebat, spunând: Ce să fie această parabolă?

10. Iar *el* a spus: Vouă vă este dat să cunoașteți misterele împărăției lui Dumnezeu; dar celorlalți, în parabole; ca văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă.
11. Și parabola este aceasta: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.
12. Iar cele de lângă drum, sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia cuvântul din inimile lor, ca nu cumva să creadă și să fie salvați.
13. Iar cele de pe stâncă, *sunt cei* care când aud, primesc cu bucurie cuvântul; dar aceștia nu au rădăcină, care cred pentru un timp și în timpul ispitei se îndepărtează.
14. Iar cea care a căzut printre spini sunt cei care, după ce au auzit, merg mai departe și sunt înăbușiți sub îngrijorări și bogății și plăceri ale *acestei* vieți și nu aduc rod la maturitate.
15. Dar cea în pământ bun sunt cei care într-o inimă onestă și bună, auzind cuvântul, *îl* păzesc și aduc rod cu răbdare.
16. Nimeni, după ce a aprins o candelă, nu o acoperă cu un vas, sau *o* pune sub pat; ci *o* pune pe un sfeșnic ca toți care intră să vadă lumina.
17. Fiindcă nimic nu este tainic care să nu se scoată la iveală; nici *ceva* ascuns, care nu va fi cunoscut și va veni pe față.
18. De aceea luați seama cum auziți; fiindcă oricui are, i se va da; și oricui nu are, de la el se va lua chiar și ce i se pare că are.
19. Atunci au venit spre el mama și frații lui și nu puteau să ajungă la el din cauza mulțimii.
20. Și i-a fost spus *de cineva* care a zis: Mama ta și frații tăi stau afară în picioare, dorind să te vadă.
21. Dar el a răspuns și le-a zis: Mama mea și frații mei sunt aceștia care aud cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc.
22. ¶ Și s-a întâmplat într-o anumită zi, că el s-a îmbarcat într-o corabie cu discipolii săi; și le-a spus: Să trecem de partea cealaltă a lacului. Și au ridicat ancora.
23. Dar pe când navigau ei, el a adormit; și a coborât o furtună de vânt pe lac; și au fost umpluți *cu apă* și erau în pericol.
24. Și au venit la el și l-au trezit, spunând: Stăpâne, stăpâne, pierim. Atunci s-a ridicat și a mustrat vântul și furia apei; și au încetat și s-a făcut liniște.
25. Și le-a spus: Unde vă este credința? Și înfricoșați, s-au minunat, spunând unii către alții: Ce fel de om este acesta? Pentru că poruncește chiar vânturilor și apei și *ele* ascultă de el.
26. Și au ajuns în ținutul gadarenilor, care este față în față cu Galileea.
27. Și când a ieșit pe uscat, l-a întâmpinat un anumit bărbat, ieșit din cetate, care avea draci de mult timp și nu purta haine, nici nu locuia în casă, ci în morminte.
28. Când l-a văzut pe Isus, a strigat și a căzut jos înaintea lui și cu o voce tare a spus: Ce am a face cu tine, Isuse, Fiul Dumnezeului cel preaînalt? Te implor, nu mă chinui.
29. (Fiindcă poruncise duhului necurat să iasă din om. Fiindcă deseori îl apucase; și a fost ținut legat cu lanțuri și în cătușe; și smulgea legăturile și era dus de drac în pustie.)

30. Iar Isus l-a întrebat, spunând: Care îți este numele? Iar el a zis: Legiune, pentru că mulți draci intraseră în el.
31. Și îl implorau să nu le poruncească să plece în adânc.
32. Iar acolo, era o turmă mare de porci, păscând pe munte; și l-au implorat să le permită să intre în ei. Și le-a permis.
33. Atunci dracii au ieșit din omul *acela* și au intrat în porci; și turma s-a aruncat furios în jos pe râpă în lac și s-au înecat.
34. Când cei ce *îi* pășteau au văzut ce se făcuse, au fugit și au mers și au povestit în cetate și în ținut.
35. Atunci au ieșit să vadă ce se făcuse; și au venit la Isus și au găsit pe omul din care plecaseră dracii, șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat și întreg la minte; și s-au temut.
36. Și cei ce văzuseră, le-au povestit în ce mod fusese vindecat cel posedat de draci.
37. Atunci toată mulțimea din ținutul gadarenilor, de jur împrejur, l-a implorat să plece de la ei, pentru că fuseseră cuprinși de o mare frică; și el s-a îmbarcat în corabie și s-a întors înapoi.
38. Iar bărbatul din care ieșiseră dracii îl ruga să fie cu el; dar Isus l-a trimis, spunând:
39. Întoarce-te acasă și arată ce lucruri mari ți-a făcut Dumnezeu. Și a plecat și a vestit prin toată cetatea ce lucruri mari a făcut Isus pentru el.
40. ¶ Și s-a întâmplat că, după ce s-a întors Isus, oamenii l-au primit; fiindcă toți îl așteptau.
41. Și iată, a venit un bărbat numit Iair care era un conducător al sinagogii; și a căzut la picioarele lui Isus și îl implora să intre în casa lui;
42. Pentru că avea o singură fiică, de vreo doisprezece ani și ea era pe moarte. Dar pe când mergea el, oamenii îl împresurau.
43. Și o femeie, care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani, care cheltuise tot ce avea cu doctorii, neputând fi vindecată de niciunul,
44. A venit din spate și s-a atins de marginea hainei lui; și imediat scurgerea ei de sânge s-a oprit.
45. Și Isus a spus: Cine s-a atins de mine? Și, toți negând, Petru și cei ce erau cu el au spus: Stăpâne, mulțimea te împresoară și te îmbulzește și tu spui: Cine s-a atins de mine?
46. Dar Isus a spus: S-a atins cineva de mine; căci știu că a ieșit putere din mine.
47. Iar femeia, când a văzut că nu este ascunsă, a venit tremurând și prosternându-se înaintea lui i-a spus în fața întregului popor din ce cauză se atinsese de el și cum fusese vindecată imediat.
48. Iar el i-a spus: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă; mergi în pace.
49. Pe când vorbea el încă, a venit unul din *casa* conducătorului sinagogii, spunându-i: Fiica ta este moartă; nu *mai* tulbura pe Învățătorul.
50. Dar când a auzit Isus, i-a răspuns, zicând: Nu te teme; crede numai și va fi făcută sănătoasă.

51. Iar când a ajuns în casă, nu a lăsat pe niciunul să intre, decât pe Petru
și pe Iacov și pe Ioan și pe tatăl și pe mama fetei.
52. Și toți plângeau și o jeleau; dar *el* a spus: Nu plângeți; nu este moartă,
ci doarme.
53. Și au râs de el în batjocură, știind că era moartă.
54. Dar el i-a scos pe toți afară și a apucat-o de mână și a chemat-*o*,
spunând: Fetițo, ridică-te.
55. Și duhul ei a venit din nou și s-a sculat imediat; și *Isus* a poruncit să
îi dea să mănânce.
56. Și părinții ei au fost înmărmuriți; dar le-a poruncit să nu spună nimănui
ce s-a făcut.

CAPITOLUL 9

ATUNCI a chemat la un loc pe cei doisprezece discipoli ai săi și le-a
dat putere și autoritate peste toți dracii și să vindece boli.
2. Și i-a trimis să predice împărăția lui Dumnezeu și să vindece bolnavii.
3. Și le-a spus: Nu luați nimic pentru călătorie, nici toiege, nici traistă,
nici pâine, nici bani; nici să nu aveți câte două haine.
4. Și în orice casă intrați, acolo să rămâneți și de acolo să plecați.
5. Și oricine nu vă primește, când ieșiți din acea cetate, scuturați chiar
praful de pe picioarele voastre, pentru mărturie împotriva lor.
6. Și au plecat și au trecut prin sate, predicând evanghelia și vindecând
pretutindeni.
7. Și Irod, tetrarhul, a auzit despre toate cele făcute de el; și era derutat,
pentru că unii spuneau că Ioan a fost înviat dintre morți;
8. Iar unii, că Ilie s-a arătat; și alții, că unul dintre profeții din vechime
a înviat.
9. Și Irod spunea: Pe Ioan eu l-am decapitat, dar cine este acesta, despre
care aud eu astfel de lucruri? Și dorea să îl vadă.
10. ¶ Și apostolii, când s-au întors, i-au spus tot ce făcuseră. Și i-a luat și
s-a dus la o parte, într-un loc pustiu al cetății numită, Betsaida.
11. Și oamenii, când au știut *aceasta*, l-au urmat; și i-a primit și le-a vorbit
despre împărăția lui Dumnezeu și a vindecat pe cei ce aveau nevoie de vindecare.
12. Și când ziua a început a se pleca *spre seară*, atunci cei doisprezece
au venit și i-au spus: Trimite oamenii ca să se ducă în satele și ținutul
dimprejur și să găzduiască și să găsească mâncare, pentru că suntem aici
într-un loc pustiu.
13. Dar le-a spus: Dați-le voi să mănânce. Iar ei au zis: Nu avem mai
mult decât cinci pâini și doi pești; afară numai dacă ne vom duce noi să
cumpărăm mâncare pentru tot acest popor.
14. Fiindcă erau aproape cinci mii de bărbați. Iar el le-a spus discipolilor
săi: Faceți-i să șadă jos în grupuri de câte cincizeci.
15. Și au făcut astfel și i-au făcut pe toți să șadă.
16. Atunci a luat cele cinci pâini și cei doi pești și privind în sus spre cer,
le-a binecuvântat și a frânt și a dat discipolilor să *le* așeze înaintea mulțimii.

17. Și au mâncat și s-au săturat toți; și au ridicat douăsprezece coșuri din
frânturile care le-au rămas.
18. ¶ Și s-a întâmplat *că,* pe când se ruga deoparte, discipolii lui erau cu
el; și i-a întrebat, spunând: Cine spun mulțimile că sunt eu?
19. Iar ei, răspunzând, au zis: Ioan Baptist; iar unii *spun*: Ilie; iar alții, că
un profet *dintre cei* din vechime a înviat.
20. Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu? Iar Petru, răspunzând,
a zis: Cristosul lui Dumnezeu.
21. Și interzicându-le, a poruncit să nu spună nimănui aceasta,
22. Spunând: Fiul omului trebuie să sufere multe și să fie respins de bătrâni
și *de* preoții de seamă și *de* scribi și să fie ucis și a treia zi să fie înviat.
23. Și le-a spus tuturor: Dacă cineva voiește să vină după mine, să se dezică
de el însuși și să își ridice crucea zilnic și să mă urmeze.
24. Fiindcă oricine voiește să își salveze viața, o va pierde; dar oricine își
va pierde viața pentru mine, acela o va salva.
25. Pentru că ce i-ar folosi unui om dacă va câștiga întreaga lume, dar se
pierde pe sine însuși sau este lepădat?
26. Fiindcă oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele, de acela se va
rușina Fiul omului când va veni în gloria lui și a Tatălui și a sfinților îngeri.
27. Dar vă spun cu adevărat, sunt unii care stau aici în picioare, care nu vor
gusta nicidecum din moarte, până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.
28. ¶ Și s-a întâmplat, cam la opt zile după aceste cuvinte, că a luat pe Petru
și pe Ioan și pe Iacov și s-a urcat pe un munte să se roage.
29. Și pe când se ruga el, înfățișarea feței lui s-a schimbat, și îmbrăcămintea
lui, albă, strălucitoare.
30. Și iată, stăteau de vorbă cu el doi bărbați, care erau Moise și Ilie,
31. Care s-au arătat în glorie și vorbeau despre moartea lui, pe care avea
să o împlinească la Ierusalim.
32. Dar Petru și cei împreună cu el erau îngreunați de somn; și când s-au
trezit, au văzut gloria lui și pe cei doi bărbați care stăteau cu el.
33. Și s-a întâmplat că, pe când se îndepărtau ei de el, Petru i-a spus lui Isus:
Stăpâne, este bine pentru noi să fim aici; și să facem trei tabernacole: unul
pentru tine și unul pentru Moise și unul pentru Ilie; neștiind ce spunea.
34. Pe când spunea el acestea, a venit un nor și i-a umbrit; și s-au temut
pe când intrau ei în nor.
35. Și din nor a venit o voce, spunând: Acesta este Fiul meu preaiubit;
ascultați-l.
36. Și după ce vocea a încetat, Isus s-a aflat singur. Și ei au ținut ascuns și
nu au spus nimănui în zilele acelea nimic din cele ce văzuseră.
37. ¶ Și s-a întâmplat că, în a doua zi după ce se coborâseră de pe munte,
mulți oameni l-au întâmpinat.
38. Și iată, un bărbat din mulțime a strigat, spunând: Învățătorule, te implor,
uită-te la fiul meu, pentru că este singurul meu copil.
39. Și iată, îl apucă un duh și dintr-odată strigă; și din nou îl scutură puternic
cu spume, și cu greu se duce de la el, zdrobindu-l.

40. Și i-am implorat pe discipolii tăi să îl scoată; și nu au putut.
41. Iar Isus, răspunzând, a zis: O, generație fără credință și perversă, până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu-l pe fiul tău aici.
42. Și pe când venea el, dracul l-a trântit jos și *l*-a scuturat puternic. Și Isus a mustrat duhul necurat și a vindecat copilul și l-a dat înapoi tatălui său.
43. ¶ Și toți au fost înmărmuriți de puterea mare a lui Dumnezeu. Dar pe când fiecare se minuna de toate lucrurile pe care le-a făcut Isus, *el* le-a spus discipolilor săi:
44. Să se afunde cuvintele acestea în urechile voastre; fiindcă Fiul omului va fi trădat în mâinile oamenilor.
45. Dar nu înțelegeau acest cuvânt și era ascuns de ei, ca să nu îl priceapă; și s-au temut să îl întrebe despre acest cuvânt.
46. Iar între ei s-a ridicat o discuție, care dintre ei ar fi mai mare.
47. Iar Isus, cunoscând gândul inimii lor, a luat un copil mic și l-a pus lângă el,
48. Și le-a spus: Oricine va primi pe acest copil mic în numele meu, pe mine mă primește; și oricine mă va primi pe mine, primește pe cel ce m-a trimis; fiindcă cel mai mic dintre voi toți, acela va fi mare.
49. Și Ioan a răspuns și a zis: Stăpâne, noi am văzut pe unul scoțând draci în numele tău; și l-am oprit, pentru că nu te urmează împreună cu noi.
50. Și Isus i-a spus: Nu *îl* opriți; fiindcă cel ce nu este împotriva noastră este pentru noi.
51. ¶ Și s-a întâmplat, când s-a împlinit timpul să fie înălțat, că el și-a îndreptat cu hotărâre fața să meargă la Ierusalim,
52. Și a trimis mesageri înaintea feței sale; și s-au dus și au intrat să facă pregătiri pentru el într-un sat al samaritenilor.
53. Și nu l-au primit, pentru că fața lui era îndreptată să meargă la Ierusalim.
54. Și când au văzut discipolii săi, Iacov și Ioan, au spus: Doamne, voiești să poruncim să se coboare foc din cer și să îi mistuie, chiar cum a făcut Ilie?
55. Iar el s-a întors și i-a mustrat și a spus: Nu știți din ce fel de duh sunteți voi.
56. Fiindcă Fiul omului nu a venit pentru a nimici viețile oamenilor, ci pentru a *le* salva. Și s-au dus într-un alt sat.
57. ¶ Și s-a întâmplat că, pe când se duceau ei pe cale, cineva i-a spus: Doamne, te voi urma oriunde mergi.
58. Iar Isus i-a spus: Vulpile au vizuini și păsările cerului *au* cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să *își* culce capul.
59. Dar el a spus altuia: Urmează-mă. Iar el a spus: Doamne, permite-mi întâi să mă duc să îl înmormântez pe tatăl meu.
60. Iar Isus i-a spus: Lasă morții să își înmormânteze morții; iar tu du-te și predică împărăția lui Dumnezeu.
61. Și altul a spus de asemenea: Doamne, te voi urma; dar permite-mi întâi să mă duc să îmi iau rămas bun de la cei din casa mea.
62. Iar Isus i-a spus: Oricine pune mâna pe plug și se uită înapoi, nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

CAPITOLUL

10 IAR după acestea, Domnul a mai rânduit *și* alți șaptezeci și i-a trimis doi câte doi înaintea feței lui în fiecare cetate și loc, oriunde avea să vină el însuși.
2. De aceea le-a spus: Secerișul, într-adevăr, *este* mare, dar lucrătorii puțini; imploraţi, de aceea pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui.
3. Mergeți; iată, eu vă trimit ca miei în mijlocul lupilor.
4. Nu purtați nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte; și nu salutați pe nimeni pe drum.
5. Iar în orice casă intrați, întâi spuneți: Pace acestei case.
6. Și dacă, într-adevăr, este acolo fiul păcii, pacea voastră se va odihni peste ea; dar dacă nu, ea se va întoarce la voi.
7. Și rămâneți în aceeași casă, mâncând și bând ce *vă* dau ei; fiindcă demn *este* lucrătorul de plata sa. Nu treceți din casă în casă.
8. Și în oricare cetate intrați și vă primesc, mâncați ce vi se va pune înainte;
9. Și vindecați pe bolnavii din ea și spuneți-le: Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.
10. Dar în oricare cetate intrați și nu vă primesc, mergeți pe străzile acesteia și spuneți:
11. Chiar praful cetății voastre, care se lipește de noi, *îl* ștergem împotriva voastră; totuși să fiți siguri de aceasta, că împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.
12. Dar vă spun că va fi mai ușor de suportat în ziua aceea pentru Sodoma decât pentru acea cetate.
13. Vai ție, Corazine! Vai ție, Betsaido! Căci, dacă în Tir și Sidon ar fi fost făcute faptele puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit șezând în pânză de sac și cenușă.
14. Dar pentru Tir și Sidon va fi mai ușor de suportat la judecată, decât pentru voi.
15. Și tu, Capernaum, care ești înălțat la cer, vei fi aruncat jos în iad.
16. Cel ce vă aude, pe mine mă aude; și cel ce vă disprețuiește, pe mine mă disprețuiește; și cel ce mă disprețuiește, disprețuiește pe cel ce m-a trimis.
17. ¶ Și cei șaptezeci s-au întors cu bucurie, spunând: Doamne, până și dracii ne sunt supuși prin numele tău.
18. Iar el le-a spus: Am privit pe Satan, căzând ca un fulger din cer.
19. Iată, vă dau putere să călcați peste șerpi și scorpioni și peste toată puterea dușmanului; și nimic, în niciun fel, nu vă va vătăma.
20. Totuși nu vă bucurați în aceasta, că duhurile vă sunt supuse; ci, mai degrabă, bucurați-vă pentru că numele voastre sunt scrise în cer.
21. În acea oră Isus s-a bucurat în duh și a spus: Îți mulțumesc, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea de cei înțelepți și prevăzători și le-ai revelat pruncilor. Da, Tată, pentru că așa este plăcut înaintea ta.
22. Toate mi-au fost date de Tatăl meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, decât Tatăl; și cine este Tatăl, decât Fiul și *acela* căruia Fiul voiește să *îl* reveleze.

23. Și s-a întors spre discipoli și a spus deoparte: Binecuvântați *sunt* ochii
care văd cele ce vedeți voi;
24. Fiindcă vă spun că mulți profeți și împărați au dorit să vadă cele ce
vedeți voi și nu au văzut; și să audă cele ce auziți și nu au auzit.
25. ¶ Și iată, un anumit învățător al legii s-a sculat și l-a ispitit, spunând:
Învățătorule, ce să fac să moștenesc viață eternă?
26. Și i-a spus: Ce este scris în lege? Cum citești?
27. Și răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată
inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta și cu toată mintea ta și
pe aproapele tău ca pe tine însuți.
28. Și i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei trăi.
29. Dar el, voind să se declare drept, i-a spus lui Isus: Și cine este
aproapele meu?
30. Și Isus, răspunzând, a zis: Un anumit om s-a coborât din Ierusalim
la Ierihon și a căzut printre tâlhari, care l-au dezbrăcat și *l*-au rănit și au
plecat lăsându-*l* aproape mort.
31. Și din întâmplare, cobora un anumit preot pe acea cale; și când l-a
văzut, a trecut înainte pe cealaltă parte.
32. Și în același fel și un levit, când a fost la locul *acela*, a venit și *l*-a văzut
și a trecut înainte pe cealaltă parte.
33. Dar un anumit samaritean, călătorind, a venit unde era el; și când l-a
văzut, i s-a făcut milă.
34. Și a venit la *el* și i-a legat rănile, turnând peste *ele* untdelemn și vin și
l-a pus pe animalul lui și l-a adus la un han și a avut grijă de el.
35. Și a doua zi, când a plecat, a scos doi dinari și *i*-a dat hangiului și i-a
spus: Ai grijă de el; și oricât vei mai cheltui, când mă întorc, îți voi înapoia.
36. Atunci, care dintre aceștia trei ți se pare *că* a fost aproapele celui căzut
printre tâlhari?
37. Iar el a spus: Cel ce a arătat milă față de el. Atunci Isus i-a spus: Du-te
și fă *și* tu la fel.
38. ¶ Și, s-a întâmplat, pe când mergeau ei, că el a intrat într-un sat anume;
și o anume femeie numită Marta l-a primit în casa ei.
39. Și ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat și *ea* la picioarele lui
Isus și asculta cuvântul lui.
40. Dar Marta era copleșită cu multă servire; și, venind la el, a spus:
Doamne, nu îți pasă că sora mea m-a lăsat să servesc singură? Spune-i
așadar să mă ajute.
41. Dar Isus a răspuns și i-a zis: Marta, Marta, ești îngrijorată și tulburată
pentru multe lucruri;
42. Dar un lucru este necesar; și Maria a ales partea cea bună, care nu i se va lua.

CAPITOLUL 11

ȘI s-a întâmplat, pe când se ruga el într-un anumit loc, după ce a
. încetat, unul dintre discipolii lui i-a spus: Doamne, învață-ne să ne
rugăm, cum i-a învățat și Ioan pe discipolii lui.

2. Și le-a spus: Când vă rugați, spuneți: Tatăl nostru care ești în cer, Sfințit
fie numele tău. Vie împărăția ta. Facă-se voia ta, precum în cer și pe pământ.
3. Pâinea noastră de zi cu zi dă-ne-o nouă zilnic.
4. Și ne iartă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm fiecăruia îndatorat
nouă. Și nu ne duce în ispită, ci scapă-ne de rău.
5. Și le-a spus: Cine dintre voi, având un prieten, va merge la el la miezul
nopții și îi va spune: Prietene, împrumută-mi trei pâini,
6. Pentru că un prieten al meu a venit la mine din călătorie și nu am ce
să pun înaintea lui?
7. Și cel dinăuntru, răspunzând, va zice: Nu mă tulbura; ușa este deja
încuiată, și copiii mei sunt cu mine în pat; nu mă pot scula să îți dau.
8. Vă spun: Chiar dacă nu se va ridica să îi dea, pentru că este prietenul
lui, totuși, din cauza insistenței lui supărătoare, se va scula și îi va da câte
are nevoie.
9. Și vă spun: Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se
va deschide.
10. Fiindcă oricine cere, primește; și cel ce caută, găsește; și celui ce bate,
i se va deschide.
11. Dacă un fiu va cere pâine de la vreunul dintre voi care este tată, îi va da
o piatră? Sau, dacă *cere* un pește, îi va da în loc de pește un șarpe?
12. Sau, de asemenea, dacă va cere un ou, îi va da un scorpion?
13. Dacă voi așadar, fiind răi, știți cum să dați daruri bune copiilor voștri;
cu cât mai mult Tatăl ceresc va da Duhul Sfânt celor ce i-l cer.
14. ¶ Și a scos un drac și acesta era mut. Și s-a întâmplat că după ce dracul
a ieșit, mutul a vorbit; și oamenii s-au minunat.
15. Dar *unii* dintre ei au spus: Prin Beelzebub, conducătorul dracilor, scoate
el dracii.
16. Iar alții, ispitindu-*l*, căutau de la el un semn din cer.
17. Dar el, cunoscând gândurile lor, le-a spus: Fiecare împărăție dezbinată
împotriva ei însăși, este pustiită; și casă împotriva casei, cade.
18. Și dacă, de asemenea, Satan este dezbinat împotriva lui însuși, cum va sta
în picioare împărăția lui? Pentru că spuneți că prin Beelzebub scot eu draci.
19. Iar dacă prin Beelzebub scot eu draci, fiii voștri, prin cine *îi* scot? Din
această cauză, ei vor fi judecătorii voștri.
20. Dar dacă cu degetul lui Dumnezeu scot *eu* draci, fără îndoială, împărăția
lui Dumnezeu a venit peste voi.
21. Când un om puternic *și* înarmat își păzește palatul, averile lui sunt
în pace;
22. Dar când unul mai puternic decât el va veni peste el și îl învinge, îi ia
toată armura în care s-a încrezut și împarte prăzile lui.
23. Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea; și cel ce nu adună
cu mine, risipește.
24. Când duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin locuri uscate, căutând
odihnă; și negăsind, spune: Mă voi întoarce la casa mea de unde am ieșit.
25. Și când vine, *o* găsește măturată și înfrumusețată.

26. Atunci se duce și își ia alte șapte duhuri mai stricate decât el și intră și locuiesc acolo; și *starea* de pe urmă a acelui om este mai rea decât cea dintâi.
27. ¶ Și s-a întâmplat că, pe când vorbea el acestea, o anumită femeie din mulțime a ridicat vocea și i-a spus: Binecuvântat *este* pântecele care te-a purtat și sânii *la* care ai supt.
28. Dar el a spus: Mai degrabă, binecuvântați *sunt* cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și îl țin.
29. ¶ Iar pe când mulțimea se îngrămădea, a început să spună: Această generație este rea; ea caută un semn; dar nu i se va da semn, decât semnul profetului Iona.
30. Fiindcă așa cum Iona a fost un semn ninivenilor, tot așa va fi și Fiul omului acestei generații.
31. Împărăteasa sudului se va ridica în judecată cu bărbații acestei generații și îi va condamna, pentru că a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată, aici *este unul* mai mare decât Solomon.
32. Bărbații din Ninive se vor scula în judecată cu această generație și o vor condamna, pentru că s-au pocăit la predicarea lui Iona; și iată, aici *este unul* mai mare decât Iona.
33. Și nimeni după ce a aprins o candelă nu *o* pune într-un loc tainic, nici sub oboroc, ci pe un sfeșnic, ca toți care intră să vadă lumina.
34. Lumina trupului este ochiul; de aceea când ochiul tău este ațintit clar, tot trupul tău de asemenea este plin de lumină; dar când este stricat, trupul tău de asemenea *este* plin de întuneric.
35. Ia seama atunci, lumina care este în tine să nu fie întuneric.
36. De aceea dacă întreg trupul tău *este* plin de lumină, neavând o parte întunecată, totul va fi plin de lumină, ca atunci când lumina strălucitoare a unei candele îți dă lumină.
37. ¶ Și pe când vorbea, un anumit fariseu l-a implorat să mănânce la el; și a intrat și a șezut la masă.
38. Și când fariseul a văzut, s-a minunat că nu se îmbăiase mai întâi, înainte de prânz.
39. Și Domnul i-a spus: Acum, voi fariseilor, faceți curat exteriorul paharului și al tăvii; dar interiorul vostru este plin de jefuire și stricăciune.
40. Nebunilor, nu cel care a făcut exteriorul a făcut și interiorul?
41. Dați mai degrabă milostenii din cele ce aveți; și iată, toate vă sunt curate.
42. Dar vai vouă, fariseilor! Pentru că dați zeciuială *din* mentă și rută și *din* toate felurile de ierburi și neglijați judecata și dragostea de Dumnezeu; pe acestea trebuia să *le* faceți și să pe celelalte nu le lăsați nefăcute.
43. Vai vouă, fariseilor! Pentru că iubiți scaunele din față în sinagogi și saluturile în piețe.
44. Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că sunteți ca mormintele care nu se văd și oamenii care umblă pe deasupra *lor* nu își dau seama.
45. Atunci unul dintre învățătorii legii a răspuns și i-a zis: Învățătorule, vorbind astfel și pe noi ne ocărăști.

46. Iar el a spus: Vai şi vouă învăţători ai legii! Pentru că împovăraţi pe oameni cu sarcini greu de purtat, iar voi nu atingeţi sarcinile cu niciunul dintre degetele voastre.
47. Vai vouă! Pentru că zidiţi mormintele profeţilor, iar părinţii voştri i-au ucis.
48. Cu adevărat, aduceţi mărturie că încuviinţaţi faptele părinţilor voştri, pentru că ei într-adevăr i-au ucis, iar voi le zidiţi mormintele.
49. Tot din această cauză înţelepciunea lui Dumnezeu a spus: Le voi trimite profeţi şi apostoli şi *pe unii* dintre ei îi vor ucide şi *îi* vor persecuta;
50. Ca sângele tuturor profeţilor, care a fost vărsat de la întemeierea lumii, să fie cerut de la această generaţie;
51. De la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, care a pierit între altar şi templu; adevărat vă spun: Va fi cerut de la această generaţie.
52. Vai vouă, învăţători ai legii! Pentru că aţi luat cheia cunoaşterii; voi înşivă nu aţi intrat şi pe cei ce intrau i-aţi împiedicat.
53. Şi pe când el le spunea acestea, scribii şi fariseii au început să *îl* constrângă vehement şi să îl provoace să vorbească despre multe lucruri,
54. Întinzându-i o cursă şi căutând să prindă ceva din gura lui, ca să îl acuze.

CAPITOLUL 12

ÎNTRE timp, pe când era strânsă o mulţime nenumărată de oameni, încât se călcau unii pe alţii în picioare, a început să spună întâi discipolilor săi: Păziţi-vă de dospeala fariseilor, care este făţărnicia.
2. Fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi revelat; nici ascuns care nu va fi cunoscut.
3. De aceea orice aţi spus în întuneric va fi auzit în lumină; şi ce aţi vorbit la ureche în cămăruţe, va fi proclamat pe acoperişuri.
4. Şi vă spun, prietenii mei: Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul şi după aceasta, altceva nimic nu mai pot face.
5. Ci vă voi avertiza dinainte de cine să vă temeţi: Temeţi-vă de acela care, după ce a ucis, are putere să arunce în iad; da, vă spun: Temeţi-vă de el.
6. Nu se vând cinci vrăbii cu doi bani şi niciuna dintre ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu?
7. Dar până şi perii din capul vostru, toţi sunt număraţi. De aceea nu vă temeţi, sunteţi mai de valoare decât multe vrăbii.
8. Şi vă spun: Oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, şi Fiul omului îl va mărturisi înaintea îngerilor lui Dumnezeu;
9. Dar cel ce mă neagă înaintea oamenilor, va fi negat *şi el* înaintea îngerilor lui Dumnezeu.
10. Şi oricui va spune un cuvânt împotriva Fiului omului, îi va fi iertat; dar aceluia ce blasfemiază împotriva Duhului Sfânt, nu *îi* va fi iertat.
11. Iar când vă vor duce la sinagogi şi *la* magistraţi şi *la* autorităţi, să nu vă îngrijoraţi cum sau ce veţi răspunde, sau ce veţi spune,
12. Fiindcă Duhul Sfânt vă va învăţa în acea oră ce ar trebui să spuneţi.

13. ¶ Iar unul din mulțime i-a spus: Învățătorule, spune fratelui meu să
împartă cu mine moștenirea.
14. Iar el i-a spus: Omule, cine m-a pus judecător sau împărțitor peste voi?
15. Și le-a spus: Fiți atenți și păziți-vă de lăcomie, pentru că viața omului
nu stă în abundența bunurilor lui.
16. Și le-a spus o parabolă, zicând: Pământul unui anumit om bogat a
rodit mult;
17. Și se gândea în el însuși, spunând: Ce voi face, pentru că nu mai am loc
unde să îmi adun roadele?
18. Și a spus: Aceasta voi face: voi dărâma grânarele mele și *le* voi zidi mai
mari; și acolo voi aduna toate roadele mele și bunurile mele.
19. Și voi spune sufletului meu: Suflete, ai multe bunuri strânse pentru
mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te.
20. Dar Dumnezeu i-a spus: Nebunule, în această noapte ți se va cere sufletul
de la tine; și cele pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?
21. Așa *este* cel ce strânge tezaure pentru el și nu este bogat față de Dumnezeu.
22. ¶ Și le-a spus discipolilor săi: De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați pentru
viața voastră, ce veți mânca; nici pentru trup, ce veți îmbrăca.
23. Viața este mai mult decât mâncarea, și trupul *mai mult* decât
îmbrăcămintea.
24. Uitați-vă cu atenție la corbi, pentru că nici nu seamănă, nici nu seceră;
aceștia nu au nici depozit, nici grânar; și Dumnezeu le dă mâncare; cu cât
mai valoroși sunteți voi decât păsările?
25. Și care dintre voi, îngrijorându-se, poate adăuga la statura lui un cot?
26. Așadar dacă nu sunteți în stare să faceți nici cel mai mic lucru, de ce
vă îngrijorați despre celelalte?
27. Uitați-vă cu atenție la crini cum cresc; nu ostenesc, nu torc; totuși
vă spun: Nici Solomon, în toată gloria lui, nu a fost înveșmântat ca unul
dintre aceștia.
28. Și dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba din câmp, care astăzi este și
mâine este aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă *va îmbrăca* pe voi, puțin
credincioșilor.
29. Și nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea și nici nu vă îndoiți în
mintea voastră.
30. Fiindcă toate acestea *le* caută națiunile lumii; dar Tatăl vostru știe că
aveți nevoie de acestea.
31. Mai degrabă, căutați împărăția lui Dumnezeu; și toate acestea vi se
vor adăuga.
32. Nu te teme, turmă mică, pentru că este buna plăcere a Tatălui vostru
să vă dea împărăția.
33. Vindeți ce aveți și dați milostenii; faceți-vă pungi care nu se învechesc,
un tezaur în ceruri care nu seacă, unde hoțul nu se apropie, nici molia
nu distruge.
34. Fiindcă unde este tezaurul vostru, acolo va fi și inima voastră.
35. Mijlocul să vă fie încins și luminile aprinse;

36. Și voi înșivă *să fiți* asemenea oamenilor care așteaptă pe domnul lor, când
se va întoarce de la nuntă; ca atunci când vine și bate, să îi deschidă imediat.
37. Binecuvântați *sunt* acei robi, pe care domnul, când vine, îi va găsi
veghind; adevărat vă spun, că se va încinge și îi va pune să șadă la masă și
se va apropia și îi va servi.
38. Și dacă vine în a doua gardă, sau vine în a treia gardă și *îi* găsește așa,
binecuvântați sunt acei robi.
39. Dar să știți aceasta, că dacă ar fi știut stăpânul casei *la* ce oră ar veni
hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi lăsat să îi fie spartă casa.
40. De aceea și voi fiți pregătiți, pentru că Fiul omului vine într-o oră la
care nu vă gândiți.
41. ¶ Atunci Petru i-a spus: Doamne, nouă ne spui această parabolă, sau
de asemenea tuturor?
42. Iar Domnul a spus: Cine așadar, este administratorul credincios și
priceput, pe care domnul *său* îl va face stăpân peste gospodăria sa, să dea
porția de mâncare la timpul cuvenit?
43. Binecuvântat *este* acel rob, pe care domnul lui, când vine, îl va găsi
făcând astfel.
44. Adevărat vă spun, că îl va face stăpân peste tot ce are el.
45. Dar dacă acel rob spune în inima lui: Domnul meu întârzie să vină;
și va începe să îi bată pe servitori și pe servitoare și să mănânce și să bea
și să se îmbete,
46. Domnul acelui rob va veni într-o zi în care nu *este* așteptat și într-o
oră pe care *robul* nu o cunoaște și îl va tăia în două, și îi va da partea lui
împreună cu necredincioșii.
47. Iar acel rob, care a știut voia domnului său și nu *s*-a pregătit, nici nu a
făcut conform cu voia lui, va fi biciuit cu multe *lovituri*.
48. Dar cel ce nu a știut și a făcut lucruri demne de lovituri, va fi biciuit
cu puține *lovituri*. Și oricăruia îi este dat mult, i se va cere mult; și cui i
s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.
49. Am venit să trimit foc pe pământ; și ce voiesc, dacă este aprins deja?
50. Dar am un botez cu care să fiu botezat; și cât sunt de constrâns până
să fie împlinit!
51. Presupuneți că am venit să dau pace pe pământ? Eu vă spun: Nu; ci
mai degrabă dezbinare;
52. Fiindcă, de acum înainte vor fi cinci într-o casă dezbinată, trei împotriva
a doi și doi împotriva a trei.
53. Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului și fiul împotriva tatălui; mama
împotriva fiicei și fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii ei și
nora împotriva soacrei ei.
54. ¶ Și a mai spus oamenilor: Când vedeți un nor ridicându-se de la apus,
imediat spuneți: Vine ploaia; și așa este.
55. Și când suflă vântul de la sud, spuneți: Va fi arșiță; și se întâmplă.
56. Fățarnicilor, puteți deosebi fața cerului și a pământului; dar cum de
nu deosebiți acest timp?

57. Și de ce nu judecați chiar de la voi înșivă ce este drept?
58. Dar când te duci cu potrivnicul tău la magistrat, pe drum, dă-ți silința să fii eliberat de el; ca nu cumva să te târască la judecător și judecătorul să te predea executorului și executorul să te arunce în închisoare.
59. Îți spun *că* nu vei ieși nicidecum de acolo, până nu vei plăti până și ultimul bănuț.

CAPITOLUL 13

ȘI erau prezenți în acel timp unii care i-au spus despre galileenii al
. căror sânge Pilat îl amestecase cu sacrificiile lor.
2. Și Isus, răspunzând, le-a zis: Gândiți că acești galileeni au fost mai păcătoși decât toți galileenii, pentru că au suferit astfel de lucruri?
3. Vă spun: Nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.
4. Sau acei optsprezece peste care a căzut turnul din Siloam și i-a ucis, gândiți că ei au fost mai păcătoși decât toți oamenii care locuiau în Ierusalim?
5. Vă spun: Nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.
6. ¶ A spus și această parabolă: Cineva avea un smochin plantat în via lui; și a venit căutând rod în el și nu a găsit.
7. Atunci i-a spus grădinarului: Iată, de trei ani vin căutând rod în acest smochin și nu găsesc; taie-l; de ce să ocupe pământul degeaba?
8. Iar el, răspunzând, i-a zis: Domnule, lasă-l și acest an, până voi săpa în jurul lui și *îi* voi pune gunoi;
9. Și dacă va face rod, *bine*; și dacă nu, după aceea îl vei tăia.
10. ¶ Și *îi* învăța în una din sinagogi în sabat.
11. Și iată, era o femeie care avea un duh de neputință de optsprezece ani; și era gârbovă și nu putea nicidecum să se ridice.
12. Și Isus, văzând-o, a chemat-*o* la *el* și i-a spus: Femeie, ești dezlegată de neputința ta.
13. Și a pus mâinile peste ea; și imediat a fost îndreptată și glorifica pe Dumnezeu.
14. Și conducătorul sinagogii a răspuns, fiind supărat, pentru că Isus vindecase în sabat și a spus oamenilor: Sunt șase zile în care ar trebui să se lucreze; de aceea în acestea veniți și fiți vindecați și nu în ziua sabatului.
15. Atunci Domnul i-a răspuns și a zis: Fățarnicule, nu își dezleagă fiecare din voi în sabat boul sau măgarul de la iesle și *îl* duce la adăpat?
16. Și nu trebuia această femeie, fiind o fiică a lui Avraam, pe care Satan a legat-o, iată, de optsprezece ani, să fie dezlegată de această legătură în ziua sabatului?
17. Și după ce a spus acestea, toți potrivnicii lui au fost rușinați; și toți oamenii se bucurau de toate lucrurile glorioase care au fost făcute de el.
18. ¶ Atunci el a spus: Cu ce se aseamănă împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce o voi asemăna?
19. Se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care un om l-a luat și *l*-a aruncat în grădina sa; și a crescut și s-a făcut un copac mare; și păsările cerului au cuibărit în ramurile lui.

20. Și a spus din nou: Cu ce voi asemăna împărăția lui Dumnezeu?
21. Se aseamănă cu dospeala pe care o femeie, luând-o, a ascuns-o în trei măsuri de făină, până când a dospit totul.
22. Și trecea prin cetăți și sate, învățând și călătorind spre Ierusalim.
23. ¶ Atunci cineva i-a spus: Doamne, sunt puțini cei salvați? Și le-a zis:
24. Străduiți-vă să intrați prin poarta cea strâmtă, pentru că, vă spun, mulți vor căuta să intre și nu vor fi în stare.
25. Când stăpânul casei se va ridica și va închide ușa și veți începe să stați în picioare afară și să bateți la ușă, spunând: Doamne, Doamne, deschide-ne; și, răspunzând, vă va zice: Nu vă cunosc *și nici nu știu* de unde sunteți;
26. Atunci veți începe să spuneți: Am mâncat și am băut în prezența ta și *ne*-ai învățat pe străzile noastre.
27. Iar el va zice: Vă spun că nu știu de unde sunteți; depărtați-vă de la mine, toți lucrătorii nelegiuirii.
28. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților, când veți vedea pe Avraam și pe Isaac și pe Iacob și pe toți profeții în împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi aruncați afară.
29. Și vor veni de la răsărit și apus și de la nord și sud și vor ședea în împărăția lui Dumnezeu.
30. Și, iată, sunt cei de pe urmă care vor fi cei dintâi; și sunt cei dintâi care vor fi cei de pe urmă.
31. ¶ În acea zi au venit unii dintre farisei, spunându-i: Ieși și pleacă de aici, pentru că Irod dorește să te ucidă.
32. Iar el le-a spus: Mergeți și spuneți acelei vulpi: Iată, eu scot draci și fac vindecări astăzi și mâine și a treia *zi* voi fi făcut desăvârșit.
33. Totuși, eu trebuie să umblu astăzi și mâine și poimâine, pentru că nu este posibil ca un profet să piară afară din Ierusalim.
34. Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profeții și arunci cu pietre în cei trimiși la tine; cât de des am voit să strâng pe copiii tăi, așa cum *își strânge* o găină puii sub aripi și ați refuzat!
35. Iată, casa vă este lăsată pustie; și într-adevăr vă spun: Nu mă veți mai vedea, până vine *timpul* când veți spune: Binecuvântat *este* cel ce vine în numele Domnului.

CAPITOLUL 14

ȘI s-a întâmplat, când el s-a dus în casa unui conducător al fariseilor să mănânce pâine, în sabat, că ei îl pândeau.
2. Și iată, înaintea lui era un anumit om *bolnav* cu hidropizie.
3. Și Isus, răspunzând, le-a spus învățătorilor legii și fariseilor, zicând: Este legiuit a vindeca în sabat?
4. Dar ei tăceau. Iar el *l*-a apucat și l-a vindecat și *l*-a lăsat să plece;
5. Și le-a răspuns, zicând: În ziua sabatului, care dintre voi dacă îi cade un măgar sau un bou într-o groapă nu îl va scoate imediat?
6. Și din nou nu au fost în stare să îi răspundă la acestea.

7. ¶ Și le-a spus o parabolă celor ce au fost invitați, când a observat cum au ales locurile de onoare; spunându-le:
8. Când ești invitat de cineva la nuntă, nu te așeza în locul de cinste; ca nu cumva, unul mai demn de cinste decât tine să fie invitat de el;
9. Și cel ce te-a invitat pe tine și pe el, venind, îți spune: Dă acestuia locul; și atunci începi cu rușine să iei ultimul loc.
10. Ci, când ești invitat, du-te și așază-te pe ultimul loc; ca, pe când vine cel ce te-a invitat, să îți spună: Prietene, urcă-te mai sus; atunci tu vei avea glorie înaintea celor ce stau la masă cu tine.
11. Pentru că oricine se înalță pe sine însuși, va fi umilit; și cel ce se umilește, va fi înălțat.
12. Atunci a spus și celui ce l-a invitat: Când faci un prânz sau o cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici vecini bogați; ca nu cumva și ei să te cheme în schimb și să ai o răsplată.
13. Ci, când faci un ospăț, cheamă săracii, schilozii, șchiopii, orbii;
14. Și vei fi binecuvântat, pentru că *ei* nu te pot răsplăti, fiindcă tu vei fi răsplătit la învierea drepților.
15. ¶ Și când unul dintre cei ce ședeau la masă cu el a auzit acestea, i-a spus: Binecuvântat *este* cel ce va mânca pâine în împărăția lui Dumnezeu.
16. Atunci i-a spus: Un anumit om a făcut o cină mare și a invitat pe mulți;
17. Și a trimis pe robul său la ora cinei să spună celor invitați: Veniți, pentru că toate sunt de acum pregătite.
18. Dar toți, ca unul, au început să se scuze. Primul i-a spus: Am cumpărat o bucată de pământ și trebuie să mă duc și să o văd; te rog să mă scuzi.
19. Și altul a spus: Am cumpărat cinci perechi de boi și merg să îi încerc; te rog să mă scuzi.
20. Și altul a spus: M-am căsătorit cu o femeie și de aceea nu pot veni.
21. Și acel rob a venit și a arătat domnului său acestea. Atunci stăpânul casei, mâniindu-se, a spus robului său: Du-te repede în străzile și ulițele cetății și adu aici săracii și schilozii și șchiopii și orbii.
22. Și robul a spus: Doamne, s-a făcut cum ai poruncit și mai este loc.
23. Și domnul i-a spus robului: Du-te la drumurile mari și *la* garduri și constrânge-*i* să intre, ca să îmi fie casa umplută.
24. Fiindcă vă spun că niciunul dintre acei bărbați care au fost invitați, nu va gusta din cina mea.
25. ¶ Și mergeau mulțimi mari cu el; și, întorcându-se, le-a spus:
26. Dacă vine cineva la mine și nu urăște pe tatăl său și pe mamă și pe soție și pe copii și pe frați și pe surori, da, și propria sa viață de asemenea, nu poate fi discipolul meu.
27. Și oricine nu își poartă crucea și nu vine după mine, nu poate fi discipolul meu.
28. Căci, care dintre voi, vrând să zidească un turn, nu se așază mai întâi și socotește costul, dacă are *cu ce* să îl termine?
29. Ca nu cumva, punând el temelia și nefiind în stare să termine, toți cei ce *îl* văd, să înceapă să își bată joc de el,

30. Spunând: Acest om a început să zidească și nu a fost în stare să termine.
31. Sau, care împărat, mergând să facă război împotriva altui împărat, nu se așază mai întâi și se consultă dacă este în stare să îl întâmpine cu zece mii pe cel ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?
32. Iar dacă nu, pe când celălalt este încă departe, trimițând o solie, cere condiții de pace.
33. Tot așa, oricine dintre voi care nu renunță la tot ce are, nu poate fi discipolul meu.
34. Sarea *este* bună, dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce va fi dreasă;
35. Nu este bună nici pentru pământ, nici pentru bălegar, *ci oamenii* o aruncă afară. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

CAPITOLUL 15

ATUNCI toți vameșii și păcătoșii s-au apropiat de el să îl audă.
2. Și fariseii și scribii cârteau, spunând: Acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.
3. Și le-a zis această parabolă, spunând:
4. Care om dintre voi, având o sută de oi, dacă pierde una dintre ele, nu *le* lasă *pe celelalte* nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea care este pierdută până o găsește?
5. Și după ce a găsit-*o*, *o* pune pe umeri, bucurându-se.
6. Și când vine acasă, cheamă la un loc prietenii și vecinii, spunându-le: Bucurați-vă cu mine, pentru că am găsit oaia mea pierdută.
7. Vă spun că tot așa va fi bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, mai mult decât pentru nouăzeci și nouă de drepți care nu au nevoie de pocăință.
8. Sau, care femeie, având zece arginți, dacă pierde un argint, nu aprinde o candelă și mătură casa și caută cu grijă până când *îl* găsește?
9. Și după ce *îl* găsește, cheamă la un loc prietenele și vecinele, spunând: Bucurați-vă cu mine, pentru că am găsit argintul pe care l-am pierdut.
10. La fel vă spun, este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește.
11. ¶ Și a spus: Un anumit om avea doi fii;
12. Și cel mai tânăr dintre ei a spus tatălui: Tată, dă-mi partea de avere ce *îmi* revine. Iar *tatăl* le-a împărțit avutul *său*.
13. Și nu după multe zile, cel mai tânăr fiu a adunat totul și a călătorit într-o țară îndepărtată și acolo și-a risipit averea, trăind destrăbălat.
14. Și după ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în acea țară; și el a început să ducă lipsă.
15. Și s-a dus și s-a alipit de un cetățean al acelei țări; iar *acela* l-a trimis pe câmpurile lui să pască porci.
16. Și ar fi dorit să își umple pântecele cu roșcovele pe care le mâncau porcii; dar nimeni nu îi dădea.
17. Și când și-a venit în fire, a spus: Câți angajați ai tatălui meu au pâine din abundență iar eu pier de foame!

18. Mă voi scula și voi merge la tatăl meu și îi voi spune: Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta,
19. Și nu mai sunt demn să fiu chemat fiul tău; fă-mă ca pe unul dintre angajații tăi.
20. Și s-a sculat și a venit la tatăl său. Dar pe când era el încă foarte departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă și a alergat și a căzut pe gâtul lui și l-a sărutat.
21. Iar fiul i-a spus: Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta și nu mai sunt demn să fiu chemat fiul tău.
22. Dar tatăl le-a spus robilor săi: Aduceți cea mai bună robă și îmbrăcați-l; și puneți un inel pe mâna lui și sandale în picioare;
23. Și aduceți aici vițelul îngrășat și tăiați-*l*; și să mâncăm și să ne veselim;
24. Pentru că acest fiu al meu era mort și este iarăși viu; și a fost pierdut și este găsit. Și au început să se veselească.
25. Dar fiul lui mai mare era în câmp; și pe când venea și se apropia de casă, a auzit muzică și dansuri.
26. Și a chemat pe unul dintre servitori și a întrebat ce înseamnă acestea.
27. Iar el i-a spus: Fratele tău a venit; iar tatăl tău a tăiat vițelul îngrășat pentru că l-a primit sănătos și teafăr.
28. Dar el s-a mâniat și a refuzat să intre; de aceea tatăl său, ieșind, îl ruga *să intre*.
29. Dar el, răspunzând, *i*-a zis tatălui *său*: Iată, *de* acești mulți ani te servesc, nici nu ți-am încălcat porunca niciodată; și totuși, mie niciodată nu mi-ai dat un ied să mă veselesc cu prietenii mei;
30. Dar când a sosit acest fiu al tău, care ți-a mâncat bunurile cu curvele, ai tăiat pentru el vițelul îngrășat.
31. Iar el i-a spus: Fiule, tu ești întotdeauna cu mine și tot ce am este al tău.
32. Dar se cuvenea să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort și este iarăși viu; și era pierdut și este găsit.

CAPITOLUL 16

ȘI le-a spus și discipolilor săi: Era un anumit om bogat, care avea un administrator; și acesta a fost acuzat înaintea lui că i-a risipit averile.
2. Și l-a chemat și i-a spus: Cum de aud aceasta despre tine? Dă socoteală de administrarea ta, fiindcă nu mai poți fi administrator.
3. Atunci administratorul a spus în el însuși: Ce să fac? Pentru că domnul meu ia administrația de la mine; nu sunt în stare să sap; să cerșesc îmi este rușine.
4. Am hotărât ce să fac, pentru ca, *atunci* când voi fi scos din administrație, să mă primească în casele lor.
5. Și a chemat pe fiecare dintre datornicii domnului său și a spus primului: Cât datorezi domnului meu?
6. Iar el a spus: O sută de bați de untdelemn. Iar el i-a spus: Ia înscrisul tău și șezi degrabă și scrie cincizeci.

7. Apoi a spus altuia: Dar tu, cât datorezi? Iar el a spus: O sută de cori de grâu. Iar el i-a spus: Ia înscrisul tău și scrie optzeci.
8. Și domnul a lăudat pe administratorul nedrept, pentru că lucrase cu înțelepciune, pentru că în generația lor copiii acestei lumi sunt mai înțelepți decât fiii luminii.
9. Și eu vă spun: Faceți-vă prieteni din mamona nedreptății; pentru ca, *atunci* când eșuați, *ei* să vă primească în locuințe veșnice.
10. Cel ce este credincios în puțin, este credincios și în mult; și cel ce este nedrept în puțin, este nedrept și în mult.
11. De aceea dacă nu ați fost credincioși în nedreapta mamonă, cine va încredința adevăratele *bogății* încrederii voastre?
12. Și dacă nu ați fost credincioși în ceea ce este al altuia, cine vă va da ceea ce este al vostru?
13. Niciun servitor nu poate servi la doi stăpâni; fiindcă, ori pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi; ori la unul va ține și pe celălalt îl va dispreţui. Nu puteți servi lui Dumnezeu și lui mamona.
14. Și fariseii de asemenea, fiind lacomi, au auzit toate acestea și l-au luat în derâdere.
15. Dar el le-a spus: Voi sunteți cei care vă declarați drepți pe voi înșivă înaintea oamenilor; dar Dumnezeu vă cunoaște inimile, pentru că ce este înălțat între oameni este urâciune înaintea lui Dumnezeu.
16. Legea și profeții *au ținut* până la Ioan; de atunci, împărăția lui Dumnezeu se predică și fiecare se înghesuie *să intre* în ea.
17. Dar este mai ușor pentru cer și pământ să treacă, decât să cadă o frântură de literă a legii.
18. Oricine divorțează de soția lui și se căsătorește cu alta, comite adulter; și oricine se căsătorește cu cea care este divorțată de soț, comite adulter.
19. ¶ Și era un anumit om bogat, care era îmbrăcat în purpură și in subțire și se veselea somptuos în fiecare zi;
20. Și era un anumit cerșetor, numit Lazăr, care era pus la poarta lui, plin de răni,
21. Și dorind să se sature cu firimiturile care cădeau de la masa bogatului; mai mult și câinii veneau și îi lingeau rănile.
22. Și s-a întâmplat că cerșetorul a murit și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam; și bogatul a murit de asemenea și a fost îngropat;
23. Și în iad își ridică ochii, fiind în chinuri; și vede pe Avraam de departe și pe Lazăr în sânul lui.
24. Și a strigat și a spus: Tată Avraame, ai milă de mine și trimite pe Lazăr ca să își înmoaie vârful degetului în apă și să îmi răcorească limba, pentru că sunt chinuit în această flacără.
25. Dar Avraam i-a spus: Fiule, amintește-ți că tu în timpul vieții tale, ai primit lucrurile tale bune și tot așa, Lazăr pe cele rele; dar acum este mângâiat, iar tu ești chinuit.
26. Și pe lângă toate acestea, între noi și voi este stabilită o prăpastie mare; așa că cei ce voiesc să treacă de aici la voi, nu pot; nici cei de acolo să treacă la noi.

27. Atunci a spus: De aceea te rog tată, să îl trimiți la casa tatălui meu;
28. Fiindcă am cinci frați; ca *el* să le adeverească, pentru ca nu cumva să vină și ei în acest loc de chin.
29. Avraam i-a spus: Au pe Moise și pe profeți; să îi asculte pe ei.
30. Dar el a spus: Nu, tată Avraame; ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi.
31. Iar el i-a spus: Dacă nu ascultă pe Moise și pe profeți, nu vor fi convinși nici chiar dacă ar învia cineva dintre morți.

CAPITOLUL 17

ATUNCI le-a spus discipolilor: Este imposibil să nu vină poticnirile; dar vai *aceluia* prin care vin!
2. Ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar lega în jurul gâtului o piatră de moară și să fie aruncat în mare, decât să poticnească pe unul dintre aceşti micuți.
3. Luați seama la voi înșivă și dacă fratele tău încalcă *legea* împotriva ta, mustră-l; și dacă se pocăiește, iartă-l.
4. Și dacă încalcă *legea* împotriva ta de șapte ori într-o zi și de șapte ori într-o zi se întoarce la tine, spunând: Mă pocăiesc; iartă-l.
5. Și apostolii au spus Domnului: Mărește-ne credință.
6. Iar Domnul a spus: Dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați spune acestui sicomor: Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare; și ar asculta de voi.
7. Dar care dintre voi, având un rob arând sau păstorind vitele, îi va spune îndată după ce vine din câmp: Mergi și șezi la masă?
8. Și nu îi va spune mai degrabă: Pregătește-*mi* ceva să mănânc și încinge-te și servește-mi, până voi mânca și voi bea; și după acestea, vei mânca și vei bea tu?
9. Îi mulțumește acelui rob, pentru că a făcut ce îi fusese poruncit? Consider că nu.
10. Tot așa și voi, când veți fi făcut toate cele poruncite vouă, să spuneți: Suntem robi nefolositori, am făcut ce era datoria noastră să facem.
11. ¶ Și s-a întâmplat, pe când mergea el la Ierusalim, că a trecut prin mijlocul Samariei și Galileii.
12. Și când a intrat într-un anumit sat, l-au întâlnit zece bărbați leproși, care stăteau departe în picioare;
13. Și ei *și*-au ridicat vocea, spunând: Isuse, Stăpâne, ai milă de noi.
14. Și când *i*-a văzut, le-a spus: Duceți-vă, arătați-vă preoților. Și s-a întâmplat că, pe când mergeau ei, au fost curățiți.
15. Și unul dintre ei, când a văzut că a fost vindecat, s-a întors și cu voce tare glorifica pe Dumnezeu.
16. Și a căzut *cu* fața la *pământ* la picioarele lui, dându-i mulțumiri; și el era samaritean.
17. Iar Isus, răspunzând, a zis: Nu au fost zece curățiți? Dar unde *sunt* cei nouă?

18. Nu s-a găsit cine să se întoarcă și să dea glorie lui Dumnezeu decât acest străin?
19. Și i-a spus: Scoală-te, du-te; credința ta te-a făcut sănătos.
20. ¶ Și fiind întrebat de farisei, când are să vină împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu vine la vedere;
21. Nici nu vor spune: Iat-*o* aici! Sau: Iat-*o* acolo! Căci, iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.
22. Și le-a spus discipolilor: Vor veni zilele când veți dori să vedeți una dintre zilele Fiului omului și nu veți vedea.
23. Și vă vor spune: Iată, aici; sau: Iată, acolo. Nu vă duceți, nici nu *îi* urmați.
24. Pentru că așa ca fulgerul, care fulgerând dintr-o *parte* de sub cer, strălucește până în cealaltă *parte* de sub cer; așa va fi și Fiul omului în ziua lui.
25. Dar mai întâi el trebuie să sufere multe și să fie respins de această generație.
26. Și cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și în zilele Fiului omului.
27. Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până în ziua când Noe a intrat în arcă și potopul a venit și i-a nimicit pe toți.
28. Și la fel cum a fost în zilele lui Lot, mâncau, beau, cumpărau, vindeau, plantau, zideau;
29. Dar în acea zi când Lot a ieșit din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și *i*-a nimicit pe toți.
30. Întocmai, astfel va fi în ziua când Fiul omului se revelează.
31. În acea zi, cel ce va fi pe acoperișul casei și bunurile lui în casă, să nu se coboare să le ia; și cel ce este pe câmp, la fel, să nu se întoarcă.
32. Amintiți-vă de soția lui Lot.
33. Oricine va căuta să își salveze viața, o va pierde; și oricine își va pierde viața, o va păstra.
34. Vă spun: În acea noapte, vor fi doi într-un pat; unul va fi luat și celălalt va fi lăsat.
35. Două vor măcina împreună; una va fi luată și cealaltă va fi lăsată.
36. Doi vor fi la câmp; unul va fi luat și celălalt va fi lăsat.
37. Iar ei au răspuns și i-au zis: Unde Doamne? Iar el le-a spus: Oriunde *este* trupul, acolo se vor aduna vulturii.

CAPITOLUL 18

ȘI le-a spus o parabolă, că ar trebui să se roage totdeauna și să nu se descurajeze,
2. Spunând: Era într-o cetate un judecător, care nu se temea de Dumnezeu și pe om nu îl respecta;
3. Și era o văduvă în acea cetate; și a venit la el, spunând: Fă-mi dreptate față de potrivnicul meu.
4. Și a refuzat pentru un timp; dar după acestea a spus în el însuși: Chiar dacă nu mă tem de Dumnezeu, nici pe om nu îl respect,
5. Totuși, pentru că această văduvă mă tulbură, am să îi fac dreptate, ca nu cumva să mă sâcâie cu neîncetata ei venire.

6. Și Domnul a spus: Auziți ce spune judecătorul nedrept.
7. Și nu va face Dumnezeu dreptate aleșilor lui, care strigă zi și noapte către el, deși rabdă îndelung în ce îi privește?
8. Vă spun că le va face repede dreptate. Cu toate acestea, când va veni Fiul omului, va găsi el credință pe pământ?
9. ¶ Și a spus și această parabolă unora care se încredeau în ei înșiși că erau drepți și îi disprețuiau pe ceilalți;
10. Doi oameni s-au urcat la templu să se roage; unul fariseu și celălalt vameș.
11. Fariseul a stat în picioare și s-a rugat astfel în el însuși: Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt precum ceilalți oameni, jecmănitori, nedrepți, adulteri, sau chiar ca acest vameș.
12. Eu postesc de două ori într-o săptămână, dau zeciuială din tot ce obțin.
13. Și vameșul, stând deoparte în picioare, nu a voit să ridice nici ochii spre cer, ci se bătea în piept, spunând: Dumnezeule, fii milostiv cu mine, un păcătos.
14. Vă spun, *mai degrabă* acesta s-a coborât acasă declarat drept decât celălalt, pentru că fiecare înălțându-se pe sine însuși, va fi umilit; și cel ce se umilește pe sine însuși, va fi înălțat.
15. ¶ Și i-au adus și *niște* prunci, ca să îi atingă; dar când discipolii au văzut, i-au mustrat.
16. Dar Isus i-a chemat și a spus: Lăsați copilașii să vină la mine și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția lui Dumnezeu.
17. Adevărat vă spun: Oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum nu va intra în ea.
18. ¶ Și un anumit conducător l-a întrebat, spunând: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viață eternă?
19. Iar Isus i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu *este* bun decât unul, Dumnezeu.
20. Știi poruncile: Nu comite adulter, Nu ucide, Nu fura, Nu aduce mărturie falsă, Onorează pe tatăl tău și pe mama ta.
21. Iar el a spus: Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea.
22. Și, când a auzit Isus acestea, i-a spus: Totuși îți lipsește un lucru; vinde tot ce ai și împarte la săraci și vei avea tezaur în cer; și vino, urmează-mă.
23. Dar el, când a auzit acestea, s-a întristat foarte mult; fiindcă era foarte bogat.
24. Iar Isus, când a văzut că el s-a întristat foarte mult, a spus: Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății!
25. Fiindcă este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea acului, decât pentru un om bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu.
26. Iar cei ce au auzit, au spus: Atunci cine poate fi salvat?
27. Dar el a spus: Cele imposibile la oameni sunt posibile la Dumnezeu.
28. Atunci Petru a spus: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat.
29. Iar el le-a spus: Adevărat vă spun: Nu este nimeni care a lăsat casă, sau părinți, sau frați, sau soție, sau copii, pentru împărăția lui Dumnezeu,

30. Care să nu primească cu mult mai mult în acest timp și în lumea care vine, viață veșnică.
31. ¶ Atunci a luat pe cei doisprezece și le-a spus: Iată, ne urcăm la Ierusalim și toate cele scrise prin profeți despre Fiul omului, vor fi împlinite.
32. Fiindcă va fi dat neamurilor și va fi batjocorit și va fi ocărât și scuipat;
33. Și *îl* vor biciui și îl vor ucide; și a treia zi va învia.
34. Dar ei nu au înțeles nimic din acestea; și acest cuvânt le-a fost ascuns și nu au cunoscut acele cuvinte.
35. ¶ Și s-a întâmplat, pe când s-a apropiat el de Ierihon, că un anumit orb ședea lângă drum, cerșind;
36. Și, auzind mulțimea trecând, a întrebat ce înseamnă aceasta.
37. Iar ei i-au spus că trece Isus din Nazaret.
38. Iar el a strigat, spunând: Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!
39. Și cei ce mergeau înainte, l-au mustrat, ca să tacă; dar el striga și mai tare: Fiul lui David, ai milă de mine.
40. Iar Isus, stând în picioare, a poruncit să îl aducă la el; și după ce el s-a apropiat, l-a întrebat,
41. Spunând: Ce voiești să îți fac? Iar el a spus: Doamne, să primesc vedere.
42. Și Isus i-a spus: Primește-ți vederea; credința ta te-a salvat.
43. Și îndată și-a primit vederea și l-a urmat, glorificând pe Dumnezeu; și toți oamenii, când au văzut, au dat laudă lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 19

ŞI *Isus* a intrat şi a traversat Ierihonul.
2. Şi iată, *era* un bărbat numit Zacheu, care era mai marele vameşilor, şi el era bogat.
3. Şi căuta să vadă pe Isus, cine era; şi nu putea din cauza mulţimii, pentru că era mic de statură.
4. Dar a alergat înainte şi s-a căţărat într-un sicomor să îl vadă, pentru că pe acolo urma să treacă.
5. Şi Isus, când a ajuns la locul *acela*, a privit în sus şi l-a văzut şi i-a spus: Zachee, grăbeşte-te şi coboară; fiindcă astăzi eu trebuie să rămân în casa ta.
6. Şi el, grăbindu-se, a coborât şi l-a primit bucuros.
7. Şi când au văzut, toţi cârteau, spunând: A intrat să fie oaspete la un bărbat păcătos.
8. Dar Zacheu a stat în picioare şi i-a spus Domnului: Iată, Doamne, jumătate din averile mele *le* dau săracilor; şi dacă am luat ceva de la cineva printr-o acuzaţie falsă, dau înapoi împătrit.
9. Iar Isus i-a spus: Astăzi a venit salvare la casa aceasta, întrucât şi el este fiul lui Avraam.
10. Căci Fiul omului a venit să caute şi să salveze ce era pierdut.
11. ¶ Şi pe când auzeau ei acestea, a adăugat şi a spus o parabolă, pentru că el era aproape de Ierusalim şi ei credeau că împărăţia lui Dumnezeu se va arăta imediat.

12. De aceea el a spus: Un anumit nobil a mers într-o țară îndepărtată ca
să își primească o împărăție și să se întoarcă.
13. Și a chemat pe cei zece robi ai săi și le-a dat zece mine și le-a spus:
Ocupați-vă *de acestea* până vin.
14. Dar cetățenii lui îl urau și au trimis o solie după el, spunând: Nu voim
ca acest *om* să domnească peste noi.
15. Și s-a întâmplat la întoarcerea lui, după ce a primit împărăția, că atunci
a poruncit să fie chemați la el aceşti robi, cărora le dăduse banii, ca să știe
cât câștigase fiecare prin comerț.
16. Atunci a venit primul, spunând: Doamne, mina ta a câștigat zece mine.
17. Iar el i-a spus: Bine, rob bun, pentru că ai fost credincios în foarte puțin,
ai autoritate peste zece cetăți.
18. Și a venit al doilea, spunând: Doamne, mina ta a făcut cinci mine.
19. Iar el i-a spus și acestuia: Fii și tu peste cinci cetăți.
20. Și altul a venit, spunând: Doamne, iată, mina ta, pe care am păstrat-o
într-un ștergar;
21. Fiindcă m-am temut de tine, pentru că ești un om sever; ridici ce nu
ai pus jos și seceri ce nu ai semănat.
22. Iar el i-a spus: Din gura ta te voi judeca, rob stricat. Știai că eu sunt om
sever, ridicând ce nu am pus jos și secerând ce nu am semănat;
23. Și atunci, de ce nu mi-ai dat banii la bancă: și la venirea mea eu să iau
ce este al meu cu dobândă?
24. Și a spus celor care stăteau în picioare alături: Luați de la el mina și
dați-*o* celui ce are zece mine.
25. (Iar ei i-au spus: Doamne, el are zece mine.)
26. Căci vă spun, că fiecăruia ce are, i se va da; iar de la cel ce nu are, și ce
are i se va lua.
27. Dar pe acei dușmani ai mei, care nu au voit ca eu să domnesc peste
ei, aduceți-i încoace și ucideți-*i* înaintea mea.
28. ¶ Și după ce a vorbit astfel, *Isus* a mers în fruntea *lor*, urcându-se
la Ierusalim.
29. Și s-a întâmplat că, pe când s-a apropiat de Betfaghe și *de* Betania, la
muntele numit al Măslinilor, a trimis înainte pe doi dintre discipolii săi,
30. Spunând: Duceți-vă în satul dinaintea *voastră*, în care, intrând, veți
găsi un măgăruș legat, pe care încă nu a șezut niciun om; dezlegați-l
și aduceți-*l*.
31. Și dacă cineva vă întreabă: Pentru ce *îl* dezlegați? Astfel să îi spuneți:
Pentru că Domnul are nevoie de el.
32. Iar cei trimiși au plecat și au găsit chiar așa cum le spusese.
33. Dar pe când dezlegau măgărușul, proprietarii lui le-au spus: De ce
dezlegați măgărușul?
34. Iar ei au spus: Domnul are nevoie de el.
35. Și l-au adus la Isus; și și-au aruncat hainele pe măgăruș și l-au așezat
pe Isus călare pe el.
36. Și pe când mergea el, ei își așterneau hainele pe cale.

37. Și pe când se apropia, chiar la coborâșul muntelui Măslinilor, toată
mulțimea discipolilor a început să se bucure și să laude pe Dumnezeu cu
voce tare din cauza tuturor faptelor puternice pe care le văzuseră,
38. Spunând: Binecuvântat *fie* Împăratul care vine în numele Domnului;
pace în cer și glorie în cele prea înalte.
39. Și unii dintre fariseii din mulțime, i-au spus: Învățătorule,
mustră-ți discipolii.
40. Iar el a răspuns și le-a zis: Vă spun că dacă aceștia vor tăcea, pietrele
imediat vor striga.
41. ¶ Și când s-a apropiat, a privit cetatea și a plâns din cauza ei,
42. Spunând: Dacă ai fi știut, chiar tu, cel puțin în această zi a ta, lucrurile
pentru pacea ta! Dar acum, sunt ascunse de ochii tăi.
43. Pentru că zilele vor veni peste tine și dușmanii tăi vor arunca un
val de pământ în jurul tău și te vor împresura și te vor strânge din
toate părțile,
44. Și te vor face una cu pământul și pe copiii tăi în tine; și nu vor lăsa
în tine piatră peste piatră, pentru că nu ai cunoscut timpul vizitării tale.
45. Și a intrat în templu și a început să scoată pe cei ce vindeau în el și pe
cei ce cumpărau,
46. Spunându-le: Este scris: Casa mea este casa rugăciunii; dar voi ați făcut
din ea o peșteră de tâlhari.
47. Și *îi* învăța în fiecare zi în templu. Dar preoții de seamă și scribii și mai
marii poporului căutau să îl nimicească,
48. Și nu găseau ce ar putea face; fiindcă toți oamenii erau foarte atenți
să îl audă.

CAPITOLUL 20

ȘI s-a întâmplat într-una din acele zile, pe când învăța el poporul
în templu și predica evanghelia, *că* preoții de seamă și scribii au
venit peste *el* cu bătrânii,
2. Și i-au vorbit, spunând: Spune-ne, prin ce autoritate faci *tu* acestea?
Sau cine este cel *ce* ți-a dat această autoritate?
3. Iar el a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru; și răspundeți-mi:
4. Botezul lui Ioan era din cer, sau de la oameni?
5. Dar discutau între ei, spunând: Dacă vom spune: Din cer, el va spune:
Atunci de ce nu l-ați crezut?
6. Dar dacă spunem: De la oameni, tot poporul ne va ucide cu pietre;
fiindcă sunt convinși că Ioan era un profet.
7. Și au răspuns că nu puteau spune de unde *era*.
8. Și Isus le-a spus: Nici eu nu vă spun prin ce autoritate fac acestea.
9. ¶ Apoi a început să spună poporului această parabolă: Un anumit om a
plantat o vie și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată
pentru un timp îndelungat.
10. Și la timpul *cuvenit* a trimis un rob la viticultori, ca să îi dea din rodul
viei; dar viticultorii l-au bătut și *l*-au trimis fără nimic.

11. Și din nou, a trimis alt rob; și l-au bătut și pe acela și *l*-au ocărât și *l*-au trimis fără nimic.
12. Și din nou, a trimis un al treilea; și de asemenea l-au rănit și *l*-au aruncat afară.
13. Atunci a spus domnul viei: Ce să fac? Voi trimite pe fiul meu preaiubit; poate, văzându-l, *îl* vor respecta.
14. Dar când viticultorii l-au văzut, discutau între ei, spunând: Acesta este moștenitorul; să îl ucidem, ca moștenirea să fie a noastră.
15. Și l-au aruncat afară din vie și *l*-au ucis. Ce le va face așadar domnul viei?
16. Va veni și va nimici pe acești viticultori și va da via altora. Și când au auzit, au spus: Nicidecum.
17. Iar el i-a privit și a spus: Atunci ce este acest lucru, care este scris: Piatra pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului *temeliei*.
18. Oricine va cădea peste acea piatră, va fi zdrobit; dar peste oricine va cădea aceasta, îl va spulbera.
19. Și preoții de seamă și scribii căutau să pună mâinile pe el în ora aceea; dar se temeau de popor; fiindcă au priceput că spusese această parabolă împotriva lor.
20. ¶ Și *îl* pândeau și au trimis spioni, care se prefăceau *oameni* drepți, ca să *îl* prindă în cuvintele lui, așa încât să îl dea puterii și autorității guvernatorului.
21. Și l-au întrebat, spunând: Învățătorule, știm că vorbești și înveți cu dreptate și nici nu cauți la fața *oamenilor*, ci înveți calea lui Dumnezeu în adevăr.
22. Este legiuit pentru noi să dăm taxă Cezarului, sau nu?
23. Dar el a priceput viclenia lor și le-a spus: De ce mă ispitiți?
24. Arătați-mi un dinar. Al cui chip și inscripție o are? Ei au răspuns și au zis: Al Cezarului.
25. Iar el le-a spus: De aceea dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.
26. Și nu au putut să îl prindă în cuvintele lui înaintea poporului; și s-au minunat de răspunsul lui și au tăcut.
27. ¶ Apoi au venit unii dintre saduchei, care neagă că există vreo înviere; și l-au întrebat,
28. Spunând: Învățătorule, Moise ne-a scris: Dacă fratele cuiva moare, având soție și el moare fără copii, ca fratele lui să îi ia soția și să ridice sămânță fratelui său.
29. Așadar au fost șapte frați; și primul a luat o soție și a murit fără copii.
30. Și al doilea a luat-o de soție și el a murit fără copii.
31. Și al treilea, a luat-o; și în același fel și cei șapte; și nu au lăsat copii și au murit.
32. La urma tuturor a murit și femeia.
33. La înviere așadar, căruia dintre ei este ea soție? Fiindcă toți cei șapte au avut-o de soție.

34. Și Isus, răspunzând, le-a zis: Fiii *și fiicele* acestei lumi se însoară și se mărită;
35. Dar cei socotiți demni să obțină acea lume și învierea dintre morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita;
36. Nici nu vor putea muri de atunci încolo; fiindcă sunt egali cu îngerii; și sunt copiii lui Dumnezeu, fiind copiii învierii.
37. Dar că morții sunt înviați, chiar Moise a arătat la rug, când numește pe Domnul: Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob.
38. Fiindcă el nu este un Dumnezeu al morților, ci al celor vii; fiindcă toți trăiesc pentru el.
39. ¶ Atunci unii dintre scribi, răspunzând, au zis: Învățătorule, bine ai spus.
40. Iar după aceea nu au mai cutezat să îl întrebe *nimic*.
41. Iar el le-a spus: Cum spun ei: Cristos este fiul lui David?
42. Și însuși David spune în cartea Psalmilor: DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea,
43. Până fac pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău.
44. David într-adevăr îl numește Domn; cum este el atunci fiul lui?
45. Atunci, în auzul întregului popor a spus discipolilor săi:
46. Păziți-vă de scribii care doresc să se plimbe în robe lungi și iubesc saluturile în piețe și scaunele de frunte în sinagogi și locurile de onoare la ospețe;
47. Care devorează casele văduvelor și de ochii lumii fac rugăciuni lungi; aceștia vor primi mai mare damnare.

CAPITOLUL 21

ȘI a ridicat privirea și a văzut pe bogați aruncându-și darurile în vistierie.
2. Și a văzut și pe o anumită văduvă săracă aruncând acolo doi bănuți.
3. Și a spus: Adevărat vă spun, această văduvă săracă a aruncat *în vistierie* mai mult decât toți;
4. Fiindcă toți aceștia au aruncat din abundența lor pentru ofrandele lui Dumnezeu; dar ea, din sărăcia ei, a aruncat *în vistierie* tot ce avea ca să trăiască.
5. ¶ Și, pe când unii vorbeau despre templu, cum era ornamentat cu pietre frumoase și daruri, a spus:
6. *Cât despre* acestea pe care *le* vedeți, vor veni zilele în care nu va fi lăsată piatră pe piatră care nu va fi dărâmată.
7. Iar ei l-au întrebat, spunând: Învățătorule, dar când vor fi acestea? Și ce semn *va fi* când acestea se vor întâmpla?
8. Iar el a spus: Luați seama să nu fiți amăgiți; fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând: Eu sunt *Cristos*; și timpul se apropie; nu vă duceți așadar după ei.
9. Dar când veți auzi de războaie și răscoale, nu vă îngroziți; fiindcă acestea trebuie întâi să se întâmple; dar nu *este* îndată sfârșitul.

10. Apoi le-a spus: Se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție.
11. Și vor fi mari cutremure de pământ în diferite locuri și foamete și molime; și din cer vor fi arătări înspăimântătoare și semne mari.
12. Dar înaintea tuturor acestora, vor pune mâinile pe voi și *vă* vor persecuta, predându-*vă* la sinagogi și închisori, fiind aduși înaintea împărăților și a guvernatorilor, din cauza numelui meu.
13. Și aceasta vi se va întoarce pentru mărturie.
14. De aceea puneți-vă în inimi să nu meditați înainte ce veți răspunde,
15. Fiindcă eu vă voi da o gură și înțelepciune, pe care toți potrivnicii voștri nu vor putea să o combată, nici să i se împotrivească.
16. Și veți fi trădați deopotrivă de părinți și frați și rude și prieteni; și *îi* vor ucide *pe unii* dintre voi.
17. Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu.
18. Și niciun păr din capul vostru nu va pieri nicidecum.
19. În răbdarea voastră păstrați-vă sufletele.
20. ¶ Iar când veți vedea Ierusalimul încercuit de armate, atunci să știți că pustiirea lui este aproape.
21. Atunci, cei din Iudeea să fugă în munți; și cei din mijlocul lui să plece afară; și cei de pe câmpuri să nu intre în el.
22. Căci acelea vor fi zilele răzbunării, pentru a fi împlinite toate cele scrise.
23. Dar vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile! Fiindcă va fi o mare strâmtorare în țară și furie peste acest popor.
24. Și vor cădea sub tăișul sabiei și vor fi duși captivi printre toate națiunile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini timpurile neamurilor.
25. Și vor fi semne în soare și *în* lună și *în* stele; și pe pământ chinul națiunilor, cu nedumerire; marea și valurile urlând;
26. Inima oamenilor lăsându-i de frică și de anticiparea acelor lucruri ce vin pe pământ; fiindcă puterile cerurilor vor fi clătinate.
27. Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind într-un nor cu putere și glorie mare.
28. Iar când acestea vor începe să se întâmple, atunci uitați-vă în sus și ridicați-vă capetele, pentru că răscumpărarea voastră se apropie.
29. ¶ Și le-a spus o parabolă: Priviți smochinul și toți copacii.
30. Când deja înfrunzesc, vedeți și știți de la voi înșivă că de acum vara este aproape.
31. Tot așa și voi, când vedeți acestea întâmplându-se, să știți că împărăția lui Dumnezeu este aproape.
32. Adevărat vă spun: Această generație nu va trece până se vor împlini toate.
33. Cerul și pământul vor trece; dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece.
34. Și luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuneze inimile cu depravare și beție și *cu* îngrijorările acestei vieți și acea zi să vină peste voi pe neașteptate.

35. Căci va veni ca o cursă peste toți cei ce locuiesc pe fața
întregului pământ.
36. De aceea vegheați și rugați-vă tot timpul, ca să fiți socotiți demni să
scăpați de toate acestea ce se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea
Fiului omului.
37. Iar în timpul zilei era în templu, învățându-*i*; iar noaptea ieșea și o
petrecea pe muntele care se cheamă al Măslinilor.
38. Și tot poporul venea devreme dimineața la el, în templu, ca să îl audă.

CAPITOLUL 22

ŞI sărbătoarea azimelor, care se cheamă Paștele, era aproape.
2. Și preoții de seamă și scribii căutau cum să îl ucidă; fiindcă se
temeau de popor.
3. Atunci a intrat Satan în Iuda, numit și Iscariot, fiind din numărul
celor doisprezece.
4. Și *Iuda* a mers și a vorbit îndeaproape cu preoții de seamă și căpeteniile,
cum să îl trădeze lor.
5. Și s-au bucurat și s-au înțeles să îi dea arginți.
6. Și a promis și căuta ocazia să li-l trădeze, în absența mulțimii.
7. ¶ Atunci a venit ziua azimelor, în care paștele trebuia înjunghiat.
8. Iar el a trimis pe Petru și Ioan, spunând: Duceți-vă și pregătiți-ne
paștele, ca să mâncăm.
9. Iar ei i-au spus: Unde voiești să pregătim?
10. Iar el le-a spus: Iată, la intrarea voastră în cetate, vă va întâlni un om,
purtând un ulcior cu apă; urmați-l în casa unde intră.
11. Și să ziceți stăpânului casei: Învățătorul îți spune: Unde este camera de
oaspeți, unde voi mânca paștele cu discipolii mei?
12. Și vă va arăta o cameră mare de sus, așternută; acolo să pregătiți.
13. Și au mers și au găsit cum le-a spus; și au pregătit paștele.
14. Și când a venit ora, el a șezut *la masă* și cei doisprezece apostoli cu el.
15. Și le-a spus: Cu *multă* dorință am dorit să mănânc acest paște cu voi
înainte de a suferi eu;
16. Fiindcă vă spun: Nu voi mai mânca nicidecum din el până când va fi
împlinit în împărăția lui Dumnezeu.
17. Și luând paharul, a adus mulțumiri și a spus: Luați acesta și împărțiți-*l*
între voi;
18. Fiindcă vă spun: Nu voi bea nicidecum din rodul viței până când va
veni împărăția lui Dumnezeu.
19. Și a luat pâine și a adus mulțumiri și a frânt-*o* și le-a dat, spunând: Acesta
este trupul meu care este dat pentru voi; să faceți aceasta în amintirea mea.
20. Tot astfel și paharul, după cină, spunând: Acest pahar *este* noul
testament în sângele meu, care se varsă pentru voi.
21. ¶ Dar, iată, mâna celui ce mă trădează *este* cu mine la masă.
22. Și, într-adevăr, Fiul omului se duce cum a fost hotărât; dar vai acelui
om, prin care este trădat!

23. Și au început să se întrebe între ei, care dintre ei ar fi cel ce ar face aceasta.
24. Și a fost de asemenea o ceartă între ei, care dintre ei să fie socotit cel mai mare?
25. Dar el le-a spus: Împărații neamurilor domnesc peste ele; și cei ce exercită autoritate asupra lor sunt chemați binefăcători.
26. Dar voi să nu *fiți* așa; ci cel ce este mai mare printre voi, să fie ca cel mai tânăr; și conducătorul ca cel ce servește.
27. Căci care *este* mai mare, cel ce șade la masă, sau cel ce servește? Nu cel ce șade la masă? Dar eu sunt printre voi ca cel ce servește.
28. Iar voi sunteți cei care ați rămas *necontenit* cu mine în ispitirile mele.
29. Și eu vă rânduiesc o împărăție, așa cum Tatăl meu mi-a rânduit;
30. Ca să mâncați și să beți la masa mea în împărăția mea și să ședeți pe tronuri, judecând cele douăsprezece triburi ale lui Israel.
31. Iar Domnul a spus: Simone, Simone, iată, Satan a dorit *să* vă *aibă* că să *vă* cearnă ca grâul.
32. Dar eu m-am rugat pentru tine, ca nu cumva credința ta să înceteze; și când te vei întoarce, întărește pe frații tăi.
33. Iar *Petru* i-a spus: Doamne, sunt gată să merg cu tine deopotrivă la închisoare și la moarte.
34. Iar el a zis: Îți spun, Petre, nicidecum nu va cânta cocoșul astăzi, înainte ca de trei ori să negi că mă cunoști.
35. Și le-a spus: Când v-am trimis fără pungă și traistă și încălțăminte, v-a lipsit ceva? Iar ei au spus: Nimic.
36. Atunci le-a spus: Dar acum, cel ce are pungă să *o* ia și la fel traista; și cel ce nu are sabie, să își vândă haina și să cumpere una.
37. Fiindcă vă spun, mai trebuie să se împlinească în mine ceea ce este scris: Și el a fost socotit printre călcătorii *de lege*, fiindcă și cele referitoare la mine au un sfârșit.
38. Iar ei au spus: Doamne, iată, aici două săbii. Iar el le-a spus: Este destul.
39. ¶ Și a ieșit și s-a dus conform obiceiului la muntele Măslinilor; iar discipolii săi l-au urmat și ei.
40. Și, venind la acel loc, le-a spus: Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită.
41. Și el s-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră și a îngenunchiat și s-a rugat,
42. Spunând: Tată, dacă voiești, depărtează acest pahar de la mine; totuși nu voia mea, ci a ta să se facă.
43. Și i s-a arătat un înger din cer, întărindu-l.
44. Și, fiind în agonie, s-a rugat mai intens; iar sudoarea sa a devenit ca picături mari de sânge, căzând pe pământ.
45. Și după ce s-a sculat de la rugăciune și a venit la discipolii săi, i-a găsit dormind de întristare,
46. Și le-a spus: De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită.

47. ¶ Iar pe când el încă vorbea, iată, o mulțime și cel chemat Iuda, unul dintre cei doisprezece, mergea înaintea lor și s-a apropiat de Isus să îl sărute.
48. Dar Isus i-a spus: Iuda, cu o sărutare trădezi pe Fiul omului?
49. Când cei ce erau în jurul lui au văzut ce avea să urmeze, i-au spus: Doamne, să lovim cu sabia?
50. Și unul dintre ei a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă.
51. Dar Isus a răspuns și a zis: Lăsați așa, până aici. Și i-a atins urechea și l-a vindecat.
52. Atunci Isus a spus preoților de seamă și căpeteniilor templului și bătrânilor care veniseră la el: Ați venit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și bâte?
53. Când eu eram zilnic cu voi în templu, nu ați întins mâinile împotriva mea; dar aceasta este ora voastră și puterea întunericului.
54. ¶ Atunci l-au luat și *l*-au condus și l-au adus în casa marelui preot. Și Petru urmărea de departe.
55. Și după ce aprinseseră un foc în mijlocul curții și erau așezați împreună, Petru a șezut în mijlocul lor.
56. Iar o anumită servitoare l-a văzut pe când ședea lângă foc și, privindu-l cu atenție, a spus: Și acesta era cu el.
57. Dar el s-a dezis de el, spunând: Femeie, nu îl cunosc.
58. Și peste puțin, un altul l-a văzut și a spus: Și tu ești dintre ei. Iar Petru a spus: Omule, nu sunt.
59. Și cam după o oră, altcineva confirma cu tărie, spunând: În adevăr și acesta era cu el; fiindcă și el este galileean.
60. Iar Petru a spus: Omule, nu știu ce spui. Și imediat, pe când el încă vorbea, a cântat cocoșul.
61. Și Domnul s-a întors și s-a uitat la Petru. Și Petru și-a amintit cuvântul Domnului, cum îi spusese: Înainte să cânte cocoșul mă vei nega de trei ori.
62. Și Petru a ieșit afară și a plâns cu amar.
63. ¶ Și bărbații, care îl țineau pe Isus, îl batjocoreau și *îl* băteau.
64. Și, legându-l la ochi, îl loveau peste față și îl întrebau, spunând: Profețește, cine este cel ce te-a lovit?
65. Și multe alte lucruri vorbeau blasfemator împotriva lui.
66. Și imediat ce s-a făcut ziuă, bătrânii poporului și preoții de seamă și scribii s-au adunat și l-au adus în consiliul lor, spunând:
67. Ești tu Cristosul? Spune-ne. Iar el le-a spus: Dacă vă voi spune, nicidecum nu veți crede;
68. Și dacă *vă* voi întreba și *eu*, nicidecum nu îmi veți răspunde, nici nu *îmi* veți da drumul.
69. De acum încolo, Fiul omului va ședea la dreapta puterii lui Dumnezeu.
70. Atunci toți au spus: Ești tu atunci Fiul lui Dumnezeu? Iar el le-a spus: Voi spuneți că eu sunt.

71. Şi au spus: Ce nevoie mai avem de mărturie? Fiindcă noi înşine am auzit din gura lui.

CAPITOLUL

23 ŞI toată mulţimea lor s-a sculat şi ei l-au dus la Pilat.
2. Şi au început să îl acuze, spunând: Am găsit pe acesta pervertind naţiunea şi oprind a da taxă Cezarului, spunând că el este Cristos, un Împărat.
3. Iar Pilat l-a întrebat, spunând: Eşti tu Împăratul iudeilor? Iar el i-a răspuns şi a zis: Tu spui.
4. Atunci Pilat a spus marilor preoţi şi mulţimii: Nu găsesc nicio vină în acest om.
5. Dar erau şi mai insistenţi, spunând: Întărâtă poporul, învăţând prin toată Iudeea, începând din Galileea, până în acest loc.
6. Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă omul este galileean.
7. Şi înţelegând că este din jurisdicţia lui Irod, l-a trimis la Irod, care era şi el în Ierusalim în acele zile.
8. Iar când Irod a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult, fiindcă demult dorea să îl vadă, pentru că auzise multe despre el; şi spera să vadă vreun miracol făcut de el.
9. Atunci l-a întrebat cu multe cuvinte; dar el nu i-a răspuns nimic.
10. Iar preoţii de seamă şi scribii stăteau în picioare şi îl acuzau vehement.
11. Iar Irod, împreună cu soldaţii lui, îl făceau de nimic şi *îl* batjocoreau şi l-au înveşmântat cu o haină strălucitoare şi l-au trimis înapoi la Pilat.
12. Şi amândoi, Pilat şi Irod, s-au făcut prieteni unul cu altul în acea zi; fiindcă înainte erau în duşmănie unul cu altul.
13. ¶ Iar Pilat, după ce a chemat la un loc pe preoţii de seamă şi conducătorii şi poporul,
14. Le-a spus: Mi-aţi adus pe acest om ca pe unul care perverteşte poporul; şi iată, eu, cercetându-*l* înaintea voastră, nu am găsit în acest om nicio vină din cele ce îl acuzaţi;
15. Nu, nici chiar Irod; fiindcă v-am trimis la el; şi iată, nimic demn de moarte nu a fost făcut de el.
16. De aceea îl voi pedepsi şi *îl* voi elibera.
17. (Fiindcă de nevoie, la sărbătoare trebuia să le elibereze pe unul *închis*.)
18. Dar toţi au strigat deodată, spunând: Ia-l pe acesta şi eliberează-ni-l pe Baraba;
19. (Care, din cauza unei anumite răscoale făcută în cetate, şi ucidere, fusese aruncat în închisoare.)
20. Pilat aşadar, dorind să îl elibereze pe Isus, le-a vorbit din nou.
21. Dar ei strigau, spunând: Crucifică-*l*, crucifică-l!
22. Iar el le-a spus a treia oară: De ce, ce rău a făcut el? Nu am găsit nicio vină de moarte în el; aşadar îl voi pedepsi şi *îl* voi elibera.
23. Dar insistau cu voci puternice, cerând ca el să fie crucificat. Şi vocile lor şi ale marilor preoţi au învins.

24. Iar Pilat a dat sentința ca să fie așa cum au cerut ei.
25. Și le-a eliberat pe cel ce fusese aruncat în închisoare din cauza răscoalei și a uciderii, pe cel ce îl cereau; iar pe Isus l-a dat voii lor.
26. ¶ Și pe când îl duceau de acolo, au prins pe unul Simon, un cirenean, venind de la câmp, și pe el au pus crucea, ca să *o* poarte după Isus.
27. Și l-a urmat o mare mulțime a poporului și a femeilor, care, de asemenea, se tânguiau și îl jeleau.
28. Dar Isus, întorcându-se spre ele, a spus: Fiice ale Ierusalimului, nu plângeți pentru mine, ci plângeți pentru voi înșivă și pentru copiii voștri.
29. Pentru că iată, vin zilele în care vor spune: Binecuvântate *sunt* cele sterpe și pântecele care nu au născut și sânii care nu au alăptat.
30. Atunci vor începe să spună munților: Cădeți peste noi; și dealurilor: Acoperiți-ne.
31. Căci dacă ei fac acestea cu un copac verde, ce se va face cu cel uscat?
32. ¶ Și erau de asemenea alți doi răufăcători duși cu el, pentru a fi uciși.
33. Și după ce au venit la locul care este numit Calvar, acolo l-au crucificat pe el și pe răufăcători, unul la dreapta și celălalt la stânga.
34. Atunci Isus a spus: Tată, iartă-i, fiindcă ei nu știu ce fac. Și i-au împărțit hainele și au aruncat sorți.
35. Și poporul stătea în picioare, privind. Și conducătorii de asemenea, împreună cu ei, *l*-au luat în derâdere, spunând: A salvat pe alții; să se salveze pe sine însuși, dacă el este Cristos, alesul lui Dumnezeu.
36. Iar soldații de asemenea îl batjocoreau, venind la el și oferindu-i oțet,
37. Și spunând: Dacă tu ești împăratul iudeilor, salvează-te pe tine însuți.
38. Și a fost și o inscripție scrisă deasupra lui cu litere grecești și latinești și evreiești: ACESTA ESTE ÎMPĂRATUL IUDEILOR.
39. Iar unul dintre răufăcătorii atârnați îl defăima, spunând: Dacă tu ești Cristos, salvează-te pe tine însuți și pe noi.
40. Dar celălalt, răspunzând, l-a mustrat, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, pentru că ești sub aceeași condamnare?
41. Și noi, într-adevăr, pe drept; fiindcă primim răsplata cuvenită faptelor noastre; dar acest *om* nu a făcut nimic incorect.
42. Iar el i-a spus lui Isus: Doamne, amintește-ți de mine, când vii în împărăția ta.
43. Și Isus i-a spus: Adevărat îți spun: Astăzi vei fi cu mine în paradis.
44. ¶ Și era cam pe la ora a șasea și a fost întuneric peste toată țara, până la ora a noua.
45. Și soarele s-a întunecat și perdeaua templului s-a rupt prin mijloc.
46. Și după ce Isus a strigat cu voce tare, a spus: Tată, în mâinile tale îmi încredințez duhul; și, spunând astfel, și-a dat duhul.
47. Și centurionul, când a văzut ce se făcuse, a glorificat pe Dumnezeu, spunând: Într-adevăr, acesta a fost un om drept.
48. Și toți oamenii, care s-au adunat la acea privelişte, văzând cele ce se făcuseră, bătându-și piepturile s-au întors.

49. Și toți cunoscuții lui și femeile care îl urmaseră din Galileea, au stat în picioare deoparte, uitându-se la acestea.
50. ¶ Și iată, *era* un bărbat, numit Iosif, un consilier, fiind un bărbat bun și drept;
51. (Acesta nu fusese de acord cu sfatul și fapta lor); *el era* din Arimateea, o cetate a iudeilor; și care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu.
52. Acesta a mers la Pilat și a cerut trupul lui Isus.
53. Și l-a luat jos și l-a înfășurat în *pânză de* in și l-a pus într-un mormânt tăiat în piatră, în care nu fusese pus nimeni niciodată.
54. Și acea zi era pregătirea; și sabatul se apropia.
55. Și femeile, de asemenea, care au venit cu el din Galileea, l-au urmat și au văzut mormântul și cum a fost pus trupul lui.
56. Și s-au întors și au pregătit miresme și miruri; și s-au odihnit în sabat conform poruncii.

CAPITOLUL 24

IAR în prima *zi* a săptămânii, foarte devreme dimineața, au venit la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră și pe alte *femei* împreună cu ele.
2. Și au găsit piatra rostogolită de la mormânt.
3. Și au intrat și nu au găsit trupul Domnului Isus.
4. Și s-a întâmplat, pe când erau ele foarte derutate despre aceasta, iată, doi bărbați au stat în picioare lângă ele în haine strălucitoare;
5. Și pe când li s-a făcut teamă și *și*-au plecat fețele la pământ, le-au spus: De ce căutați pe cel viu între cei morți?
6. Nu este aici, ci a înviat; amintiți-vă cum v-a vorbit fiind încă în Galileea,
7. Spunând: Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie crucificat și a treia zi să învie.
8. Și ele și-au amintit cuvintele lui.
9. Și s-au întors de la mormânt și au povestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți.
10. Și erau Maria Magdalena, și Ioana, și Maria, *mama* lui Iacov, și celelalte *rămase* cu ele, care au spus acestea apostolilor.
11. Și cuvintele lor li se păreau ca basme și nu le-au crezut.
12. Atunci Petru s-a sculat și a alergat la mormânt; și, aplecându-se, a văzut fâșiile de pânză de in întinse la o parte și a plecat, minunându-se în el însuși de ceea ce se întâmplase.
13. ¶ Și iată, doi dintre ei mergeau în aceeași zi spre un sat numit Emaus, care era *cam la* șaizeci de stadii de la Ierusalim.
14. Și ei vorbeau între ei despre toate acestea care se petrecuseră.
15. Și s-a întâmplat că, în timp ce ei vorbeau îndeaproape și se întrebau, Isus însuși s-a apropiat și a mers cu ei.
16. Dar ochii lor erau ținuți ca să nu îl cunoască.
17. Și le-a spus: Ce fel de cuvinte *sunt* acestea pe care le schimbați între voi umblând și fiind triști?

18. Iar unul *dintre ei*, al cărui nume era Cleopas, răspunzând, i-a zis: E*ști* tu doar un străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat acolo în aceste zile?
19. Iar el le-a spus: Care lucruri? Iar ei i-au spus: Despre Isus din Nazaret, care era profet, un bărbat puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tuturor oamenilor;
20. Și cum preoții de seamă și conducătorii noștri l-au dat să fie condamnat la moarte și l-au crucificat.
21. Dar noi speram că el este acela care avea să răscumpere pe Israel; dar, cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când au fost făcute aceste lucruri.
22. Mai mult, chiar anumite femei dintre noi ne-au înmărmurit, fiind dis-de-dimineață la mormânt;
23. Și negăsindu-i trupul, au venit, spunând că au văzut și o viziune de îngeri, care spuneau că el este viu.
24. Și unii dintre cei ce erau cu noi, s-au dus la mormânt și au găsit chiar așa cum au spus femeile; dar pe el nu l-au văzut.
25. Atunci el le-a spus: O, neînțelepților și înceți cu inima *în* a crede toate cele ce profeții au vorbit;
26. Nu trebuia Cristos să sufere acestea și să intre în gloria sa?
27. Și începând de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat în toate scripturile cele referitoare la el însuși.
28. Și s-au apropiat de satul unde mergeau; și el s-a făcut că dorește să meargă mai departe.
29. Dar l-au constrâns, spunând: Rămâi cu noi, pentru că este spre seară și ziua este trecută. Și a intrat să rămână cu ei.
30. Și s-a întâmplat pe când el ședea la masă cu ei, că a luat pâine și a binecuvântat-*o* și a frânt și le-a dat.
31. Și ochii lor au fost deschiși și l-au cunoscut; și el s-a făcut nevăzut dinaintea lor.
32. Și au spus unul către altul: Nu ne ardea inima în noi, în timp ce ne vorbea pe drum și în timp ce ne deschidea scripturile?
33. Și s-au sculat în ora aceea și s-au întors la Ierusalim și au găsit pe cei unsprezece adunați împreună, și pe cei ce erau cu ei,
34. Spunând: Domnul a înviat cu adevărat și s-a arătat lui Simon.
35. Și ei au istorisit cele de pe drum și cum li s-a făcut cunoscut la frângerea pâinii.
36. ¶ Și pe când vorbeau ei astfel, Isus însuși a stat în picioare în mijlocul lor și le-a spus: Pace vouă.
37. Dar ei erau îngroziți și înfricoșați și presupuneau că au văzut un duh.
38. Dar el le-a spus: De ce sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică gânduri în inimi?
39. Priviți mâinile mele și picioarele mele că sunt eu însumi; pipăiți-mă și vedeți, pentru că un duh nu are carne și oase, cum mă vedeți pe mine că am.
40. Și după ce a vorbit astfel, le-a arătat mâinile și picioarele.

41. Iar în timp ce ei încă nu credeau de bucurie, și se minunau, le-a spus: Aveți aici ceva de mâncare?
42. Și i-au dat o bucată de pește fript și de fagure de miere.
43. Și a luat și a mâncat înaintea lor.
44. Apoi le-a spus: Acestea *sunt* cuvintele pe care vi le-am vorbit pe când încă eram cu voi, că trebuie să fie împlinite toate care au fost scrise în legea lui Moise și profeți și psalmi, referitor la mine.
45. Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă scripturile.
46. Și le-a spus: Astfel este scris și astfel se cuvenea să sufere Cristos și să învie dintre morți a treia zi,
47. Și pocăința și iertarea păcatelor să fie predicate în numele lui printre toate națiunile, începând de la Ierusalim.
48. Iar voi sunteți martori ai acestor lucruri.
49. Și, iată, eu trimit promisiunea Tatălui meu peste voi; dar voi, rămâneți în cetatea Ierusalim până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus.
50. ¶ Iar el i-a dus afară până spre Betania și și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat.
51. Și s-a întâmplat, în timp ce el îi binecuvânta, că s-a îndepărtat de ei și a fost luat sus la cer.
52. Și ei i s-au închinat și s-au întors la Ierusalim cu mare bucurie.
53. Și erau tot timpul în templu, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

IOAN

CAPITOLUL

1 LA început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.
2. Același era la început cu Dumnezeu.
3. Toate lucrurile au fost făcute de el și fără el nu a fost făcut nimic din ceea ce a fost făcut.
4. În el era viață și viața era lumina oamenilor.
5. Și lumina strălucește în întuneric și întunericul nu a cuprins-o.
6. A fost un om trimis de la Dumnezeu, al cărui nume *era* Ioan.
7. Acesta a venit pentru mărturie, ca să aducă mărturie despre Lumina *aceea*, pentru ca toți să creadă prin el.
8. Nu era el acea Lumină, ci *a fost trimis* să aducă mărturie despre Lumina aceea.
9. *Aceasta* era adevărata Lumină, care luminează pe fiecare om ce vine în lume.
10. El era în lume și lumea a fost făcută de el și lumea nu l-a cunoscut.
11. A venit la ai săi și ai săi nu l-au primit.
12. Dar tuturor celor ce l-au primit, *adică* celor ce cred în numele lui, le-a dat puterea să devină fiii lui Dumnezeu,
13. Care au fost născuți nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu.
14. Și Cuvântul a fost făcut carne și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr (și noi am privit gloria lui, glorie ca a singurului-născut din Tatăl).
15. Ioan a adus mărturie despre el și a strigat, spunând: Acesta era el, despre care am spus: Cel ce vine după mine este preferat înaintea mea, pentru că era înainte de mine.
16. Și din plinătatea lui noi toți am primit, și har peste har,
17. Pentru că legea a fost dată prin Moise, *dar* harul și adevărul au venit prin Isus Cristos.
18. Nimeni nu a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul lui Fiu născut, care este în sânul Tatălui, el *l*-a făcut cunoscut.
19. ¶ Și aceasta este mărturia lui Ioan, când iudeii au trimis preoți și leviți din Ierusalim să îl întrebe: Tu cine ești?
20. Iar el a mărturisit și nu a negat, ci a mărturisit: Eu nu sunt Cristosul.
21. Iar ei l-au întrebat: Ce atunci? Ești Ilie? Iar el spune: Nu sunt. Ești tu acel profet? Și a răspuns: Nu.
22. Atunci i-au spus: Cine ești tu? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui despre tine însuți?
23. *Iar* el a spus: Eu *sunt* vocea unuia strigând în pustie: Îndreptați calea Domnului, cum a spus profetul Isaia.
24. Și cei ce au fost trimiși erau dintre farisei.

25. Şi l-au întrebat şi i-au spus: Atunci de ce botezi, dacă nu eşti acel Cristos, nici Ilie, nici acel profet?
26. Ioan le-a răspuns, zicând: Eu botez cu apă; dar printre voi stă în picioare *unul* pe care voi nu îl cunoaşteţi.
27. El este acela care, venind după mine, este preferat înaintea mea, a cărui curea a sandalei eu nu sunt demn ca să o dezleg.
28. Acestea s-au făcut în Betabara, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.
29. A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el şi a spus: Iată, Mielul lui Dumnezeu, care înlătură păcatul lumii.
30. El este acela despre care eu am spus: După mine vine un om, care este preferat înaintea mea, pentru că era înainte de mine.
31. Şi eu nu îl cunoşteam, dar ca să fie arătat lui Israel, din această cauză am venit, botezând cu apă.
32. Şi Ioan a adus mărturie, spunând: Am văzut Duhul coborând din cer ca un porumbel şi a rămas peste el.
33. Şi eu nu îl cunoşteam, dar cel ce m-a trimis să botez cu apă, acesta mi-a spus: Acela peste care vei vedea Duhul coborând şi rămânând peste el, acesta este cel ce botează cu Duhul Sfânt.
34. Şi eu am văzut şi am adus mărturie că acesta este Fiul lui Dumnezeu.
35. ¶ Din nou, a doua zi Ioan stătea în picioare şi doi dintre discipolii lui *erau cu el*;
36. Şi, privind pe Isus umblând, spune: Iată, Mielul lui Dumnezeu.
37. Şi cei doi discipoli l-au auzit vorbind şi l-au urmat pe Isus.
38. Atunci Isus s-a întors şi i-a văzut urmându-*l* şi le-a spus: Ce căutaţi? Ei i-au spus: Rabi (care fiind tradus se spune: Stăpâne), unde locuieşti?
39. El le-a spus: Veniţi şi vedeţi. Au venit şi au văzut unde locuia şi au rămas cu el în acea zi, pentru că era cam ora a zecea.
40. Unul dintre cei doi, care auziseră pe Ioan şi l-au urmat, era Andrei, fratele lui Simon Petru.
41. El întâi a găsit pe fratele său Simon şi i-a spus: Noi am găsit pe Mesia (care fiind tradus este Cristosul).
42. Şi l-a adus la Isus. Şi, privind la el, Isus a spus: Tu eşti Simon, fiul lui Iona; tu te vei numi Chifa (care se traduce, piatră).
43. ¶ A doua zi Isus a voit să meargă în Galileea şi a găsit pe Filip şi i-a spus: Urmează-mă.
44. Şi Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei şi Petru.
45. Filip l-a găsit pe Natanael şi i-a spus: Noi am găsit pe acela despre care a scris Moise în lege şi profeţi, pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.
46. Şi Natanael i-a spus: Poate veni vreun lucru bun din Nazaret? Filip i-a spus: Vino şi vezi.
47. Isus a văzut pe Natanael venind la el şi a spus despre el: Iată, cu adevărat un israelit în care nu este vicleşug!
48. Natanael i-a spus: De unde mă cunoşti? Isus a răspuns şi i-a zis: Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.

49. Natanael a răspuns și i-a zis: Rabi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești Împăratul lui Israel.
50. Isus a răspuns și i-a zis: Pentru că ți-am spus: Te-am văzut sub smochin, crezi? Vei vedea lucruri mai mari decât acestea.
51. Și i-a spus: Adevărat, adevărat vă spun, de acum încolo veți vedea cerul deschis și îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste Fiul omului.

CAPITOLUL 2

ȘI a treia zi s-a făcut nuntă în Cana Galileii și mama lui Isus era acolo;
2. Și la nuntă a fost chemat și Isus și discipolii lui.
3. Și când s-a terminat vinul, mama lui Isus i-a zis: Nu au vin.
4. Isus i-a spus: Femeie, ce am a face cu tine? Nu mi-a venit încă timpul.
5. Mama lui a spus servitorilor: Faceți orice vă va spune.
6. Și acolo erau puse șase vase de piatră, puse conform obiceiului de curățire al iudeilor, care conțineau două sau trei măsuri.
7. Isus le-a spus: Umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până sus.
8. Și le-a spus: Scoateți acum și duceți-i conducătorului nunții. Și *i*-au dus.
9. Și conducătorul nunții, după ce a gustat apa făcută vin și neștiind de unde era, (dar servitorii, care au scos apa, știau), conducătorul nunții a chemat pe mire,
10. Și i-a spus: Orice om pune întâi vin bun și după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; *dar* tu ai ținut vinul bun până acum.
11. Acest început al miracolelor l-a făcut Isus în Cana Galileii; și și-a arătat gloria; și discipolii lui au crezut în el.
12. ¶ După aceasta, s-a coborât la Capernaum, el și mama lui și frații lui și discipolii lui; și au rămas acolo nu multe zile.
13. Și paștele iudeilor era aproape și Isus a urcat la Ierusalim,
14. Și a găsit în templu pe cei ce vindeau boi și oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând jos;
15. Și, făcând un bici de frânghii, i-a scos pe toți afară din templu, și oile și boii, și a vărsat banii schimbătorilor și *le*-a răsturnat mesele,
16. Și a spus celor ce vindeau porumbei: Luați acestea de aici, nu faceți din casa Tatălui meu o casă de comerț.
17. Și discipolii lui și-au amintit că este scris: Zelul casei tale m-a mâncat.
18. Atunci iudeii au răspuns și i-au zis: Ce semn ne arăți nouă, văzând că faci acestea?
19. Isus a răspuns și le-a zis: Distrugeți templul acesta și în trei zile îl voi ridica.
20. Atunci iudeii au spus: Patruzeci și șase de ani a fost templul acesta în construcție și tu îl vei ridica în trei zile?
21. Dar el *le* vorbea despre templul trupului său.
22. De aceea, când a înviat dintre morți, discipolii lui și-au amintit că le spusese aceasta; și au crezut scriptura și cuvântul pe care îl spusese Isus.

23. Dar când era în Ierusalim, la paște, la sărbătoare, mulți au crezut în numele lui, când vedeau miracolele pe care le făcea.
24. Dar Isus însuși nu li s-a încredințat, pentru că îi cunoștea pe toți,
25. Și nu a avut nevoie ca să îi aducă cineva mărturie despre om, fiindcă știa ce era în om.

CAPITOLUL 3

ÎNTRE farisei era un om cu numele Nicodim, un conducător al iudeilor;
2. Acesta a venit la Isus noaptea și i-a spus: Rabi, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu; fiindcă nimeni nu poate face miracolele acestea pe care le faci tu, decât dacă Dumnezeu este cu el.
3. Isus a răspuns și i-a zis: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu.
4. Nicodim i-a spus: Cum se poate naște un om, fiind bătrân? Poate să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?
5. Isus a răspuns: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă cineva nu este născut din apă și *din* Duh, nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu.
6. Ce este născut din carne este carne; și ce este născut din Duhul este duh.
7. Nu te minuna că ți-am spus: Trebuie să fiți născuți din nou.
8. Vântul suflă încotro voiește și auzi sunetul lui, dar nu poți spune de unde vine, nici încotro merge; tot așa este oricine care este născut din Duhul.
9. Nicodim a răspuns și i-a zis: Cum pot fi acestea?
10. Isus a răspuns și i-a zis: Tu ești învățător al lui Israel și nu știi acestea?
11. Adevărat, adevărat îți spun: Vorbim ceea ce știm și aducem mărturie ce am văzut, dar nu primiți mărturia noastră.
12. Dacă v-am spus lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi spune lucruri cerești?
13. Și nimeni nu s-a urcat în cer, decât cel ce s-a coborât din cer, Fiul omului, care este în cer.
14. Și așa cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul omului;
15. Pentru ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viață eternă.
16. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său Fiu născut, ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.
17. Fiindcă Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să condamne lumea, ci pentru ca lumea să fie salvată prin el.
18. Cine crede în el, nu este condamnat; dar cine nu crede este deja condamnat, pentru că nu a crezut în numele singurului Fiu născut al lui Dumnezeu.
19. Iar condamnarea este aceasta, că lumina a venit în lume și oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.
20. Fiindcă oricine practică răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca nu cumva să i se mustre faptele;
21. Dar cel ce face adevărul vine la lumină, ca să îi fie arătate faptele, pentru că sunt lucrate în Dumnezeu.

22. ¶ După acestea, Isus și discipolii lui au venit în ținutul Iudeii și stătea acolo cu ei și boteza.
23. Și Ioan de asemenea boteza în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo era multă apă; și ei veneau și erau botezați.
24. Fiindcă Ioan încă nu fusese aruncat în închisoare.
25. Între *unii* dintre discipolii lui Ioan și iudei s-a iscat atunci o întrebare despre curățire.
26. Și au venit la Ioan și i-au spus: Rabi, cel ce era cu tine dincolo de Iordan și căruia i-ai adus mărturie, iată, acesta botează și toți vin la el.
27. Ioan a răspuns și a zis: Un om nu poate primi nimic decât dacă îi este dat din cer.
28. Voi înșivă îmi aduceți mărturie că am spus: Nu sunt eu Cristosul, ci sunt trimis înaintea lui.
29. Cine are mireasa, este mirele; dar prietenul mirelui, care stă în picioare și îl aude, se bucură foarte mult de vocea mirelui; de aceea această bucurie a mea este împlinită.
30. El trebuie să crească, dar eu să mă micșorez.
31. Cel ce vine de sus este mai presus de toți; cel ce este din pământ, este pământesc și vorbește din ale pământului; cel ce vine din cer este deasupra tuturor.
32. Și ce a văzut și a auzit, aceasta aduce *ca* mărturie, dar nimeni nu primește mărturia lui.
33. Cel ce a primit mărturia lui a sigilat că Dumnezeu este adevărat.
34. Fiindcă acela, pe care l-a trimis Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu; fiindcă Dumnezeu nu *îi* dă Duhul cu măsură.
35. Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate în mâna lui.
36. Cel ce crede în Fiul, are viață veșnică; dar cel ce nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci furia lui Dumnezeu rămâne peste el.

CAPITOLUL 4

DE aceea când Domnul a știut cum au auzit fariseii că Isus a făcut și a botezat mai mulți discipoli decât Ioan,
2. (Deși Isus însuși nu boteza, ci discipolii lui),
3. A părăsit Iudeea și s-a dus din nou în Galileea.
4. Și trebuia să treacă prin Samaria.
5. Atunci a ajuns la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de ținutul pe care Iacob l-a dat fiului său Iosif.
6. Și era acolo fântâna lui Iacob. Isus, așadar, fiind obosit de călătorie, s-a așezat astfel la fântână; era cam pe la ora a șasea.
7. *Atunci* a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Isus i-a spus: Dă-mi să beau.
8. (Fiindcă discipolii lui se duseseră în cetate să cumpere mâncare).
9. Atunci femeia din Samaria i-a spus: Cum tu, fiind iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samariteancă? Pentru că iudeii nu au legături cu samaritenii.

10. Isus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine
este cel ce îți spune: Dă-mi să beau, tu i-ai fi cerut și el ți-ar fi dat apă vie.
11. Femeia i-a spus: Domnule, nu ai cu ce să scoți *apă* și fântâna este
adâncă; de unde așadar ai apa cea vie?
12. Ești tu mai mare decât tatăl nostru Iacob, care ne-a dat fântâna și a
băut din ea el însuși și copiii lui și vitele lui?
13. Isus a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta, va înseta din nou.
14. Dar oricine bea din apa ce i-o voi da eu, nicidecum nu va mai înseta
niciodată; dar apa ce i-o voi da, va fi în el o fântână de apă, țâșnind în
viață veșnică.
15. Femeia i-a spus: Domnule, dă-mi această apă, ca nici să nu *mai* însetez,
nici să nu mai vin aici să scot.
16. Isus i-a spus: Du-te, cheamă pe soțul tău și vino aici.
17. Femeia a răspuns și a zis: Nu am soț. Isus i-a spus: Bine ai zis: Nu am soț;
18. Pentru că cinci soți ai avut și acela pe care îl ai acum nu este soțul tău;
în aceasta ai spus adevărat.
19. Femeia i-a spus: Domnule, îmi dau seama că ești profet.
20. Părinții noștri s-au închinat pe acest munte; și voi spuneți că în
Ierusalim este locul unde ar trebui să se închine *oamenii*.
21. Isus i-a spus: Femeie, crede-mă, vine timpul, când nici pe muntele
acesta, nici chiar în Ierusalim, nu vă veți închina Tatălui.
22. Voi vă închinați la *ceea* ce nu știți, noi știm la ce ne închinăm; fiindcă
salvarea este de la iudei.
23. Dar vine timpul și acum este, când adevărații închinători se vor închina
Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă Tatăl caută astfel *de oameni* să i se închine.
24. Dumnezeu *este* un Duh; și cei ce i se închină, trebuie să *i* se închine
în duh și în adevăr.
25. Femeia i-a spus: Știu că vine Mesia, care se numește Cristos; când va
veni el, ne va spune toate lucrurile.
26. Isus i-a spus: Eu, cel care vorbește cu tine, sunt *acela*.
27. Și la aceasta, au venit discipolii lui și se minunau că vorbea cu femeia,
totuși nimeni nu a spus: Ce cauți? Sau: De ce vorbești cu ea?
28. Atunci femeia și-a lăsat vasul și s-a dus în cetate și le-a spus oamenilor:
29. Veniți să vedeți un om care mi-a spus toate câte le-am făcut; nu cumva
acesta este Cristosul?
30. Atunci ei au ieșit din cetate și au venit la el.
31. Între timp discipolii lui îl rugau, spunând: Rabi, mănâncă.
32. Dar el le-a spus: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o cunoașteți.
33. De aceea discipolii spuneau unul altuia: I-a adus cineva să mănânce?
34. Isus le spune: Mâncarea mea este să fac voia celui ce m-a trimis și să
împlinesc lucrarea lui.
35. Nu spuneți voi: Mai sunt încă patru luni și vine secerișul? Iată, vă spun:
Ridicați-vă ochii și priviți câmpiile, pentru că sunt albe, gata pentru seceriș.
36. Și cel ce seceră primește plată și adună rod pentru viață eternă; pentru
ca deopotrivă cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure împreună.

37. Și în aceasta este adevărat acel cuvânt: Unul seamănă și altul seceră.
38. Eu v-am trimis să seceraţi unde nu aţi muncit; alţii au muncit și voi aţi intrat în munca lor.
39. Și mulţi samariteni din acea cetate au crezut în el pentru cuvântul femeii, care aducea mărturie: Mi le-a spus pe toate câte le-am făcut.
40. De aceea când au venit samaritenii la el, l-au implorat să rămână cu ei; și a rămas acolo două zile.
41. Și mai mulţi au crezut din cauza propriului său cuvânt,
42. Și spuneau femeii: Acum credem, nu din cauza vorbirii tale, *ci* fiindcă *l*-am auzit noi înșine și știm că acesta este în adevăr Cristosul, Salvatorul lumii.
43. ¶ Iar după cele două zile a plecat de acolo și s-a dus în Galileea.
44. Fiindcă Isus însuși a adus mărturie că un profet nu are onoare în propria lui patrie.
45. Atunci, când a intrat în Galileea, galileenii l-au primit, văzând toate câte le făcuse la Ierusalim, la sărbătoare; fiindcă și ei merseseră la sărbătoare.
46. Atunci Isus a venit din nou în Cana Galileii, unde a făcut apa vin. Și era un anume nobil, al cărui fiu era bolnav în Capernaum.
47. Când a auzit el că Isus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la el și l-a implorat să coboare și să îi vindece fiul, fiindcă era pe moarte.
48. Atunci Isus i-a spus: Dacă nu vedeţi semne și minuni, nicidecum nu veţi crede.
49. Nobilul i-a spus: Coboară domnule, altfel copilul meu moare.
50. Isus i-a spus: Du-te, fiul tău trăiește. Și omul a crezut cuvântul pe care i l-a spus Isus și s-a dus.
51. Și pe când el cobora, l-au întâlnit robii lui și i-au spus, zicând: Fiul tău trăiește.
52. Atunci i-a întrebat de ora în care a început să îi fie mai bine. Și i-au spus: Ieri, în ora a șaptea, l-a lăsat febra.
53. Astfel, tatăl a cunoscut că *era* chiar ora aceea în care îi zisese Isus: Fiul tău trăiește. Și a crezut el însuși și toată casa lui.
54. Acesta *este* iarăși al doilea miracol *pe care* l-a făcut Isus, după ce a plecat din Iudeea în Galileea.

CAPITOLUL 5

DUPĂ acestea a fost o sărbătoare a iudeilor; și Isus s-a urcat la Ierusalim.
2. Și era în Ierusalim, lângă *piața* oilor, o scăldătoare, care se numește în evreiește Betesda, având cinci arcade.
3. În acestea zăcea o mulţime mare de neputincioși, orbi, șchiopi, uscaţi, așteptând mișcarea apei.
4. Fiindcă un înger se cobora la un anumit timp în scăldătoare și tulbura apa; și cine intra primul după tulburarea apei era făcut sănătos de orice boală avea.
5. Și acolo era un anumit om care era în neputinţă de treizeci și opt de ani.

6. Isus, când l-a văzut zăcând și știind că era *așa* de mult timp, i-a spus: Voiești să fii făcut sănătos?
7. Neputinciosul i-a răspuns: Domnule, nu am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa; iar până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.
8. Isus i-a spus: Ridică-te, ia-ți patul și umblă.
9. Și îndată omul s-a făcut sănătos și și-a luat patul și umbla; însă în ziua aceea era sabatul.
10. ¶ De aceea iudeii au spus celui ce fusese vindecat: Este sabatul; nu îți este legiuit să *îți* iei patul.
11. El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, acela mi-a spus: Ia-ți patul și umblă.
12. Atunci l-au întrebat: Cine este omul care ți-a spus: Ia-ți patul și umblă?
13. Dar cel vindecat nu știa cine era; fiindcă Isus se retrăsese la o parte, fiind o mulțime în locul *acela*.
14. După acestea Isus l-a găsit în templu și i-a spus: Iată, ești făcut sănătos; nu mai păcătui, ca nu cumva să ți se întâmple ceva mai rău.
15. Omul s-a dus și a spus iudeilor că era Isus care l-a făcut sănătos.
16. Și de aceea iudeii îl persecutau pe Isus și căutau să îl ucidă, pentru că a făcut acestea în sabat.
17. Dar Isus le-a răspuns: Tatăl meu lucrează până acum; și eu lucrez.
18. Din această cauză iudeii căutau și mai mult să îl ucidă, nu numai pentru că încălcase sabatul, dar și spunea că Dumnezeu este Tatăl său, făcându-se egal cu Dumnezeu.
19. Atunci Isus a răspuns și le-a zis: Adevărat, adevărat vă spun: Fiul nu poate face nimic de la el însuși, decât ce vede pe Tatăl făcând; fiindcă oricâte face el, pe acestea și Fiul le face la fel.
20. Fiindcă Tatăl iubește pe Fiul și îi arată tot ce face el; și îi va arăta fapte mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați.
21. Fiindcă precum Tatăl îi învie pe morți și dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui voiește.
22. Fiindcă Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a încredințat toată judecata Fiului,
23. Ca toți să onoreze pe Fiul, așa cum onorează pe Tatăl. Cine nu onorează pe Fiul, nu onorează pe Tatăl care l-a trimis.
24. Adevărat, adevărat vă spun: Cine aude cuvântul meu și crede în cel ce m-a trimis, are viață veșnică și nu vine în condamnare, ci a trecut din moarte la viață.
25. Adevărat, adevărat vă spun: Vine timpul și acum este, când morții vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu; și cei ce aud, vor trăi.
26. Fiindcă, așa cum Tatăl are viață în el însuși, tot așa a dat Fiului să aibă viața în el însuși.
27. Și i-a dat de asemenea autoritate pentru a face judecată, pentru că este Fiul omului.
28. Nu vă minunați de aceasta, pentru că vine timpul în care toți cei din morminte vor auzi vocea lui,

29. Şi vor ieşi afară; cei ce au făcut binele, pentru învierea vieţii; iar cei ce au practicat cele rele, pentru învierea damnării.
30. Eu nu pot face nimic de la mine însumi; cum aud judec, şi judecata mea este dreaptă pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui, care m-a trimis.
31. Dacă eu aduc mărturie despre mine, mărturia mea nu este adevărată.
32. Este altul care aduce mărturie despre mine şi ştiu că mărturia pe care o aduce despre mine este adevărată.
33. Voi aţi trimis la Ioan şi el a adus mărturie adevărului.
34. Dar eu nu primesc mărturie de la om; ci spun acestea ca voi să fiţi salvaţi.
35. El era o lumină aprinsă şi strălucitoare, şi voi aţi voit să vă veseliţi pentru un timp în lumina lui.
36. Dar eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; fiindcă faptele pe care mi le-a dat Tatăl să le împlinesc, aceste fapte pe care le fac eu, aduc mărturie despre mine că Tatăl m-a trimis.
37. Şi Tatăl însuşi, care m-a trimis, a adus mărturie despre mine. Voi nu i-aţi auzit niciodată vocea, nici nu i-aţi văzut chipul.
38. Şi cuvântul lui nu *îl* aveţi rămânând în voi, pentru că pe cel *ce l*-a trimis el, pe el nu îl credeţi voi.
39. Cercetaţi scripturile, pentru că voi gândiţi că în ele aveţi viaţă eternă; şi ele sunt cele care aduc mărturie despre mine.
40. Şi nu voiţi să veniţi la mine ca să aveţi viaţă.
41. Nu primesc onoare de la oameni.
42. Dar vă ştiu că nu aveţi în voi dragostea lui Dumnezeu.
43. Am venit în numele Tatălui meu şi nu mă primiţi; dacă va veni altul în propriul lui nume, îl veţi primi.
44. Cum puteţi crede voi care primiţi onoare unii de la alţii şi nu căutaţi onoarea care *vine* doar de la Dumnezeu?
45. Să nu gândiţi că eu vă voi acuza înaintea Tatălui. Este cine să vă acuze, Moise, în care vă încredeţi.
46. Fiindcă, dacă l-aţi fi crezut pe Moise, m-aţi fi crezut pe mine; fiindcă el a scris despre mine.
47. Dar dacă nu credeţi scrierile lui, cum veţi crede cuvintele mele?

CAPITOLUL 6

DUPĂ acestea, Isus s-a dus dincolo de marea Galileii, care este *marea* Tiberiadei.
2. Şi o mare mulţime îl urma pentru că vedeau miracolele lui pe care le făcea peste cei ce erau bolnavi.
3. Şi Isus a urcat pe munte şi acolo s-a aşezat cu discipolii săi.
4. Şi paştele, sărbătoarea iudeilor, era aproape.
5. Atunci Isus, ridicând ochii şi văzând că o mare mulţime a venit la el, i-a spus lui Filip: De unde să cumpărăm pâine, ca aceştia să mănânce?
6. Şi spunea aceasta ca să îl încerce, fiindcă el ştia ce avea să facă.
7. Filip i-a răspuns: Pâine de două sute de dinari nu le este suficientă, ca fiecare din ei să ia câte puţin.

8. Unul dintre discipolii săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a spus:
9. Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz și doi peștișori; dar ce sunt acestea la atâția?
10. Și Isus a spus: Faceți oamenii să se așeze. Și în locul acela era multă iarbă. Atunci bărbații s-au așezat, în număr de aproape cinci mii.
11. Și Isus a luat pâinile și după ce a adus mulțumiri, *le*-a împărțit discipolilor, iar discipolii celor ce ședeau jos; la fel și din pești cât au dorit.
12. După ce s-au săturat, *Isus* le-a spus discipolilor săi: Adunați frânturile care rămân, ca nu cumva ceva să se piardă.
13. Așadar, au adunat și au umplut douăsprezece coșuri cu frânturile celor cinci pâini de orz care au rămas în plus celor ce au mâncat.
14. Atunci oamenii aceia, când au văzut miracolul pe care îl făcuse Isus, au spus: Într-adevăr acesta este profetul ce trebuia să vină în lume.
15. De aceea Isus, știind că sunt gata să vină să îl ia cu forța să îl facă împărat, s-a dus din nou pe munte, numai el singur.
16. Iar când s-a făcut seară, discipolii lui au coborât la mare.
17. Și *s*-au urcat într-o corabie și au trecut marea spre Capernaum. Și deja se făcuse întuneric și Isus tot nu venise la ei.
18. Și marea s-a întărâtat pentru că sufla un vânt puternic.
19. Și după ce au vâslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, ei îl văd pe Isus umblând pe mare și apropiindu-se de corabie, și s-au temut.
20. Dar el le-a spus: Eu sunt; nu vă temeți.
21. Atunci cu voie bună l-au primit în corabie; și îndată corabia a sosit la țărmul spre care mergeau.
22. ¶ A doua zi, când mulțimea care stătea de cealaltă parte a mării a văzut că acolo nu era nicio altă corabie decât aceea în care se urcaseră discipolii lui, și că Isus nu intrase cu discipolii lui în corabie, ci discipolii plecaseră singuri cu ea;
23. (Dar din Tiberiada au venit alte corăbii aproape de locul unde mâncaseră pâinea, după ce Domnul mulțumise).
24. Când a văzut așadar mulțimea că nici Isus, nici discipolii lui nu erau acolo, au urcat și ei în corăbii și au venit la Capernaum, căutând pe Isus.
25. Și când l-au găsit de cealaltă parte a mării, i-au spus: Rabi, când ai venit aici?
26. Isus le-a răspuns și a zis: Adevărat, adevărat vă spun: Voi mă căutați nu pentru că ați văzut miracolele, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat.
27. Lucrați nu pentru mâncarea care piere, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veșnică pe care Fiul omului v-o va da; fiindcă pe el l-a sigilat Dumnezeu Tatăl.
28. Atunci i-au spus: Ce să facem ca să putem lucra faptele lui Dumnezeu?
29. Isus a răspuns și le-a zis: Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: să credeți în acela pe care l-a trimis el.
30. De aceea i-au spus: Așadar ce semn faci tu, ca să vedem și să te credem? Ce lucrezi tu?
31. Părinții noștri au mâncat mană în pustie; așa cum este scris: Le-a dat pâine din cer să mănânce.

32. Atunci Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Nu Moise v-a dat acea pâine din cer, ci Tatăl meu vă dă adevărata pâine din cer.
33. Fiindcă pâinea lui Dumnezeu este cel care se coboară din cer și dă viață lumii.
34. Atunci i-au spus: Doamne, dă-ne totdeauna această pâine.
35. Și Isus le-a spus: Eu sunt pâinea vieții; cine vine la mine nu va flămânzi niciodată; și cine crede în mine, nicidecum nu va înseta niciodată.
36. Dar v-am spus că: M-ați și văzut și *tot* nu credeți.
37. Tot ce îmi dă Tatăl va veni la mine; și pe cel ce vine la mine nicidecum nu îl voi arunca afară;
38. Pentru că am coborât din cer nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m-a trimis.
39. Și aceasta este voia Tatălui ce m-a trimis, ca din tot ce mi-a dat să nu pierd nimic, ci să îl înviez în ziua de apoi.
40. Și aceasta este voia celui ce m-a trimis, ca oricine care vede pe Fiul și crede în el, să aibă viață veșnică; și eu îl voi învia în ziua de apoi.
41. ¶ Atunci iudeii cârteau despre el, pentru că a spus: Eu sunt pâinea care s-a coborât din cer.
42. Și spuneau: Nu este acest Isus, fiul lui Iosif, al cărui tată și mamă îi cunoaștem? Cum de spune el atunci: Am coborât din cer?
43. De aceea Isus a răspuns și le-a zis: Nu cârtiți între voi.
44. Nimeni nu poate veni la mine decât dacă Tatăl care m-a trimis îl atrage; și eu îl voi învia în ziua de apoi.
45. Este scris în profeți: Și toți vor fi învățați de Dumnezeu. Așadar, fiecare *om* care a auzit și a învățat de la Tatăl, vine la mine.
46. Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de acela care este de la Dumnezeu; el l-a văzut pe Tatăl.
47. Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce crede în mine are viață veșnică.
48. Eu sunt pâinea vieții.
49. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit.
50. Aceasta este pâinea care coboară din cer, ca să mănânce din ea oricine și să nu moară.
51. Eu sunt pâinea vie care a coborât din cer; dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi pentru totdeauna; și pâinea pe care o voi da eu este carnea mea, pe care o voi da pentru viața lumii.
52. De aceea iudeii se certau între ei, spunând: Cum poate acest om să ne dea carnea *lui* să o mâncăm?
53. Atunci Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Dacă nu mâncați carnea Fiului omului și nu beți sângele lui, nu aveți viață în voi.
54. Cine carnea mea o mănâncă și bea sângele meu are viață eternă, și eu îl voi învia în ziua de apoi.
55. Căci carnea mea este într-adevăr mâncare, și sângele meu este într-adevăr băutură.
56. Cine carnea mea o mănâncă și bea sângele meu locuiește în mine, și eu în el.

57. Așa cum Tatăl cel viu m-a trimis și eu trăiesc prin Tatăl, tot așa cel care mă mănâncă, va trăi și el prin mine.
58. Aceasta este pâinea care a coborât din cer, nu așa cum au mâncat părinții voștri mană și au murit; cel ce mănâncă din pâinea aceasta va trăi pentru totdeauna.
59. Acestea le-a spus în sinagogă pe când *îi* învăța în Capernaum.
60. De aceea mulți dintre discipolii lui când au auzit, au spus: Greu este cuvântul acesta; cine îl poate asculta?
61. Dar Isus, cunoscând în el însuși că discipolii lui cârteau despre aceasta, le-a spus: Aceasta vă poticnește?
62. Dar dacă l-ați vedea pe Fiul omului urcându-se unde era mai înainte?
63. Duhul este cel care dă viață; carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le spun eu, sunt duh și sunt viață.
64. Dar sunt unii dintre voi care nu cred. Fiindcă Isus știa de la început cine erau cei care nu au crezut și cine este cel care îl va trăda.
65. Și spunea: Din această cauză v-am spus că nimeni nu poate veni la mine, decât dacă i-a fost dat de Tatăl meu.
66. De atunci mulți dintre discipolii lui au mers înapoi și nu mai umblau cu el.
67. Atunci Isus a spus celor doisprezece: Nu doriți și voi să plecați?
68. Atunci Simon Petru i-a răspuns: Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții eterne.
69. Și noi credem și suntem siguri că tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului cel viu.
70. Isus le-a răspuns: Nu v-am ales eu pe voi cei doisprezece? Și unul dintre voi este diavol?
71. Și vorbea despre Iuda Iscariot, al lui Simon; fiindcă el avea să îl trădeze, fiind unul dintre cei doisprezece.

CAPITOLUL 7

ȘI după acestea, Isus a umblat prin Galileea, fiindcă nu voia să umble prin Iudeea, pentru că iudeii căutau să îl ucidă.
2. Și sărbătoarea iudeilor, a corturilor, era aproape.
3. De aceea frații lui i-au spus: Pleacă de aici și mergi în Iudeea, ca să vadă și discipolii tăi faptele pe care tu le faci.
4. Fiindcă nimeni nu face ceva în taină, ci el însuși caută să fie cunoscut pe față. Dacă faci acestea, arată-te pe tine însuți lumii.
5. Fiindcă nici frații lui nu credeau în el.
6. Atunci Isus le-a spus: Timpul meu încă nu a venit; dar timpul vostru întotdeauna este gata.
7. Lumea nu vă poate urî; dar pe mine mă urăște, pentru că eu aduc mărturie despre ea, că faptele ei sunt rele.
8. Urcați-vă la această sărbătoare, eu nu mă urc încă la această sărbătoare, pentru că timpul meu încă nu s-a împlinit.
9. După ce le-a spus acestea, a rămas în Galileea.
10. Dar după ce au urcat frații lui, atunci a urcat și el la sărbătoare, nu pe față, ci ca în taină.

11. Atunci iudeii îl căutau la sărbătoare și spuneau: Unde este acela?
12. Și era multă cârtire în mulțime despre el; într-adevăr unii spuneau: Este un om bun; alții spuneau: Nu, ci înșală mulțimea.
13. Totuși, nimeni nu vorbea pe față despre el, de teama iudeilor.
14. Dar pe la jumătatea sărbătorii, Isus a urcat la templu și *îi* învăța.
15. Și iudeii se minunau, spunând: Cum știe acest om carte fără să fi învățat?
16. Isus le-a răspuns și a zis: Doctrina mea nu este a mea, ci a celui care m-a trimis.
17. Dacă cineva voiește să facă voia lui, va cunoaște despre doctrina *aceasta*, dacă este din Dumnezeu, sau dacă eu vorbesc de la mine însumi.
18. Cine vorbește de la el însuși caută propria lui glorie; dar cine caută gloria celui ce l-a trimis, acela este adevărat și în el nu este nedreptate.
19. Nu v-a dat Moise legea și *totuși* nimeni dintre voi nu ține legea? De ce căutați să mă ucideți?
20. Mulțimea i-a răspuns și a zis: Ai drac, cine caută să te ucidă?
21. Isus a răspuns și le-a zis: Am făcut o lucrare și toți vă minunați.
22. De aceea Moise v-a dat circumcizia (nu că este din Moise, ci din patriarhi) și circumcideți un om în sabat.
23. Dacă un om primește circumcizia în sabat, ca nu cumva legea lui Moise să se calce, sunteți mâniați pe mine pentru că am făcut un om în întregime sănătos în sabat?
24. Nu judecați după înfățișare, ci judecați judecată dreaptă.
25. Atunci unii dintre cei din Ierusalim au spus: Nu este acesta cel pe care caută ei să îl ucidă?
26. Și iată, vorbește cutezător și *ei* nu îi spun nimic. Știu cumva conducătorii că acesta este cu adevărat Cristosul?
27. Totuși noi știm de unde este acesta; însă când vine Cristosul, nimeni nu știe de unde este.
28. Și Isus, pe când *îi* învăța în templu, a strigat și a spus: Deopotrivă mă cunoașteți și știți de unde sunt. Și nu am venit de la mine însumi, dar cel ce m-a trimis este adevărat, cel pe care voi nu îl cunoașteți.
29. Dar eu îl cunosc, fiindcă sunt de la el și el m-a trimis.
30. ¶ De aceea căutau să îl prindă; dar nimeni nu a pus mâinile pe el, deoarece încă nu îi venise timpul.
31. Și mulți din mulțime au crezut în el și au spus: Când vine Cristosul va face mai multe miracole decât cele pe care le-a făcut acesta?
32. Fariseii au auzit mulțimea cârtind astfel de lucruri despre el; și fariseii și preoții de seamă au trimis ofițeri ca să îl prindă.
33. Atunci Isus le-a spus: Mai sunt cu voi puțin timp și *apoi* mă duc la cel ce m-a trimis.
34. Mă veți căuta și nu *mă* veți găsi; și unde sunt eu, voi nu puteți veni.
35. Atunci iudeii au spus între ei: Unde se va duce el, ca să nu îl putem găsi? Nu cumva se va duce la cei împrăștiați printre greci și să îi învețe pe greci?
36. Ce este acest cuvânt pe care l-a spus: Mă veți căuta și nu *mă* veți găsi; și unde sunt eu, voi nu puteți veni?

37. ¶ În ultima zi, *ziua* cea mare a sărbătorii, Isus a stat în picioare și a strigat, spunând: Dacă însetează cineva, să vină la mine și să bea.
38. Cel ce crede în mine, după cum a spus scriptura, din lăuntrul lui vor curge râuri de apă vie.
39. (Dar spunea aceasta despre Duhul, pe care cei ce cred în el urmau să îl primească, pentru că Duhul Sfânt încă nu fusese *dat*, pentru că Isus nu fusese încă glorificat.)
40. ¶ De aceea mulți din mulțime, când au auzit acest cuvânt, au spus: Acesta este cu adevărat Profetul.
41. Alții au spus: Acesta este Cristosul. Dar unii au spus: Din Galileea vine Cristosul?
42. Nu a spus scriptura că: Din sămânța lui David și din satul Betleem, de unde era David, vine Cristosul?
43. Astfel în mulțime a fost dezbinare din cauza lui.
44. Iar unii dintre ei voiau să îl prindă; dar nimeni nu a pus mâinile pe el.
45. Ofițerii au venit atunci la preoții de seamă și la farisei, iar ei le-au spus: De ce nu l-ați adus?
46. Ofițerii au răspuns: Niciodată *vreun* om nu a vorbit ca omul acesta.
47. Atunci fariseii le-au răspuns: Nu ați fost și voi înșelați?
48. A crezut în el vreunul dintre conducători sau dintre farisei?
49. Dar această mulțime, care nu știe legea, este blestemată.
50. Nicodim (cel care venise la Isus noaptea, fiind unul dintre ei), le-a spus:
51. Judecă legea noastră pe un om înainte să îl asculte și să știe ce face?
52. Iar ei au răspuns și i-au zis: Nu ești și tu din Galileea? Cercetează și vezi, pentru că din Galileea nu se ridică niciun profet.
53. Și fiecare a mers acasă.

CAPITOLUL 8

ISUS s-a dus la muntele Măslinilor.
2. Și devreme dimineața a venit din nou în templu; și tot poporul a venit la el; și a șezut și i-a învățat.
3. Și scribii și fariseii i-au adus o femeie prinsă în adulter; și după ce au pus-o în mijloc,
4. I-au spus: Învățătorule, această femeie a fost prinsă în adulter, chiar asupra faptei.
5. Și Moise, în lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe unele ca acestea. Dar tu ce spui?
6. Spuneau aceasta, ispitindu-l, ca să îl acuze. Dar Isus, aplecându-se jos, scria cu degetul pe pământ *de parcă nu îi auzea*.
7. Și în timp ce continuau să îl întrebe, s-a ridicat și le-a spus: Acela care este fără păcat dintre voi, să arunce primul cu piatra în ea.
8. Și, aplecându-se jos din nou, scria pe pământ.
9. Și cei ce au auzit, fiind condamnați de conștiința *lor*, au ieșit unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la ultimii. Și Isus a rămas singur; și femeia stând în mijloc.

10. Când s-a ridicat Isus și nu a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, i-a spus: Femeie, unde sunt aceia, acuzatorii tăi? Nimeni nu te-a condamnat?
11. Iar ea a spus: Nimeni, Doamne. Și Isus i-a spus: Nici eu nu te condamn; du-te și nu mai păcătui.
12. Atunci Isus le-a vorbit din nou, spunând: Eu sunt lumina lumii; cel ce mă urmează nicidecum nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.
13. De aceea fariseii i-au spus: Tu aduci mărturie despre tine însuți; mărturia ta nu este adevărată.
14. Isus a răspuns și le-a zis: Deși eu aduc mărturie despre mine însumi, mărturia mea este adevărată pentru că știu de unde am venit și unde mă duc, dar voi nu puteți spune de unde vin și unde mă duc.
15. Voi judecați conform cărnii; eu nu judec pe nimeni.
16. Și chiar dacă eu judec, judecata mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci eu și Tatăl care m-a trimis.
17. Și de asemenea este scris în legea voastră că mărturia a doi oameni este adevărată.
18. Eu sunt cel ce aduce mărturie despre mine însumi și Tatăl care m-a trimis aduce mărturie despre mine.
19. Atunci *ei* i-au spus: Unde este Tatăl tău? Isus a răspuns: Nu mă cunoașteți nici pe mine, nici pe Tatăl meu. Dacă m-ați fi cunoscut, ați fi cunoscut și pe Tatăl meu.
20. Isus a spus aceste cuvinte în vistierie, pe când *îi* învăța în templu; și nimeni nu a pus mâinile pe el, pentru că nu îi venise încă timpul.
21. Atunci Isus le-a spus din nou: Eu mă duc și *voi* mă veți căuta și veți muri în păcatele voastre; acolo unde mă duc eu, voi nu puteți veni.
22. Atunci iudeii au spus: *Oare* se va omorî el însuși? Pentru că spune: *Acolo* unde mă duc eu, voi nu puteți veni.
23. Și le-a spus: Voi sunteți de jos, eu sunt din înalt; voi sunteți din această lume, eu nu sunt din această lume.
24. De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci dacă nu credeți că eu sunt *el*, veți muri în păcatele voastre.
25. Atunci i-au spus: Tu, cine ești? Și Isus le-a spus: Chiar *acela de care* de la început v-am spus.
26. Am multe de spus și de judecat despre voi, dar cel ce m-a trimis este adevărat și spun lumii cele pe care le-am auzit de la el.
27. Ei nu au înțeles că le vorbea despre Tatăl.
28. Atunci Isus le-a spus: Când veți fi ridicat pe Fiul omului, atunci veți ști că eu sunt *el* și *că* nu fac nimic de la mine însumi, ci așa cum m-a învățat Tatăl meu, acestea vorbesc.
29. Și cel ce m-a trimis este cu mine; Tatăl nu m-a lăsat singur, pentru că totdeauna eu fac cele plăcute lui.
30. Pe când vorbea acestea, mulți au crezut în el.
31. Atunci Isus a spus iudeilor care au crezut în el: Dacă stăruiți în cuvântul meu, sunteți cu adevărat discipolii mei;
32. Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi.

33. I-au răspuns: Noi suntem sămânța lui Avraam și nu am fost robi niciodată nimănui; cum spui tu: Veți fi făcuți liberi?
34. Isus le-a răspuns: Adevărat, adevărat vă spun: Oricine face păcat este robul păcatului.
35. Și robul nu trăiește în casă pentru totdeauna, Fiul *însă* trăiește pentru totdeauna.
36. De aceea dacă Fiul vă face liberi, veți fi cu adevărat liberi.
37. Știu că sunteți sămânța lui Avraam; dar căutați să mă ucideți, deoarece cuvântul meu nu are loc în voi.
38. Eu spun ceea ce am văzut la Tatăl meu; și voi faceți ceea ce ați văzut la tatăl vostru.
39. Ei au răspuns și i-au zis: Tatăl nostru este Avraam. Isus le-a spus: Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.
40. Dar acum căutați să mă ucideți, un om care v-a spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu; Avraam nu a făcut aceasta.
41. Voi faceți faptele tatălui vostru. Atunci ei i-au spus: Noi nu suntem născuți din curvie; avem un Tată, pe Dumnezeu.
42. Isus le-a spus: Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, m-ați iubi; fiindcă eu am ieșit și am venit din Dumnezeu; căci nu am venit de la mine însumi ci el m-a trimis.
43. De ce nu înțelegeți vorbirea mea? Pentru că nu puteți asculta cuvântul meu.
44. Voi sunteți din tatăl *vostru* diavolul, și poftele tatălui vostru voiți să faceți. El a fost ucigaș de la început și nu a stat în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când vorbește o minciună, vorbește din ale lui, fiindcă este mincinos și tatăl minciunii.
45. Și pentru că eu spun adevărul, nu mă credeți.
46. Cine dintre voi mă dovedește vinovat de păcat? Și dacă spun adevărul, de ce nu mă credeți?
47. Cel ce este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea nu ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu.
48. Atunci iudeii au răspuns și i-au zis: Nu spunem noi bine că ești samaritean și că ai drac?
49. Isus a răspuns: Nu am drac, ci onorez pe Tatăl meu, iar voi mă dezonorați pe mine.
50. Și eu nu caut gloria mea; este unul care caută și judecă.
51. Adevărat, adevărat vă spun: Dacă cineva ține cuvântul meu, nu va vedea moartea niciodată.
52. Atunci, iudeii i-au spus: Acum știm că ai drac. Avraam este mort și profeții; și tu spui: Dacă cineva ține cuvântul meu, nicidecum nu va gusta moartea niciodată.
53. Ești tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care este mort? Și profeții sunt morți; cine te faci tu pe tine însuți?
54. Isus a răspuns: Dacă eu mă onorez, onoarea mea nu este nimic; Tatăl meu este cel ce mă onorează, el despre care voi spuneți că este Dumnezeul vostru;

55. Totuşi nu l-aţi cunoscut, dar eu îl cunosc; şi dacă spun că nu îl cunosc, voi fi un mincinos ca voi; dar îl cunosc şi ţin cuvântul lui.
56. Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie să vadă ziua mea; şi a văzut-*o* şi s-a bucurat.
57. Atunci iudeii i-au spus: Nu ai nici cincizeci de ani şi ai văzut pe Avraam?
58. Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Mai înainte să fi fost Avraam: Eu sunt.
59. ¶ Atunci au ridicat pietre ca să arunce în el; dar Isus s-a ascuns şi a ieşit din templu, mergând prin mijlocul lor şi astfel a trecut.

CAPITOLUL 9

ŞI pe când trecea, *Isus* a văzut pe un om orb din naştere.
2. Şi discipolii lui l-au întrebat, spunând: Rabi, cine a păcătuit, acest om sau părinţii lui, de s-a născut orb?
3. Isus a răspuns: Nu a păcătuit nici acest om, nici părinţii lui; ci ca faptele lui Dumnezeu să fie arătate în el.
4. Eu trebuie să lucrez faptele celui ce m-a trimis cât este ziuă; vine noaptea, când nimeni nu poate lucra.
5. Cât sunt în lume, eu sunt lumina lumii.
6. După ce a vorbit astfel a scuipat pe pământ şi a făcut tină din scuipat; şi a uns ochii orbului cu lutul *acela*,
7. Şi i-a spus: Du-te, spală-te în scăldătoarea Siloamului (care se traduce: Trimis). De aceea s-a dus şi s-a spălat şi a venit văzând.
8. De aceea vecinii şi cei ce îl văzuseră înainte că era orb, au spus: Nu este acesta cel ce şedea şi cerşea?
9. Unii spuneau: El este; alţii spuneau: Seamănă cu el; el spunea: Eu sunt.
10. Aşadar i-au spus: Cum ţi-au fost deschişi ochii?
11. El a răspuns şi a zis: Un om numit Isus, a făcut tină şi mi-a uns ochii şi mi-a spus: Du-te la scăldătoarea Siloamului şi spală-te; şi m-am dus şi m-am spălat şi am primit vedere.
12. Atunci i-au spus: Unde este el? *Iar* el a spus: Nu ştiu.
13. ¶ L-au adus la farisei pe cel ce înainte fusese orb.
14. Şi era de sabat când făcuse Isus tină şi i-a deschis ochii.
15. Atunci din nou fariseii l-au întrebat şi ei cum şi-a primit vedere. El le-a spus: Mi-a pus lut pe ochi şi m-am spălat şi văd.
16. De aceea unii dintre farisei au spus: Omul acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ţine sabatul. Alţii au spus: Cum poate un om păcătos să facă astfel de miracole? Şi era dezbinare între ei.
17. Din nou au spus orbului: Tu ce spui despre el, pentru că ţi-a deschis ochii? El a spus: Este un profet.
18. Dar iudeii nu au crezut despre el că fusese orb şi a primit vedere, până nu au chemat pe părinţii celui care a primit vedere.
19. Şi i-au întrebat, spunând: Este acesta fiul vostru, despre care voi spuneţi că s-a născut orb? Aşadar, cum vede acum?

20. Părinții lui le-au răspuns și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb;
21. Dar cum vede acum, nu știm, sau cine i-a deschis ochii, nu știm; el este în vârstă, întrebați-l; el va vorbi pentru el însuși.
22. Părinții lui au spus acestea pentru că se temeau de iudei; fiindcă iudeii se înțeleseseră deja că, dacă ar mărturisi cineva că el este Cristosul, să fie exclus din sinagogă.
23. Din această cauză au spus părinții lui: Este în vârstă, întrebați-l.
24. Atunci au chemat din nou pe omul care fusese orb și i-au spus: Dă-i lauda lui Dumnezeu; noi știm că omul acesta este un păcătos.
25. El a răspuns și a zis: Dacă este păcătos, nu știu; eu una știu, că eram orb *și* acum văd.
26. Din nou i-au spus: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?
27. *Iar* el le-a răspuns: V-am spus deja și nu ați ascultat. Pentru ce doriți să auziți din nou? Doriți și voi să vă faceți discipolii lui?
28. Atunci l-au ocărât și au spus: Tu ești discipolul aceluia; dar noi suntem discipolii lui Moise.
29. Știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise; *cât despre* acesta nu știm de unde este.
30. Omul a răspuns și le-a zis: Chiar în aceasta este o minune, că voi nu știți de unde este și *totuși* el mi-a deschis ochii.
31. Și știm că Dumnezeu nu ascultă pe păcătoși; dar, dacă cineva este închinător lui Dumnezeu și face voia lui, pe el îl ascultă.
32. De când este lumea, nu s-a auzit că cineva a deschis ochii unuia născut orb.
33. Dacă acest om nu ar fi de la Dumnezeu, nu ar putea face nimic.
34. Ei au răspuns și i-au zis: Tu ești născut cu totul în păcate și ne înveți pe noi? Și l-au aruncat afară.
35. Isus a auzit că l-au aruncat afară; și când l-a găsit i-a spus: Crezi tu pe Fiul lui Dumnezeu?
36. Iar el a răspuns și a zis: Cine este Doamne, ca să cred în el?
37. Și Isus i-a spus: Deopotrivă l-ai văzut și el este cel ce vorbește cu tine.
38. Iar el a spus: Doamne, cred, și i s-a închinat.
39. Și Isus a spus: Pentru judecată am venit eu în această lume, ca toți ce nu văd, să vadă; și cei ce văd, să devină orbi.
40. Și *unii* dintre fariseii care erau cu el au auzit aceste *cuvinte* și i-au spus: Suntem și noi orbi?
41. Isus le-a spus: Dacă ați fi orbi nu ați avea păcat, dar acum spuneți: Vedem; de aceea păcatul vostru rămâne.

CAPITOLUL 10

ADEVĂRAT, adevărat vă spun: Cel care nu intră pe ușă în staulul oilor, ci se cațără pe altă parte, acela este hoț și tâlhar.
2. Dar cel care intră pe ușă este păstorul oilor.
3. Portarul îi deschide și oile aud vocea lui; iar el își cheamă oile pe nume și le conduce afară.

4. Și după ce își scoate oile, merge înaintea lor și oile îl urmează, pentru
că ele îi cunosc vocea.
5. Și nu vor urma nicidecum un străin, ci vor fugi de el, pentru că nu
cunosc vocea străinilor.
6. Isus le-a spus această parabolă, dar ei nu au înțeles cele ce le vorbea.
7. Atunci Isus le-a spus din nou: Adevărat, adevărat vă spun: Eu sunt
ușa oilor.
8. Toți cei ce au venit înainte de mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile nu
i-au ascultat.
9. Eu sunt ușa; dacă intră cineva prin mine va fi salvat și va intra și va
ieși și va găsi pășune.
10. Hoțul nu vine decât pentru a fura și a ucide și a nimici. Eu am venit
ca ele să aibă viață și să *o* aibă din abundență.
11. Eu sunt păstorul cel bun; păstorul cel bun își dă viața pentru oi.
12. Dar cel angajat și care nu este păstor, ale cărui oi nu sunt ale lui, vede
lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le apucă și risipește oile.
13. Cel angajat fuge, pentru că este angajat și nu îi pasă de oi.
14. Eu sunt păstorul cel bun și le cunosc pe ale mele și sunt cunoscut de
ale mele.
15. Așa cum mă cunoaște Tatăl, tot așa îl cunosc și eu pe Tatăl; și îmi dau
viața pentru oi.
16. Mai am și alte oi, care nu sunt din acest staul; și pe acelea trebuie să le
aduc, și *ele* vor auzi vocea mea; și va fi un *singur* staul și un *singur* păstor.
17. Din această cauză Tatăl mă iubește, pentru că eu îmi dau viața, ca
iarăși să o iau.
18. Nimeni nu o ia de la mine, ci eu o dau de la mine. Am putere să o dau
și am putere să o iau din nou. Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu.
19. ¶ De aceea din cauza acestor cuvinte din nou a fost dezbinare între iudei.
20. Și mulți dintre ei au spus: Are drac și este nebun; de ce îl ascultați?
21. Alții au spus: Acestea nu sunt cuvintele unuia care are drac. Poate un
drac să deschidă ochii orbilor?
22. Și la Ierusalim era sărbătoarea dedicării și era iarnă.
23. Și Isus se plimba prin templu, în porticul lui Solomon.
24. Atunci iudeii l-au înconjurat și i-au spus: Până când ne faci să ne
îndoim? Dacă tu ești Cristosul, spune-ne pe față.
25. Isus le-a răspuns: V-am zis și nu ați crezut; faptele pe care le fac eu în
numele Tatălui meu, ele aduc mărturie despre mine.
26. Dar voi nu credeți, fiindcă nu sunteți dintre oile mele, după cum
v-am spus.
27. Oile mele aud vocea mea și eu le cunosc și ele mă urmează;
28. Și eu le dau viață eternă; și nicidecum nu vor pieri niciodată și nimeni
nu le va smulge din mâna mea.
29. Tatăl meu, care mi *le*-a dat, este mai mare decât toți; și *nimeni* nu *le*
poate smulge din mâna Tatălui meu.
30. Eu și Tatăl una suntem.

31. ¶ Atunci iudeii au luat din nou pietre ca să îl ucidă cu pietre.
32. Isus le-a răspuns: V-am arătat multe fapte bune de la Tatăl meu; pentru care din aceste fapte mă ucideți cu pietre?
33. Iudeii i-au răspuns, zicând: Nu pentru o lucrare bună te ucidem cu pietre, ci pentru blasfemie și pentru că tu, fiind om, te faci pe tine însuți Dumnezeu.
34. Isus le-a răspuns: Nu este scris în legea voastră: Eu am spus: Sunteți dumnezei?
35. Dacă i-a numit dumnezei pe cei la care a venit cuvântul lui Dumnezeu și scriptura nu poate fi desființată,
36. Voi spuneți despre acela pe care Tatăl l-a sfințit și l-a trimis în lume: *Tu* blasfemiezi, pentru că am spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu?
37. Dacă nu fac faptele Tatălui meu, să nu mă credeți.
38. Dar dacă *le* fac, chiar dacă nu mă credeți, credeți faptele ca să știți și să credeți că Tatăl *este* în mine și eu în el.
39. De aceea căutau din nou să îl prindă, dar el a scăpat din mâna lor.
40. Și s-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul unde boteza Ioan la început; și a rămas acolo.
41. Și mulți au venit la el și au spus: Ioan într-adevăr nu a făcut niciun miracol, dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta, era adevărat.
42. Și acolo mulți au crezut în el.

CAPITOLUL 11

1 ŞI era un anume bolnav, Lazăr din Betania, din satul Mariei şi al surorii ei, Marta.
2. (Maria era aceea care l-a uns pe Domnul cu mir şi i-a şters picioarele cu părul ei, al cărei frate, Lazăr, era bolnav.)
3. De aceea surorile au trimis la el, spunând: Doamne, iată, acela pe care îl iubeşti, este bolnav.
4. Isus, când a auzit, a spus: Această boală nu este spre moarte, ci pentru gloria lui Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu să fie glorificat prin ea.
5. Şi Isus iubea pe Marta şi pe sora ei şi pe Lazăr.
6. Când a auzit aşadar că este bolnav, a mai rămas două zile în locul în care era;
7. Apoi, după aceasta, le-a spus discipolilor: Să mergem din nou în Iudeea.
8. Discipolii i-au spus: Rabi, acum de curând căutau iudeii să te ucidă cu pietre şi din nou te duci acolo?
9. Isus a răspuns: Nu sunt douăsprezece ore în zi? Dacă cineva umblă ziua, nu se împiedică, pentru că vede lumina lumii acesteia.
10. Dar dacă umblă cineva noaptea, se împiedică, pentru că nu este lumină în el.
11. Acestea a spus *Isus*; şi după aceea el le-a spus: Lazăr, prietenul nostru, doarme; dar mă duc să îl trezesc din somn.
12. Atunci discipolii lui au spus: Doamne, dacă doarme, se va face bine.
13. Dar Isus vorbise despre moartea lui, dar ei gândeau că vorbeşte despre odihna somnului.

14. De aceea Isus le-a spus atunci pe față: Lazăr este mort.
15. Și mă bucur pentru voi că nu am fost acolo, ca să credeți; totuși, să mergem la el.
16. Atunci Toma, cel numit Didumos, le-a spus celor împreună discipoli cu el: Să mergem și noi, ca să murim cu el.
17. ¶ Atunci când Isus a venit, a aflat că el era deja de patru zile în mormânt.
18. Și Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii.
19. Și mulți dintre iudei veniseră la Marta și la Maria, ca să le mângâie din cauza *morții* fratelui lor.
20. Atunci Marta, când a auzit că vine Isus, a ieșit și l-a întâlnit. Dar Maria ședea în casă.
21. Atunci Marta i-a spus lui Isus: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit;
22. Dar știu *că* orice vei cere chiar acum de la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da.
23. Isus i-a spus: Fratele tău va învia.
24. Marta i-a spus: Știu că va învia în înviere, în ziua de apoi.
25. Isus i-a spus: Eu sunt învierea și viața, cel ce crede în mine, chiar dacă ar fi murit, totuși va trăi;
26. Și oricine trăiește și crede în mine, nicidecum nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?
27. Da, Doamne, i-a spus ea: Eu cred că tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.
28. Și, spunând acestea, s-a dus și a chemat-o pe Maria, sora ei, pe ascuns, spunând: Învățătorul a venit și te cheamă.
29. Imediat ce ea a auzit, s-a ridicat repede și a venit la el.
30. Și Isus nu venise încă în sat, ci era în locul unde îl întâmpinase Marta.
31. Atunci iudeii, care erau cu ea în casă și o mângâiau, văzând-o pe Maria că s-a ridicat în grabă și a ieșit, au urmat-o, spunând: Se duce la mormânt ca să plângă acolo.
32. Atunci Maria, când a ajuns unde era Isus, l-a văzut *și* a căzut la picioarele lui, spunându-i: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.
33. De aceea Isus, când a văzut-o plângând, și pe iudeii care veniseră cu ea plângând, a gemut în duhul *lui* și s-a tulburat.
34. Și a spus: Unde l-ați pus? I-au spus: Doamne, vino și vezi.
35. Isus plângea.
36. Atunci iudeii au spus: Iată, cât îl iubea!
37. Iar unii dintre ei au spus: Nu putea acesta, care a deschis ochii orbului, să fi făcut ca nici acesta să nu fi murit?
38. Isus de aceea, gemând din nou în el însuși, vine la mormânt. Și era o peșteră și o piatră era așezată peste ea.
39. Isus a spus: Luați piatra la o parte. Marta, sora mortului, i-a spus: Doamne, deja miroase greu, fiindcă este *mort* de patru zile.
40. Isus i-a spus: Nu ți-am spus că dacă vei crede, vei vedea gloria lui Dumnezeu?

41. Atunci au luat piatra de unde era pus mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus și a spus: Tată, îți mulțumesc că m-ai auzit.
42. Și eu am știut că totdeauna mă asculți; dar am spus *aceasta* din cauza mulțimii care stă împrejur, ca să creadă că tu m-ai trimis.
43. Și, spunând acestea, a strigat cu voce tare: Lazăre, vino afară.
44. Și mortul a ieșit cu mâinile și picioarele legate cu fâșii de pânză, și fața îi era înfășurată cu un ștergar. Isus le-a spus: Dezlegați-l și lăsați-l să meargă.
45. ¶ Atunci mulți dintre iudei, care au venit la Maria și au văzut cele ce a făcut Isus, au crezut în el.
46. Dar unii dintre ei au mers la farisei și le-au spus cele ce a făcut Isus.
47. Atunci preoții de seamă și fariseii au adunat consiliul și au spus: Ce facem? Pentru că omul acesta face multe miracole.
48. Dacă îl lăsăm astfel în pace, toți vor crede în el și vor veni romanii și ne vor lua deopotrivă și locul și națiunea.
49. Dar unul dintre ei, Caiafa, fiind marele preot în acel an, le-a spus: Voi nu știți nimic,
50. Nici nu gândiți că este în folosul nostru să moară un singur om pentru popor și să nu piară toată națiunea?
51. Dar nu a spus aceasta de la el, ci, fiind mare preot în anul acela, a profețit că Isus avea să moară pentru națiune;
52. Și nu numai pentru acea națiune, ci și ca să adune într-unul singur pe copiii lui Dumnezeu, cei risipiți.
53. De aceea din acea zi s-au sfătuit ca să îl ucidă.
54. De aceea Isus nu mai umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustie, într-o cetate numită Efraim, și a stat acolo cu discipolii săi.
55. Iar paștele iudeilor era aproape, și mulți au urcat din țară la Ierusalim înainte de paște, ca să se purifice.
56. Atunci ei îi căutau pe Isus și au vorbit între ei, stând în picioare în templu: Ce gândiți voi, că nicidecum nu va veni la sărbătoare?
57. Acum deopotrivă preoții de seamă și fariseii dăduseră poruncă, ca, dacă știe cineva unde este, să le arate ca să îl prindă.

CAPITOLUL 12

ATUNCI Isus, cu șase zile înainte de paște, a venit în Betania, unde era Lazăr care fusese mort, pe care îl înviase dintre morți.
2. Acolo i-au făcut o cină și Marta servea, iar Lazăr era unul dintre cei ce ședeau la masă cu el.
3. Atunci Maria a luat o jumătate de litru de parfum de nard curat, foarte scump, și a uns picioarele lui Isus și i-a șters picioarele cu părul ei; și casa a fost umplută de aroma parfumului.
4. Atunci unul dintre discipolii săi, Iuda Iscariot, al lui Simon, care avea să îl trădeze, a spus:
5. De ce nu s-a vândut acest parfum cu trei sute de dinari și să fie dați săracilor?

6. Dar spunea aceasta, nu pentru că îi păsa de cei săraci, ci pentru că era
un hoț și avea punga și purta ceea ce se punea în ea.
7. Atunci Isus a spus: Las-o în pace; pentru ziua înmormântării mele l-a ținut.
8. Fiindcă pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe mine nu mă aveți
totdeauna.
9. ¶ Așadar, o mare mulțime dintre iudei au știut că el este acolo și au
venit nu numai pentru Isus, ci ca să îl vadă și pe Lazăr, pe care îl înviase
dintre morți.
10. Dar preoții de seamă s-au sfătuit să îl ucidă și pe Lazăr,
11. Pentru că din cauza lui, mulți dintre iudei plecau și credeau în Isus.
12. ¶ În ziua următoare o mare mulțime de oameni care veniseră pentru
sărbătoare, auzind că Isus vine în Ierusalim,
13. Au luat ramuri de palmieri și au ieșit pentru a-l întâmpina, și strigau:
Osana! Binecuvântat *este* Împăratul lui Israel ce vine în numele Domnului!
14. Și Isus, găsind un măgăruș, s-a așezat pe el, după cum este scris:
15. Nu te teme, fiica Sionului, iată, Împăratul tău vine, șezând pe mânzul
unei măgărițe.
16. Și discipolii lui nu au înțeles acestea la început; dar după ce Isus a fost
glorificat, atunci și-au amintit că acestea au fost scrise despre el, și *că* ei îi
făcuseră aceste lucruri.
17. Atunci mulțimea ce a fost cu el, a adus mărturie că el a chemat pe Lazăr
afară din mormânt și l-a înviat dintre morți.
18. Din această cauză mulțimea l-a și întâmpinat, pentru că a auzit că el
făcuse acest miracol.
19. De aceea fariseii au spus între ei: Nu pricepeți că nu câștigați nimic?
Iată, lumea s-a dus după el.
20. ¶ Și erau anumiți greci printre cei ce urcau ca să se închine la sărbătoare;
21. Aceștia au venit de aceea la Filip, care era din Betsaida Galileii și l-au
rugat, spunând: Domnule, dorim să vedem pe Isus.
22. Filip a venit și i-a spus lui Andrei; și apoi Andrei și Filip i-au spus
lui Isus.
23. Iar Isus le-a răspuns, zicând: A sosit timpul ca Fiul omului să
fie glorificat.
24. Adevărat, adevărat vă spun: Dacă grăuntele de grâu nu cade în pământ
și nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod.
25. Cel ce *își* iubește viața și-o va pierde; și cel ce își urăște viața în această
lume și-o va păstra pentru viață eternă.
26. Dacă îmi servește cineva, să mă urmeze; și unde sunt eu, acolo va fi și
servitorul meu; dacă îmi servește cineva, Tatăl îl va onora.
27. Acum sufletul meu este tulburat; și ce voi spune? Tată, salvează-mă
din această oră; dar din această cauză am venit la această oră.
28. Tată, glorifică numele tău. Atunci a venit o voce din cer, *spunând:*
Deopotrivă *l*-am glorificat și *îl* voi glorifica din nou.
29. De aceea mulțimea care stătea în picioare și care a auzit a spus: A tunat;
alții au spus: Un înger i-a vorbit.

30. Isus a răspuns și a zis: Vocea aceasta nu a venit din cauza mea, ci pentru voi.
31. Acum este judecata acestei lumi; acum prințul acestei lumi va fi aruncat afară.
32. Și eu, dacă voi fi ridicat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine.
33. A spus aceasta, arătând cu ce moarte avea să moară.
34. Mulțimea i-a răspuns: Noi am auzit din lege că Cristosul trăiește pentru totdeauna; și cum spui tu: Fiul omului trebuie să fie ridicat? Cine este acest Fiu al omului?
35. Atunci Isus le-a spus: Încă puțin timp lumina este cu voi. Umblați cât aveți lumina, ca nu cumva să vină întunericul peste voi; fiindcă cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge.
36. Cât aveți lumină, credeți în lumină, ca să fiți copii ai luminii. Isus a vorbit acestea și a plecat și s-a ascuns de ei.
37. Dar deși el făcuse atâtea miracole în prezența lor, tot nu credeau în el;
38. Ca să fie împlinit cuvântul lui Isaia profetul pe care l-a spus: Doamne, cine a crezut vestea noastră? Și cui i-a fost revelat brațul Domnului?
39. Din această cauză nu puteau crede, pentru că Isaia a spus din nou:
40. Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima; ca nu cumva să vadă cu ochii, să înțeleagă cu inima și să se întoarcă și să îi vindec.
41. Isaia a spus acestea când a văzut gloria lui și a vorbit despre el.
42. Totuși, chiar dintre conducătorii mari, mulți au crezut în el; dar din cauza fariseilor nu *îl* mărturiseau, ca nu cumva să fie excluși din sinagogă:
43. Fiindcă au iubit lauda oamenilor mai mult decât lauda lui Dumnezeu.
44. Isus a strigat și a spus: Cel ce crede în mine, nu crede în mine, ci în cel ce m-a trimis.
45. Și cine mă vede, vede pe cel ce m-a trimis.
46. Eu am venit *ca* lumină în lume, ca oricine mă crede pe mine să nu trăiască în întuneric.
47. Și dacă cineva aude cuvintele mele și nu crede, nu eu îl judec; fiindcă nu am venit să judec lumea, ci să salvez lumea.
48. Pe cel ce mă respinge și nu primește cuvintele mele, are cine să îl judece; cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua de apoi.
49. Fiindcă eu nu am vorbit de la mine însumi, ci Tatăl, care m-a trimis, mi-a dat poruncă ce să spun și ce să vorbesc.
50. Și știu că porunca lui este viață veșnică; de aceea orice vorbesc eu, chiar așa cum Tatăl mi-a spus, așa vorbesc.

CAPITOLUL 13

IAR înainte de sărbătoarea paștelui, când Isus a știut că i-a sosit timpul ca să plece din această lume la Tatăl, iubindu-i pe ai săi care erau în lume, i-a iubit până la capăt.
2. Și la sfârșitul cinei, după ce diavolul pusese deja în inima lui Iuda Iscariot, al lui Simon, să îl trădeze,

3. Isus, știind că Tatăl îi dăduse toate în mâinile sale și că de la Dumnezeu
a venit și la Dumnezeu se duce,
4. S-a ridicat de la cină și și-a pus deoparte hainele; și a luat un ștergar
și s-a încins.
5. Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele
discipolilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.
6. Atunci a venit la Simon Petru; iar Petru i-a spus: Doamne, tu să îmi
speli picioarele?
7. Isus a răspuns și i-a zis: Ce fac eu, tu nu știi acum; dar vei ști
după acestea.
8. Petru i-a spus: Nicidecum nu îmi vei spăla picioarele niciodată. Isus
i-a răspuns: Dacă nu te spăl eu, nu ai parte cu mine.
9. Simon Petru i-a spus: Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile
și capul.
10. Isus i-a spus: Cel ce este scăldat nu are nevoie să își spele decât picioarele,
deoarece este în totul curat; și voi sunteți curați, dar nu toți.
11. Fiindcă știa cine îl trădează; de aceea a spus: Nu sunteți toți curați.
12. Și după ce le-a spălat picioarele și și-a luat hainele, așezându-se din
nou, le-a spus: Știți ce v-am făcut?
13. Voi mă numiți Învățătorul și Domnul; și bine spuneți, fiindcă sunt.
14. Așadar dacă eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele și voi
sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.
15. Pentru că v-am dat un exemplu, ca să faceți așa cum și eu v-am
făcut vouă.
16. Adevărat, adevărat vă spun: Robul nu este mai mare decât domnul său,
nici cel trimis mai mare decât cel ce l-a trimis.
17. Dacă știți acestea, fericiți sunteți dacă le faceți.
18. Nu vorbesc despre voi toți; eu îi știu pe cei pe care i-am ales, dar ca
să se împlinească scriptura: Cel ce mănâncă pâine cu mine și-a ridicat
călcâiul împotriva mea.
19. De acum vă spun înainte să se întâmple, ca atunci când se va întâmpla,
să credeți că eu sunt.
20. Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce primește pe oricine trimit, pe mine
mă primește; iar cel ce mă primește, îl primește pe cel ce m-a trimis.
21. ¶ După ce a spus Isus acestea, a fost tulburat în duh și a adus mărturie
și a spus: Adevărat, adevărat vă spun, că unul dintre voi mă va trăda.
22. Atunci discipolii se uitau unii la alții, nepricepând despre cine vorbește.
23. Și era aplecat pe pieptul lui Isus unul dintre discipolii săi, pe care îl
iubea Isus.
24. De aceea Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine ar fi acela despre
care vorbește.
25. Iar acela, rezemându-se pe pieptul lui Isus, i-a spus: Doamne, cine este?
26. Isus a răspuns: Acela este, căruia îi voi da o bucățică, după ce am
înmuiat-*o*. Și după ce a înmuiat bucățica, a dat-*o* lui Iuda Iscariot,
al lui Simon.

27. Și după bucățică, Satan a intrat în acela. Atunci Isus i-a spus: Ceea ce faci, fă repede.
28. Dar niciunul *dintre cei* care ședeau la masă nu a știut pentru ce i-a spus aceasta.
29. Fiindcă unii gândeau, deoarece Iuda avea punga, Isus îi spusese: Cumpără cele ce avem nevoie pentru sărbătoare, sau să dea ceva săracilor.
30. Acela atunci, primind bucățica, imediat a ieșit; și era noapte.
31. ¶ De aceea, după ce a ieșit *Iuda*, Isus a spus: Acum este Fiul omului glorificat și Dumnezeu este glorificat în el.
32. Dacă Dumnezeu este glorificat în el, Dumnezeu îl va glorifica de asemenea pe el în el însuși și îndată îl va glorifica.
33. Copilașilor, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta, și cum am spus iudeilor că: Unde mă duc eu voi nu puteți veni, tot așa vă spun acum.
34. Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit; ca și voi să vă iubiți unii pe alții.
35. Prin aceasta vor ști toți că sunteți discipolii mei, dacă aveți dragoste unii pentru alții.
36. ¶ Simon Petru i-a spus: Doamne, unde te duci? Isus i-a răspuns: Unde mă duc, nu mă poți urma acum; dar mai târziu mă vei urma.
37. Petru i-a spus: Doamne, de ce nu te pot urma acum? Îmi voi da viața pentru tine.
38. Isus i-a răspuns: Îți vei da viața pentru mine? Adevărat, adevărat îți spun: Nicidecum nu va cânta cocoșul, până când nu mă vei nega de trei ori.

CAPITOLUL 14

SĂ nu vi se tulbure inima; credeți în Dumnezeu, credeți de asemenea în mine.
2. În casa Tatălui meu sunt multe locașuri mari; dacă nu *ar fi așa*, v-aș fi spus. Mă duc să vă pregătesc un loc.
3. Și dacă mă duc și vă pregătesc un loc, voi veni din nou și vă voi primi la mine însumi; ca unde sunt eu, să fiți și voi.
4. Și știți unde mă duc eu și știți calea.
5. Toma i-a spus: Doamne, nu știm unde te duci; și cum putem ști calea?
6. Isus i-a spus: Eu sunt calea și adevărul și viața: nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine.
7. Dacă m-ați fi cunoscut, l-ați fi cunoscut și pe Tatăl meu; și de acum îl cunoașteți și l-ați văzut.
8. Filip i-a spus: Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.
9. Isus i-a spus: De atâta timp sunt cu voi și totuși nu m-ai cunoscut, Filipe? Cel ce m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl; și cum spui tu: Arată-ne pe Tatăl?
10. Nu crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine însumi? Cuvintele pe care vi le vorbesc eu nu le vorbesc de la mine; ci Tatăl, care locuiește în mine, el face faptele.
11. Credeți-mă că eu *sunt* în Tatăl și Tatăl în mine; iar dacă nu, măcar credeți-mă datorită acestor fapte.

12. Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce crede în mine, va face şi el faptele
pe care le fac eu; şi mai mari decât acestea va face, pentru că eu mă duc
la Tatăl meu.
13. Şi orice veţi cere în numele meu, aceea voi face, ca Tatăl să fie glorificat
în Fiul.
14. Dacă veţi cere ceva în numele meu, eu voi face.
15. ¶ Dacă mă iubiţi, ţineţi poruncile mele.
16. Şi eu îl voi ruga pe Tatăl şi el vă va da un alt Mângâietor, ca să rămână
cu voi pentru totdeauna,
17. Pe Duhul adevărului, pe care lumea nu îl poate primi, pentru că nu îl vede,
nici nu îl cunoaşte; dar voi îl cunoaşteţi, fiindcă locuieşte cu voi şi va fi în voi.
18. Nu vă voi lăsa fără mângâiere; voi veni la voi.
19. Încă puţin timp şi lumea nu mă va mai vedea; dar voi mă vedeţi, pentru
că eu trăiesc şi voi veţi trăi.
20. În ziua aceea, veţi şti că eu *sunt* în Tatăl meu şi voi în mine şi eu în voi.
21. Cel ce are poruncile mele şi le ţine, acela este cel ce mă iubeşte; şi cel
ce mă iubeşte va fi iubit de Tatăl meu şi eu îl voi iubi şi mă voi arăta lui.
22. Iuda, nu Iscariot, i-a spus: Doamne, cum se face că te vei arăta nouă
şi nu lumii?
23. Isus a răspuns şi i-a zis: Dacă cineva mă iubeşte, va ţine cuvintele mele;
şi Tatăl meu îl va iubi şi noi vom veni la el şi ne vom face locuinţă la el.
24. Cel ce nu mă iubeşte nu ţine cuvintele mele; şi cuvântul pe care îl auziţi
nu este al meu, ci al Tatălui care m-a trimis.
25. V-am vorbit acestea, fiind *încă* prezent cu voi.
26. Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în numele
meu, el vă va învăţa toate şi vă va aduce aminte toate câte v-am spus.
27. ¶ Pacea o las cu voi, vă dau pacea mea; eu v-o dau nu cum o dă lumea.
Să nu vă fie tulburată inima, nici să nu fie înfricoşată.
28. Aţi auzit cum v-am spus eu: Plec, dar vin *din nou* la voi. Dacă m-aţi
fi iubit, v-aţi fi bucurat pentru că am spus: Mă duc la Tatăl; fiindcă Tatăl
meu este mai mare decât mine.
29. Şi acum v-am spus mai înainte de a se întâmpla, ca atunci când se va
întâmpla, să credeţi.
30. De acum înainte nu voi mai vorbi mult cu voi, fiindcă vine prinţul
acestei lumi şi nu are nimic în mine,
31. Dar ca să ştie lumea că îl iubesc pe Tatăl; şi aşa cum Tatăl mi-a poruncit,
aşa fac. Ridicaţi-vă, să plecăm de aici.

CAPITOLUL 15

EU sunt adevărata viţă şi Tatăl meu este viticultorul.
2. Pe fiecare mlădiţă *ce este* în mine neaducând rod, *el* o îndepărtează;
şi pe fiecare *mlădiţă* care aduce rod, o curăţă, ca să aducă mai mult rod.
3. Voi sunteţi deja curaţi din cauza cuvântului pe care vi l-am vorbit.
4. Rămâneţi în mine şi eu în voi. Aşa cum mlădiţa nu poate aduce rod de la ea
însăşi, decât dacă rămâne în viţă, tot aşa nici voi, decât dacă rămâneţi în mine.

5. Eu sunt viţa, voi mlădiţele; cel ce trăieşte în mine şi eu în el, acesta aduce mult rod, pentru că fără mine, nu puteţi face nimic.
6. Dacă cineva nu rămâne în mine, este aruncat afară ca o mlădiţă şi se usucă; şi oamenii le adună şi le aruncă în foc şi sunt arse.
7. Dacă rămâneţi în mine şi cuvintele mele trăiesc în voi, cereţi orice doriţi şi vi se va face.
8. În aceasta este Tatăl meu glorificat, fiindcă aduceţi mult rod; astfel veţi fi discipolii mei.
9. Cum m-a iubit Tatăl, aşa v-am iubit şi eu; continuaţi în dragostea mea.
10. Dacă ţineţi poruncile mele, veţi rămâne în dragostea mea; aşa cum eu am ţinut poruncile Tatălui meu şi rămân în dragostea lui.
11. V-am vorbit acestea, ca bucuria mea să rămână în voi şi bucuria voastră să fie deplină.
12. Aceasta este porunca mea: Să vă iubiţi unii pe alţii, cum eu v-am iubit.
13. Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să îşi dea viaţa pentru prietenii săi.
14. Voi sunteţi prietenii mei dacă faceţi orice vă poruncesc.
15. De acum înainte nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu ştie ce face domnul său, ci v-am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl meu vi le-am făcut cunoscute.
16. Nu voi m-aţi ales, ci eu v-am ales şi v-am rânduit ca voi să mergeţi şi să aduceţi rod şi rodul vostru să rămână; pentru ca orice veţi cere de la Tatăl în numele meu, să vă dea.
17. Vă poruncesc acestea: Să vă iubiţi unii pe alţii.
18. ¶ Dacă lumea vă urăşte, ştiţi că pe mine m-a urât înainte de voi.
19. Dacă aţi fi din lume, lumea ar fi iubit pe ai ei; dar pentru că nu sunteţi din lume, ci eu v-am ales din lume, de aceea lumea vă urăşte.
20. Amintiţi-vă cuvântul pe care eu vi l-am spus: Robul nu este mai mare decât domnul său. Dacă m-au persecutat pe mine şi pe voi vă vor persecuta; dacă au ţinut cuvântul meu şi pe al vostru îl vor ţine.
21. Dar vă vor face toate acestea din cauza numelui meu, pentru că nu îl cunosc pe cel ce m-a trimis.
22. Dacă nu aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, nu ar fi avut păcat; dar acum nu au nicio manta pentru păcatul lor.
23. Cine mă urăşte pe mine, urăşte şi pe Tatăl meu.
24. Dacă nu aş fi făcut între ei faptele pe care nimeni altul nu le-a făcut, nu ar fi avut păcat; dar acum deopotrivă au văzut şi au urât, deopotrivă pe mine şi pe Tatăl meu.
25. Dar *aceasta se întâmplă* ca să se împlinească cuvântul scris în legea lor: M-au urât fără motiv.
26. Dar când vine Mângâietorul, pe care eu vi-l voi trimite de la Tatăl, *adică* Duhul adevărului care iese de la Tatăl, acela va aduce mărturie despre mine.
27. Şi voi de asemenea veţi aduce mărturie, pentru că de la început eraţi cu mine.

CAPITOLUL

16 V-AM spus acestea, ca să nu vă poticniți.
2. Vă vor exclude din sinagogi; și vine timpul că oricine vă ucide
va gândi că îi face un serviciu lui Dumnezeu.
3. Și vă vor face acestea, pentru că nu au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe mine.
4. Dar v-am spus acestea, pentru ca atunci când va veni timpul,
să vă amintiți că eu vi le-am spus. Dar nu vi le-am spus acestea de la început,
pentru că eram cu voi.
5. Dar acum mă duc la cel ce m-a trimis; și nimeni dintre voi nu mă întreabă:
Unde te duci?
6. Dar pentru că v-am spus acestea, întristarea v-a umplut inima.
7. ¶ Totuși eu vă spun adevărul: Vă este de folos să plec; căci dacă nu plec,
Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă plec, vi-l voi trimite.
8. Și când vine, el va mustra lumea de păcat și de dreptate și de judecată.
9. De păcat, pentru că ei nu cred în mine;
10. De dreptate, pentru că mă duc la Tatăl meu și nu mă mai vedeți;
11. De judecată, pentru că prințul acestei lumi este judecat.
12. Am încă multe să vă spun, dar nu le puteți purta acum.
13. Dar când vine el, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul,
fiindcă nu va vorbi de la el însuși, ci orice va auzi, aceea va vorbi și vă va
arăta cele ce vin.
14. El mă va glorifica, pentru că va primi din al meu și vă va arăta.
15. Toate câte are Tatăl sunt ale mele; din această cauză am spus că: Va
primi din al meu și vă va arăta.
16. ¶ Puțin *timp* și nu mă veți vedea și din nou puțin *timp* și mă veți vedea,
pentru că eu mă duc la Tatăl.
17. Atunci *unii* dintre discipolii lui au spus între ei: Ce este aceasta ce ne
spune: Puțin *timp* și nu mă veți vedea și din nou, puțin *timp* și mă veți
vedea? Și: Pentru că eu mă duc la Tatăl?
18. Spuneau de aceea: Ce este aceasta ce spune: Puțin timp? Nu putem
spune ce vorbește.
19. Și Isus a știut că doreau să îl întrebe și le-a spus: Despre aceasta vă
întrebați între voi, că am spus: Puțin *timp* și nu mă veți vedea și din nou,
puțin *timp* și mă veți vedea?
20. Adevărat, adevărat vă spun că: Voi veți plânge și veți jeli, dar lumea
se va bucura; și vă veți întrista, dar întristarea voastră va deveni bucurie.
21. Femeia când are durerile nașterii are întristare, pentru că i-a venit
timpul; dar după ce a născut copilul nu își mai amintește de necaz, din
cauza bucuriei că s-a născut un om în lume.
22. Și acum de aceea aveți întristare; dar vă voi vedea din nou și inima
voastră se va bucura și bucuria voastră nimeni nu o ia de la voi.
23. Și în ziua aceea nu mă veți întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun
că: Orice veți cere de la Tatăl în numele meu, vă va da.
24. Până acum nu ați cerut nimic în numele meu; cereți și veți primi, ca
bucuria voastră să fie deplină.

25. V-am spus acestea în parabole; dar vine timpul când nu vă voi mai vorbi în parabole, ci vă voi arăta deschis despre Tatăl.
26. În ziua aceea veți cere în numele meu și nu vă spun că eu îl voi ruga pe Tatăl pentru voi,
27. Fiindcă Tatăl însuși vă iubește, pentru că voi m-ați iubit și ați crezut că eu am ieșit de la Dumnezeu.
28. Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; din nou las lumea și mă duc la Tatăl.
29. Discipolii săi i-au spus: Iată acum vorbești deschis și nu spui nicio parabolă.
30. Acum suntem siguri că știi toate și nu ai nevoie să te întrebe cineva; prin aceasta credem că ai ieșit de la Dumnezeu.
31. Isus le-a răspuns: Acum credeți?
32. Iată, vine timpul și acum a venit, ca să fiți risipiți fiecare la ale lui și mă veți lăsa singur; și totuși nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu mine.
33. V-am spus acestea ca în mine să aveți pace. În lume veți avea necaz; dar îndrăzniți, eu am învins lumea.

CAPITOLUL 17

ISUS a vorbit acestea și și-a ridicat ochii spre cer și a spus: Tată, a sosit timpul. Glorifică pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te glorifice,
2. Așa cum i-ai dat putere peste toată făptura, ca să dea viață eternă tuturor acelora pe care i i-ai dat.
3. Și aceasta este viață eternă: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Cristos, pe care l-ai trimis.
4. Eu te-am glorificat pe pământ; am terminat lucrarea pe care mi-ai dat să o fac.
5. Și acum, Tată, glorifică-mă la tine însuți cu gloria pe care o aveam la tine înainte de a fi lumea.
6. Am făcut cunoscut numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat din lume; ai tăi erau și mi i-ai dat și ei au ținut cuvântul tău.
7. Acum au știut că toate câte mi-ai dat sunt de la tine.
8. Fiindcă le-am dat cuvintele pe care tu mi le-ai dat și ei *le*-au primit și au știut cu siguranță că de la tine am ieșit și au crezut că tu m-ai trimis.
9. Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care mi i-ai dat tu, pentru că sunt ai tăi;
10. Și toate ale mele sunt ale tale și ale tale *sunt* ale mele și sunt glorificat în ei.
11. Și eu nu mai sunt în lume, dar aceștia sunt în lume și eu vin la tine. Sfinte Tată, ține-i în numele tău pe aceia pe care mi i-ai dat, ca să fie una precum noi.
12. Pe când eram cu ei în lume, îi țineam eu în numele tău. Pe aceia pe care mi i-ai dat i-am păzit și niciunul dintre ei nu este pierdut, decât fiul pieirii, ca să se împlinească scriptura.

13. Şi acum vin la tine; şi vorbesc acestea în lume, ca să aibă bucuria mea
împlinită în ei.
14. Eu le-am dat cuvântul tău; şi lumea i-a urât pentru că *ei* nu sunt din
lume, după cum eu nu sunt din lume.
15. Nu mă rog să îi iei din lume, ci ca să îi păzeşti de cel rău.
16. Ei nu sunt din lume, după cum nici eu nu sunt din lume.
17. Sfinţeşte-i prin adevărul tău; cuvântul tău este adevăr.
18. Cum m-ai trimis în lume, aşa i-am trimis şi eu în lume.
19. Şi pentru ei mă sfinţesc eu însumi, ca şi ei să fie sfinţiţi în adevăr.
20. Şi nu numai pentru ei mă rog, ci şi pentru cei ce vor crede în mine
prin cuvântul lor.
21. Ca ei toţi să fie una, aşa cum tu, Tată, *eşti* în mine şi eu în tine, ca şi ei
să fie una în noi; ca lumea să creadă că tu m-ai trimis.
22. Şi eu le-am dat gloria pe care mi-ai dat-o, pentru ca ei să fie una,
precum noi suntem una,
23. Eu în ei şi tu în mine, pentru ca ei să fie făcuţi desăvârşiţi în unul
şi ca lumea să ştie că tu m-ai trimis şi că i-ai iubit, precum m-ai iubit
pe mine.
24. Tată, voiesc ca şi aceia pe care mi i-ai dat să fie cu mine acolo unde
sunt eu, ca să vadă gloria mea pe care mi-ai dat-o, pentru că m-ai iubit
înainte de întemeierea lumii.
25. Dreptule Tată, lumea nu te-a cunoscut, dar eu te-am cunoscut şi aceştia
au ştiut că tu m-ai trimis.
26. Şi le-am făcut cunoscut numele tău şi *îl* voi mai face cunoscut, pentru
ca dragostea cu care m-ai iubit să fie în ei şi eu în ei.

CAPITOLUL 18

DUPĂ ce Isus a spus acestea, a ieşit cu discipolii lui dincolo de
pârâul Chedron, unde era o grădină în care a intrat el şi
discipolii lui.
2. Şi Iuda, de asemenea, care l-a trădat, ştia locul acela pentru că Isus se
aduna deseori acolo cu discipolii săi.
3. Atunci Iuda, primind o ceată *de oameni* şi ofiţeri de la preoţii de seamă
şi farisei, a venit acolo cu lămpi şi torţe şi arme.
4. Isus aşadar, ştiind toate cele ce urmau să vină asupra lui, a ieşit înainte
şi le-a spus: Pe cine căutaţi?
5. Ei i-au răspuns: Pe Isus din Nazaret. Isus le-a spus: Eu sunt. Şi Iuda de
asemenea, care l-a trădat, stătea în picioare cu ei.
6. Imediat ce le-a spus *Isus*: Eu sunt, s-au dat înapoi şi au căzut la pământ.
7. Atunci i-a întrebat din nou: Pe cine căutaţi? Iar ei au spus:
Pe Isus din Nazaret.
8. Isus a răspuns: V-am zis că eu sunt; de aceea dacă pe mine mă căutaţi,
lăsaţi pe aceştia să meargă;
9. Ca să se împlinească cuvântul pe care îl spusese: Dintre aceia pe care
mi i-ai dat nu am pierdut pe niciunul.

10. Atunci Simon Petru, având o sabie, a scos-o și a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Numele robului era Malhus.
11. Atunci Isus i-a spus lui Petru: Pune-ți sabia în teacă; paharul pe care mi l-a dat Tatăl, să nu îl beau?
12. ¶ Atunci ceata și căpetenia și ofițerii iudeilor l-au luat pe Isus și l-au legat,
13. Și l-au dus întâi la Ana, fiindcă el era socrul lui Caiafa, care era marele preot în anul acela.
14. Iar Caiafa era cel care le recomandase iudeilor că este de folos să moară un singur om pentru popor.
15. Și Simon Petru urma pe Isus și *tot așa* alt discipol; discipolul acela era cunoscut marelui preot și a intrat cu Isus în curtea palatului marelui preot.
16. Petru însă stătea în picioare afară la ușă. Atunci celălalt discipol, care îi era cunoscut marelui preot, a ieșit și *i*-a vorbit portăresei și *l*-a adus pe Petru înăuntru.
17. Atunci servitoarea, portăreasa, i-a spus lui Petru: Nu cumva și tu ești dintre discipolii acestui om? Nu sunt, a spus el.
18. Și robii și ofițerii, după ce făcuseră un foc de cărbuni pentru că era frig, stăteau în picioare și se încălzeau; iar Petru stătea în picioare cu ei și se încălzea.
19. Atunci marele preot l-a întrebat pe Isus despre discipolii lui și despre doctrina lui.
20. Isus i-a răspuns: Eu am vorbit deschis lumii; eu totdeauna am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună întotdeauna iudeii și nu am spus nimic în taină.
21. De ce mă întrebi? Întreabă-i pe cei care m-au auzit ce le-am vorbit; iată, ei știu ce am spus eu.
22. Și după ce a vorbit astfel, unul dintre ofițerii care stăteau în picioare acolo, l-a lovit cu palma pe Isus, spunând: Așa răspunzi marelui preot?
23. Isus i-a răspuns: Dacă am vorbit rău, adu mărturie despre răul *acesta*, dar dacă *am vorbit* bine, de ce mă bați?
24. ¶ Atunci Ana l-a trimis legat la Caiafa, marele preot.
25. Și Simon Petru stătea în picioare și se încălzea. Ei așadar i-au spus: Nu cumva ești și tu dintre discipolii lui? *El* a negat și a spus: Nu sunt.
26. Unul dintre robii marelui preot, fiind rudă cu acela a cărui ureche o tăiase Petru, a spus: Nu te-am văzut eu în grădină cu el?
27. Atunci Petru a negat din nou și imediat a cântat cocoșul.
28. ¶ Atunci l-au adus pe Isus de la Caiafa până la sala de judecată; și era dis-de-dimineață și ei nu au intrat în sala de judecată, ca să nu se întineze, ci să mănânce paștele.
29. Pilat atunci a ieșit afară la ei și a spus: Ce acuzație aduceți împotriva acestui om?
30. Ei au răspuns și i-au zis: Dacă nu ar fi fost un răufăcător, nu ți l-am fi predat.
31. Atunci Pilat le-a spus: Luați-l voi și judecați-l conform cu legea voastră. De aceea iudeii i-au spus: Nouă nu ne este legiuit să ucidem pe nimeni.

32. Ca să se împlinească cuvântul lui Isus pe care îl spusese, arătând cu ce moarte avea să moară.
33. Atunci Pilat a intrat din nou în sala de judecată şi l-a chemat pe Isus şi i-a spus: Eşti tu Împăratul iudeilor?
34. Isus i-a răspuns: De la tine însuţi spui aceasta, sau alţii ţi-au spus-o despre mine?
35. Pilat a răspuns: Sunt eu iudeu? Naţiunea ta şi preoţii de seamă mi te-au predat; ce ai făcut?
36. Isus a răspuns: Împărăţia mea nu este din această lume; dacă împărăţia mea ar fi din această lume, atunci servitorii mei ar lupta ca nu cumva să fiu predat iudeilor; dar acum împărăţia mea nu este de aici.
37. Atunci Pilat i-a spus: Aşadar, eşti tu împărat? Isus a răspuns: Tu spui că eu sunt împărat. Eu, pentru aceasta m-am născut şi din această cauză am venit în lume, să aduc mărturie adevărului. Toţi care sunt din adevăr ascultă vocea mea.
38. Pilat i-a spus: Ce este adevărul? Şi după ce a spus aceasta a ieşit din nou la iudei şi le-a spus: Eu nu găsesc nicio vină în el.
39. Dar voi aveţi un obicei, să vă eliberez pe unul la paşte; doriţi aşadar să vă eliberez pe Împăratul iudeilor?
40. Atunci toţi au strigat din nou, spunând: Nu pe acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era un tâlhar.

CAPITOLUL 19

ATUNCI Pilat *l*-a luat aşadar pe Isus şi *l*-a biciuit.
2. Şi soldaţii, împletind o coroană de spini, au pus-*o* pe capul lui şi l-au îmbrăcat cu o haină de purpură.
3. Şi spuneau: Bucură-te, Împăratul Iudeilor. Şi îl loveau cu palmele.
4. Pilat aşadar a ieşit din nou afară şi le-a spus: Iată, vi-l aduc afară, ca să ştiţi că nu găsesc nicio vină în el.
5. Isus a ieşit atunci afară, purtând coroana de spini şi haina purpurie. Şi *Pilat* le-a spus: Iată, omul!
6. Aşa că preoţii de seamă şi ofiţerii, când l-au văzut, au strigat, spunând: Crucifică-*l*! Crucifică-*l*! Pilat le-a spus: Luaţi-l voi şi crucificaţi-*l*, fiindcă eu nu găsesc nicio vină în el.
7. Iudeii i-au răspuns: Noi avem o lege şi după legea noastră el *este* dator să moară, pentru că s-a făcut pe sine însuşi Fiul lui Dumnezeu.
8. De aceea când Pilat a auzit acest cuvânt, mai mult s-a temut;
9. Şi a intrat din nou în sala de judecată şi i-a spus lui Isus: De unde eşti tu? Dar Isus nu i-a dat un răspuns.
10. Atunci Pilat i-a spus: Nu îmi vorbeşti? Nu ştii că am putere să te crucific şi am putere să te eliberez?
11. Isus a răspuns: Nu ai avea nicio putere asupra mea dacă nu ţi-ar fi fost dată de sus; din această cauză cel care m-a predat ţie are mai mare păcat.
12. Şi de atunci Pilat căuta să îl elibereze; dar iudeii strigau, spunând: Dacă îl eliberezi pe acesta, nu eşti prieten al Cezarului; oricine se face pe sine însuşi împărat vorbeşte împotriva Cezarului!

13. De aceea, când Pilat a auzit acest cuvânt, l-a dus pe Isus afară și s-a așezat pe scaunul de judecată în locul numit Paviment, iar în evreiește, Gabata.
14. Și era pregătirea paștelui și cam pe la ora șase. Și le-a spus iudeilor: Iată, Împăratul vostru.
15. Dar ei au strigat: Ia-*l*, ia-*l*, crucifică-l! Pilat le-a spus: Să crucific pe Împăratul vostru? Preoții de seamă au răspuns: Nu avem împărat decât pe Cezar.
16. Așa că li l-a predat atunci ca să fie crucificat. Și l-au luat pe Isus și *l*-au dus *de acolo*.
17. ¶ Și, purtându-și crucea, a ieșit la locul numit al Căpățânii, care în evreiește se numește Golgota,
18. Unde l-au crucificat și cu el pe alți doi, de o parte și de alta, iar Isus la mijloc.
19. Iar Pilat a scris un titlu și l-a pus pe cruce. Și era scris: ISUS DIN NAZARET ÎMPĂRATUL IUDEILOR.
20. Atunci mulți dintre iudei au citit acest titlu, pentru că locul unde a fost crucificat Isus era aproape de cetate; și era scris în evreiește, în grecește *și* în latinește.
21. Atunci preoții de seamă ai iudeilor i-au spus lui Pilat: Nu scrie: Împăratul iudeilor, ci scrie că el a spus: Sunt Împărat al iudeilor.
22. Pilat a răspuns: Ce am scris, am scris.
23. Atunci soldații, după ce l-au crucificat pe Isus, i-au luat hainele și le-au făcut patru părți, câte o parte pentru fiecare soldat, și cămașa; dar cămașa era fără cusătură, țesută în întregime de sus până jos.
24. De aceea au spus între ei: Să nu o sfâșiem, ci să aruncăm sorți pentru ea, a cui să fie: ca să se împlinească scriptura, care spune: Și-au împărțit hainele mele între ei și pe cămașa mea au aruncat sorți. Soldații așadar, au făcut acestea.
25. Iar lângă crucea lui Isus stătea în picioare mama lui și sora mamei lui, Maria, *soția* lui Cleopa, și Maria Magdalena.
26. Atunci Isus, văzând pe mama lui și pe discipolul pe care îl iubea stând în picioare acolo, i-a spus mamei lui: Femeie, iată, fiul tău!
27. Apoi i-a spus discipolului: Iată, mama ta! Și din momentul acela discipolul a luat-o la el *acasă*.
28. După aceea Isus știind că toate lucrurile au fost deja făcute, ca să se împlinească scriptura, a spus: Mi-e sete.
29. Și acolo s-a pus un vas plin cu oțet; și ei, umplând un burete cu oțet și punându-l într-un isop, i l-au dus la gură.
30. De aceea, după ce Isus a luat oțetul, a spus: S-a sfârșit; și, plecându-și capul, și-a dat duhul.
31. De aceea iudeii, ca nu cumva să rămână trupurile pe cruce în sabat, fiindcă era pregătirea (pentru că ziua aceea a sabatului era mare), l-au implorat pe Pilat să le zdrobească picioarele și să fie luați.
32. Atunci soldații au venit și au zdrobit picioarele primului și ale celuilalt, care fusese crucificat cu el.

33. Dar venind la Isus, când au văzut că el murise deja, nu i-au zdrobit picioarele;
34. Ci unul dintre soldați i-a străpuns coasta cu o suliță și imediat a ieșit sânge și apă.
35. Și cel ce a văzut a adus mărturie, și mărturia lui este adevărată; și el știe că vorbește adevărat, ca voi să credeți.
36. Pentru că acestea s-au făcut, ca să se împlinească scriptura: Niciun os al lui nu va fi zdrobit.
37. Și din nou altă scriptură spune: Vor privi spre cel pe care l-au străpuns.
38. ¶ Și după acestea Iosif din Arimateea, fiind discipol al lui Isus, dar pe ascuns, de teama iudeilor, l-a implorat pe Pilat să ia trupul lui Isus; și Pilat *i*-a dat voie. A venit de aceea și a luat trupul lui Isus.
39. Și a venit și Nicodim, care venise la Isus mai întâi noaptea și a adus un amestec de smirnă și aloe de aproape o sută de litre.
40. Au luat atunci trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresmele, cum este obiceiul la iudei să înmormânteze.
41. Și în locul unde a fost crucificat era o grădină și în grădină un mormânt nou, în care nimeni nu fusese pus vreodată.
42. Acolo așadar l-au pus pe Isus, din cauza pregătirii iudeilor, pentru că mormântul era aproape.

CAPITOLUL 20

ÎN prima *zi* a săptămânii Maria Magdalena a venit dis-de-dimineață la mormânt, pe când era încă întuneric și a văzut piatra luată de pe mormânt.
2. Atunci a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care îl iubea Isus și le-a spus: Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde l-au pus.
3. De aceea Petru și celălalt discipol au ieșit și au venit la mormânt.
4. Au alergat astfel amândoi împreună și celălalt discipol l-a întrecut pe Petru și a ajuns primul la mormânt.
5. Și, aplecându-se și uitându*se înăuntru*, a văzut fâșiile de pânză de in întinse pe jos; totuși nu a intrat.
6. Atunci a venit Simon Petru urmându-l și a intrat în mormânt și a văzut fâșiile de pânză de in întinse pe jos.
7. Iar ștergarul, care fusese pe capul lui, nu era întins jos cu fâșiile de pânză de in, ci la o parte, împăturit într-un loc.
8. Atunci a intrat și celălalt discipol, care a ajuns primul la mormânt și a văzut și a crezut.
9. Pentru că nu știau încă scriptura că el trebuia să învie dintre morți.
10. ¶ Apoi discipolii s-au întors din nou la ei acasă.
11. Dar Maria stătea în picioare afară lângă mormânt, plângând; și pe când plângea s-a aplecat și a privit în mormânt.
12. Și a văzut doi îngeri în alb, șezând unul la cap și altul la picioare, unde fusese pus trupul lui Isus.

13. Și ei i-au spus: Femeie, de ce plângi? Ea le-a spus: Pentru că au luat pe
Domnul meu și nu știu unde l-au pus.
14. Și după ce a spus acestea, s-a întors înapoi și a văzut pe Isus stând în
picioare, dar nu știa că este Isus.
15. Isus i-a spus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea, presupunând că
este grădinarul, i-a spus: Domnule, dacă l-ai dus, spune-mi unde l-ai pus
și îl voi lua.
16. Isus i-a spus: Maria. Ea, întorcându-se, i-a spus: Rabuni; care înseamnă,
Stăpânule.
17. Isus i-a spus: Nu mă atinge, căci încă nu m-am urcat la Tatăl meu;
ci du-te la frații mei și spune-le: Mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru și *la*
Dumnezeul meu și Dumnezeul vostru.
18. Maria Magdalena a venit și a spus discipolilor că l-a văzut pe Domnul
și *că el* i-a spus acestea.
19. ¶ Atunci, în seara aceleiași zile, fiind prima *zi* a săptămânii, pe când
ușile, unde discipolii erau adunați de teama iudeilor, erau închise, Isus a
venit și a stat în picioare în mijloc și le-a spus: Pace vouă.
20. Și, spunând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta sa. Atunci discipolii
s-au bucurat când l-au văzut pe Domnul.
21. Atunci Isus le-a spus din nou: Pace vouă; cum m-a trimis Tatăl, așa
vă trimit și eu.
22. Și după ce a spus aceasta, a suflat peste ei și le-a spus: Primiți
Duhul Sfânt:
23. Oricui remiteți păcatele, le sunt remise; și oricui le rețineți, sunt reținute.
24. Dar Toma, unul dintre cei doisprezece, cel numit Didumos, nu era cu
ei când a venit Isus.
25. Ceilalți discipoli i-au spus așadar: Am văzut pe Domnul. Dar el le-a
spus: Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și *dacă* nu voi pune
degetul meu în semnul cuielor și nu noi pune mâna mea în coasta lui,
nicidecum nu voi crede.
26. ¶ Și după opt zile discipolii lui erau din nou înăuntru și Toma *era* cu ei;
Isus a venit, ușile fiind închise, și a stat în picioare în mijloc și a spus: Pace vouă.
27. Atunci i-a spus lui Toma: Adu-ți degetul aici și privește mâinile mele; și
adu-ți mâna și pune-o în coasta mea; și nu fi fără credință, ci *fii* cu credință.
28. Și Toma a răspuns și i-a zis: Domnul meu și Dumnezeul meu.
29. Isus i-a spus: Toma, pentru că m-ai văzut, ai crezut; binecuvântați *sunt*
cei ce nu au văzut și *totuși* au crezut.
30. Și într-adevăr multe alte semne a făcut Isus în prezența discipolilor săi
care nu sunt scrise în această carte.
31. Dar acestea sunt scrise, ca *voi* să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui
Dumnezeu; și astfel, crezând, să aveți viață prin numele lui.

CAPITOLUL 21

DUPĂ acestea Isus s-a arătat din nou discipolilor la marea
Tiberiadei și s-a arătat astfel.

2. Erau împreună Simon Petru şi Toma, numit Didumos, şi Natanael din
Cana Galileii, şi *fiii* lui Zebedei, şi alţi doi dintre discipolii lui.
3. Simon Petru le-a spus: Mă duc să pescuiesc. *Iar* ei i-au spus: Venim
şi noi cu tine. Au plecat şi au intrat imediat într-o corabie; dar, în acea
noapte, nu au prins nimic.
4. Dar pe când s-a făcut dimineaţă, Isus stătea în picioare pe ţărm;
dar discipolii nu ştiau că era Isus.
5. Atunci Isus le-a spus: Copilaşilor, aveţi ceva de mâncare? *Iar* ei i-au
răspuns: Nu.
6. Iar el le-a spus: Aruncaţi plasa în partea dreaptă a corăbiei şi veţi găsi.
De aceea au aruncat-o şi nu o mai puteau trage de mulţimea peştilor.
7. De aceea discipolul acela, pe care îl iubea Isus, i-a spus lui Petru: Este
Domnul. Simon Petru, auzind aşadar că este Domnul, s-a încins cu haina
de pescar (fiindcă era gol) şi s-a aruncat în mare.
8. Şi ceilalţi discipoli au venit cu o corăbioară, trăgând plasa cu peşti,
(pentru că nu erau departe de uscat, ci cam la două sute de coţi).
9. Imediat ce au ajuns pe uscat, au văzut acolo foc de cărbuni şi peşte
pus deasupra şi pâine.
10. Isus le-a spus: Aduceţi din peştii pe care i-aţi prins acum.
11. Simon Petru s-a urcat şi a tras plasa pe uscat, plină de peşti mari, o
sută cincizeci şi trei; şi, deşi erau atâţia, nu s-a rupt plasa.
12. Isus le-a spus: Veniţi, mâncaţi. Şi niciunul dintre discipoli nu cuteza
să îl întrebe: Cine eşti? ştiind că este Domnul.
13. Atunci Isus a venit şi a luat pâinea şi le-a dat-*o*, şi peştele la fel.
14. Aceasta a fost a treia oară când s-a arătat Isus discipolilor săi, după ce
a înviat dintre morţi.
15. ¶ Şi după ce au mâncat, Isus i-a spus lui Simon Petru: Simone,
fiul lui Iona, mă iubeşti tu mai mult decât aceştia? El i-a spus: Da, Doamne;
tu ştii că te iubesc. Isus i-a spus: Paşte mieluşeii mei.
16. I-a spus din nou a doua oară: Simone, *fiul* lui Iona, mă iubeşti?
El i-a spus: Da, Doamne; ştii că te iubesc. El i-a spus: Paşte oile mele.
17. El i-a spus a treia oară: Simone, *fiul* lui Iona, mă iubeşti tu? Petru s-a
mâhnit că îi spusese a treia oară: Mă iubeşti? Şi i-a spus: Doamne, tu toate
le ştii; tu ştii că te iubesc. Isus i-a spus: Paşte oile mele.
18. Adevărat, adevărat îţi spun: Când erai tânăr, te încingeai singur şi
umblai unde voiai; dar când vei fi bătrân, îţi vei întinde mâinile şi altul te
va încinge şi *te* va duce unde nu voieşti.
19. A spus aceasta, arătând cu ce moarte îl va glorifica pe Dumnezeu.
Şi după ce a spus aceasta, i-a zis: Urmează-mă.
20. Atunci Petru, întorcându-se, l-a văzut venind în urmă pe discipolul pe
care îl iubea Isus şi care se rezemase la cină pe pieptul lui şi a spus: Doamne,
cine este cel ce te trădează?
21. Petru, văzându-l, i-a spus lui Isus: Doamne, dar cu acesta ce *va fi*?
22. Isus i-a spus: Dacă voiesc ca el să rămână în viaţă până vin eu, ce îţi
pasă? Tu, urmează-mă.

23. Atunci, a ieșit cuvântul acesta printre frați, că discipolul acela nu va
muri; dar Isus nu a spus că nu va muri, ci: Dacă voiesc ca el să rămână în
viață până vin eu, ce îți pasă?
24. Acesta este discipolul care aduce mărturie despre acestea și a scris
acestea; și știm că mărturia lui este adevărată.
25. Și sunt de asemenea multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă
s-ar fi scris unul câte unul, presupun că nici chiar lumea însăși nu ar putea
cuprinde cărțile ce ar fi scrise. Amin!

Faptele Apostolilor

Capitolul

1 AM alcătuit cea dintâi istorisire, Teofile, despre toate pe care Isus a
început, deopotrivă a le face și a învăța,
2. Până în ziua în care a fost primit sus, după ce prin Duhul Sfânt a dat
porunci apostolilor pe care îi alesese;
3. Cărora, de asemenea, li s-a arătat viu după suferința sa, prin multe
dovezi infailibile, fiind văzut de ei patruzeci de zile și vorbind despre
lucrurile privind împărăția lui Dumnezeu;
4. Și aflându-se împreună cu *ei*, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim,
ci să aștepte promisiunea Tatălui, pe care, *a spus el,* ați auzit-o de la mine.
5. Pentru că Ioan într-adevăr a botezat cu apă; dar voi veți fi botezați cu
Duhul Sfânt nu după multe zile.
6. ¶ De aceea, după ce s-au adunat, i-au cerut, spunând: Doamne, în acest
timp vei reinstaura împărăția lui Israel?
7. Iar el le-a spus: Nu este *treaba* voastră să știți timpurile sau soroacele
pe care Tatăl le-a pus în propria sa putere.
8. Ci veți primi putere după ce Duhul Sfânt va fi venit peste voi; și îmi
veți fi martori deopotrivă în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și
până la cea mai îndepărtată parte a pământului.
9. Și după ce a spus acestea, în timp ce ei se uitau, a fost înălțat; și un nor
l-a luat dinaintea ochilor lor.
10. Și în timp ce se uitau cu atenție spre cer, pe când mergea el în sus, atunci
iată, doi bărbați au stat în picioare lângă ei în haine albe,
11. Și care au spus: Voi bărbați galileeni, de ce stați în picioare uitându-vă
lung la cer? Acest Isus, care este luat de la voi în cer, va veni în același fel
cum l-ați văzut mergând în cer.
12. ¶ Atunci s-au întors în Ierusalim de la muntele numit al Măslinilor,
care este aproape de Ierusalim, la o zi de călătorie în sabat.
13. Și când au intrat, au urcat într-o cameră de sus unde stăteau deopotrivă
Petru și Iacov și Ioan și Andrei, Filip și Toma, Bartolomeu și Matei, Iacov
al lui Alfeu și Simon Zelotes și Iuda, *fratele* lui Iacov.
14. Toți aceștia, într-un gând, continuau stăruitor în rugăciune și cereri,
împreună cu femeile, și Maria mama lui Isus, și cu frații lui.
15. ¶ Și în acele zile, Petru s-a sculat în mijlocul discipolilor și a spus
(mulțimea numelor *adunate* împreună era de aproape o sută douăzeci):
16. Bărbați *și* frați, această scriptură trebuia să se împlinească, pe care
Duhul Sfânt prin gura lui David a spus-o dinainte despre Iuda, care a fost
călăuză celor ce l-au prins pe Isus.
17. Pentru că el a fost numărat cu noi și a obținut parte din acest serviciu.
18. Acesta atunci a cumpărat un câmp cu răsplata nelegiuirii; și, căzând cu
capul înainte, a pleznit în două prin mijloc și toate măruntaiele i s-au revărsat.

19. Și a fost cunoscut tuturor locuitorilor din Ierusalim, într-atât încât câmpul acela este numit în limba lor proprie Acheldama, care este *tradus*, Câmpul sângelui.
20. Fiindcă este scris în cartea Psalmilor: Să îi fie pustie locuința și nimeni să nu locuiască în ea; și serviciul lui de episcop să îl ia altul.
21. De aceea, dintre acești bărbați care ne-au însoțit în tot timpul în care Domnul Isus a intrat și a ieșit printre noi,
22. Începând de la botezul lui Ioan, până la acea zi în care a fost luat de la noi, trebuie ca unul să fie rânduit martor cu noi al învierii sale.
23. Și au rânduit pe doi, Iosif numit Barsaba, care era supranumit Iustus, și Matia.
24. Și s-au rugat și au spus: Tu Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată-ne pe care dintre acești doi l-ai ales,
25. Ca să poată lua parte la acest serviciu și apostolie din care Iuda prin încălcarea *legii* a căzut, ca să meargă la propriul său loc.
26. Și au dat sorții lor; și sorțul a căzut pe Matia; și a fost numărat cu cei unsprezece apostoli.

Capitolul 2

ȘI când se împlinea ziua cincizecimii, erau toți într-un gând la un loc.
2. Și dintr-o dată a venit un sunet din cer ca al unui vânt vijelios, puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.
3. Și le-au apărut limbi despicate ca de foc și s-au așezat peste fiecare dintre ei.
4. Și toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, cum le dădea Duhul să vorbească clar.
5. ¶ Și erau acolo, locuind în Ierusalim, iudei, bărbați pioși, din fiecare națiune de sub cer.
6. Și când aceasta s-a făcut auzită departe, mulțimea s-a adunat și era confuză, pentru că fiecare om îi auzea vorbind în propria lui limbă.
7. Și toți erau uimiți și se minunau, spunându-și unii altora: Iată, nu sunt toți aceștia care vorbesc galileeni?
8. Și cum *îi* auzim noi, fiecare în propria noastră limbă, în care am fost născuți?
9. Parți și mezi și elamiți și locuitori din Mesopotamia și Iudeea și Capadochia, Pontus și Asia,
10. Și de asemenea Frigia și Pamfilia, Egipt și părțile Libiei înspre Cirene și străini din Roma, iudei și prozeliți,
11. Cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrările minunate ale lui Dumnezeu.
12. Și toți erau uimiți și nedumeriți, spunându-și unii altora: Ce înseamnă aceasta?
13. Iar alții, bătându-și joc, spuneau: Sunt plini de vin nou.
14. ¶ Dar Petru, stând în picioare cu cei unsprezece, și-a înălțat vocea și le-a spus: Voi bărbați din Iudeea și toți care locuiți la Ierusalim, fie-vă cunoscută aceasta și ascultați cuvintele mele:

15. Fiindcă aceștia nu sunt beți, cum presupuneți voi, fiindcă este ora a treia a zilei.
16. Ci aceasta este ceea ce a fost spus prin profetul Ioel:
17. Și se va întâmpla în zilele de pe urmă, spune Dumnezeu: Voi turna din Duhul meu peste toată făptura; și fiii voștri și fiicele voastre vor profeți și tinerii voștri vor vedea viziuni și bătrânii voștri vor visa visuri;
18. Și de asemenea peste robii mei și peste roabele mele voi turna în acele zile din Duhul meu; și vor profeți;
19. Și voi arăta minuni în cer deasupra și semne în pământ dedesubt; sânge și foc și negură de fum;
20. Soarele va fi transformat în întuneric și luna în sânge, înainte să vină ziua aceea mare și însemnată a Domnului.
21. Și se va întâmpla *că* oricine va chema numele Domnului va fi salvat.
22. Voi bărbați din Israel, ascultați aceste cuvinte: Isus din Nazaret, bărbat adeverit de Dumnezeu printre voi prin miracole și minuni și semne, pe care Dumnezeu *le*-a făcut prin el în mijlocul vostru, precum voi înșivă știți;
23. Pe el, fiind dat prin sfatul hotărât și cunoașterea dinainte a lui Dumnezeu, *voi l*-ați prins și prin mâini nelegiuite *l*-ați crucificat și ucis;
24. *El* pe care Dumnezeu *l*-a înviat, dezlegându-*i* durerile morții, pentru că nu era posibil ca el să fie ținut de ea.
25. Fiindcă David vorbește despre el: Eu dinainte l-am văzut pe Domnul întotdeauna înaintea feței mele, fiindcă el este la dreapta mea, ca să nu fiu clătinat;
26. Din această cauză mi s-a bucurat inima și limba mi s-a veselit; peste acestea și carnea mea se va odihni în speranță;
27. Pentru că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu îl vei da pe Sfântul tău să vadă putrezirea.
28. Tu mi-ai făcut cunoscute căile vieții; mă vei umple de bucurie cu înfățișarea ta.
29. Bărbați *și* frați, lăsați-mă să vă vorbesc pe față despre patriarhul David, că el este deopotrivă mort și îngropat și mormântul lui este cu noi până în această zi.
30. De aceea, fiind profet și știind că Dumnezeu i-a jurat cu jurământ, că din rodul coapselor sale, conform cărnii, îl va ridica pe Cristos să șadă pe tronul său;
31. El, prevăzând, a vorbit despre învierea lui Cristos, că sufletul lui nu a fost lăsat în iad, nici carnea lui nu a văzut putrezirea.
32. Pe acest Isus l-a înviat Dumnezeu, pentru care noi toți suntem martori.
33. De aceea fiind înălțat prin mâna dreaptă a lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea Duhului Sfânt, a revărsat aceasta ce vedeți și auziți voi acum.
34. Fiindcă David nu s-a urcat la ceruri; dar el însuși spune: DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea,
35. Până îi voi face pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău.

36. De aceea toată casa lui Israel să știe cu siguranță, că Dumnezeu l-a făcut pe acest Isus pe care voi l-ați crucificat, deopotrivă Domn și Cristos.
37. ¶ Și când au auzit, au fost străpunși în inimile lor și i-au spus lui Petru și celorlalți apostoli: Bărbați *și* frați, ce să facem?
38. Iar Petru le-a spus: Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt.
39. Fiindcă a voastră este promisiunea și a copiilor voștri și a tuturor care sunt departe, atâția câți Domnul Dumnezeul nostru va chema.
40. Și cu multe alte cuvinte *le*-a adeverit și *i*-a îndemnat, spunând: Salvați-vă din această generație perversă.
41. Atunci cei ce au primit cu bucurie cuvântul lui au fost botezați; și în aceeași zi *le*-au fost adăugate aproape trei mii de suflete.
42. ¶ Și continuau stăruitor în doctrina apostolilor și în părtășie și în frângerea pâinii și în rugăciuni.
43. Și frică a venit peste fiecare suflet; și multe minuni și semne au fost făcute prin apostoli.
44. Și toți care au crezut erau în același loc și aveau toate lucrurile în comun;
45. Și își vindeau proprietățile și bunurile și le împărțeau tuturor, așa cum avea fiecare nevoie.
46. Și, continuând în fiecare zi într-un gând în templu și frângând pâine din casă în casă, își mâncau mâncarea cu veselie și simplitate a inimii,
47. Lăudând pe Dumnezeu și având favoare înaintea întregului popor. Și Domnul îi adăuga bisericii în fiecare zi pe cei ce erau salvați.

Capitolul 3

ȘI Petru și Ioan s-au urcat împreună la templu la ora rugăciunii, a noua.
2. Și un anumit bărbat, olog din pântecele mamei lui, pe care îl puneau în fiecare zi la poarta templului, care se cheamă Frumoasă, era adus să ceară milostenii de la cei care intrau în templu;
3. Acesta, văzându-i pe Petru și Ioan aproape să intre în templu, le-a cerut milostenie.
4. Și Petru, uitându-se cu atenție la el, împreună cu Ioan, a spus: Uită-te la noi.
5. Iar el s-a uitat atent la ei, așteptând să primească ceva de la ei.
6. Atunci Petru a spus: Argint și aur eu nu am; dar ceea ce am îți dau; în numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te și umblă.
7. Și l-a luat de mâna dreaptă și *l*-a ridicat; și îndată picioarele lui și încheieturile gleznelor s-au întărit.
8. Și, sărind, a stat pe picioare și a umblat și a intrat în templu cu ei, umblând și sărind și lăudând pe Dumnezeu.
9. Și toți oamenii l-au văzut umblând și lăudând pe Dumnezeu;
10. Și l-au recunoscut că era cel care ședea pentru milostenii la poarta Frumoasă a templului; și au fost umpluți de mirare și uimire la ceea ce i s-a întâmplat.

11. Și pe când ologul care fusese vindecat se ținea de Petru și Ioan, tot poporul alerga împreună la ei în porticul numit al lui Solomon, minunându-se tare.
12. ¶ Și când a văzut Petru, a răspuns poporului: Bărbați israeliți, de ce vă minunați de aceasta? Sau de ce priviți cu atenție la noi, ca și cum prin propria noastră putere sau sfințenie l-am făcut să umble?
13. Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacob, Dumnezeul părinților noștri, l-a glorificat pe Fiul său Isus; pe care voi l-ați trădat și l-ați negat în prezența lui Pilat, când el era hotărât să *îi* dea drumul.
14. Dar voi l-ați negat pe Cel Sfânt și Drept și ați cerut să vă fie dat un ucigaș;
15. Și l-ați ucis pe Prințul vieții, pe care Dumnezeu l-a înviat dintre morți; pentru care noi suntem martori.
16. Și prin credința în numele lui, numele lui l-a întărit pe acest om, pe care îl vedeți și *îl* cunoașteți; chiar credința care este prin el i-a dat această sănătate deplină în prezența voastră a tuturor.
17. Și acum, fraților, știu că prin ignoranță ați practicat *acestea*, precum și conducătorii voștri.
18. Dar lucrurile acelea, pe care Dumnezeu le-a arătat dinainte prin gura tuturor profeților săi, că Cristos va suferi, le-a împlinit așa.
19. ¶ De aceea pocăiți-vă și întoarceți-vă, ca păcatele voastre să fie șterse când vor veni timpurile de înviorare din prezența Domnului;
20. Și el îl va trimite pe cel dinainte predicat vouă, pe Isus Cristos;
21. Pe care cerul trebuie să îl primească până la timpurile restituirii tuturor lucrurilor, pe care Dumnezeu le-a spus prin gura tuturor sfinților săi profeți de când a început lumea.
22. Fiindcă Moise într-adevăr spunea părinților: Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica un profet dintre frații voștri, asemenea mie; pe el să îl ascultați în toate, orice vă va spune.
23. Și se va întâmpla, că fiecare suflet care nu îl va asculta pe acel profet, va fi nimicit din popor.
24. Da și toți profeții, de la Samuel și cei care au urmat, toți câți au vorbit, tot așa au prezis despre aceste zile.
25. Voi sunteți copiii profeților și ai legământului pe care Dumnezeu l-a făcut cu părinții noștri, spunând lui Avraam: Și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.
26. Mai întâi, înviind pe Fiul său Isus, Dumnezeu l-a trimis la voi să vă binecuvânteze, în întoarcerea fiecăruia dintre voi de la nelegiuirile sale.

Capitolul 4

ȘI pe când vorbeau ei poporului, preoții și căpetenia templului și saducheii au venit peste ei,
2. Fiind mâhniți că ei învățau poporul și predicau prin Isus învierea dintre morți.
3. Și au pus mâinile pe ei și *i*-au închis până a doua zi; fiindcă era deja seară.

4. Dar mulți dintre cei ce au auzit cuvântul au crezut; și numărul bărbaților
era aproape cinci mii.
5. ¶ Și s-a întâmplat că a doua zi, conducătorii lor și bătrânii și scribii,
6. Și Ana, înaltul preot, și Caiafa și Ioan și Alexandru și atâția câți erau
din rudenia înaltului preot, s-au adunat împreună la Ierusalim.
7. Și după ce i-au pus în mijloc, au întrebat: În ce putere, sau în numele
cui ați făcut aceasta?
8. Atunci Petru, umplut cu Duhul Sfânt, le-a spus: Voi conducători ai
poporului și bătrâni ai Israelului,
9. Dacă suntem cercetați astăzi pentru fapta bună făcută omului
neputincios, cum a fost el făcut sănătos;
10. Să vă fie cunoscut vouă tuturor și întregului popor al lui Israel că, în
numele lui Isus Cristos din Nazaret, pe care voi l-ați crucificat, pe care
Dumnezeu l-a înviat dintre morți, prin el omul acesta stă în picioare înaintea
voastră sănătos.
11. Aceasta este piatra care a fost făcută de nimic de voi constructorii, care
a devenit capul colțului *temeliei*.
12. Nici nu este salvare în nimeni altul; fiindcă nu este niciun alt nume
sub cer, dat printre oameni, prin care trebuie să fim salvați.
13. Și, când au văzut cutezanța lui Petru și Ioan și au înțeles că erau oameni
fără carte și needucați, s-au minunat; și i-au recunoscut că fuseseră cu Isus.
14. Și, privind pe omul care fusese vindecat, stând în picioare cu ei, nu
puteau spune nimic împotrivă.
15. ¶ Dar după ce le-au poruncit să iasă afară din consiliu, s-au sfătuit
între ei,
16. Spunând: Ce vom face acestor oameni? Pentru că într-adevăr, prin ei,
s-a făcut un mare miracol cunoscut tuturor locuitorilor din Ierusalim; și
nu *îl* putem nega.
17. Dar ca nu cumva să se răspândească mai departe printre oameni,
să îi amenințăm cu severitate, ca să nu mai vorbească în numele acesta
niciunui om.
18. Și i-au chemat și le-au poruncit să nu vorbească deloc, nici să nu învețe
în numele lui Isus.
19. Dar Petru și Ioan au răspuns și le-au zis: Judecați voi dacă este
drept înaintea lui Dumnezeu să vă dăm ascultare vouă mai mult decât
lui Dumnezeu.
20. Fiindcă noi nu putem să nu vorbim lucrurile pe care le-am văzut și
le-am auzit.
21. Și după ce i-au mai amenințat, i-au lăsat să plece, negăsind nimic
cum să îi pedepsească, din cauza poporului, pentru că toți îl glorificau pe
Dumnezeu pentru cele făcute.
22. Fiindcă omul asupra căruia s-a făcut acest miracol al vindecării avea
peste patruzeci de ani.
23. ¶ Și după ce li s-a dat drumul, au mers la ai lor și au povestit tot ce
le-au spus preoții de seamă și bătrânii.

24. Și când au auzit și-au ridicat vocea către Dumnezeu într-un singur gând
și spuneau: Doamne, tu *ești* Dumnezeu, care ai făcut cerul și pământul și
marea și tot ce *este* în ele;
25. Tu care ai spus prin gura servitorului tău David: Pentru ce s-au înfuriat
păgânii și popoarele își închipuie deșertăciuni?
26. Împărații pământului s-au ridicat în picioare și conducătorii s-au adunat
împreună împotriva Domnului și împotriva Cristosului său.
27. Căci cu adevărat, împotriva sfântului tău copil Isus, pe care l-ai uns,
s-au adunat împreună deopotrivă Irod și Pontius Pilat cu neamurile și
poporul lui Israel,
28. Pentru a face atâtea câte mâna ta și sfatul tău au hotărât înainte să
fie făcute.
29. Și acum, Doamne, privește amenințările lor; și dă servitorilor tăi să
vorbească cuvântul tău cu toată cutezanța,
30. Ca prin întinderea mâinii tale să vindeci; și semne și minuni să fie
făcute prin numele Sfântului tău copil Isus.
31. Și după ce s-au rugat, locul în care s-au adunat împreună s-a clătinat;
și ei toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și vorbeau cuvântul lui Dumnezeu
cu cutezanță.
32. ¶ Și mulțimea celor care au crezut erau într-o *singură* inimă și într-un
suflet; și niciunul nu spunea despre cele ce le avea că erau ale lui; ci le aveau
toate în comun.
33. Și cu mare putere apostolii dădeau mărturie despre învierea Domnului
Isus; și mare har era peste ei toți.
34. Fiindcă nu era niciunul între ei care să ducă lipsă; căci câți erau proprietari
de pământuri sau case, le vindeau și aduceau prețurile lucrurilor vândute.
35. Și *le* puneau jos, la picioarele apostolilor; și împărțirea se făcea fiecărui
om după cum avea nevoie.
36. Și Iose, care a fost supranumit de apostoli Barnaba, (care este, fiind
tradus, Fiul mângâierii,) un levit din țara Ciprului,
37. Având pământul lui, *l*-a vândut și a adus banii și *i*-a pus la
picioarele apostolilor.

Capitolul 5

DAR un anumit bărbat, numit Anania, cu soția lui, Safira, au
vândut o proprietate,
2. Și a păstrat din preț, soția lui știind și ea în ascuns; și au adus o anumită
parte și au pus-*o* la picioarele apostolilor.
3. Dar Petru a spus: Anania, de ce ți-a umplut Satan inima să îl minți pe
Duhul Sfânt și să păstrezi din prețul pământului?
4. Cât timp îți rămânea, nu rămânea al tău? Și după ce a fost vândut, nu
a fost în propria ta putere? De ce ai conceput lucrul acesta în inima ta? Nu
pe oameni ai mințit, ci pe Dumnezeu.
5. Iar Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut jos și și-a dat duhul; și mare
frică a venit peste cei ce au auzit acestea.

6. Și tinerii s-au sculat, l-au învelit și *l*-au dus afară și *l*-au îngropat.
7. Și s-a întâmplat, cam la trei ore după *aceea*, că a intrat soția lui, neștiind ce s-a făcut.
8. Iar Petru i-a răspuns: Spune-mi dacă cu atât ați vândut pământul? Iar ea a spus: Da, cu atât.
9. Atunci Petru i-a spus: Cum de v-ați înțeles voi împreună să îl ispitiți pe Duhul Domnului? Iată, picioarele celor care l-au îngropat pe soțul tău *sunt* la ușă și te vor duce afară.
10. Atunci, îndată a căzut jos la picioarele lui și și-a dat duhul; și tinerii au intrat și au găsit-o moartă și ducând-*o* afară, au îngropat-*o* lângă soțul ei.
11. Și mare frică a venit peste toată biserica și peste toți câți au auzit acestea.
12. ¶ Și prin mâinile apostolilor s-au făcut multe semne și minuni în popor; (și toți erau cu un gând în porticul lui Solomon.
13. Dar dintre ceilalți nu cuteza niciun om să li se alăture; dar poporul îi preamărea.
14. Și tot mai mulți credincioși erau adăugați Domnului, mulțimi deopotrivă de bărbați și femei).
15. Într-atât de mult încât duceau afară în străzi pe bolnavi și *îi* puneau pe paturi și pe saltele, ca măcar umbra lui Petru, trecând pe acolo, să îi poată învălui pe unii din ei.
16. Și a venit de asemenea o mulțime din cetățile din jur la Ierusalim, aducându-i bolnavi și pe cei care erau chinuiți de duhuri necurate; și au fost vindecați toți.
17. ¶ Atunci înaltul preot s-a sculat și toți cei împreună cu el, (aceștia fiind partida saducheilor) și au fost umpluți de indignare;
18. Și și-au pus mâinile pe apostoli și i-au pus în închisoarea comună.
19. Dar îngerul Domnului, în timpul nopții, a deschis ușile închisorii și i-a condus afară și a spus:
20. Duceți-vă, stați în picioare și vorbiți poporului în templu toate cuvintele vieții acesteia.
21. Și, când au auzit, au intrat în templu devreme dimineața și *îi* învățau. Dar înaltul preot și cei cu el, au venit și au convocat consiliul și întreg sfatul bătrânilor copiilor lui Israel și au trimis la închisoare să îi aducă.
22. Și când ofițerii au venit și nu i-au găsit în închisoare, s-au întors și au povestit,
23. Spunând: Într-adevăr, am găsit închisoarea închisă cu toate în siguranță și paznicii stând afară în fața ușilor; dar când am deschis, nu am găsit pe nimeni înăuntru.
24. Și când înaltul preot și căpetenia templului și preoții de seamă au auzit aceste cuvinte, erau nedumeriți referitor la ei până unde se va ajunge cu aceasta.
25. Atunci a venit unul și le-a povestit, spunând: Iată, bărbații pe care i-ați pus în închisoare stau în picioare în templu și învață poporul.
26. ¶ Atunci s-a dus căpetenia împreună cu ofițerii și i-au adus fără violență fiindcă se temeau de popor, ca nu cumva să fie împroșcați cu pietre.

27. Și după ce *i*-au adus, i-au așezat în fața consiliului; și înaltul preot i-a întrebat,
28. Spunând: Nu v-am poruncit noi cu tărie să nu îi învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu doctrina voastră și vreți să aduceți sângele acestui om peste noi.
29. Atunci Petru și apostolii au răspuns și au zis: Trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai degrabă decât de oameni.
30. Dumnezeul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care l-ați ucis, atârnându-*l* pe lemn.
31. Pe el l-a înălțat Dumnezeu cu dreapta sa *pentru a fi* Prinț și Salvator, pentru a da pocăință lui Israel și iertarea păcatelor.
32. Și noi suntem martorii lui despre aceste lucruri; și la fel *este* Duhul Sfânt, pe care l-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de el.
33. Când au auzit, îi tăia *la inimă* și s-au sfătuit să îi ucidă.
34. Atunci s-a sculat unul în consiliu, un fariseu, numit Gamaliel, un învățător al legii, onorat printre toți oamenii și a poruncit să îi scoată puțin afară pe apostoli.
35. Și le-a spus: Voi bărbați ai Israelului, aveți grijă la voi înșivă ce vreți să faceți în legătură cu acești oameni.
36. Fiindcă înainte de aceste zile s-a sculat Teuda, lăudându-se a fi cineva, la care s-au unit un număr de bărbați, aproape patru sute. Acesta a fost ucis, și toți câți ascultau de el, au fost împrăștiați și făcuți de nimic.
37. După acesta s-a sculat Iuda din Galileea, în zilele impozitării, și a atras mult popor după el; și el a pierit; și toți câți ascultau de el au fost risipiți.
38. Și acum vă spun: Depărtați-vă de acești oameni și lăsați-i în pace, pentru că dacă acest sfat sau această lucrare este de la oameni, va fi nimicită.
39. Dar dacă este din Dumnezeu, nu sunteți în stare să o doborâți; ca nu cumva, să vă aflați luptând chiar împotriva lui Dumnezeu.
40. Și au fost de acord cu el; și după ce i-au chemat pe apostoli și *i*-au bătut, *le*-au poruncit să nu vorbească în numele lui Isus; și le-au dat drumul.
41. ¶ Și au plecat atunci din fața consiliului, bucurându-se că au fost socotiți demni să îndure rușine pentru numele lui.
42. Și în fiecare zi, în templu și în fiecare casă, nu, nu încetau să *îi* învețe și să îl predice pe Isus Cristos.

Capitolul 6

ȘI în acele zile, înmulțindu-se numărul discipolilor, s-a ridicat o cârtire a grecilor împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau neglijate în servirea zilnică.
2. Atunci, cei doisprezece au chemat *la ei* mulțimea discipolilor și au spus: Nu se cuvine ca noi să părăsim cuvântul lui Dumnezeu și să servim la mese.
3. De aceea fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați cu o mărturie bună, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care noi să îi punem peste această nevoie.

4. Iar pe noi ne vom da necontenit rugăciunii și servirii cuvântului.
5. Și cuvântul a plăcut înaintea întregii mulțimi; și l-au ales pe Ștefan, un bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, și pe Filip și Procor și Nicanor și Timon și Parmena și Nicolae, un prozelit din Antiohia,
6. Pe care i-au adus înaintea apostolilor; și după ce s-au rugat, *și*-au pus mâinile peste ei.
7. Și cuvântul lui Dumnezeu a crescut; și numărul discipolilor s-a înmulțit mult în Ierusalim; și o mare mulțime de preoți au fost ascultători față de credință.
8. ¶ Și Ștefan, plin de credință și putere, făcea mari minuni și miracole în popor.
9. Atunci s-au sculat unii din sinagoga care este numită a libertinilor, și cirenieni și alexandrini și dintre cei din Cilicia și din Asia, dezbătând cu Ștefan.
10. Și nu au fost în stare să se împotrivească înțelepciunii și duhului prin care vorbea.
11. Atunci au mituit bărbați, care au spus: L-am auzit vorbind cuvinte blasfematoare împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.
12. Și au întărâtat poporul și pe bătrâni și pe scribi; și au venit peste *el* și l-au prins și *l*-au dus la consiliu,
13. Și au pus martori falși, care spuneau: Acest om nu încetează să vorbească cuvinte blasfematoare împotriva acestui loc sfânt și a legii;
14. Fiindcă l-am auzit spunând că acest Isus din Nazaret va distruge locul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise.
15. Și toți care ședeau în consiliu, uitându-se cu atenție la el, vedeau fața lui ca fața unui înger.

Capitolul 7

ATUNCI înaltul preot a spus: Așa stau lucrurile?
2. Iar el a spus: Bărbați, frați și părinți, dați ascultare! Dumnezeul gloriei a apărut tatălui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte să locuiască el în Haran,
3. Și i-a spus: Ieși din țara ta și din rudenia ta, și vino în țara pe care ți-*o* voi arăta.
4. Atunci, ieșind din țara caldeilor, a locuit în Haran; și de acolo, când tatăl lui a murit, l-a strămutat în această țară, în care locuiți voi acum.
5. Dar nu i-a dat moștenire în ea, nici *cât* să își pună piciorul jos; totuși a promis că i-o va da lui ca stăpânire și seminței lui după el, pe când el *încă* nu avea copil.
6. Și astfel Dumnezeu a spus că sămânța lui va locui temporar într-o țară străină, și că aceia o vor aduce în robie și se vor purta rău cu *ea* patru sute de ani.
7. Și pe natiunea căreia îi vor fi *ei* în robie, eu o voi judeca, a spus Dumnezeu; și după aceea vor ieși și îmi vor servi în acest loc.
8. Și i-a dat legământul circumciziei; și așa a născut pe Isaac și l-a circumcis în a opta zi; și Isaac *a născut* pe Iacob; și Iacob pe cei doisprezece patriarhi.

9. Și patriarhii, împinși de invidie, l-au vândut pe Iosif în Egipt; dar Dumnezeu era cu el.
10. Și l-a eliberat din toate nenorocirile lui și i-a dat favoare și înțelepciune înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului; și l-a făcut guvernator peste Egipt și *peste* toată casa lui.
11. Și peste toată țara Egiptului și a Canaanului a venit o mare secetă și mare nenorocire; și părinții noștri nu găseau mâncare.
12. Dar când Iacob a auzit că în Egipt era grâu, i-a trimis întâi pe părinții noștri.
13. Și la a doua *venire*, Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi; și rudenia lui Iosif s-a făcut cunoscută lui Faraon.
14. Atunci Iosif a trimis și a chemat la *el* pe tatăl său, Iacob, și toată rudenia lui, cu șaptezeci și cinci de suflete.
15. Așa a coborât Iacob în Egipt și a murit, el și părinții noștri.
16. Și au fost duși în Sihem și puși în mormântul pe care îl cumpărase Avraam pentru o sumă de bani de la fiii lui Emor, *tatăl* lui Sihem.
17. ¶ Dar când s-a apropiat timpul promisiunii, pe care Dumnezeu o jurase lui Avraam, poporul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,
18. Până când s-a ridicat alt împărat care nu îl cunoștea pe Iosif.
19. Acesta a lucrat cu viclenie cu rudele noastre și s-a purtat rău cu părinții noștri, așa că au lepădat pe pruncii lor, ca să nu trăiască.
20. În timpul acela s-a născut Moise și era deosebit de frumos și a crescut în casa tatălui său *timp* de trei luni;
21. Și după ce a fost aruncat, fiica lui Faraon l-a luat și l-a crescut ca fiu al ei.
22. Și Moise a fost învățat în toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte.
23. Și după ce a împlinit patruzeci de ani, i-a venit în inimă să viziteze pe frații lui, copiii lui Israel.
24. Și văzând pe unul nedreptățit, *l*-a apărat și a făcut dreptate celui oprimat și l-a lovit pe egiptean;
25. Fiindcă presupunea că frații lui vor înțelege cum Dumnezeu, prin mâna lui, le va da eliberare; dar nu au înțeles.
26. Și în ziua următoare s-a arătat el însuși celor ce s-au certat și ar fi voit să îi împace, spunând: Domnilor, voi sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul?
27. Dar cel ce l-a nedreptățit pe aproapele său l-a împins la o parte, spunând: Cine te-a făcut conducător și judecător peste noi?
28. Dorești să mă ucizi, așa cum ai făcut ieri cu egipteanul?
29. Atunci, la acest cuvânt, Moise a fugit și a fost străin în țara lui Madian, unde a născut doi fii.
30. ¶ Și după ce s-au împlinit patruzeci de ani, i s-a arătat în pustia muntelui Sinai un înger al Domnului, într-o flacără de foc într-un rug.
31. Când Moise a văzut, s-a minunat de priveliște; și pe când s-a apropiat el să privească, vocea Domnului a venit la el,

32. *Spunând*: Eu *sunt* Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob. Atunci Moise a tremurat și nu a cutezat să privească.
33. Atunci Domnul i-a spus: Scoate-ți încălțămintea din picioarele tale, fiindcă locul pe care stai în picioare este pământ sfânt.
34. Am văzut, am văzut necazul poporului meu care este în Egipt și am auzit gemetele lor și am coborât să îi eliberez. Și acum, vino, te voi trimite în Egipt.
35. Acest Moise, pe care l-au negat, spunând: Cine te-a făcut pe tine conducător și judecător? Dumnezeu l-a trimis pe acesta *să fie* conducător și eliberator prin mâna îngerului care i s-a arătat în rug.
36. Acesta i-a condus afară, după ce a făcut minuni și semne în țara Egiptului și în Marea Roșie și în pustie patruzeci de ani.
37. Acesta este acel Moise, care a spus fiilor lui Israel: Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica un profet dintre frații voștri, asemenea mie; pe el să îl ascultați.
38. Acesta este cel care a fost în biserica din pustie cu îngerul care i-a vorbit în muntele Sinai și *cu* părinții noștri; care a primit oracolele vii să ni le dea nouă;
39. Căruia părinții noștri au refuzat să îi dea ascultare, și l-au respins, și în inimile lor s-au întors în Egipt,
40. Spunând lui Aaron: Fă-ne dumnezei să meargă înaintea noastră; *cât despre* acest Moise, care ne-a condus afară din țara Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat.
41. Și au făcut un vițel în acele zile și au oferit sacrificii idolului și s-au bucurat în faptele propriilor lor mâini.
42. ¶ Atunci Dumnezeu s-a întors și i-a predat să se închine oștirii cerului; așa cum este scris în cartea profeților: Voi, casa lui Israel, mi-ați oferit patruzeci de ani în pustie vite înjunghiate și sacrificii?
43. Da, ați luat tabernacolul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipuri *cioplite* pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor; și vă voi strămuta dincolo de Babilon.
44. Părinții noștri aveau tabernacolul mărturiei în pustie, așa cum rânduise, vorbind lui Moise, ca să îl facă după modelul pe care îl văzuse;
45. Pe care și părinții noștri care au urmat, l-au adus cu Isus în stăpânirea neamurilor, pe care Dumnezeu le-a alungat dinaintea feței părinților noștri, până în zilele lui David,
46. Care a găsit favoare înaintea lui Dumnezeu și a dorit să găsească un tabernacol pentru Dumnezeul lui Iacob.
47. Iar Solomon i-a zidit o casă.
48. Totuși, cel Preaînalt nu locuiește în temple făcute de mâini; după cum spune profetul:
49. Cerul *este* tronul meu și pământul *este* sprijinul piciorului meu; ce casă îmi veți zidi, spune Domnul; sau care *este* locul odihnei mele?
50. Nu a făcut mâna mea toate acestea?

51. ¶ Voi, îndărătnici şi necircumcişi în inimă şi urechi, voi totdeauna vă împotriviţi Duhului Sfânt; ca părinţii voştri, aşa şi voi.
52. Pe care din profeţi nu i-au persecutat părinţii voştri? Şi au ucis pe cei care au arătat mai dinainte despre venirea Celui Drept; căruia *i*-aţi fost voi acum trădători şi ucigaşi;
53. Care aţi primit legea prin mijlocirea îngerilor şi nu aţi păzit-*o*.
54. ¶ Când au auzit ei acestea, îi tăia în inimă şi scrâşneau din dinţi asupra lui.
55. Dar el, fiind plin de Duhul Sfânt, se uita cu atenţie în cer şi a văzut gloria lui Dumnezeu şi pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu,
56. Şi a spus: Iată, văd cerurile deschise şi pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.
57. Atunci au strigat cu voce tare şi şi-au astupat urechile, şi într-un gând au alergat asupra lui;
58. Şi *l*-au scos din cetate şi *l*-au împroşcat cu pietre; şi martorii şi-au pus hainele jos la picioarele unui tânăr, al cărui nume era Saul.
59. Şi l-au împroşcat cu pietre pe Ştefan, *care* chema pe *Dumnezeu* şi spunea: Doamne Isuse, primeşte duhul meu.
60. Şi, îngenunchind, a strigat cu voce tare: Doamne, nu le ţine în seamă păcatul acesta. Şi, spunând aceasta, a adormit.

Capitolul 8

ŞI Saul a fost de acord cu moartea lui. Iar în acele zile a fost o mare persecuţie împotriva bisericii care era la Ierusalim; şi toţi au fost împrăştiaţi prin toate regiunile Iudeii şi Samariei, exceptând apostolii.
2. Şi *nişte* bărbaţi pioşi l-au dus pe Ştefan *pentru a-l înmormânta* şi au făcut pentru el un mare bocet.
3. Cât despre Saul, prăpădea biserica, intrând în fiecare casă; şi, târând deopotrivă bărbaţi şi femei, *îi* preda la închisoare.
4. ¶ De aceea cei împrăştiaţi au mers pretutindeni, predicând cuvântul.
5. Atunci Filip a coborât la cetatea Samariei şi le-a predicat pe Cristos.
6. Şi oamenii într-un gând au dat atenţie celor vorbite de Filip, auzind şi văzând miracolele pe care le făcea.
7. Fiindcă din mulţi posedaţi ieşeau duhuri necurate, strigând cu voce tare; şi mulţi paralizaţi şi şchiopi au fost vindecaţi.
8. Şi era mare bucurie în acea cetate.
9. Şi un anume bărbat, numit Simon, era dinainte în cetate folosind vrăjitorie şi fermecând oamenii Samariei, spunând că el însuşi este cineva mare;
10. Căruia toţi îi dădeau atenţie, de la cel mai mic la cel mai mare, spunând: Acest om este puterea cea mare a lui Dumnezeu.
11. Şi îi dădeau atenţie, din cauză că de mult timp îi fermecase cu vrăjitorii.
12. Dar când l-au crezut pe Filip, predicând lucrurile împărăţiei lui Dumnezeu şi numele lui Isus Cristos, au fost botezaţi deopotrivă bărbaţi şi femei.

13. Atunci chiar Simon însuși a crezut; și după ce a fost botezat, continua cu Filip și se minuna, privind miracolele și semnele care erau făcute.
14. ¶ Și când apostolii, care erau în Ierusalim, au auzit că Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și Ioan;
15. Care, după ce au coborât, s-au rugat pentru ei să primească Duhul Sfânt;
16. (Fiindcă până atunci nu căzuse peste niciunul dintre ei; doar că erau botezați în numele Domnului Isus.)
17. Atunci *și*-au pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt.
18. Și când a văzut Simon că prin punerea mâinilor apostolilor a fost dat Duhul Sfânt, le-a oferit bani,
19. Spunând: Dați-mi și mie această putere, ca pe oricine pun mâinile, să primească Duhul Sfânt.
20. Dar Petru i-a spus: Banii tăi să piară cu tine, pentru că te-ai gândit că darul lui Dumnezeu poate fi cumpărat cu bani.
21. Tu nu ai nici parte nici sorț în acest lucru; fiindcă inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.
22. Pocăiește-te așadar de acea stricăciune a ta și roagă-te lui Dumnezeu, dacă îți poate fi cumva iertat gândul inimii tale.
23. Pentru că îmi dau seama că ești în fierea amărăciunii și legătura nedreptății.
24. Atunci, Simon a răspuns și a zis: Rugați-vă Domnului pentru mine, ca niciunul dintre aceste lucruri pe care le-ați vorbit să nu vină peste mine.
25. Și ei, după ce au adeverit și au predicat cuvântul Domnului, s-au întors la Ierusalim și au predicat evanghelia în multe sate ale samaritenilor.
26. ¶ Și îngerul Domnului i-a vorbit lui Filip, spunând: Scoală-te și du-te spre sud, pe calea care coboară de la Ierusalim spre Gaza, care este pustie.
27. Și s-a sculat și s-a dus; și iată, un bărbat din Etiopia, un famen cu mare putere la Candace, împărăteasa etiopienilor, care avea în grijă toată vistieria ei, care venise la Ierusalim să se închine,
28. Se întorcea și ședea în carul său, citind *din* profetul Isaia.
29. Atunci Duhul i-a spus lui Filip: Apropie-te și alătură-te acestui car.
30. Și Filip a alergat acolo și l-a auzit citind din profetul Isaia și a spus: Înțelegi ce citești?
31. Iar el a spus: Cum aș putea, dacă nu mă călăuzește cineva? Și i-a cerut lui Filip să urce și să șadă cu el.
32. Și locul din scriptură pe care îl citea era acesta: El a fost dus ca o oaie la măcel; și ca un miel necuvântător înaintea celui ce îl tunde, așa nu și-a deschis gura;
33. În umilirea lui, judecata i-a fost luată; și generația sa, cine *o* va vesti? Fiindcă viața i-a fost luată de pe pământ.
34. Și famenul i-a răspuns lui Filip și a zis: Te rog, despre cine vorbește profetul acest lucru? Despre el însuși, sau despre altcineva?
35. Atunci Filip și-a deschis gura și a început de la aceeași scriptură și i-a predicat pe Isus.

36. Și pe când mergeau pe cale, au ajuns la o apă oarecare și famenul a spus: Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?
37. Și Filip a spus: Dacă crezi din toată inima ta, este permis. Iar el a răspuns și a zis: Cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu.
38. Și a poruncit să stea carul; și au coborât amândoi în apă, deopotrivă Filip și famenul; și l-a botezat.
39. Și când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut; și s-a dus pe calea sa, bucurându-se.
40. Iar Filip s-a aflat la Azot; și, traversând *ținutul*, predica în toate cetățile până a ajuns în Cezareea.

Capitolul 9

DAR Saul, suflând amenințări și măcel împotriva discipolilor Domnului, s-a dus la înaltul preot,
2. Și a cerut scrisori de la el pentru Damasc pentru sinagogi, astfel încât dacă va găsi pe unii ai acestei căi, fiind deopotrivă bărbați sau femei, să îi aducă legați la Ierusalim.
3. Și pe când călătorea el a ajuns aproape de Damasc; și dintr-odată a strălucit în jurul lui o lumină din cer,
4. Și a căzut la pământ și a auzit o voce, spunându-i: Saule, Saule, de ce mă persecuți?
5. Iar el a spus: Cine ești tu, Doamne? Și Domnul a spus: Eu sunt Isus pe care tu îl persecuți; îți *este* greu să dai cu călcâiul în țepușe.
6. Și, tremurând și înmărmurit, a spus: Doamne, ce voiești să fac eu? Și Domnul i-*a spus*: Scoală-te și du-te în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci.
7. Iar bărbații care călătoreau cu el stăteau în picioare fără cuvinte, auzind o voce, dar nevăzând pe nimeni.
8. Iar Saul s-a ridicat de la pământ; și deși ochii îi erau deschiși, nu vedea pe nimeni; iar *ei* l-au condus de mână și *l*-au dus în Damasc.
9. Și trei zile a fost fără vedere și nici nu a mâncat, nici nu a băut.
10. ¶ Și era un anume discipol la Damasc, numit Anania; și Domnul i-a spus într-o viziune: Anania. Iar el a spus: Iată-mă, Doamne.
11. Și Domnul i-*a spus*: Scoală-te și du-te în strada care se cheamă Dreaptă și întreabă în casa lui Iuda de numitul Saul din Tars; căci iată, se roagă,
12. Și a văzut într-o viziune un bărbat numit Anania intrând și punând o mână peste el, ca să-și primească vederea.
13. Atunci Anania a răspuns: Doamne, am auzit de la mulți despre acest bărbat, câte rele a făcut sfinților tăi la Ierusalim;
14. Și aici are autoritate de la preoții de seamă să-i lege pe toți care cheamă numele tău.
15. Dar Domnul i-a spus: Du-te; fiindcă el este un vas ales pentru mine, să poarte numele meu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israel.
16. Fiindcă eu îi voi arăta ce lucruri mari trebuie să sufere pentru numele meu.

17. Și Anania a plecat și a intrat în casă; și, punând mâinile peste el, a spus: Frate Saul, Domnul m-a trimis, Isus, care ți-a apărut pe calea pe care veneai, ca să primești vedere și să fii umplut cu Duhul Sfânt.
18. Și îndată, de pe ochii lui au căzut ca niște solzi; și a primit îndată vedere și s-a sculat și a fost botezat.
19. Și după ce a primit mâncare, s-a întărit. Atunci Saul a fost câteva zile cu discipolii care erau în Damasc.
20. Și îndată a predicat în sinagogi pe Cristos, că el este Fiul lui Dumnezeu.
21. Și toți care auzeau erau uimiți și spuneau: Nu este acesta cel care făcea ravagii printre cei care chemau în Ierusalim acest nume; și a venit aici cu acel scop, ca să îi aducă legați la preoții de seamă?
22. Dar Saul se întărea tot mai mult în putere și punea în încurcătură pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că acesta este Cristosul.
23. ¶ Și după ce s-au împlinit multe zile, iudeii s-au sfătuit să îl ucidă.
24. Dar complotul lor a fost cunoscut de Saul. Și pândeau *la* porți zi și noapte să îl ucidă.
25. Atunci discipolii l-au luat noaptea și *l*-au coborât prin zid, într-un coș.
26. Și Saul, ajungând la Ierusalim, a încercat să se alăture discipolilor; dar tuturor le era teamă de el și nu credeau că era discipol.
27. Dar Barnaba l-a luat și *l*-a adus la apostoli și le-a povestit cum văzuse pe Domnul pe cale și că îi vorbise, și cum la Damasc predicase cutezător în numele lui Isus.
28. Și a fost cu ei în Ierusalim, intrând și ieșind *din el*.
29. Și vorbea cutezător în numele Domnului Isus și deopotrivă vorbea și se contrazicea cu grecii; dar ei încercau să îl ucidă.
30. Când au aflat frații, l-au coborât la Cezareea și l-au trimis mai departe la Tars.
31. Atunci au avut pace bisericile din toată Iudeea și Galileea și Samaria și au fost edificate; și, umblând în teama de Domnul și în mângâierea Duhului Sfânt, s-au înmulțit.
32. ¶ Și s-a întâmplat că, trecând Petru prin toate *ținuturile*, a coborât și la sfinții care locuiau în Lida.
33. Și acolo a găsit un anumit om chemat Enea, care zăcea la pat de opt ani și care era paralizat.
34. Și Petru i-a spus: Enea, Isus Cristos te vindecă; scoală-te și fă-ți patul. Iar el s-a sculat îndată.
35. Și toți cei ce locuiau în Lida și Saron l-au văzut și s-au întors la Domnul.
36. ¶ Și în Iafo era o anume discipolă numită Tabita, care tradus se spune Dorca; femeia aceasta era plină de fapte bune și de milosteniile pe care ea *le* făcea.
37. Și s-a întâmplat în acele zile că era bolnavă și a murit, *și* după ce au scăldat-o, au pus-*o* într-o cameră de sus.
38. Și fiindcă Lida era aproape de Iafo și discipolii auziseră că Petru era acolo, au trimis la el doi bărbați, dorind să nu întârzie să vină la ei.

39. Atunci Petru s-a sculat și a mers cu ei. Când a ajuns, l-au dus în camera de sus; și toate văduvele stăteau în picioare lângă el, plângând și arătând cămășile și hainele pe care Dorca le-a făcut când era cu ele.
40. Dar Petru i-a scos afară pe toți și s-a pus pe genunchi și s-a rugat; și, întorcându-se spre trup, a spus: Tabita, scoală-te. Iar ea și-a deschis ochii; și când l-a văzut pe Petru, s-a ridicat în șezut.
41. Iar el i-a dat mâna și a sculat-o; și după ce a chemat sfinții și văduvele, *le*-a înfățișat-o în viață.
42. Și *aceasta* a fost cunoscută prin întreaga Iafo; și mulți au crezut în Domnul.
43. Și s-a întâmplat că a rămas multe zile la Iafo cu un anume Simon, un tăbăcar.

Capitolul 10

IAR în Cezareea era un anumit bărbat cu numele Corneliu, un centurion din cohorta numită Italiana,
2. Devotat și care se temea de Dumnezeu cu toată casa lui, care dădea multe milostenii poporului și se ruga neîncetat lui Dumnezeu.
3. *El* a văzut lămurit, cam pe la ora a noua a zilei, într-o viziune, un înger al lui Dumnezeu intrând la el și spunându-i: Corneliu.
4. Și când s-a uitat atent la el, i s-a făcut teamă și a spus: Ce este, Doamne? Iar el i-a spus: Rugăciunile tale și milosteniile tale au urcat spre amintire înaintea lui Dumnezeu.
5. Și acum trimite bărbați la Iafo și cheamă pe Simon, al cărui nume este *și* Petru;
6. El găzduiește cu un anume Simon, un tăbăcar, a cărui casă este lângă mare; acesta îți va spune ce ar trebui să faci.
7. Și după ce a plecat îngerul care i-a vorbit lui Corneliu, el a chemat pe doi din servitorii casei sale și pe un soldat devotat, dintre cei care îl serveau continuu;
8. Și după ce le-a istorisit toate, i-a trimis la Iafo.
9. ¶ Și a doua zi, pe când aceștia călătoreau și se apropiau de cetate, Petru a urcat pe acoperișul casei să se roage, cam pe la ora a șasea,
10. Și i s-a făcut foame foarte tare și a dorit să mănânce; dar pe când pregăteau aceștia, el a căzut în extaz,
11. Și a văzut cerul deschis și un fel de vas, coborând la el, ca și cum ar fi fost o pânză mare legată la cele patru colțuri și lăsată pe pământ;
12. În care erau toate felurile de patrupede ale pământului și sălbăticiuni și târâtoare și păsări ale văzduhului.
13. Și a venit la el o voce: Petre, scoală-te, ucide și mănâncă.
14. Dar Petru a spus: Nicidecum, Doamne, pentru că niciodată nu am mâncat vreun lucru profan sau necurat.
15. Și vocea *a venit* din nou la el, a doua oară: Ce a curățit Dumnezeu, nu considera profan.
16. Iar aceasta s-a făcut de trei ori; și vasul a fost luat din nou la cer.

17. Și în timp ce Petru era nedumerit în sine, ce ar putea să însemne
viziunea ce o văzuse, atunci, iată, bărbații care fuseseră trimiși de Corneliu
cercetaseră, privind casa lui Simon, și stăteau în picioare înaintea porții,
18. Și strigau și întrebau dacă Simon, care era numit Petru, era găzduit acolo.
19. ¶ În timp ce Petru se gândea la viziune, Duhul i-a spus: Iată, te caută
trei bărbați.
20. Scoală-te așadar, coboară-te și du-te cu ei, neîndoindu-te de nimic,
pentru că eu i-am trimis.
21. Atunci Petru a coborât la bărbații care au fost trimiși la el, de la Corneliu;
și a spus: Iată, eu sunt cel pe care îl căutați; care *este* motivul pentru care
ați venit aici?
22. Iar ei au spus: Centurionul Corneliu, un bărbat drept și care se teme de
Dumnezeu și cu mărturie bună prin toată națiunea iudeilor, a fost înștiințat
de Dumnezeu printr-un înger sfânt să trimită după tine *să vii* acasă și să
audă cuvinte de la tine.
23. Atunci el i-a chemat înăuntru și *i*-a găzduit. Și a doua zi Petru a plecat
împreună cu ei, și unii frați din Iafo l-au însoțit.
24. Și a doua zi au intrat în Cezareea. Și Corneliu îi aștepta și a chemat la
un loc rudele lui și prietenii apropiați.
25. Și pe când intra Petru, Corneliu, întâmpinându-l, a căzut la picioarele
lui și *i* s-a închinat.
26. Dar Petru l-a ridicat, spunând: Scoală-te; eu însumi tot om sunt.
27. Și pe când vorbea cu el, a intrat și a găsit pe mulți care erau adunați.
28. Și le-a spus: Voi știți că nu este legiuit pentru un bărbat iudeu să se
alăture, sau să vină la unul din altă națiune; dar Dumnezeu mi-a arătat
să nu numesc niciun om profan sau necurat.
29. Din această cauză am venit fără împotrivire, îndată ce s-a trimis după
mine; de aceea întreb, cu ce scop ați trimis după mine?
30. Și Corneliu a spus: Acum patru zile posteam până la ora aceasta; și la
ora nouă mă rugam în casa mea și iată, un bărbat în haine strălucitoare a
stat în picioare înaintea mea,
31. Și a spus: Corneliu, rugăciunea ta este ascultată și milosteniile tale au
fost amintite înaintea lui Dumnezeu.
32. Trimite așadar la Iafo și cheamă aici pe Simon, al cărui nume este
Petru; acesta este găzduit în casa lui Simon, un tăbăcar, lângă mare; când
vine el, îți va vorbi.
33. De aceea îndată am trimis la tine; și tu ai făcut bine că ai venit. Acum
așadar, noi suntem toți prezenți înaintea lui Dumnezeu, să auzim toate
lucrurile care îți sunt poruncite de Dumnezeu.
34. ¶ Atunci Petru *și*-a deschis gura și a spus: În adevăr înțeleg că Dumnezeu
nu este părtinitor;
35. Ci în fiecare națiune, cel ce se teme de el și lucrează dreptate, este
acceptat la el.
36. Cuvântul pe care *Dumnezeu* l-a trimis copiilor lui Israel, predicând
pacea prin Isus Cristos, (acesta este Domn al tuturor),

37. Acel cuvânt, voi îl știți, a fost proclamat prin toată Iudeea și a început
din Galileea, după botezul pe care Ioan l-a predicat;
38. Cum Dumnezeu a uns pe Isus din Nazaret cu Duhul Sfânt și cu putere;
el care umbla făcând bine și vindecând pe toți cei ce erau asupriți de diavolul,
pentru că Dumnezeu era cu el.
39. Și noi suntem martori ai tuturor lucrurilor pe care le-a făcut deopotrivă
în țara iudeilor și în Ierusalim; pe acesta l-au ucis atârnându-*l* pe lemn.
40. Pe el, Dumnezeu l-a înviat a treia zi și i-a dat să fie cunoscut,
41. Nu întregului poporul, ci martorilor aleși dinainte de Dumnezeu, nouă,
care am mâncat și băut cu el după ce a înviat dintre morți.
42. Și ne-a poruncit să predicăm poporului și să adeverim că el este cel
care a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și celor morți.
43. Toți profeții îi aduc mărturie, că prin numele lui, oricine crede în el
va primi iertarea păcatelor.
44. ¶ În timp ce Petru vorbea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt a căzut
peste toți cei ce auzeau cuvântul.
45. Și cei ai circumciziei care credeau, câți au venit cu Petru, au fost
înmărmuriți, că și peste neamuri a fost turnat darul Duhului Sfânt,
46. Fiindcă îi auzeau vorbind în limbi și preamărind pe Dumnezeu. Atunci
Petru a răspuns:
47. Poate cineva să oprească apa, ca aceștia, care au primit Duhul Sfânt
ca și noi, să nu fie botezați?
48. Și le-a poruncit să fie botezați în numele Domnului. Atunci i-au cerut
să rămână câteva zile.

Capitolul 11

1 ŞI apostolii și frații care erau în Iudeea, au auzit că și neamurile au
primit cuvântul lui Dumnezeu.
2. Și când Petru a urcat la Ierusalim, cei ai circumciziei s-au certat cu el,
3. Spunând: Ai intrat la bărbați necircumcişi și ai mâncat cu ei.
4. Dar Petru a luat-*o* de la început și le-a explicat pe rând, spunând:
5. Eram în cetatea Iafo, rugându-mă; și într-un extaz am văzut o viziune:
Un fel de vas a coborât, ca și cum ar fi fost o pânză mare, lăsată din cer de
patru colțuri, și a venit până la mine;
6. Asupra căreia, când mi-am ațintit ochii, mi-am dat seama și
am văzut patrupede ale pământului, sălbăticiuni și târâtoare și păsări
ale văzduhului.
7. Și am auzit o voce, spunându-mi: Scoală-te, Petre; ucide și mănâncă.
8. Dar eu am spus: Nicidecum, Doamne, pentru că nimic profan sau
necurat nu a intrat niciodată în gura mea.
9. Dar vocea mi-a răspuns din nou din cer: Ce Dumnezeu a curățit, nu
considera profan.
10. Și aceasta s-a făcut de trei ori; și toate au fost retrase în cer.
11. Și iată, îndată au fost acolo trei bărbați sosiți deja la casa unde eram,
trimiși din Cezareea la mine.

12. Și Duhul mi-a poruncit să merg cu ei, fără să mă îndoiesc de nimic. Și acești șase frați de asemenea m-au însoțit și noi am intrat în casa acestui bărbat;
13. Și ne-a arătat cum a văzut îngerul în casa lui, care a stat în picioare și i-a spus: Trimite bărbați la Iafo și cheamă pe Simon, al cărui nume *și* Petru;
14. Care îți va vorbi cuvinte, prin care vei fi salvat, tu, și toată casa ta.
15. Și pe când am început să vorbesc, Duhul Sfânt a căzut peste ei, chiar așa ca și peste noi la început.
16. Atunci mi-am amintit cuvântul Domnului, cum spunea: Ioan, într-adevăr, a botezat cu apă; dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.
17. Întrucât, atunci, așa cum le-a dat Dumnezeu același dar, ca și nouă, care am crezut pe Domnul Isus Cristos; ce eram eu, ca să mă împotrivesc lui Dumnezeu?
18. Când au auzit acestea, au tăcut și au glorificat pe Dumnezeu, spunând: Într-adevăr Dumnezeu a dat și neamurilor pocăința pentru viață.
19. ¶ Atunci cei împrăștiați din cauza persecuției iscate în cazul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia și Cipru și Antiohia, nepredicând cuvântul nimănui decât numai iudeilor.
20. Și unii dintre ei erau bărbați din Cipru și Cirene, care, când au venit la Antiohia, au vorbit grecilor, predicând pe Domnul Isus.
21. Și mâna Domnului era cu ei; și un număr mare au crezut și s-au întors la Domnul.
22. Atunci vești despre aceste lucruri au ajuns la urechile bisericii care era în Ierusalim; și au trimis pe Barnaba, ca să treacă până în Antiohia,
23. Care, ajungând și văzând harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să se lipească de Domnul cu hotărâre de inimă;
24. Pentru că era un bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință; și o mare mulțime a fost adăugată la Domnul.
25. Atunci Barnaba a plecat la Tars, ca să îl caute pe Saul.
26. Și după ce l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Și s-a întâmplat că un an întreg ei s-au adunat cu biserica și au învățat o mare mulțime. Și discipolii au fost numiți creștini pentru prima dată în Antiohia.
27. ¶ Și în acele zile au coborât profeți de la Ierusalim la Antiohia.
28. Și s-a sculat unul dintre ei, numit Agab, arătând prin Duhul că va fi mare foamete în toată lumea, cum s-a și întâmplat în zilele lui Claudiu Cezar.
29. Atunci discipolii, fiecare om conform puterii lui, au hotărât să trimită ajutor fraților care locuiau în Iudeea.
30. Ceea ce au și făcut și *l*-au trimis la bătrâni prin mâna lui Barnaba și Saul.

Capitolul 12

ȘI pe timpul acela, Irod, împăratul, *și*-a întins mâinile ca să chinuiască pe unii din biserică.
2. Și l-a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.
3. Și deoarece a văzut că aceasta a plăcut iudeilor, a mai luat și pe Petru. (Atunci erau zilele azimelor).

4. Și după ce l-a prins, *l*-a pus în închisoare și *l*-a predat la patru grupe de patru soldați să îl păzească, vrând, după Paști, să îl ducă înaintea poporului.
5. ¶ Așadar, Petru era ținut în închisoare; dar biserica făcea rugăciune fără încetare către Dumnezeu pentru el.
6. Și când Irod avea de gând să îl aducă afară, în noaptea aceea Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri; și paznicii înaintea porții țineau închisoarea.
7. Și iată, îngerul Domnului a venit peste *el* și o lumină a strălucit în închisoare; și *l*-a lovit în coaste pe Petru și l-a ridicat, spunând: Scoală-te repede. Și lanțurile lui au căzut de pe mâini.
8. Și îngerul i-a spus: Încinge-te și leagă-ți sandalele. Și a făcut așa. Iar el i-a spus: Aruncă-ți haina pe tine și urmează-mă.
9. Și a ieșit și l-a urmat; și nu știa că era adevărat ceea ce se făcea prin înger, ci s-a gândit *că* a văzut o viziune.
10. După ce au trecut de prima și a doua gardă, au ajuns la poarta de fier care ducea în cetate, care li s-a deschis singură; și au ieșit și au trecut de o stradă; și îndată îngerul a plecat de la el.
11. Și după ce Petru și-a venit în fire, a spus: Acum știu într-adevăr că Domnul a trimis îngerul său și m-a eliberat din mâna lui Irod și *din* toată așteptarea poporului iudeilor.
12. Și după ce s-a lămurit, a ajuns la casa Mariei, mama lui Ioan, numit și Marcu, unde erau adunați mulți și se rugau.
13. Și pe când Petru bătea la ușa porții, o servitoare pe nume Roda a venit să asculte.
14. Și când a recunoscut vocea lui Petru, de bucurie nu a deschis poarta, ci a alergat înăuntru și a spus că Petru stătea în picioare înaintea porții.
15. Iar ei i-au spus: Ești nebună. Dar ea afirma cu tărie că așa este. Atunci ei au spus: Este îngerul lui.
16. Dar Petru continua să bată; și, deschizând, l-au văzut și erau înmărmuriți.
17. Dar *el*, făcându-le semn cu mâna să tacă, le-a povestit cum l-a scos Domnul din închisoare. Și a spus: Arătați acestea lui Iacov și fraților. Și a plecat și s-a dus în alt loc.
18. Și îndată ce s-a făcut ziuă, nu mică a fost tulburarea printre soldați, *despre* ce s-a întâmplat cu Petru.
19. Și după ce Irod l-a căutat și nu l-a găsit, a cercetat paznicii și a poruncit să fie uciși. Și a coborât din Iudeea la Cezareea și a rămas *acolo*.
20. ¶ Iar Irod era furios pe cei din Tir și Sidon; dar au venit la el într-un gând și, făcându-și prieten pe Blast, cameristul împăratului, au cerut pace, pentru că țara lor era hrănită din *țara* împăratului.
21. Și într-o zi anume, Irod, înveșmântat în haină împărătească, ședea pe tronul său și le ținea un discurs.
22. Și poporul a strigat *spunând*: Vocea unui dumnezeu și nu a unui om.
23. Și îndată, îngerul Domnului l-a lovit, pentru că nu a dat lui Dumnezeu gloria; și a fost mâncat de viermi și și-a dat duhul.
24. Dar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.

25. Şi Barnaba şi Saul s-au întors din Ierusalim după ce *şi*-au împlinit serviciul, şi au luat cu ei pe Ioan, numit şi Marcu.

Capitolul

13 ŞI erau în biserica ce era în Antiohia, anumiţi profeţi şi învăţători, precum: Barnaba şi Simeon, chemat Niger, şi Luciu din Cirene şi Manaen, care fusese crescut cu Irod, tetrarhul, şi Saul.
2. Pe când serveau ei Domnului şi posteau, Duhul Sfânt a spus: Puneţi-mi deoparte deopotrivă pe Barnaba şi Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.
3. Şi după ce au postit şi s-au rugat şi au pus mâinile peste ei, *i*-au trimis.
4. ¶ Aşa că aceştia, fiind trimişi de Duhul Sfânt, au plecat la Seleucia; şi de acolo au navigat până la Cipru.
5. Şi când au ajuns la Salamis, au predicat cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor; şi îl aveau şi pe Ioan ca servitor.
6. Şi când traversau insula până la Pafos, au găsit un anumit vrăjitor, un profet fals, un iudeu al cărui nume *era* Bar-Isus;
7. Care era cu proconsulul Sergius Paulus, un bărbat prevăzător; care a chemat pe Barnaba şi pe Saul şi dorea să audă cuvântul lui Dumnezeu.
8. Dar Elima, vrăjitorul, (fiindcă aşa este numele lui prin interpretare) li s-a împotrivit, căutând să întoarcă pe proconsul de la credinţă.
9. Atunci Saul, (care *este* şi Pavel) fiind umplut de Duhul Sfânt şi uitându-se cu atenţie la el,
10. A spus: O, *tu* plin de toată viclenia şi de toată ticăloşia, copil al diavolului, duşman a toată dreptatea, nu vei înceta tu să perverteşti căile drepte ale Domnului?
11. Şi acum, iată, mâna Domnului *este* peste tine şi vei fi orb, nevăzând soarele un timp. Şi îndată a căzut peste el ceaţă şi întuneric; şi se învârtea căutând pe cineva să îl conducă de mână.
12. Atunci, proconsulul, când a văzut ce s-a făcut, a crezut, fiind înmărmurit de doctrina Domnului.
13. Şi după ce Pavel şi cei cu el au ridicat ancora din Pafos, au venit la Perga, în Pamfilia; şi Ioan, plecând de la ei, s-a întors la Ierusalim.
14. ¶ Şi după ce ei au plecat din Perga, au venit la Antiohia, în Pisidia, şi au intrat în sinagogă în ziua de sabat şi au şezut.
15. Şi după citirea legii şi a profeţilor, conducătorii sinagogii au trimis la ei, spunând: Bărbaţi *şi* fraţi, dacă este în voi vreun cuvânt de îndemnare pentru popor, spuneţi.
16. Atunci Pavel s-a sculat şi, făcând semn cu mâna, a spus: Bărbaţi ai Israelului şi voi care vă temeţi de Dumnezeu, ascultaţi.
17. Dumnezeul acestui popor, al lui Israel, a ales pe părinţii noştri şi a înălţat poporul când locuiau ca străini în ţara Egiptului, şi cu un braţ înalt i-a condus afară din acesta.
18. Şi timp de aproape patruzeci de ani le-a suferit purtările în pustie.
19. Şi după ce a nimicit şapte naţiuni în ţara Canaanului, le-a împărţit ţara acelora prin sorţi.

20. Și după aceea, *le*-a dat judecători pe durata a aproape patru sute cincizeci de ani, până la Samuel, profetul.
21. Și apoi au cerut un împărat; și Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chiș, un bărbat din tribul lui Beniamin, pe durata a patruzeci de ani.
22. Și după ce l-a înlăturat, l-a ridicat pentru ei pe David să fie împăratul lor; căruia *i*-a și adus mărturie și a spus: L-am găsit pe David, al lui Isai, un bărbat după inima mea, care va împlini toată voia mea.
23. Din sămânța acestuia, Dumnezeu, conform promisiunii, a ridicat lui Israel un Salvator, pe Isus;
24. Când, înaintea venirii lui, Ioan predicase botezul pocăinței întregului popor al lui Israel;
25. Și pe când Ioan *își* împlinea alergarea, spunea: Cine presupuneți că sunt eu? Eu nu sunt *acela*. Dar, iată, vine unul după mine, ale cărui sandale din picioare nu sunt demn să le dezleg.
26. Bărbați *și* frați, fii din stirpea lui Avraam și oricare dintre voi *care* vă temeți de Dumnezeu, vouă vă este trimis cuvântul acestei salvări.
27. Fiindcă toți cei ce locuiesc în Ierusalim și conducătorii lor nu l-au cunoscut, și vocile profeților care sunt citite în fiecare sabat, *le*-au împlinit, condamnându-*l*.
28. Și cu toate că nu au găsit nicio vină de moarte *în el*, totuși i-au cerut lui Pilat ca el să fie ucis.
29. Și după ce au împlinit tot ce era scris despre el, *l*-au luat jos de pe lemn și *l*-au pus într-un mormânt.
30. Dar Dumnezeu l-a înviat dintre morți;
31. El a fost văzut multe zile de cei ce au urcat cu el din Galileea la Ierusalim, care sunt martorii lui pentru popor.
32. Și noi vă predicăm evanghelia, că promisiunea făcută pentru părinți,
33. A împlinit-o Dumnezeu față de noi, copiii lor, în aceea că a înviat pe Isus, precum și este scris în psalmul al doilea: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut.
34. Iar pentru că l-a înviat dintre morți, să nu se mai întoarcă la putrezire, a spus astfel: Vouă vă voi da îndurările sigure ale lui David.
35. De aceea și spune în alt *psalm*: Nu vei da pe Sfântul tău să vadă putrezirea.
36. Fiindcă David, după ce a servit propriei sale generații prin voia lui Dumnezeu, a adormit și a fost adăugat lângă părinții săi și a văzut putrezirea;
37. Dar el, pe care Dumnezeu l-a înviat, nu a văzut putrezire.
38. Să vă fie cunoscut așadar, bărbați *și* frați, că prin acesta vă este predicată iertarea păcatelor;
39. Și prin el, toți care cred sunt declarați drepți din toate lucrurile, din care nu puteți fi declarați drepți prin legea lui Moise.
40. De aceea păziți-vă ca nu cumva să vină peste voi ce este spus în profeți:
41. Priviți disprețuitorilor și minunați-vă și pieriți, pentru că eu lucrez o lucrare în zilele voastre, o lucrare pe care nicidecum nu o veți crede, chiar dacă cineva v-*o* relatează.

42. ¶ Și după ce iudeii au plecat din sinagogă, neamurile *l*-au implorat ca aceste cuvinte să le fie predicate în sabatul următor.
43. Și după ce adunarea s-a împrăștiat, mulți dintre iudeii și prozeliții religioși i-au urmat pe Pavel și pe Barnaba, care, vorbindu-le, i-au convins să continue în harul lui Dumnezeu.
44. Și în următorul sabat, s-a adunat aproape întreaga cetate să audă cuvântul lui Dumnezeu.
45. Dar când iudeii au văzut mulțimile, s-au umplut de invidie și vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, contrazicând și blasfemiind.
46. Atunci Pavel și Barnaba au vorbit cutezător și au spus: Era necesar ca întâi să vă fie vorbit vouă cuvântul lui Dumnezeu; dar, văzând *că* îl dați la o parte și vă judecați nedemni de viața veșnică, iată, ne întoarcem la neamuri.
47. Fiindcă așa ne-a poruncit Domnul *spunând*: Te-am pus să fii o lumină a neamurilor, ca să fii pentru salvare până la marginile pământului.
48. Și când neamurile au auzit s-au bucurat și glorificau cuvântul Domnului; și toți câți au fost rânduiți la viață eternă au crezut.
49. Și cuvântul Domnului a fost proclamat prin toată regiunea.
50. Dar iudeii au stârnit pe femeile religioase și de cinste și pe cei mai de seamă bărbați ai cetății și au stârnit persecuție împotriva lui Pavel și Barnaba și i-au scos din ținuturile lor.
51. Dar ei și-au scuturat praful de pe picioarele lor împotriva lor și au venit la Iconia.
52. Și discipolii erau umpluți cu bucurie și cu Duhul Sfânt.

Capitolul 14

ȘI s-a întâmplat, în Iconia, că, amândoi au mers împreună în sinagoga iudeilor și au vorbit în așa fel încât o mare mulțime, deopotrivă a iudeilor și grecilor, a crezut.
2. Dar iudeii care nu credeau au întărâtat neamurile și *le*-au tulburat în rău mințile împotriva fraților.
3. Astfel că au rămas mult timp vorbind cutezător în Domnul, care aducea mărturie cuvântului harului său și dădea semne și minuni să se facă prin mâinile lor.
4. Dar mulțimea din cetate s-a împărțit; și o parte ținea cu iudeii, și o parte cu apostolii.
5. Și când s-a făcut o năvală, deopotrivă a neamurilor și a iudeilor cu conducătorii lor, pentru a-*i* ocărî și a-i împroșca cu pietre,
6. Și-au dat seama și au fugit la Listra și Derbe, cetăți din Licaonia și în regiunile din jur;
7. Și predicau acolo evanghelia.
8. ¶ Și la Listra ședea un anumit bărbat neputincios de picioare, care niciodată nu a umblat, fiind olog din pântecele mamei sale;
9. Acesta a auzit pe Pavel vorbind, care, privindu-l cu atenție și pricepând că avea credință să fie vindecat,

10. A spus cu voce tare: Scoală-te drept pe picioarele tale. Și el a sărit și a umblat.
11. Și când a văzut mulțimea ce făcuse Pavel, și-au ridicat vocile, spunând în limba din Licaonia: Zeii au coborât la noi în asemănarea oamenilor.
12. Și l-au numit pe Barnaba, Jupiter, iar pe Pavel, Mercurius, pentru că el era cel mai de seama vorbitor.
13. Atunci preotul lui Jupiter, care era înaintea cetăților lor, a adus boi și ghirlande la porți și dorea să aducă sacrificii cu poporul.
14. Când au auzit apostolii Barnaba și Pavel, și-au sfâșiat hainele și s-au repezit în mulțime, strigând,
15. Și spunând: Domnilor, de ce faceți acestea? Și noi suntem oameni cu aceleași sentimente ca voi și vă predicăm să vă întoarceți de la aceste deșertăciuni la Dumnezeul cel viu, care a făcut cerul și pământul și marea și toate lucrurile care sunt în ele;
16. Care în timpurile trecute a lăsat toate națiunile să umble în căile lor.
17. Totuși, nu s-a lăsat pe sine însuși fără mărturie, în aceea că a făcut bine și ne-a dat ploaie din cer și timpuri roditoare, umplându-ne inimile cu mâncare și veselie.
18. Și, cu aceste spuse, cu greu au potolit mulțimile ca să nu le aducă sacrificii.
19. ¶ Dar au venit iudei din Antiohia și Iconia, care au convins mulțimile; și, împroșcându-l cu pietre pe Pavel, *l*-au târât afară din cetate, presupunând că a murit.
20. Totuși, pe când discipolii stăteau împrejurul lui, s-a sculat și a intrat în cetate; și a doua zi a plecat cu Barnaba la Derbe.
21. Și după ce au predicat evanghelia acelei cetăți și au învățat pe mulți, s-au întors din nou la Listra și Iconia și Antiohia,
22. Întărind sufletele discipolilor, îndemnându-i să rămână neclintiți în credință și *spunând* că prin multe necazuri trebuie noi să intrăm în împărăția lui Dumnezeu.
23. Și după ce le-au rânduit bătrâni în fiecare biserică și s-au rugat cu postire, i-au încredințat Domnului, pe care l-au crezut.
24. Și după ce au trecut prin Pisidia, au venit la Pamfilia.
25. Și după ce au predicat cuvântul în Perga, au coborât în Atalia.
26. Și de acolo au navigat spre Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care au împlinit-o.
27. Și după ce au venit și au adunat biserica, le-au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu cu ei și cum a deschis neamurilor ușa credinței.
28. Și au rămas acolo cu discipolii nu puțin timp.

Capitolul 15

ȘI unii, coborând din Iudeea, învățau pe frați: Dacă nu sunteți circumciși după obiceiul lui Moise, nu puteți fi salvați.

2. De aceea după ce Pavel și Barnaba au avut nu puțină disensiune și
dispută cu ei, au rânduit ca Pavel și Barnaba și alți câțiva dintre ei să urce
la Ierusalim la apostoli și bătrâni cu această întrebare.
3. Și fiind condus pe drum de biserică, au trecut prin Fenicia și Samaria,
relatând convertirea neamurilor; și făceau bucurie mare tuturor fraților.
4. Și când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de biserică și apostoli
și bătrâni și au istorisit toate lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu cu ei.
5. Dar s-au ridicat unii din secta fariseilor care au crezut, spunând că: Era
necesar să îi circumcidă și să *le* poruncim să țină legea lui Moise.
6. ¶ Și apostolii și bătrânii s-au adunat să se lămurească despre acest lucru.
7. Și după ce a fost multă dispută, Petru s-a sculat și le-a spus: Bărbați
și frați, voi știți că, din zilele de demult, Dumnezeu a ales între noi, ca
neamurile să audă prin gura mea cuvântul evangheliei și să creadă.
8. Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, le-a adus mărturie, dându-le
Duhul Sfânt întocmai ca și nouă;
9. Și nici nu a făcut o deosebire între noi și ei, curățindu-le inimile
prin credință.
10. Acum așadar, de ce ispitiți pe Dumnezeu, punând un jug pe gâtul discipolilor
pe care nici părinții noștri, nici noi nu am fost în stare să *îl* purtăm?
11. Ci credem că prin harul Domnului Isus Cristos suntem salvați, la fel ca ei.
12. Atunci toată mulțimea a tăcut și îi ascultau pe Barnaba și pe Pavel care
istoriseau ce miracole și minuni lucrase Dumnezeu printre neamuri prin *ei*.
13. Și după ce au tăcut, Iacov a răspuns, zicând: Bărbați *și* frați, ascultați-mă;
14. Simeon a istorisit cum întâi Dumnezeu a vizitat neamurile, să ia dintre
ei un popor pentru numele lui.
15. Și cu aceasta sunt în acord cuvintele profeților; așa cum este scris:
16. După aceasta mă voi întoarce și voi zidi cortul căzut al lui David; și voi
zidi ruinele lui și îl voi ridica;
17. Pentru ca rămășița oamenilor să îl caute pe Domnul și toate neamurile
peste care este chemat numele meu, spune Domnul care face toate acestea.
18. Lui Dumnezeu îi sunt cunoscute toate faptele lui, de la începutul lumii.
19. De aceea concluzia mea este, să nu îi chinuim pe aceia care dintre
neamuri se întorc la Dumnezeu;
20. Ci să le scriem să se ferească de profanările idolilor și *de* curvie și *de*
animale sugrumate și *de* sânge.
21. Fiindcă Moise, din timpurile de demult, are în fiecare cetate pe cei care
îl predică, fiind citit în sinagogi în fiecare sabat.
22. ¶ Atunci li s-a părut cuvenit apostolilor și bătrânilor, cu întreaga
biserică, să trimită la Antiohia bărbați aleși dintre ei, cu Pavel și Barnaba;
pe Iuda, numit și Barsaba, și Sila, bărbați mai de seama între frați;
23. Și au scris astfel prin mâna lor: Apostolii și bătrânii și frații, salutare
fraților care sunt dintre neamuri în Antiohia și Siria și Cilicia;
24. Întrucât am auzit că unii care au ieșit dintre noi v-au tulburat prin
cuvinte, subminându-vă sufletele, zicând: Să fiți circumciși și să țineți legea;
cărora nu *le*-am dat *vreo astfel de* poruncă;

25. Ni s-a părut cuvenit, fiind adunați într-un gând, să trimitem la voi bărbați aleși, cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel,
26. Oameni care și-au riscat viețile pentru numele Domnului nostru Isus Cristos.
27. De aceea am trimis pe Iuda și Sila, care *vă* vor spune și ei, cu gura, aceleași lucruri.
28. Fiindcă i s-a părut cuvenit Duhului Sfânt și nouă, să nu vă încărcăm cu nicio greutate mai mare decât aceste lucruri necesare:
29. Să vă feriți de cele sacrificate idolilor și de sânge și de animale sugrumate și de curvie; de care dacă vă păziți, bine veți face. Fiți sănătoși.
30. Astfel, atunci când li s-a dat drumul, au venit la Antiohia; și după ce au adunat mulțimea, *le*-au dat epistola;
31. Iar ei, după ce au citit, s-au bucurat pentru mângâiere.
32. Și Iuda și Sila, fiind și ei profeți, îndemnau pe frați cu multe cuvinte și *îi* întăreau.
33. Și după ce au întârziat un timp, au fost lăsați să plece în pace, de la frați la apostoli.
34. Dar lui Sila i s-a părut cuvenit să mai rămână acolo.
35. Și Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, învățând și predicând cuvântul Domnului, și cu mulți alții.
36. ¶ Dar după câteva zile, Pavel i-a spus lui Barnaba: Să mergem acum din nou să vizităm pe frații noștri în fiecare cetate în care am predicat cuvântul Domnului, *să vedem* ce mai fac.
37. Dar Barnaba voia să îl ia cu ei pe Ioan, numit *și* Marcu.
38. Dar Pavel considera că nu *este* bine să îl ia cu ei, *pe cel* care s-a despărțit de ei din Pamfilia și nu s-a dus cu ei în lucrare.
39. Și cearta dintre ei a fost așa de tăioasă, că s-au despărțit unul de altul; și așa, Barnaba l-a luat pe Marcu și au navigat spre Cipru;
40. Iar Pavel l-a ales pe Sila și au plecat, fiind încredințați de frați harului lui Dumnezeu.
41. Și a trecut prin Siria și Cilicia, întărind bisericile.

Capitolul 16

ATUNCI a ajuns la Derbe și Listra; și iată, acolo era un anumit discipol numit Timotei, fiul unei femei iudeice care credea; iar tatăl lui *era* grec;
2. Care avea o mărturie bună de la frații care erau în Listra și Iconia.
3. Pe el îl voia Pavel să meargă mai departe cu el; și *l*-a luat și l-a circumcis din cauza iudeilor care erau în acele locuri; fiindcă toți știau că tatăl lui era grec.
4. Și în timp ce treceau prin cetăți, le încredințau să păzească hotărârile care fuseseră rânduite de apostolii și bătrânii care erau în Ierusalim.
5. Atunci, bisericile au fost întărite în credință și creșteau la număr în fiecare zi.
6. ¶ Și după ce au străbătut Frigia și regiunea Galatiei, au fost opriți de Duhul Sfânt să predice cuvântul în Asia.

7. După ce au venit la Misia, au încercat să meargă în Bitinia; dar Duhul
nu i-a lăsat.
8. Și, trecând pe lângă Misia, au coborât la Troas.
9. Și o viziune i-a apărut în noapte lui Pavel; un anumit bărbat din
Macedonia stătea în picioare, chemându-l și spunând: Vino în Macedonia
și ajută-ne.
10. Și după ce a văzut el viziunea, îndată am căutat să ajungem în Macedonia,
concluzionând *noi* că Domnul ne-a chemat să le predicăm evanghelia.
11. De aceea ridicând ancora din Troas, am navigat direct la Samotracia,
și a doua *zi* la Neapolis;
12. Și de acolo la Filipi, care este cea mai de seamă cetate a acelei părți
din Macedonia, o colonie; și am fost în acea cetate, rămânând câteva zile.
13. Și în ziua de sabat ne-am dus afară din cetate, lângă râu, unde era de
obicei rugăciune; și am stat jos și am vorbit femeilor care erau adunate.
14. Și o anumită femeie, numită Lidia, vânzătoare de purpură din cetatea
Tiatirei, care se închina lui Dumnezeu, *ne*-a auzit; a cărei inimă Domnul
a deschis-o ca să dea atenție lucrurilor vorbite de Pavel.
15. Și după ce a fost botezată *ea* și casa ei, *ne*-a implorat, spunând: Dacă
m-ați judecat a fi credincioasă Domnului, intrați în casa mea și rămâneți.
Și ne-a constrâns.
16. ¶ Și s-a întâmplat că, pe când mergeam noi la rugăciune, ne-a întâlnit
o tânără roabă, posedată de un duh de ghicire, care aducea stăpânilor ei
mult câștig prin ghicire;
17. Aceasta, îl urma pe Pavel și pe noi și striga, spunând: Acești oameni
sunt robii Dumnezeului cel preaînalt, care ne arată calea salvării.
18. Și a făcut aceasta multe zile. Dar Pavel, fiind mâhnit, s-a întors și a
spus duhului: Îți poruncesc, în numele lui Isus Cristos, să ieși din ea. Și a
ieșit în aceeași oră.
19. Și când stăpânii ei au văzut că se dusese speranța câștigului lor, i-au
prins pe Pavel și Sila și *i*-au târât în piață la conducători;
20. Și i-au adus la magistrați, spunând: Acești oameni, iudei fiind, tulbură
foarte mult cetatea noastră,
21. Și învață obiceiuri care nu ne sunt permise de lege nici să le primim,
nici să le facem, romani fiind.
22. Și mulțimea s-a ridicat împreună împotriva lor; și magistrații le-au
smuls hainele și au poruncit să *îi* bată.
23. Și după ce le-au dat multe lovituri, *i*-au aruncat în închisoare, poruncind
temnicerului să îi țină în siguranță.
24. Acesta, primind o astfel de poruncă, i-a aruncat în închisoarea interioară
și le-a strâns picioarele în butuci.
25. ¶ Și la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau laude lui Dumnezeu;
și prizonierii îi auzeau.
26. Și dintr-odată a fost un cutremur mare, așa încât s-au zguduit
temeliile închisorii; și îndată, toate ușile s-au deschis și legăturile fiecăruia
s-au dezlegat.

27. Și temnicerul, trezindu-se din somnul său și văzând ușile închisorii deschise, a scos sabia și avea de gând să se omoare, presupunând că prizonierii fugiseră.
28. Dar Pavel a strigat cu voce tare, spunând: Nu îți face niciun rău; fiindcă toți suntem aici.
29. Atunci el a cerut o lumină și s-a repezit înăuntru și a venit tremurând și a căzut înaintea lui Pavel și Sila.
30. Și i-a dus afară și a spus: Domnilor, ce trebuie să fac pentru a fi salvat?
31. Iar ei au spus: Crede în Domnul Isus Cristos și vei fi salvat tu și casa ta.
32. Și i-au vorbit cuvântul Domnului, lui și tuturor care erau în casa lui.
33. Și *el* i-a luat în aceeași oră a nopții și *le*-a spălat loviturile; și îndată a fost botezat, el și toți ai lui.
34. Și după ce i-a dus în casa lui, *le*-a pus mâncare înainte și s-a bucurat, crezând în Dumnezeu cu toată casa lui.
35. ¶ Și după ce s-a făcut ziuă, magistrații au trimis lictorii, spunând: Lăsați pe acești oameni să plece.
36. Și temnicerul a spus cuvintele acestea lui Pavel: Magistrații au trimis să vă las să plecați; acum așadar, plecați și mergeți în pace.
37. Dar Pavel le-a spus: Ne-au bătut în public, necondamnați, romani fiind, și *ne*-au aruncat în închisoare; și acum ne scot pe ascuns? Nici vorbă; ci să vină ei înșiși pentru a ne conduce afară.
38. Și lictorii au spus aceste vorbe magistraților; și s-au temut când au auzit că sunt romani.
39. Și au venit și îi implorau; și *i*-au condus afară și *îi* rugau să plece din cetate.
40. Și au ieșit din închisoare și au intrat la Lidia; și după ce i-au văzut pe frați, i-au mângâiat și au plecat.

Capitolul 17

ȘI, după ce au trecut prin Amfipolis și Apolonia, au venit la Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor;
2. Iar Pavel, după cum avea obiceiul, a intrat la ei, și trei zile de sabat a discutat cu ei din scripturi,
3. Expunând și afirmând că trebuia să sufere Cristos și să învie dintre morți; și *spunând* că: Acest Isus, pe care vi-l predic eu, este Cristos.
4. Și unii dintre ei au crezut și s-au alăturat lui Pavel și Sila; și dintre grecii religioși o mare mulțime și nu puține dintre femeile de seamă.
5. Dar iudeii, care nu au crezut, împinși de invidie, au luat cu ei niște însoțitori desfrânați, de soi josnic, și au strâns o mulțime și au pus toată cetatea în tulburare și au asaltat casa lui Iason, căutând să îi aducă la popor.
6. Și, negăsindu-i, au târât pe Iason și pe unii frați la magistrații cetății, strigând: Aceștia care au răscolit lumea au venit și aici;
7. Pe ei Iason i-a primit; și toți aceștia lucrează împotriva hotărârilor Cezarului, spunând că este un alt împărat, Isus.
8. Și au tulburat mulțimea și magistrații cetății, când au auzit acestea.

9. Și după ce au luat garanție de la Iason și de la ceilalți, le-au dat drumul.
10. ¶ Iar frații au trimis îndată, în timpul nopții, deopotrivă pe Pavel și Sila la Bereea; care, venind, au intrat în sinagoga iudeilor.
11. Dar aceștia erau mai nobili decât cei din Tesalonic, în aceea că au primit cuvântul cu toată bunăvoința minții și cercetau în fiecare zi scripturile, dacă lucrurile acelea erau așa.
12. De aceea mulți dintre ei au crezut; și dintre femeile grecoaice demne de cinste și nu puțini *dintre* bărbați.
13. Dar când iudeii din Tesalonic au știut că și în Bereea era predicat de către Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit și acolo și au stârnit poporul.
14. Și atunci, frații l-au trimis îndată pe Pavel ca și cum ar fi mers spre mare; dar și Sila și Timotei au rămas amândoi acolo.
15. Și cei ce îl conduceau pe Pavel, l-au adus la Atena; și, primind poruncă pentru Sila și Timotei, ca să vină la el cu toată graba, au plecat.
16. ¶ Și, în timp ce Pavel îi aștepta la Atena, i s-a întărâtat duhul în el când a văzut cetatea cu totul dedată idolatriei.
17. De aceea dezbătea în sinagogă cu iudeii și cu cei religioși și în fiecare zi în piață cu cei ce îl întâlneau.
18. Atunci, l-au întâlnit unii filozofi dintre epicurieni și dintre stoici. Și unii spuneau: Ce dorește să spună guralivul acesta? Iar alții: Se pare că este proclamatorul unor dumnezei străini, pentru că le predica pe Isus și învierea.
19. Și l-au luat și l-au adus în Areopag, spunând: Putem ști ce *este* doctrina aceasta nouă, despre care vorbești?
20. Fiindcă aduci lucruri străine la urechile noastre; de aceea intenționăm să știm ce înseamnă acestea.
21. (Fiindcă toți atenienii și străinii care erau acolo nu *își* petreceau timpul cu nimic altceva decât să spună, sau să audă ceva nou.)
22. ¶ Atunci Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului și a spus: Bărbați din Atena, îmi dau seama că în toate lucrurile voi sunteți prea superstițioși.
23. Căci cum treceam și priveam la lucrurile voastre de închinare, am găsit și un altar pe care era inscripționat: DUMNEZEULUI NECUNOSCUT. Acestuia așadar, căruia voi vă închinați ignorant, pe acesta vi-l predic eu.
24. Dumnezeu care a făcut lumea și toate lucrurile în ea, fiindcă este Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute prin mâini;
25. Nici nu este adorat cu mâini omenești, ca și cum ar avea nevoie de ceva, el care dă tuturor viață și suflare și toate;
26. Și a făcut dintr-un singur sânge toate națiunile oamenilor să locuiască pe toată fața pământului, și a hotărât timpurile dinainte rânduite și granițele locuinței lor;
27. Ca să îl caute pe Domnul, dacă, ar putea cumva să îl caute bâjbâind și să *îl* găsească, deși nu este departe de fiecare dintre noi;
28. Fiindcă în el trăim și ne mișcăm și avem ființă; cum au spus unii dintre poeții voștri: Fiindcă și noi suntem urmașii lui.

29. Fiind aşadar urmaşi ai lui Dumnezeu, nu ar trebui să gândim că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului, sau pietrei, cioplită prin arta şi planul omului.
30. Şi Dumnezeu a trecut cu vederea timpurile acestei ignoranţe; dar acum, porunceşte tuturor oamenilor de pretutindeni, să se pocăiască;
31. Pentru că a stabilit o zi în care *el* va judeca lumea în dreptate prin *acel* bărbat pe care l-a rânduit; prin care a dat asigurare tuturor, prin aceea că l-a înviat dintre morţi.
32. ¶ Şi, auzind despre învierea dintre morţi, unii şi-au bătut joc; şi alţii spuneau: Te vom asculta din nou despre aceasta.
33. Aşa că Pavel a plecat din mijlocul lor.
34. Totuşi unii bărbaţi s-au alipit de el şi au crezut, între care şi Dionisie Areopagitul şi o femeie numită Damaris şi alţii cu ei.

Capitolul 18

IAR după acestea, Pavel a plecat din Atena şi a venit la Corint;
2. Şi a găsit un anumit iudeu numit Aquila, născut în Pontus, venit de curând din Italia cu soţia sa Priscila; (deoarece Claudius poruncise tuturor iudeilor să plece din Roma) şi a venit la ei.
3. Şi pentru că era de acelaşi meşteşug, a rămas cu ei şi lucra, fiindcă erau de meseria făcători de corturi.
4. Şi el discuta în sinagogă în fiecare sabat şi convingea pe iudei şi pe greci.
5. Şi când au coborât deopotrivă Sila şi Timotei din Macedonia, Pavel era constrâns în duh şi adeverea iudeilor *că* Isus *era* Cristosul.
6. Şi când ei s-au împotrivit lor înşişi şi au blasfemiat, *şi*-a scuturat hainele şi le-a spus: Sângele vostru *să fie* asupra capetelor voastre; eu *sunt* curat; de acum încolo mă voi duce la neamuri.
7. ¶ Şi a plecat de acolo şi a intrat în casa unuia numit Iustus, care se închina lui Dumnezeu, a cărui casă era lipită de sinagogă.
8. Şi Crisp, mai marele sinagogii, a crezut în Domnul cu toată casa lui; şi mulţi dintre corinteni, auzind, au crezut şi au fost botezaţi.
9. Atunci Domnul i-a spus lui Pavel, în timpul nopţii, printr-o viziune: Nu te teme, dimpotrivă, vorbeşte şi nu tăcea;
10. Pentru că eu sunt cu tine şi nimeni nu te va prinde să îţi facă rău, pentru că eu am mult popor în acea cetate.
11. Şi a rămas *acolo* un an şi şase luni, învăţând cuvântul lui Dumnezeu între ei.
12. ¶ Şi pe când era Galio, proconsul al Ahaiei, iudeii, într-un gând, s-au ridicat împotriva lui Pavel şi l-au adus la scaunul de judecată,
13. Spunând: Acesta incită pe oameni să se închine lui Dumnezeu împotriva legii.
14. Şi pe când Pavel era gata să deschidă gura, Galio le-a spus iudeilor: Dacă ar fi vorba într-adevăr despre *vreun* lucru de nelegiuire, sau desfrânare stricată, iudeilor, după cuviinţă v-aş îndura;

15. Dar dacă este o problemă de cuvinte și nume și de legea voastră, vă privește; fiindcă eu nu intenționez să fiu judecător al acestora.
16. Și i-a alungat de la scaunul de judecată.
17. Atunci, toți grecii l-au prins pe Sosten, mai marele sinagogii și *l*-au bătut înaintea scaunului de judecată. Și lui Galio nu îi păsa de nimic din acestea.
18. ¶ Iar Pavel a rămas încă multe zile, după care și-a luat rămas bun de la frați și a navigat de acolo în Siria și cu el Priscila și Aquila; *după ce Pavel și*-a tuns scurt părul în Chencrea, fiindcă făcuse un jurământ.
19. Și a venit la Efes și i-a lăsat acolo; iar el a intrat în sinagogă și discuta cu iudeii.
20. Dar, cerându-*i* să rămână mai mult timp cu ei, nu a consimțit;
21. Ci și-a luat rămas bun de la ei, spunând: Trebuie, neapărat, să țin această sărbătoare care vine, în Ierusalim; dar mă voi întoarce la voi din nou, dacă Dumnezeu voiește. Și s-a îmbarcat din Efes.
22. Și după ce a debarcat la Cezareea și a urcat și a salutat biserica, a coborât la Antiohia.
23. Și după ce a petrecut ceva timp, a ieșit și a traversat pe rând ținutul Galatiei și al Frigiei, întărind pe toți discipolii.
24. ¶ Iar un anumit iudeu, numit Apolo, născut la Alexandria, un bărbat elocvent, fiind puternic în scripturi, a ajuns la Efes.
25. Acesta era învățat în calea Domnului; și fiind fervent în duh, vorbea și învăța cu de-amănuntul lucrurile despre Domnul, cunoscând doar botezul lui Ioan.
26. Și acesta a început să vorbească cutezător în sinagogă; și Aquila și Priscila, auzindu-l, l-au luat la *ei* și i-au arătat mai exact calea lui Dumnezeu.
27. Și când s-a gândit să treacă în Ahaia, frații au scris, îndemnând pe discipoli să îl primească; acesta, când a venit, a ajutat mult pe cei care crezuseră prin har.
28. Fiindcă el convingea pe iudei cu putere, public, arătând prin scripturi că Isus este Cristos.

Capitolul 19

ȘI s-a întâmplat că, în timp ce Apolo era în Corint, Pavel, traversând ținuturile de sus, a venit la Efes; și, găsind anumiți discipoli,
2. Le-a spus: Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut? Iar ei i-au spus: Nici măcar nu am auzit că ar fi vreun Duh Sfânt.
3. Iar el le-a spus: Atunci cu ce ați fost botezați? Iar ei au spus: Cu botezul lui Ioan.
4. Atunci Pavel a spus: Ioan într-adevăr a botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului că ar trebui să creadă în cel ce vine după el, adică în Cristos Isus.
5. Când au auzit, au fost botezați în numele Domnului Isus.
6. Și după ce Pavel *și*-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit peste ei; și vorbeau în limbi și profețeau.

7. Și erau cam doisprezece bărbați cu totul.
8. ¶ Și a intrat în sinagogă și a vorbit cutezător timp de trei luni, dezbătând și convingând despre cele ale împărăției lui Dumnezeu.
9. Dar când unii s-au împietrit și nu au crezut, ci au vorbit de rău calea aceea înaintea mulțimii, a plecat de la ei și a separat discipolii, dezbătând zilnic în școala unuia, Tiran.
10. Și aceasta a ținut timp de doi ani; așa că toți care locuiau în Asia au auzit cuvântul Domnului Isus, deopotrivă iudei și greci.
11. Și Dumnezeu lucra miracole nemaipomenite prin mâinile lui Pavel;
12. Așa că au adus la bolnavi prosoape și șorțuri de pe trupul lui și bolile se depărtau de ei, și duhurile rele ieșeau din ei.
13. ¶ Atunci, unii din iudeii pribegi, exorcești, s-au angajat să cheme numele Domnului Isus peste cei ce aveau duhuri rele, spunând: Vă conjurăm prin Isus, pe care îl predică Pavel.
14. Și erau șapte fii ai lui Sceva, un iudeu, mai marele preoților, care au făcut astfel.
15. Iar duhul rău a răspuns și a zis: Pe Isus îl cunosc și pe Pavel îl știu; dar voi, cine sunteți?
16. Și omul în care era duhul rău, a sărit pe ei și i-a dominat și i-a învins, așa că au fugit afară din casă, goi și răniți.
17. Și aceasta a fost cunoscută deopotrivă tuturor iudeilor și grecilor care locuiau în Efes; și frică a căzut peste ei toți și numele Domnului Isus era preamărit.
18. Și mulți care au crezut, au venit și au mărturisit și și-au arătat faptele.
19. Și mulți dintre cei care lucraseră artele magiei, au adus cărțile la un loc și le-au ars înaintea tuturor; și au calculat prețul lor și au găsit *că era de* cincizeci de mii de arginți.
20. Astfel cuvântul lui Dumnezeu a crescut cu putere și a învins.
21. ¶ După ce s-au terminat acestea, Pavel s-a hotărât în duhul, după ce traversase Macedonia și Ahaia, să meargă la Ierusalim, spunând: După ce voi fi fost acolo, trebuie să văd și Roma.
22. Astfel a trimis în Macedonia pe doi dintre cei ce îl serveau, Timotei și Erast; dar el a stat un timp în Asia.
23. Și s-a făcut în acel timp nu mică tulburare despre calea aceea.
24. Fiindcă unul, numit Demetrie, un argintar, care făcea temple din argint pentru Diana, aducând nu puțin câștig meșterilor,
25. Pe care el i-a chemat împreună cu lucrătorii cu ocupații asemănătoare și a spus: Domnilor, știți că prin această muncă avem bogăția noastră.
26. Mai mult, vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia, acest Pavel a convins și a abătut mulți oameni, spunând că *aceia ce sunt* făcuți de mâini nu sunt dumnezei,
27. Așa că, nu numai această meserie a noastră este în pericol să fie făcută de nimic, dar și templul marii zeițe Diana va fi disprețuit și măreția ei va fi nimicită, *ea* căreia toată Asia și lumea i se închină.

28. Iar când au auzit *acestea* s-au umplut de furie și strigau, spunând: Mare *este* Diana efesenilor.
29. Și întreaga cetate s-a umplut de confuzie; și, prinzând pe Gaiu și Aristarh, bărbați din Macedonia, parteneri de călătorie ai lui Pavel, s-au năpustit într-un gând în teatru.
30. Dar când Pavel a intenționat să intre la popor, discipolii nu l-au lăsat.
31. Și de asemenea unii din mai marii Asiei, care erau prietenii lui, au trimis la el, implorând să nu se expună el însuși în teatru.
32. Așadar unii strigau ceva și alții altceva, fiindcă adunarea era confuză și cei mai mulți nu știau de ce se adunaseră.
33. Și l-au târât pe Alexandru afară din mulțime, iudeii împingându-l înainte. Și Alexandru, făcând semn cu mâna, a voit să se apere înaintea poporului.
34. Dar când și-au dat seama că este iudeu, toți într-o singură voce au strigat aproape două ore: Mare *este* Diana efesenilor.
35. Și după ce cancelarul cetății a liniștit mulțimea, a spus: Bărbați efeseni, cine este omul care nu știe că cetatea efesenilor este închinătoare marii zeițe Diana și a *chipului* care a căzut de la Jupiter.
36. Văzând așadar că acestea nu pot fi negate, voi ar trebui să stați liniștiți și să nu faceți nimic în grabă.
37. Fiindcă ați adus aici pe acești bărbați, care nu sunt nici jefuitori de biserici, nici blasfematori ai zeiței voastre.
38. De aceea dacă Demetrie și meșterii care sunt cu el au ceva împotriva cuiva, judecata este deschisă și sunt proconsuli; să se acuze unul pe altul.
39. Dar dacă cereți ceva referitor la alte lucruri, se va rezolva în adunarea legiuită.
40. Fiindcă suntem în pericol să fim acuzați pentru tulburarea de azi, nefiind niciun motiv prin care să putem da socoteală despre această îmbulzeală.
41. Și după ce a spus astfel, a dat drumul adunării.

Capitolul 20

IAR după ce a încetat tumultul, Pavel a chemat la *el* pe discipoli și *i*-a îmbrățișat și a ieșit să plece în Macedonia.
2. Iar după ce a traversat părțile acelea și i-a îndemnat cu multe cuvinte, a venit în Grecia,
3. Și a rămas trei luni. Și după ce iudeii au complotat împotriva lui, pe când intenționa să navigheze spre Siria, s-a hotărât să se întoarcă prin Macedonia.
4. Și l-au însoțit până în Asia, Sopater din Bereea; și dintre tesaloniceni, Aristarh și Secundus; și Gaiu din Derbe și Timotei; iar din Asia, Tihic și Trofim.
5. Aceștia, mergând înainte, ne-au așteptat în Troas.
6. Iar noi am navigat din Filipi după zilele azimelor și am venit la ei în Troas în cinci zile; unde am rămas șapte zile.

7. ¶ Și în prima *zi* a săptămânii, când discipolii s-au adunat să frângă pâinea, Pavel le-a predicat, pregătit să plece a doua zi; și a continuat vorbirea până la miezul nopții.
8. Și erau multe lumini în camera de sus, unde erau adunați.
9. Și în fereastră a șezut un tânăr, unul numit Eutih, fiind cufundat într-un somn adânc; și pe când Pavel predica îndelung, s-a adâncit în somn și a căzut jos de la al treilea etaj și a fost ridicat mort.
10. Iar Pavel a coborât și s-a aplecat peste el și, îmbrățișându-*l*, a spus: Nu vă tulburați; fiindcă viața lui este în el.
11. Și după ce a urcat din nou și a frânt pâine și a mâncat și a vorbit timp îndelungat, până în zorii zilei, astfel a plecat.
12. Și l-au adus pe tânăr viu și nu puțin au fost mângâiați.
13. ¶ Iar noi ne-am dus înainte la corabie și am navigat spre Assos, vrând să îl luăm de acolo pe Pavel; fiindcă astfel rânduise *el*, el însuși gândindu-se să meargă pe jos.
14. Și când s-a întâlnit cu noi la Assos, l-am luat și am venit la Mitilene.
15. Și de acolo am navigat și în următoarea *zi* am ajuns față în față cu Chios; și în următoarea *zi* am ajuns la Samos și am rămas la Troghilion și în următoarea *zi* am venit la Milet.
16. Fiindcă Pavel a decis să navigheze pe lângă Efes, pentru că el a refuzat să întârzie în Asia; fiindcă se grăbea, dacă i-ar fi posibil, ca el să fie la Ierusalim de ziua cincizecimii.
17. ¶ Iar din Milet a trimis la Efes și a chemat bătrânii bisericii.
18. Și după ce au venit la el, le-a spus: Știți din prima zi de când am venit în Asia, cum m-am purtat cu voi în toate timpurile,
19. Servind pe Domnul cu toată umilința minții și cu multe lacrimi și ispite, care mi s-au întâmplat prin comploturile iudeilor;
20. Cum nu am ascuns nimic ce *vă* era de folos, ci v-am arătat și v-am învățat public și din casă în casă,
21. Adeverind deopotrivă iudeilor și grecilor, pocăință față de Dumnezeu și credință față de Domnul nostru Isus Cristos.
22. Și acum, iată, eu mă duc, legat în duhul, la Ierusalim, neștiind lucrurile care au să mi se întâmple acolo,
23. Decât că Duhul Sfânt adevereşte în fiecare cetate, spunând că mă aşteaptă lanțuri și nenorociri.
24. Dar niciunul dintre aceste lucruri nu mă mișcă, nici nu consider a mea viață de preț pentru mine însumi, așa încât să îmi termin alergarea cu bucurie și serviciul pe care l-am primit de la Domnul Isus, să adeveresc evanghelia harului lui Dumnezeu.
25. Și acum, iată, eu știu că voi toți, printre care am umblat predicând împărăția lui Dumnezeu, nu îmi veți mai vedea fața.
26. De aceea vă iau ca mărturie în această zi, că eu *sunt* curat de sângele tuturor.
27. Fiindcă nu m-am ferit niciodată să vă fac cunoscut întreg sfatului Dumnezeu.

28. Așadar luați seama la voi înșivă și la întreaga turmă peste care Duhul Sfânt v-a făcut supraveghetori, să paște ți biserica lui Dumnezeu, pe care a cumpărat-o cu propriul său sânge.
29. Fiindcă știu aceasta, că după plecarea mea, vor intra printre voi lupi apăsători, necruțând turma.
30. Și dintre voi înșivă se vor scula bărbați vorbind lucruri perverse, să atragă discipoli după ei.
31. Vegheați așadar și amintiți-vă, că timp de trei ani nu am încetat să vă avertizez cu lacrimi, noapte și zi, pe fiecare.
32. Și acum fraților, vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului său, care este în stare să vă edifice și să vă dea o moștenire printre toți cei sfințiți.
33. Nu am poftit argintul sau aurul sau hainele nimănui.
34. Da, voi înșivă știți că mâinile acestea au servit nevoilor mele și celor ce erau cu mine.
35. V-am arătat toate lucrurile; că, muncind astfel, ar trebui să susțineți pe cei slabi și să vă amintiți cuvintele Domnului Isus, cum el a spus: Este mai binecuvântat a da decât a primi.
36. ¶ Și după ce a vorbit astfel, el a îngenunchiat și s-a rugat cu ei toți.
37. Iar ei toți au plâns mult și au căzut la gâtul lui Pavel și îl sărutau,
38. Întristându-se mai ales pentru cuvintele pe care le-a spus, că nu îi vor mai vedea fața. Și l-au însoțit la corabie.

Capitolul 21

ȘI s-a întâmplat că, după ce ne-am smuls dintre ei și am ridicat ancora, am venit drept la Coos și *ziua* următoare la Rodos și de acolo la Patara;
2. Și, găsind o corabie care naviga spre Fenicia, ne-am îmbarcat și am ridicat ancora.
3. Și după ce am zărit Ciprul și l-am lăsat în stânga, am navigat spre Siria și am ancorat la Tir; fiindcă acolo corabia trebuia să descarce încărcătura.
4. Și găsind discipoli, am rămas acolo șapte zile; aceștia i-au spus lui Pavel prin Duhul, să nu urce la Ierusalim.
5. Și când am împlinit acele zile, am plecat și ne-am reluat călătoria; și toți ne-au condus pe drum, cu soții și copii, până afară din cetate; și, îngenunchind pe țărm, ne-am rugat.
6. Și după ce ne-am îmbrățișat unii pe alții, am intrat în corabie; iar ei s-au întors la ale lor.
7. Iar după ce am terminat noi călătoria pe mare, de la Tir am ajuns la Ptolemaida și am salutat frații și am rămas cu ei o zi.
8. ¶ Iar în următoarea *zi*, *noi* care eram cu Pavel am plecat și am ajuns la Cezareea; și am intrat în casa lui Filip, evanghelistul, care era dintre cei șapte; și am rămas cu el.
9. Și acesta avea patru fiice fecioare, care profețeau.
10. Iar rămânând noi *acolo* multe zile, a coborât din Iudeea un anumit profet, numit Agab.

11. Și după ce a venit la noi și a luat brâul lui Pavel și și-a legat mâinile și picioarele, a spus: Astfel spune Duhul Sfânt: Astfel îl vor lega iudeii în Ierusalim pe bărbatul al căruia brâu este acesta, și *îl* vor preda în mâinile neamurilor.
12. Și când am auzit acestea, deopotrivă noi și cei de acolo, l-am implorat să nu urce la Ierusalim.
13. Atunci Pavel a răspuns: Ce înseamnă aceasta *că* plângeți și îmi frângeți inima? Fiindcă eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar să și mor la Ierusalim pentru numele Domnului Isus.
14. Și, nefiind el convins, noi am încetat, spunând: Să se facă voia Domnului.
15. ¶ Iar după acele zile, ne-am ridicat bagajele și am urcat la Ierusalim.
16. Și au mers cu noi și *unii* dintre discipolii din Cezareea și au adus cu ei pe unul Mnason din Cipru, un discipol bătrân, cu care să găzduim.
17. Și când am venit la Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie.
18. Iar în *ziua* următoare, Pavel a intrat cu noi la Iacov; și toți prezbiterii erau prezenți.
19. Și după ce i-a salutat, a istorisit fiecare lucru în parte pe care l-a lucrat Dumnezeu printre neamuri, prin serviciul său.
20. Și după ce au auzit, au glorificat pe Domnul și i-au spus: Vezi, frate, câte mii de iudei sunt care cred; și toți sunt zeloși pentru lege.
21. Și ei sunt instruiți despre tine, că înveți toți iudeii care sunt printre neamuri să părăsească pe Moise, spunând că ei nici nu ar trebui să circumcidă pe copiii lor, nici să umble cuvenit obiceiurilor.
22. Ce este așadar? Mulțimea trebuie neapărat să se adune; fiindcă vor auzi că ai venit.
23. De aceea fă ceea ce îți spunem: Noi avem patru bărbați care au un jurământ asupra lor;
24. Ia-i și purifică-te împreună cu ei și cheltuiește cu ei, ca să *își* radă capetele; și toți să știe că acele lucruri, despre care au fost instruiți în legătură cu tine, nu sunt nimic; ci, *din contră*, și tu însuți umbli pios și păzești legea.
25. Iar în legătură cu neamurile care cred, noi am scris *și* am hotărât ca ei să nu țină asemenea lucru, ci doar să se păzească ei de *cele* sacrificate idolilor și de sânge și de *animale* sugrumate și de curvie.
26. Atunci Pavel a luat pe acei bărbați, și în următoarea zi, curățindu-se împreună cu ei, a intrat în templu să declare împlinirea zilelor curățirii, până ce va fi oferită o ofrandă pentru fiecare dintre ei.
27. ¶ Și când cele șapte zile erau aproape împlinite, iudeii care erau din Asia, când l-au văzut în templu, au întărâtat toată mulțimea și au pus mâinile pe el,
28. Strigând: Bărbați israeliți, ajutor! Acesta este omul care învață pretutindeni pe toți împotriva poporului și legii și acestui loc; și mai mult, a adus și greci la templu și a profanat acest loc sfânt.
29. (Fiindcă, mai înainte, îl văzuseră cu el în cetate pe Trofim, un efesean pe care presupuneau că Pavel l-a adus în templu.)
30. Și toată cetatea s-a pus în mișcare și poporul fugea să se adune; și l-au luat pe Pavel și l-au târât afară din templu; și îndată ușile au fost închise.

31. Și pe când căutau să îl ucidă, a urcat vestea la căpetenia cohortei că tot Ierusalimul era întărâtat;
32. Acesta îndată a luat soldați și centurioni și a fugit jos la ei; și când au văzut pe căpetenie și pe soldați, au încetat să îl bată pe Pavel.
33. Atunci, căpetenia s-a apropiat și l-a luat, și a poruncit să fie legat cu două lanțuri; și a întrebat cine este și ce a făcut.
34. Și în mulțime unii strigau ceva și alții altceva; și, neputând să știe ceva sigur din cauza tumultului, a poruncit să îl ducă în fortăreață.
35. Și când a ajuns pe trepte, a fost astfel: că era purtat de soldați din cauza violenței poporului.
36. Fiindcă mulțimea poporului *îl* urmărea, strigând: Luați-l!
37. Și pe când Pavel urma să fie dus în fortăreață, a spus căpeteniei: Îmi este permis să îți spun ceva? Iar el a spus: Vorbești grecește?
38. Nu ești tu atunci acel egiptean, care înainte de aceste zile a făcut tulburare și a condus afară în pustie patru mii de bărbați care erau asasini?
39. Iar Pavel a spus: Eu sunt un om, iudeu din Tarsul Ciliciei, cetățean al unei cetăți nu fără însemnătate; și, te implor, permite-mi să vorbesc poporului.
40. Și după ce i-a dat voie, Pavel a stat în picioare pe trepte și a făcut semn poporului cu mâna. Iar după ce s-a făcut mare tăcere, *le*-a vorbit în limba ebraică, spunând:

Capitolul 22

BĂRBAȚI, frați și părinți, ascultați acum apărarea mea față de voi.
2. (Iar *ei*, când au auzit că le vorbește în limba ebraică, au păstrat și mai mare tăcere, iar el a spus):
3. ¶ Eu sunt într-adevăr bărbat iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar crescut în această cetate la picioarele lui Gamaliel, învățat conform cu exactitatea legii părinților și am fost zelos pentru Dumnezeu, așa cum sunteți voi toți în această zi.
4. Și am persecutat această cale până la moarte, legând și punând în închisori, deopotrivă bărbați și femei.
5. Astfel și înaltul preot îmi aduce mărturie și toată adunarea bătrânilor, de la care am și primit scrisori pentru frați și m-am dus la Damasc să îi aduc pe cei de acolo legați, la Ierusalim, pentru a fi pedepsiți.
6. Dar s-a întâmplat, în călătoria și apropierea mea de Damasc, că pe la prânz, dintr-o dată a strălucit din cer o lumină mare în jurul meu.
7. Și am căzut la pământ și am auzit o voce, spunându-mi: Saule, Saule, pentru ce mă persecuți?
8. Și eu am răspuns: Cine ești tu, Doamne? Iar el mi-a spus: Eu sunt Isus din Nazaret, pe care tu îl persecuți.
9. Iar cei ce erau cu mine au văzut într-adevăr lumina și li s-a făcut teamă; dar nu înțelegeau vocea celui ce îmi vorbea.

10. Iar *eu* am spus: Ce să fac, Doamne? Iar Domnul mi-a spus: Scoală-te și du-te în Damasc; și acolo ți se va spune despre toate câte îți sunt rânduite să *le* faci.
11. Și în timp ce nu vedeam de gloria acelei lumini, fiind condus de mână de cei ce erau cu mine, am intrat în Damasc.
12. Iar unul, Anania, un bărbat evlavios conform legii, având mărturie bună de la toți iudeii care locuiau *acolo*,
13. A venit la mine și a stat în picioare și mi-a spus: Frate Saul, primește vedere. Și eu, în aceeași oră, am privit în sus spre el.
14. Iar el a spus: Dumnezeul părinților noștri te-a ales, ca să cunoști voia lui și să vezi pe Cel Drept și să auzi vocea gurii lui.
15. Pentru că îi vei fi martor înaintea tuturor oamenilor, despre ce ai văzut și auzit.
16. Și acum, de ce întârzii? Scoală-te și botează-te și spală-ți păcatele, chemând numele Domnului.
17. Și s-a întâmplat că, după ce eu am revenit la Ierusalim, tocmai când mă rugam în templu, eu am fost în extaz;
18. Și l-am văzut, spunându-mi: Grăbește-te și ieși repede din Ierusalim, pentru că nu vor primi mărturia ta despre mine.
19. Și eu am spus: Doamne, ei știu că am închis și am bătut în fiecare sinagogă pe cei ce au crezut în tine;
20. Și când a fost vărsat sângele martirului tău, Ștefan, stăteam și eu acolo în picioare și încuviințam moartea lui și am păzit hainele celor ce l-au ucis.
21. Iar el mi-a spus: Mergi, pentru că te voi trimite departe de aici, la neamuri.
22. ¶ Iar ei l-au ascultat până la acest cuvânt și și-au ridicat vocile, spunând: Ia de pe pământ pe unul ca acesta; fiindcă nu se cuvine să trăiască.
23. Dar pe când strigau și azvârleau hainele și aruncau praf în aer,
24. Căpetenia a poruncit ca el să fie dus în fortăreață și a poruncit să fie cercetat prin biciuire, ca să afle din ce cauză strigau astfel împotriva lui.
25. Dar pe când îl legau cu curele, Pavel i-a spus centurionului care stătea lângă el în picioare: Vă este legiuit să biciuiți un om, un roman, și necondamnat?
26. Când a auzit centurionul, a venit și a anunțat căpetenia, spunând: Ia seama la ce faci; fiindcă acest om este roman.
27. Atunci căpetenia a venit și i-a zis: Spune-mi, ești roman? Iar el a spus: Da.
28. Și căpetenia a răspuns: Eu, cu o mare sumă *de bani* am cumpărat această libertate. Iar Pavel a spus: Dar eu sunt chiar născut *liber*.
29. Atunci, îndată s-au îndepărtat de el cei ce trebuiau să îl cerceteze; iar căpeteniei îi era și ei teamă după ce a aflat că era roman și pentru că îl legase.
30. Iar a doua zi, pentru că voia să știe într-adevăr pentru ce fusese acuzat de iudei, l-a dezlegat din legăturile *sale* și a poruncit marilor preoți și întregului lor consiliu să vină; și l-a adus jos pe Pavel și l-a pus înaintea lor.

Capitolul

23 IAR Pavel, privind cu atenție consiliul, a spus: Bărbați *și* frați, până în această zi, m-am purtat în toată buna conștiință în fața lui Dumnezeu.
2. Iar Anania, înaltul preot, a poruncit celor ce stăteau lângă el în picioare să îl lovească peste gură.
3. Atunci Pavel i-a spus: Dumnezeu te va lovi, perete văruit; fiindcă tu șezi să mă judeci după lege și poruncești să fiu bătut, contrar legii?
4. Iar cei ce stăteau lângă *el* în picioare au spus: Îl insulți pe înaltul preot al lui Dumnezeu?
5. Atunci Pavel a spus: Fraților, nu am știut că era înaltul preot; fiindcă este scris: Să nu vorbești de rău pe conducătorul poporului tău.
6. ¶ Dar când Pavel a înțeles că o parte erau saduchei și ceilalți farisei, a strigat în consiliu: Bărbați *și* frați, eu sunt fariseu, fiul unui fariseu; din cauza speranței și a învierii morților sunt eu judecat.
7. Iar după ce a vorbit astfel, s-a făcut disensiune între farisei și saduchei; și mulțimea a fost împărțită.
8. Fiindcă saducheii spun că nu este nici înviere, nici înger sau duh; dar fariseii le mărturisesc pe amândouă.
9. Și s-a ridicat strigăt mare; și scribii, *care erau* de partea fariseilor, s-au sculat și se certau aprins, spunând: Nu găsim nimic rău în acest om; dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger, să nu ne luptăm împotriva lui Dumnezeu.
10. Iar după ce s-a făcut disensiune mare, căpetenia, temându-se ca nu cumva Pavel să fie rupt în bucăți de ei, a poruncit soldaților să coboare și să îl smulgă cu forța din mijlocul lor și să *îl* aducă în fortăreață.
11. Iar noaptea următoare, Domnul a stat lângă el în picioare și a spus: Pavele, îndrăznește; fiindcă așa cum ai adeverit despre mine în Ierusalim, așa trebuie să aduci mărturie și la Roma.
12. ¶ Iar după ce s-a făcut ziuă, unii dintre iudei s-au înhăitat și s-au legat cu blestem, spunând că nici nu vor mânca, nici nu vor bea până nu îl vor fi ucis pe Pavel.
13. Și erau mai mulți de patruzeci cei care au făcut acest complot.
14. Aceștia, venind la preoții de seamă și *la* bătrâni, au spus: Ne-am legat cu mare blestem că nu vom gusta nimic până nu îl vom ucide pe Pavel.
15. De aceea acum voi, împreună cu consiliul, spuneți căpeteniei ca mâine să îl aducă jos la voi, ca și cum ați dori să cercetați ceva mai amănunțit despre el; iar noi, înainte să se apropie el, suntem gata să îl ucidem.
16. Dar fiul surorii lui Pavel, după ce a auzit despre cursa lor, a venit și a intrat în fortăreață și i-a spus lui Pavel.
17. Atunci Pavel a chemat la *el* pe unul dintre centurioni și a spus: Du pe tânărul acesta la căpetenie, fiindcă are să îi povestească ceva.
18. Astfel că l-a luat și *l*-a dus la căpetenie și a spus: Prizonierul Pavel m-a chemat la *el* și m-a rugat să aduc la tine pe acest tânăr, care are să îți vorbească ceva.

19. Atunci, căpetenia l-a luat de mână și *l*-a tras deoparte în ascuns și *l*-a
întrebat: Ce este aceasta ce ai să îmi spui?
20. Iar el a spus: Iudeii s-au înțeles să îți ceară ca mâine să îl aduci jos pe
Pavel, în consiliu, ca și cum ar dori să cerceteze mai amănunțit ceva despre el.
21. Dar tu nu te lăsa convins de ei; fiindcă mai mult de patruzeci de
bărbați dintre ei îi întind o cursă, aceștia s-au legat cu blestem ca nici să
nu mănânce, nici să nu bea, până nu îl vor ucide; și acum, ei sunt gata,
așteptând o promisiune de la tine.
22. Atunci căpetenia a lăsat pe tânăr să plece și *i*-a poruncit: Să nu spui
nimănui că mi-ai arătat acestea.
23. Și a chemat la *el* doi centurioni, spunând: Pregătiți două sute de soldați
să meargă la Cezareea, și șaptezeci de călăreți și două sute de lăncieri la
ora a treia din noapte.
24. Și dați-*le* animale, ca să îl pună pe Pavel deasupra și să *îl* ducă teafăr
la Felix, guvernatorul.
25. Și a scris o scrisoare, cuprinzând acestea:
26. Claudius Lisias către preaonorabilul guvernator Felix, salutări.
27. Acest bărbat a fost prins de iudei și ar fi fost ucis de ei; atunci, am venit
cu armată și l-am salvat, înțelegând că era roman.
28. Dar voind să cunosc cauza pentru care l-au acuzat, l-am coborât în
consiliul lor;
29. *Și*, l-am găsit acuzat despre întrebări din legea lor, dar neavând nimic
care să îl acuze demn de moarte sau de lanțuri.
30. Și când mi s-a spus cum iudeii întindeau o cursă pentru acest bărbat,
îndată *l*-am trimis la tine și am poruncit și acuzatorilor lui să spună înaintea
ta cele împotriva lui. Sănătate.
31. Atunci soldații, așa cum li se poruncise, l-au luat pe Pavel și *l*-au adus
pe timpul nopții la Antipatris.
32. Iar a doua zi, au lăsat călăreții să meargă cu el și s-au întors la fortăreață;
33. Iar aceștia, după ce au venit la Cezareea și au dat guvernatorului
epistola, l-au prezentat și pe Pavel înaintea lui.
34. Și după ce guvernatorul a citit, *l*-a întrebat din ce provincie era. Și a
priceput că *este* din Cilicia;
35. Te voi asculta pe îndelete, a spus *el*, când vor veni și acuzatorii tăi. Și
a poruncit să fie păzit în sala de judecată a lui Irod.

Capitolul 24

ȘI după cinci zile, Anania, înaltul preot, a coborât cu bătrânii și
cu un anumit orator, *numit* Tertul, care l-au înștiințat pe
guvernator împotriva lui Pavel.
2. Și după ce a fost chemat, Tertul a început să acuze, spunând: Văzând
că prin tine ne bucurăm de multă pace și că au fost făcute lucrări bune
pentru această națiune prin prevederea ta,
3. *Le* primim întotdeauna și în toate locurile, preanobile Felix,
cu toată mulțumirea.

4. Dar ca nu cumva să te mai rețin, te rog să ne asculți pe scurt cu bunăvoința ta.
5. Fiindcă l-am găsit pe acest bărbat *a fi* o ciumă, instigator la revoltă printre toți iudeii din întreaga lume și un conducător al partidei nazarinenilor;
6. Care a încercat de asemenea să pângărească templul; și pe care l-am prins și voiam să *îl* judecăm conform cu legea noastră.
7. Dar căpetenia Lisias a venit și *l*-a luat cu mare violență din mâinile noastre,
8. Și a poruncit acuzatorilor lui să vină înaintea ta. Dacă îl vei cerceta, tu însuți vei putea afla de la el despre toate lucrurile de care îl acuzăm noi.
9. Și iudeii au aprobat și ei, spunând că așa stau lucrurile.
10. ¶ Atunci Pavel, după ce guvernatorul i-a făcut semn să vorbească, a răspuns: Deoarece știu că de mulți ani ai fost judecător al acestei națiuni, cu atât mai bucuros răspund pentru mine însumi;
11. Ca să poți înțelege, că nu sunt decât douăsprezece zile de când am urcat să mă închin la Ierusalim.
12. Și nu m-au găsit în templu dezbătând cu cineva, nici făcând agitație a mulțimii, nici în sinagogi, nici în cetate;
13. Nici nu pot dovedi lucrurile de care acum mă acuză.
14. Dar îți mărturisesc aceasta, că după calea pe care *ei* o numesc erezie, așa mă închin Dumnezeului părinților mei, crezând toate care sunt scrise în lege și în profeți;
15. Și am speranță față de Dumnezeu, pe care și ei înșiși o acceptă, că va fi o înviere a morților, deopotrivă a celor drepți și nedrepți.
16. Și în aceasta mă deprind pe mine însumi, să am întotdeauna o conștiință fără poticnire, față de Dumnezeu și oameni.
17. Și, după mulți ani, am venit să aduc națiunii mele milostenii și ofrande.
18. După care anumiți iudei din Asia m-au găsit purificat în templu, nici cu mulțime, nici cu tumult.
19. Aceștia ar trebui să se înfățișeze aici înaintea ta și să acuze, dacă au ceva împotriva mea.
20. Sau să spună aceștia dacă au găsit în mine vreo nelegiuire, în timp ce am stat în picioare înaintea consiliului,
21. Cu excepția acestei singure voci, că am strigat stând în picioare printre ei: În legătură cu învierea morților sunt eu judecat astăzi de voi.
22. ¶ Iar după ce Felix a auzit acestea, având o mai bună cunoaștere despre acea cale, i-a amânat și a spus: Când va coborî Lisias, căpetenia, voi ști pe deplin cele despre voi.
23. Și a poruncit unui centurion să îl țină pe Pavel și să *îi* lase libertate și să nu oprească pe niciunul dintre ai lui să îl servească, sau să vină la el.
24. Și după câteva zile, când Felix a venit cu soția lui, Drusila, care era iudeică, a trimis după Pavel și l-a ascultat despre credința în Cristos.
25. Dar pe când el discuta despre dreptate și înfrânare și judecata care va veni, Felix a tremurat și a răspuns: Acum du-te; când voi avea ocazie cuvenită, te voi chema.

26. În același timp se aștepta de asemenea ca Pavel să îi dea bani, ca să îl elibereze; de aceea a trimis adeseori după el și vorbea cu el.
27. Dar după doi ani a venit succesorul lui, Porcius Festus; și Felix, voind să arate favoare iudeilor, l-a lăsat pe Pavel legat.

Capitolul 25

ȘI, când Festus a venit în provincie, după trei zile a urcat de la Cezareea la Ierusalim.
2. Atunci, înaltul preot și mai marele iudeilor l-au înștiințat împotriva lui Pavel și l-au implorat,
3. Cerând o favoare împotriva lui, ca să trimită după el la Ierusalim, pregătind o cursă pe drum să îl ucidă.
4. Dar Festus a răspuns că Pavel ar trebui ținut în Cezareea și că el însuși intenționează să plece curând *într-acolo*.
5. De aceea a spus: Aceia dintre voi care pot, să se coboare cu *mine* și să îl acuze pe acest bărbat, dacă este ceva rău în el.
6. Și după ce a rămas mai mult de zece zile printre ei, a coborât la Cezareea; și a doua zi, șezând pe scaunul de judecată, a poruncit să fie adus Pavel.
7. Și după ce a venit el, iudeii care au coborât de la Ierusalim au stat în picioare împrejur și au adus plângeri multe și grele împotriva lui Pavel, pe care nu au fost în stare să *le* dovedească.
8. În timp ce el se apăra: Nu am păcătuit deloc, nici împotriva legii iudeilor, nici împotriva templului, nici chiar împotriva Cezarului.
9. Dar Festus, voind să facă o favoare iudeilor, i-a răspuns lui Pavel și a zis: Ești de acord să urci la Ierusalim și acolo să fii judecat despre acestea înaintea mea?
10. Atunci Pavel a spus: Stau în picioare la scaunul de judecată al Cezarului, unde ar trebui să fiu judecat; nu am făcut nimic rău iudeilor, așa cum știi foarte bine.
11. Dar dacă sunt nedrept, sau am făcut ceva demn de moarte, nu mă feresc să mor; dar dacă nu este nimic din acestea de care ei mă acuză, nimeni nu mă poate da lor. Apelez la Cezar.
12. Atunci Festus, după ce a stat de vorbă cu consiliul, a răspuns: La Cezar ai apelat? La Cezar vei merge.
13. ¶ Iar după câteva zile, împăratul Agripa și Bernice au venit la Cezareea să îl salute pe Festus.
14. Iar după ce au rămas acolo multe zile, Festus a prezentat împăratului cele ale lui Pavel, spunând: Este *aici* un anumit bărbat lăsat în lanțuri de Felix;
15. Despre care, când am fost eu la Ierusalim, preoții de seamă și bătrânii iudeilor *mi*-au făcut cunoscut, cerând judecată împotriva lui.
16. Acestora le-am răspuns: Nu este obiceiul romanilor să dea la moarte pe niciun om, înainte ca cel care este acuzat să fie față în față cu acuzatorii și să aibă ocazia să se apere referitor la acuzația adusă împotriva *lui*.

17. De aceea când au venit aici, fără nicio întârziere, a doua zi am şezut pe scaunul de judecată şi am poruncit să fie adus bărbatul.
18. Împotriva căruia acuzatorii, după ce au stat în picioare, nu au adus nicio acuzaţie din acelea pe care le presupuneam eu;
19. Ci aveau anumite cercetări împotriva lui despre propria lor superstiţie şi despre unul Isus, care a murit, *despre* care Pavel afirmă că este viu.
20. Şi îndoindu-mă de acest mod de cercetări, am întrebat dacă era dispus să meargă la Ierusalim, şi acolo să fie judecat despre acestea.
21. Dar după ce Pavel a apelat să fie ţinut pentru examinarea lui Augustus, am poruncit ca el să fie ţinut până îl voi trimite la Cezar.
22. Atunci, Agripa i-a spus lui Festus: Aş dori chiar eu însumi să îl aud pe *acest* om. Iar el a spus: Mâine îl vei auzi.
23. Şi a doua zi, când Agripa a venit şi Bernice, cu mare fast, şi au intrat în locul audierii cu căpeteniile şi cu bărbaţii conducători ai cetăţii, la porunca lui Festus a fost adus Pavel.
24. Şi Festus a spus: Împărate Agripa şi toţi bărbaţii care sunteţi prezenţi cu noi, îl vedeţi pe acesta, despre care toate mulţimile iudeilor au stăruit de mine, deopotrivă la Ierusalim şi aici, strigând că nu ar mai trebui să trăiască.
25. Dar când am înţeles că nu a făcut nimic demn de moarte şi chiar el însuşi a cerut recurs la Augustus, am hotărât să îl trimit.
26. Despre el nu am nimic sigur să scriu domnului meu. De aceea l-am adus în faţă, înaintea voastră şi mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca după ce se va fi făcut cercetare, să am ceva să scriu.
27. Fiindcă mi se pare iraţional să trimit un prizonier şi să nu arăt acuzaţiile împotriva lui.

Capitolul 26

IAR Agripa i-a spus lui Pavel: Îţi este permis să vorbeşti pentru tine însuţi. Atunci Pavel a întins mâna şi s-a apărat:
2. Mă consider fericit, împărate Agripa, pentru că voi putea să mă apăr astăzi, înaintea ta, în legătură cu toate despre care sunt acuzat de iudei;
3. Mai ales *ştiindu-te* a fi expert în toate obiceiurile şi întrebările dintre iudei; de aceea, te implor să mă asculţi cu răbdare.
4. Felul meu de viaţă din tinereţe, care a fost de la început în naţiunea mea la Ierusalim, *îl* cunosc toţi iudeii;
5. Care m-au cunoscut de la început, dacă ei doresc să aducă mărturie, că am trăit conform cu partida cea mai strictă a religiei noastre, ca fariseu.
6. Şi acum stau în picioare şi sunt judecat pentru speranţa promisiunii făcute de Dumnezeu părinţilor *noştri*;
7. *Promisiune*, la care speră să ajungă, cele douăsprezece triburi ale noastre, servind neîncetat lui *Dumnezeu* zi şi noapte. Despre această speranţă sunt acuzat, împărate Agripa, de iudei.
8. De ce pare un lucru de necrezut pentru voi, că Dumnezeu înviază morţii?

9. Într-adevăr, eu m-am gândit în mine însumi, că ar trebui să fac multe lucruri potrivnice față de numele lui Isus din Nazaret.
10. Lucru pe care l-am și făcut în Ierusalim; și pe mulți dintre sfinți i-am închis în închisoare, primind autoritate de la preoții de seamă; și, fiind dați la moarte îmi dădeam votul împotriva *lor*.
11. Și deseori i-am pedepsit în fiecare sinagogă și *i*-am constrâns să blasfemieze; și, fiind peste măsură de turbat împotriva lor, *i*-am persecutat chiar și în cetățile străine.
12. ¶ După care, pe când mă duceam la Damasc cu autoritate și împuternicire de la preoții de seamă,
13. La miezul zilei, împărate, am văzut pe cale o lumină din cer, mai mare ca strălucirea soarelui, strălucind în jurul meu și a celor care călătoreau cu mine.
14. Și după ce am căzut toți la pământ, am auzit o voce vorbindu-mi și spunând în limba ebraică: Saule, Saule, de ce mă persecuți? Greu îți este să dai cu călcâiul în țepușe.
15. Iar eu am spus: Cine ești tu, Doamne? Și el a spus: Eu sunt Isus, pe care tu îl persecuți.
16. Scoală-te dar și stai în picioare; căci cu acest scop ți-am apărut, să te fac un servitor și un martor deopotrivă a cele ce ai văzut și a acelora în care mă voi arăta ție;
17. Eliberându-te din poporul și *dintre* neamurile spre care acum te trimit,
18. Să le deschizi ochii *și* să *îi* întorci de la întuneric la lumină și *din* puterea lui Satan la Dumnezeu, ca să primească iertare de păcate și moștenire printre cei sfințiți prin credința care *este* în mine.
19. După care, împărate Agripa, nu am fost neascultător viziunii cerești;
20. Ci am arătat mai întâi celor din Damasc și Ierusalim și prin toate ținuturile Iudeii și *apoi* neamurilor, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu și să facă lucrări cuvenite de pocăință.
21. Pentru acestea, iudeii m-au prins în templu și au încercat să *mă* ucidă.
22. De aceea obținând ajutor de la Dumnezeu, continuu până în această zi, aducând mărturie deopotrivă *celor* mici și mari, nespunând nimic altceva decât cele ce ziceau profeții și Moise că se vor întâmpla:
23. Că trebuie să sufere Cristosul, că *el* va fi cel dintâi al învierii dintre morți și să arate lumină poporului și neamurilor.
24. ¶ Și pe când el răspundea astfel în apărarea lui, Festus a spus cu voce tare: Pavele, ți-ai ieșit din minți; multă învățătură te face nebun.
25. Dar el a spus: Nu sunt nebun, preanobile Festus; ci vorbesc deschis cuvintele adevărului și cumpătării.
26. Fiindcă împăratul știe despre acestea, înaintea căruia și vorbesc pe față; fiindcă sunt convins că nimic din acestea nu îi sunt ascunse; fiindcă aceasta nu s-a făcut într-un colț.
27. Crezi tu, împărate Agripa, în profeți? Știu că tu crezi.
28. Atunci Agripa i-a spus lui Pavel: Aproape mă convingi să fiu creștin.

29. Iar Pavel a spus: Să dea Dumnezeu, ca nu numai tu, ci și toți cei ce mă aud astăzi, să fie deopotrivă aproape *ce sunt eu* și chiar mai mult decât sunt *eu*, exceptând aceste lanțuri.
30. Și după ce a vorbit astfel, împăratul s-a sculat și guvernatorul și Bernice și cei ce ședeau cu ei;
31. Și după ce s-au retras, vorbeau între ei, spunând: Acest om nu face nimic demn de moarte sau de lanțuri.
32. Atunci Agripa i-a spus lui Festus: Acest om ar fi putut fi eliberat dacă nu ar fi apelat la Cezar.

Capitolul 27

IAR când s-a hotărât să navigăm spre Italia, pe Pavel și pe alți prizonieri i-au predat unui centurion numit Iulius, din cohorta lui Augustus.
2. Și, îmbarcându-ne într-o corabie de la Adramit, am ridicat ancora, intenționând să navigăm pe lângă coastele Asiei; Aristarh, un macedonean din Tesalonic, fiind cu noi.
3. Și a doua *zi* am aruncat ancora la Sidon. Și Iulius îl trata omenește pe Pavel și *i*-a dat voie să meargă la prietenii săi să se învioreze.
4. Și după ce am ridicat ancora de acolo, am navigat la adăpostul Ciprului, pentru că vânturile erau potrivnice.
5. Și după ce am trecut de marea Ciliciei și Pamfiliei, am ajuns la Mira, *o cetate* din Licia.
6. Și acolo, centurionul a găsit o corabie din Alexandria, navigând spre Italia; și ne-a urcat în ea.
7. Și navigând încet mai multe zile și ajungând cu greu lângă Cnidus, vântul nelăsându-ne, am navigat la adăpostul Cretei, lângă Salmona;
8. Și, trecând cu greu aceasta, am ajuns într-un loc numit Limanuri Bune; aproape de care era cetatea Lasaia.
9. Și, trecând mult timp și navigarea fiind de acum periculoasă, pentru că postul trecuse deja, Pavel *i*-a avertizat,
10. Și le-a spus: Domnilor, îmi dau seama că această călătorie va fi cu vătămare și multă pagubă, nu doar pentru încărcătură și corabie, dar și pentru viețile noastre.
11. Cu toate acestea, centurionul l-a crezut pe căpetenia vasului și pe proprietarul corăbiei mai mult decât cele spuse de Pavel.
12. ¶ Iar pentru că limanul nu era bun pentru iernat, cei mai mulți s-au înțeles să plece și de acolo, dacă ar fi posibil să ajungă cumva să ierneze la Fenix, un liman din Creta și *care este* orientat spre sud-vest și nord-vest.
13. Iar când vântul de sud a suflat ușor, presupunând că *și*-au atins scopul, ridicând ancora, au navigat aproape de Creta.
14. Dar nu după mult *timp* s-a ridicat împotriva acesteia un vânt violent, numit Euroclidon.
15. Iar când corabia a fost apucată și nu putea face față vântului, ne-am lăsat purtați *de ea*.

16. Și, trecând repede pe lângă o anume insulă numită, Clauda, cu greu
am fost în stare să fim stăpâni ai bărcii;
17. Pe care, după ce au ridicat-o, au folosit ajutoare, încingând corabia; și,
temându-se ca nu cumva să fie aruncați în bancurile de nisip, au strâns
pânzele și astfel au fost purtați.
18. Iar noi, fiind puternic bătuți de furtună, a doua *zi* ei au aruncat
încărcătura peste bord;
19. Și a treia *zi*, *noi* cu mâinile noastre am aruncat uneltele corăbiei.
20. Și după ce nu s-a arătat mai multe zile nici soare nici stele, și nu mică
era furtuna peste *noi*, ni s-a dus atunci toată speranța că vom fi salvați.
21. ¶ Iar după o îndelungată abstinență, Pavel a stat în picioare în mijlocul
lor și a spus: Domnilor, trebuia să mă fi ascultat și să nu fi ridicat ancora
din Creta și să câștigați această vătămare și pagubă.
22. Și acum, vă îndemn să fiți cu voie bună; fiindcă nu va fi pierderea vieții
niciunuia dintre voi, decât a corăbiei.
23. Fiindcă azi noapte a stat în picioare lângă mine îngerul Dumnezeului
al căruia sunt și căruia *îi* servesc,
24. Spunând: Nu te teme, Pavele, tu trebuie să fii adus în fața Cezarului; și
iată, Dumnezeu ți-a dăruit pe toți care călătoresc cu tine.
25. De aceea domnilor fiți cu voie bună; fiindcă îl cred pe Dumnezeu, că
va fi chiar așa cum mi s-a spus.
26. Totuși, noi trebuie să fim aruncați pe o anumită insulă.
27. Și când a venit a paisprezecea noapte, fiind aruncați în sus și în jos
în Adriatica, spre miezul nopții, marinarii au presupus că se apropie de
o coastă;
28. Și au măsurat *adâncimea apei* și au găsit douăzeci de stânjeni;
și după ce s-au dus puțin mai departe, au măsurat din nou și au găsit
cincisprezece stânjeni.
29. Atunci, temându-se ca nu cumva să fim aruncați pe stânci, au azvârlit
patru ancore din pupa și doreau să se facă ziuă.
30. Dar în timp ce marinarii plănuiau să fugă din corabie, după ce au
coborât barca pe mare, sub pretext că intenționează să arunce ancore
din prora,
31. Pavel a spus centurionului și soldaților: Dacă aceștia nu rămân în
corabie, voi nu puteți fi salvați.
32. Atunci, soldații au tăiat frânghiile bărcii și au lăsat-o să cadă.
33. Și până să se facă ziuă, Pavel îi implora pe toți să ia mâncare, spunând:
Astăzi este a paisprezecea zi de când așteptați și continuați postind, fără
să luați nimic.
34. De aceea vă îndemn să luați mâncare; fiindcă aceasta este pentru
sănătatea voastră; fiindcă niciun fir de păr nu va cădea de pe capul niciunuia
dintre voi.
35. Iar după ce a spus astfel, a luat pâine și a adus mulțumiri lui Dumnezeu
în prezența tuturor; și după ce a frânt-*o*, a început să mănânce.
36. Atunci toți au fost cu voie bună și au luat și ei mâncare.

37. Și eram de toți în corabie două sute șaptezeci și șase de suflete.
38. Și, săturându-se cu mâncare, au ușurat corabia și au aruncat grâul în mare.
39. Iar pe când se făcea ziuă, nu au recunoscut pământul; dar au văzut un anumit golf cu o plajă, pe care voiau, dacă era posibil, să împingă corabia.
40. Și după ce au ridicat ancorele, *s*-au încredințat mării și au dezlegat funiile de la pana cârmei și au înălțat pânza principală în vânt și au ținut-o spre țărm.
41. Și, căzând pe un loc unde se întâlneau două mări, au eșuat corabia; și prora s-a înfipt tare și a rămas nemișcată, dar pupa era sfărâmată de violența valurilor.
42. Iar voia soldaților era să ucidă prizonierii, ca nu cumva vreunul să înoate și să scape.
43. Dar centurionul, voind să îl salveze pe Pavel, le-a împiedicat planul; și a poruncit celor ce pot înota să se arunce primii *în mare* și să ajungă pe uscat;
44. Și ceilalți, unii pe scânduri și unii pe *sfărâmăturile* de la corabie. Și așa s-a întâmplat că toți au scăpat în siguranță pe uscat.

Capitolul 28

ŞI după ce au scăpat, atunci au aflat că insula se numește Melita.
2. Și barbarii ne-au arătat nu puțină bunăvoință; fiindcă au aprins un foc și ne-au primit pe toți, din cauza ploii *care* cădea și din cauza frigului.
3. Și când Pavel strânsese o grămadă de vreascuri și *le* pusese pe foc, a ieșit o viperă din căldură și s-a prins de mâna lui.
4. Și barbarii, când au văzut jivina *veninoasă* atârnată de mâna lui, au spus între ei: Fără îndoială, acest om este un ucigaș pe care, deși a scăpat din mare, răzbunarea nu *îl* lasă să trăiască.
5. Și el a scuturat jivina în foc și nu a simțit niciun rău.
6. Dar se așteptau ca el să înceapă să se umfle sau să cadă mort dintr-o dată; dar după ce au așteptat mult și au văzut că nu i se întâmplă niciun fel de vătămare, și-au schimbat părerea și au spus că el era un dumnezeu.
7. Iar în aceleași ținuturi erau stăpânirile celui mai de seama om al insulei, al cărui nume era Publius; care ne-a primit și *ne*-a găzduit prietenos trei zile.
8. Și s-a întâmplat că tatăl lui Publius zăcea bolnav cu febră și scurgere de sânge; la care a intrat Pavel și s-a rugat și și-a pus mâinile pe el și l-a vindecat.
9. De aceea după ce a fost făcută aceasta, și alții de pe insulă care aveau boli au venit și au fost vindecați;
10. Care ne-au și onorat cu multe onoruri; și când am plecat, *ne*-au încărcat cu cele ce au fost necesare.
11. ¶ Iar după trei luni, ne-am îmbarcat într-o corabie din Alexandria, care iernase pe insulă, al cărei însemn era Castor și Pollux.
12. Și, aruncând ancora la Siracuza, am rămas trei zile.
13. Și de acolo ne-am dus pe ocolite și am ajuns la Regium; și după o zi s-a pornit vântul de sud și a doua zi am ajuns la Puteoli,

14. Unde am găsit frați și am fost rugați să rămânem cu ei șapte zile; și așa
ne-am dus spre Roma.
15. Și de acolo, când au auzit frații despre noi, au ieșit în întâmpinarea noastră
până la forumul lui Apius și *la* Trei Taverne; pe care Pavel, când *i*-a văzut, a
mulțumit lui Dumnezeu și a prins curaj.
16. Iar când am ajuns la Roma, centurionul a dat pe prizonieri căpeteniei
gărzii; dar lui Pavel i s-a permis să locuiască aparte cu un soldat care îl păzea.
17. ¶ Și s-a întâmplat că, după trei zile, Pavel a chemat la un loc pe mai marii
iudeilor; iar după ce s-au adunat ei, le-a spus: Bărbați *și* frați, deși nu am
făcut nimic împotriva poporului, sau a obiceiurilor părinților *noștri*, totuși
din Ierusalim am fost predat prizonier în mâinile romanilor.
18. Care, după ce m-au cercetat, au intenționat să *mă* elibereze, pentru că
nu era nicio vină de moarte în mine.
19. Dar după ce iudeii au vorbit împotrivă, am fost constrâns să apelez la
Cezar; nu că aș avea ceva de care să acuz națiunea mea.
20. De aceea pentru această cauză v-am chemat, să *vă* văd și să *vă* vorbesc;
fiindcă din cauza speranței lui Israel sunt legat cu acest lanț.
21. Și i-au spus: Noi nici nu am primit scrisori din Iudeea despre tine, nici
vreunul dintre frații care au venit nu ne-a arătat sau vorbit ceva rău despre tine.
22. Dar considerăm cuvenit să auzim de la tine ce gândești; fiindcă
în legătură cu această partidă, ne este bine cunoscut că pretutindeni se
vorbește împotrivă.
23. ¶ Iar după ce au stabilit pentru el o zi, au venit mulți la el în locuința
lui; cărora le explica și adeverea împărăția lui Dumnezeu, convingându-i în
legătură cu Isus, deopotrivă din legea lui Moise și *din* profeți, de dimineața
până seara.
24. Și unii au crezut cele spuse, iar unii nu au crezut.
25. Și, neînțelegându-se între ei, s-au dus, după ce Pavel le-a spus o vorbă:
Bine a vorbit Duhul Sfânt prin profetul Isaia către părinții noștri,
26. Spunând: Du-te la acești oameni și spune-*le: A*uzind veți auzi și
nicidecum nu veți înțelege; și văzând veți vedea și nicidecum nu veți pricepe;
27. Fiindcă inima acestui popor s-a îngroșat, și urechile lor sunt greoaie
la auzire și și-au închis ochii; ca nu cumva să vadă cu ochii *lor* și să audă
cu urechile *lor* și să înțeleagă cu inima *lor* și să se întoarcă și să îi vindec.
28. De aceea să vă fie cunoscut că, salvarea lui Dumnezeu este trimisă
neamurilor și *ele* o vor asculta.
29. Și după ce el a spus acestea, iudeii au plecat și au avut o discuție mare
între ei.
30. ¶ Iar Pavel a locuit doi ani întregi în propria lui casă închiriată, și primea
bine pe toți ce intrau la el,
31. Predicând împărăția lui Dumnezeu și predând cele despre Domnul Isus
Cristos cu toată cutezanța și fără piedici.

Romani

Capitolul

1 PAVEL, rob al lui Isus Cristos, chemat *să fie* apostol, pus deoparte pentru evanghelia lui Dumnezeu,
2. (Pe care a promis-o dinainte prin profeții săi în sfintele scripturi),
3. Despre Fiul său Isus Cristos, Domnul nostru, care a fost născut conform cărnii din sămânța lui David;
4. Și făcut cunoscut *ca* Fiu al lui Dumnezeu cu putere, conform duhului sfințeniei, prin învierea dintre morți;
5. Prin el noi am primit har și apostolie, pentru ascultare față de credință printre toate națiunile, pentru numele lui;
6. Printre care sunteți și voi cei chemați ai lui Isus Cristos;
7. Tuturor celor din Roma, preaiubiți ai lui Dumnezeu, chemați sfinți: Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus Cristos.
8. ¶ Întâi, mulțumesc Dumnezeului meu prin Isus Cristos pentru voi toți, deoarece credința voastră este vestită în toată lumea.
9. Fiindcă martor îmi este Dumnezeu, căruia îi servesc cu duhul meu în evanghelia Fiului său, cum neîncetat vă amintesc întotdeauna în rugăciunile mele,
10. Cerând, dacă ar fi posibil acum în sfârșit să vin la voi, să am o călătorie bună prin voia lui Dumnezeu.
11. Fiindcă tânjesc să vă văd, ca să vă împart vreun dar spiritual, ca voi să fiți întăriți;
12. Și aceasta este ca să fiu mângâiat împreună cu voi prin credința împărtășită deopotrivă de voi și de mine.
13. Dar nu voiesc să nu știți, fraților, că deseori am plănuit să vin la voi, (dar am fost împiedicat până acum), ca să am vreun rod și printre voi, așa ca printre celelalte neamuri.
14. Sunt dator deopotrivă grecilor și barbarilor; deopotrivă înțelepților și neînțelepților.
15. Astfel, atât cât depinde de mine, sunt gata să vă predic evanghelia și vouă, celor din Roma.
16. ¶ Fiindcă nu îmi este rușine de evanghelia lui Cristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru salvarea fiecăruia care crede; întâi a iudeului și de asemenea a grecului.
17. Fiindcă în ea este revelată dreptatea lui Dumnezeu din credință spre credință; așa cum este scris: Cel drept va trăi prin credință.
18. ¶ Fiindcă furia lui Dumnezeu este revelată din cer împotriva a toată neevlavia și nedreptatea oamenilor care țin adevărul în nedreptate.
19. Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu este arătat în ei; fiindcă Dumnezeu le-a arătat.

20. Fiindcă lucrurile invizibile ale lui de la creația lumii sunt văzute clar, fiind înțelese prin lucrurile făcute, deopotrivă puterea lui eternă și Dumnezeirea; așa că ei sunt fără scuză;
21. Întrucât, cunoscându-l pe Dumnezeu, nu *l*-au glorificat ca Dumnezeu, nici nu au fost mulțumitori; ci au devenit deșerți în închipuirile lor și inima lor fără înțelegere a fost întunecată.
22. Susținând *că* sunt înțelepți, au ajuns nebuni,
23. Și au schimbat gloria Dumnezeului neputrezitor într-o icoană făcută asemenea omului putrezitor și a păsărilor și a fiarelor cu patru picioare și târâtoarelor.
24. ¶ De aceea Dumnezeu i-a și predat necurăției prin poftele inimilor lor, ca să își dezonoreze trupurile între ei înșiși;
25. Care au schimbat adevărul lui Dumnezeu într-o minciună și s-au închinat și au servit creaturii mai mult decât Creatorului, care este binecuvântat pentru totdeauna. Amin.
26. Din această cauză Dumnezeu i-a predat poftelor dezonorante; fiindcă și femeile lor au schimbat folosirea firească într-aceea care este împotriva firii;
27. Și tot astfel și bărbații, părăsind folosirea firească a femeii, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții; bărbați cu bărbați înfăptuind ce este necuviincios și primind în ei înșiși răsplata cuvenită pentru rătăcirea lor.
28. Și tot așa cum nu au căutat să îl păstreze pe Dumnezeu în cunoașterea *lor*, Dumnezeu i-a predat unei minți desfrânate, să facă acele lucruri care nu sunt cuvenite;
29. Fiind umpluți de toată nedreptatea, curvia, răutatea, lăcomia, răzbunarea; plini de invidie, ucidere, ceartă, înșelăciune, purtări rele, șoptitori,
30. Defăimători, urâtori de Dumnezeu, insultători, mândri, lăudăroși, născocitori de lucruri rele, neascultători de părinți,
31. Fără înțelegere, călcători de legământ, fără afectivitate naturală, neînduplecați, nemiloși;
32. Care, știind judecata lui Dumnezeu că toți cei ce fac astfel de lucruri sunt demni de moarte, nu numai *că* le fac dar și au plăcere în cei ce le practică.

CAPITOLUL 2

DE aceea, omule, ești de nescuzat, oricine ai fi care judeci; fiindcă în ceea ce judeci pe altul, te condamni pe tine însuți; fiindcă tu care judeci, practici aceleași lucruri.
2. Dar suntem siguri că judecata lui Dumnezeu este conform adevărului împotriva celor ce practică astfel de lucruri.
3. Și gândești aceasta, omule, care judeci pe cei ce practică astfel de lucruri și pe care le faci *și tu*, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?
4. Sau disprețuiești bogățiile bunătății lui și a îngăduinței și a îndelungii răbdări, neștiind că bunătatea lui Dumnezeu te conduce la pocăință?
5. Dar după împietrirea ta și inima nepocăită, îți strângi furie pentru ziua furiei și a revelării dreptei judecăți a lui Dumnezeu;

6. Care va întoarce fiecărui om conform faptelor lui;
7. Celor care prin răbdare stăruitoare în facerea binelui caută glorie și onoare și nemurire, viață eternă;
8. Dar celor certăreți și *care* nu ascultă de adevăr, ci ascultă de nedreptate, indignare și furie,
9. Necaz și chin peste fiecare suflet de om care lucrează răul, întâi al iudeului și de asemenea al grecului.
10. Dar glorie, onoare și pace fiecăruia care lucrează binele, întâi iudeului și de asemenea grecului.
11. Deoarece la Dumnezeu nu este părtinire.
12. Căci atâți câți au păcătuit fără lege, vor și pieri fără lege; și atâți câți au păcătuit în lege, vor fi judecați prin lege;
13. (Fiindcă nu ascultătorii legii *sunt* drepți înaintea lui Dumnezeu, ci înfăptuitorii legii vor fi declarați drepți.
14. De aceea când neamurile, care nu au legea, fac prin natură lucrurile cuprinse în lege, aceștia, neavând legea, își sunt lor înșiși lege;
15. Aceștia arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, conștiința lor de asemenea aducând mărturie și gândurile *lor*, în același timp acuzându-se sau scuzându-se unele pe altele),
16. În ziua când Dumnezeu va judeca tainele oamenilor prin Isus Cristos, conform evangheliei mele.
17. ¶ Iată, tu, te numești iudeu și te bazezi pe lege și te făleşti cu Dumnezeu,
18. Și *îi* știi voia și deosebești lucruri nespus mai bune, fiind învățat din lege;
19. Și ești sigur că tu însuți ești călăuză orbilor, lumină celor ce sunt în întuneric,
20. Îndrumător al celor fără minte, învățător al pruncilor, având forma cunoașterii și a adevărului în lege.
21. *Tu* dar, care înveți pe altul, pe tine însuți nu te înveți? *Tu* care predici: Să nu furi; furi?
22. Tu care spui: Să nu comiți adulter; comiți adulter? Tu care deteşti idolii, comiți sacrilegiu?
23. Tu care te făleşti cu legea, îl dezonorezi pe Dumnezeu prin încălcarea legii?
24. Fiindcă prin voi este blasfemiat numele lui Dumnezeu între neamuri, așa cum este scris.
25. Fiindcă circumcizia, într-adevăr, este de folos, dacă împlinești legea; dar dacă ești călcător de lege, circumcizia ta a devenit necircumcizie.
26. De aceea dacă necircumcizia ține dreptatea legii, necircumcizia lui nu i se va socoti pentru circumcizie?
27. Și necircumcizia care este prin natură, dacă împlinește legea, nu te va judeca pe tine, care prin litera *legii* și *prin* circumcizie calci legea?
28. Fiindcă iudeu nu este cel în afară; nici circumcizie cea pe dinafară, în carne;

29. Ci iudeu *este* cel în lăuntru; și circumcizie *este aceea* a inimii, în duhul, nu în literă; a cărui laudă nu *este* de la oameni, ci de la Dumnezeu.

CAPITOLUL

3 CE avantaj are atunci iudeul, sau care *este* folosul circumciziei?
2. *Este* mare oricum; mai întâi de toate, fiindcă într-adevăr, lor le-au fost încredințate oracolele lui Dumnezeu.
3. Și ce dacă unii nu au crezut? Necredința lor va face credința lui Dumnezeu fără efect?
4. Nicidecum! Ci Dumnezeu să fie adevărat și fiecare om mincinos; așa cum este scris: Ca să poți fi declarat drept în cuvintele tale și să învingi când ești judecat.
5. Dar dacă nedreptatea noastră arată dreptatea lui Dumnezeu, ce vom spune? *Este* nedrept Dumnezeu care se răzbună? (Vorbesc ca un om).
6. Nicidecum; fiindcă atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?
7. Căci dacă prin minciuna mea adevărul lui Dumnezeu a abundat mai mult pentru gloria lui, de ce totuși sunt de asemenea judecat eu ca păcătos?
8. Și nu, (așa cum suntem defăimați și așa cum afirmă unii că spunem noi): Să facem cele rele, ca să vină cele bune? A căror damnare este dreaptă.
9. ¶ Ce atunci? Suntem mai buni *decât ei*? Nu, nicidecum; fiindcă noi am dovedit înainte, deopotrivă pe iudei și pe greci, că toți sunt sub păcat,
10. Așa cum este scris: Nu este niciunul drept, niciunul măcar.
11. Nu este niciunul care înțelege, nu este niciunul care îl caută pe Dumnezeu.
12. Toți s-au abătut, toți împreună au devenit inutili; nu este niciunul care să facă binele, nu, niciunul măcar.
13. Gâtlejul lor *este* un mormânt deschis; cu limbile lor înșelau; venin de aspidă *este* sub buzele lor;
14. A căror gură *este* plină de blestem și amărăciune;
15. Picioarele lor *sunt* iuți să verse sânge;
16. Distrugere și nenorocire *sunt* în căile lor;
17. Și nu au cunoscut calea păcii;
18. Nu este teamă de Dumnezeu înaintea ochilor lor.
19. Știm însă că oricâte spune legea, le spune celor sub lege; ca fiecare gură să fie astupată și toată lumea să devină vinovată înaintea lui Dumnezeu.
20. De aceea prin faptele legii nicio făptură nu va fi declarată dreaptă înaintea lui; fiindcă prin lege *este* cunoștința păcatului.
21. ¶ Dar acum dreptatea lui Dumnezeu, fără lege, este arătată, fiind adeverită prin lege și profeți;
22. Chiar dreptatea lui Dumnezeu, *care este* prin credința lui Isus Cristos pentru toți și peste toți cei ce cred; fiindcă nu este diferență;
23. Fiindcă toți au păcătuit și nu ajung la gloria lui Dumnezeu;
24. Fiind declarați drepți în dar prin harul său, prin răscumpărarea care *este* în Cristos Isus;

25. Pe care Dumnezeu l-a pus în față *să fie* ispășire prin credința în sângele lui, să declare dreptatea lui, pentru trecerea cu vederea a păcatelor din trecut, prin îngăduința lui Dumnezeu;
26. Să declare dreptatea lui în acest timp; ca el să fie just și justificatorul celui ce crede în Isus.
27. Unde *este* atunci fala? Este exclusă. Prin ce lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.
28. De aceea socotim că omul este declarat drept prin credință, fără faptele legii.
29. *Este el* doar Dumnezeul iudeilor? Nu *este* și al neamurilor? Da, *este* și al neamurilor;
30. Văzând *că este* un singur Dumnezeu care va declara drept prin credință pe cel circumcis și prin credință pe cel necircumcis.
31. Zădărnicim atunci legea prin credință? Nicidecum; ci confirmăm legea.

CAPITOLUL 4

AȘADAR, ce vom spune că a găsit Avraam, tatăl nostru, în ce privește carnea?
2. Căci, dacă Avraam a fost declarat drept din fapte, are *cu ce* să se fălească; dar nu înaintea lui Dumnezeu.
3. Fiindcă ce spune scriptura? Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit pentru dreptate.
4. Dar celui ce lucrează, plata nu i se socotește conform harului, ci conform datoriei.
5. Dar celui ce nu lucrează, ci crede în cel ce declară drept pe cel neevlavios, credința lui i se socotește pentru dreptate.
6. După cum și David vorbește *despre* binecuvântarea omului, căruia Dumnezeu îi atribuie dreptatea fără fapte,
7. *Spunând*: Binecuvântați *sunt* aceia ale căror nelegiuiri sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite.
8. Binecuvântat *este* omul căruia Domnul nu îi va imputa păcatul.
9. ¶ Atunci, *vine* această binecuvântare *numai* peste cel circumcis, sau și peste cel necircumcis? Fiindcă spunem că lui Avraam credința i s-a socotit pentru dreptate.
10. Dar cum *i* s-a socotit? Când era în circumcizie sau în necircumcizie? Nu în circumcizie, ci în necircumcizie.
11. Și a primit semnul circumciziei, un sigiliu al dreptății credinței pe care *o avea* fiind în necircumcizie; ca el să fie tatăl tuturor celor ce cred, cu toate că nu sunt în circumcizie; ca să li se atribuie și lor dreptatea;
12. Și *să fie* tatăl circumciziei nu doar celor din circumcizie, ci și celor ce umblă în pașii acelei credințe a tatălui nostru Avraam, *pe care o avea* fiind *încă* necircumcis.
13. ¶ Fiindcă promisiunea că *el* va fi moștenitor al lumii nu *era dată* lui Avraam sau seminței sale prin lege, ci prin dreptatea credinței.
14. Căci dacă moștenitori *sunt* cei din lege, credința este desființată și promisiunea este fără efect;

15. Fiindcă legea lucrează furie; căci unde nu este lege, nu *este* nici încălcare *a legii*.
16. ¶ Din această cauză *este* din credință, ca *să fie* conform harului; pentru ca promisiunea să fie sigură întregii semințe; nu numai celei ce *este* din lege, dar și celei ce *este* din credința lui Avraam, care este tatăl nostru al tuturor,
17. (Așa cum este scris: Te-am făcut tatăl multor națiuni), în fața celui pe care l-a crezut, *adică* Dumnezeu, care dă viață morților și cheamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi.
18. El care împotriva speranței a crezut în speranță, ca el să devină tatăl multor națiuni, conform cu ceea ce *i* se spusese: Așa va fi sămânța ta.
19. Și, nefiind slab în credință, nu a luat în considerare propriul său trup deja mort, având aproape o sută de ani, nici starea moartă a pântecelui Sarei;
20. Nu a șovăit la promisiunea lui Dumnezeu, prin necredință; ci a fost tare în credință, dând glorie lui Dumnezeu;
21. Și, fiind deplin convins că, ce a promis, a fost în stare să și facă.
22. Și de aceea aceasta i s-a atribuit lui pentru dreptate;
23. Dar nu numai pentru el a fost scris că i s-a atribuit;
24. Ci și pentru noi, cărora ni se va atribui, dacă credem în cel ce a înviat dintre morți pe Isus Domnul nostru;
25. Care a fost predat din cauza greșelilor noastre și a fost înviat pentru justificarea noastră.

Capitolul 5

DE aceea, fiind declarați drepți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos;
2. Prin care de asemenea avem acces prin credință la acest har, în care stăm și ne bucurăm în speranța gloriei lui Dumnezeu.
3. Și nu numai, dar ne lăudăm și în necazuri, știind că necazul lucrează răbdare,
4. Și răbdarea, experiență; iar experiența, speranță;
5. Și speranța nu face de rușine, pentru că dragostea lui Dumnezeu se varsă în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne este dat.
6. Fiindcă, pe când eram noi încă fără putere, la timpul cuvenit Cristos a murit pentru cei neevlavioși.
7. Căci cu greu ar muri vreunul pentru un *om* drept; totuși pentru un *om* bun, poate ar cuteza cineva să moară.
8. Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi, în aceea că, pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi.
9. Așadar cu atât mai mult, fiind acum declarați drepți prin sângele lui, vom fi salvați de la furie prin el.
10. Căci, dacă, dușmani fiind, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, fiind împăcați, vom fi salvați prin viața lui.
11. Și nu numai *atât*, dar ne și bucurăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care am primit acum împăcarea.

12. ¶ Din această cauză, așa cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și moartea prin păcat; și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuit;
13. (Fiindcă până la lege păcatul era în lume; dar păcatul nu este imputat când nu este lege.
14. Cu toate acestea moartea a domnit de la Adam până la Moise, chiar *și* asupra celor ce nu păcătuiseră după asemănarea încălcării lui Adam, care este prefigurarea celui ce avea să vină.
15. Dar, și darul nu *este* precum greșeala! Căci, dacă prin greșeala unuia mulți sunt morți, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul prin har, *care este* printr-un singur om, Isus Cristos, a abundat pentru mulți.
16. Și darul nu *este* ca printr-unul care a păcătuit. Fiindcă judecata *a fost* prin unul spre condamnare, dar darul *este* din multe greșeli spre justificare.
17. Căci dacă prin greșeala unuia moartea a domnit prin unul; cu mult mai mult, cei ce primesc abundență de har și din darul dreptății vor domni în viață prin unul, Isus Cristos).
18. Așadar, precum prin greșeala unuia *a venit judecat*ă peste toți oamenii pentru condamnare, tot așa, prin dreptatea unuia, *darul a venit* peste toți oamenii pentru justificarea vieții.
19. Fiindcă după cum prin neascultarea unui om, mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unuia, mulți vor fi făcuți drepți.
20. Mai mult, legea a intrat ca greșeala să abunde. Dar unde păcatul a abundat, harul a abundat *și* mai mult;
21. Pentru ca, așa cum păcatul a domnit pentru moarte, tot așa harul să domnească prin dreptate pentru viață eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.

CAPITOLUL 6

ATUNCI, ce vom spune? Să continuăm în păcat ca să abunde harul?
2. Nicidecum. Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în el?
3. Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Cristos, am fost botezați în moartea lui?
4. De aceea suntem îngropați cu el prin botez în moarte; pentru ca, așa cum Cristos a fost înviat dintre morți prin gloria Tatălui, chiar așa și noi ar trebui să umblăm în înnoirea vieții.
5. Căci dacă am fost sădiți împreună în asemănarea morții sale, vom fi și *în asemănarea* învierii *sale*.
6. Știind aceasta, că omul nostru cel vechi este crucificat cu *el,* pentru ca trupul păcatului să fie nimicit, ca de acum înainte noi să nu *mai* servim păcatului.
7. Fiindcă cel mort este eliberat de păcat.
8. Acum dacă suntem morți împreună cu Cristos, credem că vom și trăi cu el,

9. Știind că Cristos, fiind înviat dintre morți, nu mai moare; moartea nu mai are domnie asupra lui.
10. Fiindcă în aceea că a murit, a murit pentru păcat o singură dată; dar în aceea că trăiește, trăiește pentru Dumnezeu.
11. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă a fi morți într-adevăr față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru.
12. De aceea păcatul să nu domnească în trupul vostru muritor, ca să ascultați de el în poftele lui.
13. Nici nu predați membrele voastre *ca* unelte ale nedreptății, pentru păcat; ci predați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu ca vii dintre morți, și membrele voastre lui Dumnezeu *ca* unelte ale dreptății.
14. Fiindcă păcatul nu va avea domnie asupra voastră; fiindcă nu sunteți sub lege, ci sub har.
15. ¶ Ce atunci? Să păcătuim pentru că nu suntem sub lege, ci sub har? Nicidecum.
16. Nu știți că aceluia cui vă predați robi pentru a-i da ascultare, aceluia îi sunteți robi, căruia îi dați ascultare; fie ai păcatului pentru moarte, fie ai ascultării pentru dreptate?
17. Dar mulțumiri *fie* lui Dumnezeu, pentru că ați fost robii păcatului, dar ați ascultat din inimă de acel model de doctrină, care v-a fost dat.
18. Și fiind făcuți liberi față de păcat, ați devenit robii dreptății.
19. Vorbesc omenește din cauza neputinței cărnii voastre; fiindcă așa cum ați predat membrele voastre roabe necurăției și nelegiuirii, pentru nelegiuire, tot așa, acum predați membrele voastre roabe ale dreptății pentru sfințenie.
20. Fiindcă *atunci* când erați robii păcatului, erați liberi față de dreptate.
21. Ce rod aveați atunci în acele lucruri de care acum vă este rușine? Fiindcă sfârșitul acelor lucruri *este* moartea.
22. Dar acum, fiind făcuți liberi față de păcat și devenind robii lui Dumnezeu, aveți rodul vostru spre sfințenie iar sfârșitul, viață veșnică.
23. Fiindcă plata păcatului *este* moartea; dar darul lui Dumnezeu *este* viața eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.

CAPITOLUL 7

NU știți, fraților, (fiindcă vorbesc celor ce cunosc legea) că legea are domnie asupra omului cât timp trăiește?
2. Fiindcă femeia care are soț este legată de soț prin lege cât timp trăiește *el*; dar dacă soțul moare, este dezlegată de legea soțului.
3. Așadar, dacă în timp ce soțul trăiește, *ea* se căsătorește cu alt bărbat, va fi numită adulteră; dar dacă soțul ei moare, este liberă de acea lege; așa că nu este adulteră, deși este căsătorită cu alt bărbat.
4. De aceea, frații mei, și voi ați devenit morți față de lege prin trupul lui Cristos; ca voi să fiți căsătoriți cu altul, *tocmai* cu cel înviat dintre morți, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.
5. Fiindcă pe când eram în carne, pasiunile păcatelor, care erau prin lege, lucrau în membrele noastre, să aducă rod pentru moarte.

6. Dar acum, suntem dezlegați de lege, fiind moartă *legea* în care eram ținuți; ca să servim în înnoirea duhului și nu *în* vechimea literei.
7. ¶ Ce vom spune atunci? *Este* legea păcat? Nicidecum. Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin lege; fiindcă nu aș fi cunoscut pofta, dacă legea nu ar fi spus: Să nu pofteşti.
8. Dar păcatul, prinzând ocazie prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de pofte; fiindcă fără lege păcatul *era* mort.
9. Iar eu odinioară eram viu fără lege; dar când a venit porunca, păcatul a trăit din nou iar eu am murit.
10. Și porunca, cea pentru viață, eu am aflat-*o ca fiind* pentru moarte.
11. Fiindcă păcatul, prinzând ocazie prin poruncă, m-a înșelat și prin ea *m*-a ucis.
12. De aceea legea *este* sfântă, și porunca sfântă și dreaptă și bună.
13. ¶ Atunci ce este bun s-a făcut moarte pentru mine? Nicidecum. Dar păcatul, ca să pară păcat, lucrează moarte în mine prin ce este bun; ca păcatul prin poruncă să devină peste măsură de păcătos.
14. Deoarece știm că legea este spirituală; dar eu sunt carnal, vândut sub păcat.
15. ¶ Fiindcă ce lucrez nu încuviințez; fiindcă ce doresc aceea nu practic; dar ce urăsc aceea fac.
16. Atunci, dacă fac ce nu voiesc, încuviințez legea că *este* bună.
17. Așadar acum nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.
18. Deoarece știu că în mine (adică în carnea mea) nu locuiește *nimic* bun; fiindcă a voi îmi este la îndemână, dar *cum* să lucrez ce este bine, nu găsesc.
19. Fiindcă binele, pe care îl voiesc, nu *îl* fac; ci răul, pe care nu îl voiesc, acela îl practic.
20. Acum dacă fac ce nu voiesc, nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.
21. Găsesc atunci o lege că, în timp ce voiesc să fac binele, răul îmi este la îndemână.
22. Fiindcă după omul dinăuntru mă desfăt în legea lui Dumnezeu;
23. Dar văd o altă lege în membrele mele, războindu-se împotriva legii minții mele și înrobindu-mă legii păcatului care este în membrele mele.
24. O, ce om nenorocit sunt eu. Cine mă va elibera din trupul acestei morți?
25. Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru. Așadar, cu mintea, eu însumi servesc legii lui Dumnezeu; dar cu carnea, legii păcatului.

Capitolul 8

AȘADAR, acum nu *este* condamnare pentru cei în Cristos Isus, care umblă nu conform cărnii, ci conform Duhului.
2. Fiindcă legea Duhului vieții în Cristos Isus m-a eliberat de legea păcatului și a morții.

3. Fiindcă ce nu putea face legea, întrucât era slabă prin carne, Dumnezeu, trimițând pe propriul său Fiu în asemănarea cărnii păcătoase și pentru păcat, a condamnat păcatul în carne;
4. Pentru ca dreptatea legii să fie împlinită în noi, care umblăm nu conform cărnii, ci conform Duhului.
5. Fiindcă toți cei ce sunt conform cărnii gândesc lucrurile cărnii; dar cei conform Duhului *gândesc* lucrurile Duhului.
6. Fiindcă a gândi carnal *este* moarte; dar a gândi spiritual, viață și pace.
7. Pentru că mintea carnală *este* dușmănie împotriva lui Dumnezeu; fiindcă nu este supusă legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi.
8. Și cei ce sunt în carne nu pot plăcea lui Dumnezeu.
9. Dar voi nu sunteți în carne, ci în Duhul, dacă într-adevăr Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, acesta nu este al lui.
10. Și dacă Cristos *este* în voi, trupul *este* mort din cauza păcatului; dar Duhul *este* viață din cauza dreptății.
11. Dar dacă Duhul celui ce l-a înviat pe Isus dintre morți locuiește în voi, cel ce l-a înviat pe Cristos dintre morți, va da viață și trupurilor voastre muritoare prin Duhul său care locuiește în voi.
12. ¶ Așadar fraților suntem datori, nu cărnii, *pentru* a trăi conform cărnii.
13. Căci dacă trăiți conform cărnii, veți muri; dar dacă prin Duhul ucideți faptele trupului, veți trăi.
14. Fiindcă toți câți sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu.
15. Fiindcă nu ați primit duhul robiei din nou spre frică; ci ați primit Duhul adopției fiilor, prin care strigăm: Abba, Tată!
16. Duhul însuși aduce mărturie cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu;
17. Și dacă *suntem* copii, atunci *și* moștenitori; moștenitori ai lui Dumnezeu și comoștenitori cu Cristos; dacă într-adevăr suferim împreună cu *el*, ca să și fim glorificați împreună.
18. ¶ Întrucât socotesc că suferințele din acest timp nu *sunt* demne *de a fi comparate* cu gloria care va fi revelată în noi.
19. Fiindcă arzătoarea anticipare a creaturii așteaptă revelarea fiilor lui Dumnezeu.
20. Căci creatura a fost supusă deșertăciunii nu de bunăvoie, ci din cauza celui ce a supus-*o* în speranță,
21. Deoarece creatura însăși de asemenea va fi eliberată din robia putrezirii în glorioasa libertate a copiilor lui Dumnezeu.
22. Deoarece știm că toată creația împreună geme și împreună suferă durerile nașterii până acum.
23. Și nu numai *ele*, dar și noi înșine, care avem primele roade ale Duhului, chiar noi gemem în noi înșine așteptând adopția fiilor, *adică* răscumpărarea trupului nostru.
24. Fiindcă suntem salvați prin speranță; dar speranța văzută nu este speranță; căci de ce ar mai spera *cineva* pentru ceea ce *se poate* vedea?

25. Dar dacă sperăm pentru ceea ce nu vedem, aşteptăm cu răbdare.
26. Tot astfel Duhul de asemenea ajută neputinţelor noastre; fiindcă nu ştim pentru ce să ne rugăm cum ar trebui; dar Duhul însuşi mijloceşte pentru noi cu gemete de nespus.
27. Şi cel care cercetează inimile ştie care *este* mintea Duhului, pentru că mijloceşte pentru sfinţi conform *voii lui* Dumnezeu.
28. Şi ştim că toate lucrează împreună pentru binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, celor chemaţi conform scopului *său*.
29. Pentru că pe aceia pe care i-a cunoscut dinainte, i-a şi predestinat *să fie* făcuţi conform chipului Fiului său, ca el să fie întâiul născut între mulţi fraţi.
30. Mai mult, pe cei care i-a predestinat, pe aceia i-a şi chemat; şi *pe cei* pe care i-a chemat, i-a şi declarat drepţi; şi *pe cei* pe care i-a declarat drepţi, i-a şi glorificat.
31. ¶ Ce vom spune atunci faţă de acestea? Dacă Dumnezeu *este* pentru noi, cine *poate fi* împotriva noastră?
32. El care nu a cruţat pe propriul său Fiu, ci l-a predat pentru noi toţi, cum nu ne va dărui de asemenea toate lucrurile cu el?
33. Cine va aduce o acuzaţie împotriva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu *este* cel care declară drept.
34. Cine *este* cel ce condamnă? Cristos *este* cel ce a murit; da, mai mult, a şi fost înviat, cel ce şi este la dreapta lui Dumnezeu, care de asemenea mijloceşte pentru noi.
35. Cine ne va separa de dragostea lui Cristos? Necaz, sau strâmtorare, sau persecuţie, sau foamete, sau goliciune, sau pericol, sau sabie?
36. Aşa cum este scris: Datorită ţie suntem ucişi cât este ziua de lungă; suntem socotiţi ca oi pentru măcel.
37. Nu, în toate acestea suntem mai mult decât biruitori prin cel ce ne-a iubit.
38. Fiindcă sunt convins că nici moarte, nici viaţă, nici îngeri, nici principate, nici puteri, nici cele prezente, nici cele viitoare,
39. Nici înălţime, nici adâncime, nicio altă creatură, nu va fi în stare să ne separe de dragostea lui Dumnezeu, care *este* în Cristos Isus Domnul nostru.

Capitolul 9

SPUN adevărul în Cristos, nu mint, conştiinţa mea de asemenea aducându-mi mărturie în Duhul Sfânt,
2. Că am mare întristare şi mâhnire neîncetată în inima mea.
3. Fiindcă aş fi dorit să fiu eu însumi blestemat de la Cristos pentru fraţii mei, rudele mele conform cărnii,
4. Care sunt israeliţi, cărora *le aparţine* adopţia şi gloria şi legămintele şi darea legii şi serviciul *lui Dumnezeu* şi promisiunile;
5. Ai cărora *sunt* părinţii şi din care conform cărnii *este* Cristos, care este peste toate, Dumnezeu binecuvântat pentru totdeauna. Amin.
6. ¶ Dar nu ca şi cum cuvântul lui Dumnezeu a fost fără efect. Fiindcă nu toţi cei din Israel, sunt Israel;

7. Nici nu *sunt* toți copii pentru că sunt sămânța lui Avraam; ci: În Isaac ți se va numi sămânța.
8. *Căci* așa este: Cei ce sunt copiii cărnii, aceștia nu *sunt* copiii lui Dumnezeu; ci copiii promisiunii sunt socotiți ca sămânță.
9. Fiindcă acesta *este* cuvântul promisiunii: La timpul acesta voi veni și Sara va avea un fiu.
10. Și nu numai; dar și când Rebeca a rămas însărcinată printr-unul *singur*, prin tatăl nostru Isaac,
11. (*Copiii*, în adevăr, nefiind încă născuți, nici practicând ceva bine sau rău, ca scopul lui Dumnezeu, conform alegerii, să rămână nu din fapte, ci din cel care cheamă),
12. I-a fost spus că: Cel mai mare va servi celui mai mic.
13. Așa cum este scris: Am iubit pe Iacob, dar am urât pe Esau.
14. Atunci ce vom spune? *Este* nedreptate la Dumnezeu? Nicidecum.
15. Fiindcă el îi spune lui Moise: Voi avea milă de cine voi avea milă; și voi avea compasiune de cine voi avea compasiune.
16. Așadar, nu *este* de la cine voiește, nici de la cine aleargă, ci de la Dumnezeu care arată milă.
17. Fiindcă scriptura spune lui Faraon: Chiar pentru acest scop te-am ridicat, ca să arăt în tine puterea mea și pentru ca numele meu să fie vestit peste tot pământul.
18. Așadar el are milă de cine voiește și pe cine voiește împietrește.
19. Atunci îmi vei spune: De ce mai găsește vină? Fiindcă cine s-a împotrivit voii lui?
20. Dar mai degrabă: Cine ești tu, omule, care contrazici pe Dumnezeu? Va spune lucrul format celui care *l*-a format: De ce m-ai făcut astfel?
21. Nu are olarul putere peste lut, din același amestec să facă un vas pentru onoare și altul pentru dezonoare?
22. Și *ce* dacă Dumnezeu, voind să arate furie și să își facă cunoscută puterea, a îndurat cu multă îndelungă răbdare vasele furiei pregătite pentru distrugere;
23. Și ca să facă cunoscute bogățiile gloriei sale peste vasele milei, pe care le-a pregătit dinainte pentru glorie,
24. Adică pe noi, pe care ne-a chemat nu numai dintre iudei, ci și dintre neamuri?
25. Așa cum spune și în Osea: Îl voi chema poporul meu pe cel ce nu *era* poporul meu; și preaiubită pe cea care nu *era* preaiubită.
26. Și se va întâmpla *că* în locul unde li se spunea: Voi nu *sunteți* poporul meu; acolo vor fi chemați fiii Dumnezeului cel viu.
27. Isaia, de asemenea, strigă despre Israel: Dacă numărul copiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, o rămășiță va fi salvată.
28. Fiindcă va termina lucrarea și *o* va scurta în dreptate, pentru că Domnul va face o lucrare scurtă pe pământ.
29. Și așa cum a spus Isaia înainte: Dacă Domnul Sabaot nu ne-ar fi lăsat o sămânță, am fi fost ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora.

30. ¶ Ce vom spune atunci? Că neamurile, care nu urmăreau dreptatea, au ajuns la dreptate, adică dreptatea care *este* din credință;
31. Dar Israel, care urmărea legea dreptății, nu a ajuns la legea dreptății.
32. De ce? Pentru că nu *au căutat-o* prin credință, ci ca prin faptele legii. Fiindcă s-au împiedicat de acea piatră de cădere;
33. Așa cum este scris: Iată, eu pun în Sion o piatră de cădere și o stâncă de poticnire; și oricine crede în el, nu va fi rușinat.

CAPITOLUL 10

FRAȚILOR, dorința inimii mele și rugăciunea către Dumnezeu pentru Israel este ca *ei* să fie salvați.
2. Fiindcă le aduc mărturie că au zel pentru Dumnezeu, dar nu conform cunoașterii.
3. Căci fiind neștiutori despre dreptatea lui Dumnezeu și căutând să își stabilească propria lor dreptate, nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu.
4. Căci Cristos *este* sfârșitul legii pentru dreptate pentru toți cei ce cred.
5. Fiindcă Moise descrie dreptatea care *este* din lege că: Omul care face acele lucruri va trăi prin ele.
6. Dar dreptatea care este din credință vorbește astfel: Nu spune în inima ta: Cine va urca în cer? (Adică, să îl coboare pe Cristos),
7. Sau: Cine va coborî în adânc? (Adică, să îl scoată pe Cristos din nou dintre morți).
8. Dar ce spune? Cuvântul este aproape de tine, *chiar* în gura ta și în inima ta; acesta este cuvântul credinței pe care îl predicăm;
9. Că, dacă vei mărturisi cu gura ta pe Domnul Isus și vei crede în inima ta că Dumnezeu l-a înviat dintre morți, vei fi salvat.
10. Căci cu inima omul crede pentru dreptate; și cu gura mărturisirea este făcută pentru salvare.
11. Fiindcă scriptura spune: Oricine crede în el nu va fi rușinat.
12. Căci nu este diferență între iudeu și grec; fiindcă același Domn al tuturor *este* bogat pentru toți care îl cheamă.
13. Fiindcă oricine va chema numele Domnului va fi salvat.
14. Dar cum vor chema pe cel în care nu au crezut? Și cum vor crede în cel despre care nu au auzit? Și cum vor auzi fără predicator?
15. Și cum vor predica dacă nu sunt trimiși? Așa cum este scris: Cât de frumoase *sunt* picioarele celor ce predică evanghelia păcii și aduc vești îmbucurătoare despre cele bune.
16. Dar nu toți au ascultat de evanghelie. Fiindcă Isaia spune: Doamne, cine a crezut vestea noastră?
17. Astfel credința *vine* prin auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu.
18. Dar eu spun: Nu au auzit ei? Da, într-adevăr, sunetul lor a mers pe tot pământul și cuvintele lor până la marginile lumii.
19. Dar eu spun: Nu a știut Israel? Întâi, Moise spune: Eu vă voi provoca la gelozie prin *cei ce* nu *sunt* popor, vă voi mânia printr-o națiune stricată.

20. Iar Isaia este foarte cutezător și spune: Am fost găsit de cei ce nu m-au căutat; am fost făcut cunoscut celor ce nu întrebau de mine.
21. Dar lui Israel îi spune: Toată ziua mi-am întins mâinile spre un popor neascultător și împotrivitor cu vorba.

CAPITOLUL 11

SPUN atunci: A lepădat Dumnezeu pe poporul său? Nicidecum. Fiindcă și eu sunt israelit din sămânța lui Avraam, *din* tribul lui Beniamin.
2. Dumnezeu nu a lepădat pe poporul său, pe care l-a cunoscut dinainte. Nu știți ce spune scriptura despre Ilie? Cum mijlocește la Dumnezeu împotriva lui Israel, spunând:
3. Doamne, i-au ucis pe profeții tăi și au surpat altarele tale; și am fost lăsat eu singur și îmi caută viața.
4. Dar ce îi zice răspunsul lui Dumnezeu? Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu au plecat genunchiul *înaintea chipului* lui Baal.
5. Așadar, tot astfel și în timpul de acum este o rămășiță conform alegerii harului.
6. Și dacă *este* din har, atunci nu mai *este* din fapte; altfel, harul nu mai este har. Dar dacă *este* din fapte, *atunci* nu mai este har; altfel, fapta nu mai este faptă.
7. Atunci ce? Israel nu a obținut ceea ce caută; dar alegerea a obținut-o, iar ceilalți au fost orbiți,
8. (După cum este scris: Dumnezeu le-a dat duhul de adormire, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă), până în ziua aceasta.
9. Și David spune: Masa să le fie o cursă și ca o capcană și ca o piatră de poticnire și o răsplătire pentru ei;
10. Să li se întunece ochii *și* să nu vadă; și îndoaie-le spatele întotdeauna.
11. ¶ Spun atunci: S-au poticnit ca să cadă? Nicidecum. Ci prin căderea lor salvarea *a venit* la neamuri, ca să îi provoace la gelozie;
12. Dacă însă căderea lor *este* bogăția lumii, și înjosirea lor *este* bogăția neamurilor, cu cât mai mult plinătatea lor?
13. Fiindcă vorbindu-vă vouă, neamurilor, întrucât eu sunt apostolul neamurilor, îmi preamăresc serviciul;
14. Dacă *aș putea* cumva să *îi* provoc la gelozie *pe cei ce sunt* carnea mea și să salvez pe unii dintre ei.
15. Căci dacă lepădarea lor *înseamnă* împăcarea lumii, ce *va fi* primirea *lor*, decât viață dintre morți?
16. Iar dacă primul rod *este* sfânt, *și* aluatul *este*; și dacă rădăcina *este* sfântă, și ramurile *sunt*.
17. Iar dacă unele ramuri sunt rupte, și tu, fiind un măslin sălbatic, ai fost altoit printre ele, și împreună cu ele te împărtășești din rădăcina și grăsimea măslinului,
18. Nu te făli față de ramuri. Dar dacă te făleşti, nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te *ține* pe tine.

19. Vei spune atunci: Ramurile au fost rupte ca eu să fiu altoit.
20. Bine, din cauza necredinţei au fost rupte, iar tu stai în picioare prin credinţă. Nu te îngâmfa, ci teme-te;
21. Căci dacă Dumnezeu nu a cruţat ramurile naturale, *fii atent* ca nu cumva să nu te cruţe nici pe tine.
22. Iată, atunci bunătatea şi severitatea lui Dumnezeu; severitate faţă de cei ce au căzut, dar bunătate faţă de tine, dacă continui în bunătatea *lui*; altfel şi tu vei fi tăiat.
23. Şi ei, de asemenea, dacă nu rămân în necredinţă, vor fi altoiţi; fiindcă Dumnezeu este în stare să îi altoiască din nou.
24. Căci dacă tu ai fost tăiat din măslinul prin natură sălbatic, şi împotriva naturii ai fost altoit într-un măslin bun, cu cât mai mult aceştia, care sunt *ramuri* naturale, vor fi altoiţi în propriul lor măslin?
25. ¶ Fiindcă nu vă voiesc neştiutori, fraţilor, despre acest mister, ca nu cumva să fiţi înţelepţi în îngâmfările voastre, pentru că orbire s-a făcut în parte lui Israel, până va intra plinătatea neamurilor.
26. Şi astfel tot Israelul va fi salvat; aşa cum este scris: Eliberatorul va veni din Sion şi va îndepărta neevlavia de la Iacob;
27. Fiindcă acesta *este* legământul meu pentru ei, când voi înlătura păcatele lor.
28. Referitor la evanghelie, *sunt* duşmani din cauza voastră, dar referitor la alegere, *sunt* preaiubiţi din cauza părinţilor.
29. Fiindcă darurile şi chemarea lui Dumnezeu *sunt* irevocabile.
30. Fiindcă aşa cum şi voi odinioară nu aţi crezut în Dumnezeu, totuşi aţi primit milă acum prin necredinţa lor;
31. Tot aşa şi aceştia nu au crezut acum, pentru ca prin mila voastră să obţină şi ei milă.
32. Fiindcă Dumnezeu i-a închis împreună pe toţi în necredinţă, ca să arate milă tuturor.
33. ¶ O, adânc al bogăţiilor, deopotrivă ale înţelepciunii şi cunoaşterii lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse *sunt* judecăţile lui şi peste putinţă de găsit căile lui!
34. Fiindcă cine a cunoscut mintea Domnului? Sau cine a fost sfătuitorul lui?
35. Sau cine i-a dat întâi, şi să îi fie răsplătit?
36. Pentru că din el şi prin el şi pentru el *sunt* toate. A lui *fie* gloria pentru totdeauna. Amin.

Capitolul 12

DE aceea vă implor, fraţilor, prin îndurările lui Dumnezeu, să prezentaţi trupurile voastre un sacrificiu viu, sfânt, plăcut lui Dumnezeu, *aceasta este* servirea voastră logică.
2. Şi nu vă conformaţi acestei lumi; ci fiţi transformaţi prin înnoirea minţii voastre, pentru a deosebi care *este* voia lui Dumnezeu, cea bună şi plăcută şi desăvârşită.

3. ¶ Fiindcă prin harul care îmi este dat, spun fiecăruia care este printre voi, să nu gândească mai măreț decât ar trebui să gândească; ci să gândească cumpătat, așa cum Dumnezeu a împărțit fiecăruia măsura credinței.
4. Fiindcă așa cum într-un *singur* trup avem *mai* multe membre, dar nu toate membrele au același serviciu,
5. Tot așa *și* noi, *fiind* mulți, suntem un trup în Cristos și fiecare *suntem* membre unii altora.
6. Având așadar daruri care diferă conform harului care ne este dat; fie profeție, *să profețim* conform cu măsura credinței;
7. Sau serviciu, în servire; sau cel ce învață *pe alții*, în învățătură;
8. Sau cel ce îndeamnă, în îndemnare; cel ce dă, în simplitate; cel ce conduce, cu sârguință; cel ce arată milă, cu bucurie;
9. ¶ Dragostea *să fie* neprefăcută. Detestați ceea ce este rău; lipiți-vă de bine.
10. Iubiți-vă unii pe alții cu dragoste frățească, în onoare dând întâietate altuia.
11. Nu leneși în muncă; fervenți în duh; servind Domnului;
12. Bucurându-vă în speranță; răbdând în necaz; continuând stăruitor în rugăciune;
13. Luând parte la nevoile sfinților; urmărind ospitalitatea.
14. Binecuvântați pe cei ce vă persecută; binecuvântați și nu blestemați.
15. Bucurați-vă cu cei ce se bucură și plângeți cu cei ce plâng.
16. *Fiți* cu aceeași minte unii pentru alții. Nu gândiți lucruri înalte, ci coborâți la cei înjosiți. Nu fiți înțelepți în îngâmfările voastre.
17. Nu răsplătiți nimănui rău pentru rău. Îngrijiți-vă de lucruri oneste înaintea tuturor oamenilor.
18. Dacă este posibil, cât ține de voi, trăiți în pace cu toți oamenii.
19. Preaiubiților, nu vă răzbunați, ci dați loc furiei, fiindcă este scris: Răzbunarea *este* a mea; eu voi răsplăti, spune Domnul.
20. De aceea dacă flămânzește dușmanul tău, dă-i să mănânce; dacă însetează, dă-i să bea; căci făcând astfel, vei îngrămădi cărbuni de foc pe capul lui.
21. Nu fi învins de rău, ci învinge răul prin bine.

CAPITOLUL 13

FIECARE suflet să se supună puterilor mai înalte. Fiindcă nu este putere decât de la Dumnezeu; și puterile care sunt, sunt rânduite de Dumnezeu.
2. De aceea oricine se împotrivește puterii, se împotrivește rânduielii lui Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc își vor primi damnarea.
3. Deoarece conducătorii nu sunt de temut pentru fapte bune, ci pentru cele rele. Dorești așadar să nu te temi de putere? Fă binele și vei avea laudă de la aceasta;
4. Fiindcă îți este servitorul lui Dumnezeu pentru bine. Dar dacă faci răul, teme-te; fiindcă nu poartă sabia în zadar; fiindcă este servitorul lui Dumnezeu, un răzbunător pentru furie asupra celui ce practică răul.

5. De aceea trebuie să fiţi supuşi nu doar din cauza furiei, ci şi din cauza conştiinţei.
6. Fiindcă din această cauză şi plătiţi taxe; fiindcă *ei* sunt servitorii lui Dumnezeu, ocupându-se neîncetat tocmai cu acest lucru.
7. De aceea daţi tuturor cele datorate; cui taxă, taxă; cui vamă, vamă; cui frică, frică; cui onoare, onoare.
8. Să nu datoraţi nimănui nimic *altceva* decât să vă iubiţi unii pe alţii; fiindcă cel ce iubeşte pe altul a împlinit legea.
9. Fiindcă: Să nu comiţi adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu aduci mărturie falsă, să nu poftești; şi orice altă poruncă este cuprinsă pe scurt în acest cuvânt şi anume: Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi.
10. Dragostea nu lucrează răul aproapelui; de aceea dragostea *este* împlinirea legii.
11. Şi aceasta, ştiind timpul, că acum *este* ora să ne trezim din somn; căci acum salvarea noastră *este* mai aproape decât *atunci* când am crezut.
12. Noaptea este mult trecută, iar ziua este aproape; de aceea să lepădăm faptele întunericului şi să ne îmbrăcăm cu armura luminii.
13. Să umblăm onest, ca în *timpul* zilei; nu în destrăbălare şi beţii, nu în curvie şi desfrânare, nu în ceartă şi invidie.
14. Ci îmbrăcaţi-vă cu Domnul Isus Cristos şi nu purtaţi grijă de *lucruri* cărnii, *pentru* a-i *împlini* poftele.

Capitolul 14

PRIMIŢI-L pe cel slab în credinţă, dar nu pentru dispute îndoielnice.
2. Fiindcă unul crede că poate mânca de toate; altul, care este slab, mănâncă verdeţuri.
3. Cel ce mănâncă să nu dispreţuiască pe cel ce nu mănâncă; şi cel ce nu mănâncă să nu judece pe cel ce mănâncă; fiindcă Dumnezeu l-a primit.
4. Cine eşti tu care judeci pe servitorul altuia? Pentru propriul său stăpân stă în picioare sau cade. Da, *el* va fi sprijinit; fiindcă Dumnezeu este în stare să îl facă să stea în picioare.
5. Unul preţuieşte o zi mai presus decât pe alta; dar altul preţuieşte toate zilele *la fel*. Fiecare să fie deplin convins în mintea lui.
6. Cel ce respectă ziua, *o* respectă pentru Domnul; şi cel ce nu respectă ziua, pentru Domnul nu *o* respectă. Cel ce mănâncă, mănâncă pentru Domnul; fiindcă aduce mulţumiri lui Dumnezeu; şi cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă şi aduce mulţumiri lui Dumnezeu.
7. Fiindcă niciunul dintre noi nu trăieşte pentru el însuşi, şi nimeni nu moare pentru el însuşi.
8. Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim, şi dacă murim, pentru Domnul murim; aşadar dacă trăim sau dacă murim, suntem ai Domnului.
9. Căci pentru aceasta Cristos deopotrivă a murit şi a înviat, şi a trăit din nou ca să fie Domn deopotrivă al morţilor şi al viilor.

10. Dar de ce judeci tu pe fratele tău? Sau de ce faci tu de nimic pe fratele tău?
Fiindcă toţi vom sta în picioare înaintea scaunului de judecată al lui Cristos.
11. Fiindcă este scris: *Aşa cum* eu trăiesc, spune Domnul, mie mi se va
pleca fiecare genunchi şi fiecare limbă va mărturisi lui Dumnezeu.
12. Aşadar, fiecare dintre noi va da socoteală despre el însuşi lui Dumnezeu.
13. ¶ De aceea să nu ne mai judecăm unii pe alţii; ci mai bine, judecaţi aceasta:
nimeni să nu pună piatră de cădere sau ocazie de poticnire în calea fratelui.
14. Ştiu şi sunt convins prin Domnul Isus, că nimic nu *este* necurat în sine;
dar pentru cel ce consideră vreun lucru a fi necurat, pentru acela *este* necurat.
15. Dar dacă fratele tău se mâhneşte din cauza mâncării *tale*, tu nu mai
umbli conform dragostei creştine. Nu nimici cu mâncarea ta pe acela
pentru care a murit Cristos.
16. Aşadar binele vostru să nu fie vorbit de rău;
17. Fiindcă împărăţia lui Dumnezeu nu este mâncare şi băutură, ci dreptate
şi pace şi bucurie în Duhul Sfânt.
18. Fiindcă cel ce serveşte lui Cristos în acestea, *este* plăcut lui Dumnezeu
şi aprobat de oameni.
19. Aşadar, să urmărim cele ale păcii şi cele ale edificării unuia de către altul.
20. Nu distruge lucrarea lui Dumnezeu din cauza mâncării. Într-adevăr, toate
lucrurile *sunt* pure; dar *este* rău pentru acel om care mănâncă spre poticnire.
21. Bine *este* să nu mănânci carne, nici să nu bei vin, nici *să nu faci ceva*
prin care fratele tău se împiedică, sau este poticnit, sau este făcut slab.
22. Ai credinţă? Să *o* ai pentru tine însuţi înaintea lui Dumnezeu. Ferice
de cel ce nu se condamnă pe sine însuşi în acel lucru pe care îl permite.
23. Iar cel ce se îndoieşte, dacă mănâncă, este damnat, pentru că nu
mănâncă din credinţă; fiindcă orice nu *este* din credinţă este păcat.

CAPITOLUL 15

IAR noi, cei puternici, *suntem* datori să purtăm neputinţele celor
slabi şi să nu ne plăcem nouă înşine.
2. Fiecare dintre noi să placă aproapelui pentru bine, spre edificare.
3. Fiindcă până şi Cristos nu şi-a plăcut lui însuşi, ci aşa cum este scris:
Ocările celor ce te-au ocărât au căzut peste mine.
4. Fiindcă toate câte au fost scrise înainte, au fost scrise pentru învăţătura
noastră, ca prin răbdarea şi mângâierea scripturilor să avem speranţă.
5. Iar Dumnezeul răbdării şi al mângâierii să vă dea aceeaşi gândire unii
faţă de alţii, conform lui Cristos Isus;
6. Ca *voi*, cu o minte *şi* cu o gură să glorificaţi pe Dumnezeu, adică pe Tatăl
Domnului nostru Isus Cristos.
7. De aceea primiţi-vă unii pe alţii, aşa cum ne-a primit şi Cristos pe noi,
pentru gloria lui Dumnezeu.
8. Şi spun *că* Isus Cristos a fost un servitor al circumciziei pentru adevărul
lui Dumnezeu, pentru a întări promisiunile *făcute* părinţilor;
9. Şi ca neamurile să glorifice pe Dumnezeu pentru mila *lui*; aşa cum este scris:
Din această cauză îţi voi aduce mărturie printre neamuri şi voi cânta numelui tău.

10. Și din nou spune: Bucurați-vă voi neamuri cu poporul lui.
11. Și din nou: Lăudați pe Domnul voi toate neamurile; și aclamați-l toate popoarele.
12. Și din nou, Isaia spune: Va fi o rădăcină a lui Isai și cel ce se va scula să domnească peste neamuri: în el se vor încrede neamurile.
13. ¶ Și Dumnezeul speranței să vă umple de toată bucuria și pacea în a crede, pentru ca voi să abundați în speranță prin puterea Duhului Sfânt.
14. Și eu însumi, de asemenea, sunt convins despre voi, frații mei, că și voi sunteți plini de bunătate, umpluți cu toată cunoașterea, în stare să vă și avertizați unii pe alții.
15. Totuși, fraților, v-am scris mai cutezător, în parte ca să vă aduc aminte, din cauza harului care mi-a fost dat de Dumnezeu,
16. Ca eu să fiu servitorul lui Isus Cristos pentru neamuri, servind evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca oferirea ca ofranda neamurilor să fie bine primită, fiind sfințită prin Duhul Sfânt.
17. Eu am așadar cu ce să mă fălesc în Isus Cristos, în cele ce se referă la Dumnezeu.
18. Fiindcă nu voi cuteza să vorbesc despre niciunul dintre acele lucruri pe care Cristos nu le-a lucrat prin mine, spre ascultarea neamurilor, prin cuvânt și faptă,
19. Prin puterea semnelor și minunilor, prin puterea Duhului lui Dumnezeu; încât, de la Ierusalim și în jur, până în Iliria, eu am predicat pe deplin evanghelia lui Cristos.
20. Da, așa m-am străduit să predic evanghelia, nu *acolo* unde Cristos fusese numit, ca nu cumva să zidesc peste temelia altui om;
21. Ci așa cum este scris: Aceia cărora nu li s-a spus despre el, *îl* vor vedea; și cei ce nu au auzit vor înțelege.
22. Din cauza aceasta am și fost împiedicat mult să vin la voi.
23. Dar acum, nemaiavând loc în aceste ținuturi, și având în acești mulți ani o mare dorință să vin la voi,
24. Dacă vreodată voi merge în Spania, voi veni la voi, fiindcă sper să vă văd în călătoria mea și să fiu condus de voi într-acolo, dacă mai întâi voi fi puțin îndestulat cu *prezența* voastră.
25. Dar acum, mă duc la Ierusalim să servesc sfinților.
26. Fiindcă toți cei din Macedonia și Ahaia au binevoit să facă o anume strângere de ajutoare pentru sfinții săraci, care *sunt* în Ierusalim;
27. Într-adevăr, au binevoit și le sunt datori. Căci dacă neamurile au fost făcute părtașe la lucrurile lor spirituale, *este* și datoria *neamurilor* să le servească în cele carnale.
28. Așadar, după ce voi împlini aceasta și le voi sigila acest rod, voi trece pe la voi spre Spania.
29. Și sunt sigur, când voi veni la voi, că voi veni în plinătatea binecuvântării evangheliei lui Cristos.
30. Dar vă implor, fraților, datorită Domnului nostru Isus Cristos și datorită dragostei Duhului, să vă străduiți împreună cu mine în rugăciuni către Dumnezeu pentru mine;

31. Ca să fiu scăpat de cei din Iudeea care nu cred, și pentru ca serviciul pe care îl *am* pentru Ierusalim să fie bine primit de sfinți;
32. Ca să vin la voi cu bucurie prin voia lui Dumnezeu și să fiu înviorat cu voi.
33. Și Dumnezeul păcii *fie* cu voi toți. Amin.

Capitolul 16

ȘI vă recomand pe Fivi, sora noastră, care este servitoare a bisericii care este în Chenchreea;
2. Ca să o primiți în Domnul, așa cum se cuvine sfinților, și să o ajutați în orice lucru ar avea nevoie de voi; fiindcă *și* ea a fost sprijinitoarea multora și de asemenea a mea.
3. Salutați pe Priscila și pe Aquila, ajutoarele mele în Cristos Isus,
4. Care și-au riscat gâtul pentru viața mea; cărora le aduc mulțumire nu numai eu, dar și toate bisericile neamurilor.
5. Tot așa, *salutați* biserica ce este în casa lor. Salutați pe Epenet, preaiubitul meu, care este primul rod al Ahaiei pentru Cristos.
6. Salutați pe Maria, care a muncit mult pentru noi.
7. Salutați pe Andronic și pe Iunia, rudele mele și părtașii mei de închisoare, care sunt cu vază printre apostoli, care de asemenea au fost în Cristos înaintea mea.
8. Salutați pe Amplias, preaiubitul meu în Domnul.
9. Salutați pe Urban, ajutorul nostru în Cristos, și pe Stache, preaiubitul meu.
10. Salutați pe Apele, aprobat în Cristos. Salutați pe cei din *casa* lui Aristobul.
11. Salutați pe Ierodion, ruda mea. Salutați pe cei din *casa* lui Narcis care sunt în Domnul.
12. Salutați pe Trifena și Trifosa, care muncesc în Domnul. Salutați pe Persida, preaiubita, care a muncit mult în Domnul.
13. Salutați pe Ruf, cel ales în Domnul, și pe mama lui, și a mea.
14. Salutați pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermas, pe Patroba, pe Hermes și pe frații care sunt cu ei.
15. Salutați pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimp și pe toți sfinții care sunt cu ei.
16. Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. Bisericile lui Cristos vă salută.
17. ¶ Dar fraților, vă implor să însemnați pe cei ce fac dezbinări și poticniri contrare doctrinei pe care voi ați învățat-o, și ocoliți-i.
18. Fiindcă toți cei ce sunt astfel nu servesc Domnului nostru Isus Cristos, ci pântecelui lor; și prin cuvinte bine alese și vorbiri plăcute, înșală inimile celor creduli.
19. Fiindcă ascultarea voastră este cunoscută printre toți. De aceea mă bucur de voi; dar totuși doresc să fiți înțelepți referitor la ce este bine și inocenți referitor la rău.
20. Și Dumnezeul păcii va zdrobi pe Satan sub picioarele voastre în curând. Harul Domnului nostru Isus Cristos *fie* cu voi. Amin.

21. ¶ Vă salută Timotei, conlucrătorul meu; și Luciu și Iason și Sosipater,
rudele mele.
22. Vă salut în Domnul, eu Terțiu, *cel* ce a scris epistola.
23. Vă salută Gaiu, gazda mea și a întregii biserici. Vă salută Erast,
vistiernicul cetății și Quart, un frate.
24. Harul Domnului nostru Isus Cristos *fie* cu voi toți. Amin.
25. Iar aceluia care poate să vă întărească conform evangheliei mele și
predicării lui Isus Cristos, conform revelării misterului care a fost ținut în
taină de la începerea lumii,
26. Dar acum este arătat și prin scripturile profeților, conform poruncii
Dumnezeului cel veșnic, făcut cunoscut pentru toate națiunile, spre
ascultarea credinței,
27. A singurului Dumnezeu înțelept *fie* gloria, prin Isus Cristos, pentru
totdeauna. Amin.

1 Corinteni

Capitolul

1 PAVEL, chemat *să fie* apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten,
2. Bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, celor sfințiți în Cristos Isus, chemați *să fie* sfinți, cu toți cei ce cheamă în fiecare loc numele lui Isus Cristos, Domnul nostru, *Domn* deopotrivă al lor și al nostru;
3. Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și *de la* Domnul Isus Cristos!
4. ¶ Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna în legătură cu voi, pentru harul lui Dumnezeu care vă este dat prin Isus Cristos;
5. Pentru că în toate sunteți îmbogățiți prin el, în toată cuvântarea și toată cunoașterea.
6. Așa cum mărturia lui Cristos a fost confirmată în voi,
7. Astfel încât nu vă lipsește niciun dar, așteptând venirea Domnului nostru Isus Cristos;
8. Care de asemenea vă va confirma până la sfârșit, ireproșabili în ziua Domnului nostru Isus Cristos.
9. Credincios *este* Dumnezeu, prin care ați fost chemați la părtășia Fiului său Isus Cristos, Domnul nostru.
10. ¶ Acum vă implor, fraților, prin numele Domnului nostru Isus Cristos, ca voi toți să vorbiți același lucru și să nu fie dezbinări între voi, ci să fiți desăvârșit uniți în aceeași minte și în aceeași judecată.
11. Fiindcă mi-a fost făcut cunoscut despre voi, frații mei, prin cei ai Cloei, că printre voi sunt certuri.
12. Acum spun aceasta, pentru că fiecare dintre voi spune: Eu sunt al lui Pavel; și eu al lui Apolo; și eu al lui Chifa; și eu al lui Cristos.
13. Este Cristos împărțit? Pavel a fost crucificat pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost botezați?
14. Mulțumesc lui Dumnezeu că nu am botezat pe niciunul dintre voi, afară de Crisp și de Gaiu;
15. Ca nu cumva să spună cineva că am botezat în propriul meu nume.
16. Și am botezat și casa lui Stefana; încolo, nu știu dacă am botezat pe altcineva.
17. Căci Cristos m-a trimis nu să botez, ci să predic evanghelia; nu cu înțelepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Cristos să fie făcută fără efect.
18. ¶ Fiindcă predicarea crucii este nebunie celor ce pier, dar nouă care suntem salvați, *ne* este puterea lui Dumnezeu.
19. Fiindcă este scris: Voi nimici înțelepciunea înțelepților și voi zădărnici înțelegerea celor chibzuiți.
20. Unde *este* înțeleptul? Unde *este* scribul? Unde *este* certărețul acestei lumi? Nu a făcut Dumnezeu prostească înțelepciunea acestei lumi?

21. Fiindcă, întrucât, în înțelepciunea lui Dumnezeu, lumea prin
înțelepciune nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, Dumnezeu a binevoit să salveze
prin nebunia predicării pe cei ce cred.
22. Fiindcă iudeii cer un semn și grecii caută înțelepciune,
23. Dar noi predicăm pe Cristos crucificat; pentru iudei poticnire iar
pentru greci nebunie;
24. Dar pentru cei chemați, deopotrivă iudei și greci, pe Cristos, puterea
lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.
25. Pentru că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii; și
slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii.
26. Fiindcă vedeți chemarea voastră, fraților, că nu *sunt* mulți înțelepți
conform cărnii, nici mulți puternici, nici mulți nobili.
27. Dar Dumnezeu a ales lucrurile prostești ale lumii ca să facă de rușine
pe cei înțelepți; și Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca să facă de
rușine pe cele tari.
28. Și lucrurile josnice ale lumii și cele disprețuite, Dumnezeu le-a ales; și
cele care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt;
29. Așa ca nicio carne să nu se laude înaintea lui.
30. Dar datorită lui sunteți voi în Cristos Isus, care este făcut de la
Dumnezeu pentru noi înțelepciune și dreptate și sfințire și răscumpărare;
31. Pentru ca, după cum este scris: Cel ce se laudă, să se laude
în Domnul.

Capitolul 2

ȘI eu, fraților, când am venit la voi, nu am venit cu superioritatea vor-
birii sau a înțelepciunii, vestindu-vă mărturia lui Dumnezeu.
2. Fiindcă am decis să nu știu printre voi altceva decât pe Isus Cristos și
pe el crucificat.
3. Și eu am fost cu voi în slăbiciune și în teamă și în mare tremur.
4. Și cuvântul meu și predicarea mea nu *au fost* prin cuvintele ademenitoare
ale înțelepciunii omenești, ci în arătarea Duhului și a puterii;
5. Așa încât credința voastră să nu fie în înțelepciunea oamenilor, ci în
puterea lui Dumnezeu.
6. ¶ Oricum, vorbim înțelepciune printre cei desăvârșiți; totuși nu
înțelepciunea acestei lumi, nici a prinților acestei lumi care ajung la nimicire,
7. Ci vorbim înțelepciunea lui Dumnezeu într-un mister, *chiar* acea
înţelepciune ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o înainte de lume
pentru gloria noastră;
8. *Înţelepciune* pe care nu a cunoscut-o niciunul dintre prinții acestei
lumi; căci, dacă ar fi cunoscut-o, nu ar fi crucificat pe Domnul gloriei.
9. Dar așa cum este scris: Ochiul nu a văzut nici urechea nu a auzit, și
nici la inima omului nu au urcat cele pregătite de Dumnezeu pentru cei
ce îl iubesc.
10. Dar Dumnezeu ni *le*-a revelat prin Duhul său; fiindcă Duhul cercetează
toate, chiar adâncimile lui Dumnezeu.

11. Fiindcă cine dintre oameni ştie lucrurile omului, decât duhul omului,
care este în el? Chiar aşa, lucrurile lui Dumnezeu nimeni nu *le* ştie decât
Duhul lui Dumnezeu.
12. Şi noi nu am primit duhul lumii, ci duhul care este din Dumnezeu, ca
să cunoaştem lucrurile care ne-au fost dăruite de Dumnezeu.
13. Acele lucruri pe care le şi vorbim, nu în cuvintele pe care le învaţă
înţelepciunea omenească, ci în cele pe care le învaţă Duhul Sfânt, comparând
lucrurile spirituale cu cei spirituali.
14. Dar omul natural nu primeşte lucrurile Duhului lui Dumnezeu, fiindcă
sunt nebunie pentru el; nici nu *le* poate cunoaşte, pentru că ele sunt
judecate spiritual.
15. Dar cel spiritual judecă toate lucrurile, iar el însuşi nu este judecat
de nimeni.
16. Fiindcă cine a cunoscut mintea Domnului, ca să îi dea învăţătură? Noi
însă avem mintea lui Cristos.

Capitolul 3

ŞI eu, fraţilor, nu v-am putut vorbi ca unora spirituali, ci ca unora
carnali, ca unor prunci în Cristos.
2. V-am dat lapte să beţi şi nu mâncare, fiindcă până acum nu eraţi în
stare *să purtaţi aceasta,* şi nici chiar acum nu sunteţi în stare,
3. Fiindcă tot carnali sunteţi; fiindcă de vreme ce între voi *este* invidie
şi ceartă şi dezbinări, nu sunteţi voi carnali şi nu umblaţi voi conform
oamenilor?
4. Deoarece când unul spune: Eu sunt al lui Pavel; şi altul: Eu *sunt* al lui
Apolo; nu sunteţi voi carnali?
5. Cine atunci este Pavel şi cine Apolo, decât servitori prin care aţi crezut
chiar aşa cum a dat Domnul fiecăruia?
6. Eu am sădit, Apolo a udat; dar Dumnezeu a dat creşterea.
7. Aşa că nici cel ce sădeşte nu este nimic, nici cel ce udă, ci Dumnezeu
care dă creşterea.
8. Şi cel ce sădeşte şi cel ce udă una sunt; şi fiecare va primi propria lui
răsplată conform cu propria lui muncă.
9. Fiindcă noi suntem conlucrători cu Dumnezeu; sunteţi câmpul lui
Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.
10. ¶ Conform cu harul lui Dumnezeu care îmi este dat, ca un meşter zidar
înţelept, am pus temelia şi altul zideşte deasupra. Dar fiecare să ia seama
cum zideşte deasupra.
11. Fiindcă nimeni nu poate pune altă temelie decât cea pusă, care este
Isus Cristos.
12. Şi dacă cineva zideşte pe această temelie: aur, argint, pietre preţioase,
lemn, fân, paie;
13. Lucrarea fiecăruia va fi arătată; fiindcă ziua *aceea* o va face cunoscută,
pentru că va fi revelată prin foc; şi focul va încerca lucrarea fiecăruia,
cum este.

14. Dacă lucrarea pe care cineva a zidit-o deasupra rămâne, va primi răsplată.
15. Dacă lucrarea cuiva va fi arsă, va suferi pierdere; dar el însuşi va fi salvat, însă aşa ca prin foc.
16. Nu ştiţi că sunteţi templul lui Dumnezeu şi Duhul lui Dumnezeu locuieşte în voi?
17. Dacă cineva spurcă templul lui Dumnezeu, pe el îl va nimici Dumnezeu; fiindcă templul lui Dumnezeu este sfânt, *templu* care sunteţi voi.
18. Nimeni să nu se înşele pe sine însuşi. Dacă cuiva dintre voi i se pare *că* este înţelept în această lume, să se facă prost, ca să fie înţelept.
19. Fiindcă înţelepciunea acestei lumi este nebunie înaintea lui Dumnezeu. Căci este scris: El prinde pe înţelepţi în vicleniile lor.
20. Şi din nou: Domnul cunoaşte gândurile celor înţelepţi, că sunt deşarte.
21. De aceea nimeni să nu se laude cu oameni. Fiindcă toate sunt ale voastre;
22. Fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie viaţa, fie moartea, fie cele prezente, fie cele viitoare; toate sunt ale voastre;
23. Şi voi *sunteţi* ai lui Cristos, şi Cristos *este* al lui Dumnezeu.

Capitolul 4

AŞA să ne socotească cineva, ca servitori ai lui Cristos şi administratori ai misterelor lui Dumnezeu.
2. Şi mai mult, se cere între administratori ca un om să fie găsit credincios.
3. Dar pentru mine este ceva foarte mic să fiu judecat de voi sau de judecata omului; mai mult, nici *eu* nu mă judec.
4. Fiindcă nu ştiu nimic prin mine însumi; totuşi nu prin aceasta sunt declarat drept; dar cel ce mă judecă este Domnul.
5. De aceea nu judecaţi nimic înainte de vreme, până când vine Domnul, care deopotrivă va scoate la lumină lucrurile ascunse ale întunericului şi va arăta sfaturile inimilor; şi atunci fiecare va avea laudă de la Dumnezeu.
6. ¶ Iar acestea, fraţilor, le-am transpus într-o prefigurare la mine însumi şi Apolo pentru voi, ca să învăţaţi prin noi să nu gândiţi *despre oameni* peste ceea ce este scris, ca nu cumva vreunul dintre voi să se îngâmfe de dragul unuia împotriva altuia.
7. Fiindcă cine te deosebeşte *de alţii*? Şi ai ceva ce nu ai primit? Iar dacă ai primit, de ce te lauzi ca şi cum nu ai fi primit?
8. Sunteţi deja sătui, sunteţi deja bogaţi, aţi domnit ca împăraţi fără noi; şi aş dori ca voi să domniţi, ca şi noi să domnim împreună cu voi,
9. Fiindcă gândesc că Dumnezeu ne-a prezentat pe noi, apostolii, ultimii, ca rânduiţi la moarte, pentru că suntem făcuţi un spectacol lumii şi îngerilor şi oamenilor.
10. Noi *suntem* proşti pentru Cristos, dar voi *sunteţi* înţelepţi în Cristos; noi *suntem* slabi, dar voi *sunteţi* tari; voi *sunteţi* demni de cinste, dar noi *suntem* disprețuiți.
11. Chiar până în această oră, deopotrivă flămânzim și însetăm și suntem goi și loviți cu pumnii și nu avem locuință sigură;

12. Şi muncim, lucrând cu mâinile noastre; fiind ocărâţi, binecuvântăm; fiind persecutaţi, răbdăm;
13. Fiind defăimaţi, ne rugăm; suntem făcuţi ca gunoiul lumii, lepădătura tuturor până în această zi.
14. Nu vă scriu acestea ca să vă ruşinez, ci ca pe fiii mei preaiubiţi *vă* avertizez.
15. Fiindcă deşi aveţi zece mii de îndrumători în Cristos, totuşi nu *aveţi mai* mulţi părinţi; fiindcă în Cristos Isus eu v-am născut prin evanghelie.
16. De aceea vă implor, fiţi urmaşi ai mei.
17. Din această cauză vi l-am trimis pe Timotei, care este fiul meu preaiubit şi credincios în Domnul, care vă va aminti căile mele, care *sunt* în Cristos, aşa cum *îi* învăţ pretutindeni în fiecare biserică.
18. Dar unii sunt îngâmfaţi, ca şi cum nu aş veni la voi.
19. Dar voi veni în curând la voi, dacă Domnul voieşte; şi voi cunoaşte nu vorbirile celor îngâmfaţi, ci puterea.
20. Fiindcă împărăţia lui Dumnezeu nu *este* în cuvânt, ci în putere.
21. Ce voiţi? Să vin la voi cu un toiag, sau în dragoste şi *în* duhul blândeţii?

Capitolul 5

PRETUTINDENI se aude că printre voi *este* curvie; şi o astfel de curvie cum nici chiar printre neamuri nu este numită, încât unul să aibă pe soţia tatălui său.
2. Şi voi sunteţi îngâmfaţi şi nu aţi jelit mai degrabă, pentru ca cel ce a făcut această faptă să fie dat afară din mijlocul vostru.
3. ¶ Fiindcă eu, într-adevăr, ca absent în trup dar prezent în duh, am judecat deja ca fiind prezent, pe acela care a înfăptuit astfel acest lucru,
4. În numele Domnului nostru Isus Cristos, când vă adunaţi, *voi* şi duhul meu cu puterea Domnului nostru Isus Cristos,
5. Să îl predaţi pe unul ca acesta lui Satan pentru nimicirea cărnii, ca duhul să *îi* fie salvat în ziua Domnului Isus.
6. Fala voastră nu *este* bună. Nu ştiţi că puţină dospeală dospeşte tot aluatul?
7. De aceea curăţaţi dospeala veche, ca să fiţi un aluat nou, aşa nedospiţi cum sunteţi. Căci de fapt Cristos, paştele nostru, a fost sacrificat pentru noi.
8. De aceea să ţinem sărbătoarea nu cu dospeală veche, nici cu dospeala răutăţii şi stricăciunii, ci cu azimele sincerităţii şi ale adevărului.
9. V-am scris în epistolă să nu vă însoţiţi cu curvarii;
10. Şi nu neapărat cu curvarii acestei lumi, sau cu cei lacomi, sau cu jecmănitorii, sau cu idolatrii, fiindcă atunci ar trebui să ieşiţi din lume.
11. Dar acum v-am scris să nu vă însoţiţi *cu* vreunul care, *măcar că* este numit frate, este curvar, sau lacom, sau idolatru, sau defăimător, sau beţiv, sau jecmănitor; cu unul ca acesta nici măcar să nu mâncaţi.
12. Fiindcă ce am eu să judec şi pe cei de afară? Nu îi judecaţi voi pe cei dinăuntru?
13. Dar pe cei de afară, *îi* judecă Dumnezeu. De aceea daţi afară pe acel *om* stricat dintre voi.

Capitolul 6

CUTEAZĂ vreunul dintre voi, având un lucru împotriva altuia, să
meargă la judecată înaintea celor nedrepți și nu înaintea sfinților?
2. Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi,
sunteți voi nedemni să judecați cele mai neînsemnate lucruri?
3. Nu știți că noi îi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult cele ce țin de
viața aceasta?
4. Dacă într-adevăr aveți judecăți pentru lucrurile care țin de viața aceasta,
voi să puneți să judece pe aceia care sunt cel mai puțin stimați în biserică.
5. Spre rușinea voastră vorbesc. Astfel, nu este nimeni înțelept printre
voi? Nici măcar unul care să poată judeca între frații săi?
6. Ci frate se judecă cu frate, și acest lucru înaintea celor ce nu cred.
7. De aceea acum este absolut o vină printre voi, pentru că vă judecați
unul cu altul. De ce nu suferiți mai degrabă nedreptate? De ce nu *suferiți*
mai degrabă să fiți înșelați?
8. Dimpotrivă, voi nedreptățiți și înșelați, și acestea pe frați!
9. ¶ Nu știți că aceia *ce sunt* nedrepți nu vor moșteni împărăția lui
Dumnezeu? Nu vă amăgiți: nici curvarii, nici idolatrii, nici adulterii, nici
cei efeminați, nici cei ce se abuzează cu oameni,
10. Nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici defăimătorii, nici jecmănitorii,
nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.
11. Și astfel erați unii dintre voi; dar sunteți spălați, dar sunteți sfințiți,
dar sunteți declarați drepți în numele Domnului Isus și prin Duhul
Dumnezeului nostru.
12. Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate sunt de folos; toate îmi sunt legiuite,
dar eu nu voi fi adus sub puterea niciunuia.
13. Mâncărurile *sunt* pentru pântece și pântecele pentru mâncăruri; dar
Dumnezeu le va nimici deopotrivă și pe acesta și pe acelea. Și trupul nu
este pentru curvie, ci pentru Domnul; și Domnul pentru trup.
14. Și Dumnezeu a înviat și pe Domnul și ne va învia și pe noi prin puterea sa.
15. Nu știți că trupurile voastre sunt membrele lui Cristos? Voi lua atunci
membrele lui Cristos și *le* voi face membrele unei curve? Nicidecum!
16. Ce? Nu știți că cel alipit de o curvă este un singur trup *cu ea*? Căci cei
doi, spune el, vor fi un singur trup.
17. Dar cel alipit de Domnul este un singur duh *cu el*.
18. Fugiți de curvie. Fiecare păcat ce *îl* face un om este în afara trupului;
dar cel ce curvește păcătuiește împotriva propriului trup.
19. Ce? Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt *care este* în voi,
pe care îl aveți de la Dumnezeu și voi nu sunteți ai voștri?
20. Fiindcă sunteți cumpărați cu un preț; de aceea glorificați pe Dumnezeu
în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

Capitolul 7

ȘI despre cele ce mi-ați scris: *este* bine pentru om să nu se atingă de
femeie.

2. Totuşi, ca *să evite* curvia, fiecare bărbat să aibă soția lui, şi fiecare femeie
să aibă propriul ei soț.
3. Soțul să dea soției bunăvoința datorată; şi tot aşa şi soția, soțului.
4. Soția nu are putere asupra propriului ei trup, ci soțul; şi la fel, nici soțul
nu are putere asupra propriului său trup, ci soția.
5. Să nu vă privați unul de celălalt, decât doar prin înțelegere pentru un
timp, ca să vă dăruiți postului şi rugăciunii; şi să vă împreunați din nou
ca nu cumva să vă ispitească Satan din cauza lipsei voastre de autocontrol.
6. Dar spun aceasta prin permisiune, nu prin poruncă.
7. Fiindcă aş dori ca toți oamenii să fie întocmai ca mine. Dar fiecare are
propriul lui dar din Dumnezeu, unul într-un fel, şi altul altfel.
8. De aceea *le* spun celor necăsătoriți şi văduvelor: Este bine pentru ei
dacă rămân întocmai ca mine.
9. Dar dacă nu *se* pot înfrâna, să se căsătorească; fiindcă este mai bine să
se căsătorească decât să ardă.
10. ¶ Iar celor căsătoriți le poruncesc nu eu, ci Domnul: Soția să nu se
despartă de soț.
11. Dar chiar dacă se desparte, să rămână necăsătorită sau să se împace
cu soțul *ei*; şi soțul să nu divorțeze de soția *lui*.
12. Dar celorlalți *le* spun eu, nu Domnul: Dacă vreun frate are o soție ce
nu crede, şi ea se mulțumeşte să locuiască cu el, să nu divorțeze de ea;
13. Şi femeia care are un soț ce nu crede, şi el se mulțumeşte să locuiască
cu ea, să nu îl părăsească.
14. Fiindcă soțul care nu crede este sfințit prin soție, şi soția care nu crede
este sfințită prin soț; altfel, copiii voştri sunt necurați; dar acum sunt sfinți.
15. Dar dacă cel ce nu crede se desparte, să se despartă. Un frate sau o soră
nu este în robie în astfel *de cazuri*, dar Dumnezeu ne-a chemat la pace.
16. Fiindcă ce ştii tu, soție, dacă *îți* vei salva soțul? Sau ce ştii tu, soțule,
dacă *îți* vei salva soția?
17. Totuşi, aşa cum Dumnezeu a împărțit fiecăruia, aşa cum Domnul a
chemat pe fiecare, aşa să umble. Şi aşa rânduiesc în toate bisericile.
18. Este cineva chemat fiind circumcis? Să nu se facă necircumcis. Este
cineva chemat în necircumcizie? Să nu se circumcidă.
19. Circumcizia nu este nimic, şi necircumcizia nu este nimic, ci ținerea
poruncilor lui Dumnezeu.
20. Fiecare să rămână în aceeaşi chemare în care a fost chemat.
21. Eşti chemat, *să fii* rob? Nu te nelinişti de aceasta; dar dacă poți fi făcut
liber, mai degrabă foloseşte-te *de aceasta*.
22. Fiindcă cel ce este chemat în Domnul, *să fie* rob, este un eliberat al
Domnului; tot aşa şi cel ce este chemat, *să fie* liber, este rob al lui Cristos.
23. Voi sunteți cumpărați cu un preț; nu vă faceți robi ai oamenilor.
24. Fiecare, fraților, în starea în care a fost chemat, în aceea să rămână
cu Dumnezeu.
25. ¶ Cât despre fecioare şi feciori, nu am poruncă de la Domnul; totuşi
îmi dau sfatul, ca unul ce am obținut milă de la Domnul să fiu credincios.

26. De aceea presupun că aceasta este bine, din cauza strâmtorării prezente, *spun* că *este* bine pentru om să fie așa.
27. Ești legat de soție? Nu căuta să fii dezlegat. Ești dezlegat de soție? Nu căuta soție.
28. Dar și dacă te căsătorești, nu ai păcătuit; și dacă fecioara se căsătorește, nu a păcătuit. Totuși astfel *de oameni* vor avea necaz în carne; dar eu vă cruț.
29. Dar spun aceasta, fraților, timpul *este* scurt; rămâne ca și cei ce au soții să fie ca și cum nu ar avea;
30. Și cei ce plâng, ca și cum nu ar plânge; și cei ce se bucură, ca și cum nu s-ar bucura; și cei ce cumpără, ca și cum nu ar stăpâni;
31. Și cei ce folosesc această lume, ca și cum nu ar abuza *de ea*; fiindcă înfățișarea acestei lumi trece.
32. Dar aș dori ca voi să fiți fără grijă. Cel necăsătorit se îngrijește de lucrurile care aparțin Domnului, cum să placă Domnului;
33. Dar cel căsătorit se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă soției.
34. Tot așa între soție și fecioară este diferență. Cea necăsătorită se îngrijește de lucrurile Domnului, ca să fie sfântă deopotrivă în trup și în duh; dar cea căsătorită se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă soțului.
35. Iar aceasta o spun spre folosul vostru; nu ca să arunc un laț asupra voastră, ci pentru ceea ce este frumos și ca să serviți Domnului fără distragere.
36. Dar dacă cineva gândește că se poartă necuvenit față de fecioara lui, dacă trece de floarea vârstei *ei* și nevoia o cere, să facă ce voiește, nu păcătuiește, să se căsătorească.
37. Totuși, cel ce stă neclintit în inima lui, neavând constrângere, și are putere peste propria lui voință și a hotărât astfel în inima lui că își va păstra fecioara, bine face.
38. Astfel, cel ce dă în căsătorie bine face, iar cel ce nu dă în căsătorie mai bine face.
39. ¶ Soția este legată prin lege cât timp trăiește soțul ei; dar dacă soțul ei moare, este liberă să se căsătorească cu cine voiește, numai în Domnul.
40. Dar după sfatul meu, este mai fericită dacă rămâne așa; și gândesc că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

Capitolul 8

IAR despre lucrurile sacrificate idolilor, știm că toți avem cunoaștere. Cunoașterea îngâmfă, dar dragostea creștină edifică.
2. Și dacă cineva gândește că știe ceva, încă nu știe nimic așa cum ar trebui să știe.
3. Dar dacă cineva îl iubește pe Dumnezeu, acesta este cunoscut de el.
4. De aceea cât despre a mânca lucrurile sacrificate idolilor, știm că un idol nu *este* nimic în lume și că nu *este* alt Dumnezeu decât *numai* unul singur.
5. Căci chiar dacă sunt așa numiți dumnezei, fie în cer, fie pe pământ (așa cum sunt mulți dumnezei și mulți domni),

6. Totuşi pentru noi *este* un singur Dumnezeu Tatăl, din care *sunt* toate, şi
noi în el; şi un singur Domn Isus Cristos, prin care *sunt* toate, şi noi prin el.
7. Însă nu *este* în fiecare om acea cunoaştere, fiindcă unii, conştientizând
idolul până la această oră, mănâncă *aceasta* ca ceva sacrificat unui idol; şi
conştiinţa lor, fiind slabă, este întinată.
8. Dar mâncarea nu ne recomandă lui Dumnezeu; fiindcă nici dacă
mâncăm, nu suntem mai buni, nici dacă nu mâncăm, nu suntem mai răi.
9. Dar luaţi seama ca nu cumva în vreun fel această libertate a voastră să
devină o piatră de cădere celor slabi.
10. Căci dacă cineva te vede pe tine, care ai cunoaştere, şezând la masă în
templul idolului, nu va fi încurajată conştiinţa lui, fiind slabă, să mănânce
acele lucruri sacrificate idolilor?
11. Şi să piară prin cunoaşterea ta fratele slab, pentru care a murit Cristos?
12. Dar când păcătuiţi astfel împotriva fraţilor şi răniţi conştiinţa lor slabă,
păcătuiţi împotriva lui Cristos.
13. De aceea dacă o mâncare face pe fratele meu să se poticnească, nu
voi mânca niciodată carne, cât va rămânea lumea, ca nu cumva să fac pe
fratele meu să se poticnească.

Capitolul 9

NU sunt apostol? Nu sunt liber? Nu am văzut pe Isus Cristos,
Domnul nostru? Nu sunteţi voi lucrarea mea în Domnul?
2. Dacă nu sunt apostol altora vă sunt totuşi fără îndoială vouă; fiindcă
sigiliul apostoliei mele sunteţi voi în Domnul.
3. Răspunsul meu pentru cei ce mă cercetează este acesta:
4. Nu avem dreptul să mâncăm şi să bem?
5. Nu avem dreptul să luăm *cu noi* soră, soţie, ca şi ceilalţi apostoli şi *ca*
fraţii Domnului şi Chifa?
6. Ori numai eu şi Barnaba nu avem dreptul să nu lucrăm?
7. Cine se duce vreodată să se războiască pe propria sa cheltuială? Cine
sădeşte o vie şi nu mănâncă din rodul ei? Sau cine paşte o turmă şi nu
mănâncă din laptele turmei?
8. Vorbesc acestea ca un om, sau nu spune şi legea la fel?
9. Fiindcă este scris în legea lui Moise: Să nu legi gura boului ce treieră
grâne! De boi se îngrijeşte Dumnezeu?
10. Sau spune anume pentru noi? Fără îndoială, pentru noi este scris că cel
ce ară, *este* dator să are în speranţă; şi cel ce treieră în speranţă, *ar trebui*
să fie părtaş la speranţa lui.
11. Dacă noi v-am semănat lucrurile spirituale, *este* mare lucru dacă noi
vom secera ale voastre lucruri carnale?
12. Dacă alţii sunt părtaşi *acestei* autorităţi asupra voastră, nu cu atât
mai mult noi? Totuşi nu ne-am folosit de acest drept, ci suportăm toate,
ca nu cumva să împiedicăm evanghelia lui Cristos.
13. Nu ştiţi că cei care lucrează în cele sfinte, mănâncă din ale templului?
Şi *că* aceia care servesc la altar, sunt părtaşi cu altarul?

14. Chiar așa a rânduit Domnul, ca toți cei ce predică evanghelia să trăiască din evanghelie.
15. ¶ Dar eu nu m-am folosit de niciunul dintre acestea; și nu am scris acestea ca așa să fie făcute pentru mine, fiindcă mi-*ar fi* mai bine să mor, decât ca cineva să îmi zădărnicească fala.
16. Fiindcă deși predic evanghelia, eu nu am de ce să mă fălesc; fiindcă este pusă asupra mea o obligație; și îmi este vai mie dacă nu predic evanghelia.
17. Deoarece, dacă practic aceasta de bunăvoie, am răsplată; iar dacă *o fac* împotriva voii mele, o administrare *a evangheliei* îmi este încredințată.
18. Care este atunci răsplata mea? *Este* ca, predicând evanghelia, să pot face evanghelia lui Cristos fără cheltuială, ca să nu abuzez de puterea mea în evanghelie.
19. Fiindcă deși sunt liber față de toți, totuși m-am făcut rob tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți.
20. Și iudeilor m-am făcut ca iudeu, ca să câștig pe iudei; celor de sub lege, ca *fiind* sub lege, ca să câștig pe cei de sub lege;
21. Celor fără lege, ca fără lege (nefiind fără lege față de Dumnezeu, ci sub lege față de Cristos), ca să câștig pe cei fără lege.
22. Celor slabi m-am făcut asemenea *celor* slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut toate tuturor, ca oricum să salvez pe unii.
23. Și fac aceasta pentru evanghelie, ca să mă fac părtaș al ei cu *voi*.
24. Nu știți că cei ce aleargă într-o cursă, toți aleargă, dar unul primește premiul? Alergați astfel ca să *îl* obțineți.
25. Dar oricine se străduiește pentru măiestrie se înfrânează în toate. Și ei *fac aceasta* ca să obțină o coroană putrezitoare, dar noi *una* neputrezitoare.
26. Eu de aceea astfel alerg, *dar* nu ca în nesiguranță. Astfel lupt, *dar* nu ca unul care lovește în aer.
27. Ci îmi disciplinez trupul și *îl* țin în supunere, ca nu cumva în vreun fel după ce am predicat altora, eu însumi să fiu descalificat.

Capitolul 10

MAI mult, fraților, nu vă voiesc neștiutori, că toți părinții noștri au fost sub nor, și toți au trecut prin mare;
2. Și toți au fost botezați la Moise în nor și în mare;
3. Și toți au mâncat aceeași mâncare spirituală,
4. Și toți au băut aceeași băutură spirituală, fiindcă au băut din acea Stâncă spirituală ce îi urma; și acea Stâncă era Cristos.
5. Dar în cei mai mulți dintre ei Dumnezeu nu și-a găsit plăcerea, fiindcă au fost doborâți în pustie.
6. Și acestea au fost exemplele noastre, pentru ca noi să nu poftim după lucruri rele, așa cum și aceia au poftit.
7. Nici nu fiți idolatri ca unii dintre ei; așa cum este scris: Poporul a șezut să mănânce și să bea și s-au sculat să joace.
8. Nici să nu curvim, așa cum unii dintre ei au curvit și au căzut într-o *singură* zi douăzeci și trei de mii.

9. Nici să nu ispitim pe Cristos, după cum unii dintre ei l-au ispitit şi au fost nimiciţi de şerpi.
10. Nici nu cârtiţi, după cum au cârtit unii dintre ei şi au fost nimiciţi de nimicitorul.
11. Şi toate acestea li s-au întâmplat ca *să fie* exemple; şi sunt scrise pentru avertizarea noastră, peste care au ajuns sfârşiturile lumii.
12. De aceea cel ce gândeşte că stă în picioare să ia seama ca nu cumva să cadă.
13. Nu v-a luat nicio ispită, decât ceva obişnuit omului; dar credincios *este* Dumnezeu care nu va permite să fiţi ispitiţi peste ce sunteţi în stare, ci împreună cu ispita va face şi o cale de scăpare, ca voi să fiţi în stare să *o* purtaţi.
14. ¶ De aceea, preaiubiţii mei, fugiţi de idolatrie.
15. Vorbesc ca unor oameni înţelepţi; judecaţi voi ce spun.
16. Paharul binecuvântării, pe care îl binecuvântăm, nu este el comuniunea sângelui lui Cristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este comuniunea trupului lui Cristos?
17. Pentru că noi, *fiind* mulţi, suntem o singură pâine, un singur trup, fiindcă toţi suntem părtaşi din acea singură pâine.
18. Uitaţi-vă la Israelul conform cărnii; nu sunt cei ce mănâncă sacrificiile părtaşi ai altarului?
19. Atunci ce spun? Că idolul este ceva, sau ceea ce este sacrificat idolilor este ceva?
20. Dar *spun* că lucrurile pe care neamurile le sacrifică, le sacrifică dracilor şi nu lui Dumnezeu, şi eu nu voiesc să aveţi părtăşie cu dracii.
21. Nu puteţi bea paharul Domnului şi paharul dracilor; nu puteţi fi părtaşi ai mesei Domnului şi ai mesei dracilor.
22. Sau îl provocăm pe Domnul la gelozie? Suntem mai tari decât el?
23. ¶ Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate sunt de folos. Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate edifică.
24. Nimeni să nu caute *folosul* lui, ci fiecare pe al celuilalt.
25. Orice se vinde în măcelărie, mâncaţi, necercetând nimic din cauza conştiinţei.
26. Fiindcă al Domnului *este* pământul şi plinătatea lui.
27. Şi dacă cineva dintre cei ce nu cred vă invită şi doriţi să mergeţi, mâncaţi orice vă este pus înainte, necercetând nimic din cauza conştiinţei.
28. Dar dacă cineva vă spune: Aceasta este sacrificată idolilor, nu mâncaţi pentru cel ce v-a înştiinţat şi pentru conştiinţă, fiindcă al Domnului *este* pământul şi plinătatea lui,
29. Dar conştiinţa, spun *eu*, nu a ta, ci a celuilalt; fiindcă de ce să fie judecată libertatea mea de conştiinţa altuia?
30. Iar dacă eu prin har sunt părtaş, de ce să fiu vorbit de rău pentru aceea pentru care aduc mulţumiri?
31. De aceea fie că mâncaţi, fie că beţi, fie că faceţi altceva, faceţi toate pentru gloria lui Dumnezeu.
32. Nu fiţi poticnire nici iudeilor, nici neamurilor, nici bisericii lui Dumnezeu;

33. Așa cum eu plac tuturor în toate, necăutând folosul meu, ci pe al celor mulți, ca să fie salvați.

Capitolul

11 FIȚI urmași ai mei, așa cum și eu *sunt* al lui Cristos.
2. ¶ Acum vă laud, fraților, că vă amintiți de mine în toate și țineți rânduielile precum vi *le*-am dat.
3. Dar voiesc să știți că Cristos este capul fiecărui bărbat, și capul femeii *este* bărbatul, și capul lui Cristos *este* Dumnezeu.
4. Fiecare bărbat care se roagă sau profețește, având capul acoperit, își dezonorează capul.
5. Iar fiecare femeie care se roagă sau profețește, cu capul neacoperit, își dezonorează capul, fiindcă este unul și același lucru cu a fi rasă.
6. Deoarece, dacă femeia nu este acoperită, să se și tundă de tot; dar dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă scurt sau rasă, să fie acoperită.
7. Fiindcă un bărbat, într-adevăr, nu *este* dator să *își* acopere capul, întrucât el este chipul și gloria lui Dumnezeu, dar femeia este gloria bărbatului.
8. Fiindcă nu bărbatul este din femeie, ci femeia din bărbat;
9. Fiindcă bărbatul nu a fost creat pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.
10. Din această cauză femeia *este* datoare să aibă autoritate peste capul *ei* din cauza îngerilor.
11. Totuși, în Domnul, nici bărbatul nu este fără femeie, nici femeia fără bărbat.
12. Fiindcă așa cum femeia *este* din bărbat, tot așa și bărbatul *este* prin femeie, iar toate din Dumnezeu.
13. Judecați în voi înșivă, este cuvenit ca o femeie să se roage lui Dumnezeu neacoperită?
14. Nu vă învață chiar natura însăși că, dacă un bărbat are păr lung, este o rușine pentru el?
15. Dar dacă o femeie are păr lung este o glorie pentru ea. Pentru că părul i-a fost dat pentru învelitoare.
16. Dar dacă cineva pare a fi certăreț, noi nu avem un astfel de obicei, nici bisericile lui Dumnezeu.
17. ¶ Acum, în ceea ce vă spun, nu *vă* laud, pentru că vă adunați nu spre mai bine, ci spre mai rău.
18. Fiindcă, întâi de toate, când vă adunați în biserică, aud că sunt dezbinări între voi; și în parte o cred.
19. Fiindcă trebuie să fie și erezii printre voi, ca să fie arătați printre voi cei aprobați.
20. De aceea când vă adunați în același loc, nu este *ca* să mâncați cina Domnului.
21. Fiindcă la mâncare, fiecare își ia cina adusă de el, în fața *altuia*; și unul este flămând, iar altul este beat.
22. Ce? Nu aveți case unde să mâncați și să beți? Sau disprețuiți biserica lui Dumnezeu și îi faceți de rușine pe cei ce nu au? Ce să vă spun? Să vă laud în aceasta? Nu *vă* laud.

23. Fiindcă am primit de la Domnul ce v-am și dat: Că Domnul Isus, în
noaptea în care a fost trădat, a luat pâine;
24. Și după ce a adus mulțumiri, a frânt-*o* și a spus: Luați, mâncați,
acesta este trupul meu, care este frânt pentru voi; faceți aceasta în
amintirea mea.
25. Tot astfel *a luat* și paharul după ce a mâncat, spunând: Acest pahar
este testamentul cel nou în sângele meu; faceți aceasta, ori de câte ori *îl*
beți, în amintirea mea.
26. Fiindcă ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din acest
pahar, arătați moartea Domnului până vine el.
27. De aceea oricine mănâncă pâinea aceasta și bea paharul Domnului în
mod nedemn, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.
28. Dar omul să se cerceteze pe sine însuși și astfel să mănânce din pâine
și să bea din pahar.
29. Fiindcă cel ce mănâncă și bea în mod nedemn, își mănâncă și bea
propria lui condamnare, *dacă* nu deosebește trupul Domnului.
30. Din cauza aceasta între voi *sunt* mulți slabi și bolnavi și mulți dorm.
31. Căci dacă ne-am judeca pe noi înșine, nu am fi judecați.
32. Dar când suntem judecați, suntem disciplinați de Domnul, ca să nu
fim condamnați cu lumea.
33. De aceea, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții.
34. Și dacă flămânzește cineva, să mănânce acasă; ca nu cumva să vă
adunați pentru condamnare. Iar restul *le* voi pune în ordine când
voi veni.

Capitolul 12

DAR despre *darurile* spirituale, fraților, nu vă voiesc neștiutori.
2. Știți că erați neamuri, duși la idoli necuvântători, așa cum
erați conduși.
3. De aceea vă fac cunoscut că nimeni, vorbind prin Duhul lui Dumnezeu,
nu spune: Isus *este* blestemat; și nimeni nu poate spune că Isus *este* Domnul,
decât prin Duhul Sfânt.
4. Și sunt diversități ale darurilor, dar același Duh;
5. Și sunt diferențe ale serviciilor, dar același Domn;
6. Și sunt diversități ale lucrărilor, dar este același Dumnezeu, care lucrează
toate în toți.
7. Dar manifestarea Duhului este dată fiecăruia spre folos.
8. Fiindcă unuia îi este dat, prin Duhul, cuvântul înțelepciunii; și altuia
cuvântul cunoașterii, prin același Duh;
9. Și altuia credința prin același Duh; și altuia darurile vindecării prin
același Duh;
10. Și altuia lucrarea miracolelor; și altuia profeție; și altuia discernerea
duhurilor; și altuia diferite limbi; și altuia traducerea limbilor.
11. Dar toate acestea *le* lucrează unul și același Duh, împărțind fiecăruia
în parte așa cum voiește.

12. ¶ Fiindcă după cum trupul este unul şi are multe membre, şi toate membrele acelui *singur* trup, fiind multe, sunt un singur trup, tot aşa *este* şi Cristos.
13. Căci de un singur Duh noi toţi suntem botezaţi într-un singur trup, fie iudei sau greci, fie robi sau liberi; şi toţi am fost făcuţi să bem într-un singur Duh.
14. Fiindcă trupul nu este un singur membru, ci *mai* multe.
15. Dacă piciorul ar spune: Pentru că nu sunt mână, nu sunt din trup; nu este pentru aceasta din trup?
16. Şi dacă urechea ar spune: Pentru că nu sunt ochi, nu sunt din trup; nu este pentru aceasta din trup?
17. Dacă tot trupul *ar fi* ochi, unde *ar fi* auzul? Dacă totul *ar fi* auz, unde *ar fi* mirosul?
18. Dar acum Dumnezeu a pus membrele, pe fiecare dintre ele, în trup, aşa cum a voit.
19. Şi dacă toate ar fi un singur membru, unde *ar fi* trupul?
20. Dar acum *sunt* multe membre, dar un singur trup.
21. Şi ochiul nu poate spune mâinii: Nu am nevoie de tine; sau din nou, capul, picioarelor: Nu am nevoie de voi.
22. Dar mai mult, membrele trupului care par a fi mai slabe sunt necesare.
23. Şi acele *membre* ale trupului, pe care le considerăm a fi mai puţin demne de cinste, pe acestea le înconjurăm cu mai multă cinste, şi *membrele* noastre lipsite de frumuseţe au mai multă frumuseţe.
24. Fiindcă *membrele* noastre frumoase nu au nevoie *de podoabe*. Dar Dumnezeu a întocmit trupul dând mai multă cinste acelui lipsit *de cinste*,
25. Ca nu cumva să fie dezbinare în trup, ci membrele să se îngrijească deopotrivă unele de altele.
26. Şi dacă un membru suferă, toate membrele suferă cu el; sau dacă unui membru îi este dată cinste, toate membrele se bucură împreună cu el.
27. De fapt voi sunteţi trupul lui Cristos şi membre în particular.
28. Şi Dumnezeu a pus pe anumiţi *oameni* în biserică, întâi apostoli, în al doilea rând profeţi, în al treilea rând învăţători; apoi miracole, apoi daruri de vindecări, ajutorări, guvernări, diversităţi de limbi.
29. S*unt* toţi apostoli? *Sunt* toţi profeţi? *Sunt* toţi învăţători? *Sunt* toţi lucrători de miracole?
30. Au toţi daruri de vindecări? Vorbesc toţi în limbi? Traduc toţi?
31. Dar doriţi zelos darurile cele mai bune, şi mai mult, vă arăt o cale nespus mai bună.

Capitolul 13

CHIAR dacă aş vorbi în limbile oamenilor şi ale îngerilor, dar nu am dragoste creştină, devin *ca* o aramă sunătoare sau un chimval răsunător.

2. Şi chiar dacă aş avea *dar de* profeţie şi înţeleg toate misterele şi toată
cunoaşterea, şi chiar dacă aş avea toată credinţa încât să mut munţii, dar
nu am dragoste creştină, nu sunt nimic.
3. Şi chiar dacă aş împărţi toate averile mele să hrănesc *săracii*, şi chiar
dacă mi-aş da trupul să fie ars, dar nu aş avea dragoste creştină, nu mi-ar
folosi la nimic.
4. Dragostea creştină este îndelung-răbdătoare *şi* plină de bunătate;
dragostea creştină nu invidiază; dragostea creştină nu se laudă,
nu se îngâmfă,
5. Nu se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânie repede, nu
gândeşte să facă rău,
6. Nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr,
7. Suportă toate, crede toate, speră toate, îndură toate.
8. Dragostea creştină nu se sfârşeşte niciodată. Dar profeţii dacă ar fi,
se vor sfârşi; limbi dacă ar fi, vor înceta; cunoaştere dacă ar fi, se va duce.
9. Căci cunoaştem în parte şi profeţim în parte;
10. Dar când vine ce este desăvârşit, atunci ce este în parte va fi desfiinţat.
11. Când eram copil, vorbeam ca un copil, înţelegeam ca un copil, gândeam
ca un copil; dar după ce am devenit bărbat, am înlăturat cele copileşti.
12. Căci acum vedem întunecat, *ca* într-o oglindă; dar atunci faţă în faţă;
acum ştiu în parte, dar atunci voi cunoaşte aşa cum sunt şi eu cunoscut.
13. Şi acum rămân acestea trei: credinţă, speranţă, dragoste creştină; dar
cea mai mare dintre acestea *este* dragostea creştină.

Capitolul 14

URMĂRIŢI dragostea creştină şi doriţi zelos *darurile* spirituale,
dar mai degrabă să profeţiţi.
2. Pentru că cel ce vorbeşte într-o limbă *necunoscută* vorbeşte nu
oamenilor, ci lui Dumnezeu, fiindcă nimeni nu *îl* înţelege; totuşi în duh el
vorbeşte mistere.
3. Dar cel ce profeţeşte, vorbeşte oamenilor *spre* edificare şi îndemnare
şi mângâiere.
4. Cel ce vorbeşte într-o limbă *necunoscută* se edifică pe sine însuşi, dar
cel ce profeţeşte edifică biserica.
5. Aş dori ca voi toţi să vorbiţi în limbi, dar mai degrabă să profeţiţi,
fiindcă mai mare *este* cel ce profeţeşte decât cel ce vorbeşte în limbi, afară
numai dacă traduce, ca biserica să primească edificare.
6. Şi acum fraţilor, dacă vin la voi vorbind în limbi, cu ce v-aş fi de folos
dacă nu v-aş vorbi fie prin revelaţie, fie prin cunoaştere, fie prin profeţie,
fie prin doctrină?
7. Şi chiar cele neînsufleţite, dând sunet, fie fluier, fie harpă, dacă nu dau
sunete distincte, cum se va şti ce se cântă cu fluierul sau harpa?
8. Fiindcă şi trâmbiţa dacă dă un sunet neclar, cine se va pregăti de bătălie?
9. Tot aşa şi voi, dacă nu rostiţi prin limbă cuvinte uşor de înţeles, cum
se va şti ce se vorbeşte? Fiindcă veţi vorbi în vânt.

10. Pot fi atât de multe feluri de voci în lume, dar niciuna dintre ele nu *este* fără semnificaţie.
11. De aceea dacă nu cunosc înţelesul vocii, voi fi un barbar pentru cel ce vorbeşte, şi cel ce vorbeşte *va fi* un barbar pentru mine.
12. Tot aşa şi voi, fiindcă sunteţi zeloşi pentru *daruri* spirituale, căutaţi să abundaţi spre edificarea bisericii.
13. De aceea cel ce vorbeşte într-o limbă *necunoscută*, să se roage ca să *o* traducă.
14. Căci dacă mă rog într-o limbă *necunoscută*, duhul meu se roagă, dar înţelegerea mea este neroditoare.
15. Ce este *de făcut* atunci? Mă voi ruga cu duhul şi mă voi ruga de asemenea cu înţelegerea; voi cânta cu duhul şi voi cânta de asemenea cu înţelegerea.
16. Altfel, când binecuvântezi cu duhul, cum va spune cel ce stă pe locul celui neînvăţat: Amin, la aducerea mulţumirilor tale, din moment ce nu înţelege ce spui?
17. Fiindcă tu, într-adevăr, mulţumeşti bine, dar celălalt nu este edificat.
18. Mulţumesc Dumnezeului meu *că* eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toţi.
19. Totuşi în biserică voiesc mai bine să vorbesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să învăţ şi pe alţii, decât zece mii de cuvinte într-o limbă *necunoscută*.
20. Fraţilor, nu fiţi copii la înţelegere, ci la răutate fiţi prunci, iar la înţelegere, fiţi desăvârşiţi.
21. În lege este scris: Prin alte limbi şi prin alte buze voi vorbi acestui popor, şi cu toate acestea nu mă vor asculta, spune Domnul.
22. De aceea limbile sunt pentru un semn, nu celor ce cred, ci celor ce nu cred; dar profeţia nu *serveşte* pentru cei ce nu cred, ci pentru cei ce cred.
23. De aceea dacă se adună întreaga biserică într-un loc şi toţi vorbesc în limbi, şi intră cei neînvăţaţi sau cei ce nu cred, nu vor spune că sunteţi nebuni?
24. Dar dacă toţi profeţesc şi intră cineva care nu crede sau neînvăţat, *el* este convins de toţi, este judecat de toţi,
25. Şi astfel tainele inimii lui sunt arătate; şi, căzând astfel cu faţa la pământ, se va închina lui Dumnezeu şi va spune că Dumnezeu este cu adevărat în voi.
26. ¶ Ce este *de făcut* atunci, fraţilor? Când vă adunaţi împreună, fiecare dintre voi are un psalm, are o doctrină, are o *altă* limbă, are o revelaţie, are o interpretare. Toate să fie făcute pentru edificare.
27. Dacă cineva vorbeşte într-o limbă *necunoscută*, *să fie* câte doi sau cel mult trei şi pe rând, şi unul să traducă.
28. Iar dacă nu este traducător, să tacă în biserică şi să îşi vorbească lui însuşi şi lui Dumnezeu.
29. Iar profeţii să vorbească doi sau trei, şi ceilalţi să judece.
30. Şi dacă îi este revelat *ceva* altuia care şade acolo, primul să tacă.
31. Fiindcă puteţi toţi să profeţiţi, unul după altul, pentru ca toţi să înveţe şi toţi să fie mângâiaţi.
32. Şi duhurile profeţilor sunt supuse profeţilor;

33. Fiindcă Dumnezeu nu este *autorul* confuziei, ci al păcii, ca în toate
bisericile sfinților.
34. Femeile voastre să tacă în biserici, fiindcă nu le este permis să vorbească,
ci să fie în supunere, așa cum spune și legea.
35. Și dacă doresc să învețe ceva, să întrebe pe soții lor acasă, fiindcă este
rușine pentru femei să vorbească în biserică.
36. Ce? De la voi a ieșit cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi
a ajuns?
37. Dacă cineva se consideră a fi profet sau spiritual, să recunoască cele
ce vă scriu a fi poruncile Domnului.
38. Dar dacă cineva este neștiutor, să fie neștiutor.
39. De aceea, fraților, doriți zelos să profețiți și nu opriți a se vorbi în limbi.
40. Toate să se facă decent și în ordine.

Capitolul 15

MAI mult, fraților, vă fac cunoscut evanghelia pe care v-am predicat-o, pe care ați și primit-o, în care și stați;
2. Prin care și sunteți salvați, dacă rețineți aceste cuvinte predicate, dacă
nu cumva ați crezut în zadar.
3. Fiindcă v-am dat întâi ce am primit și eu, cum Cristos a murit pentru
păcatele noastre conform scripturilor,
4. Și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, conform scripturilor,
5. Și că a fost văzut de Chifa, apoi de cei doisprezece.
6. După aceea a fost văzut de peste cinci sute de frați deodată, dintre care
cei mai mulți rămân până acum, iar unii au și adormit.
7. După aceea a fost văzut de Iacov, apoi de toți apostolii.
8. Și la urma tuturor, ca unul născut la timp nepotrivit, a fost văzut și
de mine.
9. Fiindcă dintre apostoli cel mai neînsemnat sunt eu, care nu sunt demn
să fiu numit apostol, pentru că am persecutat biserica lui Dumnezeu.
10. Dar prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; și harul lui *dăruit* mie
nu a fost în zadar, ci am muncit mult mai mult decât ei toți; totuși nu eu,
ci harul lui Dumnezeu, care *a fost* cu mine.
11. Așadar, fie eu, fie ei, astfel predicăm și astfel ați crezut.
12. ¶ Dar dacă Cristos este predicat că a înviat dintre morți, cum spun
unii dintre voi că nu este înviere a morților?
13. Dar dacă nu este înviere a morților, atunci Cristos nu a fost înviat.
14. Și dacă Cristos nu a fost înviat, atunci predicarea noastră *este* deșartă
și credința voastră de asemenea deșartă.
15. Și, într-adevăr, suntem găsiți martori falși ai lui Dumnezeu, pentru că
am adus mărturie despre Dumnezeu că l-a înviat pe Cristos, pe care nu
l-a înviat, dacă așa este că morții nu învie.
16. Căci dacă morții nu învie, atunci Cristos nu a fost înviat.
17. Și dacă nu a fost înviat Cristos, credința voastră *este* deșartă; voi sunteți
încă în păcatele voastre.

18. Atunci și cei ce au adormit în Cristos sunt pierduți.
19. Dacă doar pentru această viață avem speranță în Cristos, suntem cei mai mizerabili dintre toți oamenii.
20. ¶ Dar acum, Cristos a fost înviat dintre morți *și* a devenit primele roade ale celor ce au adormit.
21. Fiindcă întrucât prin om *a venit* moartea, prin om *a venit* și învierea morților.
22. Fiindcă așa cum în Adam toți mor, tot astfel, în Cristos toți vor fi înviați.
23. Dar fiecare la rândul lui; Cristos primele roade, apoi cei ai lui Cristos la venirea lui.
24. Atunci *va fi venit* sfârșitul, când el va fi dat împărăția *în mâna* lui Dumnezeu, adică Tatălui; când va fi desființat fiecare domnie și fiecare autoritate și putere.
25. Fiindcă el trebuie să domnească până va pune pe toți dușmanii sub picioarele sale.
26. Ultimul dușman nimicit va fi moartea.
27. Fiindcă a supus toate sub picioarele lui. Dar când spune că toate *i*-au fost supuse, *este* evident că *el*, care a supus toate, este exceptat.
28. Și când toate îi vor fi supuse, atunci și Fiul însuși va fi supus celui ce a supus toate sub el, pentru ca Dumnezeu să fie toate în toți.
29. Altfel, ce vor face cei botezați pentru cei morți, dacă morții nu învie nicidecum? De ce sunt botezați atunci pentru cei morți?
30. Și de ce suntem noi în pericol în fiecare oră?
31. *Vă* avertizez, referitor la bucuria voastră pe care *și eu* o am în Cristos Isus, Domnul nostru, *că* mor zilnic.
32. Dacă în felul oamenilor m-am luptat cu fiarele în Efes, care îmi este folosul, dacă nu învie morții? Să mâncăm și să bem, fiindcă mâine murim.
33. Nu vă amăgiți: Vorbirile rele strică obiceiurile bune.
34. Treziți-vă la dreptate și nu păcătuiți! Fiindcă unii nu au cunoașterea despre Dumnezeu; spre rușinea voastră *o* spun.
35. ¶ Dar va spune cineva: Cum sunt morții înviați? Și cu ce trup vin?
36. Prostule! Ce semeni tu nu primește viață dacă nu moare,
37. Și ce semeni, nu semeni acel trup care va fi, ci grăuntele gol, fie de grâu, fie de altă *sămânță*,
38. Dar Dumnezeu îi dă trup așa cum a dorit; și fiecărei semințe propriul ei trup.
39. Nu toată carnea *este* aceeași carne; ci *este* o carne a oamenilor și altă carne a animalelor; și alta a peștilor *și* alta a păsărilor.
40. De asemenea *sunt* trupuri cerești și trupuri pământești; dar una *este* gloria celor cerești și alta a celor pământești.
41. *Este* o glorie a soarelui și o altă glorie a lunii și o altă glorie a stelelor, fiindcă *o* stea diferă de *altă* stea în glorie.
42. Astfel *este* și învierea morților. *Trupul* este semănat în putrezire *și* este înviat în neputrezire;

43. Este semănat în dezonoare, este înviat în glorie; este semănat în slăbiciune, este înviat în putere;
44. Este semănat trup natural, este înviat trup spiritual. Există trup natural și există trup spiritual.
45. Astfel și este scris: Primul om, Adam, a fost făcut un suflet viu; ultimul Adam *a fost făcut* un duh dătător de viață.
46. Totuși, primul nu *a fost* spiritual, ci natural; după aceea, spiritual.
47. Primul om *este* din pământ, pământesc; al doilea om *este* Domnul din cer.
48. Ca cel pământesc, tot astfel *sunt* și cei pământești; și ca cel ceresc, tot astfel *sunt* și cei cerești.
49. Și așa cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul celui ceresc.
50. Și aceasta spun, fraților, că nu pot carnea și sângele să moștenească împărăția lui Dumnezeu; nici putrezirea nu moștenește neputrezirea.
51. ¶ Iată, vă spun un mister: Nu toți vom adormi, dar toți vom fi schimbați,
52. Într-un moment, într-o clipeală de ochi, la ultima trâmbiță; fiindcă trâmbița va suna și morții vor fi înviați nepieritori, și noi vom fi schimbați.
53. Fiindcă această putrezire trebuie să se îmbrace *cu* neputrezire, și acest muritor să se îmbrace *cu* nemurire.
54. Astfel, când această putrezire se va fi îmbrăcat *cu* neputrezire, și acest muritor se va fi îmbrăcat *cu* nemurire, atunci va fi *împlinit* cuvântul scris: Moartea este înghițită în victorie.
55. Moarte, unde *este* boldul tău? Mormântule, unde *este* victoria ta?
56. Și boldul morții *este* păcatul; și puterea păcatului *este* legea.
57. Dar mulțumiri *fie* lui Dumnezeu, care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos!
58. De aceea, frații mei preaiubiți, fiți neclintiți, de nemișcat, abundând totdeauna în lucrarea Domnului, știind că munca voastră în Domnul nu este în zadar.

Capitolul 16

IAR despre colecta pentru sfinți, așa cum am rânduit bisericilor Galatiei, așa faceți și voi.
2. În *ziua* întâi a săptămânii, fiecare dintre voi să pună în tezaure la el, așa cum l-a *făcut Dumnezeu* să prospere, ca să nu se facă colecte când voi veni.
3. Și când voi veni, pe cei care îi veți aproba prin epistole, pe aceștia îi voi trimite să ducă darul vostru la Ierusalim.
4. Și dacă se cuvine să merg și eu, vor merge cu mine.
5. ¶ Iar eu voi veni la voi când voi trece prin Macedonia, fiindcă trec prin Macedonia.
6. Și poate voi rămâne, sau voi și ierna la voi, ca voi să mă conduceți oriunde ar fi să merg.
7. Fiindcă nu doresc să vă văd acum în treacăt, ci sper să mai rămân cu voi un timp, dacă Domnul va permite.

8. Dar voi rămâne în Efes până la Cincizecime,
9. Fiindcă mi s-a deschis o ușă mare și lucrătoare, și *sunt* mulți potrivnici.
10. ¶ Iar dacă vine Timotei, vedeți ca el să fie fără teamă între voi, fiindcă lucrează lucrarea Domnului, așa cum *fac* și eu.
11. Așadar, să nu îl disprețuiască nimeni, ci conduceți-l în pace, ca să vină la mine, fiindcă îl aștept cu frații.
12. Cât despre fratele Apolo, l-am rugat mult să vină la voi cu frații, dar voia lui nu a fost deloc să vină acum, dar va veni când va avea ocazia potrivită.
13. Vegheați, stați tari în credință, îmbărbătați-vă, fiți tari!
14. Toate faptele voastre să fie făcute cu dragoste creștină.
15. Vă implor, fraților, (știți casa lui Stefana, că este primele roade ale Ahaiei și *că* s-au dedicat ei înșiși pentru servirea sfinților),
16. Ca și voi să vă supuneți unora ca aceștia și fiecăruia ce ajută împreună cu *noi* și muncește.
17. Mă bucur de venirea lui Stefana și Fortunat și Ahaic, pentru că ei au împlinit ce lipsea din partea voastră.
18. Fiindcă au înviorat duhul meu și al vostru; recunoașteți, așadar, pe unii care *sunt* astfel.
19. Vă salută bisericile din Asia. Vă salută mult în Domnul, Aquila și Priscila, cu biserica din casa lor.
20. Vă salută toți frații. Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.
21. Salutarea *este* de la *mine*, Pavel, cu mâna mea.
22. Dacă cineva nu îl iubește pe Domnul Isus Cristos, să fie Anatema Maranata!
23. Harul Domnului nostru Isus Cristos *fie* cu voi.
24. Dragostea mea *fie* cu voi toți în Cristos Isus. Amin.

2Corinteni

Capitolul

1 PAVEL, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele
Timotei, bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, cu toți sfinții care
sunt în toată Ahaia;
2. Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și *de la* Domnul
Isus Cristos.
3. ¶ Binecuvântat *fie* Dumnezeu, adică Tatăl Domnului nostru Isus
Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul întregii mângâieri,
4. Care ne mângâie în tot necazul nostru, ca noi să fim în stare să
mângâiem pe cei care sunt în orice necaz, prin mângâierea cu care noi
înșine suntem mângâiați de Dumnezeu.
5. Pentru că așa cum suferințele lui Cristos abundă în noi, tot astfel și
mângâierea noastră abundă prin Cristos.
6. Și dacă suntem chinuiți *este* pentru mângâierea și salvarea voastră, care
este lucrătoare în răbdarea aceloraşi suferințe pe care și noi le suferim; iar
dacă suntem mângâiați, *este* pentru mângâierea și salvarea voastră.
7. Și speranța noastră despre voi *este* neclintită, știind că așa cum sunteți
părtași ai suferințelor, tot așa *veți fi* și ai mângâierii.
8. Fiindcă nu vă voim neștiutori, fraților, despre necazul care a venit peste
noi în Asia, că am fost apăsați peste măsură, peste puterea *noastră*, încât
am pierdut chiar speranța de viață;
9. Dar aveam sentința morții în noi înșine, ca să nu ne încredem în noi
înșine, ci în Dumnezeu care învie morții;
10. Care ne-a scăpat dintr-o moarte atât de mare și ne scapă; în care ne
încredem că *ne* va și scăpa;
11. Și voi, ajutând împreună prin rugăciune pentru noi, ca pentru darul
dăruit nouă prin multe persoane, mulțumiri să fie aduse de mulți pentru noi.
12. ¶ Fiindcă bucuria noastră este aceasta: mărturia conștiinței noastre,
că am avut comportarea noastră în lume, și mai abundent față de voi, în
simplitate și sinceritate dumnezeiască, nu cu înțelepciune carnală, ci prin
harul lui Dumnezeu.
13. Fiindcă nu vă scriem altele decât ce citiți sau recunoașteți; și mă încred
că veți recunoaște chiar până la sfârșit,
14. Așa cum ne-ați și recunoscut în parte, că suntem bucuria voastră, chiar
așa cum și voi *sunteți* a noastră, în ziua Domnului Isus.
15. Și în această încredere voiam să vin înainte la voi, ca să aveți un al
doilea beneficiu.
16. Și să trec pe la voi spre Macedonia, și *apoi* să vin din nou din Macedonia
la voi și să fiu condus de voi spre Iudeea.
17. De aceea când voiam astfel, m-am purtat ușuratic? Sau cele ce *le* vreau,
le vreau conform cărnii? Pentru ca la mine da să fie da, și nu *să fie* nu.

18. Dar *așa cum* Dumnezeu *este* adevărat, cuvântul nostru către voi nu a fost da și nu.
19. Fiindcă Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, cel predicat printre voi de noi, adică prin mine și Silvan și Timotei, nu a fost da și nu, ci în el a fost da.
20. Fiindcă toate promisiunile lui Dumnezeu în el *sunt* Da, și în el Amin, spre gloria lui Dumnezeu prin noi.
21. Și cel ce ne întemeiază împreună cu voi în Cristos și ne-a uns *este* Dumnezeu;
22. Care ne-a și sigilat și a dat arvuna Duhului în inimile noastre.
23. Mai mult, eu invoc pe Dumnezeu ca martor peste sufletul meu, că pentru a vă cruța nu am venit până acum în Corint.
24. Nu că domnim peste credința voastră, ci suntem ajutoare la bucuria voastră, fiindcă voi prin credință stați în picioare.

Capitolul 2

DAR am decis aceasta în mine însumi, că nu voi veni din nou la voi în întristare.
2. Căci, dacă eu vă întristez, cine este atunci cel ce mă bucură, decât același care este întristat de mine?
3. Și v-am scris același lucru, ca nu cumva venind, să am întristare de la cei de la care trebuia să am bucurie; având încredere în voi toți, că bucuria mea este a voastră a tuturor.
4. Fiindcă v-am scris din mult necaz și chin al inimii, cu multe lacrimi; nu ca să fiți mâhniți, ci ca să știți dragostea pe care o am din abundență pentru voi.
5. ¶ Dar dacă vreunul a provocat mâhnire, pe mine nu m-a mâhnit, decât în parte, ca nu cumva să vă împovărez pe toți.
6. *Îi este* destulă unui astfel de om această pedeapsă, care *i-a fost dată* de mulți;
7. Așa că din contră, voi *ar trebui* mai degrabă să *îl* iertați și să *îl* mângâiați, încât unul ca acesta să nu fie copleșit de prea multă întristare.
8. De aceea vă implor să confirmați dragostea *voastră* pentru el;
9. Fiindcă v-am scris și cu acest scop, ca să cunosc dovedirea voastră, dacă sunteți ascultători în toate.
10. Cui îi iertați voi ceva, *îi iert* și eu, pentru că și eu, dacă am iertat *ceva*, de dragul vostru *am iertat* în persoana lui Cristos.
11. Ca nu cumva Satan să profite de noi, fiindcă nu suntem neștiutori ai planurilor lui.
12. ¶ Mai mult, când am venit la Troa pentru *a predica* evanghelia lui Cristos și mi s-a deschis o ușă prin Domnul,
13. Nu am avut odihnă în duhul meu, fiindcă nu am găsit pe Titus, fratele meu, ci, luându-mi rămas bun de la ei, am plecat în Macedonia.
14. Acum mulțumiri *fie aduse* lui Dumnezeu, care totdeauna ne face să triumfăm în Cristos și care face cunoscută aroma cunoașterii lui prin noi, în fiecare loc.

15. Fiindcă lui Dumnezeu *îi* suntem o aromă dulce a lui Cristos, în cei ce sunt salvați și în cei ce pier;
16. Pentru unii, *suntem* aroma morții pentru moarte; iar pentru ceilalți, aroma vieții pentru viață. Și cine *este* suficient pentru acestea?
17. Fiindcă nu suntem asemenea celor mulți, care corup cuvântul lui Dumnezeu; dar ca din sinceritate, dar ca din Dumnezeu, înaintea feței lui Dumnezeu vorbim în Cristos.

Capitolul 3

Începem din nou să ne recomandăm pe noi înșine? Sau ne trebuie, ca altora, epistole de recomandare către voi, sau recomandări din *partea* voastră?
2. Voi sunteți epistola noastră scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii;
3. *Fiind* arătați pe față a fi epistola lui Cristos servită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului cel viu; nu în table de piatră, ci în table de carne ale inimii.
4. ¶ Și astfel de încredere avem prin Cristos către Dumnezeu,
5. Nu că suntem suficienți prin noi înșine să gândim ceva ca din noi înșine, dar abilitatea noastră *este* de la Dumnezeu,
6. ¶ Care de asemenea ne-a făcut servitori capabili ai noului testament; nu ai literei, ci ai duhului, fiindcă litera ucide, dar duhul dă viață.
7. Dar dacă serviciul morții scris *și* săpat în pietre era cu glorie, încât copiii lui Israel nu puteau să privească țintă la fața lui Moise din cauza gloriei feței lui, *glorie* care urma să fie desființată,
8. Cum să nu fie mai degrabă cu glorie serviciul duhului?
9. Căci dacă serviciul condamnării *este* glorie, cu cât mai mult serviciul dreptății *îl* întrece în glorie;
10. Fiindcă tocmai ce a fost făcut glorios în acest sens, nu avea glorie, din cauza gloriei care *o* întrece cu mult.
11. Căci dacă ce este desființat *era* cu glorie, cu cât mai mult ceea ce rămâne *este* cu glorie.
12. Văzând atunci că avem o astfel de speranță, *ne* folosim de mare cutezanță în vorbire;
13. Și nu ca Moise, *care* a pus un văl peste fața lui, încât copiii lui Israel să nu privească țintă la sfârșitul a ceea ce este desființat.
14. Dar mințile lor au fost orbite, fiindcă până în această zi, același văl, care este desființat în Cristos, rămâne neridicat la citirea vechiului testament.
15. Căci până astăzi, când Moise este citit, vălul este întins peste inima lor.
16. Cu toate acestea, când se va întoarce la Domnul, vălul va fi înlăturat.
17. Căci acel Duh este Domnul; și unde *este* Duhul Domnului, acolo *este* libertate.
18. Dar noi toți, cu fața descoperită, privind ca într-o oglindă gloria Domnului, suntem schimbați în același chip din glorie în glorie, *chiar* prin Duhul Domnului.

Capitolul 4

4 DE aceea văzând că avem acest serviciu, aşa cum am primit milă, nu ne descurajăm;
2. Ci am renunţat la cele ascunse ale necinstei, nu umblând în viclenie, nici mânuind înşelător cuvântul lui Dumnezeu, ci prin manifestarea adevărului ne recomandăm pe noi înşine conştiinţei fiecărui om, înaintea lui Dumnezeu.
3. Dar dacă evanghelia noastră este ascunsă, este ascunsă celor pierduţi,
4. În care dumnezeul acestei lumi a orbit minţile celor ce nu cred, încât lumina glorioasei evanghelii a lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu, să nu strălucească peste ei.
5. Fiindcă nu ne predicăm pe noi înşine, ci pe Cristos Isus, Domnul; iar pe noi înşine robii voştri pentru Isus.
6. Pentru că Dumnezeu, care a poruncit luminii să strălucească din întuneric, a strălucit în inimile noastre spre lumina cunoaşterii gloriei lui Dumnezeu pe faţa lui Isus Cristos.
7. ¶ Dar avem acest tezaur în vase de lut, pentru ca măreţia puterii să fie a lui Dumnezeu şi nu din noi.
8. *Suntem* tulburaţi din fiecare parte, totuşi nu strâmtoraţi; derutaţi, dar nu în disperare;
9. Persecutaţi, dar nu părăsiţi; trântiţi jos, dar nu distruşi.
10. Purtând totdeauna în trup uciderea Domnului Isus, pentru ca şi viaţa lui Isus să fie arătată în trupul nostru.
11. Fiindcă noi, care trăim, suntem totdeauna daţi morţii pentru Isus, ca şi viaţa lui Isus să fie arătată în carnea noastră muritoare.
12. Astfel că moartea lucrează în noi, dar viaţa în voi.
13. Şi, având acelaşi duh al credinţei, conform cu ce este scris: Eu am crezut şi de aceea am vorbit; şi noi credem şi de aceea vorbim,
14. Ştiind că cel care l-a înviat pe Domnul Isus, ne va învia şi pe noi prin Isus şi *ne* va prezenta împreună cu voi.
15. Fiindcă toate *sunt* pentru voi, pentru ca harul abundent, prin mulţumirile multora, să abunde spre gloria lui Dumnezeu.
16. De aceea nu ne descurajăm; dar deşi omul nostru de afară piere, totuşi *omul* dinăuntru este înnoit zi de zi.
17. Fiindcă necazul nostru uşor, care este pentru o clipă, lucrează pentru noi, mai presus de orice, o greutate eternă de glorie;
18. În timp ce noi nu ne uităm la cele văzute, ci la cele nevăzute, fiindcă cele care sunt văzute *sunt* trecătoare, dar cele nevăzute *sunt* eterne.

Capitolul 5

5 CĂCI ştim că dacă ar fi descompusă casa noastră pământească a tabernacolului, avem o clădire din Dumnezeu, o casă nefăcută de mâini, eternă în ceruri.
2. Fiindcă în aceasta gemem, dorind aprins a ne îmbrăca cu locaşul nostru care este din cer,

3. Și dacă astfel suntem îmbrăcați nu vom fi găsiți goi.
4. Fiindcă noi care suntem în *acest* tabernacol gemem, fiind împovărați, nu pentru că dorim a ne dezbrăca, ci pentru a ne îmbrăca, *pentru* ca ce este muritor să fie înghițit de viață.
5. Și cel ce ne-a făcut chiar pentru aceasta, *este* Dumnezeu, care ne-a dat de asemenea arvuna Duhului;
6. De aceea și *suntem* întotdeauna cutezători, știind că în timp ce suntem acasă în trup, suntem absenți de la Domnul;
7. (Fiindcă umblăm prin credință, nu prin vedere),
8. Suntem cutezători, *spun*, și mai degrabă doritori să fim absenți din trup și să fim prezenți cu Domnul.
9. De aceea ostenim ca, fie prezenți, fie absenți, să fim plăcuți lui.
10. ¶ Fiindcă noi toți trebuie să ne arătăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să primească cele *făcute* în trup, conform cu ce a practicat, fie bine, fie rău.
11. De aceea cunoscând teroarea Domnului, convingem pe oameni; dar suntem făcuți cunoscuți lui Dumnezeu; și mă încred *că* suntem făcuți cunoscuți și în conștiințele voastre.
12. Fiindcă nu ne recomandăm pe noi înșine vouă din nou, ci vă dăm ocazia să vă lăudați referitor la noi, ca să aveți cu ce *răspunde* acelora care se laudă cu înfățișarea și nu cu inima.
13. Căci dacă ne-am ieșit din minți, *este* pentru Dumnezeu, sau dacă suntem cumpătați, *este* pentru voi.
14. ¶ Fiindcă dragostea lui Cristos ne constrânge; deoarece judecăm astfel, că dacă unul singur a murit pentru toți, atunci toți au murit,
15. Și a murit pentru toți, pentru ca *toți* cei ce trăiesc să nu mai trăiască de acum înainte pentru ei înșiși, ci pentru cel ce a murit pentru ei și a înviat.
16. Așa că de acum înainte noi nu mai cunoaștem pe nimeni conform cărnii; da, deși l-am cunoscut pe Cristos conform cărnii, totuși de acum înainte nu *îl* mai cunoaștem.
17. De aceea dacă *este* cineva în Cristos, *este* o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi.
18. Și toate *sunt* din Dumnezeu, care ne-a împăcat cu el însuși prin Isus Cristos și ne-a dat serviciul împăcării;
19. Anume că, Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu sine, neimputându-le fărădelegile lor; și ne-a încredințat cuvântul împăcării.
20. De aceea suntem ambasadori pentru Cristos; ca și cum Dumnezeu *v*-ar implora prin noi, *vă* rugăm în numele lui Cristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu.
21. Fiindcă pe cel ce nu a cunoscut păcat, l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim făcuți dreptatea lui Dumnezeu în el.

Capitolul 6

ATUNCI noi, conlucrători *cu el, vă* implorăm de asemenea ca voi să nu primiți harul lui Dumnezeu în zadar.

2. (Fiindcă *el* spune: La timpul acceptat te-am ascultat şi în ziua salvării te-am ajutat; iată acum *este* timpul acceptat; iată acum *este* ziua salvării.)
3. Nedând poticnire în nimic, ca nu cumva serviciul să fie defăimat,
4. Ci în toate dovedindu-ne pe noi înşine ca servitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări,
5. În biciuiri, în închisori, în răscoale, în munci, în vegheri, în posturi,
6. Prin puritate, prin cunoaştere, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, prin dragoste neprefăcută,
7. Prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armura dreptății din dreapta și din stânga,
8. Prin onoare și dezonoare, prin vorbire de rău și vorbire de bine, ca înșelători și *totuși* adevărați,
9. Ca necunoscuți și *totuși* bine cunoscuți; ca murind și iată, trăim; ca *fiind* disciplinați și nu ucişi;
10. Ca întristați, totuși totdeauna bucurându-ne; ca săraci, totuși făcând bogați pe mulți; ca neavând nimic și *totuși* stăpânind toate.
11. ¶ Corintenilor, gura noastră este deschisă spre voi, inima noastră s-a lărgit!
12. Nu sunteți strâmtorați în noi, ci sunteți strâmtorați în adâncurile voastre.
13. Dar *ca* răsplată de acelaşi fel, (vă vorbesc ca unor copii ai *mei*,) lărgiți-vă și voi.
14. ¶ Nu vă înjugați în mod inegal cu cei ce nu cred; fiindcă ce părtășie are dreptatea la fărădelege? Și ce comuniune are lumina cu întunericul?
15. Și ce armonie este între Cristos și Belial? Sau ce parte are cel ce crede cu cel ce nu crede?
16. Și ce înțelegere are templul lui Dumnezeu cu idolii? Fiindcă voi sunteți templul Dumnezeului cel viu așa cum a spus Dumnezeu: Voi locui în ei și voi umbla între *ei*; și voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul meu.
17. De aceea ieșiți din mijlocul lor și fiți separați, spune Domnul, și nu atingeți *ce este* necurat; și vă voi primi.
18. Și vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice, spune Domnul Cel Atotputernic.

Capitolul 7

DE aceea având aceste promisiuni, preaiubiților, să ne curățim de fiecare întinare a cărnii și a duhului, desăvârșind sfințenia în teama de Dumnezeu.
2. ¶ Primiți-ne; *noi* nu am nedreptățit pe nimeni, nu am corupt pe nimeni, nu am înșelat pe nimeni.
3. Nu spre condamnare vorbesc, fiindcă am spus înainte că sunteți în inimile noastre pentru a muri și a trăi cu *voi*.
4. Mare *este* cutezanța vorbirii mele către voi, mare *este* fala mea cu voi; sunt umplut de mângâiere, sunt peste măsură de bucuros în tot necazul nostru.
5. Fiindcă și după ce noi am venit în Macedonia, carnea noastră nu a avut odihnă, ci am fost chinuiți din toate părțile; dinafară lupte, dinăuntru temeri.

6. Cu toate acestea, Dumnezeu, care mângâie pe cei înjosiți, ne-a mângâiat prin venirea lui Titus;
7. Și nu doar prin venirea lui, ci și prin mângâierea cu care a fost mângâiat de voi, când ne-a istorisit dorul vostru, plânsul vostru, zelul vostru pentru mine, așa că eu m-am bucurat mai mult.
8. Pentru că deși v-am întristat cu o epistolă, nu mă pocăiesc, deși m-am pocăit; fiindcă văd că aceeași epistolă v-a întristat, cel puțin pentru un timp.
9. Acum mă bucur, nu pentru că v-ați întristat, ci pentru că v-ați întristat până la pocăință; fiindcă v-ați întristat conform evlaviei, ca de la noi să nu aveți pagubă în nimic.
10. Fiindcă întristarea evlavioasă lucrează pocăință până la salvare irevocabilă; dar întristarea lumii lucrează moarte.
11. Căci, iată, același lucru care v-a întristat conform evlaviei, ce sârguință a lucrat în voi, și *ce* dezvinovățire, și *ce* indignare, și *ce* teamă, și *ce* dor, și *ce* zel, și *ce* răzbunare! În toate v-ați dovedit a fi curați în lucrul acesta.
12. De aceea deși v-am scris, nu *v-am scris nici* din cauza celui ce a făcut nedreptate, nici din cauza celui ce a suferit nedreptate, ci ca sârguința noastră pentru voi înaintea lui Dumnezeu să vi se arate.
13. Din această cauză am fost mângâiați în mângâierea voastră, da, ne-am bucurat și mai mult de bucuria lui Titus, pentru că duhul lui a fost înviorat de voi toți.
14. Căci dacă m-am fălit înaintea lui cu ceva despre voi, nu mă rușinez; ci așa cum v-am vorbit toate în adevăr, chiar așa fala noastră, care *este* înaintea lui Titus, s-a aflat *ca* adevăr.
15. Și simpatia lui lăuntrică este mai abundentă față de voi, când își amintește de ascultarea voastră a tuturor, cum l-ați primit cu teamă și *cu* tremur.
16. De aceea mă bucur că mă încred în voi în toate.

Capitolul 8

DAR vă facem cunoscut, fraților, despre harul lui Dumnezeu, dăruit bisericilor Macedoniei;
2. Că, într-o mare încercare a necazului, abundența bucuriei lor și adânca sărăcie a lor au abundat spre bogățiile generozității lor.
3. Căci conform puterii *lor,* aduc *eu* mărturie, și peste puterea *lor* au dat de bună voie;
4. Rugându-ne cu multă insistență să primim noi darul și să *luăm asupra noastră* părtășia servirii pentru sfinți.
5. Și *aceasta au făcut*, nu cum am sperat, ci întâi s-au dat pe ei înșiși Domnului și nouă, prin voia lui Dumnezeu.
6. Încât am îndemnat pe Titus, ca așa cum a început, așa să și împlinească în voi același har.
7. ¶ De aceea așa cum abundați în toate, *în* credință și cuvântare și cunoaștere și *în* orice sârguință și *în* dragostea voastră față de noi, *vedeți* ca și în acest har să abundați.

8. Vorbesc nu printr-o poruncă, ci din cauza sârguinței altora, și să încerc sinceritatea dragostei voastre.
9. Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos, că deși era bogat, totuși pentru voi s-a făcut sărac, ca voi, prin sărăcia lui, să fiți bogați.
10. Și în aceasta vă dau sfat, fiindcă aceasta vă este de folos, *vouă* care ați început mai înainte, nu doar a face, ci și a voi de acum un an.
11. Dar acum și împliniți facerea *acesteia*; ca așa *cum a fost* bunăvoința de a voi, așa *să fie* și împlinirea din ceea ce aveți.
12. Căci dacă o minte binevoitoare este prezentă, *este* primit conform cu ce are omul *și* nu conform cu ce nu are.
13. Fiindcă *nu doresc* ca alții să fie ușurați, iar voi împovărați,
14. Ci *să fie* egalitate acum în acest timp, *ca* abundența voastră *să fie* pentru nevoia lor, pentru ca și abundența lor să fie, la rândul ei, pentru nevoia voastră, ca să fie egalitate,
15. Așa cum este scris: Cel ce *a strâns* mult nu avea în plus; și cel ce *a strâns* puțin nu ducea lipsă.
16. ¶ Dar mulțumiri *fie aduse* lui Dumnezeu, care a pus aceeași sârguință în inima lui Titus pentru voi.
17. Pentru că, într-adevăr, a primit îndemnul, dar, fiind mult mai sârguincios, de bună voie a plecat la voi.
18. Și *noi* am trimis cu el pe fratele, a cărui laudă *este* în evanghelie printre toate bisericile.
19. Și nu numai, dar a și fost ales de biserici să călătorească cu noi cu acest har, care este administrat de noi spre gloria aceluiași Domn și *ca o dovadă* a minții voastre binevoitoare;
20. Evitând aceasta, ca nimeni să nu ne învinovățească în această abundență care este administrată de noi;
21. Îngrijind de cele oneste, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.
22. Și am trimis cu ei pe fratele nostru, *despre* care deseori noi am dovedit *că este* sârguincios în multe, dar acum *se arată* mult mai sârguincios datorită marii încrederi pe care *o am* în voi.
23. Dacă *se* întreabă *cineva* despre Titus, *el este* partenerul meu și conlucrător referitor la voi; sau, *dacă se întreabă despre* frații noștri, *ei sunt* mesagerii bisericilor *și* gloria lui Cristos.
24. De aceea arătați pentru ei, și în fața bisericilor, dovada dragostei voastre și a falei noastre referitor la voi.

Capitolul 9

FIINDCĂ despre servirea pentru sfinți, îmi este de prisos să vă scriu;
2. Deoarece cunosc bunăvoința minții voastre, cu care mă fălesc cu voi celor din Macedonia, că Ahaia era gata de acum un an; și zelul vostru a stârnit pe cei mai mulți.

3. Am trimis totuşi pe fraţi ca nu cumva fala noastră despre voi să fie în zadar în această privinţă; ca aşa cum am spus, să fiţi gata,
4. Ca nu cumva, întâmplător, dacă vin cei din Macedonia cu mine şi vă găsesc nepregătiţi, noi (ca nu cumva să spunem voi) să fim ruşinaţi în aceeaşi fălire *plină de* încredere.
5. De aceea am considerat necesar să îndemn pe fraţi să vină înainte la voi şi să fie pregătit dinainte darul vostru generos, despre care aţi fost anunţaţi dinainte, aşa ca acesta să fie gata, ca dar generos şi nu ca zgârcenie.
6. ¶ Dar *spun* aceasta: Cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va şi secera; iar cel ce seamănă mult, va şi secera mult.
7. Fiecare *să dea* după cum hotărăşte în inima lui, nu cu părere de rău, sau din necesitate, fiindcă Dumnezeu iubeşte pe dătătorul vesel.
8. Şi Dumnezeu *este* în stare să facă tot harul să abunde spre voi, ca având totdeauna toată îndestularea în toate, să abundaţi spre fiecare lucrare bună.
9. (Aşa cum este scris: A împărţit peste tot; a dat săracilor; dreptatea lui rămâne pentru totdeauna.
10. Iar cel ce dă sămânţă semănătorului, deopotrivă *vă* dă pâine pentru mâncare şi înmulţeşte sămânţa voastră semănată şi creşte roadele dreptăţii voastre);
11. Fiind îmbogăţiţi în fiecare lucru spre toată generozitatea, care lucrează prin noi mulţumire lui Dumnezeu.
12. Pentru că administrarea acestei serviri, nu doar umple complet nevoile sfinţilor, ci şi este abundentă prin multe mulţumiri *aduse* lui Dumnezeu;
13. În timp ce prin dovada acestei serviri *ei* glorifică pe Dumnezeu pentru supunerea voastră mărturisită faţă de evanghelia lui Cristos, şi pentru generozitatea contribuţiei *voastre* faţă de ei şi faţă de toţi;
14. Şi prin rugăciunea lor pentru voi, cât de mult vă doresc pentru harul nespus de mare al lui Dumnezeu în voi;
15. Mulţumiri *fie aduse* lui Dumnezeu pentru darul lui de nespus.

Capitolul 10

ŞI, eu însumi, Pavel, vă implor prin blândeţea şi bunăvoinţa lui Cristos, eu care în prezenţă *sunt* înjosit printre voi, dar, fiind absent, sunt cutezător faţă de voi,
2. *Vă* implor, aşadar, ca să nu fiu cutezător când sunt prezent, cu acea încredere cu care gândesc să fiu cutezător împotriva unora, care gândesc despre noi ca şi cum am umbla conform cărnii.
3. Măcar că umblăm în carne, nu ne războim conform cărnii,
4. (Fiindcă armele războiului nostru nu sunt carnale, ci puternice prin Dumnezeu pentru surparea fortificaţiilor),
5. Doborând imaginaţiile minţii şi fiecare lucru înalt care se ridică pe el însuşi împotriva cunoaşterii lui Dumnezeu şi înrobind fiecare gând ascultării faţă de Cristos;

6. Şi fiind gata a pedepsi fiecare neascultare, când ascultarea voastră va fi împlinită.
7. ¶ Vă uitaţi la lucruri după înfăţişare? Dacă cineva se încrede în el însuşi că este al lui Cristos, să se mai gândească la aceasta în el însuşi, că aşa cum *este* el al lui Cristos, aşa *suntem* şi noi ai lui Cristos.
8. Căci chiar dacă m-aş făli cu ceva mai mult despre autoritatea noastră, pe care Domnul ne-a dat-o pentru edificare şi nu pentru nimicirea voastră, nu aş fi ruşinat;
9. Ca nu cumva să par ca şi cum v-aş înfricoşa prin epistole.
10. Fiindcă epistolele *lui*, spun ei, *sunt* grele şi tari, dar prezenţa *lui* trupească *este* slabă şi vorbirea *lui este* de dispreţuit.
11. Să gândească un astfel *de om* aceasta, că, aşa cum suntem în cuvânt prin epistole, când suntem absenţi, tot astfel *vom fi* şi în faptă, când suntem prezenţi.
12. Fiindcă nu cutezăm să ne facem din numărul, sau să ne comparăm cu unii ce se recomandă pe ei înşişi, dar ei, măsurându-se prin ei înşişi şi comparându-se între ei înşişi, nu sunt înţelepţi.
13. Dar noi nu ne vom făli cu lucruri în afara măsurii noastre, ci conform cu măsura standardului pe care Dumnezeu ni l-a împărţit, o măsură *care* să ajungă chiar până la voi.
14. Fiindcă nu ne întindem peste *măsură noastră,* ca şi cum nu am fi ajuns până la voi, fiindcă am ajuns chiar până la voi în *predicarea* evangheliei lui Cristos;
15. Nu ne fălim cu lucruri în afară măsurii *noastre*, *adică* cu muncile altora, dar avem speranţă, după ce credinţa voastră va fi sporită, că ne vom lărgi între voi, conform cu standardul nostru,
16. Să predicăm evanghelia în ţinuturile *care sunt* dincolo de voi şi să nu ne fălim cu domeniul de lucru al altuia, cu lucruri pregătite deja la îndemâna noastră.
17. Dar cel ce se laudă, să se laude în Domnul.
18. Fiindcă nu cel ce se recomandă pe sine însuşi este aprobat, ci cel pe care recomandă Domnul.

Capitolul 11

AŞ dori să îmi răbdaţi o mică nebunie; şi, într-adevăr, răbdaţi-mă.
2. Fiindcă sunt gelos pe voi cu o gelozie dumnezeiască, fiindcă v-am logodit cu un singur soţ, ca să *vă* înfăţişez lui Cristos *ca pe* o fecioară castă.
3. Dar mă tem ca nu cumva în vreun fel, aşa cum şarpele a înşelat-o pe Eva prin viclenia lui, tot aşa minţile voastre să fie corupte de la simplitatea care este în Cristos.
4. Căci dacă cel ce vine predică pe un alt Isus, pe care noi nu l-am predicat, sau *dacă* primiţi un duh diferit, pe care nu l-aţi primit, sau o evanghelie diferită, pe care nu aţi acceptat-o, aţi putea să *îl* răbdaţi bine.
5. Fiindcă presupun că nu am fost cu nimic mai prejos decât apostolii cei mai mari *dintre* cei mai mari.

6. Dar chiar dacă *eu sunt* necioplit în vorbire, totuşi nu în cunoaştere; ci
în toate *suntem* cunoscuţi pe deplin printre voi.
7. Sau am făcut un păcat umilindu-mă pe mine însumi ca voi să fiţi înălţaţi,
pentru că v-am predicat evanghelia lui Dumnezeu în dar?
8. Am jefuit alte biserici, luând *de la ele* plăţi, ca să vă fac vouă serviciu.
9. Şi când eram prezent cu voi şi fiind în nevoie, nu am îngreunat pe
nimeni, fiindcă ce îmi lipsea au suplinit fraţii care au venit din Macedonia,
şi în toate m-am păzit să vă fiu o greutate şi *la fel mă* voi păzi.
10. Aşa cum adevărul lui Cristos este în mine, niciun om nu mă va opri
de la această fală în ţinuturile Ahaiei.
11. De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu ştie.
12. Iar ceea ce fac, aceea voi face, ca să tai *orice* ocazie celor ce doresc ocazie;
pentru ca în cele în care se laudă, să fie găsiţi ca şi noi.
13. Fiindcă aceştia *sunt* falşi apostoli, lucrători înşelători, prefăcându-se
în apostoli ai lui Cristos.
14. Şi nu *este* de mirare, fiindcă însuşi Satan se preface într-un înger
al luminii.
15. De aceea nu *este* mare lucru dacă şi servitorii lui se prefac a fi servitori
ai dreptăţii, al căror sfârşit va fi conform cu faptele lor.
16. ¶ Spun din nou: Să nu mă creadă cineva a fi prost; iar dacă nu, măcar
primiţi-mă ca pe un prost, ca să mă fălesc puţin.
17. Ceea ce vorbesc, nu vorbesc după Domnul, ci parcă ar fi în nebunie,
în această încredere a falei.
18. Văzând că mulţi se laudă conform cărnii, mă voi lăuda şi eu.
19. Fiindcă suportaţi cu plăcere pe cei proşti, voi fiind înţelepţi.
20. Fiindcă suportaţi dacă cineva vă duce în sclavie, dacă cineva *vă*
mănâncă, dacă cineva ia de la *voi*, dacă cineva se înalţă pe sine însuşi,
dacă cineva vă loveşte peste faţă.
21. Vorbesc referitor la ocară, ca şi cum am fi fost slabi. Dar oricine este
cutezător în ceva, (vorbesc nebuneşte) sunt şi eu cutezător.
22. Sunt ei evrei? *Şi* eu *sunt*. Sunt *ei* Israeliţi? Şi eu *sunt*. Sunt ei sămânţa
lui Avraam? Şi eu.
23. Sunt ei servitori ai lui Cristos? (Vorbesc ca un prost) eu, mai mult;
în munci mai mult; în biciuiri peste măsură, mai des în închisori,
deseori în moarte.
24. De cinci ori am primit de la iudei patruzeci de *lovituri* fără una;
25. De trei ori am fost bătut cu nuiele, odată am fost împroşcat
cu pietre, de trei ori am naufragiat, o noapte şi o zi am fost în
adâncul mării.
26. Deseori *în* călătorii, *în* pericole *pe* ape, *în* pericole din partea tâlharilor,
în pericole din partea compatrioţilor, *în* pericole din partea păgânilor, *în*
pericole în cetate, *în* pericole în pustie, *în* pericole pe mare, *în* pericole
între fraţi falşi.
27. În osteneală şi durere, deseori în vegheri, în foame şi sete, deseori în
posturi, în frig şi goliciune.

28. Pe lângă cele ce sunt *de* afară, ceea ce vine peste mine zilnic, grija pentru toate bisericile.
29. Cine este slab și *eu* nu sunt slab? Cine este poticnit și eu nu ard?
30. Dacă este necesar să mă laud, mă voi lăuda cu cele despre neputințele mele.
31. Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care este binecuvântat pentru totdeauna, știe că nu mint.
32. În Damasc, guvernatorul împăratului Areta veghea cetatea damascienilor cu o garnizoană, doritor să mă prindă,
33. Și am fost coborât printr-o fereastră, într-o coșniță, pe zid, și am scăpat din mâinile lui.

Capitolul 12

FĂRĂ îndoială, nu îmi folosește să mă laud. Fiindcă voi veni la viziuni și revelații ale Domnului.
2. Am cunoscut un om în Cristos, acum paisprezece ani, (dacă în trup, nu pot spune, dacă afară din trup, nu pot spune; Dumnezeu știe); unul ca acesta a fost răpit până la al treilea cer.
3. Și am cunoscut un astfel de om (dacă în trup, dacă în afara trupului, nu pot spune; Dumnezeu știe);
4. Că a fost răpit în paradis și a auzit cuvinte de nespus, care nu este legiuit omului să *le* rostească.
5. Cu un astfel *de om* mă voi lăuda, iar cu mine nu mă voi lăuda decât în neputințele mele.
6. Căci dacă aș voi să mă laud, nu voi fi prost, fiindcă voi spune adevărul; dar mă feresc, ca nu cumva cineva să mă considere mai presus de ceea ce mă vede *a fi*, sau de ceea ce aude de la mine.
7. Și ca nu cumva să fiu înălțat peste măsură prin abundența revelațiilor, mi-a fost dat un ghimpe în carne, mesager al lui Satan, să mă lovească cu pumnii, ca nu cumva să fiu înălțat peste măsură.
8. Pentru aceasta, de trei ori am implorat pe Domnul, ca să se depărteze de la mine.
9. Și mi-a spus: Harul meu îți este de ajuns, fiindcă puterea mea este făcută desăvârșită în slăbiciune. De aceea cu cea mai mare plăcere mă voi lăuda mai degrabă în neputințele mele, ca puterea lui Cristos să rămână peste mine.
10. De aceea am plăcere în slăbiciuni, în ocări, în nevoi, în persecuții, în strâmtorări, pentru Cristos; deoarece când sunt slab, atunci sunt tare.
11. ¶ Am devenit prost în laudă; voi m-ați constrâns; fiindcă eu trebuia să fi fost recomandat de voi, fiindcă în nimic nu sunt în urma acestor apostoli, cei mai mari dintre cei mai mari, cu toate că nu sunt nimic.
12. Într-adevăr, semnele unui apostol au fost lucrate printre voi în toată răbdarea, în semne și minuni și fapte puternice.
13. Fiindcă care este *lucrul* în care ați fost inferiori față de celelalte biserici, decât că eu însumi nu v-am fost greutate? Iertați-mi această nedreptate.

14. Iată, sunt gata a treia oară să vin la voi; şi nu vă voi fi greutate, fiindcă nu caut ale voastre, ci pe voi, fiindcă nu copiii sunt datori să strângă pentru părinţi, ci părinţii pentru copii.
15. Şi eu, cu mare plăcere, voi cheltui şi mă voi cheltui pentru voi; deşi cu cât vă iubesc mai mult, cu atât mai puţin sunt iubit.
16. Dar fie aşa, eu nu v-am împovărat; totuşi, fiind isteţ, v-am prins prin şiretlic.
17. Am câştigat eu ceva de la voi prin vreunul dintre cei pe care i-am trimis la voi?
18. Am rugat pe Titus, şi cu *el* am trimis un frate. A câştigat Titus *ceva* de la voi? Nu am umblat *noi* în acelaşi duh? Nu *am umblat noi* pe aceleaşi urme?
19. ¶ Din nou, credeţi că ne apărăm faţă de voi? Vorbim înaintea lui Dumnezeu în Cristos, dar *le facem* pe toate, preaiubiţilor, pentru edificarea voastră.
20Fiindcă mă tem ca nu cumva, când vin, să nu vă găsesc aşa cum aş voi, şi eu să fiu găsit de voi aşa cum nu aţi voi; ca nu cumva să *fie* polemici, invidii, furii, certuri, vorbiri de rău, şoptiri, îngâmfări, răscoale;
21. *Şi* nu cumva, când vin din nou, Dumnezeul meu să mă umilească printre voi şi să deplâng pe mulţi care au păcătuit deja şi nu s-au pocăit de necurăţia şi curvia şi desfrânarea pe care le-au practicat.

Capitolul 13

ACEASTA *este* a treia *oară* când vin la voi. În gura a doi sau a trei martori va fi întemeiat fiecare cuvânt.
2. *V*-am spus înainte şi *vă* spun dinainte a doua oară, ca fiind prezent, deşi acum absent, scriu celor ce au păcătuit înainte şi tuturor celorlalţi, că, dacă vin din nou, nu voi cruţa;
3. Pentru că *voi* căutaţi o dovadă a lui Cristos vorbind în mine, care nu este slab faţă de voi, ci este puternic în voi.
4. Fiindcă deşi a fost crucificat prin slăbiciune, totuşi trăieşte prin puterea lui Dumnezeu. Fiindcă şi noi suntem slabi în el, dar vom trăi cu el prin puterea lui Dumnezeu faţă de voi.
5. Cercetaţi-vă pe voi înşivă dacă sunteţi în credinţă; pe voi înşivă încercaţi-vă. Sau nu ştiţi că Isus Cristos este în voi, în afară numai dacă sunteţi netrebnici?
6. Dar mă încred că veţi şti că noi nu suntem netrebnici.
7. Şi mă rog lui Dumnezeu ca voi să nu faceţi nimic rău, nu pentru ca să ne arătăm aprobaţi, ci pentru ca să faceţi ce este onest, deşi noi am fi ca netrebnici.
8. Fiindcă nu putem face nimic împotriva adevărului, ci pentru adevăr.
9. Fiindcă ne bucurăm când suntem slabi, iar voi sunteţi tari; şi aceasta şi dorim, desăvârşirea voastră.
10. De aceea vă scriu acestea fiind absent, ca nu cumva fiind prezent, să folosesc asprime conform cu puterea pe care Domnul mi-a dat-*o* pentru edificare şi nu pentru dărâmare.

11. ¶ În final, fraților, rămâneți cu bine. Fiți desăvârșiți, fiți mângâiați, fiți cu
aceeași minte, trăiți în pace, și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi.
12. Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.
13. Vă salută toți sfinții.
14. Harul Domnului Isus Cristos și dragostea lui Dumnezeu și comuniunea
Duhului Sfânt *fie* cu voi toți. Amin.

Galateni

Capitolul

1 PAVEL, apostol (nu de la oameni, nici prin om, ci prin Isus Cristos şi
Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat dintre morţi),
2. Şi toţi fraţii care sunt cu mine, bisericilor Galatiei,
3. Har vouă şi pace de la Dumnezeu Tatăl şi *de la* Domnul nostru Isus Cristos,
4. Care s-a dat pe sine însuşi pentru păcatele noastre, ca să ne elibereze
din această lume rea, conform voii lui Dumnezeu şi Tatălui nostru;
5. A lui *fie* gloria pentru totdeauna şi întotdeauna! Amin.
6. ¶ Mă minunez că aşa de repede v-aţi întors de la cel ce v-a chemat în
harul lui Cristos, la o evanghelie diferită,
7. Care nu este una *adevărată*, ci sunt unii care vă tulbură şi voiesc să
pervertească evanghelia lui Cristos.
8. Dar chiar dacă noi sau un înger din cer vă va predica orice altă
evanghelie decât aceea pe care v-am predicat-o noi, să fie blestemat!
9. Cum am spus noi mai înainte, aşa spun acum din nou: Dacă vă va predica
cineva orice altă evanghelie decât aceea pe care aţi primit-o, să fie blestemat!
10. Căci acum pe oameni conving, sau pe Dumnezeu? Sau caut să plac
oamenilor? Căci dacă aş plăcea încă oamenilor, nu aş fi robul lui Cristos.
11. ¶ Dar vă fac cunoscut, fraţilor, că evanghelia care a fost predicată de
mine nu este conform omului,
12. Fiindcă nici nu am primit-o de la om, nici nu am învăţat-*o de la om*,
ci prin revelaţia lui Isus Cristos.
13. Fiindcă aţi auzit de purtarea mea de odinioară, în iudaism, că
persecutam peste măsură biserica lui Dumnezeu şi o pustiiam;
14. Şi creşteam în iudaism peste mulţi de o vârstă cu mine, din naţiunea
mea, fiind peste măsură de zelos pentru tradiţiile părinţilor mei.
15. Dar când i-a plăcut lui Dumnezeu, care m-a pus deoparte din pântecele
mamei mele şi *m*-a chemat prin harul său,
16. Pentru a revela pe Fiul său în mine, ca să îl predic printre păgâni, îndată,
nu am primit sfat *de la* carne şi sânge,
17. Nici nu am urcat la Ierusalim la cei care au fost apostoli înainte de mine,
ci m-am dus în Arabia şi m-am întors din nou la Damasc.
18. Apoi, după trei ani, am urcat la Ierusalim să îl văd pe Petru şi am rămas
cu el cincisprezece zile.
19. Dar nu am văzut pe un altul dintre apostoli decât pe Iacov,
fratele Domnului.
20. Şi în cele ce vă scriu, iată, înaintea lui Dumnezeu, nu mint.
21. După aceea am venit în ţinuturile Siriei şi Ciliciei;
22. Şi eram necunoscut la faţă bisericilor din Iudeea care *erau* în Cristos.
23. Ci auzeau numai că: Cel ce ne persecuta odată, acum predică credinţa
pe care odinioară el o pustiia.

24. Și glorificau pe Dumnezeu în mine.

CAPITOLUL

2 APOI, după paisprezece ani, am urcat din nou la Ierusalim cu Barnaba și l-am luat și pe Titus cu *mine*.
2. Și conform *unei* revelații am urcat și le-am prezentat acea evanghelie pe care o predic printre neamuri și personal celor care erau renumiți, ca nu cumva în vreun fel să alerg sau să fi alergat în zadar.
3. Dar nici Titus, care era cu mine, grec fiind, nu a fost constrâns să se circumcidă,
4. Și aceasta din cauza fraților falși, furișați, care au intrat în ascuns să spioneze libertatea noastră pe care o avem în Cristos Isus, ca să ne aducă în sclavie,
5. Acestora nici măcar un moment nu le-am cedat prin supunere, pentru ca adevărul evangheliei să rămână în continuare cu voi.
6. Dar de la aceștia, care considerați a fi ceva (orice ar fi fost *ei*, pentru mine nu este nicio diferență; Dumnezeu nu are în vedere fața omului), fiindcă aceștia, care considerați *a fi ceva,* în discuții nu mi-au adăugat nimic.
7. Ci din contră, văzând că evanghelia necircumciziei îmi fusese încredințată mie, așa cum lui Petru îi fusese încredințată *cea* a circumciziei,
8. (Fiindcă cel ce a lucrat cu putere în Petru pentru apostolia circumciziei, a lucrat și în mine pentru neamuri),
9. Și după ce Iacov și Chifa și Ioan, cei considerați a fi stâlpi, au priceput harul ce mi-a fost dat, mi-au dat mie și lui Barnaba mâinile drepte ale părtășiei, ca noi *să mergem* la păgâni, iar ei la circumcizie;
10. Numai să ne amintim de cei săraci, ceea ce m-am și străduit să fac.
11. ¶ Dar când Petru a venit la Antiohia, m-am împotrivit lui pe față, fiindcă era de învinuit.
12. Fiindcă înainte de venirea unora de la Iacov, mânca cu neamurile; dar când au venit, s-a retras și s-a separat, temându-se de cei din circumcizie.
13. Și ceilalți iudei s-au fățărnicit și ei cu el, încât și Barnaba a fost atras în fățărnicia lor.
14. Dar când am văzut că nu umblau cu integritate, conform cu adevărul evangheliei, i-am spus lui Petru în fața tuturor: Dacă tu, iudeu fiind, trăiești ca neamurile și nu ca iudeii, de ce constrângi neamurile să trăiască în felul iudeilor?
15. Noi *suntem* prin natură iudei și nu păcătoși dintre neamuri,
16. Știind că un om nu este declarat drept prin faptele legii, ci prin credința lui Isus Cristos, am crezut și noi în Isus Cristos, ca să fim declarați drepți prin credința lui Cristos și nu prin faptele legii, pentru că prin faptele legii nicio carne nu va fi declarată dreaptă.
17. Dar dacă, în timp ce căutăm să fim declarați drepți prin Cristos, ne-am găsit și pe noi înșine păcătoși, *este* atunci Cristos servitorul păcatului? Nicidecum!
18. Căci dacă zidesc din nou cele pe care le-am distrus, mă fac pe mine însumi călcător *de lege*.

19. Fiindcă eu, prin lege, am murit față de lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.
20. Sunt crucificat împreună cu Cristos totuși trăiesc, dar nu eu, ci Cristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, *o* trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe sine însuși pentru mine.
21. Nu zădărnicesc harul lui Dumnezeu, căci dacă dreptatea *vine* prin lege, atunci Cristos a murit în zadar.

Capitolul 3

O, galateni neînțelepți! Cine v-a amăgit ca să nu ascultați de adevăr, înaintea ochilor cărora Isus Cristos a fost dinainte clar descris *ca și* crucificat între voi?
2. Numai aceasta voiesc să aflu de la voi: Ați primit Duhul prin faptele legii sau prin auzirea credinței?
3. Sunteți atât de neînțelepți? Începând în Duhul, sunteți acum desăvârșiți prin carne?
4. În zadar ați suferit voi atât de multe? Dacă, într-adevăr, chiar *este* în zadar!
5. Așadar, cel ce vă dă Duhul și lucrează miracole printre voi, *le face* prin faptele legii, sau prin auzirea credinței?
6. ¶ Așa cum Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit pentru dreptate.
7. De aceea să știți că cei ce sunt din credință, aceștia sunt copiii lui Avraam.
8. Și scriptura, prevăzând că Dumnezeu îi va declara drepți prin credință pe păgâni, i-a predicat mai înainte lui Avraam evanghelia, *spunând*: În tine toate națiunile vor fi binecuvântate.
9. Astfel, cei ce sunt din credință sunt binecuvântați împreună cu credinciosul Avraam.
10. ¶ Deoarece toți câți sunt din faptele legii, sunt sub blestem, fiindcă este scris: Blestemat *este* oricine care nu rămâne neclintit în toate câte sunt scrise în cartea legii pentru a le face.
11. Și că nimeni nu este declarat drept prin lege, înaintea lui Dumnezeu *este* clar, pentru că: Cel drept va trăi prin credință.
12. Dar legea nu este din credință, ci: Omul care le face, va trăi prin ele.
13. Cristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-se blestem pentru noi; fiindcă este scris: Blestemat *este* oricine atârnă pe lemn,
14. Ca binecuvântarea lui Avraam să vină peste neamuri prin Isus Cristos, ca să primim promisiunea Duhului prin credință.
15. Fraților, vorbesc ca un om; deși *este* doar legământul unui om, totuși *dacă este* confirmat, nimeni nu îl desființează nici nu *mai* adaugă la el.
16. Iar promisiunile au fost făcute lui Avraam și seminței lui. El nu spune: Și semințelor, ca despre multe, ci ca despre una: Și seminței tale, care este Cristos.
17. Și spun aceasta *că*, legământul cel dinainte confirmat de Dumnezeu în Cristos, legea, care a venit patru sute treizeci de ani mai târziu, nu *îl* poate anula ca să facă promisiunea fără efect.

18. Căci dacă moștenirea *este* din lege, nu mai *este* din promisiune; dar Dumnezeu a dat-*o* lui Avraam prin promisiune.
19. Atunci pentru ce *este* legea? Ea a fost adăugată din cauza încălcărilor *de lege*, până să vină sămânța căreia i se făcuse promisiunea, dată prin îngeri în mâna unui mijlocitor.
20. Iar mijlocitorul nu este *mijlocitor* al unuia, dar Dumnezeu este unul.
21. Atunci *este* legea împotriva promisiunilor lui Dumnezeu? Nicidecum! Căci dacă ar fi fost dată o lege care putea da viață, într-adevăr, dreptatea ar fi fost prin lege.
22. Dar scriptura a închis pe toți *oamenii* sub păcat, ca promisiunea lui Isus Cristos, prin credință, să fie dată celor ce cred.
23. Dar înainte de a veni credința, eram ținuți sub lege, închiși referitor la credința care urma să fie revelată.
24. Astfel, legea a fost pedagogul nostru *ca să ne aducă* la Cristos, ca prin credință să fim declarați drepți.
25. Dar după ce a venit credința, nu mai suntem sub pedagog.
26. Fiindcă toți sunteți copiii lui Dumnezeu prin credința în Cristos Isus.
27. Fiindcă toți câți ați fost botezați în Cristos, v-ați îmbrăcat cu Cristos.
28. Nu este nici iudeu, nici grec, nu este nici rob, nici liber, nu este nici parte bărbătească, nici parte femeiască; fiindcă voi sunteți toți una în Cristos Isus.
29. Și dacă voi *sunteți* ai lui Cristos, atunci sunteți sămânța lui Avraam și moștenitori conform promisiunii.

CAPITOLUL 4

DAR spun: Cât timp moștenitorul este copil, nu diferă cu nimic de rob, măcar că este domn al tuturor,
2. Ci este sub tutori și administratori, până la timpul stabilit de tată.
3. Așa și noi, când eram copii, eram în robie sub principiile elementare ale lumii.
4. Dar când a venit plinătatea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul său, venit din femeie, venit sub lege,
5. Să răscumpere pe cei ce erau sub lege, ca să primim adopția fiilor.
6. Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu a trimis Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Abba, Tată!
7. De aceea nu mai ești rob, ci fiu; iar dacă *ești* fiu, *ești* și moștenitor al lui Dumnezeu prin Cristos.
8. Atunci însă, când nu cunoșteați pe Dumnezeu, ați servit celor ce prin natură nu sunt dumnezei.
9. Dar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degrabă, fiind cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți din nou la slabele și sărăcăcioasele principii elementare, cărora doriți din nou să *le* fiți robi în robie?
10. Voi țineți zile și luni și timpuri și ani.
11. Mă tem pentru voi, ca nu cumva să fi muncit în zadar pentru voi.

12. ¶ Fraților, vă implor, fiți ca mine, pentru că eu *sunt* ca voi; nu m-ați
nedreptățit cu nimic.
13. Dar știți cum prin neputința cărnii v-am predicat evanghelia la început.
14. Și nu ați disprețuit, nici nu ați respins ispita mea care era în carnea
mea, ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Cristos Isus.
15. Unde este, așadar, binecuvântarea despre care ați vorbit? Fiindcă vă aduc
mărturie, că, dacă *ar fi fost* posibil, v-ați fi scos propriii ochi și mi i-ați fi dat.
16. Am devenit atunci dușmanul vostru, pentru că vă spun adevărul?
17. ¶ Ei cu zel vă influențează, dar nu *spre* bine; da, *ei* voiesc să vă excludă,
ca *la rândul vostru* să îi influențați cu zel.
18. Dar totdeauna *este* bine să fiți influențați cu zel în *ce este* bine și nu
doar când sunt prezent cu voi.
19. ¶ Copilașii mei, pentru care din nou simt durerile nașterii până când
Cristos este format în voi,
20. Doresc să fiu prezent acum cu voi și să îmi schimb *tonul* vocii, pentru
că sunt nedumerit cu privire la voi.
21. ¶ Spuneți-mi, *voi*, care doriți să fiți sub lege, nu auziți legea?
22. Fiindcă este scris că Avraam a avut doi fii, unul din femeia roabă și
celălalt din femeia liberă.
23. Dar cel din femeia roabă a fost născut conform cărnii, iar cel din femeia
liberă, prin promisiune.
24. Lucrurile acestea sunt o alegorie, fiindcă acestea sunt cele două
legăminte, unul, de la muntele Sinai, care naște pentru robie *și* care este Agar.
25. Fiindcă această Agar este muntele Sinai în Arabia și corespunde
Ierusalimului de acum și este în robie cu copiii săi.
26. Dar Ierusalimul cel de sus este liber, cel ce este mama noastră a tuturor.
27. Fiindcă este scris: Bucură-te, stearpo, care nu naști. Izbucnește și strigă
tu care nu ești în durerile nașterii, pentru că cea pustiită are mai mulți copii
decât cea care are soț.
28. Iar noi, fraților, suntem copiii promisiunii așa cum a fost Isaac.
29. Dar așa cum atunci, cel ce fusese născut conform cărnii persecuta pe cel
născut conform Duhului, tot așa *și* acum.
30. Totuși ce spune scriptura? Alungă femeia roabă și pe fiul ei, pentru că
fiul femeii roabe nicidecum nu va fi moștenitor cu fiul femeii libere.
31. Așa că, fraților, nu suntem copii ai femeii roabe, ci ai *femeii* libere.

CAPITOLUL 5

AȘADAR, stați tari în libertatea cu care Cristos ne-a făcut liberi și
nu vă prindeți din nou în jugul robiei.
2. Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă veți fi circumciși, Cristos nu vă va fi
de niciun folos.
3. Fiindcă mărturisesc din nou fiecărui om ce se circumcide, că este dator
să țină întreaga lege.
4. Cristos a devenit fără niciun efect pentru voi; voi toți care sunteți
declarați drepți prin lege, sunteți căzuți din har.

5. Fiindcă noi prin Duhul aşteptăm speranţa dreptăţii prin credinţă.
6. Fiindcă în Isus Cristos nici circumcizia, nici necircumcizia nu are vreo putere, ci credinţa care lucrează prin dragoste.
7. Aţi alergat bine; cine v-a împiedicat *ca* să nu ascultaţi de adevăr?
8. Această convingere nu *vine* de la cel ce vă cheamă.
9. Puţină dospeală dospeşte tot aluatul.
10. Eu am încredere în voi, prin Domnul, că nu veţi gândi nimic altceva; dar cel ce vă tulbură îşi va purta judecata, oricine ar fi.
11. Şi eu, fraţilor, dacă mai predic circumcizia, de ce mai sunt persecutat? Atunci poticnirea crucii a fost înlăturată.
12. Aş dori să fie stârpiţi cei ce vă tulbură.
13. ¶ Fiindcă, fraţilor, voi aţi fost chemaţi la libertate; numai nu *folosiţi* libertatea pentru *a da* ocazie cărnii, ci prin dragoste serviţi unii altora.
14. Fiindcă toată legea este împlinită într-un cuvânt, în acesta: Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi.
15. Dar dacă vă muşcaţi şi vă mâncaţi unii pe alţii, luaţi seama să nu fiţi mistuiţi unii de alţii.
16. ¶ Spun, aşadar: Umblaţi în Duhul şi nicidecum nu veţi împlini pofta cărnii.
17. Căci carnea pofteşte împotriva Duhului, şi Duhul împotriva cărnii; şi acestea sunt potrivnice unele altora, aşa încât nu puteţi face cele ce aţi voi.
18. Dar dacă sunteţi conduşi de Duhul, nu sunteţi sub lege.
19. Iar faptele cărnii sunt arătate; acestea sunt: adulter, curvie, necurăţie, desfrânare,
20. Idolatrie, vrăjitorie, ură, lupte, gelozii, furii, certuri, dezbinări, erezii,
21. Invidii, ucideri, beţii, îmbuibări şi *cele* asemănătoare acestora; despre care vă spun dinainte, aşa cum *v*-am spus odinioară, că toţi cei ce practică astfel de lucruri nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu.
22. Dar rodul Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credinţa,
23. Blândeţea, înfrânarea; împotriva acestora nu este lege.
24. Şi cei ai lui Cristos au crucificat carnea cu pasiunile şi poftele *ei*.
25. Dacă trăim în Duhul, să şi umblăm în Duhul.
26. Să nu fim doritori de glorie deşartă, provocându-ne unii pe alţii, invidiindu-ne unii pe alţii.

CAPITOLUL 6

FRAŢILOR, chiar dacă un om ar fi prins în vreo greşeală, voi care sunteţi spirituali, îndreptaţi-l pe unul ca acesta în duhul blândeţii, fiind atent la tine însuţi, ca să nu fii şi tu ispitit.
2. Purtaţi-vă greutăţile unii altora şi împliniţi astfel legea lui Cristos.
3. Căci dacă cineva crede că este ceva, nefiind nimic, se înşală pe sine însuşi.
4. Dar fiecare să îşi încerce propria sa lucrare şi atunci va avea bucurie numai în el însuşi şi nu în altul.

5. Căci fiecare își va purta propria lui sarcină.
6. ¶ Cel ce este învățat în cuvânt să *îi* facă parte din toate bunurile celui
ce *îl* învață.
7. Nu vă amăgiți; Dumnezeu nu se lasă batjocorit; fiindcă orice seamănă
un om, aceea va și secera.
8. Pentru că cel ce seamănă pentru carnea sa, din carne va secera putrezire;
dar cel ce seamănă pentru Duh, va secera din Duh viață veșnică.
9. Și să nu obosim în facerea binelui, fiindcă la timpul cuvenit vom secera,
dacă nu vom cădea de oboseală.
10. Așadar, cât avem ocazie, să facem bine tuturor, dar mai ales celor din
casa credinței.
11. ¶ Vedeți cu ce litere mari v-am scris cu propria mea mână.
12. Toți câți doresc să se fălească cu carnea, aceștia vă constrâng să vă
circumcideți, numai ca nu cumva să sufere persecuție pentru crucea lui
Cristos.
13. Fiindcă nici ei înșiși, care sunt circumciși, nu păzesc legea, ci doresc
să fiți circumciși, ca să se laude cu carnea voastră.
14. Dar *eu* nicidecum nu mă laud decât cu crucea Domnului nostru Isus
Cristos, prin care lumea este crucificată față de mine și eu față de lume!
15. Căci în Cristos Isus nici circumcizia, nici necircumcizia nu are vreo
putere, ci o creatură nouă.
16. Și celor câți umblă conform acestei reguli, pace *fie* peste ei și milă și
peste Israelul lui Dumnezeu.
17. Nimeni, de acum încolo, să nu mă tulbure, fiindcă eu port în trupul
meu semnele Domnului Isus.
18. Fraților, harul Domnului nostru Isus Cristos *fie* cu duhul vostru! Amin.

EFESENI

CAPITOLUL

1 PAVEL, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, sfinților care sunt în Efes și credincioșilor în Cristos Isus,
2. Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și *de la* Domnul Isus Cristos.
3. ¶ Binecuvântat *fie* Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale în *locurile* cerești, în Cristos;
4. După cum ne-a ales în el înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și ireproșabili înaintea lui în dragoste,
5. Predestinându-ne pentru adopția copiilor prin Isus Cristos, pentru el însuși, conform bunei plăceri a voii sale,
6. Pentru lauda gloriei harului său în care ne-a făcut acceptați în cel preaiubit.
7. În care avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor, conform bogățiilor harului său,
8. În care el a abundat spre noi în toată înțelepciunea și priceperea,
9. Făcându-ne cunoscut misterul voii sale, conform bunei sale plăceri, pe care și-a plănuit-o în el însuși;
10 Ca în administrarea plinătății timpurilor să adune în unul, toate în Cristos, deopotrivă pe cele în cer și cele pe pământ; în el,
11. În care am și obținut o moștenire, fiind predestinați conform cu scopul celui care lucrează toate după sfatul voii sale,
12. Pentru lauda gloriei sale, noi, care întâi ne-am încrezut în Cristos.
13. În care și voi *v-ați încrezut,* după ce ați auzit cuvântul adevărului, evanghelia salvării voastre; și în care, după ce ați crezut, ați fost sigilați cu acel Duh sfânt al promisiunii,
14. Care este arvuna moștenirii noastre, până la răscumpărarea posesiunii cumpărate, spre lauda gloriei sale.
15. Din această cauză și eu, după ce am auzit despre credința voastră în Domnul Isus și dragostea pentru toți sfinții,
16. Nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi, amintind despre voi în rugăciunile mele,
17. Ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl gloriei, să vă dea duhul înțelepciunii și al revelației în cunoașterea lui;
18. Ochii înțelegerii voastre, fiind iluminați, ca voi să cunoașteți care este speranța chemării lui și care *sunt* bogățiile gloriei moștenirii lui în sfinți,
19. Și care *este* nemărginita mărime a puterii lui față de noi, care credem, conform cu lucrarea tăriei puterii sale,
20. Pe care a lucrat-o în Cristos, când l-a înviat dintre morți și *l*-a așezat la dreapta sa, în *locurile* cerești,

21. Mult deasupra fiecărei stăpâniri şi autorităţi şi puteri şi domnii şi a fiecărui nume numit, nu numai în lumea aceasta, ci şi în cea care vine;
22. Şi a pus toate sub picioarele lui şi l-a dat *să fie* capul peste toate *lucrurile* în biserică,
23. Care este trupul lui, plinătatea celui care umple toate în toţi.

CAPITOLUL 2

ŞI v-a dat viaţă , vouă care eraţi morţi în fărădelegi şi păcate;
2. În care aţi umblat odinioară, conform mersului acestei lumi, conform cu prinţul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în copiii neascultării;
3. Printre care şi noi toţi ne-am comportat odinioară în poftele cărnii noastre, împlinind dorinţele cărnii şi minţii; şi, prin natură, eram copiii furiei, ca şi ceilalţi.
4. Dar Dumnezeu, care este bogat în milă, din cauza dragostei sale mari cu care ne-a iubit,
5. Chiar pe când eram morţi în păcate, ne-a dat viaţă împreună cu Cristos (prin har sunteţi salvaţi);
6. Şi *ne*-a înviat împreună şi *ne*-a aşezat împreună în *locurile* cereşti în Cristos Isus,
7. Ca în veacurile ce vin să arate nemărginitele bogăţii ale harului său, în bunătatea *lui* faţă de noi, prin Cristos Isus.
8. Fiindcă prin har sunteţi salvaţi, prin credinţă; şi aceasta nu din voi înşivă, *ci este* darul lui Dumnezeu;
9. Nu prin fapte, ca să nu se fălească nimeni.
10. Fiindcă noi suntem lucrarea lui, creaţi în Cristos Isus pentru fapte bune, pe care Dumnezeu le-a rânduit dinainte, ca să umblăm în ele.
11. ¶ De aceea, amintiţi-vă că voi, *fiind* odinioară neamuri în carne, care eraţi numiţi necircumcizie de către aceea numită circumcizie în carne, făcută de mâini;
12. Că în acel timp eraţi fără Cristos, înstrăinaţi de cetăţenia lui Israel şi străini de legămintele promisiunii, neavând speranţă şi fără Dumnezeu în lume,
13. Dar acum, în Cristos Isus, voi, care odinioară eraţi departe, sunteţi aduşi aproape prin sângele lui Cristos.
14. Fiindcă el este pacea noastră, care a făcut *din* doi unul şi a dărâmat zidul din mijloc al despărţirii *dintre noi*,
15. Abolind în carnea lui duşmănia, legea poruncilor *cuprinsă* în rânduieli, ca să facă în el însuşi din doi un om nou, făcând pace;
16. Şi să îi împace pe amândoi cu Dumnezeu într-un *singur* trup, prin cruce, ucigând, prin ea, duşmănia;
17. Şi a venit şi v-a predicat pace celor de departe şi celor de aproape.
18. Fiindcă prin el, amândoi avem acces printr-un singur Duh la Tatăl.
19. De aceea acum nu mai sunteţi străini şi locuitori temporari, ci *sunteţi* concetăţeni cu sfinţii şi cu cei ai casei lui Dumnezeu,

20. Fiind zidiți pe temelia apostolilor și profeților, Isus Cristos însuși fiind *piatra* unghiulară *a temeliei*,
21. În care toată clădirea, bine închegată, crește pentru *a fi* un templu sfânt în Domnul;
22. În care și voi sunteți zidiți împreună, pentru *a fi* locuință lui Dumnezeu, prin Duhul.

CAPITOLUL 3

DIN această cauză eu, Pavel, prizonierul lui Isus Cristos pentru voi, neamurile,
2. Dacă ați auzit despre administrarea harului lui Dumnezeu care îmi este dat pentru voi;
3. Cum prin revelație mi-a făcut cunoscut misterul; (așa cum *v*-am scris înainte pe scurt,
4. Din care, citind, puteți înțelege cunoașterea mea în misterul lui Cristos),
5. Care în alte veacuri nu a fost făcut cunoscut fiilor oamenilor, așa cum este revelat acum sfinților săi apostoli și profeți prin Duhul;
6. Că neamurile vor fi co-moștenitoare și ale aceluiași trup și părtașe ale promisiunii lui în Cristos, prin evanghelie;
7. Căreia am fost făcut servitor, conform cu darul harului lui Dumnezeu dat mie, prin lucrarea efectivă a puterii lui.
8. Mie, care sunt mai mic decât cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, îmi este dat acest har, să predic printre neamuri bogățiile de nepătruns ale lui Cristos;
9. Și să fac pe toți să vadă care *este* părtășia misterului, care de la începutul lumii fusese ascuns în Dumnezeu, care a creat toate prin Isus Cristos;
10. Ca să le fie cunoscută acum, principatelor și autorităților în *locurile* cerești, prin biserică, înțelepciunea atât de felurită a lui Dumnezeu,
11. Conform scopului etern pe care l-a hotărât în Cristos Isus, Domnul nostru,
12. În care avem cutezanță și acces cu încredere prin credința lui.
13. De aceea doresc să nu vă descurajați datorită necazurilor mele pentru voi, care sunt gloria voastră.
14. Din această cauză îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Cristos,
15. Din care este numită întreaga familie în cer și pe pământ,
16. Ca să vă dea, conform bogățiilor gloriei sale, să fiți întăriți cu putere prin Duhul lui, în omul dinăuntru,
17. Așa încât Cristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, fiind înrădăcinați și întemeiați în dragoste,
18. Să fiți în stare să înțelegeți cu toți sfinții care *este* lărgimea și lungimea și adâncimea și înălțimea;
19. Și să cunoașteți dragostea lui Cristos, care întrece cunoașterea, ca să fiți umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu.
20. Și celui care este în stare să facă toate peste măsură de abundent, peste *tot* ce cerem sau gândim, conform puterii care lucrează în noi,

21. A lui *fie* gloria în biserică prin Cristos Isus, prin toate veacurile, totdeauna şi întotdeauna. Amin.

CAPITOLUL 4

DE aceea eu, prizonierul Domnului, vă implor să umblaţi demni de chemarea cu care sunteţi chemaţi,
2. Cu toată umilinţa şi blândeţea, cu îndelungă răbdare, răbdând unii altora în dragoste,
3. Străduindu-vă să ţineţi unitatea Duhului în legătura păcii.
4. *Este* un *singur* trup şi un *singur* Duh, precum şi voi sunteţi chemaţi într-o *singură* speranţă a chemării voastre;
5. Un *singur* Domn, o *singură* credinţă, un *singur* botez,
6. Un *singur* Dumnezeu şi Tată al tuturor, care *este* peste toţi şi prin toţi şi în voi toţi.
7. Dar fiecăruia dintre noi îi este dat har conform măsurii darului lui Cristos.
8. De aceea el spune: Când s-a urcat în înălţime, a dus în captivitate captivitatea şi a dat daruri oamenilor.
9. (Şi că el s-a urcat, ce înseamnă decât că el de asemenea a coborât *mai* întâi în părţile de jos ale pământului?
10. Cel ce a coborât este chiar cel ce a urcat mult deasupra tuturor cerurilor, ca să umple toate lucrurile.)
11. Şi el a dat pe unii apostoli, şi pe unii profeţi, şi pe unii evanghelişti, şi pe unii păstori şi învăţători,
12. Pentru desăvârşirea sfinţilor, pentru lucrarea servirii, pentru edificarea trupului lui Cristos,
13. Până vom ajunge toţi la unitatea credinţei şi *a* cunoaşterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârşit, la măsura staturii plinătăţii lui Cristos;
14. Ca să nu mai fim copii, aruncaţi încoace şi încolo şi purtaţi de fiecare vânt de doctrină prin şiretlicul oamenilor *şi* prin viclenie iscusită, prin care pândesc să înşele;
15. Ci, vorbind adevărul în dragoste, să creştem în toate în el, care este capul, Cristos;
16. Din care întregul trup bine închegat şi strâns legat împreună, prin aportul fiecărei încheieturi, conform lucrării efective în măsura fiecărei părţi, îşi face creşterea trupului pentru edificarea lui însuşi în dragoste.
17. ¶ De aceea spun aceasta şi aduc mărturie în Domnul, ca voi de acum înainte să nu umblaţi cum umblă celelalte neamuri, în deşertăciunea minţii lor,
18. Având înţelegerea întunecată, fiind înstrăinaţi de viaţa lui Dumnezeu prin ignoranţa care este în ei, din cauza orbirii inimii lor;
19. Care, fiind nesimţitori, s-au dedat ei înşişi desfrânării, pentru a lucra toată necurăţia cu lăcomie.
20. Dar voi nu aţi învăţat astfel *despre* Cristos;
21. Dacă aşa este că l-aţi auzit şi aţi fost învăţaţi de către el, precum adevărul este în Isus;

22. Ca voi să puneți deoparte *cele* referitoare la purtarea voastră de mai înainte, omul vechi, care este corupt conform poftelor înşelătoare;
23. Şi să vă înnoiți în duhul minții voastre;
24. Şi să vă îmbrăcați cu omul nou, care, conform lui Dumnezeu, este creat în dreptate şi adevărată sfințenie.
25. De aceea punând deoparte minciuna, vorbiți adevărul fiecare cu aproapele lui, pentru că suntem membre unii altora.
26. Mâniați-vă şi nu păcătuiți; să nu apună soarele peste furia voastră,
27. Nici nu dați loc diavolului.
28. Cel ce a furat, să nu mai fure, ci mai degrabă să muncească, lucrând cu mâinile ce este bun, ca să aibă să dea celui ce are nevoie.
29. Să nu iasă din gura voastră niciun cuvânt stricat, ci *doar* ce este bun pentru folosul edificării, ca să dea har celor ce aud.
30. Şi nu mâhniți Duhul sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți sigilați pentru ziua răscumpărării.
31. Orice amărăciune şi furie şi mânie şi strigăte şi vorbire rea să fie înlăturate de la voi, împreună cu toată răutatea;
32. Şi fiți buni unii cu alții, compătimitori, iertându-vă unii pe alții precum şi Dumnezeu, pentru Cristos, v-a iertat pe voi.

CAPITOLUL 5

DE aceea fiți urmaşi ai lui Dumnezeu, precum copii iubiți.
2. Şi umblați în dragoste, precum şi Cristos ne-a iubit şi s-a dat pe sine însuşi ofrandă pentru noi şi sacrificiu lui Dumnezeu pentru aromă bine mirositoare.
3. Dar curvia şi toată necurăția sau lăcomia să nu le lăsați niciodată să fie numite între voi, precum se cuvine sfinților;
4. Nici murdării, nici vorbiri prostești, nici glume vulgare, care nu sunt cuviincioase; ci mai degrabă aducerea de mulțumiri.
5. Fiindcă ştiți aceasta, că niciun curvar, sau spurcat, sau lacom, care este idolatru, nu are moştenire în împărăția lui Cristos şi a lui Dumnezeu.
6. Nu lăsați pe nimeni să vă înşele prin cuvinte deşarte, fiindcă din cauza acestora vine furia lui Dumnezeu peste copiii neascultării.
7. De aceea nu fiți părtaşi cu ei.
8. Fiindcă odinioară eraţi întuneric, dar acum *sunteți* lumină în Domnul; umblați precum copii ai luminii;
9. (Fiindcă rodul Duhului *este* în toată bunătatea şi *în* dreptate şi *în* adevăr),
10. Încercând ce este plăcut Domnului.
11. Şi să nu aveți părtăşie cu faptele neroditoare ale întunericului; ci, mai degrabă, mustrați-*le*.
12. Fiindcă este ruşine şi *numai* a vorbi despre cele făcute de ei în taină.
13. Dar toate cele mustrate sunt arătate de lumină; fiindcă cea care arată totul pe față, este lumina.
14. De aceea el spune: Trezeşte-te, tu, care dormi, şi scoală-te dintre morți şi Cristos îți va da lumină.

15. Vedeți dar, să umblați cu chibzuință, nu precum *cei* proşti, ci precum *cei* înțelepți,
16. Răscumpărând timpul, pentru că zilele sunt rele.
17. Din această cauză nu fiți fără minte, ci înțelegeți care *este* voia Domnului.
18. Şi nu vă îmbătați cu vin, în care este destrăbălare; dimpotrivă, fiți umpluți cu Duhul,
19. Vorbind vouă înşivă în psalmi şi imnuri şi cântări spirituale; cântând şi cântând în inima voastră Domnului,
20. Mulțumind totdeauna pentru toate Dumnezeului şi Tatălui, în numele Domnului nostru Isus Cristos,
21. Supunându-vă unii altora în teama de Dumnezeu.
22. ¶ Soțiilor, supuneți-vă soților voştri ca Domnului;
23. Pentru că soțul este capul soției, precum şi Cristos *este* capul bisericii şi el este salvatorul trupului.
24. De aceea, precum biserica este supusă lui Cristos, *tot* aşa şi soțiile *să se supună* propriilor soți în totul.
25. Soților, iubiți-vă soțiile, precum şi Cristos a iubit biserica şi s-a dat pe sine însuşi pentru ea,
26. Ca să o sfințească şi să *o* curețe cu spălarea apei prin cuvânt,
27. Ca să îşi prezinte lui însuşi o biserică glorioasă, neavând pată, sau zbârcitură, sau ceva de felul acesta, ci ca să fie sfântă şi fără cusur.
28. Aşa *sunt* datori soții să îşi iubească soțiile, ca pe propriile lor trupuri. Cel ce îşi iubeşte soția, se iubeşte pe sine însuşi.
29. Fiindcă nimeni nu şi-a urât vreodată propria lui carne, ci *o* hrăneşte şi o îngrijeşte, precum şi Domnul *face* bisericii;
30. Pentru că suntem membre ale trupului său, din carnea sa şi din oasele sale.
31. Din această cauză va lăsa un om pe tatăl său şi pe mama *sa* şi se va alipi de soția lui, şi cei doi vor fi un *singur* trup.
32. Acesta este un mare mister; dar eu vorbesc referitor la Cristos şi la biserică.
33. Totuşi, fiecare dintre voi în parte, astfel să îşi iubească soția ca pe sine însuşi; şi soția să se teamă cu respect de soț.

CAPITOLUL 6

COPII, ascultați de părinții voştri în Domnul, fiindcă aceasta este drept.
2. Onorează pe tatăl tău şi pe mama *ta*; (care este prima poruncă cu promisiune);
3. Ca să îți fie bine şi să poți trăi mult timp pe pământ.
4. Şi taților, nu vă provocați copiii la furie, ci creşteți-i în disciplinarea şi avertizarea Domnului.
5. ¶ Robilor, cu teamă şi tremur, în simplitatea inimii voastre, ca lui Cristos, faceți ce *vă* poruncesc stăpânii, conform cărnii;

6. Nu cu servire de ochii *lor*, precum cei ce plac oamenilor, ci ca robii lui Cristos, făcând voia lui Dumnezeu din inimă;
7. Servind cu bunăvoință, ca Domnului și nu oamenilor,
8. Știind că orice bunătate va face fiecare, aceasta va primi de la Domnul, fie *că este* rob sau liber.
9. Și stăpânilor, faceți-le aceleași lucruri, reținându-vă de la amenințare; știind că și Stăpânul vostru este în cer; și la el nu este părtinire.
10. ¶ În final, frații mei, fiți tari în Domnul și în puterea tăriei lui.
11. Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să fiți în stare să stați în picioare împotriva uneltirilor diavolului.
12. Pentru că noi nu luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva autorităților, împotriva domnitorilor întunericului acestei lumi, împotriva stricăciunii spirituale în *locurile* înalte.
13. ¶ Din această cauză, luați întreaga armură a lui Dumnezeu, ca să fiți în stare să vă împotriviți în ziua cea rea; și, făcând totul, să stați în picioare.
14. De aceea stați în picioare, având mijlocul vostru încins cu adevărul și purtând platoșa dreptății;
15. Și picioarele *voastre* încălțate cu pregătirea evangheliei păcii;
16. Peste toate luând scutul credinței, cu care veți fi în stare să stingeți toate săgețile arzătoare ale celui rău.
17. Și luați coiful salvării și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu;
18. Rugându-vă tot timpul cu toată rugăciunea și *cu* cerere în Duhul și veghind la aceasta cu toată stăruință și *cu* cerere pentru toți sfinții;
19. ¶ Și pentru mine, ca să îmi fie dat cuvânt, să îmi deschid gura cutezător, să fac cunoscut misterul evangheliei,
20. Pentru care sunt ambasador în lanțuri, pentru ca în ea să vorbesc cutezător, precum ar trebui eu să vorbesc.
21. ¶ Dar ca să știți și voi cele ce mă privesc *și* ce fac, Tihic, un frate preaiubit și servitor credincios în Domnul, vă va face cunoscut toate;
22. Acela pe care vi l-am trimis cu același scop, ca să știți despre treburile noastre și să vă mângâie inimile.
23. Pace *fie* fraților și dragoste cu credință de la Dumnezeu Tatăl și Domnul Isus Cristos.
24. Harul *fie* cu toți cei ce îl iubesc pe Domnul nostru Isus Cristos în sinceritate. Amin.

FILIPENI

CAPITOLUL

1 PAVEL și Timotei, robi ai lui Isus Cristos, tuturor sfinților în Cristos
Isus care sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii;
2. Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și *de la* Domnul
Isus Cristos.
3. Mulțumesc Dumnezeului meu la fiecare aducerea aminte despre voi,
4. Întotdeauna, în fiecare rugăciune a mea pentru voi toți, făcând cerere
cu bucurie,
5. Pentru părtășia voastră în evanghelie, din prima zi până acum;
6. Fiind încredințat de acest lucru, că cel ce a început o bună lucrare în
voi, *o* va termina până în ziua lui Isus Cristos.
7. ¶ Așa cum este drept pentru mine să gândesc aceasta despre voi toți,
pentru că vă port în inima mea; întrucât, deopotrivă în lanțurile mele și în
apărarea și confirmarea evangheliei, voi toți sunteți părtași ai harului meu.
8. Fiindcă Dumnezeu îmi este martor cât de mult tânjesc după voi toți
în adâncurile milei lui Isus Cristos.
9. Și aceasta mă rog, ca dragostea voastră să abunde chiar din ce în ce
mai mult în cunoaștere și *în* toată judecata,
10. Ca voi să deosebiți lucrurile alese, ca să fiți sinceri și fără poticnire
până în ziua lui Cristos,
11. Fiind umpluți cu roadele dreptății, care sunt prin Isus Cristos, pentru
gloria și lauda lui Dumnezeu.
12. ¶ Dar voiesc să înțelegeți, fraților, că cele ce mi *s-au întâmplat*, mai
degrabă au ajutat la înaintarea evangheliei;
13. Așa că lanțurile mele în Cristos sunt arătate în tot palatul și în toate
celelalte *locuri*.
14. Și mulți dintre frații în Domnul, încredințați din cauza lanțurilor mele,
sunt mult mai cutezători să vorbească fără teamă cuvântul.
15. Unii, într-adevăr, predică pe Cristos chiar din invidie și ceartă; iar alții,
de asemenea, din bunăvoință.
16. Unii predică pe Cristos din ceartă, nu sincer, închipuindu-și că adaugă
necaz lanțurilor mele;
17. Iar ceilalți, din dragoste, știind că sunt pus pentru apărarea evangheliei.
18. Atunci ce *este*? Cu toate acestea, în orice fel, fie de ochii lumii, fie în
adevăr, Cristos este predicat; și în aceasta mă bucur, da, și mă voi bucura.
19. Căci știu că aceasta se va întoarce pentru salvarea mea prin rugăciunea
voastră și prin aportul Duhului lui Isus Cristos,
20. Conform anticipării mele arzătoare și speranței *mele,* că nu voi fi în
nimic rușinat, ci cu toată cutezanța, ca întotdeauna, *așa* și acum Cristos
va fi preamărit în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte.
21. ¶ Fiindcă pentru mine a trăi *este* Cristos, și a muri *este* câștig.

22. Dar dacă trăiesc în carne, aceasta *este* rodul muncii mele; totuși nu știu ce voi alege.
23. Fiindcă sunt strâmtorat din două *părți*, având dorință să plec și să fiu cu Cristos, ceea ce este mult mai bine;
24. Totuși, a rămâne în carne *este* mai necesar pentru voi.
25. Și, având această încredere, știu că voi trăi și voi continua cu voi toți, pentru înaintarea voastră și bucuria credinței,
26. Ca bucuria voastră să fie mai abundentă în Isus Cristos pentru mine, prin venirea mea din nou la voi.
27. Numai purtați-vă cum se cuvine evangheliei lui Cristos, pentru ca, fie că vin și vă văd, fie că sunt absent, să aud despre ale voastre că stați neclintiți într-un singur duh, cu o singură minte, luptând împreună pentru credința evangheliei,
28. Și nefiind înspăimântați în nimic de potrivnicii voștri, ceea ce le este o dovadă a pieirii, dar vouă a salvării, și aceasta de la Dumnezeu.
29. Fiindcă vouă vă este dat, pe partea lui Cristos, nu numai a crede în el, dar și a suferi pentru el.
30. Având același conflict pe care l-ați văzut în mine și acum auziți *că este* în mine.

CAPITOLUL 2

AȘADAR, dacă *este* vreo încurajare în Cristos, dacă *este* vreo mângâiere a dragostei, dacă *este* vreo părtășie a Duhului, dacă *sunt* adâncuri ale iubirii și îndurări,
2. Împliniți-mi bucuria, ca una să gândiți, având aceeași dragoste, *fiind* de acord, într-o singură minte.
3. Nu *faceți* nimic prin ceartă sau glorie deșartă, ci, în umilința minții, toți să stimeze pe alții mai presus de ei înșiși.
4. Nu priviți fiecare spre propriile lucruri, ci fiecare și spre cele ale altora.
5. ¶ Lăsați să fie în voi această minte, care *era* și în Cristos Isus;
6. Care, în chipul lui Dumnezeu fiind, nu a socotit ca tâlhărie a fi egal cu Dumnezeu,
7. Ci s-a făcut pe sine însuși lipsit de importanță și a luat asupra lui chipul unui rob și a fost făcut în asemănarea oamenilor;
8. Și, fiind găsit la înfățișare ca un om, s-a umilit și s-a făcut ascultător până la moarte, chiar moarte de cruce.
9. De aceea Dumnezeu l-a și înălțat cel mai mult și i-a dat un nume care este mai presus de fiecare nume,
10. Pentru ca, la numele lui Isus, fiecare genunchi să se plece, al *celor* din cer și de pe pământ și de sub pământ;
11. Și să mărturisească fiecare limbă că Isus Cristos *este* Domnul, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.
12. ¶ De aceea, preaiubiții mei, precum totdeauna ați dat ascultare, nu ca în prezența mea doar, ci mult mai mult în absența mea, lucrați cu propria voastră salvare, cu teamă și tremur.

13. Fiindcă Dumnezeu este cel care lucrează în voi, deopotrivă a voi și a face după buna *lui* plăcere.
14. Faceți toate lucrurile fără cârtiri și dispute,
15. Ca să fiți ireproșabili și inocenți, fiii lui Dumnezeu, fără mustrare, în mijlocul unei națiuni strâmbe și perverse, printre care străluciți ca lumini în lume,
16. Ținând sus cuvântul vieții, ca să mă bucur în ziua lui Cristos, că nu am alergat în zadar, nici nu am muncit în zadar.
17. Da, și dacă voi fi turnat peste sacrificiul și serviciul credinței voastre, mă bucur și mă bucur împreună cu voi toți.
18. Din același motiv și voi vă bucurați și vă bucurați împreună cu mine.
19. ¶ Dar mă încred în Domnul Isus, să vă trimit curând pe Timotei, ca să fiu și eu încurajat, când voi afla cele despre voi.
20. Fiindcă nu am pe nimeni cu aceeași minte, care se va îngriji cu sinceritate de cele despre voi.
21. Fiindcă toți caută lucrurile lor, nu lucrurile lui Isus Cristos.
22. Dar știți dovada despre el, cum, ca un fiu cu tatăl a servit cu mine în evanghelie.
23. De aceea pe el sper să *vi*-l trimit îndată ce voi vedea cum îmi va merge.
24. Dar mă încred în Domnul, că voi veni și eu curând.
25. Totuși am socotit necesar să-l trimit la voi pe Epafrodit, fratele meu și conlucrător și co-luptător, dar trimisul vostru și cel ce a servit nevoilor mele.
26. Fiindcă tânjea după voi toți și a fost foarte mâhnit pentru că ați auzit că a fost bolnav.
27. Căci, într-adevăr, a fost bolnav, aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el; și nu numai de el, ci și de mine, ca nu cumva să am întristare peste întristare.
28. De aceea l-am trimis cu mai multă grijă, ca, atunci când îl vedeți din nou, să vă bucurați *și* să fiu eu mai puțin întristat.
29. Primiți-l așadar în Domnul, cu toată veselia, și țineți în onoare pe astfel *de oameni*.
30. Pentru că din cauza lucrării lui Cristos a fost *el* aproape de moarte, neținând la viața lui, ca să suplinească lipsa serviciului vostru către mine.

CAPITOLUL 3

ÎN final, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Să vă scriu aceleași lucruri, într-adevăr, mie nu îmi *este* greu, iar vouă vă *este* sigur.
2. Păziți-vă de câini, păziți-vă de lucrători răi, păziți-vă de scrijelați!
3. Fiindcă noi suntem circumcizia, cei care în duh ne închinăm lui Dumnezeu și *care* ne bucurăm în Cristos Isus și nu avem încredere în carne.
4. ¶ Măcar că eu aș avea încredere și în carne. Dacă un altul gândește că are de ce să se încreadă în carne, eu mai mult;
5. Circumcis a opta zi, din stirpea lui Israel, *din* tribul lui Beniamin, evreu dintre evrei; referitor la lege, fariseu;

6. Referitor la zel, persecutând biserica; referitor la dreptatea care este în lege, găsit ireproșabil.
7. Dar lucrurile care îmi erau câștiguri, acelea le-am socotit pagubă, pentru Cristos.
8. Da, în adevăr, și socotesc toate lucrurile pierdere, din cauza măreției cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu, pentru care am suferit pierderea a toate și le socotesc a fi gunoi, ca să câștig pe Cristos,
9. Și să fiu găsit în el, nu având propria mea dreptate, care este din lege, ci aceea care este prin credința lui Cristos, dreptatea care este din Dumnezeu prin credință,
10. Ca să îl cunosc pe el și puterea învierii lui și părtășia suferințelor lui, fiind făcut conform cu moartea lui,
11. Dacă ar fi posibil, cumva, să ajung la învierea morților.
12. Nu că am obținut deja, sau *că* am fost făcut deja desăvârșit; dar urmăresc, că poate prind aceea pentru care și eu am fost prins de Cristos Isus.
13. Fraților, eu nu mă socotesc pe mine însumi că am prins; dar *fac* un singur lucru, uitând acele lucruri care sunt în urmă și întinzându-mă spre cele care sunt înainte,
14. Alerg spre țintă pentru premiul chemării înalte a lui Dumnezeu în Cristos Isus.
15. ¶ De aceea astfel să gândim câți suntem desăvârșiți; și dacă în ceva gândiți altfel, Dumnezeu, chiar aceasta, vă va revela.
16. Totuși, la ceea ce noi am ajuns deja, să umblăm după aceeași regulă, să gândim același lucru.
17 Fraților, fiți împreună urmași ai mei și însemnați pe cei ce umblă astfel, așa cum ne aveți pe noi ca exemplu.
18. (Fiindcă mulți umblă, despre care adeseori v-am spus, și acum vă spun, chiar plângând, *că sunt* dușmanii crucii lui Cristos,
19. Al căror sfârșit *este* nimicirea, al căror Dumnezeu *este* pântecele *lor* și *a căror* glorie *este* în rușinea lor *și* care gândesc lucrurile pământești).
20. Fiindcă noi ne purtăm ca cetățeni ai cerului, de unde și așteptăm pe Salvatorul, pe Domnul Isus Cristos;
21. Care va schimba trupul nostru înjosit, pentru a-l face să fie conformat trupului său glorios, conform lucrării prin care el este în stare chiar a-și supune lui însuși toate.

CAPITOLUL 4

DE aceea, frații mei preaiubiți și mult doriți, a mea bucurie și coroană, stați astfel tari în Domnul, preaiubiții *mei*!
2 Implor pe Euodia și implor pe Sintichia să fie cu aceeași minte în Domnul.
3 Și te rog și pe tine, adevărat părtaș de jug, ajută acele femei care au ostenit împreună cu mine în evanghelie și cu Clement și ceilalți conlucrători ai mei, ale căror nume *sunt* în cartea vieții.
4. ¶ Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Din nou *vă* spun: Bucurați-vă!

5. Tuturor oamenilor să le fie cunoscută cumpătarea voastră. Domnul *este* aproape.
6. Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în toate, prin rugăciune și cerere cu mulțumire, faceți cunoscute cererile voastre către Dumnezeu.
7. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, vă va păzi inimile și mințile prin Cristos Isus.
8. În final, fraților, toate cele ce sunt adevărate, toate cele oneste, toate cele drepte, toate cele pure, toate cele de iubit, toate cele vorbite de bine, dacă *este* vreo virtute și dacă *este* vreo laudă, gândiți-vă la acestea.
9. Cele pe care le-ați și învățat și primit și auzit și văzut în mine, practicați-*le*! Și Dumnezeul păcii va fi cu voi.
10. ¶ Dar foarte mult m-am bucurat în Domnul, că acum în sfârșit grija voastră pentru mine a înflorit din nou, grijă pe care o aveați și *înainte*, dar vă lipsea ocazia.
11. Nu referitor la lipsă spun *aceasta*, fiindcă eu am învățat *ca* în orice stare sunt, să fiu mulțumit.
12. Știu deopotrivă să fiu umilit și știu cum să abund; pretutindeni și în toate m-am deprins deopotrivă să fiu sătul și să fiu flămând, deopotrivă să abund și să fiu în lipsă.
13. Pot toate prin Cristos, care mă întărește.
14. Totuși, bine ați făcut că ați luat parte cu mine în necazul meu.
15. Acum voi, filipenilor, știți de asemenea că la începutul evangheliei, când am plecat din Macedonia, nicio biserică nu a avut comuniune cu mine referitor la dărnicie și primire, decât voi singuri.
16. Pentru că mi-ați trimis chiar în Tesalonic, odată și încă odată, pentru nevoia mea.
17. Nu pentru că doresc un dar, dimpotrivă, doresc rodul care să abunde în contul vostru.
18. Dar am totul și abund; sunt îndestulat, primind prin Epafrodit cele *ce au fost trimise* de la voi, o aromă a mirosului dulce, un sacrificiu acceptat, plăcut lui Dumnezeu.
19. Iar Dumnezeul meu va suplini toată nevoia voastră, conform bogățiilor sale în glorie, prin Cristos Isus.
20. Acum Dumnezeului și Tatălui nostru *fie* gloria pentru totdeauna și întotdeauna! Amin.
21. Salutați pe fiecare sfânt în Cristos Isus. Vă salută frații care sunt cu mine.
22. Vă salută toți sfinții, mai ales cei din casa Cezarului.
23. Harul Domnului nostru Isus Cristos *fie* cu voi toți. Amin.

Coloseni

Capitolul

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei,
2. Sfinților și fraților credincioși în Cristos care *sunt* în Colose: Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus Cristos.
3. ¶ Aducem mulțumiri lui Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, rugându-ne totdeauna pentru voi,
4. De când am auzit de credința voastră în Cristos Isus și de dragostea *voastră* pentru toți sfinții,
5 Pentru speranța care este păstrată pentru voi în cer, despre care ați auzit dinainte în cuvântul adevărului evangheliei,
6 Care a venit la voi ca și în toată lumea, și aduce rod, precum *face* și în voi, din ziua în care ați auzit-*o* și ați cunoscut harul lui Dumnezeu în adevăr:
7. Precum ați și învățat de la dragul nostru Epafra, împreună-rob *cu noi*, care este pentru voi un servitor credincios al lui Cristos,
8. Care ne-a și vestit dragostea voastră în Duhul.
9. ¶ Din această cauză și noi, din ziua în care am auzit, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să dorim să fiți umpluți cu cunoașterea voii lui în toată înțelepciunea și înțelegerea spirituală,
10. Ca voi să umblați demni de Domnul spre toată plăcerea, fiind roditori în fiecare lucrare bună și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu;
11. Întăriți cu toată puterea, conform glorioasei sale tării, spre toată răbdarea și îndelunga răbdare cu bucurie;
12. Aducând mulțumiri Tatălui, care ne-a făcut demni de a fi părtași moștenirii sfinților în lumină,
13. Care ne-a eliberat din puterea întunericului și *ne*-a strămutat în împărăția Fiului său iubit,
14. În care avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor,
15. ¶ Care este chipul Dumnezeului cel invizibil, întâiul născut din toată creația;
16. Pentru că de el au fost create toate lucrurile care sunt în cer și care sunt pe pământ, vizibile și invizibile, fie tronuri, fie domnii, fie principate, fie autorități: toate au fost create prin el și pentru el.
17. Și el este înaintea a toate și prin el toate se mențin.
18. Și el este capul trupului, al bisericii; *el*, care este începutul, întâiul-născut dintre morți, ca în toate să aibă întâietatea.
19. Fiindcă *Tatălui* i-a plăcut ca în el să locuiască toată plinătatea;
20. Și, făcând pace prin sângele crucii lui, prin el să împace toate pentru el; prin el, fie cele de pe pământ, fie în cer.
21. Și voi, care ați fost odinioară înstrăinați și dușmani în mintea *voastră* prin fapte stricate, totuși acum *el v*-a împăcat,

22. În trupul cărnii lui, prin moarte, pentru a vă prezenta sfinți și ireproșabili și fără mustrare înaintea lui;
23. Dacă voi rămâneți în credință, fiind întemeiați și neclintiți și neabătuți de la speranța evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost predicată la toată creatura sub cer, căreia îi sunt făcut servitor eu, Pavel,
24. ¶ Care acum mă bucur în suferințele mele pentru voi și împlinesc ceea ce este în urma suferințelor lui Cristos în carnea mea, pentru trupul său, care este biserica,
25. Pentru care am fost făcut servitor, conform administrării lui Dumnezeu, care îmi este dată pentru voi, pentru a împlini cuvântul lui Dumnezeu:
26. Misterul care fusese ascuns de veacuri și de generații, dar acum este arătat pe față sfinților lui,
27. Cărora a voit Dumnezeu să le facă cunoscut care *sunt* bogățiile gloriei acestui mister printre neamuri, care este Cristos în voi, speranța gloriei;
28. Pe care noi îl predicăm, avertizând fiecare om și învățând pe fiecare om în toată înțelepciunea, pentru a putea înfățișa pe fiecare om desăvârșit în Cristos Isus,
29. Pentru care și eu muncesc, străduindu-mă conform cu lucrarea lui, care lucrează cu putere în mine.

Capitolul 2

FIINDCĂ doream să știți ce mare luptă am pentru voi și *pentru* cei din Laodiceea și *pentru* toți câți nu au văzut fața mea în carne,
2. Ca inimile lor să fie mângâiate, fiind strâns legate împreună în dragoste și spre toate bogățiile deplinei asigurări a înțelegerii, pentru recunoașterea misterului lui Dumnezeu și al Tatălui și al lui Cristos,
3. În care sunt ascunse toate tezaurele înțelepciunii și cunoașterii.
4. Și spun aceasta, ca nu cumva cineva să vă înșele cu vorbe ademenitoare.
5. Căci cu toate că sunt absent în carne, totuși sunt cu voi în duhul, bucurându-mă și văzând ordinea voastră și neclintirea credinței voastre în Cristos.
6. De aceea, așa cum l-ați primit pe Cristos Isus Domnul, *așa să* umblați în el,
7. Fiind înrădăcinați și zidiți în el și întemeiați în credință, așa cum ați fost învățați, abundând în ea cu mulțumire.
8. Păziți-vă ca nu cumva cineva să vă ia ca pradă prin filozofie și înșelătorie deșartă, conform tradiției oamenilor, conform principiilor elementare ale lumii și nu conform lui Cristos.
9. Căci în el locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.
10. Și voi sunteți compleți în el, care este capul a toată stăpânirea și puterea,
11. În care și sunteți circumcișiși cu circumcizia făcută fără mâini, în dezbrăcarea de trupul păcatelor cărnii, prin circumcizia lui Cristos;
12. Fiind îngropați cu el în botez, în care sunteți și înviați cu *el* prin credința lucrării lui Dumnezeu, care l-a înviat dintre morți.

13. Şi pe voi, fiind morţi în păcatele voastre şi *în* necircumcizia cărnii voastre, v-a dat viaţă împreună cu el, iertându-vă toate fărădelegile,
14. Ştergând înscrisul rânduielilor împotriva noastră, care ne era contrar şi l-a luat din cale, pironindu-l pe crucea lui;
15. Despuind principate şi autorităţi, le-a făcut de ruşine pe faţă, triumfând asupra lor în aceasta.
16. De aceea nu lăsaţi pe nimeni să vă judece datorită mâncării, sau datorită băuturii, sau în respectarea unei sărbători, sau a lunii noi, sau a sabatelor,
17. Care sunt o umbră a lucrurilor care vor veni; dar trupul *este* al lui Cristos.
18. ¶ Nimeni să nu vă priveze de răsplată într-o umilinţă voită şi închinare la îngeri, vârându-se în cele pe care nu le-a văzut, îngâmfat fără motiv prin mintea lui carnală,
19. Şi neţinându-se de Capul, din care tot trupul, prin încheieturi şi ligamente, având hrană servită şi strâns legat împreună, creşte cu creşterea lui Dumnezeu.
20. ¶ De aceea dacă sunteţi morţi împreună cu Cristos faţă de principiile elementare ale lumii, de ce, ca şi cum aţi trăi în lume, vă supuneţi rânduielilor,
21. (Nu atinge; nu gusta; nu mânui;
22. Care sunt toate pentru distrugere *odată* cu întrebuinţarea), după poruncile şi doctrinele oamenilor?
23. Lucruri care, într-adevăr, au o aparenţă de înţelepciune într-o închinare la *propria* voinţă şi umilinţă şi neglijarea trupului, nefiind vreo onoare în satisfacerea cărnii.

Capitolul 3

DACĂ voi, aşadar, aţi fost înviaţi împreună cu Cristos, căutaţi lucrurile de sus, unde Cristos şade la dreapta lui Dumnezeu.
2. Puneţi-vă dragoste în cele de sus, nu în cele de pe pământ.
3. Fiindcă sunteţi morţi şi viaţa voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu.
4. Când Cristos, *care este* viaţa noastră, se va arăta, atunci şi voi vă veţi arăta cu el în glorie.
5. ¶ De aceea ucideţi membrele voastre care sunt pe pământ: curvie, necurăţie, pasiune necumpătată, poftă rea şi lăcomie, care este idolatrie,
6. Fiindcă din cauza acestora vine furia lui Dumnezeu peste copiii neascultării,
7. În care aţi umblat şi voi odinioară, când aţi trăit în ele.
8. Dar acum, puneţi deoparte şi voi toate acestea: mânie, furie, răutate, blasfemie, vorbire murdară din gura voastră.
9. Nu vă minţiţi unii pe alţii, văzând că v-aţi despuiat de omul cel vechi cu faptele lui,
10. Şi v-aţi îmbrăcat *cu omul* cel nou, care se înnoieşte în cunoaştere după chipul celui ce l-a creat;
11. Unde nu este nici grec, nici iudeu, nici circumcizie, nici necircumcizie, barbar, scit, rob *sau* liber, ci Cristos *este* totul şi în toate.

12. Îmbrăcați-vă de aceea ca aleșii lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți,
cu adâncuri ale îndurărilor, bunătate, umilință a minții, blândețe,
îndelungă răbdare,
13. Răbdând unii altora și iertând unii altora, dacă cineva are o plângere
împotriva cuiva, așa cum și Cristos v-a iertat vouă, *faceți* și voi la fel.
14. Iar peste toate acestea, *îmbrăcați* dragoste creștină, care este legătura
desăvârșirii.
15. Și pacea lui Dumnezeu să stăpânească în inimile voastre, la care ați și
fost chemați într-un *singur* trup, și fiți mulțumitori.
16. Cuvântul lui Cristos să locuiască abundent în voi, în toată
înțelepciunea, învățându-vă și avertizându-vă unii pe alții cu
psalmi și imnuri și cântări spirituale, cântând Domnului cu har în
inimile voastre.
17. Și orice faceți în cuvânt sau în faptă, *faceți* toate în numele Domnului
Isus, aducând mulțumiri lui Dumnezeu și Tatălui prin el.
18. ¶ Soțiilor, supuneți-vă propriilor voștri soți, așa cum este cuvenit
în Domnul.
19. Soților, iubiți-*vă* soțiile *voastre* și nu fiți cu amărăciune față de ele.
20. Copiilor, ascultați de părinții voștri în toate, fiindcă aceasta este
plăcut Domnului.
21. Taților, nu vă provocați copiii *la mânie*, ca nu cumva să se descurajeze.
22. ¶ Robilor, ascultați în toate de stăpânii voștri conform cărnii, nu cu
servire de ochii *lor*, precum cei ce plac oamenilor, ci în simplitatea inimii,
temându-vă de Dumnezeu;
23. Și orice faceți, faceți din suflet, ca Domnului și nu *ca* oamenilor.
24. Știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii, căci serviți
Domnului Cristos.
25. Dar cel ce face nedreptate va primi pentru nedreptatea pe care a făcut-o;
și părtinire nu este.

Capitolul 4

STĂPÂNILOR, dați robilor *voștri* ce este drept și echitabil, știind că
și voi aveți un Stăpân în cer.
2. ¶ Continuați în rugăciune și vegheați în aceasta cu mulțumire,
3. În același timp rugându-vă și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă
o ușă a cuvântării, pentru a vorbi misterul lui Cristos, pentru care și sunt
în lanțuri,
4. Ca să îl fac cunoscut, așa cum ar trebui eu să vorbesc.
5. ¶ Umblați în înțelepciune față de cei de afară, răscumpărând timpul.
6. Vorbirea voastră să *fie* totdeauna cu har, dreasă cu sare, ca să știți cum
ar trebui să răspundeți fiecărui om.
7. ¶ Toate cele în legătură cu mine, vi le va face cunoscute Tihic, fratele
preaiubit și credincios servitor și împreună-rob în Domnul,
8. Pe care vi l-am trimis pentru același scop, ca să știe starea voastră și
să vă mângâie inimile,

9. Împreună cu Onisim, credinciosul și preaiubitul frate, care este dintre
voi. Ei vă vor face cunoscute toate cele de aici.
10. Vă salută Aristarh, părtașul meu de închisoare, și Marcu, fiul surorii
lui Barnaba (referitor la care ați primit porunci: dacă vine la voi, primiți-l),
11. Și Isus, cel numit Iustus, care sunt din circumcizie. Doar aceștia *sunt*
conlucrătorii *mei* pentru împărăția lui Dumnezeu, care mi-au fost mângâiere.
12. Vă salută Epafra, care *este* dintre voi, rob al lui Cristos, totdeauna
străduindu-se pentru voi în rugăciuni, ca să stați în picioare desăvârșiți și
compleți în toată voia lui Dumnezeu.
13. Fiindcă aduc mărturie despre el că are mare zel față de voi și *pentru*
cei în Laodiceea și în Hierapole.
14. Vă salută Luca, doctorul preaiubit, și Dima.
15. Salutați pe frații care sunt în Laodiceea și pe Nimfan și biserica din
casa lui.
16. Și când această epistolă este citită printre voi, faceți așa încât să fie
citită și în biserica laodiceenilor; și voi tot așa, citiți *epistola* din Laodiceea.
17. Și spuneți lui Arhip: Ia seama la serviciul pe care l-ai primit în Domnul,
ca să îl împlinești.
18. Salutarea *este* de mâna mea, Pavel. Amintiți-vă de lanțurile mele. Harul
fie cu voi. Amin.

1 Tesaloniceni

Capitolul 1

1 Pavel şi Silvan şi Timotei, bisericii tesalonicenilor *care este* în Dumnezeu Tatăl şi *în* Domnul Isus Cristos: Har vouă şi pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru şi Domnul Isus Cristos.

2. ¶ Aducem mulţumiri totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toţi, amintind despre voi în rugăciunile noastre,

3. Amintind neîncetat lucrarea credinţei voastre şi munca dragostei şi răbdarea speranţei în Domnul nostru Isus Cristos, înaintea Dumnezeului şi Tatălui nostru,

4. Ştiind, iubiţi fraţi, alegerea voastră de către Dumnezeu.

5. Pentru că evanghelia noastră nu a venit la voi doar în cuvânt, ci şi în putere şi în Duhul Sfânt şi în multă asigurare, aşa cum ştiţi ce fel de oameni am fost printre voi, pentru voi.

6. Şi voi aţi devenit urmaşi ai noştri şi ai Domnului, primind cuvântul în mult necaz, cu bucuria Duhului Sfânt,

7. Încât v-aţi făcut exemple tuturor celor ce cred, în Macedonia şi Ahaia.

8. Fiindcă de la voi a răsunat cuvântul Domnului, nu numai în Macedonia şi Ahaia, ci de asemenea, în fiecare loc, credinţa voastră către Dumnezeu este răspândită, astfel încât nu este nevoie să spunem noi ceva.

9. Fiindcă ei înşişi au vestit despre noi ce fel de intrare am avut la voi şi cum v-aţi întors la Dumnezeu de la idoli, pentru a servi Dumnezeului viu şi adevărat,

10. Şi pentru a-l aştepta pe Fiul lui din cer, pe care l-a înviat dintre morţi, pe Isus, care ne-a scăpat de la furia care va veni.

Capitolul 2

2 FIINDCĂ voi înşivă, fraţilor, ştiţi intrarea noastră la voi, că nu a fost în zadar;

2. Dar şi după ce am suferit înainte şi am fost ocărâţi, precum ştiţi, în Filipi, am fost cutezători în Dumnezeul nostru să vă vorbim evanghelia lui Dumnezeu cu multă luptă.

3. Fiindcă îndemnul nostru nu *a fost* din înşelăciune, nici din necurăţie, nici în viclenie,

4. Ci, aşa cum am fost aprobaţi de Dumnezeu pentru a fi încredinţaţi cu evanghelia, chiar aşa vorbim; nu ca plăcând oamenilor, ci lui Dumnezeu, care încearcă inimile noastre.

5. ¶ Fiindcă niciodată nu am folosit cuvinte linguşitoare, precum ştiţi, nicio manta ce ascunde lăcomia; Dumnezeu *este* martor;

6. Nici nu am căutat glorie de la oameni, nici de la voi, nici de la alţii, când am fi putut fi o greutate ca apostoli ai lui Cristos.

7. Ci am fost blânzi în mijlocul vostru, chiar așa cum o dădacă se îngrijește cu afecțiune de copiii ei.
8. Astfel, tânjind cu drag după voi, eram gata să vă împărtășim nu doar evanghelia lui Dumnezeu, ci și propriile noastre suflete, pentru că ne erați preaiubiți.
9. Fiindcă vă amintiți, fraților, munca și durerea noastră, căci, muncind noapte și zi, deoarece nu doream să fim împovărători niciunuia dintre voi, v-am predicat evanghelia lui Dumnezeu.
10. ¶ Voi *sunteți* martori și Dumnezeu *la fel*, cât de sfânt și drept și ireproșabil ne-am comportat printre voi, cei care credeți;
11. După cum știți cum v-am îndemnat și mângâiat și am adus mărturie fiecăruia dintre voi, ca un tată copiilor lui,
12. Ca să umblați demn de Dumnezeu, care v-a chemat la împărăția și gloria sa.
13. ¶ Din această cauză și mulțumim lui Dumnezeu neîncetat, deoarece, când ați primit cuvântul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, ați primit nu cuvântul oamenilor, ci așa cum este în adevăr, cuvântul lui Dumnezeu care lucrează cu putere și în voi care credeți.
14. Fiindcă voi, fraților, v-ați făcut urmași ai bisericilor lui Dumnezeu, care, în Iudeea, sunt în Cristos Isus, pentru că și voi ați suferit aceleași lucruri de la concetățenii voștri, ca și ei de la iudei,
15. Care, deopotrivă, au ucis pe Domnul Isus și pe propriii lor profeți și ne-au persecutat; și nu plac lui Dumnezeu și sunt împotriva tuturor oamenilor,
16. Oprindu-ne să vorbim neamurilor ca să fie salvate, pentru a umple complet *măsura* păcatelor lor totdeauna, căci furia a venit peste ei pe deplin.
17. Dar noi, fraților, fiind luați de la voi pentru un timp scurt, în înfățișare, nu în inimă, cu mare dorință, ne-am străduit tot mai mult să vă vedem fața.
18. De aceea am fi voit să venim la voi, chiar eu, Pavel, o dată și încă o dată; dar Satan ne-a împiedicat.
19. Fiindcă ce *este* speranța noastră, sau bucuria, sau coroana bucuriei? Nu *sunteți* chiar voi în prezența Domnului nostru Isus Cristos la venirea sa?
20. Fiindcă voi sunteți gloria și bucuria noastră.

Capitolul 3

DE aceea, când noi nu am mai putut răbda, am gândit că ar fi bine să fim lăsați în Atena singuri;
2. Și am trimis pe Timotei, fratele nostru și servitor al lui Dumnezeu și conlucrătorul nostru în evanghelia lui Cristos, pentru a vă întări și a vă mângâia referitor la credința voastră,
3. Ca nimeni să nu fie clătinat de aceste necazuri, fiindcă știți voi înșivă că pentru aceasta suntem rânduiți.
4. Fiindcă într-adevăr, când eram cu voi, v-am spus dinainte că vom avea de suferit necaz, așa cum s-a și întâmplat și știți.

5. Din această cauză, când eu nu am mai putut răbda, am trimis pentru a
cunoaște credința voastră, ca nu cumva ispititorul să vă ispitească și munca
noastră să fie în zadar.
6. Dar acum, când Timotei a venit de la voi la noi și ne-a adus vești
bune ale credinței voastre și ale dragostei creștine și că aveți o amintire
bună despre noi întotdeauna, dorind mult să ne vedeți, precum și
noi pe voi.
7. Din această cauză, fraților, ne-am mângâiat în legătură cu voi în tot
necazul și strâmtorarea noastră, prin credința voastră,
8. Pentru că acum trăim, dacă voi stați neclintiți în Domnul.
9. ¶ Fiindcă ce mulțumiri îi putem da înapoi lui Dumnezeu pentru
voi, pentru toată bucuria cu care ne bucurăm pentru voi înaintea
Dumnezeului nostru,
10. Rugându-ne foarte mult noapte și zi, ca să vă vedem fața și să desăvârșim
ceea ce lipsește credinței voastre?
11. Iar Dumnezeu însuși și Tatăl nostru și Domnul nostru, Isus Cristos,
să ne îndrepte calea spre voi.
12. Iar Domnul să vă facă să creșteți și să abundați în dragoste unii pentru
alții și pentru toți, precum și noi pentru voi,
13. Ca să vă întărească inimile *să fie* ireproșabile în sfințenie înaintea lui
Dumnezeu, adică Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Cristos
cu toți sfinții săi.

Capitolul 4

MAI mult, atunci, fraților, vă implorăm și *vă* îndemnăm prin
Domnul Isus, că așa cum ați primit de la noi cum ar trebui să
umblați și să plăceți lui Dumnezeu, *așa* să sporiți din ce în ce mai mult.
2. Căci știți ce porunci v-am dat prin Domnul Isus.
3. Fiindcă aceasta este voia lui Dumnezeu, *adică* sfințirea voastră, să vă
abțineți de la curvie;
4. Fiecare dintre voi să știe cum să își stăpânească vasul în sfințire și
onoare;
5. Nu în patima poftei, precum neamurile care nu îl cunosc pe Dumnezeu,
6. Ca niciu*nul* să nu meargă prea departe și să înșele pe fratele său în
orice lucru, pentru că Domnul este răzbunătorul tuturor acestora, precum
v-am și prevenit și adeverit.
7. Fiindcă Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire.
8. De aceea cel ce disprețuiește nu pe om disprețuiește ci pe Dumnezeu,
care ne-a și dat Duhul său sfânt.
9. ¶ Dar referitor la dragostea frățească nu aveți nevoie să vă scriu, fiindcă
voi înșivă sunteți învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții.
10. Și, într-adevăr, faceți aceasta pentru toți frații care sunt în toată
Macedonia; dar vă implorăm, fraților, să sporiți din ce în ce mai mult,
11. ¶ Și să vă străduiți să stați liniștiți și să practicați *cele* ale voastre și să
lucrați cu propriile voastre mâini, așa cum v-am poruncit,

12. Ca să umblați onest față de cei de afară și să nu duceți lipsă de nimic.
13. ¶ Dar nu voiesc să fiți neștiutori, fraților, referitor la cei adormiți, ca nu cumva să vă întristați, întocmai precum ceilalți care nu au speranță.
14. Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, tot așa, pe cei ce dorm în Isus, Dumnezeu îi va aduce cu el,
15. Fiindcă aceasta vă spunem prin cuvântul Domnului, că noi, care suntem vii *și* rămânem până la venirea Domnului, nu o vom lua nicidecum înaintea celor adormiți,
16. Fiindcă însuși Domnul va coborî din cer cu un strigăt, cu vocea arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu, și morții în Cristos se vor scula primii;
17. După aceea noi, care suntem vii *și* rămânem, vom fi răpiți împreună cu ei în nori să întâmpinăm pe Domnul în văzduh și astfel vom fi întotdeauna cu Domnul.
18. De aceea, mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte.

Capitolul 5

DAR despre timpuri și vremuri, fraților, nu aveți nevoie să vă scriu.
2. Fiindcă voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului vine astfel, ca un hoț în noapte.
3. Fiindcă atunci când ei spun: Pace și siguranță; atunci, năprasnic, vine nimicirea peste ei, ca durerile nașterii peste cea însărcinată; și nicidecum nu vor scăpa.
4. Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric ca ziua aceea să vă apuce ca un hoț.
5. Voi toți sunteți copii ai luminii și copii ai zilei; nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.
6. De aceea să nu dormim, precum ceilalți, ci să veghem și să fim cumpătați.
7. Fiindcă toți cei ce dorm, dorm noaptea, și cei ce sunt beți, sunt beți noaptea.
8. Dar noi, care suntem ai zilei, să fim cumpătați, îmbrăcându-ne cu platoșa credinței și a dragostei, și drept coif, speranța salvării.
9. Pentru că Dumnezeu nu ne-a rânduit la furie ci la obținerea salvării prin Domnul nostru Isus Cristos,
10. Care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu el.
11. De aceea mângâiați-vă unii pe alții și edificați-vă unul pe altul, chiar așa cum și faceți.
12. ¶ Și vă implorăm, fraților, să cunoașteți pe cei ce muncesc printre voi și sunt peste voi în Domnul și vă avertizează;
13. Și să îi stimați foarte mult în dragoste datorită lucrării lor. Trăiți în pace între voi.
14. Acum, vă îndemnăm, fraților, avertizați pe cei insubordonați, mângâiați pe cei slabi de fire, sprijiniți pe cei slabi, fiți răbdători față de toți.
15. Vedeți ca nimeni să nu întoarcă rău pentru rău cuiva, ci totdeauna urmăriți ceea ce este bine, deopotrivă între voi și pentru toți.

16. Bucurați-vă totdeauna.
17. Rugați-vă fără încetare.
18. Aduceți mulțumiri în fiecare lucru, fiindcă aceasta este voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, pentru voi.
19. Nu stingeți Duhul.
20. Nu disprețuiți profețirile.
21. Cercetați toate lucrurile, țineți strâns ce este bun.
22. Abțineți-vă de la orice manifestare a răului.
23. Și însuși Dumnezeul păcii să vă sfințească complet; și întregul vostru duh și suflet și trup, să fie păstrate ireproșabile până la venirea Domnului nostru Isus Cristos.
24. Credincios *este* cel care vă cheamă, care va și face *aceasta*.
25. Fraților, rugați-vă pentru noi.
26. Salutați pe toți frații cu o sărutare sfântă.
27. Vă conjur prin Domnul ca această epistolă să fie citită tuturor fraților sfinți.
28. Harul Domnului nostru Isus Cristos *fie* cu voi. Amin.

2 Tesaloniceni

Capitolul 1

1 Pavel şi Silvan şi Timotei, bisericii tesalonicenilor în Dumnezeu, Tatăl nostru, şi *în* Domnul Isus Cristos:
2. Har vouă şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi *de la* Domnul Isus Cristos.
3. ¶ Suntem datori să mulţumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi, fraţilor, aşa cum se cuvine, deoarece credinţa voastră creşte peste măsură şi dragostea creştină a fiecăruia dintre voi toţi, pentru ceilalţi, abundă;
4. Aşa că noi înşine ne lăudăm cu voi în bisericile lui Dumnezeu, pentru răbdarea voastră şi credinţa în toate persecuţiile şi necazurile voastre pe care le înduraţi;
5. O dovadă vizibilă a dreptei judecăţi a lui Dumnezeu, că sunteţi socotiţi demni de împărăţia lui Dumnezeu, pentru care şi suferiţi,
6. Văzând *că este* un lucru drept la Dumnezeu să răsplătească *cu* necaz celor ce vă tulbură;
7. Şi vouă, care sunteţi tulburaţi, odihnă cu noi, când Domnul Isus va fi revelat din cer cu îngerii săi puternici,
8. În flacăra focului, răzbunându-se pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu şi nu ascultă de evanghelia Domnului nostru Isus Cristos;
9. Care vor fi pedepsiţi cu nimicirea veşnică de la faţa Domnului şi de la gloria tăriei sale;
10. Când va veni să fie glorificat în sfinţii săi şi să fie admirat în acea zi, de toţi cei ce cred, pentru că mărturia noastră printre voi a fost crezută.
11. De aceea ne și rugăm totdeauna pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă socotească demni de *această* chemare și să împlinească toată plăcerea bunătăţii *sale* și lucrarea credinţei cu putere,
12. Astfel încât numele Domnului nostru Isus Cristos să fie glorificat în voi și voi în el, conform harului Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Cristos.

Capitolul 2

ŞI vă implorăm, fraţilor, referitor la venirea Domnului nostru Isus Cristos şi adunarea noastră la el,
2. Ca voi să nu vă lăsaţi repede clătinaţi în minte, nici tulburaţi, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistolă ca de la noi, de parcă ziua lui Cristos este aici.
3. ¶ Nimeni să nu vă înşele în niciun fel, pentru că *ziua aceea nu va veni* înainte să vină o apostazie şi să fie revelat omul păcatului, fiul pieirii,
4. ¶ Care se opune şi se înalţă pe sine însuşi peste tot ce este numit Dumnezeu sau lucru *ce este demn* de închinare; aşa că el, ca Dumnezeu, şade în templul lui Dumnezeu, arătându-se pe sine însuşi că este Dumnezeu.
5. ¶ Nu vă amintiţi că, atunci când încă eram cu voi, v-am spus acestea?

6. Și acum știți ce *îl* oprește ca el să fie revelat la timpul său.
7. Fiindcă misterul nelegiuirii lucrează deja, numai că cel ce îl oprește acum *îl va opri* până când va fi luat din cale.
8. Și atunci va fi revelat cel nelegiuit, pe care Domnul îl va mistui cu duhul gurii sale și *îl* va nimici cu strălucirea venirii sale,
9. *Cel nelegiuit*, a cărui venire este după lucrarea lui Satan, cu toată puterea și semnele și minunile mincinoase,
10. ¶ Și cu toată înșelătoria nedreptății în cei ce pier, pentru că nu au primit dragostea adevărului, ca să fie salvați.
11. Și din această cauză Dumnezeu le va trimite o puternică amăgire, ca ei să creadă o minciună,
12 Ca să fie damnați toți cei ce nu au crezut adevărul ci *și*-au găsit plăcerea în nedreptate.
13. ¶ Dar noi suntem datori să aducem totdeauna mulțumiri lui Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul, pentru că Dumnezeu v-a ales de la început pentru salvare prin sfințirea Duhului și credința adevărului,
14. La care v-a chemat prin evanghelia noastră, pentru obținerea gloriei Domnului nostru, Isus Cristos.
15. De aceea, fraților, stați neclintiți și țineți tradițiile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră.
16. Iar însuși Domnul nostru Isus Cristos și Dumnezeu, adică Tatăl nostru, care ne-a iubit și *ne*-a dat mângâiere veșnică și bună speranță prin har,
17. Să vă mângâie inimile și să vă întărească în fiecare cuvânt bun și lucrare.

Capitolul 3

ÎN final, fraților, rugați-vă pentru noi, pentru ca al Domnului cuvânt să curgă *liber* și să fie glorificat, așa cum *și este* cu voi,
2. Și ca să fim scăpați de oamenii iraționali și stricați, fiindcă nu toți au credință.
3. Dar credincios este Domnul, care vă va întări și *vă* va păzi de rău.
4. Și avem încredere în Domnul în ce vă privește, că deopotrivă faceți și veți face cele ce vă poruncim.
5. Iar Domnul să vă îndrepte inimile la dragostea lui Dumnezeu și la așteptarea răbdătoare a lui Cristos.
6. ¶ Și vă poruncim, fraților, în numele Domnului nostru Isus Cristos, să vă îndepărtați de fiecare frate care umblă în neorânduială și nu după tradiția pe care a primit-o de la noi.
7. Fiindcă voi înșivă știți cum ar trebui să ne urmați, pentru că nu ne-am comportat în neorânduială printre voi,
8. Nici nu am mâncat pâinea cuiva în zadar, ci am lucrat cu osteneală și durerea noapte și zi, ca să nu fim împovărători niciunuia dintre voi,
9. Nu pentru că nu avem putere, ci ca să ne facem un exemplu vouă, pentru a ne urma.
10. Căci și în timp ce eram cu voi, aceasta vă porunceam, că, dacă cineva refuză să lucreze, nici să nu mănânce.

11. Fiindcă *auzim* că unii umblă în neorânduială între voi, fără să lucreze
deloc, ci sunt băgăreți.
12. Iar celor ce sunt astfel le poruncim și *îi* îndemnăm prin Domnul nostru,
Isus Cristos, să lucreze în liniște și să își mănânce propria pâine.
13. Dar voi, fraților, să nu obosiți în facerea binelui.
14. Iar dacă vreunul nu ascultă de cuvântul nostru, prin această epistolă,
pe acela însemnați-l și nu vă însoțiți cu el, ca să fie rușinat.
15. Însă nu *îl* socotiți ca dușman, ci avertizați-*l* ca pe un frate.
16. ¶ Și însuși Domnul păcii să vă dea pace întotdeauna în orice fel. Domnul
fie cu voi toți.
17. Salutarea *este* a lui Pavel, cu propria mea mână, acesta este semnul în
fiecare epistolă: așa scriu.
18. Harul Domnului nostru, Isus Cristos, *fie* cu voi toți. Amin.

1 Timotei

Capitolul

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin porunca lui Dumnezeu, Salvatorul nostru și *a* Domnului Isus Cristos, speranța noastră,
2. Lui Timotei, adevăratul *meu* fiu în credință: Har, milă *și* pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și *de la* Isus Cristos, Domnul nostru.
3. ¶ Așa cum te-am implorat, când am plecat în Macedonia, să rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe *pe alții* o doctrină diferită,
4. Nici să nu dea atenție la fabulații și la genealogii interminabile, care mai degrabă servesc întrebărilor, nu edificării dumnezeiești ce este în credință.
5. Acum, scopul poruncii este dragostea creștină dintr-o inimă pură și *dintr-o* conștiință bună și *dintr-o* credință neprefăcută,
6. De la care unii, rătăcindu-se, s-au abătut spre vorbărie deșartă,
7. Dorind să fie învățători ai legii, neînțelegând nici cele ce spun, nici cele ce afirmă cu tărie.
8. Dar știm că legea *este* bună, dacă cineva o folosește în mod legiuit,
9. Știind aceasta, că legea nu este făcută pentru cel drept, ci pentru cei fărădelege și neascultători, pentru cei neevlavioși și păcătoși, pentru *oameni* fără sfințenie și profani, pentru ucigași de tați și ucigași de mame, pentru ucigași de oameni,
10. Pentru curvari, pentru sodomiți, pentru răpitori de oameni, pentru mincinoși, pentru cei ce jură fals și orice altceva ar fi împotriva doctrinei sănătoase;
11. Conform cu glorioasa evanghelie a binecuvântatului Dumnezeu, cu care am fost încredințat.
12. ¶ Și mulțumesc lui Cristos Isus, Domnul nostru, celui ce m-a întărit, în aceea că m-a socotit credincios, punându-mă în serviciu;
13. Eu, cel care mai înainte eram blasfemator și persecutor și insultător; dar am obținut milă, pentru că am lucrat din ignoranță în necredință.
14. Și harul Domnului nostru a fost peste măsură de abundent cu credința și dragostea care este în Cristos Isus.
15. Acesta *este* un cuvânt de încredere și demn de toată acceptarea: Cristos Isus a venit în lume să salveze pe păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.
16. Totuși, de aceea am obținut milă, pentru ca mai întâi în mine, Isus Cristos să arate toată îndelunga răbdare, pentru *a fi* un model celor ce, de aici înainte, vor crede în el pentru viață veșnică.
17. Iar Împăratului etern, nemuritorului, nevăzutului, singurului Dumnezeu înțelept, *a lui fie* onoarea și gloria pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.
18. ¶ Porunca aceasta ți-o încredințez ție, Timotei, fiule, conform profeților care s-au făcut mai înainte despre tine, ca prin ele să te războiești războiul cel bun,

19. Ținând credința și o conștiință bună, pe care unii le-au lepădat, *și* referitor la credință au naufragiat;
20. Dintre aceștia sunt Himeneu și Alexandru, pe care i-am dat lui Satan, ca să învețe să nu blasfemieze.

Capitolul 2

DE aceea *vă* îndemn ca înainte de toate să se facă cereri, rugăciuni, mijlociri *și* mulțumiri pentru toți oamenii;
2. Pentru împărați și *pentru* toți cei ce sunt în autoritate; ca să putem duce o viață liniștită și pașnică în toată evlavia și onestitatea.
3. Fiindcă acest *lucru este* bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Salvatorul nostru;
4. Care dorește ca toți oamenii să fie salvați și să vină la cunoașterea adevărului.
5. Fiindcă *este* un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Cristos Isus,
6. Care s-a dat pe sine însuși răscumpărare pentru toți, ca să fie mărturisit la timpul cuvenit.
7. Pentru care eu sunt rânduit predicator și apostol (spun adevărul în Cristos, nu mint), învățător al neamurilor în credință și adevăr.
8. De aceea doresc ca bărbații să se roage în tot locul, ridicând mâini sfinte, fără furie și *fără* îndoială.
9. ¶ Și în același fel, *rânduiesc* ca femeile să se înfrumusețeze ordonat, în haine decente, cu sfială și sobrietate, nu cu păr împletit, sau *cu* aur sau *cu* perle sau *cu* haine scumpe,
10. Ci cu fapte bune (ceea ce se cuvine femeilor care susțin *că sunt* evlavioase).
11. Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea.
12. Dar nu permit femeii să învețe *pe altul*, nici să exercite autoritate asupra bărbatului, ci să stea în tăcere.
13. Fiindcă întâi a fost format Adam, apoi Eva.
14. Și nu Adam a fost înșelat; ci femeia, fiind înșelată, a ajuns la încălcarea *poruncii*.
15. Totuși ea va fi salvată prin nașterea de copii, dacă vor stărui în credință și dragoste creștină și sfințenie cu sobrietate.

Capitolul 3

ACESTA *este* un cuvânt adevărat: Dacă vreun om dorește serviciul de episcop, dorește o lucrare bună.
2. Episcopul așadar trebuie să fie ireproșabil, soțul unei singure soții, vigilent, cumpătat, cu o comportare bună, ospitalier, în stare să învețe *pe alții*;
3. Nu dedat vinului, nu bătăuș, nu lacom de câștig murdar, ci răbdător, nu arțăgos, nu lacom;
4. Conducând-și bine propria casă, ținându-*și* copiii în supunere cu toată seriozitatea;

5. (Căci dacă cineva nu ştie cum să îşi conducă *bine* propria casă, cum va îngriji de biserica lui Dumnezeu?)
6. Nu convertit de curând, ca nu cumva umflându-se de mândrie să cadă în condamnarea diavolului.
7. Mai mult, el trebuie să aibă o bună mărturie de la cei de afară, ca nu cumva să cadă în ocară şi *în* cursa diavolului.
8. ¶ Tot aşa, diaconii *să fie* onorabili, nu cu o vorbire cu două sensuri, nu dedaţi la mult vin, nu lacomi de câştig murdar;
9. Ţinând misterul credinţei într-o conştiinţă pură.
10. Iar aceştia de asemenea să fie întâi încercaţi, apoi să lucreze în serviciul de diacon, fiind *găsiţi* ireproşabili.
11. În acelaşi fel, soţiile *lor să fie* onorabile, nu defăimătoare, cumpătate, credincioase în toate.
12. Diaconii să fie soţi ai unei singure soţii, conducându-*şi* bine copiii şi propriile lor case.
13. Fiindcă toţi cei ce au lucrat bine în serviciul de diacon, îşi câştigă o poziţie de demnitate şi mare cutezanţă în credinţa care este în Cristos Isus.
14. Îţi scriu acestea, sperând să vin la tine în curând,
15. Dar dacă voi întârzia mai mult, să ştii cum ar trebui să te comporţi în casa lui Dumnezeu, care este biserica Dumnezeului cel viu, stâlpul şi baza adevărului.
16. Şi fără a se putea contesta, mare este misterul evlaviei: Dumnezeu a fost arătat în carne, declarat drept în Duhul, văzut de îngeri, predicat neamurilor, *a fost* crezut în lume *şi* primit sus în glorie.

Capitolul 4

IAR Duhul spune în mod clar că, în timpurile din urmă, unii se vor depărta de credinţă, dând atenţie duhurilor amăgitoare şi doctrinelor dracilor,
2. Vorbind minciuni în făţărnicie, având propria lor conştiinţă însemnată cu fierul înroşit,
3. Oprind să se căsătorească şi *poruncind* să se abţină de la mâncăruri, pe care Dumnezeu le-a creat pentru a fi primite cu mulţumire de cei ce cred şi cunosc adevărul.
4. Pentru că fiecare creatură a lui Dumnezeu *este* bună şi nimic *nu este* de refuzat, dacă este primit cu mulţumire,
5. Fiindcă este sfinţit prin cuvântul lui Dumnezeu şi *prin* rugăciune.
6. ¶ Punându-i pe fraţi să îşi amintească acestea, vei fi un bun servitor al lui Isus Cristos, hrănit în cuvintele credinţei şi ale doctrinei bune, la care te-ai conformat.
7. Dar refuză fabulaţiile profane şi băbeşti şi deprinde-te în evlavie.
8. Fiindcă antrenamentul trupesc este de puţin folos, dar evlavia este de folos la toate, având o promisiune a vieţii care este acum şi a celei care vine.
9. Acesta *este* un cuvânt de încredere şi demn de toată acceptarea.

10. Fiindcă pentru aceasta deopotrivă muncim și suferim ocară, pentru că ne încredem în Dumnezeul cel viu, care este Salvatorul tuturor oamenilor, mai ales al celor ce cred.
11. Poruncește și învață-*i* acestea.
12. Să nu îți disprețuiască nimeni tinerețea, ci fii un exemplu pentru credincioși în cuvânt, în comportare, în dragoste creștină, în duh, în credință, în puritate.
13. Până ce vin, fii atent la citire, la îndemnare *și* la doctrină.
14. Nu neglija darul care este în tine, care ți-a fost dat prin profeție, cu punerea mâinilor prezbiterilor.
15. Cugetă la acestea, ocupă-te în totul cu ele, pentru ca progresul tău să fie arătat tuturor.
16. Ia seama la tine însuți și *la* doctrină; stăruie în ele; într-adevăr, făcând aceasta, te vei salva și pe tine însuți și pe cei ce te ascultă.

Capitolul 5

NU mustra pe bătrân, ci imploră-*l* ca pe un tată; pe tineri, ca pe frați;
2. Pe femeile bătrâne, ca pe mame; pe cele tinere, ca pe surori, cu toată puritatea.
3. Onorează văduvele care sunt într-adevăr văduve.
4. Dar dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, *ei* să învețe întâi să arate evlavie acasă la ei și să răsplătească pe părinți, fiindcă aceasta este bine și bine primită înaintea lui Dumnezeu.
5. Iar cea care într-adevăr este văduvă și singură, se încrede în Dumnezeu și stăruie în cereri și rugăciuni noapte și zi.
6. Dar cea care trăiește în desfrâu este moartă în timp ce trăiește.
7. Și poruncește acestea ca să fie ireproșabile.
8. Iar dacă cineva nu se îngrijește de ai lui și mai ales de cei din propria casă, a negat credința și este mai rău decât cel care nu crede.
9. Să nu fie înscrisă o văduvă *sub* șaizeci de ani; trebuind să fie soție a unui singur bărbat,
10. Fiind adeverită pentru fapte bune; dacă a crescut copii, dacă a găzduit pe străini, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă a ușurat pe cei nenorociți, dacă a urmat fiecare lucrare bună.
11. Dar refuză pe văduvele tinere, deoarece, când încep să crească în desfrâu împotriva lui Cristos, voiesc să se căsătorească,
12. Având damnare, pentru că au lepădat prima lor credință.
13. Și în același timp învață *să fie* leneșe, rătăcind din casă în casă; și nu doar leneșe, dar și limbute și băgărețe, vorbind ce nu ar trebui.
14. De aceea doresc ca tinerele să se căsătorească, să nască copii, să administreze casa, nedând potrivnicului nicio ocazie să vorbească ocărâtor.
15. Fiindcă unele sunt deja abătute *din cale*, urmând pe Satan.
16. Dacă vreun bărbat sau femeie care crede, are văduve, să le ajute și biserica să nu fie împovărată, pentru ca *biserica* să le ajute pe cele care sunt într-adevăr văduve.

17. ¶ Bătrânii care conduc bine să fie socotiți demni de o dublă onoare, mai ales cei ce muncesc în cuvânt și doctrină.
18. Fiindcă scriptura spune: Să nu legi gura boului care treieră grâne. Și: Demn *este* lucrătorul de plata sa.
19. Împotriva unui bătrân nu primi acuzație, decât în fața a doi sau trei martori.
20. Pe cei ce păcătuiesc, mustră-i în fața tuturor, ca și ceilalți să se teamă.
21. *Te* îndemn înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Isus Cristos și a îngerilor aleși, să păzești acestea fără prejudecată, nefăcând nimic cu părtinire.
22. Nu pune mâinile în grabă peste nimeni, nici nu fi părtaș păcatelor altora: păstrează-te pe tine însuți pur.
23. Nu mai bea *doar* apă, ci folosește puțin vin din cauza stomacului tău și a frecventelor tale îmbolnăviri.
24. Păcatele unor oameni sunt arătate dinainte, mergând înainte la judecată; iar unii, de asemenea, *îi* urmează.
25. Tot așa și faptele bune sunt arătate dinainte; și cele ce sunt altfel nu pot fi ascunse.

Capitolul 6

ATÂȚIA robi câți sunt sub jug să își socotească propriii lor stăpâni demni de toată onoarea, pentru ca numele lui Dumnezeu și doctrina *lui* să nu fie blasfemiate.
2. Iar cei ce au stăpâni ce cred, să nu *îi* disprețuiască, pentru că sunt frați; ci mai degrabă să *îi* servească, pentru că sunt credincioși și preaiubiți, părtași ai binefacerii. Acestea învață-*i* și îndeamnă-*i*.
3. ¶ Dacă cineva învață *pe alții* o doctrină diferită și nu consimte la cuvintele sănătoase, cuvintele Domnului nostru Isus Cristos, și la doctrina care este conformă cu evlavia,
4. Este îngâmfat, neștiind nimic, și *este* nebun după întrebări și certuri despre cuvinte, din care vin invidie, ceartă, vorbiri de rău, bănuieli rele,
5. Dispute perverse ale oamenilor total corupți în minte și lipsiți de adevăr, presupunând că *orice* câștig este evlavie: desparte-te de astfel *de oameni*.
6. ¶ Dar evlavia cu mulțumire este mare câștig.
7. Fiindcă *noi* nu am adus nimic în lume *și cu* siguranță nu putem duce nimic din *ea*.
8. Dar având hrană și îmbrăcăminte, să fim mulțumiți cu acestea.
9. Dar cei ce intenționează să fie bogați, cad în ispită și *în* cursă și *în* multe pofte nebune și vătămătoare, care afundă pe oameni în distrugere și pieire.
10. Fiindcă iubirea de bani este rădăcina a toată răutatea, după care unii, lăcomindu-se, s-au rătăcit de la credință și s-au străpuns pe ei înșiși cu multe întristări.
11. Dar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmărește dreptate, evlavie, credință, dragoste, răbdare, blândețe.

12. Luptă lupta cea bună a credinței, apucă viața eternă la care ai și fost chemat și ai făcut o bună mărturisire înaintea multor martori.
13. Îți poruncesc înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor, și *înaintea* lui Cristos Isus, care înaintea lui Pontius Pilat a adus o mărturisire bună,
14. Ca tu să ții porunca fără pată, ireproșabil, până la apariția Domnului nostru Isus Cristos,
15. Care la timpurile sale o va arăta, *cel care este* binecuvântatul și singurul Suveran, Împăratul împăraților și Domnul domnilor,
16. Cel care singur are nemurirea, locuind în lumina de care nimeni nu se poate apropia, pe care niciun om nu l-a văzut, nici nu *îl* poate vedea: lui *fie* onoare și putere veșnică! Amin.
17. Poruncește celor bogați în această lume, să nu fie cu minte trufașă, nici să se încreadă în bogății nesigure, ci în Dumnezeul cel viu, care ne dă toate din abundență ca să ne bucurăm *de ele*;
18. Ca să lucreze binele, ca să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, voitori să dea,
19. Strângându-și o temelie bună pentru timpul ce vine, ca să apuce viața eternă.
20. ¶ O, Timotei, păzește ce îți este încredințat, evitând flecărelile profane *și* deșarte și împotrivirile a ceea ce este în mod fals numită știință,
21. Pe care unii, susținând-o, au rătăcit referitor la credință. Harul *fie* cu tine! Amin.

2 Timotei

Capitolul

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, conform cu promisiunea vieții care este în Cristos Isus,
2. Lui Timotei, fiul *meu* preaiubit: Har, milă *și* pace, de la Dumnezeu Tatăl și *de la* Cristos Isus, Domnul nostru.
3. ¶ Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia îi servesc din strămoși cu o conștiință pură, că neîncetat amintesc despre tine în rugăciunile mele, noapte și zi,
4. Dorind mult să te văd, amintindu-mi lacrimile tale, ca să fiu umplut de bucurie,
5. Aducându-mi aminte de credința neprefăcută care este în tine, care a locuit întâi în bunica ta Lois și în mama ta Eunice și sunt convins că și în tine.
6. Din această cauză, îți aduc aminte să reaprinzi darul lui Dumnezeu care este în tine prin punerea mâinilor mele.
7. Fiindcă Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere și de dragoste și de minte sănătoasă.
8. ¶ De aceea nu te rușina de mărturia Domnului nostru, nici de mine, prizonierul lui, ci fii părtaș al suferințelor evangheliei, conform puterii lui Dumnezeu,
9. Care ne-a salvat și *ne*-a chemat cu o chemare sfântă, nu conform faptelor noastre, ci conform cu propriul lui scop și har, care ne-a fost dat în Cristos Isus, înainte ca lumea să înceapă,
10. Dar acum este făcut cunoscut prin arătarea Salvatorului nostru, Isus Cristos, care a abolit moartea și a adus viața și nemurirea la lumină prin evanghelie,
11. Pentru care sunt rânduit predicator și apostol și învățător al neamurilor.
12. Din cauza căreia și sufăr acestea, însă nu mă rușinez, fiindcă știu în cine am crezut și sunt convins că *el* este în stare să păzească ce i-am încredințat pentru ziua aceea.
13. ¶ Ține strâns modelul cuvintelor sănătoase, pe care le-ai auzit de la mine, în credința și dragostea care *este* în Cristos Isus.
14. Acel lucru bun care ți-a fost încredințat, păzește-*l* prin Duhul Sfânt care locuiește în noi.
15. Știi aceasta, că toți cei din Asia s-au întors de la mine, între care sunt Figel și Hermogen.
16. Domnul să dea milă casei lui Onisifor, pentru că deseori m-a înviorat și nu s-a rușinat de lanțul meu,
17. Ci, când a fost în Roma, m-a căutat stăruitor și *m*-a găsit.
18. Domnul să îi dea să găsească milă de la Domnul în acea zi; și tu știi foarte bine în câte mi-a servit el în Efes.

Capitolul

2 DE aceea tu, fiul meu, fii tare în harul care este în Cristos Isus.
2. Și cele ce ai auzit de la mine printre mulți martori, încredințează acestea oamenilor credincioși, care vor fi în stare să învețe și pe alții.
3. ¶ Tu, de aceea, îndură necazul, ca un bun soldat al lui Isus Cristos.
4. Nimeni care se războiește nu se încurcă cu chestiunile *acestei* vieți, ca să placă celui ce l-a ales ca soldat.
5. ¶ Și dacă cineva de asemenea luptă *pentru* lauri, nu este încoronat decât dacă luptă legiuit.
6. Agricultorul care muncește trebuie să fie cel dintâi părtaș la roade.
7. Ia aminte ce spun, și Domnul să îți dea înțelegere în toate.
8. Amintește-ți că Isus Cristos, din sămânța lui David, a fost înviat dintre morți conform evangheliei mele,
9. În care sufăr necaz până la lanțuri ca un răufăcător; dar cuvântul lui Dumnezeu nu este înlănțuit.
10. Din această cauză îndur toate pentru cei aleși, pentru ca și ei să obțină salvarea care este în Cristos Isus, cu gloria eternă.
11. ¶ Acesta *este* un cuvânt de încredere: Căci dacă suntem morți împreună cu *el*, vom și trăi împreună cu *el*;
12. Dacă îndurăm, vom și domni împreună cu *el*; dacă *îl* negăm și el ne va nega.
13. Dacă nu credem, *totuși el* rămâne credincios; nu se poate nega pe sine însuși.
14. ¶ Amintește-*le* acestea, îndemnându-*i* înaintea Domnului să nu se certe despre cuvinte pentru niciun *alt* folos *decât* al subminării ascultătorilor.
15. Studiază *scripturile* să te arăți tu însuți aprobat lui Dumnezeu, un lucrător care să nu se rușineze, împărțind drept cuvântul adevărului.
16. Dar în fapt ține-te deoparte de flecărelile profane și deșarte, fiindcă vor crește spre mai multă neevlavie.
17. Și cuvântul lor va roade ca o gangrenă, dintre aceștia sunt Himeneu și Filet,
18. Care, referitor la adevăr, au rătăcit, spunând că învierea s-a întâmplat deja; și doboară credința unora.
19. Totuși, temelia lui Dumnezeu stă sigură, având acest sigiliu: Domnul cunoaște pe cei ai lui. Și: Să se depărteze de nedreptate oricine cheamă numele lui Cristos.
20. ¶ Dar într-o casă mare nu sunt doar vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele *sunt* pentru onoare și unele pentru dezonoare.
21. De aceea dacă cineva se curăță pe sine însuși de acestea, va fi un vas pentru onoare, sfințit și folositor stăpânului *și* pregătit pentru fiecare lucrare bună.
22. ¶ De asemenea fugi de poftele tinereții și urmărește dreptatea, credința, dragostea creștină, pacea cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă pură.
23. Dar evită întrebările nebunești și lipsite de învățătură, știind că dau naștere la lupte.

24. ¶ Și un rob al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie blând față de
toți, capabil să *îi* instruiască, răbdător,
25. Învățând în blândețe pe cei ce se împotrivesc lor înșiși, dacă Dumnezeu,
cumva, le va da pocăință pentru recunoașterea adevărului,
26. Și să se trezească din cursa diavolului, fiind prinși de el spre voia lui.

Capitolul

3 DAR să mai știi aceasta, că în zilele de pe urmă vor veni timpuri
primejdioase.
2. Fiindcă oamenii vor fi iubitori de sine, lacomi, lăudăroși,
mândri, blasfematori, neascultători *de* părinți, nemulțumitori,
fără sfințenie,
3. Fără afecțiune naturală, călcători de pace, acuzatori falși, lipsiți de
autocontrol, feroce, disprețuitori ai celor buni,
4. Trădători, impulsivi, îngâmfați, iubitori de plăceri mai mult decât
iubitori de Dumnezeu,
5. Având o formă de evlavie dar negându-i puterea; și ferește-te de astfel
de oameni.
6. Fiindcă dintre aceștia sunt cei care se furișează în case și captivează
femeile fără minte, încărcate cu păcate, purtate de diverse pofte,
7. Învățând tot timpul și neputând niciodată să vină la cunoașterea
adevărului.
8. Și chiar așa cum Ianes și Iambres s-au împotrivit lui Moise, tot așa și
aceștia se împotrivesc adevărului, oameni ai minților corupte *și* respinși
referitor la credință.
9. Dar nu vor înainta mai departe, fiindcă nebunia lor va fi evidentă
tuturor, cum a fost și a acelora.
10. ¶ Tu, însă, ai cunoscut pe deplin doctrina mea, comportarea *mea*
de viață, scopul, credința, îndelunga răbdare, dragostea creștină,
răbdarea,
11. Persecuțiile, nenorocirile care mi s-au întâmplat în Antiohia, în Iconia
și în Listra; *știi* ce persecuții am îndurat, dar Domnul m-a scăpat din toate.
12. Într-adevăr, toți cei ce voiesc să trăiască evlavios în Cristos Isus vor
fi persecutați.
13. Dar oamenii răi și impostorii vor crește din rău în mai rău, înșelând
și fiind înșelați.
14. Dar tu continuă în cele pe care le-ai învățat și de care ai fost asigurat,
știind de la cine ai învățat,
15. Și pentru că de copil ai cunoscut sfintele scripturi, care sunt în stare
să te facă înțelept pentru salvare prin credința care este în Cristos Isus.
16. Toată scriptura *este* dată prin insuflarea lui Dumnezeu și *este* folositoare
pentru doctrină, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru educare în
dreptate,
17. Ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, deplin înzestrat pentru toate
faptele bune.

Capitolul

4 DE aceea eu *te* îndemn înaintea lui Dumnezeu și *înaintea* Domnului Isus Cristos, care îi va judeca pe cei vii și pe cei morți la arătarea sa și a împărăției sale;
2. Predică cuvântul; fii prompt la timp *și* nelatimp; mustră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și doctrina.
3. Fiindcă va veni timpul când nu vor suporta doctrina sănătoasă, ci, după poftele lor proprii, își vor îngrămădi învățători, având urechi *care îi* gâdilă.
4. Și *își* vor întoarce urechile de la adevăr și se vor abate spre fabulații.
5. Dar tu veghează în toate, îndură necazuri, fă lucrarea unui evanghelist, fă deplin dovada serviciului tău.
6. ¶ Căci acum, eu sunt gata să fiu turnat și timpul plecării mele este aproape.
7. Am luptat o luptă bună, am terminat alergarea, am ținut credința.
8. ¶ De acum înainte îmi este păstrată o coroană a dreptății, pe care Domnul, judecătorul cel drept, mi-*o* va da în ziua aceea și nu doar mie, ci și tuturor celor ce iubesc arătarea lui.
9. ¶ Străduiește-te să vii curând la mine;
10. Fiindcă Dima m-a părăsit, iubind lumea de acum, și a plecat la Tesalonic; Crescens *s-a dus* în Galatia, Titus în Dalmația.
11. Numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu și adu-l cu tine, fiindcă el îmi este de folos pentru serviciu.
12. Iar pe Tihic l-am trimis la Efes.
13. Când vii, adu mantaua, pe care am lăsat-o în Troas, la Carp, și cărțile, *dar* mai ales pergamentele.
14. Alexandru, arămarul, mi-a făcut mult rău, Domnul să îi răsplătească conform faptelor lui;
15. Despre acesta veghează și tu, fiindcă s-a împotrivit foarte tare cuvintelor noastre.
16. La întâia mea apărare, nimeni nu a stat cu mine, ci toți m-au părăsit, să nu li se socotească aceasta.
17. Totuși, Domnul a stat cu mine și m-a întărit, pentru ca prin mine predicarea să fie pe deplin cunoscută și să audă toate neamurile; și am fost scăpat din gura leului.
18. Domnul mă va scăpa din fiecare lucrare rea și *mă* va păstra pentru împărăția lui cerească; a lui *fie* gloria pentru totdeauna și întotdeauna! Amin.
19. ¶ Salută pe Prisca și pe Aquila și casa lui Onisifor.
20. Erast a rămas în Corint, dar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet.
21. Străduiește-te să vii înaintea iernii. Te salută Eubul și Pudens și Linus și Claudia și toți frații.
22. Domnul Isus Cristos *fie* cu duhul tău! Harul *fie* cu voi! Amin.

TITUS

CAPITOLUL

1 Pavel, rob al lui Dumnezeu şi apostol al lui Isus Cristos, conform cu credinţa aleşilor lui Dumnezeu şi cu recunoaşterea adevărului, care este conform cu evlavia,
2. În speranţa vieţii eterne, pe care Dumnezeu, care nu poate minţi, a promis-*o* înainte de începutul lumii;
3. Şi la timpurile cuvenite a arătat cuvântul său prin predicarea ce mi s-a încredinţat, conform poruncii lui Dumnezeu, Salvatorul nostru;
4. Lui Titus, adevăratul *meu* fiu după credinţa comună: Har, milă *şi* pace, de la Dumnezeu Tatăl şi Domnul Isus Cristos Salvatorul nostru.
5. ¶ Din această cauză te-am lăsat în Creta, ca să pui în ordine cele ce lipsesc şi să rânduieşti bătrâni în fiecare cetate, aşa cum eu te-am rânduit pe tine;
6. ¶ Dacă cineva este ireproşabil, soţul unei *singure* soţii, având copii credincioşi, neacuzaţi de destrăbălare sau insubordonaţi.
7. Fiindcă un episcop trebuie să fie ireproşabil ca administrator al lui Dumnezeu; nu încăpăţânat, nu uşor de mâniat, nu dedat vinului, nu bătăuş, nu dedat câştigului murdar,
8. Ci iubitor de ospitalitate, iubitor al oamenilor buni, cumpătat, drept, sfânt, chibzuit,
9. Ţinând strâns cuvântul demn de încredere aşa cum a fost învăţat, ca *el* să fie în stare, prin doctrină sănătoasă, deopotrivă să îndemne şi să convingă pe cei împotrivitori cu vorba.
10. ¶ Fiindcă sunt mulţi insubordonaţi şi palavragii şi înşelători, mai ales dintre cei ai circumciziei,
11. Ale căror guri trebuie să fie astupate, care răstoarnă case întregi, învăţând ce nu ar trebui, de dragul unui câştig murdar.
12. Unul dintre ei, un profet de-al lor, a spus: Cretanii *sunt* totdeauna mincinoşi, fiare rele, pântece leneşe.
13. Această mărturie este adevărată. Din această cauză mustră-i aspru, ca *ei* să fie sănătoşi în credinţă,
14. Nedând atenţie la fabulaţii iudaice şi la porunci ale oamenilor care se întorc de la adevăr.
15. Pentru cei puri toate *sunt* pure, dar pentru cei întinaţi şi care nu cred, nimic nu *este* curat ci şi mintea şi conştiinţa lor sunt întinate.
16. Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar în fapte *îl* neagă, fiind scârboşi şi neascultători şi *sunt* netrebnici pentru fiecare lucrare bună.

CAPITOLUL

2 DAR tu vorbeşte cele ce se cuvin doctrinei sănătoase:
2. Ca bătrânii să fie cumpătaţi, onorabili, chibzuiţi, sănătoşi în credinţă, în dragoste creştină, în răbdare.

3. În același fel, femeile bătrâne *să fie* în comportare cum se cuvine sfinției,
nu acuzatoare false, nu dedate la mult vin, învățătoare ale lucrurilor bune,
4. Pentru ca să învețe pe tinerele femei să fie sobre, să își iubească soții,
să își iubească *și* copiii,
5. *Să fie* discrete, caste, gospodine acasă, bune, ascultătoare de proprii lor
soți, pentru ca *astfel* cuvântul lui Dumnezeu să nu fie blasfemiat.
6. Pe cei tineri, în același fel, îndeamnă-*i* să aibă o minte cumpătată.
7. În toate arătându-te un model pentru fapte bune; în doctrină, *arătând*
incoruptibilitate, seriozitate, sinceritate,
8. Vorbire sănătoasă ce nu poate fi condamnată, pentru ca cel dintre
împotrivitori să fie rușinat, neavând nimic rău de spus despre voi.
9. *Îndeamnă* robii să fie ascultători propriilor stăpâni *și* să *le* placă în toate,
nicidecum contrazicând;
10. Nu furând, ci arătând toată buna credincioșie, pentru ca să
înfrumusețeze doctrina lui Dumnezeu Salvatorul nostru în toate.
11. ¶ Fiindcă harul lui Dumnezeu care aduce salvarea s-a arătat tuturor
oamenilor,
12. Învățându-ne ca, negând neevlavia și poftele lumești, să trăim în
cumpătare, în dreptate și în evlavie în această lume de acum.
13. Așteptând acea binecuvântată speranță și glorioasa arătare a marelui
Dumnezeu și a Salvatorului nostru Isus Cristos.
14. Care s-a dat pe sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din toată
nelegiuirea și să purifice pentru sine însuși un popor special, zelos pentru
fapte bune.
15. Acestea vorbește și îndeamnă și mustră cu toată autoritatea. Nu lăsa
pe nimeni să te disprețuiască.

CAPITOLUL 3

ADU-LE aminte să fie supuși principatelor și autorităților, să asculte
de magistrați, să fie gata pentru fiecare lucrare bună,
2. ¶ Să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie arțăgoși, *ci* blânzi, arătând
toată blândețea tuturor oamenilor.
3. Fiindcă și noi am fost odinioară neînțelepți, neascultători, înșelați, servind
diverselor pofte și plăceri, trăind în răutate și invidie, plini de ură *și* urându-ne
unii pe alții.
4. Dar după ce s-a arătat bunătatea și dragostea pentru oameni a lui
Dumnezeu, Salvatorul nostru,
5. Nu prin faptele dreptății pe care noi le-am făcut, ci conform milei sale
el ne-a salvat, prin spălarea regenerării și înnoirea Duhului Sfânt,
6. Pe care l-a turnat abundent peste noi prin Isus Cristos, Salvatorul nostru,
7. Pentru ca, fiind declarați drepți prin harul său, să fim făcuți moștenitori
conform cu speranța vieții eterne.
8. Acesta *este* un cuvânt de încredere, și aceste lucruri voiesc să le susții cu
tărie, pentru ca *toți* cei care au crezut în Dumnezeu să aibă grijă să practice
fapte bune. Acestea sunt bune și de folos oamenilor.

9. ¶ Dar evită întrebări nebunești și genealogii și certuri și lupte despre
lege, fiindcă sunt nefolositoare și deșarte.
10. Pe omul eretic, după prima și a doua avertizare, respinge-*l*,
11. Știind că cel ce este astfel, este pervertit și păcătuiește, condamnându-se
pe el însuși.
12. ¶ Când voi trimite pe Artema la tine, sau pe Tihic, străduiește-te să
vii la mine la Nicopole, fiindcă am hotărât să iernez acolo.
13. Adu-l pe Zena, avocatul, și pe Apolo, îngrijindu-te ca în călătoria lor
să nu le lipsească nimic.
14. Și să învețe și ai noștri să practice fapte bune pentru folosințele necesare,
pentru a nu fi fără rod.
15. Toți cei ce sunt cu mine te salută. Salută pe cei ce ne iubesc în credință.
Harul *fie* cu voi toți. Amin.

FILIMON

CAPITOLUL

1 Pavel, prizonier al lui Isus Cristos şi fratele *nostru* Timotei, lui Filimon preaiubitul şi conlucrătorul nostru,
2. Şi preaiubitei Apfia şi lui Arhip, soldat împreună cu noi, şi bisericii din casa ta:
3. Har vouă şi pace de la Dumnezeu Tatăl nostru şi *de la* Domnul Isus Cristos.
4. ¶ Mulţumesc Dumnezeului meu, amintind întotdeauna despre tine în rugăciunile mele,
5. Auzind despre dragostea ta şi credinţa pe care o ai faţă de Domnul Isus şi faţă de toţi sfinţii.
6. Astfel încât părtăşia credinţei tale să devină lucrătoare prin recunoaşterea oricărui lucru bun care este în voi, în Cristos Isus.
7. Fiindcă avem mare bucurie şi mângâiere datorită dragostei tale, fiindcă, frate, adâncurile sfinţilor s-au înviorat prin tine.
8. ¶ De aceea, măcar că am multă cutezanţă în Cristos să îţi poruncesc ce se cuvine,
9. Totuşi datorită dragostei, mai degrabă *te* implor, aşa cum sunt, bătrânul Pavel, iar acum şi prizonier al lui Isus Cristos.
10. Te implor pentru fiul meu, Onisim, pe care l-am născut în lanţurile mele,
11. Care odinioară îţi era nefolositor, dar acum folositor *şi* ţie şi mie,
12. Pe care *ţi l*-am trimis înapoi; tu, de aceea, primeşte-l pe el, care este adâncurile mele,
13. Pe care voiam să îl reţin cu mine, ca să îmi servească în locul tău în lanţurile evangheliei;
14. Dar nu am voit să fac nimic fără învoirea ta, pentru ca binele tău să nu fie ca din constrângere, ci de bunăvoie.
15. Fiindcă, probabil, de aceea s-a despărţit *de tine*, pentru un timp, ca să îl ai pentru totdeauna.
16. De acum nu ca rob, ci mai presus decât rob, un frate preaiubit mai ales mie şi cu atât mai mult ţie, deopotrivă în carne şi în Domnul?
17. De aceea dacă mă socoteşti partener, primeşte-l ca pe mine însumi.
18. ¶ Iar dacă te-a nedreptăţit sau *îţi* datorează ceva, pune aceasta în contul meu.
19. Eu, Pavel, am scris cu propria mea mână, eu voi plăti; ca să nu îţi spun că, peste toate, *şi* tu însuţi îmi eşti dator.
20. Da, frate, să am bucurie de la tine în Domnul; înviorează-mi adâncurile în Domnul.
21. Ţi-am scris încredinţat de ascultarea ta, ştiind că vei face chiar mai mult decât ce spun.

22. ¶ Dar totodată pregătește-mi de asemenea o locuință, fiindcă sunt
încredințat că prin rugăciunile voastre vă voi fi dăruit.
23. Te salută Epafra, părtașul meu de închisoare în Cristos Isus,
24. Marcu, Aristarh, Dima, Luca, conlucrătorii mei.
25. Harul Domnului nostru Isus Cristos *fie* cu duhul vostru! Amin.

EVREI

CAPITOLUL 1

1 Dumnezeu, care în multe dăți și în diferite feluri, le-a vorbit odinioară
părinților prin profeți,
2. În aceste zile de pe urmă ne-a vorbit prin Fiul *său*, pe care l-a pus
moștenitor a toate, prin care a și făcut lumile;
3. Care, fiind strălucirea gloriei *lui* și întipărirea persoanei lui și
susținând toate prin cuvântul puterii lui, după ce a făcut prin el însuși
curățarea păcatelor noastre, s-a așezat la dreapta Maiestății în înălțime;
4. Fiind făcut cu atât mai bun decât îngerii, cu cât a obținut prin
moștenire un nume nespus mai bun decât ei.
5. ¶ Căci, căruia dintre îngeri i-a spus el vreodată: Tu ești Fiul meu,
astăzi te-am născut? Și din nou: Eu îi voi fi Tată și el îmi va fi Fiu?
6. Și din nou, când îl aduce în lume pe întâiul născut, el spune: Și să i
se închine toți îngerii lui Dumnezeu.
7. Și despre îngeri spune: Cel ce îi face pe îngerii lui duhuri și pe
servitorii lui o flacără de foc.
8. Dar Fiului îi *spune*: Tronul tău, Dumnezeule, *este* pentru totdeauna
și întotdeauna; un sceptru al dreptății *este* sceptrul împărăției tale.
9. Tu ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea; de aceea Dumnezeu,
Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul veseliei mai presus de tovarășii
tăi;
10 Și tu, Doamne, la început ai întemeiat pământul; și cerurile sunt
lucrarea mâinilor tale;
11. Ele vor pieri, dar tu rămâi; și toate se vor învechi precum o haină;
12 Și ca pe un veșmânt le vei face sul și vor fi schimbate; dar tu ești același;
și anii tăi nu vor înceta.
13 Și căruia dintre îngeri i-a spus vreodată: Șezi la dreapta mea, până voi
face pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău?
14. Nu sunt toți duhuri servitoare, trimise să servească pentru cei ce vor
fi moștenitori ai salvării?

CAPITOLUL 2

2 DE aceea ar trebui să dăm cea mai mare atenție lucrurilor pe care
le-am auzit, ca niciodată să nu *le* lăsăm să treacă pe lângă noi.
2. Căci dacă cuvântul vorbit prin îngeri a fost neclintit, și fiecare
încălcare *de lege* și neascultare a primit o dreaptă răsplătire;
3. Cum vom scăpa noi dacă neglijăm o salvare atât de mare? Care, întâi
a început să fie vorbită de Domnul, și ne-a fost confirmată prin cei ce
l-au auzit,
4. Dumnezeu de asemenea aducându-*le* mărturie, deopotrivă cu semne
și minuni și diferite miracole și daruri ale Duhului Sfânt, conform voii sale.

5. ¶ Fiindcă nu îngerilor le-a supus lumea ce are să vină, despre
care vorbim.
6. Iar unul, într-un anume loc a adeverit, spunând: Ce este omul, ca să
îți amintești de el? Sau fiul omului, ca să îl cercetezi?
7. L-ai făcut puțin mai prejos decât îngerii, l-ai încoronat cu glorie și
onoare și l-ai așezat peste lucrările mâinilor tale;
8. Toate le-ai supus sub picioarele lui. Căci prin faptul că el a supus
toate sub el, nu i-a lăsat nimic nesupus. Dar acum, încă nu vedem toate
cele supuse lui.
9 Dar vedem pe Isus, care a fost făcut puțin mai prejos decât îngerii,
pentru suferirea morții, încoronat cu glorie și onoare, ca prin harul lui
Dumnezeu, să guste moartea pentru fiecare om.
10. ¶ Fiindcă i se cuvenea lui, pentru care *sunt* toate și prin care *sunt*
toate, în aducerea multor fii la glorie, să desăvârșească pe căpetenia
salvării lor prin suferințe.
11. Fiindcă deopotrivă cel ce sfințește și cei sfințiți, *sunt* toți dintr-unul;
din care cauză, nu se rușinează să îi numească frați,
12. Spunând: Voi vesti numele tău fraților mei, în mijlocul bisericii îți
voi cânta laudă.
13. Și din nou: Eu îmi voi pune încrederea în el. Și din nou: Iată, eu și
copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu.
14. Fiindcă, după cum copiii sunt părtași cărnii și sângelui, în același fel
și el s-a împărtășit din aceleași, pentru ca prin moarte să nimicească pe
cel ce avea puterea morții, care este diavolul,
15. Și să elibereze pe aceia care, prin frica morții, erau toată viața lor
supuși robiei.
16. Fiindcă, într-adevăr, nu a luat asupra *lui natura* îngerilor, ci a luat
asupra *lui* sămânța lui Avraam.
17. De aceea în toate i se cuvenea a fi făcut asemenea fraților *săi*, ca să
fie mare preot milos și credincios în cele *privitoare* la Dumnezeu, pentru
a face împăcare pentru păcatele poporului.
18. Fiindcă, în aceea că el însuși a suferit, fiind ispitit, este în stare să
ajute pe cei ispitiți.

CAPITOLUL 3

DE aceea, frați sfinți, părtași ai chemării cerești, luați aminte la
Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, Cristos Isus,
2. Care a fost credincios celui ce l-a rânduit, așa cum și Moise *a fost*
credincios în toată casa lui.
3. Fiindcă acesta a fost considerat demn de mai multă glorie decât Moise,
întrucât cel ce a zidit casa are o mai mare onoare decât casa.
4. Căci fiecare casă este zidită de cineva, dar cel ce zidește toate *este*
Dumnezeu.
5. Și Moise, într-adevăr, *a fost* credincios în toată casa lui ca servitor,
pentru mărturie acelor lucruri ce urmau să fie vorbite după aceea;

6. Dar Cristos ca fiu peste propria lui casă; a cărui casă suntem noi, dacă neclintit ţinem strâns cutezanţa şi bucuria speranţei, până la sfârşit.
7. ¶ De aceea, (aşa cum spune Duhul Sfânt: Astăzi, dacă veţi auzi vocea lui,
8. Nu vă împietriţi inimile, ca în răzvrătire, în ziua ispitirii în pustie,
9. Când părinţii voştri m-au ispitit, m-au încercat şi au văzut faptele mele patruzeci de ani.
10. De aceea m-am mâhnit pe această generaţie şi am spus: Ei totdeauna se rătăcesc în inima *lor* şi nu au cunoscut căile mele.
11. Aşa că am jurat în furia mea: Nu vor intra în odihna mea).
12. Luaţi seama, fraţilor, ca nu cumva să fie în vreunul dintre voi o inimă rea a necredinţei, pentru a se îndepărta de Dumnezeul cel viu.
13. Ci îndemnaţi-vă zilnic unii pe alţii, cât timp se spune: Astăzi, ca nu cumva să fie vreunul dintre voi împietrit prin înşelătoria păcatului.
14. Fiindcă suntem făcuţi părtaşi ai lui Cristos, dacă ţinem strâns începutul încrederii noastre neclintit până la sfârşit;
15. Deoarece se spune: Astăzi, dacă veţi auzi vocea lui, nu vă împietriţi inimile ca în răzvrătire.
16. Fiindcă unii, după ce au auzit, s-au răzvrătit; însă nu toţi care au ieşit din Egipt, prin Moise.
17. Dar pe cine s-a mâhnit el patruzeci de ani? Nu pe cei ce au păcătuit, ale căror trupuri moarte au căzut în pustie?
18. Şi cui a jurat el că nu vor intra în odihna lui, dacă nu celor ce nu au crezut?
19. Aşadar, vedem că nu au putut să intre din cauza necredinţei.

CAPITOLUL 4

AŞADAR, fiindu-*ne* lăsată o promisiune de a intra în odihna lui, să ne temem ca nu cumva unora să le pară că unii nu aţi ajuns la ea.
2. Pentru că nouă, ca şi lor, ne-a fost predicată evanghelia; dar cuvântul predicat nu le-a folosit, nefiind amestecat cu credinţă în cei ce *l*-au auzit.
3. Fiindcă noi, care am crezut, intrăm în odihnă, cum a spus el: Aşa cum am jurat în furia mea, dacă vor intra în odihna mea; cu toate că faptele fuseseră terminate de la întemeierea lumii.
4. Fiindcă într-un loc oarecare a vorbit astfel despre *ziua* a şaptea: Şi Dumnezeu s-a odihnit în ziua a şaptea de toate lucrările lui.
5. Şi în acest *loc* din nou: Dacă vor intra în odihna mea.
6. De aceea văzând *aceasta*, rămâne că unii trebuie să intre în ea, iar cei cărora le-a fost predicată întâi nu au intrat din cauza necredinţei.
7. Din nou, rânduieşte o zi anume, spunând în David: Astăzi, după atâta timp; cum se spune: Astăzi, dacă veţi auzi vocea lui, nu vă împietriţi inimile.
8. Căci dacă Isus le-ar fi dat odihnă, atunci nu ar mai fi vorbit el după aceea, despre o altă zi.

9. De aceea rămâne o odihnă pentru poporul lui Dumnezeu.
10. Fiindcă cel ce a intrat în odihna lui, s-a și oprit de la propriile lucrări, așa cum Dumnezeu *s-a oprit* de la propriile *lucrări*.
11. ¶ Așadar, să ne străduim să intrăm în acea odihnă, ca nu cumva cineva să cadă după același exemplu al necredinței.
12. Căci cuvântul lui Dumnezeu *este* viu și puternic și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, străpungând până la separarea sufletului și a duhului și a încheieturilor și a măduvei și *este* cel ce discerne gândurile și intențiile inimii.
13. Și nu este creatură care să nu fie arătată înaintea lui, ci toate *sunt* goale și deschise ochilor celui cu care avem a face.
14. Văzând atunci că avem un mare preot însemnat, care a trecut în ceruri, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem strâns mărturisirea *noastră*.
15. Fiindcă nu avem un mare preot care nu poate să simtă compasiune pentru neputințele noastre, ci în toate a fost ispitit asemenea *nouă*, *totuși* fără păcat.
16. Să ne apropiem așadar cutezător de tronul harului, ca să obținem milă și să găsim har pentru a ajuta în timp de nevoie.

CAPITOLUL 5

CĂCI fiecare mare preot luat dintre oameni este rânduit pentru oameni în cele *privitoare* la Dumnezeu, ca să ofere deopotrivă daruri și sacrificii pentru păcate;
2. El, care poate avea compasiune pentru cei neștiutori și rătăciți, pentru că și el este cuprins de neputință.
3. Și din cauza acesteia este dator să aducă *sacrificii* pentru păcate, precum pentru popor, așa și pentru el însuși.
4. Și nimeni nu își ia singur această onoare, ci acela chemat de Dumnezeu, precum Aaron.
5. Tot astfel și Cristos nu s-a glorificat pe sine însuși *ca* să fie făcut mare preot, ci acela care i-a spus lui: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut.
6. Așa cum și spune în alt *loc*: Tu *ești* preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec.
7. Care în zilele cărnii lui, după ce oferise rugăciuni și cereri cu strigăt puternic și lacrimi, către cel ce era în stare să îl salveze din moarte, a și fost ascultat în aceea că el s-a temut;
8. Cu toate că era Fiu, a învățat ascultarea prin cele ce a suferit.
9. Și, fiind făcut desăvârșit, a devenit autorul salvării eterne pentru toți cei ce ascultă de *el*;
10. Numit de Dumnezeu mare preot după rânduiala lui Melchisedec.
11. ¶ Despre care avem multe de spus și greu de explicat în vorbire, văzând că sunteți greoi la auzire.
12. Fiindcă aveți nevoie să vă învețe cineva din nou care *sunt* principiile începătoare ale oracolelor lui Dumnezeu și ați devenit precum cei care

au nevoie de lapte și nu de hrană tare, când voi de mult trebuia să fiți învățători.
13. Fiindcă oricine folosește lapte *este* neiscusit în cuvântul dreptății, fiindcă este prunc.
14. Dar hrana tare este a celor maturi, aceia care din cauza folosirii și-au antrenat simțurile ca să discearnă deopotrivă binele și răul.

CAPITOLUL 6

DE aceea, lăsând cele începătoare ale doctrinei lui Cristos, să mergem înainte spre desăvârșire, fără să mai punem din nou temelia pocăinței de la faptele moarte și a credinței spre Dumnezeu,
2. A doctrinei botezurilor și a punerii mâinilor și a învierii morților și a judecății eterne.
3. Și vom face aceasta dacă Dumnezeu *ne* permite.
4. Fiindcă *este* imposibil pentru cei care au fost odată luminați și au gustat din darul ceresc și au fost făcuți părtași ai Duhului Sfânt,
5. Și au gustat cuvântul bun al lui Dumnezeu și puterile lumii ce are să vină,
6. Dacă vor cădea alături, să îi restaureze din nou la pocăință, văzând *că* ei crucifică din nou pentru ei înșiși pe Fiul lui Dumnezeu și *îl* expun rușinii publice.
7. Fiindcă pământul, care se adapă din ploaia care cade adesea peste el și rodește ierburi potrivite pentru cei prin care este lucrat, primește binecuvântare de la Dumnezeu;
8. Dar cel care aduce spini și mărăcini *este* respins și aproape de blestem; al cărui sfârșit *este* să fie ars.
9. Dar suntem convinși referitor la voi, preaiubiților, de lucruri mai bune și care țin de salvare, deși vorbim astfel.
10. Fiindcă Dumnezeu nu *este* nedrept să uite lucrarea voastră și munca dragostei, pe care ați arătat-o pentru numele lui, în aceea că ați servit și serviți sfinților.
11. Și dorim ca fiecare dintre voi să arate aceeași sârguință spre deplina asigurare a speranței, până la sfârșit,
12. Ca să nu fiți leneși, ci urmași ai celor ce prin credință și răbdare moștenesc promisiunile.
13. Fiindcă Dumnezeu, când a promis lui Avraam, deoarece nu a putut să jure pe niciunul mai mare, a jurat pe sine însuși,
14. Spunând: Cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind te voi înmulți.
15. Și, astfel, după ce a îndurat cu răbdare, a obținut promisiunea.
16. Fiindcă oamenii, într-adevăr, jură pe *unul* mai mare; și un jurământ pentru confirmare *este* pentru ei sfârșitul întregii certe.
17. În același fel, Dumnezeu, cu atât mai mult voind să arate moștenitorilor promisiunii neschimbarea sfatului său, *l*-a confirmat printr-un jurământ,

18. Pentru ca, prin două lucruri de neschimbat, în care *este* imposibil pentru Dumnezeu să mintă, să avem o mângâiere tare, noi, care am fugit la locul de scăpare ca să apucăm speranța pusă înaintea *noastră*;
19. *Speranța* pe care o avem ca pe o ancoră a sufletului, deopotrivă sigură și neclintită și care intră până dincolo de perdea,
20. Unde înainte-mergătorul a intrat pentru noi, *adică* Isus, făcut mare preot pentru totdeauna după rânduiala lui Melchisedec.

CAPITOLUL 7

FIINDCĂ acest Melchisedec, împărat al Salemului, preot al Dumnezeului cel preaînalt, *cel* care a întâlnit pe Avraam întorcându-se de la măcelul împăraților și l-a binecuvântat,
2. Lui, de asemenea, Avraam i-a dat a zecea parte din tot; întâi, fiind prin interpretare, Împărat al dreptății, iar după aceea și Împărat al Salemului, care este Împărat al păcii;
3. Fără tată, fără mamă, fără genealogie, neavând început al zilelor, nici sfârșit al vieții, dar făcut asemenea Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot pentru totdeauna.
4. ¶ Dar pricepeți ce mare *a fost* acesta, căruia chiar patriarhul Avraam i-a dat a zecea *parte* din prăzi.
5. Și, într-adevăr, cei dintre fiii lui Levi, care primesc serviciul preoției, conform legii au poruncă să ia zeciuieli de la popor, adică de la frații lor, cu toate că au ieșit din coapsele lui Avraam.
6. Dar *el*, a cărui genealogie nu este considerată dintre ei, a primit zeciuieli de la Avraam și a binecuvântat pe cel ce avea promisiunile.
7. Dar dincolo de orice contradicție, cel mic este binecuvântat de cel mare.
8. Și aici, oamenii care mor primesc zeciuieli; dar acolo, *le primește el,* despre care se mărturisește că trăiește.
9. Și ca să spun așa și Levi, care primește zeciuieli, a dat zeciuieli în Avraam.
10. Fiindcă era încă în coapsele tatălui său, când l-a întâmpinat Melchisedec.
11. De aceea dacă desăvârșirea ar fi fost prin preoția levitică, (fiindcă sub aceasta a primit poporul legea,) ce nevoie mai *era* ca un alt preot să se ridice după rânduiala lui Melchisedec și să nu fie chemat după rânduiala lui Aaron?
12. Căci, fiind schimbată preoția, se face din necesitate și o schimbare a legii.
13. Fiindcă cel despre care sunt spuse acestea, aparține unui alt trib, din care nimeni nu a servit la altar.
14. Fiindcă *este* evident că Domnul nostru a răsărit din Iuda, trib referitor la care Moise nu a spus nimic în legătură cu preoția.
15. Și este încă și mai evident, căci după asemănarea lui Melchisedec se ridică un alt preot,

16. Care a fost făcut nu după legea unei porunci carnale, ci după puterea unei vieţi fără sfârşit.
17. Fiindcă el aduce mărturie: Tu *eşti* preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec.
18. Fiindcă este într-adevăr o anulare a poruncii premergătoare din cauza slăbiciunii şi inutilităţii ei.
19. Fiindcă legea nu a făcut nimic desăvârşit, ci aducerea unei speranţe mai bune *a făcut aceasta*, prin care ne apropiem de Dumnezeu.
20. Şi, întrucât nu fără jurământ, *el a fost făcut preot*;
21. (Fiindcă acei preoţi au fost făcuţi fără jurământ, dar acesta, cu jurământ, prin cel ce i-a spus: Domnul a jurat şi nu se va pocăi, Tu *eşti* preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec);
22. Cu atât mai mult Isus s-a făcut garantul unui testament mai bun.
23. Şi ei, într-adevăr, au devenit preoţi mulţi, pentru că nu le era permis să continue din cauza morţii.
24. Dar acesta, fiindcă rămâne pentru totdeauna, are o preoţie neschimbătoare.
25. De aceea şi este în stare să îi salveze până la capăt pe cei ce vin la Dumnezeu prin el, văzând că *el* trăieşte întotdeauna pentru a mijloci pentru ei.
26. Fiindcă un astfel de mare preot ne era cuvenit nouă, *care este* sfânt, lipsit de răutate, neîntinat, separat de păcătoşi şi făcut mai presus de ceruri;
27. Care nu are nevoie zilnic, ca acei înalţi preoţi, să ofere sacrificii, întâi pentru propriile sale păcate şi apoi pentru ale poporului, fiindcă a făcut aceasta o *singură* dată, când s-a oferit pe sine însuşi.
28. Fiindcă legea îi face înalţi preoţi pe oamenii, care au slăbiciuni, dar cuvântul jurământului, care a fost după lege, îl *face* pe Fiul, care este consacrat pentru totdeauna.

CAPITOLUL 8

IAR suma celor despre care am vorbit *este că*: Avem un astfel de mare preot, care s-a aşezat la dreapta tronului Maiestăţii în ceruri;
2. Un servitor al sanctuarului şi al adevăratului tabernacol, pe care l-a ridicat Domnul şi nu omul.
3. Fiindcă fiecare mare preot este rânduit să ofere daruri şi sacrificii, de aceea, *este* necesar *ca* şi acest *om* să aibă ceva să ofere.
4. Căci dacă ar fi pe pământ, nu ar fi preot, văzând că sunt preoţi ce oferă daruri conform legii,
5. Care servesc exemplului şi umbrei lucrurilor cereşti, aşa cum Moise a fost avertizat de Dumnezeu, când era gata a face tabernacolul; fiindcă: Vezi, spune *el*, să faci toate conform modelului arătat ţie pe munte.
6. Dar acum *el* a obţinut un serviciu nespus mai bun, prin aceea că este de asemenea mijlocitorul unui legământ mai bun, care a fost întemeiat pe promisiuni mai bune.
7. Căci dacă acel prim *legământ* ar fi fost fără cusur, nu s-ar fi căutat loc pentru al doilea.

8. Căci, găsind vină în ei, el spune: Iată, vin zilele, spune Domnul, când
voi face un legământ nou cu casa lui Israel şi cu casa lui Iuda;
9. Nu conform legământului pe care l-am făcut cu părinţii lor în ziua când
i-am luat de mână pentru a-i conduce afară din ţara Egiptului, pentru că ei nu au
rămas neclintiţi în legământul meu, nici eu nu m-am uitat la ei, spune Domnul.
10. Fiindcă acesta *este* legământul pe care îl voi face cu casa lui Israel
după acele zile, spune Domnul; voi pune legile mele în mintea lor şi le
voi scrie în inimile lor; şi le voi fi Dumnezeu şi ei îmi vor fi popor;
11. Şi nu vor învăţa fiecare pe aproapele său şi fiecare pe fratele său,
spunând: Cunoaşte pe Domnul, pentru că toţi mă vor cunoaşte, de la
cel mai mic până la cel mai mare.
12. Pentru că voi fi milos faţă de nedreptăţile lor şi păcatele lor şi
nelegiuirile lor; nicidecum nu mi le voi mai aminti.
13. În aceea că el spune: Un nou *legământ*, el l-a învechit pe primul. Acum
ceea ce putrezeşte şi îmbătrâneşte *este* gata să dispară.

CAPITOLUL 9

ATUNCI, într-adevăr, primul *legământ* avea şi rânduieli ale
serviciului divin şi un sanctuar pământesc.
2. Pentru că a fost zidit un tabernacol; primul, în care *era* sfeşnicul şi
masa şi pâinile punerii înainte, care este numit sanctuarul.
3. Iar după a doua perdea, tabernacolul care este numit locul Preasfânt,
4. Care avea tămâietoarea de aur şi chivotul legământului îmbrăcat peste
tot cu aur, în care *era* vasul de aur care avea mană şi toiagul lui Aaron
care înmugurise şi tablele legământului;
5. Iar deasupra acestuia, heruvimii gloriei umbrind scaunul milei, despre
care nu putem vorbi acum în amănunt.
6. Iar după ce acestea au fost astfel rânduite, preoţii intrau întotdeauna
în primul tabernacol, împlinind serviciul *divin*.
7. Dar în al doilea *intra* marele preot singur, o dată pe an, nu fără sânge,
pe care îl oferea pentru el însuşi şi *pentru* greşelile poporului;
8. Duhul Sfânt arătând aceasta, că drumul în locul preasfânt nu era
încă făcut cunoscut, în timp ce era încă în picioare primul tabernacol,
9. Care *era* o prefigurare pentru timpul de atunci, în care au fost oferite
deopotrivă daruri şi sacrificii, care nu puteau desăvârşi în ce priveşte
conştiinţa pe cel ce servea,
10. *Constând* doar în mâncăruri şi băuturi şi diferite îmbăieri şi rânduieli
carnale, impuse până la timpul reformării.
11. ¶ Dar Cristos, venind ca mare preot al lucrurilor bune ce vor veni,
printr-un tabernacol mai mare şi desăvârşit, nu făcut de mâini, altfel
spus, nu din această clădire,
12. Nici prin sângele ţapilor şi viţeilor, ci prin propriul lui sânge a intrat
o *singură* dată în locul sfânt, obţinând o răscumpărare eternă *pentru noi*.
13. Căci dacă sângele taurilor şi ţapilor şi cenuşa unei viţele stropind pe
cei întinaţi sfinţeşte spre curăţirea cărnii,

14. Cu cât mai mult sângele lui Cristos, care prin Duhul cel etern s-a
oferit pe sine însuşi fără pată lui Dumnezeu, va curăţa conştiinţa voastră
de faptele moarte, pentru a servi Dumnezeului cel viu?
15. ¶ Şi din această cauză, el este mijlocitorul noului testament, pentru
ca prin moarte, pentru răscumpărarea încălcărilor *care au fost* sub primul
testament, cei chemaţi să primească promisiunea moştenirii eterne.
16. Fiindcă unde *este* un testament, trebuie neapărat să aibă loc şi
moartea testatorului.
17. Fiindcă un testament *intră* în vigoare după ce oamenii sunt morţi,
întrucât nu are nicio putere cât timp trăieşte testatorul.
18. De aceea, nici primul *testament* nu a fost consacrat fără sânge.
19. Fiindcă Moise, după ce a spus fiecare precept întregului popor
conform legii, a luat sângele viţeilor şi al ţapilor, cu apă şi lână stacojie
şi isop, şi a stropit deopotrivă cartea şi întregul popor,
20. Spunând: Acesta *este* sângele testamentului pe care Dumnezeu vi
l-a poruncit.
21. Şi tot aşa, a stropit cu sânge deopotrivă tabernacolul şi toate
vasele servirii.
22. Şi, conform legii, aproape toate sunt curăţate cu sânge; şi fără vărsare
de sânge nu este iertare.
23. De aceea *era* necesar ca modelele lucrurilor din ceruri să fie
curăţate cu acestea, dar înseşi lucrurile cereşti cu sacrificii mai bune
decât acestea.
24. Căci Cristos nu a intrat în locurile sfinte făcute de mâini, *care sunt*
prefigurările celor adevărate, ci chiar în cer, pentru a se arăta acum în
prezenţa lui Dumnezeu pentru noi;
25. Nici ca să se ofere pe sine însuşi de *mai* multe ori, aşa cum intră
marele preot în locul sfânt în fiecare an cu sângele altora,
26. Fiindcă atunci trebuia să sufere de *mai* multe ori de la întemeierea
lumii; dar acum, la sfârşitul lumii, el s-a arătat o *singură* dată pentru
desfiinţarea păcatului prin însuşi sacrificiul lui.
27. Şi după cum oamenilor le este rânduit să moară o *singură* dată, iar
după aceasta, judecata,
28. Tot aşa, Cristos a fost oferit o *singură* dată pentru a purta păcatele
multora; şi celor ce îl aşteaptă li se va arăta a doua oară, fără păcat, pentru
salvare.

CAPITOLUL 10

FIINDCĂ legea, având o umbră a lucrurilor bune ce vor veni *şi*
nu însăşi imaginea lucrurilor, nu poate niciodată să desăvârşească
pe cei ce se apropie de ea cu acele sacrificii, pe care le-au oferit neîncetat
an după an.
2. Altfel, nu ar fi încetat ele să fie oferite? Pentru că închinătorii trebuiau
să nu mai aibă conştiinţa păcatelor, odată curăţaţi.
3. Totuşi, în *sacrificiile* acelea *este* o reamintire a păcatelor în fiecare an.

4. Fiindcă *este* imposibil ca sângele taurilor şi al ţapilor să înlăture păcatele.
5. De aceea, venind el în lume, spune: Sacrificiu şi ofrandă tu nu ai voit, dar ai pregătit un trup pentru mine;
6. În ofrande arse şi *sacrificii* pentru păcat tu nu ţi-ai găsit plăcerea.
7. Atunci am spus: Iată, eu vin (în sulul cărţii este scris despre mine) pentru a face voia ta, Dumnezeule.
8. După ce a spus mai sus: Sacrificiu şi ofrandă şi ofrande arse şi *sacrificii* pentru păcat tu nu ai voit, nici nu ţi-ai găsit plăcerea în ele; care sunt oferite conform legii;
9. Atunci el a spus: Iată, eu vin pentru a face voia ta, Dumnezeule. El desfiinţează pe cel dintâi, ca să stabilească pe al doilea.
10. Voie prin care suntem sfinţiţi prin oferirea trupului lui Isus Cristos o dată *pentru totdeauna*.
11. Şi fiecare preot stă zilnic în picioare, servind şi oferind deseori aceleaşi sacrificii care niciodată nu pot înlătura păcatele.
12. Dar acest om, după ce a oferit un singur sacrificiu pentru păcate, pentru totdeauna, s-a aşezat la dreapta lui Dumnezeu;
13. De acum, aşteptând până când duşmanii lui vor fi făcuţi sprijinul piciorului său.
14. Fiindcă printr-o *singură* ofrandă el a desăvârşit pentru totdeauna pe cei sfinţiţi.
15. *Aceasta* ne mărturiseşte şi Duhul Sfânt; căci după ce a spus mai înainte:
16. Acesta *este* legământul pe care îl voi face cu ei după acele zile, spune Domnul: Voi pune legile mele în inimile lor şi le voi scrie în minţile lor;
17. Şi păcatele lor şi nelegiuirile lor eu nicidecum nu mi *le* voi aminti.
18. Dar acolo unde *este* iertare a acestora, nu mai *este* ofrandă pentru păcat.
19. ¶ De aceea fraţilor, având cutezanţă pentru a intra în locul preasfânt prin sângele lui Isus,
20 Pe o cale nouă şi vie, pe care el a consacrat-o pentru noi, prin perdea, care altfel spus este carnea lui,
21. Şi *având* un mare preot peste casa lui Dumnezeu,
22. Să ne apropiem cu o inimă adevărată, în deplină asigurare a credinţei, având inimile stropite, *pentru curăţire,* de o conştiinţă rea şi trupurile scăldate cu apă pură.
23. Să ţinem strâns mărturisirea credinţei *noastre*, fără clătinare; (căci credincios *este* cel ce a promis),
24. Şi să luăm aminte unii la alţii pentru a *ne* provoca la dragoste şi la fapte bune,
25. Nepărăsind adunarea noastră împreună, după cum *este* obiceiul unora, ci să ne îndemnăm *unii pe alţii*; şi cu atât mai mult cu cât vedeţi apropiindu-se ziua.
26. Căci dacă noi păcătuim voit după ce am primit cunoaşterea adevărului, nu mai rămâne sacrificiu pentru păcate,

27. Ci o anumită aşteptare înfricoşată a judecăţii şi o indignare arzătoare, care îi va mistui pe potrivnici.
28. Oricine a disprețuit legea lui Moise a murit fără milă, pe baza *mărturiei* a doi sau trei martori;
29. De o cât mai dureroasă pedeapsă presupuneți *că* va fi considerat demn, cel ce a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu și a socotit sângele legământului, prin care a fost sfințit, un lucru profan și a tratat disprețuitor Duhul harului?
30. Căci cunoaştem pe cel ce a spus: Răzbunarea *este* a mea, eu voi răsplăti, spune Domnul. Şi din nou: Domnul va judeca poporul său.
31. Înfricoşător lucru *este* să cazi în mâinile Dumnezeului cel viu.
32. Dar aduceți-vă aminte de zilele de dinainte, în care, după ce ați fost iluminați, ați îndurat o mare luptă a suferințelor;
33. În parte, fiind făcuți de privelişte, deopotrivă prin ocări şi necazuri, şi în parte când ați devenit părtaşi ai celor care erau astfel folosiți.
34. Fiindcă ați avut compasiune față de mine în lanțurile mele și ați îndurat cu bucurie prădarea bunurilor voastre, ştiind în voi înşivă că aveți în cer o avere mai bună şi durabilă.
35. De aceea nu lepădați cutezanța voastră, care are o mare răsplătire.
36. Fiindcă aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați făcut voia lui Dumnezeu, să puteți primi promisiunea.
37. Deoarece încă puțin timp şi cel ce vine va veni şi nu va întârzia.
38. Iar cel drept va trăi prin credință; dar dacă *cineva* dă înapoi, sufletul meu nu îşi va găsi plăcerea în el.
39. Dar noi nu suntem dintre cei care dau înapoi spre pieire, ci dintre cei care cred pentru salvarea sufletului.

CAPITOLUL 11

IAR credința este substanța lucrurilor sperate, dovada lucrurilor nevăzute.
2. Fiindcă prin aceasta bătrânii au obținut o bună mărturie.
3. ¶ Prin credință înțelegem că au fost urzite lumile prin cuvântul lui Dumnezeu, aşa că lucrurile care sunt văzute nu au fost făcute din lucruri care se văd.
4. Prin credință, Abel i-a oferit lui Dumnezeu un sacrificiu nespus mai bun decât Cain, *sacrificiul* prin care el a obținut mărturia că a fost drept, Dumnezeu mărturisind despre darurile lui; şi prin aceasta, deşi mort, încă vorbeşte.
5. Prin credință a fost strămutat Enoh, ca să nu vadă moartea; şi nu a fost găsit, deoarece Dumnezeu l-a strămutat; fiindcă înainte de strămutarea lui, a avut această mărturie, că i-a plăcut lui Dumnezeu.
6. Iar fără credință *este* imposibil a plăcea *lui*, fiindcă cel ce vine la Dumnezeu trebuie să creadă că *el* este şi *că* este un răsplătitor al celor ce îl caută cu zel.
7. Prin credință, Noe, fiind avertizat de Dumnezeu despre lucrurile ce încă nu se vedeau, împins de teamă, a pregătit o arcă pentru salvarea casei

sale, prin care el a condamnat lumea şi a devenit moştenitor al dreptăţii,
care este prin credinţă.
8. Prin credinţă, Avraam, după ce a fost chemat să meargă la locul pe
care avea să îl primească mai apoi drept moştenire, a ascultat; şi a mers,
neştiind încotro mergea.
9. Prin credinţă a locuit el temporar în ţara promisiunii, ca *într-o* ţară
străină, locuind în corturi cu Isaac şi Iacob, co-moştenitori ai aceleiaşi
promisiuni.
10. Fiindcă el căuta o cetate care are temelii, al cărei ziditor şi făcător
este Dumnezeu.
11. Prin credinţă şi Sara însăşi a primit putere pentru conceperea seminţei
şi a născut un copil, deşi îi trecuse vârsta, fiindcă l-a socotit credincios
pe cel ce promisese.
12. De aceea chiar dintr-unul şi acela ca şi mort, s-au născut o mulţime
ca stelele cerului, şi nenumăraţi ca nisipul de pe ţărmul mării.
13. Toţi aceştia au murit în credinţă, fără să fi primit *lucrurile*
promisiunilor, ci, văzându-le de departe, au şi fost convinşi despre *ele,*
le-au şi îmbrăţişat şi au mărturisit că erau străini şi locuitori temporari
pe pământ.
14. Fiindcă *toţi* cei ce spun astfel de lucruri, arată clar că ei caută o patrie.
15. Şi, într-adevăr, dacă şi-ar fi amintit de *patria* aceea de unde au ieşit,
ar fi avut ocazia să se întoarcă.
16. Dar acum, *ei* doresc *o patrie* mai bună, care este cerească; de aceea
Dumnezeu nu se ruşinează să fie numit Dumnezeul lor; fiindcă le-a
pregătit o cetate.
17. Prin credinţă, Avraam, când a fost încercat, l-a oferit pe Isaac; şi cel
ce a primit promisiunile l-a oferit pe singurul său *fiu* născut,
18. Despre care s-a spus: Pentru că în Isaac îţi va fi numită sămânţa;
19. Socotind că Dumnezeu *a fost* în stare să *îl* învie chiar dintre morţi,
de unde, printr-o prefigurare, l-a şi primit.
20. Prin credinţă, Isaac i-a binecuvântat pe Iacob şi Esau referitor la
lucrurile ce vor veni.
21. Prin credinţă, Iacob, când era pe moarte, i-a binecuvântat pe amândoi
fiii lui Iosif şi s-a închinat, *rezemat* pe vârful toiagului său.
22. Prin credinţă, Iosif, când i s-a apropiat sfârşitul, a amintit despre
ieşirea copiilor lui Israel şi a dat poruncă referitor la oasele sale.
23. Prin credinţă, Moise, după ce s-a născut, a fost ascuns trei luni de
către părinţii lui, pentru că au văzut *că era* un copil frumos; şi nu s-au
temut de porunca împăratului.
24. Prin credinţă, Moise, când a crescut mare, a refuzat să fie numit fiul
fiicei lui Faraon,
25. Alegând mai degrabă să sufere necaz cu poporul lui Dumnezeu, decât
să se bucure pentru o vreme de plăcerile păcatului.
26. Considerând ocara lui Cristos *ca* bogăţii mai mari decât tezaurele
aflate în Egipt, fiindcă se uita la răsplătire.

27. Prin credință, a părăsit Egiptul, netemându-se de furia împăratului, fiindcă a îndurat, ca văzând pe cel care este invizibil.
28. Prin credință, a ținut paștele și stropirea sângelui, ca nu cumva cel ce nimicea pe întâii născuți să se atingă de ei.
29. Prin credință, au trecut ca pe uscat prin Marea Roșie, în care egiptenii, încercând să *o* treacă, s-au înecat.
30. Prin credință, zidurile Ierihonului au căzut, după ce au fost înconjurate șapte zile.
31. Prin credință, curva Rahab nu a pierit cu cei care nu au crezut, fiindcă primise spionii cu pace.
32. Și ce să mai spun? Fiindcă nu mi-ar ajunge timpul să istorisesc despre Ghedeon și Barac și Samson și Iefta și *despre* David și Samuel și *de* profeți,
33. Care, prin credință, au supus împărății, au lucrat dreptate, au obținut promisiuni, au închis gurile leilor,
34. Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, au fost întăriți prin slăbiciune, au devenit viteji în luptă, au pus pe fugă armatele străine.
35. Femeile i-au primit înapoi pe morții lor prin înviere; iar alții au fost torturați, neacceptând eliberarea, ca să obțină o înviere mai bună;
36. Și alții au suferit încercare prin batjocuri și biciuiri, da, chiar mai mult, prin lanțuri și închisoare;
37. Au fost uciși cu pietre, au fost tăiați în două cu fierăstrăul, au fost ispitiți, au murit uciși de sabie, au rătăcit în piei de oaie și de capre, fiind lipsiți, nenorociți, chinuiți;
38. (*Ei*, de care lumea nu era demnă); au rătăcit în pustiuri și *în* munți și *în* peșteri și crăpăturile pământului.
39. Și toți aceștia, obținând o bună mărturie prin credință, nu au primit *lucrurile* promisiunii,
40. Dumnezeu pregătind ceva mai bun pentru noi, ca să nu fie făcuți desăvârșiți fără noi.

CAPITOLUL 12

DE aceea și noi, fiind încercuiți cu un nor așa de mare de martori, să lăsăm deoparte fiecare greutate și păcatul care *ne* copleșește așa de ușor și să alergăm cu răbdare cursa care este pusă înaintea noastră,
2. Privind cu atenție la Isus, autorul și desăvârșitorul credinței *noastre* care, pentru bucuria pusă înaintea lui, a îndurat crucea, disprețuind rușinea și este așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu.
3. Căci luați aminte la cel ce a îndurat o astfel de împotrivire a păcătoșilor față de el, ca nu cumva să obosiți și să cădeți de oboseală în mințile voastre.
4. ¶ *Voi* nu v-ați împotrivit încă până la sânge, luptând împotriva păcatului.
5. Și ați uitat îndemnul care vă vorbește ca unor copii: Fiul meu, nu disprețui disciplinarea Domnului, nici nu cădea de oboseală când ești mustrat de el;

6. Fiindcă Domnul disciplinează pe cine iubeşte şi biciuieşte pe fiecare fiu pe care îl primeşte.
7. Dacă înduraţi disciplinarea, Dumnezeu se poartă cu voi precum cu fii; căci, care este fiul pe care nu îl disciplinează tatăl?
8. Dar dacă sunteţi fără disciplinare, din care toţi sunt părtaşi, atunci sunteţi bastarzi şi nu fii.
9. Mai mult, după carnea noastră am avut părinţi care *ne*-au disciplinat şi *i*-am respectat; nu cu atât mai mult să fim în supunere Tatălui duhurilor şi să trăim?
10. Fiindcă ei, într-adevăr, pentru puţine zile *ne* disciplinau după cum li se părea bine; dar el, pentru folosul *nostru*, ca să fim părtaşi ai sfinţeniei lui.
11. Dar nicio disciplinare din prezent nu pare a fi bucurie, ci mâhnire; totuşi la urmă ea dă rodul paşnic al dreptăţii celor ce au fost antrenaţi prin ea.
12. ¶ De aceea, ridicaţi mâinile care atârnă şi *îndreptaţi* genunchii slăbiţi;
13. Şi faceţi cărări drepte pentru picioarele voastre, ca nu cumva cel şchiop să fie abătut de pe cale ci, mai degrabă, să fie vindecat.
14. Urmăriţi pacea cu toţi *oamenii* şi sfinţenia, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul;
15. Veghind, ca nu cumva cineva să fie lipsit de harul lui Dumnezeu, ca nu cumva, răsărind vreo rădăcină de amărăciune, să *vă* tulbure şi prin aceasta mulţi să fie întinaţi;
16. Ca nu cumva să *fie* cineva curvar sau profan, ca Esau, care pentru o singură mâncare şi-a vândut dreptul său de întâi născut.
17. Fiindcă ştiţi că mai apoi, voind să moştenească binecuvântarea, a fost respins; fiindcă nu a găsit loc pentru pocăinţă, deşi cu grijă a căutat-o cu lacrimi.
18. ¶ Fiindcă nu v-aţi apropiat de muntele care se putea atinge şi care ardea cu foc, nici de negură şi întuneric şi furtună,
19. Şi *nici de* sunetul de trâmbiţă şi *de* vocea cuvintelor, pe care cei ce au auzit-o au implorat să nu li se mai vorbească *niciun* cuvânt;
20. (Fiindcă nu puteau îndura ceea ce era poruncit: Chiar dacă un animal atinge muntele, să fie ucis cu pietre, sau străpuns cu lancea;
21. Şi aşa de înspăimântătoare era priveliştea, *încât* Moise a spus: Sunt tare îngrozit şi tremur);
22. Ci v-aţi apropiat de muntele Sion şi de cetatea Dumnezeului cel viu, Ierusalimul ceresc, şi de miriadele de îngeri,
23. De adunarea tuturor şi biserica întâilor născuţi, care sunt scrişi în cer, şi de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, şi de duhurile celor drepţi, făcuţi desăvârşiţi,
24. Şi de Isus, mijlocitorul legământului cel nou, şi de sângele stropirii, care vorbeşte lucruri mai bune decât *al lui* Abel.
25. ¶ Vedeţi să nu refuzaţi pe cel ce vorbeşte. Căci dacă nu au scăpat cei ce l-au refuzat pe cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult *nu vom scăpa* noi, dacă ne întoarcem de la cel *ce vorbeşte* din cer,

26. A cărui voce a clătinat pământul atunci, dar acum a promis, spunând: Eu clatin încă o dată, nu doar pământul, ci şi cerul.
27. Şi *acest cuvânt*: Încă o dată, arată îndepărtarea lucrurilor clătinate, ca a unor lucruri făcute, pentru ca să rămână acele lucruri care nu pot fi clătinate.
28. De aceea, primind o împărăţie care nu poate fi clătinată, să avem har prin care să servim plăcut lui Dumnezeu, cu reverenţă şi teamă evlavioasă,
29. Fiindcă, Dumnezeul nostru *este* un foc mistuitor.

CAPITOLUL

13 DRAGOSTEA frăţească să dăinuie!
2. Nu neglijaţi să găzduiţi străini, fiindcă prin aceasta unii au găzduit îngeri, fără să ştie.
3. Amintiţi-vă de cei în lanţuri, ca legaţi cu ei, *şi* de cei ce suferă restrişte, ca fiind şi voi înşivă în trup.
4. Căsătoria *este* demnă de cinste în toate şi patul neîntinat; dar pe curvari şi adulteri îi va judeca Dumnezeu.
5. Comportarea voastră *să fie* fără lăcomie; *fiţi* mulţumiţi cu cele pe care le aveţi, fiindcă el a spus: Niciodată nu te voi lăsa, niciodată nu te voi părăsi;
6. Încât să spunem cutezător: Domnul *este* ajutorul meu şi nu mă voi teme de ce îmi va face omul.
7. ¶ Amintiţi-vă de cei care conduc peste voi, care v-au vorbit cuvântul lui Dumnezeu, a căror credinţă urmaţi-*o*, având în vedere sfârşitul comportării *lor*.
8. Isus Cristos *este* acelaşi ieri şi azi şi pentru totdeauna.
9. Nu fiţi purtaţi încoace şi încolo de doctrine diverse şi străine. Fiindcă *este* bine ca inima să fie întemeiată, cu har, nu cu mâncăruri, care nu au folosit la nimic celor preocupaţi de ele.
10. Avem un altar din care nu au dreptul să mănânce cei ce servesc tabernacolul.
11. Fiindcă trupurile acelor animale, al căror sânge pentru păcat este adus de înaltul preot în sanctuar, sunt arse în afara taberei.
12. De aceea şi Isus, ca să sfinţească pe oameni cu propriul lui sânge, a suferit în afara porţii.
13. De aceea să ieşim la el în afara taberei, purtând ocara lui.
14. Fiindcă nu avem aici o cetate statornică, ci căutăm pe aceea care vine.
15. De aceea prin el să oferim tot timpul sacrificiul laudei către Dumnezeu, care este rodul buzelor *noastre*, aducând mulţumiri numelui său.
16. Dar nu uitaţi facerea de bine şi părtăşia, căci cu astfel de sacrificii este mulţumit Dumnezeu.
17. Ascultaţi de cei ce conduc peste voi şi supuneţi-vă, fiindcă ei veghează asupra sufletelor voastre, ca *unii* care trebuie să dea socoteală; pentru ca *ei* să facă aceasta cu bucurie şi nu cu mâhnire, fiindcă aceasta nu vă *este* de folos.
18. Rugaţi-vă pentru noi! Căci ne încredem că avem o conştiinţă bună, în toate voind să trăim onest.

19. Dar mult mai mult, *vă* implor să faceți aceasta, ca să vă fiu redat cât mai curând.
20. ¶ Iar Dumnezeul păcii, care l-a adus înapoi dintre morți pe Domnul nostru Isus, marele păstor al oilor, prin sângele legământului veșnic,
21. Să vă desăvârșească în fiecare lucrare bună, pentru a face voia lui, lucrând în voi ce este plăcut înaintea lui, prin Isus Cristos, căruia *fie* gloria pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.
22. Și vă implor fraților, primiți bine cuvântul îndemnării, fiindcă v-am scris o epistolă în puține cuvinte.
23. Să știți că a fost eliberat fratele *nostru* Timotei, cu care vă voi vedea, dacă vine curând.
24. Salutați pe toți cei ce vă conduc și pe toți sfinții. Cei din Italia vă salută.
25. Harul *fie* cu voi toți. Amin.

Iacov

Capitolul

1 Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Cristos, celor
douăsprezece triburi care sunt împrăștiate: Salutare!
2. ¶ Socotiți totul *a fi* bucurie, frații mei, când cădeți în diverse ispitiri,
3. Știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare.
4. Dar lăsați răbdarea să *își* aibă lucrarea desăvârșită, ca să fiți desăvârșiți
și întregi, nefiind lipsiți în nimic.
5. Dar dacă unuia dintre voi *îi* lipsește înțelepciunea, să *o* ceară de
la Dumnezeu, care dă tuturor cu generozitate și nu reproșează, și îi va
fi dată.
6. Dar să ceară în credință, neclătinându-se *în* nimic. Pentru că cel ce
se clatină seamănă cu un val al mării împins de vânt și aruncat *încoace
și încolo*.
7. De aceea să nu gândească omul acela că va primi ceva de la Domnul.
8. Un om șovăitor *este* nestatornic în toate căile lui.
9. Dar să se bucure fratele de rând în aceea că el este înălțat.
10. Iar bogatul în aceea că este înjosit, pentru că va trece ca floarea ierbii.
11. Fiindcă a răsărit soarele cu arșița și usucă iarba și floarea ei cade și
frumusețea înfățișării ei piere: astfel și bogatul se va ofili în căile lui.
12. Binecuvântat *este* omul care îndură ispita, pentru că, după ce este încercat,
va primi coroana vieții, pe care a promis-o Domnul celor ce îl iubesc.
13. ¶ Să nu spună cineva când este ispitit: Sunt ispitit de Dumnezeu. Fiindcă
Dumnezeu nu poate fi ispitit de rău, nici nu ispitește el pe nimeni,
14. Ci fiecare este ispitit, când este atras de propria lui poftă și ademenit.
15. Apoi, după ce pofta a conceput, naște păcat; iar păcatul, odată înfăptuit,
naște moarte.
16. Nu *vă* rătăciți preaiubiții mei frați!
17. Fiecare dar bun și fiecare dar desăvârșit este de sus, coborând de la Tatăl
luminilor, la care nu este schimbare, nici umbră de întoarcere.
18. Din voia lui ne-a născut el prin cuvântul adevărului, ca să fim un anumit
fel de prime roade ale creaturilor sale.
19. ¶ De aceea, preaiubiții mei frați, fiecare om să fie grăbit la auzire, încet
la vorbire, încet la furie;
20. Fiindcă furia unui om nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.
21. De aceea puneți deoparte toată murdăria și revărsarea răutății și primiți
cu blândețe cuvântul altoit, care este în stare să vă salveze sufletele.
22. Fiți așadar înfăptuitori ai cuvântului și nu doar ascultători *ai lui*,
înșelându-vă pe voi înșivă.
23. Pentru că dacă vreunul este ascultător al cuvântului și nu înfăptuitor,
el este asemănător unui om care își privește fața naturală în oglindă;
24. Fiindcă se privește pe sine însuși și pleacă și uită imediat ce fel de om era.

25. Dar oricine privește cu atenție în legea desăvârșită a libertății și continuă *în ea*, el, nefiind un ascultător uituc, ci un înfăptuitor al faptei, acesta va fi binecuvântat în fapta lui.
26. Dacă cineva printre voi pare să fie religios și nu își înfrânează limba, ci își înșală inima, religia acestuia *este* deșartă.
27. Religia pură și neîntinată înaintea lui Dumnezeul și Tatăl este aceasta: A cerceta pe cei fără tată și văduve în nenorocirea lor, *și* a se ține pe sine însuși nepătat de lume.

CAPITOLUL 2

FRAȚII mei, să nu aveți credința Domnului nostru Isus Cristos, *Domn* al gloriei, fiind părtinitori.
2. Căci dacă în adunarea voastră ar intra un om cu un inel de aur, în haină strălucitoare, și ar intra și un sărac în haină murdară,
3. Și ați avea respect față de cel care poartă haina strălucitoare și i-ați spune: Așază-te aici în loc bun; și i-ați spune săracului: Tu stai acolo în picioare, sau, Așază-te aici sub sprijinul piciorului meu,
4. ¶ Nu deveniți atunci părtinitori în voi înșivă și judecători ai gândurilor rele?
5. Dați ascultare preaiubiții mei frați: Nu a ales Dumnezeu pe săracii acestei lumi, *să fie* bogați în credință și moștenitori ai împărăției pe care a promis-o celor ce îl iubesc?
6. Dar voi îl disprețuiați pe cel sărac. Nu bogații vă oprimă și vă târăsc înaintea scaunelor de judecată?
7. Nu blasfemiază ei acel nume virtuos cu care sunteți chemați?
8. Dacă într-adevăr împliniți legea împărătească conform scripturii: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți, bine faceți;
9. Dar dacă arătați părtinire, comiteți păcat și sunteți condamnați de lege ca și călcători *ai legii*.
10. Fiindcă oricine va ține toată legea și totuși se poticnește într-un *punct*, este vinovat de toate.
11. Fiindcă cel ce a spus: Să nu comiți adulter, a spus de asemenea: Să nu ucizi. Iar dacă nu comiți adulter, dar ucizi, te faci călcător al legii.
12. Astfel să vorbiți și astfel să faceți, ca *unii* care vor fi judecați prin legea libertății,
13. Fiindcă *pentru* cel ce nu a arătat milă judecata va fi fără milă; și mila se bucură asupra judecății.
14. ¶ Care *este* folosul, frații mei, dacă cineva spune *că* are credință și nu are fapte? Poate *această* credință să îl salveze?
15. ¶ Și dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de mâncarea zilnică,
16. Iar unul dintre voi ar spune acestora: Plecați în pace, încălziți-vă și săturați-vă, dar nu ați da acestora cele necesare trupului, ce folos?
17. Așa și credința, dacă nu are fapte, este moartă, fiind singură.
18. ¶ Dar va spune cineva: Tu ai credință și eu am fapte; arată-mi credința ta fără faptele tale și eu îți voi arăta credința mea prin faptele mele.
19. Tu crezi că este un singur Dumnezeu; bine faci; și dracii cred și tremură.

20. Dorești dar să știi, omule deșert, că este moartă credința despărțită de fapte?
21. Avraam, tatăl nostru, nu prin fapte a fost declarat drept, când a oferit pe fiul său, Isaac, pe altar?
22. Vezi cum credința lucra împreună cu faptele lui, și prin fapte, credința a fost desăvârșită?
23. Și a fost împlinită scriptura care spune: Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a atribuit pentru dreptate; și a fost numit prietenul lui Dumnezeu.
24. Vedeți așadar cum prin fapte este declarat drept omul și nu doar prin credință.
25. Tot așa și curva Rahab, nu prin fapte a fost declarată dreaptă, când a primit mesagerii și *i*-a trimis afară pe altă cale?
26. Căci după cum trupul despărțit de duh este mort, tot așa și credința despărțită de fapte este moartă.

CAPITOLUL 3

FRAȚII mei, nu fiți mulți învățători, știind că vom primi condamnarea mai mare.
2. Fiindcă toți ne poticnim în multe. Dacă cineva nu se poticnește în cuvânt, el *este* un om desăvârșit, în stare să *își* înfrâneze, de asemenea, tot trupul.
3. Iată, punem frâie în gurile cailor, ca să asculte de noi și le conducem tot trupul.
4. Iată, și corăbiile, oricât de mari ar fi și purtate sub vânturi violente, totuși sunt conduse cu o cârmă foarte mică, oriîncotro dorește cârmaciul.
5. ¶ Astfel și limba este un membru mic și se făleşte cu lucruri mari. Iată, un foc mic ce lucru mare aprinde!
6. Și limba *este* un foc, o lume a nedreptății; astfel este limba printre membrele noastre; întinează tot trupul și aprinde cursul naturii; și este aprinsă de iad.
7. Căci fiecare gen de fiare și de păsări și de șerpi și de lucruri din mare, se îmblânzește și a fost îmblânzit de omenire,
8. Dar limba, niciun om nu o poate îmblânzi; *este* un rău de nestăpânit, plină de otravă mortală.
9. Cu ea binecuvântăm pe Dumnezeu, adică pe Tatăl; și cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.
10. Din aceeași gură iese *și* binecuvântare și blestem. Frații mei, acestea nu ar trebui să fie astfel!
11. Revarsă cumva izvorul din același loc *și apă* dulce și amară?
12. Frații mei, poate smochinul să dea măsline? Sau vița, smochine? Astfel niciun izvor nu dă și apă sărată și dulce.
13. ¶ Cine *este* înțelept și înzestrat cu pricepere dintre voi? Să demonstreze, dintr-o bună purtare, faptele lui cu blândețea înțelepciunii!
14. Dar dacă aveți invidie amară și ceartă în inimile voastre, nu vă lăudați și nu mințiți împotriva adevărului.

15. Înțelepciunea aceasta nu coboară de sus, ci *este* pământească, senzuală, drăcească.
16. Fiindcă unde *este* invidie și ceartă, *este* confuzie și fiecare lucrare rea.
17. Dar înțelepciunea de sus este întâi pură, apoi pașnică, blândă, ușor de abordat, plină de milă și de roade bune, imparțială și fără fățărnicie.
18. Iar rodul dreptății este semănat în pace de cei ce fac pace.

CAPITOLUL 4

DE unde *vin* lupte și certuri între voi? *Oare* nu de acolo din poftele voastre care se războiesc în membrele voastre?
2. Poftiți și nu aveți; ucideți și invidiați și nu puteți obține; vă certați și vă luptați, totuși nu aveți, pentru că nu cereți.
3. ¶ **C**ereți și nu primiți, pentru că cereți în mod greșit, ca să risipiți pentru poftele voastre.
4. Adulteri și adultere, nu știți că prietenia lumii este dușmănie cu Dumnezeu? De aceea oricine dorește să fie prieten al lumii este dușmanul lui Dumnezeu.
5. Gândiți că în zadar spune scriptura: Duhul care locuiește în noi pofte*ș*te spre invidie?
6. Însă el dă mai mult har. De aceea spune: Dumnezeu se opune celor mândri, dar dă har celor umili.
7. ¶ Supuneți-vă așadar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului și va fugi de la voi!
8. Apropiați-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Curățiți-*vă* mâinile, păcătoșilor; și purificați-*vă* inimile, șovăitorilor!
9. Fiți pătrunși de durere și jeliți și plângeți; să vă fie râsul schimbat în jale și bucuria în întristare;
10. Umiliți-vă înaintea Domnului și el vă va înălța.
11. ¶ Nu vorbiți de rău unii pe alții, fraților. Cel ce vorbește de rău pe un frate și judecă pe fratele lui, vorbește de rău despre lege și judecă legea; dar dacă judeci legea, nu ești înfăptuitor al legii, ci judecător.
12. Este un singur legiuitor, care este în stare să salveze și să nimicească; cine ești tu care judeci pe altul?
13. Veniți acum, cei care spuneți: Astăzi sau mâine vom merge în cutare cetate și vom sta acolo un an și vom face comerț și vom câștiga;
14. De fapt nu știți ce *va fi* mâine. Fiindcă ce *este* viața voastră? Este doar un abur, care se arată puțin și apoi dispare.
15. Dimpotrivă, *ar trebui* să spuneți: Dacă Domnul voiește, vom trăi și vom face aceasta sau aceea.
16. Dar acum vă bucurați în lăudăroșiile voastre! Orice astfel de fală este rea.
17. De aceea aceluia care știe să facă binele și nu *îl* face, aceasta îi este păcat.

CAPITOLUL 5

VENIȚI acum, bogaților, plângeți și urlați din cauza nenorocirilor voastre care vor veni asupra *voastră*.

2. Bogăţiile voastre au putrezit şi hainele voastre sunt mâncate de molii.
3. Aurul şi argintul vostru au ruginit; şi rugina lor va fi o mărturie împotriva voastră şi va mânca a voastră carne precum focul. *V*-aţi strâns tezaure pentru zilele de pe urmă.
4. Iată, plata lucrătorilor care v-au secerat câmpurile, *plată* care a fost oprită de voi prin înşelăciune, strigă; şi strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului sabaot.
5. Aţi trăit în plăceri pe pământ şi în desfrâu; v-aţi hrănit inimile, ca într-o zi de măcel.
6. Aţi condamnat *şi* aţi ucis pe cel drept; el nu vi se opune.
7. De aceea fiţi răbdători, fraţilor, până la venirea Domnului. Iată, agricultorul aşteaptă rodul preţios al pământului şi are îndelungă răbdare pentru acesta, până primeşte ploaie timpurie şi târzie.
8. Fiţi şi voi răbdători, întăriţi-vă inimile, pentru că venirea Domnului se apropie.
9. Nu murmuraţi unii împotriva altora, fraţilor, ca nu cumva să fiţi condamnaţi; iată, judecătorul stă în picioare la uşă.
10. Fraţii mei, luaţi ca exemplu de suferinţă şi de răbdare pe profeţii care au vorbit în numele Domnului.
11. Iată, noi îi numim fericiţi pe cei ce îndură. Aţi auzit despre răbdarea lui Iov şi aţi văzut deznodământul *dat de* Domnul, că Domnul este plin de compasiune şi de milă.
12. Dar mai presus de toate, fraţii mei, nu juraţi, nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun alt jurământ; ci al vostru da să fie da, şi nu *să fie* nu; ca nu cumva să cădeţi în condamnare.
13. ¶ Este vreunul dintre voi în necaz? Să se roage. Este cineva vesel? Să cânte psalmi.
14. Este cineva dintre voi bolnav? Să cheme bătrânii bisericii şi să se roage peste el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului.
15. Şi rugăciunea credinţei îl va salva pe cel bolnav şi Domnul îl va ridica; şi dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.
16. Mărturisiţi-*vă* unii altora greşelile şi rugaţi-vă unii pentru alţii, ca să fiţi vindecaţi. Mult poate rugăciunea fervent*ă şi* puternică a unui om drept.
17. Ilie era un om cu aceleaşi sentimente ca noi; şi s-a rugat insistent să nu plouă şi nu a plouat pe pământ trei ani şi şase luni.
18. Şi s-a rugat din nou şi cerul a dat ploaie şi pământul şi-a dat rodul.
19. ¶ Fraţilor, dacă cineva dintre voi se rătăceşte de la adevăr şi cineva îl va întoarce,
20. Să ştie el, că cel ce îl întoarce pe păcătos din rătăcirea căii lui va salva un suflet din moarte şi va acoperi o mulţime de păcate.

1 Petru

Capitolul

1 Petru, apostol al lui Isus Cristos, străinilor împrăştiaţi prin Pontus,
Galatia, Capadocia, Asia şi Bitinia,
2. Aleşi conform cunoaşterii dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfinţirea
Duhului, spre ascultare şi stropirea cu sângele lui Isus Cristos, har vouă şi
pace să *vă* fie înmulţite!
3. ¶ Binecuvântat *fie* Dumnezeul şi Tatăl Domnului nostru Isus Cristos,
care conform milei sale abundente ne-a născut din nou la o speranţă vie
prin învierea lui Isus Cristos dintre morţi,
4. Pentru o moştenire nemuritoare şi neîntinată şi care nu se ofileşte,
rezervată în cer pentru voi,
5. Care sunteţi păziţi prin puterea lui Dumnezeu prin credinţă pentru
salvarea pregătită să fie revelată în timpul de pe urmă.
6. În aceasta vă bucuraţi mult, deşi acum, pentru puţin timp, dacă este
nevoie, sunteţi întristaţi prin diverse ispitiri,
7. Pentru ca încercarea credinţei voastre, fiind mult mai preţioasă decât
aurul care piere, deşi este încercată cu foc, să fie găsită pentru laudă şi
onoare şi glorie, la arătarea lui Isus Cristos,
8. Pe care, nevăzându-*l*, *îl* iubiţi; în care, deşi acum nu *îl* vedeţi, totuşi
crezând, vă bucuraţi cu veselie de nespus şi plină de glorie,
9. Primind sfârşitul credinţei voastre, salvarea sufletelor.
10. ¶ Despre acea salvare au cercetat şi au căutat stăruitor profeţii care au
profeţit despre harul *ce va veni* pentru voi,
11. Căutând ce, sau în ce fel de timp arăta Duhul lui Cristos, care era în
ei, când adeverea dinainte suferinţele lui Cristos şi gloria de după acestea.
12. Cărora le-a fost revelat, că nu pentru ei înşişi ci pentru noi, serveau ei
acele lucruri care vă sunt acum vestite, prin cei ce v-au predicat evanghelia
cu Duhul Sfânt trimis din cer; lucruri în *care* îngerii doresc să se uite.
13. ¶ De aceea încingeţi-vă coapsele minţii voastre, fiţi cumpătaţi şi speraţi
până la capăt pentru harul care vă va fi adus la revelarea lui Isus Cristos;
14. Precum copii ascultători, nu conformându-vă poftelor din trecut în
ignoranţa voastră,
15. Ci aşa cum cel ce v-a chemat este sfânt, fiţi şi voi sfinţi în toată
comportarea;
16. Deoarece este scris: Fiţi sfinţi, căci eu sunt sfânt.
17. ¶ Şi dacă chemaţi pe Tatăl, care judecă fără părtinire conform cu lucrarea
fiecăruia, purtaţi-vă cu frică în timpul locuirii voastre temporare *aici*,
18. Ştiind că nu aţi fost răscumpăraţi cu lucruri putrezitoare, *ca* argint şi aur,
din comportarea voastră deşartă *primită* prin tradiţii de la părinţii *voştri*,
19. Ci cu preţiosul sânge al lui Cristos, ca al unui miel fără cusur
şi fără pată,

20. Rânduit într-adevăr dinainte de întemeierea lumii, dar arătat pe față în aceste ultime timpuri pentru voi,
21. Care prin el credeți în Dumnezeu, care l-a înviat dintre morți și i-a dat glorie, astfel încât credința voastră și speranța să fie în Dumnezeu.
22. Văzând că v-ați purificat sufletele în *aceea* că ascultați de adevăr prin Duhul, spre iubire neprefăcută pentru frați, iubiți-vă fervent unii pe alții dintr-o inimă pură,
23. Fiind născuți din nou, nu dintr-o sămânță putrezitoare, ci neputrezitoare, prin cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne pentru totdeauna.
24. Pentru că toată făptura *este* ca iarba și toată gloria omului ca floarea ierbii. Iarba se ofileşte şi floarea ei cade,
25. Dar cuvântul Domnului durează pentru totdeauna. Iar acesta este cuvântul care prin evanghelie vă este predicat.

Capitolul 2

DE aceea, lăsând deoparte toată răutatea și toată viclenia și fățărniciile și invidiile și toate vorbirile rele,
2. Ca prunci nou născuți, doriți laptele neprefăcut al cuvântului, ca să creșteți prin el,
3. Dacă într-adevăr ați gustat că Domnul *este* cu har.
4. La care veniți, *ca la* o piatră vie, respinsă într-adevăr de oameni, dar aleasă de Dumnezeu *și* prețioasă;
5. Și voi, ca pietre vii, sunteți zidiți o casă spirituală, o preoție sfântă pentru a oferi sacrificii spirituale, acceptabile lui Dumnezeu, prin Isus Cristos.
6. De aceea și este cuprins în scriptură: Iată, pun în Sion o piatră unghiulară *a temeliei*, aleasă, prețioasă, și cel ce crede în el nu va fi încurcat.
7. De aceea vouă, care credeți, *el* vă *este* prețios; dar celor neascultători, piatra pe care constructorii au respins-o, aceasta a fost făcută capul colțului *temeliei*,
8. Și o piatră de cădere și o stâncă de poticnire, *celor* care se împiedică de cuvânt, fiind neascultători: la aceasta au și fost rânduiți.
9. Dar voi *sunteți* generație aleasă, preoție împărătească, națiune sfântă, popor special, ca să arătați laudele celui ce v-a chemat din întuneric în lumina lui minunată;
10. *Voi*, care odinioară nu *erați* popor, dar *sunteți* acum poporul lui Dumnezeu, care nu ați obținut milă, dar acum ați obținut milă.
11. ¶ Preaiubiților, *vă* implor, ca străini și locuitori temporari în țară străină, abțineți-vă de la poftele carnale care se războiesc împotriva sufletului,
12. Având comportarea voastră bună printre neamuri, pentru ca în ceea ce vorbesc de rău împotriva voastră ca de niște făcători de rele, prin faptele *voastre* bune pe care le vor vedea să glorifice pe Dumnezeu în ziua cercetării.
13. Supuneți-vă fiecărei rânduieli omenești pentru Domnul, fie împăratului ca autoritate supremă,
14. Sau guvernatorilor, ca celor trimiși de el pentru pedepsirea făcătorilor de rele și pentru lauda celor ce fac bine.

15. Pentru că astfel este voia lui Dumnezeu, ca făcând bine să amuțiți ignoranța oamenilor fără minte;
16. Ca *oameni* liberi, dar nu folosind libertatea *voastră* ca pe o manta a răutății, ci ca servitori ai lui Dumnezeu.
17. Onorați pe toți. Iubiți pe frați. Temeți-vă de Dumnezeu. Onorați pe împărat.
18. ¶ Servitorilor, *fiți* supuși stăpânilor *voștri* cu toată teama, nu numai celor buni și blânzi, dar și celor perverși.
19. Fiindcă acest lucru *este* demn de mulțumire, dacă cineva, datorită conștiinței către Dumnezeu, îndură întristare, suferind pe nedrept.
20. Fiindcă ce glorie *este*, dacă veți îndura când sunteți loviți cu pumnul pentru păcatele voastre? Dar dacă faceți bine și suferiți și înduraţi, acest lucru *este* plăcut lui Dumnezeu.
21. Fiindcă la aceasta ați fost chemați, pentru că și Cristos a suferit pentru noi, lăsându-ne un exemplu, ca să urmați pașii lui.
22. El, care nu a făcut păcat, nici nu a fost găsită viclenie în gura lui,
23. Care, fiind ocărât, nu a ocărât; când a suferit, nu a amenințat, ci *s*-a încredințat aceluia ce judecă cu dreptate.
24. El însuși care a purtat păcatele noastre în trupul său pe lemn, ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru dreptate; prin ale cărui lovituri ați fost vindecați.
25. Fiindcă erați ca oi *care* rătăceau, dar acum v-ați întors la Păstorul și Episcopul sufletelor voastre.

Capitolul 3

TOT așa, soțiilor, *fiți* în supunere propriilor voștri soți, ca, dacă cineva nu ascultă de cuvânt, *ei* de asemenea să fie câștigați fără cuvânt, prin comportarea soțiilor,
2. Privind comportarea voastră castă, în frică.
3. A căror înfrumusețare să nu fie cea exterioară a împletirii părului și a purtării aurului, sau a îmbrăcării hainelor,
4. Ci *să fie* omul ascuns al inimii, în ceea ce este neputrezitor, *chiar ornamentul* unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.
5. Căci astfel și în vechime sfintele femei care se încredeau în Dumnezeu, se înfrumusețau, fiind în supunere propriilor soți.
6. Așa cum Sara a ascultat de Avraam, numindu-l domn; ea, a cărei fiice sunteți, atât timp cât faceți binele și nu vă temeți de nimic înfricoșător.
7. Tot așa, soților, locuiți împreună cu *ele* conform cunoașterii, dând onoare soției, ca vasului mai slab și ca fiind comoștenitori ai harului vieții, pentru ca rugăciunile voastre să nu fie împiedicate.
8. ¶ Iar în final, *fiți* toți cu o singură minte, având compasiune unii pentru alții, iubiți ca frații, *fiți* miloși, *fiți* politicoși,
9. Neîntorcând rău pentru rău, sau defăimare pentru defăimare, ci dimpotrivă, binecuvântând; știind că la aceasta sunteți chemați, ca să moșteniți o binecuvântare.

10. Fiindcă cel ce voieşte să iubească viaţa şi să vadă zile bune să îşi
înfrâneze limba de la rău şi buzele sale să nu vorbească viclenie;
11. Să evite răul şi să facă binele; să caute pacea şi să o urmărească.
12. Pentru că ochii Domnului *sunt* peste cei drepţi şi urechile sale *deschise*
la rugăciunile lor, dar faţa Domnului *este* împotriva celor ce fac răul.
13. ¶ Şi cine *este* cel ce vă va răni, dacă sunteţi urmaşi ai binelui?
14. Dar şi dacă suferiţi pentru dreptate, fericiţi *sunteţi* şi nu vă temeţi de
teroarea lor, nici nu fiţi tulburaţi,
15. Ci sfinţiţi pe Domnul Dumnezeu în inimile voastre şi *fiţi* gata totdeauna
pentru *a da* un răspuns fiecăruia care vă cere un motiv al speranţei ce este
în voi, cu blândeţe şi teamă,
16. Având o conştiinţă bună, pentru ca în ce vorbesc de rău despre voi,
ca făcători de rele, să fie ruşinaţi cei ce acuză în mod fals buna voastră
comportare în Cristos.
17. Fiindcă *este* mai bine, dacă astfel este voia lui Dumnezeu, să suferiţi
pentru facere de bine, decât pentru facere de rău.
18. Pentru că şi Cristos a suferit o dată pentru păcate, cel drept pentru cei
nedrepţi, ca să ne aducă la Dumnezeu, dat la moarte în carne, dar primind
viaţă prin Duh.
19. Prin care a şi mers şi a predicat duhurilor în închisoare;
20. Care au fost neascultători odinioară, odată când îndelunga răbdare a
lui Dumnezeu aştepta în zilele lui Noe, în timp ce era în pregătire arca, în
care puţine, adică opt suflete, au fost salvate prin apă;
21 Şi căreia botezul, *fiindu-i* o prefigurare, ne salvează acum, (adică, nu
înlăturarea murdăriei cărnii, ci răspunsul unei conştiinţe bune către
Dumnezeu), prin învierea lui Isus Cristos,
22. Care a mers în cer şi este la dreapta lui Dumnezeu; îngeri şi autorităţi
şi puteri, fiindu-i supuse.

Capitolul 4

ÎNTRUCÂT Cristos a suferit pentru noi în carne, înarmaţi-vă şi
voi cu aceeaşi minte, pentru că cel ce a suferit în carne a încetat
cu păcatul,
2. Pentru ca să nu mai trăiască în carne restul timpului *său* pentru poftele
oamenilor, ci pentru voia lui Dumnezeu.
3. Fiindcă ne este destul *că* în timpul trecut al vieţii am lucrat voia
neamurilor, pe când umblam în desfrânare, pofte, exces de vin, îmbuibări,
chefuri şi idolatrii scârboase.
4. În aceasta li se pare ciudat că voi nu mai alergaţi cu *ei* la acelaşi exces
de destrăbălare, vorbindu-*vă* de rău;
5. Aceia vor da socoteală celui ce este gata să judece pe vii şi
pe morţi.
6. Fiindcă pentru acest scop a fost evanghelia predicată şi celor morţi,
ca să fie judecaţi conform oamenilor, în carne, dar să trăiască conform lui
Dumnezeu, în duh.

7. ¶ Dar sfârşitul tuturor lucrurilor este aproape; fiţi aşadar cumpătaţi şi vegheaţi în rugăciune.
8. Şi mai presus de toate aveţi dragoste creştină ferventă între voi înşivă, pentru că dragostea creştină va acoperi mulţimea păcatelor.
9. Fiţi ospitalieri unii cu alţii fără cârtiri.
10. Aşa cum fiecare a primit un dar, serviţi-vă *cu* acesta unii altora, ca buni administratori ai harului de multe feluri al lui Dumnezeu.
11. Dacă cineva vorbeşte, *să vorbească* conform oracolelor lui Dumnezeu; dacă cineva serveşte, *să facă aceasta* conform abilităţii pe care i-o dă Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu, în toate, să fie glorificat prin Isus Cristos, a căruia fie lauda şi domnia pentru totdeauna şi întotdeauna. Amin.
12. ¶ Preaiubiţilor să nu vi se pară ciudată încercarea arzătoare care vine să vă încerce, de parcă ceva ciudat vi s-a întâmplat,
13. Ci bucuraţi-vă întrucât sunteţi părtaşi suferinţelor lui Cristos, pentru ca *atunci* când gloria sa va fi revelată, voi să vă bucuraţi de asemenea cu multă veselie.
14. Dacă sunteţi ocărâţi pentru numele lui Cristos, fericiţi *sunteţi*, pentru că duhul gloriei şi al lui Dumnezeu se odihneşte peste voi; din partea lor este vorbit de rău dar din partea voastră este glorificat.
15. Dar niciunul dintre voi să nu sufere ca un ucigaş, sau hoţ, sau făcător de rele, sau ca un băgăreţ în treburile altora.
16. Iar dacă *cineva suferă* pentru că este creştin, să nu se ruşineze, ci să glorifice pe Dumnezeu în legătură cu aceasta.
17. Pentru că *a venit* timpul ca judecata să înceapă la casa lui Dumnezeu, iar dacă întâi *începe* la noi, care *va fi* sfârşitul acelora care nu ascultă de evanghelia lui Dumnezeu?
18. Şi dacă cel drept cu greu este salvat, unde se vor arăta cel neevlavios şi cel păcătos?
19. De aceea cei ce suferă conform voii lui Dumnezeu să îşi încredinţeze sufletele lor *lui*, în facerea de bine, ca unui Creator credincios.

Capitolul 5

PE bătrânii care sunt printre voi îi îndemn, *eu*, care *sunt* de asemenea un bătrân şi martor al suferinţelor lui Cristos şi părtaş al gloriei care va fi revelată,
2. Paşteţi turma lui Dumnezeu care este printre voi, supraveghind, nu prin constrângere, ci de bunăvoie; nu pentru câştig murdar, ci cu o minte binevoitoare;
3. Nici ca domnind peste moştenirea *lui Dumnezeu*, ci fiind exemple turmei.
4. Şi când Păstorul cel mare se va arăta, veţi primi o coroană a gloriei ce nu se ofileşte.
5. Tot aşa, tinerilor, supuneţi-vă bătrânilor. Da, toţi fiţi supuşi unii altora şi îmbrăcaţi-vă cu umilinţă, pentru că Dumnezeu se opune celor mândri şi dă har celor umili.

6. De aceea umiliți-vă sub mâna tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe la timpul cuvenit.
7. Aruncând toată îngrijorarea voastră asupra lui, pentru că el se îngrijește de voi.
8. Fiți cumpătați, fiți vigilenți, pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu răcnind, căutând pe cine să devoreze,
9. Căruia să vă împotriviți tari în credință, știind că aceleași suferințe sunt împlinite în frații voștri care sunt în lume.
10. Dar Dumnezeul întregului har, care ne-a chemat la glorie sa eternă prin Cristos Isus, după ce ați suferit un timp, să vă facă desăvârșiți, neclintiți, întăriți, întemeiați.
11. A lui *fie* gloria și domnia pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.
12. ¶ Prin Silvan, un frate credincios vouă, precum socotesc, v-am scris pe scurt, îndemnând și adeverind că acesta este adevăratul har al lui Dumnezeu în care stați în picioare.
13. *Biserica* aleasă împreună cu *voi, care este* în Babilon, vă salută; *tot așa* și Marcu, fiul meu.
14. Salutați-vă unii pe alții cu un sărut al dragostei creștine. Pace vouă tuturor care sunteți în Cristos Isus. Amin.

2 Petru

Capitolul

1 Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Cristos, celor ce au obținut împreună
cu noi o credință la fel de prețioasă prin dreptatea Dumnezeului și
Salvatorului nostru Isus Cristos,
2. Har și pace să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a
Domnului nostru Isus.
3. ¶ Așa cum dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit toate lucrurile
pentru viață și evlavie, prin cunoașterea celui ce ne-a chemat la glorie
și virtute,
4. Prin care ne sunt dăruite cele mai mari și prețioase promisiuni, ca prin
acestea să deveniți părtași naturii dumnezeiești, ați scăpat de putreziciunea
care este în lume prin poftă.
5. Și în afară de aceasta, dându-vă toată silința, adăugați credinței voastre
virtutea; și la virtute, cunoașterea;
6. Și la cunoaștere, înfrânarea; și la înfrânare, răbdarea; și la răbdare, evlavia;
7. Și la evlavie, bunătatea frățească; și la bunătate frățească,
dragostea creștină.
8. Căci dacă acestea sunt în voi și abundă, *vă* fac *să nu fiți* nici inactivi, nici
neroditori în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos.
9. Dar celui ce îi lipsesc acestea este orb și nu poate vedea departe și a uitat
că a fost curățat de vechile lui păcate.
10. De aceea, fraților, mai degrabă străduiți-vă să faceți neclintită chemarea
și alegerea voastră, căci dacă faceți acestea, niciodată nu veți cădea,
11. Fiindcă astfel din abundență vă va fi dată intrare în împărăția veșnică a
Domnului și Salvatorului nostru Isus Cristos.
12. ¶ De aceea nu voi neglija să vă amintesc totdeauna despre acestea, deși
le știți și sunteți întemeiați în adevărul prezent cu *voi*.
13. Dar consider drept, cât timp sunt în acest tabernacol, să vă stârnesc
prin aducerea aminte,
14. Știind că în curând trebuie să pun deoparte *acest* tabernacol al meu, așa
cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Cristos.
15. Mai mult, mă voi strădui ca voi să fiți în stare după moartea mea să vă
amintiți acestea de fiecare dată.
16. Fiindcă nu am urmat fabulații iscusit plănuite când v-am făcut cunoscută
puterea și venirea Domnului nostru Isus Cristos, ci am fost martori oculari
ai maiestății sale.
17. Fiindcă a primit de la Dumnezeu Tatăl onoare și glorie când a venit la
el o astfel de voce din maiestuoasa glorie: Acesta este Fiul meu preaiubit, în
care îmi găsesc toată plăcerea.
18. Și această voce, care a venit din cer, noi am auzit pe când eram împreună
cu el pe muntele sfânt.

19. Și avem un mai sigur cuvânt al profeției, la care bine faceți că luați seama, ca la o lumină ce strălucește într-un loc întunecat până ce se luminează de ziuă, și steaua dimineții răsare în inimile voastre;
20. Știind întâi aceasta, că nicio profeție a scripturii nu se interpretează singură.
21. Fiindcă profeția nu a venit în vechime prin voia omului, ci oameni sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit purtați de Duhul Sfânt.

Capitolul 2

DAR au fost și falși profeți în popor, așa cum vor fi falși învățători printre voi, care vor introduce în ascuns erezii damnabile, negând chiar pe Domnul care i-a răscumpărat, și își aduc asupra lor *o* nimicire grabnică.
2. Și mulți vor urma căile lor nimicitoare, din cauza cărora calea adevărului va fi vorbită de rău.
3. Și prin lăcomie, cu vorbe prefăcute, vor face comerț pe seama voastră; judecata lor din vechime nu întârzie, și damnarea lor nu ațipește.
4. ¶ Căci dacă Dumnezeu nu a cruțat îngerii care au păcătuit, ci *i*-a aruncat jos în iad și *i*-a predat în lanțurile întunericului, să fie păstrați pentru judecată,
5. Și nu a cruțat vechea lume, ci l-a păzit pe Noe, al optulea *om*, un predicator al dreptății, aducând potopul asupra lumii celor neevlavioși;
6. Și a prefăcut cetățile Sodomei și Gomorei în cenușă, *le*-a condamnat la dărâmare, făcându-*le* un exemplu pentru cei ce după aceea ar trăi fără evlavie;
7. Și a scăpat pe dreptul Lot, chinuit în comportarea desfrânată a celor stricați,
8. (Fiindcă acel bărbat drept, locuind printre ei, prin vedere și auzire *își* chinuia zi de zi sufletul *lui* drept cu faptele *lor* nelegiuite);
9. Domnul știe cum să scape pe cei evlavioși din ispite și să păstreze pe cei nedrepți pentru ziua judecății pentru a fi pedepsiți,
10. Dar mai ales pe cei ce umblă după carne în pofta necurăției și disprețuiesc domnia. Înfumurați, încăpățânați, nu le este frică să vorbească rău despre demnități,
11. Pe când îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc împotriva lor *o* acuzație defăimătoare înaintea Domnului.
12. Dar aceștia, ca dobitoace fără rațiune din fire, făcute pentru a fi prinse și nimicite, vorbesc rău despre cele ce nu înțeleg; și vor pieri complet în propria lor corupție;
13. Și vor primi plata nedreptății *ca unii* care socotesc o plăcere să se destrăbăleze în timpul zilei. Pete și cusururi *sunt ei,* chefuind în propriile lor înșelăciuni în timp ce sărbătoresc împreună cu voi,
14. Având ochii plini de adulter și neputându-se opri de la păcat; seducând suflete nestatornice, având o inimă antrenată în practici lacome; copii blestemați,

15. Care au părăsit calea dreaptă și s-au rătăcit, urmând calea lui Balaam, *fiul* lui Bosor, care a iubit plata nedreptății,
16. Dar a fost mustrat pentru nelegiuirea sa, măgărița necuvântătoare, vorbind cu vocea omului, a oprit nebunia profetului.
17. Aceștia sunt fântâni fără apă, nori purtați de furtună, cărora negura întunericului le este rezervată pentru totdeauna.
18. Căci *ei*, vorbind *cuvinte* umflate ale deșertăciunii, seduc prin poftele cărnii, *prin multă* desfrânare, pe cei ce, într-adevăr, au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.
19. În timp ce le promit libertate, ei înșiși sunt robi ai corupției; fiindcă de către cel ce este cineva învins, de acela este *și* dus în robie.
20. Căci, scăpând de stricăciunile lumii prin cunoașterea Domnului și Salvatorului Isus Cristos, dacă sunt din nou încurcați în acestea și învinși, starea lor de pe urmă este mai rea decât cea dintâi.
21. Fiindcă ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-*o,* să se întoarcă de la sfânta poruncă ce le-a fost dată.
22. Dar li s-a întâmplat conform cu adevăratul proverb: Câinele se întoarce la vărsătura lui, și scroafa scăldată, la tăvăleala ei în mocirlă.

Capitolul 3

ACUM, preaiubiților, vă scriu această a doua epistolă, în care stârnesc mințile voastre pure prin aducere aminte,
2. Ca să fiți mereu cu aducere aminte a cuvintelor care au fost vorbite mai înainte de către sfinții profeți și a poruncii noastre, apostolii Domnului și Salvatorului;
3. Știind întâi aceasta, că vor veni batjocoritori în zilele de pe urmă, umblând conform propriilor pofte,
4. Și spunând: Unde este promisiunea venirii lui? Fiindcă de când au adormit părinții *noștri*, toate continuă la fel de la începutul creației.
5. Fiindcă referitor la aceasta ei sunt ignoranți în mod voit, că prin cuvântul lui Dumnezeu cerurile au fost din vechime și pământul arătându-se din apă și în apă,
6. Prin care lumea, care era atunci, a pierit fiind potopită cu apă;
7. Dar cerurile și pământul de acum prin același cuvânt sunt păstrate, *fiind* rezervate focului pentru ziua judecății și a pieirii oamenilor neevlavioși.
8. ¶ Dar preaiubiților, să nu fiți ignorați referitor la acest lucru, că o zi înaintea Domnului *este* ca o mie de ani și o mie de ani ca o zi.
9. Domnul nu întârzie referitor la promisiunea lui, așa cum unii socotesc întârziere, ci este îndelung răbdător față de noi și nu dorește ca cineva să piară, ci toți să vină la pocăință.
10. ¶ Dar ziua Domnului va veni ca un hoț în noapte; în acea *zi* cerurile vor trece cu zgomot mare, iar elementele se vor topi cu căldură mare; de asemenea pământul și faptele care sunt pe el vor fi arse în întregime.

11. *Văzând*, aşadar, *că* toate acestea se vor descompune, ce fel *de oameni* ar trebui să fiţi voi în comportare sfântă şi evlavie,
12. Aşteptând şi grăbindu-vă spre venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile fiind în foc se vor descompune şi elementele se vor topi cu căldură mare?
13. Cu toate acestea, conform promisiunii lui, aşteptăm ceruri noi şi un pământ nou, în care locuieşte dreptatea.
14. ¶ De aceea, preaiubiţilor, văzând că aşteptaţi astfel de lucruri, străduiţi-vă să fiţi găsiţi de el în pace, nepătaţi şi ireproşabili.
15. Şi socotiţi *că* îndelunga răbdare a Domnului nostru *este* salvare; precum v-a scris şi vouă preaiubitul nostru frate Pavel, conform cu înţelepciunea dată lui,
16. Precum şi în toate epistolele *sale* a vorbit în ele despre acestea; în ele sunt unele lucruri greu de înţeles, pe care cei ce sunt neînvăţaţi şi nestatornici le pervertesc, cum *fac* şi cu celelalte scripturi, spre propria lor nimicire.
17. De aceea voi, preaiubiţilor, văzând că ştiţi dinainte *aceste lucruri,* păziţi-vă ca nu cumva, fiind abătuţi de rătăcirea celor nelegiuiţi, să cădeţi din statornicia voastră.
18. Ci creşteţi în har şi *în* cunoaşterea Domnului şi Salvatorului nostru Isus Cristos. A lui *fie* gloria deopotrivă acum şi întotdeauna. Amin.

1 Ioan

Capitolul 1

Ceea ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noştri, ce am privit şi mâinile noastre au pipăit, referitor la Cuvântul vieţii;
2. (Căci viaţa a fost arătată şi *noi* am văzut-*o* şi aducem mărturie şi vă anunţăm acea viaţă eternă, care era cu Tatăl şi *care* ne-a fost arătată);
3. Ce am văzut şi am auzit vă anunţăm, pentru ca şi voi să aveţi părtăşie cu noi; şi părtăşia noastră *este* într-adevăr cu Tatăl şi cu Fiul său, Isus Cristos.
4. Şi vă scriem acestea ca bucuria voastră să fie deplină.
5. ¶ Acesta de fapt este mesajul pe care *l*-am auzit de la el şi pe care vi-l relatăm, că Dumnezeu este lumină şi în el nu este deloc întuneric.
6. Dacă spunem că avem părtăşie cu el şi umblăm în întuneric, minţim şi nu împlinim adevărul;
7. Dar dacă umblăm în lumină, aşa cum el este în lumină, avem părtăşie unii cu alţii şi sângele lui Isus Cristos, Fiul său, ne curăţă de tot păcatul.
8. ¶ Dacă spunem că nu avem păcat, ne înşelăm pe noi înşine şi adevărul nu este în noi.
9. Dacă ne mărturisim păcatele, *el* este credincios şi drept să *ne* ierte păcatele şi să ne cureţe de toată nedreptatea.
10. Dacă spunem că nu am păcătuit, îl facem mincinos şi cuvântul lui nu este în noi.

Capitolul 2

COPILAŞII mei, vă scriu acestea, ca să nu păcătuiţi. Şi dacă cineva păcătuieşte, avem un mijlocitor la Tatăl, pe Isus Cristos cel drept.
2. Şi el este ispăşirea pentru păcatele noastre şi nu doar pentru ale noastre, ci şi pentru *ale* întregii lumi.
3. ¶ Şi prin aceasta ştim că îl cunoaştem, dacă ţinem poruncile lui.
4. Cel ce spune: Îl cunosc! Şi nu ţine poruncile lui este un mincinos şi adevărul nu este în el.
5. Dar cel ce ţine cuvântul lui în el, într-adevăr, dragostea lui Dumnezeu este desăvârşită; prin aceasta ştim că suntem în el.
6. Cel ce spune *că* rămâne în el, *este* dator să umble aşa cum el a umblat.
7. Fraţilor, nu vă scriu *o* poruncă nouă, ci o poruncă veche, pe care aţi avut-o de la început. Porunca veche este cuvântul pe care voi l-aţi auzit de la început.
8. Din nou vă scriu o poruncă nouă care este adevărată în el şi în voi, pentru că întunericul a trecut şi lumina adevărată acum străluceşte.
9. Cel ce spune *că* este în lumină şi urăşte pe fratele său este în întuneric până acum.
10. Cel ce iubeşte pe fratele său rămâne în lumină şi în el nu este ocazie de poticnire.

11. Dar cel ce urăşte pe fratele său este în întuneric şi umblă în întuneric şi nu ştie încotro merge, pentru că acel întuneric i-a orbit ochii.
12. ¶ Vă scriu, copilaşilor, pentru că păcatele vă sunt iertate pentru numele lui.
13. Vă scriu, taţilor, pentru că aţi cunoscut pe cel *care este* de la început. Vă scriu, tinerilor, pentru că l-aţi învins pe cel rău. Vă scriu, copilaşilor, pentru că l-aţi cunoscut pe Tatăl.
14. V-am scris, taţilor, pentru că l-aţi cunoscut pe cel *care este* de la început. V-am scris, tinerilor, pentru că sunteţi tari şi cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi şi l-aţi învins pe cel rău.
15. Nu iubiţi lumea, nici lucrurile *care sunt* în lume. Dacă cineva iubeşte lumea, dragostea Tatălui nu este în el.
16. Pentru că tot ce *este* în lume, pofta cărnii şi pofta ochilor şi lăudăroşia vieţii, nu este din Tatăl, ci este din lume.
17. Şi lumea şi pofta ei trece, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna.
18. ¶ Copilaşilor, este timpul de pe urmă şi aşa cum aţi auzit că are să vină anticrist şi acum sunt mulţi anticrişti, prin aceasta ştim că este timpul de pe urmă.
19. Au ieşit dintre noi, dar nu erau de-ai noştri, căci dacă ar fi fost de-ai noştri ar fi rămas cu noi, dar *au ieşit* ca să se arate că nu toţi erau de-ai noştri.
20. Dar voi aveţi o ungere de la Cel Sfânt şi cunoaşteţi toate lucrurile.
21. Nu v-am scris pentru că nu cunoaşteţi adevărul, ci pentru că îl cunoaşteţi şi pentru că nicio minciună nu este din adevăr.
22. Cine este mincinos, dacă nu cel ce neagă că Isus este Cristosul? Acela este anticrist, care neagă pe Tatăl şi pe Fiul.
23. Oricine neagă pe Fiul nu are pe Tatăl, dar cel ce mărturiseşte pe Fiul are şi pe Tatăl.
24. De aceea să rămână în voi ce aţi auzit de la început. Dacă rămâne în voi ce aţi auzit de la început, voi de asemenea veţi continua în Fiul şi în Tatăl.
25. Şi aceasta este promisiunea pe care el ne-a promis-o: viaţa eternă.
26. V-am scris acestea referitor la cei ce vă amăgesc.
27. Dar ungerea, pe care aţi primit-o de la el, rămâne în voi şi nu aveţi nevoie ca cineva să vă înveţe; dar aşa cum aceeaşi ungere vă învaţă despre toate şi este adevăr şi nu este minciună şi chiar aşa cum v-a învăţat *ea*, veţi rămâne în el.
28. ¶ Şi acum, copilaşilor, rămâneţi în el, pentru ca *atunci* când va fi arătat el, să avem cutezanţă şi să nu fim făcuţi de ruşine înaintea lui la venirea sa.
29. Dacă ştiţi că el este drept, ştiţi că toţi cei ce împlinesc dreptate sunt născuţi din el.

Capitolul 3

VEDEŢI ce fel de dragoste ne-a dat Tatăl, ca să fim chemaţi fiii lui Dumnezeu; din această cauză lumea nu ne cunoaşte, pentru că nu l-a cunoscut *nici* pe el.

2. Preaiubiților, acum suntem fiii lui Dumnezeu și nu s-a arătat încă ce
vom fi, dar știm că atunci când *el* se va arăta, vom fi asemenea lui, fiindcă
îl vom vedea așa cum este.
3. Și fiecare *dintre cei* care au această speranță în el, se purifică pe sine
însuși, precum el este pur.
4. ¶ Oricine practică păcatul, de asemenea încalcă legea; căci păcatul
este încălcarea legii.
5. Și știți că el a fost arătat ca să înlăture păcatele noastre; și în el nu este păcat.
6. Oricine rămâne în el, nu păcătuiește; oricine păcătuiește, nu l-a văzut,
nici nu l-a cunoscut.
7. Copilașilor, nimeni să nu vă înșele: cel ce practică dreptatea este drept,
așa cum el este drept.
8. Cel ce practică păcatul este din diavolul; fiindcă diavolul păcătuiește
de la început. Cu acest scop a fost arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să distrugă
faptele diavolului.
9. Oricine este născut din Dumnezeu nu practică păcatul, pentru că
sămânța lui rămâne în el și nu poate păcătui, pentru că este născut din
Dumnezeu.
10. În aceasta sunt arătați clar copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului;
oricine nu practică dreptatea nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubește
pe fratele său.
11. Pentru că acesta este mesajul pe care l-ați auzit de la început, să ne
iubim unii pe alții.
12. Nu precum Cain, *care* era din cel rău și l-a ucis pe fratele său. Și din
ce cauză l-a ucis? Pentru că propriile lui fapte erau rele, iar ale fratelui său
erau drepte.
13. Nu vă mirați, frații mei, dacă vă urăște lumea.
14. Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați.
Cine nu iubește pe fratele *său*, rămâne în moarte.
15. Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș, și știți că niciun ucigaș nu
are viață eternă rămânând în el.
16. Prin aceasta pricepem dragostea *lui Dumnezeu,* pentru că el și-a dat
viața pentru noi și noi *suntem* datori să ne dăm viețile pentru frați.
17. Dar oricine are bunurile lumii acesteia și vede pe fratele său prins
în nevoie și își închide adâncurile *compasiunii* față de el, cum rămâne
dragostea lui Dumnezeu în el?
18. Copilașii mei, să nu iubim în cuvânt, nici cu limba, ci în faptă și în adevăr.
19. ¶ Și prin aceasta știm că suntem din adevăr și ne vom asigura inimile
noastre înaintea lui.
20. Pentru că, dacă inima noastră ne condamnă, Dumnezeu este mai mare
decât inima noastră și cunoaște toate lucrurile.
21. Preaiubiților, dacă inima noastră nu ne condamnă, avem cutezanță
înaintea lui Dumnezeu.
22. Și orice cerem, primim de la el, pentru că ținem poruncile lui și
practicăm cele plăcute înaintea lui.

23. Şi aceasta este porunca lui: Să credem în numele Fiului său Isus Cristos şi să ne iubim unii pe alţii, aşa cum ne-a dat poruncă.
24. Şi cel ce ţine poruncile lui rămâne în el, şi el în el. Şi prin aceasta ştim că el rămâne în noi, prin Duhul pe care *el* ni l-a dat.

Capitolul 4

PREAIUBIŢILOR, să nu credeţi fiecare duh, ci puneţi la încercare duhurile, dacă sunt din Dumnezeu, fiindcă mulţi profeţi falşi au ieşit în lume.
2. Prin aceasta să cunoaşteţi Duhul lui Dumnezeu. Fiecare duh, care mărturiseşte că Isus Cristos a venit în carne, este din Dumnezeu,
3. Şi fiecare duh, care nu mărturiseşte că Isus Cristos a venit în carne, nu este din Dumnezeu şi acesta este acel *duh* al anticristului, despre care aţi auzit că are să vină; şi acum este deja în lume.
4. Voi sunteţi din Dumnezeu, copilaşilor, şi le-aţi învins, pentru că cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.
5. Ei sunt din lume; din această cauză vorbesc din lume şi lumea îi ascultă.
6. Noi suntem din Dumnezeu; cel ce îl cunoaşte pe Dumnezeu, ne ascultă; cel ce nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaştem duhul adevărului şi duhul rătăcirii.
7. ¶ Preaiubiţilor, să ne iubim unii pe alţii, pentru că dragostea este din Dumnezeu; şi oricine iubeşte, este născut din Dumnezeu şi îl cunoaşte pe Dumnezeu.
8. Cel ce nu îl iubeşte nu cunoaşte pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.
9. În aceasta a fost arătată dragostea lui Dumnezeu faţă de noi, că Dumnezeu l-a trimis în lume pe singurul său Fiu născut, ca noi să trăim prin el.
10. În aceasta este dragostea, nu că noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci că el ne-a iubit şi l-a trimis pe Fiul său *să fie* ispăşirea pentru păcatele noastre.
11. ¶ Preaiubiţilor, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi şi noi *suntem* datori să ne iubim unii pe alţii.
12. Nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dacă ne iubim unii pe alţii, Dumnezeu trăieşte în noi şi dragostea lui este desăvârşită în noi.
13. Prin aceasta ştim că rămânem în el şi el în noi, fiindcă ne-a dat din Duhul său.
14. Şi noi am văzut şi aducem mărturie că Tatăl l-a trimis pe Fiul *să fie* Salvatorul lumii.
15. Oricine va mărturisi că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el şi el în Dumnezeu.
16. Şi noi am cunoscut şi am crezut dragostea pe care Dumnezeu o are faţă de noi. Dumnezeu este dragoste; şi cel ce rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu şi Dumnezeu în el.
17. În aceasta este făcută desăvârşită dragostea noastră, ca să avem cutezanţă în ziua judecăţii, pentru că aşa cum este el, aşa suntem noi în această lume.

18. În dragoste nu este teamă, ci dragostea desăvârşită alungă afară teama,
pentru că teama poartă chinul. Iar cel ce se teme, nu este făcut desăvârşit
în dragoste.
19. Noi îl iubim pentru că întâi el ne-a iubit.
20. Dacă cineva spune: Eu îl iubesc pe Dumnezeu şi îl urăşte pe fratele său,
este un mincinos, fiindcă cel ce nu îl iubeşte pe fratele său, pe care l-a văzut,
cum poate să îl iubească pe Dumnezeu, pe care nu l-a văzut?
21. Şi avem această poruncă de la el ca: Cel ce iubeşte pe Dumnezeu să îl
iubească şi pe fratele său.

Capitolul 5

ORICINE crede că Isus este Cristosul, este născut din Dumnezeu;
şi fiecare *om* care îl iubeşte pe cel ce *l*-a născut, îl iubeşte şi pe cel
care este născut din el.
2. Prin aceasta ştim că îi iubim pe copiii lui Dumnezeu, când îl iubim pe
Dumnezeu şi ţinem poruncile lui.
3. Fiindcă aceasta este dragostea de Dumnezeu: Să ţinem poruncile lui
şi poruncile lui nu sunt apăsătoare.
4. ¶ Fiindcă orice este născut din Dumnezeu învinge lumea; şi aceasta
este victoria care învinge lumea: credinţa noastră.
5. Cine este cel ce învinge lumea dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul
lui Dumnezeu?
6. ¶ Acesta este cel ce a venit prin apă şi sânge, Isus Cristos; nu doar
prin apă ci prin apă şi sânge. Şi Duhul este cel ce aduce mărturie pentru
că Duhul este adevărul.
7. Pentru că sunt trei cei care aduc mărturie în cer: Tatăl, Cuvântul şi
Duhul Sfânt; şi aceştia trei sunt una.
8. Şi sunt trei care aduc mărturie pe pământ: Duhul şi apa şi sângele; şi
aceştia trei, în *mărturie*, sunt una.
9. Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai
mare, pentru că aceasta este mărturia lui Dumnezeu, pe care el a adus-o,
mărturie despre Fiul său.
10. Cel ce crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el însuşi; cel ce nu
îl crede pe Dumnezeu, l-a făcut mincinos, pentru că nu crede mărturia pe
care Dumnezeu a adus-o despre Fiul său.
11. Şi aceasta este mărturia, că Dumnezeu ne-a dat viaţă eternă şi această
viaţă este în Fiul său.
12. Cel ce are pe Fiul are viaţa, cel ce nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu
are viaţa.
13. ¶ V-am scris acestea, vouă, care credeţi în numele Fiului lui Dumnezeu,
ca să ştiţi că aveţi viaţă eternă şi să credeţi în numele Fiului lui Dumnezeu.
14. ¶ Şi aceasta este cutezanţa pe care o avem în el, că, dacă cerem ceva
conform voii lui, ne ascultă;
15. Şi dacă ştim că ne ascultă, orice *îi* cerem, ştim că avem lucrurile cerute
pe care le-am dorit de la el.

16. Dacă vede cineva pe fratele său păcătuind un păcat, *care* nu *duce* la moarte, va cere, şi el îi va da viaţă pentru cei ce nu păcătuiesc spre moarte. Este un păcat *care duce* la moarte, nu spun să se roage pentru acel *păcat*.
17. Orice nedreptate este păcat; şi este păcat *care* nu *duce* la moarte.
18. Ştim că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuieşte; dar cel ce este născut din Dumnezeu se păzeşte pe sine însuşi şi cel rău nu îl atinge.
19. Ştim că suntem din Dumnezeu şi că toată lumea zace în răutate.
20. Şi ştim că Fiul lui Dumnezeu a venit şi ne-a dat înţelegere ca să cunoaştem pe cel ce este adevărat; şi suntem în cel ce este adevărat, în Fiul său Isus Cristos. Acesta este Dumnezeul cel adevărat şi viaţa eternă.
21. Copilaşilor, păziţi-vă de idoli. Amin.

2 Ioan

Capitolul

1 Bătrânul, către aleasa doamnă şi către copiii ei, pe care îi iubesc în adevăr;
şi nu doar eu, ci şi toţi cei ce au cunoscut adevărul,
2. Datorită adevărului care rămâne în noi şi va fi cu noi pentru totdeauna.
3. Har fie cu voi, milă *şi* pace, de la Dumnezeu Tatăl şi de la Domnul Isus
Cristos, Fiul Tatălui, în adevăr şi *în* dragoste.
4. ¶ M-am bucurat foarte mult că am găsit *pe unii* dintre copiii tăi umblând
în adevăr, aşa cum noi am primit poruncă de la Tatăl.
5. ¶ Şi acum te implor, doamnă, nu că ţi-am scris o poruncă nouă, ci
aceea pe care am avut-o de la început: să ne iubim unii pe alţii.
6. Şi aceasta este dragostea: să umblăm după poruncile lui. Porunca este
aceasta: ca aşa cum aţi auzit de la început, să umblaţi în ea.
7. ¶ Pentru că în lume au intrat mulţi înşelători care nu mărturisesc că
Isus Cristos a venit în carne. Acesta este un înşelător şi un anticrist.
8. Uitaţi-vă la voi înşivă, ca să nu pierdem cele ce am lucrat, ci să primim
o răsplată deplină.
9. Oricine încalcă *legea* şi nu rămâne în doctrina lui Cristos nu îl are pe
Dumnezeu. Cel ce rămâne în doctrina lui Cristos, acela îl are şi pe Tatăl
şi pe Fiul.
10. Dacă vine cineva la voi şi nu aduce această doctrină, să nu îl primiţi
în casă şi să nu îi spuneţi: Salutare!
11. Fiindcă cine îi spune: Salutare! Este părtaş faptelor lui rele.
12. ¶ Având multe să vă scriu, nu doresc să *le scriu* cu hârtie şi cerneală;
dar mă încred să vin la voi şi să *vă* vorbesc faţă în faţă, pentru ca bucuria
noastră să fie deplină.
13. Te salută copiii surorii tale alese. Amin.

3 Ioan

Capitolul

1 Bătrânul, către preaiubitul Gaiu, pe care îl iubesc în adevăr.
2. ¶ Preaiubitule, mai presus de toate doresc ca tu să prosperi şi să fii
sănătos, aşa cum prosperă sufletul tău.
3. Fiindcă m-am bucurat foarte mult când fraţii au venit şi au adus
mărturie despre adevărul care este în tine, aşa cum tu umbli în adevăr.
4. Nu am bucurie mai mare decât să aud *despre* copiii mei că umblă
în adevăr.
5. ¶ Preaiubitule, cu credincioşie faci tot ceea ce lucrezi pentru fraţi şi
pentru străini,
6. Care au adus mărturie despre dragostea ta creştină, înaintea bisericii;
pe care dacă îi însoţeşti evlavios, bine vei face.
7. Fiindcă pentru numele lui au ieşit, neluând nimic de la neamuri.
8. De aceea *suntem* datori să îi primim pe unii ca aceştia, ca să fim
conlucrători cu adevărul.
9. ¶ Am scris bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întâietatea între
ei, nu ne primeşte.
10. ¶ Din această cauză, dacă vin, îi voi aminti faptele sale pe care le face,
îndrugând cuvinte răutăcioase împotriva noastră; şi nemulţumit cu acestea,
el nici nu îi primeşte pe fraţi şi îi opreşte pe cei ce doresc *să îi primească*
şi *îi* dă afară din biserică.
11. Preaiubitule, nu urma ceea ce este rău, ci ceea ce este bun. Cel ce face
bine este din Dumnezeu, dar cel ce face rău nu l-a văzut pe Dumnezeu.
12. ¶ Lui Dimitrie i s-a dat o mărturie bună din partea tuturor şi a
adevărului însuşi; da, şi noi aducem mărturie; şi ştiţi că mărturia noastră
este adevărată.
13. ¶ Aveam multe să scris, dar nu voiesc să îţi scriu cu cerneală şi condei.
14. Dar sper să te văd în curând şi vom vorbi faţă în faţă. Pace ţie. Te salută
prietenii *noştri*. Salută prietenii pe nume.

IUDA

CAPITOLUL

1 Iuda, rob al lui Isus Cristos și frate al lui Iacov, celor ce sunt sfințiți prin
Dumnezeu Tatăl și păstrați în Isus Cristos *și* chemați:
2. Milă și pace și dragoste să vă fie înmulțite.
3. Preaiubiților, dându-mi toată silința ca să vă scriu despre salvarea comună, am fost constrâns să vă scriu și să *vă* îndemn să luptați cu zel pentru credința care a fost dată sfinților o dată.
4. Fiindcă s-au furișat anumiți oameni, care din vechime au fost rânduiți pentru această condamnare, oameni neevlavioși, schimbând harul Dumnezeului nostru în desfrânare și negând pe singurul Domn Dumnezeu și pe Domnul nostru Isus Cristos.
5. ¶ De aceea doresc a vă aduce aminte, deși odată ați știut aceasta, că Domnul, după ce a salvat poporul din țara Egiptului, a nimicit pe cei ce nu au crezut.
6. Și pe îngerii care nu și-au ținut domeniul de activitate, ci și-au părăsit propria locuință, *el* i-a păstrat în lanțuri veșnice sub întuneric, pentru judecata marii zile.
7. Așa cum Sodoma și Gomora și cetățile din jurul lor, care asemenea acelora, s-au dedat curviei și au mers după altă carne, sunt puse înainte ca exemplu, suferind răzbunarea focului etern.
8. ¶ Într-adevăr, în același fel și acești visători *murdari* întinează carnea, disprețuiesc domnia și vorbesc de rău demnitățile.
9. Dar Mihail, arhanghelul, pe când se certa cu diavolul, s-a contrazis pentru trupul lui Moise *și* nu a cutezat să aducă împotriva lui o acuzație defăimătoare, ci a spus: Domnul să te mustre!
10. Dar aceștia vorbesc de rău lucrurile pe care de fapt nu le știu; dar *în* ce înțeleg, în mod natural, ca dobitoace fără rațiune, în acelea se corup pe ei înșiși.
11. ¶ Vai lor! Pentru că au mers pe calea lui Cain și s-au grăbit cu lăcomie după rătăcirea lui Balaam pentru plată și au pierit în împotrivirea lui Core.
12. Aceștia sunt pete la ospețele voastre de dragoste creștină, când *ei* sărbătoresc cu voi, hrănindu-se fără frică: nori fără apă, purtați încoace și încolo de vânturi; pomi tomnatici, fără rod, morți de două ori, dezrădăcinați;
13. Valuri furioase ale mării, înspumându-și propria rușine; stele rătăcitoare, cărora negrul întunericului le este rezervat pentru totdeauna.
14. Dar și Enoh, al șaptelea de la Adam, a profețit despre acestea, spunând: Iată, Domnul vine cu zecile de mii de sfinți ai lui,
15. Ca să facă judecată peste toți și ca să condamne pe toți cei neevlavioși dintre ei, pentru toate faptele lor neevlavioase, pe care le-au făcut cu neevlavie, și pentru toate *cuvântările* lor grele, pe care păcătoșii neevlavioși le-au vorbit împotriva lui.

16. Aceștia sunt cârtitori, plângăreți, umblând după propriile lor pofte; și gura lor vorbește *cuvinte* umflate, fețele oamenilor fiind în admirație datorită profitului.
17. ¶ Dar voi, preaiubiților, amintiți-vă cuvintele care au fost vorbite mai înainte de apostolii Domnului nostru Isus Cristos;
18. Cum vă spuneau ei, că în timpul de pe urmă vor fi batjocoritori, umblând conform propriilor pofte neevlavioase.
19. Aceștia sunt cei care se separă pe ei înșiși, senzuali, neavând Duhul.
20. Dar voi, preaiubiților, edificându-vă pe cea mai sfântă credință a voastră, rugându-vă în Duhul Sfânt,
21. Păziți-vă în dragostea lui Dumnezeu, așteptând mila Domnului nostru Isus Cristos pentru viață eternă.
22. Și aveți compasiune de unii, deosebind *între ei*;
23. Iar pe alții salvați-i cu teamă, smulgându-*i* din foc, urând chiar haina pătată de carne.
24. ¶ Acum, a aceluia care este în stare să vă păzească de la cădere și să *vă* prezente ireproșabili înaintea prezenței gloriei sale cu multă veselie,
25. Singurului Dumnezeu înțelept, Salvatorul nostru, *a lui fie* gloria și maiestatea, domnia și puterea, deopotrivă acum și întotdeauna. Amin.

Revelația

Capitolul 1

1 Revelația lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o, pentru a arăta robilor săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând; și *el* a înștiințat și a trimis *aceasta* prin îngerul său, robului său, Ioan,
2. Care a adus mărturie despre cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Cristos și despre toate lucrurile pe care le-a văzut.
3. Binecuvântat *este* cel ce citește și cei ce aud cuvintele acestei profeții și țin cele scrise în ea, căci timpul *este* aproape.
4. Ioan, celor șapte biserici care sunt în Asia: Har vouă și pace de la cel care este și care era și care vine, și de la cele șapte Duhuri care sunt înaintea tronului său,
5. ¶ Și de la Isus Cristos, martorul credincios *și* întâiul născut dintre morți și prințul împărăților pământului. A lui, care ne-a iubit și ne-a spălat de păcatele noastre în propriul lui sânge,
6. Și ne-a făcut împărați și preoți pentru Dumnezeu și Tatăl său, a lui *fie* gloria și domnia pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.
7. Iată, el vine cu norii; și fiecare ochi îl va vedea și cei care l-au străpuns; și toate seminițiile pământului vor boci din cauza lui. Da, Amin.
8. ¶ Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, spune Domnul, care este și care era și care vine, Cel Atotputernic.
9. Eu, Ioan, care de altfel sunt fratele vostru și părtaș în necazul și în împărăția și *în* răbdarea lui Isus Cristos, eram pe insula numită Patmos, din cauza cuvântului lui Dumnezeu și din cauza mărturiei lui Isus Cristos.
10. Eram în Duhul în ziua Domnului și am auzit în spatele meu o voce tare, ca a unei trâmbițe,
11. Spunând: Eu sunt Alfa și Omega, cel dintâi și cel de pe urmă; și: Ceea ce vezi, scrie într-o carte și trimite-*o* celor șapte biserici care sunt în Asia: la Efes și la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sardes și la Filadelfia și la Laodiceea.
12. Și m-am întors ca să să văd vocea care vorbea cu mine. Și, fiind întors, am văzut șapte sfeșnice de aur;
13. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice *era cineva* asemănător Fiului Omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare și încins la piept cu un brâu de aur.
14. Capul și părul lui *erau* albe ca lâna, ca zăpada erau de albe; și ochii lui *erau* ca flacăra focului;
15. Și picioarele lui asemănătoare aramei fine, ca arzând într-un cuptor; și vocea lui ca vuietul multor ape.
16. Și avea în mâna lui dreaptă șapte stele; și din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri; și înfățișarea lui *era* ca soarele când strălucește în puterea lui.

17. Și când l-am văzut, am căzut la picioarele lui, ca mort. Iar el și-a pus
mâna dreaptă peste mine, spunându-mi: Nu te teme, eu sunt cel dintâi și
cel de pe urmă,
18. Și *sunt* cel ce trăiește deși a fost mort; și, iată, eu sunt viu pentru
totdeauna și întotdeauna, Amin; și am cheile iadului și ale morții.
19. Scrie lucrurile pe care le-ai văzut și cele care sunt și cele care vor fi
după acestea,
20. Misterul celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna mea dreaptă și a
celor șapte sfeșnice de aur. Cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici
și cele șapte sfeșnice pe care le-ai văzut sunt cele șapte biserici.

Capitolul 2

ÎNGERULUI bisericii din Efes, scrie-*i*: Acestea le spune cel ce ține
cele șapte stele în mâna sa dreaptă, cel ce umblă în mijlocul celor
șapte sfeșnice de aur;
2. Știu faptele tale și munca ta și răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei
răi; și i-ai încercat pe cei care spun *că* sunt apostoli dar nu sunt, și i-ai
găsit mincinoși;
3. Și ai suferit și ai răbdare și pentru numele meu ai muncit și nu ai căzut
de oboseală.
4. Cu toate acestea am *ceva* împotriva ta, pentru că ți-ai părăsit dragostea
dintâi.
5. De aceea amintește-ți de unde ai căzut și pocăiește-te și fă faptele
dintâi; altfel, voi veni dintr-odată la tine și îți voi lua sfeșnicul din locul
lui dacă nu te pocăiești.
6. Dar ai aceasta, că urăști faptele nicolaiților, pe care și eu le urăsc.
7. Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Celui ce învinge
îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul paradisului lui
Dumnezeu.
8. ¶ Și îngerului bisericii din Smirna, scrie-*i*: Acestea le spune cel dintâi
și cel de pe urmă, care a fost mort dar este viu;
9. Știu faptele tale și necazul și sărăcia (dar ești bogat), și blasfemia acelora
care spun *că* sunt iudei dar nu sunt, ci *sunt* sinagoga lui Satan.
10. Nu te teme de niciunul dintre acele *lucruri* pe care le vei suferi; iată,
diavolul va arunca pe *unii* dintre voi în închisoare, ca să fiți încercați; și veți
avea necaz zece zile; fii credincios până la moarte și îți voi da coroana vieții.
11. Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Cel ce învinge
nu va fi nicidecum vătămat de moartea a doua.
12. ¶ Și îngerului bisericii din Pergam, scrie-*i*: Acestea le spune cel ce are
sabia ascuțită, cu două tăișuri;
13. Știu faptele tale și unde locuiești, unde *este* tronul lui Satan; și ții tare
numele meu și nu ai negat credința mea, chiar în acele zile în care Antipa *era*
martirul meu credincios, care a fost ucis printre voi, unde locuiește Satan.
14. Dar am câteva *lucruri* împotriva ta, pentru că ai acolo pe cei ce țin
tare doctrina lui Balaam, care îl învăța pe Balac să arunce o poticnire

înaintea copiilor lui Israel, pentru a mânca lucruri sacrificate idolilor și pentru a curvi.
15. Tot așa, tu ai și pe cei ce țin tare doctrina nicolaiților, pe care eu o urăsc.
16. Pocăiește-te; altfel, voi veni la tine dintr-odată și voi lupta împotriva lor cu sabia gurii mele.
17. Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Celui ce învinge îi voi da să mănânce din mana ascunsă și îi voi da o piatră albă, și pe piatră *este* scris un nume nou, pe care nimeni nu îl știe, decât cel ce *îl* primește.
18. ¶ Și îngerului bisericii din Tiatira, scrie-*i*: Acestea le spune Fiul lui Dumnezeu, care are ochii săi ca flacăra focului și picioarele sale asemănătoare aramei fine;
19. Știu faptele tale și dragostea creștină și serviciul și credința și răbdarea ta și faptele tale, și cele de pe urmă *sunt* mai multe ca cele dintâi.
20. Cu toate acestea am câteva lucruri împotriva ta, pentru că rabzi pe acea femeie, Izabela, care se numește pe ea însăși profetesă, ca să învețe și să amăgească pe robii mei pentru a curvi și a mânca lucruri sacrificate idolilor.
21. Și i-am dat timp să se pocăiască de curvia ei și nu s-a pocăit.
22. Iată, o voi arunca în pat, și pe cei ce comit adulter cu ea *îi voi arunca* în mare necaz, dacă nu se pocăiesc de faptele lor.
23. Și îi voi ucide pe copiii ei cu moarte; și vor ști toate bisericile că eu sunt cel care cercetează rărunchii și inimile; și vă voi da fiecăruia dintre voi conform cu faptele voastre.
24. Dar vă spun vouă și celorlalți în Tiatira, atâția câți nu au această doctrină și care nu au cunoscut adâncimile lui Satan, precum spun ei, nu voi pune peste voi nicio altă povară.
25. Dar ceea ce aveți țineți cu tărie până voi veni.
26. Și celui ce învinge și ține faptele mele până la sfârșit, îi voi da putere peste națiuni;
27. Și le va conduce cu un toiag de fier; ca oalele unui olar vor fi sparte în bucăți; așa cum am primit eu de la Tatăl meu.
28. Și îi voi da steaua de dimineață.
29 Cine are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

Capitolul 3

ȘI îngerului bisericii din Sardes, scrie-*i*: Acestea le spune cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Știu faptele tale, că ai numele că trăiești și ești mort.
2. Fii veghetor și întărește lucrurile care rămân, care sunt gata să moară; fiindcă nu am găsit faptele tale desăvârșite înaintea lui Dumnezeu.
3. Amintește-ți de aceea cum ai primit și ai auzit și ține strâns și pocăiește-te. Dar dacă tot nu vei veghea, voi veni peste tine ca un hoț și nu vei ști nicidecum în care oră voi veni peste tine.
4. Ai câteva nume chiar în Sardes, care nu și-au mânjit hainele; și vor umbla cu mine în alb, pentru că sunt demni.

5. Cel ce învinge, acela va fi îmbrăcat în haine albe; și nu voi șterge
nicidecum numele lui din cartea vieții, ci voi mărturisi numele lui înaintea
Tatălui meu și înaintea îngerilor săi.
6. Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.
7. ¶ Și îngerului bisericii din Filadelfia, scrie-*i*: Acestea le spune cel sfânt,
cel adevărat, cel ce are cheia lui David, cel ce deschide și nimeni nu închide;
și închide și nimeni nu deschide.
8. Știu faptele tale; iată, am pus înaintea ta o ușă deschisă și nimeni nu
o poate închide, pentru că ai puțină putere și ai ținut cuvântul meu și nu
ai negat numele meu.
9. Iată, voi face *să vină* din sinagoga lui Satan pe cei care spun *că* sunt
iudei dar nu sunt, ci mint; iată, îi voi face să vină și să se închine înaintea
picioarelor tale și să știe că te-am iubit.
10. Pentru că ai ținut cuvântul răbdării mele, eu de asemenea te voi păzi
de ora ispitirii, care va veni peste întreaga lume, pentru a-i încerca pe cei
ce locuiesc pe pământ.
11. Iată, eu vin dintr-odată; ține tare ce ai, ca nimeni să nu îți ia coroana.
12. Pe cel ce învinge îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului meu și
nu va mai ieși afară niciodată; și pe el voi scrie numele Dumnezeului meu
și numele cetății Dumnezeului meu, care *este* noul Ierusalim, care coboară
din cer de la Dumnezeul meu; și *voi scrie pe el* noul meu nume.
13. Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.
14. ¶ Și îngerului bisericii din Laodiceea, scrie-*i*: Acestea le spune Amin-ul,
cel credincios și adevăratul martor, începutul creației lui Dumnezeu;
15. Știu faptele tale; că nu ești nici rece, nici fierbinte; aș dori să fi fost
rece, sau fierbinte.
16. Astfel, pentru că ești căldicel și *nu ești* nici rece, nici fierbinte, te voi
vărsa din gura mea.
17. Pentru că spui: Sunt bogat și îmbelșugat cu bunuri și nu am nevoie de
nimic; și nu știi că ești nenorocit și mizerabil și sărac și orb și gol;
18. Îți recomand să cumperi de la mine aur încercat în foc, ca să te
îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci, și rușinea goliciunii tale să nu
se arate; și să îți ungi ochii cu alifie, ca să vezi.
19. Pe câți îi iubesc, *îi* mustru și îi disciplinez; de aceea fii zelos și pocăiește-te.
20. Iată, *eu* stau la ușă și bat; dacă aude cineva vocea mea și deschide ușa,
voi intra la el și voi cina cu el și el cu mine.
21. Celui ce învinge îi voi da să șadă cu mine pe tronul meu, așa cum și
eu am învins și șed cu Tatăl meu pe tronul lui.
22. Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

Capitolul 4

DUPĂ aceasta, m-am uitat și, iată, o ușă *era* deschisă în cer; și
prima voce pe care am auzit-o *era* ca a unei trâmbițe care vorbea
cu mine și a spus: Urcă-te aici și îți voi arăta lucrurile care trebuie să fie
de acum înainte.

2. Și imediat am fost în duhul; și, iată, un tron era așezat în cer și pe tron
ședea *cineva*.
3. Și cel ce ședea era la vedere asemănător pietrei de jasp și de sardonix; și
era un curcubeu de jur împrejurul tronului, la vedere asemănător smaraldului.
4. ¶ Și de jur împrejurul tronului *erau* douăzeci și patru de scaune; și pe
scaune am văzut douăzeci și patru de bătrâni, șezând, îmbrăcați în haine
albe; și aveau pe capetele lor coroane de aur.
5. Și din tron ieșeau fulgere și tunete și voci; și *erau* șapte lămpi
de foc, arzând înaintea tronului, care sunt cele șapte Duhuri ale
lui Dumnezeu.
6. Și înaintea tronului *era* o mare de sticlă, asemănătoare cristalului; și
în mijlocul tronului și de jur împrejurul tronului, *se aflau* patru ființe vii
pline de ochi în față și în spate.
7. Și prima ființă vie *era* asemănătoare leului, și a două ființă vie *era*
asemănătoare vițelului, și a treia ființă vie avea față ca un om, și a patra
ființă vie *era* asemănătoare unei acvile zburând.
8. Și cele patru ființe vii aveau fiecare din ele șase aripi împrejur; și *erau*
pline de ochi pe dinăuntru; și nu au odihnă zi și noapte, spunând: Sfânt,
sfânt, sfânt *este* Domnul Dumnezeu Atotputernic, care era și care este și
care vine.
9. ¶ Și când acele ființe vii dau glorie și onoare și mulțumiri celui ce șade
pe tron, care trăiește pentru totdeauna și întotdeauna,
10. Cei douăzeci și patru de bătrâni cad jos înaintea celui ce șade pe tron
și se închină celui ce trăiește pentru totdeauna și întotdeauna și își aruncă
coroanele înaintea tronului, spunând:
11. Tu ești demn Doamne să primești gloria și onoarea și puterea, pentru
că ai creat toate lucrurile și pentru plăcerea ta sunt și au fost create.

Capitolul 5

ȘI am văzut în mâna dreaptă a celui ce ședea pe tron o carte care
fusese scrisă pe dinăuntru și pe din afară, sigilată cu șapte sigilii.
2. ¶ Și am văzut un înger puternic, proclamând cu voce tare: Cine este
demn să deschidă cartea și să desfacă sigiliile ei?
3. Și nimeni nu a fost în stare în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, să
deschidă cartea, nici să se uite la ea.
4. Și eu am plâns mult, pentru că nimeni nu a fost găsit demn să deschidă
cartea și să *o* citească, nici să se uite la ea.
5. Și unul dintre bătrâni mi-a spus: Nu plânge; iată, Leul din tribul lui
Iuda, Rădăcina lui David, a învins pentru a deschide cartea și a desface
cele șapte sigilii ale ei.
6. ¶ Și am privit și, iată, în mijlocul tronului și al celor patru ființe vii
și în mijlocul bătrânilor, a stat în picioare un Miel ca înjunghiat, având
șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu,
trimise pe tot pământul.
7. Și a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a celui ce ședea pe tron.

8. ¶ Și când a luat cartea, cele patru ființe vii și cei douăzeci *și* patru de bătrâni au căzut jos înaintea Mielului, având fiecare din ei harpe și potire de aur pline de arome, care sunt rugăciunile sfinților.
9. Și cântau o cântare nouă, spunând: Tu eşti demn să iei cartea și să deschizi sigiliile acesteia, pentru că ai fost înjunghiat și ne-ai răscumpărat lui Dumnezeu prin sângele tău, din fiecare rasă și limbă și popor și națiune;
10. Și ne-ai făcut Dumnezeului nostru, împărați și preoți; și vom domni pe pământ.
11. Și am văzut și am auzit vocea multor îngeri de jur împrejurul tronului și a ființelor vii și a bătrânilor; și numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii,
12. Spunând cu voce tare: Demn este Mielul care a fost înjunghiat să primească puterea și bogățiile și înțelepciunea și tăria și onoarea și gloria și binecuvântarea.
13. Și pe fiecare creatură care este în cer și pe pământ și sub pământ și pe cele ce sunt în mare și pe toate care se află în acestea le-am auzit spunând: Binecuvântarea și onoarea și gloria și puterea *fie* ale aceluia ce șade pe tron și a Mielului, pentru totdeauna și întotdeauna.
14. Și cele patru ființe vii au spus: Amin. Și cei douăzeci *și* patru de bătrâni au căzut jos și se închinau celui ce trăiește pentru totdeauna și întotdeauna.

Capitolul 6

ȘI am văzut când Mielul a deschis unul dintre sigilii și am auzit, ca zgomotul unui tunet, pe una dintre cele patru ființe vii spunând: Vino și vezi.
2. Și am văzut și, iată, un cal alb; și cel ce ședea pe el avea un arc; și i-a fost dată o coroană; și a ieșit înainte, cucerind și pentru a cuceri.
3. ¶ Și când a deschis al doilea sigiliu, am auzit pe a doua ființă vie spunând: Vino și vezi.
4. Și a ieșit un alt cal, roșu; și celui ce ședea pe el i-a fost dat să ia pacea de pe pământ și ca ei să se ucidă unii pe alții; și i-a fost dată o sabie mare.
5. ¶ Și când a deschis al treilea sigiliu, am auzit a treia ființă vie, spunând: Vino și vezi. Și m-am uitat și, iată, un cal negru; și cel ce ședea pe el avea în mâna sa o balanță.
6. Și am auzit o voce în mijlocul celor patru ființe vii, spunând: O măsură de grâu pentru un dinar și trei măsuri de orz pentru un dinar; și *vezi* să nu vatămi untdelemnul și vinul.
7. ¶ Și când a deschis al patrulea sigiliu, am auzit vocea celei de a patra ființe vii spunând: Vino și vezi.
8. Și m-am uitat și, iată, un cal gălbui; și numele celui ce ședea pe el era Moartea, și Iadul venea cu el. Și li s-a dat putere peste a patra parte a pământului, să ucidă cu sabie și cu foamete și cu moarte și cu fiarele pământului.
9. ¶ Și când a deschis al cincilea sigiliu, am văzut sub altar sufletele celor ce au fost uciși pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care au ținut-o.

10. Și strigau cu voce tare, spunând: Până când, Doamne sfânt și adevărat, nu judeci și nu răzbuni sângele nostru de la cei ce locuiesc pe pământ?
11. Și le-au fost date robe albe fiecăruia dintre ei; și li s-a spus *că trebuie* să se odihnească încă puțin timp, până când se va împlini și *numărul* părtașilor lor de servire și al fraților lor, care urmau să fie ucișii ca ei.
12. ¶ Și m-am uitat când a deschis al șaselea sigiliu și, iată, a fost un cutremur mare; și soarele a devenit negru ca o pânză de sac din păr și luna a devenit ca sângele;
13 Și stelele cerului au căzut pe pământ, așa cum un smochin își aruncă smochinele lui necoapte când este scuturat de un vânt puternic.
14. Și cerul s-a îndepărtat ca o carte făcută sul; și fiecare munte și insulă au fost mutate din locurile lor.
15. Și împărații pământului și oamenii de vază și cei bogați și căpetenii și cei puternici și fiecare rob și fiecare *om* liber s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților;
16. Și spuneau munților și stâncilor: Cădeți peste noi și ascundeți-ne de la fața Celui ce șade pe tron și de la furia Mielului;
17. Pentru că a venit ziua cea mare a furiei lui, și cine poate sta în picioare?

CAPITOLUL 7

ȘI după acestea am văzut patru îngeri stând în picioare pe cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului, ca vântul să nu sufle peste pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac.
2. Și am văzut alt înger urcând de la răsăritul soarelui, având sigiliul Dumnezeului cel viu; și a strigat cu voce tare celor patru îngeri, cărora le-a fost dat să vatăme pământul și marea,
3. Spunând: Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până când vom sigila pe robii Dumnezeului nostru pe frunțile lor.
4. Și am auzit numărul celor sigilați; *și au fost* sigilați o sută patruzeci *și* patru de mii din toate semințiile copiilor lui Israel.
5. Din tribul lui Iuda, *au fost* sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Ruben, *au fost* sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Gad, *au fost* sigilați douăsprezece mii.
6. Din tribul lui Așer, *au fost* sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Neftali, *au fost* sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Manase, *au fost* sigilați douăsprezece mii.
7. Din tribul lui Simeon, *au fost* sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Levi, *au fost* sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Isahar, *au fost* sigilați douăsprezece mii.
8. Din tribul lui Zabulon, *au fost* sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Iosif, *au fost* sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Beniamin, *au fost* sigilați douăsprezece mii.
9. ¶ După aceasta m-am uitat și iată, o mare mulțime, pe care nimeni nu o putea număra, din toate națiunile și din toate rasele și popoarele și

limbile, a stat în picioare înaintea tronului şi înaintea Mielului, îmbrăcaţi în robe albe şi *cu* ramuri de palmieri în mâinile lor.
10. Şi strigau cu voce tare, spunând: Salvarea Dumnezeului nostru care şade pe tron şi Mielului.
11. Şi toţi îngerii stăteau în picioare de jur împrejurul tronului şi al bătrânilor şi a celor patru fiinţe vii şi cădeau pe feţele lor înaintea tronului şi i se închinau lui Dumnezeu,
12. Spunând: Amin. Binecuvântarea şi gloria şi înţelepciunea şi mulţumirea şi onoarea şi puterea şi tăria *fie* Dumnezeului nostru, pentru totdeauna şi întotdeauna. Amin.
13. Şi unul dintre bătrâni a răspuns, spunându-mi: Cine sunt aceştia care sunt îmbrăcaţi în robe albe? Şi de unde au venit?
14. Şi i-am zis: Domnule, tu ştii. Iar el mi-a spus: Aceştia sunt aceia care au ieşit din mare necaz şi şi-au spălat robele şi le-au albit în sângele Mielului.
15. De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu şi îi servesc zi şi noapte în templul său; şi cel ce şade pe tron va locui printre ei.
16. Ei nu vor mai flămânzi, nici nu vor mai înseta; nici soarele nu va cădea peste ei, nici vreo arşiţă.
17. Pentru că Mielul, care este în mijlocul tronului, îi va paşte şi îi va conduce la izvoarele vii ale apelor; şi Dumnezeu va şterge toate lacrimile de la ochii lor.

CAPITOLUL 8

ŞI când a deschis al şaptelea sigiliu, a fost tăcere în cer aproape o jumătate de oră.
2. Şi am văzut cei şapte îngeri care stăteau în picioare înaintea lui Dumnezeu; şi le-au fost date şapte trâmbiţe.
3. Şi un alt înger a venit şi a stat în picioare la altar, având o tămâietoare de aur; şi lui i-a fost dată multă tămâie, ca să *o* aducă cu rugăciunile tuturor sfinţilor peste altarul de aur care era înaintea tronului.
4. Şi fumul tămâiei se ridica *împreună* cu rugăciunile sfinţilor, din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu.
5. Şi îngerul a luat tămâietoarea şi a umplut-o cu focul altarului şi a aruncat-*o* pe pământ; şi au fost voci şi tunete şi fulgere şi un cutremur.
6. Şi cei şapte îngeri, care aveau cele şapte trâmbiţe, s-au pregătit să trâmbiţeze.
7. ¶ Şi primul înger a trâmbiţat şi au urmat grindină şi foc amestecat cu sânge şi au fost aruncate peste pământ; şi a treia parte a copacilor a fost arsă şi toată iarba verde a fost arsă.
8. ¶ Şi al doilea înger a trâmbiţat şi *ceva* ca un munte mare arzând cu foc a fost aruncat în mare; şi a treia parte a mării a devenit sânge.
9. Şi a murit a treia parte a creaturilor care erau în mare şi aveau viaţă; şi a treia parte dintre corăbii a fost distrusă.
10. ¶ Şi al treilea înger a trâmbiţat şi a căzut din cer o stea mare, arzând ca o făclie; şi a căzut peste a treia parte a râurilor şi peste izvoarele apelor;

11. Și numele stelei este chemat Pelin; și a treia parte a apelor a devenit pelin; și mulți oameni au murit din *cauza* apelor, pentru că au fost făcute amare.
12. ¶ Și al patrulea înger a trâmbițat și a treia parte a soarelui a fost lovită și a treia parte a lunii și a treia parte a stelelor, în așa fel că a treia parte a lor a fost întunecată; și ziua nu a strălucit cu a treia parte din ea și noaptea la fel.
13. Și m-am uitat și am auzit un înger zburând prin mijlocul cerului, spunând cu voce tare: Vai, vai, vai, locuitorilor pământului din cauza celorlalte voci ale trâmbițelor celor trei îngeri care sunt gata să trâmbițeze!

Capitolul 9

ȘI al cincilea înger a trâmbițat și am văzut *că* o stea a căzut din cer pe pământ; și lui i-a fost dată cheia gropii fără fund.
2. Și a deschis groapa fără fund; și a urcat un fum din groapă ca fumul unui mare cuptor; și soarele și văzduhul au fost întunecate din cauza fumului gropii.
3. Și din fum au ieșit lăcuste pe pământ; și le-a fost dată putere așa cum au putere scorpionii pământului.
4. Și li s-a poruncit să nu vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață, nici vreun copac, decât numai *pe* acei oameni care nu au sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor.
5. Și le-a fost dat să nu îi ucidă, ci să fie chinuiți cinci luni; și chinul lor *era* ca și chinul scorpionului când înțeapă un om.
6. Și în acele zile oamenii vor căuta moartea și nu o vor găsi; și vor dori să moară și moartea va fugi de la ei.
7. Și înfățișarea lăcustelor *era* asemănătoare cailor pregătiți pentru bătălie; și pe capetele lor *erau* ca *niște* coroane asemănătoare aurului și fețele lor *erau* ca fețele oamenilor.
8. Și aveau păr ca părul femeilor și dinții lor erau ca *dinții* leilor.
9. Și aveau platoșe ca platoșele de fier; și sunetul aripilor lor *era* ca sunetul carelor cu mulți cai, alergând spre luptă.
10. Și aveau cozi asemănătoare scorpionilor și erau ace în cozile lor; și puterea lor *era* să vatăme oamenii cinci luni.
11. Și aveau peste ele un împărat, *care este* îngerul gropii fără fund, al cărui nume în evreiește *este* Abadon, iar în greacă are numele Apolion.
12. Un vai a trecut; iată, vin încă două vaiete după acestea.
13. ¶ Și al șaselea înger a trâmbițat și am auzit o voce din cele patru coarne ale altarului de aur care este înaintea lui Dumnezeu,
14. Spunând celui de al șaselea înger care avea trâmbița: Dezleagă *pe* cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare, Eufrat.
15. Și au fost dezlegați cei patru îngeri, care erau pregătiți pentru o oră și o zi și o lună și un an, să ucidă a treia parte din oameni.
16. Și numărul armatei călăreților *era* de două sute de mii de mii; și am auzit numărul lor.

17. Și astfel am văzut în viziune caii și pe cei ce ședeau pe ei, având platoșe de foc și de hiacint și de pucioasă; și capetele cailor *erau* precum capetele leilor; și din gurile lor ieșea foc și fum și pucioasă.
18. Prin acestea trei a fost ucisă a treia parte a oamenilor, prin focul și prin fumul și prin pucioasa care ieșea din gurile lor.
19. Fiindcă puterea lor este în gurile lor și în cozile lor; deoarece cozile lor *erau* asemănătoare șerpilor și aveau capete și cu acestea vătămau.
20. Și ceilalți oameni, care nu au fost uciși prin aceste plăgi, totuși nu s-au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se *mai* închine dracilor și idolilor de aur și de argint și de aramă și de piatră și de lemn, care nu pot nici vedea, nici auzi, nici umbla;
21. Și nu s-au pocăit nici de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furturile lor.

CAPITOLUL 10

ȘI am văzut un alt înger puternic, coborând din cer, îmbrăcat cu un nor; și *avea* un curcubeu peste capul lui și fața lui *era* ca soarele și picioarele lui ca *niște* stâlpi de foc;
2. Și avea în mâna sa o cărticică deschisă; și și-a pus piciorul drept pe mare și stângul pe pământ,
3. Și a strigat cu voce tare, precum rage un leu; și când a strigat el, cele șapte tunete au rostit *cu* vocile lor.
4. Și când cele șapte tunete au rostit *cu* vocile lor, eram gata să scriu; și am auzit o voce din cer, spunându-mi: Sigilează lucrurile pe care cele șapte tunete le-au rostit și nu scrie acestea.
5. Și îngerul pe care l-am văzut stând în picioare pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna spre cer,
6. Și a jurat pe cel ce trăiește pentru totdeauna și întotdeauna, care a creat cerul și lucrurile care sunt în el, și pământul și lucrurile care sunt pe el, și marea și lucrurile care sunt în ea, că timp nu va mai fi;
7. Ci în zilele vocii celui de al șaptelea înger, când va începe să trâmbițeze, va fi terminat misterul lui Dumnezeu, așa cum a făcut el cunoscut robilor săi, profeții.
8. Și vocea pe care am auzit-o din cer, a vorbit din nou cu mine și a spus: Du-te, ia cărticica ce *este* deschisă în mâna îngerului care stă în picioare pe mare și pe pământ.
9. Și m-am dus spre înger și i-am spus: Dă-mi cărticica. Iar el mi-a spus: Ia-*o* și mănânc-o; și ea îți va amărî pântecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.
10. Și am luat cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o; și în gura mea a fost dulce ca mierea; și imediat ce am mâncat-o pântecele mi s-a amărât.
11. Și el mi-a spus: Tu trebuie să profețești din nou înaintea multor popoare și națiuni și limbi și împărați.

CAPITOLUL

11 ȘI mi-a fost dată o trestie asemănătoare cu un toiag; și îngerul a stat în picioare, spunând: Ridică-te și măsoară templul lui Dumnezeu și altarul și pe cei ce se închină în acesta.
2. Dar curtea care este în afara templului, las-*o* afară și nu o măsura; fiindcă a fost dată neamurilor; și vor călca în picioare cetatea sfântă patruzeci *și* două de luni.
3. ¶ Și voi da *putere* celor doi martori ai mei și vor profeți o mie două sute șaizeci de zile, îmbrăcați în pânză de sac.
4. ¶ Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice care stau în picioare înaintea Dumnezeului pământului.
5. Și dacă cineva voiește să îi vatăme, din gura lor iese foc și îi mistuie pe dușmanii lor; și dacă cineva voiește să îi vatăme, în acest mod trebuie să fie ucis.
6. Aceștia au putere să închidă cerul, ca să nu plouă în zilele profeției lor; și au putere asupra apelor, să le schimbe în sânge și să lovească pământul cu toate plăgile, de câte ori voiesc.
7. ¶ Și când ei vor fi terminat mărturia lor, fiara care se ridică din groapa fără fund va face război împotriva lor și îi va învinge și îi va ucide.
8. Și trupurile lor moarte *vor zăcea* în piața marii cetăți, care în sens spiritual este numită Sodoma și Egipt, unde și Domnul nostru a fost crucificat.
9. Și cei din *mai multe* popoare și rase și limbi și națiuni vor privi trupurile lor moarte *timp de* trei zile și jumătate și nu vor permite *ca* trupurile lor moarte să fie puse în morminte.
10. Și cei ce locuiesc pe pământ se vor bucura din cauza lor și se vor veseli și vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi profeți au chinuit pe cei ce locuiesc pe pământ.
11. ¶ Iar după trei zile și jumătate Duhul de viață din Dumnezeu a intrat în ei și ei au stat în picioarele lor; și mare frică a căzut peste cei ce i-au văzut.
12. Și au auzit o voce tare din cer, spunându-le: Urcați-vă aici. Și au urcat la cer într-un nor; și dușmanii lor i-au privit.
13. Și în aceeași oră a fost un mare cutremur de pământ și a zecea parte din cetate a căzut, și în cutremur au fost uciși dintre oameni șapte mii; iar rămășița a fost înfricoșată și a dat glorie Dumnezeului cerului.
14. Al doilea vai a trecut; *și,* iată, al treilea vai vine dintr-odată.
15. ¶ Și al șaptelea înger a trâmbițat; și au fost în cer voci tari, spunând: Împărățiile acestei lumi au devenit ale Domnului nostru și ale Cristosului său; și el va domni pentru totdeauna și întotdeauna.
16. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care ședeau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor, au căzut pe fețele lor și s-au închinat lui Dumnezeu,
17. Spunând: Îți aducem mulțumiri, Doamne Dumnezeule Atotputernic, care ești, care erai și care vii, pentru că ai luat marea ta putere la tine și ai domnit.
18. Și națiunile s-au mâniat și a venit furia ta și timpul morților pentru a fi judecați și să dai răsplată robilor tăi, profeții, și sfinților și celor ce se tem de numele tău, mici și mari, și pentru a nimici pe cei ce distrug pământul.

19. Și a fost deschis templul lui Dumnezeu în cer și a fost văzut chivotul testamentului său în templul său; și au fost fulgere și voci și tunete și un cutremur de pământ și grindină mare.

Capitolul 12

ȘI s-a arătat o mare minune în cer; o femeie îmbrăcată cu soarele, și luna sub picioarele ei, și pe capul ei o coroană cu douăsprezece stele;
2. Și, fiind însărcinată, a strigat, fiind în travaliu și în chin ca să nască.
3. Și s-a arătat o altă minune în cer; și, iată, un mare dragon roșu, având șapte capete și zece coarne și pe capetele sale șapte coroane.
4. Și coada lui trăgea a treia parte a stelelor cerului și le arunca pe pământ; și dragonul a stat în picioare înaintea femeii care era gata să nască, pentru ca să îi mănânce copilul imediat ce va fi născut.
5. Și a născut un copil de parte bărbătească, ce a fost *născut* pentru a conduce toate națiunile cu un toiag de fier; și copilul a fost răpit la Dumnezeu și *la* tronul lui.
6. Și femeia a fugit în pustie, unde are pregătit un loc de la Dumnezeu, ca acolo ei să o hrănească o mie două sute șaizeci de zile.
7. ¶ Și a fost război în cer; Mihail și îngerii lui au luptat împotriva dragonului; și dragonul și îngerii lui au luptat.
8. Și nu au învins; nici locul lor nu a mai fost găsit în cer.
9. Și a fost aruncat afară dragonul cel mare, acel șarpe bătrân, numit Diavolul și Satan, care înșală întreaga lume; a fost aruncat pe pământ și îngerii lui au fost aruncați cu el.
10. Și am auzit o voce tare, spunând în cer: Acum a venit salvarea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și puterea lui Cristos, pentru că a fost aruncat jos acuzatorul fraților noștri, cel care i-a acuzat înaintea Dumnezeului nostru zi și noapte.
11. Și l-au învins prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit viața până la moarte.
12. Din această cauză, bucurați-vă *voi* ceruri și cei ce locuiți în ele. Vai locuitorilor pământului și ai mării! Pentru că diavolul a coborât la voi, având furie mare, deoarece știe că mai are doar puțin timp.
13. ¶ Și când dragonul a văzut că a fost aruncat pe pământ, a persecutat femeia care a născut *copilul* de parte bărbătească.
14. Și femeii i-au fost date două aripi ale unei acvile mari, ca să zboare în pustie, la locul ei, unde este hrănită pentru un timp și timpuri și jumătate a timpului, *ascunsă* de la fața șarpelui.
15. Și șarpele a aruncat din gura lui apă ca un potop după femeie, ca să o facă să fie dusă de potop.
16 Și pământul a ajutat femeia și pământul și-a deschis gura și a înghițit potopul pe care l-a aruncat dragonul din gura sa.
17. Și dragonul a fost furios pe femeie și a mers să facă război cu rămășița seminței ei, cei care țin poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Cristos.

Capitolul

13 ȘI am stat în picioare pe nisipul mării și am văzut o fiară ridicându-se din mare, având șapte capete și zece coarne, și pe coarnele ei zece coroane și pe capetele ei numele blasfemiei.
2. Și fiara pe care am văzut-o era asemănătoare unui leopard și picioarele sale erau ca ale unui urs și gura sa ca gura unui leu; și dragonul i-a dat puterea sa și tronul său și mare autoritate.
3. Și am văzut unul dintre capetele ei, ca rănit de moarte; și rana sa mortală a fost vindecată; și tot pământul se minuna de fiară.
4. Și s-au închinat dragonului care a dat putere fiarei; și s-au închinat fiarei, spunând: Cine *este* asemănător fiarei? Cine este în stare să facă război cu ea?
5. Și i-a fost dată o gură *care* vorbea lucruri mari și blasfemii; și i-a fost dată putere să continue patruzeci și două de luni.
6. Și și-a deschis gura în blasfemie împotriva lui Dumnezeu, pentru a blasfemia numele lui și tabernacolul lui și pe cei ce locuiesc în cer.
7. Și i-a fost dat să facă război cu sfinții și să îi învingă; și i-a fost dată putere peste toate rasele și limbile și națiunile.
8. Și i se vor închina toți cei ce locuiesc pe pământ, *cei* ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii.
9. Dacă vreun om are ureche, să audă.
10. Cel ce duce în captivitate va merge în captivitate; cel ce cu sabia va ucide, trebuie să fie ucis cu sabia. Aici este răbdarea și credința sfinților.
11. ¶ Și am văzut o altă fiară ridicându-se din pământ; și avea două coarne asemănătoare unui miel și vorbea ca un dragon.
12. Și exercită toată puterea primei fiare de dinaintea ei și face ca pământul și cei ce locuiesc pe el să se închine primei fiare, a cărei rană mortală fusese vindecată.
13. Și face minuni mari, așa încât coboară foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor.
14. Și înșală pe cei ce locuiesc pe pământ prin *mijlocirea* acelor miracole pe care ea avea putere să le facă înaintea fiarei, spunând celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei care a avut rana de sabie și trăia.
15. Și ea avea putere să dea viață icoanei fiarei, pentru ca icoana fiarei deopotrivă să vorbească și să facă să fie uciși atâția câți nu se închină icoanei fiarei.
16. Și face pe toți, deopotrivă mici și mari și bogați și săraci și liberi și sclavi, să primească un semn pe mâna lor dreaptă, sau pe frunțile lor;
17. Ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât cel ce avea semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui său.
18. Aici este înțelepciunea. Cel ce are înțelegere să numere numărul fiarei; fiindcă este numărul unui om; și numărul lui *este:* Șase sute șaizeci și șase.

Capitolul

14 Și m-am uitat și, iată, un Miel stătea în picioare pe muntele Sion și cu el o sută patruzeci și patru de mii având numele Tatălui său scris pe frunțile lor.

2. Și am auzit o voce din cer, ca vocea multor ape și ca vocea unui tunet
mare; și am auzit vocea harpiștilor cântând cu harpele lor;
3. Și cântau de parcă era un cântec nou înaintea tronului și înaintea celor
patru ființe vii și a bătrânilor; și niciun om nu putea învăța acel cântec, decât
cei o sută patruzeci și patru de mii, care au fost răscumpărați de pe pământ.
4. Aceștia sunt cei ce nu s-au întinat cu femei, fiindcă sunt feciori. Aceștia
sunt cei ce îl urmează pe Miel oriunde merge. Aceștia au fost răscumpărați
dintre oameni, *fiind* primele roade pentru Dumnezeu și pentru Miel.
5. Și în gura lor nu a fost găsită viclenie; fiindcă ei sunt ireproșabili înaintea
tronului lui Dumnezeu.
6. ¶ Și am văzut un alt înger zburând în mijlocul cerului, având evanghelia
veșnică, pentru a predica celor ce locuiesc pe pământ și fiecărei națiuni și
rase și limbi și popor,
7 Spunând cu voce tare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-i glorie, pentru că
a venit ora judecății lui; și închinați-vă celui care a făcut cerul și pământul
și marea și izvoarele apelor.
8. Și un alt înger a urmat, spunând: A căzut, a căzut Babilonul, acea cetate
mare, pentru că a făcut toate națiunile să bea din vinul furiei curviei sale.
9. ¶ Și al treilea înger le-a urmat, spunând cu voce tare: Dacă vreun om
se închină fiarei și icoanei ei și primește semnul *ei* pe fruntea lui sau pe
mâna lui,
10. Acela va bea din vinul furiei lui Dumnezeu, care este turnat fără amestec
în paharul indignării sale; și va fi chinuit cu foc și cu pucioasă în prezența
sfinților îngeri și în prezența Mielului;
11. Și fumul chinului lor se ridică în sus pentru totdeauna și întotdeauna;
și nu au odihnă ziua și noaptea cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine
primește semnul numelui ei.
12. Aici este răbdarea sfinților; aici *sunt* cei ce țin poruncile lui Dumnezeu
și credința lui Isus.
13. Și am auzit o voce din cer, spunându-mi: Scrie: Binecuvântați *sunt*
morții care mor în Domnul de acum înainte: Da, spune Duhul, ca să se
odihnească de muncile lor; și faptele lor îi urmează.
14. ¶ Și m-am uitat și, iată, un nor alb și pe nor ședea *unul* asemănător Fiului
omului, având pe capul lui o coroană de aur și în mâna sa o seceră ascuțită.
15. Și un alt înger a ieșit din templu, strigând cu voce tare celui așezat pe
nor: Trimite secera ta și seceră; fiindcă ți-a venit timpul să seceri, pentru
că secerișul pământului este copt.
16. Și cel ce ședea pe nor și-a aruncat secera pe pământ; și pământul a
fost secerat.
17. Și un alt înger a ieșit din templul care este în cer, având și el o
seceră ascuțită.
18. Și un alt înger a ieșit din altar, având putere peste foc; și a strigat
cu strigăt mare celui ce avea secera ascuțită, spunând: Trimite secera ta
ascuțită și adună ciorchinii viei pământului, pentru că strugurii ei sunt
copți pe deplin.

19. Și îngerul și-a aruncat secera pe pământ și a adunat via pământului și
a aruncat-*o* în teascul cel mare al furiei lui Dumnezeu.
20. Și teascul a fost călcat în picioare în afara cetății și din teasc a ieșit sânge
până la frâiele cailor, pe o întindere de o mie șase sute de stadii.

Capitolul 15

ȘI am văzut alt semn în cer, mare și uimitor: șapte îngeri având
ultimele șapte plăgi, pentru că în ele este îndestulată furia
lui Dumnezeu.
2. Și am văzut, ca *și cum era* o mare de sticlă amestecată cu foc, și *pe* cei
ce au obținut victoria asupra fiarei și asupra icoanei ei și asupra semnului
ei și asupra numărului numelui ei, stând în picioare pe marea de sticlă,
având harpele lui Dumnezeu.
3 Și cântau cântecul lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântecul
Mielului, spunând: Mari și minunate *sunt* faptele tale, Doamne
Dumnezeule Atotputernic; drepte și adevărate *sunt* căile tale, tu Împărat
al sfinților.
4. Cine nu se va teme de tine, Doamne, și nu va glorifica numele tău?
Pentru că doar *tu ești* sfânt, pentru că toate națiunile vor veni și se vor
închina înaintea ta, pentru că judecățile tale au fost arătate.
5. Și după aceea m-am uitat și, iată, a fost deschis templul tabernacolului
mărturiei în cer.
6. Și au ieșit cei șapte îngeri din templu, având cele șapte plăgi, îmbrăcați
în in pur și alb și având piepturile *lor* încinse cu brâie de aur.
7. Și una dintre cele patru ființe vii a dat celor șapte îngeri șapte potire
de aur pline de furia lui Dumnezeu, care trăiește pentru totdeauna
și întotdeauna.
8. Și templul a fost umplut de fum din gloria lui Dumnezeu și din puterea
lui; și niciun om nu era în stare să intre în templu, până când cele șapte
plăgi ale celor șapte îngeri vor fi împlinite.

Capitolul 16

ȘI am auzit o voce tare din templu, spunând celor șapte îngeri:
Mergeți și turnați potirele furiei lui Dumnezeu peste pământ.
2. Și s-a dus primul și a turnat potirul său peste pământ; și a căzut o rană
vătămătoare și dureroasă peste oamenii care au avut semnul fiarei și *peste*
cei ce s-au închinat icoanei ei.
3. ¶ Și al doilea înger a turnat potirul său peste mare; și a devenit ca sângele
unui mort; și fiecare suflet viu a murit în mare.
4. ¶ Și al treilea înger a turnat potirul său peste râurile și peste izvoarele
apelor; și ele au devenit sânge.
5. Și am auzit pe îngerul apelor spunând: Drept ești tu, Doamne, care ești,
care erai și care vei fi, pentru că ai judecat astfel.
6. Pentru că au vărsat sângele sfinților și al profeților și tu le-ai dat să bea
sânge; fiindcă *ei* merită *aceasta*.

7. Și am auzit pe un altul din altar, spunând: Da, Doamne Dumnezeule Atotputernic, adevărate și drepte *sunt* judecățile tale.
8. ¶ Și al patrulea înger a turnat potirul său peste soare; și i-a fost dată putere să pârjolească pe oameni cu foc.
9. Și oamenii au fost pârjoliți cu arșiță mare și au blasfemiat numele lui Dumnezeu, care are putere peste aceste plăgi; și nu s-au pocăit *ca* să îi dea glorie.
10. ¶ Și al cincilea înger a turnat potirul său peste tronul fiarei; și împărăția ei a fost plină de întuneric; și își mușcau limbile din cauza durerii,
11 Și au blasfemiat pe Dumnezeul cerului, din cauza durerilor lor și a rănilor lor și nu s-au pocăit de faptele lor.
12. ¶ Și al șaselea înger a turnat potirul său peste râul cel mare, Eufrat; și apa lui a fost secată, ca să fie pregătită calea împăraților de la răsăritul soarelui.
13. Și am văzut trei duhuri necurate asemănătoare broaștelor, *ieșind* din gura dragonului și din gura fiarei și din gura profetului fals.
14. Fiindcă ele sunt duhurile dracilor lucrând miracole, *care* merg înainte la împărații pământului și ai întregii lumi, să îi adune la bătălia acelei zile mari a Dumnezeului Cel Atotputernic.
15. Iată, eu vin ca un hoț. Binecuvântat *este* cel ce veghează și își păzește hainele, ca nu cumva să umble gol și *ei* să privească rușinea lui.
16. Și i-a adunat într-un loc numit pe evreiește Armaghedon.
17. ¶ Și al șaptelea înger a turnat potirul său în aer; și a venit o voce tare de la templul din cer, de la tron, spunând: S-a făcut.
18. Și au fost voci și tunete și fulgere; și a fost un mare cutremur, așa *de mare* cum nu a mai fost de când sunt oameni pe pământ, un cutremur așa de puternic și de mare.
19. Iar cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți și cetățile națiunilor au căzut; și Babilonul cel mare a fost amintit înaintea lui Dumnezeu, *ca* să îi dea paharul cu vinul înverșunării furiei lui.
20. Și fiecare insulă a fugit și munții nu s-au găsit.
21. Și grindină mare, cât un talant, a căzut din cer peste oameni; și oamenii au blasfemiat pe Dumnezeu din cauza plăgii grindinii, pentru că plaga acesteia a fost foarte mare.

CAPITOLUL 17

ȘI a venit unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte potire și a vorbit cu mine, spunându-mi: Vino aici; îți voi arăta judecata curvei cea mare ce șade pe multe ape;
2. Cu care au curvit împărații pământului și s-au îmbătat din vinul curviei ei locuitorii pământului.
3. Și m-a purtat în duh într-o pustie; și am văzut o femeie așezată pe o fiară colorată stacojiu, plină de nume ale blasfemiei, având șapte capete și zece coarne.
4. Și femeia era îmbrăcată în purpură și în stacojiu, și împodobită cu aur și pietre prețioase și perle, având în mâna ei un pahar de aur plin de urâciuni și *de* murdăria curviei sale;

5. Și pe fruntea ei *era* scris un nume: MISTER, BABILONUL CEL MARE,
MAMA CURVELOR ȘI A URÂCIUNILOR PĂMÂNTULUI.
6. Și am văzut femeia îmbătată cu sângele sfinților și cu sângele martirilor
lui Isus; și când am văzut-o, m-am minunat cu mare admirație.
7. Și îngerul mi-a spus: De ce te-ai minunat? Eu îți voi spune misterul
femeii și al fiarei care o poartă, care are cele șapte capete și zece coarne.
8. ¶ Fiara pe care ai văzut-o era și nu este; și se va ridica din groapa fără
fund și va merge în pieire; și se vor minuna cei ce locuiesc pe pământ, ale
căror nume nu au fost scrise în cartea vieții de la întemeierea lumii, când
ei privesc fiara care era și nu este, și totuși este.
9. Și aici *este* mintea care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte
munți pe care șade femeia.
10. Și sunt șapte împărați; cinci au căzut și unul este și celălalt încă nu a
venit; și când vine, trebuie să rămână puțin timp.
11. Și fiara care era și nu este, chiar ea este a opta, și este din cei șapte și
merge în pieire.
12. Și cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați care până
acum nu au primit împărăție; dar primesc putere, ca împărați, o oră cu fiara.
13. Aceștia au o singură voință și vor da puterea și tăria lor fiarei.
14. Aceștia vor face război cu Mielul și Mielul îi va învinge, pentru că el
este Domnul domnilor și Împăratul împăraților; și cei ce sunt cu el *sunt*
chemați și aleși și credincioși.
15. Și el îmi spune: Apele pe care le-ai văzut, unde șade curva, sunt popoare
și mulțimi și națiuni și limbi.
16. Și cele zece coarne pe care le-ai văzut pe fiară, acestea vor urî pe curvă
și o vor face pustie și goală, și carnea ei *o* vor mânca și o vor arde cu foc.
17 Fiindcă Dumnezeu a pus în inimile lor să împlinească voința lui și
să facă un acord și să dea împărăția lor fiarei, până când vor fi împlinite
cuvintele lui Dumnezeu.
18. Iar femeia pe care ai văzut-o, este acea cetate mare care domnește peste
împărații pământului.

Capitolul 18

ȘI după aceste lucruri am văzut alt înger coborând din cer, având
putere mare; și pământul a fost luminat cu gloria lui.
2. Și a strigat puternic cu voce tare, spunând: A căzut, a căzut Babilonul
cel mare și a devenit locuința dracilor și locașul fiecărui duh necurat și
colivia fiecărei păsări necurate și de urât.
3. Pentru că toate națiunile au băut din vinul furiei curviei ei, și împărații
pământului au curvit cu ea, și comercianții pământului s-au îmbogățit prin
abundența rafinamentelor ei.
4. ¶ Și am auzit altă voce din cer, spunând: Ieșiți din ea, poporul meu, ca
să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei.
5. Pentru că păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a adus aminte
de nelegiuirile ei.

6. Răsplătiți-i așa cum v-a răsplătit ea și dublați-i dublu conform faptelor ei; în paharul pe care *ea* l-a umplut, umpleți-i dublu.
7. Cât de mult se glorifica pe ea însăși și trăia desfătător, atât de mult chin și întristare să îi dați, fiindcă spune în inima ei: Șed *ca* împărătească și nu sunt văduvă și nicidecum nu voi vedea întristarea.
8. Din această cauză, într-o singură zi vor veni plăgile ei, moarte și jelire și foamete; și va fi complet arsă cu foc, pentru că puternic *este* Domnul Dumnezeu care o judecă.
9. ¶ Și împărații pământului, care au curvit și au trăit desfătător cu ea, o vor plânge și se vor lamenta pentru ea când vor vedea fumul arderii ei,
10. Stând departe de frica chinului ei, spunând: Vai, vai, acea cetate mare, Babilon, acea cetate puternică! Pentru că într-o singură oră ți-a venit judecata.
11. Și comercianții pământului vor plânge și *vor* jeli după ea, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa:
12. Marfă de aur și de argint și de pietre prețioase și de perle și in subțire și purpură și mătase și stacojiu; și tot lemnul de tuia și toate felurile de vase din fildeș și toate felurile de vase din lemnul cel mai prețios și de aramă și fier și marmură,
13. Și scorțișoară și arome și alifii și tămâie și vin și untdelemn și floarea făinii și grâne și vite și oi și cai și care și sclavi și suflete ale oamenilor.
14. Și fructele după care poftea sufletul tău s-au dus de la tine și toate lucrurile care erau elegante și splendide s-au dus de la tine și nu le vei mai găsi nicidecum.
15. Comercianții acestor lucruri, care s-au îmbogățit prin ea, vor sta departe, din cauza fricii chinului ei, plângând și bocind,
16. Și spunând: Vai, vai, acea cetate mare, care a fost îmbrăcată în in subțire și purpură și stacojiu și împodobită cu aur și pietre prețioase și perle!
17. Pentru că într-o singură oră au fost pustiite asemenea mari bogății. Și fiecare căpitan de vas și toată mulțimea de pe corăbii și marinarii și toți câți fac comerț pe mare, au stat departe,
18. Și strigau, uitându-se la fumul arderii ei, spunând: Care *cetate era* asemenea acestei mari cetăți!
19. Și își aruncau țărână pe capetele lor și strigau, plângând și bocind, spunând: Vai, vai, acea cetate mare în care s-au îmbogățit toți cei ce aveau corăbii pe mare din cauza măreției ei! Pentru că într-o singură oră s-a pustiit.
20. ¶ Bucură-te de ea, cerule și *voi* sfinți apostoli și profeți, pentru că Dumnezeu a judecat judecata voastră asupra ei.
21. Și un înger puternic a luat o piatră ca o piatră mare de moară și a aruncat-*o* în mare, spunând: Astfel, cu violență va fi dărâmat Babilonul, acea cetate mare, și nu va mai fi găsită nicidecum.
22. Și vocea harpiștilor și a muzicienilor și a flautiștilor și a trompetiștilor nu va mai fi auzită nicidecum în tine; și niciun meșteșugar, al oricărui meșteșug *ar fi el*, nu va mai fi găsit nicidecum în tine; și sunetul pietrei de moară nu va mai fi auzit nicidecum în tine;

23. Și lumina candelei nu va mai străluci nicidecum în tine; și vocea mirelui și a miresei nu va mai fi auzită nicidecum în tine; deoarece comercianții tăi erau oamenii mari ai pământului, pentru că prin vrăjitoriile tale au fost înșelate toate națiunile.
24. Și în ea a fost găsit sângele profeților și al sfinților și al tuturor celor ce au fost uciși pe pământ.

Capitolul 19

ȘI după aceste lucruri, am auzit o voce puternică, a unei mulțimi mari *de oameni* în cer, spunând: Aleluia! Salvarea și gloria și onoarea și puterea *fie ale* Domnului Dumnezeului nostru;
2. Pentru că adevărate și drepte *sunt* judecățile lui, pentru că el a judecat curva cea mare care corupea pământul cu curvia ei și a răzbunat sângele robilor săi din mâna ei.
3. Și din nou au spus: Aleluia! Și fumul ei se ridică în sus pentru totdeauna și întotdeauna.
4. Și cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe vii au căzut jos și s-au închinat lui Dumnezeu care șade pe tron, spunând: Amin! Aleluia!
5. ¶ Și o voce a ieșit din tron, spunând: Lăudați pe Dumnezeul nostru, voi toți robii lui și voi care vă temeți de el, deopotrivă mici și mari.
6. Și am auzit *ceva* ca vocea unei mulțimi mari și ca vocea multor ape și ca vocea *unor* tunete tari, spunând: Aleluia, pentru că Domnul Dumnezeul cel atotputernic domnește!
7 Să ne veselim și să ne bucurăm și să îi dăm onoare, pentru că a venit nunta Mielului și soția lui s-a pregătit.
8. Și i-a fost dat să se îmbrace în in subțire, pur și alb; fiindcă inul subțire este dreptatea sfinților.
9. Și mi-a spus: Scrie: Binecuvântați *sunt* cei ce sunt chemați la cina nunții Mielului. Și mi-a zis: Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu.
10. Și am căzut la picioarele lui pentru a mă închina lui. Iar el mi-a spus: Vezi, nu *face aceasta*; eu sunt împreună-rob cu tine și cu frații tăi care au mărturia lui Isus; închină-te lui Dumnezeu; fiindcă mărturia lui Isus este duhul profeției.
11. ¶ Și am văzut cerul deschis și, iată, un cal alb; și cel ce ședea pe el *era* numit Credincios și Adevărat și în dreptate judecă și face război.
12. Și ochii lui *erau* ca flacăra focului și pe capul lui multe coroane; și avea un nume scris, pe care nimeni nu îl știa, decât el.
13. Și *era* îmbrăcat cu o haină înmuiată, în sânge; și numele lui este chemat Cuvântul lui Dumnezeu.
14. Și armatele *care erau* în cer îl urmau pe cai albi, îmbrăcate în in subțire, alb și pur.
15. Și din gura lui iese o sabie ascuțită ca să lovească cu ea națiunile; și el le va conduce cu un toiag de fier; și el calcă în picioare teascul înverșunării și furiei Dumnezeului Cel Atotputernic.

16. Și avea pe haină și pe coapsa sa un nume scris: ÎMPĂRAT AL ÎMPĂRAȚILOR ȘI DOMN AL DOMNILOR.
17. Și am văzut un înger stând în picioare în soare; și a strigat cu voce tare, spunând tuturor păsărilor care zboară în mijlocul cerului: Veniți și adunați-vă pentru cina marelui Dumnezeu;
18. Ca să mâncați carnea împăraților și carnea căpeteniilor și carnea războinicilor și carnea cailor și a celor care șed pe ei și carnea tuturor *oamenilor*, liberi și robi și mici și mari.
19. Și am văzut fiara și împărații pământului și armatele lor adunați pentru a face război împotriva celui ce ședea pe cal și împotriva armatei lui.
20. Și fiara a fost prinsă, și cu ea profetul fals, care în fața sa lucra miracole, cu care înșela pe cei ce au primit semnul fiarei și pe cei ce se închinau icoanei sale. Aceștia doi au fost aruncați de vii într-un lac de foc arzând cu pucioasă.
21. Și cei rămași au fost uciși cu sabia celui ce șade pe cal, *sabie* care ieșea din gura sa; și toate păsările s-au săturat cu carnea lor.

CAPITOLUL

20 ȘI am văzut un înger coborând din cer, având cheia gropii fără fund și un lanț mare în mâna sa.
2. Și a prins dragonul, acel șarpe din vechime, care este Diavolul și Satan, și l-a legat *pentru* o mie de ani,
3. Și l-a aruncat în groapa fără fund și l-a închis și a pus un sigiliu deasupra lui, ca *el* să nu mai înșele națiunile până se vor împlini cei o mie de ani; și după aceea el trebuie dezlegat *pentru* puțin timp.
4. ¶ Și am văzut tronuri, și ei au șezut pe ele și le-a fost dată judecată; și *am văzut* sufletele celor decapitați pentru mărturia lui Isus și pentru cuvântul lui Dumnezeu și care nu s-au închinat fiarei, nici icoanei sale și nici nu *i*-au primit semnul pe frunțile lor sau pe mâinile lor; și au trăit și au domnit cu Cristos o mie de ani.
5. Dar ceilalți morți nu au înviat până nu s-au terminat cei o mie de ani. Aceasta *este* cea dintâi înviere.
6. Binecuvântat și sfânt *este* cel ce are parte în cea dintâi înviere; asupra acestora moartea a doua nu are putere, ci ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni cu el o mie de ani.
7. ¶ Iar când se vor împlini cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat din închisoarea lui,
8. Și va ieși pentru a înșela națiunile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, Gog și Magog, să îi adune pentru bătălie, *pe ei*, al căror număr *este* ca nisipul mării.
9. Și au urcat peste lărgimea pământului și au încercuit tabăra sfinților și preaiubita cetate; dar a coborât foc de la Dumnezeu din cer și i-a mistuit.
10. ¶ Și diavolul care i-a înșelat a fost aruncat în lacul de foc și pucioasă, unde *sunt* fiara și profetul fals, și vor fi chinuiți zi și noapte pentru totdeauna și întotdeauna.

11. ¶ Și am văzut un mare tron alb și pe cel ce ședea pe el, de la fața lui au fugit pământul și cerul; și loc nu s-a găsit pentru ele.
12. Și am văzut pe cei morți, mici și mari, stând în picioare înaintea lui Dumnezeu; și cărțile au fost deschise; și altă carte a fost deschisă, care este *cartea* vieții; și au fost judecați morții din cele ce erau scrise în cărți, conform cu faptele lor.
13. Și marea a dat pe morții care erau în ea; și moartea și iadul au dat pe morții care erau în ele; și au fost judecați, fiecare conform cu faptele lor.
14. Și moartea și iadul au fost aruncate în lacul de foc. Aceasta este moartea a doua.
15. Și cel ce nu a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în lacul de foc.

Capitolul 21

ȘI am văzut un cer nou și un pământ nou; fiindcă cerul dintâi și pământul dintâi au trecut; și marea nu mai era.
2. Și eu, Ioan, am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, coborând de la Dumnezeu din cer, pregătită ca o mireasă înfrumusețată pentru soțul ei.
3. Și am auzit o voce tare din cer, spunând: Iată, tabernacolul lui Dumnezeu *este* cu oamenii, și el va locui cu ei și ei vor fi poporul lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei și *va fi* Dumnezeul lor.
4. Și Dumnezeu va șterge fiecare lacrimă de la ochii lor; și nu va mai fi moarte, nici întristare, nici plângere, nici nu va mai fi durere, pentru că lucrurile dintâi s-au dus.
5. Și cel ce ședea pe tron, a spus: Iată, eu fac toate lucrurile noi. Și mi-a spus: Scrie, pentru că aceste cuvinte sunt adevărate și credincioase.
6. Și mi-a zis: S-a făcut. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Eu îi voi da în dar celui însetat din izvorul apei vieții.
7. Cel ce învinge, va moșteni toate; și *eu* voi fi Dumnezeul lui și el va fi fiul meu.
8. Dar fricoșii și cei care nu cred și scârboșii și ucigașii și curvarii și vrăjitorii și idolatrii și toți mincinoșii vor avea partea lor în lacul care arde cu foc și pucioasă, care este a doua moarte.
9. ¶ Și a venit la mine unul dintre cei șapte îngeri, care aveau cele șapte potire pline cu cele șapte plăgi de pe urmă și a vorbit cu mine, spunând: Vino aici, îți voi arăta mireasa, soția Mielului.
10. Și m-a dus în duhul la un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea mare, Ierusalimul cel Sfânt, coborând din cer de la Dumnezeu,
11. Având gloria lui Dumnezeu; și lumina ei *era* asemenea celei mai prețioase pietre, asemenea pietrei de jasp, limpede precum cristalul;
12. Și avea un zid mare și înalt și avea douăsprezece porți, și la porți doisprezece îngeri și nume scrise pe ele, care sunt *numele* celor douăsprezece triburi ale copiilor lui Israel;
13. La răsărit trei porți, la nord trei porți, la sud trei porți, iar la apus trei porți.
14. Iar zidul cetății avea douăsprezece temelii și în ele numele celor doisprezece apostoli ai Mielului.

15. Și cel ce vorbea cu mine avea o trestie de aur pentru a măsura cetatea și porțile ei și zidul ei.
16 Iar cetatea se întinde în patru colțuri și lungimea ei este tot atât ca lățimea; și a măsurat cetatea cu trestia, douăsprezece mii de stadii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei sunt egale.
17. Și a măsurat zidul ei, o sută patruzeci *și* patru de coți, *după* măsura omului, adică a îngerului.
18. Și construcția zidului ei era *de* jasp; iar cetatea *era de* aur pur, asemenea sticlei transparente.
19. Și temeliile zidului cetății *erau* înfrumusețate cu toate felurile de pietre prețioase. Prima temelie *era* de jasp; a doua, safir; a treia, calcedonie; a patra, smarald;
20. A cincea, sardonix; a șasea, sardiu; a șaptea, crisolit; a opta, beril; a noua, topaz; a zecea, crizopras; a unsprezecea, hiacint; a douăsprezecea, ametist.
21. Și cele douăsprezece porți *erau* douăsprezece perle; fiecare dintre porți era dintr-o singură perlă; și strada cetății *era* aur pur, ca de sticlă transparentă.
22. Și nu am văzut templu în ea, fiindcă Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic și Mielul sunt templul ei.
23. Și cetatea nu are nevoie de soare nici de lună ca să strălucească în ea, fiindcă gloria lui Dumnezeu a luminat-o și Mielul *este* lumina ei.
24. Și națiunile celor salvați vor umbla în lumina ei; și împărații pământului își aduc gloria și onoarea în ea.
25. Și nicidecum porțile ei nu se vor închide ziua, căci acolo nu va fi noapte.
26. Și vor aduce gloria și onoarea națiunilor în ea.
27. Și nu va intra nicidecum în ea ceva care spurcă, nici *ceva care* lucrează urâciune, sau minciună, decât cei care sunt scrișii în cartea vieții Mielului.

Capitolul 22

ȘI mi-a arătat un râu pur al apei vieții, limpede precum cristalul, ieșind din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.
2. În mijlocul străzii ei și pe fiecare parte a râului *era* pomul vieții, rodind douăsprezece *feluri de* fructe, dându-și rodul în fiecare lună; și frunzele pomului *erau* pentru vindecarea națiunilor.
3. Și nu va mai fi vreun blestem, ci tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în ea; și robii lui îi vor servi;
4. Și vor vedea fața lui; și numele lui *va fi* pe frunțile lor.
5. Și nu va fi noapte acolo; și nu vor avea nevoie de candelă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu le dă lumină; și vor domni pentru totdeauna și întotdeauna.
6. ¶ Și mi-a spus: Aceste cuvinte *sunt* credincioase și adevărate; și Domnul Dumnezeul sfinților profeți a trimis pe îngerul său să arate robilor săi lucrurile care trebuie făcute în curând.
7. Iată, vin dintr-o dată; binecuvântat *este* cel ce ține cuvintele profeției acestei cărți.

8. Și eu, Ioan, am văzut acestea și *le*-am auzit. Și când am auzit și am văzut, am căzut jos să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-a arătat acestea.
9. Atunci mi-a spus: Vezi, nu *face aceasta*, fiindcă eu sunt împreună-rob cu tine și cu frații tăi, profeții, și cu cei ce țin strâns cuvintele acestei cărți; închină-te lui Dumnezeu.
10. Și mi-a zis: Nu sigila cuvintele profeției acestei cărți, pentru că timpul este aproape.
11. Cel ce este nedrept, să rămână nedrept; și cel ce este murdar, să rămână murdar; și cel ce este drept, să rămână drept; și cel ce este sfânt, să rămână sfânt.
12. Și, iată, vin dintr-o dată; și răsplata mea *este* cu mine, pentru a da fiecăruia așa cum va fi lucrarea lui.
13. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâi și cel de pe urmă.
14. Binecuvântați *sunt* cei ce împlinesc poruncile lui, ca să aibă dreptul la pomul vieții și să intre pe porți în cetate.
15. Iar afară *sunt* câinii și vrăjitorii și curvarii și ucigașii și idolatrii și toți cei ce iubesc și practică minciuna.
16. Eu, Isus, am trimis pe îngerul meu pentru a vă adeveri aceste lucruri în biserici. Eu sunt rădăcina și urmașul lui David, steaua de dimineață și strălucitoare.
17. Și Duhul și mireasa zic: Vino! Și cel ce aude să spună: Vino! Și să vină cel ce este însetat. Și oricine voiește, să ia apa vieții în dar.
18. ¶ Fiindcă eu aduc mărturie fiecărui om care aude cuvintele profeției acestei cărți: Dacă vreun om va adăuga la aceste lucruri, Dumnezeu îi va adăuga plăgile care sunt scrise în această carte;
19. Și dacă vreun om va scoate din cuvintele cărții acestei profeții, Dumnezeu îi va lua partea din cartea vieții și din cetatea sfântă și *din* lucrurile care sunt scrise în această carte.
20. ¶ Cel ce adevereşte aceste lucruri spune: Cu siguranță, vin dintr-o dată. Amin. Da, vino, Doamne Isuse!
21. Harul Domnului nostru Isus Cristos *fie* cu voi toți. Amin.